تاریخ تحریر مصحف ثانی
سنه ۸۹۲
قیدنده

ترجمه
۴۴۷ صفحه فاکم
۱۷ باشده فصله سطر

۴۲۹

NURUOSMANIYE KÜTÜPHANESİ
Kısmı : M 70
Yeni Kayıt 1
Eski Kayıt No. 4
Tasnif No. 294/1 = 92 Y=112

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذى انشرح بنور معرفته صدور العارفين وانشرح من نور شجر عليه سطور العالمين
وغاص فى بحار علومه افكار المجتهدين وناص من بحار تياره حيرت اليه افئدة المتهجدين واطمأن
بتلاوة كتابه قلوب المشتاقين وارفان بحلاوة خطابه خلاصة المحبين والصلوة والسلم على
سيدنا محمد المصطفى اصدق من وعد واجزم من وفى الذى شرف الله باقدامه اكناف
الملك وقوف بارتقامه اكناف الفلك وعلى آله المنتخبين والتابعين لهم بالاحسان فى
كل عصر واوان فان العبد الضعيف الحافظ لكلام الله اللطيف محمد بن محمود بن
محمد الشريف السمرقندى الحنفى الهمدانى المولد احسن الله خاتمته يقول ان اهل كل فن يبرزون
فيه ويتفردون ويبالغون فى احكامه ويفاخرون وكل حزب بما لديهم فرحون ولما كان
فن ابانى الانجاد واسلافى الامجاد تلاوة القرآن بالترتيل واستنباط معانى التنزيل اوجب ذلك
ان ابالغ فى تشييد فنهم لاكون معروفا من بينهم واعد فى الدارين منهم ولا انفك فى
المنزلين عنهم فان من تشبه بقوم فهو منهم وايضا فانى رايت قصورهم اهل الزمان وكساد
سوق حفاظ القرآن فاحببت ان انشر ما انطوى واحيى ما توارى فان تعميق ظاهر المطلوب يبعث
على تحقيق المعنى المرغوب وايضا رايت مصحفا فيه من الصنايع ما يبلغ نحوا من ثلثين صنعة بعضها
فى اوائل السطور وبعضها فى اواخرها فاعجبنى ذلك الاسلوب لكنه غير متناسب الوصف فانه
كان فى بعض المواضع مجموعا غاية الجمع وفى بعضها متفرقا غاية التفريق والمناسبة امر
مطلوب والهمة العالية لا ترضى باليسير فانتهجت ذلك النهج من الصنايع ما يبلغ
الوفا تعد بعد مع تساوى الصفحات وارتسامها وتناسب السطور وانتظامها العبد
الضعيف مالوريتهيا لغيره فى كتابة المصحف من زمان النبى صلى الله عليه وسلم
الى يومنا هذا هذا عجز من يطلع عليه وخيبته وذلك اصدق شاهد وتنقسم
تلك الصنايع الى قسمين قسم منها يتعلق بكتابة المصحف وقسم بخارجها فالقسم الاول
نوعان خاص وعام فالخاص قسمان احدهما ما يلزم فى اوائل السطور وهو اربعة اقسام
الاول اسماء الله العظام والتهليلات والتسبيحات والتحميدات
الثانى اسماء النبى صلى الله عليه وسلم والخطاب اليه الثالث بيان اجزاء القرآن
ورعايتى اوائل الصفحات ان يكون اوائل الايات الرابع الخطاب الى الناس فجميع الاقسام

التى تلزم فى اوائل السطور الفان واربع مايه وتسعون فى تسع وثمانين نوعا والاخر
ما يلزم فى اواخر السطور وهو قسمان احدهما ان يتعاقب اسمان او ثلثة اسماء من تسعة
وتسعين اسما من اسماء الله تعالى على ترتيبها وهو ثلثمايه وخمس وستون فى
مايه وتسع وسبعين نوعا فجميع وخمسة انواع والثانى يتنوع الى انواع مختلفة
يعرف تفصيلها وهى ثلثمايه واربع وتسعون فى اربعة وسبعين نوعا فجميع القسمين
الذى يلزم فى اواخر السطور سبعمايه وتسع وخمسون فى مايه وتسع وسبعين نوعا فجميع
الصنايع التى هى داخل كتابة القرآن فى موضع مخصوص فى اوائل السطور وفى اواخرها
نوعا واقعة فى الفين وسبعمايه وسبعة
وسبعين موضعا مع عد ما تداخل منها صنعة واحدة والعام اثنا عشر فانوا يعرف
بعد والقسم الثانى وهو الخارج عن كتابة القرآن ايضا قسمان اما مكتوب فى
خلال السطور او فى الحواشى وهو خمسون قاعدة واما مكتوب على حدة فى اواخر
القرآن وهو قسمان احدهما يتعلق بالتجويد ومعرفة مخارج الحروف وصفاتها وغير
ذلك والاخر يتعلق باصول القرات السبع وغير ذلك مما يتعذر ذكره فى متن
المصحف وهو اثنا عشر نوعا فتكملت صنايع الداخلة والخارجة على ما قررت
ثلثمايه وثلاثا وعشرين فرحم الله امرا عرف جدى واجتهادى وانبه بقصدى
واقتصادى وامعن النظر فيما يراه خالقا لما عنده فان هذا المصحف لم يكتب
الا عن امعان وتحقيق واحتياط وتدقيق فمن استعجل بالتخطية فهو المخطى ومن تانى
اصاب المحز ومن اساء الظن بنفسه سلم من تخطية المصيب ومن تحرا بغير علم
القى بيده الى التهلكة ومع هذا فالانسان
لا يخلو من السهو والنسيان والله المستعان وعليه
التكلان وصلى الله على سيدنا ومولانا
محمد النبى المصطفى وعلى آله واصحابه
وازواجه وذرياته اجمعين
ورحم الله من نظر فيه بعين
الرضا وترحم على
مصنفه وكاتبه

ذكر الصنايع التي هي داخل كتابة القرآن في موضع مخصوص في أوائل السطور من أسماء

الله الذي لا إله إلا هو في أول الآية في أول الأسطر سبع الله الصمد وهي سبعة وعشرون	الله ينبسط الرزق موضعان في الرعد والعنكبوت	الله لا إله إلا هو في سورة النحل	الله الذي خلق السموات موضعان في إبراهيم والسجدة	الله الذي خلقكم في الروم موضعان	الله الذي جعل لكم في المؤمن ثلثة مواضع	الله الذي رفع السموات في الرعد
الله الذي له ما في السموات في أول الآية في عشرين موضعا	وما ليس له تشابه في البقرة ٣ والرعد والحج ٢ والنور والروم		ستة مواضع في البقرة وأول آل عمران	وفي الصافات والزمر ٣ وعسق والجاثية		
الله ما في السموات وما في الأرض في البقرة والأرض	والله خلقكم ثلثة مواضع في النحل وفاطر والصافات	والله جعل لكم أربعة مواضع في النحل ثلثة وفي نوح موضع	والله أعلم موضعان في النساء والأنفال	لله ما في السموات وما في الأرض ستة مواضع في آل عمران والجاثية والفتح	في أول الآية في سبعة عشر موضعا	لله ملك السموات والأرض موضعان في المائدة والشورى
وما ليس له تشابه في البقرة والله المشرق والأعراف والله الأسماء والفتح ولله جنود السموات	موضعان في أول الآية في النحل والشعراء	لله ما في السموات والأرض ستة مواضع في آل عمران وفي النساء ولله في الفتح	لله ملك السموات والأرض أربعة مواضع في آل عمران والجاثية والفتح	ولله غيب السموات والأرض موضعان في هود والنحل	ولله يسجد من في السموات والأرض في سورة الرعد	ولله يسجد ما في السموات وما في الأرض في النحل
في المائدة موضعان	في أول الآية في سورة النحل	في أول الآية في الأنبياء	في الحشر موضعان	قل الله في سورة القصص	هو الله الخالق البارئ في سورة الحشر	شهد الله أنه في سورة آل عمران
وما ليس له تشابه في يوسف وإبراهيم والمؤمنون والشعراء ونوح	في أول الآية ستة عشر موضعا في البقرة وآل عمران	في أول الآية في خمسة مواضع	في سورة الأنعام والإسراء والكهف وفي القصص موضعان	رب السموات والأرض وما بينهما في مريم والصافات وص والدخان والنبأ	رب هب لي حكما في الشعراء رب هب لي من الصالحين في الصافات	رب المشرق والمغرب في الزمر ورب المشرقين ورب المغربين
سبحان الله في موضعان في يوسف والنمل	موضعان في الأنبياء والروم	سبحان ربك في البقرة والأعراف	تسعة مواضع في البقرة وآل عمران والأعراف	والمائدة ويونس والأنبياء والنور والفرقان وسبأ	سبحانه في أربعة عشر موضعا في البقرة والنساء والأنعام	سبحان ربي في سورة بني إسرائيل
سبحان ربك في موضعان في الإسراء وفي ن والقلم	سبحان ربك في الصافات		في سورة الزخرف	سبحان الذي ثلثة مواضع في أول سبحان ويس وزخرف	في آخر يس	والأسرا والكهف والمؤمنون والنمل ٣ والعنكبوت ولقمان ٢ وسبأ وفاطر ٢ والزمر ٢ والمؤمن
والحمد لله في سورة الجاثية	قل الله في ثلثة مواضع في الرعد وسبأ والتغابن	لا إله إلا الله موضعان في الصافات وسورة محمد صلى الله عليه	لا إله إلا أنت سبحانك في سورة الأنبياء	لا إله إلا أنا في ثلثة مواضع في النحل وطه والأنبياء	لا إله إلا الذي في سورة يونس	لا إله إلا هو في ثلثين موضعا في البقرة وآل عمران ٢ والنساء والأنعام ٢ والأعراف
والتوبة ٢ وهود والرعد وطه ٢ و المؤمنون والنمل والقصص ١ وفاطر	والزمر والمؤمن ٣ والدخان والحشر ٢ والتغابن والمزمل	تبارك الله في أول الآية في سبعة عشر موضعا	تبارك الذي في الأعراف	تبارك الذي في أربعة مواضع في الفرقان ٣ و أول الملك	وتبارك الذي في الزخرف تبارك اسم ربك في آخر سورة الرحمن	محمد في أربعة مواضع في آل عمران والأحزاب ومحمد والفتح

ذكر الصنايع التي هي داخل كتابة القرآن في موضع مخصوص في أواخر السطور بتعاقب اسمين أو ثلثة من تسعة وعشرين اسما من أسماء الله على تقديرها وهي ثلثة وخمسون وستون في ماية وعشرة أنواع

الله الرحمن الرحيم موضعان أول الفاتحة على مذهب الكوفيين وفي النمل بلا خلاف	الرحمن الرحيم أربعة مواضع في الفاتحة والبقرة والأنبياء والحشر	بالله العظيم في سورة الحاقة	وهو الرحيم الغفور في سورة سبأ	إن ربكم لرؤوف رحيم في سورة هود	العزيز الحكيم في تسعة وعشرين موضعا	الله أنا الله العزيز الحكيم في النمل

يا أيها الذين آمنوا في تسعة وثمانين موضعا البقرة ١١ وآل عمران ١٧ والنساء ٩	والمائدة ١٦ والأنفال والتوبة ٦ والحج ١ و النور ٣ والأحزاب ٧ ومحمد ٣ والحجرات ٩	والحديد ١ والمجادلة والحشر ٣ والممتحنة ٣ والصف ٣ والجمعة والمنافقون والتغابن ١ والتحريم ٢	يا أيها الذين آمنوا لا تتخذوا في سورة النساء	قل يا أيها الذين هادوا في سورة الجمعة	يا أيها الذين كفروا في سورة الممتحنة	
يا أيها الناس ستة عشر في البقرة والنساء ٢ ويونس ٢ و الحج ٢ والنمل ولقمان وفاطر ٢	قل يا أيها الناس أربعة مواضع في الأعراف ويونس والحج	يا أيها العزيز في يوسف موضعان	يا أيها الملأ في يوسف موضعان وفي القصص موضع	يا أيها الملأ في سورة النمل	قالت يا أيها الملأ في النمل موضعان	

يا أيها النبي في ثلثة عشر موضعا	يا أيها الرسول في سورة المؤمنين	يا أيها الذين آمنوا في البقرة ٩ و المائدة والأعراف ٢ والأنفال والتوبة والنور	يا أيها الذين آمنوا في سورة الصف	يا أيها المزمل في أوائل الصفحات اليمنى		
يسئلونك بسته مواضع في البقرة ٣ و سبحن والكهف وله	وسلام في موضعان في مريم والصافات	فسلام في سورة الواقعة	والسلام في سورة مريم	نصف القرآن ٣		
أسداس القرآن خماس القرآن ٥	أنصاف الأسداس وهي اجزاء اثني عشر	أرباع الأسداس وهي اجزاء اربعة وعشرين وتسمى	أسباع القرآن أنصاف الأسباع وهي اجزاء اربعة عشر	أرباع الأسباع وهي اجزاء ثمانية وعشرين وتسمى	أنصاف الأثمان وهي اجزاء ستة عشر	
أرباع الأثمان وهي اجزاء اثنين وثلثين	أنصاف الأسباع وهي اجزاء ثمانية عشر	أرباع الأسباع وهي اجزاء ستة وثلثين	أعشار القرآن ١٠	أنصاف الأعشار وهي اجزاء عشرين		
أجزاء الثلثين ٣٥	أنصاف الأجزاء الثلثين وهي اجزاء ستين	أرباع الأجزاء التي تسمى حزبا وهي اجزاء مائة و عشرين	أخماس الأجزاء الثلثين لا يراد الصلوات الخمس اجزاء مائة وخمسة وعشرين	كل أوائل الصفحات رؤوس الآيات وهي ثمانمائة واربعون صفحة	أوائل الثلثين في أوائل الصفحات اليمنى	أوائل القصص اللواتي تعلم بعلامة الركوع وهي خمسمائة وسبعة وسبعون

هو الله الواحد القهار	انه هو الرحيم	التواب الرحيم	المتاب الرحيم	وانا التواب	انك انت التواب الرحيم	انه هو التواب الرحيم	وان الله هو التواب الرحيم
في الزمر	في الذاريات	ستة مواضع	سورة البقرة	ايضا في البقرة	ايضا في البقرة	البقرة موضعان	بفتح الالف في التوبة
ان الله هو التواب الرحيم بكسر الالف وفي التوبة	توابا رحيما موضعان في سورة النسا	ان الله رحيم	وان الله تواب حكيم في النور			وفيها ايضا وكان الله عفوا غفورا	لعفو غفور موضعان في الحج ان الله لعفو غفور
وان الله لعفو غفور في المجادلة	وكان الله عفوا قديرا في النسا	اربعة مواضع	انه بهم رؤف رحيم في النور وفيها ايضا بالمؤمنين رؤف رحيم	وان الله رؤف رحيم بفتح الالف في النور	ربنا انك رؤف رحيم في الحشر		لرؤف رحيم خمسة مواضع
ان الله بالناس لرؤف رحيم في البقرة والحج	ان ربكم لرؤف رحيم في النحل		فان ربكم لرؤف رحيم ايضا في النحل	وان الله بكم لرؤف رحيم في الحديد	ذي الجلال والاكرام ايضا في سورة الرحمن وفيه		من ربي رحيم في سورة تنن
وربك غفور في سورة سبا	فسبح باسم ربك العظيم في الواقعة موضعان وفي الحاقة موضع		الغني الحميد خمسة مواضع ان الله هو الغني الحميد في لقمن	فان الله هو الغني الحميد في الحديد و الممتحنة	وان الله لهو الغني الحميد في الحج	والله هو الغني الحميد في فاطر	وكان الله غنيا حميدا في النسا
	فان الله غني حميد في لقمن واعلوا	ان الله غني حميد في البقرة	فان الله لغني حميد في ابرهيم	فان الله غني كريم في النمل	فان ربي غني كريم في النمل	والله غني حليم في سورة البقرة	وكفى بربك هاديا ونصيرا في الفرقان

ثلثة مواضع والله غني حميد في التغابن

ذكر الصنايع التي هي داخل كتابة القرآن في موضع مخصوص في اواخر السطور من انواع مختلفة وهي ثلثمائة واربع وستون في اربعة وسبعين نوعا

ارحم الراحمين	وانت ارحم الراحمين	وهو ارحم الراحمين	وانت احكم الحاكمين	وهو خير الحاكمين	وانت خير الراحمين	وانت خير الغافرين
اربعة مواضع	الاعراف والانبيا	يوسف موضعان	في سورة هود	ثلثة في الاعراف ويونس ويوسف	المؤمنين موضعان	في سورة الاعراف
وانت خير الفاتحين في سورة الاعراف	وانت خير الواوثين في سورة الانبياء	خير الرازقين في خمسة مواضع	وانت خير الرازقين في المايدة وهو خير الرازقين في المؤمنين وسبا	وان الله لهو خير الرازقين في الحج والله خير الرازقين في الجمعة	وهو خير الناصرين في سورة ال عمران	احسن الخالقين موضعان في المؤمنين والصافات
على كل في اثنين وثلثين موضعا	والله على كل شي قدير في البقرة والعمران والمايدة والانفال والتوبة والحشر	ان الله على كل شي قدير في البقرة والنحل والنور	انك على كل شي قدير في ال عمران والعنكبوت و فاطر وانا الذي في اخر الطلاق فليس	وهو على كل شي قدير في المايدة وهود والرعد والشورى والحديد والتغابن والملك	وهو على كل شي قدير في الانعام وانه على كل شي قدير بفتح الالف في الحج	
وكان الله على كل شي قديرا في الاحزاب والفتح	على كل شي شهيد ستة مواضع وانت على كل شي شهيد في المايدة	وهو على كل شي شهيد في سبا انه على كل شي شهيد بفتح الهمزة في حم السجدة	والله على كل شي شهيد في المجادلة و البروج ان الله على كل شي شهيد في الفتح	ان الله على كل شي شهيد في النسا والاحزاب	بكل شي عليم ستة عشر موضعا	وهو بكل شي عليم في البقرة وال عمران والحديد

والله بكل شي عليم	ان الله بكل شي	انه بكل شي عليم	وان الله بكل شي	اربعة ان الله كان بكل شي	وكان الله بكل شي	اليه ترجعون
في البقرة والنسا و النور ٢ والحجرات والتغابن	في الانفال والتوبة والعنكبوت و المجادلة	في حم عسق واعلو ان الله بكل شي عليم في البقرة	عليما في المايدة ٥	عليما في النسا	شي عليما في الفتح والاحزاب وفيها فان الله بكل شي عليما	في سورة العنكبوت
والله ترجعون ثمانية مواضع	في البقرة ويونس وهود والقصص ٢ ويس ٢ وحم السجدة	واليه ترجعون قرئ بالتا واليا في آل عمران والزخرف	ثم اليه ترجعون قرئ بالتا واليا في البقرة و الزمر	ثم اليه ترجعون قرئ بالتا واليا في الروم	اليه يرجعون في سورة الانعام	اليه يرجعون في سورة الانبيا
اليه راجعون في البقرة موضعان	والينا ترجعون في الانبيا موضعان	ثم الينا ترجعون قرئ بالتا واليا في العنكبوت	والينا يرجعون في سورة مريم	فالينا يرجعون في سورة المؤمن	الينا راجعون في سورة الانبيا	ثم الى ربكم ترجعون موضعان وفي الجاثية
والى الله ترجع الامور ستة في البقرة وال عمران والانفال وطه وفاطر والحديد	اليه المصير في سورة حم المؤمن	واليه المصير في المايدة والشورى والتغابن	والى الله المصير في ال عمران و النور وفاطر	والينا المصير في سورة ق		الى المصير في سورة لقمن
واليك المصير موضعان في البقرة والممتحنة	نعم المولى ونعم النصير في الانفال	فنعم المولى ونعم النصير في الحج	والله ذو الفضل العظيم ستة مواضع	في البقرة وال عمران والانفال والحديد موضعان والجمعة	والله ذو فضل عظيم في ال عمران	في الحجر
رب العرش العظيم في سورة النمل	ورب العرش العظيم في المؤمنين	وهو رب العرش العظيم في اخر التوبة	صراط مستقيم ثلثة وعشرون موضعا		الفوز العظيم ثلثة عشر ذلك الفوز العظيم في النسا	ذلك الفوز العظيم في المايدة والتوبة والصف والتغابن
ذلك هو الفوز العظيم في التوبة و يونس والدخان والحديد	وذلك هو الفوز العظيم في التوبة والمؤمنين	فوزا عظيما ثلثة مواضع في النسا والاحزاب والفتح		اربع في الصافات و فيها كلما جاءها رسول		اربع في الصافات و فيها كلما جاءها رسول
من لدنا اجرا عظيما من لدنه اجرا عظيما فسوف نؤتيه اجرا عظيما	على المقاعدين اجرا عظيما وسوف نؤتي الله المؤمنين اجرا عظيما	اولئك سنؤتيهم اجرا عظيما وسوف نؤتيه اجرا عظيما	اجر عظيم سبعة واتقوا اجر عظيم في ال عمران وفيها فلكم اجر عظيم	والله عنده اجر عظيم في التغابن ان الله عنده اجر عظيم في التوبة	وان الله عنده اجر عظيم بفتح الهمزة في الانفال وفي معجزة سبا	اجرا عظيما تسعة مواضع في النسا سبعة مواضع
علام الغيوب اربعة مواضع	واجرا عظيما موضعان في الاخر	واجر عظيم واتقوا اجر عظيم في الفتح	منكن اجرا عظيما في الاحزاب فسوف اجرا عظيما في الفتح	واجرا عظيما في الاحزاب والفتح	كن فيكون ثمانية مواضع	في البقرة وال عمران ٢ والانعام والنحل ومريم ويس و غافر
			انه عليم بذات الصدور في الانفال وهود وفاطر والزمر وعسق والملك	ان الله عليم بذات الصدور في ال عمران والمايدة والتغابن	انك انت علام الغيوب في سبا وهو موضعان في المايدة	وان الله علام الغيوب بفتح الهمزة في التوبة
			وعلى الله فليتوكل المتوكلون في يوسف	وعلى الله فليتوكل المتوكلون في ابرهيم	وعليه فليتوكل المتوكلون سبعة مواضع	الذين صبروا وعلى ربهم يتوكلون خمسة مواضع في النحل والعنكبوت
			ان الله يحب المتوكلين في ال عمران	ان الله يحب المحسنين في البقرة والمايدة	والله يحب المحسنين في ال عمران موضعان وفي المايدة موضع	في الاعراف
			اولئك هم الفائزون في سورة النور	واولئك هم الفائزون في سورة التوبة	فاولئك هم المفلحون ستة في البقرة وال عمران والتوبة والنور والروم ولقمان	
			والركع السجود في البقرة والحج		والله رؤوف بالعباد في البقرة وال عمران	

ذكر العام الذى هو داخل كتابة القرآن وليس له وضع مخصوص بل يتعلق الجميع كتابة القرآن ومن اشاء عشر نوعا

الاول	هو ان رسم هذا المصحف على رسم الامام وهو مصحف عثمن رضى الله عنه سوى اثبات الالف لدفع الشبهات واقتفاوه سنة
الثانى	هو ان خط هذا المصحف على قراءة عاصم بن ابى النجود برواية حفص بن سليمن رضى الله عنهما الشهورة وانها مواخذه الاصول العربية
الثالث	هو ان الفتحة والكسرة المشبعتين لهما علامة على شكل الف صغير لئلا يلتبس اتينا واتوا بايدينا وانوا ولى وبنى ولى وبنى
الرابع	هو ان كل مدة ليس منها خلاف علامتها مدة من فوق السواد نحو جآء وسىء وقرءو وكذلك فى فواتح السور نحو الم وص
الخامس	هو ان ادغام المتفق عليه وكلمة علامته شدة بالسواد نحو وعلم ولم نخلقكم لانها لا تزول حالتى الوقف والوصل
	هو ان تشديدات الادغام العارضى المتفق فى كلمتين مكتوبة بالحمرة تنبيها على زوالها حالة الوقف نحو قال رب وكذا
السابع	هو ان خط هذا المصحف ليس فيه سهو ولا غلط يحتاج ان يكتب على الحاشية او فى خلال السطور بحمد الله تعالى
الثامن	هو ان خط المصحف ليس فيه كلمة مقسومة بين سطرين لان بعض الكتاب يراه عيبا فاحترزت عن ذلك
التاسع	هو ان خط هذا المصحف خال من الشكل والاعراب الزايد الذى لا حاجة اليه كما يفعله بعض النساخ واوانرهما
العاشر	هو ان موضع الصنايع من اوايل السطور واواخرها مكتوب بالذهب وكذلك تقسيمات القرآن غير اواخر الصفحات
الحادى عشر	هو ان كل جزء من الاجزآء الثلثين اربع عشرة ورقة الا اوله القوان واخره بحيث ان اوايل الاجزاء فى اوايل الصفحات اليمنى
	هو ان كتابة هذا المصحف معتدلة الصفحات والسطور من غير مدة مفرطة ولا خط مقروط مع تلك الصنايع المذكورة

ذكر الصنايع التى هى خارجة عن كتابة القرآن مكتوبة فى خلال السطور او فى الحواشى وهى خمسون قاعدة

الاول	ان جميع قرآآت السبع مكتوبة باللون العودى مرموز اسمآء قرآنها بالحمرة
الثانى	ان رموز القرآء السبع مع رواتهم على طريق الشاطبية لاجل الاختصار
الثالث	ان طريق القرآآت السبع على طريق الشاطبية لكل امام راويان
الرابع	ان فى كل موضع يمكن تقييد القراءة فى المتن قيدتها بالحمرة ورمزت تحته ب
الخامس	ان فى كل موضع يتعذر تقييده فى المتن كتبته فى الحواشى العراض
السادس	ان من القرآآت السبع ما كتبته فى الحواشى باللون العودى قيدته بالحمرة
السابع	انى رمزت اسمآء القرآء بالحمرة بعد القرآآت كما فى المتن
الثامن	انى اخترت من له وجهان فى القراءة وبعد ذكر اسمه كتبت خعه اى بخلاف عنه
التاسع	ان فى كل موضع وجهين لامامين كتبت بعد ذكرهما خعما اى بخلاف عنهما

العاشر	ان فى موضع الخلاف ذكرت من خالف حفصا ولم اذكر ومن وافقه لان خط المصحف على قراءته
الحادى عشر	ان محل الخلاف معرب بالحمرة لا غير فى الحاشية كما فى المتن
الثانى عشر	ان المدات المنفصلة اللواتى يتركها ابن كثير وابو عمرو قالون بالحمرة الا موضع الوقف
الثالث عشر	ان فى كل موضع يمد ورش بخلاف الباقين قيدته بلون الصفرة
الرابع عشر	ان فى كل موضع يترك الهمزة ورش جعلت على الهمز نصف الدائرة بالصفرة
الخامس عشر	ان ورشا حيث ينقل حركة الهمز الى ما قبلها جعلت على الهمز هذه العلامة ه بالصفرة
السادس عشر	ان فى كل موضع يميل ورش بين بين اى بين الفتح والامالة جعلت اعرابه ايضا بالصفرة
السابع عشر	ان الادغام الكبير الذى يختص بابى عمرو بين العلآء رسمت علامته شدة بالخضرة
الثامن عشر	ان فى آخر كل سورة عدد الادغام الكبير الذى فيها بالهندى بالخضرة
التاسع عشر	ان ترك همزات ابى عمرو وكتبت لها علامة على الهمزة نصف دآئرة بالخضرة
العشرون	انى وضعت فى الامالة الواو والاسود لتدل على ان الزمن الذى بعدها يميل بين بين
الحادى عشر و	انى كتبت خلاف ابى جعفر ويعقوب وما ذكرت قراءة خلف لانه اختار لنفسه قراءة وما خالف
الثانى عشر و	انى رمزت باسم ابى جعفر د وباسم يعقوب ب وكتبت رمزهما بعد خط القراءة بالسواد
الثالث عشر و	انى كتبت خط القراءة للعشرة بالحمرة وقيدتها بالسواد على خلاف السبعة
الرابع عشر و	انى لم اذكر اسمهما اذا كانا موافقين للقرآء السبع اختصارا
الخامس عشر و	ان فى كل موضع يلتبس فيه القراءة وليس فيه الا وجه واحد كتبت تحته لا غير بالحمرة
السادس عشر و	ان فى كل موضع هو وقف على وضع الشيخ الامام المفسر محمد بن طيفور السجاوندى مكتوب بالحمرة
السابع عشر و	ان كل وقفين بينهما مراقبة جعلت عليهما هذا الشكل ٥ والمراقبة ان تقف على احدهما
الثامن عشر و	اختلاف الوقوف التى يتعلق بالقراءة للسجاوندى كتبت فى الحاشية بالحمرة
التاسع عشر و	ان جميع مات القرآن مكتوب عليها بالحمرة وما يتعلق به
الثلاثون	ان اواخر الايات بالعدد الكوفى كتبت عليها * بالذهب
الحادى والثلثون	ان اخماس العدد الكوفى كتبت عليها هذا الحرف ٥ بالحمرة
الثانى والثلثون	ان اعشار العدد الكوفى كتبت بازآئها فى الحاشية لفظ عشر بالحمرة
الثالث والثلثون	ان على رؤس الاعشار كتبت عدد الايات بالهندى من اول السورة الى اخرها بالحمرة

الرابع والثلثون	انا اخترنا العدد الكوفي في الايات وتقسيمات القران لشهرته وعلو اسناده الى علي بالحمرة
الخامس والثلثون	ان في كل موضع ليس عند البصريين اية كتبت عليه لفظ لب بالحمرة
السادس والثلثون	ان في كل موضع هو عند البصريين ايه كتبت عليه لفظ بت بالحمرة
السابع والثلثون	ان في كل موضع هو عند البصريين خمس كتبت عليه لفظ خب بالحمرة
الثامن والثلثون	ان في كل موضع هو عند البصريين عشر كتبت عليه لفظ عب بالحمرة
التاسع والثلثون	انى ذكرت خلاف البصريين مع الكوفيين فقط لشهرتهما بين النّاس
	انّ علامة اخر القصة التي ركع عندها عثمن رضى الله عنه كتبت بحذائها ع بالحمرة
الحادي والاربعون	ان اعداد ايات كل ركوع مكتوبة مع العين بحساب الهندي
الثاني والاربعون	ان خمس الجزء لاوراد الصلوات الخمس كتبت بحذائه اسم الصلوة
الثالث والاربعون	ان على راس كل سورة مكي السور ومدنيها مكتوب بالذهب
	انى كتبت على راس كل سورة بعد المكي والمدني ترتيب نزولها
الخامس والاربعون	انى كتبت بعد ترتيب النزول عدد ايا تها بالكوفي
السادس والاربعون	اذا كانت السورة ليس في عددها خلاف كتبت بالاتفاق
السابع والاربعون	انى بينت بعدها عدد الايات بين البصريين والكوفيين لشهرتهما
الثامن والاربعون	انى ذكرت اعداد كلمات كل سورة بالهندي التاسع والاربعون انى ذكرت اعداد حروف كل سورة بالهندي
الخمسون	انى كتبت رسم خط الامام رضي الله عنه في الحاشية باللون العودي

ذكر الصنايع التي هي خارجة عن كتابة القران في اخر المصحف وهي اثنا عشر نوعا

الاول	انى وضعت اصول القرات السبع في الجدول مما يتعذر ذكره في المصحف
الثاني	انى كتبت من الفرش مما كثر وقوعه في القران في جدول اخر
الثالث	انى نظمت قصيدة في التجويد وسميتها العقد الفريد في نظم التجويد وكتبت في اخر المصحف
الرابع	انى كتبت بيان اوضاع ووقوف الشيخ الامام المفسر محمد بن طيفور السجاوندي رحمه الله
الخامس	انى كتبت بيان جميع المدات واقسامها وكيفية التلفظ بها وما يتعلق بها
السادس	انى كتبت بيان رموز القراء السبع التي ذكرتها في المصحف

السابع	انى كتبت عدد ايات جميع القران مع اختلافه
الثامن	انى كتبت عدد كلمات جميع القران واختلافه
التاسع	انى كتبت عدد حروف جميع القران مع اختلافه
العاشر	انى كتبت عدد ما في القران من كل حرف من حروف التهجي
الحادي عشر	انى كتبت كيفية التفال من كلام الله تعالى
الثاني عشر	انى ختمت الجميع بتصديقة ودعاء يقرا بعد الختمة

ذكر اصول القرات السبع مما يطول ذكره في المصحف ونيعده وبتاكيد بعضها في مواضعها للايضاح

باب التعوذ والبسملة وما بينهما الكنايه وتاء التانيث	اخفى التعوذ	بسمل الاولى الاولى	وصل اخر السورة باول الاخرى	خير بين الوصل والسكت ج ز ك	ورويت البسملة ايضا عن ج	في هي ومنهو ونحوهما يصل الهاء بياء و واو د
الا اذا كان ساكن نحو عليه الله و انه الله	عليهم اليم لديهم حيث كان بضم الهاء ف	عليهوا ونحوها اذا كان بعدها حرف متحرك درجه	لهموا منوا ونحوها اذا كان بعد الميم همزة قطع ج	عليهم الذلة ونحوها اذا كان بعد الميم همزة وصل ج	عليهم الذلة ونحوها بضم الهاء والميم ش	باب مذهب ح في الادغام الكبير دفي المثلين في كلمة وفي كلمتين
ادغم اول المثلين في كلمة في يهلكم مناسككم فقط	وفي كلمتين ادغم الا ان يكون مشددا او منونا او مجزوما او محاطها	نحو اصل لكم واسع عليم كنت ترابا انت نكرة	واما اذا كان معتلا بالحذف نحو يتبع غير وان يك كاذبا ونحو لكم ففيه وجهان	وادغم في ايوم تاتي ويا قوم مالي ومن ياس روح الله ونحوهما ادغم في نحو هو وليهم	وفي الوط وفي هو ومن يامر وجهان والظهر في واللاي يئسن	باب مذهبه في الادغام الكبير ذو المثلين والمتقاربين في كلمة وفي كلمتين
وما يدغم اول المتقاربين في كلمة الا القاف في الكاف نحو خلقكم رزقناكم	واظهر اذا كان قبل القاف ساكن وليس بعد الكاف ميم نحو يس والقران خلقك	وفي طسم قلن ويهان والاولى الادغام وقيل الادغام فقط	وفي كلمتين ادغم حروف سين شذ حجنك رض قنم بين لك	الا ان تكون منونا او مخاطبا او مشددا او مجزوما	نحو ولا نصير لقد خلقت طينا والحق كمن لم يزل سعة	فادغم السين في الزاي في واذا النفوس زوجت ز غير
وفي الشين في الراس شيبا وفيه وجهان	والنون في الراء اذا تحرك ما قبلها نحو ان ربكم	وفي اللام اذا تحرك ما قبلها ايضا نحو زين للناس	سوى لحن له ويحن في السين قوله الى ذي العرش سبيلا فقط	وادغم الشين فانه ادغم فيه		واما في السين ففي عدد سنين لا غير وفي الناس في المساجد تلك ز غير
وفي الشين في شهد شاهد في يوسف والاحقاف ولا ثالث لهما	وفي الصاد في نعقد صواع مفعد صدق لا غيرهما	واذا انضم الدال او كسرت بعد ساكن ادغم في صرصر صفح شديد	فمن اصاد المهد صبيا من بعد صلوة العشاء لا غيرها			وادغم الدال اذا تحرك ما قبلها في حروف سنشد	وفي الزاي يزيدكم يكاد زيتها لا غيرهما
وفي الظاء من بعد ظلمه في الماده يريد ظلما في العمران وغافر لا غيرهما	وفي الجيم داود جالوت وفي دار الخلد جزاء وجهان	وفي التاء الصيد تناله تكاد تميز لا غيرهما	وان الفتحتا الدال بعد ساكن لم تدغم الا في التاء نحو كاد تزيغ	وفي السين في الاصفر سراحا ليكاد سنا لا غيرهما	وفي السين سراحا ليكاد سنا لا غيرهما	وفي الضاد من بعد ضعف في الروم من بعد ضعوا في يونس وفصلت لا غيرها
وفي الناء في ذي المعارج تعرج لا غير	وادغم التاء في التاء في باب المثلين وفي حروف صفر ضفح ثذ شظ	فالتاء في الصاد في والصافات صفا فالملكه صفا فالمغيرات صبحا لا غيرها	وفي السين لحن الصالحات سندخلهم	وفي الزاي الاخرة زينا فالزاجرات زجرا الى الجنة زمرا لا غيرها		وفي الضاد في العاديات ضبحا لا غير
						وفي الظاء والمنكله ظالمي في الناء والنحل لا غير

عليهوا

وفي الجيم نحو السماك جناح وفي الشاء نحو البينات ثم	وفي الواو الزكوة ثم حملوا النورية ثم وجهان	وفي الذال نحو الذاريات ذروا عذاب الاخرة ذلك	وفي وات ذا القربى في سحن والروم وجهان	وفي الشين في زلزله الساعة شيء بار بعة شهداء ٧ غيرهما	وفي لقد جئت شيأ فريا وجهان	وفي الطاء نحو الصلوة طرفي النهار وفي لئات طائفة وجهان
والكاف ادغمها في القاف اذا تحرك ما قبلها نحو نخلقكم ربك قدرا	والباء في الميم في يعذب من يشاء حيث كان فقط	والدال في السين فاعتد سبيله في موضعين وفي الصاد في ما اتخذ صاحبة لاغير	واللام في الراء نحو سبيل ربك يقول ربنا	الا اذا انفتحت اللام بعد ساكن غير الف نحو سواء لهم	واما اذا انفتحت بعد الف فادغم نحو مالك ربنا	والراء في اللام نحو نحزلنا وكتاب انجاد لفي
الا اذا كان حرف مد نحو قالوا امنا وفي اياتنا	وكذلك سقل في نحو من شيء الا بين ان اعبدوا الله و كفوا احد اذا كان منونا	وفي كابيه اني ظننت وجهان والاسكان اولى	وفي شيء وشيأ في الوصل بالسكت وعدمه ق	وفي نحو قد افلح وكفوا احد في الوصل بترك السكت ق	وفي ذلك كله في الوقف النقل و تركه عن ف	وفي نحو قد افلح وكفوا احد في الوصل بالتعريف في الوصل ض
باب مذهب ورش في تفخيم الرات وترقيقها	ورقق ج كل راء قبلها كسرة لازمة او عارضة ساكنة نحو ناضرة ذكر قدير خبير	والخم الراء الاولى في اولى الصور وعلى سرر للضاد والضمة	والثانية ايضا بياء خفيف الكسر في مولاه ان والبغا ان ج	والثانية ابدلت ياء ساكنة	قرا هولاء ان كنتم ونحوه الاولى كالتاء المكسورة ي ح ز	باب الهمزتين من كلمتين
وترقق في نحو سرا وليرون وفي شرذمة مع الكسرة الراء الثانية	وفي صلى في الوقف وجهان التفخيم مع التغليظ والامالة مع الترقيق والوصل بالنقل	اذا كان بعد الياء همزة مفتوحة نحو اني اعلم فتح الياء ادج	وان كان بعدها همزة مكسورة نحو مني الا فتح الياء اح	وان كان بعدها همزة مضمومة نحو اني اعلم فتح الياء اسوى يعبدي اوف اوتى اوفرغ	وارني وتقتني وترحمني واتبعني ساكن للكل	غلظ ج اللام اذا انفتحت وقبلها صاد مفتوحة او ساكنة نحو الصلوة مطلع اظلم
وان كان بعد الياء همزة مفتوحة نحو يا ابت يا ابانا يا ابليس يا ادم	نعمتي التي حبيتي الله شركائي الذين للعبادي الكبار وفي الذين رضي الله جاء في البينات بناء المعلوم	ان ولي الله مستني الكبر وفي الاعداء مستني السوء	باب الامالة وبين اللفظين	وامال ما كان اصله ياء اسما او فعلا نحو موسى ذكرى يتامى يسعى ح خ	وكلها لحقه زيادة ياء او واوا نحو تتلى استعلى اخيا ناس وج خ	باب الياءات المحذوفات وصلا
ومن خالف اصله من الياءات الاضافة فاذكره في موضعه ولكل باب من الباءين	امال كلما كان اصله ياء اسما او فعلا نحو موسى ذكرى يتامى يسعى ح خ	وكذلك من الحروف نحو بلى عسى اذا كتب في الامام بياء ش وح خ	وخالف اصله في الجار وجبارين والجواد ومن انصاري ح	وامال ما كان فيه راء سوى كان على فعلى او عينها او في اخر اى ما تقدمه ح	وامال ما كان فيه راء ساكن بعدها حرف مستعل سوى الخاء نحو اصرهم و قرا	باب مذهب ورش في تغليظ اللامات
وامال بين بين ما كان على وزن فعلى او واخر اى ما تقدم الامالة فيه راء فانه يمال الامالة ح	وامال بين بين والخراء ما تقدم من السوء الا ماكان فيه هاء والف ولم يكن فيه راء ج خ	وامال ما كان على ثلثة احرف اوسطه ساكن نحو نار ليل	وفي الشين حيث شيئهم حيث شئتم حيث وقعا وفي ثلث شعب لاغير	وفي الثاء ادغمها في سمث شدت في الدال في الحرف ذال في الميم لاغير	وفي الناء في حيث تورون والحديث تجبون لاغيرهما	وفي الصاد في صديت ضيف لاغير وفي السين نحو وورث سليمن حيث سكنتم
وامال الى اذا كانت بمعنى الاستفهام وهي تكتب بالياء ش ر و ج خ	وامال الناس اذا كانت السين مكسورة ج خ	وامال الى اذا كان بعدها حرف مستعل نحو صراط والفراق	وفخم الراء الاولى في سرر للضاد والضمة	والثانية ايضا بياء خفيف الكسر في مولاه ان والبغا ان ج	وبتسهيل الثانية كالف الساكنة او ياء ساكنة ج ز	وباسقاط الهمزة الاولى و بالقصر
ولم يمل اذا كان قبل الهاء حرف مكسور وقبلها ضمة او فتحة	وامال في الوقف بعضهم جميع الحروف سوى الالف نحو الصلوة وتقاة	باب مذاهبهم في ياءات الاضافة	واذا كان السالن الفا اصلية او زايده ابدلا الهمزة الفا وجمعا بين الالفين او حذفا احديهما نحو آمنا ابانا	واما في جاء لوطا فمحض المدة ممتنع	وجعل الثانية كالمدة او محض المدة ج ز	جاء احد ونحو باسقاط الهمزة الاولى وبالقصر ب ي ح
فاذا كانت الهمزة بعد واو ساكنة او ياء ساكنة اصليتين ابدلا بعضهم ثم ادغم نحو بالتوشيا كهيئة	وبعضهم في نحو جاء وابناء ومن السماء يسهل بين الهمزة و الالف والواو والياء	فصل ح حكم الهمزة المتوسطة في مذهب ورش	واذا انفتحت الهمزة بعد ضمة بيدلها واوا نحو يؤمنون يشرك ادج	باب الهمزتين من كلمة	وان غيرت الهمزة بالبدل او التسهيل ففيها المد والقصر	يشاء الى ونحو جعل الثانية كالف او كالياء ادج قيس
فالحاصل ان في مثل جاء ستة اوجه و في مثل من الماء وسوا سبعة اوجه و في شيء عشرة اوجه	في البدل ان حذفت اولم تحذف ثلثة اوجه التطويل والتوسيط والقصر	واذا كانت الهمزة المتوسطة ساكنة بيدلها حركة ما قبلها نحو يأكلون مومن الذين	فصل ح حكم الهمزة المتوسطة في مذهب حمزة	واذا انفتحت الهمزة بعد ضمة بيدلها واوا نحو يؤمنون يشرك ادج	قرأ أأنذرتهم ونحوه بتسهيل الثانية والف بينهما ب ج	باب الهمزتين من كلمة

الا اذا كان حرف مد نحو قالوا امنا وفي اياتنا	وكذلك سقل في نحو من شيء الا بين ان اعبدوا الله و كفوا احد اذا كان منونا	وفي كابيه اني ظننت وجهان والاسكان اولى	وفي ذلك كله في الوقف النقل و تركه عن ف	وفي نحو قد افلح وكفوا احد في الوصل بالتعريف في الوصل ض	وفي شيأ وشيء فقط يسكت في الوصل ض	
وفي نحو قد افلح وكفوا احد في الوصل بترك السكت ق	وفي نحو الارض في الوصل بالسكت وعدمه ق	وفي شيء وشيأ في الوصل بالسكت وعدمه ق	وفي نحو قد افلح وكفوا احد في الوقف بالنقل او التحقيق ف	وفي نحو الارض في الوقف بالنقل او التحقيق والتسهيل ف	وفي مثل شيء وشيأ في الوقف النقل مع الحذف ف	وقد روى بعضهم عن حمزة في شيء و شيأ الابدال والادغام
باب مذهب ورش في تفخيم الرات وترقيقها	ورقق ج كل راء قبلها كسرة لازمة او عارضة ساكنة نحو ناضرة ذكر قدير خبير	الا اذا كان قبلها ساكن من حروف مستعل سوى الخاء نحو اصرهم و قرا	وفخم اذا كان بعدها حرف مستعل نحو صراط والفراق	وايضا فخم في الاعجمية نحو ابراهيم وارم ذات وفي حيران وجهان	وفخم اذا كان الراء مكررة نحو مدرارا	وفخم اذا كانت مفتوحة منونة نحو امرؤا ان ذكر او روى الترقيق عنه
وفي صلى في الوقف وجهان التفخيم مع التغليظ والامالة مع الترقيق والوصل بالنقل	باب مذاهبهم في ياءات الاضافة	اذا كان بعد الياء همزة مفتوحة نحو اني اعلم فتح الياء ادج	وان كان بعدها همزة مكسورة نحو مني الا فتح الياء اح	وارني وتقتني وترحمني واتبعني ساكن للكل	باب الياءات المحذوفات وصلا	غلظ ج اللام اذا انفتحت وقبلها صاد مفتوحة او ساكنة نحو الصلوة مطلع اظلم
وان كان بعد الياء همزة مضمومة نحو اني اعلم فتح الياء اسوى يعبدي اوف اوتى اوفرغ	نعمتي التي حبيتي الله شركائي الذين للعبادي الكبار وفي الذين رضي الله جاء في البينات بناء المعلوم	ان ولي الله مستني الكبر وفي الاعداء مستني السوء	باب الامالة وبين اللفظين	وامال ما كان اصله ياء اسما او فعلا نحو موسى ذكرى يتامى يسعى ح خ	وكلها لحقه زيادة ياء او واوا نحو تتلى استعلى اخيا ناس وج خ	باب الياءات المحذوفات وصلا
ومن خالف اصله من الياءات الاضافة فاذكره في موضعه ولكل باب من الباءين	امال كلما كان اصله ياء اسما او فعلا نحو موسى ذكرى يتامى يسعى ح خ	وكذلك من الحروف نحو بلى عسى اذا كتب في الامام بياء ش وح خ	وخالف اصله في الجار وجبارين والجواد ومن انصاري ح	وامال ما كان فيه راء سوى كان على فعلى او عينها او في اخر اى ما تقدمه ح	وامال ما كان فيه راء ساكن بعدها حرف مستعل سوى الخاء نحو اصرهم و قرا	باب مذهب ورش في تغليظ اللامات
وامال بين بين ما كان على وزن فعلى او واخر اى ما تقدم الامالة فيه راء فانه يمال الامالة ح	وامال بين بين والخراء ما تقدم من السوء الا ماكان فيه هاء والف ولم يكن فيه راء ج خ	وامال ما كان على ثلثة احرف اوسطه ساكن نحو نار ليل	وفي الشين حيث شيئهم حيث شئتم حيث وقعا وفي ثلث شعب لاغير	وفي الثاء ادغمها في سمث شدت في الدال في الحرف ذال في الميم لاغير	وفي الناء في حيث تورون والحديث تجبون لاغيرهما	وفي الصاد في صديت ضيف لاغير وفي السين نحو وورث سليمن حيث سكنتم
وامال الى اذا كانت بمعنى الاستفهام وهي تكتب بالياء ش ر و ج خ	وامال الناس اذا كانت السين مكسورة ج خ	وامال الى اذا كان بعدها حرف مستعل نحو صراط والفراق	وفخم الراء الاولى في اولى الصور وعلى سرر للضاد والضمة	والثانية ايضا بياء خفيف الكسر في مولاه ان والبغا ان ج	وبتسهيل الثانية كالف الساكنة او ياء ساكنة ج ز	وباسقاط الهمزة الاولى و بالقصر
ولم يمل اذا كان قبل الهاء حرف مكسور وقبلها ضمة او فتحة	وامال في الوقف بعضهم جميع الحروف سوى الالف نحو الصلوة وتقاة	اذا كان بعد الياء همزة مفتوحة نحو اني اعلم فتح الياء ادج	واذا كان السالن الفا اصلية او زايده ابدلا الهمزة الفا وجمعا بين الالفين او حذفا احديهما نحو آمنا ابانا	واما في جاء لوطا فمحض المدة ممتنع	وجعل الثانية كالمدة او محض المدة ج ز	جاء احد ونحو باسقاط الهمزة الاولى وبالقصر ب ي ح
فاذا كانت الهمزة بعد واو ساكنة او ياء ساكنة اصليتين ابدلا بعضهم ثم ادغم نحو بالتوشيا كهيئة	وبعضهم في نحو جاء وابناء ومن السماء يسهل بين الهمزة و الالف والواو والياء	فصل ح حكم الهمزة المتوسطة في مذهب حمزة	واذا انفتحت الهمزة بعد ضمة بيدلها واوا نحو يؤمنون يشرك ادج	باب الهمزتين من كلمة	وان غيرت الهمزة بالبدل او التسهيل ففيها المد والقصر	يشاء الى ونحو جعل الثانية كالف او كالياء ادج قيس
فالحاصل ان في مثل جاء ستة اوجه و في مثل من الماء وسوا سبعة اوجه و في شيء عشرة اوجه	في البدل ان حذفت اولم تحذف ثلثة اوجه التطويل والتوسيط والقصر	واذا كانت الهمزة المتوسطة ساكنة بيدلها حركة ما قبلها نحو يأكلون مومن الذين	باب نقل حركة الهمزة في مذهب ورش و حمزة والسكوت على الساكن	قرا الارض ونحوه بنقل حركة الهمزة الى ما قبلها وحذفها ج	وكذلك من امن خلوا الى ذواتي اكل ونحوه	
واذا انفتحت الهمزة بعد ضمة نحو لهم جعلها بين الهمزة والالف او ضمه نحو يريد ابدلها واوا وكسرة نحو خاطيه ايدلها ياء	واذا كانت الهمزة ساكنة وما قبلها ساكن اصلي غير الف نقل ثم حذف نحو هنيئا وسلسبيلا	واذا كان الساكن الفا يجعلها بين بين نحو ملئكه مأيتنا وكم وابنا وكم وله المد والقصر	واذا كان الساكن زايدا غير الف ابدل ثم ادغم نحو هنيئا بريئون خطيئته	واذا كانت الهمزة ساكنة قبلها ساكن اصلي غير الف نقل ثم حذف نحو هنيئا بريئون خطيئته	واذا كان ما قبل الهمزة ساكنا اصليا نقلا حركتها وحذفا نحو الم والحلب والسوء	واذا كانت الهمزة اخر الكلمة ساكنة او تحركه نحو ان شاء وشاء الله وامرؤ وابدلها بحركة ما قبلها
واذا كانت مضمومة سبعة اوجه لزيادة الاشمام لان الروم والاشمام موجودان في غير البدل	واذا كانت مكسورة اربعة اوجه التطويل والتوسيط والقصر والروم	وفي المنفصل اذا كانت مفتوحة ثلثة اوجه الطول والتوسيط والقصر	واذا كانت مضمومة ثلثة اوجه التطويل والتوسيط والقصر	وبعضهم في نحو جاء وابناء ومن السماء يسهل بين الهمزة و الالف والواو والياء	وبدل كل همزة ساكنة سواء كانت قبلها او عينا او لاما نحو يؤمنون يشرك ادج	واذا انفتحت الهمزة بعد ضمة يبدلها بواو نحو يؤمنون موحدا
وكذلك اذا كان قبل الهمزة ساكن حرف مد زايدا غير الف نحو في السوء وواو وادغما نحو النبي و قرو	واذا كان ما قبل الهمزة ساكنا اصليا نقلا حركتها وحذفا نحو الم والحلب والسوء	واذا كانت الهمزة اخر الكلمة ساكنة او تحركه نحو ان شاء وشاء الله وامرؤ وابدلها بحركة ما قبلها	وبدل كل همزة ساكنة سواء كانت قبلها او عينا او لاما نحو يؤمنون يشرك ادج	واذا انفتحت الهمزة بعد ضمة يبدلها بواو نحو يؤمنون موحدا		
واذا كان الساكن حرف مد زايدا غير الف ابدل لا الهمزة بياء وواو وادغما نحو النبي و قرو	واذا كان ما قبل الهمزة ساكنا اصليا نقلا حركتها وحذفا نحو الم والحلب والسوء	واذا كانت الهمزة اخر الكلمة ساكنة او تحركه نحو ان شاء وشاء الله وامرؤ وابدلها بحركة ما قبلها	وبدل كل همزة ساكنة سواء كانت قبلها او عينا او لاما نحو يؤمنون يشرك ادج	واذا انفتحت الهمزة بعد ضمة يبدلها بواو نحو يؤمنون موحدا		
واذا كان الساكن حرف مد زايدا غير الف ابدل لا الهمزة بياء وواو وادغما نحو النبي و قرو	واذا كان ما قبل الهمزة ساكنا اصليا نقلا حركتها وحذفا نحو الم والحلب والسوء	واذا كانت الهمزة اخر الكلمة ساكنة او تحركه نحو ان شاء وشاء الله وامرؤ وابدلها بحركة ما قبلها	وبدل كل همزة ساكنة سواء كانت قبلها او عينا او لاما نحو يؤمنون يشرك ادج	واذا انفتحت الهمزة بعد ضمة يبدلها بواو نحو يؤمنون موحدا		

واذا نكرت بعد ضمة او ضمة او كسرة نحو يخيس سئل خاطبين جعلها بين الهمزة والياء	واذا انضمت بعد ضمة او ضمة او كسر فنحو وقيل رؤوسكم مستهزؤن جعلها بين الهمزة والواو	الا اذا كتبت في الامام بالياء فانه يبدلها بياء نحو ابنيكم سنقرئك	واما ما دخل الواو او الياء نحو فانت فاي ما شرحت فيه التحقيق او التسهيل باب الوقف على مرسوم الخط	كل ما كتب في الامام بالياء نحو جنت نعت انت سيئت يقف عليه بالتاء اذ ن ف وقد يقف على بعض ذلك بالياء والتاء والهاء وفاقا بعضهم وكاتبه حسن بالتاء	ووقف على قلم بهم فيهم عنهم منهم بزيادة هاء ه خ ع ه	وما بقي من هذا الباب سأذكره في الفرش في مواضعه ان شاء الله والله تعالى اعلم

باب من الفرش مما كثر وقوعه في القرآن

السراط وسراط بالسين واشمام الصاد الزاي ض	قيل غيض جئ وهو تهو لهو وهي فتى لحى باسكان الهاء ب	هزوا بضم الزاي وبالواو ح وفي الوقف ابدالها واوا اتباعا لخط الامام	يترل ننزل نترل اذا كان مستقبلا مضموم الاول ح	الحمد تم وبابه جئ بالاظهار د	يارئكم يامركم يامرهم وما يشعركم ينصركم بالاسكان ح	النبي النبوة الانبياء النبئن بالهمزة والمد ا	وبالاختلاس الاخيار فهن عن ح وان روى عن ط
وفي الاحزاب للنبي ان بيوت النبي الا ب خالف اصله	هزوا بضم الزاي وبالواو ح وفي الوقف ابدالها واوا اتباعا لخط الامام	يترل ننزل نترل اذا كان مستقبلا مضموم الاول ح	واستثنى من ذلك وننزل من القران حتى تنزل علينا د	واستثنى من ذلك على ان ننزل ايه ح	ينزل العيث في الغيث وعسق حنعنف وج ش	انى منزلها جئ في المائدة وح ش	
وفي الحجر وما تنزله الا بقدر وتشديده اجماع	جاء شاء بالامالة اذا كان ماضيا مرف	ولقد استهزئ كسر الدال ح ن ف	وقيلا انظر كسر التنوين ح م ن ف	وبين اقتلوا كسر التنوين ح م ن ف	وبرحمة ادخلوا كسر التنوين ح ن ف م خ ع	وجيئة اجئت كسر التنوين ح ن ف م خ ع	القران وقران نقل حركة الهمزة الى الراء وحذف الهمزة د
واو انقص كسر الواو و ن ف							
البيوت وبيوت و بيوتكم بضم الباء ج ح خ	انا اولى ونحوه بالمد في الحالين اذا اتى بعدانا همزة مفتوحة ا	انا اجيي ونحو بالمد في الحالين اذا اتى بعدانا همزة مضمومة ا	انا الا ونحوه بالمد في الحالين اذا اتى بعدانا همزة مكسورة ب خ ع	بحسب بكسر السين اذا كان مستقبلا ا د ح ر	رسلنا رسلكم رسلهم سبلنا اذا كان بعد اللام حرف ح	ادغم الواو الساكنة في اللام نحو يلهث اعقرلي ى ط خ ع	
التوراة ح م ر ب خ ع و ج ف	رضوان بضم الراء سوى الثاني من المائدة من اتبع رضوانه ص	تحزنك ويحزنني ويحزنهم بضم الياء وكسر الزاي ا	خزنة ويرضين فاء د ر	وسلوا الله وسلهم سوى لا تحزنهم الفزع فسل للذين اذا كان امرا قبلها واو او	سوى لا تحزنهم الفزع ولا تحزن عليهم ولا تحزن ويرضين	اصدق ونحوه باشمام الصاد الزاي اذا كانت القاف ساكنة بعدها دال ش	ارايتم اراءيتكم افرايت في الاستفهام بتسهيل الهمزة بعد الراء ا
وبدل الهمزة الفا ايضاج ويسقط الهمزة اصلا ر	را وكذا اذا كان متصلا بضمير نحو فراه ولم مات بعدها ساكن ى ما خ ف في الراء	را بالمالة الراء والهمزة ايضا في المثالين المذكورين مرص ش و ج	را بالكسر والقهر ونحو وجهان عن ر اك وجهان عن م	ولخوى القمر اذا كان بعدها ساكن ذ ص ح خ ع في الوقف	وفيما اتصلت بضمير نحو راك راك وجهان عن م	والكل في حال الوقف على ما تقدم في دا كوكبا ونحوه	
تذكرون حف تخفيف الذال ع ش	بئس بيسما البئر بيد الهمزة ياجوج ومأجوج الذيب بالياء ح ج ر	وفي نحو الان والذاكرين وجهان	للكل البدل والتسهيل و البدل اولى	ولا يتموا ونحو اذا كان مستقبلا من الفعل	والتقا عل الادغم في الوصل ه عن ه وخفف كله في الابتداء	تمنون وفي فظلتم تفكهون وجهان	

باب في ادغام ذال اذ ودال قد وتاء التانيث ولام هل وبل

ادغم ذال اذ في صت ز جدت	اذ دخلوا ح ك ش	ولقد صرفنا ح ل ق ر	اذ زين ح ل ق ر	اذ تبرا ح ل ش	اذ جعلنا ح ل	اذ سمعتموه ح ل ق ر

باب ذكر اصول قراءة ابي جعفر يزيد القعقاع المدني من طريق النشر وما خالف الائمة السبع

اعلم انه رضي الله عنه يخفي النون الساكنة والتنوين عند الغين والخاء نحو من غير كم وقولا غير ومن خلاق وقرحة خاسئين الا في ثلثة مواضع ان يكن غنيا فسينغضون والمخنقة ويدغم النون الساكنة والتنوين عند الراء واللام مع ابقاء الغنة نحو من ربهم غفور رحيم فان لم تفعلوا هدى للمتقين ويبدل كل همزة ساكنة سوى المروا وبابه فانه ابدل الهمزة فيها ياء وادغم الياء في الياء، واستثنى ثلثة افعال فخمرها وهي ابنهم في البقرة ونبئهم في الحجر والقمر ويبدل الهمزة المنفردة المتحركة ما قبلها فان كانت الهمزة مضمومة وما قبلها كسرة ينقل حركة الهمزة

ادغم دل قد في حروف شذ صف زضظ	ولقد ذرانا ح ك ش	ولقد صرفنا ح ل ش	قد سمع الله ح ل ش	ولقد زينا ح ل ش ر خ ع	قد شغفها ح ل ش	لقد جاءكم ح ل ش	
فقد ضل ج ح ك ش	فقد ظلم ج ح ك ش	لقد ظلمك في ص فقط ج ح م ش	وادغم تا التانيث الساكنة في حروف ظلت صف زه ج ح ك ش	كانت ظالمة ج ح ك ش	نضجت جلودهم ح ش	انزلت سورة ح ش	
خبت زدناهم ح ش	حصرت صدورهم ح ك ش	كذبت ثمود ح ك ش	لهدمت صوامع في الحج فقط ح م ش	وجبت جنوبها م خ ع ه والاظهار اشهر	وادغم لام هل وبل في ذ س ض ز ط ظ ل ن ت ث	بل سولت ل ش	
هل ثوب ل ش	هل تعلم ل ش	بل طبع الله ل ر ق خ ع ه	بل ظننتم ل ر	بل زين ل ر	بل ضلوا ر هل ندلكم	هل ترى في الملك الحاقة ح ل ش وهل يستوي جئ في الرعد الظهر ل	

باب الاستفهامين في الرعد وموضعان في سبحان والمومنين والسجدة وموضعان في الصافات

آيذا إنا ب	أيذا إنا ج	أيذا أينا د	آيذا أينا ح	إذا آنا ل	إذا انا م	أاذا انا ن ف	أاذا انا د
وخالف إذا آينا ب	اصله إذا أينا ج			آاذا انا ل			في النمل أاذا انا د
وخالف اصله في العنكبوت إنكم آينكم ب	إنكم أينكم ج	إنكم أينكم ك				إنكم انكم ع	انكم انكم د
وخالف اصله في الواقعة				آاذا آنا ل	آاذا انا م		
وخالف اصله في والنازعات				آانا اذا ل	انا اذا م		

الى ما قبلها ويحذفها وذلك في خمسة اسماء وخمسة افعال فالاسماء مستهزؤن ومتكؤن وماؤن والصابؤن وخاطؤن والافعال يستهزؤن وقل استهزؤا وان يطفؤا وليطفؤا وليواطؤا وان كانت الهمزة مضمومة مفتوح ما قبله يحذف الهمزة في ثلثة افعال ولا يطؤن في التوبة وارصالم تطؤها في الاحزاب وان تطؤهم وان كانت الهمزة مكسورة مكسورا ما قبلها يحذفها ايضا في خمسة اسماء الصابين والمستهزين وخاطين ومتكين ولايلاف قريش وان كانت الهمزة مفتوحة مكسورا ما قبلها يبدل الهمزة ياء في خمسة افعال و عشرة اسماء فالافعال ملييت وقرى واستهزى وليبطئن ولنبوئنهم والاسماء رياء الناس وناشية الليل وخاسيا وان شانيك وميّة وفيّة وتثنيتهما وخاطيه وبالخاطيه ويبدل في نحو موجلا ويودة كوريش ويلئن همزة ساكنة بالحذف والنقل ويبدل وردا كذلك واما بنى اسرائيل وكاين فبثلثين الهمزة بين بين وخطيآتكم وخطيآته بقلب الهمزة ياء وادغام الياء في الياء وكذلك هنيئا مريئا وبرءون والنسئ وما سوى ذلك من قراءته فاذكره في مواضعه ان شآء الله تعالى

باب ذكر اصول قراءة يعقوب بن اسحق الحضرمي في رواية رويس من طريق النخاس مما خالف فيه الائمة السبعة

اعلم انه رضي الله عنه يضم هآء عليهم وعليهما وعليهن واليهما واليهم ولديهم باتفاق حمزة وزاد واليهن ولديهما ولديهن فيهما فيهن ويزكيهم وتزيهم وصيا صيهم وكل هآء قبلها ياء في التثنية والجمع وكذلك يضم الهآء وان سقطت الياء لعلة كقوله فاتهم وان ياتهم وتحزهم ويغنهم وليلهجهم وفيهم ونحو ذلك الا قوله ومن يوليهم يومئذ فانه يكسر الهآء هنا فقط فاذا لقي الهاء واليم لام التعريف ولم يكن قبل الهآء ياء كسر الهآء واليم نحو في قلوبهم العجل وبهم الاسباب وما سوى ذلك من قراءته فاذكره في موضعه واعلم ان ابا محمد خلف بن هشام البزاز ما خالف الائمة السبعة الا نادرا بل اختار قراءة لنفسه من القرات السبع فلهذا ما ذكرنا قرآته رحمه الله عليه

باب في بيان الوقوف

اعلم ان الشيخ الامام العالم العامل المحقق المدقق مفسر الكلام شمس العارفين ابا جعفر محمد بن طيفور البيجاوندي الغزنوي رحمه الله وشكر سعيه جعل وقوف القران على خمس مراتب لازم ومطلق وجايز ومجوز لوجه ومرخص لضرورة * فاللازم من الوقوف ما الوصل طرفاه غير المراد وشنع معنى الكلام فاول ذلك قوله تعالى ومآ هم بمؤمنين اذ لو وصل بقوله يخادعون الله صارت الجملة صفة لقوله مؤمنين فانتفى الخداع عنهم وتقرر الايمان خالصا عن الخداع كما تقول ما هو بمؤمن مخادع ومراد الله جل جلاله نفي الايمان واثبات الخداع ومن ذلك قوله تعالى تلك الرسل فضلنا بعضهم على بعض فلو وصل صار الجار ومادخل عليه صفة لبعض فانصرف الضمير في بيان المفضل بالتكليم الى بعض لا الى جميع الرسل فيكون موسى عليه السلام من البعض المفضل عليه عيسى لا من البعض المفضل

على غيره ومن ذلك قوله تعالى سبحانه ان يكون له ولد فلو وصل به له ما في السموات وما في الارض وحرف الجر المتصل بالمنكر وصف له فيصير المنفي ولد اله ما في السموات وما في الارض والمراد نفي الولد مطلقا والمطلق ما يحسن الابتداء بما بعده كالاسم المبتدا به نحو قوله تعالى الله يجتبي اليه من يشآء والفعل المستانف مع السين كقوله سيقول السفهآء وبغير السين كقوله يعبدون نبي لا يشركون بي شيا ومفعول المحذوف كقوله وعدالله اي وعد الله وعدا وكقوله سنة الله اي سن الله سنة فلما حذف الفعل اضيف المصدر الى الفاعل والشرط كقوله من يشآء الله يضلله والاستفهام كقوله اتريدون ان تهدوا وكذلك ان كان الاستفهام مقدرا كقوله تريدون عرض الدنيا وقوله تريدون ان تصدونا اي اتريدون والنفي كقوله ما كان لهم الخيرة وقوله ان يريدون الا وفاقا وحرف ان كقوله ان الله يحكم بعد قوله زلفي وكقوله ان الله لا يهدي من هو مسرف بعد قوله يعدكم وهذا اذا لم يكن شئ من ذلك مفعول قول قبله كقوله تعالى وما كنا له مقرنين لان قوله وانا الى مفعول قوله وتقولوا وقوله وقالوا هذا سحر لان قوله وانا به كافرون مفعول قوله وقالوا وقوله تعالى قل الله خالق كل شئ وقوله قل ان كنتم تحبون الله وقوله قال افتعبدون وقوله قل انما اعظكم بواحدة فان المبتدا والشرط والاستفهام وحرف ان من مقول القول فلا يبتدا بشئ من ذلك ومن المطلق ما يقتضيه العدول من الاخبار الى الحكاية او عكسه كقوله ولقد اخذ الله ميثاق بني اسرائيل لان قوله وبعثنا معدول بالحكاية عن الاخبار في قوله ولقد اخذ الله وقوله وقال الله معدول بالاخبار عن الحكاية في قوله وبعثنا منهم وكذلك في العدول عن الماضي الى المستقبل وعكسه كقوله فامنا به لان قوله ولن نشرك بربنا احدا مستقبل بعد قوله فامنا به وهو ماض وقوله الذين ضل سعيهم وهو خبر مبتدا محذوف اي هم الذين على الاخبار بعد تمام الاستفهام واما الجايز فما يجوز فيه الوصل والفصل لتجاذب الموجبين من الطرفين كقوله تعالى وما انزل من قبلك لان واو العطف يقتضي الوصل وتقديم المفعول على الفعل يقطع النظم فان التقدير ويوقنون بالاخرة وقوله ويسفك الدمآء لان انتهآء الاستفهام الى قوله ويسفك الدمآء يقتضي الفصل واحتمال الواو معنى الحال في قوله ونحن نسبح يقتضي الوصل وقوله آباؤكم وابناؤكم لان قوله آباؤكم يحتمل ان يكون خبر مبتدا محذوف اي هم اباؤكم وان يكون مبتدا خبره لا تدرون وقوله لكم ما كسبتم لان واو العطف عليه يقتضي الوصل واختلاف جملتي المعطوف والمعطوف عليه يقتضي الفصل فان قوله لكم ما كسبتم جملة من مبتدا وخبرا وجار وخبره وقوله لا تسئلون حمله من فعل مجهول ومفعوله والمجوز لوجه كقوله تعالى اولئك الذين اشتروا الحيوة الدنيا بالاخرة لان الفآء

في قوله فلا يخفف لتعقيب يتضمن معنى الجواب والجزآء لا حقيقة الجزاء والجواب وذلك يوجب الوصل
الا ان نظم الفعل على الاستيناف يرى للفصل وجها وقوله فلما جآءهم ما عرفوا كفروا به لان فآء الجواب
والجزآء اكد في الوصل ونظم الابتدآء في قوله فلعنة الله في وجه جواز الفصل اضعف والمرخص
ضرورة ما لا يستغنى ما بعده عما قبله الا انه يرخص الوقف ضرورة انقطاع النفس لطول الكلام
ولا يلزمه الوصل بالعود لان ما بعده جملة مفهومة كقوله والسمآء بنآء لان قوله وانزل لا يستغنى من
سياق الكلام فان فاعله ضمير يعود الى الصريح المذكور قبله غير ان الجملة مفهومة لكون الضمير
مستكنا وان كان لا يبرز الى النطق وقوله تعالى من بعد ميثاقه لان قوله ويقطعون معطوف على قوله
ينقضون غير ان الجملة مفهومة ولكن اسند فعلها الى ضمير الفاعل في ينقضون واما ما لا يجوز
الوقف عليه فهي مواجبه ونظاره كثيرة وما لا بد من ذكره ان لا يوقف بين الشرط وجزائه مقدما
كان الجزآء او موخرا فالمقدم كقوله قد افترينا على الله كذبا لان قوله ان عدنا متعلق بسياق الكلام والافتراء
مقيد بشرط العود والموخر كقوله غير متجانف لاثم فان قوله فان الله جزآء من في قوله فمن اضطر في
مخمصة ولا بين المبدل وبدله كقوله تعالى اهدنا الصراط المستقيم ولا بين المبتدا وخبره كقوله والذين اووا
ونصروا لان قوله اولئك هم المؤمنون خبر والذين امنوا ولا بين المنعوت ونعته كقوله للمتقين لان قوله
الذين يؤمنون بالغيب نعت ولا بين المنسوق عليه ومنسوقه كقوله تعالى ومما رزقناهم ينفقون لان قوله
والذين يؤمنون منسوق على قوله الذين يؤمنون بالغيب ولا بين عامل ومعموله كقوله ان في خلق السموات
والارض لا وقف فيها الى اخر الايه لان قوله لايات اسم ان والجار والمجرور وما اتصل به واقع موقع الخبر
ولا بين المستثنى والمستثنى منه كقوله تعالى فسجد الملئكه كلهم اجمعون الا ابليس لان قوله الا ابليس
مستثنى من الملئكه واهم هذا الفصل التحرز عن الوقف على ما يقبح الابتدآء بعده او يأثم كقوله
تعالى بعد الذي جآءك من العلم لان قوله مالك جواب لقوله ولئن ابتعت فلو فصل عنه صار اخبارا
مستانفا مطلقا وخطره ظاهر ولذلك قوله تعالى من العلم لا يفصل بينه وبين قوله انك اذا لمن الظالمين
وكذلك هيهات هيهات لما توعدون ان هي الا حياتنا الدنيا الى قوله وما نحن له بمومنين من مقول الكفار
لا يجوز الابتدآء بشئ من ذلك وفي ضرب هذا القدر مقنع فنعلم ما لا وقف عليه بعلامة لا وكل
ايه عليها وقف نجاوزها ولا نذكرها تخفيفا وكل اية قد قيل لا وقف عليها والوقف صحيح نعلمها
ايضا احتياطا ونفيد الوقف اللازم بحرف م والمطلق بحرف ط والجائز بحرف ج والمجوز لوجه بحرف
ز والمرخص لضرورة بحرف ص والله المستعان باب في بيان المآات واقسامها وكيفية التلفظ بها وما

يتعلق بها اعلم ان المآات في القران على نوعين نوع توافق المآات في الرسم وتخالفها في الحكم ونوع
خطه مشاكل لمعناه وهو المقصود بالذكر فاما النوع الاول فهو ايضا على نوعين ممدود ومقصور
فالمقصور نوعان اما ان تكون الميم فآء الفعل نحو قوله مالك يوم الدين ومارد ومارج وماكثين
والماعون واما ان تكون ضمير التثنية نحو قوله لكما وذبكما والممدود على نوعين ماء الشرب وماء
الطهر وقال المتاخرون انها على اثني عشر وجها الاول ماء المطر كقوله تعالى هو الذي انزل من
السمآء ماء الثاني ماء البحر كقوله وكان عرشه على الماء الثالث الطوفان قوله ساوي الى جبل يعصمني
من الماء الرابع ماء النهر قوله او يصبح ماوها غورا الخامس ماء زمزم قوله ان اصبح ماؤكم
غورا السادس ماء العين قوله فمن ياتيكم بماء معين السابع ماء البئر قوله وما ورد ماء مدين
الثامن بمعنى القطر قوله انزل من السمآء ماء فسالت اودية بقدرها التاسع بمعنى المال قوله
ماء غدقا العاشر ماء النطفة قوله خلق كل دابة من ماء الحادي عشر بمعنى شرب اهل الجنة قوله
من ماء غير آسن الثاني عشر بمعنى شراب اهل النار قوله من ماء صديد فهذه الانواع المذكورة
لا تعد من جملة المآات في الحكم والضبط وان كانت تضاهيها في الرسم والخط واما النوع الثاني
الذي هو المقصود بالذكر فهو على ضربين منفصل ومتصل فالمنفصل يقسم عشرة اقسام ستة منها
اسمآء واربعة حروف فاذا كانت اسما فهي على ضربين معرفة ونكرة فان حسن في موضعها الذي
هي معرفة وان حسن في موضعها شئ فهي نكرة وان حسنا معا الجئ فيها الامران التعريف والتنكير
وهي اذا كانت نكرة ايضا على ضربين ضرب تلزمه الصفة وضرب لا تلزمه فاما الذي لا تلزمه فالاستفهامية
والشرطية والتعجبية فاما القسم الاول من الستة فماء الخبر ويقال له الاسم والذي والاجا
والاثبات وهو اسم موصول ومعنى الموصول انه اسم ناقص تحتاج الى ما يتممه الا ترى انك اذا قلت
رايت ما وسكت كان ناقصا فاذا قلت رايت ما عندك فقد تم وكل ما يتم الموصول يسمى صله واعلم
ان ما اذا اتت قبل ليس اولم اولا او بعد الا فانها تكون خبرا وذلك نحو قوله ما ليس لي بحق وما لم يعلم مالا
الا ما علمتنا وكذلك اذا اتت بعد حروف الجر نحو مما عما لما بما فيما الا بعد كاف التشبيه فانها
حكم اخر وبما كانت مصدرا بعد الباء وعن نحو قوله بما كانوا يكسبون وبما كانوا بايانا يجحدون وعما
تعلمون ونظائرها فان وقعت بين فعلين سابقهما علم او دراية او نظر الجئ فيها الامران الخبر والاستفهام
نحو قوله واعلم ما تبدون وما كنتم تكتمون ويعلم ما يسرون وما يعلنون وما ادري ما يفعل بي ولا بكم
ولينظر نفس ما قدمت والقسم الثاني ان تكون شرطا يقتضي صدر الكلام ويعمل فيها ما بعدها

خبر

من الفعل نحو قوله وما تفعلوا من خير يعلمه الله · وما يفتح الله للناس من رحمة والقسم الثالث
ان تكون نكرة يلزمه النعت وقد يجوز ان يكون معرفة نحو ويغفر ما دون ذلك · وهذا ما الذي عندنا
ان كان المعنى ويغفر الذي دون ذلك كانت ما معرفة وان كان المعنى ويغفر شيئا دون ذلك
كانت نكرة وكذلك هذا ما الذي والقسم الرابع ان يكون استفهاما بمعنى اي شيء نحو وما هي · وما تلوتها
وما وليهم والقسم الخامس ان يكون تعجبا وهو قوله تعالى فما اصبرهم على النار في البقرة وما اكفره
في عبس · ولا ثالث لهما والقسم السادس ان تكون نكرة بغير صلة كالتعجب وذلك كقوله ان
تبدوا الصدقات فنعما هي المعنى ان تبدوا الصدقات فنعم شيئا ابداؤها فاما اقسامها في الحرفية
فاربعة احدها ان تاتي نافية وربتها ان تكون صدر الجملة وحسن دخولها على الاسماء والافعال
فاما دخولها على الاسماء بمنزلة ليس في رفعها المبتدأ ونصبها الخبر نحو ما زيد قائما قال الله تعالى
ما هذا بشرا ويجوز ان تدخل على خبرها الباء كقوله وما هم بمومنين واما دخولها على الافعال فعلى
ضربين احدهما ان يدخل على الماضي بمعنى لم نحو ما خرج زيد اي لم يخرج قال الله تعالى فما ربحت
تجارتهم وما كانوا مهتدين والثاني ان يدخل على المضارع لنفي الحال بمعنى لا نحو ما يخرج بشر
اي لا يخرج قال الله تعالى وما يخدعون الا انفسهم وما يشعرون ومنهم من قسمها احدا وليس الامر
كذلك وذلك انها اذا كانت نافية فانما تنفي عما تدخل عليه ما ثبت له قبل دخولها او جاز ان يثبت
له والجحد هو ان يكذب النافي في نفيه مثال ذلك ان يقول المثبت قام زيد فيقول النافي
ما قام زيد فان صدق في نفيه سمي نفيا وان كذب في نفيه سمي جحدا · ويجوز ان يسمى الجحد نفيا لان
النفي اعم ولا يجوز ان يسمى النفي جحدا والجحد في القرآن نحو قوله تعالى اخبارا عن كفر من اهل
الكتاب ما جاءنا من بشير ولا نذير فاكذبهم الله تعالى بقوله فقد جاءكم بشير ونذير فاذا عرفت
هذا فاعلم ان ما اذا انت بعدها الا فهي نفي الا في مواضع معدودة وهي ثلثة عشر موضعا · واذا
انت بعدها لكن مشددة ومخففة فهي نفي الا في ثلثة مواضع في البقرة من بعد ما جاءتهم البينات
ولكن والثاني في الاحزاب فيما اخطاتم به ولكن والثالث في الاحقاف ما ارسلت به ولكن
واذا انت بعدها حتى او لام مكسورة · واذا او لا · او من · او باء مكسورة · فهي نفي ايضا غالبا نحو وما
يعلمان من احد حتى وما كان الله ليضيع · وما كنت لديهم اذ يلقون · وما كنت تعلمها انت ولا قومك
ومالكم من الله غير · وما هم بمومنين القسم الثاني من اقسام ما في الحرفية ان يكون مع الفعل بتقدير
المصدر نحو قوله بما كانوا يكذبون · وكما آمن الناس · وبئسما اشتروا · ونظائرها · المعنى والله اعلم

يكذبهم او بتكذيبهم على قراءة من شدد · وكايمان الناس · وبئس ما اشتراوهم · وكل ما انت بعد
كاف التشبيه او بعد بئس فهي مصدرية · ومثل ذلك ما الظرف والدوام نحو قوله تعالى الا ما دمت
عليه قائما · وما دمتم حرما · وما دامت السموات والارض ونظائرها · المعنى والله اعلم الا وقت
دوام قيامك · ووقت دوام احرامكم · ومدة دوام السموات والارض والقسم الثالث ان تكون كافة
احدهما يعمل في الاخر فتكف العامل عن عمله · وهي تقع بين ناصب ومنصوب او جار ومجرور ·
فالناصب والمنصوب ان واخواتها نحو انما الله اله واحد · وبين جار ومجرور نحو قوله ربما يود الذين كفروا
والقسم الرابع ان تكون تاكيدا واذا كانت تاكيدا ياتي بعدها الاسم والفعل وتقع ابدا حشوا و
اخرا ولا تقع اولا نحو قوله تعالى ان يضرب مثلا ما بعوضة · واينما تكونوا ياتي بكم الله · وفيما رحمة و
عما قليل وايما الاجلين ومما خطيآتهم واما المتصل فانه كل حرفين ضم احدهما الى الآخر فصار حرفا
واحدا لا يحسن السكوت على احدهما دون صاحبه نحو قوله تعالى فاينما تولوا فثم وجه الله · وايما الاجلين
قضيت فما هنا للتاكيد ضمت الى اين وايّ فاما ما ليس فيه هذا المعنى نحو قوله اين ما كنتم تدعون فما
منفصلة من اين لكونها بمعنى الذي ولتعرى اين ها هنا من معنى الشرط والجزاء ومنه قوله كلما وفيه معنى
معنى الشرط والجزاء ومنه قوله مهما تاتنا ومنه ماذا ومن المتصل بالافعال فنعما وبئسما ويكيت
متصلة في بعض المواضع ومنفصلة في بعضها وقد ذكرناه في موضع اخر ومن المتصل بالحروف انما وانما
وقد مر ذكرها ومنه لما وتاتي على ثلثة اوجه · بمعنى الحين ويليها الفعل الماضي نحو قوله فلما اضاءت
ما حوله وبمعنى الا بعدان الخفيفة التي تكون بمعنى ما نحو قوله وان كل لما جميع وبمعنى لم دخلتها
ما للتاكيد نحو قوله ولما ياتكم مثل الذين ومنه لم وبر وفيم وعم ومم والاصل فيها لما بما فيما
عما مما الا ان الالف حذفت للفرق بين الاستفهام والخبر ومنه ربما بالتخفيف والتشديد
ومنه لولما تاتينا ما تاكيد ضمت الى لو فصارت معها كلمة واحدة بمعنى هلا للتخصيص فصل
في ايا المفتوحة الهمزة والمكسورة · فاما المفتوحة الهمزة فانها تاتي للاخبار نحو قوله فاما الذين
آمنوا فيعلمون انه الحق من ربهم · واما الذين كفروا واما المكسورة الهمزة فانها على ضربين احدهما
ان تاتي مكررة للتخيير كقوله تعالى اما شاكرا واما كفورا والثاني ان يلحق ما التي للتاكيد ان
التي للشرط وتدخل نون التاكيد الثقيلة والخفيفة كقوله فاما يأتينكم وفاما ترين الا قوله وان
ما نرينك فانه خالف نظائره لكونه مقطوعا في المصحف · واذ قد عرفت ما ذكرنا فاعلم ان جميع الما ات
تؤول الى ستة اقسام خبر شرط تاكيد نفي استفهام تعجب · وما عداها فمتفرع

طرف
كافه
تاكيد
اينما
كلما
مهما وماذا
ونعما وبئسما
انما وانما
ولما
لم يم فيم عم مم
اما
اما

فاما كيفية التلفظ بها فانك ترفع صوتك بها اذا كانت نفيا او حدا وتعمل صوتك بها بين الخفض والرفع وتمكنها اذا كانت استفهاما وكذلك اذا كانت للتعجب الا انك تمد صوتك ادنى مد فوقها بينها وبين التي للاستفهام وما عداها من المالات فانك تخفض به صوتك والله اعلم فصل

في احكام من اعلم ان من في القرآن على ثلثة معان احدها ان تكون خبرا موصولا كقوله ومن الناس من يقول والثاني ان تكون استفهاما كقوله ومن اوفى بعهده والثالث ان تكون شرطا كقوله ومن يرد ثواب الدنيا نؤته منها فاما التلفظ من فانك تعمل صوتك بالاستفهام بين بين كما تقدم فيها التي للاستفهام وتخفض صوتك في الباقي فصل في اشياء باعيانها فمنها كيف ويستفهم بها عن الحال يقول القائل كيف انت تكفرون بالله اي اعجبوا ايها المؤمنون من هولاء كيف تكفرون وقد ثبت حجة الله عليهم ومما جاء فيه معنى التعجب قوله انظر كيف كذبوا وكيف اخافوا اشركتم وتاتي بمعنى الخبر كقوله هو الذي يصوركم في الارحام كيف يشاء اي على ما يشاء من العظم والصغر والطول في القصر وتاتي بمعنى النفي كقوله كيف يهدي الله قوما كفروا والتلفظ بكيف في معانيها كما تقدم من التلفظ بما ومن من رفع الصوت وخفضه وجعله بين بين ومنها افعل الذي يجري مجرى التعجب نحو قوله هو ادنى بالذي اواشد قسوة ومما يجري هذا المجرى خير وشر كقوله تعالى وهو خير لكم وهو شر لكم ومنها هل وهو حرف استفهام كقوله فهل انتم مغنون عنا وهل يستوي الاعمى والبصير ويكون بمعنى التقرير كقوله هل في ذلك قسم لذي حجر ويكون بمعنى النفي كقوله فهل لنا من شفعاء ويكون بمعنى العرض كقوله هل ادلكم وهل ذلكم قيل معناه الا ويكون بمعنى النفي كقوله هل ينظرون الا اتاه ويله وجميع ما ياتي بعده الا هو بمعنى النفي ويكون بمعنى قد كقوله هل اتيك وهل اتى فاما التلفظ بهل فيخفض الصوت اذا كان بمعنى قد ويجعل بين بين فيما عداه ومنها لولا وهو على ضربين ان ياتي لامتناع الشئ لوجود غيره وليه المبتداء الخبر كقوله تعالى فلولا فضل الله عليكم ورحمته لكنتم من الخاسرين والآخر ان ياتي للتخصيص بمعنى هلا وليه الفعل كقوله تعالى لولا يكلمنا الله فلولا كان من القرون والفرق بينهما في اللفظ ان الداخلة على المبتداء والخبر يخفض الصوت بلو ويرفع بلا واما التي للتخصيص فان الصوت يرفع بلو ومنها ان المفتوحة الهمزة الخفيفة وهي ما تدخل عليه في تقدير مصدر وقال الفراء في قوله الله تعالى ان يوتى احد مثل ما اوتيتم معنى ان معنى لا كما قال الله تعالى يبين الله لكم ان تضلوا معناه لا تضلوا واشال ذلك كثيرة وذهب من قال بهذا القول الى ان الصوت يرفع بان

من

كيف

افعل

خير شر

هل

لولا

ان

ان

في حال الاداء وقد اتى ذلك علماء البصريين ومنها ان المكسورة الهمزة الخفيفة وهي تاتي على خمسة معان احدها للشرط والجزاء نحو قوله ان ينتهوا يغفر لهم ما قد سلف والا تفعلوا تكن فتنة والثاني الاتي ما بمعنى النفي وذلك قوله ان كنا فاعلين وان ادري اقريب وان امسكهما من احد من بعده ومما ياتي للنفي قوله تعالى وان كنتم من قبله لمن الضالين ونظائرها كثيرة ذكرناها في مواضعها ومما ياتي ايضا للنفي قوله تعالى ان اردنا الا احسانا ان هذا الا سحر مبين ونظائرها مما ياتي بعده الا وزعم بعضهم ان ان في قوله ان يقولون الا كذبا للاستفهام والاولى ان تكون للنفي لمجئ الا بعدها والثالث الاتي للاستفهام في قول بعضهم ان عندكم من سلطان بهذا في يونس وقيل انها للنفي لمجئ من بعدها والرابع الاتي بمعنى اذ نحو قوله ان كنتم مؤمنين وان كنتم صادقين ونظائرهما والخامس الاتي بمعنى قد نحو قوله وان كانت لكبيرة الا على الذين وفيما ان مكناكم فيه وقيل انها بمعنى لو وهل نحو قوله ان كان الله يريد اي لو كان الله وقوله ان عندكم من سلطان اي هل عندكم واعلم ان جميع ما قدمنا ذكره هو شئ ذكره اهل الاداء والمعاني لم يجئ مجئ القرات وعدد الاي والوقف والابتداء وهو على ذلك لا يعرف اكثره بالقول والصفة بل يوقف عليه بالرؤية والمشاهدة اذ ليس الخبر كالمعاينة والله اعلم وبالله التوفيق

عدد سور القرآن وما وجدنا فيه من الاختلاف

في عدد زيد بن الثابت السور المكتوبة في زمن ابي بكر الصديق	وعثمان ذي النورين رضي الله عنهما مائة واربع عشرة سورة فيهن الفاتحة والتوبة والمعوذتان	وعن ابن مسعود رضي الله عنه مائة واثنتا عشرة سورة ومثله	جماعة من الصحابة وذكر انه اسقط المعوذتين	وعن ابي بن كعب رضي الله عنه مائة وست عشرة سورة زاد	الخلع والحفد فالخلع اللهم انا نستعينك والحفد اللهم اياك نعبد ولك نصلي	وعن بعضهم مائة واحدى عشرة سورة جعل الانفال والتوبة سورة	واحد والضحى والم نشرح سورة واحدة والفيل وقريش سورة واحدة

عدد اي القرآن على مذهب الائمة العادين

المكي	المدني الاول	المدني الاخير	الكوفي	البصري	الشامي	الحمصي
٦٢١٠ عن ابن كثير عن مجاهد وقيل ٦٢١٢ عن حميد بن الاعرج وقيل ٦٢١٨	٦٢١٧ وقيل ٦٢١٩	٦٢١٤ عدد شيبة وقيل ٦٢١٧ عدد نافع وقيل ٦٢١٠	٦٢٣٦ عن حمزة وقيل ٦٢٢٩ عن حمزة عن علي كان اسقط الفتا تحل وقيل ٦٢١٦ عن ابن سيرين	٦٢٠٤ وقيل ٦٢٠٥ وقيل ٦١٩٧ عن عطا	٦٢٢٧ وقيل ٦٢٢٦ وقيل ٦٢٢٥	٦٢٣٢

عدد كلم القرآن على قول الائمة العادين

	المدني	الكوفي		قيل	مهمل العدد	وقيل
٧٩٤٣٩ وقيل ٧٧٤٣٩	٧٧٤٦٠	٧٧٤٥	٧٧٤٦٤	٧٧٤٣٧	١٩٢٧٧	٧٧٤٣٧ وقيل ٧٠٠٠٠

عدد حروف القرآن وما فيها من الاختلاف

المكي والبصري	المدني	البصري		الشامي		مهمل العدد
٣٢١١٨٠ وقيل ٣٢٣٠١٥	٣٢٥٣٤٥	٣٢٧٣٢٥٠ وقيل ٣٢٥٣٢٥٠٣٢	٣٦٠٠٢٢ ٣٢١٧٤٠ ٣٢١٢٥٠	٣٢١٢٥٠ ٣٢٣٥٩٦ ٣٢٣٦٩٥	٣٢٣٦٩٥٠	٣٢٥٣٤٥ ٣٢١٥٣٣ ٣٢٣٠١٥

عدد نقط القرآن غير الكسائي الف نقطة وخمسة وعشرون نقطة وقيل الف نقطة واربعة عشر الفا

عشر نقطات

على الاكثر

ذكر عدد ما في القرآن من كل حرف من حروف المعجم وقابلنا بعشرة كتاب وبالغنا في تصحيحه فاذا وجدت بعضها مخالفا لبعض اعتمدت

ا	٤٨٨٩٢	ب	١١٤٢٨	ت	١٠٤٧٧	ث	٤٥٩٤	ج	٣٣٢٢
ح	٤١٣٨	خ	٢٥٠٣	د	٥٩٩٨	ذ	٤٩٣٤	ر	١٢٢٤٠
ز	١٥٠٨	س	١١٥٩٩	ش	٢١١٥	ص	٢٨٠٧	ض	١٦٨٢
ط	١٢٦٤	ظ	٨٤٢	ع	٩٤١٩	غ	١٢٢٩	ف	٨٤٩٩
ق	٦٨١٢	ك	١٠٥٢٢	ل	٢٢٥٢٢	م	١٩٩٢٢	ن	٢٦٩٥٥
و	٢٥٥٨٦	٥	١٨٠٨٠	لا	٤٧٠٩	ى	٢٥٧١٩		

في ثلث نسخ ت ١٠٤٧٧

وفي نسختين ذ ٥٩٩٨ ٤٩ وفي اربع نسخ ش ٢١١٥

وفي ثلث نسخ ق ٦٨١٣

وفي نسختين ى ٢٥٧١٧

هذا ذكر كيفية التفال من كتاب الله العزيز

بسم الله الرحمن الرحيم نقل عن بعض الائمة الكبار اذا اراد احد ان يتفال الكريم ينبغي ان يكون على طهارة كاملة وليقرأ الفاتحة والاخلاص ثلثا ثلثا وليدع بهذا الدعاء مرة او ثلثا اللهم اني توكلت عليك وتفالت بكتابك فاريني من كتابك ما هو المكتوم في سرك المكنون في غيبك وزيد في رواية اخرى يصلي على النبي صلى الله عليه وسلم ثلثا قبل الدعاء وفي رواية اخرى يقرأ اية الكرسي مرة او ثلثا وفي رواية يقرأ الرحمن علم القرآن خلق الانسان علمه البيان وفي رواية يقرأ الفلق والناس ثلثا وزيد في رواية بعد الدعاء المذكور اللهم اني اسالك بحقك على محمد صلى الله عليه وسلم ان تصلي عليه وعلى آله وان تخرج لي اية وحرفا من كتابك استدل بها على قضائك وقدرك اللهم انت الحق انزل على الحق برحمتك يا ارحم الراحمين وصلى الله على محمد وآله ويفتح المصحف ولا يفرح ولا يغتم من اية الرحمة والعذاب وينظر الى اول السطر السابع من الصفحة اليمنى وقيل بعد سبع ورقات وينظر الى اول السطر التابع والاول اصح وان الانبياء والاولياء كانوا يتفالون على هذا والله اعلم

فان طهر لك	ا	يكون ذلك الامر مباركا وصوابا وعاقبته خيرا
وان ظهر	ب	تحصل له احسان من صاحب دولة ويصل اليه خيرا
وان ظهر	ت	يتوب الله عليه ويصل اليه راحة
وان ظهر	ث	يعلو اسمه في الدنيا والآخرة
وان ظهر	ج	ينبغي ان يسعى ويجتهد في ذلك الامر حتى يصيب خيرا
وان ظهر	ج	تحصل له راحة ونصرة من اقاربه ومال حلال
وان ظهر	خ	ينبغي ان يتصدق ويدعو حتى لا يقع في خوف وفزع
وان ظهر	د	ينبغي ان يستبشر مع صاحب سعادة ودولة
وان ظهر	ذ	يغلب على اعدائه ويكونون مقهورين ومحقورين
وان ظهر	ر	يصير اميرا ورئيسا على قوم ويعلو قدره
وان ظهر	ز	ان شرع في امر يبقى فيه مدة
وان ظهر	س	ينال دولة وسعادة ومنصبا
وان ظهر	ش	يمكر به عدوه وينعقد عليه
وان ظهر	ص	ينبغي ان يصبر في ذلك الامر حتى يكون خيرا

وان ظهر	ض	يقع فى امر يكون عاقبة ذلك الامر ضلالة
وان ظهر	ط	يكون ممدوحًا ومقبولًا
وان ظهر	ظ	ينال مطلوبه ومقصوده
وان ظهر	ع	يظهر عليه امره المستور
وان ظهر	غ	ينبغى ان يتصدق ويدعو
وان ظهر	ف	يجتمع شتاته بعد التفرق
وان ظهر	ق	يقبل قوله ويعلو قدره
وان ظهر	ك	ينبغى ان يحذر منه لئلا يقع فى خصومة
وان ظهر	ل	يأمن جانبه بوائقه ويرى خيرًا كثيرًا
وان ظهر	م	ينبغى ان يدعو ويتصدق لئلا يقع فى ملامة
وان ظهر	ن	يقبل اليه فى ذلك الامر هم قليل
وان ظهر	و	يلقى سعة ورزقًا ولا يحتاج الى احد
وان ظهر	ه	يجعل الله عزوجل خصماءه مقهورين
وان ظهر	لا	يتوقف شغله ويشوش امره قليلا ويسهل عليه
وان ظهر	ى	يصل اليه من غائب بشارة وخيرًا وينال مقصوده

ذكر هؤلاء القراء والرواة التى ذكرتها فى هذا المصحف المجيد الكريم

ا	ب	ج	د	ه	ز	ح	ط	ى	ك	ل
نافع	قالون	ورش	ابن كثير	البزى	قنبل	ابو عمرو	الدورى	السوسى	ابن عامر	هشام
م	ن	ص	ع	ف	ض	ق	ر	س	ت	ش
ابن ذكوان	عاصم	ابو بكر	حفص	حمزه	خلف	خلاد	الكسائى	ابو الحارث	الدورى	حمزه والكسائى

العقد الفريد فى نظم التجويد

بسم الله الرحمن الرحيم رب سهل

قال العبد الضعيف الحافظ لكلام الله اللطيف محمد بن محمود بن محمد بن احمد الشريف سبط السيد الامام ابى القاسم الحكيم السمرقندى تاب الله عليه وعفا عنه ورحم اسلافه

اُسَبِّحُ لِلّٰهِ الْكَرِيمِ مُبَسْمِلًا ... وَاُهْدِى تَحِيَّاتِى اِلَى اَشْرَفِ الْمَلَا
مُحَمَّدِ الْهَادِى الرَّسُولِ وَاٰلِهِ ... وَاَنْظِمُ فِى التَّجْوِيدِ عِقْدًا مُفَصَّلَا
وَاَخْتَصِرُ الْاَلْفَاظَ فِيهِ مُبَيِّنًا ... وَاَجْتَنِبُ التَّطْوِيلَ فِيهِ مُكَمِّلَا

فى مخارج الحروف

اَلْهَاءُ حَغْ لِلْحَلْقِ مَعْ خُلْفٍ ثَالِثٍ ... وَقَفْ مِنْ لِهَاةٍ جِيمُ شِ وَسْطَ الْفَمِ اجْعَلَا
وَضَادٌ مِنْ اَضْرَاسٍ وَمِنْ حَافَةِ اللِّسَانِ ... قُصْوٰى وَنَطْعِىٌّ طَدَتْ خُذْ مُعَوَّلَا
صَزْسِ اَسَلَّ وَلَنْ مِنْ لِثَةٍ ظَدَتْ لِذَلْقِ ... فَبِمْوِ مِنْ شَفَاهٍ تَجَمَّلَا

فى صفات الحروف على الاجمال

وَعَشْرٌ لِهَمْسٍ قُلْ حَثَثْتُ كَسِفْ شَخْصِهِ ... وَسَبْعٌ عُلَا قِطْ خُصَّ ضَغْطٍ اشْدُدَنْ وَلَا
اَجَدَّتْ كَقُطْبٍ بَيْنَهَا وَرَخَاوَةٍ ... رَوَىٰ عَنْ عُلَا قَلْقِلْ بِجِدٍّ قُطِ جَلَا
وَاِطْبَاقُ صَضْطَظْ وَاسْتِطَالَةُ ضَادِهَا ... اَجَلَّتْ وَصَفِيرٌ فِى صَزْسٍ قَدْ تَحَمَّلَا
فَاَضْدَادُهَا جَهْرٌ وَبَعْدُ تَسَفُّلٌ وَرَخْوٌ ... سُكُونٌ وَانْفِتَاحٌ تَكَمَّلَا
حُرُوفُ التَّفَشِّى مُشْرِفٌ وَلِيِنِ سَاكِنِ النُّونِ مَعْ وَنْهَا ... وَغُنَّةِ مَنْ جَلَا
وَوَاوٌ هَوَائِىٌّ وَمَدِّىٌّ اَنْ سَكَنَّ مِنْ بَعْدِ تَحْرِيكٍ بِجَانِسْ قَابِلَا

فى صفات الحروف على التفصيل

سَاَشْرَعُ فِى نَظْمِ الْحُرُوفِ مُبَيِّنًا ... لِاَوْصَافِهَا فَرْدًا فَفَرْدًا عَلَى الْوَلَا
بِرَمْزٍ لِكُلٍّ مِنْ صِفَاتٍ اَخَذْتُ حَرْفَ اَوَّلِهَا الْاَصْلِىَّ اِلَّا تَسَفُّلَا
وَمَا فَوْقَ خَمْسٍ مِنْ صِفَاتٍ ذَكَرْتُهَا مُبَيِّنًا ... بِلَا رَمْزٍ لِقِلَّتِهَا حَلَا
فَلِلْهَمْسِ جِنْسٌ فَتِّشْ وَبِرٌّ مُكَمَّلٌ ... وَلِلْبَا تَشَقُّقُ جُزْ وَتَا هِسْ تَفَشَّلَا

وللثا تفرسه ونفث وجيمها قفت شخ وحا فه سرت والخ اجملا
وللخا نعرسه وللذال شفقه جرت وللراء ترس فج تحملا
وللزاي بث مع تكررها والانحراف وزا سف جرت والصفر مجتلا
وللسين سترهف والصفر ثم شينها فرسه والتفشي تكللا
وللصاد سع طهرا مع الصفر ثم ضادها سطرع ثم استطالتها حلا
وللطاء قطع جش وظا عرج سط وعينها بسخت والغين غ بسر فحصلا
وللفا فسربه ثم نخ وقافها خع شق اتى والكاف فتش سها العلا
وللام سبت جف معه الخرافه وللميم سبت جفت مع غنه بسلا
وللنون بن لحفا ولين وغنه وواو فحرس مده لينه تلا
وللهاء سفرهت ثم هش ولينها وفي الف فتر بحا متكملا
بمد ولين مع هوي و يائه فجرت سرى والمد واللين اكملا

في ذكر مراعات حرف عند حرف

تقصد رعايات الحروف مبينا لاي كتاب الله واقرأ مرتلا
فان جاء همز في الكلام محركا وما قبله ايضا فحافظ وجملا
وحافظ على الهمز المسكن تابعا لما هو بالتحريك في الذكر اشكلا
وان كان بعد الواو والياء همزة بكلمة او في كلمتين احفظ كلا
وحرفان من مثلين او متقاربين في الخلق قد صارا على اللفظ مشكلا
وهاء وعين ثم خاء مشدد وما كان حال الوقف بالهاء اعضلا
وفي مثل يعلمه اذا كنت واقفا وفي هاء سكت فاحفظ متا ملا
وان كان عين بين فتحين اظهرن وان سكنت ايضا فحافظ مجملا
وفي حرف الاستعلاء جاء وغينه وفي مثل واستغفر ويغشى اتل مجملا
مع القاف كاف وهو في القاف مشكل وكافين مع كاف مسكن اجملا
كذا الجيم بينه اذا كان ساكنا كمجزى ودجس فاجتنبه تمثلا
واجدر مخذوف بعجل واجرهم ووجهي فكن عند الاداء مفصلا
واول ياءين اجلى بالشكول بينن وكذاك العكس او كان مثقلا

وان يحيي الموتى كذا وكذا ولي الله مع اشباهه كيف مثلا
ومفتوحة من بعد كسر وعكسها وساكنة من قبل ان هع مشكلا
وان كان قبل الياء سكون فبينن كذا حكم واو خذ وقيها لتفضلا
وسين قبيل السين والثا وقربه وضاد جوار الغين والظاء اثقلا
ومع ظا وثا شين وجيم وضادها وفي نفسها عسر فكرر لتسهلا
وصاد قبيل الدال والحا وغلظة كما صدق اصحاب اصطبره ثم يوصلا
سيصلى لتصغى مع حرصتم كسبتم مع الزا وثا طارا و شج تنزلا
وطاء بجنب الشين والتاء مشكل وثا مع دنط حافظ عليها لتكملا
وثا حركت مع ذو لفى وصفر وضاد وطاء ثم مع جئت اشكلا
وفي التاء ادغم والظاء والدال تاء اسكنت لجميع القارئين موصلا
وفي ستة طجت صسز باختلاف فهم وقد في تد ادغم في الكل موصلا
وفي شد صسز ضظج خلافهم ومع فجر بل اظهره لكل محللا
كذا حكم دال ساكن عند اكثر الحروف باظهار جلي تخوّ لا
ودال تحريك مع الذولفى والصفير وشخص باختلاف في تدخلا
وراء عند لن اوضح ورقق لكسرة ووقف برقم مثل وصل لتسهلا
وساكنة كسرا تلى لازما بكلمة ليس قصط تلوها رققن ولا
وفخم سوى هذا وكرر جميعها سوى مثقل اذ لو تكرر لا مثلا
وساكن لام عند راء مدغم ومظهر مع جنت والظاء والدال فاعقلا
وال مع اطباق و درس ولثة ذرين لكل ادغمن متحملا
وبل وهل اظهر مع سصز طظ ثث وفيها اختلاف في القراات فصلا
وفخم لفظ الله من بعد فتحة وضم وبعد الكسر رقق واعتلا
ونون وتنوين مع الحلق اظهرن وادغمهما في رك بلا غنة خلا
ومع غنة في من وفي وى بغنة سوى خلف والنون اظهر موصلا
بدنيا وصنوان وميما بتدلا مع الباء ومع باء بالاخفاء اكملا
وظا مع تا اظهر وعنك بتذنها كذاك اتخذتم باختلاف تخللا

كَذَا مَعَ صَسْ وَالكُلّ ادْغَمْ ذَالَ اِذْ بِظَا وَذَالِ وَاخْتِلَا فُهُمْ غَلَا
بِصِدْ سُتُرْجٍ وَالتَّآ اَظْهِرْ لَدَى شَدَتْ سَضِ بِاخْتِلَافٍ فِي الْاُصُولِ تَحَلَّلَا
وَفَا لَدَى كُلِّ الْحُرُوفِ مُيَسَّرٌ سِوَآءُ بِمُوفٍ فَاحْتَفِظْ وَتَا مَلَا
وَمِنْ قَبِلْ وَاوٍ وَاظْهِرِ الْمِيمَ مُسْكَنًا اَوِ الْفَآءَ اَوْ بَآءٍ بِخُلْفٍ بِذِي الْجَلَا
وَلِلْبَآءِ قَبْلَ الْمِيمِ وَالْفَآءِ بَيِّنْ وَفِيهِ اخْتِلَافٌ فِي الْاُصُولِ تَذَلَّلَا
وَحَيْثُ اَتَى الْمِثْلَانِ وَالْمُتَقَارِبَانِ فَاحْتَطْ وَكُنْ عِنْدَ الدَّآءِ مُحْتَجِلَا

فِي اِدْغَامِ الْمِثْلَيْنِ وَالْمُتَقَارِبَيْنِ فِي كَلِمَةٍ وَفِي كَلِمَتَيْنِ

وَاِنْ اَوَّلُ الْمِثْلَيْنِ كَانَ مُسَكَّنًا وَلَمْ يَكُ مَدًّا فَادْغِمْ كَيْفَ اَقْبَلَا
بِغَيْرِ خِلَافٍ ثُمَّ فِي مَالِيَهْ هَلَكَ خِلَافٌ وَالْاَوَّلَى الْوَقْفُ فِيهِ مُبْتَلَا
كَذَاكَ ادْغِمْ لِاَوَّلِ الْمُتَقَارِبَيْنِ وَاعْرِفْ خِلَافًا جَآءَ فِي الْبَعْضِ وَانْقُلَا
اَحَطْتُ اَلَمْ نَخْلُقْكُمْ مَعَ حَصَدْتُمْ بَسَطْتَ وَفَرَّطْتُمْ وَعَدْتُمْ تَوَسَّلَا

فِي الْوَقْفِ بِالرَّوْمِ وَالْاِشْمَامِ

وَاِسْمَاعُ تَحْرِيكٍ لِمَنْ دَنَا هُوَ الرَّوْمُ فِي رَفْعٍ وَجَرٍّ قَدْ خَلَا
وَضَمُّ الشِّفَاهِ بَعْدَ الْاِسْكَانِ خَالِصًا تَرَاهُ هُوَ الْاِشْمَامُ لَا صَوْتَ حُلِّلَا
وَفِي هَآءِ تَاْنِيثٍ وَفِي الشَّكْلِ عَارِضًا وَفِي مِيمِ جَمْعٍ لَمْ يَكُونَا لِيَدْخُلَا
وَلَمْ يَدْخُلَا هَآءَ الضَّمِيرِ تَلِي الضِّمَامًا اَوْ كَسْرًا اَوْ وَاوًا اَوِ يَآءً فَاَفْضِلَا
وَمِنْ بَعْدِ حَذْفٍ رُمْ وَفِيمَا تَثَقَّلَا لُزُومًا لِكُلٍّ كَيْفَ مَا كَانَ اُشْكِلَا

فِي ذِكْرِ الْمَدَّاتِ

اِذَا وَاوٌ اَوْ يَآءٌ بَعْدَ الضَّمِّ وَالْكَسْرِ مُوصَلٌ بِهِ الْهَمْزُ اَوْ مَا شُدَّ فَامْدُدْ مُطَوَّلَا
وَمُدَّ لِوَقْفٍ بِالسُّكُونِ وَنَحْوِ صَادْ لَا اَلِفِ وَالْخُلْفُ فِي عَيْنِ اَجْمِلَا
وَلِلْمَدِّ اَنْوَاعٌ لَدَى الْحَصْرِ خَمْسَةٌ وَعَشْرٌ لِتَمْكِينٍ وَبَسْطٍ تَفَصَّلَا
وَعَدْلٍ وَفَرْقٍ بِنْيَةٍ عِوَضٍ وَلَازِمٍ عَارِضِ حَجْزٍ وَاَصْلٍ تَاَصَّلَا
كَذَا مَعَ رُومٍ مُبْدَلٍ شِبْهِ مُبْدَلٍ مُبَالَغَةٍ اِمْعَانٍ اِفْهَمْ مُكَمِّلَا
وَلِلّٰهِ حَمْدِي دَآئِمًا وَاسْتِغَاثَتِي بِهِ وَاعْتِضَادِي وَاعْتِصَامِي مُؤَمِّلَا
اَقِلْ عَثْرَتِي يَا رَبِّ وَامْحُ خَطِيئَتِي وَاَسْبِلْ عَلَيَّ الْعَفْوَ وَالْخُلْدَ اَجْزِلَا

بِجَاهِ النَّبِيِّ الْمُصْطَفَى مَعْدِنِ الصَّفَا سَرِيعِ الْوَفَا مَاحِي الْجَفَا صَاحِبِ الْعُلَا
مُحَمَّدٍ الْهَادِي عَلَيْهِ الصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ وَكُلِّ الْاٰلِ وَالصَّحْبِ كُمِّلَا

الدُّعَآءُ لِخَتْمِ الْقُرْآنِ

اَللّٰهُمَّ اَمِدْنَا بِالْقُرْاٰنِ وَسَدِّدْنَا بِالْقُرْاٰنِ وَشَرِّفْنَا بِالْقُرْاٰنِ عَافِنَا بِعَظَمَةِ الْقُرْاٰنِ
وَاعْفُ عَنَّا بِبَرَكَةِ الْقُرْاٰنِ هَوِّنْ عَلَيْنَا سَكَرَاتِ الْمَوْتِ بِكَمَالِ الْقُرْاٰنِ وَاحْشُرْنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ
مَعَ الْقُرْاٰنِ ثَقِّلْ مَوَازِينَنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِحَمَالِ الْقُرْاٰنِ جُزْنَا عَلَى الصِّرَاطِ بِشَرَفِ الْقُرْاٰنِ
اِنَّكَ اَنْتَ الْمَلِكُ الدَّيَّانُ وَالرَّحِيمُ وَالرَّحْمٰنُ ذَا الْمَنِّ وَالْاِحْسَانِ رَبِّ اغْفِرْ لَحَيِّنَا وَلِمَيِّتِنَا
وَلِشَاهِدِنَا وَلِغَآئِبِنَا وَلِمَنْ حَضَرَنَا وَقَرَاَ مَعَنَا وَلِمَنِ اسْتَمَعَنَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
اَحْيِنَا يَا رَبَّنَا وَكُلَّ مُؤْمِنٍ وَمُؤْمِنَةٍ فِي الدَّارَيْنِ حَسَنَةً وَقِنَا بِفَضْلِكَ وَرَحْمَتِكَ عَذَابَ
الْقَبْرِ وَعَذَابَ الْقَبْرِ وَعَذَابَ الدَّيْنِ وَعَذَابَ الْمَظَالِمِ وَعَذَابَ النَّارِ وَتَوَفَّنَا مَعَ الْاَبْرَارِ
اَللّٰهُمَّ اَحْيِنَا مُسْلِمِينَ وَاَمِتْنَا مُسْلِمِينَ وَاحْشُرْنَا فِي زُمْرَةِ الْمُسْلِمِينَ وَاَلْحِقْنَا بِالصَّالِحِينَ
وَاَدْخِلْنَا الْجَنَّةَ اٰمِنِينَ مَعَ الَّذِينَ اَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَآءِ
وَالصَّالِحِينَ فِي جِوَارِ سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَاتِمِ
النَّبِيِّينَ سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ
وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ كَتَبَ اَوَّلَ هٰذَا
الْمُصْحَفِ الْكَرِيمِ وَاٰخِرَهُ
وَمَا فِيهِ مِنَ الْوُقُوفِ
الْمَآتِ وَالْقِرَآ
وَرَسْمِ
الْمَصَاحِفِ وَالتَّرْجَمَةِ وَغَيْرِهِ اَضْعَفُ عِبَادِ اللّٰهِ وَاَحْوَجُهُمْ اِلَى رَحْمَتِهِ عَلِيُّ بْنُ مُحَمَّدٍ الْحُسَيْنِيُّ النَّيْسَابُورِيُّ
تَجَاوَزَ اللّٰهُ عَنْ سَيِّئَاتِهِمَا فِي يَوْمِ الْاِثْنَيْنِ خَامِسِ شَهْرِ صَفَرٍ خُتِمَ بِالْخَيْرِ وَالظَّفَرِ فِي سَنَةِ اِثْنَيْنِ وَتِسْعِينَ وَثَمَانِمِايَةٍ
وَرَحِمَ اللّٰهُ مَنْ نَظَرَ فِيهِ بِعَيْنِ الرِّضَا وَتَرَحَّمَ عَلَى كَاتِبِهِ وَعَيْنُ الرِّضَا عَنْ كُلِّ عَيْبٍ كَلِيلَةٌ وَلٰكِنْ عَيْنُ السُّخْطِ تُبْدِي الْمَسَاوِيَا

وقف هذا المصحف الكريم والمزء الخامس سلطان سلاطين الاسلام
ابن السلطان ابن السلطان ابن السلطان
السلطان عماد الدين ابو المحاسن عثمان خان
مصطفى خان ابن السلطان احمد خان ابن السلطان ابراهيم خان
ناوده الحرمين المحترمين

MURADİYE KÜTÜPHANESİ	
No.	N. 9
Yeri	1
Eski Kayıt	4
Tasnif No.	192.1-927

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشاینده مهربانت آغاز کار

الحمد لله رب العالمين ١ الرحمن الرحيم ٢

ستایش مطلق مر معبود بزرگ را پروردگار جهانیان از جماد و نبات و اعراض و انسان و ملائکه بخشاینده مهربان

ملك يوم الدين ٣ اياك نعبد واياك نستعين ٤

خداوند کار روز جزا و حساب ترا خضوع میکردیم یاری بخواهیم و بس

اهدنا الصراط المستقيم ٥ صراط الذين

راه نمای ما را راهی راست مؤدی بسلامت عاقبت راه انانکه

انعمت عليهم ٦ غير المغضوب عليهم ولا الضالين ٧

بکو یی کردی بر ایشان از انبیاء و مؤمنان نه خشم کرده بر ایشان اراده انتقام

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشاینده مهربانت آغاز و یار

الم ١ ذلك الكتاب لا ريب فيه هدى للمتقين ٢

اسم سورت است آن کتاب نشنه هیچ یا تقدم و حروف مقطعه برای تنبیه بر اعجاز گمان نیست در آن کتابی راه نمودن است مر پرهیزگاران را

الذين يؤمنون بالغيب ويقيمون الصلوة ٣

انانکه اعتراف میکنند از صانع خالق بآنچه غایبست و بر حواس بسته و دائم میدارند نماز را

ومما رزقناهم ينفقون ٤ والذين يؤمنون بما انزل

و از آنچه روزی میدهیم ایشان را میبخشند و انانکه میگروند بآنچه فرو فرستاده شده

اليك وما انزل من قبلك وبالاخرة هم يوقنون

بتو و بآنچه فرو فرستاده شده پیش از تو و بسرای واپسین ایشان بیقین میدانند

اُولٰٓئِكَ عَلٰى هُدًى مِّنْ رَّبِّهِمْ ۖ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ۝
اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا سَوَآءٌ عَلَيْهِمْ ءَاَنْذَرْتَهُمْ اَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ
لَا يُؤْمِنُوْنَ ۝ خَتَمَ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوْبِهِمْ وَعَلٰى سَمْعِهِمْ ؕ
وَعَلٰٓى اَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ ۖ وَّلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ۝ ع ۱۳
وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَّقُوْلُ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَبِالْيَوْمِ الْاٰخِرِ
وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِيْنَ ۝ يُخٰدِعُوْنَ اللّٰهَ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
وَمَا يَخْدَعُوْنَ ۝ اِلَّآ اَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُوْنَ ؕ ۝ فِيْ قُلُوْبِهِمْ وما يخادعون ۱۱ ج
مَّرَضٌ ۙ فَزَادَهُمُ اللّٰهُ مَرَضًا ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ۝ بِمَا
كَانُوْا يَكْذِبُوْنَ ۝ وَاِذَا قِيْلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوْا ۱۱ ج
فِى الْاَرْضِ ۙ قَالُوْٓا اِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُوْنَ ۝ اَلَآ اِنَّهُمْ
هُمُ الْمُفْسِدُوْنَ ۝ وَلٰكِنْ لَّا يَشْعُرُوْنَ ۝ وَاِذَا قِيْلَ
لَهُمْ اٰمِنُوْا كَمَآ اٰمَنَ النَّاسُ قَالُوْٓا اَنُؤْمِنُ كَمَآ
اٰمَنَ السُّفَهَآءُ ؕ اَلَآ اِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَآءُ وَلٰكِنْ لَّا يَعْلَمُوْنَ ۝

وَاِذَا لَقُوا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا قَالُوْٓا اٰمَنَّا ۚ وَاِذَا خَلَوْا اِلٰى
وچون بینند منافقان آنانرا که گرویدند باعتقاد گویند گرویدیم ما وچون خلوت کنند با
شَيٰطِيْنِهِمْ ۙ قَالُوْٓا اِنَّا مَعَكُمْ ۙ اِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِءُوْنَ
دیوان خودشان گویند ما با شما ایم بدرستی که ما افسوس دارندگانیم
اَللّٰهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِىْ طُغْيَانِهِمْ
خدای جزای فسوس ایشانرا ومدد دهد ایشانرا در سرکشی ایشان ازحد
يَعْمَهُوْنَ ۝ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ اشْتَرَوُا الضَّلٰلَةَ
حال الله مردد وتحیر باشند ایشان آنانند که اختیار کردند گمراهی
بِالْهُدٰى ۖ فَمَا رَبِحَتْ تِّجَارَتُهُمْ وَمَا كَانُوْا
ببدل راه راست پس سود نکرد بازرگانی ایشان ونبودند
مُهْتَدِيْنَ ۝ مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِى اسْتَوْقَدَ
راه راست یافتگان داستان ایشان چون داستان کسی است که برافروخت
نَارًا ۚ فَلَمَّآ اَضَآءَتْ مَا حَوْلَهٗ ذَهَبَ اللّٰهُ
آتشی پس چون روشن گردانید آن آتش اطراف او برداشت خدای
بِنُوْرِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِىْ ظُلُمٰتٍ لَّا يُبْصِرُوْنَ
بنور ایشان وگذاشت ایشانرا در تاریکیها حال آنکه بینا نبودند
صُمٌّ بُكْمٌ عُمْىٌ فَهُمْ لَا يَرْجِعُوْنَ ۙ
ایشان کرانند از شنیدن حق گنگانند از جواب خیر کورانند از نظر در دلایل پس ایشان بازنگردند حال آنکه
اَوْ كَصَيِّبٍ مِّنَ السَّمَآءِ فِيْهِ ظُلُمٰتٌ
یا چون ایشان چون صاحب باران که بفرستد از آسمان در آن بود تاریکیها
وَّرَعْدٌ وَّبَرْقٌ ۚ يَجْعَلُوْنَ اَصَابِعَهُمْ
ورعد وبرق میکنند انگشتهای خویش را
فِىْٓ اٰذَانِهِمْ مِّنَ الصَّوَاعِقِ حَذَرَ
در گوشهای ایشان از برای آوازهای هلاک کننده از بیم
الْمَوْتِ ۚ وَاللّٰهُ مُحِيْطٌ بِالْكٰفِرِيْنَ
مرگ وخدای هر آینه محیط است بحال کافران

اتفقت مصاحف عثمن رضی الله عنه
علی حذف صورة الهمزة متما وقع قبل
واو اجمع همزة قبلها فتحة او
کسرة نحو مستهزون و
متکون ومتالون وایتون
ولیطفوا ولیتواطوا
ویدرؤن ویطؤن
ویدرؤ کرو
شبهه

يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطَفُ أَبْصَارَهُمْ ۖ كُلَّمَا أَضَاءَ
نزدیک بود آتش ابر که برباید بزودی بینایی ایشانرا هرانگاه که روشن کرداند
لَهُمْ مَّشَوْا فِيهِ ۙ وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا ۚ وَلَوْ شَاءَ
برای ایشان روند دران روشنی وچون تاریك شود برایشان ان برق بایستند بجای یعنی نروند همه والرخواستی
اللَّهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
خدای البته ببردی بزیادت کردانیدن رعد وبرق شنوائی ایشانرا وبینایی ایشانرا بدرستی که خدای بر همه چیزی توانا
يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ
ای مردمان پرستید پروردگار شمارا انکه آفرید شمارا
وَالَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ۝ الَّذِي
وانانرا که پیش از زمان شما بودند تا مگر شما پرهیزگار شوید ان پروردگاری
جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَ
که کردانید برای شما زمینرا مانند گستردنی وآسمانرا چون خانه ساز کرده و
أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ
وفرو فرستاد از اسمان آبی را پس بیرون آورد بسبب ان چیزی از میوها
رِزْقًا لَّكُمْ ۖ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَندَادًا وَأَنتُمْ تَعْلَمُونَ
برای روزی دادن شمارا پس پدید میکنید بجهت اضداد خدایرا همتایانی وحال انکه شما میدانید
وَإِن كُنتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا
واگر هستید در گمان از حقیقت انچه فرستادیم بر بندهٔ خاص ما پس بیارید
بِسُورَةٍ مِّن مِّثْلِهِ ۖ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُم مِّن
سوره کوچکی مانندان فرستاده ویخوانید برای مدد خدایان خودرا با گواهان حاضران که از
دُونِ اللَّهِ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ۝ فَإِن لَّمْ تَفْعَلُوا
غیر خدا باشند اگر هستید راست گویان پس اگر نکنید
وَلَن تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا
وخود هرگز نتوانید کردن پس بپرهیزید از اتش انکه اتش افروزان ان یعنی هیزم
النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ ۖ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ۝
مردم است وسنگ ساخته کرده اند برای کافران

وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ
ومژده ده ای محمد آنانرا که گرویدند بدل وزبان وکردند کارهای نیکو که تعلق بدین دارد بدستی
لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۖ كُلَّمَا
که ایشانرا بوستانهایی که میرود از زیر درختهای ان جویها هرگاه که
رُزِقُوا مِنْهَا مِن ثَمَرَةٍ رِّزْقًا ۙ قَالُوا هَٰذَا الَّذِي
روزی دهند ازان بوستانها از نوعی میوه روزی گویند این روزی
رُزِقْنَا مِن قَبْلُ ۖ وَأُتُوا بِهِ مُتَشَابِهًا ۖ وَلَهُمْ
که روزی دادند ما را پیش ازین در دنیا و آرند ان رزق را حال انکه مانند
فِيهَا أَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ ۖ وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝
میوهٔ دنیا باشد ومرایشانرا دران زنان پاك از حیض وایشان دران جنات جاودانه باشند
إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي أَن يَضْرِبَ مَثَلًا مَّا بَعُوضَةً
بدستی که خدا ترك نکند که بزند مثلی هرچند که باشد پشه را
فَمَا فَوْقَهَا ۚ فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ
پس انچه ازو زیاده بود در حقارت اما انانکه گرویدند بدل وزبان پس میدانند که
الْحَقُّ مِن رَّبِّهِمْ ۖ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ
راست است از پروردگار ایشان واما انانکه کافر شدند بدل پس میگویند
مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَٰذَا مَثَلًا ۘ يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا وَيَهْدِي
چه چیز خواست خدای بین مثل ازان روی که گمراه میگرداند بسیاری را ازان مثل داشتان باشد وراه مینماید
بِهِ كَثِيرًا ۚ وَمَا يُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفَاسِقِينَ ۝ الَّذِينَ
بسیاری را وگمراه نمیگرداند خدای بسبب آن مثل آنانرا که
يَنقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِن بَعْدِ مِيثَاقِهِ ۚ وَ
میشکنند پیمان خدایرا از پس استواری پیمان و
يَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَن يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ
میبرند انرا که فرمود خدای بدانکه پیوندید وتباهی میکنند
فِي الْأَرْضِ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ۝
در زمین ان گروه که افعال چنین کنند ایشانند زیان کاران

كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللّٰهِ وَكُنْتُمْ أَمْوَاتًا فَأَحْيَاكُمْ
چگونه کافر میشوید بخدای و حال آنکه بودید مردگان پس زنده گردانید شما را
ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۞
پس میراند شما را پس زنده گرداند شما را پس سوی او باز گردانده شوید شما را
هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ
او آنست که آفرید برای انتفاع شما هر آنچه را که در زمین است
جَمِيعًا ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ فَسَوّٰهُنَّ
همه پس قصد کرده بالا سوی آفرینش آسمان پس تمام گردانید آسمانها را
سَبْعَ سَمَاوَاتٍ ط وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۞
هفت آسمان باشنده و او بهر چیزی دانا است
وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي
و یاد کن آن وقت را که گفت پروردگار تو مر فرشتگان را بدرستی که من گماشنده ام در
الْأَرْضِ خَلِيفَةً ط قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ
زمین جانشینی را که بجای من باشد در زمین گماشتگان بطریق استفاده یا بدیدن یعنی در زمین کسی را که تباهی کند
فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ ج وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ
در آن زمین و بریزد خونهای ناحق را و ما ازمیجویم و میگوئیم حال آنکه تسبیح میکنیم بستایش تو
وَنُقَدِّسُ لَكَ ط قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا
و پاکی گوئی میکنیم برای تو گفت خدا بدرستی که من میدانم آنچه
تَعْلَمُونَ ۞ وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا
نمیدانید و بیاموخت آدم را نامهای همه چیزی را که آن نامها
ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَائِكَةِ فَقَالَ أَنْبِئُونِي
پس عرضه کرد بر فرشتگان پس گفت خبر دهید مرا
بِأَسْمَاءِ هٰؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۞ قَالُوا
بنامهای اینها اگر هستید شما راست گویان گفتند
سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا ط إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ
منزهی تو نیست ما را دانشی مگر آنچه آموختی ما را بدرستی که تو توئی دانا بهمه چیز درست کار

وما جاء نحو ذا كان رجوعه الى الاخير

ع ۱۰

عشر ۳

للظهر

قَالَ يَا آدَمُ أَنْبِئْهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ ج فَلَمَّا أَنْبَأَهُمْ
گفت خدای ای آدم آگاه گردان ایشان را بنامهای ایشان یعنی ان مسمیات چون بیاگاهانید ایشان را
بِأَسْمَائِهِمْ لا قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ
بنامهای ایشان گفت خدا آیا نگفتم مر شما را بدرستی که من میدانم
غَيْبَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ
نهانی آسمانها را و زمین را و میدانم آنرا که آشکارا میکنید
وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ۞ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ
و آنرا که مستید نهان میدارید و یاد کن آن وقت را که گفتیم مر فرشتگان را
اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ ط أَبَى وَاسْتَكْبَرَ
سجده کنید مر آدم را پس سجده کردند مگر ابلیس باز ایستاد از آن و بزرگی نمود
وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ۞ وَقُلْنَا يَا آدَمُ اسْكُنْ
و بود ابلیس از انکه بحکم موصوف باشنده و گفتیم ای آدم قرار گیر
أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ
تو و زن تو در بهشت و بخورید از آن جنت خوردنی تمام و خوش از هر جا
شِئْتُمَا ص وَلَا تَقْرَبَا هٰذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ
خواهید و نزدیک مشوید برای خوردن بدین درخت که گندم یا انگور که باشید از
الظَّالِمِينَ ۞ فَأَزَلَّهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا
ستمکاران بخود پس بر معصیت باعث شد ایشان را دیو از وی از درخت پس بیرون کرد ایشان را
مِمَّا كَانَا فِيهِ ص وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ
از آن مکان که بودند در آن و گفتیم فرود آیید بزیر ای آدم و حوا و ذریت شما بعضی از شما
لِبَعْضٍ عَدُوٌّ ج وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ
مر بعضی را دشمن باشنده و مر شما راست در زمین آرامگاهی و برخورداری
وَمَتَاعٌ إِلَى حِينٍ ۞ فَتَلَقَّى آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ
و بهره تا قیامت پس رسید آدم از پروردگار خود
فَتَابَ عَلَيْهِ ط إِنَّهُ هُوَ

يا دم بغير الف رسم الامام

وكذا بعد جميع اليائى التى للنداء نحو ايتها الناس يا ارض يا اولى اخت نوح هود بلوط يا سفى يا ليتى يا بنى يزنب وبشبهه

فازلهما حف

قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا ۚ فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى
گفتیم فرود آیید بزمین ازان جنت همه پس اگر مر آیند بشما از نزدن من بیانی که یعنی

فَمَنْ تَبِعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۞
پس هر که متابعت نماید ان بیان و شریعت مرا پس هیچ ترسی نیست بر ایشان و نه ایشان اندوهگین شوند

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ
و انانکه نگرویدند و دروغ دانستند کتابهای ما را قرآن یا معجزه دلیل ساختیم بر صحت نبوت ما ایشان

أَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۞ يَا بَنِي
ملازمان دوزخند ایشان درآن آتش جاودانه باشند ای پسران

إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ
یعقوب یاد آرید نیکوئی مرا که نیکوئی کردم بشما

وَأَوْفُوا بِعَهْدِي أُوفِ بِعَهْدِكُمْ وَإِيَّايَ فَارْهَبُونِ
وفا کنید بجان و طاعت من تا وفا کنم بجزای آن و خاص از من بترسید از من

وَآمِنُوا بِمَا أَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُوا
و بگروید بآنچه فرو فرستادم مطابق و موافق در اصول مر آن کتاب را که باشماست و مباشید

أَوَّلَ كَافِرٍ بِهِ ۖ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا
نخست ناگرونده بدان و بدل مکنید بعوض اندکی من بهای را

قَلِيلًا وَإِيَّايَ فَاتَّقُونِ ۞ وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ
اندک و خاص از من حذر کنید از من و میامیزید درست را بنادرست و دروغ را

وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۞ وَأَقِيمُوا
و نهان مدارید سخن لفظی را و حال آنکه شما از اهل دانشید و بپای دارید

الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ
نماز را و بدهید حق خدا را از مال و نماز بار رکوع کنید با نماز کنندگان

أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَ
آیا میفرمایید مردم را بکارهای نیکو و فراموش میکنید نفسهای خود را و

أَنْتُمْ تَتْلُونَ الْكِتَابَ ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۞
حال آنکه شما میخوانید نوشته را آیا پس نه درمی یابید

وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ ۚ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ
و یاری خواهید از نگاه داشتن نفس از شهوات بنماز یا بدعا و بدرستی که آن نماز یا استعانت مر آنرا

إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ ۞ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ
مگر بر متواضعان انانکه یقین دارند که ایشان

مُلَاقُو رَبِّهِمْ وَأَنَّهُمْ إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ۞
بپروردگار ایشان و بدرستی که ایشان باو باز گردندگانند

يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ
ای پسران یعقوب یاد آرید نیکوئی مرا که نیکوئی کردم بشما

عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ۞
بر شما و از آنکه فزونی دادم شما را بر اهل زمانه شما

وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا
و بترسید از ان روزی که نه تواند نفسی از هیچ تنی دیگر هیچ چیزرا

وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَاعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ
و قبول نکند از نفس هیچ خواهشی و فرا نگیرد از نفس هیچ فدایی

وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ ۞ وَإِذْ نَجَّيْنَاكُمْ مِنْ آلِ
و نه آن تنها را یاری کرده شوند و یاد کنید آن وقت را که خلاص دادیم شما را از قوم

فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ
فرعون رنج مینمودند شما را بدترین عذاب

يُذَبِّحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ ۚ
میکشتند پسران شما را و زنده میگذاشتند زنان شما

وَفِي ذَٰلِكُمْ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ
و در ان نجات نعمتی است از پروردگار شما بزرگ

وَإِذْ فَرَقْنَا بِكُمُ الْبَحْرَ فَأَنْجَيْنَاكُمْ وَ
و چون جدا کردانیدیم بسبب شما دریارا پس نجات دادیم شما را و

أَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ
و غرق کردانیدیم آل فرعون را و شما مشاهده میکردید ان حال را

وَعَدْنَاكُمْ

وَإِذْ وَاعَدْنَا مُوسَىٰ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ
وبجون وعده دادیم ما موسیرا چهل شبانروز پس بعبادت گوساله گرفتید شما
الْعِجْلَ مِن بَعْدِهِ وَأَنتُمْ ظَالِمُونَ ۝ ثُمَّ عَفَوْنَا
گوساله را پس از رفتن او بطور و شما ستمکاران بودید پس عفو کردیم ما
عَنكُم مِّن بَعْدِ ذَٰلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝
از گناهان شما از پس عبادت گوساله تا مگر شما سپاس داری نمایید
وَإِذْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ
وبجون دادیم ما موسیرا توریة وآنچه بدان میان حق و باطل فرق میکرد تا مگر شما
تَهْتَدُونَ ۝ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ
راه راست یابید وبجون گفت موسی مر قوم خودرا ای کسان من
إِنَّكُمْ ظَلَمْتُمْ أَنفُسَكُم بِاتِّخَاذِكُمُ
بدرستی که شما ستم کردید بر نفسهای شما بگرفتن شما بمعبودی
الْعِجْلَ فَتُوبُوا إِلَىٰ بَارِئِكُمْ فَاقْتُلُوا
گوساله را پس بازگردید سوی رضای افرینندهٔ شما پس بکشید
أَنفُسَكُمْ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ عِندَ بَارِئِكُمْ
یکدیگرا ان کشتن بهتر است مر شمارا نزد افرینندهٔ کار شما
فَتَابَ عَلَيْكُمْ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ
پس قبول کرد خدای توبه شما بدرستی که او است توبه پذیرنده مهربان
وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَىٰ لَن نُّؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ
وبجون گفتید شما ای موسی هرگز باور نداریم ترا تا نه
نَرَى اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْكُمُ الصَّاعِقَةُ
به بینیم خدایرا معاینه پس گرفت شمارا ان حالهٔ هلاک کننده
وَأَنتُمْ تَنظُرُونَ ۝ ثُمَّ بَعَثْنَاكُم مِّن بَعْدِ
وحال انکه شما نگران بودید پس زنده گردانیدیم شمارا از پس
مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝
مردن شما تا مگر شما سپاس داری نمایید

وَعَدْنَاكُمْ

بَارِئِكُمْ بِاخْتِلَاسِ حَرَكَةِ الْهَمْزَةِ ط بَارِئْكُمْ

وَظَلَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْغَمَامَ وَأَنزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّ
وسایه بان ساختیم بالای شما ابررا وفرو فرستادیم بر شما ترنجبین
وَالسَّلْوَىٰ ط كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ ط
ومرغ بودنرا وبگفتیم بخورید از حلالهای انچه روزی دادیم شمارا
وَمَا ظَلَمُونَا وَلَٰكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ۝
وستم نکردند بر ما بلکه ولیکن بودند بر خویشتن ستم میکردند
وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَٰذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا
وبجون گفتیم ما درروید دیه بیت المقدس پس بخورید از منافع آن
حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا ۝ وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا
هرجا خواهید خوردنی خوش ودرآیید ازدرد بجدهٔ شکر کنان
وَقُولُوا حِطَّةٌ نَّغْفِرْ لَكُمْ خَطَايَاكُمْ ط وَسَنَزِيدُ
وبگویید خداوندا گناهان ما فرو ریز از ما تا بیامرزیم برای شما گناهان شما وزود بود که بدهیم
الْمُحْسِنِينَ ۝ فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي
نیکوکارانرا پس بدل کردند انانکه ستم کردند بجای ان گفتاری
قِيلَ لَهُمْ فَأَنزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا رِجْزًا
گفته شد مرایشانرا پس فرو فرستادیم بر انانکه ستم کردند عذاب
مِّنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ۝ وَإِذِ
از اسمان ببسبب انکه بودند بیرون می امدند از فرمان خدای وبجون
اسْتَسْقَىٰ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِب بِّعَصَاكَ
آبخواست موسی برای قوم خود پس گفتیم بزن بعصای تو
الْحَجَرَ ط فَانفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا ط قَدْ
سنگرا پس روان شد از ان سنگ دوازده چشمه بحقیقت
عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَّشْرَبَهُمْ ط كُلُوا وَاشْرَبُوا
دانست هر مردمی ایشانرا ابشخور ایشان بگفتیم بخورید وبیاشامید
مِن رِّزْقِ اللَّهِ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ
از روزی خدای من وسلوی وابرابرا وتباهی مکنید در زمین تباهی کنندگان

تُغْفَرْ لَكُمْ

ع ۲

عشر ۶۰

وَاِذْ قُلْتُمْ يٰمُوسٰى لَنْ نَّصْبِرَ عَلٰى طَعَامٍ وَّاحِدٍ
وچون گفتید شما ای موسی هرگز صبر نکنیم بر خوردنی یکانه

فَادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُنْۢبِتُ الْاَرْضُ
پس بخوان از برای ما پروردگار خود را تا بیرون آرد برای ما از آنچه میروياند

مِنْۢ بَقْلِهَا وَقِثَّآئِهَا وَفُوْمِهَا وَعَدَسِهَا وَبَصَلِهَا
از ترهٔ آن و خیاران و سیر یا گندم آن و بیاز آن

قَالَ اَتَسْتَبْدِلُوْنَ الَّذِيْ هُوَ اَدْنٰى بِالَّذِيْ هُوَ
گفت آیا بدل میخواهید شما آنرا که او فروتر است بجای آنکه

خَيْرٌ ؕ اِهْبِطُوْا مِصْرًا فَاِنَّ لَكُمْ مَّا سَاَلْتُمْ ؕ وَ
بهتر است فرود آیید بشهری پس مقرر که شما را هست آنچه خواستید

ضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ ۗ وَبَآءُوْ
و زده شد بر ایشان خواری و بیچارگی و بازگشتند

بِغَضَبٍ مِّنَ اللّٰهِ ؕ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَانُوْا يَكْفُرُوْنَ
بخشمی از خدای بسبب آنکه ایشان بودند که نمیگرویدند

بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَيَقْتُلُوْنَ النَّبِيّٖنَ بِغَيْرِ الْحَقِّ ؕ
بآیتهای خدای و میکشتند پیغمبران را بناحق

ذٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَّكَانُوْا يَعْتَدُوْنَ ۝ اِنَّ
آنچه گفتیم بدانست که نافرمانی کردند و بودند که از حد درمیگذشتند بدرستی

الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَالَّذِيْنَ هَادُوْا وَالنَّصٰرٰى
آنان که گرویدند و آنان که جهود شدند و ترسایان

وَالصّٰبِـُٔوْنَ مَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ
و صابئان هر که گروید بخدای و بروز بازپسین

وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۚ
و کار نیکو پس مر ایشانرا ثواب ایشان نزد پروردگار

وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ
و نه ترسی بر ایشان و نه ایشان اندوهگین شوند

انفقت المصاحف على اثبات الالف بعد الواو المجمع في جميع القرآن الا في كلمتين ومما جاؤو وباؤو وحيث وقعا في البقرة فان فاؤو وفي الفرقان عتوا عتوا وفي سبا والذين سعوا وفي الحشر والذين تبوؤ الدار لا غير

ع ۱۰

والصابئين رسم الامام

وَاِذْ اَخَذْنَا مِيْثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّوْرَ
و چون گرفتیم پیمان شما عهد شما را و برافراشتیم بر بالای شما کوه طور را

خُذُوْا مَآ اٰتَيْنٰكُمْ بِقُوَّةٍ وَّاذْكُرُوْا مَا فِيْهِ لَعَلَّكُمْ
گرفتیم آنچه دادیم شما را بجد و غرامت و یاد دارید آن احکام را تا مگر شما

تَتَّقُوْنَ ۝ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِّنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ فَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ
پرهیزکار باشید پس اعراض کردید از پس عهد و قبول توبه پس اگر نه بخشایش خدای بودی

وَرَحْمَتُهٗ لَكُنْتُمْ مِّنَ الْخٰسِرِيْنَ ۝ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِيْنَ
و مهربانی او هدایت نبودید شما از زیانکاران و بحقیقت دانسته شما انانرا

اعْتَدَوْا مِنْكُمْ فِي السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ كُوْنُوْا قِرَدَةً
که از حد تجاوز کردند از شما در کار شنبه گفتیم پس گفتیم ایشانرا باشید بوزینگان

خٰسِـِٕيْنَ ۝ فَجَعَلْنٰهَا نَكَالًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا
راندگان از رحمت پس گردانیدیم آن حالت را عقوبتی که محل اعتبار بود مر انانرا که بودند در زمان ایشان

خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِيْنَ ۝ وَاِذْ قَالَ مُوْسٰى لِقَوْمِهٖٓ اِنَّ
که از پس ایشان بودند و پندی مر پرهیزکاران را و چون گفت موسی مر قوم خود را بدرستی

اللّٰهَ يَاْمُرُكُمْ اَنْ تَذْبَحُوْا بَقَرَةً ؕ قَالُوْٓا اَتَتَّخِذُنَا هُزُوًا ؕ
که خدای می فرماید شما را که بکشید گاوی را گفتند آیا میگیری ما را محل تمسخر

قَالَ اَعُوْذُ بِاللّٰهِ اَنْ اَكُوْنَ مِنَ الْجٰهِلِيْنَ ۝ قَالُوا ادْعُ
گفت موسی پناه میگیرم بخدای که باشم از اهل جهالت و سفاهت گفتند بخوان

لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَّنَا مَا هِيَ ؕ قَالَ اِنَّهٗ يَقُوْلُ اِنَّهَا بَقَرَةٌ
برای ما پروردگار ترا تا بیان کند برای ما چیست صفت آن بقره گفت بدرستی که او میگوید بدرستی که آن گاویست

لَّا فَارِضٌ وَّلَا بِكْرٌ ؕ عَوَانٌۢ بَيْنَ ذٰلِكَ ؕ فَافْعَلُوْا مَا تُؤْمَرُوْنَ
نه پیر و نه جوان میانه است میان این دو سن پس کنید آنچه میفرمایند شما را بآن

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَّنَا مَا لَوْنُهَا ؕ قَالَ اِنَّهٗ يَقُوْلُ
گفتند بخوان برای ما پروردگار ترا تا بیان کند برای ما چیست رنگ آن گاو گفت بدرستی که او میگوید

اِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَآءُ ۙ فَاقِعٌ لَّوْنُهَا تَسُرُّ النّٰظِرِيْنَ
که آن گاویست زرد خالص رنگ آن شاد میکند بینندگان را

خاشعين على رسم الامام

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَّنَا مَا هِيَ ۚ إِنَّ الْبَقَرَ تَشَابَهَ
گفتند بخوان برای ما پروردگار ترا تا بیان کند برای ما چیست صفت آن گاو - چه این جنس شبیه شد

عَلَيْنَا ۖ وَإِنَّا إِنْ شَاءَ اللَّهُ لَمُهْتَدُونَ ۝ قَالَ إِنَّهُ
بر ما و بدرستی که ما اگر خواسته باشد خدای هدایت یابنده ایم گفت بدرستی که او

يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَّا ذَلُولٌ تُثِيرُ الْأَرْضَ وَلَا تَسْقِي
میگوید بدرستی که آن گاوی است نه رام کرده که بکاود زمین را و نه آب دهد

الْحَرْثَ ۖ مُسَلَّمَةٌ لَّا شِيَةَ فِيهَا ۚ قَالُوا الْآنَ جِئْتَ
کشت را سالم است از عیوب هیچ لونی خالف زردی نیست در آن گفتند اکنون آوردی

بِالْحَقِّ ۖ فَذَبَحُوهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ ۝ وَإِذْ قَتَلْتُمْ
بیان درست را پس کشتند آنرا و نبی خواستند که کنند آن کار را و چون کشتید

نَفْسًا فَادَّارَأْتُمْ فِيهَا ۖ وَاللَّهُ مُخْرِجٌ مَّا كُنْتُمْ
تنی را پس بخاصمت نمودند در کار او و خدا ظاهر کننده بود آنرا که بودید

تَكْتُمُونَ ۝ فَقُلْنَا اضْرِبُوهُ بِبَعْضِهَا ۚ كَذَٰلِكَ يُحْيِي
که نهان میداشتید پس گفتیم ما بزنید کشته را ببعضی از آن بقره گویند لسان بود همچنان احیا

اللَّهُ الْمَوْتَىٰ وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ
خدای مردگان را و مینماید بشما دلایل قدرت خود را تا مگر شما بمقتضای عقل عمل کنید

ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِّن بَعْدِ ذَٰلِكَ فَهِيَ
پس سخت شد دلهای شما از پس ان احیا پس ان احیا

كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً ۗ وَإِنَّ مِنَ الْحِجَارَةِ
مانند سنگهاست یا سخت تر سختی و بدرستی که از سنگهاست

لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْأَنْهَارُ ۚ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا
هر آینه جیری میشود از آن جویها و بدرستی که

يَشَّقَّقُ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ ۚ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ
شکافته میشود پس بیرون میآید از آن سنگ آب و بدرستی که از آن سنگهاست هر آینه جیری

مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ ۗ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ
از ترس خدای و نیست خدای بی خبر از آنچه میکنید شما

أَفَتَطْمَعُونَ أَن يُؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ
ایا پس حریص میشوید شما که مؤمن شوند برای شما و بتحقیق هست گروهی

مِّنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلَامَ اللَّهِ ثُمَّ يُحَرِّفُونَهُ
از ایشان که می شنوند سخن خدا را که توریه است پس تحریف میکردند آنرا

مِن بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ۝ وَإِذَا
از پس انکه ضبط کرده اند آنرا و ایشان میدانند که ذنب خود را و چون

لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا ۖ وَإِذَا خَلَا بَعْضُهُمْ
بینند آنانرا که ایمان اورده اند گویند ایمان اوردیم و چون خالی شوند بعضی از ایشان

إِلَىٰ بَعْضٍ قَالُوا أَتُحَدِّثُونَهُم بِمَا فَتَحَ اللَّهُ
با بعضی گویند منافقانرا چرا خبر میدهید ایشانرا بدانچه گشاد خدای

عَلَيْكُمْ لِيُحَاجُّوكُم بِهِ عِندَ رَبِّكُمْ ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ
بر شما از بعث محمد صلی الله علیه تا حجت گویند بدان با شما نزد پروردگار شما ایا پس در نمی یابید

أَوَلَا يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا
ایا و نمیدانند که خدای میداند انرا که نهان میدارند و آنرا

يُعْلِنُونَ ۝ وَمِنْهُمْ أُمِّيُّونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ
که اشکارا میکنند و از ایشانند جمعی نویسنده ناخوانده که نمی دانند توریه را

إِلَّا أَمَانِيَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ۝ فَوَيْلٌ
مگر ارزوهایی که جعل کرده اند و نه اند ایشان مگر که ایمان میبندند پس وای

لِّلَّذِينَ يَكْتُبُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ
مر انانرا که می نویسند توریه را بدستهای خود

ثُمَّ يَقُولُونَ هَٰذَا مِنْ عِندِ اللَّهِ لِيَشْتَرُوا
پس میگویند این محرف از نزد خدایست تا بدل گیرند

بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا ۖ فَوَيْلٌ لَّهُم مِّمَّا كَتَبَتْ
بان ثمنی اندک را پس وای مر ایشانرا از انچه نوشت

أَيْدِيهِمْ وَوَيْلٌ لَّهُم مِّمَّا يَكْسِبُونَ
دستهای ایشان و وای مر ایشانرا از انچه میکنند

وَقَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَّعْدُودَةً ۚ قُلْ
وگفتند هرگز نرساند ما را آتش مگر روزی چند شمرده مدت بگو
أَتَّخَذْتُمْ عِندَ اللَّهِ عَهْدًا فَلَن يُخْلِفَ اللَّهُ عَهْدَهُ ۖ
آیا گرفته‌اید شما نزد خدای عهدی را که خلاف نکند خدای وعدهٔ خود را
أَمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۞ بَلَىٰ
یا نه که میگویید بر خدا آنچه نمیدانید آری
مَن كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَاطَتْ بِهِ خَطِيئَتُهُ
هر که بپیوندد بدی را و فرو درآید باو گناه کبیرهٔ او
فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۞
پس ایشان ملازمان آتشند ایشان در آن جاودانه باشند
وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ
و آنانکه ایمان آوردند و کردند کارهای نیکو را ایشان
أَصْحَابُ الْجَنَّةِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۞ وَإِذْ
ملازمان بهشتند ایشان در آن جاودانه باشند و چون
أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ لَا تَعْبُدُونَ
گرفتیم ما عهد پسران یعقوب که نپرستید دیگر شما
إِلَّا اللَّهَ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَذِي
مگر معبود بسزا را و نیکوئی کنید با پدر و مادر نیکوئی کردنی و باخداوند
الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَ
خویشی و با یتیمان و با بیچارگان
قُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ
گوئید مردمان را سخن که نفس نیکوئی عبادت ازان بود و محافظت نمائید بر نماز
وَآتُوا الزَّكَاةَ ۚ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا
و بدهید حق مال چون نصاب رسد پس روی گردانیدید ازان مگر اندکی
مِّنكُمْ وَأَنتُم مُّعْرِضُونَ ۞
از شما و شما از اعراض عادت دارید

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ
وچون گرفتیم عهد شما را نمیریزید خونهای یکدیگر را
وَلَا تُخْرِجُونَ أَنفُسَكُم مِّن دِيَارِكُمْ ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ
و بیرون نمیکنید یکدیگر را از سراهای شما پس اعتراف کردید شما
وَأَنتُمْ تَشْهَدُونَ ۞ ثُمَّ أَنتُمْ هَٰؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ
و شما گواهی میدهید بثبوت آن پس شما اینهایید که میکشید
أَنفُسَكُمْ وَتُخْرِجُونَ فَرِيقًا مِّنكُم مِّن دِيَارِهِمْ
یکدیگر را و بیرون میکنید گروهی از شما از سراهای ایشان
تَظَاهَرُونَ عَلَيْهِم بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ ۖ وَإِن
یاری میدهید بر ایشان بگناه و بیدادی و اگر
يَأْتُوكُمْ أُسَارَىٰ تُفَادُوهُمْ وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ
آیند بشما در حالتی که دست گرفته باشند بازخرید ایشان را و حال آنکه حرام است بر شما
إِخْرَاجُهُمْ ۖ أَفَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ
بیرون کردن ایشان آیا پس میگروید ببعضی و کافر میشوید
بِبَعْضٍ ۖ فَمَا جَزَاءُ مَن يَفْعَلُ ذَٰلِكَ مِنكُمْ
ببعضی دیگر پس چیست پاداش آنکس که کند این را از شما
إِلَّا خِزْيٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۖ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ
مگر خواری در زندگانی این جهان و در روز قیامت
يُرَدُّونَ إِلَىٰ أَشَدِّ الْعَذَابِ ۗ وَمَا اللَّهُ
باز گردانند بسوی سخت‌ترین عذاب و نیست خدای
بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ۞ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا
غافل از آنچه میکنید شما ایشان آنانند که خریدند
الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ فَلَا يُخَفَّفُ
زندگانی این جهان را بسرای بازپسین پس سبک نشود
عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ۞
از ایشان عذاب و نه ایشان یاری کرده شوند از دفع عذاب

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ بَعْدِهِ

وبحقیقت دادیم موسی را توریة وازپی درآوردیم ازپس زمان او

بِالرُّسُلِ وَاٰتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَاَيَّدْنَاهُ

بپیغمبران فرستاده را ودادیم ما عیسی را پسر مریم معجزات روشن وتقویت دادیم او

بِرُوحِ الْقُدُسِ ط اَفَكُلَّمَا جَآءَكُمْ رَسُولٌ

بروح پاک جبرئیل یا اسم اعظم یا روحی که جنبش بدن باو است ایا پس هرگاه له آمد بشما فرستاده

بِمَا لَا تَهْوٰٓى اَنْفُسُكُمُ اسْتَكْبَرْتُمْ ج فَفَرِيقًا

باچیزه دوست ندارد نفسهای شما تکبر نمودید پس گروهی را

كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ ۞ وَقَالُوا قُلُوبُنَا

بدروغ نسبت کردید وگروهی را میکشید وگفتند دلهای ما

غُلْفٌ ط بَلْ لَّعَنَهُمُ اللّٰهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَّا يُؤْمِنُونَ

در غلاف اند بلکه لعنت کرد ایشانرا خدای بسبب کفرشان پس اندک چیزی ایمان میاورند

وَلَمَّا جَآءَهُمْ كِتَابٌ مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ مُصَدِّقٌ

وچون آمد بدیشان کتابی یعنی قرآن از نزد خدای راست کننده

لِّمَا مَعَهُمْ لا وَكَانُوا مِنْ قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى

مر آنرا که با ایشانست وبودند از پیش طلب نصرت میکردند بامد محمد صلی الله علیه وسلم بر

الَّذِينَ كَفَرُوا ص فَلَمَّا جَآءَهُمْ مَّا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهٖ

آنانکه کافر شدند پس چون آمد بدیشان آنچه شناختند کافر شدند بدان

فَلَعْنَةُ اللّٰهِ عَلَى الْكٰفِرِينَ ۞ بِئْسَمَا اشْتَرَوْا

پس لعنت خدای بر کافران باد بدا چیزی که بخریدند یا فروختند

بِهٖٓ اَنْفُسَهُمْ اَنْ يَّكْفُرُوا بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ بَغْيًا

بدان نفسهای خود را که کافر شوند بدانچه فرو فرستاد خدای برای حسد

اَنْ يُّنَزِّلَ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ عَلٰى مَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ

برای آنکه فرو میفرستد خدای از وحی خود بر هر که خواهد از بندگان او

فَبَآءُو بِغَضَبٍ عَلٰى غَضَبٍ ط وَلِلْكٰفِرِينَ عَذَابٌ مُّهِينٌ

پس بازگشتند بخشمی بر خشمی و مر کافران را عذابی خوار کننده

بشما موصولة تلته احرف هنا هنا وبشما يأمركم به ايمانكم وفي الاعراف بئسما ظرفية

وَاِذَا قِيلَ لَهُمْ اٰمِنُوا بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ قَالُوا نُؤْمِنُ

وچون گویند مر ایشانرا ایمان آورید بانچه فرو فرستاد خدای گویند ایمان میاوریم

بِمَآ اُنْزِلَ عَلَيْنَا وَيَكْفُرُونَ بِمَا وَرَآءَهُ وَ

بانچه فرو فرستاده شد بر ما وکافر میشوند بدانچه غیر انست

هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَهُمْ قُلْ فَلِمَ

وان درست وراست است حال آنکه باور دارنده مر آنرا که با ایشانست بگو پس چرا

تَقْتُلُونَ اَنْۢبِيَآءَ اللّٰهِ مِنْ قَبْلُ اِنْ كُنْتُمْ

میکشید پیغمبران خدا را از پیش اگر هستید شما

مُّؤْمِنِينَ ۞ وَلَقَدْ جَآءَكُمْ مُّوسٰى بِالْبَيِّنٰتِ ثُمَّ

ایمان آورندگان بتورية وبحقیقت آمد بشما موسی بامعجزات ظاهر پس

اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهٖ وَاَنْتُمْ ظٰلِمُونَ ۞

بعبادت گرفتید گوساله را از پس رفتن او وحال آنکه شما ستمکاران بودید

وَاِذْ اَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ ط

وچون گرفتیم بطور پیمان شما را وبرافراشتیم بربالای شما این کوه را

خُذُوا مَآ اٰتَيْنٰكُمْ بِقُوَّةٍ وَّاسْمَعُوا ط قَالُوا سَمِعْنَا

بگیرید آنچه دادیم بشما از آنکه بجد وعزیمت وبشنوید پیش از قبل گفتند شنیدیم

وَعَصَيْنَا وَاُشْرِبُوا فِى قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ

ونافرمانی نمودیم وبیاشامیدند بایشان در دلهای ایشان دوستی گوساله را

بِكُفْرِهِمْ ط قُلْ بِئْسَمَا يَاْمُرُكُمْ بِهٖٓ اِيمَانُكُمْ

ببب کفرشان بگو بدا چیزی که میفرماید شما را بدان ایمان شما

اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ۞ قُلْ اِنْ كَانَتْ لَكُمُ

اگر هستید از اهل ایمان بتورية بگو اگر هست برای شما

الدَّارُ الْاٰخِرَةُ عِنْدَ اللّٰهِ خَالِصَةً مِّنْ دُونِ

سرای بازپسین یعنی بهشت نزد خدا خالص از جز

النَّاسِ فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِينَ

دیگر مردمان پس آرزو کنید مردن را اگر هستید شما راست گویان در دعوی

بشما كاذكر

وَلَنْ يَتَمَنَّوْهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ ط وَاللّٰهُ عَلِيمٌ
وهرآئنه آرزو نكنند هرآئنه بسبب آنچه پيش فرستاد دستهاى ايشان وخداى داناست

بِالظّٰلِمِينَ ۝ وَلَتَجِدَنَّهُمْ أَحْرَصَ النَّاسِ عَلٰى حَيٰوةٍ
باحوال ستمكاران وهرآئنه يابى تو ايشانرا حريص ترين مردمان بر زندكانى دراز

وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا يَوَدُّ أَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرُ
واز آنانكه له شرك آورده اند دوست ميدارد قومى كه مراد ازايشان يهودند كه كاشكى عمر داده شود

أَلْفَ سَنَةٍ ج وَمَا هُوَ بِمُزَحْزِحِهِ مِنَ الْعَذَابِ
هزار سال ونيست آن يك دور كرداننده او از عذاب آخرت

أَنْ يُعَمَّرَ ط وَاللّٰهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ۝ قُلْ مَنْ
آنكه عمر داده شود وخداى بينا وداناست بآنچه ميكنند شما بگو هرآئنه

كَانَ عَدُوًّا لِّجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلٰى قَلْبِكَ
مست دشمن مر جبرئيل را پس بدرستى كه او فرود آورد آنرا بر دل تو

بِإِذْنِ اللّٰهِ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى
بفرمان خداى حال آنكه باور دارنده است مر آنچه را كه پيش از وست

وَبُشْرٰى لِلْمُؤْمِنِينَ ۝ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِّلّٰهِ وَ
ومژده مومنانرا هر آئنه كه باشد دشمن مر خدايرا

مَلٰٓئِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَالَ
وفرشتكان اورا وپيغمبران او وجبريل را وميكائيل را

فَإِنَّ اللّٰهَ عَدُوٌّ لِّلْكَافِرِينَ ۝ وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا
پس بدرستى كه خداى دشمن است مر كافرانرا وبحقيقت فرو فرستاديم

إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ ج وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا
سوى تو آيتهاى روشن وانكار نكند ان آيات را مگر

الْفَاسِقُونَ ۝ أَوَكُلَّمَا عَاهَدُوا عَهْدًا
آنانكه در كفر وتجاوز از حد باشند آيا هر گاه كه عهد كردند عهدى را

نَبَذَهُ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ ط بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ
بيفكند آنرا گروهى از ايشان نه كه بيشتر ايشان ايمان نمى آرند بتوريت

عشر

وَلَمَّا جَآءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ مُصَدِّقٌ
وچون آمد بايشان فرستاده از نزد خدا باور دارنده

لِّمَا مَعَهُمْ نَبَذَ فَرِيقٌ مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتٰبَ ق
مر آنرا كه با ايشانست بيفكند گروهى از آنانكه داده شدند ايشانرا كتاب

كِتٰبَ اللّٰهِ وَرَآءَ ظُهُورِهِمْ كَأَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ
نامه خدا را پس از پشتهاى ايشان گويى ايشان نميدانند

وَاتَّبَعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيٰطِينُ عَلٰى مُلْكِ سُلَيْمٰنَ ج
وپى روى كردند آنرا كه بخوانند ديوان بر عهد سليمان

وَمَا كَفَرَ سُلَيْمٰنُ وَلٰكِنَّ الشَّيٰطِينَ كَفَرُوا
وكافر نبود سليمان يعنى بسحر كردن كه آن حلال داشتى وليكن ديوان

يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ وَمَا أُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ
مى آموزانيدند مردمانرا جادوئى وآنچه فرو فرستاده شد بر دو فرشته از زنى

بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمَارُوتَ ط وَمَا يُعَلِّمٰنِ مِنْ
بشهر بابل هاروت وماروت نام ونمى آموزانيدند هيچ

أَحَدٍ حَتّٰى يَقُولَآ إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ ط
كسرا تا آنكه بگويند له ميگفتند بدرستى كه ما ازمايشيم از حق پس كافر مشو باعتقاد حقه

فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ
پس مى آموختند ازان دو چيزى آنچه جدائى افكنند بدان ميان مرد

وَزَوْجِهِ ط وَمَا هُمْ بِضَآرِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ
وزن او ونه اند ايشان زيان رسانيدگان بان سحر هيچ كسرا مگر بفرمان

اللّٰهِ ط وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ ط وَلَقَدْ عَلِمُوا
خدا ومى آموختند آنرا كه زيان ميداشت ايشانرا وسود نميدارد ايشانرا وبحقيقت دانستند

لَمَنِ اشْتَرٰيهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ ق وَلَبِئْسَ
هر آئنه كه خريد آنرا نيست مر او را در آخرت از بهره وهرآئنه بد

مَا شَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ ط لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ
آنچه فروختند بدان نفسهاى خود را اگر باشند كه دانند

وليس بصحيح
قد يجوز للامر والوصل للعطف

اتفقت المصاحف على الالف بعد الواو الاصلية التي هي الفعل في جميع القرآن نحو يرجوا ويربوا واشتروا وادعوا
كش وتتلوا الا في موضع واحد في النساء عسى الله ان يعفو عنهم

من ذهب الى انها زائدة لفظ على السحر ومن ذهب الى انها خبر لم يقف

ع ٧
ع ص
ش

وَلَوْ اَنَّهُمْ اٰمَنُوْا وَاتَّقَوْا لَمَثُوْبَةٌ مِّنْ
والران بودی که ایشان ایمان اوردندی وپرهیزکاری نمودندی هرایینه چیزی ازثواب که از
عِنْدِ اللّٰهِ خَيْرٌ ط لَوْ كَانُوْا يَعْلَمُوْنَ
نزد خدایت بهتست ازحاصل ایشان اگر بودندی که دانستندی
اٰ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَقُوْلُوْا رَاعِنَا وَقُوْلُوا
ای انانکه ایمان اوردید خطاب مکنید بارسول این کلمه که مراد شما انکه مراعات کرد درملک سبی ایمان نیاورند بیهود وبگویید
انْظُرْنَا وَاسْمَعُوْا ط وَلِلْكٰفِرِيْنَ عَذَابٌ اَلِيْمٌ
وشنوید سخن رسول را باحتمال وخضوع ومرکافرانرا عذابی دردناک
مَا يَوَدُّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ وَلَا
دوست نمیدارند انانکه کافر شدند از اهل کتاب ونه
الْمُشْرِكِيْنَ اَنْ يُّنَزَّلَ عَلَيْكُمْ مِّنْ خَيْرٍ مِّنْ رَّبِّكُمْ ط وَاللّٰهُ
بت پرستان که فرو فرستاده شود برشما هیچ چیزی یعنی وحی از پروردگار شما وخدای
يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهٖ مَنْ يَّشَآءُ ط وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيْمِ
خاص میگرداند بنبوة خود هرا بیخواهد وخدای خداوند بخشش بزرگ
مَا نَنْسَخْ مِنْ اٰيَةٍ اَوْ نُنْسِهَا نَاْتِ بِخَيْرٍ مِّنْهَآ اَوْ
انچه منسوخ کنیم از حکم ایة قرآن یا نایل گردانیم انرا ازخواندن آدمیان هلی بهتر ازحکم ان ایة بنسبت ثواب خدا
مِثْلِهَا ط اَلَمْ تَعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ
مانندان درثواب به ایا ندانستی که خدای بر هر چیزی تواناست
اَلَمْ تَعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ط وَ
ایا ندانستی که خدای مراوراست پادشاهی اسمانها وزمین و
مَا لَكُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ وَّلِيٍّ وَّلَا نَصِيْرٍ اَمْ تُرِيْدُوْنَ
نیست شمارا از غیر خدای هیچ دوستی کارگذارنده ونه یاری دهنده یا نه میخواهید
اَنْ تَسْئَلُوْا رَسُوْلَكُمْ كَمَا سُئِلَ مُوْسٰى مِنْ قَبْلُ ط
که سوال کنید از پیغمبر شما چنانچه سوال کردند ازموسی ازین پیش
وَمَنْ يَّتَبَدَّلِ الْكُفْرَ بِالْاِيْمَانِ فَقَدْ ضَلَّ سَوَآءَ السَّبِيْلِ
وهرکه اختیار کند کفررا بجای ایمان بیرخیقین گم کرده میانه راه را

ع ۹

جزب

اَوْنُنْسِهَا هادح

وَدَّ كَثِيْرٌ مِّنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ لَوْ يَرُدُّوْنَكُمْ
دوست داشت بسیاری از یهود ونصاری که کاشکی بازگردانند شمارا ای
مِّنْ بَعْدِ اِيْمَانِكُمْ كُفَّارًا ج حَسَدًا مِّنْ عِنْدِ
از پس گرویدن شما باحالت کفر بسبب بد خواستن از نزد
اَنْفُسِهِمْ مِّنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ ج
ایشان ازان پس که ظاهر شد مرایشانرا صواب
فَاعْفُوْا وَاصْفَحُوْا حَتّٰى يَاْتِيَ اللّٰهُ بِاَمْرِهٖ ط
پس عفو کنید وجرم فرو گذارید تا اورد خدای فرمان خود
اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى
بدرستی که خدای بر همه چیزی تواناست
وَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ ط وَمَا تُقَدِّمُوْا
وبپای دارید نماز را وبدهید حق مال را وانچه بپیش فرستید
لِاَنْفُسِكُمْ مِّنْ خَيْرٍ تَجِدُوْهُ عِنْدَ اللّٰهِ ط اِنَّ
برای شما از نیکی یابید ثواب آنرا نزد خدای بدرستی
اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ۝ وَقَالُوْا لَنْ يَّدْخُلَ
که خدای بانچه میکنید بیناست وگفتند اهل کتاب هرگز درنیاید
الْجَنَّةَ اِلَّا مَنْ كَانَ هُوْدًا اَوْ نَصٰرٰى ط
دربهشت مگر انکه هست جهودان یا ترسایان
تِلْكَ اَمَانِيُّهُمْ ط قُلْ هَاتُوْا بُرْهَانَكُمْ اِنْ
ماندین ارزوی باطلست بگویید حجت شما را بیاورید اگر
كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ۝ بَلٰى مَنْ اَسْلَمَ وَجْهَهٗ
هستید راست گویان اری هرکه خلاص گردانید نفس خود را
لِلّٰهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهٗ اَجْرُهٗ عِنْدَ رَبِّهٖ ص
برای خدا وحال انکه او نیکوکار بود پس مراوراست مزد او نزد پروردگار او
وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وهیچ ترس نیست براینان در اخرت ونه ایشان

عشر ۱۱

ع ۱۰ للعشر

وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصَارٰى عَلٰى شَيْءٍ ۖ وَّقَالَتِ النَّصَارٰى

وگفتند جهودان نیستند ترسایان بر چیزی از دین وگفتند ترسایان

لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلٰى شَيْءٍ ۖ وَّهُمْ يَتْلُونَ الْكِتٰبَ ؕ

نیستند جهودان برچیزی ازدین وحالانکه ایشان میخوانند کتاب خدایرا

كَذٰلِكَ ۘ قَالَ الَّذِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ ۚ فَاللّٰهُ

همچنان گفتند وحق سبحانه وتعالی انالله نمیدانند واهل کتاب نه اند یعنی شریک مانند کفار ایشان در الهیت وگفتند زنهار ایشان

يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فِيْمَا كَانُوْا فِيْهِ يَخْتَلِفُوْنَ

حکم کند میان ایشان روز قیامت درانچه هستند آن در خلاف میکنند

وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ مَّنَعَ مَسٰجِدَ اللّٰهِ اَنْ يُّذْكَرَ فِيْهَا اسْمُهٗ

وکیست ستمکارتر ازانکه بازدارد مسجدهای خدایرا که یاد کنند دران نام خدایرا

وَسَعٰى فِيْ خَرَابِهَا ؕ اُولٰٓئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ اَنْ يَّدْخُلُوْهَآ اِلَّا

وجد نماید در ویرانی ایشان بهدم یا تعطیل ان بازدارندگان سزد مر ایشانرا که درایند دران مسجدها

خَآئِفِيْنَ ؕ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَّلَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيْمٌ

برحالة ترس از مسلمانان ایشانرا درین جهان خواری بقتل وجزیه دادن دران جهان عذابی بزرگ

وَلِلّٰهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ ۚ فَاَيْنَمَا تُوَلُّوْا

ومر خدایراست جهات از طرف برامدن آفتاب وازطرف فرو شدن پس هرجا که روی اریدا

فَثَمَّ وَجْهُ اللّٰهِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ وَاسِعٌ عَلِيْمٌ

انجاست قبله خدای بدرستی که خدای تمام عطاست دانا بمصالح وثبات

وَقَالُوا اتَّخَذَ اللّٰهُ وَلَدًا

وگفتند یهود ونصاری ومشرکان گرفت خدای فرزندی را

سُبْحٰنَهٗ ؕ بَلْ لَّهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ كُلٌّ لَّهٗ

پاکی او را سزاست نه که او راست انچه در اسمانها وزمین است همه مر او راست

قٰنِتُوْنَ ؕ بَدِيْعُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ وَاِذَا

درتحت تصرف نوآورنده اسمانها وزمین است وچون خواهد

قَضٰٓى اَمْرًا فَاِنَّمَا يَقُوْلُ لَهٗ كُنْ فَيَكُوْنُ

که تمام کند کاری بدرستی که میگوید مر او را حادث شو پس حادث شود

آیتما موصولة ثلثة احرف هنا وفی النحل اینما توجهه وفی الشعرا اینما کنتم وقد اختلف فیه فمنهم من بعد التی فی البقرة والتی فی النساء اینما یکونوا یدرکهم الموت وفی الاحزاب اینما ثقفوا

قالوا اتخذ الله بغیر واو قبل القاف کرسم مصحف الشام

بنصب النون

وَقَالَ الَّذِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللّٰهُ اَوْ

وگفتند انانکه نمی دانند یعنی یهود ونصاری وبشرکان چرا سخن نمیگوید با ما خدای یا

تَاْتِيْنَآ اٰيَةٌ ؕ كَذٰلِكَ قَالَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ

نمی آرد بما بمعجزه روشن همچنان گفتند انانکه پیش ازایشان بودند

مِّثْلَ قَوْلِهِمْ ؕ تَشَابَهَتْ قُلُوْبُهُمْ ؕ قَدْ بَيَّنَّا الْاٰيٰتِ

مانند گفتار ایشان مانندست دلهای ایشان بدرستی که مستند وبودند بتحقیق روشن گردانیدیم معجزات را

لِقَوْمٍ يُّوْقِنُوْنَ ۞ اِنَّآ اَرْسَلْنٰكَ بِالْحَقِّ بَشِيْرًا وَّنَذِيْرًا

برای گروهی که یقین میکنند بدرستی که ما فرستادیم ترا بحکمت وصواب مژده دهنده وبیم کننده

وَّلَا تُسْـَٔلُ عَنْ اَصْحٰبِ الْجَحِيْمِ ۞ وَلَنْ تَرْضٰى

ونپرسند ترا از اهل دوزخ وهرگز خشنود نشوند

عَنْكَ الْيَهُوْدُ وَلَا النَّصٰرٰى حَتّٰى تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ ؕ

ازتو جهودان ونه ترسایان تا انکاه که متابعت نمایی دین ایشانرا

قُلْ اِنَّ هُدَى اللّٰهِ هُوَ الْهُدٰى ؕ وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ

بگو بدرستی دین خدای که اسلامست است راه راست ومهمانیه اگر متابعت نمایی

اَهْوَآءَهُمْ بَعْدَ الَّذِيْ جَآءَكَ مِنَ الْعِلْمِ ۙ مَا لَكَ

شبهات وایهای باطل ایشانرا پس ازانکه امد بتو ازدانش بکارزین نبودترا

مِنَ اللّٰهِ مِنْ وَّلِيٍّ وَّلَا نَصِيْرٍ ۞ اَلَّذِيْنَ اٰتَيْنٰهُمُ

از عذاب خدای هیچ دوستی ونه هیچ یاری دهنده انانکه دادیم ایشانرا

الْكِتٰبَ يَتْلُوْنَهٗ حَقَّ تِلَاوَتِهٖ ؕ اُولٰٓئِكَ يُؤْمِنُوْنَ

نامه اسمانی بخوانند ازا جانبه است استحقاق خواندن انست ایشان ایمان اورند

بِهٖ ؕ وَمَنْ يَّكْفُرْ بِهٖ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ۞

بان ومرانرا کافر شود بان عنقریب پس ایشان ایشانند زیان کاران

يٰبَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ اذْكُرُوْا نِعْمَتِيَ الَّتِيْٓ اَنْعَمْتُ

ای پسران یعقوب یاد اریدا نعمتی مرا که نیکویی کردم

عَلَيْكُمْ وَاَنِّيْ فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعٰلَمِيْنَ

بشما وانکه من فزونی دادم شمارا بر اهل زمانه

ع ۸

ولاتسئل

وَاتَّقُوا يَوْمًا لَّا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَّفْسٍ شَيْـًٔا وَّلَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَّلَا تَنْفَعُهَا شَفَاعَةٌ وَّ

وترسید از روزی که نیفتد هیچ کس هیچ کس را چیزی از عذاب و نه پذیرد از آن نفس هیچ فدایی و سود نکند او را هیچ خواهشی

لَا هُمْ يُنْصَرُوْنَ ۝ وَاِذِ ابْتَلٰٓى اِبْرٰهٖمَ رَبُّهٗ بِكَلِمَاتٍ فَاَتَمَّهُنَّ ؕ قَالَ اِنِّىْ جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ

نه ایشان یاری کرده شوند و یاد کن چون بیازمود ابراهیم را پروردگار او بچند چیز از واجبات و نوافل عبادت پس تمام کرد آنها را گفت همانا من گردانیده ام ترا برای مردمان

اِمَامًا ؕ قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِىْ ؕ قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِى الظّٰلِمِيْنَ ۝ وَاِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَ

پیشوا گفت و از فرزندان من نیز گفت نمی رسد پیمان من ستمکاران را و یاد کن چون گردانیدیم ما خانه کعبه را جای بازگشت برای مردم و

اَمْنًا ؕ وَاتَّخِذُوْا مِنْ مَّقَامِ اِبْرٰهٖمَ مُصَلًّى ؕ وَعَهِدْنَآ اِلٰٓى اِبْرٰهٖمَ وَاِسْمٰعِيْلَ اَنْ طَهِّرَا بَيْتِىَ

سبب ایمنی و بگیرید از جایگاه ابراهیم جای نماز و وصیت کردیم بسوی ابراهیم و اسمعیل که پاک گردانید خانه من

لِلطَّآئِفِيْنَ وَالْعٰكِفِيْنَ وَالرُّكَّعِ السُّجُوْدِ ۝ وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهٖمُ رَبِّ اجْعَلْ هٰذَا بَلَدًا اٰمِنًا وَّارْزُقْ

برای زایران و مقیمان و رکوع کنندگان سجود کنندگان و چون گفت ابراهیم ای پروردگار من گردان این شهر را با ایمنی و روزی ده

اَهْلَهٗ مِنَ الثَّمَرٰتِ مَنْ اٰمَنَ مِنْهُمْ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ

ساکنان او را از انواع میوها آنکس را که ایمان آرد از ایشان بخدای و بروز

الْاٰخِرِ ؕ قَالَ وَمَنْ كَفَرَ فَاُمَتِّعُهٗ قَلِيْلًا ثُمَّ

بازپسین گفت خدای و آنکس را که کافر شود هم روزی رسانم پس برخوردار کنم او را در زندگانی اندک آنگاه

اَضْطَرُّهٗٓ اِلٰى عَذَابِ النَّارِ ؕ وَبِئْسَ الْمَصِيْرُ

ناچار آرم او را سوی عذاب آتش و بد جای بازگشتن آن

ابراهام جمیع ما فی هذه السورة بالالف وهی خمسة عشر موضعا لم رخمه

ادح کص ل

ومن قرأ اتخذوا بفتح الخاء له وقف علی امنا

دح مرعوش بینهی دح مرعوش

وَاِذْ يَرْفَعُ اِبْرٰهٖمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَاِسْمٰعِيْلُ

وچون برافراشت ابراهیم بنیادها از خانه کعبه واسماعیل نیز

رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا ؕ اِنَّكَ اَنْتَ

حال آنکه میگفتند ای پروردگار ما بپذیر از ما کار را از ما بدرستی که تو

السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ۝ رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَآ

شنوا دانا بضمایر ما ای پروردگار ما گردان ما را گردن نهادگان ترا و از فرزندان ما

اُمَّةً مُّسْلِمَةً لَّكَ ص وَاَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ

جماعتی گردن نهاده ترا و بنمای ما را مواضع عبادتها ما را و توبه ده

عَلَيْنَا ۚ اِنَّكَ اَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيْمُ ۝ رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيْهِمْ رَسُوْلًا مِّنْهُمْ يَتْلُوْا عَلَيْهِمْ

بر ما از آن باید بدرستی که تو توبه دهنده مهربان ای پروردگار ما و برانگیز در میان ایشان پیغامبری از امت ایشان که بخواند

اٰيٰتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ وَ

ایتهای ترا و بیاموزاند ایشان را قرآن و بیان و

يُزَكِّيْهِمْ ؕ اِنَّكَ اَنْتَ

پاک گرداند ایشان را از اخلاق بد بدرستی که تو

الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ۝ وَمَنْ يَّرْغَبُ عَنْ مِّلَّةِ اِبْرٰهٖمَ اِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهٗ ؕ وَلَقَدِ

قادر غالب درست کار و کیست که رغبت کند از دین ابراهیم مگر آنکس که سبک کرد نفس خود را و بتحقیق

اصْطَفَيْنٰهُ فِى الدُّنْيَا ۚ وَاِنَّهٗ فِى الْاٰخِرَةِ لَمِنَ الصّٰلِحِيْنَ ۝

برگزیدیم او را در دنیا و بدرستی که او در جهان مر او را از نیکانست

اِذْ قَالَ لَهٗ رَبُّهٗٓ اَسْلِمْ ۙ قَالَ اَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ

چون گفت مر او را پروردگار او باسلام ثابت باش گفت فرمان بردارم مر پروردگار جهانیان را

وَوَصّٰى بِهَآ اِبْرٰهٖمُ بَنِيْهِ وَيَعْقُوْبُ ؕ يٰبَنِىَّ اِنَّ اللّٰهَ

ووصیت کرد بان کلمه اسلام ابراهیم پسران خود را و یعقوب نیز ای پسران من بدرستی که خدا

اصْطَفٰى لَكُمُ الدِّيْنَ فَلَا تَمُوْتُنَّ اِلَّا وَاَنْتُمْ مُّسْلِمُوْنَ ؕ

برگزید برای شما دین اسلام را پس نمیرید مگر در حالت که شما گردن نهادگان باشید

وَاَرِنَا بِاخْتِلَاسِ حَرَكَةِ الرَّآءِ ط

وَاَوْصٰى اِلَى رَسْمِ مُصْحَفِ الْمَدِيْنَةِ وَالشَّامِ

ع ۱۲

عشر ۱۳

أَمْ كُنتُمْ شُهَدَآءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتُ لا إِذْ قَالَ

یا نه بودید شما حاضران آنگه که حاضر شد یعقوب را مردن چون گفت

لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنۢ بَعْدِي ط قَالُوا نَعْبُدُ

مر پسران او را چه می پرستید شما پس از وفات من گفتند میپرستیم

إِلَٰهَكَ وَإِلَٰهَ ءَابَآئِكَ إِبْرَٰهِيمَ وَإِسْمَٰعِيلَ وَ

خدای ترا وخدای پدران ترا ابراهیم واسمعیل و

إِسْحَٰقَ إِلَٰهًا وَٰحِدًا ج وَنَحْنُ لَهُۥ مُسْلِمُونَ ۞ تِلْكَ

اسحاق وخدای یگانه ویرا مسلمانیم فرمان برداریم ان پیغمبران و فرزندان آنان

أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ ج لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُم مَّا

جماعتی بودند که گذشتند مر ان است آنچه اندوختند ومر شما راست

كَسَبْتُمْ ج وَلَا تُسْـَٔلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ

آنچه کردید ونپرسند شما را از آنچه بودند که میکردند

وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَٰرَىٰ تَهْتَدُوا ط قُلْ

وگفتند باشید جهودان یا ترسایان تا راه راست یابید بگو

بَلْ مِلَّةَ إِبْرَٰهِيمَ حَنِيفًا ط وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

نه از اهل ملت ابراهیم میباشیم حال آنکه مایلست از ملتهای باطل ونبود از اهل شرک

قُولُوٓا ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَمَآ أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَآ أُنزِلَ إِلَىٰٓ

گویید ایمان آوردیم بخدای وانچه فرو فرستاده است بسوی ما

إِبْرَٰهِيمَ وَإِسْمَٰعِيلَ وَإِسْحَٰقَ وَيَعْقُوبَ وَ

ابراهیم واسمعیل واسحق ویعقوب و

الْأَسْبَاطِ وَمَآ أُوتِىَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَمَآ

فرزندان وفرزندان یعقوب وانچه دادند موسی را وعیسی را وانچه

أُوتِىَ النَّبِيُّونَ مِن رَّبِّهِمْ ج لَا نُفَرِّقُ

دادند دیگر پیغمبران را از پروردگار ایشان جدایی نمیدانیم در ایمان

بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ ص وَنَحْنُ لَهُۥ مُسْلِمُونَ

میان هیچ یک از ایشان ومر خدا را فرمان برداریم

فَإِنْ ءَامَنُوا بِمِثْلِ مَآ ءَامَنتُم بِهِۦ فَقَدِ

پس اگر ایمان آرند بمثل آنچه شما بآن ایمان آوردید پس براه

اهْتَدَوا ج وَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا هُمْ فِى شِقَاقٍ ج

راست یافتند واگر اعراض کنند بدرستی ایشان در مخالفت وعداوت اند

فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ ج وَهُوَ

پس زود بود که کفایت کند ترا خدا واو

السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۞ صِبْغَةَ اللَّهِ ج وَمَنْ

شنواست وداناست رنگ خدای را ورنگ کیست

أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً ۞ وَنَحْنُ لَهُۥ عَٰبِدُونَ ۞ قُلْ

از خدا در نیکوئی ومر او را پرستندگانیم بگو

أَتُحَآجُّونَنَا فِى اللَّهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ ج وَلَنَآ أَعْمَٰلُنَا وَلَكُمْ

آیا با ما مجادله میکنید در کار خدای واو پروردگار ما وشماست ومر ما را جزای کردار ما

أَعْمَٰلُكُمْ ج وَنَحْنُ لَهُۥ مُخْلِصُونَ ۞ أَمْ يَقُولُونَ

وشما را جزای کردار شما ومر او را بیکدل پرستیده ایم یا میگویند

إِنَّ إِبْرَٰهِيمَ وَإِسْمَٰعِيلَ وَإِسْحَٰقَ وَيَعْقُوبَ

بدرستی که ابراهیم واسماعیل واسحاق ویعقوب

وَالْأَسْبَاطَ كَانُوا هُودًا أَوْ نَصَٰرَىٰ ط قُلْ ءَأَنتُمْ

وفرزندان وفرزندان یعقوب بودند جهودان یا ترسایان بگو آیا شما

أَعْلَمُ أَمِ اللَّهُ ط وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن كَتَمَ شَهَٰدَةً

داناترید یا خدای وکیست ظالمتر از آنکس که نهان داشت

عِندَهُۥ مِنَ اللَّهِ ط وَمَا اللَّهُ بِغَٰفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

گواهی که نزد او است از قبل خدای و خدای ناغافل است از آنچه میکنید شما

تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ ج لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُم

آن پیغمبران و فرزندان جماعتی بودند که گذشتند مر ان است آنچه اندوختند

مَّا كَسَبْتُمْ ج وَلَا تُسْـَٔلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ

آنچه کردید ونپرسند شما را از آنچه بودند که میکردند

سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَّاهُمْ عَنْ

زود بود که گویند خبر داران از بهود و مشرکان و منافقان چه گردانید ایشانرا یعنی محمد یاران او را از

قِبْلَتِهِمُ الَّتِي كَانُوا عَلَيْهَا ۚ قُلْ لِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَ

قبله ایشان که بودند بر حالة توجه بران بگو مر خدایراست بلاد که از سوی بر آمدن افتاب

الْمَغْرِبُ ۚ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

وفرو شدن افتاب راه مینماید هر که را بخواهد سوی راه راست

وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا

وجنانک راه نمودیم شمارا جماعتی بر گزیده تا باشید شما

شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ

بر مردم در آخرت و باشد پیغمبر صلی الله علیه وسلم بر شما

شَهِيدًا ۗ وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ

گواه و نگردانیدیم قبله را که تو بر آن بودی مگر تا بیرون کنیم آنرا

مَنْ يَتَّبِعُ الرَّسُولَ مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلَىٰ عَقِبَيْهِ ۚ وَإِنْ كَانَتْ

که متابعت غاید پیغمبر را از انکه باز گردد بر دو پاشنه خود یعنی عود کند بر ملت

لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ ۗ وَمَا كَانَ اللَّهُ

مر بنده بزرگ و گران مگر بر آنانکه راه نمود ایشانرا خدای و نه سزد که خدای تعالی

لِيُضِيعَ إِيمَانَكُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ

ضایع گرداند نماز شمارا بدرستی خدای بمردمان هر اینه مهربان است بایشان

قَدْ نَرَىٰ تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ ۖ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً

بتحقیق می بینیم گردانیدن روی ترا در جانب آسمان بانتظار وحی پس هر اینه بگردانیم ترا بقبله

تَرْضَاهَا ۚ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ۚ وَحَيْثُ مَا

پسندیده داری آنرا پس بگردان روی ترا بجانب مسجد حرام و هر جا باشید

كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ ۗ وَإِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ

شما پس بگردانید روهای شمارا بجانب او و بدرستی انانکه داده اند ایشانرا توریة و انجیل

لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ ۗ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ

هر اینه میدانند که متابعت غاید پیغمبر را که راست است از پروردگار ایشان و خدای

وَلَئِنْ أَتَيْتَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ بِكُلِّ آيَةٍ مَا تَبِعُوا

و بخدای گه اگر توبیاری انکه داده اند ایشانرا توریة و انجیل هر برهان قاطع را متابعت نمایند

قِبْلَتَكَ ۚ وَمَا أَنْتَ بِتَابِعٍ قِبْلَتَهُمْ ۚ وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ

قبله ترا و نه تو متابعت غاینده قبله ایشانرا و نیست بعضی ازایشان جون متابعت غاینده

قِبْلَةَ بَعْضٍ ۚ وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا

قبله بعضرا جون نصاری قبله گاه یکدیگر متابعت غایی رایهای باطل ایشانرا ازپس که آمد بتو

جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ ۙ إِنَّكَ إِذًا لَمِنَ الظَّالِمِينَ

از دانش بکار دین بدرستی تو انگاه هر اینه از ستمکاران باشی

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ

انانکه دادیم ایشانرا توریة و انجیل می شناسند محمدرا جنانجه می شناسند پسران خودرا

وَإِنَّ فَرِيقًا مِنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ

و بدرستی گروهی ازایشان هر اینه نهان میدارند کار محمدرا وایشان

يَعْلَمُونَ ۝ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ۝

میدانند انحق از پروردگار تواست پس البته مباش ازانکان آزندگان

وَلِكُلٍّ وِجْهَةٌ هُوَ مُوَلِّيهَا فَاسْتَبِقُوا

و مر قومی را قبله است او روی آرنده است بدان پس متابعت غایید شما

الْخَيْرَاتِ ۚ أَيْنَ مَا تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمُ اللَّهُ

سوی نیکیها هر کجا باشید آرد شمارا خدای برای جزا

جَمِيعًا ۚ إِنَّ اللَّهَ

همه را بدرستی خدا بر همه چیزی

وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ

واز هر کجا بیرون آیی پس مقابل

الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ۖ وَإِنَّهُ لَلْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ ۗ

مسجد حرام و بدرستی این کار هر اینه کردنیست و ثابت از پروردگار تو

وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

و خدای اگاه نیست از انچه میکنند شما

وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ
واز هرجا بیرون آئی پس مقابل کرد آن روی خودرا سوی

حیث ما مقطوع

الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ط وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا
مسجد حرام وهرجا که باشید مقابل گردانید

وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ لا لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ
رویهای شما را سوی او تا نباشد مردمانرا

عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ
برشما بحال از جهت روی آوردن بکعبه مگر آنانک ازایشان ستم کردند برخود از عناد گویند قبلهٔ ابراهیم را رد کرد

فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي وَلِأُتِمَّ
پس مترسید ازایشان وبترسید ازمن وتا تمام گردانم

نِعْمَتِي عَلَيْكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ لا
نعمت خودرا برشما وتا مگر شما راه راست یابید

كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِنْكُمْ يَتْلُوا
چنانچه فرستادیم درمیان شما فرستاده را ازجنس شما که میخواند

عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ
برشما آیتهای ما را ویاك میکرداند شما را ازخبث وی آموزاند شما را معانی قرآن

وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُمْ مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ
وبیان شرایع وی آموزاند شما را آنچه نبودید که بدانید

فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونِ
پس یادکنید مرا تا یاد کنم شما را برحمت وسپاس داری نمایید مرا وحق ناشناسی مکنید مرا

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ ط
ای آنکسان که ایمان آوردید یاری خواهید بازداشتن نفس ازشهوات وازخلای بدراه راست نماز

إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي
بدرستی خدای با صبرکنندگانست ومگویید مرانکررا که کشته شد در

سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتٌ ط بَلْ أَحْيَاءٌ وَلَكِنْ لَا تَشْعُرُونَ
راه خدا که جهادست ایشان مرده‌اند نه ایشان زنده‌اند ولیکن نمیدانید شما

لمن وقف على تعلمون

لا لمن وقف على تعلمون تشعرون

عشر ۱۵۰

الكتاب

وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ
وهرآینه صورت شما را بچیزی از ترس وگرسنگی وکم کردنی

مِنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ ط وَبَشِّرِ
از مالها وتنها وبیوه‌ها ومژده ده

الصَّابِرِينَ لا الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ
صبرکنندگانرا آنانکه چون درسد بدیشان رسندهٔ

قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ط
گویند بدرستی ما بندگانیم مرخدارا وبدرستی سوی جزای او بازگردنده ایم

أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِنْ رَبِّهِمْ
آنصابران برایشانست ثناها از پروردگار ایشان

وَرَحْمَةٌ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ إِنَّ
وبخشایشی وایشان ایشانند راه راست یافتگان بدرستی

الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ ج فَمَنْ
ذا این دو کوه بطریق صواب ازنشانهای دین خداست پس هرکس

حَجَّ الْبَيْتَ أَوِ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ
که قصد کند خانهٔ کعبه یا زیارت کند پس هیچ بزه نیست براو

أَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا ط وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا
که طواف کرد برآید میان دو کوه صفا ومروه ومن بجای آرد نیکی را که بروی واجب نبود

فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ
پس بدرستی خدای جزادهندهٔ آگاه است بضمیر او

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ
بدرستی آنانکه نهان میدارند آنرا که فرو فرستادیم از دلایل روشن

وَالْهُدَى مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ لا
ودلایل راه راست ازان پس که آنرا بیان کردیم برای مردم در نامهٔ آسمانی

أُولَئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ لا
آنان دور گردانیدگان خدای از هر خیری ولعنت کنندگان ایشانرا نفرین کنندگان

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنُوا فَأُولَٰئِكَ
مگر آنانکه توبه کردند وبکار خود آوردند وبیان کردند آنچه پوشیده بود از ایشان پس آنان
أَتُوبُ عَلَيْهِمْ ۚ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ
توبه دهم ایشانرا ومن توبه قبول کننده مهربانم
إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ
بدرستی آنانکه نکرو بدند ومردند وحال آنکه ایشان کافر بودند
أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ
آنان برایشانست دور کردانیدن خدا از رحمت خود ونفرین فرشتگان ومردمان
أَجْمَعِينَ ۝ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ
همه حال آنکه جاوید باشند درآن لعنت سبک نکردانند از ایشان
الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ۝ وَإِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ ۚ
عذاب را ونه ایشانرا مهلت دهند وخدای شما خدائیست یگانه
لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَٰنُ الرَّحِيمُ ۝
هیچ خدائی نیست مگر او بخشاینده مهربان
إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ
بدرستی در آفرینش آسمانها وزمینها وآمد شد
اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ
شب وروز وکشتی که میرود دردریا
بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ
بآنچه سود میرساند مردمانرا ودرآنچه فرو فرستاد خدای از آسمان از
مَاءٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِنْ
آب پس زنده گردانید بسبب آن زمین را پس از مردن آن وپراکنده گردانید درآن زمین
كُلِّ دَابَّةٍ ۖ وَتَصْرِيفِ الرِّيَاحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ
هر جنبنده وگردانیدن بادها از جهات وابری رام کرده شده
بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ۝
میان آسمان وزمین هرآینه دلالتهاست بر وحدانیت گروهی را که اهل خردند

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا
واز مردمانست کسیکه میگیرد بخدائی از غیر خدای اشالی را که
يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ ۖ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا
دوست میدارند ایشانرا چون دوستی داشتن مؤمنان خدارا وآنانکه ایمان آوردند فزونترند بدوستی
لِلَّهِ ۗ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرَوْنَ الْعَذَابَ
مرخدارا واگر بینند آنانکه ستم کردند برخود چون به بینند عذاب
أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا ۙ وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ
که قدرة وغلبه مرخدارا ست همه وبدرستی خدای سخت عذابست
إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتُّبِعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَأَوُا
چون بیزار شوند آنانکه متبوعند از آنانکه تابعند وحال آنکه دیدار باشند
الْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ ۝ وَقَالَ الَّذِينَ
عذاب را وبریده شود ازایشان اسباب مواصلت که درجهان بود وگویند آنانکه
اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَتَبَرَّأَ مِنْهُمْ كَمَا
تابعند کاشکی مارا بودی باز کشتنی تا بیزار شدیمی ازایشان چنانچه
تَبَرَّءُوا مِنَّا ۗ كَذَٰلِكَ يُرِيهِمُ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ
بیزار شدند ازما همچنان نمودن بایشان خدای کارهای ایشانرا
حَسَرَاتٍ عَلَيْهِمْ ۖ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ
پشیمانیها برایشان ونه ایشان بیرون آیندگانند از آتش
يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا
ای مردمان بخورید ازانچه در زمینست مباح
طَيِّبًا ۖ وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ ۚ إِنَّهُ
پاک از شبهت ومتابعت مکنید کامهای دیو را بدرستی که او
لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ۝ إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ بِالسُّوءِ
مرشما راست دشمنی هویدا بدرستی میفرماید شما را
وَالْفَحْشَاءِ وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ
وکار بفاحشه وانکه گوئید بر خدای انچه نمیدانید

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا

چون گویند مرایشانرا متابعت آنرا که فرو فرستاد خدای از او امر ونواهی گویند نه که متابعت میکنیم

أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَلَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ

آنرا که یافتیم بران طریق بدان خود را آیا اگر پدران ایشان نه دانا باشند

شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ۝ وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِي

هیچ چیزرا از دین وفائده طریق صواب را ودانستن راه نمایند اما نکه کافر شدند چون دانستن انکسانرا

يَنْعِقُ بِمَا لَا يَسْمَعُ إِلَّا دُعَاءً وَنِدَاءً صُمٌّ بُكْمٌ عُمْيٌ فَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ

که بانگ بر زند ایشانرا جز آواز وفریاد نشنوند کر وگنگ وکورند پس ایشان نادانند

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ

ای انکسان که ایمان آوردید بخورید از حلالها آنچه روزی دادیم شمارا

وَاشْكُرُوا لِلَّهِ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ۝

وسپاس داری نمایید مرخدایرا اگر هستید شما تحقیق اورا محمد پرستید

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنزِيرِ

بدرستی حرام کرد برشما آن جنوران که نه بحکم در نیابد وخون وگوشت خوك را

وَمَا أُهِلَّ بِهِ لِغَيْرِ اللَّهِ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا

وآنچه رفع صوت کنند بدان نزد تسمیه مرغیر خدایرا پس هر که ناچار آید حال انکه ستم کننده نبود ونه

عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝

تجاوز کننده از مقدار ضرورت پس هیچ بزه نیست براو بدرستی که خدا آمرزگار ومهربان

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلَ اللَّهُ مِنَ الْكِتَابِ

بدرستی انانکه پنهان میدارند انزاله فرو فرستاد خدای از توریة وانجیل

وَيَشْتَرُونَ بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ مَا يَأْكُلُونَ

واختیار میکنند بجای آن بهای اندك را ایشان نخورند

فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ

حال انکه نمی شکم ایشان را مگر آتش را وسخن نگوید بایشان خدای روز قیامت

الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝

وثنا نگوید بر ایشان وبر ایشانراست عذابی دردناك

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الضَّلَالَةَ بِالْهُدَىٰ وَ

ایشان آنانند که بدل کردند گمراهی را بجای راه راست و

الْعَذَابَ بِالْمَغْفِرَةِ فَمَا أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ

وعذاب را بعوض آمرزش او پرچه صبورند ایشان برآتش آن عذاب

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ نَزَّلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ

بسبب آنست که خدا فرو فرستاد کتاب آسمانی را بصدق وصواب وبدرستی

الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِي الْكِتَابِ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ

انانکه خلاف کردند درایمان بتمامی کتابها هرآینه درمخالفتی اند دور از صواب

لَّيْسَ الْبِرَّ أَن تُوَلُّوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ

نیست نیکوئی تمام آنکه مقابل گردانید روهای شمارا دربرابر جای برآمدن آفتاب

وَالْمَغْرِبِ وَلَٰكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ

وجای فرو شدن ولیکن نیکی انکسانست که فرو گید بخدای وبروز

الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ وَ

قیامت وبفرشتگان وبجنس کتاب آسمانی وبپیغمبران

آتَى الْمَالَ عَلَىٰ حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ

وداده باشد دوستی را بر عاله دوستی آنخداوندان خویشی را ویتیمان نابالغ را

وَالْمَسَاكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي

وبیچارگانرا ومسافران ودرماندگان را وبخواهندگان باسیحقاق را ودر

الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَ

معاونت بندگان ناخود را بخرند وداد کرد نماز را وداد حق مال را و

الْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا وَالصَّابِرِينَ فِي

وانها که وفا کردند بانچه عهد کردند جون ملتزم شوند وخاصه صبر کنندگان در

الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَٰئِكَ

سختی وگرند وهنگام جهاد آن گروه

الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ۝

انانند که صادق شدند وایشانند پرهیزگاران

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ

ای آنکسان که ایمان آوردید واجب کرده شد برشما مکافات

فِي الْقَتْلَى الْحُرُّ بِالْحُرِّ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْأُنْثَى

در حق کشتگان آزاد بدل آزاد و بنده بعوض بنده و ماده

بِالْأُنْثَى فَمَنْ عُفِيَ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَاتِّبَاعٌ

بجای ماده پس هرکه چیزی فرو گذاشته شود برای او از جهة برادر او که وی قاتل چیزی از خون بیابد پیروی کردن بود از

بِالْمَعْرُوفِ وَأَدَاءٌ إِلَيْهِ بِإِحْسَانٍ ذَلِكَ تَخْفِيفٌ

بنیکوئی و ادا کردن او را از جهة ذمت و گذاردن دست بردارد از خون قاتل او مطلقا یا قاتل او مقتصان آسان کردانیدنست

مِنْ رَبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ فَمَنِ اعْتَدَى بَعْدَ ذَلِكَ

از پروردگار شما و مهربانی پس هرکه از حد بگذرد بعد از

فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَوٰةٌ

پس مر او راست عذابی دردناک و شما راست در قصاص زندگانی

يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ كُتِبَ

ای خداوندان خردها تا مگر پرهیزکار شوید نبشته شد

عَلَيْكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ إِنْ تَرَكَ

بر شما چون حاضر آید یکی از شما را مرگ اگر بگذارد

خَيْرًا الْوَصِيَّةُ لِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ

مالی را وصیت کردن مر پدر و مادر را و خویشان را بنیکوئی

حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ فَمَنْ بَدَّلَهُ بَعْدَ مَا سَمِعَهُ فَإِنَّمَا إِثْمُهُ

واجب شدنی بر پرهیزکاران پس هرکه تغییر کند وصیت را بعد از آنکه شنیده باشد آنرا پس بدرستی

عَلَى الَّذِينَ يُبَدِّلُونَهُ إِنَّ اللَّهَ

گناه آن تغییر کنندگان آنرا بدرستی خدای

فَمَنْ خَافَ مِنْ مُوصٍ جَنَفًا أَوْ إِثْمًا فَأَصْلَحَ بَيْنَهُمْ

پس هرکه ترسد از وصیت کننده میل از حق یا بد بطریق خطا پس سازش کند میان ایشان

فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ

پس نیست گناهی بر او بدرستی خدای

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ

ای آنکسان که آیمان آوردید واجب کرده شد برشما روزه داشتن

كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ

چنانچه واجب شده بر آنانکه پیش ازشما بودند تا مگر شما

تَتَّقُونَ أَيَّامًا مَعْدُودَاتٍ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ

پرهیزکار باشید در روزهای شمرده شده پس هرکه باشد از شما

مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ

بیمار یا بر حالت سفر پس بروست شمرده از روزهای

أُخَرَ وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ

دیگر و بر آنانکه طاقت روزه دارند وافطار لازم است بدل خوردش

مِسْكِينٍ فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ

بینوائی را پس هرکه بیش کند نیکی را پس آن تطوع بهتر است او را

وَأَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

و آنکه روزه دارید بهتر است شما را اگر هستید که دانید فایدهٔ روزه را

شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى

ماه رمضان آنست که فرو فرستاده شد در ماه کتاب محمد صلی الله علیه وسلم هدایت

لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ فَمَنْ

مردمان را و دلالات روشن از جمله چیزها که خدا از راست جدا کرده است پس هرکه

شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ وَمَنْ كَانَ

دریابد از شما ماه را در ماه باید که روزه دارد و هرکه باشد

مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ يُرِيدُ اللَّهُ

بیمار یا بر حالت سفر پس بروست شمرده از روزهای دیگر میخواهد خدای

بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ وَلِتُكْمِلُوا

بشما آسانی را و نمیخواهد بشما دشواری را و تا تمام

الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَى مَا هَدَاكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

روزه را و تا بزرگ گردانید خدا را بر آنکه راه نمود شما را تا مگر شما شکر کنید

فِدْيَةُ طَعَامِ مَسَاكِينَ
فِدْيَةُ طَعَامُ مَسَاكِينَ لَـ

الداعي اذا دعاني في الوصل ج ج

وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ ۖ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ
وچون پرسند ترا بندگان مرا من نزدیکم باخ دهم دعوت خواننده را

إِذَا دَعَانِ ۖ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ
چون بخواند مرا بپذیرند فرمان مرا چون ایشان را طاعت کردند بمن تا مگر ایشان راه یابند صلاح دین و دنیا

أُحِلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثُ إِلَىٰ نِسَائِكُمْ ۚ هُنَّ
حلال کرده شد برای شما شب روزه جماعت با زنان شما ایشان ازار شما

لِبَاسٌ لَّكُمْ وَأَنتُمْ لِبَاسٌ لَّهُنَّ ۗ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ كُنتُمْ
آمیزش توشه اند شما را و شما مر ایشان را دانست خدای شما بودید

تَخْتَانُونَ أَنفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنكُمْ ۖ فَالْآنَ
خیانت میکردید حق خویش را از ثواب پس قبول کرد توبهٔ شما را و بخشید گناه شما را پس اکنون

بَاشِرُوهُنَّ وَابْتَغُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ ۚ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا
زن کنید بازنان خود و بجویید آنرا که نبشت خدای برای شما از فرزند باشد تقدیر فرمود و بخوردید و بیاشامید

حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ
تا آنگه موی سپید شود برای شما رشتهٔ سپید از رشتهٔ سیاه شب سیاهی

مِنَ الْفَجْرِ ۖ ثُمَّ أَتِمُّوا الصِّيَامَ إِلَى اللَّيْلِ ۚ وَلَا تُبَاشِرُوهُنَّ
از بامداد پس تمام کنید روزه را تا شب و زنکنید

وَأَنتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ ۗ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ
و شما معتکف کرده باشید در مسجدها این احکام که ذکر کردیم

فَلَا تَقْرَبُوهَا ۗ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ
پس نزدیک مشوید مجنان بیان کند خدای آیتهای خود را برای مردمان

لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ۝ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُم بَيْنَكُم
تا مگر ایشان پرهیزگار باشند و مخورید مالهای شما را درمیان شما

بِالْبَاطِلِ وَتُدْلُوا بِهَا إِلَى الْحُكَّامِ لِتَأْكُلُوا
بناحق و فرو هلید آنرا مالهای خود را باحاکمان تا بخورید

فَرِيقًا مِّنْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ وَأَنتُمْ تَعْلَمُونَ ۝
بعضی از مالهای مردم بگناه و شما میدانید که کار زشت میکنید

الّيل بلام واحدة حيث وقع

ع ۱۸

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَهِلَّةِ ۖ قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ
می پرسند ترا از ماههای نو بگو آن ماههای نشانهاست مردمانرا

وَالْحَجِّ ۗ وَلَيْسَ الْبِرُّ بِأَن تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِن ظُهُورِهَا وَلَٰكِنَّ
و حج را و نیست نیکوی آنکه آیید بخانها درپوشت احرام از پس آن خانها ولیکن

الْبِرَّ مَنِ اتَّقَىٰ ۗ وَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ
نیکوی نیکی کرد است پرهیزکاری نمود و بیایید بخانها از درهای آن و بپرهیزید از خدا و طاعت او

لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۝ وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ
تا مگر شما رستگار شوید و کارزار کنید در راه دین خدای با آنانکه

يُقَاتِلُونَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ
کارزار کنند با شما و از حد تجاوز مکنید بدرستی که خدای دوست ندارد از حد تجاوز کنندگان را

وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ وَأَخْرِجُوهُم مِّنْ
و بکشید ایشانرا هرکجا یابید ایشانرا و بیرون کنید ایشانرا از

حَيْثُ أَخْرَجُوكُمْ ۚ وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ
آنجا که بیرون کردند شما را و شرک آوردن سخت تر است از

الْقَتْلِ ۖ وَلَا تُقَاتِلُوهُمْ عِندَ الْمَسْجِدِ
کشتن شما در حرام یا در حرم و کارزار مکنید با ایشان نزد

الْحَرَامِ حَتَّىٰ يُقَاتِلُوكُمْ فِيهِ ۖ فَإِن
حرام تا آنگاه که کارزار کنند با شما در آن مسجد پس اگر

قَاتَلُوكُمْ فَاقْتُلُوهُمْ ۗ كَذَٰلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ۝
کارزار کنند با شما پس بکشید ایشانرا مجازات باداش ناروندگان بخدای

فَإِنِ انتَهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ
پس اگر باز ایستند از شرک پس بدرستی خدای

وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ
و کارزار کنید با ایشان تا آنگاه که نباشد هیچ شورش و باشد فرمان برداری

لِلَّهِ ۖ فَإِنِ انتَهَوْا فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ ۝
مر خدایرا پس اگر باز ایستند پس هیچ جزای ستم نیست مگر بر ستمکاران

ولا تقتلوهم حتى يقتلوكم فان قتلوكم ش

ع ۱۹

الشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمٰتُ
این ماه حرام بدل ماه حرامست وحرمتها مساوانست جهان
قِصَاصٌ ؕ فَمَنِ اعْتَدٰى عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوْا عَلَيْهِ بِمِثْلِ
بپرهرگه ستم کند برشما پس ستم کنید برو بمانند
مَا اعْتَدٰى عَلَيْكُمْ ۪ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ
آنچه ستم کرد باشد برشما وبترسید ازخدای وبدانید که خدای
مَعَ الْمُتَّقِيْنَ ۝ وَاَنْفِقُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَلَا تُلْقُوْا بِاَيْدِيْكُمْ
با پرهیزکارانست وصرف کنید مالرا درطلب رضای خدای ویندارید نفسهای خودرا
اِلَى التَّهْلُكَةِ ۛ وَاَحْسِنُوْا ۛ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِيْنَ ۝
درمعرض هلاك ونیکوئی کنید بدرستی خدای دوست میدارد نیکوکاران را
وَاَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلّٰهِ ؕ فَاِنْ اُحْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ
وتمام کردانید ارکان وشرایط حج وعمره را برای رضای پس اگر باز داشته شوید بسبب غلبه دشمن پس بر شما بود
مِنَ الْهَدْيِ ۚ وَلَا تَحْلِقُوْا رُءُوْسَكُمْ حَتّٰى يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحِلَّهٗ ؕ
از قربانی شتر وگاو وگوسفند بکاوباکوسفند ومستریدبجهه حلال شدن سرهای شمارا تابرسد قربانی بجای کشتن یاوقت کشتن
فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيْضًا اَوْ بِهٖٓ اَذًى مِّنْ رَّاْسِهٖ
پس هرگه باشد ازشما بیمار یا بدو رنجی از سر او
فَفِدْيَةٌ مِّنْ صِيَامٍ اَوْ صَدَقَةٍ اَوْ نُسُكٍ ۚ فَاِذَآ اَمِنْتُمْ فَمَنْ
پس بروی بود بدلی از روزه یا صدقه یا قربانی پس چون ایمن باشید پس هرگه
تَمَتَّعَ بِالْعُمْرَةِ اِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ ۚ فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ
آسایش یابد بسبب عمره تاوقت حج پس بروست آنچه دست دهد از قربانی پس هرگه نیابد
فَصِيَامُ ثَلٰثَةِ اَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةٍ اِذَا رَجَعْتُمْ ؕ تِلْكَ
پس بروست روزه سه روز در ایام احرام یا در ایام حج وهفت روز چون باز گردید باوطن تلك مجموع
عَشَرَةٌ كَامِلَةٌ ؕ ذٰلِكَ لِمَنْ لَّمْ يَكُنْ اَهْلُهٗ حَاضِرِي الْمَسْجِدِ
ایشان ده روزها تمام این آنکس را که نباشد کسان او بمکه میان او
الْحَرَامِ ؕ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِ
وحرم مسجد حرام وبترسید از خدای وبدانید که خدای سخت عقوبتست

الْحَجُّ اَشْهُرٌ مَّعْلُوْمٰتٌ ۚ فَمَنْ فَرَضَ فِيْهِنَّ الْحَجَّ فَلَا
حج ماههای دانسته است شوال وذوالقعده وعشر اول ذوالحجه پس هرگه تمام گرداند برنفس خود بدین ماهها حج را پس هیچ
رَفَثَ ۙ وَلَا فُسُوْقَ ۙ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ ؕ وَمَا
مباشرت بجنت وفحش تعییر وفحش مخاصمت در حج وانچه
تَفْعَلُوْا مِنْ خَيْرٍ يَّعْلَمْهُ اللّٰهُ ؕ وَتَزَوَّدُوْا فَاِنَّ خَيْرَ
کنید از نیکی داند آنرا خدای وتوشه بردارید برای آخرت پس بدرستی بهترین
الزَّادِ التَّقْوٰى ۫ وَاتَّقُوْنِ يٰٓاُولِي الْاَلْبَابِ ۝
توشه پرهیزکاری است وبترسید ازمن ای خداوندان خردها
لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ اَنْ تَبْتَغُوْا فَضْلًا مِّنْ رَّبِّكُمْ ؕ
نیست برشما هیچ گناه درانکه بجویید افزونی درمال تجارت از پروردگار شما
فَاِذَآ اَفَضْتُمْ مِّنْ عَرَفٰتٍ فَاذْكُرُوا اللّٰهَ عِنْدَ
پس چون روید بانبوهی وشتاب سوی مزدلفه از عرفات پس یاد کنید خدایرا نزد
الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ ۪ وَاذْكُرُوْهُ كَمَا هَدٰىكُمْ
مشعر حرام ویاد کنید اورا بجانبه راه نمود شمارا بآن
وَاِنْ كُنْتُمْ مِّنْ قَبْلِهٖ لَمِنَ الضَّآلِّيْنَ ۝ ثُمَّ اَفِيْضُوْا
وبدرستی بودید شما ازان پیش هرآینه از اهل جهالت پس باید که آیید
مِنْ حَيْثُ اَفَاضَ النَّاسُ وَاسْتَغْفِرُوا
ازانجا که آمدند مردم دیگر یعنی از عرفات نه ازمزدلفه وآمرزش خواهید
اللّٰهَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ
ازخدای که بدرستی خدای
فَاِذَا قَضَيْتُمْ مَّنَاسِكَكُمْ فَاذْكُرُوا اللّٰهَ كَذِكْرِكُمْ
پس چون تمام کنید عبادت شمارا درحج پس یاد کنید خدایرا چون یاد کردن شما
اٰبَآءَكُمْ اَوْ اَشَدَّ ذِكْرًا ؕ فَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَّقُوْلُ رَبَّنَآ
بدران شمارا بمقدار وبیاد کردن قوی پس ازمردمانست کسی که بگوید
اٰتِنَا فِي الدُّنْيَا وَمَا لَهٗ فِي الْاٰخِرَةِ
آینده بما در جهان باشد ویس اورا در جهان
مِنْ خَلَاقٍ
هیچ نصیب

وَاتَّقُونِ فِي الْوَصْلِ ح
ب
عشر
ع ۱۹۴

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّقُوْلُ رَبَّنَآ اٰتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَّ

واز ایشانست کسیکه میگوید ای پروردگار ما بده ما را در جهان محنت وکفاف (تعویض عاد ع)

فِي الْاٰخِرَةِ حَسَنَةً وَّقِنَا عَذَابَ النَّارِ ۞

ودر جهان ثواب ونکاه دار ما را از عذاب دوزخ

اُولٰٓئِكَ لَهُمْ نَصِيْبٌ مِّمَّا كَسَبُوْا ۭ وَاللّٰهُ سَرِيْعُ الْحِسَابِ

آنانکه ایشانراست بهره از آنچه کاکردند وخدای زود شمارست خلق را

وَاذْكُرُوا اللّٰهَ فِيْٓ اَيَّامٍ مَّعْدُوْدٰتٍ ۭ فَمَنْ تَعَجَّلَ

وبادکنید خدایرا بتکبیر در عقب صلوات در روزهای وری چیزان سه روز از عید قربان بس هرکه شتاب کند

فِيْ يَوْمَيْنِ فَلَآ اِثْمَ عَلَيْهِ وَمَنْ تَاَخَّرَ

در دو روز پس هیچ بزه نیست بر وی وهرکه باز ایستد تا غام سه روز

فَلَآ اِثْمَ عَلَيْهِ ۙ لِمَنِ اتَّقٰى ۭ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوْٓا

پس هیچ بزه نیست مر اکرا پرهیز کار باشد وبترسید از خدای در اتی قیامت وبدانید

اَنَّكُمْ اِلَيْهِ تُحْشَرُوْنَ ۞ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُّعْجِبُكَ

که شما سوی حکم او کردآرند شمارا واز مهمانست کسیکه بشکفت آرد ترا

قَوْلُهٗ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَيُشْهِدُ اللّٰهَ عَلٰي

کفتار او در بارین جهان ۱ وبکواهی کیرد خدایرا برانچه

مَا فِيْ قَلْبِهٖ ۙ وَهُوَ اَلَدُّ الْخِصَامِ ۞ وَاِذَا

در دل اوست وحال آنکه او سخت است در خصومت وچون غایب

تَوَلّٰى سَعٰى فِي الْاَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيْهَا وَ

شود از نظر تو شتابد در زمین تا بتباهی کند درآن

يُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ ۭ وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ الْفَسَادَ

وهلاك کردن کشت را ونتاج حیوانرا وخدای دوست ندارد تباهی را

وَاِذَا قِيْلَ لَهُ اتَّقِ اللّٰهَ اَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ

وچون کویند مراورا بترس از خدای باعث شود اورا تکبر

بِالْاِثْمِ فَحَسْبُهٗ جَهَنَّمُ ۭ وَلَبِئْسَ الْمِهَادُ ۞

ببزه کاری پس کافیست او را جزا دوزخ وهرآینه بد آرامکاهیست آن

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَّشْرِيْ نَفْسَهُ ابْتِغَاۗءَ

واز مردمانست کسیکه میفروشد خودرا برای جستن

مَرْضَاتِ اللّٰهِ ۭ وَاللّٰهُ

خشنودی خدای وخدای مهربانست

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا ادْخُلُوْا فِي السِّلْمِ كَاۗفَّةً

ای انکسان که ایمان آوردید درآیید در انقیاد وطاعت همه

وَلَا تَتَّبِعُوْا خُطُوٰتِ الشَّيْطٰنِ ۭ اِنَّهٗ لَكُمْ

ومتابعت مکنید کامهای دیو را که او مرشمارا

عَدُوٌّ مُّبِيْنٌ ۞ فَاِنْ زَلَلْتُمْ مِّنْۢ بَعْدِ مَا جَاۗءَتْكُمُ

دشمن هویداست پس اکر بلغزید از راه شما از پس آنکه بشما

الْبَيِّنٰتُ فَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ

دلایل روشن پس بدانید که خدای غالبست بر همه

هَلْ يَنْظُرُوْنَ اِلَّآ اَنْ يَّاْتِيَهُمُ اللّٰهُ فِيْ ظُلَلٍ مِّنَ

هیچ انتظار میکنند مکر آنرا که بیایدشان عذاب خدای در سایه بانهای از

الْغَمَامِ وَالْمَلٰۗىِٕكَةُ وَقُضِيَ الْاَمْرُ ۭ وَاِلَى اللّٰهِ

ابر وفرشتکان که فرو کنند ایشان بعذاب وکذارده شد کار اهلاك ایشان وباحکم خدای بازکردانیده شود کار همه

سَلْ بَنِيْٓ اِسْرَاۗءِيْلَ كَمْ اٰتَيْنٰهُمْ مِّنْ اٰيَةٍۢ بَيِّنَةٍ ۭ وَ

بپرس ازفرزندان یعقوب پرسیدن بتنبیه وتوبیخ که چندادادم ایشانرا از معجزه روشن

مَنْ يُّبَدِّلْ نِعْمَةَ اللّٰهِ مِنْۢ بَعْدِ مَا جَاۗءَتْهُ فَاِنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ

وهرکه تغییرکند عوض نعمت خدایرا ازان پس که بدو رسید شناختن آن پس بدرستی که خدای سخت

الْعِقَابِ ۞ زُيِّنَ لِلَّذِيْنَ كَفَرُوا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا

عقوبتست آراسته شد برای انانکه کافر شدند زندکانی این جهان

وَيَسْخَرُوْنَ مِنَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ۘ وَالَّذِيْنَ اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ

وفسوس میدارند از انانکه ایمان آوردند وانانکه پرهیزکاری نمودند بالاتر ایشان

يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۭ وَاللّٰهُ يَرْزُقُ مَنْ يَّشَاۗءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ

روز قیامت وخدای روزی میدهد هرکرا میخواهد بی شمار

كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّينَ مُبَشِّرِينَ
وَمُنذِرِينَ وَأَنزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ
بَيْنَ النَّاسِ فِيمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ
إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ مِن بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمُ الْبَيِّنَاتُ بَغْيًا
بَيْنَهُمْ فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا لِمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ
مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِهِ وَاللَّهُ يَهْدِي مَن يَشَاءُ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ
أَمْ حَسِبْتُمْ أَن تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُم مَّثَلُ
الَّذِينَ خَلَوْا مِن قَبْلِكُم مَّسَّتْهُمُ الْبَأْسَاءُ وَالضَّرَّاءُ
وَزُلْزِلُوا حَتَّىٰ يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا
مَعَهُ مَتَىٰ نَصْرُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ
يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنفِقُونَ قُلْ مَا أَنفَقْتُم مِّنْ خَيْرٍ
فَلِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ
وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهٌ لَّكُمْ وَعَسَىٰ أَن
تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَعَسَىٰ أَن تُحِبُّوا
شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ
يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ
كَبِيرٌ وَصَدٌّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَكُفْرٌ بِهِ وَالْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِندَ اللَّهِ وَالْفِتْنَةُ
أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا يَزَالُونَ يُقَاتِلُونَكُمْ حَتَّىٰ يَرُدُّوكُمْ
عَن دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَاعُوا وَمَن يَرْتَدِدْ مِنكُمْ عَن
دِينِهِ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ
فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ
هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ
هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ
يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ وَاللَّهُ

رحمت بالتاء فی تسعة مواضع هنا وفی الاعراف ان رحمت الله قریب وفی هود رحمت الله وبرکاته وفی مریم ذکر رحمت ربك وفی الروم الی اثار رحمت الله وفی الزخرف یقسمون رحمت ربك ورحمة ربك خیر

عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ ۖ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ

وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ مِنْ نَّفْعِهِمَا

مَاذَا يُنفِقُونَ ۖ قُلِ الْعَفْوَ ۗ كَذَٰلِكَ

يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

عَنِ الْيَتَامَىٰ ۖ قُلْ إِصْلَاحٌ لَّهُمْ خَيْرٌ ۖ وَإِن

تُخَالِطُوهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ ۚ وَاللَّهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ مِنَ الْمُصْلِحِ ۚ

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَعْنَتَكُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ

وَلَا تَنكِحُوا الْمُشْرِكَاتِ حَتَّىٰ يُؤْمِنَّ ۚ وَلَأَمَةٌ مُّؤْمِنَةٌ

خَيْرٌ مِّن مُّشْرِكَةٍ وَلَوْ أَعْجَبَتْكُمْ ۗ وَلَا تُنكِحُوا

الْمُشْرِكِينَ حَتَّىٰ يُؤْمِنُوا ۚ وَلَعَبْدٌ مُّؤْمِنٌ خَيْرٌ مِّن

مُّشْرِكٍ وَلَوْ أَعْجَبَكُمْ ۗ أُولَٰئِكَ يَدْعُونَ إِلَى

النَّارِ ۖ وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِإِذْنِهِ ۖ

وَيُبَيِّنُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ۝

ع ۲۲۰

لَأَعْنَتَكُمْ بتسهيل الهمزة ء خ ع

ع ۷۶

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ ۖ قُلْ هُوَ أَذًى ۙ فَاعْتَزِلُوا النِّسَاءَ

فِي الْمَحِيضِ ۙ وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ حَتَّىٰ يَطْهُرْنَ ۖ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ

فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ

التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ ۝ نِسَاؤُكُمْ حَرْثٌ

لَّكُمْ ۖ فَأْتُوا حَرْثَكُمْ أَنَّىٰ شِئْتُمْ ۖ وَقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُمْ ۚ

وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُم مُّلَاقُوهُ ۗ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ

وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْضَةً لِّأَيْمَانِكُمْ أَن تَبَرُّوا وَتَتَّقُوا

وَتُصْلِحُوا بَيْنَ النَّاسِ ۚ وَاللَّهُ

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَٰكِن

يُؤَاخِذُكُم بِمَا كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْ ۗ وَاللَّهُ

لِّلَّذِينَ يُؤْلُونَ مِن نِّسَائِهِمْ تَرَبُّصُ أَرْبَعَةِ

أَشْهُرٍ ۖ فَإِن فَاءُوا فَإِنَّ اللَّهَ

وَإِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ

وَالْمُطَلَّقَاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنفُسِهِنَّ ثَلَٰثَةَ قُرُوٓءٍ ۚ
وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَن يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ ٱللَّهُ فِىٓ أَرْحَامِهِنَّ
إِن كُنَّ يُؤْمِنَّ بِٱللَّهِ وَٱلْيَوْمِ ٱلْءَاخِرِ ۚ وَ
بُعُولَتُهُنَّ أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ فِى ذَٰلِكَ إِنْ أَرَادُوٓا۟
إِصْلَٰحًا ۚ وَلَهُنَّ مِثْلُ ٱلَّذِى عَلَيْهِنَّ بِٱلْمَعْرُوفِ ۖ
وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ ۗ وَٱللَّهُ
ٱلطَّلَٰقُ مَرَّتَانِ ۖ فَإِمْسَاكٌۢ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحٌۢ
بِإِحْسَٰنٍ ۗ وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَن تَأْخُذُوا۟
ءَاتَيْتُمُوهُنَّ شَيْـًٔا إِلَّآ أَن يَخَافَآ
حُدُودَ ٱللَّهِ ۖ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يُقِيمَا
فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا ٱفْتَدَتْ بِهِۦ ۗ تِلْكَ
حُدُودُ ٱللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا ۚ وَمَن
حُدُودَ ٱللَّهِ فَأُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلظَّٰلِمُونَ ۝

وزنان طلاق داده شده بمیمانند زنان بیوه جشم داشته وبکاه دارند تنهای خود را سه پاکی
وَنباید ایشان را که پنهان دارند آفریده خدای در مادرهای ایشان اگر
باشند شوهران ایشان باز فرستادن در حیض
اگر مستند که ایمان دارند بخدای ورزند باز بفرستادن
بشایسته زنان را بر مردان ایشان مانند آنچه بر مردان است بزنان
بشایسته کار زنان بر مردان درجه زیادتی درجه بلندی غالب بحکمه
طلاق رجعی یعنی دو بار است بفرستادن بشایسته یا طلاق سیم یعنی
بنیکویی ورواباشد شما را که بستانید از آنچه
مگر که ترسند که بپای ندارند
داده باشید زنان را
امر و نهی خدای را
پس اگر ترسید که پای ندارند احکام خدای را
پیچ بر نیست بدیشان در آنچه بازخرند زن خود را بآن
احکام خدای را
پس هر که تجاوز کند ازان پس ستمکاران

فَإِن طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُۥ مِنۢ بَعْدُ حَتَّىٰ تَنكِحَ زَوْجًا
پس اگر طلاق دهد زن را سوم بار حلال نباشد او را پس ازان طلاق تا نکاح کند
غَيْرَهُۥ ۗ فَإِن طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَآ أَن يَتَرَاجَعَآ إِن ظَنَّآ
شوهری دیگر پس اگر طلاق دهد او را پس ازان پیچ بر نیست بر هر دو که رجوع کنند
أَن يُقِيمَا حُدُودَ ٱللَّهِ ۗ وَتِلْكَ حُدُودُ ٱللَّهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ
که بپای دارند احکام خدای را و این احکام خدای است بیان میکند آنرا برای
يَعْلَمُونَ ۝ وَإِذَا طَلَّقْتُمُ ٱلنِّسَآءَ فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ
گروهی که دانند و چون طلاق دهید زنان را پس برسند بانقضاء عدت ایشان پس نگاه دارید
بِمَعْرُوفٍ أَوْ سَرِّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ ۖ وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ
بشایستگی یا بفرستید بشایستگی و نگاه مدارید
ضِرَارًا لِّتَعْتَدُوا۟ ۚ وَمَن يَفْعَلْ ذَٰلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُۥ ۚ
بقصد زیان تا تجاوز کنید و هر که کند این را پس بتحقیق ستم کرد بر نفس خود
وَلَا تَتَّخِذُوٓا۟ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ هُزُوًا ۚ وَٱذْكُرُوا۟ نِعْمَتَ ٱللَّهِ
و مگیرید آیتهای خدای را بازی و یاد کنید نعمت خدای را
عَلَيْكُمْ وَمَآ أَنزَلَ عَلَيْكُم مِّنَ ٱلْكِتَٰبِ وَٱلْحِكْمَةِ
بر شما و آنچه فرو فرستاد بر شما از کتاب و حکمت
يَعِظُكُم بِهِۦ ۚ وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ وَٱعْلَمُوٓا۟ أَنَّ ٱللَّهَ
پند میدهد شما را بآن و بترسید از خدای و بدانید
وَإِذَا طَلَّقْتُمُ ٱلنِّسَآءَ فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ
و چون طلاق دهید زنان را پس برسند بانقضاء عدت ایشان پس مانع مشوید
أَن يَنكِحْنَ أَزْوَٰجَهُنَّ إِذَا تَرَٰضَوْا۟ بَيْنَهُم بِٱلْمَعْرُوفِ ۗ ذَٰلِكَ
ایشان را که نکاح کنند شوهران خود را چون رضا دهند میان ایشان بشایستگی
يُوعَظُ بِهِۦ مَن كَانَ مِنكُمْ يُؤْمِنُ بِٱللَّهِ وَٱلْيَوْمِ ٱلْءَاخِرِ ۗ
پند داده میشود بآن هر که باشد از شما که ایمان دارد بخدای و روز بازپسین
ذَٰلِكُمْ أَزْكَىٰ لَكُمْ وَأَطْهَرُ ۚ وَٱللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ۝

نعمت بالتاء رسم خط الامام رضی الله عنه فی احد عشر موضعا هنا وفی ال عمران واذکروا نعمت الله علیکم وفی المائدة مثلها وفی ابراهیم بدلوا نعمت الله وفیها وان تعدوا نعمت الله وفی النحل وبنعمت الله هم یکفرون وفیها یعرفون نعمت الله وفی لقمان فی البحر بنعمت الله وفی فاطر اذکروا نعمت الله علیکم وفی الطور فما انت بنعمت ربک

ع ٢٤

وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ

أَرَادَ أَنْ يُتِمَّ الرَّضَاعَةَ ۚ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَ

كِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ ۗ لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ إِلَّا وُسْعَهَا

لَا تُضَارَّ وَالِدَةٌ بِوَلَدِهَا وَلَا مَوْلُودٌ لَهُ بِوَلَدِهِ وَعَلَى

الْوَارِثِ مِثْلُ ذَٰلِكَ ۗ فَإِنْ أَرَادَا فِصَالًا عَنْ تَرَاضٍ

مِنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا ۗ وَإِنْ

أَرَدْتُمْ أَنْ تَسْتَرْضِعُوا أَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ

عَلَيْكُمْ إِذَا سَلَّمْتُمْ مَا آتَيْتُمْ بِالْمَعْرُوفِ ۗ وَاتَّقُوا

اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا

يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا ۖ فَإِذَا

بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا فَعَلْنَ

فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَّضْتُمْ بِهِ مِنْ خِطْبَةِ

النِّسَاءِ أَوْ أَكْنَنْتُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ ۚ عَلِمَ اللَّهُ

أَنَّكُمْ سَتَذْكُرُونَهُنَّ وَلَٰكِنْ لَا تُوَاعِدُوهُنَّ

سِرًّا إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَعْرُوفًا

وَلَا تَعْزِمُوا عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتَّىٰ

يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ ۚ وَاعْلَمُوا

أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ

فَاحْذَرُوهُ ۚ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ

لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ

مَا لَمْ تَمَسُّوهُنَّ أَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ

فَرِيضَةً ۖ وَمَتِّعُوهُنَّ ۚ عَلَى الْمُوسِعِ

قَدَرُهُ وَعَلَى الْمُقْتِرِ قَدَرُهُ ۚ مَتَاعًا

بِالْمَعْرُوفِ ۖ حَقًّا عَلَى الْمُحْسِنِينَ

وَإِنْ طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمَسُّوهُنَّ وَقَدْ

فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً فَنِصْفُ مَا فَرَضْتُمْ إِلَّا

أَنْ يَعْفُونَ أَوْ يَعْفُوَ الَّذِي بِيَدِهِ عُقْدَةُ النِّكَاحِ

وَأَنْ تَعْفُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَى وَلَا تَنْسَوُا الْفَضْلَ

بَيْنَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۞ حَافِظُوا

عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَىٰ وَقُومُوا لِلَّهِ

قَانِتِينَ ۞ فَإِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا أَوْ رُكْبَانًا ۖ فَإِذَا

أَمِنْتُمْ فَاذْكُرُوا اللَّهَ كَمَا عَلَّمَكُمْ مَا

لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ۞ وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ

وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا ۖ وَصِيَّةً لِأَزْوَاجِهِمْ مَتَاعًا

إِلَى الْحَوْلِ غَيْرَ إِخْرَاجٍ ۚ فَإِنْ خَرَجْنَ فَلَا جُنَاحَ

عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ مِنْ مَعْرُوفٍ ۗ وَاللَّهُ

وَلِلْمُطَلَّقَاتِ مَتَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ ۖ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ

عشر ۲۴۰

في ما مقطوعة احد عشر حرفا وقد اختلفت فيها هنا وهو الثاني وفي المائدة ليبلوكم في ما اتيكم وفي الانعام ليبلوكم في ما اتيكم وقل لا اجد فيما اوحي الي الانبياء في ما اعتبت وفي النور في ما افضتم وفي الشعراء فيما ههنا امنين وفي الروم في ما رزقناكم

الوافعة وفي النمل كلها وفي سبأ وفي الزمر فيما هو يختلفون فيها بين عبادي وفي ما كانوا فيه يختلفون وفي الشورى فيما اختلفتم فيه وفي الاحقاف ومنهم

كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ۞

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ

حَذَرَ الْمَوْتِ فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا ثُمَّ أَحْيَاهُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ

لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ

وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ

مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُ

أَضْعَافًا كَثِيرَةً ۗ وَاللَّهُ يَقْبِضُ وَيَبْصُطُ

أَلَمْ تَرَ إِلَى الْمَلَإِ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَىٰ إِذْ

قَالُوا لِنَبِيٍّ لَهُمُ ابْعَثْ لَنَا مَلِكًا نُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ

اللَّهِ ۖ قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ

أَلَّا تُقَاتِلُوا ۖ قَالُوا وَمَا لَنَا أَلَّا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَدْ

أُخْرِجْنَا مِنْ دِيَارِنَا وَأَبْنَائِنَا ۖ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ

الْقِتَالُ تَوَلَّوْا إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ

فيضعفه د فيضعفه ك

ويبصط بالصاد هكذا رسم المصاحف

ويبصط بالصاد هكذا في جميع المصاحف وجها

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللّٰهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ
طَالُوتَ مَلِكًا ۚ قَالُوٓا أَنّٰى يَكُونُ
لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ بِالْمُلْكِ
مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِّنَ الْمَالِ ۚ
قَالَ إِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰىهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ
بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ ۖ وَاللّٰهُ يُؤْتِي
مُلْكَهُ مَنْ يَّشَآءُ ۚ وَاللّٰهُ
وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ
مُلْكِهِ أَنْ يَّأْتِيَكُمُ التَّابُوتُ فِيهِ
سَكِينَةٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا
تَرَكَ اٰلُ مُوسٰى وَاٰلُ هٰرُونَ
تَحْمِلُهُ الْمَلٰٓئِكَةُ ۚ إِنَّ فِي ذٰلِكَ
لَاٰيَةً لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ

بسطة بالسين
رسم الامام

فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ ۙ قَالَ إِنَّ اللّٰهَ مُبْتَلِيكُمْ
بِنَهَرٍ ۚ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي ۚ وَمَنْ لَّمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي
إِلَّا مَنِ اغْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ ۚ فَشَرِبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ
فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ ۙ قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا
الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ ۗ قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ
مُّلٰقُوا اللّٰهِ ۙ كَم مِّن فِئَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيرَةً
بِإِذْنِ اللّٰهِ ۗ وَاللّٰهُ مَعَ الصّٰبِرِينَ ۝ وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ
وَجُنُودِهِ قَالُوا رَبَّنَآ أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا
وَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكٰفِرِينَ ۝ فَهَزَمُوهُمْ بِإِذْنِ اللّٰهِ
وَقَتَلَ دَاوٗدُ جَالُوتَ وَاٰتٰىهُ اللّٰهُ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ
وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَآءُ ۗ وَلَوْلَا دَفْعُ اللّٰهِ النَّاسَ بَعْضَهُم بِبَعْضٍ
لَّفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعٰلَمِينَ
تِلْكَ اٰيٰتُ اللّٰهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ ۗ وَإِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ

للامر ولان
ماقبله دعاء
وما قبله جنس
ماض

مِنْهُمْ مَّنْ
كَلَّمَ اللّٰهُ وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجٰتٍ ؕ وَاٰتَيْنَا عِيسَى ابْنَ
مَرْيَمَ الْبَيِّنٰتِ وَاَيَّدْنٰهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ ؕ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ
مَا اقْتَتَلَ الَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ مِّنْ بَعْدِ مَا جَآءَتْهُمُ
الْبَيِّنٰتُ وَلٰكِنِ اخْتَلَفُوا فَمِنْهُمْ مَّنْ اٰمَنَ وَمِنْهُمْ
مَّنْ كَفَرَ ؕ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ مَا اقْتَتَلُوا وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ۝
يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوٓا اَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنٰكُمْ مِّنْ قَبْلِ اَنْ يَّاْتِيَ يَوْمٌ
لَّا بَيْعٌ فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ وَّلَا شَفَاعَةٌ ؕ وَالْكٰفِرُونَ هُمُ الظّٰلِمُونَ ۝
اَلْحَيُّ الْقَيُّومُ ۚ لَا تَاْخُذُهٗ سِنَةٌ وَّلَا نَوْمٌ ؕ
لَهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ؕ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهٗٓ
اِلَّا بِاِذْنِهٖ ؕ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ اَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ ۚ
وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهٖٓ اِلَّا بِمَا شَآءَ ۚ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ
السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ ۚ وَلَا يَـُٔودُهٗ حِفْظُهُمَا ۚ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ۝

لَآ اِكْرَاهَ فِي الدِّينِ ۙ قَدْ تَّبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ ۚ
فَمَنْ يَّكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللّٰهِ
فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقٰى ۗ لَا انْفِصَامَ لَهَا ؕ وَاللّٰهُ
اَللّٰهُ وَلِيُّ الَّذِينَ اٰمَنُوا ۙ يُخْرِجُهُمْ مِّنَ الظُّلُمٰتِ
اِلَى النُّورِ ؕ وَالَّذِينَ كَفَرُوٓا اَوْلِيٰٓـُٔهُمُ
الطَّاغُوتُ ۙ يُخْرِجُونَهُمْ مِّنَ النُّورِ اِلَى الظُّلُمٰتِ ؕ
اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ ۚ هُمْ فِيهَا خٰلِدُونَ ۝
اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِي حَآجَّ اِبْرٰهِيمَ فِي رَبِّهٖٓ اَنْ اٰتٰىهُ
اللّٰهُ الْمُلْكَ ۘ اِذْ قَالَ اِبْرٰهِيمُ رَبِّيَ الَّذِي يُحْيٖ
وَيُمِيتُ ۙ قَالَ اَنَا اُحْيٖ وَاُمِيتُ ؕ قَالَ اِبْرٰهِيمُ فَاِنَّ
اللّٰهَ يَاْتِي بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَاْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ
فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ ؕ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِينَ

أَوْ كَالَّذِي مَرَّ عَلَىٰ قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا
قَالَ أَنَّىٰ يُحْيِي هَٰذِهِ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا فَأَمَاتَهُ اللَّهُ
مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ ۖ قَالَ كَمْ لَبِثْتَ ۖ قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا
أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ ۖ قَالَ بَل لَّبِثْتَ مِائَةَ عَامٍ فَانظُرْ إِلَىٰ
طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ ۖ وَانظُرْ إِلَىٰ حِمَارِكَ
وَلِنَجْعَلَكَ آيَةً لِّلنَّاسِ وَانظُرْ إِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ
نُنشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًا ۚ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ
قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ

لَمْ يَتَسَنَّ بغير هاء في الوصل ش

نُنشِزُهَا بالراء المهملة ادح

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَىٰ ۖ
قَالَ أَوَلَمْ تُؤْمِن ۖ قَالَ بَلَىٰ وَلَٰكِن لِّيَطْمَئِنَّ قَلْبِي ۖ
قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِّنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ اجْعَلْ
عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ
يَأْتِينَكَ سَعْيًا ۚ وَاعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ

أَرِنِي باختلاس حركة الراء ط

ع ٩ عشر ٢١٠

مَثَلُ الَّذِينَ يُنفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ
حَبَّةٍ أَنبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلَ فِي كُلِّ سُنۢبُلَةٍ مِّائَةُ حَبَّةٍ
وَاللَّهُ يُضَاعِفُ لِمَن يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ
الَّذِينَ يُنفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ
لَا يُتْبِعُونَ مَا أَنفَقُوا مَنًّا وَلَا أَذًى ۙ لَّهُمْ
أَجْرُهُمْ عِندَ رَبِّهِمْ ۚ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
قَوْلٌ مَّعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِّن صَدَقَةٍ
يَتْبَعُهَا أَذًى ۗ وَاللَّهُ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُبْطِلُوا صَدَقَاتِكُم بِالْمَنِّ
وَالْأَذَىٰ ۙ كَالَّذِي يُنفِقُ مَالَهُ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ
بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۖ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ عَلَيْهِ
تُرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا ۖ لَّا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ
شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُوا ۗ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ

يُضَعِّفُ د ت

وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنفِقُونَ أَمْوَالَهُمُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ
وَداستان آنانکه نفقه میکنند مالهای ایشانرا برای جستن خشنودی خدای
وَتَثْبِيتًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ
وثابت کردانیدن نفسهای خود بر اطاعات فاضله چون داستان بستانی
أَصَابَهَا وَابِلٌ فَآتَتْ أُكُلَهَا ضِعْفَيْنِ فَإِن
که رسد بدان بستان باران بزرگ قطره پس بیاورد میوه خود را دوچندان پس اگر
لَّمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ فَطَلٌّ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ
نرسد بدان باران بزرگ قطره پس بس است و خدای بدانچه میکنید شما
أَيَوَدُّ أَحَدُكُمْ أَن تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ مِّن نَّخِيلٍ
آیا دوست میدارد یکی از شما که باشد او را بستانی
وَأَعْنَابٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُ فِيهَا
و انگورها میرود از زیر درختان آن جویها مر او را در آن بستان
كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَّةٌ ضُعَفَاءُ
از همه میوه‌ها و رسیده باشد او را پیری و او را فرزندان خرد ناتوان
فَأَصَابَهَا إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ كَذَٰلِكَ
پس رسد بدان بستان بادی گرد که در آن باد آتشی بود پس بسوزد آن بستان همچنان
يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ
بیان میکند خدای برای شما آیتها تا مگر شما اندیشه کنید
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنفِقُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ
ای آنکسان که ایمان آوردید نفقه کنید از پاکیزها آنچه
وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُم مِّنَ الْأَرْضِ وَلَا تَيَمَّمُوا
و از آنچه بیرون آوردیم برای شما از زمین و قصد مکنید
الْخَبِيثَ مِنْهُ تُنفِقُونَ وَلَسْتُم بِآخِذِيهِ إِلَّا أَن
مال پلید را از آن بدهید نفقه کنید و نه شما بستاننده‌اید آنرا مگر آن
تُغْمِضُوا فِيهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ
چشم خوابانید در آن و بدانید که خدای بی‌نیاز است ستوده

الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُم بِالْفَحْشَاءِ وَاللَّهُ
دیو وعده میدهد شما را درویشی و میفرماید شما را بخل و منع زکوة و خدای
يَعِدُكُم مَّغْفِرَةً مِّنْهُ وَفَضْلًا وَاللَّهُ
وعده میدهد شما را بیامرزش از نزد خود و افزونی و خدای
يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَن يَشَاءُ وَمَن يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ
میدهد دانش و اعالی خیر را بهر که خواهد و هر که داده شود دانش فضایل نیکو بسیار
أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ
داده شد نیکی بسیار و پند نگیرد مگر خداوندان عقل
وَمَا أَنفَقْتُم مِّن نَّفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُم مِّن نَّذْرٍ فَإِنَّ
و آنچه نفقه کنید از مزینه یا نذر کنید از نذری پس بدرستی که
اللَّهَ يَعْلَمُهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنصَارٍ
خدای داناست بآن و نیست مستمکاران را هیچ یار
إِن تُبْدُوا الصَّدَقَاتِ فَنِعِمَّا هِيَ وَإِن
اگر ظاهر کنید صدقات را بخشیدن مالهای را چیزیست و اگر
تُخْفُوهَا وَتُؤْتُوهَا الْفُقَرَاءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ
نهان دارید آنرا و بدهید آنرا درویشان پس آن بهتر است
وَيُكَفِّرُ عَنكُم مِّن سَيِّئَاتِكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
و بپوشاید از شما چیزی از بدیهای شما و خدای بآنچه
خَبِيرٌ لَّيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي
دانا و کامل است نیست بر تو راه یافتن ایشان ولیکن خدای
مَن يَشَاءُ وَمَا تُنفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَلِأَنفُسِكُمْ وَمَا
راه مینماید هر که خواهد و آنچه نفقه کنید از مال پس آن بسود شماست و
تُنفِقُونَ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ وَمَا تُنفِقُوا مِنْ خَيْرٍ
نفقه نکنید مگر برای جستن رضای خدای و آنچه نفقه کنید از مال
يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنتُمْ لَا تُظْلَمُونَ
تمام داده شود بشما و شما را ستم نکنند

لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أُحْصِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ

ضَرْبًا فِي الْأَرْضِ يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ

مِنَ التَّعَفُّفِ تَعْرِفُهُمْ بِسِيمَاهُمْ لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ

إِلْحَافًا وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ

سِرًّا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ

وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ

الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَوا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ

الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذَٰلِكَ

بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَوا وَأَحَلَّ اللَّهُ

الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَوا فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ مِنْ

رَبِّهِ فَانْتَهَى فَلَهُ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ عَادَ

فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

يَمْحَقُ اللَّهُ الرِّبَوا وَيُرْبِي الصَّدَقَاتِ وَاللَّهُ

لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَقَامُوا الصَّلَوٰةَ

وَآتَوُا الزَّكَوٰةَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ

وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ

يَا أَيُّهَا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ

مِنَ الرِّبَوا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا

فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِنْ تُبْتُمْ

فَلَكُمْ رُءُوسُ أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ

وَإِنْ كَانَ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ

وَأَنْ تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

وَاتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ تُوَفَّىٰ

كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

إِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدَيْنٍ إِلَىٰ أَجَلٍ مُسَمًّى فَاكْتُبُوهُ ط

ای ایمان آوردید چون معامله کنید دهمان دینی بدینی تا وقتی نام برده معلوم و آشکار شود پس بنویسید

وَلْيَكْتُبْ بَيْنَكُمْ كَاتِبٌ بِالْعَدْلِ وَلَا يَأْبَ كَاتِبٌ أَنْ

وباید که بنویسد دهمیان شما نویسنده براستی و زیادت و نقصان نکند نویسنده

يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ فَلْيَكْتُبْ ج وَلْيُمْلِلِ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ

بنویسد آن وثیقه را چنانکه آموخته است او را خدای پس باید که بنویسد و باید املا کند

وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا يَبْخَسْ مِنْهُ شَيْئًا ط فَإِنْ كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ

و باید که بترسد از خدای پروردگار او و باید که کم نکند دین را از آن حق چیزی را پس اگر باشد

سَفِيهًا أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا يَسْتَطِيعُ أَنْ يُمِلَّ هُوَ فَلْيُمْلِلْ وَلِيُّهُ بِالْعَدْلِ ط

آنکه بود بر حق سبک عقل یا ناتوان یا نتواند که املا کند خود پس باید که املا کند ولی او بانصاف

وَاسْتَشْهِدُوا شَهِيدَيْنِ مِنْ رِجَالِكُمْ ج فَإِنْ لَمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ

و گواه گیرید دو گواه از مردان خود پس اگر نباشند دو مرد پس

وَامْرَأَتَانِ مِمَّنْ تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَاءِ أَنْ تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا

و دو زن از آنان که پسندید از گواهان برای آنکه فراموش کند یکی از آن دو

فَتُذَكِّرَ إِحْدَاهُمَا الْأُخْرَىٰ ط وَلَا يَأْبَ الشُّهَدَاءُ إِذَا مَا دُعُوا وَلَا

پس یاد دهد یکی از آن دو دیگری را و نباید که ابا کنند گواهان چون خوانده شوند و نباید

تَسْأَمُوا أَنْ تَكْتُبُوهُ صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَىٰ أَجَلِهِ ط ذَٰلِكُمْ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ

که ملول شوید که بنویسید آن را خرد یا بزرگ با میعاد آن نبشته این راست تر نزد خدای

وَأَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ وَأَدْنَىٰ أَلَّا تَرْتَابُوا إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً

و درست تر گواهی را و نزدیک تر که شک نبرید مگر آن که باشد

حَاضِرَةً تُدِيرُونَهَا بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَلَّا تَكْتُبُوهَا ط

داد و ستدی حاضر که گردانید آن را میان خود پس نیست بر شما گناه که ننویسید آن را

وَأَشْهِدُوا إِذَا تَبَايَعْتُمْ وَلَا يُضَارَّ كَاتِبٌ وَلَا شَهِيدٌ ط وَإِنْ تَفْعَلُوا

و گواه گیرید چون خرید و فروخت کنید و نباید که زیان رساند نویسنده و نه گواه و اگر

فَإِنَّهُ فُسُوقٌ بِكُمْ ط وَاتَّقُوا اللَّهَ ط وَيُعَلِّمُكُمُ اللَّهُ ط وَاللَّهُ

پس آن فرمان بردن شما از خدای بترسید از خدای و بیاموزد شما را خدای و خدای

بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

بهمه چیزی داناست

وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا

و اگر باشید شما بر سفر و نیابید نویسنده را

فَرِهَانٌ مَقْبُوضَةٌ ط فَإِنْ أَمِنَ بَعْضُكُمْ بَعْضًا

پس وثیقه گرفته شده و اگر ایمن دارد بعضی از شما

فَلْيُؤَدِّ الَّذِي اؤْتُمِنَ أَمَانَتَهُ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ ط

پس باید که ادا کند آنکه امین دانسته شد امانت او و باید که بترسد از خدای پروردگار او

وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ ط وَمَنْ يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ

و نهان مدارید گواهی را و هر که نهان دارد آنرا پس بدرستی

آثِمٌ قَلْبُهُ ط وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ۝

بزه کار است دل او و خدای بآنچه میکنید شما دانا است

لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ط

مر خدای راست آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمین است

وَإِنْ تُبْدُوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخْفُوهُ

و اگر پیدا کنید آنچه در دل شماست یا نهان دارید آنرا

يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللَّهُ ط فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ

حساب کند شما را بآن خدای پس بیامرزد آنرا که

وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ ط وَاللَّهُ

و عذاب کند آنرا که خواهد و خدای

عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

بهمه چیزی تواناست

آمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ ط

ایمان آورد پیغمبر بآنچه فرستاده شد بدو از پروردگار او و مومنان

كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ

همه ایمان آوردند بخدای و فرشتگان او و کتابهای او و پیغمبران او

لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا

جدا نمیکنیم میان هیچ یکی از پیغمبران او و گفتند شنیدیم

وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا

و فرمانبردار شدیم آمرزش ترا پروردگارا ما

وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ

و بازگشتن بتو است

فیغفر لمن بالاظهار ادغ ش
فیغفر لمن ی ط جعه
ویعذب من ب ح ش
ویعذب بالاظهار ح
ویعذب بالاظهار وبالادغام د

فَتُذَكِّرَ ف

ادج ح ش

لَا يُكَلِّفُ اللّٰهُ نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ

تکلیف نکند خدای هیچ تنی را مگر فراخای او مر نفسی را آنچه اندوخت از نیکی بنفسه و بهر

وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ ط رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَآ اِنْ نَّسِيْنَآ

و بروبود و بالا نچه اندوخت از بدی بنفسه و بهر ای پروردگار ما مگیر ما را اگر فراموش کنیم

اَوْ اَخْطَاْنَا ج رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَآ اِصْرًا كَمَا

یا خطا کنیم ای پروردگار ما و منه بر ما تکلیف گران چنانچه

حَمَلْتَهٗ عَلَى الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا

نهادی آنرا بر آنانکه پیش از ما بودند ای پروردگار ما و منه

مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهٖ ج وَاعْفُ عَنَّا وَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا

آنچه هیچ توانایی نیست ما را بدان و درگذران از ما و بیامرز ما را و بخشای بر ما

اَنْتَ مَوْلٰىنَا فَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكٰفِرِيْنَ ۝

تو متولی امور مایی پس یاری ده ما را بر گروه کافران

الادغام الکبیر ۸۱

لام الف

الٓمّٓ ۝

لام الف میم

اللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّوْمُ ۝

الله هیچ خدایی نیست مگر او زنده پاینده

نَزَّلَ عَلَيْكَ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَاَنْزَلَ

فرستاد بر تو بتدریج قرآنرا براستی حال آنکه باوی دارنده است مر آن کتابهارا که پیش از وی بودند و فرستاد

التَّوْرٰىةَ وَالْاِنْجِيْلَ ۝ مِنْ قَبْلُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَاَنْزَلَ الْفُرْقَانَ ط اِنَّ

تورية و کتاب عیسی را از آن پیش حال آنکه راه نماینده بود مردمان را و فرستاد

الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِاٰيٰتِ اللّٰهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيْدٌ ط وَاللّٰهُ عَزِيْزٌ ذُو انْتِقَامٍ

آنانکه نگرویدند بنشانهای خدای مر ایشانرا عذابی سخت و خدای غالب است مر آن کسانرا که عفو نخواهند

۱۶

اِنَّ اللّٰهَ لَا يَخْفٰى عَلَيْهِ شَيْءٌ فِى الْاَرْضِ وَلَا فِى السَّمَآءِ ط

بدرستی که خدای پوشیده نیست بر وی هیچ چیز در زمین و نه در آسمان

هُوَ الَّذِىْ يُصَوِّرُكُمْ فِى الْاَرْحَامِ كَيْفَ يَشَآءُ ط

او آنکسست که صورت میکند شمارا در جایگاههای مادران بهر صفت که میخواهد

لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ

هیچ خدایی نیست مگر او

هُوَ الَّذِىْٓ اَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتٰبَ مِنْهُ اٰيٰتٌ مُّحْكَمٰتٌ

اوست آنکه فرو فرستاد بر تو قرآنرا ازوست آیتهای نسخ احتمال و استبهام

هُنَّ اُمُّ الْكِتٰبِ وَاُخَرُ مُتَشٰبِهٰتٌ ط فَاَمَّا الَّذِيْنَ

انها اصل قرآن اند دیگر محتمل تاویل باقی باین نزدیک شوند و دیگر متشابه محتاج تاویل پس اما آنانکه

فِىْ قُلُوْبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُوْنَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَآءَ

در دلهاء ایشان میل حق است پیروی میکنند آنرا که متشابه است ازو برای جستن

الْفِتْنَةِ وَابْتِغَآءَ تَاْوِيْلِهٖ ج وَمَا يَعْلَمُ تَاْوِيْلَهٗٓ اِلَّا

فتنه و برای جستن تاویل او و نمیداند

اللّٰهُ ط وَالرّٰسِخُوْنَ فِى الْعِلْمِ يَقُوْلُوْنَ اٰمَنَّا بِهٖ ۙ كُلٌّ

خدای و آنانکه ممکنند در دانش میگویند ایمان آوردیم بقرآن یا متشابه همه

مِّنْ عِنْدِ رَبِّنَا ج وَمَا يَذَّكَّرُ اِلَّآ اُولُوا الْاَلْبَابِ

از نزد پروردگار ما و پند پذیرد مگر خداوندان خرد ما

رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوْبَنَا بَعْدَ اِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ

ای پروردگار ما میل مده دلهاء ما را باستوار داشتن راه نمودی ما را و ببخش

لَنَا مِنْ لَّدُنْكَ رَحْمَةً ج اِنَّكَ اَنْتَ الْوَهَّابُ ۝

ما را از نزدیک خود رحمتی بخشایش یا نعمتی بالطفی بدرستی که تو تویی ببخشنده

رَبَّنَآ اِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ

ای پروردگار ما بدرستی که تو گرد آرنده مردمانی برای جزای روزی

لَّا رَيْبَ فِيْهِ ط اِنَّ اللّٰهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيْعَادَ ۝

که هیچ شک نیست در آن بدرستی که خدای خلاف نکند وعده را

ع ۱۱

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ
بدستی که آنانکه کافرشدند هرگز بازنخواهد از ایشان

أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا ۖ
مالهای ایشان و نه فرزندان ایشان از عذاب خدای چیزی را

وَأُولَٰئِكَ هُمْ وَقُودُ النَّارِ ۞ كَدَأْبِ آلِ
و ایشان ایشان آتش افروزند آتش اند عادت ایشان چون عادت

فِرْعَوْنَ ۙ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۚ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
فرعونیان و آنانکه پیش از ایشان بودند بدروغ نسبت کردند بکتابها و معجزات

فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ ۗ وَاللَّهُ شَدِيدُ
پس عقاب فرمود ایشانرا خدای بسبب گناهان ایشان و خدای سخت

الْعِقَابِ ۞ قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا
عقوبت بگوای محمد مرآنانرا که کافرند

سَتُغْلَبُونَ وَتُحْشَرُونَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ ۚ
زود باشد که مغلوب گردید و گرد آرند روز بلد بسوی دوزخ

وَبِئْسَ الْمِهَادُ ۞ قَدْ كَانَ
و بد است آن گسترنی قطعاً بتحقیق هست

لَكُمْ آيَةٌ فِي فِئَتَيْنِ الْتَقَتَا ۖ فِئَةٌ
شمارا عبرتی در دو گروه که بهم رسیدند روز بدر گروهی

تُقَاتِلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأُخْرَىٰ
که کارزار میکنند در طاعت خدای و گروهی دیگر

كَافِرَةٌ يَرَوْنَهُمْ مِثْلَيْهِمْ رَأْيَ
کافر که منکر خدایند و آن مشرکان بودند میدیدند ایشانرا سه برابر

الْعَيْنِ ۚ وَاللَّهُ يُؤَيِّدُ بِنَصْرِهِ مَنْ يَشَاءُ ۗ
عیان و خدای قوت میدهد بیاری خود هر که را خواهد

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَعِبْرَةً لِأُولِي الْأَبْصَارِ
بدستی که در آن هست عبرتی مر صاحبان بینایی دل را

زُيِّنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ
آراسته شده است برای مردمان دوستی آرزوها از زنان

وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ
و پسران و مالهای بسیار گرد آورده از زر

وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَ
و نقره و اسبان نشان کرده و شتر و گاو و گوسفند

الْحَرْثِ ۗ ذَٰلِكَ مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۖ
و کشاورزی این همه چیزها برخورداری زندگانی نزدیکست

وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَآبِ ۞ قُلْ أَؤُنَبِّئُكُمْ
و خدای نزد اوست نیکوئی بازگشتن بلو آیا بیاگاهانم شمارا

بِخَيْرٍ مِنْ ذَٰلِكُمْ ۚ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا
بچیزی بهتر از انچه گفتیم از نعمتهای شما مرانانرا که پرهیزکاری نمودند

عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
نزد پروردگار ایشان بوستانهایی که میرود از زیر درختهای آن

الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَأَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ
جویها حال انکه جاوید باشند در آن و زنان پاک از عیبهای زنان

وَرِضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ۞
و خشنودی از خدای و خدای بینا بحال بندگان خویش

الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّنَا آمَنَّا
انانکه میگویند ای پروردگار ما بدرستی که ما ایمان آوردیم

فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ۞
پس بیامرز برای ما گناهان ما را و نگاه دار ما را از عذاب آتش دوزخ

الصَّابِرِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالْقَانِتِينَ
صبر کنندگان بر اداء تکالیف و راستان در اقوال و افعال و مداومت نمایندگان بر وظایف طاعت

وَالْمُنْفِقِينَ وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَسْحَارِ ۞
و انفاق کنندگان از اندک و بسیار و آمرزش خواهندگان بوقتهای پیش از صبح

وَالْمَلٰٓئِكَةُ وَاُولُوا الْعِلْمِ قَآئِمًۢا بِالْقِسْطِ ؕ

فرشتگان و دانندگان علم از انبیا که

الْحَكِيْمُ ۝ ط

دهنده کار

اِنَّ الدِّيْنَ عِنْدَ اللّٰهِ الْاِسْلَامُ ۗ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا

بدستی که طاعت نزد خدای انقیاد است بتحقیق و خلاف نکردند آنانکه دادند ایشانرا

الْكِتٰبَ اِلَّا مِنْۢ بَعْدِ مَا جَآءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًۢا بَيْنَهُمْ ؕ وَ

توریة وانجیل مگر پس از آنکه آمد بدیشان دانش بکار بردن از راه حسد میان ایشان

مَنْ يَّكْفُرْ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ فَاِنَّ اللّٰهَ سَرِيْعُ الْحِسَابِ ۝ فَاِنْ حَآجُّوْكَ

و هر که نکرد بآیتهای خدای پس بدستی که خدای زود شمارست پس اگر

فَقُلْ اَسْلَمْتُ وَجْهِيَ لِلّٰهِ وَمَنِ اتَّبَعَنِ ؕ وَقُلْ لِّلَّذِيْنَ اُوْتُوا

پس بگو خالص کردانیدم خود را برای خدای و هر که متابعان من نیز و بگو آنانرا که دادند ایشانرا

الْكِتٰبَ وَالْاُمِّيّٖنَ ءَاَسْلَمْتُمْ ؕ فَاِنْ اَسْلَمُوْا فَقَدِ اهْتَدَوْا ۚ

کتاب آسمانی و امیان عرب آیا مسلمان شدید پس اگر مسلمان شدند پس بدستی راه یافتند

وَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلٰغُ ؕ وَاللّٰهُ بَصِيْرٌۢ بِالْعِبَادِ ۝

و اگر اعراض نمایند پس بدستی انچه برتست رسانیدنست و خدای بینا ست بحال بندگان

اِنَّ الَّذِيْنَ يَكْفُرُوْنَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَيَقْتُلُوْنَ النَّبِيّٖنَ

بدستی آنانکه کافر میشوند بآیتهای خدای و میکشند پیغمبرانرا

بِغَيْرِ حَقٍّ ۙ وَّيَقْتُلُوْنَ الَّذِيْنَ يَاْمُرُوْنَ بِالْقِسْطِ

بی شبهه استحقاقی و میکشند آنانرا که میفرمایند براستی

مِنَ النَّاسِ ۙ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ اَلِيْمٍ ۝ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ حَبِطَتْ

از مردمان پس مژده ده ایشانرا بعذابی دردناک ایشان آنانند که باطل شد

اَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ۫ وَمَا لَهُمْ مِّنْ نّٰصِرِيْنَ ۝

کارهای ایشان در دنیا و در آخرت و نیست ایشانرا هیچ یاری دهندگان

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ اُوْتُوْا نَصِيْبًا مِّنَ الْكِتٰبِ

آیا ندیدی بآنانکه دادند ایشانرا بهره از توریة

يُدْعَوْنَ اِلٰى كِتٰبِ اللّٰهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلّٰى

میخوانند ایشانرا سوی نامهٔ خدای تعالی تا حکم کند میان ایشان پس اعراض مینمایند

فَرِيْقٌ مِّنْهُمْ وَهُمْ مُّعْرِضُوْنَ ۝ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ

گروهی از ایشان و ایشان معتادند باعراض آن اعراض بسبب آنست که ایشان

قَالُوْا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ اِلَّآ اَيَّامًا مَّعْدُوْدٰتٍ ۖ وَّغَرَّهُمْ

گفتند هرگز نمیرسد ما را آتش مگر چند روز شمرده و فریفت ایشانرا

فِيْ دِيْنِهِمْ مَّا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ۝ فَكَيْفَ اِذَا

در دین ایشان انچه بدروغ مینمودند پس چگونه بود حال ایشان چون

جَمَعْنٰهُمْ لِيَوْمٍ لَّا رَيْبَ فِيْهِ ۪ وَوُفِّيَتْ كُلُّ

گرد آریم ایشانرا برای روزی که هیچ شک نیست در آن روز و تمام داده شود

نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ۝ قُلِ اللّٰهُمَّ

هر تنی را جزای انچه اندوخته باشد و ایشان ستم کرده نباشند بگو

مٰلِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَآءُ وَتَنْزِعُ

خداوند مطلق پادشاهی میدهی بعضی را از پادشاهی آنرا که بخواهی

الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَآءُ ۚ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَآءُ وَتُذِلُّ مَنْ

پادشاهی از آنکه بخواهی و عزیز میگردانی آنرا که بخواهی و خوار میگردانی آنرا که

تَشَآءُ ؕ بِيَدِكَ الْخَيْرُ ؕ اِنَّكَ

بخواهی بقدرت تست نیکی بدستی که تو

عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ۝ تُوْلِجُ الَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُوْلِجُ النَّهَارَ فِي

بر هر چیزی توانایی در میاری شب در روز و در میاری روز در

الَّيْلِ ۚ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ

شب بگردانیده شده و بیرون می آری زنده را از مرده جنان که بیرون می آری

مِنَ الْحَيِّ ۚ وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَآءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ

از زنده بگردانیده شده و روزی میدهی آنرا که بخواهی بی شمار

لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ
نبايد كه گيرند مومنان كافرانرا دوستان از
دُونِ الْمُؤْمِنِينَ ۚ وَمَنْ يَفْعَلْ ذٰلِكَ فَلَيْسَ مِنَ
غير مومنان ومركه كند آنرا پس نيست از
اللّٰهِ فِي شَيْءٍ إِلَّا أَنْ تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقَاةً ۗ
دين خداى در هيچ چيز مگر آنكه بترسيد ازايشان ترسيدنى
وَيُحَذِّرُكُمُ اللّٰهُ نَفْسَهُ ۗ
وميترساند شمارا خداى از غضب خود وبازگشتن
قُلْ إِنْ تُخْفُوا مَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ تُبْدُوهُ يَعْلَمْهُ اللّٰهُ ۗ
بگو اگر پنهان داريد آنرا كه در سينهاى شماست يا آشكارا كنيد داناست بآن خداى
وَيَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ وَاللّٰهُ
ومىداند آنرا كه در آسمانهاست وآنچه در زمينهاست وخداى بر
عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝
همه چيزى توانا
يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُحْضَرًا ۚ وَمَا
در آن روز يابد هر كسى آنچه كرده باشد از نيكى حاضر كرده شده و آنچه
عَمِلَتْ مِنْ سُوءٍ ۚ تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ أَمَدًا
كرده باشد از بدى دوست دارد آن كس كه ميان او وميان آن روز بدى
بَعِيدًا ۗ وَيُحَذِّرُكُمُ اللّٰهُ نَفْسَهُ ۗ وَاللّٰهُ
دور باشد ومىترساند شمارا خداى از غضب خود وخداى
رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ ۝
مهربان است بر بندگان
قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللّٰهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللّٰهُ
بگو اگر هستيد دوست ميداريد خدايرا پس متابعت نماييد مرا تا دوست دارد
وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ۗ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝
وببامرزد براى شما گناهان شمارا وخداى آمرزگار است مهربان
قُلْ أَطِيعُوا اللّٰهَ وَالرَّسُولَ ۚ فَإِنْ تَوَلَّوْا
بگو فرمان بريد خدايرا وپيغمبررا پس اگر
فَإِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ
پس بدرستى كه خداى دوست ندارد كافرانرا

ع ١١ عشر ٣

إِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰى آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرٰهِيمَ وَآلَ عِمْرٰانَ عَلَى
بدرستى كه خداى برگزيد آدم ونوحرا وفرزندان ابراهيمرا وفرزندان عمرانرا
الْعَالَمِينَ ۝ ذُرِّيَّةً بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ ۗ وَاللّٰهُ
جهانيان
فرزندانى كه بعضى از بعضند وخداى
سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝
شنوا داناست
إِذْ قَالَتِ امْرَأَتُ عِمْرٰانَ رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي
ياد كن آن وقت را كه گفت زن عمران اى پروردگار من بدرستى كه نذر كردم براى تو آنرا كه در
بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي ۚ إِنَّكَ أَنْتَ
شكم منست آزاد شده وقف كرده شده پس بپذير از من بدرستى كه تو
السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝
شنوا داناى
فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثٰى ۗ
پس چون بنهاد آنرا گفت پروردگارا من بنهادم آنرا دختر
وَاللّٰهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعَتْ وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنْثٰى ۚ
وخدا داناتر است بآنچه بنهاد وپسر مانند دختر نيست
وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَإِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ
ومن نام نهادم او را مريم وبدرستى كه من پناه ميدهم او را بتو
وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيمِ ۝ فَتَقَبَّلَهَا
وفرزندان او را از شيطان رانده شده از رحمت پس پذيرفت او را
رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا
پروردگار او بپذيرفتنى نيكو وپرورد او را پرورشى نيكو
وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا ۖ كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا
وضمان كرد مصلحت او را زكريا هر گاه كه در آمد بر او زكريا
الْمِحْرَابَ ۙ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا ۚ قَالَ
در محراب يافت نزد او روزى گفت
يٰمَرْيَمُ أَنّٰى لَكِ هٰذَا ۖ قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ ۗ
اى مريم از كجاست ترا اين روزى گفت آن از نزد خداست
إِنَّ اللّٰهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ
بدرستى كه خداى روزى ميدهد هر كه را خواهد بى شمار

امرات بالتاء سبعة احرف هنا وفي يوسف امرات العزيز وقالت امرات العزيز وفي القصص وقالت امرات فرعون وفي التحريم امرات نوح وامرات لوط وامرات فرعون

انثى ط الا من قرا بما وضعت بالرفع

حسنا ص لمن قرا خفف وكفلها

وكفلها زكريا ص

هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ ۚ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي
در آن زمان یا یکان خواند ادم طرکریا پروردگار خود گفت ای پروردگار ببخش
مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً ۖ إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ ۞
از نزد قدرة فرزندی پاك از اخلاق ذمیمه که تو اجابت کننده دعایی
فَنَادَتْهُ الْمَلَائِكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي
پس آواز داد او را فرشتگان و حال انکه او ایستاده بود نماز میکرد در
الْمِحْرَابِ لا أَنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِيَحْيَىٰ مُصَدِّقًا
محراب بیت المقدس بدرستی که خدای مژده میرساند ترا بیحیی نام تصدیق کننده
بِكَلِمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَسَيِّدًا وَحَصُورًا وَنَبِيًّا
بکلمه از جانب خدا یا عیسی و سید و بازدارنده خود را از زنان با وجود قدرت و پیغمبری
مِنَ الصَّالِحِينَ ۞ قَالَ رَبِّ أَنَّىٰ يَكُونُ لِي
از اولاد یکان گفت زکریا ای پروردگار از کجا حاصل شود مرا
غُلَامٌ وَقَدْ بَلَغَنِيَ الْكِبَرُ وَامْرَأَتِي عَاقِرٌ ۖ
فرزندی و حال انکه رسیده است مرا پیری و زن من نازاینده است
قَالَ كَذَٰلِكَ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ۞ قَالَ رَبِّ
گفت همچنان است و چنین خواهد کرد خدای هر چه خواهد ۞ گفت زکریا ای پروردگار من
اجْعَلْ لِي آيَةً ۖ قَالَ آيَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ
بپدید آور برای من نشانی که بدان بدانم وقت حمل زنان را گفت نشان تو آنست که
النَّاسَ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ إِلَّا رَمْزًا ۗ وَاذْكُرْ
سخن نتوانی گفت با مردم بیرون رفته شبانه روز مگر بطریق اشارت و یاد کن
رَبَّكَ كَثِيرًا وَسَبِّحْ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَارِ
پروردگار خود را بسیار و نماز گذار بتسبیح گوی در زوال آفتاب و وقت غروب و در صبحگاه
وَإِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاكِ
و چون گفتند فرشتگان ای مریم بدرستی که خدای برگزید ترا
وَطَهَّرَكِ وَاصْطَفَاكِ عَلَىٰ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ
و پاك گردانید ترا و برگزید ترا بر زنان جهانیان

فنادیه ش بالاصاله

عشر ۲

ع ۱۳

يَا مَرْيَمُ اقْنُتِي لِرَبِّكِ وَاسْجُدِي وَارْكَعِي
ای مریم طاعت نمای پروردگار خود را و نماز گذار و نماز بارکوع گذار
مَعَ الرَّاكِعِينَ ۞ ذَٰلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ
با نمازگذاران بجماعت ۞ آنچه گفتیم از خبرهای نهانی است وحی میرسانیم
إِلَيْكَ ۖ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يُلْقُونَ
بتو و نبودی تو نزد ایشان چون
أَقْلَامَهُمْ أَيُّهُمْ يَكْفُلُ مَرْيَمَ ۖ وَمَا كُنْتَ
قلمهای خود را که بدان می نویسند قرعه بر قلمها میزدند تا کدام یک از ایشان
لَدَيْهِمْ إِذْ يَخْتَصِمُونَ ۞ إِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ
نزد ایشان چون خصومت میکردند در آن باب چون گفتند
يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ مِنْهُ اسْمُهُ
ای مریم بدرستی که خدای مژده میدهد ترا بفرزندی که بدید آید از قدرت حق بکلمه کن نام او
الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا
مسیح است عیسی پسر مریم آبرو دار در دنیا
وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ۞ وَيُكَلِّمُ
و در آن جهان و از نزدیکان حضرت خدای ۞ و سخن گوید
النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَمِنَ الصَّالِحِينَ
با مردم در گهواره و در میان سالی و از جمله نیکان
قَالَتْ رَبِّ أَنَّىٰ يَكُونُ لِي وَلَدٌ
گفت مریم ای پروردگار من از کجا باشد مرا فرزندی
وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشَرٌ ۖ قَالَ كَذَٰلِكِ
و حال انکه نرسیده است بمن هیچ آدمی گفت چنین
اللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ ۚ إِذَا قَضَىٰ
خدای آفریند آنچه خواهد چون
أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ
کاری را پس بدرستی که گوید مر او را

وَنُعَلِّمُهُ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرٰىةَ وَالْاِنْجِيْلَ ۞
وَرَسُوْلًا اِلٰى بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ اَنِّيْ قَدْ جِئْتُكُمْ بِاٰيَةٍ
مِّنْ رَّبِّكُمْ اَنِّيْٓ اَخْلُقُ لَكُمْ مِّنَ الطِّيْنِ كَهَيْـَٔةِ
الطَّيْرِ فَاَنْفُخُ فِيْهِ فَيَكُوْنُ طَيْرًا بِاِذْنِ اللّٰهِ ۚ
وَاُبْرِئُ الْاَكْمَهَ وَالْاَبْرَصَ وَاُحْيِ الْمَوْتٰى بِاِذْنِ
اللّٰهِ ۚ وَاُنَبِّئُكُمْ بِمَا تَاْكُلُوْنَ وَمَا تَدَّخِرُوْنَ فِيْ
بُيُوْتِكُمْ ۭ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ
مُّؤْمِنِيْنَ ۞ وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرٰىةِ
وَلِاُحِلَّ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِيْ حُرِّمَ عَلَيْكُمْ وَجِئْتُكُمْ
بِاٰيَةٍ مِّنْ رَّبِّكُمْ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوْنِ ۞ اِنَّ اللّٰهَ
رَبِّيْ وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوْهُ ۭ هٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيْمٌ ۞
فَلَمَّآ اَحَسَّ عِيْسٰى مِنْهُمُ الْكُفْرَ قَالَ مَنْ اَنْصَارِيْٓ اِلَى اللّٰهِ ۭ
قَالَ الْحَوَارِيُّوْنَ نَحْنُ اَنْصَارُ اللّٰهِ ۚ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ ۚ وَاشْهَدْ بِاَنَّا مُسْلِمُوْنَ ۞

وآموزانمش — اورا خط — وبیان شمایع وکتاب — وحی توریه — وکتاب انجیل
ورفرستاده بودسوی پسران یعقوب — ناطق بانکه — من آمدم بشما
از پروردگار شما — که من — میسازم ازبرای شما — از گل — چیزی مانند
پرنده — پس بدمم — دران شکل پرنده — بفرمان — خدای
وشفا میدهم کور مادرزاد — وپیس را — وزنده گردانم — مردگانرا — بفرمان
خدای — وخبر میدهم شمارا — بانچه — خورید — وانچه — باقی گذاشته باشید در
خانهای شما — بدرستی که — درانچه — گفتیم — هدایه نشانی — بشما — اگر هستید
یاورداران انچه — وبوده دارنده — آنرا که — پیش — ازمن بوده — از — کتاب توری
وتا حلال گردانم — برای شما — بعضی — ازانچه — حرام گردانیدند — برشما
بدرستی که — خدای — پروردگار — شما — پس بپرستید — اورا — این — راه راست
پس — چون دریافت — عیسی — ازایشان — ناگرویدن را — گفت کیست — یاران من در
راه خدای — گفتند — یاران — پیغامبر خدا — ما — ایمان آوردیم — بخدای
وتو گواه باش — بانکه — ما — فرمانبردارانیم

ب ۱۵ عشر

ج انصاری

رَبَّنَآ اٰمَنَّا بِمَآ اَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُوْلَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشّٰهِدِيْنَ
وَمَكَرُوْا وَمَكَرَ اللّٰهُ ۭ وَاللّٰهُ خَيْرُ الْمٰكِرِيْنَ ۞
اِذْ قَالَ اللّٰهُ يٰعِيْسٰٓى اِنِّيْ مُتَوَفِّيْكَ وَرَافِعُكَ اِلَيَّ
وَمُطَهِّرُكَ مِنَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَجَاعِلُ الَّذِيْنَ
اتَّبَعُوْكَ فَوْقَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ ۚ
ثُمَّ اِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَاَحْكُمُ بَيْنَكُمْ فِيْمَا
كُنْتُمْ فِيْهِ تَخْتَلِفُوْنَ ۞ وَاَمَّا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَاُعَذِّبُهُمْ
عَذَابًا شَدِيْدًا فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ۡ وَمَا لَهُمْ
مِّنْ نّٰصِرِيْنَ ۞ وَاَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
فَيُوَفِّيْهِمْ اُجُوْرَهُمْ ۭ وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ الظّٰلِمِيْنَ ۞
ذٰلِكَ نَتْلُوْهُ عَلَيْكَ مِنَ الْاٰيٰتِ وَالذِّكْرِ
الْحَكِيْمِ ۞ اِنَّ مَثَلَ عِيْسٰى عِنْدَ اللّٰهِ كَمَثَلِ اٰدَمَ ۭ
خَلَقَهٗ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهٗ

ای پروردگار ما — ایمان آوردیم بانچه — فرستادی — وپیروی — نمودیم پیغمبر
پس بنویس — ما را — با ایمانان — گواهان
ومکر نمود — نسبت بعیسی — مکر ایشان — ونمود خدای — وخدای
بهترین — جزا دهندگان مکر
چون گفت — خدای — ای عیسی — بدرستی که — من قبض کننده روح تنم
بانجا که تنها — وبرآرنده — تو — بسوی خود — ومطهر گرداننده تو
ایشانرا — که کافر شدند — وقرار دهنده کسانی را — که پیروی کردند ترا
برتر از کسانی — که کافر شدند — تا روز — قیامت
پس بسوی من — بازگشت شما — پس حکم کنم — میان شما
در انچه — بودید در — اختلاف میکنید — پس اما — کسانی که — کافر شدند
پس عذاب کنم ایشانرا — عذابی — سخت — در دنیا — وآخرت
ومر ایشانرا — نیست — یاری کنندگان — ودر جهان آخرت
پس اما — کسانی که — ایمان آوردند — وبجا آوردند — کارهای — نیکو
پس تمام دهد مر ایشانرا — مزدهای ایشان — وخدای — دوست نمیدارد
ستمکارانرا
انچه — میخوانیم بر تو — از — آیات — وذکر — حکیم
بدرستی که — داستان — عیسی — نزد خدای — همچون داستان — آدم
آفرید او را — از — خاک — پس گفت — مر او را — باش — پس بود

الْحَقُّ مِنْ رَّبِّكَ فَلَا تَكُنْ مِّنَ الْمُمْتَرِيْنَ ۞ فَمَنْ حَآجَّكَ

ان حق از پروردگار تو پس مباش از شک آورندگان پس هر که حجت آورد با تو

فِيْهِ مِنْۢ بَعْدِ مَا جَآءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ

در کار عیسی پس از آنکه آمد تو را از دانش کار عیسی پس بگو بیایید بخوانیم

اَبْنَآءَنَا وَاَبْنَآءَكُمْ وَنِسَآءَنَا وَنِسَآءَكُمْ وَاَنْفُسَنَا

پسران ما و پسران شما و زنان ما و زنان شما و ما را و شما را بمنزله نفسهای

وَاَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ لَّعْنَتَ اللّٰهِ عَلَى

ما و شما را بمنزله نفس پس بجهد کنیم در دعا بخواهش از خدای دوری از رحمت خدای بر

الْكٰذِبِيْنَ ۞ اِنَّ هٰذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ ۚ وَمَا مِنْ

دروغ گویان بدستی که این البته لفظ است مطابق ان قصه راست و نیست

اِلٰهٍ اِلَّا اللّٰهُ ؕ وَاِنَّ اللّٰهَ لَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ۞

خدای مگر خدای یکتا و بدستی که او البته او را است غالب در دست کار در دست کمال

فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌۢ بِالْمُفْسِدِيْنَ ۞

پس اگر اعراض کنند پس بدستی که خدای دانا است بحال تباه کاران

قُلْ يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ تَعَالَوْا اِلٰى كَلِمَةٍ سَوَآءٍ

بگو ای خداوندان دانش بنوید بیایید سوی سخنی که یکسان است

بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ اَلَّا نَعْبُدَ اِلَّا اللّٰهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهٖ شَيْـًٔا

میان ما و میان شما که نپرستیم جز خدای را و انباز نگردانیم بان کلمه را چیزی را

وَّلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا اَرْبَابًا مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ ؕ

و نگیرد بعضی ازما بعضی را خدایان از غیر خدای

فَاِنْ تَوَلَّوْا فَقُوْلُوا اشْهَدُوْا بِاَنَّا مُسْلِمُوْنَ ۞

پس اگر اعراض کنند پس بگوئید گواه باشید بدانید که ما بدین اسلام

يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ لِمَ تُحَآجُّوْنَ فِيْٓ اِبْرٰهِيْمَ وَمَآ اُنْزِلَتِ

ای یهود و نصاری چرا حجت میکنید در دین ابراهیم و حال آنکه نفرستاده شد

التَّوْرٰىةُ وَالْاِنْجِيْلُ اِلَّا مِنْۢ بَعْدِهٖ ؕ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ۞

کتاب موسی و انجیل عیسی مگر پس از زمان او آیا پس هم نمی اندیشید

لعنت بالتاء موضعین هنا وفی النور والجاسیه ان لعنت الله علیه

ع ۸

هٰٓاَنْتُمْ هٰٓؤُلَآءِ حَاجَجْتُمْ فِيْمَا لَكُمْ بِهٖ عِلْمٌ فَلِمَ

شما اینید حجت میاوریید در انچه شما را است بان کمال دانش پس چرا

تُحَآجُّوْنَ فِيْمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهٖ عِلْمٌ ؕ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ

حجت میاوریید در انچه نیست شما را بان دانشی یعنی از ملت ابراهیم خدای میداند

وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ ۞ مَا كَانَ اِبْرٰهِيْمُ يَهُوْدِيًّا وَّلَا نَصْرَانِيًّا

شما نمیدانید نیست ابراهیم یهودی ترسا نه بر ملت موسی نه بر دین عیسی

وَّلٰكِنْ كَانَ حَنِيْفًا مُّسْلِمًا ؕ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ

ولیکن بود مایل از ملتهای باطل براه اسلام و نبود از شرک آورندگان

اِنَّ اَوْلَى النَّاسِ بِاِبْرٰهِيْمَ لَلَّذِيْنَ اتَّبَعُوْهُ وَهٰذَا النَّبِيُّ

بدستی سزاوارترین مردم بدین ابراهیم البته آنانند که متابعت نمودند او را و اوامر او را در زمان او و این پیغمبر

وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ؕ وَاللّٰهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِيْنَ ۞ وَدَّتْ طَّآئِفَةٌ

و آنانکه ایمان آوردند از امت او خدای یار مومنان است دوست داشته است گروهی

مِّنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ لَوْ يُضِلُّوْنَكُمْ ؕ وَمَا يُضِلُّوْنَ اِلَّآ اَنْفُسَهُمْ

از یهود که اگر توانند گمراه گردانید شما را و گمراه نگردانند مگر خودرا

وَمَا يَشْعُرُوْنَ ۞ يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ لِمَ تَكْفُرُوْنَ بِاٰيٰتِ

و نمیدانند ای یهود و نصاری چرا کافر میشوید بآیتهای

اللّٰهِ وَاَنْتُمْ تَشْهَدُوْنَ ۞ يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ لِمَ تَلْبِسُوْنَ

خدای و شما گواهید بر صحت آن ای خداوندان دانش چرا میپوشانید

الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوْنَ الْحَقَّ وَاَنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ

حق را بباطل و نهان میدارید حق را و شما میدانید

وَقَالَتْ طَّآئِفَةٌ مِّنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ اٰمِنُوْا بِالَّذِيْٓ

و گفت گروهی از خداوندان کتاب ایمان آرید بانچه

اُنْزِلَ عَلَى الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَجْهَ النَّهَارِ

فرستاده اند بر آنانکه ایمان آوردند روی روز

وَاكْفُرُوْٓا اٰخِرَهٗ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوْنَ ۞

و کافر شوید بدان در آخر روز تا مگر ایشان بازگردند از دین خود

هآنتم بالتسهیل ب ط خطا فی المد وبابدال الهمزة الفا او بتسهیلها بلا الف ج هآنتم بالهمز بغیر الف بعد الهآء ان ویقصر المدّ ۵ علی اصله وبالتسهیل بلا مدی

وَلَا تُؤْمِنُوٓا اِلَّا لِمَنْ تَبِعَ دِيْنَكُمْ ط قُلْ اِنَّ
واورا نکنید مگر انکس را که پی روی کرد دین شمارا بگو بدرستی
الْهُدٰى هُدَى اللّٰهِ لا اَنْ يُّؤْتٰٓى اَحَدٌ
راه دین دین خداست بانکه داده شود یکی را
مِّثْلَ مَآ اُوْتِيْتُمْ اَوْ يُحَآجُّوْكُمْ عِنْدَ
مانند انچه داده شدند شما را یا تجت کنند با شما در نهایت نزد
رَبِّكُمْ ط قُلْ اِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللّٰهِ ح
پروردگار شما بگو بدرستی که فضل بدست خداست
يُؤْتِيْهِ مَنْ يَّشَآءُ ط وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيْمٌ ح
میدهد مر را خاصه و خدای بسیار عطاست دانا
يَّخْتَصُّ بِرَحْمَتِهٖ مَنْ يَّشَآءُ ط وَاللّٰهُ
خاص میگرداند بخشایش خود را مر را خاصه و خداوند بخشش بسیارست
ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيْمِ ۝ وَمِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ مَنْ اِنْ تَاْمَنْهُ
واز اهل کتابست کسی که اگر امین شمری او را بمال بسیار
بِقِنْطَارٍ يُّؤَدِّهٖٓ اِلَيْكَ ح وَمِنْهُمْ مَّنْ اِنْ تَاْمَنْهُ بِدِيْنَارٍ
بازرساند آنرا بتو وازایشانست کسی که اگر امین شمری او را بیک دینار
لَّا يُؤَدِّهٖٓ اِلَيْكَ اِلَّا مَا دُمْتَ عَلَيْهِ قَآئِمًا ط
بازنرساند آنرا بتو مگر ان مدت که بایستی بر سر او بطالبت
ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُوْا لَيْسَ عَلَيْنَا فِى الْاُمِّيّٖنَ
آن ترک ادا بسبب آنست که ایشان گفتند نیست بر ما
سَبِيْلٌ ح وَيَقُوْلُوْنَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ
راه عقابی و میگویند بر خدای
وَهُمْ يَعْلَمُوْنَ ۝ بَلٰى مَنْ اَوْفٰى بِعَهْدِهٖ
و ایشان میدانند که دروغ میگویند بلی هر که وفا کند باعهد
وَاتَّقٰى فَاِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِيْنَ ۝
و پرهیزکاری نماید پس بدرستی که خدای دوست دارد پرهیزکاران را

ومن وراء ان یوتی
مسئلة یتوقف علی
الالف وان عدد متعلم
ان یوتی بهمزتین وتسهیل
الثانیة ۵ علی اصله

یودّه لایودّه
بالاخلاس ۱
خد یودّه لایودّه
ح ص ف

الامین وسم الامام

اِنَّ الَّذِيْنَ يَشْتَرُوْنَ بِعَهْدِ اللّٰهِ وَاَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا
بدرستی که آنانکه بدل میدهند بعهد خدای وسوگندهای ایشان بهایی
قَلِيْلًا اُولٰٓئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِى الْاٰخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ
اندك را ایشان هیچ نصیب نیست ایشانرا در ان جهان وسخن نگوید با ایشان
اللّٰهُ وَلَا يَنْظُرُ اِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَلَا يُزَكِّيْهِمْ وَلَهُمْ
خدای ونگاه نکند سوی ایشان روز قیامت وثنا نگوید بر ایشان وایشانرا
عَذَابٌ اَلِيْمٌ ۝ وَاِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيْقًا يَّلْوٗنَ اَلْسِنَتَهُمْ
عذاب دردناك وبدرستی که از ایشانست گروهی که میگردانند زبانهای خودرا
بِالْكِتٰبِ لِتَحْسَبُوْهُ مِنَ الْكِتٰبِ وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتٰبِ ح
بکتاب تحریف تا پندارید آنرا از کتاب خدای ونیست آن از کتاب خدای
وَيَقُوْلُوْنَ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ ح
ومیگویند آن از نزد خداست ونیست آن از نزد خدای
وَيَقُوْلُوْنَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُوْنَ ۝ مَا
ومیگویند بر خدای دروغ را وایشان میدانند
كَانَ لِبَشَرٍ اَنْ يُّؤْتِيَهُ اللّٰهُ الْكِتٰبَ وَالْحُكْمَ
هیچ آدمی را که دهد او را خدای کتاب آسمانی ودانش آن
وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُوْلَ لِلنَّاسِ كُوْنُوْا عِبَادًا لِّىْ
وپیغمبری پس گوید مر مردمانرا باشید بندگانی مرا
مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَلٰكِنْ كُوْنُوْا رَبّٰنِيّٖنَ بِمَا
از غیر خدای ولیکن گویند باشید خدای شناسان بسبب انچه
كُنْتُمْ تُعَلِّمُوْنَ الْكِتٰبَ وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُوْنَ ۝
مینید که می آموزید کتاب خدایرا وبسبب انچه مینید که میخوانید
وَلَا يَاْمُرَكُمْ اَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلٰٓئِكَةَ وَالنَّبِيّٖنَ
ونی فرماید شمارا که گیرید فرشتگانرا وپیغمبرانرا
اَرْبَابًا ط اَيَاْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ اِذْ اَنْتُمْ مُّسْلِمُوْنَ ۝
خدایان آیا فرماید شمارا بناکردن پس از انکه شما مسلمان باشید

ولا یامرکم ح ولا یامرکم بالاسکان
او بالاختلاس ح
عشر
ع ۱۱

بالاسکان وبالاختلاس ح

وَاِذْ اَخَذَ اللّٰهُ مِيْثَاقَ النَّبِيّٖنَ لَمَآ اٰتَيْتُكُمْ مِّنْ كِتٰبٍ
وآنگه چون گرفت خدای عهد پیغمبران را هرآینه آنچه دهم شما را از نامه آسمانی
وَّحِكْمَةٍ ثُمَّ جَآءَكُمْ رَسُوْلٌ مُّصَدِّقٌ لِّمَا مَعَكُمْ
وفهم معانی آن پس آید شما پیغمبر فرستاده باورداریم مر آنرا که با شما بود
لَتُؤْمِنُنَّ بِهٖ وَلَتَنْصُرُنَّهٗ ؕ قَالَ ءَاَقْرَرْتُمْ وَاَخَذْتُمْ
البته ایمان آریم باو و هرآینه یاری دهیم او را گفت خدای اقرار کردید وقبول کردید
عَلٰى ذٰلِكُمْ اِصْرِىْ ؕ قَالُوْٓا اَقْرَرْنَا ؕ قَالَ فَاشْهَدُوْا
بران عهد مرا گفتند اقرار کردیم ما گفت پس گواه شوید
وَاَنَا مَعَكُمْ مِّنَ الشّٰهِدِيْنَ ۝ فَمَنْ تَوَلّٰى
ومن با شما از گواهانم پس هرکه اعراض کند
بَعْدَ ذٰلِكَ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْفٰسِقُوْنَ ۝ اَفَغَيْرَ
پس ازین ایشانند بیرون شدگان ازدین آیا جز دین
دِيْنِ اللّٰهِ يَبْغُوْنَ وَلَهٗٓ اَسْلَمَ مَنْ فِى السَّمٰوٰتِ
خدای را بجویند و مر او را گردن نهاد هرکه در آسمانهاست
وَالْاَرْضِ طَوْعًا وَّكَرْهًا وَّاِلَيْهِ يُرْجَعُوْنَ ۝ قُلْ
و در زمین باختیار و بی اختیار و باحکم او باز گردانند شما را بگو
اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَآ اُنْزِلَ عَلَيْنَا وَمَآ اُنْزِلَ عَلٰٓى اِبْرٰهِيْمَ
ایمان آوردیم بخدای و بانچه فرستادند بما و بانچه فرستادند
وَاِسْمٰعِيْلَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ وَالْاَسْبَاطِ وَمَآ اُوْتِىَ
و اسمعیل و اسحاق و یعقوب و فرزندان او و بانچه دادند
مُوْسٰى وَعِيْسٰى وَالنَّبِيُّوْنَ مِنْ رَّبِّهِمْ ۚ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ
موسی و عیسی را و پیغمبران دیگر را از پروردگار ایشان میچ جدایی نمیکنیم میان هیچ
مِّنْهُمْ وَنَحْنُ لَهٗ مُسْلِمُوْنَ ۝ وَمَنْ يَّبْتَغِ غَيْرَ الْاِسْلَامِ
ازایشان و ما او را فرمان برداریم و هرکه جوید جز
دِيْنًا فَلَنْ يُّقْبَلَ مِنْهُ ۚ وَهُوَ فِى الْاٰخِرَةِ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ
دین را پس هرگز قبول نکند ازو و او در جهان دیگر از زیان کارانست

كَيْفَ يَهْدِى اللّٰهُ قَوْمًا كَفَرُوْا بَعْدَ اِيْمَانِهِمْ
چگونه راه نماید خدای گروهی را که کافر شدند پس از ایمان ایشان
وَشَهِدُوْٓا اَنَّ الرَّسُوْلَ حَقٌّ وَّجَآءَهُمُ الْبَيِّنٰتُ ؕ وَ
و گواهی دادند که پیغمبر فرستاده بحقست و بدیشان پیغامها آمد روشن
اللّٰهُ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ۝ اُولٰٓئِكَ جَزَآؤُهُمْ
و خدای راه ننماید گروه ستمکاران را باصل برانند ایشان آنند پاداش
اَنَّ عَلَيْهِمْ لَعْنَةَ اللّٰهِ وَالْمَلٰٓئِكَةِ وَالنَّاسِ
که بر ایشانست دوری از رحمت خدا و لعنت فرشتگان و مردمان
اَجْمَعِيْنَ ۝ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ۚ لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ
همه حال آنکه جاویدانند در آن لعنت سبک نکردانند از ایشان
الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْظَرُوْنَ ۝ اِلَّا الَّذِيْنَ تَابُوْا
عذاب را و نه ایشان مهلت داده شوند مگر آنانکه
مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ وَاَصْلَحُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ
پس از حالت کفر و بسامان آرند کار خود را که بدستی خدای
غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۝ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بَعْدَ اِيْمَانِهِمْ ثُمَّ ازْدَادُوْا
آمرزگارست مهربان بدستی آنانکه کافر شدند بعد ایمان ایشان پس زیاده کردند
كُفْرًا لَّنْ تُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ ۚ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ
کفر را هرگز قبول نشود توبه ایشان و ایشانند
الضَّآلُّوْنَ ۝ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَمَاتُوْا وَهُمْ
گمراهان بحقیقت بدستی آنانکه کافر شدند و مردند
كُفَّارٌ فَلَنْ يُّقْبَلَ مِنْ اَحَدِهِمْ مِّلْءُ الْاَرْضِ
کافر بودند پس هرگز قبول نکردند از یکی ازایشان پر
ذَهَبًا وَّلَوِ افْتَدٰى بِهٖ ؕ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ
زر و اگر که باز خرد خود را بآن ایشان مر ایشانرا
عَذَابٌ اَلِيْمٌ وَّمَا لَهُمْ مِّنْ نّٰصِرِيْنَ
عذابی دردناک و نیست مر ایشانرا هیچ یاری دهنده عذاب

هرگز نیابید حقیقت نیکی را تا انکه انفاق کنید از انچه دوست دارید

وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ۞ كُلُّ

و انچه انفاق کنید چیزی و هیچ پس بدرستی خدای عالم آن داناست

الطَّعَامِ كَانَ حِلًّا لِبَنِي إِسْرَائِيلَ إِلَّا مَا حَرَّمَ

طعامها بود حلال مر پسران یعقوب را مگر انچه حرام

إِسْرَائِيلُ عَلَىٰ نَفْسِهِ مِنْ قَبْلِ أَنْ تُنَزَّلَ التَّوْرَاةُ

کرد اسرائیل یعقوب بر خویشتن پیش از انکه فرو فرستادند

قُلْ فَأْتُوا بِالتَّوْرَاةِ فَاتْلُوهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

بگو پس بیارید توریة را پس بخوانید آنرا اگر هستید

فَمَنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ مِنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ

پس هر که از خود سازد بر خدای دروغ را پس از ان بیان اوردیم پس آنان

هُمُ الظَّالِمُونَ ۞ قُلْ صَدَقَ اللَّهُ فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ

ایشانند ستمکاران بگو راست گفت خدای پس روی کنید دین

حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۞ إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ

ابراهیم را حال انکه بود از اهل شرک بدرستی نخست

لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى لِلْعَالَمِينَ ۞

خانه که نهاده شد جهت

فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَقَامُ إِبْرَاهِيمَ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ

در ان نشانهای روشن قدمگاه ابراهیم است و هر که درآید در ان

آمِنًا وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا

ایمن و خدای را بر مردمان

وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ۞ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ

و هر که کافر شود پس بدرستی که خدای بی نیاز است از طاعت جهانیان بگوای خداوندان دانش نوشته

لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا تَعْمَلُونَ

چرا انکار میکنید قرانرا بایتهای خدا و خدای گواه کارهاست بر انچه میکنید شما

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ آمَنَ

بگوای خداوندان نامه آسمانی چرا باز میدارید از دین خدای انانرا که

تَبْغُونَهَا عِوَجًا وَأَنْتُمْ شُهَدَاءُ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

میجویند راه انحرافی و شما گواهانید و خدای ناغافل است از انچه میکنید شما

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تُطِيعُوا فَرِيقًا مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا

ای انانکه ایمان اورده اید اگر فرمان برید گروهی را از انانکه داده اند

الْكِتَابَ يَرُدُّوكُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كَافِرِينَ ۞ وَكَيْفَ

نامه بازگردانند شما را پس از ایمان اوردن شما حال انکه کافر باشید

تَكْفُرُونَ وَأَنْتُمْ تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ آيَاتُ اللَّهِ وَفِيكُمْ رَسُولُهُ

کافر میشوید و شما بر شما خوانده میشود آیتهای خدا و در میان شما پیغمبر او

وَمَنْ يَعْتَصِمْ بِاللَّهِ فَقَدْ هُدِيَ إِلَىٰ

و هر که نگاه دارد بدین خدای پس بتحقیق راه یافته است براه

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِ وَلَا

ای انانکه ایمان اورده اید بترسید از خدای چنانچه حق ترسیدن اوست و نباید

تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ۞ وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ

بمیرند مگر در حال انکه شما مسلمان باشید و نگاه دارید بعهد خدای

اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ

همه و پراگنده مشوید و یاد کنید نعمت خدای را

عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ

بر شما چون بودید دشمنان پس مهربانی پدید کرد میان دلهای شما

فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَىٰ شَفَا

پس شدید بنعمت او برادران دینی و بودید بر کناره

حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ مِنْهَا كَذَٰلِكَ

گودی از اتش یعنی دوزخ پس خلاص داد شما را از ان همچنان

يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ۞

بیان میکند خدای برای شما نشانهای دلهای خود را تا مگر شما راه راست یابید

نعت الله بالتاء وقد ذكر

عشرا

ع ٨

وَلْتَكُنْ مِّنْكُمْ أُمَّةٌ يَّدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ
بایدکه باشد از شما گروهی که فرا خوانند سوی نیکی

وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ
و فرمایند بکارهای نیک بشرع و باز دارند

عَنِ الْمُنْكَرِ ۚ وَأُولَٰئِكَ
از کارهای ناشایست و ایشانند

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا
و مباشید چون آنانکه جدایی نمودند در اعتقاد و خلاف کردند

مِن بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ ۚ وَأُولَٰئِكَ
پس از آنکه آمد بدیشان دلایل روشن و ایشان

لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝ يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ
مر ایشانرا عذابی بزرگ در روزی که سپید شود بعضی رویها

وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ ۚ فَأَمَّا الَّذِينَ اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ
و سیاه شود بعضی رویها پس اما آنانکه سیاه شد رویهای ایشان

أَكَفَرْتُم بَعْدَ إِيمَانِكُمْ فَذُوقُوا الْعَذَابَ
آیا کافر شدید پس از ایمان شما پس بچشید عذاب را

بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ۝ وَأَمَّا الَّذِينَ
بسبب آنکه بودید که کافر شدید و اما آنانکه

ابْيَضَّتْ وُجُوهُهُمْ فَفِي رَحْمَةِ اللَّهِ ۖ هُمْ فِيهَا
سپید شد رویهای ایشان پس در بهشت خواهند ماند ایشان در آن

خَالِدُونَ ۝ تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ
جاودانه باشند اینها آیتهای خداست میخوانیم آنرا بر تو

بِالْحَقِّ ۗ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِّلْعَالَمِينَ
براستی و خدای نخواهد ستمی برای جهانیان یعنی نسبتی نکند بایشان

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ
و مر خدایرا است آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمین است و با حکم خدای بازگردانند کارها

كُنتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
هستید شما بهترین گروهی که پدید آورده اند برای مردمان میفرمایید بکارهای نیک و آوردن بوحدانیت و طاعت

وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ ۗ وَلَوْ آمَنَ
و باز میدارید از کارهای ناپسندیده و ایمان میآورید بخدای و اگر ایمان آورده

أَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُم ۚ مِّنْهُمُ
اهل کتاب یهود و نصاری محمد و قرآن مر ایشانرا بهتر بودی از ایمان نیاورده مر ایشانرا از ایشانند

الْمُؤْمِنُونَ وَأَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ ۝ لَن يَضُرُّوكُمْ
باور دارندگان و بیشتر ایشان خارجند از فرمان خدای مر زیان نتوانند رسانید شما را جز رنجی

إِلَّا أَذًى ۖ وَإِن يُقَاتِلُوكُمْ يُوَلُّوكُمُ الْأَدْبَارَ
مگر زبانی دروغ و اگر کارزار کنند با شما بدهند بشما پشتها یعنی منهزم شوند

ثُمَّ لَا يُنصَرُونَ ۝ ضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ أَيْنَمَا
پس یاری کرده نشوند لازم گردانیده شد بر ایشان خواری هر جا

ثُقِفُوا إِلَّا بِحَبْلٍ مِّنَ اللَّهِ وَحَبْلٍ مِّنَ النَّاسِ
یافته شوند مگر بعهدی از خدای و عهدی از مردمان بالزام و جزیه

وَبَاءُوا بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ
و سزاوار شدند بارادهٔ انتقام از خدای و لازم گردانیده شد بر ایشان

الْمَسْكَنَةُ ۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ
خواری و درویشی این عذاب بسبب آنکه ایشان بودند که کافر میشدند

بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ الْأَنبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ ۚ ذَٰلِكَ
بکتابهای خدای و می کشتند پیغمبرانرا بنا شایسته و استحقاق این

بِمَا عَصَوا وَّكَانُوا يَعْتَدُونَ ۝ لَيْسُوا سَوَاءً ۗ
بسبب آنست که نافرمانی کردند و بودند از حد در میگذشتند نه اند برابر اهل کتاب یعنی مؤمنان اهل کتاب چون عبدالله سلام و یاران او

مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَائِمَةٌ يَتْلُونَ
برابر نیستند با کافران اهل کتاب یا جهودان یا همه مسلمان برابر نیستند از خاندان گناهکار یا عنید که بر پیروی داست بخوانند

آيَاتِ اللَّهِ آنَاءَ اللَّيْلِ وَهُمْ يَسْجُدُونَ
ایتهای خدایرا در ساعات شب و ایشان نماز میکنند بعضی گفته اند مراد نماز تهجد است میان نماز خفتن و بامداد

عشر

يُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
ایمان میاورند بخدای وجود قیامت وبفرمایند بکارهای شرعی نیکو

وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ ط
واز بد میدارند از کارنا لایق ومی شتابند در اداء وظایف نیکیها

وَاُولٰٓئِكَ مِنَ الصّٰلِحِينَ ۝ وَمَا يَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ
وایشان از جملهٔ بندگان نیکند وهیچ نیکی از ایشان نیست

فَلَنْ يُكْفَرُوهُ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ ۝ اِنَّ الَّذِينَ
پس هرگز از ثواب آن منع کرده نشوند وخدای داناست بحال پرهیزگاران بدرستی که آنانکه

كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ اَمْوَالُهُمْ وَلَآ اَوْلَادُهُمْ
کافر شدند هرگز بکار نیاید ایشان را خواستهای ایشان نه فرزندان ایشان

مِنَ اللّٰهِ شَيْئًا ط وَاُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ ج هُمْ فِيهَا خٰلِدُونَ
از عذاب خدای هیچ چیز وایشان ملازمان آتشند ایشان در آتش جاودانه باشند

مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هٰذِهِ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ
داستان آنچه نفقه میکنند کفار بمعاونت ومنافقان در راه دفع در دین زندگانی نزدیک چون داستانی

رِيحٍ فِيهَا صِرٌّ اَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ ظَلَمُوٓا اَنْفُسَهُمْ
بادی است که در آن بود سرمای سخت که رسید بکشت زار گروهی که ستم کردند بر خود بعصیان دین

فَاَهْلَكَتْهُ ط وَمَا ظَلَمَهُمُ اللّٰهُ وَلٰكِنْ اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ
پس هلاک کند آن را و ستم نکرد بر ایشان خدای ولیکن بر نفس خود ستم کردند بعصیان دین

يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بِطَانَةً مِنْ دُونِكُمْ
ای آنانکه ایمان آوردید مگیرید دوست خالصه از امل ملت شما

لَا يَاْلُونَكُمْ خَبَالًا ط وَدُّوا مَا عَنِتُّمْ ج قَدْ بَدَتِ
تقصیر نمیکنند در حق شما فساد را دوست داشتند در شقاوت افتادن شما بحقیقت پیدا شده

الْبَغْضَآءُ مِنْ اَفْوَاهِهِمْ ۖ ج وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ
دشمنی از دهنهای ایشان در آنها محاورت واچه نهان میدارد سینهای ایشان

اَكْبَرُ ط قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْاٰيٰتِ اِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ
بزرگتر است بحقیقت بیان کردیم برای شما ایتها را اگر هستید که در یابید

هٰٓاَنْتُمْ اُولَآءِ تُحِبُّونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ وَتُؤْمِنُونَ
اینید شما این گروهی که دوست میدارید ایشانرا ودوست نمیدارند شما را وایمان می آورید

بِالْكِتٰبِ كُلِّهِ ج وَاِذَا لَقُوكُمْ قَالُٓوا اٰمَنَّا وَاِذَا خَلَوْا
بجنس کتاب آسمانی همه آن وچون بشما رسند گویند ایمان آوردیم وچون خالی شوند

عَضُّوا عَلَيْكُمُ الْاَنَامِلَ مِنَ الْغَيْظِ ط قُلْ مُوتُوا
بگزند بشما سر انگشتها را از غایت خشم بگو بمیرید

بِغَيْظِكُمْ ط اِنَّ اللّٰهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ
بخشم شما بدرستی که خدای داناست بضمایر سینها

اِنْ تَمْسَسْكُمْ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ ۖ وَاِنْ تُصِبْكُمْ
اگر برسد شما را نیکوئی اندوهگن گردانند ایشانرا واگر رسد بشما

سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا بِهَا ط وَاِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضُرُّكُمْ
بدی شاد شوند بدان واگر صبر نمایید بر طاعت ایشان وپرهیزکاری کنید زیان نکند شما را

كَيْدُهُمْ شَيْئًا ط اِنَّ اللّٰهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ
بدخواهی ایشان هیچ چیز از گردن بدستی که خدای بدانچه میکنند داناست

وَاِذْ غَدَوْتَ مِنْ اَهْلِكَ تُبَوِّئُ الْمُؤْمِنِينَ
ویاد کن آن را که بامداد بیرون شدی از نزد اهل خانه خود مدینه را جای دهی مومنان را

مَقَاعِدَ لِلْقِتَالِ ط وَاللّٰهُ
در مواضع استادن برای کارزار وخدای

اِذْ هَمَّتْ طَّآئِفَتَانِ مِنْكُمْ اَنْ تَفْشَلَا ۙ وَاللّٰهُ
چون قصد کردند دو طایفه که بزدلی نمایند از شما که لشکر بودند وخدای

وَلِيُّهُمَا ط وَعَلَى اللّٰهِ
یار ایشان بود پس باید که برخدای

وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللّٰهُ بِبَدْرٍ وَّاَنْتُمْ اَذِلَّةٌ ج
وبحقیقت یاری فرمود شما را خدای بدر وشما ضعیف حال بودید

فَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ
پس بترسید از خدای تا مگر شما سپاس داری نمایید

ع ۱۲۰۹ عشر

إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ يُمِدَّكُمْ
چون میگفتی تو مومنانرا آیا مدد نمیکند شمارا که مدد فرماید شمارا

رَبُّكُمْ بِثَلٰثَةِ آلٰفٍ مِنَ الْمَلٰٓئِكَةِ مُنْزَلِينَ ۝ بَلٰٓى
پروردگار شما بسه هزار فرشتگان فرو فرستادگان آری

إِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا وَيَأْتُوكُمْ مِنْ فَوْرِهِمْ هٰذَا يُمْدِدْكُمْ
اگر صبر نمایید و پرهیزگاری نمایید و آیند شما از ان کنار ساعت ایشان این ساعت

رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ آلٰفٍ مِنَ الْمَلٰٓئِكَةِ مُسَوِّمِينَ ۝
پروردگار شما بپنج هزار از فرشتگان نشان کرده خود را

وَمَا جَعَلَهُ اللّٰهُ إِلَّا بُشْرٰى لَكُمْ وَلِتَطْمَئِنَّ قُلُوبُكُمْ
و نگردانید خدای مگر برای مژده دادن مر شما را و تا آرام یابد دلهای

بِهٖ ط وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ
بدان و نیست یاری از نزد

لِيَقْطَعَ طَرَفًا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَوْ يَكْبِتَهُمْ
تا ببرد کناره را از انانکه کافر شدند یا ذلیل کند ایشانرا

فَيَنْقَلِبُوا خَائِبِينَ ۝ لَيْسَ لَكَ
پس بازگردند حال انکه نومید باشند نیست ترا

مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبَهُمْ فَإِنَّهُمْ ظٰلِمُونَ ۝
از کار خدای در واقعه احد هیچ چیز یا بتوبه دهد بر ایشان یا عذاب کند ایشانرا که بدرستی ایشان ستمکارانند

وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ط يَغْفِرُ لِمَنْ
و خدایرا است انچه در آسمانهاست و انچه در زمین است بیامرزد مر

يَشَآءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَآءُ ط وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝
انرا که خواهد و عذاب کند انرا که خواهد و خدای آمرزگار مهربان

يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا الرِّبٰوٓا أَضْعَافًا
ای انانکه ایمان آوردید مخورید ربوا را چندین برابر

مُضٰعَفَةً ز وَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۝
فزون گردانیده و بترسید از خدای تا شما رستگاری یابید

ع ۱۹۶

عشر ۱۳

وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي أُعِدَّتْ لِلْكٰفِرِينَ ۝ وَأَطِيعُوا اللّٰهَ
و بترسید از آتشی که ساخته شده است برای کافران و فرمان برید خدایرا

وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ۝ وَسَارِعُوٓا إِلٰى مَغْفِرَةٍ
و پیغمبر او را تا مگر شما رحمت کرده شوید و شتابید سوی

مِنْ رَبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمٰوٰتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ
از پروردگار شما و بهشتی که پهنای ان آسمانهاست و زمین ساخته شده است

لِلْمُتَّقِينَ ۝ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّآءِ وَالضَّرَّآءِ وَالْكٰظِمِينَ
برای پرهیزگاران انانکه نفقه میکنند در حالت شادی و در حالت تنگدستی و فرو خورندگان

الْغَيْظَ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ ط
خشم را و عفو کنندگان از مردم

وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوٓا أَنْفُسَهُمْ
و انانکه چون کنند کاری بغایت زشت را یا ستم کنند

ذَكَرُوا اللّٰهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ
یاد آرند خدای را پس آمرزش خواهند گناهان ایشانرا

يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا اللّٰهُ ص وَلَمْ يُصِرُّوا عَلٰى مَا
آمرزد گناهانرا مگر خدای و دوام نکنند بر انچه

فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ ۝ أُولٰٓئِكَ جَزَآؤُهُمْ
کردند و ایشان میدانند حال انکه آن کار را ایشان

مَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَجَنّٰتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
آمرزشی است از پروردگار ایشان و بوستانهای که میرود از زیر درختان

الْأَنْهٰرُ خٰلِدِينَ فِيهَا وَنِعْمَ أَجْرُ الْعٰمِلِينَ ۝
ان جویها حال انکه جاوید باشند درانها و نیکو مزد کارکنندگان انجا

قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ سُنَنٌ ۝ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ
بحقیقت گذشت پیش از شما از امتان گذشته پس بروید در زمین

فَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ۝
پس نگاه کنید که چگونه بود انجام کار دروغ داشتگان

سارعوا بغیر واو قبل السین اک

هٰذَا بَيَانٌ لِّلنَّاسِ وَهُدًى وَّمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ ۝
وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنتُمُ الْأَعْلَوْنَ إِن كُنتُم
مُّؤْمِنِينَ ۝ إِن يَمْسَسْكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ
قَرْحٌ مِّثْلُهُ ۚ وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ
وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَتَّخِذَ مِنكُمْ شُهَدَاءَ ۗ
وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ۝ وَلِيُمَحِّصَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا
وَيَمْحَقَ الْكَافِرِينَ ۝ أَمْ حَسِبْتُمْ أَن تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ
وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنكُمْ وَيَعْلَمَ
الصَّابِرِينَ ۝ وَلَقَدْ كُنتُمْ تَمَنَّوْنَ الْمَوْتَ مِن قَبْلِ
أَن تَلْقَوْهُ ۖ فَقَدْ رَأَيْتُمُوهُ وَأَنتُمْ تَنظُرُونَ ۝
وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ ۚ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِهِ الرُّسُلُ ۚ أَفَائِن
مَّاتَ أَوْ قُتِلَ انقَلَبْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ ۚ وَمَن يَنقَلِبْ عَلَىٰ
عَقِبَيْهِ فَلَن يَضُرَّ اللَّهَ شَيْئًا ۗ وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ

هذا بیان للناس وهدی وموعظة للمتقین
ولا تهنوا ولا تحزنوا وانتم الاعلون ان کنتم
مؤمنین ان یمسسکم قرح فقد مس القوم
قرح مثله وتلک الایام نداولها بین الناس
ولیعلم الله الذین امنوا ویتخذ منکم شهداء
والله لا یحب الظالمین ولیمحص الله الذین امنوا
ویمحق الکافرین ام حسبتم ان تدخلوا الجنة
ولما یعلم الله الذین جاهدوا منکم ویعلم
الصابرین ولقد کنتم تمنون الموت من قبل
ان تلقوه فقد رأیتموه وانتم تنظرون
وما محمد الا رسول قد خلت من قبله الرسل افائن
مات او قتل انقلبتم علی اعقابکم ومن ینقلب علی
عقبیه فلن یضر الله شیئا وسیجزی الله الشاکرین

ع ۱۴

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَن تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ كِتَابًا
مُّؤَجَّلًا وَمَن يُرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَن يُرِدْ
ثَوَابَ الْآخِرَةِ نُؤْتِهِ مِنْهَا وَسَنَجْزِي الشَّاكِرِينَ
وَكَأَيِّن مِّن نَّبِيٍّ قَاتَلَ مَعَهُ رِبِّيُّونَ
كَثِيرٌ فَمَا وَهَنُوا لِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ وَمَا ضَعُفُوا وَمَا اسْتَكَانُوا ۗ وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ
وَمَا كَانَ قَوْلَهُمْ إِلَّا أَن قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا
ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا
وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ۝ فَآتَاهُمُ اللَّهُ
ثَوَابَ الدُّنْيَا وَحُسْنَ ثَوَابِ الْآخِرَةِ ۗ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تُطِيعُوا الَّذِينَ كَفَرُوا
يَرُدُّوكُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ فَتَنقَلِبُوا خَاسِرِينَ
بَلِ اللَّهُ مَوْلَاكُمْ ۖ وَهُوَ

وما کان لنفس ان تموت الا باذن الله کتابا
مؤجلا ومن یرد ثواب الدنیا نؤته منها ومن یرد
ثواب الاخرة نؤته منها وسنجزی الشاکرین
وکاین من نبی قاتل معه ربیون
کثیر فما وهنوا لما اصابهم فی سبیل
الله وما ضعفوا وما استکانوا والله یحب الصابرین
وما کان قولهم الا ان قالوا ربنا اغفر لنا
ذنوبنا واسرافنا فی امرنا وثبت اقدامنا
وانصرنا علی القوم الکافرین فآتاهم الله
ثواب الدنیا وحسن ثواب الاخرة
یا ایها الذین امنوا ان تطیعوا الذین کفروا
یردوکم علی اعقابکم فتنقلبوا خاسرین
بل الله مولاکم وهو

ع ۱۵

نوٹ بالاخلاص فی الحرفین ب ل ع ف

قتل ادح

ع ۷

سَنُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ بِمَا

زود بود له فلیم دبه دلهای انانکه کافرشدند ترس را ببب انکه

أَشْرَكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ سُلْطَانًا ۚ

انباز آوردانیدند باخدای انانکه فرونفرستاد خدای باشرك ان حجتی

وَمَأْوَاهُمُ النَّارُ ۖ وَبِئْسَ مَثْوَى الظَّالِمِينَ

وجای ایشان اتش است وبدا جای شرکان

وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ وَعْدَهُ إِذْ تَحُسُّونَهُمْ

وبحقیقت راست گردانید خدای برای شما وعدهٔ خودرا چون میکشتید شما

بِإِذْنِهِ ۖ حَتَّىٰ إِذَا فَشِلْتُمْ وَتَنَازَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ

بفرمان او تاچون بددل شدید ومنازعت نمودید بایکدیگر درکار

وَعَصَيْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا أَرَاكُمْ مَا تُحِبُّونَ ۖ

ونافرمانی کردید پس از انکه نمود خدای شما انچه دوست میداشتید

مِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَنْ

از شما بود کسی که میخواست دنیا را واز شما بود کسی

يُرِيدُ الْآخِرَةَ ۚ ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ لِيَبْتَلِيَكُمْ ۖ

که میخواست ثواب آن جهانرا پس باز گردانید شمارا ازایشان تا بیازماید شما را

وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ ۗ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَلَى

وبحقیقت عفو کرد از شما وخدای خاوند بخشایش است بر

الْمُؤْمِنِينَ ۝ إِذْ تُصْعِدُونَ وَلَا تَلْوُونَ عَلَىٰ أَحَدٍ

مومنان چون دور میرفتید وملتفت نمی شدید بر کسی

وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ فِي أُخْرَاكُمْ فَأَثَابَكُمْ

وپیغمبر میخواند شمارا در پس شما پرچنرا داد شمارا

غَمًّا بِغَمٍّ لِكَيْلَا تَحْزَنُوا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ

غمی بر غمی تا اندوهگین نشوید بر انچه فوت شد از شما

وَلَا مَا أَصَابَكُمْ ۗ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝

ونه بر انچه رسید بشما از شدائد وخدای اگاه است بانچه میکنید

قیل ان لکیلا موصولة هنا باتفاق

ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ بَعْدِ الْغَمِّ أَمَنَةً نُعَاسًا

پس فرو فرستاد بر شما پس ازان غم ایمنی را خوابی

يَغْشَىٰ طَائِفَةً مِنْكُمْ ۖ وَطَائِفَةٌ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ

می پوشید طایفه را از شما وطایفه را که اندوهگین کرده بود

أَنْفُسُهُمْ يَظُنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ ۖ

مصالح نفسهای خود ایشان گمانی بردند بخدای گمان نادرست گمان اهل شرك وجاهلیت

يَقُولُونَ هَلْ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ مِنْ شَيْءٍ ۗ قُلْ إِنَّ

میگفتند هیچ چیز مارا از نصرت هیچ چیز بگو بدرستی

الْأَمْرَ كُلَّهُ لِلَّهِ ۗ يُخْفُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ مَا

ان فرمان همه خدایراست نهان میدارند در نفسهای ایشان انرا

لَا يُبْدُونَ لَكَ ۖ يَقُولُونَ لَوْ كَانَ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ

که آشکارا نمیکنند برای تو میگویند اگر بودی مارا از کار

شَيْءٌ مَا قُتِلْنَا هَاهُنَا ۗ قُلْ لَوْ كُنْتُمْ فِي

چیزی نکشتندی مارا اینجا بگو اگر بودید شما در

بُيُوتِكُمْ لَبَرَزَ الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ

خانهای خویش هرانینه بیرون امدندی انانکه نبشته بود برایشان کشتن

إِلَىٰ مَضَاجِعِهِمْ ۖ وَلِيَبْتَلِيَ اللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ وَلِيُمَحِّصَ

بان موضع که قتل ایشان انجا نقدیر رفته بود وتا شیه ازمایش انچه در سینهای شماست

مَا فِي قُلُوبِكُمْ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ

که در دلهای شماست وسامان کرد وخدای انچه در سینهاست

إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ ۙ إِنَّمَا

بدرستی انانکه بگریختند از شما دران روز که بهم رسیدند دو گروه بدرستی که

اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا ۖ وَلَقَدْ

بلغزانید ایشانرا دیو ببب برخی انچه کسب کرده بودند از کردهٔ

عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ

عفو فرمود خدای از ایشان بدرستی که خدای

لان انما خبر ان

١٤٩ ع

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَكُوْنُوْا كَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا

ای آنانکه ایمان آورده‌اید مباشید چون آنانکه کافر شدند

وَقَالُوْا لِاِخْوَانِهِمْ اِذَا ضَرَبُوْا فِى الْاَرْضِ

وگفتند مر برادران ایشانرا چون میرفتند در زمین بهری

اَوْ كَانُوْا غُزًّى لَّوْ كَانُوْا عِنْدَنَا مَا مَاتُوْا وَمَا

یا بودندی غازیان دشمنان دین اگر بودندی نزدما نمردندی و

قُتِلُوْا ۚ لِيَجْعَلَ اللّٰهُ ذٰلِكَ حَسْرَةً فِىْ قُلُوْبِهِمْ ؕ

کشته نشدندی تا گرداند خدای آن گفتار را اندوه خوردنی در دلهای ایشان

وَاللّٰهُ يُحْيٖ وَيُمِيْتُ ؕ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ

وخدای زنده میگرداند ومیمیراند وخدای بآنچه میکنید بینا است

وَلَئِنْ قُتِلْتُمْ فِىْ سَبِيْلِ اللّٰهِ اَوْ مُتُّمْ

واگر کشته شوید در رهاه دین خدای یا میرید

لَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللّٰهِ وَرَحْمَةٌ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُوْنَ

هرآینه آمرزشی از خدای وبخشایشی بهتر است از آنچه گرد می‌آرید از زخارف دنیوی اغنام

وَلَئِنْ مُّتُّمْ اَوْ قُتِلْتُمْ لَاِلَى اللّٰهِ تُحْشَرُوْنَ

واگر میرید یا کشته شوید هرآینه سوی حلم خدای گردآرند شمارا

فَبِمَا رَحْمَةٍ مِّنَ اللّٰهِ لِنْتَ لَهُمْ ۚ وَلَوْ كُنْتَ

پس بسبب بخشایشی از خدای نرم خوی امدی برایشان والبته الاحمال والا بودی

فَظًّا غَلِيْظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوْا مِنْ حَوْلِكَ

درشت خوی سخت دل هرآینه متفرق شدندی از جوار تو

فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ

پس عفو کن ازایشان وآمرزش خواه برای ایشان ومشاورت کن با ایشان

فِى الْاَمْرِ ۚ فَاِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ

در کار حرب وماستدان پس چون تصمیم عزم کنی پس اعتماد نمای

عَلَى اللّٰهِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِيْنَ

بر خدای بدرستی که خدای دوست دارد آنانرا که کار باو اگذارند

اِنْ يَّنْصُرْكُمُ اللّٰهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ ۚ وَاِنْ

اگر یاری فرماید شمارا خدای هیچ غالب نیست مرشمارا واگر

يَّخْذُلْكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِىْ يَنْصُرُكُمْ مِّنْ بَعْدِهٖ ؕ

فرو گذارد شمارا وخذلان کند شمارا پس کیست آنکه یاری دهد شمارا پس ازان خذلان

وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُوْنَ

وخاص بر خدای پس باید که اعتماد نمایند مومنان

وَمَا كَانَ لِنَبِىٍّ اَنْ يَّغُلَّ ؕ وَمَنْ يَّغْلُلْ يَاْتِ بِمَا

ونیست مر هیچ پیغمبری را که خیانت کند در غنیمت وهرکه خیانت کند بیاید بآنچه

غَلَّ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۚ ثُمَّ تُوَفّٰى كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ

خیانت کرد روز قیامت پس تمام داده شود هرنفسی را جزای آنچه اندوخته بود

وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ۔ اَفَمَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَ اللّٰهِ كَمَنْ بَآءَ

وایشان ستم کرده نشوند آیا پس آنکه تابعت خشنودی خدارا چون آنکس بود که

بِسَخَطٍ مِّنَ اللّٰهِ وَمَاْوٰهُ جَهَنَّمُ ؕ وَبِئْسَ الْمَصِيْرُ هُمْ

بخشمی از خدای وجای او دوزخ بود وبد جای بازگشتن آن ایشان را

دَرَجٰتٌ عِنْدَ اللّٰهِ ؕ وَاللّٰهُ بَصِيْرٌ بِمَا يَعْمَلُوْنَ لَقَدْ

اصحاب درجات نزد خدای وخدای بینا است بآنچه میکنند بحقیقت

مَنَّ اللّٰهُ عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ اِذْ بَعَثَ فِيْهِمْ رَسُوْلًا مِّنْ اَنْفُسِهِمْ

انعام فرمود خدای بر مومنان چون فرستاد درمیان ایشان پیغمبری فرستاده از جنس ایشان

يَتْلُوْا عَلَيْهِمْ اٰيٰتِهٖ وَيُزَكِّيْهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتٰبَ

که بخواند بر ایشان قرآن او را وپاک میگرداند ایشانرا از شرک واخلاق زمیمه وی آموزد اذ ایشانرا

وَالْحِكْمَةَ ۚ وَاِنْ كَانُوْا مِنْ قَبْلُ لَفِىْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ اَوَلَمَّآ

وبیان شرایع وبدرستی که ایشان بودند پیش ازین هرآینه در گمراهی هویدا آیا چون

اَصَابَتْكُمْ مُّصِيْبَةٌ قَدْ اَصَبْتُمْ مِّثْلَيْهَا قُلْتُمْ اَنّٰى هٰذَا ؕ

در رسد بشما واقعه که بدو برابر آنرا رسیده بودید بدشمنان آنچه گرد بدید بدشمنان

قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اَنْفُسِكُمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ

بگوای محمد آن از نزد شماست که اختیار کردید حرب را بدرستی که خدای

عشر ۱۲۰۵

تیلوا رسم الامام بالالف وشبهه اذا كانت الواو اصلية نحو يرجوا واشكوا وادعوا ويربوا الا موضع وهو عسى الله ان يعفو عنهم

وَمَآ أَصَابَكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ فَبِإِذْنِ اللّٰهِ وَلِيَعْلَمَ
وآنچه رسید دران روز که بهم رسیدند دو لشکر پس بفرمان خدای بود وظاهر گرداند
الْمُؤْمِنِينَ ۝ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ نَافَقُوا ۖ وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا
خدای مومنانرا وظاهر گرداند آنانرا که منافق گردند وگفته شد مرایشانرا که بیایید
قَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ أَوِ ادْفَعُوا ۖ قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا
کارزار کنید در راه دین خدای یا دفع کنید گفتند اگر بدانیم خود آنرا که کارزار میکنند گفتند اگر کارزاری دانستی
لَّاتَّبَعْنَاكُمْ ۖ هُمْ لِلْكُفْرِ يَوْمَئِذٍ أَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمَانِ
مر اینه متابعت نمودیمی شمارا ایشان برای کافری دران روز نزدیکتر بودند از ایشان برای ایمان
يَقُولُونَ بِأَفْوَاهِهِمْ مَّا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ ۗ وَاللّٰهُ أَعْلَمُ
میگویند بدهنای ایشان آنچه نیست در دلهای ایشان وخدای داناتر است
بِمَا يَكْتُمُونَ ۝ الَّذِينَ قَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ وَقَعَدُوا لَوْ
بآنچه نهان میدارند آنانکه گفتند برای برادران ایشان و حال آنکه قاعد شدند اگر
أَطَاعُونَا مَا قُتِلُوا ۗ قُلْ فَادْرَءُوا عَنْ أَنفُسِكُمُ الْمَوْتَ
از فرمان بردندی ما را کشته نشدندی بگو پس دفع کنید از خویشتن مرگ را
إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ۝ وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا
اگر هستید راست گویان و مپندار دیگر آنانرا که کشته شدند
فِي سَبِيلِ اللّٰهِ أَمْوَاتًا ۚ بَلْ أَحْيَاءٌ عِندَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ ۝
در راه دین خدای مرده اند نه ایشان زنده اند نزد پروردگار ایشان روزی داده میشوند
فَرِحِينَ بِمَا آتَاهُمُ اللّٰهُ مِن فَضْلِهِ وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ
خوش حال آنچه شادانه بایشان داد ایشانرا خدای از فضل خود و شادمانه میشوند بآنانکه
لَمْ يَلْحَقُوا بِهِم مِّنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۝
نرسیدند بایشان پس ازدمان ایشان که هیچ ترس نیست برایشان و نه ایشان اندوهگن شوند
يَسْتَبْشِرُونَ بِنِعْمَةٍ مِّنَ اللّٰهِ وَفَضْلٍ وَ
شادمانه میشوند بنیکی از خدای و فزونی ثواب
أَنَّ اللّٰهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ ۝
و آنکه خدای ضایع نکرداند مزد مومنانرا

الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلّٰهِ وَالرَّسُولِ مِن بَعْدِ مَآ أَصَابَهُمُ
آنانکه اجابت نمودند مر خدایرا و پیغمبررا در عاوت قتال پس آنچه رسید بایشان
الْقَرْحُ ۚ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقَوْا
خستگی مر آنانرا است که نیکی کردند از ایشان و پرهیزکاری کردند از مخالفت نزدی تمام
الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ
آنانکه گفت مرایشانرا مردم منافق که بدرستی که مردم شک کرده اند بحقیقت جمع کرده اند مرشما را
فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا ۖ وَقَالُوا حَسْبُنَا اللّٰهُ وَنِعْمَ
پس بترسید ازایشان پس بیفزود ایشانرا ایمان و گفتند بسنده است ما را خدای و نیکو
الْوَكِيلُ فَانقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ مِّنَ اللّٰهِ وَفَضْلٍ لَّمْ يَمْسَسْهُمْ
کارسازی را پس بازگشتند بنعمتی از خدای و فزونی نرسید بایشان
سُوءٌ وَاتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللّٰهِ ۗ وَاللّٰهُ
هیچ بدی و متابعت نمودند خشنودی خدایرا و خدای خداوند بخشایش تمام است
إِنَّمَا ذَٰلِكُمُ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ ۖ فَلَا
بدرستی که آن دیو میترساند شما را ازدوستان خود پس
تَخَافُوهُمْ وَخَافُونِ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ۝
مترسید ازایشان و بترسید ازمن اگر هستید مصدقان ایمان
وَلَا يَحْزُنكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ
و نباید اندوهگن کرداند ترا آنانکه شتاب می نمایند در کفر
إِنَّهُمْ لَن يَضُرُّوا اللّٰهَ شَيْئًا ۗ يُرِيدُ اللّٰهُ أَلَّا
بدرستی که ایشان هرگز زیان نتوانند رسانید دین خدایرا چیزی از خدای خواهد
يَجْعَلَ لَهُمْ حَظًّا فِي الْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ
نگرداند مرایشانرا هیچ بهره در ان جهان و مرایشانرا است عذابی
عَظِيمٌ ۝ إِنَّ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ
بزرگ بدرستی که آنانکه اختیار کردند کفررا بجای ایمان
لَن يَضُرُّوا اللّٰهَ شَيْئًا ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ
هرگز نتوانند زیانی رسانید دین خدایرا چیزی از خدای و مرایشانرا عذابی دردناک

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّمَا نُمْلِي لَهُمْ خَيْرٌ لِّأَنفُسِهِمْ ط
وباید که نپندارند آنانکه کافر شدند که مهلت دادن ما ایشانرا بهتر است برای ایشان

إِنَّمَا نُمْلِي لَهُمْ لِيَزْدَادُوا إِثْمًا ج وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ۝
کافر شدند مهلت میدهیم ایشانرا تا زیاده شوند در گناه و ایشانراست عذابی خوار کننده

مَّا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَىٰ مَا أَنتُمْ عَلَيْهِ حَتَّىٰ
نیست خدایرا که بگذارد مؤمنانرا بر آن حال که شما بر آنید تا

يَمِيزَ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ ط وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُطْلِعَكُمْ
جدا گرداند خبیث را از طیب و نباشد که خدای مطلع گرداند شمارا

عَلَى الْغَيْبِ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يَجْتَبِي مِن رُّسُلِهِ مَن يَشَاءُ ۝
بر غیب ولیکن خدای برگزیند از پیغمبران فرستادگان خود آنرا که خواهد

فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ج وَإِن تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا فَلَكُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ
پس ایمان آرید بخدای و پیغمبران او و اگر ایمان آرید و پرهیزکاری نمایید پس شمارا است مزد تمام

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخَلُونَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِن
و باید که نپندارند آنانکه بازمیدارند آنچه داد ایشانرا خدای از

فَضْلِهِ هُوَ خَيْرًا لَّهُم ط بَلْ هُوَ شَرٌّ لَّهُمْ ط
بخشایش خود که آن بهتر است مر ایشانرا نه که آن بدتر است

سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخِلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ط وَلِلَّهِ مِيرَاثُ
زود باشد که بگردن در افکنند آنچه بخیلی نمودند بدان روز قیامت و مر خداییراست

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ط وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۝
آنچه تواند که میراث آسمانها و زمین و خدای بآنچه میکنید شما کاملست

لَّقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ
بتحقیق شنود خدای گفتار آنانرا که گفتند بدرستی که خدای درویش است

وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ ج سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا وَقَتْلَهُمُ الْأَنبِيَاءَ
و ما توانگرانیم زود بود که بنویسیم بر جریدهٔ اعمال آنرا که گفتند و کشتن ایشان پیغمبرانرا

بِغَيْرِ حَقٍّ وَنَقُولُ ذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ۝
بی شبهت بحق و گوییم ایشانرا بچشید رنج آتش سوزان

ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ
آن عذاب بسبب آنست که پیش فرستاده دستهای شما از اعمال و بسبب آنکه خدای نیست

لِّلْعَبِيدِ ۝ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ عَهِدَ إِلَيْنَا أَلَّا نُؤْمِنَ
مر بندگان را آنانکه گفتند بدرستی که خدای بیمان کرد با ما که

لِرَسُولٍ حَتَّىٰ يَأْتِيَنَا بِقُرْبَانٍ تَأْكُلُهُ النَّارُ ط قُلْ قَدْ
ایمان نیاوریم مر هیچ پیغمبری را تا که آرد بما قربانی مذبوحی برای خدای که خورد آنرا آتش بگو بتحقیق

جَاءَكُمْ رُسُلٌ مِّن قَبْلِي بِالْبَيِّنَاتِ وَبِالَّذِي قُلْتُمْ فَلِمَ
آمدند شما را پیغمبرانی پیش از زمان من بامعجزات روشن و بآنچه گفتید پس چرا

قَتَلْتُمُوهُمْ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ۝ فَإِن كَذَّبُوكَ
کشتید ایشانرا اگر هستید راست گویان پس اگر دروغ زن دارند ترا

فَقَدْ كُذِّبَ رُسُلٌ مِّن قَبْلِكَ جَاءُو بِالْبَيِّنَاتِ
پس بتحقیق دروغ زن کردند پیغمبرانرا پیش از تو که آمدند بامعجزات ظاهر

وَالزُّبُرِ وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ط
و کتابها و کتاب روشن هر جانی را چشندهٔ طعم مرگ است

وَإِنَّمَا تُوَفَّوْنَ أُجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ط فَمَن زُحْزِحَ
و بدرستی که تمام دهند شما را مزدهای شما در روز قیامت پس هر که دور داشته شود

عَنِ النَّارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ ط وَمَا الْحَيَاةُ
از آتش و درآرند او را در بهشت پس بتحقیق فیروزی یافت و نیست زندگانی

الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ ۝ لَتُبْلَوُنَّ فِي أَمْوَالِكُمْ
این جهان مگر کالای فریب و البته صورت بندید در اموال شما

وَأَنفُسِكُمْ وَلَتَسْمَعُنَّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
و نفسهای شما و البته شنوید از آنانکه دادند ایشانرا کتاب

مِن قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَذًى كَثِيرًا ط
پیش از زمان شما و از آنانکه شرک آوردند رنج بسیار

وَإِن تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ ذَٰلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ۝
و اگر صبر کنید و پرهیزکاری نمایید پس بدرستی که آن کارها فرودنی است و باید کرد

وَاِذْ اَخَذَ اللّٰهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ اُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ
چون گرفت خدای عهد آنانرا که دادند ایشانرا کتاب مر اینه صویا کنید آن کتاب را برای مردم

وَلَا تَكْتُمُونَهُ فَنَبَذُوهُ وَرَآءَ ظُهُورِهِمْ وَاشْتَرَوْا بِهِ
و پنهان نکنید آن احکام آنرا پس فکندند آنرا پس پشتهای ایشان و بدل کردند بدان بهایی

ثَمَنًا قَلِيلًا ۖ فَبِئْسَ مَا يَشْتَرُونَ ۝ لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ
اندک را پس بدا انچه خریدند مپندار انانرا شاد شوند

بِمَا اَتَوْا وَّيُحِبُّونَ اَنْ يُّحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا فَلَا
بانچه کردند و دوست میدارند که ستایند ایشانرا بانچه نکرده اند پس

تَحْسَبَنَّهُمْ بِمَفَازَةٍ مِّنَ الْعَذَابِ ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ۝
مپندار ایشانرا بجای رستن از عذاب و مر ایشانرا عذابی دردناک

وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۗ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝
و مر خدایرا ست پادشاهی آسمانها و زمین و خدای بر همه چیزی توانا ست

اِنَّ فِي خَلْقِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاخْتِلَافِ الَّيْلِ
بدرستی که در آفرینش آسمانها و زمین و در آمد شد

وَالنَّهَارِ لَاٰيٰتٍ لِّاُولِي الْاَلْبَابِ ۝ الَّذِينَ يَذْكُرُونَ
و روز مر نشانهای دلیل را روشن خردان انانند که یاد میدارند

اللّٰهَ قِيَامًا وَّقُعُودًا وَّعَلٰى جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي
خدای را ایستاده و نشسته و بر پهلوها خفته و اندیشه میکنند در

خَلْقِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هٰذَا بَاطِلًا
آفرینش آسمانها و زمین ای پروردگار ما نافریدی این بیهوده

فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ۝
پس نگاه دار ما را از عذاب آتش

اِنَّكَ مَنْ تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ اَخْزَيْتَهُ ۗ
بدرستی که هر که را در آری دوزخ را پس بخیقت دور کردی او را

وَمَا لِلظّٰلِمِينَ مِنْ اَنْصَارٍ ۝
و نیست ستمکاران را هیچ یاری

لا تحسبن ک

لا تحسبن د

فلا تحسبنهم دح

ع ۱۱

عشر ۱۱

رَبَّنَآ اِنَّنَا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُّنَادِي لِلْاِيمَانِ اَنْ اٰمِنُوا بِرَبِّكُمْ
ای پروردگار ما بدرستی که ما شنیدیم آواز دهنده که میخواند سوی ایمان که ایمان آورید بپروردگار شما

فَاٰمَنَّا ۚ وصل رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّاٰتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الْاَبْرَارِ ۝
پس ایمان آوردیم ای پروردگار ما پس بیامرز برای ما گناهان ما و بپوشان از ما بدیهای ما و قبض کن روح ما را با نیکان

رَبَّنَا وَاٰتِنَا مَا وَعَدْتَّنَا عَلٰى رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ
ای پروردگار ما بده ما را انچه وعده دادی ما را بزبان پیغمبران تو و رسوا مکن ما را روز

الْقِيٰمَةِ ۗ اِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ ۝ فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ
قیامت که بدرستی که تو خلاف نکنی وعده را پس اجابت فرمود مر ایشانرا پروردگار ایشان

اَنِّي لَآ اُضِيعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِّنْكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ اَوْ اُنْثٰى ۚ
که من ضایع نکردانم کار هیچ کارکننده را از شما از نرینه یا مادینه

بَعْضُكُمْ مِّنْ بَعْضٍ ۚ فَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَاُخْرِجُوا مِنْ
بعضی شما از بعضی دیگرید پس آنانکه هجرت کردند و بیرون کردند ایشانرا از

دِيَارِهِمْ وَاُوذُوا فِي سَبِيلِي وَقَاتَلُوا وَقُتِلُوا لَاُكَفِّرَنَّ
خانهای ایشان و رنجانیدند ایشانرا در راه دین من و کارزار کردند و کشته شدند مر اینه بپوشانم

عَنْهُمْ سَيِّاٰتِهِمْ وَلَاُدْخِلَنَّهُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
از ایشان بدیهای ایشانرا و مر اینه درآرم ایشانرا در بوستانهایی که میرود

الْاَنْهٰرُ ثَوَابًا مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ ۗ وَاللّٰهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ ۝
از فرود درختهای آن جویها پاداشی نیکو از نزد خدای و خدای نزد اوست نیکی پاداش

لَا يَغُرَّنَّكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبِلَادِ ۝ مَتَاعٌ قَلِيلٌ
مباید که فریبد ترا بنعمت و ناز انانکه کافر شدند در شهرها برخورداری اندک است

ثُمَّ مَاْوٰىهُمْ جَهَنَّمُ ۗ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ۝ لٰكِنِ الَّذِينَ اتَّقَوْا
پس جای ایشان دوزخ است و بد گستردنی لیکن انانکه پرهیزکاری کردند

رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنّٰتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِينَ
از پروردگار ایشان مر ایشانرا بوستانهایی که میرود از فرود ایشان جویها جاویدان

فِيهَا نُزُلًا مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ ۗ وَمَا عِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ لِّلْاَبْرَارِ ۝
در آن حال نزلی از نزد خدای و انچه نزد خداست بهتر است مر نیکان را

وقتلوا وقاتلوا ش

وَاِنَّ مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ لَمَنْ يُّؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَمَآ اُنْزِلَ
وبدرستی که از اهل کتابند هرآینه کسانی که ایمان می‌آرند بخدای وآنچه فرستاده شد

اِلَيْكُمْ وَمَآ اُنْزِلَ اِلَيْهِمْ خٰشِعِيْنَ لِلّٰهِ ۙ لَا يَشْتَرُوْنَ
سوی شما وآنچه فرستاده شد سوی ایشان فرمان بردارند برای خدا بدل نمیکنند

بِاٰيٰتِ اللّٰهِ ثَمَنًا قَلِيْلًا ۭ اُولٰۗىِٕكَ لَهُمْ
بآیهای خدای بهائی اندک را ایشان مرایشانرا

اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ سَرِيْعُ الْحِسَابِ
مزد ایشان نزد پروردگار ایشان بدرستی که خدای زود شمارست

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اصْبِرُوْا وَصَابِرُوْا
ای آنانکه ایمان آوردید صبر کنید بر تکالیف وغلبه نمایید بر کفار در صبر قال

وَرَابِطُوْا وَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ
ومحافظت نمائید بر ثغور اسلام وبترسید از خدای تا مگر شما دستگاری یابید

عشر ۲ الکبیر ع

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوْا رَبَّكُمُ الَّذِيْ خَلَقَكُمْ مِّنْ
ای مردمان بترسید از پروردگار شما که آفرید شما را از

نَّفْسٍ وَّاحِدَةٍ وَّخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا
نفسی یگانه وآفرید از آن نفس زن او را وپراکنده گردانید از آن دو

رِجَالًا كَثِيْرًا وَّنِسَاۗءً ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِيْ تَسَاۗءَلُوْنَ
مردان بسیار وزنان بسیار وبترسید از خدای که طلب حوائج میکنید بنام او

بِهٖ وَالْاَرْحَامَ ۭ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيْبًا
وبارحام بترسید ازقطع ارحام بدرستی که خدای هست بر شما نگهبان

وَاٰتُوا الْيَتٰمٰٓى اَمْوَالَهُمْ ۡ وَلَا تَتَبَدَّلُوا الْخَبِيْثَ
وبدهید یتیمان را مالهای ایشان وبدل مکنید

بِالطَّيِّبِ ۠ وَلَا تَاْكُلُوْٓا اَمْوَالَهُمْ اِلٰٓى اَمْوَالِكُمْ ۭ
حلال را بحرام وبخورید مالهای ایشانرا با مالهای خود

اِنَّهٗ كَانَ حُوْبًا كَبِيْرًا وَاِنْ خِفْتُمْ اَلَّا
بدرستی که آن هست گناهی بزرگ واگر ترسید که

تُقْسِطُوْا فِي الْيَتٰمٰى فَانْكِحُوْا مَا طَابَ
عدالت نگاه دارید در کار یتیمان پس بزنی خواهید آنرا که خوش آید

لَكُمْ مِّنَ النِّسَاۗءِ مَثْنٰى وَثُلٰثَ وَرُبٰعَ
شما را از زنان دو دو وسه سه وچهار چهار

فَاِنْ خِفْتُمْ اَلَّا تَعْدِلُوْا فَوَاحِدَةً اَوْ
پس اگر ترسید که عدالت نگاه ندارید میان زنان پس بخواهید یکزن را یا

مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ ۭ ذٰلِكَ اَدْنٰٓى
آنچه مالک شدند دستهای شما ان یکزن را باشد نزدیکتر

اَلَّا تَعُوْلُوْا ۭ وَاٰتُوا النِّسَاۗءَ صَدُقٰتِهِنَّ
بآنکه جور نکنید وبدهید زنانرا مهرهای ایشان

نِحْلَةً ۭ فَاِنْ طِبْنَ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ
عطائی از طیب نفس پس اگر خوش شوند برای شما از چیزی

مِّنْهُ نَفْسًا فَكُلُوْهُ هَنِيْۗـًٔا مَّرِيْۗـًٔا
از آن مهر از روی نفس پس بخورید آنرا گوارنده نفس بشما بخشید گوارنده وطیب عاقبت

وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَاۗءَ اَمْوَالَكُمُ الَّتِيْ
وبدهید سفیهان را اموالتان را که

جَعَلَ اللّٰهُ لَكُمْ قِيٰمًا وَّارْزُقُوْهُمْ فِيْهَا
گردانید خدای برای شما سبب زیستن وخورش دهید ایشانرا در آن اموال

وَاكْسُوْهُمْ وَقُوْلُوْا لَهُمْ قَوْلًا مَّعْرُوْفًا
وبپوشانید ایشانرا وبگوئید ایشانرا سخنی شایسته

وَابْتَلُوا الْيَتٰمٰى حَتّٰٓى اِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ
وبیازمائید یتیمان را تا چون برسند بحد بالغ شدن

فَاِنْ اٰنَسْتُمْ مِّنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوْٓا اِلَيْهِمْ اَمْوَالَهُمْ ۚ
پس اگر بینید از ایشان رشد را پس بدهید بایشان مالهای ایشان را

وَلَا تَاْكُلُوْهَآ اِسْرَافًا وَّبِدَارًا اَنْ يَّكْبَرُوْا ۭ
وبخورید آنرا بزیادتی وشتاب کنان که بزرگ شوند

وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ ۚ وَمَنْ كَانَ فَقِيْرًا
وهر که توانگر باشد باید که نگاه دارد خود را از خوردن مال یتیم وهر که درویش باشد

فَلْيَاْكُلْ بِالْمَعْرُوْفِ ۭ فَاِذَا دَفَعْتُمْ اِلَيْهِمْ اَمْوَالَهُمْ
باید که بخورد بقدر حاجت پس چون بدهید بایشان مالهای ایشان را

فَاَشْهِدُوْا عَلَيْهِمْ ۭ وَكَفٰى بِاللّٰهِ حَسِيْبًا
پس گواه گیرید بر ایشان وبس است خدای حساب کننده

وَابْتَلُوا الْيَتَامٰى حَتّٰى إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ فَإِنْ
وبیازمایید یتیمانرا تا چون رسند بحد زناشوهری پس اگر

آنَسْتُمْ مِنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ
بینید ازایشان صلاحی در معاملها پس تسلیم کنید بایشان مالهای ایشانرا

وَلَا تَأْكُلُوهَا إِسْرَافًا وَبِدَارًا أَنْ يَكْبَرُوا
ومخورید مالهارا بحالانکه اسراف نمایید وشتاب نمایید که بزرك شوند

وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ وَمَنْ كَانَ
ومرکه باشد توانگر پس باید که بی نیازی نماید ومرکه باشد

فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ فَإِذَا دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ
درویش پس باید که بخورد بعرف شرع پس چون تسلیم کنید بایشان

أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهِدُوا عَلَيْهِمْ وَكَفٰى بِاللّٰهِ حَسِيبًا
مالهای ایشانرا پس گواه گیرید برایشان وبسنده است خدای شمار کننده

لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَ
مردانراست بهره ازانچه گذاشت پدر ومادر وخویشان

لِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا
وزنانراست بهره ازانچه گذاشت پدر ومادر وخویشان ازانچه

قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ نَصِيبًا مَفْرُوضًا وَإِذَا حَضَرَ
اندك شد ازو یا بسیار بهره فریضه کرده شده وچون حاضر آیند

الْقِسْمَةَ أُولُوا الْقُرْبٰى وَالْيَتٰمٰى وَالْمَسٰكِينُ
درقسمت نزدیکان خویش ویتیمان ویچارگان

فَارْزُقُوهُمْ مِنْهُ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا
پس روزی دهید ایشانرا ازان مال وبگویید مرایشانرا گفتاری پسندیده

وَلْيَخْشَ الَّذِينَ لَوْ تَرَكُوا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّةً ضِعَافًا
وباید که ترسند انانکه اگر گذارند از پس خود فرزندان

خَافُوا عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا اللّٰهَ وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا
بترسند برحال ایشان پس باید که بپرهیزند از خدای وباید که گویند گفتاری راست

إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتٰمٰى ظُلْمًا إِنَّمَا
بدرستی که انانکه میخورند مالهای یتیمانرا بی استحقاق بدرستی

يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا
که میخورند درشکمها ایشان آتش وزود بود که درآیند درآتش افروخته

يُوصِيكُمُ اللّٰهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ مِثْلُ
وصیت میفرماید شمارا خدای درباب فرزندان شما مر نرینه راست مانند

حَظِّ الْأُنْثَيَيْنِ فَإِنْ كُنَّ نِسَاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ
بهره دو مادینه پس اگر باشند ان فرزندان زنانی زیاده ازدو

فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ وَإِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا
پس مرایشانراست جهار دانك ازانچه گذاشت میت واگر باشد یك دختر پس مرورا است

النِّصْفُ وَلِأَبَوَيْهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا
نیمه ترکه ومرپدر ومادررا هردو یکی مهر ازایشانرا

السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ
شش یك ازانچه گذاشت اگر باشد فرزند اگر باشد مرانرا فرزندی

فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَوَرِثَهُ أَبَوَاهُ
پس اگر نباشد مرورا فرزندی ووارث ماند ازو پدر ومادر او

فَلِأُمِّهِ الثُّلُثُ فَإِنْ كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ
پس مادر اورا است سه یك مال پس اگر باشد مرورا برادران دو

فَلِأُمِّهِ السُّدُسُ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِي
پس مادر اورا است شش یك پس از وصیتی که وصیت کرده

بِهَا أَوْ دَيْنٍ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ
بان یا وامی پدران شما وپسران شما

لَا تَدْرُونَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ نَفْعًا فَرِيضَةً
نمیدانید شما که کدام یك ازایشان نزدیکترست برای شما بنفع الله وصیت کرد یا الله وصیت کرده

مِنَ اللّٰهِ إِنَّ اللّٰهَ كَانَ
فرض کرده خدای بدرستی که خدای

وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ إِنْ لَّمْ يَكُنْ
ونیمه است انچه گذاشت زنان شما اگر نباشد

لَّهُنَّ وَلَدٌ ۚ فَإِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمُ الرُّبُعُ
ایشانرا فرزندی پس اگر باشد ایشانرا فرزندی پس مر شمارا است یک چهارم

مِمَّا تَرَكْنَ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِينَ بِهَا
ازانچه گذاشتند از پس وصیتی که وصیت کرده باشند بآن

أَوْ دَيْنٍ ۗ وَلَهُنَّ الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكْتُمْ إِنْ
یا وامی و مران زنانراست یک چهارم ازانچه گذاشتند بعد از وفات اگر

لَّمْ يَكُنْ لَّكُمْ وَلَدٌ ۚ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ
نباشد مر شمارا فرزندی پس اگر باشد مر شمارا

وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثُّمُنُ مِمَّا تَرَكْتُمْ مِنْ
فرزندی پس مر زنانراست یک هشتم ازانچه گذاشته باشید شما

بَعْدِ وَصِيَّةٍ تُوصُونَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ ۗ
پس از وصیتی که وصیت کرده باشید بآن یا وامی

وَإِنْ كَانَ رَجُلٌ يُورَثُ كَلٰلَةً أَوِ
و اگر باشد مردی که ارث برند او را که نه پدر باشد و نه فرزند

امْرَأَةٌ وَلَهُ أَخٌ أَوْ أُخْتٌ فَلِكُلِّ وَاحِدٍ
زنی و مران مرد را برادری یا خواهری پس مر یکی راست

مِّنْهُمَا السُّدُسُ ۚ فَإِنْ كَانُوا أَكْثَرَ
ازین هر دو شش یک مال پس اگر باشند ان اولاد بیشتر

مِنْ ذٰلِكَ فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الثُّلُثِ
از آن پس ایشان شریکانند در ثلث مال

مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصٰى بِهَا أَوْ دَيْنٍ لَّا
از پس وصیتی که وصیت کرده باشد بآن یا وامی حال انکه

مُضَارٍّ ۚ وَصِيَّةً مِّنَ اللّٰهِ ۗ وَاللّٰهُ
مضرت رساننده باشد وصیت فرمود خدای و خدا

عَلِيمٌ حَلِيمٌ ۗ
دانا است تحمیل نا نمانند

تِلْكَ حُدُودُ اللّٰهِ ۚ وَمَنْ يُّطِعِ اللّٰهَ
انچه گفتیم موضع امر و نهی خدا است و هر که فرمان برداری نماید خدایرا

وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنّٰتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهٰرُ
و پیغمبر او را درآرد او را در بوستانهای که می رود از فرود اشجار آن جویها

خَالِدِينَ فِيهَا ۗ وَذٰلِكَ
حال انکه جاوید باشند درآن و آن

وَمَنْ يَّعْصِ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ
و هر که نافرمانی نماید خدایرا و پیغمبر او را و تجاوز نماید از مواضع منع او

يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُّهِينٌ
درآرد او را در آتشی حال انکه جاوید ماند درآن و مر او را بود عذابی خوار کننده

وَالّٰتِي يَأْتِينَ الْفَاحِشَةَ مِنْ نِّسَائِكُمْ فَاسْتَشْهِدُوا
و ان زنانی که آیند بکارهای زشت یعنی زنا از زنان شما پس گواه طلبید

عَلَيْهِنَّ أَرْبَعَةً مِّنْكُمْ ۚ فَإِنْ شَهِدُوا فَأَمْسِكُوهُنَّ
بر ایشان چهار کس را از شما پس اگر گواهی دهند پس نگاه دارید ایشانرا

فِي الْبُيُوتِ حَتّٰى يَتَوَفّٰهُنَّ الْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ اللّٰهُ لَهُنَّ
در خانها تا انکه قبض روح نمایند ایشانرا ملک الموت یا پدید آرد خدای برای ایشان

سَبِيلًا ۝ وَاللَّذَانِ يَأْتِيَانِهَا مِنْكُمْ فَآذُوهُمَا ۚ فَإِنْ تَابَا
راهی بنکاح یا حد شرع و آن دو مرد که آیند بکارهای بد یعنی لواطه مر ایشانرا از شما پس رنج دهید هر دو را پس اگر توبه کنند

وَأَصْلَحَا فَأَعْرِضُوا عَنْهُمَا ۗ إِنَّ اللّٰهَ
و کار خود را نیکو گردانند و بسامان کنند کار را پس اعراض کنید از ایشان بدرستی که خدا

كَانَ تَوَّابًا رَّحِيمًا ۝ إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللّٰهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ
همیشه توبه پذیرنده مهربان است بدرستی که توبه بر خدا است مر انانرا که کنند کار بد را

بِجَهَالَةٍ ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولٰئِكَ يَتُوبُ
بنادانی پس توبه کنند از زمان نزدیک بیتگ پس آنان باز گردد

اللّٰهُ عَلَيْهِمْ ۗ وَكَانَ اللّٰهُ
خدای بحق ایشان و هست خدای دانا

عَلِيمًا حَكِيمًا ۝
درست کار درست گفتار

ان آیت منسوخ است

وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّاٰتِ ج
وليست توبه مرانانرا كه كنند بدهارا

حَتّٰٓى إِذَا حَضَرَ اَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّى تُبْتُ
تا چون حاضر آيد يكى ازايشان ملك الموت گويد بدرستى كه من توبه كردم

الْـٰٔنَ وَلَا الَّذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارٌ ط
الوقت ونه انانرا كه بميرند وايشان كافران باشند

اُولٰٓئِكَ اَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا اَلِيمًا ۞
انانرا ساخته گردانيديم براى ايشان عذابى دردناك را

يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ اَنْ تَرِثُوا النِّسَآءَ
اى انانرا كه ايمان آورديد حلال نبود شمارا كه بميراث گيريد زنانرا

كَرْهًا ط وَلَا تَعْضُلُوهُنَّ لِتَذْهَبُوا بِبَعْضِ
بخواست ايشان وزندگانى بدشمنيد باايشان تا ببريد بعضى

مَآ اٰتَيْتُمُوهُنَّ اِلَّآ اَنْ يَّاْتِينَ بِفَاحِشَةٍ مُّبَيِّنَةٍ ج
ازانچه داده باشيد ايشانرا مگر كه آرند خصلتى زشت را دشوار هويدا

وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ ج فَاِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ
وزندگانى كنيد باايشان بنيكويى از گفتار وكردار پس اگر نخواهيد ايشانرا

فَعَسٰٓى اَنْ تَكْرَهُوا شَيْـًٔا وَّيَجْعَلَ
پس شايد كه ناخوش داريد چيزى را وگرداند

اللّٰهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا ۞ وَاِنْ اَرَدْتُّمُ
خداى درآن چيز نيكى بسيار وگر خواهيد

اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَّكَانَ زَوْجٍ ۙ وَّاٰتَيْتُمْ
بدل گرفتن زنى بجاى زنى ديگر وداده باشيد

اِحْدٰىهُنَّ قِنْطَارًا فَلَا تَاْخُذُوا مِنْهُ
يكى ازو زنانرا مال بسيار پس باز نگيريد ازان مال

شَيْـًٔا ط اَتَاْخُذُونَهُ بُهْتَانًا وَّاِثْمًا مُّبِينًا ۞
چيزى را آيا فرا ميگيريد آنرا بدروغ وبزه هويدا

وَكَيْفَ تَاْخُذُونَهُ وَقَدْ اَفْضٰى بَعْضُكُمْ اِلٰى
وچگونه فرا گيريد آنرا وبتحقيق رسيد بعضى ازشما

بَعْضٍ وَّاَخَذْنَ مِنْكُمْ مِّيثَاقًا غَلِيظًا ۞ وَلَا
ببعضى كنايت از مضاجعت وگرفتند آن زنان ازشما عهدى قوى يعنى عهد مصاحبت

تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ اٰبَآؤُكُمْ مِّنَ النِّسَآءِ اِلَّا مَا قَدْ
ومخاهيد ازانكه نكاح كردند پدران شما از زنان مگر انچه

سَلَفَ ط اِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَّمَقْتًا ط وَسَآءَ سَبِيلًا ۞
گذشت بدرستى آن هست كارى بد وخشمگين كننده وبد راهى آن

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ اُمَّهٰتُكُمْ وَبَنٰتُكُمْ وَاَخَوٰتُكُمْ
حرام كرده شد بر شما نكاح مادران شما ودختران شما وخواهران شما

وَعَمّٰتُكُمْ وَخٰلٰتُكُمْ وَبَنٰتُ الْاَخِ وَبَنٰتُ الْاُخْتِ
وخواهران پدران شما وخواهران مادران شما ودختران برادر ودختران خواهر

وَاُمَّهٰتُكُمُ الّٰتِىٓ اَرْضَعْنَكُمْ وَاَخَوٰتُكُمْ مِّنَ
ومادران شما انانرا كه شير داده باشند شمارا وخواهران

الرَّضَاعَةِ وَاُمَّهٰتُ نِسَآئِكُمْ وَرَبَآئِبُكُمُ الّٰتِى
حال انانرا كه خواهر از شيرخوران بود ومادران زنان شما ودختران زنان شما

فِى حُجُورِكُمْ مِّنْ نِّسَآئِكُمُ الّٰتِى دَخَلْتُمْ
در كنارهاى شما از زنان شما انانرا كه درون گرديد باايشان

بِهِنَّ ز فَاِنْ لَّمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَلَا جُنَاحَ
پس اگر نباشيد درون گرده باايشان پس هيچ بزه نيست

عَلَيْكُمْ ز وَحَلَآئِلُ اَبْنَآئِكُمُ الَّذِينَ مِنْ
برشما درخواستن زنان وزنان پسران شما انانرا كه از

اَصْلَابِكُمْ ز وَاَنْ تَجْمَعُوا بَيْنَ الْاُخْتَيْنِ اِلَّا
پشتهاى شما اندنه انانرا بپيوندى گرفته وانكه جمع كنيد ميان دو خواهر مگر

مَا قَدْ سَلَفَ ط اِنَّ اللّٰهَ كَانَ
انچه گذشت بدرستى كه خداى هست

يُرِيدُ اللّٰهُ لِيُبَيِّنَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ سُنَنَ الَّذِينَ
بخواهد خدای تا بیان کند برای شما وراه نماید شمارا طریقهای انانکه
مِن قَبْلِكُمْ وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْ ط وَاللّٰهُ
پیش از شما بوده وبازگردد برحمت برشما وخدای داناست درست کار درست کنهاء
يُرِيدُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ
وخدای بخواهد که برحمت بازگردد برشما وبخواهند
الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الشَّهَوَاتِ أَنْ تَمِيلُوا
انانکه متابعت مینمایند آرزوهارا که میل کنند ازدین
مَيْلًا عَظِيمًا ۞ يُرِيدُ اللّٰهُ أَنْ يُخَفِّفَ
میلی بزرگ بخواهد خدای که تخفیف فرماید درتکالیف
عَنْكُمْ ج وَخُلِقَ الْإِنْسَانُ ضَعِيفًا ۞
از شما وآفریده شد آدمی ضعیف صبر نا مینماید بر طاعات واز شهوات
يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوٓا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ
ای انانکه ایمان آورده اید مخورید مالهای شمارا درمیان
بِالْبَاطِلِ إِلَّآ أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِّنْكُمْ
بی وجه شرع مگر که باشد بازرگانی از خشنودی طرفین از شما
وَلَا تَقْتُلُوٓا أَنْفُسَكُمْ ط إِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِكُمْ
ومکشید یکدیگر را بدرستی که خدای هست بکار شما
رَحِيمًا ۞ وَمَنْ يَفْعَلْ ذٰلِكَ عُدْوَانًا وَظُلْمًا فَسَوْفَ
مهربان ومرکه کند ان قتل را نه بطریق خطا ونه بسبیل قصاص پس زود باشد
نُصْلِيهِ نَارًا ط وَكَانَ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيرًا
که درآریم اورا درآتش وهست ان برخدای آسان
إِنْ تَجْتَنِبُوا كَبَآئِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نُكَفِّرْ
اگر دوری کنید از خصلتهای بزرگ انچه باز داشته میشوید ازان پوشیده گردانیم
عَنْكُمْ سَيِّاٰتِكُمْ وَنُدْخِلْكُمْ مُّدْخَلًا كَرِيمًا ۞
از شما خصلتهای بد شما را وبدرآوریم شمارا جای
انیکو یعنی

وَالْمُحْصَنَٰتُ مِنَ النِّسَآءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَٰنُكُمْ ج
وانانکه بند تزوج دهند عقدبانند ازنان شوهر مگر انچه مالک شده
كِتَٰبَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ ج وَأُحِلَّ لَكُمْ مَّا وَرَآءَ ذٰلِكُمْ أَنْ تَبْتَغُوا
از بردگان باشوهر آن زنان که مالک شده دستهای شما
کتاب خدای برشما این محرمات را بر شما نوشت وحلال کرد برای شما ماورای انها
بِأَمْوَٰلِكُمْ مُّحْصِنِينَ غَيْرَ مُسَٰفِحِينَ ط فَمَا اسْتَمْتَعْتُم
بمالهای شما مالک انله خودرا نگاه دارندگان نه زنا کنندگان پس انچه
مِّنْهُنَّ فَـَٔاتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ فَرِيضَةً ط وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا
اززنان پس بدهید ایشانرا مهرهای ایشان مال انله فریضه وهیچ بر نیست برشما در انچه
تَرَٰضَيْتُم بِهِۦ مِنۢ بَعْدِ الْفَرِيضَةِ ط إِنَّ اللّٰهَ كَانَ
ازطرفین رضا دهید بآن پس از تعیین مهر بدرستی که خدای دانا دهست کار
وَمَن لَّمْ يَسْتَطِعْ مِنكُمْ طَوْلًا أَنْ يَنكِحَ الْمُحْصَنَٰتِ
ومرکه نتواند از شما توانگری درمال که بخواهد زن آزاد
الْمُؤْمِنَٰتِ فَمِن مَّا مَلَكَتْ أَيْمَٰنُكُم مِّن فَتَيَٰتِكُمُ الْمُؤْمِنَٰتِ ط
باایمانی پس بخواهد از انچه مالک ان بود ازنان بنده باایمان
وَاللّٰهُ أَعْلَمُ بِإِيمَٰنِكُمْ ط بَعْضُكُم مِّنۢ بَعْضٍ ج فَانكِحُوهُنَّ
وخدای داناتر است بایمان شما بعضی از شما جون بعضی باشند رجه ازاد رجه بنده پس بخواهید ایشانرا
بِإِذْنِ أَهْلِهِنَّ وَءَاتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ ج
بدستوری خداوندان ایشان وبدهید ایشانرا مهرهای ایشان بعرف شرع
مُحْصَنَٰتٍ غَيْرَ مُسَٰفِحَٰتٍ وَلَا مُتَّخِذَٰتِ أَخْدَانٍ ج فَإِذَآ
حال انله عفیفانباشند نه زنا کننده ونه گیرنده دوستان نهانی پس چون
أُحْصِنَّ فَإِنْ أَتَيْنَ بِفَٰحِشَةٍ فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلَى
ایشان در حصار عفت آیند بتزوج پس اگر آرند خصلت بد که ناست پس بر ایشانست نیمه انچه
الْمُحْصَنَٰتِ مِنَ الْعَذَابِ ط ذٰلِكَ لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ مِنكُمْ ط
بر زنان شوهر دار است از عذاب ازاد شوند که نه شوهر دارند این رخصت ان کس را است که بترسد از زنا
وَأَن تَصْبِرُوا خَيْرٌ لَّكُمْ ط وَاللّٰهُ
وانکه صبر کند از نکاح انکه نافرمانی نباشد بهتر است شما را وخدای
غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۞
آمرزگار مهربان

من قرأ وأحل الله الخ
لم يحسن الوقف عليه
على عليهم لأنه معطوف
على ما يتلى

فمن ما بالنون مقطوعة
عن ما وفي
الروم من ما ملكت أيمانكم
وفي المنافقين من ما
رزقناكم

وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللّٰهُ بِهٖ بَعْضَكُمْ عَلٰى بَعْضٍ ؕ لِلرِّجَالِ
وآرزو مبريد ازحد آن چيزرا كه فزوني نهاد خداى بان بعضى ازشما بربعضى مردانرا

نَصِيْبٌ مِّمَّا اكْتَسَبُوْا ؕ وَلِلنِّسَآءِ نَصِيْبٌ مِّمَّا اكْتَسَبْنَ ؕ
بهره ازانچه اندوختند از نعيم دنيا وثواب اخرة وس زنانراست بهره ازانچه اندوختند

وَاسْـَٔلُوا اللّٰهَ مِنْ فَضْلِهٖ ؕ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ
وبخواهيد ازخداى ازعطاء او بدرستى كه خداى هست بهمه چيزى دانا

وَلِكُلٍّ جَعَلْنَا مَوَالِيَ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدٰنِ
وهرهريكرا گردانيديم واناكى ازان مال كه گذاشته باشيد پدر ومادر

وَالْاَقْرَبُوْنَ ؕ وَالَّذِيْنَ عَقَدَتْ اَيْمَانُكُمْ فَاٰتُوْهُمْ
وخويشان نزديكتر وانانكه عهد بست با ايشان دستهاى شما پس بدهيد

نَصِيْبَهُمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ
بهره ايشانرا بدرستى كه خداى هست

عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيْدًا ۝ اَلرِّجَالُ قَوَّامُوْنَ عَلَى النِّسَآءِ بِمَا فَضَّلَ اللّٰهُ
برهمه چيزى گواه مردان حق استيلا دارندة اند برزنان بانچه نفضل نهاد خداى

بَعْضَهُمْ عَلٰى بَعْضٍ وَّبِمَآ اَنْفَقُوْا مِنْ اَمْوَالِهِمْ ؕ
بعضى ازايشانرا برىعضى وبسبب انچه نفقه كردند از مهر وغيران از مالهاى خود

فَالصّٰلِحٰتُ قٰنِتٰتٌ حٰفِظٰتٌ لِّلْغَيْبِ بِمَا
پس زنان نيك مطيع شوهرانند نگاه دارندة واجب غيبت شوهر بعوض انچه

حَفِظَ اللّٰهُ ؕ وَالّٰتِيْ تَخَافُوْنَ نُشُوْزَهُنَّ
نگاه داشت خداى ازوصيت مردانرا دهاب وان زنانى كه حسن معاشرتهارا زان بتدابن وامارات دانند نافرمانى ايشانرا

فَعِظُوْهُنَّ وَاهْجُرُوْهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ
پس پند دهيد ايشانرا ودورى گزينيد ازايشان درخوابگاهها

وَاضْرِبُوْهُنَّ ۚ فَاِنْ اَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوْا
وبزنيد ايشانرا پس اگر فرمان بردارى نمايند شمارا بس مجوييد

عَلَيْهِنَّ سَبِيْلًا ؕ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيًّا كَبِيْرًا
برايشان راه عتاب بدرستى كه خداى هست بزرگوار بزرگ

وَاِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَابْعَثُوْا حَكَمًا مِّنْ
والر ترسيد يادانيد مخالفتى درميان هردو پس فرستيد حاكمى متوسط از

اَهْلِهٖ وَحَكَمًا مِّنْ اَهْلِهَا ۚ اِنْ يُّرِيْدَآ اِصْلَاحًا
كسان آن مرد ومتوسطى ازكسان آن زن اگر خواهند ان دو حكم بسامان اوردن كار

يُّوَفِّقِ اللّٰهُ بَيْنَهُمَا ؕ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ
موافقت پديد كند ميان هردو بدرستى كه خداى هست دانا آگاه ازهمه چيزها

وَاعْبُدُوا اللّٰهَ وَلَا تُشْرِكُوْا بِهٖ شَيْـًٔا ۖ وَّبِالْوَالِدَيْنِ
پرستيد خدايرا وانباز مكردانيد باو هيچ چيزرا ونيكوئى كنيد بپدر ومادر

اِحْسَانًا وَّبِذِي الْقُرْبٰى وَالْيَتٰمٰى وَالْمَسٰكِيْنِ وَالْجَارِ
نيكوئى كردنى باخداوند قرابت وبايتيمان وبچاركان وهمسايه

ذِي الْقُرْبٰى وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنْۢبِ وَابْنِ
خداوندان خويشى وهمسايه بيگانه ويار صاحب وهمسفر

السَّبِيْلِ ۙ وَمَا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ
والذرى وانچه مالك شد دستهاى شما بدرستى كه خداى دوست ندارد هركه باشد

مُخْتَالًا فَخُوْرًا ۝ الَّذِيْنَ يَبْخَلُوْنَ وَيَاْمُرُوْنَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ
خراسنده فخرآننده انانكه بخيلى ميكنند ومينمرمايند مردمرا بخيلى

وَيَكْتُمُوْنَ مَآ اٰتٰىهُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ ؕ وَاَعْتَدْنَا لِلْكٰفِرِيْنَ
ونهان ميدارند انرا كه داد ايشانرا خداى ازعطاء خود وساخته ايم براى كافران

عَذَابًا مُّهِيْنًا ۝ وَالَّذِيْنَ يُنْفِقُوْنَ اَمْوَالَهُمْ رِئَآءَ النَّاسِ
عذابى خوار كننده وانانكه نفقه ميكنند مالهاى ايشانرا براى نمايش مردم

وَلَا يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ؕ وَمَنْ يَّكُنِ الشَّيْطٰنُ
وبمگروند بخداى ونه بروز بازپسين وهركه باشد ديو

لَهٗ قَرِيْنًا فَسَآءَ قَرِيْنًا ۝ وَمَاذَا عَلَيْهِمْ لَوْ اٰمَنُوْا بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ
مراورا يار پس بدا يارى او وچه تبعه است برايشان اگر ايمان ارند بخداى وروز

الْاٰخِرِ وَاَنْفَقُوْا مِمَّا رَزَقَهُمُ اللّٰهُ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ بِهِمْ عَلِيْمًا
بازپسين ونفقه كنند ازانچه روزى داد ايشانرا خداى وهست خداى بحال ايشان دانا

إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ ۖ وَإِنْ تَكُ حَسَنَةً
بدرستی که خدای ستم نکند بروزن یک مورچه خورد و اگر باشد ان مثقال ذره بنیکوئی

عشر يُضَٰعِفْهَا
د ك

يُضَٰعِفْهَا وَيُؤْتِ مِن لَّدُنْهُ أَجْرًا عَظِيمًا
زیاده گرداند ثواب آنرا که دهد از نزد خود مزدی بزرگ

فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِن كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ
پس چگونه بود حال کفار چون آریم از هر گروهی گواهی را که نبی ایشان بود

وَجِئْنَا بِكَ عَلَىٰ هَٰؤُلَاءِ شَهِيدًا ۜ يَوْمَئِذٍ يَوَدُّ
و آریم ترا بر همه خلایق حال انکه گواه باشی بر ایشان روز دوست دارند

تسوی ش

الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَصَوُا الرَّسُولَ لَوْ تُسَوَّىٰ
انانکه کافر شدند و عصیان نمودند بپیمبر را اگر راست کنند

ع ۸۶

بِهِمُ الْأَرْضُ وَلَا يَكْتُمُونَ اللَّهَ حَدِيثًا
با ایشان زمین را چنانکه مرده کانرا دفن کنند و نهان دارند از خدای هیچ سخنی

يَٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَوٰةَ وَأَنتُمْ
ای انکسان که ایمان آوردید نزدیک مشوید بنماز و حال انکه شما

سُكَارَىٰ حَتَّىٰ تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ وَلَا
مستان باشید تا که دانید انچه میگوئید و نه

جُنُبًا إِلَّا عَابِرِي سَبِيلٍ حَتَّىٰ تَغْتَسِلُوا ۚ وَإِن
در حال جنابت مگر گذرنده راه تا که غسل کنید و اگر

كُنتُم مَّرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِّنكُم
باشید بیماران یا بر حالت سفر یا آید یکی از شما

مِّنَ الْغَائِطِ أَوْ لَٰمَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا
از زمین قضاحاجت یا بیامیزید با زنان نامحرم را پس نیابید

مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ
آبی پس قصد کنید خاکی پاک را پس بمالید بروهای شما

وَأَيْدِيكُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا غَفُورًا
و دستهای شما بدرستی که خدای هست عفوکننده آمرزگار

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ
ایا نشنیدستی سوی انانکه داده اند ایشان بهره از دانش

يَشْتَرُونَ الضَّلَالَةَ وَيُرِيدُونَ أَن تَضِلُّوا
بخرند گمراهی را و بخواهند که گم کنید

السَّبِيلَ ۚ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَعْدَائِكُمْ ۚ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَلِيًّا
راه دین را وخدای داناتر است بحال دشمنان شما و بسنده است خدای دوستی

وَكَفَىٰ بِاللَّهِ نَصِيرًا ۝ مِّنَ الَّذِينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ
و بسنده خدای یاری از انانکه جهود شدند میگردانند

الْكَلِمَ عَن مَّوَاضِعِهِ وَيَقُولُونَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا
سخنان را از جایهای اصلی ان و میگویند شنودیم و فرمان نبردار شدیم

وَاسْمَعْ غَيْرَ مُسْمَعٍ وَرَٰعِنَا لَيًّا بِأَلْسِنَتِهِمْ وَطَعْنًا
و بشنو حال انکه ناشنوانده شوی صواب را و میگویند ترا نه شنوا باش و مراقبت ما کن تا عرض میکنیم بر زبان خود سخن بد برای عیب جوئی دین ایشان و برای طعن

فِي الدِّينِ ۚ وَلَوْ أَنَّهُمْ قَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَاسْمَعْ
در دین و اگر انانکه گفتند شنودیم و فرمان بردار شدیم و بشنو حال انکه

وَانظُرْنَا لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَأَقْوَمَ وَلَٰكِن
و بنگر ما را هر اینه باشد بهتر مر ایشانرا و بصواب تر و لیکن

لعنهم الظهر

لَّعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا
دور گردانید ایشانرا خدای از رحمت بسبب ناگرویدن ایشان پس ایمان نیارند مگر اندک

يَٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَٰبَ آمِنُوا بِمَا نَزَّلْنَا
ای انانکه داده اند ایشانرا توریه بگروید بانچه فرو فرستاده ایم

مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُم مِّن قَبْلِ أَن نَّطْمِسَ وُجُوهًا
حال انکه موافق است سخن انکتابرا که با شماست از پیش انکه محو گردانیم

فَنَرُدَّهَا عَلَىٰ أَدْبَارِهَا أَوْ نَلْعَنَهُمْ كَمَا لَعَنَّا
پس باز گردانیم انرا بر قفاهای آن یا از رحمت دور گردانیم ایشانرا چنانچه دور گردانیدیم

أَصْحَابَ السَّبْتِ ۚ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا
اهل شنبه گردن را و هست کار خدای کرده شده

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ
بدرستی که خدای نیامرزد که شرک آرند باو و آمرزد همان گناه که غیر
ذَٰلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ ۚ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدِ افْتَرَىٰ
آنست مر انرا که خواهد و هر که شرک آرد بخدای پس بتحقیق دروغ
إِثْمًا عَظِيمًا ۞ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يُزَكُّونَ أَنْفُسَهُمْ ۚ
گناه بزرگ را آیا ندیدی سوی آنانکه نسبت میکنند بپاکی خودرا
بَلِ اللَّهُ يُزَكِّي مَنْ يَشَاءُ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا ۞ انْظُرْ
نه خدای پاکی نسبت فرماید مر آنکس را که خواهد و ستم نکنند بمقدار بین
كَيْفَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ ۖ وَكَفَىٰ بِهِ إِثْمًا مُبِينًا
که چگونه می بافند بر خدای دروغ را و بسنده است این دروغ بزه ظاهر
ع ۹ عشره
أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِنَ الْكِتَابِ
آیا ندیدی سوی آنانکه داده اند شان بهره از دانش
يُؤْمِنُونَ بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ
میگروند بانچه آنرا پرستند جز خدای تعالی و شیطان و میگویند مر آنانرا
كَفَرُوا هَٰؤُلَاءِ أَهْدَىٰ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا سَبِيلًا
که کافر شدند ایشان راه یافته ترند از آنانکه ایمان آورده اند براه
أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ ۖ وَمَنْ يَلْعَنِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ نَصِيرًا
ایشان آنانند که لعنت کرد ایشانرا خدای و هر که لعنت کند خدای پس هرگز نیابی مر او یاری
أَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ مِنَ الْمُلْكِ فَإِذًا لَا يُؤْتُونَ النَّاسَ نَقِيرًا
یا نه که مر ایشانرا بهره از پادشاهی دنیا یا از ملک خدای که اگر نادندی مردم را مقدار گودی هسته
أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَىٰ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۖ فَقَدْ
یا نه که حسد میبرند بر مردم یعنی بر عرب بر انچه داد ایشانرا خدای از عطاء خود نبوت محمد و اسلام
آتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَاهُمْ مُلْكًا
دادیم خاندان ابراهیم را نامه آسمانی و دانش شرایع و پیغمبران و دادیم ایشانرا پادشاهی
عَظِيمًا ۞ فَمِنْهُمْ مَنْ آمَنَ بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ صَدَّ عَنْهُ ۚ وَكَفَىٰ بِجَهَنَّمَ سَعِيرًا
بزرگ پس از اشان یعنی یهود که ایمان آورد بانچه فرستادیم محمد را و از اشان که اعراض نمود از ان و بسنده است دوزخ آتشی افروخته

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُصْلِيهِمْ نَارًا
بدرستی که آنانکه کافر شدند بآیتهاء ما زود بود که درآریم ایشانرا در آتشی
كُلَّمَا نَضِجَتْ جُلُودُهُمْ بَدَّلْنَاهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا
هرگاه که بخته شود پوستهای ایشان بدل گردانیم پوستهای ایشانرا پوستهای دیگر
لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ
تا بچشند عذاب را بدرستی که خدای هست غالب و توانا در هر کار درست کننده
وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ
و آنانکه ایمان آوردند و کردند کارهای نیکو زود بود که درآریم ایشانرا بوستانها
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۖ لَهُمْ
که میرود از فرود اشجاران جویها حال آنکه جاوید باشند در آن جنات همیشه مر ایشانراست
فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ ۖ وَنُدْخِلُهُمْ ظِلًّا ظَلِيلًا ۞ إِنَّ اللَّهَ
در آن جنات زنانی پاک از عیوب و درآریم ایشانرا در سایه نیک سایه ناگردیدنی بدرستی که خدای
يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا ۙ وَإِذَا
میفرماید شمارا که ادا کنید ودیعتها را باخداوندان وچون
حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ ۚ إِنَّ
حکم کنید در میان مردم میفرماید که حکم کنید براستی بدرستی که
اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا
خدای چه نیکوست پند میدهد شمارا بآن بدرستی که خدای هست شنوا بینا
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَ
ای آنانکه ایمان آوردید فرمان برید خدایرا و فرمان برید پیغمبر را
أُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ ۖ فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ
و خداوندان کار را که حکام عادل اند از شما پس اگر خلاف کنید در چیزی
إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ
باز خوانید بکتاب خدای و سنت رسول او اگر هستید که ایمان
وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۚ ذَٰلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا
و بروز باز پسین آن روز بهتر است و نیکوتر عاقبت

نِعِمَّا باختلاس حركة العين او بالاسكان ب ح ص

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ يَزْعُمُوْنَ اَنَّهُمْ اٰمَنُوْا بِمَآ اُنْزِلَ
ایا ندیدی سوی آنانکه دعوی میکنند مرادشان منافقان وبحقیقت یهودی اند که ایشان ایمان آورده اند بانچه فرو فرستاده شد

اِلَيْكَ وَمَآ اُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيْدُوْنَ اَنْ يَّتَحَاكَمُوْٓا
سوی تو وانچه فرو فرستاده شد پیش از تو میخواهند که حکومت برند

اِلَى الطَّاغُوْتِ وَقَدْ اُمِرُوْٓا اَنْ يَّكْفُرُوْا بِهٖ
سوی کعب الاشراف یهود وبحقیقت فرموده اند ایشانرا که انکار کنند حکم اورا

وَيُرِيْدُ الشَّيْطٰنُ اَنْ يُّضِلَّهُمْ ضَلٰلًا بَعِيْدًا
ویمیخواهد دیو که گمراه گرداند ایشانرا گمراهی دور از حق

وَاِذَا قِيْلَ لَهُمْ تَعَالَوْا اِلٰى مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ وَاِلَى
وچون گویند مرایشانرا اشارت بکتاب یهودی بیایید در دفع حکومت سوی انچه فرو فرستاد خدای وسوی

الرَّسُوْلِ رَاَيْتَ الْمُنٰفِقِيْنَ يَصُدُّوْنَ عَنْكَ صُدُوْدًا
پیغمبر بینی او منافقان را بیشرمانه اعراض کنند از تو پس

فَكَيْفَ اِذَآ اَصَابَتْهُمْ مُّصِيْبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيْهِمْ
پس چگونه بود حال ایشان چون رسد بایشان رسندهٔ وبآنکه پیش فرستاده اند دستهای ایشان

ثُمَّ جَآءُوْكَ يَحْلِفُوْنَ بِاللّٰهِ اِنْ اَرَدْنَآ اِلَّآ اِحْسَانًا
پس آیند بتو اولیاء مسلمان حال آنکه سوگند خورند بخدای که نخواستیم با آنچه سوی عمر رضی الله عنه کردیم

وَّتَوْفِيْقًا اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ يَعْلَمُ اللّٰهُ مَا فِيْ قُلُوْبِهِمْ
وتحصیل موافقت بین الخصمین نه مخالفت ایشان آنانند که میداند خدای آنرا که در دلهای ایشانست

فَاَعْرِضْ عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ وَقُلْ لَّهُمْ فِيْٓ اَنْفُسِهِمْ
پس اعراض کن از ایشان عقوبت کردن وپند ده ایشانرا وبگو مرایشانرا

قَوْلًا بَلِيْغًا وَمَآ اَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُوْلٍ اِلَّا لِيُطَاعَ بِاِذْنِ اللّٰهِ
گفتاری رسا در نفسهای ایشان ونفرستادیم هیچ پیغمبری را مگر تا طاعت دارند شان بفرمان خدای

وَلَوْ اَنَّهُمْ اِذْ ظَّلَمُوْٓا اَنْفُسَهُمْ جَآءُوْكَ فَاسْتَغْفَرُوا
واگر نه ایشان چون ستم کردند برخود بجای سوی تو پس عذر خواستندی

اللّٰهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُوْلُ لَوَجَدُوا اللّٰهَ
از خدای وآمرزش خواستی برای ایشان پیغمبر هدایت یافتندی خدایرا توبه پذیرنده

والا وما تعلق الباء یحلفون

فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُوْنَ حَتّٰى يُحَكِّمُوْكَ فِيْمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ
پس نی پروردگار تو که بحقیقت ایمان نیارند تا که حکم سازند ترا در انچه خلاف افتد میان ایشان

ثُمَّ لَا يَجِدُوْا فِيْٓ اَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوْا
پس نیابند در نفسهای ایشان تنگی از انچه حکم کرده باشی ودل نهند فرمان

تَسْلِيْمًا وَلَوْ اَنَّا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ اَنِ اقْتُلُوْٓا اَنْفُسَكُمْ
کردن نهادنی والر ان بودی که ما بنشتی برایشان که بکشید خود یکدیگر را

اَوِ اخْرُجُوْا مِنْ دِيَارِكُمْ مَّا فَعَلُوْهُ اِلَّا قَلِيْلٌ مِّنْهُمْ
یا بیرون آیید از سرایهای شما جنابچه بنشتی بر بنی اسرائیل نکردندی ان بنشته را مگر اندکی ازایشان

وَلَوْ اَنَّهُمْ فَعَلُوْا مَا يُوْعَظُوْنَ بِهٖ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ
والر انه کردندی انرا که پند داده میشود بآن هرانینه بودی بهتر مرایشانرا

وَاَشَدَّ تَثْبِيْتًا وَاِذًا لَّاٰتَيْنٰهُمْ مِّنْ لَّدُنَّآ
وقوی تر ثبات کردانیدن ایشان بر ایمان وانگاه هرانینه دادی ایشانرا از نزد ما مزد بزرگ

وَّلَهَدَيْنٰهُمْ صِرَاطًا مُّسْتَقِيْمًا وَمَنْ
وهرانینه راه نمودیمی ایشانرا راهی راست وهرکه

يُّطِعِ اللّٰهَ وَالرَّسُوْلَ فَاُولٰٓئِكَ مَعَ الَّذِيْنَ اَنْعَمَ
فرمان بردای خدایرا ورسول را پس انان با انکسانند که نیکویی کرد

اللّٰهُ عَلَيْهِمْ مِّنَ النَّبِيّٖنَ وَالصِّدِّيْقِيْنَ
خدای برایشان از پیغمبران وراست گویان

وَالشُّهَدَآءِ وَالصَّالِحِيْنَ وَحَسُنَ اُولٰٓئِكَ رَفِيْقًا
وکشته شدگان در راه خدای ودلنیکان وچه نیکوانند ایمان رفیقان درین

ذٰلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللّٰهِ وَكَفٰى بِاللّٰهِ عَلِيْمًا
ان ثواب ازکرم خداست وبسنده است خدای دانا بجزای بندگان

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا خُذُوْا حِذْرَكُمْ
ای انانکه ایمان اورده اید فراگیرید سلاح شمارا

فَانْفِرُوْا ثُبَاتٍ اَوِ انْفِرُوْا جَمِيْعًا
پس بیرون شوید بگرد گاهها یعنی گروه گروه بعد از جماعت یا بیرون شوید همه با هم

الاقليلا ٣ مصحف الشام

ع ٦ عشر ٧

وَإِنَّ مِنكُمْ لَمَنْ لَّيُبَطِّئَنَّ ۚ فَإِنْ أَصَابَتْكُمْ مُّصِيبَةٌ
وبدرستی که از شماست هرآینه کسی که باز میدارد دیگران را از جنگ هرآینه البته اگر رسد بشما یعنی قتلی و هزیمتی
قَالَ قَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيَّ إِذْ لَمْ أَكُن مَّعَهُمْ شَهِيدًا
گوید بدرستی که خدای بر من منعم و ارزانی داشت چون نبودم با ایشان حاضر
وَلَئِنْ أَصَابَكُمْ فَضْلٌ مِّنَ اللَّهِ لَيَقُولَنَّ كَأَن لَّمْ تَكُنۢ بَيْنَكُمْ
و هرآینه اگر رسد بشما فضلی از خدای هرآینه گوید گویا نه بود میان شما
وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ يَا لَيْتَنِي كُنتُ مَعَهُمْ فَأَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا
و میان او دوستی ای کاشکی من بودمی با ایشان تا بودمی یافتمی بهره ای بزرگ و رستگاری وافر
فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَشْرُونَ الْحَيَاةَ
پس باید که کارزار کند در راه دین خدای آنانکه میفروشند زندگانی خود را
الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ ۚ وَمَن يُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُقْتَلْ
یعنی این جهان بدان جهان و هرکه کارزار کند در راه دین خدای پس کشته شود
أَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا
یا غلبه کند زود بود که دهیم او را مزدی بزرگ
وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ
و چیست شما را که کارزار نکنید در راه دین خدای و در خلاص ضعیف شدگان
مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا
از مردان و زنان و کودکان و بندگان آنانکه میگویند ای پروردگار ما
مِنْ هَٰذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا ۚ وَاجْعَل لَّنَا مِن لَّدُنكَ وَلِيًّا
از این دیه ستمکار اهل آن یعنی مکه و گردان ما را از نزد تو دوستی و یاری
وَاجْعَل لَّنَا مِن لَّدُنكَ نَصِيرًا ۝ الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي
و گردان ما را از نزد تو یاری دهندهٔ آنانکه بگرویدند کارزار میکنند در
سَبِيلِ اللَّهِ ۖ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ
راه دین خدای و آنانکه کافر شدند کارزار میکنند در راه
فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ ۖ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا
پس کارزار کنید با دوستان دیو بدرستی که مکر دیو

للعصر ع ۱۱

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ وَأَقِيمُوا
آیا ندیدی سوی آنانکه گفته شد ایشانرا باز دارید دستهای شما را از قتال مشرکان و بپای دارید
الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ۖ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ إِذَا
نماز را و بدهید زکوة را پس واجب کرده شد بر ایشان کارزار کردن ناگاه
فَرِيقٌ مِّنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللَّهِ أَوْ أَشَدَّ
گروهی از ایشان میترسند از مردم چون ترسیدن از خدای یا سخت تر
خَشْيَةً ۚ وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ كَتَبْتَ عَلَيْنَا الْقِتَالَ لَوْلَا
ترسی و گفتند ای پروردگار ما چرا واجب کردی بر ما کارزار را چرا
أَخَّرْتَنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ ۗ قُلْ مَتَاعُ الدُّنْيَا قَلِيلٌ ۖ وَالْآخِرَةُ
باز نداشتی ما را تا اجل نزدیک بگو بهره خود داری این جهان اندک است و آن جهان
خَيْرٌ لِّمَنِ اتَّقَىٰ وَلَا تُظْلَمُونَ فَتِيلًا ۝ أَيْنَمَا تَكُونُوا يُدْرِككُّمُ
بهتر است مر آنرا که پرهیزکار بود و ستم کرده نشوید شما بمقدار رشته خرما یعنی اندکی هر جا که باشید شما را
الْمَوْتُ وَلَوْ كُنتُمْ فِي بُرُوجٍ مُّشَيَّدَةٍ ۗ وَإِن تُصِبْهُمْ
مرگ و اگر چه باشید در دژهای بلند محکم کرده و اگر برسد بایشان
حَسَنَةٌ يَقُولُوا هَٰذِهِ مِنْ عِندِ اللَّهِ ۖ وَإِن تُصِبْهُمْ
نیکی گویند این از نزد خدایست و اگر برسد بایشان
سَيِّئَةٌ يَقُولُوا هَٰذِهِ مِنْ عِندِكَ ۗ قُلْ كُلٌّ مِّنْ عِندِ اللَّهِ
بدی گویند این بدی از نزد تست بگو همه از نزد خدایست
فَمَالِ هَٰؤُلَاءِ الْقَوْمِ لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ حَدِيثًا
پس چیست این گروه را که نزدیک نمی شوند بدانکه دریابند سخن را
مَّا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ ۖ وَمَا أَصَابَكَ مِن سَيِّئَةٍ فَمِن
آنچه رسید ترا از نیکی از خداست و آنچه رسد ترا از بدی
نَّفْسِكَ ۗ وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا ۗ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا
نفس تست و فرستادیم ترا بمردمان پیغمبری و بسنده است گواه
الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ ۖ وَمَن تَوَلَّىٰ فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا ۗ
پیغمبر را پس بدرستی که فرمان برد خدای را و آنکس که برگشت از فرمان پس نفرستادیم ترا بر ایشان نگهبان

فمال بقطع لام الجر عما بعده هنا وفي الكهف يمال هذا الكتاب وفي الفرقان مال هذا الرسول وفي المعارج فمال الذين كفروا

عشر ۱۰

وَيَقُولُونَ طَاعَةٌ فَإِذَا بَرَزُوا مِنْ عِنْدِكَ بَيَّتَ طَائِفَةٌ
ویگویند کار ما فرمان برداریست پس چون بیرون آیند از نزد تو بشب کار میسازند گروهی

مِنْهُمْ غَيْرَ الَّذِي تَقُولُ ط وَاللَّهُ يَكْتُبُ مَا يُبَيِّتُونَ ج
ازایشان جز آنچه تو گوئی و خدای می نویسد آنچه شبانگاه میسازند

فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ط وَكَفَى
پس روی بگردان ازایشان و اعتماد کن بر خدای و بسنده است

بِاللَّهِ وَكِيلًا ۝ أَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْآنَ ط وَ
خدای نگهبان و کارگذار آیا اندیشه نمیکنند قرآن را

لَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ
و اگر بودی قرآن از نزد جز خدای و هرآینه یافتندی در وی

اخْتِلَافًا كَثِيرًا ۝ وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِنَ الْأَمْنِ
اختلافی بسیار و چون آید بایشان کاری از ایمنی

أَوِ الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ ط وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ
یا ترس اشکارا کنند آنرا و اگر باز گردانیدندی آنرا به پیغمبر

وَإِلَى أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ
و با خداوندان کار ازایشان هرآینه بدانستندی آنرا ازانان که

يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ ط وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ
علم و صواب بیرون می آرند ازایشان و اگر نه فضل و افزونی رحمت خدای بودی بر شما

وَرَحْمَتُهُ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا ۝
و بخشایش وی و ارسال رسول و انزال کتب هرآینه پیروی کردید شما دیو را مگر اندکی

فَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ج لَا تُكَلَّفُ إِلَّا نَفْسَكَ
پس کارزار کن در راه دین خدای مواخذ نمیشوی مگر بفعل نفس تو

وَحَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ ج عَسَى اللَّهُ أَنْ يَكُفَّ بَأْسَ
و برانگیزان مؤمنان را برقتال شاید که خدای باز دارد سختی

الَّذِينَ كَفَرُوا ط وَاللَّهُ أَشَدُّ بَأْسًا وَأَشَدُّ تَنْكِيلًا
آنانرا که کافر شدند و خدای سخت کارزار تر است و سخت عقوبت کننده تر

مَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ نَصِيبٌ مِنْهَا وَمَنْ يَشْفَعْ
هر که شفاعت کند شفاعتی نیکو باشد او را بهره ازان شفاعت و هر که شفاعت کند

شَفَاعَةً سَيِّئَةً يَكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِنْهَا ط وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
شفاعتی بد باشد او را نصیبی ازان و هست خدای بهر چیزی تواناً

وَإِذَا حُيِّيتُمْ بِتَحِيَّةٍ فَحَيُّوا بِأَحْسَنَ مِنْهَا
و چون سلام کنند بشما سلامی پس سلام کنید ببهتر ازان

أَوْ رُدُّوهَا ط إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا
یا باز گردانید همان سلام را بدرستی که خدای هست بهر چیزی شمارنده

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ط لَيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ
خدای هیچ خدایی نیست مگر او هرآینه گرد آورد شما را سوی روز قیامت

لَا رَيْبَ فِيهِ ط وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا ۝
هیچ گمانی نیست در ان روز و کیست راست تر از خدای بسخن

فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ فِئَتَيْنِ وَاللَّهُ أَرْكَسَهُمْ
پس چیست شما را در منافقان دو گروه شده اند و خدای واژگون کرد ایشانرا

بِمَا كَسَبُوا ط أَتُرِيدُونَ أَنْ تَهْدُوا مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ ط
بشومی انچه اندوختند آیا میخواهید که راه نمایید آنرا که گمراه کرد خدای را

وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ۝ وَدُّوا
و هر که گمراه کند خدای او را تو نیابی او را راهی بایمان و طاعت او دوست داشتند

لَوْ تَكْفُرُونَ كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سَوَاءً
که کافر شوید شما چنانچه کافر شدند ایشان پس باشید شما و ایشان یکسان

فَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ أَوْلِيَاءَ حَتَّى يُهَاجِرُوا فِي سَبِيلِ
پس مگیرید ازایشان دوستان و یاران تا از وطن بیرون شوند در راه

اللَّهِ ط فَإِنْ تَوَلَّوْا فَخُذُوهُمْ وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ
خدای پس اگر برگردند بگیرید ایشانرا و بکشید ایشانرا

وَجَدْتُمُوهُمْ وَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ۝
هر جا که یابید ایشانرا و مگیرید ازایشان دوستی و نه یاری

إِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَىٰ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ
مگر آنانکه پیوند کنند با گروهی که میان شما وميان ایشان
مِّيثَاقٌ أَوْ جَاءُوكُمْ حَصِرَتْ صُدُورُهُمْ أَنْ
عهد وپیمانست یا آیند بشما حال آنکه تنگ شده باشد سینهای ایشان که
يُقَاتِلُوكُمْ أَوْ يُقَاتِلُوا قَوْمَهُمْ ۚ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ
کارزار کنند باشما یا کارزار کنند بالگروه خویش واگر خواستی خدای
لَسَلَّطَهُمْ عَلَيْكُمْ فَلَقَاتَلُوكُمْ ۚ فَإِنِ اعْتَزَلُوكُمْ
برکاشتی ایشانرا بشما پس کارزار کردندی شمارا پس اگر یکسو شوند باشما
فَلَمْ يُقَاتِلُوكُمْ وَأَلْقَوْا إِلَيْكُمُ السَّلَمَ لَا
وکارزار نکنند باشما وطلب کنند از شما صلح را
فَمَا جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا ۝
پس نگرداند خدای شمارا برایشان راهی
سَتَجِدُونَ آخَرِينَ يُرِيدُونَ أَنْ يَأْمَنُوكُمْ
زود بودکه یابید دیگرانرا که میخواهند که ایمن شوند از شما
وَيَأْمَنُوا قَوْمَهُمْ ۖ كُلَّمَا رُدُّوا إِلَى
وایمن شوند ازقوم خویش هرگاه که باز گردانند شان سوی
الْفِتْنَةِ أُرْكِسُوا فِيهَا ۚ فَإِنْ لَمْ يَعْتَزِلُوكُمْ
فتنه ملاک کرده شوند دران فتنه پس اگر جدا نشوند از شما
وَيُلْقُوا إِلَيْكُمُ السَّلَمَ وَيَكُفُّوا
وطلب کنند از شما صلح را وباز دارند
أَيْدِيَهُمْ فَخُذُوهُمْ وَاقْتُلُوهُمْ
دستهای خویش را پس بگیرید ایشانرا وبکشید ایشانرا
حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ ۚ وَأُولَٰئِكُمْ جَعَلْنَا
اینجا که یابید ایشانرا وایشانند که گردانیدیم
لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا مُّبِينًا ۝ ع
شمارا برایشان حجتی روشن

کلما مقطوع وفیه خلاف

ع ۵

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَأً ۚ
ونباشد مومنرا که بکشد گرونده را مگر بی قصد
وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَأً فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ
وهرکه بکشد گرونده را بی قصد واجبست بروی آزاد کردن بنده گرونده
وَدِيَةٌ مُّسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ إِلَّا أَنْ يَصَّدَّقُوا
وخون فرا سپرده سوی مردم او مگر که صدقه کنند ببخشند
فَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ عَدُوٍّ لَّكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ
پس اگر باشد از گروه دشمن شمارا واو گرونده باشد
فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ ۖ وَإِنْ كَانَ
پس آزاد کردن بنده گرونده واگر باشد
مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِّيثَاقٌ
از گروهی که میان شما وميان ایشان عهدی باشد
فَدِيَةٌ مُّسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ وَتَحْرِيرُ
واجب بود خون بها فرا سپرده بمردم او وآزاد کردن
رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ ۖ فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ
بنده گرونده پس آنکه نیابد واجب او روزه داشتن
شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ ۖ تَوْبَةً مِّنَ
دو ماه بیاپی وان توبتی است از
اللَّهِ ۗ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝
خدای ومست خدای دانا درست کار درست گفتار
وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُّتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ
واگه بکشد گرونده را بقصد پس پاداش او
جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ
دوزخ است جاویدی ماندنی دران وخشم گیرد خدای
عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا ۝
برو ودور گردانید اورا از رحمت خود وبیاراست اورا عذابی بزرگ

إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
ای آنانکه بزنید چون بروید در راه خدای
فَتَبَيَّنُوا وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ أَلْقَىٰ إِلَيْكُمُ السَّلَامَ
بس بدانید مؤمن را از کافر و مگویید آنرا که طلب کرد از شما صلح را
لَسْتَ مُؤْمِنًا تَبْتَغُونَ عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَعِنْدَ
نیستی تو گروندهٔ بیجویید شما خواسته و غنیمت زندگانی این جهان پس نزد
اللَّهِ مَغَانِمُ كَثِيرَةٌ كَذَٰلِكَ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلُ
خداست غنیمتهای بسیار همچنین بودید شما ازین پیش
فَمَنَّ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَتَبَيَّنُوا إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا
پس منت نهاد خدای برشما پس دریابید و بدانید مؤمن را از کافر بدرستی که خدای هست بدانچه
تَعْمَلُونَ خَبِيرًا لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
میکنید شما آگاه برابر نباشند نشستگان از قتال از گروندگان
غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
جز خداوندان بیماری و علت و غزا کنندگان در راه دین خدای
بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ
بخواستهای خویش و تنهای خویش افزونی نهاد خدای غزا کنندگان را
بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِدِينَ
بخواستهای خویش و تنهای خویش بر نشستگان
دَرَجَةً وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَىٰ وَفَضَّلَ
پایه بلند و همه را وعده داد خدای نیکوئی یعنی بهشت و افزونی
اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا
خدای غزا کنندگان را بر نشستگان مزدی بزرگ
دَرَجَاتٍ مِنْهُ وَمَغْفِرَةً وَ
پایها ازو و آمرزش
رَحْمَةً وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا
وبخشایش وهست خدای آمرزگار مهربان

إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ
بدرستی که آنانکه جان بستند ایشان فرشتگان در آن حال که ستمکاران تن خویش بودند گفتند در چه
كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ
شما گفتند بودیم ما ضعیف شمردگان در زمین گفتند آیا
تَكُنْ أَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةً فَتُهَاجِرُوا فِيهَا فَأُولَٰئِكَ
نبود زمین خدای فراخ تا هجرت کنید در وی پس ایشان
مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَسَاءَتْ مَصِيرًا إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ
جای ایشان دوزخ است و بدانست دوزخ جای بازگشتن مگر ضعیف شمردگان از مردان
وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا
و زنان و کودکان که نتوانند چاره و نیابند راهی
فَأُولَٰئِكَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَعْفُوَ عَنْهُمْ وَكَانَ اللَّهُ
پس ایشان شاید بود خدای که عفو کند ازایشان و هست خدای
وَمَنْ يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ فِي الْأَرْضِ مُرَاغَمًا
و هرکه هجرت کند در راه خدای یابد در زمین جای هجرت کردن
كَثِيرًا وَسَعَةً وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى
بسیار و فراخی رزق و آنکه بیرون آید از خانهٔ خویش هجرت کننده سوی
اللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ يُدْرِكْهُ الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ
خدای و پیغمبر او پس دریابد اورا مرگ پس بدرستی که افتاد
أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ
مزد او بر خدای و هست خدای
وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ
و چون روید در زمین پس نیست برشما هیچ گناه که
تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ إِنْ خِفْتُمْ أَنْ يَفْتِنَكُمُ الَّذِينَ
کوتاه کنید از عدد رکعتهای نماز اگر ترسید که دررفتنه اندازند شما را آنانکه
كَفَرُوا إِنَّ الْكَافِرِينَ كَانُوا لَكُمْ عَدُوًّا مُبِينًا
کافر شدند بدرستی که کافران هستند شما را دشمنی موبدا

وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلٰوةَ فَلْتَقُمْ
وچون باشی درمیان ایشان پس بپای داری ایشانرا نماز پس باید که بایستند

طَآئِفَةٌ مِّنْهُمْ مَّعَكَ وَلْيَأْخُذُوٓا أَسْلِحَتَهُمْ فَإِذَا سَجَدُوا
گروهی ازایشان باتو و باید که برگیرند سلحهای خویش را پس چون سجده کنند

فَلْيَكُونُوا مِن وَّرَآئِكُمْ وَلْتَأْتِ طَآئِفَةٌ أُخْرٰى
باید که باشند ازپس شما و باید بیایند گروهی دیگر

لَمْ يُصَلُّوا فَلْيُصَلُّوا مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ
که نماز نکردند پس باید که نماز کنند باتو و باید که فرا گیرند پرهیز خویش را

وَأَسْلِحَتَهُمْ وَدَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ تَغْفُلُونَ عَنْ
وسلاحهای خویش را دوست میدارند آنانکه کافر شدند تا اگر شما غافل

أَسْلِحَتِكُمْ وَأَمْتِعَتِكُمْ فَيَمِيلُونَ عَلَيْكُم
سلاحهای شما ومتاعهای شما پس حمله کنند بر شما

مَّيْلَةً وَاحِدَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِن
حمله کردنی وبزه نیست بر شما اگر

كَانَ بِكُمْ أَذًى مِّن مَّطَرٍ أَوْ كُنتُم مَّرْضَىٰٓ أَن تَضَعُوٓا
باشد بشما رنجی از باران یا باشید بیماران آنکه بنهید

أَسْلِحَتَكُمْ وَخُذُوا حِذْرَكُمْ إِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ
سلاحهای شما وفرا گیرند پرهیز وسلاحهای شما بدرستی که خدای بساخت

لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا فَإِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلٰوةَ
کافرانرا عذابی خوار کننده پس چون بگذارید نمازرا

فَاذْكُرُوا اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلٰى جُنُوبِكُمْ
یاد کنید خدایرا استاده گانی ونشستگانی وبر پهلوها خفته

فَإِذَا اطْمَأْنَنتُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلٰوةَ إِنَّ
پس چون بیارامید شما بپای دارید نمازرا بدرستی

الصَّلٰوةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَّوْقُوتًا
که نماز هست بر مؤمنان نویسته وقتان بدید کرده

وَلَا تَهِنُوا فِي ابْتِغَآءِ الْقَوْمِ إِن تَكُونُوا تَأْلَمُونَ
وسستی مکنید درجستن گروه کافران اگر هستید شما درد رسیدگان

فَإِنَّهُمْ يَأْلَمُونَ كَمَا تَأْلَمُونَ وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ
پس بدرستی که ایشان درد رسیده میشوند چنانکه شما درد رسیده میشوید وامید میدارید شما از خدای

مَا لَا يَرْجُونَ وَكَانَ اللَّهُ
آنچه امید میدارند ایشان از ثواب وهست خدای

إِنَّآ أَنزَلْنَآ إِلَيْكَ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ
ما فرو فرستادیم سوی تو کتاب قرآن بدرستی وراستی تا تو داوری کنی میان

النَّاسِ بِمَآ أَرٰىكَ اللَّهُ وَلَا تَكُن لِّلْخَآئِنِينَ خَصِيمًا
مردم بدانچه بنمود ترا خدای ومباش مر خیانت کننده کارا خصومت کننده

وَاسْتَغْفِرِ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ
وآمرزش خواه از خدای بدرستی که خدای هست آمرزگار مهربان

وَلَا تُجَادِلْ عَنِ الَّذِينَ يَخْتَانُونَ أَنفُسَهُمْ إِنَّ
وخصومت مکن ازجهة آنانکه خیانت میکنند بانهای خویش بدرستی

اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَن كَانَ خَوَّانًا أَثِيمًا يَسْتَخْفُونَ مِنَ
که خدای دوست ندارد آنرا که باشد خیانت کننده بزه کننده پنهان میشوند از

النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُونَ مِنَ اللَّهِ وَهُوَ مَعَهُمْ إِذْ
مردم وپنهان نمی توانند بود از خدای وخدای باایشانست چون

يُبَيِّتُونَ مَا لَا يَرْضَىٰ مِنَ الْقَوْلِ وَكَانَ
شب تدبیر میکنند آنچه خدای نپسندد از گفتار وهست

اللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطًا هٰٓأَنتُمْ هٰٓؤُلَآءِ جٰدَلْتُمْ
خدای بدانچه ایشان میکنند داننا اینکنیه شما اوهی مردم که مجادلت کردید

عَنْهُمْ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا فَمَن يُجَٰدِلُ اللَّهَ عَنْهُمْ
از برای ایشان درزندگانی این جهان پس کیست که خصومت کند باخدای ازبرای ایشان

يَوْمَ الْقِيٰمَةِ أَم مَّن يَكُونُ عَلَيْهِ وَكِيلًا
درروز رستاخیز یا کیست که باشد بر ایشان نگهبان

ام من مقطوع فی اربعة مواضع فی النساء ام من یکون علیه وکیلا والصافات ام من اساس بنیانه وفصلت ام من یاتی امنا

هانتم بالتسهیل بط حیثما فی المد وبابدال الهمزة الفا او بالتسهیل بلا الف ج هانتم بالتحقیق بغیر الف بعد الهاء ز ویقصر المدة علی اصله و بالتسهیل بلا مد ی

٨٤

وَمَنْ يَعْمَلْ سُوْٓءًا اَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهٗ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ
وهرکس بکند بدی یا ستم کند برتن خویش پس آمرزش خواهد

اللّٰهَ يَجِدِ اللّٰهَ
ازخدای یابد خدایرا بعلم

وَمَنْ يَّكْسِبْ اِثْمًا فَاِنَّمَا يَكْسِبُهٗ عَلٰى
وهرکه کسب کند کناهی پس بدرستی که کسب میکند ازا

نَفْسِهٖ ۭ وَكَانَ اللّٰهُ
تن خویش وهست خدای دانا درست کار درست کردار

وَمَنْ يَّكْسِبْ خَطِيْۗـَٔةً اَوْ اِثْمًا ثُمَّ يَرْمِ
وهرکه کسب کند خطیئه یا کبیره پس بیندازد

بِهٖ بَرِيْۗـًٔا فَقَدِ احْتَمَلَ بُهْتَانًا وَّاِثْمًا مُّبِيْنًا
ازا بی کناهی بدرستی که برگرفت دروغی وبزه هر دو یا

وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهٗ لَهَمَّتْ طَّاۗىِٕفَةٌ
واگرنه افزونی لطف خدای بر تو وبخشایش او قصد کردندی گروهی

مِّنْهُمْ اَنْ يُّضِلُّوْكَ ۭ وَمَا يُضِلُّوْنَ اِلَّآ اَنْفُسَهُمْ
ازایشان که گمراه کنند ترا وگمراه نمیکنند مگر تنهای خویش را

وَمَا يَضُرُّوْنَكَ مِنْ شَيْءٍ ۭ وَاَنْزَلَ اللّٰهُ عَلَيْكَ الْكِتٰبَ
وزیان نمی رسانند ترا هیچ زیانی وفرونهاد خدای برتو کتاب قرآن

وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُنْ تَعْلَمُ ۭ وَكَانَ فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكَ عَظِيْمًا
ودانش وفرادرآموخت ترا وبیاموزانید ترا انچه نمیدانستی یعنی احکام شرع واخبار وهست افزونی رحمت خدای برتو بزرگوار

لَا خَيْرَ فِيْ كَثِيْرٍ مِّنْ نَّجْوٰىهُمْ اِلَّا مَنْ اَمَرَ بِصَدَقَةٍ
نیست نیکی در بسیاری از رازگوئی ایشان مگر انکس که بفرماید بصدقه

اَوْ مَعْرُوْفٍ اَوْ اِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ ۭ وَمَنْ يَّفْعَلْ
یا نیکوئی یا موافقت افکند میان مردم وهرکه کند

ذٰلِكَ ابْتِغَاۗءَ مَرْضَاتِ اللّٰهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيْهِ اَجْرًا عَظِيْمًا
انرا بجستن خشنودی خدای زود بود که بدهیم اورا مزدی بزرگ

وَمَنْ يُّشَاقِقِ الرَّسُوْلَ مِنْۢ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ
وهرکه خلاف وخصومت میکند با پیغمبر از پس انکه بیدا شد

لَهُ الْهُدٰى وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيْلِ الْمُؤْمِنِيْنَ
اورا راه راست وپیروی کند جز راه گروندکانرا

نُوَلِّهٖ مَا تَوَلّٰى وَنُصْلِهٖ جَهَنَّمَ ۭ وَسَاۗءَتْ مَصِيْرًا
بازگذاریم اورا انچه برگزید واندرانیم اورا بدوزخ وبدست دوزخ جایازگشتن

اِنَّ اللّٰهَ لَا يَغْفِرُ اَنْ يُّشْرَكَ بِهٖ وَيَغْفِرُ مَا دُوْنَ
بدرستی که خدای نیامرزد که انباز گیرند تاو ویبامرزد انچه کمتر

ذٰلِكَ لِمَنْ يَّشَاۗءُ ۚ وَمَنْ يُّشْرِكْ بِاللّٰهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلٰلًۢا
ازانست انکس را که خواهد وانکه انباز گیرد بخدای پس بدرستی که گمراه شد گمراهی

بَعِيْدًا ۭ اِنْ يَّدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖٓ اِلَّآ اِنٰثًا ۚ وَاِنْ يَّدْعُوْنَ
دور نمیخوانند ازجز خدای مگر مادینها بتان وفی خوانند

اِلَّا شَيْطٰنًا مَّرِيْدًا ۙ لَّعَنَهُ اللّٰهُ ۘ وَقَالَ لَاَتَّخِذَنَّ مِنْ
مگر دیو ستبه که لعنت کرد بروی خدای ولعنت دیو هرانینه فرا گیرم از

عِبَادِكَ نَصِيْبًا مَّفْرُوْضًا ۙ وَّلَاُضِلَّنَّهُمْ وَلَاُمَنِّيَنَّهُمْ
بندکان تو بهره بدیدکرده وهرانینه گمراه کنم ایشانرا وفرادارند کردن دادم ایشانرا

وَلَاٰمُرَنَّهُمْ فَلَيُبَتِّكُنَّ اٰذَانَ الْاَنْعَامِ وَلَاٰمُرَنَّهُمْ
وبفرمایم ایشانرا که ببرند کوشهای جهارپایان وبفرمایم ایشانرا

فَلَيُغَيِّرُنَّ خَلْقَ اللّٰهِ ۭ وَمَنْ يَّتَّخِذِ الشَّيْطٰنَ وَلِيًّا
تا بگردانند آفرینش خدایرا وهرکه گیرد دیورا

مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرَانًا مُّبِيْنًا ۭ يَعِدُهُمْ
از جز خدای پس بدرستی که زیان کارشد زیان کار شدنی ویدا وعده میدهد ایشانرا

وَيُمَنِّيْهِمْ ۭ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطٰنُ اِلَّا غُرُوْرًا ۭ اُولٰۗىِٕكَ
وآرزو دهد ایشانرا وفرونمیدهد ایشانرا دیو مگر فریفتن ایشانرا

مَاْوٰىهُمْ جَهَنَّمُ ۡ وَلَا يَجِدُوْنَ عَنْهَا مَحِيْصًا
جای ایشانست دوزخ ونیابند ازدوزخ جای گریختن

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ
والانانکه ایمان آوردند وکردند کارهای نیکو زود بود که درآریم ایشانرا

جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
بهشتها که میرود ازفرود اشجاران جویها حال انکه جاویدمانند

فِيهَا أَبَدًا ۖ وَعْدَ اللَّهِ حَقًّا ۖ وَمَنْ أَصْدَقُ
درآن جنت همیشه وعدا خدای وعدا درست ولیت وکیست راست تر

مِنَ اللَّهِ قِيلًا ۞ لَيْسَ بِأَمَانِيِّكُمْ وَلَا أَمَانِيِّ
از خدای بگفتار نیست کار بآرزوهای شما نه بآرزوهای

أَهْلِ الْكِتَابِ ۗ مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَ بِهِ
جهودان وترسایان هرکه کند بدی پاداش او داده شود بآن

وَلَا يَجِدْ لَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ۞
ونیابد از بهر خویش از جز خدای دوستی نه یاری

وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ
وهرکه کند کردارهای نیکو از نری

أَوْ أُنْثَى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ
یا مادگی واو گرونده باشد ایشانند که درآیند

الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا ۞ وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا
درجنت وستم کرده نشوند بمقدار گودی که بر پشت هسته خرما است وکیست نیکوتر دین از انکس که ببندد

مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ
ازانکس که خود را برای خدای ونهاد روی یعنی ودل خود او نیکوکردار است وپی روی کرد

مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ۗ وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا ۞
کیش ابراهیم پیغمبررا مایل از ادیان باطله ودوست گرفت خدای ابراهیم را

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ
وخدایراست انچه در آسمانهاست وانچه در زمین است

وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُحِيطًا ۞
وهست خدای بهمه چیزی داناست

وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ ۖ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِيهِنَّ
وفتوی از تو میخواهند درشان زنان بگو خدای فتوی شمارا دریشان

وَمَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ فِي يَتَامَى النِّسَاءِ
وانچه خوانده میشود برشما درقران درحق یتیمان زنان

اللَّاتِي لَا تُؤْتُونَهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَتَرْغَبُونَ
ان زنان که بشما نمیدهند ایشانرا انچه واجب کرده شد ایشانرا از میراث یا صداق ورغبت میکنند

أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الْوِلْدَانِ
که بزنی کنید ایشانرا وضعیف شمردگان از فرزندان

وَأَنْ تَقُومُوا لِلْيَتَامَىٰ بِالْقِسْطِ ۚ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ
والله برخیزید بی پدرانرا بعدل ودادوری آنکنی وانچه کنید از نیکی

فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِهِ عَلِيمًا ۞ وَإِنِ امْرَأَةٌ خَافَتْ
بدرستی که خدای هست بآن دانا واگر زنی بترسد

مِنْ بَعْلِهَا نُشُوزًا أَوْ إِعْرَاضًا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا
از شوهر خود ناسازگاری یا روی بگردانیدنی نیست بزه برایشان کهردو که صلح کنند

بَيْنَهُمَا صُلْحًا ۚ وَالصُّلْحُ خَيْرٌ ۗ وَأُحْضِرَتِ الْأَنْفُسُ
میان یکدیگر صلح کردنی وصلح کردن بهتراست وحاضر کرده شده اند نفسها

الشُّحَّ ۚ وَإِنْ تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ
حرص را واگر نیکی کنید وبپرهیزید بدرستی که خدای هست

بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ۞ وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا
بانچه میکنید شما اگاه ونتوانید که عدل کنید

بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ ۖ فَلَا تَمِيلُوا كُلَّ
میان زنان والو حریص باشید برراستی پس میل نکنید از راستی همه میلی بهمه وجهی

الْمَيْلِ فَتَذَرُوهَا كَالْمُعَلَّقَةِ ۚ وَإِنْ تُصْلِحُوا
که بگذارید ایشانرا چون زنی که نه باشوی بود واگر نیکی کنید

وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ
وبپرهیزید بدرستی که خدای هست

غَفُورًا رَحِيمًا ۞
امرزگار مهربان

وَإِنْ يَتَفَرَّقَا يُغْنِ اللَّهُ كُلًّا مِنْ سَعَتِهِ
واگر ازهم جدا شوند بی نیاز گرداند خدای همه را از فراخی عطای خود

وَكَانَ اللَّهُ
هست خدای

وَاسِعًا حَكِيمًا ۞ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ وَلَقَدْ
فراخ عطا درست کار درست گفتار وخداراست آنچه در آسمانهاست وآنچه در زمین است وبدرستی

وَصَّيْنَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ
که وصیت کردیم آنانرا که داده اند از

قَبْلِكُمْ وَإِيَّاكُمْ أَنِ اتَّقُوا اللَّهَ ۚ وَإِنْ
پیش شما وشمارا بترسید از خدای واگر

تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَ
کافر شوید بدرستی که خدای راست آنچه در آسمانها

مَا فِي الْأَرْضِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ
وآنچه در زمین است وهست خدای

غَنِيًّا حَمِيدًا ۞ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ
توانگر ستوده وخداراست آنچه در آسمانهاست وآنچه در زمین است

وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا ۞ إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ
وبسنده است خدای کاردان ونگهبان اگر خواهد ببرد شمارا

أَيُّهَا النَّاسُ وَيَأْتِ بِآخَرِينَ ۚ وَكَانَ
ای مردمان وبیارد دیگرانرا وهست

اللَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ قَدِيرًا ۞ مَنْ كَانَ
خدای بر انچنین توانا مژد

يُرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ ثَوَابُ
که خواهد پاداش این جهان پس نزد خداست پاداش

الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ۞
این جهان وآن جهان وهست خدای شنوا بینا

ع ۱۴

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ
ای آنانکه بگرویدید باشید ایستادگان براستی وداد

شُهَدَاءَ لِلَّهِ وَلَوْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ أَوِ الْوَالِدَيْنِ
گواهان خدایرا والرچه باشدان گواهی برتنهای شما یا مادر ویدر

وَالْأَقْرَبِينَ ۚ إِنْ يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا فَاللَّهُ أَوْلَىٰ
وخویشان اگر باشد توانگر یا درویش خدای سزاوار تر است

بِهِمَا فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ أَنْ تَعْدِلُوا ۚ وَإِنْ تَلْوُوا
بدان هردو پس پیروی مکنید از روی نفس را که بگردید والرخود را بگردانید

أَوْ تُعْرِضُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا
یا روی بگردانید از گواهی دادن بدرستی که خدای هست بدانچه میکنید شما آگاه

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ
ای آنانکه بگرویدید بگروید همیشه باشید بر ایمان خدای وپیغمبر او ونامه

الَّذِي نَزَّلَ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنْزَلَ
ان نامه که فرو فرستاد بر پیغمبر خود ونامه الله فرو فرستاد

مِنْ قَبْلُ ۚ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ
از پیش آن وهرکه کافر شود بخدای وفرشتگان او ونامه های او

وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا
وپیغمبران او وروز بازپسین پس بدرستی که گمراه شد گمراهی

بَعِيدًا ۞ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ آمَنُوا
دور بدرستی که آنانکه ایمان آوردند پس کافر شدند بعد ازین بگرویدند بموسی

ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ ازْدَادُوا كُفْرًا لَمْ يَكُنِ
پس کافر شدند بعیسی پس بیفزودند کافری بالله ایمان نیاوردی محمد صلی الله علیه وسلم نباشد

اللَّهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ سَبِيلًا ۞
خدای که بیامرزد ایشانرا مادام که برکفر باشند نه بنماید ایشانرا راهی

بَشِّرِ الْمُنَافِقِينَ بِأَنَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۞
مژده ده منافقانرا بدانکه ایشانرا عذابی دردناک

الَّذِينَ يَتَّخِذُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ
انانکه گیرند کافرانرا دوستان از بیرون
الْمُؤْمِنِينَ ط أَيَبْتَغُونَ عِنْدَهُمُ الْعِزَّةَ فَإِنَّ الْعِزَّةَ
گرویدگان ایا می جویند نزد ایشان عزتی بدرستی که عزتی
لِلَّهِ جَمِيعًا ۝ وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ
خداراست جمله بدرستی که فرو فرستاد برشما در نامه یعنی قرآن
أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا وَ
که چون بشنوید ایتهای کلام خدای که کفر آورده شود بآن و
يُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا
مسخره کرده می آید بآن پس منشینید بایشان تا مشروع کنند
فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ط إِنَّكُمْ إِذًا مِثْلُهُمْ ط إِنَّ
در سخنی جز آن بدرستی که شما آنگاه مانند ایشان باشید بدرستی که
اللَّهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ
خدای گرد آورنده دورویان و نا گروندگانست در دوزخ
جَمِيعًا ۝ الَّذِينَ يَتَرَبَّصُونَ بِكُمْ ج فَإِنْ كَانَ
جمله انانکه میدارند بدی و مهنیت بشما پس اگر باشد
لَكُمْ فَتْحٌ مِنَ اللَّهِ قَالُوا أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ
شمارا گشایشی از خدای گویند ایا نبودیم با شما
وَإِنْ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ لا قَالُوا أَلَمْ نَسْتَحْوِذْ
و اگر کافرانرا بهره از فتح گویند نه غلبه کردیم
عَلَيْكُمْ وَنَمْنَعْكُمْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ط فَاللَّهُ
بر شما و باز داشتیم شمارا از گرویدگان پس خدای
يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ط وَلَنْ يَجْعَلَ
حکم کند میان شما روز رستاخیز و نگرداند
اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا ۝
خدای کافرانرا بر مومنان راهی

إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَادِعُهُمْ ج
بدرستی که دورویان فریب میدهند خدایرا یعنی رسول خدایرا وخدای جزای فریب دهنده است ایشانرا
وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كُسَالَىٰ لا يُرَاءُونَ
وچون برخیزند سوی نماز برخیزند کاهلان نمازاز برای دیدن
النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا ۝
مردم میگذارند و یاد نمیکنند خدایرا مگر اندکی
مُذَبْذَبِينَ بَيْنَ ذَٰلِكَ ق لَا إِلَىٰ هَٰؤُلَاءِ وَلَا إِلَىٰ
متردد انند میان کفر و اسلام نه با کافران ظاهرا ونه با
هَٰؤُلَاءِ ط وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ۝
مومنان باطنا و انکس که گمراه گرداند خدای او را پس تو نیابی او را راهی بایمان
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ
ای انانکه گرویدید نگیرید نا گروندگانرا دوستان از
دُونِ الْمُؤْمِنِينَ ط أَتُرِيدُونَ أَنْ تَجْعَلُوا لِلَّهِ عَلَيْكُمْ
بیرون گرویدگان ایا میخواهید که گردانید خدایرا بر شما
سُلْطَانًا مُبِينًا ۝ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرْكِ الْأَسْفَلِ
حجتی هویدا بدرستی که دورویان در طبقه زیرینند
مِنَ النَّارِ ج وَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا ۝ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا
از آتش و نیابی تو ایشانرا یاری دهنده مگر انانکه توبه کردند و باصلاح آوردند
وَاعْتَصَمُوا بِاللَّهِ وَأَخْلَصُوا دِينَهُمْ لِلَّهِ فَأُولَٰئِكَ
و چنگ در زدند بخدای و ویژه کردند کیش خویش را برای خدای پس ایشانند
مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ط وَسَوْفَ يُؤْتِ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ
با گرویدگان و زود باشد که بدهد خدای گرویدگانرا
مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَذَابِكُمْ إِنْ شَكَرْتُمْ
چه کند خدای بعذاب کردن شما اگر سپاسداری کنید
وَآمَنْتُمْ ط وَكَانَ اللَّهُ
و بگروید و هست خدای

إِلَّا
مگر بجهد — از — بگمان — علیما
مِنْ عِلْمٍ ۚ وَكَانَ اللّٰهُ عَزِيزًا حَكِيمًا
از دانش — دوست ندارد — خدای — توانا — دانا
إِنْ تُبْدُوا خَيْرًا أَوْ تُخْفُوهُ أَوْ تَعْفُوا عَنْ سُوءٍ
اگر — بدید — یا — پنهان کنید — یا — عفو کنید — از — بدی
فَإِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَفُوًّا قَدِيرًا ۝
پس — بدرستی که — خدای — هست — بخشنده — گناه — توانا
إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللّٰهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا
بدرستی که — آنانند — کافر شدند — بخدای — و پیغمبران او — و میخواهند — که جدایی افکنند
بَيْنَ اللّٰهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ
میان — خدا — و پیغمبران او — و میگویند — بگرویم — ببعضی — و بکافر شویم — ببعضی دیگر
وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذٰلِكَ سَبِيلًا ۝ أُولٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ
و میخواهند — که — گیرند — میان ایمان بهمه و کفر بهمه — راهی یعنی واسطه — آنان — ایشانند — کافران
حَقًّا ۚ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا ۝ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللّٰهِ وَرُسُلِهِ
براستی — و آماده کردیم — کافران را — عذابی — خوارکننده — و آنانکه — گرویدند — بخدای — و پیغمبران
وَلَمْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ أُولٰئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ أُجُورَهُمْ ۗ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُورًا رَحِيمًا
و — نکردند — میان — هیچ — یک از پیغمبران — ایشان — زود بود — که بدهیم — ایشانرا — مزدهای ایشان — و هست — خدای — آمرزنده — مهربان
يَسْأَلُكَ أَهْلُ الْكِتَابِ أَنْ تُنَزِّلَ عَلَيْهِمْ كِتَابًا مِنَ السَّمَاءِ ۚ فَقَدْ
میخواهند — از تو — خاوندان — کتاب یعنی جهودان — که فرود آوری — برایشان — نامه — از — آسمان — بدرستی
سَأَلُوا مُوسٰى أَكْبَرَ مِنْ ذٰلِكَ فَقَالُوا أَرِنَا اللّٰهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْهُمُ
که خواستند — از موسی — بزرگتر — از آن — پس گفتند — بنمای ما را — خدای — آشکارا — و هویدا پس گرفت ایشانرا
الصَّاعِقَةُ بِظُلْمِهِمْ ۚ ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمُ
آتش — و عذاب — بستم و بیداد — ایشان — پس فرو گرفتند — گوساله را — از پس — که آمد بایشان
الْبَيِّنَاتُ فَعَفَوْنَا عَنْ ذٰلِكَ ۚ وَآتَيْنَا مُوسٰى سُلْطَانًا مُبِينًا
حجتهای هویدا — پس ما عفو کردیم — از آن — و دادیم — موسی — حجتی — هویدا آشکارا

ع ۱۰

آرنا باختلاس حرکة الرآء ط

لا تعدوا باخفاء حرکة العین والنص بالاسکان ب

وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ الطُّورَ بِمِيثَاقِهِمْ وَقُلْنَا لَهُمُ ادْخُلُوا
برداشتیم — بزیر ایشان — کوه طور — به پیمان ایشان — و گفتیم ما — ایشانرا — درآیید
الْبَابَ سُجَّدًا وَقُلْنَا لَهُمْ لَا تَعْدُوا فِي السَّبْتِ وَأَخَذْنَا
از در — بروا — بیت المقدس — سجده کنان — و گفتیم — برایشان — بیاد میکنند — و از حد در مگذرید — مهدور شنبه — یاد کردن — و گرفتیم ما
مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ۝ فَبِمَا نَقْضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ وَ
از ایشان — عهدی — محکم — بسبب — شکستن ایشان — عهد را
كُفْرِهِمْ بِآيَاتِ اللّٰهِ وَقَتْلِهِمُ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ
و ناگرویدن ایشان — بآیتهای کلام خدای — و کشتن ایشان — پیغمبران را — بناحق
وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ ۚ بَلْ طَبَعَ اللّٰهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ
و گفتار ایشان — که دلها — بغلاف اندرست — نه که — مهر نهاد — خدای — بران دلها — بکافری ایشان
فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ۝ وَبِكُفْرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلٰى مَرْيَمَ
پس ایمان نیاورند — مگر اندکی — و بکافر شدن ایشان — و گفتار ایشان — بر مریم
بُهْتَانًا عَظِيمًا ۝ وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ
دهنی — بزرگ — و گفتار ایشان — بدرستی که ما — کشتیم — مسیح — عیسی — پسر
مَرْيَمَ رَسُولَ اللّٰهِ ۚ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلٰكِنْ
مریم — پیغمبر — خدای — و — نه کشتند او را — و نه بدار زدند او را — ولیکن
شُبِّهَ لَهُمْ ۚ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ ۚ
مانند کرده شد — مر ایشانرا — و بدرستی که — آنانکه — خلاف کردند — در آن — هر آینه — در گمانند — از وی
مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ ۚ وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا ۝
نیست — مر ایشانرا — بدو هیچ — دانشی — مگر پیروی کردن — گمان — و نکشتند او را — نی گمان
بَلْ رَفَعَهُ اللّٰهُ إِلَيْهِ ۚ وَكَانَ اللّٰهُ
بلکه — برداشت او را خدای — سوی خود — و هست — خدای
وَإِنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ ۚ
و نیست — کس از — اهل — نامه یعنی جهودان — و ترسایان — مگر هر آینه — بگروند — به او — پیش — از مرگ او و او را
وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا ۚ
و در روز — رستاخیز — باشد عیسی — بر ایشان — گواه و تزکیه کننده

فَبِظُلْمٍ مِّنَ الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ
پس بسبب بیداد انانکه جهود شدند حرام کردیم بایشان
طَيِّبَاتٍ أُحِلَّتْ لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
طعامهای خوش حلال کرده شده بود ایشانرا بباز داشتن ایشان از راه خدای
كَثِيرًا ۝ وَأَخْذِهِمُ الرِّبَا وَقَدْ نُهُوا عَنْهُ وَأَكْلِهِمْ
بسیار مردم را وبگرفتن ایشان افزونی حرام وبدرستی نهادند ایشانرا ازان وبخوردن ایشان
أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ
مالهای مردم را بناحق وبساختیم مر ناگروندگانرا
مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۝ لَكِنِ الرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ
از ایشان عذابی دردناک ۝ لیکن ثابت شدگان اند در دانش
مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا
از ایشان وگروندگان ایمان می آورند بانچه فرو فرستاده شد سوی تو وانچه
أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَالْمُقِيمِينَ الصَّلٰوةَ وَالْمُؤْتُونَ
فرو فرستاده شد از پیش تو وبپای دارندگان نماز ودهندگان
الزَّكٰوةَ وَالْمُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ط
زکوة وگروندگان بخدای وروز بازپسین
أُولٰٓئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ أَجْرًا عَظِيمًا ۝
ایشان زودبود که بدهیم ایشانرا مزدی بزرگ

ع ۹۴

إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلٰى نُوحٍ وَّالنَّبِيّٖنَ
بدرستی که ما وحی کردیم سوی تو چنانکه وحی کردیم سوی نوح وپیغمبران
مِنْ بَعْدِهٖ ج وَأَوْحَيْنَا إِلٰٓى إِبْرٰهِيمَ وَإِسْمٰعِيلَ وَإِسْحٰقَ
از پس او ووحی کردیم سوی ابرهیم واسمعیل واسحق
وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسٰى وَأَيُّوبَ وَيُونُسَ وَ
ویعقوب وفرزندان یعقوب وعیسی وایوب ویونس
هٰرُونَ وَسُلَيْمٰنَ ج وَاٰتَيْنَا دَاوٗدَ زَبُورًا ج ۝
وهرون وسلیمان ودادیم داودرا کتاب زبور

وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنٰهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا
ورسولانی که قصه ایشان بگفتیم برتو از پیش ورسولانی
لَّمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ ط وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسٰى
که قصه ایشان بگفتیم برتو از پیش ورسولانی
تَكْلِيمًا ج ۝ رُسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ
سخن گفتنی پیغمبرانی مژده دهندگان بثواب برطاعت وبیم کنندگان بعقاب برمعصیت
لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ
تا نبود مردم را بر خدای حجتی پس
الرُّسُلِ ط وَكَانَ اللَّهُ
از ارسال رسولان وهست خدای
لٰكِنِ اللَّهُ يَشْهَدُ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ
لیکن خدای گواهی میدهد بانچه فرو فرستاد سوی تو
أَنْزَلَهُ بِعِلْمِهِ ج وَالْمَلٰٓئِكَةُ يَشْهَدُونَ ط
فرو فرستاد انرا بدانش خویش وفرشتگان گواهی میدهند
وَكَفٰى بِاللَّهِ شَهِيدًا ۝ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
وبسنده است بخدای گواه ۝ بدرستی که انانکه کافر شدند
وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا ضَلٰلًا
وبرگشتند از راه خدای بحقیقت گمراه شدند گمراهی
بَعِيدًا ۝ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَظَلَمُوا
دور ۝ بدرستی که انانکه کافر شدند وستم کردند
لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ
نباشد خدای که بیامرزد ایشانرا ونه که راه نماید ایشانرا
طَرِيقًا ۝ إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا
راهی ۝ مگر راه دوزخ جاویدان درآن
أَبَدًا ط وَكَانَ ذٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ۝
همیشه وهست آن بر خدای آسان

قَدْ جَآءَكُمُ الرَّسُوْلُ بِالْحَقِّ مِنْ رَّبِّكُمْ
ای مردم بحقیقت آمد بشما بیغمبر براستی ودرستی از پروردگار شما
فَاٰمِنُوْا خَيْرًا لَّكُمْ ؕ وَاِنْ تَكْفُرُوْا فَاِنَّ لِلّٰهِ مَا
پس ایمان آرید ثابا شد بهتر مرشمارا واگر کافر شوید پس بدرستی که خدایرا آنچه
فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيْمًا حَكِيْمًا ۝
در آسمانهاست ودرزمین ودست خدای دانا ودرستکار ودرست کننده
يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ لَا تَغْلُوْا فِيْ دِيْنِكُمْ وَلَا
ای خداوندان کتاب از حد درمگذرید در کیش خویش و
تَقُوْلُوْا عَلَى اللّٰهِ اِلَّا الْحَقَّ ؕ اِنَّمَا الْمَسِيْحُ عِيْسَى ابْنُ
مگویید بر خدای مگر سخن درست بدرستی که مسیح عیسی پسر
مَرْيَمَ رَسُوْلُ اللّٰهِ وَكَلِمَتُهٗ ۚ اَلْقٰىهَآ اِلٰى مَرْيَمَ
مریم فرستادهٔ خداست وبدید آمد از کلمهٔ او یعنی کلمهٔ کن بیفگند آن کلمه را سوی مریم
وَرُوْحٌ مِّنْهُ ۫ فَاٰمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرُسُلِهٖ ۫ وَلَا تَقُوْلُوْا
وروحی است از خدای پس ایمان آرید بخدای وپیغمبران او و مگویید
ثَلٰثَةٌ ؕ اِنْتَهُوْا خَيْرًا لَّكُمْ ؕ اِنَّمَا اللّٰهُ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ ؕ
خدای سه اند بازایستید بهتر ونکوتر شمارا از تثلیث تا باشد
سُبْحٰنَهٗٓ اَنْ يَّكُوْنَ لَهٗ وَلَدٌ ۘ لَهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ
پاکی او که باشد اورا فرزند مر اوراست آنچه در آسمانهاست
وَمَا فِي الْاَرْضِ ؕ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَكِيْلًا ۝
واینچه در زمین است وبس است خدای کاردان وتکیه گاه
لَنْ يَّسْتَنْكِفَ الْمَسِيْحُ اَنْ يَّكُوْنَ عَبْدًا
نننگ ندارد عیسی که باشد بندهٔ
لِّلّٰهِ وَلَا الْمَلٰٓئِكَةُ الْمُقَرَّبُوْنَ ؕ وَمَنْ يَّسْتَنْكِفْ
خدایرا ونه فرشتگان نزدیک گردانیدگان وانکه ننگ دارد
عَنْ عِبَادَتِهٖ وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرُهُمْ اِلَيْهِ جَمِيْعًا ۝
از پرستیدن او وگردن کشی کند زود بود که برانگیزد ایشانرا بسوی خود او همه

فَاَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فَيُوَفِّيْهِمْ اُجُوْرَهُمْ
اما آنانکه ایمان آوردند وکردند کارهای نیک تمام بدهد ایشانرا مزدهای ایشان
وَيَزِيْدُهُمْ مِّنْ فَضْلِهٖ ۚ وَاَمَّا الَّذِيْنَ اسْتَنْكَفُوْا وَاسْتَكْبَرُوْا
وبیفزاید مرایشانرا از فضل خویش واما آنانکه ننگ داشتند وگردن کشی کردند
فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا اَلِيْمًا ۙ وَّلَا يَجِدُوْنَ لَهُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَلِيًّا وَّلَا نَصِيْرًا ۝
عذاب کند ایشانرا عذابی دردناک ونیابند خود را از بیرون خدای دوستی ونه یاری
يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَآءَكُمْ بُرْهَانٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَاَنْزَلْنَآ
ای مردمان بدرستی که آمد بشما حجتی یعنی رسول صلی الله علیه وسلم از پروردگار شما وفرو فرستادیم
اِلَيْكُمْ نُوْرًا مُّبِيْنًا ۝ فَاَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِاللّٰهِ وَاعْتَصَمُوْا
سوی شما روشنایی هویدا اما آنانکه بگرویدند بخدای وبچنگ در زدند
بِهٖ فَسَيُدْخِلُهُمْ فِيْ رَحْمَةٍ مِّنْهُ وَفَضْلٍ ۙ وَّيَهْدِيْهِمْ
بدو وبگرویدند که درآرد ایشانرا در بهشتی از خود وفضلی وبنماید ایشانرا
اِلَيْهِ صِرَاطًا مُّسْتَقِيْمًا ۝ يَسْتَفْتُوْنَكَ ؕ قُلِ اللّٰهُ يُفْتِيْكُمْ
سوی خود راهی راست فتوی بخواهند ازتو بگو خدای فتوی میدهد شمارا
فِي الْكَلٰلَةِ ؕ اِنِ امْرُؤٌا هَلَكَ لَيْسَ لَهٗ وَلَدٌ وَّلَهٗٓ اُخْتٌ
در کلاله یعنی اگر مردی که نه فرزند باشد ونه پدر هلاک شود نباشد اورا خواهری
فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ ۚ وَهُوَ يَرِثُهَآ اِنْ لَّمْ يَكُنْ لَّهَا
مر خواهر راست نیمهٔ انچه او بگذاشت واگر مرد ازان خواهر میراث برد واگر نباشد مران خواهرا
وَلَدٌ ؕ فَاِنْ كَانَتَا اثْنَتَيْنِ فَلَهُمَا الثُّلُثٰنِ مِمَّا تَرَكَ ؕ
فرزندی اگر خواهران دو باشند ایشانرا جمله ازانکه بگذاشت
وَاِنْ كَانُوْٓا اِخْوَةً رِّجَالًا وَّنِسَآءً فَلِلذَّكَرِ
واگر باشند جمعی برادران وخواهران مردان وزنان پس مرینه راست
مِثْلُ حَظِّ الْاُنْثَيَيْنِ ؕ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ
مانند بهرهٔ دو مادینه بیدا میکند خدای شمارا
اَنْ تَضِلُّوْا ؕ وَاللّٰهُ
گمراه نشوید وخدای
بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ۝
بهمه چیز داناست

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اَوْفُوْا بِالْعُقُوْدِ ؕ اُحِلَّتْ لَكُمْ
ای کسانی که ایمان آوردید وفا کنید بعهدهای خدا و واجب تکالیف حلال شد برای شما
بَهِيْمَةُ الْاَنْعَامِ اِلَّا مَا يُتْلٰى عَلَيْكُمْ غَيْرَ مُحِلِّي
جهارپایان یا آنی که از جنس گاو و گوسفند بود مگر آنچه خوانده میشود بر شما از زشتی و غیر آن حلال
الصَّيْدِ وَاَنْتُمْ حُرُمٌ ؕ اِنَّ اللّٰهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيْدُ
شکار را شما را در حال باشیدن در حرم و احرام بدرستی که خدای حکم کند آنچه خواهد
يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تُحِلُّوْا شَعَآئِرَ اللّٰهِ وَلَا الشَّهْرَ
ای کسانی که ایمان آوردید حلال مدارید نشانهای عبادت خدا را یعنی نشانهای حج را و نه ماه
الْحَرَامَ وَلَا الْهَدْيَ وَلَا الْقَلَآئِدَ وَلَآ اٰمِّيْنَ الْبَيْتَ
حرام را یعنی در وی قتال مکنید و نه قربانیها را که بی نشان باشند و نه قصد کنندگان خانه
الْحَرَامَ يَبْتَغُوْنَ فَضْلًا مِّنْ رَّبِّهِمْ وَرِضْوَانًا ؕ
را که طلب میکنند فضلی از پروردگار ایشان و خشنودی
وَاِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوْا ؕ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ
و چون حلال شوید از احرام پس صید کنید و باید که نکند شما را
قَوْمٍ اَنْ صَدُّوْكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ اَنْ تَعْتَدُوْا ۘ
قومی که باز داشتند شما را از مسجد حرام که از حد درگذرید
وَتَعَاوَنُوْا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوٰى ۖ وَلَا تَعَاوَنُوْا عَلَى الْاِثْمِ
و یاری نمایید بر نیکویی و پرهیزکاری و یاری ندهید بر گناه
وَالْعُدْوَانِ ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ۝
و دشمنی و بترسید از خدای که او سخت عقوبت است

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالدَّمُ وَلَحْمُ الْخِنْزِيْرِ وَمَآ اُهِلَّ
حرام کرده شد بر شما خوردن آنچه از گلو فشرده مرده باشد و خون جهنده و گوشت خوک و آنچه ذبح کرده شود
لِغَيْرِ اللّٰهِ بِهٖ وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْقُوْذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيْحَةُ
برای غیر خدای بآن بتلفظ آن و آنچه مرده باشد بگلو فشردن و بزدن و بیفتادن از بلندی و بشاخ زدن
وَمَآ اَكَلَ السَّبُعُ اِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى
و آنچه خورده باشد درنده مگر آنچه ذبح کنید و آنچه ذبح کرده شود بر
النُّصُبِ وَاَنْ تَسْتَقْسِمُوْا بِالْاَزْلَامِ ؕ ذٰلِكُمْ فِسْقٌ ؕ
سنگهای نصب شده و آنکه قسمت کنید بتیرهای حکم ذلک فسق است
اَلْيَوْمَ يَئِسَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ دِيْنِكُمْ فَلَا
امروز نومید شدند کافران از دین شما پس
تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِ ؕ اَلْيَوْمَ اَكْمَلْتُ لَكُمْ دِيْنَكُمْ
مترسید از ایشان و بترسید از من امروز تمام کردم برای شما
وَاَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِيْ وَرَضِيْتُ لَكُمُ
و بپایان بردم بر شما نعمت خود را و خشنود شدم برای شما
الْاِسْلَامَ دِيْنًا ؕ فَمَنِ اضْطُرَّ فِيْ مَخْمَصَةٍ غَيْرَ
اسلام را دین پس هر که ناچار شود در گرسنگی
مُتَجَانِفٍ لِّاِثْمٍ ۙ فَاِنَّ اللّٰهَ
میل کننده برای گناه پس بدرستی که خدای
يَسْـَٔلُوْنَكَ مَاذَآ اُحِلَّ لَهُمْ ؕ قُلْ اُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبٰتُ
میپرسند ترا چه حلال کرده شد برای ایشان بگو حلال کرده شد برای شما
وَمَا عَلَّمْتُمْ مِّنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِيْنَ تُعَلِّمُوْنَهُنَّ مِمَّا
و آنچه بیاموختید از شکاری جانوران سگ و پرنده شکار کننده میآموزید آنها را از آنچه
عَلَّمَكُمُ اللّٰهُ ۫ فَكُلُوْا مِمَّآ اَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ وَاذْكُرُوا
آموخت شما را خدای پس بخورید از آنچه نگاه دارند بر شما و یاد کنید
اسْمَ اللّٰهِ عَلَيْهِ ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ سَرِيْعُ الْحِسَابِ ۝
نام خدای بر آن و بترسید از خدای که خدای زود شمار است

اَلْيَوْمَ اُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبَاتُ ط وَطَعَامُ الَّذِينَ اُوتُوا الْكِتٰبَ

امروز حلال کردانیده شدبرای شما انها که داده اند

حِلٌّ لَّكُمْ ص وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَّهُمْ وَالْمُحْصَنٰتُ مِنَ الْمُؤْمِنٰتِ

حلال است مرشمارا وخورش شما حلال است

وَالْمُحْصَنٰتُ مِنَ الَّذِينَ اُوتُوا الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلِكُمْ اِذَا اٰتَيْتُمُوهُنَّ

وعفیف از انانکه دادند شان کتاب پیش از شما چون دهید ایشانرا

اُجُورَهُنَّ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسٰفِحِينَ وَلَا مُتَّخِذِي اَخْدَانٍ ط وَمَنْ

مهرهای ایشان حال انکه بنزنج درآیید نه زانیان ونه گیرندگان دوستان نهانی

يَكْفُرْ بِالْاِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْاٰخِرَةِ مِنَ الْخٰسِرِينَ

کافر شود بشرایع واحکام پس تحقیق ضایع است ثواب اعمال او در آخرت او از زیان کاران است

يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُٓوا اِذَا قُمْتُمْ اِلَى الصَّلٰوةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ

ای انانکه بگروید چون خواهید که برخیزید بسوی نماز شما عمدا باشید

وَاَيْدِيَكُمْ اِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَاَرْجُلَكُمْ

ودستهای شمارا با سفل ارنج دعصه وسح کنید سرهای شمارا

اِلَى الْكَعْبَيْنِ ط وَاِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا وَاِنْ كُنْتُمْ

والودن شتابید

مَرْضٰٓى اَوْ عَلٰى سَفَرٍ اَوْ جَآءَ اَحَدٌ مِّنْكُمْ مِّنَ الْغَآئِطِ

بیمار ان که ابله مضرت باشد یا بر مالت سفر یا آید یکی از شما از قضاحاجت

اَوْ لٰمَسْتُمُ النِّسَآءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَآءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا

یا بسایید بشره زنان تا محرم را پس نیابید ابی پس قصد کنید خاکی

طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَاَيْدِيكُمْ مِّنْهُ ط مَا يُرِيدُ

پاک را پس بمالید دوی های شمارا ودستهای شمارا ازان نمیخواهد

اللّٰهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِّنْ حَرَجٍ وَّلٰكِنْ يُّرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ

خدای که گرداند برشما هیچ تنگی ودشواری لیکن میخواهد که پاک گرداند شمارا

وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

وتمام گرداند نعمت خود را برشما تا مگر شما شکر گزارید

وَاذْكُرُوا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَمِيثَاقَهُ الَّذِي

وبیاد کنید نیکوئی خدایرا برشما وعهد اورا که

وَاثَقَكُمْ بِهٖٓ اِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا وَ

معاهده فرمود باشما بان چون گفتید شنودیم وفرمان بردایم و

اتَّقُوا اللّٰهَ ط اِنَّ اللّٰهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

وبترسید از خدای بدرستی که خدای داناست بانچه در سینهاست

يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ لِلّٰهِ شُهَدَآءَ

ای انانکه ایمان اورده اید باشید قیام نمایندگان درکارها برای خدای گواهان

بِالْقِسْطِ ز وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلٰٓى

بعدالت وباید که باعث نشود شمارا بغض بعضی مشرکان برانکه

اَلَّا تَعْدِلُوا ط اِعْدِلُوا هُوَ اَقْرَبُ لِلتَّقْوٰى وَ

عدالت نکنید درکارها چون عدل کنید ان مثله وقتل اولاد وشا عدل نزدیکتر است برای پرهیزکاری

اتَّقُوا اللّٰهَ ط اِنَّ اللّٰهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

وبترسید از خدای که بدرستی که خدای اگاهست بانچه میکنید

وَعَدَ اللّٰهُ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ

وعده فرمود خدای انانرا که ایمان آورده اند وکردند کارهای نیکو

لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ

له ایشانراست امرزشی وبزرگ

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِاٰيٰتِنَآ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ الْجَحِيمِ

وانانکه کافر شدند وبدروغ نسبت کردند بدلایل وقران ما ایشان ملازمان دوزخ اند

يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ

ای انکسان که ایمان اورده اید یاد کنید نیکوئی خدایرا برشما

اِذْ هَمَّ قَوْمٌ اَنْ يَّبْسُطُوٓا اِلَيْكُمْ اَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ اَيْدِيَهُمْ

چون قصد کردند گروهی که برگشایند سوی شما دستهای ایشان بناکاه بازداشتن پس باز داشت خدای دستهای

عَنْكُمْ ح وَاتَّقُوا اللّٰهَ ط وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ

ایشانرا از شما وبترسید از خدای وبر فضل خدای باید که اعتماد نمایند مومنان

وَلَقَدْ أَخَذَ اللّٰهُ مِيثَاقَ بَنِيٓ إِسْرَآئِيلَ ۖ وَبَعَثْنَا

وبحقیقت گرفت خدای عهد پسران یعقوب را و برانگیختیم از ایشان

مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا ۖ وَقَالَ اللّٰهُ

از ایشان بر زمین شام جمعی نجبا دوازده مرد کاردان و گفت خدای

إِنِّي مَعَكُمْ ۖ لَئِنْ أَقَمْتُمُ الصَّلٰوةَ وَآتَيْتُمُ

بدرستی که من با شما هر آینه اگر بپای دارید نماز را و بدهید

الزَّكٰوةَ وَآمَنْتُمْ بِرُسُلِي وَعَزَّرْتُمُوهُمْ وَ

حق مال را و بگروید به پیغمبران من و تعظیم نمایید ایشان را و

أَقْرَضْتُمُ اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا لَّأُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ

وام دادید خدای را وام دادنی نیکو هر آینه بپوشانم از شما

سَيِّئَاتِكُمْ وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي

بدیهای شما را و هر آینه در آرم شما را در بهشتهای

مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۚ فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ

از زیر آن جویها پس هر که کافر شود پس

ذٰلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَآءَ السَّبِيلِ

از آن شرط و وعده شهد از شما پس بحقیقت گم کرد میانهٔ راه حق را

فَبِمَا نَقْضِهِمْ مِّيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ وَجَعَلْنَا

پس بسبب شکستن ایشان عهد ایشان را دور کردیم ایشان را از جهت ایشان و گردانیدیم

قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً ۖ يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَّوَاضِعِهِ ۙ

دلهای ایشان را سخت تغییر میکنند احکام توریه را و دیگر میکنند ایشان را از مواضع اصلی آن

وَنَسُوا حَظًّا مِّمَّا ذُكِّرُوا بِهِ ۚ وَلَا تَزَالُ

و فراموش کردند بهره تمام از آنچه پند داده میشوند بآن از احکام توریه و همیشه

تَطَّلِعُ عَلٰى خَآئِنَةٍ مِّنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ

تو دیده ور شوی بر خیانتی از ایشان مگر اندکی از ایشان

فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ ۚ إِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ

پس عفو کن از ایشان و جرم ایشان را در گذر بدرستی که خدای دوست دارد نیکوکاران را

قَسِيَةً ش

وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوٓا إِنَّا نَصَارٰى أَخَذْنَا

و از آنانکه گفتند ما ترسایانیم بدرستی که ما گرفتیم

مِيثَاقَهُمْ فَنَسُوا حَظًّا مِّمَّا ذُكِّرُوا

عهد ایشان را پس فراموش کردند بهره تمام را از آنچه پند داده شدند

بِهِ ۖ فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَآءَ

بآن از احکام توریه پس برانگیختیم میان ایشان عداوت و دشمنی و کینه

إِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ ۚ وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ

تا روز قیامت و زود باشد که خبر دهد ایشان را

اللّٰهُ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ۝ يٰٓأَهْلَ

خدای بآنچه بودند میکردند ای اهل

الْكِتٰبِ قَدْ جَآءَكُمْ رَسُولُنَا

کتاب بحقیقت آمد شما را پیغمبر ما

يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِّمَّا كُنْتُمْ

حال آنکه بیان میکند برای شما بسیاری از آنچه بودید

تُخْفُونَ مِنَ الْكِتٰبِ وَيَعْفُوا عَنْ

پنهان میدارید از توریه و انجیل و عفو میکند از

كَثِيرٍ ۚ قَدْ جَآءَكُمْ مِّنَ اللّٰهِ

بسیاری بحقیقت آمد شما را از خدای

نُورٌ وَّكِتٰبٌ مُّبِينٌ ۝ يَهْدِي بِهِ

روشنی و کتابی هویدا یعنی قرآن راه مینماید بآن

اللّٰهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ

خدای هر که متابعت کند خشنودی او را راههای سلامت

وَيُخْرِجُهُمْ مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ

و بیرون میآرد ایشان را از تاریکیها بروشنی

بِإِذْنِهِ ۚ وَيَهْدِيهِمْ

بفرمان خود و راه مینماید ایشان را

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوٓا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ
بحقیقت کافر شدند آنانکه گفتند بدرستی خدای او عیسی است پسر
مَرْيَمَ ۗ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْـًٔا
مریم بگو پس کدام مالک شود از خدای چیزی را عظیم
إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ وَمَنْ
اگر خواهد که هلاک کند عیسی پسر مریم و مادر او و هر که
فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ۗ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَٰوَٰتِ وَالْأَرْضِ
در زمین همه و مر خدای راست پادشاهی آسمانها و زمین
وَمَا بَيْنَهُمَا ۚ يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ ۚ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
و آنچه میان هردو می آفریند هرآنچه بخواهد و خدای بر همه چیزی تواناست
وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَىٰ نَحْنُ أَبْنَٰٓؤُا اللَّهِ وَأَحِبَّٰٓؤُهُ ۚ
و گفتند جهودان و ترسایان ما پسران خدایم و دوستان او
قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُم بِذُنُوبِكُم ۖ بَلْ أَنتُم بَشَرٌ مِّمَّنْ
بگو پس چرا عقاب میفرماید شما را بگناهان شما نه شما آدمیانید از جنس آنکه
خَلَقَ ۚ يَغْفِرُ لِمَن يَشَآءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَآءُ ۚ وَلِلَّهِ مُلْكُ
آفرید می آمرزد مر آنرا که خواهد و عقاب میفرماید مر آنرا که خواهد و مر خدای راست پادشاهی
السَّمَٰوَٰتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۖ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ
آسمانها و زمین و آنچه میان هردو و با جلم اوست بازگشتن همه
يَٰٓأَهْلَ الْكِتَٰبِ قَدْ جَآءَكُمْ رَسُولُنَا
ای اهل کتاب بحقیقت آمد بشما پیغمبر ما
يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلَىٰ فَتْرَةٍ مِّنَ الرُّسُلِ أَن تَقُولُوا
حال آنکه هویدا میکند شرایع را برای شما بر زمان فترت از پیغمبران برای عدم ارادت آنکه گویید
مَا جَآءَنَا مِنۢ بَشِيرٍ وَلَا نَذِيرٍ ۖ فَقَدْ جَآءَكُم
نیامد ما را هیچ مژده دهنده و نه هیچ بیم نماینده پس بحقیقت آمد بشما
بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ ۗ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
مژده دهنده و بیم نماینده و خدای بر همه چیزی تواناست

ع ۱۷

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِۦ يَٰقَوْمِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ
و یاد کن آن وقت را که گفت موسی مر قوم خود را ای قوم من یاد کنید انعام
اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنۢبِيَآءَ وَجَعَلَكُم
خدای را بر شما چون پدید آورد در میان شما پیغمبران و گردانید شما را
مُّلُوكًا وَءَاتَىٰكُم مَّا لَمْ يُؤْتِ أَحَدًا مِّنَ الْعَٰلَمِينَ
پادشاهان و داد شما را آنچه نداد هیچ یک از عالمیان
يَٰقَوْمِ ادْخُلُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِى كَتَبَ
ای قوم درآیید در زمین پاک گردانیده بیت المقدس بامجموع شام که نبشته گردانید
اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوا عَلَىٰٓ أَدْبَارِكُمْ فَتَنقَلِبُوا
خدای برای شما و باز مگردید بر اعقاب شما که منقلب شوید
خَٰسِرِينَ ۝ قَالُوا يَٰمُوسَىٰٓ إِنَّ فِيهَا قَوْمًا
زیان کار باشید حال آنکه گفتند ای موسی بدرستی که در زمین آنست گروهی
جَبَّارِينَ ۖ وَإِنَّا لَن نَّدْخُلَهَا حَتَّىٰ يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِن
گردن کشان و بدرستی که ما هرگز درنیاییم در آن تا بیرون آیند از آن پس اگر
يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنَّا دَٰخِلُونَ ۝ قَالَ رَجُلَانِ مِنَ
بیرون آیند از آن پس بدرستی که درآیندگانیم گفتند دو مرد کابل و میترسند از جمله بنی
الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا ادْخُلُوا
آنانکه می ترسیدند از خدای بانعام خدای بر ایشان هر دو را درآیید
عَلَيْهِمُ الْبَابَ ۚ فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَإِنَّكُمْ غَٰلِبُونَ
بر ایشان از در شهر پس چون درآیید در آن پس بدرستی که شما غالب خواهید بود
وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوٓا إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ
و بر خدای توکل کنید اگر هستید گرویدگان
قَالُوا يَٰمُوسَىٰٓ إِنَّا لَن نَّدْخُلَهَآ أَبَدًا مَّا دَامُوا فِيهَا
گفتند ای موسی بدرستی که ما هرگز درنیاییم در زمین آن تا همیشه که باشند آنان در آن
فَاذْهَبْ أَنتَ وَرَبُّكَ فَقَٰتِلَآ إِنَّا هَٰهُنَا قَٰعِدُونَ
پس برو تو و پروردگار تو پس کارزار کنید که ما اینجا نشسته ایم

قَالَ رَبِّ إِنِّي لَآ أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي فَافْرُقْ
گفت ای پروردگار من بدرستی که من مالک نه ام مگر خود را و برادرم را پس جدا کن
بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ۞ قَالَ فَإِنَّهَا
میان ما و میان گروه خارج از طاعت او گفت خدای بدرستی که این زمین
مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً يَتِيهُونَ فِي
حرام است برایشان چهل سال حیران باشند در بیابان
الْأَرْضِ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ۞
ان زمین پس اندوه مخور بر گروه فاسقان
وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنَيْ آدَمَ بِالْحَقِّ ۘ إِذْ قَرَّبَا
و بخوان ای محمد بر ایشان خبر دو پسر آدم حقا هابیل و قابیل بصواب چون نزدیک آوردند
قُرْبَانًا فَتُقُبِّلَ مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُتَقَبَّلْ مِنَ الْآخَرِ ۘ
قربانی پس پذیرفته شد از یکی ایشان و پذیرفته نیامد از دیگر
قَالَ لَأَقْتُلَنَّكَ ۘ قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ
گفت قابیل هابیل را بکشم ترا گفت هابیل بدرستی که قربانی تو پذیرفته نشد و ان من نه گفت بدرستی که پذیرد خدای از
الْمُتَّقِينَ ۞ لَئِنْ بَسَطْتَ إِلَيَّ يَدَكَ لِتَقْتُلَنِي
پرهیزکاران اگر دراز کنی سوی من دست ترا تا بکشی مرا
مَا أَنَا بِبَاسِطٍ يَدِيَ إِلَيْكَ لِأَقْتُلَكَ ۖ إِنِّي
نه ام من برگشاینده دست مرا سوی تو تا بکشم ترا بدرستی که من
أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ۞ إِنِّي أُرِيدُ
ترسم از خدای که پروردگار جهانیان است بدرستی که من میخواهم
أَنْ تَبُوءَ بِإِثْمِي وَإِثْمِكَ فَتَكُونَ مِنْ أَصْحَابِ
که باز گردی بگناه من و گناه خود پس باشی از اهل
النَّارِ ۚ وَذَٰلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ۞ فَطَوَّعَتْ لَهُ
آتش و آن پاداش ستمکاران است پس آسان گردانید برای او
نَفْسُهُ قَتْلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ فَأَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ ۞
نفس امارهٔ او کشتن برادر خود را او پس بکشت او را پس شد از زیان کاران

ع ۸

فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ لِيُرِيَهُ كَيْفَ
پس فرستاد خدای کلاغی حال آنکه حفر میکرد در زمین تا بنماید او را
يُوَارِي سَوْأَةَ أَخِيهِ ۚ قَالَ يَا وَيْلَتَىٰ أَعَجَزْتُ أَنْ
پوشاند زشتی برادر او گفت قابیل ای هلاکی من ایا عاجز آمدم
أَكُونَ مِثْلَ هَٰذَا الْغُرَابِ فَأُوَارِيَ سَوْأَةَ أَخِي
باشم مثل این کلاغ پس بپوشانم زشتی برادر خود را
فَأَصْبَحَ مِنَ النَّادِمِينَ ۞ مِنْ أَجْلِ ذَٰلِكَ كَتَبْنَا عَلَىٰ
پس گشت از پشیمانان از اجل آن نوشتیم
بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنَّهُ مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ
بر پسران یعقوب که کار آنکه هر که بکشد
فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا
بی موجب فسادی در زمین پس او را
وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا ۚ
و هر که نجات دهد از کشتن نفسی پس او را زنده گردانید
وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ إِنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ
و بتحقیق آمد ایشان را پیغمبران ما بمعجزات روشن پس بدرستی که بسیاری از ایشان
بَعْدَ ذَٰلِكَ فِي الْأَرْضِ لَمُسْرِفُونَ ۞ إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ
پس ازان در زمین از حد اعتدال تجاوز نمایندگان اند بدرستی که پاداش آنانکه
يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا
محاربه مینمایند با خدای و پیغمبر او و سعی مینمایند در زمین حال آنکه مفسده پردازند
أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَ
بطریق قطع راه ان که بکشند ایشان یا بردار کنند ایشان یا ببرند دستهای ایشان و
أَرْجُلُهُمْ مِنْ خِلَافٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ ۚ ذَٰلِكَ لَهُمْ
پایهای ایشان حال آنکه قطع دست و پای گوناگون یا بیرون کنند از زمین شهر بشهر
خِزْيٌ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ
رسوائی در دنیا و ایشان را در آخرت عذاب بزرگ

جزاؤ بالوا وخمسة مواضع هنا وذلك جزاؤا الظالمين وفي الزمر جزاؤ المحسنين وفي عسق جزاؤ سيئة وفي جزاؤ الظالمين

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِن قَبْلِ أَن تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْ ۖ
مگر آنانکه توبه کردند پیش ازان که قادر شوند بریشان

فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ
پس بدانید که خدای آمرزگار مهربان است

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ
ای آنانکه ایمان آوردید بترسید از خدای وبجویید سوی رضای او نزدیکی بجلم وعمل

وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ
وبا کفار حرب کنید در راه دین خدای تا مگر شما رستگاری یابید بدرستی که آنانکه

كَفَرُوا لَوْ أَنَّ لَهُم مَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ
کافر شدند اگر آنانرا هرآنچه در زمین است همه ومانند آن با آن

لِيَفْتَدُوا بِهِ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَا تُقُبِّلَ مِنْهُمْ ۚ
تا بازخریدی خود را بآن از عذاب روز قیامت پذیرفته نشدی از ایشان

وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ يُرِيدُونَ أَن يَخْرُجُوا مِنَ النَّارِ وَ
ومر ایشانرا عذاب دردناک خواهند که بیرون آیند از آتش

مَا هُم بِخَارِجِينَ مِنْهَا ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ۝ وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ
وبنا شنه بیرون آیندگان ازان ومر ایشانراست عذابی بردوام ودر اجنه فرض گردانیده اند بر شما مرد دزد وزن دزد

فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جَزَاءً بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِّنَ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ
پس ببرید دستهای ایشانرا برای پاداش انچه اندوختند برای عقوبتی از خدای وخدای غالب وتوانا کامل دهنده

فَمَن تَابَ مِن بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ
پس هر که توبه کند پس از ستم کردن او وبسامان آرد کار را پس بدرستی که خدای

يَتُوبُ عَلَيْهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ
باز گردد باو برحمت بدرستی که خدای آمرزگار مهربان است

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يُعَذِّبُ
آیا ندانستی که خدای مر اوراست پادشاهی آسمانها وزمین عذاب فرماید

مَن يَشَاءُ وَيَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
هر کرا خواهد ویامرزد هر کرا خواهد وخدای بر همه چیزی توانا است

يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ لَا يَحْزُنكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي
ای پیغمبر فرستاده باید که اندوهگن نکرداند ترا آنانکه شتاب مینمایند ودر غلبه

الْكُفْرِ مِنَ الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِن
کفر از آنانکه گفتند ایمان آوردیم بدهنهای ایشان وایمان نیاورده

قُلُوبُهُمْ ۛ وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا ۛ سَمَّاعُونَ لِلْكَذِبِ
دلهای ایشانرا وازانانکه جهود شدند گروهی شنوندگان دروغ را بسمع قبول از احبار

سَمَّاعُونَ لِقَوْمٍ آخَرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ ۖ يُحَرِّفُونَ
شنوندگانی مر قومی دیگر را که نیامده اند بمجلس تو از دشمنی تغییر میکنند

الْكَلِمَ مِن بَعْدِ مَوَاضِعِهِ ۖ يَقُولُونَ إِنْ أُوتِيتُمْ
سخن را پس ازان مواضع که خدای تعالی نهاده بود میگویند اگر بدهند

هَٰذَا فَخُذُوهُ وَإِن لَّمْ تُؤْتَوْهُ فَاحْذَرُوا ۚ وَمَن
این کلام محمد را پس فرا گیرید ازو وگر ندهند شما را این کلام را حذر کنید وهر که

يُرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ فَلَن تَمْلِكَ لَهُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا ۚ أُولَٰئِكَ
خواهد خدای فتنه او را یا عذاب او را پس هرگز مالک نشوی برای او از خدای چیزی از توفیق ولطف ایشان

الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَن يُطَهِّرَ قُلُوبَهُمْ ۚ لَهُمْ فِي
آنانند که نخواست خدای که پاک گرداند دلهای ایشانرا مر ایشانراست در

الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ
این جهان خواری ومر ایشانراست در آن جهان عذاب بزرگ

سَمَّاعُونَ لِلْكَذِبِ أَكَّالُونَ لِلسُّحْتِ ۚ فَإِن جَاءُوكَ
شنوندگان دروغ را خورندگان حرام را پس اگر آیند تو

فَاحْكُم بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرِضْ عَنْهُمْ ۖ وَإِن تُعْرِضْ
بحکم فرا خواهند در میان ایشان یا اعراض کن از ایشان واگر اعراض کنی

عَنْهُمْ فَلَن يَضُرُّوكَ شَيْئًا ۖ وَإِنْ حَكَمْتَ فَاحْكُم
از ایشان پس هرگز زیان نکنند ترا چیزی واگر حکم کنی پس حکم کن

بَّيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ ۚ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ
در میان ایشان بعدالت بدرستی که خدای دوست دارد عدل کنندگان را

وَكَيْفَ يُحَكِّمُونَكَ وَعِنْدَهُمُ التَّوْرٰىةُ فِيهَا حُكْمُ
وچگونه حاکم میدارند ترا وبا الله بنزد ایشان نشانند وفرو ایشانست توریه درانست حکم
اللّٰهِ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ ط وَمَآ أُولٰٓئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ۝
خدای پس اعراض میکنند پس ازان تحکیم وکارگردن ان وندانند ایشان از اصل ایمان هیچ
إِنَّآ أَنْزَلْنَا التَّوْرٰىةَ فِيهَا هُدًى وَّنُورٌ ج يَحْكُمُ
بدرستی ما فرو فرستادیم توریه را درانست راه راست وروشنی حکم میکنند
بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا
بان پیغمبران که بر جاده اسلام بودند در اصل برای انانکه جهود شدند
وَالرَّبّٰنِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ بِمَا اسْتُحْفِظُوا مِنْ كِتٰبِ اللّٰهِ
وخدای شناسان وعالمان ایشان بسبب انکه طلب نگاه داشته شده بودند از کتاب خدای
وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَآءَ ج فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ
وبودند بران گواه پس مترسید از مردم
وَاخْشَوْنِ وَلَا تَشْتَرُوا بِـَٔايٰتِي ثَمَنًا قَلِيلًا ط
وبترسید از من وبدل نکنید بآیتهای من بهایی اندک
وَمَنْ لَّمْ يَحْكُمْ بِمَآ أَنْزَلَ اللّٰهُ فَأُولٰٓئِكَ هُمُ
وهرکه حکم نکند بانچه فرو فرستاد خدای پس ایشانند
الْكٰفِرُونَ ۝ وَكَتَبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَآ أَنَّ النَّفْسَ
کافران وفرض گردانیدیم برجهود در توریه که کل ادمی بانفس است
بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ
وچشم بچشم وبینی ببینی
وَالْأُذُنَ بِالْأُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحَ قِصَاصٌ ط
وگوش بگوش ودندان بدندان وجراحات قصاص است میان ایشان
فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَّهُ ط وَمَنْ لَّمْ يَحْكُمْ
پس هرکه تصدق کند بان قصاص پس ان تصدق سبب محو سیات مران متصدق را وهرکه حکم نکند
بِمَآ أَنْزَلَ اللّٰهُ فَأُولٰٓئِكَ هُمُ الظّٰلِمُونَ ۝
بانچه فرو فرستاد خدای پس ایشانند ستمکاران

وَقَفَّيْنَا عَلٰٓى ءَاثَارِهِمْ بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا لِّمَا
وازپی ایشان آوردیم براعقاب ایشان عیسی پسر مریم تصدیق کننده یعنی احکام توریه را حال انکه باوی
بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرٰىةِ وَءَاتَيْنٰهُ الْإِنْجِيلَ فِيهِ هُدًى
بیش ازو بود از توریه وبدادیم ما او را انجیل درانست راه راست
وَنُورٌ ۙ وَّمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرٰىةِ وَهُدًى
وروشنی وحال انکه موافق است مر انچه بیش ازو بود از توریه وراه راستی
وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ۝ وَلْيَحْكُمْ أَهْلُ الْإِنْجِيلِ بِمَآ
وپندی مر پرهیزکاران را وباید که حکم کنند اهل انجیل بدانچه
أَنْزَلَ اللّٰهُ فِيهِ ط وَمَنْ لَّمْ يَحْكُمْ بِمَآ أَنْزَلَ اللّٰهُ فَأُولٰٓئِكَ
فرو فرستاد خدای درانست ومرانکه حکم نکند بانچه فرو فرستاد خدای پس ایشانند
هُمُ الْفٰسِقُونَ ۝ وَأَنْزَلْنَآ إِلَيْكَ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ
انند خارج از طاعت خدای وفرو فرستادیم سوی تو قرآن بصدق وصواب
مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتٰبِ وَمُهَيْمِنًا
حال انکه موافق است مر اصول مر انرا که بیش ازان بود از جنس کتب سماوی وحال انکه شاهد است ومحافظ
عَلَيْهِ فَاحْكُمْ بَيْنَهُمْ بِمَآ أَنْزَلَ اللّٰهُ وَلَا تَتَّبِعْ
بران پس حکم کند میان ایشان بانچه فرو فرستاد خدای ومتابعت مکن
أَهْوَآءَهُمْ عَمَّا جَآءَكَ مِنَ الْحَقِّ ط لِكُلٍّ جَعَلْنَا
خواهیهای باطل ایشان را حال انکه منحرف باشی از انچه آمد ترا از راستی برای هر طایفه از شما
مِنْكُمْ شِرْعَةً وَّمِنْهَاجًا ط وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ لَجَعَلَكُمْ
بدیدیم از دینی وراهی روشن والبته خواستی خدای هرانینه گردانیدی شما
أُمَّةً وَّاحِدَةً وَّلٰكِنْ لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَآ ءَاتٰىكُمْ
گروهی یکانه درین ولیکن نگردانید شما درشریعت تا بیازماید شما را در انچه داد شما
فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرٰتِ ط إِلَى اللّٰهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا
پس پیشی گیرید بنیکیها باخدای بازگشت شما همه
فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ۝ لَا
پس آگاه کند شما را بانچه هستید که در ان خلاف میکنید

وَأَنِ احْكُمْ بَيْنَهُمْ بِمَآ أَنْزَلَ اللّٰهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَآءَهُمْ

وفرستاديم سوی تو که حکم کن درمیان ایشان بآنچه فروفرستاد وتابعت مکن رایهای باطل ایشانرا

وَاحْذَرْهُمْ أَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَآ أَنْزَلَ اللّٰهُ إِلَيْكَ ط

وحذر کن ازایشان که ترا مایل گرداننده ازحکم ببعضی ازانچه فروفرستاد خدای سوی تو

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمْ أَنَّمَا يُرِيدُ اللّٰهُ أَنْ يُصِيبَهُمْ

پس اگر اعراض کنند بدانکه بخواهد خدای که بلا رساند بدیشان

بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ ط وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ

ببعض بهری ازگناهان ایشان وبدرستی که بسیاری از مردم

لَفَاسِقُونَ أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ ط وَ

هرآینه خارجند ازطاعت خدای آیا پس حکم جاهلیت را یعنی رسوی میکنند بیش ازاسلام بوده میجویند

مَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللّٰهِ حُكْمًا لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ

ونیست نیکو از خدای بحکم کردن مردمی را که ازاهل دانش اند بیقین

يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارٰى

ای آنکسانی که ایمان آورده اید مگیرید جهودان ونرسایانرا

أَوْلِيَآءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَآءُ بَعْضٍ ط وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ

دوستان بهری ازایشان دوستان بهری دیگرند وهرکه دوست گیرد ایشانرا ازشما

فَإِنَّهُ مِنْهُمْ ط إِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِينَ

پس بدرستی که او ازایشان بدرستی که خدای راه ننماید گروه ستمکارانرا

فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسَارِعُونَ

پس بینی توانانرا که دردلهای ایشانست شکی ونفاق بزودی ورغبت میکنند

فِيهِمْ يَقُولُونَ نَخْشٰٓى أَنْ تُصِيبَنَا دَآئِرَةٌ ط فَعَسَى

درمودتی ایشان میگویند میترسیم که برسد بما گردشی ازگردش روزگار که

اللّٰهُ أَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِنْ عِنْدِهِ

که خدای که بیارد فتحی برای مسلمانان یا کاری که اختلال حال یهود بود از نزد خود

فَيُصْبِحُوا عَلٰى مَآ أَسَرُّوا فِي أَنْفُسِهِمْ نٰدِمِينَ

پس شوند برانچه نهان داشتند درضمایر خود ازاهل ندامت

ع ٩

٧ نادمين لمن نصب ويقول

وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوٓا أَهٰٓؤُلَآءِ الَّذِينَ أَقْسَمُوا

وگویند انانکه ایمان اورده اند آیا ایشان انانند که سوگند خورده اند

بِاللّٰهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لا إِنَّهُمْ لَمَعَكُمْ ط

بخدای جهد سوگندهای ایشان که بدرستی که ایشان باشما مومنان خواهندبود

حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَأَصْبَحُوا خٰسِرِينَ

ضایع است کردارهای ایشان پس شوند ازیانکاران

يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ

ای انانکه ایمان اورده اید هرکه بازگردد ازشما از

دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللّٰهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ

دین خود پس زود که آرد خدای گروهی که دوست ایشانرا

وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٍ عَلَى

ودوست دارند مهربان براهل ایمان وتواضعان دشوار گیرندگان بر

الْكٰفِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ

کافران جهاد نمایند درراه دین خدای

وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَآئِمٍ ط ذٰلِكَ فَضْلُ اللّٰهِ

وترسند ازملامت هیچ ملامت گننده اینچه وصف کردیم لطف وتوفیق خدای

يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَآءُ ط وَاللّٰهُ

دهد اورا بهرکه خواهد وخدای ببیار عطاست دانا

إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللّٰهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ

بدرستی که دوست وپارشما خداست وپیغمبراو وانانکه ایمان اوردند انانکه

يُقِيمُونَ الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ

بپای میدارند نمازرا ومیدهند حق خدایرا از مال وایشان

رٰكِعُونَ وَمَنْ يَتَوَلَّ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ

درروعند وهرکه دوستی ورزد باخدای وپیغمبراو وانانکه

آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللّٰهِ هُمُ الْغٰلِبُونَ

ایمان آوردند پس بدرستی که انصار دین خدای ایشان غالبند

ع ١٠

آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا
ای انانکه ایمان اورده اید مگیرید انانرا که گرفتند
دِينَكُمْ هُزُوًا وَلَعِبًا مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
دین شمارا محل فسوس وبازی از انانکه دادند ایشانرا توریة وانجیل
مِنْ قَبْلِكُمْ وَالْكُفَّارَ أَوْلِيَاءَ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنْ
پیش از شما کافرانرا دوستان وبترسید ازخدای اگر
كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۞ وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ اتَّخَذُوهَا
هستید از اهل ایمان وچون بانك نماز کنید گیرند ان نمازرا
هُزُوًا وَلَعِبًا ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ۞ قُلْ
محل فسوس وبازی ان بسبب انست که ایشان گروهی اند که نمیدانند بگو
يَا أَهْلَ الْكِتَابِ هَلْ تَنْقِمُونَ مِنَّا إِلَّا أَنْ آمَنَّا
ای اهل توریة وانجیل هیچ عیب میگیرند ازما مگر انکه ایمان اورده ایم
بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلُ وَأَنَّ
بخدای وانچه فرو فرستاده شد سوی ما وانچه فرو فرستاده شد ازین پیش وانکه
أَكْثَرَكُمْ فَاسِقُونَ ۞ قُلْ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ
بیشترین شما خارجیداند طاعت بگومیج بیاگاهانم شمارا بپدتر
مِنْ ذَٰلِكَ مَثُوبَةً عِنْدَ اللَّهِ مَنْ لَعَنَهُ اللَّهُ
ازاهل ان اوصاف که اعانت بخدای وکتاب نزد خدای کرد انکس است که لعنت فرمود خدای
وَغَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمُ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ
وخشم گرفت برو وگردانید بوزینگان وخوکان
وَعَبَدَ الطَّاغُوتَ أُولَٰئِكَ شَرٌّ مَكَانًا وَأَضَلُّ عَنْ
وانکه پرستید غیرخدارا ایشان بترند بجایگاه که دوزخ است وگمراه تر از
سَوَاءِ السَّبِيلِ ۞ وَإِذَا جَاءُوكُمْ قَالُوا آمَنَّا وَقَدْ دَخَلُوا
راه ازمیانه وچون بشما توبه ایمان اورده ایم وبحقیقت درامدند
بِالْكُفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ ۞
باحالت کفر واینان بحقیقت بیرون شدند باحالت کفر وخدا داناتر است بانچه بودند که پنهان میدارند

وَالْكُفَّارِ

كَانُوا

وَتَرَىٰ كَثِيرًا مِنْهُمْ يُسَارِعُونَ فِي الْإِثْمِ
وبینی تو بسیاری ازایشانرا که بزودی میگیرند مایلند دربزه
وَالْعُدْوَانِ وَأَكْلِهِمُ السُّحْتَ لَبِئْسَ مَا كَانُوا
وبیدادی وخوردن ایشان حرامرا هرانینه بد انچه هستند
يَعْمَلُونَ ۞ لَوْلَا يَنْهَاهُمُ الرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ
که میکنند چرا باز نمیدارند ایشانرا خدای شناسان ودانشمندان ایشان
عَنْ قَوْلِهِمُ الْإِثْمَ وَأَكْلِهِمُ السُّحْتَ لَبِئْسَ
ازگفتار ایشان جزی بسبب بزه بود وخوردن ایشان حرام هرانینه بد
مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ۞ وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ
انچه هستند که میکنند وگفتند جهودان دست قدرت
اللَّهِ مَغْلُولَةٌ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلُعِنُوا بِمَا
خدای ممنوع است ازانفاشت بازدن بسته باد دستهای ایشان ولعنت بریشان بادبسبب انچه
قَالُوا بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ لَا يُنْفِقُ كَيْفَ
گفتند نه دست قدرت خدای گشاده است بافاضه دوزی نفقه میکند چنانکه
يَشَاءُ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ مَا أُنْزِلَ
میخواهد وهرانینه فزون گرداند بسیاری ازایشان انچه فرو فرستاده شد
إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا وَأَلْقَيْنَا
سوی تو ازپروردگار تو ازحد تجاوز نمودن وناگرویدن وفکندیم
بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَىٰ يَوْمِ
درمیان ایشان دشمنی وکینه روز
الْقِيَامَةِ كُلَّمَا أَوْقَدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ
قیامت هرگاه که برافروزند اتشی برای حرب رسول
أَطْفَأَهَا اللَّهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ
فرونشاند انرا خدای وسعی مینمایند در زمین
فَسَادًا وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ۞
حال انکه مفسدانند وخدای دوست ندارد تباه کارانرا

وقف لازم لان ما بعده نعت لما قبله
ظلت وهو جواب لو لم تعلم ان الله تعالى

وَلَوْ اَنَّ اَهْلَ الْكِتٰبِ اٰمَنُوْا وَاتَّقَوْا لَكَفَّرْنَا

واگر آنانی که اهل کتاب یهود و نصاری ایمان آوردندی و پرهیزکاری نمودندی ما پوشانیدیم

عَنْهُمْ سَيِّاٰتِهِمْ وَلَاَدْخَلْنٰهُمْ جَنّٰتِ النَّعِيْمِ

از ایشان بدیهای ایشانرا و درآوردی ایشانرا در بهشتهای ناز و نعمت

وَلَوْ اَنَّهُمْ اَقَامُوا التَّوْرٰىةَ وَالْاِنْجِيْلَ وَمَآ اُنْزِلَ

واگر آنانی که ایشان بپای داشتندی احکام توریه و انجیل و آنچه فرو

اِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ لَاَكَلُوْا مِنْ فَوْقِهِمْ

سوی ایشان از پروردگار ایشان ما خوردندی از بالای ایشان

وَمِنْ تَحْتِ اَرْجُلِهِمْ ط مِنْهُمْ اُمَّةٌ مُّقْتَصِدَةٌ ط وَكَثِيْرٌ

و از زیر پاهای ایشان یعنی روزی بر ایشان فراخ کردندی از آسمان و زمین قاصد شی از ایشان جماعتی میانه حال درستکار و بسیاری

مِنْهُمْ سَآءَ مَا يَعْمَلُوْنَ

از ایشان بد آنچه میکنند

يٰٓاَيُّهَا الرَّسُوْلُ بَلِّغْ مَآ اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَّبِّكَ ط

ای پیغمبر فرستاده برسان آنچه فرو فرستاده شد سوی تو از پروردگار تو

وَاِنْ لَّمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهٗ ط وَاللّٰهُ يَعْصِمُكَ

و اگر نکنی پس نگزاردی ادای رسالت تمامی و خدای نگاه دارد ترا

مِنَ النَّاسِ ط اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكٰفِرِيْنَ

از مردم بدرستی که خدای راه ننماید جماعت کافران را

قُلْ يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ لَسْتُمْ عَلٰى شَيْءٍ حَتّٰى

بگو ای یهود و نصاری نه اید شما بچیزی از دین تا

تُقِيْمُوا التَّوْرٰىةَ وَالْاِنْجِيْلَ وَمَآ اُنْزِلَ اِلَيْكُمْ

بپای دارید احکام توریه و انجیل را و آنچه فرو فرستاده شد سوی شما

مِّنْ رَّبِّكُمْ ط وَلَيَزِيْدَنَّ كَثِيْرًا مِّنْهُمْ مَّآ اُنْزِلَ

از پروردگار شما یعنی قرآن و هرآینه فزون کردند بسیاری را از ایشان آنچه فرو فرستاده شد

اِلَيْكَ مِنْ رَّبِّكَ طُغْيَانًا وَّكُفْرًا ط فَلَا تَاْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكٰفِرِيْنَ

سوی تو از پروردگار تو سرکشی از حد گذشتن و ناگرویدن پس اندوه مخور بر گروه کافران

ع ۱۱

رسالاته ۱۲ ص

الیک

اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَالَّذِيْنَ هَادُوْا وَالصّٰبِـُٔوْنَ

بدرستی که آنانکه ایمان آوردند و آنانکه جهود شدند و قومی پرستندگان کواکب حلقشان

وَالنَّصٰرٰى مَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَعَمِلَ

و ترسایان هرکه از ایشان ایمان آورد بخدای باطل و روز بازپسین و کند

صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ

کار نیکو پس نیست هیچ ترس بر ایشان در آخرت و نه ایشان اندوهگین شوند

لَقَدْ اَخَذْنَا مِيْثَاقَ بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ وَاَرْسَلْنَآ اِلَيْهِمْ

بحقیقت گرفتیم عهد پسران یعقوب را و فرستادیم ما سوی ایشان

رُسُلًا ط كُلَّمَا جَآءَهُمْ رَسُوْلٌ بِمَا لَا تَهْوٰٓى اَنْفُسُهُمْ

پیغمبرانرا هرگاه که آمد بدیشان پیغمبری بآنچه نخواست نفسهای ایشان

فَرِيْقًا كَذَّبُوْا وَفَرِيْقًا يَّقْتُلُوْنَ ۞ وَحَسِبُوْٓا اَلَّا

گروهی پیغمبرانرا بدروغ نسبت کردند و گروهی را میکشتند شل زکریا یحیی و پنداشتند که

تَكُوْنَ فِتْنَةٌ فَعَمُوْا وَصَمُّوْا ثُمَّ تَابَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ

نخواهد بود امتحان از خدای پس نابینا شدند از حق و ناشنوا شدند پس توبه پذیرفت خدای بر ایشان

ثُمَّ عَمُوْا وَصَمُّوْا كَثِيْرٌ مِّنْهُمْ ط وَاللّٰهُ بَصِيْرٌ بِمَا

پس نابینا شدند از حق و ناشنوا شدند بسیاری از ایشان و خدای بینا است بآنچه

يَعْمَلُوْنَ ۞ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِيْنَ قَالُوْٓا اِنَّ اللّٰهَ هُوَ

میکنند بحقیقت کافر شدند آنانکه گفتند که بدرستی خدای

الْمَسِيْحُ ابْنُ مَرْيَمَ ط وَقَالَ الْمَسِيْحُ يٰبَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ

مسیح است پسر مریم و گفت عیسی ای پسران یعقوب

اعْبُدُوا اللّٰهَ رَبِّيْ وَرَبَّكُمْ ط اِنَّهٗ مَنْ يُّشْرِكْ

پرستید خدایرا پروردگار من و پروردگار شما بدرستی که هرکه انباز گوید

بِاللّٰهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللّٰهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَاْوٰىهُ

خدایرا بحقیقت حرام گردانید خدای بر او بهشت و جایگاه او

النَّارُ ط وَمَا لِلظّٰلِمِيْنَ مِنْ اَنْصَارٍ

آتش است و نیست ستمکارانرا هیچ یاری

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوٓا إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ ثَلٰثَةٍ ۘ
بحقیقت کافر شدند آنانکه گفتند بدرستی که خدای سیم سه خداست
وَمَا مِنْ إِلٰهٍ إِلَّآ إِلٰهٌ وَٰحِدٌ ۚ وَإِنْ لَّمْ يَنْتَهُوا
ونیست هیچ خدایی مگر خدای یکانه واگر باز نایستند
عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
از انچه میگویند هرائینه برسد بانانکه کافر شدند
مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ
ازایشان عذابی دردناک آیا پس باز نمیگردند باطاعت خدای
وَيَسْتَغْفِرُونَهُ ۚ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝
وامرزش نمیخواهند ازو وخدای آمرزگارست مهربان
مَّا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ ۖ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ
نیست عیسی پسر مریم مگر پیغمبر فرستاده که گذشته بیش از زمان او
الرُّسُلُ ۖ وَأُمُّهُ صِدِّيقَةٌ ۖ كَانَا يَأْكُلَانِ الطَّعَامَ ۗ
پیغمبران دیگر فرستاده ومادر او بغایت راست گوئیست بودند هردو که محتاج بودند بغذا مانند دیگر
انْظُرْ كَيْفَ نُبَيِّنُ لَهُمُ الْآيَاتِ ثُمَّ انْظُرْ أَنَّىٰ
بنگر که چگونه بیان میکنیم برای ایشان دلایل را پس بنگر که از کجا
يُؤْفَكُونَ ۝ قُلْ أَتَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا
مصروف میشوند ازحق بگو آیا میپرستید ای نصاری از غیر خدای یعنی عیسی انرا که
يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا ۚ وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝
مالک نشوند بود برای شما گزندی را ونه سودی وخدای او شنواست داناست
قُلْ يَٰٓأَهْلَ الْكِتٰبِ لَا تَغْلُوا فِى دِينِكُمْ غَيْرَ
بگو ای یهود ونصاری تجاوز مکنید ازاعتدال درین شما تجاوزی که البته
الْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوٓا أَهْوَآءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِن قَبْلُ
حق خواهد بود ومتابعت مکنید رایهای باطل گروهی که گمراه شدند ازین بیش
وَأَضَلُّوا كَثِيرًا وَضَلُّوا عَن سَوَآءِ السَّبِيلِ ۝
وگمراه گردانیدند بسیاری را وگمراه گردانیدند اوضیانه راه دوم از راه خطاب محمد صلی الله علیه وسلم

لُعِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنۢ بَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ عَلَىٰ لِسَانِ دَاوُۥدَ
ملعون شدند کافران از پسران یعقوب بر زبان داود در زبور
وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ۚ ذٰلِكَ بِمَا عَصَوا وَّكَانُوا يَعْتَدُونَ ۝
وعیسی پسر مریم در انجیل ان لعن بسبب انکه نافرمانی کردند واز حد تجاوز میکردند
كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَن مُّنكَرٍ فَعَلُوهُ ۚ لَبِئْسَ مَا
بودند که باز نمیایستادند از معصیت ناشایستی که کردند آنرا هرائینه بد انچه
كَانُوا يَفْعَلُونَ ۝ تَرَىٰ كَثِيرًا مِّنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ
میکردند بینی بسیاری ازایشان که دوستی میکنند
الَّذِينَ كَفَرُوا ۚ لَبِئْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ أَنفُسُهُمْ
بانانکه کافر شدند هرائینه بد انچه پیش فرستاد برای ایشان نفسهای ایشان
أَن سَخِطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَفِى الْعَذَابِ هُمْ خَٰلِدُونَ ۝
انکه خشم گرفت خدای بریشان ودر عذاب ایشان جاوید باشند
وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالنَّبِىِّ وَمَآ أُنزِلَ
واگر بودندی که ایمان آورده بخدای وپیغمبر وانچه فرو فرستاده شد
إِلَيْهِ مَا اتَّخَذُوهُمْ أَوْلِيَآءَ وَلَٰكِنَّ كَثِيرًا
سوی او نگرفتندی ایشانرا دوستان ولیکن بسیاری
مِّنْهُمْ فَٰسِقُونَ ۝ لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ
ازایشان خارجند از طاعت خدای هرائینه یابی توبخت ترین مردم
عَدَٰوَةً لِّلَّذِينَ ءَامَنُوا الْيَهُودَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا ۖ
بدشمنی مسلمانانرا که ایمان آورده جهودانرا ومسلمانانرا که شرک کنند
وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُم مَّوَدَّةً لِّلَّذِينَ ءَامَنُوا
وهرائینه یابی تو نزدیکتر ایشان بدوستی مسلمانانرا که ایمان آورده
الَّذِينَ قَالُوٓا إِنَّا نَصَٰرَىٰ ۚ ذٰلِكَ بِأَنَّ مِنْهُمْ
انانرا که گفتند بدرستی که ما ترسایانیم ان قرب مودت بسبب انکه ازایشانند
قِسِّيسِينَ وَرُهْبَانًا وَأَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ۝
علما وزهاد وانکه ایشان تکبر نمی نمایند

عشر ۸

ع ۹

سُوْلِ

وجون شنوند آنرا که فرو فرستاده اند سوی پیغمبر

تَرٰٓى اَعْيُنَهُمْ تَفِيْضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوْا

بینی تو چشمهای ایشانرا که میرود از اشك ازانچه شناختند ازا

مِنَ الْحَقِّ ۚ يَقُوْلُوْنَ رَبَّنَآ اٰمَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ

از سخن حقیقت میگویند ای پروردگار ما ایمان آوردیم پس بنویس ما را

الشّٰهِدِيْنَ ۞ وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَمَا

اهل شهادت بتوحید و چیست ما را که ایمان نداریم بخدای و انچه

جَآءَنَا مِنَ الْحَقِّ ۙ وَنَطْمَعُ اَنْ يُّدْخِلَنَا رَبُّنَا

امد بما از سخن سوی و حال انکه طمع میداریم که در اورد ما را پروردگار ما

مَعَ الْقَوْمِ الصّٰلِحِيْنَ ۞ فَاَثَابَهُمُ اللّٰهُ بِمَا قَالُوْا

با گروه نیکان پس جزا داد ایشانرا خدای ببانچه گفتند

جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ

بوستانهای که می برد از فرود اشجار ان جویها حال انکه جاویدان باشند

فِيْهَا ۭ وَذٰلِكَ جَزَآءُ الْمُحْسِنِيْنَ ۞ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا

درانها و ان پاداش نیکوکاران است و انانکه کافر شدند

وَكَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَآ اُولٰۗىِٕكَ اَصْحٰبُ الْجَحِيْمِ ۞

و دروغ زن داشتند ایتهای ما را ایشان ملازمان دوزخ اند

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تُحَرِّمُوْا طَيِّبٰتِ مَآ اَحَلَّ

ای انانکه ایمان اوردید حرام مکنید خوردنیها انچیز که حلال کرد

اللّٰهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوْا ۭ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ

خدای برای شما و ستم نکنید که بدرستی خدای دوست

الْمُعْتَدِيْنَ ۘ وَكُلُوْا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ حَلٰلًا

ازحد تجاوز کنندگان را و بخورید ازانچه روزی داد شما را خدای حلال

طَيِّبًا ۠ وَّاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِيْٓ اَنْتُمْ بِهٖ مُؤْمِنُوْنَ ۞

پاک بود و بترسید از خدای که شما به او گروندگان اید

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللّٰهُ بِاللَّغْوِ فِيْٓ اَيْمَانِكُمْ وَلٰكِنْ يُّؤَاخِذُكُمْ

نگیرد شما را خدای بیهوده در سوگندهای شما ولیکن میگیرد شما را

بِمَا عَقَّدْتُّمُ الْاَيْمَانَ ۚ فَكَفَّارَتُهٗٓ اِطْعَامُ عَشَرَةِ

بانکه استوار کردید سوگندها را پس کفارت او طعام دادن ده

مَسٰكِيْنَ مِنْ اَوْسَطِ مَا تُطْعِمُوْنَ اَهْلِيْكُمْ اَوْ

بیچاره است از میانه انچه میخورانید کسان شما یا

كِسْوَتُهُمْ اَوْ تَحْرِيْرُ رَقَبَةٍ ۭ فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلٰثَةِ

جامه ایشان یا ازاد کردن بنده پس هر که نیابد پس روزه سه روز

اَيَّامٍ ۭ ذٰلِكَ كَفَّارَةُ اَيْمَانِكُمْ اِذَا حَلَفْتُمْ ۭ وَاحْفَظُوْٓا

ان مذکور پوشانندهٔ سوگندهای شماست چون سوگند خورید و نگاه دارید

اَيْمَانَكُمْ ۭ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اٰيٰتِهٖ لَعَلَّكُمْ

سوگندهای شما همچنانکه بیان فرماید خدای برای شما نامهای خود را تا مگر شما

تَشْكُرُوْنَ ۞

شکر گذارید

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْاَنْصَابُ

ای انانکه ایمان اوردید بدرستی که خمر و قمار و انچه انرا نصب کردند برای عبادت

وَالْاَزْلَامُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطٰنِ فَاجْتَنِبُوْهُ لَعَلَّكُمْ

و تیرهای که بدان فال میگیرند پلیدی است از کار دیو پس دوری کنید ازان تا مگر شما

تُفْلِحُوْنَ ۞ اِنَّمَا يُرِيْدُ الشَّيْطٰنُ اَنْ يُّوْقِعَ بَيْنَكُمُ

رستگاری یابید بدرستی که نمیخواهد دیو که افکند درمیان شما

الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاۗءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ

دشمنی و کینه در کار خمر و قمار و بازداشتن شما

عَنْ ذِكْرِ اللّٰهِ وَعَنِ الصَّلٰوةِ ۚ فَهَلْ اَنْتُمْ مُّنْتَهُوْنَ

از یاد کردن خدای و از نماز پس هیچ خواهید بود بازایستندگان

وَاَطِيْعُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوا الرَّسُوْلَ وَاحْذَرُوْا ۚ فَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ

و فرمان برید خدایرا و فرمان برید پیغمبر را و حذر کنید از مخالفت پس اگر اعراض کنید

فَاعْلَمُوْٓا اَنَّمَا عَلٰي رَسُوْلِنَا الْبَلٰغُ الْمُبِيْنُ ۞

پس بدانید که بر پیغمبر ما نیست رسانیدن ظاهر

لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ جُنَاحٌ فِيمَا

نیست بر آنانکه ایمان آوردند وکردند کارهای نیکو در آنچه

طَعِمُوٓا اِذَا مَا اتَّقَوا وَّاٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ ثُمَّ اتَّقَوا

خوردند پیش از تحریم خمر وقمار چون پرهیزند از شرک ومعاصی وبگروند وکنند کارهای نیکو پس پرهیزند

وَّاٰمَنُوا ثُمَّ اتَّقَوا وَّاَحْسَنُوا ۗ وَاللّٰهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ

واز ایمان پس پرهیزند از شرک وبگروند وبنیکوی کنند وخدای دوست دارد نیکوکاران را

يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَيَبْلُوَنَّكُمُ اللّٰهُ بِشَيْءٍ مِّنَ الصَّيْدِ

ای آنانکه ایمان آوردید هرآینه بیازماید شما را خدای بچیزی از شکار یعنی بحرام

تَنَالُهٗٓ اَيْدِيكُمْ وَرِمَاحُكُمْ لِيَعْلَمَ اللّٰهُ مَنْ يَّخَافُهٗ

گردن یعنی ازصید رسد بآن دستهای شما ونیزه‌های شما تا ظاهر گرداند خدای آنرا که ترسد از خدای

بِالْغَيْبِ ۚ فَمَنِ اعْتَدٰى بَعْدَ ذٰلِكَ فَلَهٗ عَذَابٌ اَلِيمٌ

بحال آنکه غایب است از وی پس هرکه تجاوز کند پس ازین شرع که حرمت صید در احرام بیان کرد مر او راست عذابی دردناک

يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَاَنْتُمْ حُرُمٌ

ای آنانکه ایمان آوردید مکشید شکار را در حالت آنکه شما محرم باشید

وَمَنْ قَتَلَهٗ مِنْكُمْ مُّتَعَمِّدًا فَجَزَآءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ

ومرکه بکشد صید را از شما بقصد پس بروی باشد بدل مانند آنچه بکشت

مِنَ النَّعَمِ يَحْكُمُ بِهٖ ذَوَا عَدْلٍ مِّنْكُمْ

از شتر وگاو وگوسفند حکم کند بآن یکی عادل از شما

هَدْيًا بَالِغَ الْكَعْبَةِ اَوْ كَفَّارَةٌ طَعَامُ

آن جزا قربانی بود رسیده بکعبه یعنی چون بکعبه رسد از اصابت کند بدل آن یا کفارتی خوراک

مَسٰكِينَ اَوْ عَدْلُ ذٰلِكَ صِيَامًا لِّيَذُوقَ

بیچارگان یا برابر آن طعام روزه یعنی مر بدی را یکروزه باشد تا بچشد

وَبَالَ اَمْرِهٖ ۗ عَفَا اللّٰهُ عَمَّا سَلَفَ ۗ وَمَنْ عَادَ

وخامت عاقبت کار خود عفو کرد خدای از آنچه بیش رفت ومرکه عود کند

فَيَنْتَقِمُ اللّٰهُ مِنْهُ ۗ وَاللّٰهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ

عقوبت فرماید خدای او را وخدای غالب است توانا خداوند عقوبت سخت

اُحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهٗ مَتَاعًا

حلال گردانیده شد برای شما شکار دریا وخوردنی او برای انتفاعی

لَّكُمْ وَلِلسَّيَّارَةِ ۚ وَحُرِّمَ عَلَيْكُمْ صَيْدُ

مر شما را ومر رونده گان را وحرام گردانیده شد بر شما

الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرُمًا ۗ وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِٓي

بیابان دران مدت که محرم باشید وبترسید از خدای که

اِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ۞ جَعَلَ اللّٰهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ

سوی جزای او را خواهند آورد شما را گردانید خدای کعبه را خانه

الْحَرَامَ قِيَامًا لِّلنَّاسِ وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ

حرمت را انتعاشی برای مهم دراموردین ودنیا وماه حرام ذوالحجه یا

وَالْهَدْيَ وَالْقَلَآئِدَ ۗ ذٰلِكَ لِتَعْلَمُوٓا اَنَّ

وقربانی را وخاصه قربانی که بقلاده نشان کرده شده باشد از شتران قربانی برای آنکه تا بدانید که بدرستی

اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي

خدای میداند مر آنچه در آسمانهاست ومر آنچه در

الْاَرْضِ وَاَنَّ اللّٰهَ

زمین است واینکه خدای بهمه چیز داناست

اِعْلَمُوٓا اَنَّ اللّٰهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَاَنَّ اللّٰهَ

بدانید که خدای سخت عقوبت است واینکه خدای

مَا عَلَى الرَّسُولِ اِلَّا الْبَلَاغُ ۗ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ

نیست بر پیغمبر مگر رسانیدن پیام وخدای میداند آنرا که آشکارا میکنید

وَمَا تَكْتُمُونَ ۞ قُلْ لَّا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ

وآنرا که پنهان میکنید بگو یکسان نبود حرام وحلال

وَلَوْ اَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَبِيثِ ۚ فَاتَّقُوا اللّٰهَ

واگرچه بشگفت ترا بسیاری حرام احرام حرم پس بترسید از خدای

يٰٓاُولِي الْاَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۞

ای خداوندان خردها تا مگر شما رستگاری یابید

حليم

آ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَسْـَٔلُوْا عَنْ اَشْيَآءَ اِنْ تُبْدَ

ای المسان که ایمان اورده اید مپرسید از چیزهای که اگر ظاهر کنند

لَكُمْ تَسُؤْكُمْ ۚ وَاِنْ تَسْـَٔلُوْا عَنْهَا حِيْنَ يُنَزَّلُ

برای شما اندوهگین گرداند شما را واگر بپرسید انرا درمان مدت که فرو میفرستند

الْقُرْاٰنُ تُبْدَ لَكُمْ ۭ عَفَا اللّٰهُ عَنْهَا ۭ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ حَلِيْمٌ

قرانرا یعنی در حیات رسول ظاهر گردانند برای شما واز عهدان بیرون شوانید امد عفو کرد خدای ازان مسئله وخدای امرزگار تعجیل نا نماینده بعقوبت

قَدْ سَاَلَهَا قَوْمٌ مِّنْ قَبْلِكُمْ ثُمَّ اَصْبَحُوْا بِهَا

بتحقیق پرسیدند ان مسئله را از انبیا گروهی پیش از شما پس شدند بسبب آن

كٰفِرِيْنَ ۞ مَا جَعَلَ اللّٰهُ مِنْۢ بَحِيْرَةٍ وَّلَا سَاۗىِٕبَةٍ

از اهل کفر بدید نکرد خدای هیچ حرمت ناقه که شکافته گوش زاده باشد از پنج شکم او هیچ

وَّلَا وَصِيْلَةٍ وَّلَا حَامٍ ۙ وَّلٰكِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا يَفْتَرُوْنَ

نه هیچ گوسفند که پنج زاده باشد نه هیچ فحلی که از سبب او ده ماده که با او بر یک نر زاده باشد نتاج حاصل آمده ولیکن انانکه کافر شدند از خود بدید می آرند

عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ ۭ وَاَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُوْنَ ۞ وَاِذَا

خدای را دروغ را وبیشتر ایشان عقل ندارند

قِيْلَ لَهُمْ تَعَالَوْا اِلٰى مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ وَاِلَى الرَّسُوْلِ

گویند ایشانرا بیائید سوی انچه فرو فرستاد خدای وسوی پیغمبر

قَالُوْا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ اٰبَآءَنَا ۭ اَوَلَوْ كَانَ

گویند بسنده است ما را انچه یافتیم بران پدران ما را ایا کافی بود واگر

اٰبَآؤُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ شَيْـــًٔا وَّلَا يَهْتَدُوْنَ ۞

پدران ایشان نه دانند چیزی وراه نیابند

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا عَلَيْكُمْ اَنْفُسَكُمْ ۚ لَا يَضُرُّكُمْ

ای انانکه ایمان اورده اید ملازم باشید بر شما خود را زیان نکند شما را

مَّنْ ضَلَّ اِذَا اهْتَدَيْتُمْ ۭ اِلَى اللّٰهِ مَرْجِعُكُمْ

انکه گمراه شد چون راه یابید شما بسوی خدای بازگشت شما

جَمِيْعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ۞

همه پس پاکاهاند شما را بانچه هستید که میکنید

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا شَهَادَةُ بَيْنِكُمْ اِذَا حَضَرَ اَحَدَكُمُ

ای انانکه ایمان اورده اید گواهی میان شما چون حاضر اید یکی از شما

الْمَوْتُ حِيْنَ الْوَصِيَّةِ اثْنٰنِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنْكُمْ

وفات درهنگام وصیت کردن گواهی دو کس دو خداوند عدالت از شما

اَوْ اٰخَرٰنِ مِنْ غَيْرِكُمْ اِنْ اَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْاَرْضِ

یا دو دیگر از جز شما اگر سفر کنید درزمین

فَاَصَابَتْكُمْ مُّصِيْبَةُ الْمَوْتِ ۭ تَحْبِسُوْنَهُمَا مِنْۢ بَعْدِ

پس رسد بشما رسندهٔ موت باز دارید ان دو کس را پس

الصَّلٰوةِ فَيُقْسِمٰنِ بِاللّٰهِ اِنِ ارْتَبْتُمْ لَا نَشْتَرِيْ

از نماز که وقت اجتماع است پس سوگند خورند بخدای اگر شک افتد شما را که بدل نمیگیریم ان قسم

بِهٖ ثَمَنًا وَّلَوْ كَانَ ذَا قُرْبٰى ۙ وَلَا نَكْتُمُ شَهَادَةَ

بدو حطام دنیا واگرچه باشد مشهود له خویشی ونهان نمیداریم گواهی

اللّٰهِ اِنَّآ اِذًا لَّمِنَ الْاٰثِمِيْنَ ۞ فَاِنْ عُثِرَ عَلٰٓى

خدایرا بدرستی که ما انگاه هرانینه بزه کاران باشیم پس اگر مطلع شدند بر

اَنَّهُمَا اسْتَحَقَّآ اِثْمًا فَاٰخَرٰنِ يَقُوْمٰنِ مَقَامَهُمَا

انکه ان دو گواه اجنبی سزاوار گشتند بزه را بسبب خیانت دو کس دیگر گواهی دهند بر یقین که باشند بجای ان دو

مِنَ الَّذِيْنَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْاَوْلَيٰنِ فَيُقْسِمٰنِ بِاللّٰهِ

از انانکه سزاوار گشت بر ایشان یعنی از انانکه الاولین صرف پس سوگند خورند بخدای

لَشَهَادَتُنَآ اَحَقُّ مِنْ شَهَادَتِهِمَا وَمَا اعْتَدَيْنَآ ۭ اِنَّآ

که گواهی ما سزاوارتر است بقبول از گواهی ان دو واز عدالت نیاوز نمودیم چه بدانگاه

اِذًا لَّمِنَ الظّٰلِمِيْنَ ۞ ذٰلِكَ اَدْنٰٓى اَنْ يَّاْتُوْا بِالشَّهَادَةِ

از ستمکاران باشیم این نزدیکتر است که ارند گواهی را

عَلٰي وَجْهِهَآ اَوْ يَخَافُوْٓا اَنْ تُرَدَّ اَيْمَانٌۢ بَعْدَ اَيْمَانِهِمْ ۭ وَاتَّقُوا

بر وجه ان یعنی چنانکه باید یا ترسند که رد کنند سوگندهای دیگر پس از سوگندهای ایشان وبترسید

اللّٰهَ وَاسْمَعُوْا ۭ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفٰسِقِيْنَ ۞

ازخدای وبشنوید بسمع قبول وخدای راه ننماید گروه فاسقان را

ع ۷

يَوْمَ يَجْمَعُ اللّٰهُ الرُّسُلَ فَيَقُوْلُ مَاذَآ اُجِبْتُمْ ۖ قَالُوْا
روزی که گرد آرد خدای پیغمبران را پس گوید چه اجابت کردند شما را گویند

لَا عِلْمَ لَنَا ۖ اِنَّكَ اَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوْبِ ۝
هیچ دانش نیست ما را بدرستی که تویی دانندهٔ نهانها

اِذْ قَالَ اللّٰهُ يٰعِيْسَى ابْنَ مَرْيَمَ اذْكُرْ نِعْمَتِيْ
چون گوید خدای ای عیسی پسر مریم یاد کن نیکویی مرا

عَلَيْكَ وَعَلٰى وَالِدَتِكَ ۘ اِذْ اَيَّدْتُّكَ بِرُوْحِ الْقُدُسِ
بر تو و بر مادر تو چون تقویت نمودیم ترا بجبرئیل

تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا ۚ وَاِذْ عَلَّمْتُكَ
سخن میگفتی با مردم در گهواره و در حالت کهولیت بی تفاوت و چون آموزانیدیم ترا

الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرٰىةَ وَالْاِنْجِيْلَ ۚ
خط یا جنی کتب و دانش نظری و عملی و فهم اسرار توریة و انجیل

وَاِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطِّيْنِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِاِذْنِيْ
و چون اندازه میگرفتی از گل چون شکل مرغی بفرمان من

فَتَنْفُخُ فِيْهَا فَتَكُوْنُ طَيْرًا بِاِذْنِيْ وَتُبْرِئُ الْاَكْمَهَ
پس میدمیدی در آن پس میشد مرغی زنده بفرمان من و تو میزدودی نابینای مادرزاد را

وَالْاَبْرَصَ بِاِذْنِيْ ۚ وَاِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتٰى بِاِذْنِيْ ۚ وَاِذْ
و پیسیرا بفرمان من و چون بیرون میآوردی مردگانرا از قبر زنده بفرمان من و چون

كَفَفْتُ بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ عَنْكَ اِذْ جِئْتَهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ
بازداشتم شر جهودانرا از تو چون آمدی بایشان بامعجزات روشن

فَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْهُمْ اِنْ هٰذَآ اِلَّا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ ۝
پس گفتند آنانکه کافر شدند از ایشان نیست این مگر جادوئی هویدا

وَاِذْ اَوْحَيْتُ اِلَى الْحَوَارِيّٖنَ اَنْ اٰمِنُوْا بِيْ
و چون وحی فرستادم سوی یاران تو که ایمان آرید بمن

وَبِرَسُوْلِيْ ۖ قَالُوْٓا اٰمَنَّا وَاشْهَدْ بِاَنَّنَا مُسْلِمُوْنَ ۝
و بپیغمبر فرستادهٔ من گفتند ایمان آوردیم و گواه باش که ما مسلمانیم

اِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّوْنَ يٰعِيْسَى ابْنَ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيْعُ رَبُّكَ
چون گفتند یاران عیسی ای عیسی پسر مریم هیچ تواند

اَنْ يُّنَزِّلَ عَلَيْنَا مَآئِدَةً مِّنَ السَّمَآءِ ۖ قَالَ اتَّقُوا اللّٰهَ اِنْ كُنْتُمْ
که فرو فرستد بر ما خوانی از آسمان گفت بترسید از خدای اگر شما

مُّؤْمِنِيْنَ ۝ قَالُوْا نُرِيْدُ اَنْ نَّاْكُلَ مِنْهَا وَتَطْمَئِنَّ قُلُوْبُنَا
از اهل ایمان گفتند میخواهیم که بخوریم از آن مائده و آرام یابد دلهای ما

وَنَعْلَمَ اَنْ قَدْ صَدَقْتَنَا وَنَكُوْنَ عَلَيْهَا مِنَ الشّٰهِدِيْنَ
و بدانیم که راست گفتی ما را و باشیم بر آن معجزه از گواهان

قَالَ عِيْسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللّٰهُمَّ رَبَّنَآ اَنْزِلْ عَلَيْنَا مَآئِدَةً مِّنَ السَّمَآءِ
گفت عیسی پسر مریم ای بار خدای ای پروردگار ما فرو فرست بر ما خوانی از آسمان

تَكُوْنُ لَنَا عِيْدًا لِّاَوَّلِنَا وَاٰخِرِنَا وَاٰيَةً مِّنْكَ ۚ وَارْزُقْنَا وَاَنْتَ
که باشد مارا آن روز شادی مر اولانرا و مر آخرانرا و نشانه از تو و روزی ده ما را و تو

خَيْرُ الرّٰزِقِيْنَ ۝ قَالَ اللّٰهُ اِنِّيْ مُنَزِّلُهَا عَلَيْكُمْ ۚ فَمَنْ يَّكْفُرْ بَعْدُ مِنْكُمْ
بهترین روزی دهندگانی گفت خدای بدرستی که من فرو فرستنده آنم بر شما پس هر که کافر شود پس ازان از شما

فَاِنِّيْٓ اُعَذِّبُهٗ عَذَابًا لَّآ اُعَذِّبُهٗٓ اَحَدًا مِّنَ الْعٰلَمِيْنَ ۝
پس بدرستی که من عذاب کنم او را عذابی که عذاب نکنم بآن هیچ کس از جهانیان

وَاِذْ قَالَ اللّٰهُ يٰعِيْسَى ابْنَ مَرْيَمَ ءَاَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ
و چون گفت خدای ای عیسی پسر مریم آیا تو گفتی مردمانرا

اتَّخِذُوْنِيْ وَاُمِّيَ اِلٰهَيْنِ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ ۖ قَالَ
فرا گیرید مرا و مادر مرا دو خدای از غیر خدای گفت عیسی

سُبْحٰنَكَ مَا يَكُوْنُ لِيْٓ اَنْ اَقُوْلَ مَا لَيْسَ لِيْ بِحَقٍّ ۖ
پاکا تو نشاید مرا که گویم آن چیزرا که نیست مرا سزاوار

اِنْ كُنْتُ قُلْتُهٗ فَقَدْ عَلِمْتَهٗ ۖ تَعْلَمُ مَا فِيْ نَفْسِيْ
اگر باشم گفته آنرا پس بتحقیق دانی تو آنرا میدانی آنچه در نهاد منست

وَلَآ اَعْلَمُ مَا فِيْ نَفْسِكَ ۖ اِنَّكَ اَنْتَ
و نمیدانم آنچه در نهاد تست بدرستی که تویی

مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَآ أَمَرْتَنِي بِهِ أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ
نگفتم مر ایشانرا مگر آنچه فرمودی مرا بآن که پرستید خدایرا
رَبِّي وَرَبَّكُمْ ۚ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا
پروردگار من و پروردگار شما و بودم بر ایشان گواه
مَّا دُمْتُ فِيهِمْ ۖ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتَ أَنْتَ الرَّقِيبَ
تا مدت که بودم در میان ایشان پس چون بردی مرا بودی تو نگهبان
عَلَيْهِمْ ۚ وَأَنْتَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿١١٧﴾
بر اعمال و اقوال ایشان و تو بر همه چیزی گواهی
إِنْ تُعَذِّبْهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ ۖ وَإِنْ تَغْفِرْ
اگر عذاب کنی ایشانرا پس بدرستی ایشان بندگان تواند و اگر بیامرزی
لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١١٨﴾
ایشانرا پس بدرستی که تویی غالب توانا بدرستی کار
هَٰذَا يَوْمُ يَنفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ ۚ لَهُمْ جَنَّاتٌ
آن روز است که سود کند راست گویانرا راستی ایشان مر ایشانرا بوستانها
تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۚ رَّضِيَ
که میرود از فرود ایشان جویها حالانکه جاویدانند در آن همیشه خشنود
اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ۚ ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١١٩﴾
خدای از ایشان و خشنودند از و آن رضای خدای پیروزی بزرگست
لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ ۚ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٢٠﴾
مر خدایرا است پادشاهی آسمانها و زمین و آنچه در آسمانها و زمین است و او بر همه چیزی تواناست

بسم الله الرحمن الرحيم

الكبير عشر ١٢ ع ٢

ع ١٠

الحمد لله الذي خلق السموات والأرض وجعل
ثنا و سپاس مران خدایرا که آفرید آسمانها و زمین را و پدید آورد
الظلمات والنور ۖ ثم الذين كفروا بربهم يعدلون ﴿١﴾
تاریکیها و روشنی را پس آنانکه کافر شدند با پروردگار ایشان برابر میکنند بنا
هو الذي خلقكم من طين ثم قضى أجلا ۖ وأجل
او آن خدایست که آفرید شما را از گل پس حکم کرد وقت موت را و وقت نام برد
مسمى عنده ثم أنتم تمترون ﴿٢﴾ وهو الله في السموات
موت با بعث نزد علم اوست پس شما شک می آرید یکتائی او معبود بودنرا در آسمانها
وفي الأرض ۖ يعلم سركم وجهركم ويعلم
و در زمین میداند نهان شما را و آشکارا شما را و میداند
ما تكسبون ﴿٣﴾ وما تأتيهم من آية من آيات ربهم
هر آنچه می اندوزید و نمیآید بایشان هیچ دلیلی از دلایل قدرت یکتائی پروردگار
إلا كانوا عنها معرضين ﴿٤﴾ فقد كذبوا بالحق لما جاءهم
مگر که بودند از آن روی گردانندگان پس بتحقیق باز نداشتند قرآن را چون آمد بایشان
فسوف يأتيهم أنبؤا ما كانوا به يستهزئون ﴿٥﴾ ألم يروا
پس زود بود که آید باشان خبرهای آنچه بودند بان استهزا میکردند آیا ندانستند
كم أهلكنا من قبلهم من قرن مكناهم في الأرض
که چند هلاک کردانیدیم پیش از ایشان از امم زمانهای که جای دادیم ایشانرا در زمین
ما لم نمكن لكم وأرسلنا السماء عليهم مدرارا
آنچه جای ندادیم شما را آن مقدار و فرستادیم ابر را بر ایشان حال آنکه بودند
وجعلنا الأنهار تجري من تحتهم فأهلكناهم بذنوبهم
و گردانیدیم جویها را که میرفت از فرود جایهای ایشان پس هلاک کردانیدیم ایشانرا بسبب گناهای ایشان
وأنشأنا من بعدهم قرنا آخرين ﴿٦﴾ ولو نزلنا عليك كتابا
و پدید آوردیم پس از ایشان امم زمانی دیگران و اگر فرو فرستادیم بر تو نبشته
في قرطاس فلمسوه بأيديهم لقال الذين كفروا إن هذا إلا سحر مبين ﴿٧﴾
در کاغذی پس بسودند آنرا بدستهای خود ایشان هر آینه گفتند آنانکه کافر شدند نیست این مگر جادوئی آشکارا

انبوأ رسم الاعلام مناوى الشعدا

وَقَالُوا لَوْلَآ اُنْزِلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ ؕ وَلَوْ اَنْزَلْنَا مَلَكًا
وگفتند چرا فرو نفرستادند بروی فرشته والر فرو فرستیم فرشته را

لَّقُضِيَ الْاَمْرُ ثُمَّ لَا يُنْظَرُوْنَ ۞ وَلَوْ جَعَلْنٰهُ مَلَكًا
هرآینه گزارده شود کار هلاک ایشان پس مهلت داده نشوند والر گردانیم آنرا فرشته

لَّجَعَلْنٰهُ رَجُلًا وَّلَلَبَسْنَا عَلَيْهِمْ مَّا يَلْبِسُوْنَ ۞
هرآینه گردانیم فرستاده را صورت مرد وهرآینه مشتبه گردانیم برایشان آنچه مشتبه میگردانند برخود از حقیقت کار

وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِّنْ قَبْلِكَ فَحَاقَ
وبحقیقت فسوس داشته شد بپیغمبرانی پیش از تو پس فرو آمد

بِالَّذِيْنَ سَخِرُوْا مِنْهُمْ مَّا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ۞
بآنانکه فسوس داشتند از ایشان آنچه بودند بآن استهزا میکردند

قُلْ سِيْرُوْا فِي الْاَرْضِ ثُمَّ انْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
بگو بروید در زمین پس نگرید چگونه بود آخر کار

الْمُكَذِّبِيْنَ ۞ قُلْ لِّمَنْ مَّا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ قُلْ لِّلّٰهِ ؕ
تکذیب نمایندگان بگو مر کراست آنچه در آسمانها وزمین است بگو مر الله راست

كَتَبَ عَلٰى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ ؕ لَيَجْمَعَنَّكُمْ اِلٰى يَوْمِ
فرض گردانیده بر خود رحمت خلایق مرآینه گرد آرد شما را سوی روز

الْقِيٰمَةِ لَا رَيْبَ فِيْهِ ؕ اَلَّذِيْنَ خَسِرُوْٓا اَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ
قیامت هیچ شک نیست در وقوع ان آنانکه زیان کردند وجود خود را در علم ازل پس ایشان ایمان نیاورند

وَلَهٗ مَا سَكَنَ فِي الَّيْلِ وَالنَّهَارِ ؕ وَهُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ۞
ومر اوراست آنچه موجودست در شب ودر روز واو شنواست داناست

قُلْ اَغَيْرَ اللّٰهِ اَتَّخِذُ وَلِيًّا فَاطِرِ السَّمٰوٰتِ
بگو آیا جز خدایرا گیرم یار ودوست آفریننده آسمانها

وَالْاَرْضِ وَهُوَ يُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ ؕ قُلْ اِنِّيْٓ اُمِرْتُ اَنْ
وزمین واو خورش میدهد خلایق را واو احتیاج بخورش بگو بدرستی که من فرموده اند مرا که

اَكُوْنَ اَوَّلَ مَنْ اَسْلَمَ وَلَا تَكُوْنَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ۞
باشم نخست کسی که اسلام آرد وگفته شد بمن که مباش از اهل شرک

بغیر سمز فیهاد عشرا ع ۱۰

قُلْ اِنِّيْٓ اَخَافُ اِنْ عَصَيْتُ رَبِّيْ عَذَابَ يَوْمٍ
بگو بدرستی که من میترسم که نافرمانی نمایم پروردگار را از عذاب روزی

عَظِيْمٍ ۞ مَّنْ يُّصْرَفْ عَنْهُ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ
بزرگ که مصروف شود عذاب ازو دران روز پس بتحقیق

رَحِمَهٗ ؕ وَذٰلِكَ الْفَوْزُ الْمُبِيْنُ ۞ وَاِنْ يَّمْسَسْكَ
رحمت فرمود خدای بروی وان صرف عذاب بیرونی ظاهرست والر برساند بتو

اللّٰهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهٗٓ اِلَّا هُوَ ؕ وَاِنْ
خدای گزندی را پس هیچ دافع نیست مر آنرا مگر او والر

يَّمْسَسْكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ
برساند بتو نیکی را پس او

وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهٖ ؕ وَهُوَ
واو غالبست بر بندگان خود واو درست کار

قُلْ اَيُّ شَيْءٍ اَكْبَرُ شَهَادَةً ؕ قُلِ اللّٰهُ شَهِيْدٌ بَيْنِيْ
بگو کدام چیز بزرگترست بگواهی بگو خدای گواهست میان من

وَبَيْنَكُمْ ؕ وَاُوْحِيَ اِلَيَّ هٰذَا الْقُرْاٰنُ لِاُنْذِرَكُمْ
وبیان شما ووحی فرستاده اند سوی من این قرانرا تا بیم نمایم شما را

بِهٖ وَمَنْ ۭ بَلَغَ ؕ اَئِنَّكُمْ لَتَشْهَدُوْنَ اَنَّ مَعَ اللّٰهِ
بآن وآنرا که بلاوبرسد آیا بدرستی شما گواهی میدهید که با الله

اٰلِهَةً اُخْرٰى ؕ قُلْ لَّآ اَشْهَدُ ۚ قُلْ اِنَّمَا هُوَ اِلٰهٌ
خدایانی دیگر بگو گواهی نمیدهم بگو بدرستی که او

وَّاحِدٌ وَّاِنَّنِيْ بَرِيْٓءٌ مِّمَّا تُشْرِكُوْنَ ۞ اَلَّذِيْنَ
یگانه وبدرستی که من بیزارم ازانچه شرک میاورید انانکه

اٰتَيْنٰهُمُ الْكِتٰبَ يَعْرِفُوْنَهٗ كَمَا يَعْرِفُوْنَ
دادیم ایشانرا کتاب توریة وانجیل میشناسند محمد را چنانچه میشناسند

اَبْنَآءَهُمْ ؕ اَلَّذِيْنَ خَسِرُوْٓا اَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ
پسران ایشانرا انانکه زیان کردند وجود خود را در علم ازل ایشان ایمان نیاورند

عشر ۲ ع ۱۰

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ
وكيست ستمكارتر ازانكه دروغ بديد كند برخداى دروغ را يا بدروغ نسبت كند
بِاٰيَاتِهٖ ؕ إِنَّهٗ لَا يُفْلِحُ الظّٰلِمُوْنَ ۞ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ
باياتهاى اوبدستى كار ستمكاران نمايند وياد كن ان روزرا كه برانگيزانيم ايشانرا
جَمِيْعًا ثُمَّ نَقُوْلُ لِلَّذِيْنَ أَشْرَكُوْا أَيْنَ شُرَكَاؤُكُمُ
همه پس گوييم مرانانرا كه شرك اوردند كجااند شريكان شما
الَّذِيْنَ كُنْتُمْ تَزْعُمُوْنَ ۞ ثُمَّ لَمْ تَكُنْ فِتْنَتُهُمْ إِلَّا
كه بودند دعوى شركت ايشان ميكرديد پس نبود عاقبت كفر ايشان مگر
أَنْ قَالُوْا وَاللّٰهِ رَبِّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِيْنَ ۞ اُنْظُرْ كَيْفَ
انكه گفتند بحق خداى پروردگار ما نبوديم ما ازاهل شرك بنگر كه چگونه
كَذَبُوْا عَلٰى أَنْفُسِهِمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوْا
دروغ گفتند برخويشتن وغايب شود ازايشان انچه افتراء
يَفْتَرُوْنَ ۞ وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ ۚ وَجَعَلْنَا عَلٰى
شفاعت والهيت ميبردند وازايشانند كسانى كه گوش ميدارند قرآن سوى تو وبرداشتيم
قُلُوْبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوْهُ وَفِيْٓ اٰذَانِهِمْ وَقْرًا ؕ وَإِنْ
دلهاى ايشان پوششها براى عدم ارادة انكه دريابند انرا وبرداشتيم درگوشهاى ايشان گرانى وانر
يَّرَوْا كُلَّ اٰيَةٍ لَّا يُؤْمِنُوْا بِهَا ۚ حَتّٰٓى إِذَا جَآءُوْكَ يُجَادِلُوْنَكَ
بينند هر معجزه را نرمت ايمان نياورند بان تا انكه چون آيند بتو حال انكه
يَقُوْلُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا إِنْ هٰذَآ إِلَّآ أَسَاطِيْرُ الْأَوَّلِيْنَ ۞ وَهُمْ
گويند انانكه كافر شدند نيست اين مگر افسانهاى پيشينيان وايشان
يَنْهَوْنَ عَنْهُ ۚ وَيَنْوَوْنَ عَنْهُ ۚ وَإِنْ يُّهْلِكُوْنَ إِلَّآ أَنْفُسَهُمْ وَمَا
بازميدارند مردم را از متابعت رسول وخود نيز دور ميشوند ازان وهلاك نميكنند مگر خودرا و
يَشْعُرُوْنَ ۞ وَلَوْ تَرٰٓى إِذْ وُقِفُوْا عَلَى النَّارِ فَقَالُوْا يٰلَيْتَنَا
نميدانند والر ديدى چون عرضه كرده شوند برآتش پس گويند اى كاش ما
نُرَدُّ وَلَا نُكَذِّبَ بِاٰيَاتِ رَبِّنَا وَنَكُوْنَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ۞
بازگردانيده شويم بدنيا ونه دروغ زن گردانيم آيتهاى پروردگار ما را ودوديگر از اهل ايمان

بَلْ بَدَا لَهُمْ مَّا كَانُوْا يُخْفُوْنَ مِنْ قَبْلُ ؕ وَلَوْ رُدُّوْا
نه كه ظاهر شد مرايشانرا انچه بودند كه نهان ميداشتند پيش ازين والر بازگردانند
لَعَادُوْا لِمَا نُهُوْا عَنْهُ وَإِنَّهُمْ لَكٰذِبُوْنَ ۞ وَقَالُوْٓا إِنْ
مرانيه عود كنند بانچه باز داشته شدند ازان وبدرستى كه ايشان هرانيه كاذبند وگفتند نيست
هِيَ إِلَّا حَيٰوتُنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوْثِيْنَ ۞ وَلَوْ تَرٰٓى
اين زندگانى ما دنياى جهانيان وما نه ايم برانگيختگان والر ديدى
إِذْ وُقِفُوْا عَلٰى رَبِّهِمْ ؕ قَالَ أَلَيْسَ هٰذَا بِالْحَقِّ ؕ قَالُوْا
ايشانرا چون عرضه كرده شوند برپروردگار گويد آيا نيست اين حق گويند
بَلٰى وَرَبِّنَا ؕ قَالَ فَذُوْقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُوْنَ
اى بحق پروردگار ما گفت پس بچشيد عذاب را بانچه بوديد كه كافر ميشديد
قَدْ خَسِرَ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِلِقَآءِ اللّٰهِ ؕ حَتّٰٓى إِذَا
بحقيقت زيان كار شدند انانكه باور نداشتند رسيدن بجزاى خداى تا چون
جَآءَتْهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوْا يٰحَسْرَتَنَا عَلٰى
آيد بايشان قيامت ناگهان گويند اى حسرت ما بر
مَا فَرَّطْنَا فِيْهَا ۙ وَهُمْ يَحْمِلُوْنَ أَوْزَارَهُمْ عَلٰى
انچه تقصير كرديم در كار قيامت واينان بردارند بارهاى گناهان ايشان
ظُهُوْرِهِمْ ؕ أَلَا سَآءَ مَا يَزِرُوْنَ ۞ وَمَا الْحَيٰوةُ
بشتهاى ايشان بدان بار انچه برميدارند ونيست زندگانى
الدُّنْيَآ إِلَّا لَعِبٌ وَّلَهْوٌ ؕ وَلَلدَّارُ الْاٰخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِيْنَ يَتَّقُوْنَ ؕ أَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ۞ قَدْ نَعْلَمُ أَنَّهٗ
اين جهان مگر بازى وانچه مردم مشغول انند وهرانيه سراى بازپسين بهتر است مر انانرا كه ترسند ازخداى آيا پس درنمييابيد بحقيقت ميدانيم كه انكار
لَيَحْزُنُكَ الَّذِيْ يَقُوْلُوْنَ فَإِنَّهُمْ لَا يُكَذِّبُوْنَكَ
هرانيه اندوهگن ميكند ترا انچه ميگويند پس بدرستى كه ايشان دروغ نسبت نميكنند
وَلٰكِنَّ الظّٰلِمِيْنَ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ يَجْحَدُوْنَ
ولكن ان ستمكاران بآيتهاى خداى انكار ميكنند

ع ١١ عشر ٣

ولدار الآخرة في مصحف الشام بلام واحدة

وَلَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ مِّن قَبْلِكَ فَصَبَرُوا عَلَىٰ مَا كُذِّبُوا
وبحقیقت تکذیب نمودند پیغمبرانی پیش از تو پس شکیبائی نمودند برانچه تکذیب نمودند

وَأُوذُوا حَتَّىٰ أَتَاهُمْ نَصْرُنَا ۚ وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِ
و رنجانیدند شان تا آنکه آمد آن پیغمبران یاری ما و هیچ تغییر کننده نیست مواعید

اللَّهِ ۚ وَلَقَدْ جَاءَكَ مِن نَّبَإِ الْمُرْسَلِينَ ۝ وَإِن كَانَ
خدایرا و بحقیقت آمد بتو از خبر پیغمبران فرستاده و اگر هست

كَبُرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنِ اسْتَطَعْتَ أَن تَبْتَغِيَ
کار الم گران بر تو روی گردانیدن ایشان پس اگر توانی که بجوئی

نَفَقًا فِي الْأَرْضِ أَوْ سُلَّمًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُم
جای فرو شدنی در زمین یا آلت برآمدنی در آسمان تا بیاری ایشان

بِآيَةٍ ۚ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدَىٰ فَلَا تَكُونَنَّ
نشانی و اگر خواستی خدای هدایت کردی ایشانرا براه راست پس باش

مِنَ الْجَاهِلِينَ ۝ إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ
از انانکه سرشته نمانند همانا اجابت کنند بدرستی که

وَالْمَوْتَىٰ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ
و مردگان برانگیزاند ایشانرا خدای پس باز او باز گردانند ایشانرا

وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِّن رَّبِّهِ ۚ قُلْ
و گفتند چرا فرو نفرستادند بر او نشانی از پروردگار او بگو

إِنَّ اللَّهَ قَادِرٌ عَلَىٰ أَن يُنَزِّلَ آيَةً وَلَٰكِنَّ
بدرستی که خدای توانست بر انکه فرو فرستد نشانی را ولیکن

أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝ وَمَا مِن دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ
بیشتر ایشان نمیدانند و نیست هیچ جنبنده در زمین

وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَمٌ أَمْثَالُكُم ۚ مَّا
و نه هیچ پرنده که می پرد بدو بالخود مگر جماعتهائی اند مانند شما در وقتن ما

فَرَّطْنَا فِي الْكِتَابِ مِن شَيْءٍ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ
اهمال نکردیم در لوح محفوظ یاد کردن ذکر هیچ چیزرا پس بسوی پروردگار ایشانرا گردانیده شوند ایشانرا

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا صُمٌّ وَبُكْمٌ فِي الظُّلُمَاتِ ۗ مَن
و انانکه تکذیب نمودند بآیتهای ما ناشنوا خواه گوا و در تاریکیهای شبهات مانند

يَشَإِ اللَّهُ يُضْلِلْهُ ۖ وَمَن يَشَأْ يَجْعَلْهُ
خواهد خدای گمراه گرداند او را و هر که را خواهد گرداند او را بر راه راست

قُلْ أَرَأَيْتَكُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ أَوْ أَتَتْكُمُ السَّاعَةُ
بگو خبر دهید مرا اگر آید شما عذاب خدای یا آید شما قیامت

أَغَيْرَ اللَّهِ تَدْعُونَ ۖ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ۝ بَلْ إِيَّاهُ تَدْعُونَ
آیا جز خدایرا خوانید اگر هستید راست گویان نه او را خوانید

فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِنْ شَاءَ وَتَنسَوْنَ مَا تُشْرِكُونَ
پس دفع میکند ازانچه او را سوی خوانید اگر خواهد و فراموش میکنید انچه شریک گردانید

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ فَأَخَذْنَاهُم
و بحقیقت فرستادیم سوی گروهها پیش از تو پس گرفتیم ایشانرا

بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَتَضَرَّعُونَ ۝ فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُم
بسختی و رنج تا مگر ایشان زاری کنند پس چرا نه چون آمد ایشانرا

بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا وَلَٰكِن قَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَزَيَّنَ
عذاب ما زاری کردند ولیکن سخت شد دلهای ایشان و آراست

لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ فَلَمَّا نَسُوا مَا
برای ایشان دیو انچه بودند که میکردند پس چون فراموش کردند انچه

ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ ۖ
پند داده شدند بآن گشادیم بر ایشان درهای هر چیزی

حَتَّىٰ إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُم بَغْتَةً فَإِذَا هُم
تا چون شادشدند بانچه داده شدند ایشانرا گرفتیم ایشانرا ناگهان پس ناگهان ایشان

مُّبْلِسُونَ ۝ فَقُطِعَ دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا ۚ
نومید شدگانند پس بریده شد آخر نسل آن گروه که ستم کردند

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
و ستایش مر خدایرا که پروردگار جهانیان است

عشر ۶
ع ۹

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ وَأَبْصَارَكُمْ وَ
بگو خبر دهید مرا اگر فرا گیرد خدای گوش شما را وبینایهای شما را
خَتَمَ عَلَىٰ قُلُوبِكُمْ مَنْ إِلَٰهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِهِ ۗ
مهر نهد بردلهای شما کدام خدایست جز معبود بسزا که آرد بشما آن را نگوئید را
أُنْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ ثُمَّ هُمْ يَصْدِفُونَ ۞
بنگر که چگونه بیان میکنیم دلایل را پس ایشان اعراض میکنند
قُلْ أَرَأَيْتَكُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ بَغْتَةً أَوْ
بگو خبر دهید اگر آید شما عذاب خدای ناگهان یا
جَهْرَةً هَلْ يُهْلَكُ إِلَّا الْقَوْمُ الظَّالِمُونَ ۞ وَمَا
آشکارا هیچ هلاک کرده نمیشود مگر گروه ستمکاران و
نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ ۚ فَمَنْ ۖ آمَنَ
نفرستادیم پیغمبران را مگر بشارت دهندگان وبیم نمایندگان پس هر که ایمان آورد
وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۞
وبیارایان کار خود را پس نیست ترس بر ایشان ونه ایشان اندوهگین شوند
وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا يَمَسُّهُمُ الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا
والذین که دروغ شمردند آیتهای ما را رسد بایشان عذاب بآنچه
يَفْسُقُونَ ۞ قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ
از خروج میکردند بگو نمیگویم شما را نزد منست خزانهای خدای
وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ ۖ إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا
ونمیدانم غیب را ونمیگویم شما را من فرشته ام نیست می پیروی مگر آنچه
يُوحَىٰ إِلَيَّ ۚ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ ۚ أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ ۞
وحی فرستاده اند سوی من بگو هیچ یکسان بود نابینا وبینا آیا پس اندیشه نمیکنید
وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْ يُحْشَرُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ
وبیم کن بآنچه وحی فرستاده شد سوی تو انانرا که ترسانند که گرد آرند شان سوی خداوند
لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ۞
نیست مر ایشان را از غیر خدای هیچ یاری ونه هیچ شفیع تا ایشان پرهیز کنند

وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ
ودور مکن از نزد خود آن دعا کنندگان را که میخوانند پروردگار ایشان را بامداد ان وآخر روز
يُرِيدُونَ وَجْهَهُ ۚ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ
میخواهند رضای پروردگار را نیست بر تو از حساب اعمال ایشان هیچ
وَمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُونَ
ونیست از حساب عمل تو هیچ بر ایشان که برانی ایشان را پس باشی
مِنَ الظَّالِمِينَ ۞ وَكَذَٰلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ
از ستمکاران وهمچنان ازمایش ابتلا نمودیم بعضی را بوسیله بعضی
لِيَقُولُوا أَهَٰؤُلَاءِ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنِنَا ۗ
تا گویند ایا این قوم اند که انعام فرمود خدای بر ایشان از میان ما
أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ ۞ وَإِذَا جَاءَكَ
آیا نه خدای داناتر نیست بسپاس داران وچون آیند بتو
الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا فَقُلْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ
انانکه ایمان اورند بآیتهای ما پس بگو سلام بر شما
كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَىٰ نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ أَنَّهُ
فرض کرد پروردگار شما بر ذات خود بخشایش را که کار او
مَنْ عَمِلَ مِنْكُمْ سُوءًا بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابَ مِنْ
هر که کرده باشد از شما بدی را بنادانی پس توبه کند
بَعْدِهِ وَأَصْلَحَ فَأَنَّهُ
پس از ان وبیاماند کار را که او
وَكَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ وَلِتَسْتَبِينَ سَبِيلُ الْمُجْرِمِينَ ۞
وهمچنانکه درین سورت تمیز کردیم بیان میکنیم آیتها را وتا روشن شود راه گناهکاران
قُلْ إِنِّي نُهِيتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
بگو بدرستی که من باز داشته شده ام که پرستم آنانرا که می پرستید شما از غیر خدای
قُلْ لَا أَتَّبِعُ أَهْوَاءَكُمْ قَدْ ضَلَلْتُ إِذًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ
بگو نمیکنم پیروی خواهشهای شما را که بتحقیق گمراه شده باشم آنگاه ونباشم از راه یافتگان

قُلْ إِنِّي عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَكَذَّبْتُم بِهِ ۚ مَا عِندِي
بگو بدرستی که من بر حجتی ظاهرم از پروردگارم وتکذیب نمودید شما آن نیست نزدم
مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ ۚ إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ ۖ يَقُصُّ الْحَقَّ
آن عذابی که شتاب مینمایید بآن نیست فرمان مگر خدایرا قصه میکند حق را
وَهُوَ خَيْرُ الْفَاصِلِينَ ﴿٥٧﴾ قُل لَّوْ أَنَّ عِندِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ
واو بهترین فیصل کنندگان بگو اگر آنستی که نزدمن بودی آنچه شتاب مینمایید
بِهِ لَقُضِيَ الْأَمْرُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ ۗ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ
بآن هرآینه گزارده شدی کار حلال میان من وبیان شما وخدای داناتر است بحال ستمکاران
وَعِندَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ ۚ وَيَعْلَمُ
ونزد داش است کلیدهای اسرار نهانی نداند آنرا مگر او ومیداند
مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ ۚ وَمَا تَسْقُطُ مِن وَرَقَةٍ إِلَّا
هرآنچه در خشکی وتریست وهیچ نمیافتد هیچ برگی
يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا
مگر داند خدای آنرا ونه دانه ای در تاریکیهای طبقات زمین ونه
رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ
هیچ تری ونه هیچ خشکی مگر در لوح محفوظ است
وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُم
واو آن خدائیست که قبض روح میکند شما را در شب ومیداند آنچه
بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقْضَىٰ أَجَلٌ مُّسَمًّى ثُمَّ
بروز پس برانگیزاند شما را در روز تا تمام شود مدت معلوم پس
إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ
بازگشت شما بسوی اوست پس بیاگاهاند شما را بآنچه بودید که میکردید
وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً
واو غالب است بر بندگان خود ومیفرستد بر شما نگاهبانان
حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفَرِّطُونَ

ثُمَّ رُدُّوا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقِّ ۚ أَلَا لَهُ الْحُكْمُ
پس بازگردانند ان ارواح بشری را سوی خدای خداوند کار ایشان که حق است بجز او نیست حکم نکند بدان مراورا حکم مطلق
وَهُوَ أَسْرَعُ الْحَاسِبِينَ ﴿٦٢﴾ قُلْ مَن يُنَجِّيكُم مِّن
واو زودترین حساب کنندگان است بگو کیست که نجات میدهد شما را از
ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ تَدْعُونَهُ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً
تاریکیهای خشکی وتری بخوانید او را بزاری ودر نهان
لَّئِنْ أَنجَانَا مِنْ هَٰذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٦٣﴾
که اگر نجات دهد ما را از شدة باین حالت هرآینه باشیم از سپاس داران
قُلِ اللَّهُ يُنَجِّيكُم مِّنْهَا وَمِن كُلِّ كَرْبٍ
بگو خدای نجات میدهد شما را ازین مخاوف وازهر اندوهی
ثُمَّ أَنتُمْ تُشْرِكُونَ ﴿٦٤﴾ قُلْ هُوَ الْقَادِرُ
پس شما میگردانید باخدای دیگری را بگو او تواناست
عَلَىٰ أَن يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِّن
بر انکه فرستد بر شما عذابی از
فَوْقِكُمْ أَوْ مِن تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ
بالای شما یا از زیر پایهای شما یا
يَلْبِسَكُمْ شِيَعًا وَيُذِيقَ بَعْضَكُم بَأْسَ
بپاشد شما را حالهای گروهان مختلف ومیچشاند بعضی شما را سختی
بَعْضٍ ۗ انظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ
جنگ دیگر نگر که چگونه میگردانیم دلایل را
لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُونَ ﴿٦٥﴾ وَكَذَّبَ بِهِ قَوْمُكَ
تا مگر بفهمند ودروغ شمردند بآن قوم تو
وَهُوَ الْحَقُّ ۚ قُل لَّسْتُ عَلَيْكُم بِوَكِيلٍ ﴿٦٦﴾
واو حق است بگو نیستم بر شما نگاهدار
لِّكُلِّ نَبَإٍ مُّسْتَقَرٌّ ۚ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ
هر خبری را وقت وقوعی است وزود باشد که بدانید

وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ
وچون بینی ای شنونده آنانرا که شروع مینمایند در طعن کردن در آیتهای ما پس روی بگردان ازایشان
حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۚ وَإِمَّا يُنسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ
تا شروع کنند در سخنی جز آن و اگر فراموش گرداند ترا دیو
فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرَىٰ مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۝ وَمَا عَلَى
پس منشین پس از یاد آوردن با گروه ستمکاران و نیست بر
الَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ حِسَابِهِم مِّن شَيْءٍ وَلَٰكِن ذِكْرَىٰ لَعَلَّهُمْ
آنانکه پرهیز میکنند از حساب خائفان هیچ تبعه ولیکن پند دادن خائفانرا باشد
يَتَّقُونَ ۝ وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَعِبًا وَلَهْوًا
پرهیزند و بگذار آنانرا که گرفتند دین خودرا محل بازی و مشغولی ضایع
وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا ۚ وَذَكِّرْ بِهِ أَن تُبْسَلَ نَفْسٌ
و فریفت ایشانرا زندگانی این جهان و پند ده بقرآن برای عدم ارادت آنکه بهلاک گذارند کسی را
بِمَا كَسَبَتْ ۖ لَيْسَ لَهَا مِن دُونِ اللَّهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ ۖ وَإِن
ببب انچه اندوخته بود نباشد مران نفس را از غیر خدای هیچ یاری و نه شفاعت خواهی و اگر
تَعْدِلْ كُلَّ عَدْلٍ لَّا يُؤْخَذْ مِنْهَا ۗ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ أُبْسِلُوا
فدا دهد هر فدائی قبول کرده نشود ازو ایشان اند که بهلاک گذاشته شدند
بِمَا كَسَبُوا ۖ لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا
ببب انچه اندوختند مر ایشانرا است اشامیدنی از اب بغایت گرم و عذاب دردناک ببب انچه
يَكْفُرُونَ ۝ قُلْ أَنَدْعُو مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا وَنُرَدُّ
کافر میشدند بگو ای پرستیم از غیر خدای ازانکه سود نرساند ما را و گزند نتواند رسانید ما را و گردانده شویم
عَلَىٰ أَعْقَابِنَا بَعْدَ إِذْ هَدَانَا اللَّهُ كَالَّذِي اسْتَهْوَتْهُ الشَّيَاطِينُ
بر پاشنهای خود یعنی باحالت اول بعد ازانکه راه نمود ما را خدای چون انکسی که برده باشد او را
فِي الْأَرْضِ حَيْرَانَ لَهُ أَصْحَابٌ يَدْعُونَهُ إِلَى الْهُدَى ائْتِنَا ۗ قُلْ إِنَّ
در زمین حیران که او را باشند یارانی که میخوانند او را براه راست که بیا سوی ما بگو بدرستی
هُدَى اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ ۖ وَأُمِرْنَا لِنُسْلِمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۝
راه راست خدای آنست و فرموده اند ما را که گردن نهیم تسلیم کار پروردگار جهانیانرا

ع ۱۲
عشر ۷
استهواه ف

وَأَنْ أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَاتَّقُوهُ ۚ وَهُوَ الَّذِي إِلَيْهِ
و اینکه بپای دارید نماز را و بترسید ازخدای و او خدائیست که باجزاء او
تُحْشَرُونَ ۝ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ
گردانده شوید شما را و او آنست که آفرید آسمانها را و زمین را
بِالْحَقِّ ۖ وَيَوْمَ يَقُولُ كُنْ فَيَكُونُ ۚ
بحق و روزی را که گوید باش پس باشد
قَوْلُهُ الْحَقُّ ۚ وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنفَخُ فِي الصُّورِ ۚ عَالِمُ
گفتار او درست است و مر اوراست پادشاهی در ان روز که دمیده شود در صور دانای
الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ ۚ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ۝
نهان و حاضر است و او درست کار و درست گفتار آگاه از همه چیزها
وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ آزَرَ أَتَتَّخِذُ أَصْنَامًا
و یاد کن چون گفت ابرهیم مر پدر خود آزر نام آیا میگیری بتانرا
آلِهَةً ۖ إِنِّي أَرَاكَ وَقَوْمَكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ
خداوندان بدرستی که من می بینم ترا و گروه ترا در گمراهی هویدا
وَكَذَٰلِكَ نُرِي إِبْرَاهِيمَ مَلَكُوتَ السَّمَاوَاتِ
و همچنان رویت ابرهیم ملکات پادشاهی آسمانها
وَالْأَرْضِ وَلِيَكُونَ مِنَ الْمُوقِنِينَ ۝ فَلَمَّا جَنَّ
و زمین و تا باشد از ارباب یقین گردیم انچه گردیم پس چون درامد
عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَىٰ كَوْكَبًا ۖ قَالَ هَٰذَا رَبِّي
بر ابرهیم شب دید ستاره را گوینده من بود گفت این پروردگار
فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَا أُحِبُّ الْآفِلِينَ ۝ فَلَمَّا رَأَى
پس چون بافق فروشد گفت دوست نمیدارم انهارا که بصدد تغیر اند پس چون دید
الْقَمَرَ بَازِغًا قَالَ هَٰذَا رَبِّي ۖ فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ
ماه را برامده گفت این پروردگار من است پس چون بافق فرو رفت گفت
لَئِن لَّمْ يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِّينَ ۝
اگر راه ننماید مرا پروردگار من هرائینه باشم از گروه گمراهان

الذر ب

۲

فَلَمَّا رَاَى الشَّمْسَ بَازِغَةً قَالَ هٰذَا رَبِّيْ هٰذَا اَكْبَرُ
پس چون دید آفتاب را برآینده گفت این پروردگار من است این بزرگتر

فَلَمَّا اَفَلَتْ قَالَ يٰقَوْمِ اِنِّيْ بَرِيْٓءٌ مِّمَّا تُشْرِكُوْنَ
پس چون فرو شد گفت ای گروه من بدرستی که من بیزارم از آنچه شریک میگردانید

اِنِّيْ وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِيْ فَطَرَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ
بدرستی که من راست گردانیدم عبادت خود را برای آنکه آفرید آسمانها را وزمین را

حَنِيْفًا وَّمَآ اَنَا مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ۞ وَحَآجَّهٗ قَوْمُهٗ
حال آنکه مایلم از دینهای باطل ونه ام از اهل شرک وجنگ کرد با او گروه او

قَالَ اَتُحَآجُّوْٓنِّيْ فِي اللّٰهِ وَقَدْ هَدٰىنِ ۭ وَلَآ اَخَافُ
گفت آیا جدل میکنید با من در یکتائی خدای وبحقیقت راه نمود مرا بتوحید ونمی ترسم

مَا تُشْرِكُوْنَ بِهٖٓ اِلَّآ اَنْ يَّشَاۗءَ رَبِّيْ شَيْـــًٔا ۭ وَسِعَ
از آنچه شریک میدارید آن را مگر آنکه خواهد پروردگار من چیزی از روی علم شامل

رَبِّيْ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ۭ اَفَلَا تَتَذَكَّرُوْنَ ۞ وَكَيْفَ
پروردگار من هر چیزی را آیا پند نمیگیرید وچگونه

اَخَافُ مَآ اَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُوْنَ اَنَّكُمْ اَشْرَكْتُمْ
ترسم از آنچه شریک آورده اید شما ونمی ترسید شما که شما شریک گردانیده اید

بِاللّٰهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهٖ عَلَيْكُمْ سُلْطٰنًا ۭ فَاَيُّ الْفَرِيْقَيْنِ
خدای را آنرا که فرو نفرستاده خدای باشما هیچ حجتی پس کدام یک از این دو گروه

اَحَقُّ بِالْاَمْنِ ۚ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ۞ اَلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
سزاوارترند بایمنی اگر هستید شما که بدانید آنانکه ایمان آورده اند

وَلَمْ يَلْبِسُوْٓا اِيْمَانَهُمْ بِظُلْمٍ اُولٰۗىِٕكَ لَهُمُ الْاَمْنُ وَهُمْ مُّهْتَدُوْنَ
ونیالودند ایمان ایشان را بشرکی یا بمعصیتی آنان مر ایشان را ایمنی وایشان راه یافتگانند

وَتِلْكَ حُجَّتُنَآ اٰتَيْنٰهَآ اِبْرٰهِيْمَ عَلٰي قَوْمِهٖ ۭ نَرْفَعُ
واین استدلالات حجت ما است که دادیم آنرا ابراهیم را بر گروه او بلند میکنیم

دَرَجٰتٍ مَّنْ نَّشَاۗءُ ۭ اِنَّ رَبَّكَ حَكِيْمٌ عَلِيْمٌ ۞
درجات هر که را خواهیم بدرستی که پروردگار تو دارنده حکمت است دانا است

وَوَهَبْنَا لَهٗٓ اِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ ۭ كُلًّا هَدَيْنَا ۚ وَنُوْحًا هَدَيْنَا
وبخشیدیم مر او را اسحق ویعقوب هریک از ایشان را راه نمودیم ونوح را راه نمودیم

مِنْ قَبْلُ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهٖ دَاوٗدَ وَسُلَيْمٰنَ وَاَيُّوْبَ وَيُوْسُفَ
از پیش واز فرزندان او داود وسلیمان وایوب ویوسف

وَمُوْسٰى وَهٰرُوْنَ ۭ وَكَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِيْنَ ۙ
وموسی وهارون را وچنین پاداش میدهیم نیکوکاران را

وَزَكَرِيَّا وَيَحْيٰى وَعِيْسٰى وَاِلْيَاسَ ۭ كُلٌّ مِّنَ الصّٰلِحِيْنَ ۙ
وزکریا ویحیی وعیسی والیاس هریک از ایشان از نیکان بودند

وَاِسْمٰعِيْلَ وَالْيَسَعَ وَيُوْنُسَ وَلُوْطًا ۭ وَكُلًّا فَضَّلْنَا
واسمعیل والیسع ویونس ولوط را وهریک را فزونی دادیم

عَلَى الْعٰلَمِيْنَ ۙ ۞ وَمِنْ اٰبَاۗىِٕهِمْ وَذُرِّيّٰتِهِمْ وَاِخْوَانِهِمْ
بر اهل زمانه خود وتفضیل دادیم بعضی از پدران ایشان وفرزندان ایشان وبرادران ایشان

وَاجْتَبَيْنٰهُمْ وَهَدَيْنٰهُمْ اِلٰى
وبرگزیدیم ایشان را وراه نمودیم ایشان را سوی راهی

صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ۞ ذٰلِكَ هُدَى اللّٰهِ يَهْدِيْ بِهٖ مَنْ يَّشَاۗءُ مِنْ عِبَادِهٖ ۭ
راست این توحید دین خدای است راه نماید بآن هر که خواهد از بندگان خود

وَلَوْ اَشْرَكُوْا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ۞ اُولٰۗىِٕكَ
واگر شرک آوردندی ان انبیا هرآینه تباه شدی از ایشان آنچه ان اعمال خیر که میکردند ان انبیا

الَّذِيْنَ اٰتَيْنٰهُمُ الْكِتٰبَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ۚ فَاِنْ
آنانند که دادیم ایشان را جنس کتاب احکام ونبوت پس اگر

يَّكْفُرْ بِهَا هٰٓؤُلَاۗءِ فَقَدْ وَكَّلْنَا بِهَا قَوْمًا لَّيْسُوْا بِهَا
کافر شوند باین جنبها یا بتبعیت اهل مکه پس بتحقیق گماشتیم بآن گروهی را که نه اند بآن

بِكٰفِرِيْنَ ۞ اُولٰۗىِٕكَ الَّذِيْنَ هَدَى اللّٰهُ فَبِهُدٰىهُمُ اقْتَدِهْ ۭ
جحود نمایندگان مراد صحابه اند رضی الله عنهم یا انصار یا همه مسلمانان که خدای راه نمود ایشان را پس راه راست ایشان را اقتدا کن

قُلْ لَّآ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ اَجْرًا ۭ اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٰى لِلْعٰلَمِيْنَ ۞
بگو نمیخواهم از شما بر تبلیغ این قرآن هیچ مزدی عامل شوم بآن مگر پندی مر جهانیان را

اقتدهی وصل اقتده بحذف الهاء فی الوصل ش والهاء ساکنة فی الوقف للکل

ع ۴ عشر ۹

وَمَا قَدَرُوا اللّٰهَ حَقَّ قَدْرِهٖٓ اِذْ قَالُوْا مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ عَلٰى بَشَرٍ
ونشناختند وتعظیم نمودند خدایرا حق معرفت وتعظیم او چون گفتند فرونفرستاد خدای برهیچ آدمی
مِّنْ شَيْءٍ ۗ قُلْ مَنْ اَنْزَلَ الْكِتٰبَ الَّذِيْ جَآءَ بِهٖ مُوْسٰى نُوْرًا
هیچ چیزرا بگو ای محمد کس فرو نفرستاد این کتاب را که آورد آنرا موسی حال آنکه روشن بود
وَّهُدًى لِّلنَّاسِ تَجْعَلُوْنَهٗ قَرَاطِيْسَ تُبْدُوْنَهَا وَتُخْفُوْنَ
وراه راست مردمانرا میکردانیدند آنرا دفترهای متفرقه ظاهر میکردانید آنرا وپنهان میداشتید
كَثِيْرًا ۚ وَعُلِّمْتُمْ مَّا لَمْ تَعْلَمُوْٓا اَنْتُمْ وَلَآ اٰبَآؤُكُمْ ۖ قُلِ اللّٰهُ
بسیاری را وآموزانیده شدید آنچه نمیدانستید شما ونه پدران شما بگو خدا
ثُمَّ ذَرْهُمْ فِيْ خَوْضِهِمْ يَلْعَبُوْنَ ۝ وَهٰذَا كِتٰبٌ اَنْزَلْنٰهُ
پس بگذار ایشانرا در شوخیشان بازی میکنند واین قرآن کتابی است که فرو فرستادیم آنرا
مُبٰرَكٌ مُّصَدِّقُ الَّذِيْ بَيْنَ يَدَيْهِ وَلِتُنْذِرَ اُمَّ الْقُرٰى وَمَنْ
بسیار منفعت ودارنده است آن کتاب که پیش ازین بود وفرو فرستادیم تا بیم نمایی اصل شهرها را
حَوْلَهَا ۗ وَالَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ يُؤْمِنُوْنَ بِهٖ وَهُمْ
واطراف آنرا وآنانکه ایمان آورند بجهان آخرت ایمان میآرند بقرآن واینان
عَلٰى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُوْنَ ۝ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ
بر نماز خود مداومت مینمایند وکیست ستمکارتر ازانکه دروغ بندد بر خدای
كَذِبًا اَوْ قَالَ اُوْحِيَ اِلَيَّ وَلَمْ يُوْحَ اِلَيْهِ شَيْءٌ وَّمَنْ قَالَ
دروغ را یا گفت وحی فرستاده شد سوی من حال آنکه وحی فرستاده نشد سوی او چیزی وآنکس گفت
سَاُنْزِلُ مِثْلَ مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ ۗ وَلَوْ تَرٰٓى اِذِ الظّٰلِمُوْنَ فِيْ
زود بود که فرو فرستم مانند آنچه فرو فرستاد خدای ای والا دیدی تو چون ستمکاران در
غَمَرٰتِ الْمَوْتِ وَالْمَلٰٓئِكَةُ بَاسِطُوْٓا اَيْدِيْهِمْ ۚ اَخْرِجُوْٓا
گردابهای شدائد مرگ وفرشتگان گشاده باشند دستهای خود گویند بیرون
اَنْفُسَكُمْ ۗ اَلْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُوْنِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُوْلُوْنَ
نافرو گیرید ارواح شما امروز پاداش دهند شما را عذاب ذلت تمام ببسبب آنچه بودید میگفتید
عَلَى اللّٰهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنْ اٰيٰتِهٖ تَسْتَكْبِرُوْنَ ۝
بر خدای ازدروغ وبودید از قبول آیاتی او تکبر مینمودید

وَلَقَدْ جِئْتُمُوْنَا فُرَادٰى كَمَا خَلَقْنٰكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ
وبحقیقت آمدید ما را تنها چنانکه آفریدیم شما را نخست بار
وَّتَرَكْتُمْ مَّا خَوَّلْنٰكُمْ وَرَآءَ ظُهُوْرِكُمْ ۚ وَمَا نَرٰى
ووانداشتید آنرا که دادیم شما را پس پشتهای شما ونمی بینیم
مَعَكُمْ شُفَعَآءَكُمُ الَّذِيْنَ زَعَمْتُمْ اَنَّهُمْ
باشما شفاعت خواهان شما را که دعوی کردید که ایشان
فِيْكُمْ شُرَكٰٓؤُا ۗ لَقَدْ تَّقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ
درمیان شما انبازان خدااند بحقیقت بریده شد اسباب وصلت درمیان شما وگم شد
عَنْكُمْ مَّا كُنْتُمْ تَزْعُمُوْنَ ۝ اِنَّ اللّٰهَ فَالِقُ
از شما آنچه بودید که دعوی میکردید بدرستی که خدای شکافنده
الْحَبِّ وَالنَّوٰى ۭ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ الْمَيِّتِ
دانه است وهسته خرما بیرون میآرد زنده را از مرده ومیرون آرنده مرده است
مِّنَ الْحَيِّ ۭ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ فَاَنّٰى تُؤْفَكُوْنَ ۝ فَالِقُ
از زنده انچه گفتیم معبود بحقست پس ازکجا معروف میگردانند شما را بیرون آرندگان
الْاِصْبَاحِ ۚ وَجَعَلَ الَّيْلَ سَكَنًا وَّالشَّمْسَ وَ
صبحت از ظلمت شب را وگردانید شب را آرامش وافتاب را
الْقَمَرَ حُسْبَانًا ۭ ذٰلِكَ تَقْدِيْرُ
وماه را اندازه حساب اوقات ازبهر ایشان معلوم کرده این اندازه گرفتن کار
وَهُوَ الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمُ النُّجُوْمَ لِتَهْتَدُوْا بِهَا فِيْ ظُلُمٰتِ
واو آنخدائیست که بیافرید برای شما ستارگانرا تا راه یابید بایشان در تاریکیهای
الْبَرِّ وَالْبَحْرِ ۭ قَدْ فَصَّلْنَا الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَّعْلَمُوْنَ
خشکی ودریا بحقیقت بیان روشن کردیم آیتها را برای گروهی که دانند
وَهُوَ الَّذِيْٓ اَنْشَاَكُمْ مِّنْ نَّفْسٍ وَّاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ
واو آنخدائیست که آفرید شما را از یک تن پس شما را قرارگاهی درصلب
وَّمُسْتَوْدَعٌ ۭ قَدْ فَصَّلْنَا الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَّفْقَهُوْنَ
ومیرون آرندگانی بحقیقت بیان روشن کردیم آیتها را برای گروهی که دریابند

شرکوا بالواو والالف هنا وفی عسق

ع ٦

ادح ط

دح

وَهُوَ الَّذِي أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ كُلِّ
واو او آنست که فرو فرستاد از آسمان آبرا پس بیرون آوردیم بآن نامیات هر
شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا نُّخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُّتَرَاكِبًا وَ
چیزی را پس بیرون آوردیم ازان نبات چیزی سبز را که بیرون آوردیم ازان دانه بهم نشسته
مِنَ النَّخْلِ مِن طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ وَجَنَّاتٍ مِّنْ أَعْنَابٍ وَالزَّيْتُونَ
واز درخت خرما از شکوفه‌ان خوشها نزدیک بتناول وبیرون آوردیم بوستانهای از انگورها وزیتون
وَالرُّمَّانَ مُشْتَبِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ انظُرُوا إِلَىٰ ثَمَرِهِ إِذَا
وانارها مانند بعضی ازین میوها مانند نیست وبعضی نگریدبمیوه مباینه چون
أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ إِنَّ فِي ذَٰلِكُمْ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ وَجَعَلُوا
بیرون آید وبنهام رسیدن که در آنچه گفتیم مر اینه دلایلست مر قومی را که ایمان آرند وبدیا گردند
لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ
برای خدای انبازان پری را وحال آنکه او آفرید ایشانرا وبدروغ بدیدند برای او پسرانرا ودختر انرا بی دانش
سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يَصِفُونَ
پاکست او وبزرگست ازانچه ایشان صفت میکنند اورا
بَدِيعُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنَّىٰ يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُن لَّهُ
نو آفریننده آسمانها وزمین ازکجا باشد اورا فرزندی ونبود وزنی مر اورا
صَاحِبَةٌ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ
هیچ جفتی وآفرید چیزی را واو بحال هر چیزی داناست
ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ
آن موصوف معبود بسزاست پروردگار شما
لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُ وَهُوَ
هیچ خدایی نیست مگر او آفریننده هر چیزی پس بپرستید اورا واو
عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ لَّا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ
بر همه چیزی کارگذارست ادراک نکنند اورا بینایها
وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ
واو دریابد بینایها را واو بطریق احاطت وحقیقتی است که ابصار از ادراک او قاصرند

قَدْ جَاءَكُم بَصَائِرُ مِن رَّبِّكُمْ فَمَنْ أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ عَمِيَ
بحقیقت آمد شما را سبب بینائی دلها از پروردگار شما پس هر که دید آنرا برای خود دید وهر که نابینا شد
فَعَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُم بِحَفِيظٍ وَكَذَٰلِكَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ وَلِيَقُولُوا
ازان بروست وبال ان ونه ام من بر شما نگه دارنده اعمال وبچنان تقدیر بگردانیم آیتها را وتا گویند
دَرَسْتَ وَلِنُبَيِّنَهُ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ اتَّبِعْ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ
آموختی وتا بیان کنیم انرا برای قومی که دانند متابعت کن انرا که وحی فرستاده اند سوی تو از پروردگار تو
لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ
هیچ خدایی نیست مگر او وروی گردان از اهل شرک والر خواستی خدای
مَا أَشْرَكُوا وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا وَمَا أَنتَ
شرک نیاوردندی ونگردانیدیم ماترا برایشان نگه دارنده اعمال ونه تو
عَلَيْهِم بِوَكِيلٍ وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ
برایشان کارگذار ونادشنام مدهید انرا که میپرستند از غیر خدای
فَيَسُبُّوا اللَّهَ عَدْوًا بِغَيْرِ عِلْمٍ كَذَٰلِكَ زَيَّنَّا لِكُلِّ أُمَّةٍ
که ناشنا گویند خدایرا از روی ستم نادانی بی دانش بچنان آراسته ایم برای هر گروهی
عَمَلَهُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِم مَّرْجِعُهُمْ فَيُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا
کردار ایشانرا پس بسوی پروردگار ایشانست بازگشتن ایشان پس بیاگاهانیم ایشانرا بآنچه بودند
يَعْمَلُونَ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِن
میکردند وسوگند خوردند بخدای غایت سوگندهای ایشان که مر اینه
جَاءَتْهُمْ آيَةٌ لَّيُؤْمِنُنَّ بِهَا قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِندَ اللَّهِ
اگر آید بایشان معجزه مر اینه ایمان آورند بآن بگو بدرستی که آیتها نزد خداست
وَمَا يُشْعِرُكُمْ أَنَّهَا إِذَا جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ
وچه دانا گردانیده شمارا که معجزات چون بیایند ایمان نیارند
وَنُقَلِّبُ أَفْئِدَتَهُمْ وَأَبْصَارَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا
وبگردانیم دلهای ایشانرا وبینائیهای ایشانرا چنانچه ایمان نیاوردند
بِهِ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَنَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ
بآن نخست بار وبگذاریم ایشانرا در بیداد ایشان گرمی غفلت که حال آنکه سرگشته باشند

وَلَوْ أَنَّنَا نَزَّلْنَا إِلَيْهِمُ الْمَلَٰٓئِكَةَ وَكَلَّمَهُمُ
والر انستی که ما فرو فرستیم سوی ایشان فرشتگانرا وبسخن گفتی با ایشان
الْمَوْتَىٰ وَحَشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قُبُلًا مَّا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا
مردگان وگرد آوردیم بریشان هر چیزی را گروه گروه معاینه بنوعندی که ایمان آورندی
إِلَّا أَن يَشَاءَ اللَّهُ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ يَجْهَلُونَ ۞ وَكَذَٰلِكَ
مگر که خواهد خدای ولیکن بیشتر ایشان نمیدانند وهمچنان
جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيَاطِينَ الْإِنسِ وَالْجِنِّ يُوحِي
گردانیدیم مر هر پیغمبری را دشمنی دیوان آدمی را وپری را که وحی میفرستند
بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا ۚ وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ
بعضی ایشان باطن بایکدیگر آراسته گفتار را ازیب والرخواستی پروردگار تو
مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ۞ وَلِتَصْغَىٰ إِلَيْهِ أَفْئِدَةُ
نکردندی ازا پس بگذار ایشانرا واینچه بدیدی آرایند ازدروغ وتمایل کند سوی آن گفتار دلهای
الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَلِيَرْضَوْهُ وَلِيَقْتَرِفُوا مَا هُم
آنانکه ایمان ندارند بآن جهان وتا اختیار کنند آن دین باطل وتا بکنند ازبدها که ایشان
مُّقْتَرِفُونَ ۞ أَفَغَيْرَ اللَّهِ أَبْتَغِي حَكَمًا وَهُوَ الَّذِي
کردنی آنرا آیا پس جز خدای را جویم حال آنکه حاکم بود میان من وشما واو آن خدایست
أَنزَلَ إِلَيْكُمُ الْكِتَابَ مُفَصَّلًا ۚ وَالَّذِينَ
که فرو فرستاد سوی شما قرآنرا جدا کرده درو حق را از باطل وآنانکه
آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنَزَّلٌ
دادیم ایشانرا توریه وانجیل میدانند که ان قرآن فرو فرستاده است
مِن رَّبِّكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ۞
از پروردگار تو بصدق وصواب پس مباش از شک آرندگان
وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا ۚ لَّا مُبَدِّلَ
وتمام شد سخن پروردگار تو حال آنکه راست بوعد ووعید وبرفرمان عدالت هیچ تغییر کننده
لِكَلِمَاتِهِ ۚ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۞
مر سخنان اورا واو شنواست دانا

وَإِن تُطِعْ أَكْثَرَ مَن فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ
والر فرمان بری بیشتر آنانرا که در زمین اند گمراه کنند ترا از دین خدای
إِن يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ۞ إِنَّ رَبَّكَ
متابعت نمیکنند مگر گمانرا ونه اند ایشان مگر که گمان میبرند ودروغ میگویند که پروردگار تو
هُوَ أَعْلَمُ مَن يَضِلُّ عَن سَبِيلِهِ ۖ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ۞
او داناتر است آنرا که گمراه است از دین او واو داناتر است براه راست یافتگان
فَكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ إِن كُنتُم بِآيَاتِهِ
پس بخورید ازانچه یاد کرده شد نام خدای بر وی اگر هستید بآیتهای او
مُؤْمِنِينَ ۞ وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ
ایمان آورندگان وچیست شمارا که نمیخورید انچه یاد کرده شد نام خدای
عَلَيْهِ وَقَدْ فَصَّلَ لَكُم مَّا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا اضْطُرِرْتُمْ
بر وی وتحقیق بیان فرمود برای شما انرا که حرام کرد بر شما مگر انچه ناچار شوید
إِلَيْهِ ۗ وَإِنَّ كَثِيرًا لَّيُضِلُّونَ بِأَهْوَائِهِم بِغَيْرِ عِلْمٍ
سوی خوردن آن وان بسیاری که گمراه کنند بهوسهای خود بی دانش
إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ ۞ وَذَرُوا ظَاهِرَ
بدرستی که پروردگار تو او داناتر است بحال تجاوز کنندگان ودست بدارید بر ظاهر
الْإِثْمِ وَبَاطِنَهُ ۚ إِنَّ الَّذِينَ يَكْسِبُونَ الْإِثْمَ
گناه وپنهانی را بدرستی که آنانکه میکنند گناهرا
سَيُجْزَوْنَ بِمَا كَانُوا يَقْتَرِفُونَ ۞ وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا
زود بود که پاداش دهند ایشانرا بآنچه بودند که کسب میکردند وبخورید از انچه
لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ ۗ وَإِنَّ
یاد نکرده باشند نام خدای بر وی وبدرستی که آن خوردن خروج است از طاعت خدای وبدرستی که
الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَىٰ أَوْلِيَائِهِمْ لِيُجَادِلُوكُمْ ۖ
دیوان میوحند سوی دوستان خود تا خصومت کنند با شما
وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ ۞
واگر فرمان برید ایشانرا بدرستی که شما از اهل شرک باشید

أَوَمَنْ كَانَ مَيْتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي
آیا آنکس که مت کافر پس زنده گردانیدیم اورا وبدیدیم گردیم برای او روشنی یقین که رود در خلق

بِهِ فِي النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ
بان نور در میان مردم چون آنست که داستان او در تاریکیهای شب وفکلات باشد نه

بِخَارِجٍ مِنْهَا كَذَٰلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا
بیرون آینده ازان همچنان آراسته شد بحقیقت برای کافران آنچه

كَانُوا يَعْمَلُونَ ۞ وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ
بودند که میکردند وهمچنانکه در هر روستا بحقیقت بدیدیم گردیم در هر شهری

أَكَابِرَ مُجْرِمِيهَا لِيَمْكُرُوا فِيهَا وَمَا يَمْكُرُونَ
بزرگان گردنکشان ایشان را تا بد فعلی نمایند در ان شهر وبدنیرنگ نیستند

إِلَّا بِأَنْفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ۞ وَإِذَا جَاءَتْهُمْ آيَةٌ قَالُوا
مگر بتنهای خویش ونمی دانند وچون آید بدیشان معجزه گویند

لَنْ نُؤْمِنَ حَتَّىٰ نُؤْتَىٰ مِثْلَ مَا أُوتِيَ رُسُلُ اللَّهِ ط
هرآینه تصدیق نکنیم تا دهند ما را مانند انچه داده اند پیغمبران فرستاده خدایرا

اَللّٰهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ ط سَيُصِيبُ الَّذِينَ
خدای داناتر است میداند آن کس را که موضع رساله گرداند علم رسالت خود را زود بود که برسد بانانکه

أَجْرَمُوا صَغَارٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا
گناه کارند خواری نزد سزای راست خدای وعذابی سخت ببب انچه

كَانُوا يَمْكُرُونَ ۞ فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ
که بد سیرتی میکنند پس هر که خواهد خدای که راه نماید اورا

يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ
کشاده گرداند سینه اورا برای قبول اسلام وهر که خواهد که گمراه گرداند اورا

صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصَّعَّدُ فِي السَّمَاءِ
سینه اورا تنگ ممتنع از قبول ایمان گویا که برشاخ خواهد در آسمان

كَذَٰلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ۞
همچنان گرداند خدای بی نوفیق را بانانکه نمی آرند ایمان

وَهَٰذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا ط قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ
واین راه پروردگار تست حال آنکه راست بحقیقت بیان روشن گردیم اینهارا

لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ۞ لَهُمْ دَارُ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَهُوَ
برای گروهی که پند پذیرند مرایشانرا سرای سلامت نزد پروردگار ایشان واو

وَلِيُّهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۞ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ
یار دوست ایشانست ببب انچه بودند که میکردند وان روز یاد کن که جمع گردانیم ایشانرا

جَمِيعًا يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ قَدِ اسْتَكْثَرْتُمْ مِنَ الْإِنْسِ ج
همه گوییم ای گروه پری بحقیقت بسیار طبع حاصل کردید از آدمی

وَقَالَ أَوْلِيَاؤُهُمْ مِنَ الْإِنْسِ رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا
وگویند دوستان ایشان از آدمی ای پروردگار ما برخورداری گرفت بعضی

بِبَعْضٍ وَبَلَغْنَا أَجَلَنَا الَّذِي أَجَّلْتَ لَنَا ط
ببعضی وبرسیدیم باتباع واشیاع بیان وقت ما که تعیین فرمودی برای ما یعنی روز بعث

قَالَ النَّارُ مَثْوَاكُمْ خَالِدِينَ فِيهَا إِلَّا
گوید خدای آتش جای شماست حال آنکه جاوید مانندگان دران مگر

مَا شَاءَ اللَّهُ ط إِنَّ رَبَّكَ
که خواسته باشد خدای بدرستی که پروردگار تو دهشت کار دهشت گفتار داناست

وَكَذَٰلِكَ نُوَلِّي بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ
وبهمچنان توانیم دید وبسلط گردانیم بعضی ازستمکاران را وبهری ببب انچه بودند که میکردند

يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ
ای گروه پری وآدمی آیا نیامد بشما پیغمبرانی ازمیان شما

يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي وَيُنْذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ
که قصه میگفتند برشما آیتهای مرا وبیم مینمودند شما را ازوقوع رسیدن بروز شما

هَٰذَا ط قَالُوا شَهِدْنَا عَلَىٰ أَنْفُسِنَا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ
این روز گویند اقرار کردیم بر نهای خود ونفریفت ایشانرا زندگانی

الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ
این جهانی ولوای دادند برخود بر رسی که ایشان بودند کافران

ذٰلِكَ اَنْ لَّمْ يَكُنْ رَّبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرٰى بِظُلْمٍ وَّ
که آنست که نفرستیم رسول برای آنکه پروردگار تو هلاک کننده اهل بلاد نیست بی ستم

اَهْلُهَا غٰفِلُوْنَ ۞ وَلِكُلٍّ دَرَجٰتٌ مِّمَّا
اهل آن بی خبر باشند و از تکلیف و سعی هریک را از کلفان مراتب است از جزاء آنچه

عَمِلُوْا ؕ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُوْنَ ۞
کردند و پروردگار تو آگاهست از آنچه میکنند

وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ ؕ اِنْ يَّشَاْ يُذْهِبْكُمْ
و پروردگار تو بی نیازست خداوند بخشایش اگر خواهد ببرد شما را

وَيَسْتَخْلِفْ مِنْ بَعْدِكُمْ مَّا يَشَآءُ كَمَآ اَنْشَاَكُمْ
و بعد از شما پس از فنای شما آن مخلوق را که خواهد جانشین آفرید شما را

مِّنْ ذُرِّيَّةِ قَوْمٍ اٰخَرِيْنَ ؕ ۞ اِنَّ مَا تُوْعَدُوْنَ لَاٰتٍ ۙ وَّمَآ اَنْتُمْ
از فرزندان گروهی دیگران بدرستی که آنچه وعده میدهد شما را از بعث و جزا هر آینه آید و نه شما

بِمُعْجِزِيْنَ ۞ قُلْ يٰقَوْمِ اعْمَلُوْا عَلٰى مَكَانَتِكُمْ اِنِّيْ
انرا که آنرا بگریزانید بگوی ای گروه من کار کنید بر حال از ضلالت که هستید که من

عَامِلٌ ۚ فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ۙ مَنْ تَكُوْنُ لَهٗ عَاقِبَةُ
کارکننده ام پس زود بود که دانید که از آن خانه بود او را عاقبت

الدَّارِ ؕ اِنَّهٗ لَا يُفْلِحُ الظّٰلِمُوْنَ ۞ وَجَعَلُوْا لِلّٰهِ مِمَّا
سرای جزا بدرستی که او رستگاری نیابد ستمکاران و پدید کردند برای خدای از آنچه

ذَرَاَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْاَنْعَامِ نَصِيْبًا فَقَالُوْا هٰذَا
آفرید از کشت زار و از شتر و گاو و گوسفند بهره پس گفتند این نصیب

لِلّٰهِ بِزَعْمِهِمْ وَهٰذَا لِشُرَكَآئِنَا ۚ فَمَا كَانَ
خدای را بدعوی ایشان و این نصیب دیگر مر بتان را پس آنچه

لِشُرَكَآئِهِمْ فَلَا يَصِلُ اِلَى اللّٰهِ ۚ وَمَا كَانَ
مر بتان ایشان را پس نرسد بهر خدای که از نصیب خدای که کرده اند از ضیاف و آنچه

لِلّٰهِ فَهُوَ يَصِلُ اِلٰى شُرَكَآئِهِمْ ؕ سَآءَ
خدای را پس آن رسد بهر خدای که از نصیب خدای که کرده اند از ضیاف بد

مَا يَحْكُمُوْنَ ۞
آن حکم که میکنند

وَكَذٰلِكَ زَيَّنَ لِكَثِيْرٍ مِّنَ الْمُشْرِكِيْنَ قَتْلَ
و همچنان برای بسیاری از اهل شرک بکشتن

اَوْلَادِهِمْ شُرَكَآؤُهُمْ لِيُرْدُوْهُمْ وَلِيَلْبِسُوْا
فرزندان ایشانرا بالله زنده درگور کنند ایشانرا تا هلاک کنند ایشانرا بنان قربان کنند و بپوشانند ایشانرا

عَلَيْهِمْ دِيْنَهُمْ ؕ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ مَا فَعَلُوْهُ فَذَرْهُمْ
بریشان دین ایشان و اگر خواستی خدای نکردندی آنرا پس بگذار ایشانرا

وَمَا يَفْتَرُوْنَ ۞ وَقَالُوْا هٰذِهٖۤ اَنْعَامٌ وَّحَرْثٌ حِجْرٌ
و آنچه بافترا میکنند ایشان و گفتند این شتر و گاو و گوسفند و کشت زارست

لَّا يَطْعَمُهَاۤ اِلَّا مَنْ نَّشَآءُ بِزَعْمِهِمْ وَاَنْعَامٌ حُرِّمَتْ
نخورند ازانرا الا مر آنرا که خواهیم از خلق بزعم و بنان و از چهارپایان باعتقاد ایشان و انعامی چند دیگر است که منع کرده

ظُهُوْرُهَا وَاَنْعَامٌ لَّا يَذْكُرُوْنَ اسْمَ اللّٰهِ عَلَيْهَا
پشتهای ایشان از نشستن بر آن و انعامی چند دیگر است که یاد نمیکنند نام خدای بر ذبح آن

اِفْتِرَآءً عَلَيْهِ ؕ سَيَجْزِيْهِمْ بِمَا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ۞ وَقَالُوْا
بدروغ بر خدای زود بود که جزا دهد ایشانرا بسبب آنچه بودند که افترا میکنند و گفتند

مَا فِيْ بُطُوْنِ هٰذِهِ الْاَنْعَامِ خَالِصَةٌ لِّذُكُوْرِنَا وَمُحَرَّمٌ
آنچه در شکمهای این انعامست خالصست برای مردان ما و حرام است

عَلٰۤى اَزْوَاجِنَا ۚ وَاِنْ يَّكُنْ مَّيْتَةً فَهُمْ فِيْهِ شُرَكَآءُ ؕ
بر زنان ما و اگر باشد آنچه در شکم انعام است مرده پس این مردان و زنان در آن شریکند

سَيَجْزِيْهِمْ وَصْفَهُمْ ؕ اِنَّهٗ
زود بود که جزا دهد ایشانرا جزای این صفه که از خود پدید کردند بدرستی که او

حَكِيْمٌ عَلِيْمٌ ۞
درست گفتار است دانا

قَدْ خَسِرَ الَّذِيْنَ قَتَلُوْۤا اَوْلَادَهُمْ سَفَهًا بِغَيْرِ
بحقیقت زیان کردند آنانکه بکشتند فرزندان خود را از بی خردی بی

عِلْمٍ وَّحَرَّمُوْا مَا رَزَقَهُمُ اللّٰهُ افْتِرَآءً عَلَى
دانش و حرام کردند آنچه روزی داد ایشانرا خدای بدروغ بر

اللّٰهِ ؕ قَدْ ضَلُّوْا وَمَا كَانُوْا مُهْتَدِيْنَ ۞
خدای بحقیقت گمراه شدند و نه آنند راه یافتگان

شرکائهم بالیآء فی مصحف الشام

للظهر

ع ۱۴ عشر

وَهُوَ الَّذِيٓ أَنشَأَ جَنَّٰتٍ مَّعۡرُوشَٰتٍ وَ
واو ان خدایست که آفرید بوستانهای سقف بدیده کرده از چوب

غَيۡرَ مَعۡرُوشَٰتٍ وَٱلنَّخۡلَ وَٱلزَّرۡعَ مُخۡتَلِفًا
و برزمین افتاده برگ و بار آن وخرما نان را وکشت را حال الله مختلف

أُكُلُهُۥ وَٱلزَّيۡتُونَ وَٱلرُّمَّانَ مُتَشَٰبِهًا
بار او از نخل واززرع دیروز طعم آن وزیتون را وانار را مانند یکدیگر در رنگ و طعم و لون

وَغَيۡرَ مُتَشَٰبِهٍۚ كُلُواْ مِن ثَمَرِهِۦٓ إِذَآ
و نه مانند یکدیگر بخورید از میوه آن چون

أَثۡمَرَ وَءَاتُواْ حَقَّهُۥ يَوۡمَ حَصَادِهِۦۖ وَ
اثمر دهند و بدهید آنچه داد نیک ازان در روز دروکردن ادا ان

لَا تُسۡرِفُوٓاْۚ إِنَّهُۥ لَا يُحِبُّ ٱلۡمُسۡرِفِينَ ۝
واز حد اعتدال تجاوز ننمایید بدرستی که خدای دوست نمیدارد اسرافکاران را

وَمِنَ ٱلۡأَنۡعَٰمِ حَمُولَةٗ وَفَرۡشٗاۚ كُلُواْ مِمَّا
و افرید از شتر و گاو و گوسفند آنچه بار کرده شاید و آنچه ذبح را شاید بخورید ازآنچه

رَزَقَكُمُ ٱللَّهُ وَلَا تَتَّبِعُواْ خُطُوَٰتِ ٱلشَّيۡطَٰنِۚ
روزی داد شما را خدای و متابعت ننمایید آثار اقدام دیو را

إِنَّهُۥ لَكُمۡ عَدُوّٞ مُّبِينٞ ۝ ثَمَٰنِيَةَ أَزۡوَٰجٖۖ
بدرستی که او مر شما را دشمنیست هویدا مثل عدد را

مِّنَ ٱلضَّأۡنِ ٱثۡنَيۡنِ وَمِنَ ٱلۡمَعۡزِ ٱثۡنَيۡنِۗ
از میشینه دو و از بزینه دو

قُلۡ ءَآلذَّكَرَيۡنِ حَرَّمَ أَمِ ٱلۡأُنثَيَيۡنِ
بگو ان دو نر را حرام کرده یا دو ماده را

أَمَّا ٱشۡتَمَلَتۡ عَلَيۡهِ أَرۡحَامُ ٱلۡأُنثَيَيۡنِۖ
یا آنچه گرد آمده است بران زهدانهای دو ماده نیه

نَبِّـُٔونِي بِعِلۡمٍ إِن كُنتُمۡ صَٰدِقِينَ ۝
مرا خبر کنید بدانشی اگر هستید راست گویان

وَمِنَ ٱلۡإِبِلِ ٱثۡنَيۡنِ وَمِنَ ٱلۡبَقَرِ ٱثۡنَيۡنِۗ قُلۡ ءَآلذَّكَرَيۡنِ
واز شتر دو واز جنس گاو دو بگو آیا دو نر را

حَرَّمَ أَمِ ٱلۡأُنثَيَيۡنِ أَمَّا ٱشۡتَمَلَتۡ عَلَيۡهِ أَرۡحَامُ ٱلۡأُنثَيَيۡنِۚ
حرام کرد یا دو ماده را یا آنچه گرد آمده است بران زهدانهای ان دو ماده نیه

أَمۡ كُنتُمۡ شُهَدَآءَ إِذۡ وَصَّىٰكُمُ ٱللَّهُ بِهَٰذَاۚ فَمَنۡ أَظۡلَمُ
یا نه که بودند حاضران چون وصیت فرمود شما را خدا باین حکم پس کیست ستمکارتر

مِمَّنِ ٱفۡتَرَىٰ عَلَى ٱللَّهِ كَذِبٗا لِّيُضِلَّ ٱلنَّاسَ بِغَيۡرِ
از آنکه از خود ببندد بر خدای دروغ را تا بی راه گرداند مردم را بی

عِلۡمٍۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهۡدِي ٱلۡقَوۡمَ ٱلظَّٰلِمِينَ ۝
دانش بدرستی که خدای راه ننماید گروه ستمکاران را

قُل لَّآ أَجِدُ فِي مَآ أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَىٰ طَاعِمٖ يَطۡعَمُهُۥٓ
بگو نمی یابم در آنچه وحی فرستاد سوی من حرام کرده بر خورنده که خورد آنرا

إِلَّآ أَن يَكُونَ مَيۡتَةً أَوۡ دَمٗا مَّسۡفُوحًا أَوۡ لَحۡمَ خِنزِيرٖ
مگر که باشد آن جیز مرده یا خون ریخته یا گوشت این جانور

فَإِنَّهُۥ رِجۡسٌ أَوۡ فِسۡقًا أُهِلَّ لِغَيۡرِ ٱللَّهِ بِهِۦۚ فَمَنِ ٱضۡطُرَّ غَيۡرَ
که بدستی ان خبیث است یا باشد سبب فسقی که بر زبان رفته صوت کرده باشد در وقت ذبح مرجز خدا را بان پس هر که

بَاغٖ وَلَا عَادٖ فَإِنَّ رَبَّكَ
نه ستم کننده در حالت ضرورت نه پس بدستی که پروردگار تو

غَفُورٞ رَّحِيمٞ ۝ وَعَلَى ٱلَّذِينَ هَادُواْ حَرَّمۡنَا كُلَّ ذِي ظُفُرٖۖ وَمِنَ
آمرزگارست مهربان و بر آنان که جهود شدند حرام کردانیدیم هر جیوان با ناخن را و

ٱلۡبَقَرِ وَٱلۡغَنَمِ حَرَّمۡنَا عَلَيۡهِمۡ شُحُومَهُمَآ إِلَّا مَا
از گاو و گوسفند حرام کردانیدیم بریشان فربهی آن دو صنف مگر آن

حَمَلَتۡ ظُهُورُهُمَآ أَوِ ٱلۡحَوَايَآ أَوۡ مَا ٱخۡتَلَطَ بِعَظۡمٖۚ
که برداشته اند پشتها ان دو یا امعاء ان دو یا آنچه آمیخته باشد باستخوان

ذَٰلِكَ جَزَيۡنَٰهُم بِبَغۡيِهِمۡۖ وَإِنَّا لَصَٰدِقُونَ
این جزا دادیم ایشان را بسبب ظلم ایشان و بدرستی که ما البته راست گویانیم

فیما مقطوعة وفیه خلاف

فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ رَبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ
پس اگر تکذیب نمایند ترا پس بگو پروردگار ما خداوند مهربانی

وَاسِعَةٍ ۖ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ۝
بسیارست و باز گردانیده نشود عذاب او از گروه گناهکاران

سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا
زود بود که گویند آنانکه شرک آوردند اگر خواستی خدای شرک نیاوردیم

وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَّمْنَا مِنْ شَيْءٍ ۚ كَذَٰلِكَ
و نه پدران ما و نه حرام گردانیدیم هیچ چیزرا همچنان

كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّىٰ ذَاقُوا
تکذیب نمودند آنانکه بیش ازایشان بودند تا آنکه چشیدند

بَأْسَنَا ۗ قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ
شدت عذاب ما بگو مست نزد شما از دانشی و بجهتی بر چیزی که دعوی شما آنرا میکنید آنرا

لَنَا ۖ إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ
برای ما متابعت نمیکنید مگر گمانرا و نه اینکه شما

إِلَّا تَخْرُصُونَ ۝ قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ ۚ
مگر دروغ میگوئید بگو مرخدایراست حجت تمام

فَلَوْ شَاءَ لَهَدَاكُمْ أَجْمَعِينَ ۝ قُلْ هَلُمَّ
پس اگر خواستی هدایت نمودی شمارا همه بگو حاضر کنید

شُهَدَاءَكُمُ الَّذِينَ يَشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ
گواهان شمارا که گواهی دهند که خدای

حَرَّمَ هَٰذَا ۚ فَإِنْ شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدْ مَعَهُمْ ۚ
حرام گردانید این را پس اگر گواهی دهند پس گواهی مده مانیز با ایشان

وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَالَّذِينَ
و متابعت مکن رایهای باطل آنانرا که تکذیب نمودند ایتهای ما را و آنانرا

لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَهُمْ بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ
که ایمان نمیآرند بجهان دیگر و ایشان بپروردگار خود برابر میکنند بتانرا

قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ ۖ أَلَّا
بگو بیائید تا بخوانم آنرا که حرام کرد پروردگار شما بر شما

تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا ۖ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا ۖ وَلَا تَقْتُلُوا
شریک گردانید باو هیچ چیزرا و نیکوئی کنید بمادر و پدر نیکوئی کردنی و مکشید

أَوْلَادَكُمْ مِنْ إِمْلَاقٍ ۖ نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ ۖ وَلَا
فرزندان شمارا از خوف درویشی ما روزی میدهیم شمارا و ایشانرا

تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ ۖ وَلَا تَقْتُلُوا
نزدیکی منمائید بکارهای ناخوب آنچه اشکارست ازان و آنچه پنهانی و مکشید

النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ۚ ذَٰلِكُمْ وَصَّاكُمْ
آن تنی را که حرام گردانید خدای تعالی قتل او را مگر بسخقاق آنچه لایق است فرمود شمارا

بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ۝ وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ
بآن تا مگر شما دریابید و نزدیکی مجوئید بمال طفلان مگر بخصلتی و طالتی که

أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ ۖ وَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ
نیکوتر باشد تا برسد بحالت رشد خود و تمام دهید پیمانه را و ترازو را

بِالْقِسْطِ ۖ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا ۖ وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ
براستی و تکلیف نفرمائیم هیچ تنرا مگر طاقت او و چون سخن گوئید بر قانون عدالت باید گفت اگر

ذَا قُرْبَىٰ ۖ وَبِعَهْدِ اللَّهِ أَوْفُوا ۚ ذَٰلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ
خداوند قرابت و بعهد خدای وفا نمایید این وصیت فرمود شمارا بآن تا مگر شما پند پذیرید

وَأَنَّ هَٰذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ ۖ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ
و بدرستیکه این راه من راست پس متابعت نمائید او را و متابعت منمائید راههای مختلف را

فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ۚ ذَٰلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ
که جدا گرداند شمارا از دین حق این وصیت فرمود شمارا بآن تا مگر شما پرهیزگار شوید

ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِي أَحْسَنَ وَتَفْصِيلًا
پس دادیم موسی را کتاب تمامی بر آنکه نیکوکار باشد و بیان

لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَعَلَّهُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ
هر چیزی را و راه راست نمودن و بخشایش تا مگر ایشان بدیدار پروردگار خود ایمان آرند

وَهٰذَا كِتٰبٌ أَنزَلْنٰهُ مُبٰرَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا
واین قرآن نامه است که فرو فرستادیم اورا بسیار منافع پس متابعت نمایید قرآنرا وپرهیزکنید
لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ۝ أَن تَقُولُوا إِنَّمَا أُنزِلَ الْكِتٰبُ
تا مگر شما رحمت کرده شوید برای علم ارادت الله نکنید بدرستی که فرو فرستاده شد نامه آسمانی
عَلَىٰ طَائِفَتَيْنِ مِن قَبْلِنَا وَإِن كُنَّا عَنْ
بردو گروه یهود ونصاری پیش ازما وبدرستی کار الله بودیم ما از
دِرَاسَتِهِمْ لَغَافِلِينَ ۝ أَوْ تَقُولُوا لَوْ أَنَّآ أُنزِلَ
خواندن ایشان بی خبران یا بگوئید الزامستی که فرو فرستادندی
عَلَيْنَا الْكِتٰبُ لَكُنَّآ أَهْدَىٰ مِنْهُمْ ۚ فَقَدْ
برما نامهٔ آسمانی هرآینه بودیمی راه یافته تر ازایشان پس بحقیقت
جَآءَكُم بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ ۚ فَمَنْ
آمد شما حجتی روشن از پروردگار شما وراه راستی وبخشایشی پس کیست
أَظْلَمُ مِمَّن كَذَّبَ بِـَٔايَٰتِ اللَّهِ وَصَدَفَ عَنْهَا
ستمکارتر ازانکه بدروغ نسبت کرد اینهای خدایرا واعراض کرد ازان
سَنَجْزِي الَّذِينَ يَصْدِفُونَ عَنْ ءَايَٰتِنَا سُوٓءَ
زود بود که جزا دهیم آنانرا که روی میگردانند از اینهای ما بدی
الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يَصْدِفُونَ ۝ هَلْ يَنظُرُونَ
عذاب را ببسبب آنچه بودند که اعراض میکردند هیچ چشم میدارید
إِلَّآ أَن تَأْتِيَهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ
مگر که آید بایشان فرشتگان موت یا غذاب یا آید پروردگار تو یا آید
بَعْضُ ءَايَٰتِ رَبِّكَ ۗ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ ءَايَٰتِ رَبِّكَ
بعضی از آیتهای پروردگار تو روزی که آید بعضی ازاینهای پروردگار تو
لَا يَنفَعُ نَفْسًا إِيمَٰنُهَا لَمْ تَكُنْ ءَامَنَتْ مِن قَبْلُ
سود نکند هیچ نفسرا ایمان ان که نبوده باشد ایمان آورده پیش ازان
أَوْ كَسَبَتْ فِىٓ إِيمَٰنِهَا خَيْرًا ۗ قُلِ انتَظِرُوٓا إِنَّا مُنتَظِرُونَ
یا کسب کرده در ایمان آن نیکوئی بگو منتظر باشید که ما منتظرانیم

للعصر

فارقوا ش

وشیاع ت

إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيَعًا
بدرستی که آنانکه متفرق کردند دین ایشانرا وبودند احزاب مذاهب مختلف
لَّسْتَ مِنْهُمْ فِى شَىْءٍ ۚ إِنَّمَآ أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ
نه تو از کار حساب ایشان در چیزی از عذاب بدرستی که کار ایشان بسوی خداست پس
يُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ۝ مَن جَآءَ بِالْحَسَنَةِ
خبر کند ایشانرا بآنچه بودند که میکردند هرکه آرد یک خصلت نیکو
فَلَهُۥ عَشْرُ أَمْثَالِهَا ۖ وَمَن جَآءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا
پس مراورا است ده مانند آن ثواب وهرکه آرد بدی را پس
يُجْزَىٰٓ إِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ۝ قُلْ
جزا داده نشود مگر مانند آن وایشان ستم کرده نشوند بگو
إِنَّنِى هَدَىٰنِى رَبِّىٓ إِلَىٰ
بدرستی که من راه نمود مرا پروردگار من سوی
دِينًا قِيَمًا مِّلَّةَ إِبْرٰهِيمَ حَنِيفًا ۚ وَمَا كَانَ مِنَ
دینی راست یعنی راه اعتدال که آن کیش ابراهیم است حال آنکه مایل بود از ملتهای باطل وهرگز نبود از
الْمُشْرِكِينَ ۝ قُلْ إِنَّ صَلَاتِى وَنُسُكِى وَمَحْيَاىَ
اهل شرک بگو بدرستی که نماز من وقربان من وزندگانی من
وَمَمَاتِى لِلَّهِ رَبِّ الْعَٰلَمِينَ ۝ لَا شَرِيكَ لَهُۥ ۖ وَبِذٰلِكَ
ووفات من خدایرا است پروردگار جهانیان هیچ انباز نیست مراورا وبآن توحید
أُمِرْتُ وَأَنَا۠ أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ۝ قُلْ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغِى رَبًّا وَهُوَ
فرموده اند مرا ومن نخستین منقادان سلمانانم بگو آیا جز خدایرا جویم پروردگار داد
رَبُّ كُلِّ شَىْءٍ ۚ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا
پروردگار هرچیزی است وکسب نکند هر تنی بدی مگر که وبال
وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۖ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُم
ان بر وبود وبر ندارد هیچ نفس برداشته گناه تنی دیگر پس بازگشت شما
مَّرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ۝
بازگشتن شما پس خبر کند شمارا بآنچه بودید در آن که مستید که در آن خلاف میکنید

عشر ۱۹

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ الْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ

واو ان خدایست گردانید شمارا جای دیگر امتان در زمین و برآورانید بعضیرا از شما

فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ

بر بالای بعضی مراتب تا بصورت آزمایش نماید شمارا در باب آنچه داد شمارا

إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ

بلاشبه آمرزگار تو زود عقوبت و بدرستی که او آمرزگارست مهربان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

الٓمٓصٓ كِتَابٌ أُنْزِلَ إِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ

منم خدای که میدانم و میبینم این کتابیست که فرو فرستاده شد سوی تو پس باید در سینهٔ تو هیچ شکی

مِنْهُ لِتُنْذِرَ بِهِ وَذِكْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ اتَّبِعُوا

ازان تا بیم نمایی بآن و پندیست مر اهل ایمانرا متابعت نمایید

مَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مِنْ

آنرا که فرو فرستاده شد سوی شما از پروردگار شما و متابعت منمایید از

دُونِهِ أَوْلِيَاءَ ۗ قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ وَكَمْ مِنْ قَرْيَةٍ

غیر خدای دوستانی را از شیاطین اندکی چند یاد میدهید باشهری که

أَهْلَكْنَاهَا فَجَاءَهَا بَأْسُنَا بَيَاتًا أَوْهُمْ قَائِلُونَ

هلاک کردیم آنرا پس آمد بآن سختی عذاب ما حالانکه دیگر بود یا دیگران حال آنکه ایشان خفته بودند نیم روز

فَمَا كَانَ دَعْوَاهُمْ إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا إِلَّا أَنْ قَالُوا إِنَّا كُنَّا

پس نبود تضرع و زاری ایشان چون آمد بایشان سختی عذاب ما مگر آنکه گفتند بدرستی که ما

ظَالِمِينَ فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْأَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ

ستمکاران پس هر آینه پرسیم از آنانرا که فرستاده شد سوی ایشان و هر آینه پرسیم از فرستادگان

فَلَنَقُصَّنَّ عَلَيْهِمْ بِعِلْمٍ وَمَا كُنَّا غَائِبِينَ وَالْوَزْنُ

پس هر آینه قصه گوییم بر ایشان حال ایشان بدانش و نبودیم غایب از احوال ایشان و وزن اعمال

يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ ۚ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ

دران روز راست درست پس آن کسان که گران آید ترازوهای اعمال او پس ایشانند رستگاران

وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا

و هر که سبک آید ترازوهای او پس ایشان آنانند که زیان کردند

أَنْفُسَهُمْ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَظْلِمُونَ وَلَقَدْ

وجود خودرا ببب آنچه بودند آیتهای ما بحود مینمایند و بحقیقت

مَكَّنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا

جای دادیم شمارا در زمین و پدید آوردیم

لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ ۗ قَلِيلًا مَا تَشْكُرُونَ

برای شما در زمین اسباب معیشت اندکی سپاس داری مینمایید

وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا

و بحقیقت آفریدیم شمارا یعنی آدم را از گل پس صورت گردانیدیم شمارا پس گفتیم

لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا

مر فرشتگانرا سجده برید آدم را پس سجده کردند مگر

إِبْلِيسَ ۖ لَمْ يَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ قَالَ مَا

ابلیس نبود از سجده کنندگان گفت خدای چه

مَنَعَكَ أَلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ ۖ قَالَ أَنَا خَيْرٌ

مانع شد ترا از آنکه سجده کنی چون فرمودم ترا گفت ابلیس من بهترم ازو

مِنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ

آفریدی مرا از آتش و آفریدی اورا از گل

قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ

گفت خدای پس فرود آی ازجنت پس نشاید ترا که

تَتَكَبَّرَ فِيهَا فَاخْرُجْ إِنَّكَ مِنَ الصَّاغِرِينَ

تکبر کنی در جنت پس بیرون آی بدرستی که تو از خواران

قَالَ أَنظِرْنِي إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ۝ قَالَ إِنَّكَ مِنَ
گفت ابلیس مهلت ده مرا تا روزی که برانگیزانند خلایق را گفت خدای بدرستی که تو از
الْمُنظَرِينَ قَالَ فَبِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ
مهلت یافتگانی گفت ابلیس بسبب آنچه گمراه گردانیدی مرا هر آینه نشینم برای ایشان
صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ ۝ ثُمَّ لَآتِيَنَّهُم مِّن بَيْنِ
براه راست تو پس ایم بایشان از جهة
أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَن
پیش ایشان واز پس ایشان واز جانب دستهای راست ایشان واز
شَمَائِلِهِمْ ۖ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ
جانب دستهای چپ ایشان نیابی بیشتر ایشانرا سپاسداران
قَالَ اخْرُجْ مِنْهَا مَذْءُومًا مَّدْحُورًا ۖ لَّمَن
گفت خدای بیرون آی ازجنت نکوهیده دور از رحمت هر آینه آنکه
تَبِعَكَ مِنْهُمْ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنكُمْ أَجْمَعِينَ
پیروی ترا از ایشان شابعت نمایم دوزخ را از شما همه
وَيَا آدَمُ اسْكُنْ أَنتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ
وای آدم ساکن شو تو وزن تو در بهشت
فَكُلَا مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَٰذِهِ الشَّجَرَةَ
پس بخورید از هر جا خواهید ونزدیک مشوید باین درخت
فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ فَوَسْوَسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ
که باشید از ستمکاران پس بلرزانید سخن نهانی برای هردو دیو
لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ عَنْهُمَا مِن سَوْآتِهِمَا وَقَالَ
تا ظاهر گرداند برای ایشان آنرا که مستور بود از ایشان از عورت هردو وگفت دیو
مَا نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هَٰذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَن
منع نکرد شما را پروردگار شما از خوردن این درخت مگر علم آنرا
تَكُونَا مَلَكَيْنِ أَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِينَ ۝
که باشید دو فرشته یا باشید از آنانکه جاویدند در بهشت

لاملئن رسم الامام حیث وقع

عشر

وَقَاسَمَهُمَا إِنِّي لَكُمَا لَمِنَ النَّاصِحِينَ ۝ فَدَلَّاهُمَا
وسوگند خورد بایشان که بدرستی که من مر شمارا از اهل اخلاصم پس فرود آورد ایشانرا
بِغُرُورٍ ۚ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوْآتُهُمَا
بفریفتن پس چون چشیدند آن درخت را ظاهر شد مر ایشانرا عورات ایشان
وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِن وَرَقِ الْجَنَّةِ ۚ
ودر ایستادند وصل میکردند برخود از برگهای بهشت
وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَن تِلْكُمَا
ونداکرد ایشانرا پروردگار ایشان آیا منع نکردم شما را از آن درخت
الشَّجَرَةِ وَأَقُل لَّكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَا
وبگفتم شما را که دیو
عَدُوٌّ مُّبِينٌ ۝ قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنفُسَنَا وَإِن لَّمْ
دشمن ظاهرست گفتند ای پروردگار ما ستم کردیم ما برخود واگر
تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ۝
نیامرزی ما را ومیخشایی برما هر آینه باشیم از زیان کاران
قَالَ اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ ۖ وَلَكُمْ فِي
گفت خدای فرود آیید ازجنت بهری دیگررا دشمن خواهید بود مر شمارا
الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ۝ قَالَ فِيهَا
زمین قرارجایی وتمتعی هنگام اجل گفت خدای در زمین
تَحْيَوْنَ وَفِيهَا تَمُوتُونَ وَمِنْهَا تُخْرَجُونَ ۝ يَا
بزیید ودرآن بمیرید ودرآن دفن کنند شما را وازآن بیرون آرند شما را جهة جزا ای
بَنِي آدَمَ قَدْ أَنزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُوَارِي
پسران آدم بحقیقت فرو فرستادیم برشما لباسی که بپوشانند
سَوْآتِكُمْ وَرِيشًا ۖ وَلِبَاسُ التَّقْوَىٰ ذَٰلِكَ خَيْرٌ ۚ
عورات شما وجامه که برای زینت بود ولباس پوشش ورع وترس خدای آن بهترست
ذَٰلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ۝
آن از نشانهای خداست تا ایشان پند گیرند

ومن نصب ولباس وقف علی التقوی ومن رفع لم یقف علی ریشا

يَا بَنِي آدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ

ای پسران آدم بایدکه دریابا نیفکنند شمارا دیو چنانچه بیرون آورد

أَبَوَيْكُم مِّنَ الْجَنَّةِ يَنزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا

پدر ومادر شمارا ازبهشت حال آنکه سبب کشیدن ازایشان پوشش ایشانرا تابنماید ایشانرا

سَوْآتِهِمَا إِنَّهُ يَرَاكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ

عورات یکدیگر بدرستی که او می بینید شمارا او واتباع او از انجا

لَا تَرَوْنَهُمْ إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ

که نمی بینید شما ایشانرا بدرستی که ما گردانیدیم دوستان یاران برای آنانکه

لَا يُؤْمِنُونَ ۞ وَإِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً قَالُوا وَجَدْنَا

ایمان نمی آرند وچون کنند کاری بغایت زشت گویند یافتیم

عَلَيْهَا آبَاءَنَا وَاللَّهُ أَمَرَنَا بِهَا قُلْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ

برآن خصلت پدران مارا وخدای فرمود مارا بآن بگو بدرستی که خدای نفرماید

بِالْفَحْشَاءِ أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۞ قُلْ أَمَرَ

بخصلت بد ایا میگویید بر خدای انچه نمی دانید بگو فرمود

رَبِّي بِالْقِسْطِ وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ

پروردگار من براستی وبگوئید بجهت گردانید رویهای شمارا نزد هر نمازی

وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ كَمَا بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ

وبپرستید خدایرا حال آنکه خالص گردانید باشید برای او دین را چنانچه آغاز فرمود شمارا دوم باره ایید

فَرِيقًا هَدَىٰ وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ إِنَّهُمُ اتَّخَذُوا

گروهی راه نمود وگروهی را ثابت شد برایشان گمراهی بدرستی که ایشان گرفتند

الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُم

دیوان را دوستان از غیر خدای ومی پندارند که ایشان

مُّهْتَدُونَ ۞ يَا بَنِي آدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ

راه یافتگانند ای پسران آدم فرا گیرید لباس زینت خودرا نزد هر طوافی ونمازی

وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ

وبخورید وبیاشامید واز حد تجاوز مکنید بدرستی که او دوست نمیدارد تجاوز کنندگانرا

عشر ۳

قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ

بگو کدام کس حرام گردانید لباس زینت خدایرا که پدید آورد برای بندگان او ولذیذهارا

مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

از روزی بگو آن زینت وطیبات مرانانرا که ایمان اوردند درزندگانی این جهان

خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ

حال آنکه خاص ایشان بود روز قیامت همچنان بیان میشرح میدهیم آیتهارا

لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۞ قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ

برای گروهی که دانند بگو بدرستی که حرام گردانید پروردگار من کارهای بغایت زشت را

مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ

انچه پیداست ازان وانچه نهانست یعنی زنا وبزه را یعنی بستم آزار وستم برمال ونفس

الْحَقِّ وَأَن تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ

بی استحقاق واللهرا شریک گردانید بخدای انرا که فرو نفرستاد باثبات ان

سُلْطَانًا وَأَن تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

بیچ حجتی واللهرا گویید بر خدای انچه

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ

ومرهر گروهی راست آخروقتی پس چون اید اخروقت ایشان تاخرنشود

سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ۞ يَا بَنِي آدَمَ إِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ

بساعت وتقدیم نشوند ای پسران آدم الرا اینه بشما

رُسُلٌ مِّنكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي فَمَنِ اتَّقَىٰ

پیغمبرانی ازشما که خوانند برشما نشانهای من پس هرکه پرهیزکاری کند

وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ

ونیکی کند نیست ترسی برایشان

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا

والذینرا که دروغ داشتند بحجتها ونشانهای ما وگردن کشی کردند ازان

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

اینانند خداوندان دوزخ ایشان درمیان دوزخ جاوید ماندگانند

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ
پس کیست ستمکارتر ازانکس که افترا بندد بر خدای دروغ را یا بدروغ دارد

بِاٰيٰتِهٖ ۚ أُولٰٓئِكَ يَنَالُهُمْ نَصِيبُهُمْ مِنَ الْكِتٰبِ
بآیاتهٔ او اینانند که بدیشان رسد بهرهٔ ایشان از نامهٔ

حَتّٰٓى إِذَا جَآءَتْهُمْ رُسُلُنَا يَتَوَفَّوْنَهُمْ قَالُوٓا أَيْنَ
تا چون بیاید بدیشان رسولان ما جان بستانند ازایشان گویند کجا اند

كُنْتُمْ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ ۖ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا
انچه بودند میخواندید ایشانرا از غیر خدای گویند گم شدند ازما

وَشَهِدُوا عَلٰٓى أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كٰفِرِينَ ۝
وگواهی دهند برتنهای خویش که ایشان بودند ناگروندگان

قَالَ ادْخُلُوا فِىٓ أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ
گوید خدای اندرایید درگروهای که بگذشتند پیش ازشما از

الْجِنِّ وَالْإِنْسِ فِى النَّارِ ۖ كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ
پری وآدمی درآتش هرگاه که درآیند گروهی

لَّعَنَتْ أُخْتَهَا ۖ حَتّٰٓى إِذَا ادَّارَكُوا فِيهَا جَمِيعًا
نفرین کنند برادران خود را تا چون دریکدیگر رسند درآن آتش همه

قَالَتْ أُخْرٰىهُمْ لِأُولٰىهُمْ رَبَّنَا هٰٓؤُلَآءِ أَضَلُّونَا
گوید بازپسین ایشان بر پیشینی ایشان ای پروردگار ما اینانند که گمراه کردند ما را

فَاٰتِهِمْ عَذَابًا ضِعْفًا مِنَ النَّارِ ۖ قَالَ لِكُلٍّ
پس بده ایشانرا عذاب افزونتر از آتش گوید خدای مر یکی را

ضِعْفٌ وَلٰكِنْ لَا تَعْلَمُونَ ۝ وَقَالَتْ أُولٰىهُمْ
عذابی افزونیست ولیکن نمیدانید گویند پیشینان ایشان

لِأُخْرٰىهُمْ فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ
مر بازپسینان ایشانرا که نیست شما را بر ما هیچ افزونی

فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ۝
پس بچشید عذاب را بسبب انچه بودید میکردید

إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِاٰيٰتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا
بدرستی که انانکه بدروغ داشتند نشانهای ما را وگردن کشی کردند ازان

لَا تُفَتَّحُ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَآءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ
نگشایند ایشانرا درهای آسمان ودرنشوند درِ بهشت

حَتّٰى يَلِجَ الْجَمَلُ فِى سَمِّ الْخِيَاطِ ۚ وَكَذٰلِكَ نَجْزِى
تا درشود شتر درسوراخ سوزن وهمچنین پاداش دهیم

الْمُجْرِمِينَ ۝ لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ
گنهکارانرا ایشانراست از دوزخ بستر واز زبر ایشان

غَوَاشٍ ۚ وَكَذٰلِكَ نَجْزِى الظّٰلِمِينَ ۝ وَالَّذِينَ
پوششها وهمچنین پاداش دهیم ستمکارانرا والذین

اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا
بگرویدند وکردند کارهای نیک کار سخت نفرمائیم ما هیچ نفس را

إِلَّا وُسْعَهَآ أُولٰٓئِكَ أَصْحٰبُ الْجَنَّةِ ۖ هُمْ فِيهَا
مگر بمقدار طاقت او ایشانند خداوندان بهشت ایشان دران

خٰلِدُونَ ۝ وَنَزَعْنَا مَا فِى صُدُورِهِمْ مِنْ غِلٍّ
جاوید مانند وبیرون کشیم انچه درسینهای ایشانست از کینه

تَجْرِى مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهٰرُ ۚ وَقَالُوا
میرود از زیر ایشان جویها وگویند

الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِى هَدٰىنَا لِهٰذَا وَمَا كُنَّا
سپاس خدایرا ان خدایی که راه نمود ما را این را و نبودیم

لِنَهْتَدِىَ لَوْلَآ أَنْ هَدٰىنَا اللّٰهُ ۚ لَقَدْ جَآءَتْ
که راه راست یابیم واگر نه نمودی ما را خدای بدرستی که آمدند

رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ ۖ وَنُودُوٓا أَنْ تِلْكُمُ
پیغمبران پروردگار ما براستی وآواز دهند شان که این نان

الْجَنَّةُ أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝
بهشت است میراث داده شما را بانچه بودید شما میکردید

وَنَادٰٓى اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ اَصْحٰبَ النَّارِ اَنْ قَدْ وَجَدْنَا
واواز دهند خداوندان بهشت خداوندان دوزخ را که بحقیقت یافتیم

مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُّمْ مَّا وَعَدَ رَبُّكُمْ
انچه وعده داد ما را پروردگار ما درست راست پس هیچ یافتید شما انچه وعده کرد پروردگار شما

حَقًّا ؕ قَالُوْا نَعَمْ ۚ فَاَذَّنَ مُؤَذِّنٌ ۢ بَيْنَهُمْ اَنْ ۖ لَّعْنَةُ
درست وراست گفتند آری پس آواز دهنده آواز دهنده میان ایشان که لعنت

اللّٰهِ عَلَى الظّٰلِمِيْنَ ۙ الَّذِيْنَ يَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ
خدای بر ستمکاران باد انانکه میخ بازدارند از دین خدای

وَيَبْغُوْنَهَا عِوَجًا ۚ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ كٰفِرُوْنَ ۞ وَبَيْنَهُمَا
وبجویند انرا کژی وایشان بدان جهان ناگروندگانند ومیان ایشان هردو

حِجَابٌ ۚ وَعَلَى الْاَعْرَافِ رِجَالٌ يَّعْرِفُوْنَ كُلًّا
پرده ایست وبر بالاهاله میان بهشت ودوزخ مردانی باشند که بشناسند هریک را

بِسِيْمٰهُمْ ۚ وَنَادَوْا اَصْحٰبَ الْجَنَّةِ اَنْ سَلٰمٌ عَلَيْكُمْ ۚ
بنشانی رویهای ایشان وآواز دهند خداوندان بهشت را که سلام برشما باد

لَمْ يَدْخُلُوْهَا وَهُمْ يَطْمَعُوْنَ ۞ وَاِذَا صُرِفَتْ اَبْصَارُهُمْ
درنرفتند درآن بهشت وایشان طمع میدارند رفتن ان وچون باز گردانیده شود بینایهای

تِلْقَآءَ اَصْحٰبِ النَّارِ ۙ قَالُوْا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ
فراسوی خداوندان دوزخ گویند ای پروردگار ما مگردان ما با گروه ستمکاران

وَنَادٰٓى اَصْحٰبُ الْاَعْرَافِ رِجَالًا يَّعْرِفُوْنَهُمْ بِسِيْمٰهُمْ
وآواز دهند خداوندان بالاهامیان بهشت ودوزخ مردانی را که میشناسند ایشانرا بنشانی روی ایشان

قَالُوْا مَآ اَغْنٰى عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ وَمَا كُنْتُمْ
گویند سود نکرد از شما گردآوردن شما وان کردن

تَسْتَكْبِرُوْنَ ۞ اَهٰٓؤُلَآءِ الَّذِيْنَ اَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ اللّٰهُ
اکنون که می گردید آیا ایشانند انانکه شما سوگند خوردید که بدیشان نرساند خدای

بِرَحْمَةٍ ؕ اُدْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَآ اَنْتُمْ تَحْزَنُوْنَ ۞
بخشایش درشوید درجنت نه ترس بر شما ونه شما اندوهگن شوید

وَنَادٰٓى اَصْحٰبُ النَّارِ اَصْحٰبَ الْجَنَّةِ اَنْ اَفِيْضُوْا
آواز دهند دوزخیان بهشتیانرا که بریزید

عَلَيْنَا مِنَ الْمَآءِ اَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ ؕ قَالُوْٓا
بر ما از اب یا انازید انچه روزی داد شمارا خدای از طعام گویند

اِنَّ اللّٰهَ حَرَّمَهُمَا عَلَى الْكٰفِرِيْنَ ۙ الَّذِيْنَ
که خدای حرام کرد شراب بهشت را بر ناگروندگان انانکه

اتَّخَذُوْا دِيْنَهُمْ لَهْوًا وَّلَعِبًا وَّغَرَّتْهُمُ الْحَيٰوةُ
گرفتند دین خودرا محل بازی وشغل ضایع وفریفت ایشانرا زندگانی

الدُّنْيَا ۚ فَالْيَوْمَ نَنْسٰىهُمْ كَمَا نَسُوْا لِقَآءَ
این جهانی پس امروز نیاد کنیم ایشانرا چنانکه ترک کردند

يَوْمِهِمْ هٰذَا ۙ وَمَا كَانُوْا بِاٰيٰتِنَا يَجْحَدُوْنَ ۞
روز ایشان این روز وچنانکه بودند بنشانهای قدرت ما انکار میکردند

وَلَقَدْ جِئْنٰهُمْ بِكِتٰبٍ فَصَّلْنٰهُ عَلٰى عِلْمٍ هُدًى
وبحقیقت اوردیم ایشانرا بنامه که تمیز کردیم انرا بعضی بروجهی که دانستن راست

وَّرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ۞ هَلْ يَنْظُرُوْنَ اِلَّا
وبخشایش مردمی را که میگروند بآن هیچ انتظار میکنند مگر

تَاْوِيْلَهٗ ؕ يَوْمَ يَاْتِىْ تَاْوِيْلُهٗ يَقُوْلُ الَّذِيْنَ نَسُوْهُ
عاقبت کار ان روز که اید عاقبت کار ان کتاب از ظهور صدق او گویند انانی که ترک کردند ان

مِنْ قَبْلُ قَدْ جَآءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ ۚ فَهَلْ
از پیش بحقیقت امدند پیغمبران پروردگار ما بدان حال که بودند انجا از حال بلیس پس هیچ

لَّنَا مِنْ شُفَعَآءَ فَيَشْفَعُوْا لَنَآ اَوْ نُرَدُّ
ما را از وجود شفاعت کنندگانی که شفاعت کنند ما را یا بازگردانند

فَنَعْمَلَ غَيْرَ الَّذِىْ كُنَّا نَعْمَلُ ؕ قَدْ خَسِرُوْٓا
تا کنیم جزان عمل که بودیم میکردیم یعنی بجای شرک ایمان بجای معصیت طاعت اورد

اَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ
از نفس خود ای ایشانرا سود ندهد وضایع شد از ایشان بدستی که ان بنانی کردند

إِنَّ رَبَّكُمُ اللّٰهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ

بدستی پروردگار شما معبود بنزاست که افرید اسمانها وزمین را در شش

أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي الَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا

روز پس مستولی شده برعرش بندبید وشدیر فرومیساند شب را بروز یاروز را شب

وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ

وافرید افتاب را وماه را وستارگانرا دران حالی که مسخرند بفرمان او بدانید که او راست

تَبٰرَكَ اللّٰهُ رَبُّ الْعٰلَمِينَ ۞ ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا

باثبات ودوام معبود بنزاست پروردگار جهانیان بخوانید پروردگار خود را دران حال که

وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ۞ وَلَا تُفْسِدُوا فِي

وپنهان فرود اندازه دعا بدستی که خدای دوست ندارد درازندگانرا از اندازه ساوند وتباهی مکنید در

الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا

زمین بعد از اصلاح ان بانزال کتب وارسال رسل وبجانبید خدایرا دران حال که ترسان باشید از عقوبت او وطامع باشید در ثواب او

إِنَّ رَحْمَتَ اللّٰهِ قَرِيبٌ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ۞ وَهُوَ الَّذِي

بدرستی که بخشایش خدای نزدیک است از نیکوکاران وست ان خدایی

يُرْسِلُ الرِّيَاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ حَتّٰى إِذَا

که میفرستد بادها را مژده دهندگان پیش از رحمت او تا چون

أَقَلَّتْ سَحَابًا ثِقَالًا سُقْنَاهُ لِبَلَدٍ مَيِّتٍ فَأَنْزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ

بردارند ابرها را گران باران برانیم ابرها را برای زمینی که دران هیچ جانی نباشد پس فرو فرستیم بسبب ان ابرها را

فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ كَذٰلِكَ نُخْرِجُ

پس بیرون اوریم دران زمین از هر نوعی ازیوها همچنان بیرون اوردن ثمرات ازمردگان

الْمَوْتٰى لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ۞ وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرُجُ

مرده بیرون اوردن را دلیلیم شما را تا مگر شما پند گیرید وزمین پاک بیرون اید

نَبَاتُهُ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَالَّذِي خَبُثَ لَا يَخْرُجُ إِلَّا نَكِدًا

نبات او نیکو بفرمان پروردگار او وان زمینی که پلید باشد بیرون نیاید نبات او مگر اندک چیزی ناسندیده

كَذٰلِكَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ ۞

همچنان بگردانیم ایات قدرت خود را برای گروهی که شکر نعمتهای ما را

رحمت بالنا وقد ذکر فی البقرة الترجیح دش نشراک نشراش

للعمة

لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلٰى قَوْمِهِ فَقَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا

بحقیقت فرستادیم نوح پیغمبر را سوی گروه او پس گفت نوح یا قوم خودای گروه من پرستش کنید

اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلٰهٍ غَيْرُهُ ط إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ

معبود بنزارا که نیست شمارا هیچ خدایی جزاو بدرستی که من میترسم برشما

عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۞ قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا

از عذاب روزی باعظمت گفت اشران از گروه او بدرستی که ما

لَنَرٰيكَ فِي ضَلٰلٍ مُبِينٍ ۞ قَالَ يٰقَوْمِ لَيْسَ بِي

مرانه می بینیم ترا در گمراهی هویدا گفت نوح ای گروه من نیست بمن

ضَلٰلَةٌ وَلٰكِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعٰلَمِينَ ۞

هیچ گونه گمراهی ولیکن من فرستاده ام از پروردگار جهانیان

أُبَلِّغُكُمْ رِسٰلٰتِ رَبِّي وَأَنْصَحُ لَكُمْ وَأَعْلَمُ

تبلیغ میکنم شما را پیغامهای پروردگار من ونصیحت میکنم شمارا ومیدانم

مِنَ اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۞ أَوَعَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ

ازجهة تعلیم خدای انچه شما نمیدانید از نزول عذاب بر کافران وعاصیان ایا تکذیب کردید

ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَلٰى رَجُلٍ مِنْكُمْ

وحی از پروردگار شما بر زبان مردی ازجنس شما

لِيُنْذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ۞ فَكَذَّبُوهُ

تا بیم کند شمارا از عذاب خدای وتا بپرهیزید وتا مگر شما رحمت کنند برشما پس

فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ وَأَغْرَقْنَا

پس رهانیدیم اورا وان کسانی که با او بودند در کشتی وغرق کردانیدیم

الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا ط إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَمِينَ ۞

انانی که تکذیب کردند بغیبران ما رد معجزات ما بدرستی که ایشان بودند گروهی کور دلان از توحید ونبوت

وَإِلٰى عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا ط قَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا

وفرستادیم سوی قبیلهٔ عاد یکی از ایشان هود نام گفت ای گروه من پرستش کنید

اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلٰهٍ غَيْرُهُ ط أَفَلَا تَتَّقُونَ ۞

معبود بنزارا که نیست شمارا هیچ خدایی جزاو ایا حذر نمیکنید از عذاب خدای

ع ۱۴

ادح

عشر ۲

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرَاكَ فِي
گفتند گروه اشراف آنانکه کفر ورزیدند از گروه او بدرستیکه ما هرآینه می بینیم ترا در
سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنَظُنُّكَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ۞ قَالَ يَا قَوْمِ
بی خردی و بدرستیکه ما هرآینه گمان می بریم ترا از دروغ گویان گفت هود ای گروه من
لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَلَٰكِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ۞
نیست مرا بی خردی ولیکن من پیغمبر فرستاده ام از نزد پروردگار جهانیان
أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ ۞
میرسانم شما را پیغامهای پروردگار من و من مر شما را نصیحت کننده ام با امانت
أَوَعَجِبْتُمْ أَن جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ
آیا شگفت داشتید که آمد بشما وحی از پروردگار شما
عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ ۚ وَاذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ
بر زبان مردی از شما تا بیم کند شما را از عذاب خدای و یاد کنید ان وقت را که گردانید شما را
خُلَفَاءَ مِن بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَسْطَةً ۖ
ملوک از پس گروه نوح و زیادتی کرد شما را در آفرینش بسطت اجسام
فَاذْكُرُوا آلَاءَ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۞ قَالُوا أَجِئْتَنَا
پس یاد کنید نعمتهای خدا را و امید کنید که رستگاری یابید گفتند ای آمده تو ما را
لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا ۖ فَأْتِنَا
تا پرستش کنیم خدای را تنها از بتان و ترک کنیم عبادت آن بتانی که عبادت میکردند پدران ما پس بیاور
بِمَا تَعِدُنَا إِن كُنتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۞ قَالَ قَدْ وَقَعَ
بما آن عذاب را که وعده میدهی ما را اگر هستی از راست گویان گفت هود بتحقیق نازل شد
عَلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ رِجْسٌ وَغَضَبٌ ۖ أَتُجَادِلُونَنِي
بر شما از پروردگار شما زیادتی در عذاب و خشم انتقام آیا خصومت همی نمائید با من
فِي أَسْمَاءٍ سَمَّيْتُمُوهَا أَنتُمْ وَآبَاؤُكُم مَّا نَزَّلَ اللَّهُ بِهَا
در نامهائی که نام نهادید آن نامها را شما و پدران شما فرو نفرستاد خدای بالهیت بر آن
مِن سُلْطَانٍ ۚ فَانتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُم مِّنَ الْمُنتَظِرِينَ ۞
هیچ حجتی پس منتظر عقوبت باشید که من با شما از انتظار کنندگانم

تَصْطَفُّ بِالصَّادِ
أدص د
ووجهان عن
مرق

عشر ٧٠

عب

فَأَنجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا وَقَطَعْنَا دَابِرَ
پس رهانیدیم او را و آنانکه با او بودند از ما بسبب بخشایشی از جانب ما و بریدیم آخر نسل
الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ ۞
آنانی که تکذیب نمودند ایتهای ما را و نبودند گروندگان
وَإِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا ۚ قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ
و فرستادیم سوی قبیلهٔ ثمود یکی از ایشان صالح نام گفت ای گروه من پرستش نمائید
مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ ۖ قَدْ جَاءَتْكُم بَيِّنَةٌ
نیست شما را خدایی جز او بتحقیق آمد بشما
رَّبِّكُمْ ۖ هَٰذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةً فَذَرُوهَا
پروردگار شما اینست ناقهٔ خدای در میان حالهٔ شما را معجزه موجب پس رها کنید او را
تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ
تا بخورد در زمین خدای و مرسانید باین ناقه هیچ ایذائی که بگیرد شما را
عَذَابٌ أَلِيمٌ ۞ وَاذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِن بَعْدِ
عذابی دردناک و یاد کنید ان وقت را که گردانید شما را پادشاهان از پس
عَادٍ وَبَوَّأَكُمْ فِي الْأَرْضِ تَتَّخِذُونَ مِن سُهُولِهَا
قبیلهٔ عاد و جای شما را در زمین که میگیرید و میسازید از زمینهای نرم آن
قُصُورًا وَتَنْحِتُونَ الْجِبَالَ بُيُوتًا ۖ فَاذْكُرُوا
کوشکها و میتراشید از کوهها خانه ها را پس یاد کنید
آلَاءَ اللَّهِ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ
نعمتهای خدا را و فساد مکنید در زمین فساد کردنی
قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِن قَوْمِهِ لِلَّذِينَ
گفتند اشراف آنانی که بزرگی نمودند از گروه او مر آنانرا
اسْتُضْعِفُوا لِمَنْ آمَنَ مِنْهُمْ أَتَعْلَمُونَ أَنَّ صَالِحًا
که ضعیف شمردند ایشان را مر آن گسانی را که ایمان آوردند از ایشان آیا میدانید شما که صالح
مُّرْسَلٌ مِّن رَّبِّهِ ۚ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلَ بِهِ مُؤْمِنُونَ ۞
فرستاده شده است از پروردگار او گفتند بدرستیکه ما بآنچه فرستاده شده است بآن گرونده گانیم

ع ١٢

قَالَ الْمَلَأُ هنا بزيادة واو

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا بِالَّذِي آمَنتُم بِهِ كَافِرُونَ ﴿٧٦﴾
گفتند آنانی که بزرگی نمودند بدرستی که ما بآنچه ایمان آوردید شما بدان ناگروندگانیم

فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا يَا صَالِحُ
پس کشتند ان ناقه را وتجاوز نمودند از امر پروردگار ایشان وگفتند ای صالح

ائْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِن كُنتَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٧٧﴾
بیار ما را انرا که وعده میدهی ما را از عذاب اگر هستی از پیغمبران فرستاده

فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ ﴿٧٨﴾
پس گرفت ایشانرا لرزه زمین پس شدند در خانه ایشان مردگان

فَتَوَلَّىٰ عَنْهُمْ وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَةَ
پس اعراض کرد از ایشان صالح وگفت ای قوم من بحقیقت رسانیدم بشما پیغامهای

رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلَٰكِن لَّا تُحِبُّونَ النَّاصِحِينَ ﴿٧٩﴾
پروردگار من ونصیحت کردم شما را ولیکن دوست نمیدارید شما نصیحت کنندگانرا

وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ
ولوط را یاد کن وقتی که گفت مر قوم خود را آیا میکنید شما آن

مَا سَبَقَكُم بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ الْعَالَمِينَ ﴿٨٠﴾
نگرفت شما را بآن هیچ یکی از جهانیان

إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّن دُونِ
ایا بدرستی که شما جماعت میکنید با مردان از جهة شهوت از جز

النِّسَاءِ ۚ بَلْ أَنتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿٨١﴾ وَمَا كَانَ
زنان نه که شما قومیه از حد تجاوز کنندگان و نبود

جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَن قَالُوا أَخْرِجُوهُم مِّن
جواب قوم او مگر انکه گفتند بیرون کنید ایشانرا از

قَرْيَتِكُمْ ۖ إِنَّهُمْ أُنَاسٌ يَتَطَهَّرُونَ ﴿٨٢﴾ فَأَنجَيْنَاهُ
دیه شما بدرستی که ایشان مردمانی اند که پاکی مینمایند پس رهانیدیم او را

وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ ۖ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٨٣﴾
و اهلان او مگر زن او که بود از باقی ماندگان در عذاب

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِم مَّطَرًا ۖ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ ﴿٨٤﴾
و باریدیم بر ایشان سنگی از باران یعنی آتش پس بنگر چگونه بود سرانجام گذشتگان

وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا ۗ قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا
و فرستادیم سوی قبیلهٔ مدین برادر ایشان شعیب نام گفت ای قوم من پرستش نمایید

اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ ۖ قَدْ جَاءَتْكُم
الله را نیست شما را هیچ خدایی جز او بحقیقت آمده بشما

بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ ۖ فَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ
معجزه از پروردگار شما پس تمام کنید پیمانه را و ترازو را

وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تُفْسِدُوا فِي
و کم مکنید مردمانرا چیزهای ایشان و تباهی مکنید در

الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ۚ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ
زمین پس از اصلاح اهل آن انچه فرمودیم بهتر است مر شما را

إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ﴿٨٥﴾ وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ
اگر هستید باور دارندگان و منشینید در هر راهی

تُوعِدُونَ وَتَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ آمَنَ
میترسانید و باز میگردانید از پس خدای الله را که ایمان اورد

بِهِ وَتَبْغُونَهَا عِوَجًا ۖ وَاذْكُرُوا إِذْ كُنتُمْ قَلِيلًا
بآن و طلب کنید دین خدایرا کژی یعنی وصف کنید ازان کژی و یاد کنید که بودید شما اندک را بعد

فَكَثَّرَكُمْ ۖ وَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
پس بسیار گردانید شما را خدای و نظر کنید که چون بود عاقبت

الْمُفْسِدِينَ ﴿٨٦﴾ وَإِن كَانَ طَائِفَةٌ مِّنكُمْ آمَنُوا
تباهی کنندگان و اگر هست گروهی از شما که ایمان اوردید

بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ وَطَائِفَةٌ لَّمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا حَتَّىٰ
بانچه فرستاده شدم من بآن و گروهی ایمان نیاوردید پس شکیبایی نمایید تا

يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا ۚ وَهُوَ
حکم کند خدای میان ما و شما و او

اینکم د اینکم ح
آ اِنکم د اَنکم
مرعش
عب

لَنُخْرِجَنَّكَ يَا شُعَيْبُ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا مَعَكَ مِنْ قَرْيَتِنَا
هرآینه بیرون کنیم ترا ای شعیب وانانی که ایمان آوردند باتو از دیه ما
اَوْ لَتَعُودُنَّ فِي مِلَّتِنَا قَالَ اَوَلَوْ كُنَّا كٰرِهِينَ
یا هرآینه بازگردید شما در دین ما گفت شعیب آیا بازگردانیده شویم
قَدِ افْتَرَيْنَا عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اِنْ عُدْنَا
بتحقیق که ازخود بدروغ بندیم بر خدای اگر بازگردیم ما
فِي مِلَّتِكُمْ بَعْدَ اِذْ نَجّٰنَا اللّٰهُ مِنْهَا وَمَا
در ملت شما پس ازان که برهانید ما را خدای ازان ملت و
يَكُونُ لَنَا اَنْ نَعُودَ فِيهَا اِلَّا اَنْ يَشَآءَ اللّٰهُ رَبُّنَا
نزدد ما را که بازگردیم دران ملت مگر که خواسته باشد خدای پروردگار ما
وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا عَلَى اللّٰهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا
محیط شد پروردگار ما بهمه چیزی از دانش بر خدای اعتماد کردیم ای پروردگار ما
افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَاَنْتَ
حکم کن میان ما وبیان قوم ما براستی وحال انست که تو بهترین
وَقَالَ الْمَلَؤُا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهٖ لَئِنِ
وگفتند اشرافی که کافر شدند از قوم او اگر
اتَّبَعْتُمْ شُعَيْبًا اِنَّكُمْ اِذًا لَخٰسِرُونَ
ازپی روی کنید شعیب را بدرستی شما آنگاه هرآینه زیان کاران باشید درین دنیا
فَاَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَاَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جٰثِمِينَ
پس گرفت ایشان را لرزش زمین پس گشتند درسرای ایشان مرده گان
اَلَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَاَنْ لَمْ يَغْنَوْا فِيهَا
آنانکه تکذیب کردند شعیب را گویا که نبودند دران سرای
اَلَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَانُوا هُمُ الْخٰسِرِينَ
آنانکه تکذیب کردند شعیب را بودند ایشان زیان کاران

عشر ۹

فَتَوَلّٰى عَنْهُمْ وَقَالَ يٰقَوْمِ لَقَدْ اَبْلَغْتُكُمْ رِسٰالٰتِ
پس روی بگردانید شعیب از ایشان وگفت ای قوم من هرآینه بتحقیق رسانیدم بشما پیغامهای
رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ فَكَيْفَ اٰسٰى عَلٰى قَوْمٍ كٰفِرِينَ
پروردگار من ونصیحت کردم شما را پس چگونه اندوه بر قوم کافران
وَمَآ اَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَبِيٍّ اِلَّآ اَخَذْنَآ اَهْلَهَا
ونفرستادیم در هیچ دیهی هیچ پیغمبری مگر بگرفتیم مردمان آن دیه را
بِالْبَاْسَآءِ وَالضَّرَّآءِ لَعَلَّهُمْ يَضَّرَّعُونَ ثُمَّ بَدَّلْنَا
بسختی ومضرت در سوال ومضرت در ابدان تا مگر ایشان فروتنی کنند پس تبدیل کردیم
مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتّٰى عَفَوْا وَّقَالُوا قَدْ مَسَّ
بجای بدی نیکی را تا بسیار شدند وگفتند بتحقیق رسید
اٰبَآءَنَا الضَّرَّآءُ وَالسَّرَّآءُ فَاَخَذْنٰهُمْ بَغْتَةً وَّهُمْ
بپدران ما مضرت وفراخی وغنا پس بگرفتیم ایشان را ناگاه وحال آنکه
لَا يَشْعُرُونَ وَلَوْ اَنَّ اَهْلَ الْقُرٰى اٰمَنُوا وَاتَّقَوْا
نمیدانستند ایشان را والو آنکه اهل دیها ایمان آوردندی وپرهیزیدندی
لَفَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَرَكٰتٍ مِّنَ السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ
هرآینه بگشودی ما بر ایشان برکاتی از آسمان باران وازرمین نباتات
وَلٰكِنْ كَذَّبُوا فَاَخَذْنٰهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ
ولیکن تکذیب کردند پیغمبران را پس بگرفتیم ایشان را بعقوبت بسبب آنچه بودند که کسب میکردند
اَفَاَمِنَ اَهْلُ الْقُرٰٓى اَنْ يَّاْتِيَهُمْ بَاْسُنَا بَيَاتًا وَّهُمْ
آیا پس ازین ایمن شدند اهل دیها که بیاید بدیشان عذاب ما شبانگاه وحال آنکه ایشان
نَآئِمُونَ اَوَاَمِنَ اَهْلُ الْقُرٰٓى اَنْ يَّاْتِيَهُمْ بَاْسُنَا
خفتگان باشند یا ایمن شدند اهل دیها که بیاید بدیشان عذاب ما
ضُحًى وَّهُمْ يَلْعَبُونَ اَفَاَمِنُوا مَكْرَ اللّٰهِ فَلَا
درهوقت چاشت وایشان بازی کنان باشند آیا ایمن شدند از عذاب خدای بعد از آنکه
يَاْمَنُ مَكْرَ اللّٰهِ اِلَّا الْقَوْمُ الْخٰسِرُونَ
ایمن نباشد از عذاب خدای مگر گروه زیان کاران

ع ۹

أَوَلَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ يَرِثُونَ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ أَهْلِهَا
ایا نشد نمود مر ایشانرا که میراث یابند زمین را از پس هلاک اهل آن زمین

أَنْ لَوْ نَشَاءُ أَصَبْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ ۚ وَنَطْبَعُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ
انه اگر خواستی ما عقوبت کردیمی ایشانرا بسبب گناهان ایشان ومهر نهیم ما بر دلهای ایشان

فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ۝ تِلْكَ الْقُرَىٰ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ
پس ایشان نمی شنوند ان دیهای اند که فقه خوانیم برتو از

أَنْبَائِهَا ۚ وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ ۚ
خبرهای ان وبحقیقت آمد بایشان پیغمبران ایشان بامعجزات روشن

فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِنْ قَبْلُ ۚ كَذَٰلِكَ
پس نبودند ایشان که ایمان آورند بدانچه تکذیب کردند ازان پیش همچنین مهر نهاد ان

يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ الْكَافِرِينَ ۝ وَمَا وَجَدْنَا
مهر می نهد خدای بر دلهای ناگروندگان ونیافتیم ما

لِأَكْثَرِهِمْ مِنْ عَهْدٍ ۖ وَإِنْ وَجَدْنَا أَكْثَرَهُمْ
مر بیشتر ایشانرا از عهد ونیافتیم ما بیشتر ایشان

لَفَاسِقِينَ ۝ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا
هر اینه شوندگان از طاعت پس فرستادیم ما پس ازان پیغمبران ایشان موسی را بمعجزات ما

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَائِهِ فَظَلَمُوا بِهَا ۖ فَانْظُرْ كَيْفَ
سوی فرعون واشراف قوم او پس ستم کردند بدان آیات یعنی کافر شدند بآن پس نگر که چگونه

كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ۝ وَقَالَ مُوسَىٰ يَا فِرْعَوْنُ
بود سرانجام کار تباه کنندگان ونگفت موسی ای فرعون

إِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ حَقِيقٌ عَلَىٰ
من پیغمبر فرستاده ام از نزد پروردگار جهانیان سزاوارست بر

أَنْ لَا أَقُولَ عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ ۚ قَدْ جِئْتُكُمْ
انه نگویم بر خدای مگر انچه حق ودرست بحقیقت آوردم شما را

بِبَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَرْسِلْ مَعِيَ بَنِي إِسْرَائِيلَ ۝
بمعجزه از پروردگار شما پس بفرست با من پسران اسرائیل را

قَالَ إِنْ كُنْتَ جِئْتَ بِآيَةٍ فَأْتِ بِهَا إِنْ كُنْتَ مِنَ
گفت فرعون اگر هستی که آوردۀ معجزه را پس بیار انرا اگر هستی از

الصَّادِقِينَ ۝ فَأَلْقَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُبِينٌ ۝
راست گویان پس بینداخت عصای خودرا پس ناگاه ان عصا اژدهایی بود هویدا

وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّاظِرِينَ ۝ قَالَ
وبرکشید از گریبان دست خودرا پس ناگاه ان دست سپیدی بود ناشعاعی تمام مر نگرندگانرا گفتند

الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَٰذَا لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ ۝
اشراف از قوم فرعون بدرستی که این مر اینه جادوی است داناست

يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ ۖ فَمَاذَا
میخواهد که بیرون کند شمارا از زمین شما پس چه

تَأْمُرُونَ ۝ قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَرْسِلْ فِي الْمَدَائِنِ
میفرمایید شما گفتند تاخیر کن کار او وکار برادر او را وبفرست در شهرها

حَاشِرِينَ ۝ يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ ۝
جمع کنندگان تا آرند ترا مر نیک جادوی داننا

وَجَاءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوا إِنَّ لَنَا لَأَجْرًا
وآمدند ساحران بنزدیک فرعون گفتند بدرستی که مارا هر اینه مزدی

إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ۝ قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ
اگر باشیم ما غلبه کنندگان گفت فرعون آری وبدرستی شما

لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ۝ قَالُوا يَا مُوسَىٰ إِمَّا أَنْ تُلْقِيَ
هر اینه از نزدیک گردانیدگان نزدیکان گفتند ای موسی یا انکه بیندازی

وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ نَحْنُ الْمُلْقِينَ ۝ قَالَ
وما انکه باشیم ما انداز کنندگان گفت

أَلْقُوا ۖ فَلَمَّا أَلْقَوْا سَحَرُوا أَعْيُنَ النَّاسِ
بیندازید پس چون انداختند سحر کردند چشمهای مردمانرا

وَاسْتَرْهَبُوهُمْ وَجَاءُوا بِسِحْرٍ عَظِيمٍ ۝
وبترسانیدند ایشانرا وآوردند جادویی بزرگ را

عشر ۱۱
عب
سجادش آیۀ آن ان مرضی
ارجهی ح د
ارجئهو دل
ارجئه ح
ارجئه م
للظالمین الکافرین والقوم الظالمین ح ولا انصار لهم ملتبس مهما
العالمین وقفه لازم فی حقیقی علی شی علی من قرء خفف
له الویل یحبط عمله حقیق
وصف یسوء علی من
ان الالسنة عشرة
عربیة وفارسیة
وسائر هما وبعده ان لا اله
الا الله الی ان علیکم رقبة الی ۲۶ من وان لا تعلوا
ضوء ان لا الله الی ان علیکم رقبة الی ۲۶ من وان لا تعلوا
وان لا تقتلوا الانفس الی ان علیکم رقبة الی ۲۶ من
تعلوا علی الله حجة الحجة علی الابرار
وفی ان الله لا یحب المفسدین
وفی ان الله لا یحب الخائنین
وفی ان الله لا یحب الظالمین
وفی ان الله لا یحب الکافرین
وفی ان الله لا یحب المعتدین
وفی ان الله لا یحب المستکبرین
وفی ان الله لا یحب الفرحین
وفی ان الله لا یحب المختالین
وفی ان الله لا یحب الخائنین
وفی ان الله لا یحب الظالمین
وفی ان الله لا یحب الکافرین
وفی ان الله لا یحب المعتدین
وفی ان الله لا یحب المستکبرین
وفی ان الله لا یحب الفرحین
وفی ان الله لا یحب المختالین

وَأَوْحَيْنَآ إِلَىٰ مُوسَىٰٓ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ ۖ فَإِذَا هِيَ
ووحی کردیم ما سوی موسی که بینداز تو ای موسی عصای خود پس بینداخت موسی عصای
تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ۞ فَوَقَعَ ٱلْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا
پس الحان عصا فرو می برد انچه ایشان بدروغ ساخته بودند پس ثابت شد حق که نبوت موسی بود و باطل شد انچه بودند
يَعْمَلُونَ ۞ فَغُلِبُوا هُنَالِكَ وَٱنقَلَبُوا
که میکردند محو از محو پس مغلوب شدند محو انجا که بعدی کردند موسی و برگردیدند
صَٰغِرِينَ ۞ وَأُلْقِيَ ٱلسَّحَرَةُ سَٰجِدِينَ ۞
ومنهزم شدگان و فلنده شدند جادوبان دران حال که بسجده شکران بودند
قَالُوٓا ءَامَنَّا بِرَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ۞
گفتند ایمان اوردیم بپروردگار عالمیان
رَبِّ مُوسَىٰ وَهَٰرُونَ ۞ قَالَ فِرْعَوْنُ
پروردگار موسی و هرون گفت فرعون مر محمد را
ءَامَنتُم بِهِۦ قَبْلَ أَنْ ءَاذَنَ لَكُمْ ۖ إِنَّ هَٰذَا
ایا ایمان اوردید بموسی پیش از انکه دستوری دهم شما را بدرستی که این که
لَمَكْرٌ مَّكَرْتُمُوهُ فِى ٱلْمَدِينَةِ لِتُخْرِجُوا مِنْهَآ
ازشما حیلتی است که حیله کردید شما آنرا در شهر تا بیرون کنید ازین مدینه
أَهْلَهَا ۖ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ۞ لَأُقَطِّعَنَّ
اهل انرا پس زود بود که بدانید شما عاقبت هرانینه ببریم
أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُم مِّنْ خِلَٰفٍ ثُمَّ
دستهای شما را وپایهای شما از خلاف یکدیگر یعنی از هر سوی طرفی پس
لَأُصَلِّبَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ ۞ قَالُوٓا إِنَّآ إِلَىٰ رَبِّنَا
هرانینه بدار کنم شما را همه گفتند بدرستی که ما باحضرت پروردگار خود
مُنقَلِبُونَ ۞ وَمَا تَنقِمُ مِنَّآ إِلَّآ أَنْ ءَامَنَّا بِـَٔايَٰتِ رَبِّنَا
بازگردنده ایم و چه عیب میکنی از ما مگر ایمان اوردیم بمعجزات پروردگار خود
لَمَّا جَآءَتْنَا ۖ رَبَّنَآ أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَفَّنَا مُسْلِمِينَ ۞
چون که امد بما ای پروردگار ما بریز بر ما شکیبایی را و وفات رسان ما را درحال کمال که مسلمان باشیم

وَقَالَ ٱلْمَلَأُ مِن قَوْمِ فِرْعَوْنَ أَتَذَرُ مُوسَىٰ وَقَوْمَهُۥ
وگفتند اشراف از قوم فرعون آیا بگذاری تو موسی را وقوم او را
لِيُفْسِدُوا فِى ٱلْأَرْضِ وَيَذَرَكَ وَءَالِهَتَكَ ۚ قَالَ
که تباهی کنند در زمین و بگذارد ترا و خدایان تو گفت
سَنُقَتِّلُ أَبْنَآءَهُمْ وَنَسْتَحْىِۦ نِسَآءَهُمْ ۖ وَإِنَّا فَوْقَهُمْ
زود باشد که عادت کنیم کشتن پسران ایشان را و زنده گردانیم زنان ایشان را و بدرستی که ما بالای ایشان
قَٰهِرُونَ ۞ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ ٱسْتَعِينُوا بِٱللَّهِ وَٱصْبِرُوٓا
قهر کنندگانیم و غالبان گفت موسی مر قوم خود را یاری خواهید بخدای و شکیبائی نمایید
إِنَّ ٱلْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَن يَشَآءُ مِنْ عِبَادِهِۦ ۖ وَٱلْعَٰقِبَةُ
بدرستی که زمین مر خدا را بمالکیت میدهد انرا که خواهد از بندگان او و عاقبت
لِلْمُتَّقِينَ ۞ قَالُوٓا أُوذِينَا مِن قَبْلِ أَن تَأْتِيَنَا وَمِنۢ بَعْدِ
مر پرهیزگاران را گفتند گروه موسی رنجانیده شدیم ما از پیش انکه بیائی تو بما و از پس
مَا جِئْتَنَا ۚ قَالَ عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يُهْلِكَ عَدُوَّكُمْ
انکه آمدی تو بما گفت شاید بود که پروردگار شما که هلاک گرداند دشمن شما را
وَيَسْتَخْلِفَكُمْ فِى ٱلْأَرْضِ فَيَنظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ۞
و بجای ایشان بدارد شما را در زمین مصر پس به بیند که چگونه عمل میکنید شما
وَلَقَدْ أَخَذْنَآ ءَالَ فِرْعَوْنَ بِٱلسِّنِينَ وَنَقْصٍ مِّنَ ٱلثَّمَرَٰتِ
و بتحقیق گرفتیم اهل فرعون را بقحطها و نقصان و کم کردن از میوها
لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ۞ فَإِذَا جَآءَتْهُمُ ٱلْحَسَنَةُ قَالُوا۟ لَنَا
تا مگر ایشان پند گیرند پس چون امد بدیشان نیکی یعنی فراخ نعمتی گفتند ما را
هَٰذِهِۦ ۖ وَإِن تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَطَّيَّرُوا۟ بِمُوسَىٰ وَمَن مَّعَهُۥٓ
این حسنه و اگر رسد ایشان را بدی یعنی خشک سالی تشام گیرند بموسی و ان مومنانی که با اویند
أَلَآ إِنَّمَا طَٰٓئِرُهُمْ عِندَ ٱللَّهِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۞
بدان بدرستی شوم ایشان نزد خداست یعنی بقضا و قدر اوست ولیکن بیشتر ایشان نمیدانند
وَقَالُوا۟ مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِۦ مِنْ ءَايَةٍ لِّتَسْحَرَنَا بِهَا فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ۞
و گفتند موسی هر انچه بیاوری تو ما را از معجزه تا جادو کنی ما را بان نیستیم ترا باورکنندگان

ع ۱۲

عشر ۱۳

فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ
پس فرستادیم ما بریشان باران غالب را وملخ را وکجار لیندهارا وبزغهارا
وَالدَّمَ اٰيَاتٍ مُّفَصَّلَاتٍ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا
وخون را معجزهای جدا جدا ازیکدیگر پس بزرگی نمودند وبودند گروهی
مُّجْرِمِينَ ۞ وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا يَا مُوسَى ادْعُ
گنه کاران وچون واقع شدی بریشان مریکی از عذابهای گفتندی ای موسی بخوان
لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ ۖ لَئِنْ كَشَفْتَ عَنَّا الرِّجْزَ
ازبهر ما پروردگار ترا بعهده او نزدتو یعنی بنوت هرآینه اگر بازبری تو ازما این عذاب را
لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَائِيلَ ۞ فَلَمَّا
هرآینه ایمان آریم ترا وهرآینه بفرستیم باتو پسران یعقوب را پس چون
كَشَفْنَا عَنْهُمُ الرِّجْزَ إِلَىٰ أَجَلٍ هُم بَالِغُوهُ إِذَا هُمْ
بازبردیم ما ازایشان ان عذاب را تا مدتی که ایشان رسیدنی بودند بدان که در ان عذاب استیصال بود
يَنْكُثُونَ ۞ فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ
بشکنند آن عهد را پس انتقام خواستیم ما ازایشان پس غرقه کردانیدیم ایشانرا در دریا
بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ۞
بسبب آنکه ایشان تکذیب کردند بآیات ما وبودند از آن باب غافل شوندگان
وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضْعَفُونَ
ومیراث دادیم آن گروه را که بودند ضعیف شمرده میشدند در امور شاقه
مَشَارِقَ الْأَرْضِ وَمَغَارِبَهَا الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا
بر املاک جایهای افتاب اززمین ومغربهای او که برکت نهادیم ما در زمین یعنی زمین مصر وشام وآنچه اندر میان ایشانست
وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ الْحُسْنَىٰ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ
وتمام شد کلمه پروردگار تو نیکو که ان کلمه نیکوئی بود واستحقاق ایشان را که ان اهلاک عدو ابر پسران یعقوب
بِمَا صَبَرُوا ۖ وَدَمَّرْنَا مَا كَانَ يَصْنَعُ
بسبب شکیبائی کردن ایشان بر صبر عنوان طلب کردن ومهلاک کردیم انچه بود که میکرد
فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ وَمَا كَانُوا يَعْرِشُونَ
فرعون وگروه او وانچه بودند از عمارات وقصرهای عالیه میکردند بدیدار

کلمت بالتاء واما سئة الانعام وتمت کلمت ربك صدقا وعدلا وفی یونس حقت کلمة ربك علی الذین وحقت کلمت ربك لایومنون وفی غافر حقت کلمت ربك وفیه خلاف

وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَىٰ قَوْمٍ
وبگذانیدیم پسران یعقوب را از دریا پس آمدند بر گروهی
يَعْكُفُونَ عَلَىٰ أَصْنَامٍ لَّهُمْ ۚ قَالُوا يَا مُوسَى
که مقیم بودند بر بتانی که بودند ایشانرا گفتند بنی اسرائیل ای موسی
اجْعَل لَّنَا إِلَٰهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ ۚ قَالَ إِنَّكُمْ
بدیدان ازبرای ما بتانی چنانچه تقریب کنیم بعبادتشان بتان ایشانرا گفت موسی که بدستی شما
قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ۞ إِنَّ هَٰؤُلَاءِ مُتَبَّرٌ مَّا هُمْ فِيهِ
گروهی جاهلانید بدرستی که عابدان این بتان هلاک کرده شدنی اند انچه ایشان
وَبَاطِلٌ مَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۞ قَالَ أَغَيْرَ اللَّهِ
در انند باطل است یعنی زایل شدنی انچه هستند ایشان که میکنند گفت موسی ایا غیر خدا را
أَبْغِيكُمْ إِلَٰهًا وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ۞
بجویم شما را خدایانی وحالانکه او معبود بحق شما را تفضیل نهاد شما را بر اهل عالم شما
وَإِذْ أَنجَيْنَاكُم مِّنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ
وبادکنید انزمانرا که برهانیدیم شما را از فرعونیان وفرعونیان میچشانیدند شما را
سُوءَ الْعَذَابِ يُقَتِّلُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ
بدترین عذاب میکشتند پسران شما را وزنده میگذاشتند
نِسَاءَكُمْ ۚ وَفِي ذَٰلِكُم بَلَاءٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ
زنان شما را ودر انجا ما دیدنی ایشان تعذیب از پروردگار شما بزرگ
وَوَاعَدْنَا مُوسَىٰ ثَلَاثِينَ لَيْلَةً وَأَتْمَمْنَاهَا بِعَشْرٍ
ووعده نهادیم با موسی سی شب وتمام گردانیدیم ان سی را بده دیگر
فَتَمَّ مِيقَاتُ رَبِّهِ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ۚ وَقَالَ
پس تمام شد وقت پروردگار او که تعیین فرموده بود چهل شب وگفت
مُوسَىٰ لِأَخِيهِ هَارُونَ اخْلُفْنِي فِي قَوْمِي
موسی مر برادر خود را هرون بجای من باش در میان گروه من
وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ
وبسامان ادار کار ایشان را ومتابعت مکن راه تباه کاران را

انجاکنتم من غیبة الی حضور ولاقوین رسم الشام

جمع

ع ۱۴

انجاکردی

ع ۶

ووعدناح

وَلَمَّا جَآءَ مُوسٰى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ ۙ قَالَ رَبِّ

وانگاه آمد موسی بران وقت تعیین کرده ما وسخن گفت با او پروردگار او گفت ای پروردگار من

وباخلاس حرلة الرآء ط

أَرِنِيٓ أَنظُرْ إِلَيْكَ ۚ قَالَ لَن تَرَىٰنِي وَلَٰكِنِ ٱنظُرْ إِلَى ٱلْجَبَلِ

بنمای خود را ای بن نانگرم سوی تو گفت نتوانی دید مرا ولیکن نظر کن سوی کوه

دَكّآء

فَإِنِ ٱسْتَقَرَّ مَكَانَهُۥ فَسَوْفَ تَرَىٰنِي ۚ فَلَمَّا تَجَلّٰى رَبُّهُۥ

پس اگر قرار گیرد بر جای خود پس زود بود که بینی مرا پس آنگاه ظاهر شد پروردگار او

لِلْجَبَلِ جَعَلَهُۥ دَكًّا وَخَرَّ مُوسٰى صَعِقًا ۚ فَلَمَّآ أَفَاقَ قَالَ

مر کوه را گردانید کوه را پاره پاره وبیوفتاد موسی مالله بیهوش پس چون بهوش باز آمد گفت

يرسا لتي اد

سُبْحَٰنَكَ تُبْتُ إِلَيْكَ وَأَنَا۠ أَوَّلُ ٱلْمُؤْمِنِينَ ۝ قَالَ

منزه میدانم ترا از انچه نشاید تو را بود از طلب رؤیه والکه به الناس دیگران بوده ومن نخستین تصدیق کنندگانم بالله تو بدانک گفت

يٰمُوسَىٰٓ إِنِّي ٱصْطَفَيْتُكَ عَلَى ٱلنَّاسِ بِرِسَٰلَٰتِي وَبِكَلَٰمِي ۖ

ای موسی بدرستی که برگزیدیم ترا بر مردم پیامهای من وبسخن گفتن من

فَخُذْ مَآ ءَاتَيْتُكَ وَكُن مِّنَ ٱلشَّٰكِرِينَ ۝ وَكَتَبْنَا لَهُۥ

پس فرا گیر آنرا که دادم ترا پیام وکلام وباش از سپاس داران ونبشتیم برای او

فِي ٱلْأَلْوَاحِ مِن كُلِّ شَيْءٍ مَّوْعِظَةً وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ ۖ

در تختها از هر چیزی که بنی اسرایل بدان محتاج بودند پندی وبیانی هر چیزی را احکام را

فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ وَأْمُرْ قَوْمَكَ يَأْخُذُوا بِأَحْسَنِهَا ۚ سَأُرِيكُمْ

پس گیر آنرا بجد وعزیمت وفرمای قوم ترا تا فرا گیرند بنیکوترین وعمل کنند بنیکوترین زود است که بنمایم

دَارَ ٱلْفَٰسِقِينَ ۝ سَأَصْرِفُ عَنْ ءَايَٰتِيَ ٱلَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ

سرای اهل خروج از طاعة یعنی مصر زود بود که بگردانم از قبول آیات من واز فهم ان بطبع وخذلان آنان را که

فِي ٱلْأَرْضِ بِغَيْرِ ٱلْحَقِّ ۖ وَإِن يَرَوْا كُلَّ ءَايَةٍ لَّا يُؤْمِنُوا بِهَا وَإِن

در زمین بی استحقاق بجهة تکبر خدایرا والوهیت مر معجزها را ایمان نیارند بان واگر

يَرَوْا سَبِيلَ ٱلرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا وَإِن يَرَوْا سَبِيلَ ٱلْغَيِّ يَتَّخِذُوهُ

بینند راه راست را نگیرند آنرا راه واگر بینند راه گمراهی گیرند آنرا

سَبِيلًا ۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِـَٔايَٰتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَٰفِلِينَ ۝

راه بدانسبب که ایشان دروغ زن گرفتند آیهای ما را وبودند از ان بی خبران

ع ٥٥

وَٱلَّذِينَ كَذَّبُوا بِـَٔايَٰتِنَا وَلِقَآءِ ٱلْءَاخِرَةِ حَبِطَتْ

وانانکه تکذیب نمودند آیهای ما را وفرا رسیدن بان جهان ضایع است

نصف التسع

أَعْمَٰلُهُمْ ۚ هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ وَٱتَّخَذَ

کارهای ایشان هیچ جزا داده شوند مگر انچه میکردند میکنند ونگرفتند

قَوْمُ مُوسٰى مِنۢ بَعْدِهِۦ مِنْ حُلِيِّهِمْ عِجْلًا جَسَدًا

قوم موسی پس از رفتن او از زیورهای ایشان صورت گوساله تنی بی جان

لَّهُۥ خُوَارٌ ۚ أَلَمْ يَرَوْا أَنَّهُۥ لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا يَهْدِيهِمْ

مر او را بود آوازی آیا ندیدند که او سخن نمیکرد با ایشان وراه نمایشان هیچ

سَبِيلًا ۘ ٱتَّخَذُوهُ وَكَانُوا ظَٰلِمِينَ ۝ وَلَمَّا سُقِطَ

راه حق گرفتند اورا بعبادت وبودند ستمکاران وانگاه که فتاده شد

فِيٓ أَيْدِيهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا ۙ قَالُوا لَئِن

در دستهای ایشان وبدانستند که ایشان بتحقیق گمراه شده اند گفتند

لَّمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ ٱلْخَٰسِرِينَ

اگر نبخشاید بر ما پروردگار ما ونیامرزد ما را هرائینه باشیم از زیان کاران

وَلَمَّا رَجَعَ مُوسٰٓى إِلٰى قَوْمِهِۦ غَضْبَٰنَ أَسِفًا ۙ قَالَ

وچون باز گشت موسی بالوه خود خشمناک دریغ خورنده از غضب از بهر دین خدای گفت

بِئْسَمَا خَلَفْتُمُونِي مِنۢ بَعْدِيٓ ۖ أَعَجِلْتُمْ أَمْرَ رَبِّكُمْ ۖ

بدا خلافتی که کردید شما برای من پس از من آیا شتاب نمودید فرمان پروردگار شما را

وَأَلْقَى ٱلْأَلْوَاحَ وَأَخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ يَجُرُّهُۥٓ إِلَيْهِ ۚ قَالَ ٱبْنَ أُمَّ

وفگند تختها را وگرفت سر برادر خود را میکشید اورا سوی خود گفت ای مادر من

إِنَّ ٱلْقَوْمَ ٱسْتَضْعَفُونِي وَكَادُوا يَقْتُلُونَنِي ۖ فَلَا تُشْمِتْ بِيَ

بدرستی که گروه ضعیف شمردند مرا ونزدیک بود که بکشند مرا من النفات نمودند وخواستند که

ٱلْأَعْدَآءَ وَلَا تَجْعَلْنِي مَعَ ٱلْقَوْمِ ٱلظَّٰلِمِينَ ۝ قَالَ رَبِّ ٱغْفِرْ لِي

دشمنان مرا وبدردان مرا بالوه ومکردان مرا با ستمکاران گفت موسی ای پروردگار من بیامرز مرا

وَلِأَخِي وَأَدْخِلْنَا فِي رَحْمَتِكَ ۖ وَأَنتَ

ومادر مرا وبرادر مرا بخشایش تو وتو

عشر ١٥

عم ع ٦

إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ سَيَنَالُهُمْ غَضَبٌ مِّن رَّبِّهِمْ
بدرستی که آنانکه گرفتند بعبادت گوساله زود بود که برسد بایشان ارادت عقوبتی از پروردگار ایشان
وَذِلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۚ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُفْتَرِينَ ۝
وخواری در زندگانی این جهان ۱ وهمچنان پاداش دهیم دروغ بندگان را
وَالَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ثُمَّ تَابُوا مِن بَعْدِهَا
وانانکه کردند کارهای بد پس بازگشتند از گناه پس ازین
وَآمَنُوا إِنَّ رَبَّكَ مِن بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝
وایمان آوردند بدرستی پروردگار تو پس ازان توبه باخالص هرآینه آمرزگار ست مهربان
وَلَمَّا سَكَتَ عَن مُّوسَى الْغَضَبُ أَخَذَ الْأَلْوَاحَ
وچون ساکن شد وبازایستاد از موسی حالت خشم فرا گرفت تختهای تورات را
وَفِي نُسْخَتِهَا هُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلَّذِينَ هُمْ
ودر نبشته آن بود راه راست وبخشایش مرانانرا که ایشان
لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُونَ ۝ وَاخْتَارَ مُوسَىٰ قَوْمَهُ سَبْعِينَ
پروردگار ایشانرا ترسکاری نمایند وبرگزید موسی از گروه خود هفتاد
رَجُلًا لِّمِيقَاتِنَا ۖ فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ
مرد برای وقت وعده گاه ما پس چون گرفت ایشانرا سبب هلاك
قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُم مِّن قَبْلُ
گفت ای پروردگار من اگر خواستی هلاك گردانیدی ایشانرا ازین پیش
وَإِيَّايَ ۖ أَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ السُّفَهَاءُ مِنَّا
ومرا آیا هلاك میگردانی ما را بآنچه کردند بی خردان ازما
إِنْ هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ ۖ تُضِلُّ بِهَا مَن تَشَاءُ
نیست آن حالت مگر محنت ازمایش تو گمراه میگردانی بآن هرکرا
وَتَهْدِي مَن تَشَاءُ ۖ أَنتَ وَلِيُّنَا
وراه مینمایی هرکرا میخواهی تویی دوست ویاور ما
فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ ۝
پس بیامرز ما را وبخشای برما وتو بهترین آمرزندگانی

للعصر

وَاكْتُبْ لَنَا فِي هَٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ
ونبویس برای ما درین جهان نیکوئی ودرآن جهان
إِنَّا هُدْنَا إِلَيْكَ ۚ قَالَ عَذَابِي أُصِيبُ بِهِ مَنْ
بدرستی ما بازگشتیم سوی طاعت تو گفت عذاب من برسانم بآن هرکرا
أَشَاءُ ۖ وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ ۚ فَسَأَكْتُبُهَا
خواهم وبخشایش من شامل ست هرچیزی را درین دنیا بر وفاجر را ودرآخرت بتقیان را پس زود بود که خاص گردانم آن رحمت را
لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُم
برای آنانکه پرهیزکاری مینمایند وبدهند زکوة را وانانکه ایشان
بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ ۝ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ
بآیتهای ما ایمان میآورند انانکه متابعت مینمایند بیغمبر نوشته
النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا
آن پیغمبر نانویسنده یا ملی که می یابند نعت او نوشته
عِندَهُمْ فِي التَّوْرَاةِ وَالْإِنجِيلِ ۖ يَأْمُرُهُم
نزد ایشان در توریه واینجیل میفرماید ایشانرا
بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنكَرِ وَيُحِلُّ
بکار کردنی ایمان وطاعت وبکارهم اخلاق وصله ارحام وبازمیدارد ایشانرا از کردنی شرک ومعصیت وزنا واخلاق وقطع ارحام وحلال میگرداند
لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ
برای ایشان لذیذها را وحرام میگرداند برایشان چیزهای که خبیث است چون دم ومیته ولحم
وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي
ومی نهد ازایشان بار تکلیف وبندهایی که
كَانَتْ عَلَيْهِمْ ۚ فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ
بود برایشان از گفتار ان گران یا غیران پس انانکه ایمان آوردند باو
وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ
وتعظیم نمودند اورا ویاری نمودند اورا ومتابعت نمودند ان قرآنرا
الَّذِي أُنزِلَ مَعَهُ ۙ أُولَٰئِكَ
که فرو فرستاده شد با نبوت او ایشان ایشانند

إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا
بگو ای مردمان بدرستی که من فرستاده خدایم سوی شما همه
الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
آن خدای که مر اوراست پادشاهی آسمانها وزمین
لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَ
هیچ خدایی نیست مگر او زنده میگرداند ومیمیراند پس ایمان آرید بخدای
رَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ
وپیغمبر او آن پیغمبر نانویسنده که ایمان دارد بخدای
وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ۞
وکتب او ومتابعت نمایید او را تا راه یابید
وَمِنْ قَوْمِ مُوسَىٰ أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ
واز گروه موسی مر طائفه که راه مینمایند بصدق وسوی او بحق حکم میکنند
يَعْدِلُونَ ۞ وَقَطَّعْنَاهُمُ اثْنَتَيْ عَشْرَةَ أَسْبَاطًا
وجدا گردانیدیم ایشانرا حال آنکه دوازده فرقه بودند نوادگان یعقوب
أُمَمًا ۚ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ إِذِ اسْتَسْقَاهُ قَوْمُهُ
گروهان ووحی فرستادیم سوی موسی چون طلب آب کردند ازو گروه
أَنِ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ ۖ فَانْبَجَسَتْ مِنْهُ اثْنَتَا
که بزن بعصای سنگ را پس روان شد ازو
عَشْرَةَ عَيْنًا ۖ قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَشْرَبَهُمْ ۚ
دوازده چشمه بحقیقت دانست هر مردی آبشخور ایشان
وَظَلَّلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَامَ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَّ
وسایه بان کردیم بر ایشان ابر را وفرو فرستادیم بر ایشان ترنجبین
وَالسَّلْوَىٰ ۖ كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ ۚ
وسمانه را بخورید از حلالها انچه روزی دادیم شما را
وَمَا ظَلَمُونَا وَلَٰكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ۞
وستم نکردند ما را ولیکن بودند بر نفسهای خود ستم میکردند

عشر ۱۶۰

وَإِذْ قِيلَ لَهُمُ اسْكُنُوا هَٰذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوا
وچون گفته شد مر ایشانرا ساکن شوید درین دیه بیت المقدس وبخورید
مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ وَقُولُوا حِطَّةٌ وَادْخُلُوا
ازان هرجا که خواهید وبگویید خداوندا گناهان ما از ما بینداز ودر آیید
الْبَابَ سُجَّدًا نَغْفِرْ لَكُمْ خَطِيئَاتِكُمْ ۚ
در شهد حال آنکه سجده کنان باشید بیامرزیم شما را گناهان شما
سَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ ۞ فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا
زود بود که زیاده کنیم ثواب نیکوکاران را پس تغییر کردند انانکه
مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَرْسَلْنَا
از ایشان گفتاری را جز انکه گفته شده بود مر ایشانرا پس فرستادیم
عَلَيْهِمْ رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَظْلِمُونَ ۞
بر ایشان عذابی از آسمان ببب انچه بودند که ستم میکردند
وَسْئَلْهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةَ الْبَحْرِ
وبپرس ایشانرا ازان شهر که بود نزدیک دریای
إِذْ يَعْدُونَ فِي السَّبْتِ إِذْ تَأْتِيهِمْ حِيتَانُهُمْ
چون ازفرمان تجاوز نمودند در باب شنبه کردن چون میامد بایشان ماهیان ایشان
يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَّعًا وَيَوْمَ لَا يَسْبِتُونَ لَا تَأْتِيهِمْ ۚ
در روز شنبه کردن ایشان حال آنکه ظاهر بود بروی آب ودر روز که شنبه نمیکردند نمیامد بایشان
كَذَٰلِكَ نَبْلُوهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ۞
همچنان می آزمودیم ایشانرا ببب انچه بودند که از طاعت خروج مینمودند
وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ قَوْمًا ۙ اللَّهُ
وچون گفت گروهی ازایشان چرا پند میدهید گروهی را که خدای
مُهْلِكُهُمْ أَوْ مُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا ۚ
هلاک کننده ایشانست یا عذاب کننده ایشان عذابی سخت
قَالُوا مَعْذِرَةً إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ۞
گفتند موعظه ما عذریست سوی پروردگار شما وتا مگر ایشان پرهیزکاری نمایند

ادغ ط ص ت

خطایاکم ← خطیئتکم ک

ع ۹

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِۦٓ أَنجَيْنَا ٱلَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ
پس انگاه که فراموش کردند آنرا که پند داده شدند بآن رهانیدیم آنانرا که منع کردند از

ٱلسُّوٓءِ وَأَخَذْنَا ٱلَّذِينَ ظَلَمُوا۟ بِعَذَابٍۭ بَـِٔيسٍۭ بِمَا كَانُوا۟
بدی و گرفتیم آنانرا که ستم کردند بعذابی بحت پس انچه بودند

يَفْسُقُونَ ﴿١٦٥﴾ فَلَمَّا عَتَوْا۟ عَن مَّا نُهُوا۟ عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا۟
ازطاعت خدیج میکردند پس انگاه که تجاوز نمودند ازانچه بازداشته بودند ازان گفتیم مر ایشانرا باشید

قِرَدَةً خَٰسِـِٔينَ ﴿١٦٦﴾ وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ لَيَبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ
بوزنیکان راندگان ازرحمت خدای وچون فرمان داد پروردگارتو که هرانینه فرستد براینان

إِلَىٰ يَوْمِ ٱلْقِيَٰمَةِ مَن يَسُومُهُمْ سُوٓءَ ٱلْعَذَابِ ۗ إِنَّ
تا روز قیامت کسیرا که تکلیف کند ایشانرا شدت عذاب را از

رَبَّكَ لَسَرِيعُ ٱلْعِقَابِ ۖ وَإِنَّهُۥ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٦٧﴾
که پروردگارتو زود عقوبت و بدرستی که او هرانینه آمرزگارست مهربان

وَقَطَّعْنَٰهُمْ فِى ٱلْأَرْضِ أُمَمًا ۖ مِّنْهُمُ ٱلصَّٰلِحُونَ وَمِنْهُمْ
وپراکندیم ایشانرا در زمین حال انکه از ایشان نیکوکاران بودند بسامان و درمقابله بودند بانکه

دُونَ ذَٰلِكَ ۖ وَبَلَوْنَٰهُم بِٱلْحَسَنَٰتِ وَٱلسَّيِّـَٔاتِ لَعَلَّهُمْ
فروتر ازنیکوکاران و شبه ازمایش نمودیم ایشانرا بحالات نیکو و بحالات بد تا مگر ایشان

يَرْجِعُونَ ﴿١٦٨﴾ فَخَلَفَ مِنۢ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا۟ ٱلْكِتَٰبَ يَأْخُذُونَ
رجوع کنند پس جانشین شد از پس ایشان جانشینی میراث یافتند کتابرا

عَرَضَ هَٰذَا ٱلْأَدْنَىٰ وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا ۚ وَإِن يَأْتِهِمْ
حطام این جهانیرا و میگویند زود بود که آمرزند ما را و اگر اید بدیشان

عَرَضٌ مِّثْلُهُۥ يَأْخُذُوهُ ۚ أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِم مِّيثَٰقُ
مطاعی مانند آن فرا گیرند انرا آیا نگرفته شد براینان عهد

ٱلْكِتَٰبِ أَن لَّا يَقُولُوا۟ عَلَى ٱللَّهِ إِلَّا ٱلْحَقَّ وَدَرَسُوا۟ مَا فِيهِ ۗ
نوریة که نگویند بر خدای مگر صواب را و خواندند وفرو نیدانچه

وَٱلدَّارُ ٱلْءَاخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ ۖ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٦٩﴾
و سرای بازپسین بهتست مر انانرا که پرهیزگاری نمایند آیا پس نمی اندیشید

بِئْسَ ا بِئْسَ
بئس اوبئسن

عن ما مقطوعة هنا فقط
رسم الامام

ان لا یالون وقد ذکر قبل
فی هذه السورة

وَٱلَّذِينَ يُمَسِّكُونَ بِٱلْكِتَٰبِ وَأَقَامُوا۟
وانانکه تمسک مینمایند باحکام توریت وبپای داشتند

ٱلصَّلَوٰةَ ۖ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ ٱلْمُصْلِحِينَ ﴿١٧٠﴾
نمازرا بدرستیکه ضایع نکردانیم مزد بسامان کارانرا

وَإِذْ نَتَقْنَا ٱلْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَأَنَّهُۥ ظُلَّةٌ
وچون ازجای برداشتیم کوه طوررا برزرایشان گوئی آن سایه بانی بود

وَظَنُّوٓا۟ أَنَّهُۥ وَٰقِعٌۢ بِهِمْ ۚ خُذُوا۟ مَآ ءَاتَيْنَٰكُم
وگمان بردند که آن کوه نازلست برسر ایشان گفتیم گیرید انرا که دادیم شمارا

بِقُوَّةٍ وَٱذْكُرُوا۟ مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٧١﴾ وَ
بجد وغریمت تمام و یاد آرید انرا که در آن کتاب ازاحکام تا مگر شما پرهیزکار شوید

إِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنۢ بَنِىٓ ءَادَمَ مِن ظُهُورِهِمْ
وچون گرفت پروردگارتو ازپسران ادم از پشتهای ایشان

ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَىٰٓ أَنفُسِهِمْ ۚ
ذریات ایشانرا و گواه گرفت ایشانرا بر ایشان

أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ ۖ قَالُوا۟ بَلَىٰ شَهِدْنَآ ۚ أَن
آیا نه ام من پروردگار شما گفتند آری پروردگار مایی گواهی دادیم برای عدم انکه

تَقُولُوا۟ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَٰذَا
گوئید روز قیامت بدرستی که ما بودیم ازین

غَٰفِلِينَ ﴿١٧٢﴾ أَوْ تَقُولُوٓا۟ إِنَّمَآ أَشْرَكَ ءَابَآؤُنَا
بیخبران یا گوئید بدرستیکه شرک آوردند پدران ما

مِن قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِّنۢ بَعْدِهِمْ ۖ
ازین بیش وبودیم ما فرزندان پس از ایشان

أَفَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ ٱلْمُبْطِلُونَ ﴿١٧٣﴾ وَكَذَٰلِكَ
آیا پس هلاک میکنی مارا بانچه کردند اهل بطلان وبهمچنان

نُفَصِّلُ ٱلْءَايَٰتِ وَلَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿١٧٤﴾
تمییز کردیم دلایلرا و تا مگر ایشان باز گردند باحق ان تفصیل کردیم

عشر ۱۷۰

عب ع ۱۰۶

ذریاتهم اح ک

وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِيٓ اٰتَيْنَاهُ اٰيَاتِنَا فَانْسَلَخَ
وبخوان برایشان خبر انکس را که دادیم ما او را دانش بایتهای ما پس عاری
گردید بلعبم باعور را شد

مِنْهَا فَأَتْبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ
ازان بحل پس رسید باو دیو پس شد از گمراهان

وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلٰكِنَّهُٓ اَخْلَدَ اِلَى الْاَرْضِ
واگر خواستیمی هرآینه بلند گردانیدمی او را بسبب ان ایات ولیکن او میل کرد سوی دنیا

وَاتَّبَعَ هَوٰىهُ ۚ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ ۚ اِنْ تَحْمِلْ
ومتابعت نمود رای باطل خود را پس داستان او درذلت وخست چون داستان کلبیت
اگر حمله اری

عَلَيْهِ يَلْهَثْ اَوْ تَتْرُكْهُ يَلْهَثْ ۗ ذّٰلِكَ مَثَلُ
بر او زبان ازدهن بیرون کند یا بگذاری او را زبان ازدهن بیرون افکند انچه کنیم داستان

يَلْهَثْ ذلِكَ بالاظهار
ج د ل ب خ عه

الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا ۚ فَاقْصُصِ الْقَصَصَ
گروهی که دروغ زن نمودند ایتهای ما را پس برگوی قصه را

لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ۝ سَآءَ مَثَلًا الْقَوْمُ الَّذِينَ
تا مگر ایشان اندیشه کنند بد ارزوی داستان ان گروه را که

للمغرب

كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا وَاَنْفُسَهُمْ كَانُوا يَظْلِمُونَ ۝
دروغ زن نمودند ایتهای ما را وبرنتهای خود بودند که ستم می نمودند

مَنْ يَّهْدِ اللّٰهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِي ۚ وَمَنْ يُّضْلِلْ
هر که را راه نماید خدای پس او راه یافته است ومر که گمراه گرداند

فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ۝ وَلَقَدْ ذَرَاْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا
پس آنانند زیان کاران وبحقیقت آفریدیم برای دوزخ بسیار

مِّنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ ۖ لَهُمْ قُلُوبٌ لَّا يَفْقَهُونَ بِهَا ۫ وَلَهُمْ
از پری وادمی مرایشانرا دلهایی که نمی فهمند بان ومرایشانرا

اَعْيُنٌ لَّا يُبْصِرُونَ بِهَا ۫ وَلَهُمْ اٰذَانٌ لَّا يَسْمَعُونَ بِهَا ۫
چشمهایی که نمی بینند بان ومرایشانرا گوشهایی که نمی شنوند بان

اُولٰٓئِكَ كَالْاَنْعَامِ بَلْ هُمْ اَضَلُّ ۚ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ
ایشان چون بهایمند نه ایشان گمراه تر ازنهایم ایشانند بی خبران

الْاَسْمَآءُ الْحُسْنٰى فَادْعُوهُ بِهَا ۪
ونیکوتر نامهای پس بخوانید او را بان

وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِيٓ اَسْمَآئِهِ ۭ
وبگذارید انانرا که میلند ازصواب درنامهای او

سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ وَمِمَّنْ خَلَقْنَآ
زودبود که جزا دهند ایشانرا بانچه بودند که میکردند وازانکسان که افریدیم

اُمَّةٌ يَّهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهٖ يَعْدِلُونَ ۝ وَالَّذِينَ
گروهی اند که راه مینمایند براستی وبان حکم میکنند وانانکه

كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِّنْ حَيْثُ
دروغ زن نمودند ایتهای ما را زودبود که باهستگی فرا گیریم ایشانرا ازانجا

لَا يَعْلَمُونَ ۝ وَاُمْلِي لَهُمْ ۭ اِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ۝
که ندانند ومهلت دهم مرایشانرا بدرستی که احسان من بود قوی است

اَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا ۭ مَا بِصَاحِبِهِمْ مِّنْ جِنَّةٍ ۭ
ایا اندیشه نکردند که نیست بپیغمبرایشان هیچ دیوانگی نیست او

اِنْ هُوَ اِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ۝ اَوَلَمْ يَنْظُرُوا
نه او بیم نماینده هویدا آیا ننگرستند

فِيْ مَلَكُوتِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا
در پادشاهی آسمانها وزمین وانچه

خَلَقَ اللّٰهُ مِنْ شَيْءٍ ۙ وَّاَنْ عَسٰٓى اَنْ يَّكُونَ
آفرید خدای ازانچه اسم شیئیت بران واقع شود وانکه شاید

قَدِ اقْتَرَبَ اَجَلُهُمْ ۚ فَبِاَيِّ حَدِيثٍۢ بَعْدَهٗ
که بحقیقت نزدیک باشد بود وقت وفات ایشان پس بکدام سخن از قرآن پس ازان

يُؤْمِنُونَ ۝ مَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ فَلَا هَادِيَ لَهٗ ۭ
ایمان آرند مر گمراه را بی راه داند خدای بیرایح راه نماینده نیست مراورا

وَيَذَرُهُمْ فِيْ طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ۝
وگذارد ایشانرا در کیش ایشان سرگشته باشند

له لمن قرا وندیم
بالرفع او یذرهم ومن
جزمه فلا وقف

عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسٰهَا قُلْ إِنَّمَا
میپرسند ترا از قیامت کدام وقت خواهد بود اینات ان بگو بدرستی
عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجَلِّيهَا لِوَقْتِهَا إِلَّا هُوَ ثَقُلَتْ
دانش آن نزد پروردگار منست ظاهر نکرداند آنرا در وقت آن مگر او دشوارست
فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمْ إِلَّا بَغْتَةً
معرفت آن در آسمانها وزمین نیاید بشما مگر ناگهان
يَسْـَٔلُونَكَ كَأَنَّكَ حَفِيٌّ عَنْهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا
میپرسند ازتو گویی تو دانای بآن بالغ گشته درسوال ازان بگو بدرستی دانش آن
عِنْدَ اللَّهِ وَلٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ
نزد خدایست ولیکن بیشتر مردمان نمیدانند
قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا
بگو مالک نه ام برای تن خود هیچ سودی ونه زیانی مگر آنچه
شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبَ
خواسته باشد خدای والر بودی آنچه دانستی علم نهانی را
لَاسْتَكْثَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ
هرآینه بسیار کردی نیکی را ونرسیدی بمن بدی
إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ
نه ام من مگر بیم نماینده ومژده دهنده مر گروهی را که ایمان دارند
هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ
او آن خدایست که آفرید شمارا از یک تن وبدید کرد
مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا فَلَمَّا تَغَشّٰهَا حَمَلَتْ
ازان تن زن اورا از بهلوی او تا آرام دل یابد بآن زن پس نزدیکی کرد با او بار دار شد
حَمْلًا خَفِيفًا فَمَرَّتْ بِهِ فَلَمَّا أَثْقَلَتْ دَعَوَا اللَّهَ
بارگ سبک پس آمد شد کرد ان زن بان حمل پس آنگاه که گران بار شد خواندند خدایرا
رَبَّهُمَا لَئِنْ آتَيْتَنَا صَالِحًا لَنَكُونَنَّ مِنَ الشّٰكِرِينَ
که پروردگار ایشان اگر دهی ما را فرزندی شایسته هرآینه باشیم از سپاس داران

فَلَمَّا آتٰهُمَا صَالِحًا جَعَلَا لَهُ شُرَكَاءَ فِيمَا آتٰهُمَا
پس آنگاه که داد ایشانرا فرزندی تمام خلقت بپذیرفتند که گردانیدند اولاد
جنانچه خواستند ان دو کس برای خدای انبازانی در انچه داد ایشانرا مراد تسمیه
لغارت فرزندان و بعد العزی و ما ان
فَتَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝ أَيُشْرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ
پس بلند است خدای از انچه شریک میآرند آیا انبازمیگردانند با او آنرا که
شَيْـًٔا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ۝ وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا
چیزی را وایشان مخلوقند ونمیتوانند برای ایشان هیچ یاری دادن
وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ ۝ وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدٰى
ونه خودرا یاری میتوانند دهند وان اگر بخوانند ایشانرا سوی راه راست
لَا يَتَّبِعُوكُمْ سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ أَدَعَوْتُمُوهُمْ أَمْ أَنْتُمْ
متابعت نمایند شمارا یکسانست بر شما خواندن ایشانرا یا انکه شما
صَامِتُونَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
برحال خاموشی باشید بدرستی انانکه میپرستند از غیر خدای
عِبَادٌ أَمْثَالُكُمْ فَادْعُوهُمْ فَلْيَسْتَجِيبُوا لَكُمْ
بندگانند مانند شما بر تقدیر انکه راست باشد دعوی شما پس بخوانید ایشانرا پس اگر
إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝ أَلَهُمْ أَرْجُلٌ يَمْشُونَ بِهَا
الله اجابت نمایند شما راست گویانید آیا مرایشانراست پایهایی که
أَمْ لَهُمْ أَيْدٍ يَبْطِشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ أَعْيُنٌ يُبْصِرُونَ بِهَا
میروند بآن یا مرایشانراست دستهایی که میگیرند بآن یا مرایشانراست چشمهایی که می بینند بآن
أَمْ لَهُمْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا قُلِ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ
یا مرایشانراست گوشهایی که می شنوند بآن بگو بخوانید انبازان شما
ثُمَّ كِيدُونِ فَلَا تُنْظِرُونِ ۝ إِنَّ وَلِيِّيَ اللَّهُ الَّذِي نَزَّلَ
پس فریب نمایید مرا پس مهلت مدهید مرا بدرستی که دوست یار من خدایست که فرو فرستاد
الْكِتَابَ وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ ۝ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ
قرانرا واو متولی کار نیکانست والانکه می پرستید شما
مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَكُمْ وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ ۝
از غیر خدای نمی توانند یاری کردن شما را ونه خودرا یاری میدهند

کیدونی فی الوصل ح
وفی الحالین لرخمه
وفی حالین ب

وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ لَا يَسْمَعُوا ۖ وَتَرَاهُمْ يَنْظُرُونَ
واگر خوانید ایشانرا سوی راه راست نشنوند ونخوانند وبینی توایشانرا
إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ۝ خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ
بسوی تو وحال آنکه ایشان نمی بینند فرا گیر عفو را وفرمای بکردن
وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ ۝ وَإِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ
وروی بگردان از نادانان واگر برسد بتو
نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ ۚ إِنَّهُ
اثر وسوسه پس پناه بر بخدای بدرستی که او شنوا
إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِنَ الشَّيْطَانِ
بدرستی که آنانکه پرهیزکاری نمودند چون برسد بایشان آیندهٔ از دیو
تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ ۝ وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّونَهُمْ
یاد آورند خدایرا باستعانت پس ناگهان ایشان بینندگانند وبرادران شیاطین ایشان مدد می نمایند
فِي الْغَيِّ ثُمَّ لَا يُقْصِرُونَ ۝ وَإِذَا لَمْ تَأْتِهِمْ بِآيَةٍ قَالُوا
در ضلالت پس هیچ نقصان نمیکنند اغوا ایشان وچون نیاری تو بایشان آیتی که ملتمس ایشانست گویند
لَوْلَا اجْتَبَيْتَهَا ۚ قُلْ إِنَّمَا أَتَّبِعُ مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ مِنْ
چرا از نزد خود نیاوردی ازو بگو بدرستی که متابعت میکنم آنچه وحی فرستاده شده است سوی من از
رَبِّي ۚ هَٰذَا بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ
پروردگار من این قرآن سبب بینائی است از پروردگار شما وراه راستی وبخشایشی
لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۝ وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ
برای گروهی که ایمان آرند وچون خوانند قرآنرا پس گوش فرا دارید برای آن
وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ۝ وَاذْكُرْ رَبَّكَ
وخاموش باشید تا مگر شما رحمت کرده شوید ویاد آر پروردگار تو
فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ
در دل خود از راه زاری وترسیدن وفرود بلندی از
الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ ۝
گفتار بامدادان وبا واخر روز وشبانگاه ونباش از بی خبران

إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُونَ
بدرستی که آنانکه نزد حضرت پروردگار تو اند بزرگی نمی نمایند
عَنْ عِبَادَتِهِ وَيُسَبِّحُونَهُ وَلَهُ يَسْجُدُونَ
از پرستیدن او ویاکی یاد میکنند او را وبرای او خاضع میشوند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ ۖ قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ ۚ
میپرسند ترا از غنیمتها بگو غنیمتها مرخدایرا وپیغمبر راست
فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ ۖ وَأَطِيعُوا اللَّهَ
پس بترسید از خدای وبسامان آرید احوالی را که درمیان شماست وفرمان برید خدایرا
وَرَسُولَهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۝ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ
وپیغمبر او را اگر هستید شما از اهل ایمان بدرستی که مومنان حقیقی
الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ
آنانند که چون یاد آرند خدایرا بترسد دلهای ایشان وچون خوانده شود
عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ
برایشان آیتهای او زیادت گرداند ایشانرا تصدیق وتحقیق وخاص پروردگار ایشان اعتماد مینمایند
الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ
آنانکه بپای میدارند نماز را وازانچه روزی دادیم ایشانرا نفقه میکنند
أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا ۚ لَهُمْ دَرَجَاتٌ
آنان ایشانند اهل ایمان بدرستی وراستی مرایشانراست مراتب بلند
عِنْدَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ
نزد کرامات پروردگار ایشان وآمرزشی وروزی جنانچه باید

كَمَآ أَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنۢ بَيْتِكَ بِٱلْحَقِّ وَ

جنانچه بیرون آورد ترا پروردگار تو از خانهٔ تو بمدینه بحکمت وصواب

إِنَّ فَرِيقًا مِّنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ لَكَٰرِهُونَ ۝

وبدرستی گروهی از مومنان هرآینه کاره بودند

يُجَٰدِلُونَكَ فِى ٱلْحَقِّ بَعْدَمَا تَبَيَّنَ كَأَنَّمَا

جدال میکردند مومنان با تو در صواب که ظاهر شد ان صواب گویی که

يُسَاقُونَ إِلَى ٱلْمَوْتِ وَهُمْ يَنظُرُونَ ۝ وَإِذْ

میرانند ایشانرا سوی قتل وایشان نظر میکنند باسباب موت بمثابت کسانی که میرانند

يَعِدُكُمُ ٱللَّهُ إِحْدَى ٱلطَّآئِفَتَيْنِ أَنَّهَا

وعده فرمود شمارا خدای یکی از دو طایفه که ان طایفه

لَكُمْ وَتَوَدُّونَ أَنَّ غَيْرَ ذَاتِ ٱلشَّوْكَةِ

شمارا خواهد بود ودوست میداشتید که ان طایفه بی سلاح

تَكُونُ لَكُمْ وَيُرِيدُ ٱللَّهُ أَن يُحِقَّ ٱلْحَقَّ

شمارا خواهد بود ومیخواست خدای که ثابت گرداند صواب را

بِكَلِمَٰتِهِۦ وَيَقْطَعَ دَابِرَ ٱلْكَٰفِرِينَ ۝ لِيُحِقَّ ٱلْحَقَّ

بایات اوله نازل شده در بدر حرب وبدید گرداند اخر نسل کافران تا ثابت گرداند صواب را

وَيُبْطِلَ ٱلْبَٰطِلَ وَلَوْ كَرِهَ ٱلْمُجْرِمُونَ ۝ إِذْ

وناچیز گرداند خلاف راستی را والرچه ناخوشند گناه کاران جون

تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَٱسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّى

فریاد رسی میخواستند از پروردگار شما پس اجابت فرمود شمارا که من

مُمِدُّكُم بِأَلْفٍ مِّنَ ٱلْمَلَٰٓئِكَةِ مُرْدِفِينَ ۝

مدد نماینده ام شمارا بهزار علة از فرشتگان از پی درآیندگان خود را

وَمَا جَعَلَهُ ٱللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ وَلِتَطْمَئِنَّ بِهِۦ قُلُوبُكُمْ وَمَا

ونگردانید ان حالت را خدای مگر برای بشارت شما ودنا آرمیده شود بآن دلهای شما ونیست

ٱلنَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِندِ ٱللَّهِ إِنَّ ٱللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

یاری مگر از نزد قدرت وعنایت خدای بدرستی که خدای غالب وتوانا مند

للعشر ع ۹

يُغَشِّيكُمُ ٱلنُّعَاسَ ح

إِذْ يُغَشِّيكُمُ ٱلنُّعَاسَ أَمَنَةً مِّنْهُ وَيُنَزِّلُ عَلَيْكُم

جون میرسانید بشما خدای خواب سبک را برای ایمنی ازو وفرو میفرستاد برشما

مِّنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءً لِّيُطَهِّرَكُم بِهِۦ وَيُذْهِبَ عَنكُمْ

از آسمان آبی را تا پاک گرداند شمارا بآن از احداث وببرد از شما

رِجْزَ ٱلشَّيْطَٰنِ وَلِيَرْبِطَ عَلَىٰ قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ

وسوسهٔ دیو را بخویش از وتا متمکن گرداند در دلهای شما صبر را وثابت گرداند بآن

ٱلْأَقْدَامَ ۝ إِذْ يُوحِى رَبُّكَ إِلَى ٱلْمَلَٰٓئِكَةِ أَنِّى

قدمها را در پیکار چون وحی فرستاد پروردگار تو سوی فرشتگان که بدرستی من

مَعَكُمْ فَثَبِّتُوا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا سَأُلْقِى فِى قُلُوبِ ٱلَّذِينَ

باشما ام بنصرت وعنایت پس ثابت دارید انانرا که ایمان اورده اند زود باشد که افکنم در دلهای انانرا که

كَفَرُوا ٱلرُّعْبَ فَٱضْرِبُوا فَوْقَ ٱلْأَعْنَاقِ وَٱضْرِبُوا

کافر شدند ترس را پس زنید بالاهای گردنها را که مذابح استخوان ازو وبزنید

مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ ۝ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ شَآقُّوا ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ

ازایشان هر اصبعی را یعنی اطراف را ان عذاب ببانست که ایشان خلاف کردند باخدای وبا پیغمبر او

وَمَن يُشَاقِقِ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ فَإِنَّ ٱللَّهَ شَدِيدُ ٱلْعِقَابِ

وهرکه مخالفت نماید باخدای وپیغمبر او پس بدرستی که خدای سخت عقوبت

ذَٰلِكُمْ فَذُوقُوهُ وَأَنَّ لِلْكَٰفِرِينَ عَذَابَ ٱلنَّارِ

انست عقاب پس بچشید انرا واندانید که مر کافرانرا است عذاب اتش

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا إِذَا لَقِيتُمُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا زَحْفًا

ای انانکه ایمان اورده اید چون فرا رسید بانانکه کافر شدند حال انکه انبوه باشند

فَلَا تُوَلُّوهُمُ ٱلْأَدْبَارَ ۝ وَمَن يُوَلِّهِمْ يَوْمَئِذٍ دُبُرَهُۥٓ

پس روی مگردانید ازایشان وهرکه روی گرداند دران روز ازایشان

إِلَّا مُتَحَرِّفًا لِّقِتَالٍ أَوْ مُتَحَيِّزًا إِلَىٰ فِئَةٍ فَقَدْ بَآءَ

مگر دران حال که فرمایت فرا نماینده برای معاودت قتال یا الجا کننده سوی گروهی دیگر از لشکریان پس بخشم باز گشت

بِغَضَبٍ مِّنَ ٱللَّهِ وَمَأْوَىٰهُ جَهَنَّمُ ۖ وَبِئْسَ ٱلْمَصِيرُ

بارادت عقوبتی از خدای وجای او دوزخ است وبد جای بازگشتنرا ان

فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ قَتَلَهُمْ ۚ وَمَا رَمَيْتَ

پس نکشتید ایشانرا شما ولیکن خدای کشت ایشانرا ونیفکندی تو

إِذْ رَمَيْتَ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ رَمٰى ۚ وَلِيُبْلِيَ الْمُؤْمِنِينَ

چون انداختی تو ولیکن خدای انداخت تا بدهد

مِنْهُ بَلَآءً حَسَنًا ۚ إِنَّ اللّٰهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۞

از آنجه کرد نعمتی نیکو بدرستی که خدای شنواست دانا

ذٰلِكُمْ وَأَنَّ اللّٰهَ مُوهِنُ كَيْدِ الْكَافِرِينَ ۞

آن بود عرض والله خوار کننده مکر کافرانست

إِنْ تَسْتَفْتِحُوا فَقَدْ جَآءَكُمُ الْفَتْحُ ۚ وَإِنْ تَنْتَهُوا

اگر طلب فتح کردید ای کفار بر انکه بطل باشید پس تحقیق آمد بشما فتح خطابست بطوائف والزبار ایستید

فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ ۚ وَإِنْ تَعُودُوا نَعُدْ ۚ وَلَنْ تُغْنِيَ

پس آن بهتر ست شمارا والزمعاودت کنید باعداوتاد عود کنیم بانصرت او ومرکز باز ندارد

عَنْكُمْ فِئَتُكُمْ شَيْـًٔا وَلَوْ كَثُرَتْ ۙ وَأَنَّ اللّٰهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ

ازشما لشکر شما هیچ چیزرا والزچه ان لشکر بسیار بود ودرای انکه خدای با مومنانست

يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللّٰهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَوَلَّوْا

ای انسان که ایمان اوردید فرمان برداری نمایید خدایرا وپیغمبراورا واعراض مکنید

عَنْهُ وَأَنْتُمْ تَسْمَعُونَ ۞ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ

ازو وشما می شنوید مواعظ قرانرا وباشید چون انانکه

قَالُوا سَمِعْنَا وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ۞ إِنَّ شَرَّ

گفتند شنودیم وحال انکه ایشان نمی شنوند بسمع قبول بدرستی که بدترین

الدَّوَابِّ عِنْدَ اللّٰهِ الصُّمُّ الْبُكْمُ الَّذِينَ

جنبندگان نزد خدای ان گران اند وان گنگان که

لَا يَعْقِلُونَ ۞ وَلَوْ عَلِمَ اللّٰهُ فِيهِمْ خَيْرًا

درنمی یابند والزدانستی خدای درایشان نیکی را

لَّأَسْمَعَهُمْ ۖ وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَّهُمْ مُّعْرِضُونَ

هرانینه شنوانیدی سماع آنا والزشنوانید ایشانرا بکوش هرانینه اعراض کنند وانان معاندند باعراض

مؤهن كيد

لشرط طن لسر وان الله

ع ۹

عشر ۲

يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلّٰهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا

ای انانکه ایمان آوردید اجابت نمایید مرخدایرا ومر پیغمبرا چون

دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ ۚ وَاعْلَمُوٓا أَنَّ اللّٰهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ

خواند شمارا برانچه زنده گرداند شمارا بحیات ابدی وبدانید که خدای حجاب میشود میان مرد

وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ۞ وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَّا تُصِيبَنَّ

ودل او وانک کارانک باحکم او گردانند شمارا وبترسید از ملالی که نرسد

الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَآصَّةً ۚ وَاعْلَمُوٓا أَنَّ اللّٰهَ شَدِيدُ

انانکه ستم کردند حال انکه خاص بود بایشان بلکه عام بود ظالم وغیر ظالم را وبدانید که خدای سخت

الْعِقَابِ ۞ وَاذْكُرُوٓا إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلٌ مُّسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ

عقوبتست وبادکنید چون شما اندك بودید ضعیف شمردگان درزمین مکه

تَخَافُونَ أَنْ يَتَخَطَّفَكُمُ النَّاسُ فَآوٰىكُمْ وَأَيَّدَكُمْ

میترسیدید که برباید شمارا دشمنان پس جای داد شمارا وتقویت فرمود

بِنَصْرِهِ وَرَزَقَكُمْ مِّنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

بیاری دادن خود وروزی داد شمارا از لذیذها تا مگر شما سپاس داری نمایید

يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَخُونُوا اللّٰهَ وَالرَّسُولَ

ای انانکه ایمان اوردید خیانت میندیشید باخدای وبپیغمبر بترک فرایض وسنن

وَتَخُونُوٓا أَمَانَاتِكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۞ وَاعْلَمُوٓا أَنَّمَآ

وخیانت نمایید در امانتهای شما وشما میدانید قبح خیانترا وبدانید که

أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ ۙ وَّأَنَّ اللّٰهَ عِنْدَهُ

مالهای شما وفرزندان شما سبب ازمایش وانکه خدای نزد اوست مزدی بزرك

يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَتَّقُوا اللّٰهَ يَجْعَلْ

ای انانکه ایمان اوردید اگر پرهیزکاری نمایید خدایرا بدید کند

لَّكُمْ فُرْقَانًا وَّيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّاٰتِكُمْ

برای شما نصرتی وغرقی ومحو گرداند ازشما بدیهای شما

وَيَغْفِرْ لَكُمْ ۗ وَاللّٰهُ

ویامرزد شمارا وخدای خداوند بخشایش بزرگست

ع ۹

وَاِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لِيُثْبِتُوْكَ اَوْ
وچون حیلت میکردند بجهت تو انانکه کافرند تا حبس کنند ترا یا
يَقْتُلُوْكَ اَوْ يُخْرِجُوْكَ ؕ وَيَمْكُرُوْنَ وَيَمْكُرُ اللّٰهُ ؕ
بکشند ترا یا بیرون کنند ترا ازانکه وفریب نمایند دربنهان وجزای فریب میدهد خدای
وَاللّٰهُ خَيْرُ الْمٰكِرِيْنَ ۝ وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ
وخدای بهترین جزا دهندگانست وچون خوانده شود برایشان
اٰيٰتُنَا قَالُوْا قَدْ سَمِعْنَا لَوْ نَشَآءُ لَقُلْنَا مِثْلَ
آیتهای ما گویند بتحقیق شنودیم اگر خواستیمی مرانیه گفتی مانند
هٰذَآ ۙ اِنْ هٰذَآ اِلَّآ اَسَاطِيْرُ الْاَوَّلِيْنَ ۝ وَاِذْ
این نیست این مگر افسانهای پیشینیان وچون
قَالُوا اللّٰهُمَّ اِنْ كَانَ هٰذَا هُوَ الْحَقَّ مِنْ
گفتند ای بارخدای اگر هست این قرآن درست وراست از
عِنْدِكَ فَاَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَارَةً مِّنَ السَّمَآءِ
نزد تو پس بار بر ما سنگها از آسمان
اَوِ ائْتِنَا بِعَذَابٍ اَلِيْمٍ ۝ وَمَا كَانَ اللّٰهُ
یا بیار بر ما عذابی دردناک ونیست خدای
لِيُعَذِّبَهُمْ وَاَنْتَ فِيْهِمْ ۚ وَمَا كَانَ اللّٰهُ
که عذاب فرماید ایشانرا وتو درمیان ایشانی وبنودی خدای
مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُوْنَ ۝ وَمَا لَهُمْ اَلَّا
عذاب کننده ایشانرا وحال انکه ایشان استغفار کردندی از کفر وجایز نیست مر ایشانرا که
يُعَذِّبَهُمُ اللّٰهُ وَهُمْ يَصُدُّوْنَ عَنِ الْمَسْجِدِ
عذاب نفرماید ایشانرا خدای وایشان منع میکنند اهل حرا را از مسجد
الْحَرَامِ وَمَا كَانُوْٓا اَوْلِيَآءَهٗ ؕ اِنْ اَوْلِيَآؤُهٗٓ
حرام ونه اند سزاوار بر تولیت کاران نیست سزاوار ولایت
اِلَّا الْمُتَّقُوْنَ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ۝
الا پرهیزکاران ولکن بیشتر ایشان نمی دانند

وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ اِلَّا مُكَآءً
وبنود نماز ایشان نزد خانه کعبه الا صفیر
وَّتَصْدِيَةً ؕ فَذُوْقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُوْنَ ۝
وتصفیق پس بچشید عذاب بسبب آنکه بودید کافر میشدید
اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا يُنْفِقُوْنَ اَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوْا
بدرستی که انانکه کافر شدند نفقه میکنند خواستهای ایشانرا تا منع کنند
عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ؕ فَسَيُنْفِقُوْنَهَا ثُمَّ تَكُوْنُ عَلَيْهِمْ
از دین خدای پس زود بود که نفقه کنند آنرا پس باشد ان نفقه برایشان
حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُوْنَ ؕ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اِلٰى جَهَنَّمَ
حسرتی پس مغلوب کرده شوند وانانکه کافر شدند سوی دوزخ
يُحْشَرُوْنَ ۝ لِيَمِيْزَ اللّٰهُ الْخَبِيْثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَ
گردآورند ایشانرا تا جدا کند خدای پلید را از پاک
يَجْعَلَ الْخَبِيْثَ بَعْضَهٗ عَلٰى بَعْضٍ فَيَرْكُمَهٗ
وگرداند پلید را گرد کند بعضی را بر بعضی پس برهم نشاند انرا
جَمِيْعًا فَيَجْعَلَهٗ فِيْ جَهَنَّمَ ؕ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ
همه عبارت از وهم پس گرداند انرا در دوزخ ایشانند زیان کاران
قُلْ لِّلَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اِنْ يَّنْتَهُوْا يُغْفَرْ لَهُمْ مَّا قَدْ
بگو مر انانرا که کافر شدند اگر بازایستند از کفر آمرزند ایشانرا انچه
سَلَفَ ۚ وَاِنْ يَّعُوْدُوْا فَقَدْ مَضَتْ سُنَّةُ الْاَوَّلِيْنَ
گذشت واگر بازگردند بانچه گذشت رویش پیشینیان که
وَقَاتِلُوْهُمْ حَتّٰى لَا تَكُوْنَ فِتْنَةٌ وَّيَكُوْنَ الدِّيْنُ كُلُّهٗ
وکارزار کنید با ایشان تا نباشد هیچ شرکی وباشد دین
لِلّٰهِ ۚ فَاِنِ انْتَهَوْا فَاِنَّ اللّٰهَ بِمَا يَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ۝ وَاِنْ تَوَلَّوْا
مرخدایرا پس اگر بازایستند بدرستی که خدای بانچه میکنند بیناست واگر
فَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ مَوْلٰىكُمْ ؕ نِعْمَ الْمَوْلٰى وَنِعْمَ
پس بدانید که خدای متولی کارشماست نیکا خداوندکاری ونیکا یاری دهنده او

سنت بالتاء فی خمسة مواضع هنا ونی فاطر ثلثة الاسنت الاولین فلن تجد لسنت الله ولن تجد لسنت الله وفی المؤمن سنت الله التی

عب تعمل لون ب

وبدانيد كه
انما غنمتم
هرچه باشد
فان لله
پس واجب است
خمسه
بخ يك او
وللرسول
وبس پيغمبر را
ولذي القربى
قرابت را از بني هاشم فقير مطلب
واليتامى
وبي پدران
والمساكين
وبيچارگان
وابن السبيل
ومسافران
ان كنتم
اگر هستيد شما
امنتم
كه ايمان اورده ايد
بالله
بخداى
وما انزلنا
وانچه فرستاديم
على عبدنا
بر بنده ما محمد
يوم الفرقان
در روز
فرق ميان حق و باطل
يعني غزوه بدر
يوم التقى الجمعان
روزى
كه بهم ميرسيدند
دو لشكر
والله على كل شيء قدير
وخداى
بر همه چيزى
تواناست
اذ انتم
چون شما
بالعدوة الدنيا
بكناره
وادى
بوديد
وهم بالعدوة القصوى
وايشان
بكناره
وادى
كه دور ترست
والركب اسفل منكم
وشتر سواران
كه پايين بودند
ولو تواعدتم
واگر موافقه ميكرديد شما
لاختلفتم
كه دور ميشديد
في الميعاد
در وقت تعيين
ولكن
وليكن
ليقضي الله
تا بكند خداى
امرا كان مفعولا
كارى را كه
بود
ليهلك من هلك
تا هلاك شود
هر كه
هلاك شد
عن بينة
بعد روشن
ويحيى من حي
وزنده شود
هر كه
زنده شد
عن بينة
بعد روشن
وان الله
وبدرستى كه خداى
لسميع عليم
شنواست
داناست
اذ يريكهم الله
چون بنمود ايشانرا خداى
في منامك
در خواب تو
قليلا
اندك
ولو
واگر
اراكهم كثيرا
بنمودى ترا ايشانرا بسيار
لفشلتم
هرآينه سست ميشديد
ولتنازعتم في الامر
وهرآينه مخالفت ميكرديد در كار
ولكن الله سلم
وليكن خداى سالم گردانيد
انه عليم
بدرستى كه او
بذات الصدور
بانچه در ضمايرهاست

وإذ يريكموهموهم
وچون بنمود شما را ايشانرا
اذ التقيتم
چون بهم رسيديد
في اعينكم
در چشمهاى شما
قليلا
اندك
ويقللكم
وكم ميكرد شما را
في اعينهم
در چشمهاى ايشان
ليقضي الله
تا بكند خداى
امرا
كارى را
كان مفعولا
كه بود
مقدر
والى الله
وباحكم خداى
ترجع الامور
گردانيده شود كارها
يا ايها الذين
اى
كسانيكه
امنوا
ايمان اورديد
اذا لقيتم
چون برسيد
بگروهى دشمن
فاثبتوا
پس ثابت باشيد
واذكروا الله
ويياد ايد خدايرا
كثيرا
بسيار
لعلكم
تا مگر شما
تفلحون
رستگارى يابيد
واطيعوا الله
وفرمان بريد خدايرا
ورسوله
وپيغمبر او را
ولا تنازعوا
ومخالفت منماييد
فتفشلوا
كه بدل شويد
وتذهب
وزايل شود
ريحكم
دولت شما
واصبروا
وشكيبايى نماييد
ان الله
بدرستى كه خداى
مع الصابرين
با صبر كنندگانست
ولا تكونوا
ومباشيد
كالذين
چون انانكه
خرجوا من ديارهم
بيرون آمدند از خانهاى
بطرا
از غايت عز و نعمت دنيا
ورئاء الناس
وبراى چشم ديدار مردم
ويصدون
ومنع ميكنند
عن سبيل الله
از دين خداى
والله بما يعملون محيط
وخداى بانچه ميكنند داناست
واذ زين لهم الشيطان
وچون بياراست ايشانرا ديو
اعمالهم
كارهاى ايشان را
وقال
ولفت
لا غالب لكم
هيچ غلبه كننده نيست مر شما را
اليوم
امروز
من الناس
از مردمان
وانى جار لكم
وبدرستى من زنهار خواه شمايم
فلما
پس چون
تراءت
بديدند يكديگر را
الفئتان
دو لشكر
نكص
بازگشت
على عقبيه
بر پاشنه خود
وقال
ولفت
انى برئ منكم
من بيزارم از شما
انى ارى
بدرستى كه من مى بينم
ما لا ترون
انچه نمى بينيد شما
انى اخاف الله
بدرستى كه من مى ترسم از خداى
والله شديد العقاب
وخداى سخت عقوبتست

إِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ
چون میگفتند اهل نفاق و آنانکه در دلهای ایشانست
مَرَضٌ غَرَّ هَؤُلَاءِ دِينُهُمْ ۗ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ
شکی فریفت ایشانرا دین ایشان و هرکه اعتماد نماید
عَلَى اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ
بر فضل خدای پس بدرستی که خدای غالب و تواناست درست کار درست گفتار

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ
والو دیدی تو ان وقت را که قبض روح مینمایند آنانرا که کافر شدند فرشتگان حال آنکه میزنند
وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ ۚ وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ذَٰلِكَ
رویهای ایشانرا و جایهای پشتهای ایشانرا و میگویند بچشید عذاب آتش سوزان این عذاب
بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ
ببینانست که پیش فرستاد دستهای شما و انکه خدای ستم کننده نیست مر بندگانرا
كَدَأْبِ آلِ فِرْعَوْنَ ۙ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۚ كَفَرُوا بِآيَاتِ
عادت ایشان چون عادت اتباع فرعون است و آنانکه پیش از ایشان کافر شدند بایتهای
اللَّهِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ
خدای پس گرفت ایشانرا خدای بگناهان ایشان بدرستی که خدای تواناست سخت عقوبتست
ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِّعْمَةً أَنْعَمَهَا عَلَىٰ قَوْمٍ
ان عقاب ببینانست که خدای تغییر کننده نیست نعمتی را که انعام فرموده آنرا بر گروهی
حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنفُسِهِمْ ۙ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ
تا انکه تغییر کنند ان حالت خوشی را که بایشان بود و انکه خدای شنواست دانا
كَدَأْبِ آلِ فِرْعَوْنَ ۙ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۚ كَذَّبُوا
چون عادت اتباع فرعون و آنانکه پیش از ایشان بودند تکذیب نمودند
بِآيَاتِ رَبِّهِمْ ۚ فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَأَغْرَقْنَا
بایتهای پروردگار ایشانرا پس هلاک گردانیدیم ایشانرا بگناهان ایشان وغرق گردانیدیم
آلَ فِرْعَوْنَ ۚ وَكُلٌّ كَانُوا ظَالِمِينَ
آل فرعون را و همه آنان ستمکاران بودند

لم یکن فاعل یتوفی اللملئکة وما قیل ان المتوفی ههنا الله لا یصح اذ لا اتصال للملئکة بانیابهم الا باسناد الفعل الیهم علی ان یکون الله تعالی متوفیهم بلا واسطة

إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِندَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا
بدستی که بدترین جنندگان نزد خدای آنانند که کافر شدند
فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝ الَّذِينَ عَاهَدتَّ مِنْهُمْ ثُمَّ
پس ایشان ایمان نیارند آنانکه عهد بستی از ایشان پس
يَنقُضُونَ عَهْدَهُمْ فِي كُلِّ مَرَّةٍ وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ
میشکنند عهد خودرا در هر بار و ایشان نمیترسند
فَإِمَّا تَثْقَفَنَّهُمْ فِي الْحَرْبِ فَشَرِّدْ بِهِم مَّنْ
پس اگر بیابی ایشانرا در جنگ پس پراکنده گردان بسبب قتل ایشان آنهارا
خَلْفَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ۝ وَإِمَّا
که بعد ازایشان باشند از اعدا تا مبادا انها که بعد از قضا پند پذیرند حال ایشان
تَخَافَنَّ مِن قَوْمٍ خِيَانَةً فَانبِذْ إِلَيْهِمْ
دانی که بیم داری از قومی معاهدان نقض عهد پس بینداز سوی
عَلَىٰ سَوَاءٍ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْخَائِنِينَ ۝ وَلَا
بهمان مقدار که ایشان افکنند باشند بدستی که خدای دوست ندارد خیانت کنندگانرا و
يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبَقُوا ۚ إِنَّهُمْ لَا يُعْجِزُونَ ۝
هرگز مپندار انانرا که کافر شدند که رستند ازشاجه ایشان فات نشوند بعاقبت
وَأَعِدُّوا لَهُم مَّا اسْتَطَعْتُم مِّن قُوَّةٍ وَ
و سازدهید برای ایشان انچه توانید از الات حرب
مِن رِّبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ
و از بستن اسبان که ترسانید بانچه ساخته باشد دشمن خدایرا
وَعَدُوَّكُمْ وَآخَرِينَ مِن دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ
و دشمن شمارا که اصل ملک انند و دیگرانرا از غیر ایشان
اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ ۚ وَمَا تُنفِقُوا مِن شَيْءٍ فِي سَبِيلِ
خدای میداند ایشانرا و انچه نفقه کنید از هر چیز باشد در راه دین
اللَّهِ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنتُمْ لَا تُظْلَمُونَ
خدای داده شود جزای آن سوی شما و شما ستم کرده نشوید

عب ع ۶
ولا تحسبن ادغم د
ومن قرا انهم بالفتح لم یقف علی ما سبق

عشر ۶

وَإِن جَنَحُوا لِلسَّلْمِ فَاجْنَحْ لَهَا وَتَوَكَّلْ
واگر میل کنند سوی صلح پس میل کن سوی آن واعتماد نمای
عَلَى اللَّهِ ۚ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ
بر خدای بدرستی که او شنوا داناست
وَإِن يُرِيدُوا أَن يَخْدَعُوكَ فَإِنَّ حَسْبَكَ
واگر خواهند که فریبند ترا پس درین مصالح بدرستی که بسنده تست
اللَّهُ ۚ هُوَ الَّذِي أَيَّدَكَ بِنَصْرِهِ وَبِالْمُؤْمِنِينَ
خدای او آن خدایست که تقویت فرمود ترا بیاری خود و بمومنان
وَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ ۚ لَوْ أَنفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ
والفت بدید آورد میان دلهای ایشان اگر خرج کردی هر آن خواسته که در زمین است
جَمِيعًا مَّا أَلَّفْتَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ
همه الفت بدید نیاوردی میان دلهای ایشان ولیکن خدای
أَلَّفَ بَيْنَهُمْ ۚ إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ
بپیوند بدید آورد میان ایشان بدرستی که او غالب وتوانا درست کار درست تقدیر
يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
ای پیغمبر پسندهٔ تو خداست والله شایعت خودرا از اهل ایمان
يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ ۚ
ای پیغمبر باعث شو وترغیب کن مومنانرا بر کارزار
إِن يَكُن مِّنكُمْ عِشْرُونَ صَابِرُونَ
اگر باشد از شما بیست مرد ثبات نماینده درحرب
يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ ۚ وَإِن يَكُن مِّنكُم
غلبه کنند بردویست مرد واگر باشد از شما
مِّائَةٌ يَغْلِبُوا أَلْفًا مِّنَ الَّذِينَ
صد مرد غلبه کنند بر هزار مرد از انانکه
كَفَرُوا بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَفْقَهُونَ
کافر شدند بسبب آنکه ایشان قومی اند که در نمی یابند

الْآنَ خَفَّفَ اللَّهُ عَنكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا ۚ فَإِن
اکنون سبک گردانید خدای بار تکلیف جهاد از شما ومعلوم او گشت درشما ضعیفی درین باب پس اگر
يَكُن مِّنكُم مِّائَةٌ صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ ۚ وَإِن يَكُن مِّنكُمْ
باشد از شما صد مرد ثبات نمایند غلبه کنند بردویست واگر باشد از شما
أَلْفٌ يَغْلِبُوا أَلْفَيْنِ بِإِذْنِ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ۝ مَا كَانَ
هزار غلبه کنند بردو هزار بفرمان خدای وخدای باصبر کنندگان نشاید
لِنَبِيٍّ أَن يَكُونَ لَهُ أَسْرَىٰ حَتَّىٰ يُثْخِنَ فِي الْأَرْضِ ۚ تُرِيدُونَ
هیچ پیغمبری را که باشد مراورا دست گیرکان تا انکاه اشاعت کند درزمین میخواهید شما
عَرَضَ الدُّنْيَا ۖ وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ ۗ وَاللَّهُ
بکردن فدا منفعت این جهانرا وخدای میخواهد آن جهانرا وخدای غالب وتواناست درست کار درست تقدیر
لَوْلَا كِتَابٌ مِّنَ اللَّهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيمَا أَخَذْتُمْ
اگر نه حکمی بودی از خدای که سبقت یافته بعدم تعذیب شما هرآینه رسیدی بشما درانچه گرفتید
عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝ فَكُلُوا مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلَالًا
عذاب بزرگ پس بخورید ازانچه غنیمت یافتید حلال
طَيِّبًا ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ
لذیذ وبترسید ازخدای که بدرستی که خدای آمرزگارست مهربان
يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُل لِّمَن فِي أَيْدِيكُم مِّنَ الْأَسْرَىٰ
ای پیغمبر بگو مرانرا که در دستهای شماانند از اسیران
إِن يَعْلَمِ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُؤْتِكُمْ خَيْرًا
اگر داند خدای در دلهای شما نیکی دهد شمارا بهتر
مِّمَّا أُخِذَ مِنكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ۗ وَاللَّهُ
ازانچه گرفته اند از شما وبیامرزد شمارا وخدای آمرزگارست مهربان
وَإِن يُرِيدُوا خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا اللَّهَ مِن قَبْلُ
واگر خواهند ناراستی ترا پس بتحقیق ناراستی کردند با خدای از پیش
فَأَمْكَنَ مِنْهُمْ ۗ وَاللَّهُ
پس بتوانایی داد شمارا از ایشان بقهر وغلبه وخدای دانا تست درست کار درست تقدیر

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ
بدرستی که انانکه ایمان آوردند وهجرت کردند وجهاد کردند بمالهای ایشان
وَأَنفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ آوَوا
وجانهای ایشان در راه دین خدای وآنانکه جای دادند مهاجرانرا و
وَّنَصَرُوا أُولَٰئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ ۚ وَالَّذِينَ
ویاری نمودند آنان بعضی ازایشان دوستان بعضی اند ولی یکدیگر والذین
آمَنُوا وَلَمْ يُهَاجِرُوا مَا لَكُم مِّن وَلَايَتِهِم
ایمان آوردند وهجرت نکردند نیست شمارا از دوستی ایشان
مِّن شَيْءٍ حَتَّىٰ يُهَاجِرُوا ۚ وَإِنِ اسْتَنصَرُوكُمْ
هیچ چیز تا آنکه هجرت کنند واگر یاری جویند از شما
فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمُ النَّصْرُ إِلَّا
در راه دین پس برشماست یاری دادن مگر
عَلَىٰ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُم مِّيثَاقٌ ۗ
بر قومی که میان شما وبیان ایشان عهدی
وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
وخدای بانچه میکنید بیناست والذین کافرشدند
بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ ۚ إِلَّا تَفْعَلُوهُ
بعضی ازایشان دوستان بعضی اند اگر نکنید ازانکه نکنیتم یعنی تواصل وتناصر
تَكُن فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ
باشد فتنه در زمین وفساد بزرگ
وَالَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا
وانانکه ایمان آوردند وهجرت کردند وجهاد کردند
فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ آوَوا وَّنَصَرُوا أُولَٰئِكَ هُمُ
در راه دین خدای وانانکه جای دادند مهاجرانرا ویاری نمودند ایشانند
الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا ۖ لَّهُم مَّغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ
اهل ایمان بدرستی مرایشانرا امرزشی وروزی بارامست

وَالَّذِينَ آمَنُوا مِن بَعْدُ وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا مَعَكُمْ
وانانکه ایمان آوردند پس از هجرت نخستین وهجرت کردند وجهاد کردند باشما
فَأُولَٰئِكَ مِنكُمْ ۚ وَأُولُو الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ
پس ایشان ازشمااند وخداوندان قرابات بعضی ایشان سزاوارترند
بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ
ببعضی در لوح یا قرآن کردند آنچه ایشانرا مذکور شد بدرستی که خدای بهمه چیزی داناست

[illegible]

بَرَاءَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ عَاهَدتُّم
این بیزاری است واصل از خدا وپیغمبر او سوی انانکه عهد کردید شما
مِّنَ الْمُشْرِكِينَ ۚ فَسِيحُوا فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ
از مشرکان پس بگردید مرانشانرا که بروید واین ماه از ابتداء سوال که نوزدهم محرم باشید در زمین جهار
وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ ۙ وَأَنَّ اللَّهَ مُخْزِي
وبدانید که شما فوت نکنید شوندهٔ نه اید ازخدای والله خدای فیضحت کننده
الْكَافِرِينَ ۝ وَأَذَانٌ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى النَّاسِ
کافرانست واین اعلامی است از خدای وپیغمبراو سوی مردم
يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ أَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ ۙ
روز حج بزرگتر عرفه یا نحر که خدای بیزارست ازاهل شرک
وَرَسُولُهُ ۚ فَإِن تُبْتُمْ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ ۖ وَإِن
وپیغمبراو بیزارست پس اگر توبه کنید از غدر وکفر پس آن بهتر است مرشمارا واگر
تَوَلَّيْتُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ ۗ وَ
اعراض کنید پس بدانید که شما فوت شوندهٔ نه اید ازحکم خدای و
بَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۙ
اخبار کن انانرا که کافر شدند بعذابی دردناک

إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدتُّم مِّنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنقُصُوكُمْ
مگر آنانکه عهد کردید شما با ایشان از مشرکان پس نمی کاهیدند شما

شَيْـًٔا وَلَمْ يُظَاهِرُوا عَلَيْكُمْ أَحَدًا فَأَتِمُّوا
چیزی از عهد و مدد نکردند بر شما هیچ کس را پس تمام ادا کنید

إِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ إِلَىٰ مُدَّتِهِمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ
سوی ایشان عهد ایشان را تا آخر وقت بیان ایشان بدرستی که خدای

يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ۞ فَإِذَا انسَلَخَ الْأَشْهُرُ الْحُرُمُ
دوست دارد پرهیزکاران را پس چون تمام شوند ماههای حرام

فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدتُّمُوهُمْ
پس بکشید مشرکان را هر جا یابید ایشان را

وَخُذُوهُمْ وَاحْصُرُوهُمْ وَاقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ
و بگیرید ایشان را و منع کنید شان از بلاد و بنشینید برای ایشان در هر

مَرْصَدٍ ۚ فَإِن تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ
گذرگاهی پس اگر توبه کنند و بپای دارند نماز را و دهند حق خدایرا از مال

فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۞
پس بگذارید راه ایشان را بدرستی که خدای آمرزگار ست مهربان

وَإِنْ أَحَدٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّىٰ يَسْمَعَ
و اگر یکی از اهل شرک زنهار خواهد از تو پس زنهار ده او را تا شنود

كَلَامَ اللَّهِ ثُمَّ أَبْلِغْهُ مَأْمَنَهُ ۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَعْلَمُونَ
سخن خدایرا پس رسان او را بجای امنی او ان زنهار دادن بسبب آنکه ایشان گروهی اند که نمیدانند حقیقت و معنی اسلام را

كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ عِندَ اللَّهِ وَعِندَ
چگونه باشد مر مشرکانرا پیمانی نزد خدای و نزد

رَسُولِهِ إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدتُّمْ عِندَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ۖ فَمَا
پیغمبر او مگر آنانکه عهد کردید شما با ایشان نزد مسجد حرام پس مادام

اسْتَقَامُوا لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ۞
که برجمع استقامت باشند برای شما پس راست باشید شما برای ایشان بدرستی که خدای دوست دارد پرهیزکارانرا

كَيْفَ وَإِن يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ
چگونه باشد ایشانرا عهد و حال آنکه اگر بر شما ظفر یابند رعایت نکنند در حق شما

إِلًّا وَلَا ذِمَّةً ۚ يُرْضُونَكُم بِأَفْوَاهِهِمْ وَتَأْبَىٰ
سوگندی و قرابتی نه بعهدی خشنود میگردانند شما را بدهنهای ایشان و دور ست

قُلُوبُهُمْ وَأَكْثَرُهُمْ فَاسِقُونَ ۞ اشْتَرَوْا
دلهای ایشان و بیشتر ایشان خارجند از طاعت همه ایشان بلا گرفتند

بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَصَدُّوا عَن سَبِيلِهِ
بآیتهای خدای عوضی اندک را پس منع کردند از دین خدای

إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۞ لَا يَرْقُبُونَ
بدستی که ایشان بد آنچه مستند که میکنند نگه نمیدارند

فِي مُؤْمِنٍ إِلًّا وَلَا ذِمَّةً ۚ وَأُولَٰئِكَ
در حق هیچ مومن عهدی و نه قرابتی و نه پیمانی و ایشانند

هُمُ الْمُعْتَدُونَ ۞ فَإِن تَابُوا وَأَقَامُوا
از حد تجاوز کنندگان پس اگر توبه کنند و بپای دارند

الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَإِخْوَانُكُمْ
نماز را و دهند حق خدایرا از مال پس ایشان برادران شما اند

فِي الدِّينِ ۗ وَنُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ
در دین و بیان میکنیم نشانی ها آیتها را برای گروهی

يَعْلَمُونَ ۞ وَإِن نَّكَثُوا أَيْمَانَهُم مِّن
که دانند و اگر بشکنند سوگندهای ایشانرا از

بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعَنُوا فِي دِينِكُمْ
پس پیمان ایشان و نکوهش کنید در دین شما

فَقَاتِلُوا أَئِمَّةَ الْكُفْرِ ۙ إِنَّهُمْ لَا
پس کارزار کنید با پیشوایان کفر بدرستی ایشان نه

أَيْمَانَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنتَهُونَ ۞
سوگندها مر ایشانرا باشد امید که ایشان باز ایستند

ع

عشر ۱۰

أَلَا تُقَاتِلُونَ قَوْمًا نَّكَثُوٓا أَيْمَٰنَهُمْ وَهَمُّوا

آیا کارزار نکنید باگروهی که نقض کردند پیمانهای ایشانرا وقصد کردند

بِإِخْرَاجِ الرَّسُولِ وَهُم بَدَءُوكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ

به بیرون کردن پیغمبر از مکه یا مدینه وایشان آغاز کردند باشما بقتال نخست بار

أَتَخْشَوْنَهُمْ ۚ فَاللَّهُ أَحَقُّ أَن تَخْشَوْهُ إِن كُنتُم

آیا میترسید ازایشان پس خدای سزاوارتر است که ترسیدازو اگر هستید

مُّؤْمِنِينَ ۞ قَٰتِلُوهُمْ يُعَذِّبْهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ

از اهل ایمان کارزار کنید باایشان تا عذاب کند ایشانرا خدای بدستهای شما

وَيُخْزِهِمْ وَيَنصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ

وفضیحت نماید ایشانرا ویاری دهد شمارا برایشان وشفا دهد بانتقام ازکفار سینهای

قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ ۞ وَيُذْهِبْ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ ۗ وَيَتُوبُ

گروه اهل ایمانرا وزایل گرداند خشم دلهای مومنانرا وتوبه دهد

اللَّهُ عَلَىٰ مَن يَشَآءُ ۗ وَاللَّهُ

خدای هرکرا خواهد وخدای دانا است درهست کار درهست افتار

أَمْ حَسِبْتُمْ أَن تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَٰهَدُوا

یانه که بنداشتید که گذارند شمارا ونوز ظاهر نشده دانستن خدای آنانرا که جهاد کردند

مِنكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُوا مِن دُونِ اللَّهِ وَلَا رَسُولِهِۦ

ازشما ونگرفتند از غیر خدای ونه غیر پیغمبر وفرستاده

وَلَا الْمُؤْمِنِينَ وَلِيجَةً ۗ وَاللَّهُ خَبِيرٌۢ بِمَا تَعْمَلُونَ

ونه مومنان دوستی خالص وخدای آگاهست وداناست بانچه میکنید

مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ أَن يَعْمُرُوا مَسَٰجِدَ

نباشد ونسزد مشرکانرا آبادان کنند مسجدهای

اللَّهِ شَٰهِدِينَ عَلَىٰٓ أَنفُسِهِم بِالْكُفْرِ ۚ أُو۟لَٰٓئِكَ

خدایرا درحالیکه گواهند بر تنهای خود بنا گرفتن ایشان

حَبِطَتْ أَعْمَٰلُهُمْ ۖ وَفِى ٱلنَّارِ هُمْ خَٰلِدُونَ

باطل شد کردارهای ایشان ودر آتش دوزخ ایشان جاوید باشند

إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسَٰجِدَ اللَّهِ مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ

بدرستی که عمارت کند مسجدهای خدایرا آنکس که بگرود بخدای وروز

الْءَاخِرِ وَأَقَامَ الصَّلَوٰةَ وَءَاتَى الزَّكَوٰةَ وَلَمْ يَخْشَ

بازپسین وبپای داشت نمازرا وبداد حق مالرا ونترسد

إِلَّا اللَّهَ فَعَسَىٰٓ أُو۟لَٰٓئِكَ أَن يَكُونُوا۟ مِنَ

مگر ازخدای پس شاید بود ایشان که باشند از

الْمُهْتَدِينَ ۞ أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَآجِّ وَعِمَارَةَ

راه یافتگان آیا گردانیدید شما آب دادن حاجیان واهل عمارة

الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْءَاخِرِ

مسجد حرام چون آنکس که ایمان آورد بخدای وروز بازپسین

وَجَٰهَدَ فِى سَبِيلِ اللَّهِ ۖ لَا يَسْتَوُۥنَ عِندَ

وجهاد کرد در راه خدای این دو طایفه برابر یکدیگر نیستند درحضرت

اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الظَّٰلِمِينَ ۞

خدای وخدای راه ننماید گروه ستمکارانرا

الَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَهَاجَرُوا۟ وَجَٰهَدُوا۟ فِى

آنانکه ایمان آوردند وهجرت کردند وجهاد کردند در

سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَٰلِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ ۙ أَعْظَمُ

راه دین خدای بخواستهای ایشان وتنهای ایشان بزرگتر

دَرَجَةً عِندَ اللَّهِ ۗ وَأُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ الْفَآئِزُونَ

بمرتبه درحضرت خدای وایشان ایشانند بیروزی یابندگان بمطلوب خود

يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُم بِرَحْمَةٍ مِّنْهُ وَرِضْوَٰنٍ

مژدگانی میدهد ایشانرا پروردگار ایشان بچشایشی ازنزد او وخشنودی

وَجَنَّٰتٍ لَّهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُّقِيمٌ ۞ خَٰلِدِينَ

وبهشتهای که ایشانراست دربهشتها نعمتی دایمی جاوید باشند

فِيهَآ أَبَدًا ۗ إِنَّ اللَّهَ عِندَهُۥٓ

درآن همیشه بدرستی که خدای نزداوست

مزدی بزرگ

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَتَّخِذُوْٓا اٰبَآءَكُمْ وَ

ای آنانی که ایمان آوردید فرا مگیرید پدران شما را

اِخْوَانَكُمْ اَوْلِيَآءَ اِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى

برادران شما را دوستان اگر اختیار کنند ناگرویدن را بر

الْاِيْمَانِ ۭ وَمَنْ يَّتَوَلَّهُمْ مِّنْكُمْ فَاُولٰۗىِٕكَ هُمُ

گرویدن و آنکس که دوستی کند با ایشان از شما پس آنان ایشانند

الظّٰلِمُوْنَ قُلْ اِنْ كَانَ اٰبَآؤُكُمْ وَ

ستمکاران بگوای محمد اگر هستند پدران شما

اَبْنَاۗؤُكُمْ وَاِخْوَانُكُمْ وَاَزْوَاجُكُمْ وَ

وپسران شما وبرادران شما وزنان شما

عَشِيْرَتُكُمْ وَاَمْوَالُ ۨ اقْتَرَفْتُمُوْهَا وَ

وخویشان نزدیک شما وخواستهای که کسب کردید شما آنرا و

تِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسٰكِنُ

بازرگانی که ترسید شما ازنادوایی آن ومواضعی

تَرْضَوْنَهَآ اَحَبَّ اِلَيْكُمْ مِّنَ اللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ

که پسندید شما آنرا دوست داشته تر بسوی شما از خدای وپیغمبراو

وَجِهَادٍ فِيْ سَبِيْلِهٖ فَتَرَبَّصُوْا حَتّٰى يَاْتِيَ اللّٰهُ

وغزا کردن در دین او پس چشم دارید تا بیارید خدای

بِاَمْرِهٖ ۭ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفٰسِقِيْنَ

بآجله وعقوبت خود را وخدای راه ننماید گروه بیرون شوندگان از فرمان او

لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللّٰهُ فِيْ مَوَاطِنَ كَثِيْرَةٍ ۙ وَّيَوْمَ حُنَيْنٍ ۙ

بحقیقت نصرت داد شما را خدای در مواضع بسیار یعنی غزوات رسول صلی الله علیه وسلم وان نزدیک مکه است و روز حنین

اِذْ اَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْـــًٔا

چون بشگفت آورد شما را بسیاری شما پس سود نداد شما را هیچ چیزی از

وَّضَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْاَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُمْ مُّدْبِرِيْنَ

وتنگ شد بر شما زمین با فراخی آن پس اعراض کردید شما درحالی که پشت کنندگان بودید

ثُمَّ اَنْزَلَ اللّٰهُ سَكِيْنَتَهٗ عَلٰي رَسُوْلِهٖ وَعَلَى

پس فرو فرستاد خدای رحمت خود را که ایمن شدند بدان بر بیغمبر خود و بر

الْمُؤْمِنِيْنَ وَاَنْزَلَ جُنُوْدًا لَّمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ

مؤمنان و فرو فرستاد لشکرهایی که ندیدید شما ایشانرا یعنی فرشتگان را و عذاب کرد خدای

الَّذِيْنَ كَفَرُوْا ۭ وَذٰلِكَ جَزَاۗءُ الْكٰفِرِيْنَ ثُمَّ

آنانرا که کافر شدند بقتل واسیر و آنست پاداش ناگروندگان پس

يَتُوْبُ اللّٰهُ مِنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ عَلٰي مَنْ يَّشَاۗءُ ۭ وَاللّٰهُ

توبه دهد خدای پس ازان آنکس را که خواهد وخدای

اى اناله ايمان آوريد بدرستى كه ابناء كبرندگان

يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هٰذَا ۚ وَاِنْ

نزدیک نکنند مسجد حرام را پس ازسال ایشان این سال که

خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيْكُمُ اللّٰهُ مِنْ

ازدرویشی ترسید شما سبب منع شرک از حرم پس زود باشد که بی نیاز گرداند شما را خدای از

فَضْلِهٖٓ اِنْ شَاۗءَ ۭ اِنَّ اللّٰهَ

فزونی خود اگر خواهد بدرستی که خدای داناست درست کار درست گفتار

قَاتِلُوا الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَلَا بِالْيَوْمِ

کارزار کنید با آنانکه ایمان ندارند بخدای ونه بروز

الْاٰخِرِ وَلَا يُحَرِّمُوْنَ مَا حَرَّمَ اللّٰهُ وَ

بازپسین وحرام نمیدانند آنرا که حرام کرد خدای و

رَسُوْلُهٗ وَلَا يَدِيْنُوْنَ دِيْنَ الْحَقِّ مِنَ

بیغمبراو واعتقاد نمیکنند دین اسلام را از

الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ حَتّٰى يُعْطُوا

آنانکه دادند ایشانرا توریه وانجیل تا

الْجِزْيَةَ عَنْ يَّدٍ وَّهُمْ صٰغِرُوْنَ

خراج مخصوص را از دست بنقد یا بگفتی وایشان خوار باشند

وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌ ابْنُ اللّٰهِ وَقَالَتْ
وگفتند جهودان عزیر پسر خدا است وگفتند
النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللّٰهِ ذَالِكَ قَوْلُهُمْ
ترسایان عیسی پسر خدا است آن گفتار ایشانست
بِأَفْوَاهِهِمْ يُضَاهِئُونَ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا
بدهنهای ایشان مانند میکنند گفتار ایشان گفتار آنانرا که کافر شدند
مِنْ قَبْلُ قَاتَلَهُمُ اللّٰهُ أَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ
پیش از زمان رسالت تو لعنت خدای بر ایشان باد مصروف میشوند از حق
اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا
گرفتند دست طاعت معاصی بر دلیل علماء خود را وزهاد خود را بمنزل خداوندان
مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا
از غیر معبود بودن وعیسی پسر مریم و
أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلٰهًا وَاحِدًا
نفرمودند ایشانرا مگر که پرستند خدای یکانه را
لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ
هیچ خداوند نیست مگر او
سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ
پاکست او از آنچه شرک می آرند
يُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا نُورَ اللّٰهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى
میخواهند که فرونشانند روشنی دین خدایرا بدهنهای ایشان ونمیخواهد
اللّٰهُ إِلَّا أَنْ يُتِمَّ نُورَهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ
خدای مگر که تمام گرداند روشنی دین خدایرا واگرچه نخواهند کافران
هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ
او آن خدایست که فرستاد پیغمبر خود را براه راست ودین صواب
لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ
تا غالب گرداند او را بر جنس دین همه را واگرچه نخواهند اهل شرک

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ كَثِيرًا مِنَ الْأَحْبَارِ
ای آنانکه ایمان آورده اند بدرستی که بسیاری از علماء یهود
وَالرُّهْبَانِ لَيَأْكُلُونَ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ
وزهاد ایشان هرآینه میخورند مالهای آدمیانرا بی وجه شرع بطریق رشوت
وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ
ومنع میکنند ازراه دین خدای وآنانکه گنج مینهند
الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يُنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ
زر را ونقره را ونفقه نمیکنند از اخراج زکوة آن در راه دین خدای
فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ يَوْمَ يُحْمَىٰ عَلَيْهَا فِي نَارِ
پس مژده ده ایشانرا بعذابی دردناک روزی که گرم کنند بر آن زر وسیم در آتش
جَهَنَّمَ فَتُكْوَىٰ بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَ
دوزخ پس داغ کنند بآن پیشانیهای ایشانرا وپهلوهای ایشانرا
ظُهُورُهُمْ هَٰذَا مَا كَنَزْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ
وپشتهای ایشانرا این زریست که گنج نهادید برای خویشتن
فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْنِزُونَ إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ
پس بچشید وبال آنچه بودید شما گنج مینهادید بدستی که شمار ماهها
عِنْدَ اللّٰهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ اللّٰهِ يَوْمَ
نزد حکم خدای دوازده ماهست بیقران در لوح محفوظ خدای روزی
خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرُمٌ ذَٰلِكَ
که آفرید اسمانها وزمین را از آن ماهها چهار ماه حرام رجب وذوالقعده وذوالحجه ومحرم
الدِّينُ الْقَيِّمُ فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِنَّ أَنْفُسَكُمْ
دین راست پس ظلم مکنید در هماندر این ماهها بر خود باستحلال آن
وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ
وکارزار کنید با اهل شرک همه ایشان چنانچه کارزار میکنند باشما
كَافَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللّٰهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ
همگان وبدانید که خدای با پرهیزگارانست

إِنَّمَا النَّسِيٓءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُضَلُّ بِهِ الَّذِينَ
بدرستی ناخوشست ما حرام را نیک فرونی است در کفر بدان بخطای گمراه کرده میشوند آن کسان که
كَفَرُوا يُحِلُّونَهُ عَامًا وَيُحَرِّمُونَهُ عَامًا
کافر شدند حلال میدارند آنرا سالی و حرام میدارند آنرا سالی
لِّيُوَاطِـُٔوا عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ فَيُحِلُّوا مَا حَرَّمَ اللَّهُ زُيِّنَ
تا موافق گردانند شمار آنچه حرام کرده اند خدای پس حلال شمرند آنرا که حرام کرد خدای آراسته شد
لَهُمْ سُوٓءُ أَعْمَالِهِمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ
برای ایشان بدی کارهای ایشان و خدای راه ننماید ان گروه را که اصرار نمایند بر کفر
يَـٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمُ انفِرُوا
ای آنانکه ایمان آوردید چیست شما را که چون گفته شود مر شما را بروید
فِي سَبِيلِ اللَّهِ اثَّاقَلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ أَرَضِيتُم بِالْحَيَوٰةِ الدُّنْيَا
در دین خدای گرانی نمایید سوی زمین یعنی تعوق نمایید آیا راضی شدید بزندگانی این جهان
مِنَ الْآخِرَةِ ۚ فَمَا مَتَاعُ الْحَيَوٰةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ
بجای آخرت پس نیست برخورداری زندگانی این جهان در جنب آن جهان مگر اندکی
إِلَّا تَنفِرُوا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا
اگر نروید بجهاد عذاب نماید شما را عذابی دردناک و عوض آرد
غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ شَيْـًٔا ۗ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
جز شما و زیان نرسانید باو هیچ چیز بترک جهاد خدا را و خدای بر همه چیز
إِلَّا تَنصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِيَ اثْنَيْنِ
اگر یاری ندهید محمد را پس بتحقیق یاری داد او را خدای چون خواستند که اخراج کنند او را از مکه
إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا ۖ فَأَنزَلَ
چون ان دو تن در غار بودند آنگاه که میگفت رسول مر صاحب خود را ابوبکر صدیق اندوهگین مباش که بدرستی خدای
اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَّمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ
آرامش خود را بر او و قوت داد او را بلشکرهای که ندیدید شما آنرا و گردانید
كَفَرُوا السُّفْلَىٰ ۗ وَكَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا ۗ وَاللَّهُ عَزِيزٌ
کافر شدند زیر و دعوت خدای اسلام بالا و خدای غالب و توانا

انفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا بِأَمْوَٰلِكُمْ وَ
بروید سبک سلاح و گران سلاح و جهاد کنید بمالهای شما و
أَنفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۚ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ
نفسهای شما در راه دین خدای آنکه شما را بهترست
لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ لَوْ كَانَ
مر شما را اگر هستید که بدانید اگر باشد
عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا
آنچه آن بچیزی اندک شما را منفعتی سهل و سفری متوسط
لَّاتَّبَعُوكَ وَلَٰكِن بَعُدَتْ عَلَيْهِمُ
مر ترا متابعت نمودندی ولیکن دور شد بر ایشان
الشُّقَّةُ ۚ وَسَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَوِ اسْتَطَعْنَا
مسافت یا مشقت و زود سوگند خورند بخدای که اگر توانستی
لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ يُهْلِكُونَ أَنفُسَهُمْ
بیرون آمدی با شما هلاک میکنند نفسهای خود را بدروغ
وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ
و خدای میداند که ایشان در دروغ گویانند
عَفَا اللَّهُ عَنكَ لِمَ أَذِنتَ لَهُمْ حَتَّىٰ
عفو فرمود خدای از تو چرا دستوری دادی مر ایشانرا تا
يَتَبَيَّنَ لَكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَتَعْلَمَ
ظاهر شده مر ترا آنانکه راست گفتند و بدانستی
الْكَاذِبِينَ لَا يَسْتَـْٔذِنُكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ
دروغ گویانرا دستوری نخواهند از تو آنانکه ایمان آرند
بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَن يُجَٰهِدُوا
بخدای و روز بازپسین که جهاد کنند
بِأَمْوَٰلِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ
بمالهای خود و نفسهای خود و خدای داناست بپرهیزگاران

إِنَّمَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
بدرستی که دستوری خواهند ازتو آنانکه ایمان ندارند بخدای وروز
الْآخِرِ وَارْتَابَتْ قُلُوبُهُمْ فَهُمْ فِي رَيْبِهِمْ
بازپسین وبا کامنت دلهای ایشان پس ایشان در گمان ایشان
يَتَرَدَّدُونَ ۞ وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً
دودلند واگر خواستندی بیرون آمدن را مرایند ساز دادندی برای آن آلتی که باید
وَلَٰكِنْ كَرِهَ اللَّهُ انْبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ وَقِيلَ اقْعُدُوا
ولیکن نخواست خدای خروج ایشانرا پس ضعیف گردانید ایشانرا دامان رغبت در دادن ایشان و گفته شد
مَعَ الْقَاعِدِينَ لَوْ خَرَجُوا فِيكُمْ مَا زَادُوكُمْ
با نشستگان از مردان با زنان وکودکان آمدنی در میان شما بیرون
إِلَّا خَبَالًا وَلَأَوْضَعُوا خِلَالَكُمْ يَبْغُونَكُمُ الْفِتْنَةَ
مگر فساد ومرایند بشتاب رانندگی شتر را میان شما بافساد وبجویند میان شما
وَفِيكُمْ سَمَّاعُونَ لَهُمْ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ
ودرمیان شما شنوندگان اخبار برای ایشان وخدای داناست بحال ستمکاران
لَقَدِ ابْتَغَوُا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ وَقَلَّبُوا لَكَ الْأُمُورَ حَتَّىٰ جَاءَ
بحقیقت جستند افساد کار دین را پیش از غزوه تبوک ودر گردانیدند برای ابطال کارتو کارهای حیله ها را تا آنکه آمد
الْحَقُّ وَظَهَرَ أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ كَارِهُونَ ۞ وَمِنْهُمْ مَنْ
نصرت حق وغالب شد دین خدای وایشان خواهان نبودند واز ایشانست کسی
يَقُولُ ائْذَنْ لِي وَلَا تَفْتِنِّي ۗ أَلَا فِي الْفِتْنَةِ سَقَطُوا ۗ
که میگوید دستوری ده مرا ودر بند مینداز مرا بآنکه بیرون نخواهم آمد بزه مخالفت افتادند
وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ۞ إِنْ تُصِبْكَ
وبدرستی که دوزخ فراگیرنده است کافران اگر رسد بتو
حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ ۖ وَإِنْ تُصِبْكَ مُصِيبَةٌ يَقُولُوا قَدْ
نیکی غلبه گردانند ایشانرا واگر رسد بتو حالتی بد گویند بحقیقت
أَخَذْنَا أَمْرَنَا مِنْ قَبْلُ وَيَتَوَلَّوْا وَهُمْ فَرِحُونَ ۞
کار ما را بحزم واحتیاط پیش از این واعراض کنند از محل تعجب وحال آنکه ایشان شادان باشند

قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا ۚ هُوَ
بگوی هرگز نرسد بما مگر آنچه تقدیر فرموده خدای برای ما او
مَوْلَانَا ۚ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ
خداوند کارماست وبر فضل خدای باید که اعتماد نمایند مومنان
قُلْ هَلْ تَرَبَّصُونَ بِنَا إِلَّا إِحْدَى الْحُسْنَيَيْنِ ۖ وَ
بگو هیچ چشم میدارید بما مگر یکی ازدو حال نیکوتر نصرت وغنیمت یا شهادت
نَحْنُ نَتَرَبَّصُ بِكُمْ أَنْ يُصِيبَكُمُ اللَّهُ بِعَذَابٍ
وما چشم میداریم بشما که رساند بشما خدای عذابی
مِنْ عِنْدِهِ أَوْ بِأَيْدِينَا ۖ فَتَرَبَّصُوا إِنَّا مَعَكُمْ
از نزد قدرت او یا بدستهای ما پس چشم دارید که ما نیز باشما
مُتَرَبِّصُونَ ۞ قُلْ أَنْفِقُوا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا
چشم دارندگانیم بگو نفقه کنید حال آنکه بصورت فرمان برداری نمایید یا ناخوشی
لَنْ يُتَقَبَّلَ مِنْكُمْ ۖ إِنَّكُمْ كُنْتُمْ قَوْمًا فَاسِقِينَ
هرگز قبول کرده نشود از شما که بدرستی شما هستید گروهی خارج از طاعت
وَمَا مَنَعَهُمْ أَنْ تُقْبَلَ مِنْهُمْ نَفَقَاتُهُمْ إِلَّا أَنَّهُمْ
وباز نداشت ایشانرا که قبول کرده شود از ایشان نفقه های ایشان مگر آنکه ایشان
كَفَرُوا بِاللَّهِ وَبِرَسُولِهِ وَلَا يَأْتُونَ الصَّلَاةَ
کافر شدند بخدای وبپیغمبر او ونمی آیند بنماز
إِلَّا وَهُمْ كُسَالَىٰ وَلَا يُنْفِقُونَ إِلَّا وَهُمْ
مگر حال آنکه ناکسل آنند ونفقه نمیکنند مگر حال آنکه
كَارِهُونَ ۞ فَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ ۚ
ناخواهان آنند پس باید که بشگفت نیاردترا مالهای ایشان ونه فرزندان ایشان
إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الْحَيَاةِ
بدرستی که میخواهد خدای که عذاب فرماید ایشانرا بآن در زندگانی
الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ۞
این جهان با آفات ومصائب وبیرون آید ارواح ایشان وهم کافر باشند

وَيَحْلِفُونَ بِاللّٰهِ إِنَّهُمْ لَمِنْكُمْ ۖ وَمَا هُمْ
وسوگند میخورند بخدای که بدرستی ایشان هرآینه از شمااند ونه اند ایشان

مِّنْكُمْ وَلٰكِنَّهُمْ قَوْمٌ يَفْرَقُونَ ۝ لَوْ
از شما ولیکن ایشان گروهی اند که میترسند از عقاب عاجل اگر

يَجِدُونَ مَلْجَأً أَوْ مَغَارَاتٍ أَوْ مُدَّخَلًا
یابند پناهگاهی یا غارهایی یا جای درشدنی

لَّوَلَّوْا إِلَيْهِ وَهُمْ يَجْمَحُونَ ۝ وَمِنْهُم مَّن
هرآینه روی گردانیدندی سوی آن وحال آنکه ایشان سرکشی نمودندی واز ایشانست کسی که

يَلْمِزُكَ فِي الصَّدَقَاتِ ۚ فَإِنْ أُعْطُوا مِنْهَا
عیب میجوید ترا در قسمت زکوتها پس اگر دهند شان ازان

رَضُوا وَإِن لَّمْ يُعْطَوْا مِنْهَا إِذَا هُمْ يَسْخَطُونَ ۝
خشنود شوند واگر ندهند شان ازان ناگهان ایشان ناخشنودی نمایند

وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَا آتَاهُمُ اللّٰهُ وَرَسُولُهُ ۙ
واگر آنچه که ایشان پسندیدندی انرا که داده ایشانرا خدای وپیغمبراو

وَقَالُوا حَسْبُنَا اللّٰهُ سَيُؤْتِينَا اللّٰهُ مِن فَضْلِهِ
وگفتندی بسنده است خدای زود بود که بدهد ما را خدای از فضل او

وَرَسُولُهُ إِنَّا إِلَى اللّٰهِ رَاغِبُونَ ۝ إِنَّمَا
وپیغمبراو بدرستی ما سوی فضل خدای رغبت نمایندهایم بدرستی که

الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسَاكِينِ وَ
مالهای زکوة برای درویشان وبیچارگان و

الْعَامِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي
کارکنان بران یعنی گردآورندگان زکوة والفت دادهٔ شدگان دلهای ایشان جون اشراف که یا عطا ایشان اسلام ایشان متوقع

الرِّقَابِ وَالْغَارِمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَابْنِ
آزاد شدن بندگان ومردم وامداران ودر جهاد برای خدای ودر حق

السَّبِيلِ ۖ فَرِيضَةً مِّنَ اللّٰهِ ۗ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ
مسافر منقطع از مال خود وطریق گذر کننده از خدای وخدای دانا است درست کار

وَمِنْهُمُ الَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ أُذُنٌ
واز ایشانست کسانی که میرنجانند پیغمبر را ومیگویند او صدیق گوش است

قُلْ أُذُنُ خَيْرٍ لَّكُمْ يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَيُؤْمِنُ
بگو شنوا نیکی است برای شما ایمان می آرد بخدای وتصدیق مینماید

لِلْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةٌ لِّلَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ ۚ
مومنانرا ورحمتی است برای آنانکه ایمان آوردند از شما

وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ اللّٰهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ
وآنانکه میرنجانند پیغمبر فرستادهٔ خدایرا مرایشانراست عذابی دردناک

يَحْلِفُونَ بِاللّٰهِ لَكُمْ لِيُرْضُوكُمْ ۚ وَاللّٰهُ وَرَسُولُهُ
سوگند میخورند بخدای برای شما تا خشنودی کنند شما را وخدای وپیغمبراو

أَحَقُّ أَن يُرْضُوهُ إِن كَانُوا مُؤْمِنِينَ ۝ أَلَمْ يَعْلَمُوا
سزاوارتر است که رضای طلبند او اگر هستند از اهل ایمان آیا ندانستند

أَنَّهُ مَن يُحَادِدِ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ فَأَنَّ لَهُ نَارَ
که هر که مخالفت نماید با خدای وپیغمبراو پس ثابت است که او راست آتش

جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا ۗ ذٰلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيمُ
دوزخ حال آنکه جاوید بود دران آن فضیحت بزرگ است

يَحْذَرُ الْمُنَافِقُونَ أَن تُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ سُورَةٌ
احتراز میکند اهل نفاق که فرو فرستاده میشود بریشان سورة بعضی از قول

تُنَبِّئُهُم بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ ۚ قُلِ اسْتَهْزِئُوا ۖ إِنَّ
که آگاهانند ایشانرا بآنچه در دلهای ایشانست بگو مسخره کنید که بدرستی

اللّٰهَ مُخْرِجٌ مَّا تَحْذَرُونَ ۝ وَلَئِن سَأَلْتَهُمْ
خدای ظاهر کننده است آنرا که حذر میکنید واگر پرسی ازایشان

لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ ۚ قُلْ أَبِاللّٰهِ
هرآینه گویند بدرستی ما بودیم شروع میکردیم ودر بازی میکردیم بگو آیا بخدای

وَآيَاتِهِ وَرَسُولِهِ كُنتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ ۝
وآیتهای او وپیغمبراو بودید مسخره میکنید

لَا تَعْتَذِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ ۚ إِنْ نَعْفُ عَنْ
عذر مخواهید تحقیق کافر شدید پس از ایمان شما اگر عفو فرمایم از
طَائِفَةٍ مِنْكُمْ نُعَذِّبْ طَائِفَةً بِأَنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ
گروهی از شما بامانند تعذیب کنیم گروهی بسبب آنکه ایشان
الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ بَعْضُهُمْ مِنْ بَعْضٍ ۘ يَأْمُرُونَ
مردان بانفاق وزنان بانفاق بعضی از ایشان از جنس بعضی اند میفرمایند
بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ ۚ
بنا کردنی و باز میدارند از کردنی و فرو میآرند دستهای ایشان را از انفاق
یعنی بخل مینمایند و در طاعت خدای
نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ ۚ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ هُمُ
فراموش کرد طاعت خدایرا پس منع فرمود ایشانرا از رحمت بدرستی که منافقان ایشانند
خارج از طاعت خدای تعالی و عدول
الْفَاسِقُونَ ۞ وَعَدَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ
از دایرهٔ خیر و ازین فیض الله تعالی وعده فرمود خدای مردان بانفاق را وزنان بانفاق را
وَالْكُفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ هِيَ حَسْبُهُمْ ۚ
وکافران را آتش دوزخ حال آنکه جاویدان باشند در آن آتش بسنده ایشانرا
وَلَعَنَهُمُ اللَّهُ ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُقِيمٌ ۞ كَالَّذِينَ
و دور کرده اند ایشانرا خدای از رحمت و مر ایشانراست عذابی دایم شما مانند آنانیکه
مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَأَكْثَرَ
از پیش از شما بودند سخت تر از شما بتنا وری و بیشتر
أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا ۚ فَاسْتَمْتَعُوا بِخَلَاقِهِمْ فَاسْتَمْتَعْتُمْ
مالها و فرزندان پس تمتع گرفتند بنصیب خود پس تمتع گرفتید شما
بِخَلَاقِكُمْ كَمَا اسْتَمْتَعَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ بِخَلَاقِهِمْ
بنصیب خود چنانچه تمتع گرفتند آنانکه پیش از شما بودند بنصیب ایشان
وَخُضْتُمْ كَالَّذِي خَاضُوا ۚ أُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي
و شروع کردید در باطل چون شروع کردند آنانکه ضایع است کارهای ایشان در
الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۚ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ۞
جهان نفع و زیان و در جهان واپسین و ایشانند زیان کاران

ادج ک ش

ادج ک ش ع ۶

للعتمه عب

أَلَمْ يَأْتِهِمْ نَبَأُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ
آیا نیامد بدیشان خبر آنانکه از پیش از ایشان گروه نوح و عاد
وَثَمُودَ وَقَوْمِ إِبْرَاهِيمَ وَأَصْحَابِ مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكَاتِ ۚ
و ثمود و گروه ابرهیم و ملازمان قبیلهٔ مدین و مدائن اقوام لوط
أَتَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ ۖ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ
آمدند بدیشان پیغمبران ایشان با معجزات روشن پس خدای ستم نفرمود بر ایشان
وَلَٰكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ۞ وَالْمُؤْمِنُونَ وَ
ولیکن بودند بر خود ستم میکردند و مردان با ایمان
الْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ ۘ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
وزنان با ایمان بهری از ایشان دوستان بعضی اند بعضی میفرمایند بکردنی
وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَ
و باز میدارند از ناکردنی و بپای میدارند یعنی ادا میکنند جنابچه می باید نمازرا
يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۚ
میدهند حق خدایرا از مال و فرمان برداری مینمایند خدایرا و پیغمبر او را
أُولَٰئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ ۗ إِنَّ اللَّهَ
آنان زود باشد که رحمت کند خدای بر ایشان بدرستی که خدای
وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ
وعده فرمود خدای مردان با ایمان را و زنان با ایمانرا بهشتانهای که میرود از
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتِ عَدْنٍ ۚ
زیر درختان آن جویها حال آنکه جاویدان باشند در آن و جایهای خوش در بهشتهای عدن
وَرِضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ أَكْبَرُ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ
و خشنودی از خدای بزرگتر است آن بیروزی بزرگ
يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ
ای پیغمبر جهاد نمای با کافران بشمشیر و با منافقان بحجت و درشتی کن
عَلَيْهِمْ ۚ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ ۖ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ
بر ایشان و جای ایشان دوزخ است و بد جای بازگشتن آن

يَحْلِفُونَ بِاللّٰهِ مَا قَالُوا وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ
سوگند میخورند بخدای که نگفتند وبحقیقت گفتند سخن کفررا

وَكَفَرُوا بَعْدَ اِسْلَامِهِمْ وَهَمُّوا بِمَا لَمْ يَنَالُوا
وکافرشدند پس از انقیاد ایشان وقصد کردند بچیزی که نیافتند

وَمَا نَقَمُوا اِلَّا اَنْ اَغْنٰىهُمُ اللّٰهُ وَرَسُولُهُ مِنْ فَضْلِهِ
وعیب نکردند اسلام ایشانرا مگر آنکه بی نیاز گردانید ایشانرا خدا ورسول او از تفضل خود

فَاِنْ يَتُوبُوا يَكُ خَيْرًا لَهُمْ وَاِنْ يَتَوَلَّوْا يُعَذِّبْهُمُ
پس اگر توبه کنند باشد آن بهتر مرایشانرا واگر اعراض کنند عذاب فرماید ایشانرا

اللّٰهُ عَذَابًا اَلِيمًا فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَمَا لَهُمْ
خدای عذابی دردناک در دنیا بقتل ودرجهان آخرت ونیست مرایشانرا

فِي الْاَرْضِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ۝ وَمِنْهُمْ مَنْ
در زمین هیچ دوستی ونه یاری دهنده واز ایشانست کسی

عٰهَدَ اللّٰهَ لَئِنْ اٰتٰىنَا مِنْ فَضْلِهِ لَنَصَّدَّقَنَّ
عهد کرد باخدای که اگر بدهد ما را از فضل خود هرآینه صدقه

وَلَنَكُونَنَّ مِنَ الصّٰلِحِينَ ۝ فَلَمَّا اٰتٰىهُمْ مِنْ
وهرآینه باشیم از نیکان پس چون داد ایشانرا از

فَضْلِهِ بَخِلُوا بِهِ وَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ فَاَعْقَبَهُمْ
عطای خود بخیلی نمودند بآن وروگردانیدند واعراض کردند واینان معتادند باعراض پس بازپی

نِفَاقًا فِي قُلُوبِهِمْ اِلٰى يَوْمِ يَلْقَوْنَهُ بِمَا
نفاقی در دلهای ایشان تا روزی که برسند بجزای خلاف

اَخْلَفُوا اللّٰهَ مَا وَعَدُوهُ وَبِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ
خلاف کردند باخدای انچه وعده کردند باو وبسبب انچه بودند دروغ میگفتند

اَلَمْ يَعْلَمُوا اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَ
آیا ندانستند که خدای میداند نهان ایشانرا و

نَجْوٰىهُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ
راز ایشانرا وانکه خدای

اَلَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ
انانکه عیب میجویند متبرعانرا از اهل ایمان در صدقها

وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ اِلَّا جُهْدَهُمْ فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ سَخِرَ
وآنانرا که نمی یابند مگر مقدار طاقت ایشان پس فسوس میدارند ایشانرا خدا فسوس میدارد

اللّٰهُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ۝ اِسْتَغْفِرْ لَهُمْ اَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ
خدای ومرایشانراست عذابی دردناک امرزش خواه برای ایشان یا امرزش مخواه برای

اِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللّٰهُ لَهُمْ ذٰلِكَ
اگر آمرزش خواهی برای ایشان هفتاد بار هرگز نیامرزد خدای مرایشانرا

بِاَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفٰسِقِينَ
بسبب انکه ایشان کافرشدند بخدای وبپیغمبر او وخدای راه ننماید گروه خارج از طاعت را

فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ خِلٰفَ رَسُولِ اللّٰهِ وَكَرِهُوا
شاد شدند بازماندگان بمدینه بنشستن ایشان بعد از رفتن بیغمبر خدای ونخواستند

اَنْ يُجَاهِدُوا بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ
که جهاد نمایند بمالهای ایشان وتنهای ایشان در راه دین خدای

وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ ۝ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ اَشَدُّ حَرًّا ۝
وگفتند مروید در گرما بگو آتش دوزخ سخت تراست بگرمی

لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ ۝ فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلًا وَلْيَبْكُوا
اگر میدانستند پس بخندند خندیدن اندك وبگریند

كَثِيرًا ۝ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝ فَاِنْ رَجَعَكَ اللّٰهُ
گریه بسیار پاداش دادن بانچه میکردند پس اگر بازگردانید

اِلٰى طَائِفَةٍ مِنْهُمْ فَاسْتَاْذَنُوكَ لِلْخُرُوجِ فَقُلْ لَنْ
سوی طایفه ایشان پس دستوری خواهند ترا برای بیرون آمدن بغزوه دیگر پس بگو هرگز

تَخْرُجُوا مَعِيَ اَبَدًا وَلَنْ تُقَاتِلُوا مَعِيَ عَدُوًّا اِنَّكُمْ
بیرون نیایید بامن هرگز وبدشمن قتال نکنید همانا شما

رَضِيتُمْ بِالْقُعُودِ اَوَّلَ مَرَّةٍ فَاقْعُدُوا مَعَ الْخَالِفِينَ
راضی شدید بنشستن نخست بار پس بنشینید با بازماندگان

وَلَا تُصَلِّ عَلٰٓى اَحَدٍ مِّنْهُمْ مَّاتَ اَبَدًا وَّلَا تَقُمْ عَلٰى
وهرگز نماز مگزار بر هیچ یك از ایشان كه مرده باشد و حاضر مشو بر
قَبْرِهٖ ؕ اِنَّهُمْ كَفَرُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ وَمَاتُوْا وَهُمْ
گور او كه بدستی كه ایشان بكافر شدند بخدای و بپیغمبر او و مردند و ایشان
فٰسِقُوْنَ ۝ وَلَا تُعْجِبْكَ اَمْوَالُهُمْ وَاَوْلَادُهُمْ ؕ اِنَّمَا
خارج بودند از طاعت و باید كه بشگفت نیارد ترا خواستهای ایشان و فرزندان ایشان بدستی كه
يُرِيْدُ اللّٰهُ اَنْ يُّعَذِّبَهُمْ بِهَا فِى الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ
میخواهد خدای كه عذاب فرماید ایشانرا بآن در دین جهان و بیرون آید
اَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كٰفِرُوْنَ ۝ وَاِذَآ اُنْزِلَتْ سُوْرَةٌ
ارواح ایشان و ایشان كافر باشند و چون فرستاده شود بعضی از قران
اَنْ اٰمِنُوْا بِاللّٰهِ وَجَاهِدُوْا مَعَ رَسُوْلِهِ
كه ایمان آرید بخدای و جهاد نمایید در صحبت بپیغمبر او
اسْتَاْذَنَكَ اُولُوا الطَّوْلِ مِنْهُمْ وَقَالُوْا
دستوری خواهند از تو خداوندان فزونی مال از ایشان و گویند
ذَرْنَا نَكُنْ مَّعَ الْقٰعِدِيْنَ ۝ رَضُوْا بِاَنْ
بگذار ما را تا باشیم با نشستگان كه اصحاب اعذارند راضی شدند بآنكه
يَّكُوْنُوْا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلٰى
باشند با باز ماندگان ایشان و مهر نهاده شد بر
قُلُوْبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُوْنَ ۝ لٰكِنِ
دلهای ایشان پس ایشان نمی یابند فهم جهاد را لیك
الرَّسُوْلُ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهٗ
پیغمبر فرستاده محمد و آنانكه ایمان آوردند با او
جٰهَدُوْا بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ ؕ وَاُولٰٓئِكَ
كوشش نمودند بمالهای ایشان و تنهای ایشان آنان
لَهُمُ الْخَيْرٰتُ ۫ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ۝
مر ایشانرا نیكیها در دو جهان و ایشانند رستگان

اَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِىْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ
آماده كرده خدای برای ایشان بوستانهائی كه میرود از زیر درختان آن جویها
خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ؕ ذٰلِكَ [illegible] عب
حال آنكه جاوید باشند در آن آن بیروزی بزرگست
وَجَآءَ الْمُعَذِّرُوْنَ مِنَ الْاَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ
آمدند معذران از اهل بادیه تا دستوری دهند ایشانرا در تخلف و نشستند
الَّذِيْنَ كَذَبُوا اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ ؕ سَيُصِيْبُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا
آنانكه دروغ گفتند با خدای و پیغمبر او زود بود كه رسد بآنانكه كافر شدند
مِنْهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ۝ لَيْسَ عَلَى الضُّعَفَآءِ وَلَا عَلَى
از ایشان عذابی دردناك و دردمند جهان بقتل و در جهان باتش نیست بر ضعیفان و نه بر
الْمَرْضٰى وَلَا عَلَى الَّذِيْنَ لَا يَجِدُوْنَ مَا يُنْفِقُوْنَ
بیماران و نه بر آنانكه دریابند آنچه نفقه راه كنند
حَرَجٌ اِذَا نَصَحُوْا لِلّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ ؕ مَا عَلَى
بزه چون حق اخلاص نگاه دارند خدایرا و بپیغمبر او نیست بر
الْمُحْسِنِيْنَ مِنْ سَبِيْلٍ ؕ وَاللّٰهُ
نیكوكاران هیچ طریق عذاب و خدای آمرزگارست مهربان
وَلَا عَلَى الَّذِيْنَ اِذَا مَآ اَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَآ اَجِدُ
و نه بر آنانكه چون آیند تو نامرا نوب دهی ایشانرا حاملانكه توبی نمی یابم
مَآ اَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ ۖ تَوَلَّوْا وَّاَعْيُنُهُمْ تَفِيْضُ مِنَ الدَّمْعِ
آنچه برنشانم شمارا بران بازگردند از تو و چشمهای ایشان میرود از اشك
حَزَنًا اَلَّا يَجِدُوْا مَا يُنْفِقُوْنَ ؕ اِنَّمَا السَّبِيْلُ عَلَى الَّذِيْنَ
برای اندوه آنكه نمی یابند آنچه نفقه كنند بدرستی كه راه عتاب بر آنانست
يَسْتَاْذِنُوْنَكَ وَهُمْ اَغْنِيَآءُ ۚ رَضُوْا بِاَنْ يَّكُوْنُوْا مَعَ
كه دستوری میطلبند از تو و حال آنكه ایشان توانگرانند راضی شدند بآنكه باشند با
الْخَوَالِفِ ۙ وَطَبَعَ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوْبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ۝
باز ماندگان و مهر نهاد خدای بر دلهای ایشان پس ایشان نمی دانند

يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذَا رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ ۚ
عذر میآرند سوی شما چون باز گشتید شما سوی ایشان

قُلْ لَا تَعْتَذِرُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكُمْ قَدْ نَبَّأَنَا اللَّهُ مِنْ
بگو عذر مخواهید هرگز باور نداریم شما را بحقیقت آگاهانید ما را خدای از

أَخْبَارِكُمْ ۖ وَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ ثُمَّ
خبرهای شما زود بود که ظاهر گرداند خدای کار شما را و پیغمبر او پس

تُرَدُّونَ إِلَىٰ عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ
باز گردانیده شوید سوی دانای نهان و حاضر پس بیاگاهاند شما را

بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ سَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ إِذَا انْقَلَبْتُمْ
بآنچه هستید که میکنید زود بود که سوگند خورند بخدای برای شما چون باز گردید شما

إِلَيْهِمْ لِتُعْرِضُوا عَنْهُمْ ۖ فَأَعْرِضُوا عَنْهُمْ ۖ إِنَّهُمْ
با ایشان تا اعراض کنید از ملامت ایشان پس اعراض کنید از ایشان که بدرستی ایشان

رِجْسٌ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ ۖ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ
خبیثند و جای ایشان دوزخ است برای پاداش آنچه هستند که میکسب کنند

يَحْلِفُونَ لَكُمْ لِتَرْضَوْا عَنْهُمْ ۖ فَإِنْ تَرْضَوْا
سوگند میخورند برای شما تا راضی شوید از ایشان پس اگر راضی شوید

عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَىٰ عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ
از ایشان پس بدرستی که خدای راضی نشود از گروه خارج از طاعت

الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا وَأَجْدَرُ أَلَّا يَعْلَمُوا حُدُودَ
اعرابیان سخت ترند بنا گرویدن و دورویی و سزاوارترند بآنکه ندانند مواضع تکالیف

مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ
آنرا که فرو فرستاد خدای بر پیغمبر او و خدای داناست درست کار درست گفتار

وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ مَغْرَمًا وَيَتَرَبَّصُ بِكُمُ
و از اعرابیان هست که میگیرد آنرا که میدهد غرامت و منتظر میباشد بشما

الدَّوَائِرَ ۚ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ ۗ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ
گردشهای روزگار بر ایشان گردش بدی و خدای شنواست دانا

وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
و از اعرابیان هست که ایمان میآرد بخدای و روز باز پسین

وَيَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ قُرُبَاتٍ عِنْدَ اللَّهِ وَصَلَوَاتِ
و میگیرد آنرا که نفقه میکند سبب نزدیکیها نزد خدای و سبب ادعیه

الرَّسُولِ ۚ أَلَا إِنَّهَا قُرْبَةٌ لَهُمْ ۚ سَيُدْخِلُهُمُ اللَّهُ
پیغمبر مر ایشان را بدرستی که آن سبب نزدیکیست مر ایشان را زود بود که در آرد ایشان را خدای

فِي رَحْمَتِهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ
در بخشایش خود بدرستی که خدای آمرزگارست مهربان

وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ
و پیشی گیرندگان نخستینان از آنانکه هجرت کردند از کسانه بدینه و از یارانی که

وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا
و آنانکه متابعت نمودند ایشان را بنیکوکاری خشنود شد خدای از ایشان بقبول طاعات و خشنود شدند

عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتَهَا الْأَنْهَارُ
از خدای بتوفیق طاعات و آماده کرد ایشان را برای ایشان بوستانهایی که میرود از فرود اشجارش جویها

خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۚ ذَٰلِكَ
حال آنکه جاویدانند دران همیشه آن

وَمِمَّنْ حَوْلَكُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ مُنَافِقُونَ ۚ وَمِنْ أَهْلِ
و از آنانکه حوالی شمایند از اعرابیان جمعی بانفاق و از ساکنان

الْمَدِينَةِ مَرَدُوا عَلَى النِّفَاقِ لَا تَعْلَمُهُمْ ۖ نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ ۚ
مدینه برسانیدن و مهارت نمودن بر نفاق نمیدانی ایشان را ما میدانیم ایشان را

سَنُعَذِّبُهُمْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ يُرَدُّونَ إِلَىٰ عَذَابٍ عَظِيمٍ
زود بود که عذاب فرمائیم ایشان را دو بار بفضیحت و عذاب قبر پس باز گردانیده شوند سوی عذابی بزرگ

وَآخَرُونَ اعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا وَآخَرَ
و دیگران که معترف شدند بگناهان ایشان آمیختند کردار نیکو را بکار دیگر

سَيِّئًا ۚ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ
بد شاید که خدای آنکه باز گردد بقبول توبه بر ایشان بدرستی که خدای

من تحتها بزیادة من د
من تحتها رسم مصحف مکه

خُذْ مِنْ اَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ
بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ ط اِنَّ صَلٰوتَكَ سَكَنٌ
لَّهُمْ ط وَاللّٰهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ
اَلَمْ يَعْلَمُوٓا اَنَّ اللّٰهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهٖ
وَيَاْخُذُ الصَّدَقَاتِ وَاَنَّ اللّٰهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ
وَقُلِ اعْمَلُوا فَسَيَرَى اللّٰهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهٗ وَالْمُؤْمِنُونَ ط
وَسَتُرَدُّونَ اِلٰى عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ
بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ع وَاٰخَرُونَ مُرْجَوْنَ لِاَمْرِ اللّٰهِ اِمَّا
يُعَذِّبُهُمْ وَاِمَّا يَتُوبُ عَلَيْهِمْ ط وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ
وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَّكُفْرًا
وَتَفْرِيقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ وَاِرْصَادًا لِّمَنْ حَارَبَ
اللّٰهَ وَرَسُولَهٗ مِنْ قَبْلُ ط وَلَيَحْلِفُنَّ اِنْ اَرَدْنَآ اِلَّا
الْحُسْنٰى ط وَاللّٰهُ يَشْهَدُ اِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ

لَا تَقُمْ فِيهِ اَبَدًا ط لَمَسْجِدٌ اُسِّسَ عَلَى التَّقْوٰى مِنْ اَوَّلِ
يَوْمٍ اَحَقُّ اَنْ تَقُومَ فِيهِ ط فِيهِ رِجَالٌ يُّحِبُّونَ
اَنْ يَّتَطَهَّرُوا ط وَاللّٰهُ يُحِبُّ الْمُطَّهِّرِينَ ۝ اَفَمَنْ اَسَّسَ
بُنْيَانَهٗ عَلٰى تَقْوٰى مِنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ ط
اَمْ مَّنْ اَسَّسَ بُنْيَانَهٗ عَلٰى شَفَا جُرُفٍ هَارٍ
فَانْهَارَ بِهٖ فِي نَارِ جَهَنَّمَ ط وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الظّٰلِمِينَ ۝ لَا يَزَالُ بُنْيَانُهُمُ الَّذِي بَنَوْا رِيبَةً فِي
قُلُوبِهِمْ اِلَّآ اَنْ تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ ط وَاللّٰهُ
اِنَّ اللّٰهَ اشْتَرٰى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اَنْفُسَهُمْ وَاَمْوَالَهُمْ بِاَنَّ
لَهُمُ الْجَنَّةَ ط يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ
وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرٰىةِ وَالْاِنْجِيلِ وَالْقُرْاٰنِ ط
وَمَنْ اَوْفٰى بِعَهْدِهٖ مِنَ اللّٰهِ فَاسْتَبْشِرُوا بِبَيْعِكُمُ
الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهٖ ط وَذٰلِكَ هُوَ

التَّائِبُونَ الْعَابِدُونَ الْحَامِدُونَ السَّائِحُونَ
ایشان توبه کارانند خدای پرستان ستایش کنان خدایرا روزه داران یا طلبه علم

الرَّاكِعُونَ السَّاجِدُونَ الْآمِرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
رکوع کنندگان سجود کنندگان فرماینده کان بکردنی

وَالنَّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ
وباز دارندگان از ناکردنی ونگاه دارندگان مراوامر ونواهی

اللّٰهِ ؕ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ۞ مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ
خدایرا ومژده ده مومنانرا نشاید مر پیغمبررا والذین

اٰمَنُوْٓا اَنْ يَّسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوٓا
ایمان آوردند که آمرزش خواهند برای اهل شرک والو جه باشند

اُولِي قُرْبٰى مِنْۢ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ اَنَّهُمْ
خداوند خویشی ازان پس که ظاهر شد مرایشانرا که ایشان

اَصْحٰبُ الْجَحِيمِ ۞ وَمَا كَانَ اسْتِغْفَارُ اِبْرٰهِيمَ
ملازمان دوزخ اند بسبب سوت بکفر ومردند آمرزش خواستن ابراهیم

لِاَبِيهِ اِلَّا عَنْ مَّوْعِدَةٍ وَّعَدَهَآ اِيَّاهُ ۚ فَلَمَّا تَبَيَّنَ
مر پدر اورا مگر از وعده که وعده داده بآن وعده اورا پس انگاه که ظاهر شد

لَهٗٓ اَنَّهٗ عَدُوٌّ لِّلّٰهِ تَبَرَّاَ مِنْهُ ؕ اِنَّ اِبْرٰهِيمَ لَاَوَّاهٌ
مراورا که او دشمن خدایست بیزار شد ابراهیم ازید وبدستی ابراهیم هراینه

حَلِيمٌ ۞ وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ اِذْ هَدٰىهُمْ
حلم فراگیرنده است از خوف عقاب خدا ونخواهد خدای که مواخذه کند گروهی پس ازان زمان که راه نمود ایشانرا

حَتّٰى يُبَيِّنَ لَهُمْ مَّا يَتَّقُوْنَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ
تا بیان کند برای ایشان انچه باید که ازان اجتناب کنند بدستی که خدای بهمه چیزی داناست

اِنَّ اللّٰهَ لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ يُحْيٖ وَيُمِيتُ ؕ
بدستی که خدای مراوراست پادشاهی آسمانها وزمین زنده گردانند وی میراند

وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ وَّلِيٍّ وَّلَا نَصِيرٍ
ونیست شمارا از غیر خدای هیچ دوستی ونه یاری دهنده

لَقَدْ تَّابَ اللّٰهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهٰجِرِينَ وَالْاَنْصَارِ الَّذِينَ
بحقیقت بازگشت خدای برحمت بر پیغمبر یعنی اذن منافقان ومهاجران مکه ویاران مدینه آنانکه

اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْۢ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ
متابعت نمودند اورا درهنگام دشواری کار پس ازانکه نزدیک بود که

فَرِيقٍ مِّنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ ؕ اِنَّهٗ بِهِمْ
گروهی ازایشان پس باز گشت برحمت برایشان بدستی که او بایشان مهربانست بخشایش

وَعَلَى الثَّلٰثَةِ الَّذِينَ خُلِّفُوا ؕ حَتّٰٓى اِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْاَرْضُ
وتوبه داد آن سه گروه که باز گذاشته شدند تا وقتیکه زمین برایشان

بِمَا رَحُبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ اَنْفُسُهُمْ وَظَنُّوْٓا اَنْ لَّا مَلْجَاَ مِنَ اللّٰهِ
باسعت ان وتنگ شد برایشان ارواح ایشان درهاجساد ودانستند که هیچ پناه گاه

اِلَّآ اِلَيْهِ ؕ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا ؕ اِنَّ اللّٰهَ
مگر سوی او پس باز گشت برایشان برحمت تا توفیق توبه یافتند بدستی که خدای

يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَكُونُوا مَعَ الصّٰدِقِينَ
ای آنانکه ایمان آوردید بترسید از خدای وباشید مصاحب راستگویان

مَا كَانَ لِاَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنْ حَوْلَهُمْ مِّنَ الْاَعْرَابِ
نشاید مر ساکنان مدینه را ونه مر که حوالی ایشانست از اهل بادیه

اَنْ يَّتَخَلَّفُوا عَنْ رَّسُولِ اللّٰهِ وَلَا يَرْغَبُوا بِاَنْفُسِهِمْ
که باز مانند در غزوات از پیغمبر خدای ونه که رغبت کنند بسبب صلاح وبها خود

عَنْ نَّفْسِهٖ ؕ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَاٌ وَّلَا نَصَبٌ وَّلَا
از صحبت رسول ان وجوب متابعت ومشابعت بسبب انکه نرسد بایشان هیچ تشنگی ونه رنجی ونه

مَخْمَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَلَا يَطَـُٔونَ مَوْطِئًا يَّغِيظُ
گرسنگی در راه خدای ونه سپردن بی سپردنی که بخشم آرد

الْكُفَّارَ وَلَا يَنَالُونَ مِنْ عَدُوٍّ نَّيْلًا اِلَّا كُتِبَ لَهُمْ
کافرانرا ونقصان ندهند از هیچ دشمن نقصان کردنی مگر بنوشته شود برای ایشان

بِهٖ عَمَلٌ صَالِحٌ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُضِيعُ اَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ۙ
بآن چیز کار نیکو بدستی که خدای ضایع نکرداند نیکوکارانرا

وَلَا يُنْفِقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً وَ
ونفقه نكنند نفقة خرد نه بزرك و
لَا يَقْطَعُونَ وَادِيًا إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ لِيَجْزِيَهُمُ
نبرند رود خانه نوشته شود برای ایشان تا پاداش دهد ایشانرا
اللّٰهُ أَحْسَنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۞ وَمَا كَانَ
خدای نیکوتر انچه هستند میکنند ونباشند
الْمُؤْمِنُونَ لِيَنْفِرُوا كَافَّةً ط فَلَوْلَا نَفَرَ
ونتوانند مومنان تا بروند بطلب علم همه چرا نرفت
مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِنْهُمْ طَائِفَةٌ
از هر گروهی ازایشان بهره
لِيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ وَلِيُنْذِرُوا قَوْمَهُمْ
تا فقیه شوند درباب دین وتا بیم نمایند جماعت خودرا
إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ
چون بازگردند سوی ایشان تا مگر ایشان حذر کنند ازخدای
يَا أَيُّهَا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ
ای انانکه ایمان آورده اید کارزار کنید با انانکه نزدیك ترند بشما
مِنَ الْكُفَّارِ وَلْيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً ط
از کافران وباید که یابند در اخلاق شما درشتی
وَاعْلَمُوا أَنَّ اللّٰهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ وَإِذَا مَا
وبدانید که خدای با پرهیزکارانست بنصرت وتعنا وچون
أُنْزِلَتْ سُورَةٌ فَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ أَيُّكُمْ
فرستاده شود بعضی ازقرآن پس ازایشانست کسی که میگوید کدام یك ازشما
زَادَتْهُ هٰذِهِ إِيمَانًا ج فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا
فزون گردانید اورا این سوره تصدیق وتحقیق پس اما انانکه ایمان آوردند
فَزَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ج
بحقیقت زیاده گردانید ایشانرا تصدیق وتحقیق وایشان مژده یابند بآن

وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَتْهُمْ رِجْسًا
واما انانکه درد هاست ایشانرا شك ونفاقی زیاده گرداند ایشانرا خبثی
إِلَى رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ كَافِرُونَ ۞ أَوَلَا
با خبث ایشان ومیرند وحال انکه ایشان کافرانند آیا نه
يَرَوْنَ أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ
می بینند که ایشان مبتلا میشوند بانواع مصایب وحوادث هر سالی یکبار یا دوبار
ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَذَّكَّرُونَ ۞ وَإِذَا مَا
پس توبه نمیکنند ونه ایشان پند میگیرند وچون
أُنْزِلَتْ سُورَةٌ نَظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ هَلْ
فرستاده شود بعضی ازقرآن نگاه کند بعضی ازایشان سوی بعضی گویند هیچ
يَرَاكُمْ مِنْ أَحَدٍ ثُمَّ انْصَرَفُوا ط صَرَفَ اللّٰهُ قُلُوبَهُمْ
بیند شمارا هیچ یك ازمسلمانان پس بازگردند بازگردانید خدای دلهای ایشانرا ازحق
بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ۞ لَقَدْ جَاءَكُمْ
بسبب انکه ایشان گروهی اند که فقه نمی یابند بتحقیق آمد بشما
رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ
پیغمبر فرستاد از جنس شما دشوارست بروانچه رنج کشید آشفته دهان بارنج کشیدن حریص است
عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ
برکار شما بمومنان مهربانست باشفقت
فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللّٰهُ
پس اگر اعراض کنند پس بگو بسنده است خدای
لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ ط عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ
معبود بحق نیست مگر او بر فضل او اعتماد کردم واو پروردگار

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

الٓرٰ تِلْكَ اٰيٰتُ الْكِتٰبِ الْحَكِيْمِ ۝ اَكَانَ لِلنَّاسِ

انا الله آری اینها آیتهای کتابیست مشتمل برحکمت آیاهست برای مردم

عَجَبًا اَنْ اَوْحَيْنَآ اِلٰى رَجُلٍ مِّنْهُمْ اَنْ اَنْذِرِ

شگفتی که وحی فرستادیم سوی مردی ازجنس ایشان که بیم کنای

النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اَنَّ لَهُمْ قَدَمَ

مردم را ومژده ده آنانرا که ایمان آورده‌اند که ایشانراست سابقه

صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۗ قَالَ الْكٰفِرُوْنَ اِنَّ

چیزی نزد پروردگار ایشان گفتند کافران بدرستی

هٰذَا لَسٰحِرٌ مُّبِيْنٌ ۝ اِنَّ رَبَّكُمُ اللّٰهُ الَّذِيْ

این مرد جادوییست هویدا بدرستی که پروردگار شما معبود برحق که

خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ فِيْ سِتَّةِ اَيَّامٍ

آفرید آسمانها وزمین را درهفتاد شش روز

ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ ۖ يُدَبِّرُ الْاَمْرَ ۗ مَا مِنْ شَفِيْعٍ

پس مستولی شد برکائنات اظهار میکند کارها علی وصواب نیست هیچ شفاعت

اِلَّا مِنْۢ بَعْدِ اِذْنِهٖ ۗ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوْهُ ۗ

مگر پس از فرمان او ان معبود برحق پروردگار شماست پس پرستش او

اَفَلَا تَذَكَّرُوْنَ ۝ اِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيْعًا ۗ

آیا پند نمیگیرید باجزای اوست بازگشتن شما همه

وَعْدَ اللّٰهِ حَقًّا ۗ اِنَّهٗ يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهٗ لِيَجْزِيَ

وعده فرمود خدای وعده فرمود درست بدرستی که او آغاز میکند آفرینش را پس دوم بار محافزیند آنرا تا پاداش دهد

الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ بِالْقِسْطِ ۗ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا

آنانرا که ایمان آوردند وکردند کارهای نیکو برکانون عدالت وآنانکه کافرشدند

لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيْمٍ وَّعَذَابٌ اَلِيْمٌ ۢ بِمَا كَانُوْا يَكْفُرُوْنَ

مرایشانراست اشامیدنی از نهایت آلم وعذابی دردناک بسبب آنچه هستند که فرمود صانع مینمایند

هُوَ الَّذِيْ جَعَلَ الشَّمْسَ ضِيَآءً وَّالْقَمَرَ نُوْرًا وَّقَدَّرَهٗ مَنَازِلَ

او آن خدائیست که گردانید آفتابرا روشنی تمام وماهرا بارونی وتقدیر کرد سیرهارا منزلها

لِتَعْلَمُوْا عَدَدَ السِّنِيْنَ وَالْحِسَابَ ۗ مَا خَلَقَ اللّٰهُ ذٰلِكَ اِلَّا بِالْحَقِّ ۗ

تا دانید شمار سالها وحساب اوقاترا نیافرید خدای آنرا مگر بحکمت وصواب

يُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَّعْلَمُوْنَ ۝ اِنَّ فِي اخْتِلَافِ الَّيْلِ

بیان روشن میکنیم آیتهارا برای گروهی که دانند بدرستی که درتعاقب شب

وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ اللّٰهُ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ

وروز وآنچه آفرید خدای درآسمانها وزمین هرآینه دلایلست برای گروهی

يَّتَّقُوْنَ ۝ اِنَّ الَّذِيْنَ لَا يَرْجُوْنَ لِقَآءَنَا وَرَضُوْا بِالْحَيٰوةِ

که ترسند از عواقب امور بدرستی که آنانکه امید نمیدارند رسیدن با وخشنود شدند بزندگانی

الدُّنْيَا وَاطْمَاَنُّوْا بِهَا وَالَّذِيْنَ هُمْ عَنْ اٰيٰتِنَا غٰفِلُوْنَ ۝ اُولٰٓئِكَ

این جهان وآرمیدند بآن وآنانکه ایشان از دلایل وحدانیت ما غافلند ایشان

مَاْوٰىهُمُ النَّارُ بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ۝ اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

جای ایشان آتش است ببسبب آنچه هستند که کسب میکنند بدرستی که آنانکه ایمان آوردند

وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ يَهْدِيْهِمْ رَبُّهُمْ بِاِيْمَانِهِمْ ۚ تَجْرِيْ

وکردند کارهای نیکو راه نماید ایشانرا پروردگارایشان ببسبب ایمان ایشان میرود

مِنْ تَحْتِهِمُ الْاَنْهٰرُ فِيْ جَنّٰتِ النَّعِيْمِ ۝ دَعْوٰىهُمْ فِيْهَا

از فرود آمدن ایشان آن جویها درهوستانهای نازونعمت گفتار ایشان درمیان جنت

سُبْحٰنَكَ اللّٰهُمَّ وَتَحِيَّتُهُمْ فِيْهَا سَلٰمٌ ۚ وَاٰخِرُ دَعْوٰىهُمْ اَنِ

پاکائی ای بارخدای ودرود ایشان درمیان بهشت سلام بود وبازپسین گفتار ایشان

الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ۝

ستایش مرخدایرا پروردگار جهانیان

وَلَوْ يُعَجِّلُ اللّٰهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتِعْجَالَهُمْ بِالْخَيْرِ لَقُضِيَ اِلَيْهِمْ

والرشتاب نمودی خدای برای مردم بدیرا چون شتاب نمودن ایشان بنیکی هرآینه گزارده شدی سوی ایشان

اَجَلُهُمْ ۗ فَنَذَرُ الَّذِيْنَ لَا يَرْجُوْنَ لِقَآءَنَا فِيْ طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُوْنَ

وقت هلاک ایشان پس میگذاریم آنانرا که امید نمیدارند دیدار وجزاء مارا درسرکشی خود سرگشته میباشند

وَإِذَا مَسَّ الْإِنسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا لِجَنْبِهِ أَوْ قَاعِدًا أَوْ قَائِمًا
وچون رسد بادمی لرزند خواند ما را حال الله بر پهلو خفته بود یا نشسته یا ایستاده

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ ضُرَّهُ مَرَّ كَأَن لَّمْ يَدْعُنَا إِلَىٰ ضُرٍّ
پس چون زایل گردانیدیم از وی لرزان لرزه گوئی کار الله نخواند ما را سوی لرزش

مَّسَّهُ ۚ كَذَٰلِكَ زُيِّنَ لِلْمُسْرِفِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ
له رسیده باد وهمچنان آراسته شد برای تجاوز کنندگان از حد آنچه هستند بکنند

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ مِن قَبْلِكُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَاءَتْهُمْ
وبحقیقت هلاك گردانیدیم اهل زمانهای پیش از شما چون ستم کردند وامد بدیشان

رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا ۚ كَذَٰلِكَ
پیغمبران ایشان با معجزات روشن وبنودند که ایمان آرند همچنان

نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ثُمَّ جَعَلْنَاكُمْ خَلَائِفَ فِي
پاداش دهیم گروه گناه کاران را پس گردانیدیم شما را ساکنان بجای ایشان در

الْأَرْضِ مِن بَعْدِهِمْ لِنَنظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ وَإِذَا تُتْلَىٰ
زمین پس از ایشان تا نگریم که چگونه کار میکنید وچون خوانده شود

عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا
بر ایشان ایتهای ما حال آنکه روشنند دلایل بر نقض گفتند آنانکه امید ندارند دیدار ما را

ائْتِ بِقُرْآنٍ غَيْرِ هَٰذَا أَوْ بَدِّلْهُ ۚ قُلْ مَا يَكُونُ لِي أَنْ
آر قرآنی جز این یا تغییر کن او را بگو نیست مرا که

أُبَدِّلَهُ مِن تِلْقَاءِ نَفْسِي ۖ إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ ۖ إِنِّي أَخَافُ
تبدیل کنم او را از نزد خود متابعت نمی نمایم مگر آنرا که وحی فرستاده می شود سوی من بدرستی من

إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ قُل لَّوْ شَاءَ
اگر نافرمانی نمایم پروردگار را از عذاب روز بزرگ بگو اگر خواستی

اللَّهُ مَا تَلَوْتُهُ عَلَيْكُمْ وَلَا أَدْرَاكُم بِهِ ۖ فَقَدْ
خدا نخواندی آن قرآن را بر شما ودانا نکردی شما را بآن پس بتحقیق

لَبِثْتُ فِيكُمْ عُمُرًا مِّن قَبْلِهِ ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ
درنگ نمودم در میان شما مدتی از حیوة پیش از نزول قرآن آیا پس درنمی یابید

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ
پس کیست ستمکارتر از انکه بر بندد بر خدای دروغ را یا تکذیب نماید

بِآيَاتِهِ ۚ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْمُجْرِمُونَ وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ
آیتهای او را بدستی که رستگار نیابند گناه کاران ومی پرستند از غیر

اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَٰؤُلَاءِ
خدای آنرا که زیان نمی تواند رسانید ایشانرا ونه نفع میرساند ایشانرا ومیگویند ایشان

شُفَعَاؤُنَا عِندَ اللَّهِ ۚ قُلْ أَتُنَبِّئُونَ اللَّهَ بِمَا
شفاعت خواهان ما اند نزد خدای بگو آیا خبر میکنید خدایرا بآنچه

لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ ۚ
نمیداند در آسمانها ونه در زمین

سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ وَمَا كَانَ
پاکی او وبلندتر است ازانچه شرک می آرند وبنودند

النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً فَاخْتَلَفُوا ۚ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ
مردم مگر جماعتی یکانه بودند توحید پس خلاف کردند والا کلمه

سَبَقَتْ مِن رَّبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ فِيمَا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ
پیشی گرفته از پروردگار تو هرآینه حکم کرده شدی درمیان ایشان در باب انچه خلاف میکردند

وَيَقُولُونَ لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِّن رَّبِّهِ ۖ فَقُلْ إِنَّمَا
ومیگویند چرا فرو فرستاده نشد بر وی معجزه از پروردگار او پس بگو

الْغَيْبُ لِلَّهِ فَانتَظِرُوا ۖ إِنِّي مَعَكُم مِّنَ الْمُنتَظِرِينَ
علم نهانی مر خدایرا است پس چشم دارید حکم خدایرا بدرستی من با شما از منتظرانم

وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِّن بَعْدِ ضَرَّاءَ
وچون چشانیم مردمانرا آسایشی پس از گزندی

مَسَّتْهُمْ إِذَا لَهُم مَّكْرٌ فِي آيَاتِنَا ۚ قُلِ اللَّهُ
که رسید بایشان ناگهان مر ایشانراست استهزا ودر نشان دادن ایتهای ما بگو خدای

أَسْرَعُ مَكْرًا ۚ إِنَّ رُسُلَنَا يَكْتُبُونَ مَا تَمْكُرُونَ
شتابان ترست در تدبیر وفرستادگان ما بدرستی که ملائکه ما می نویسند ان مکررا که میکنید

هُوَ الَّذِي يُسَيِّرُكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ ۖ حَتَّىٰ إِذَا كُنتُمْ

او آن خدایست که قوة رفتن میدهد شمارا در خشکی وتری تا چون باشید

فِي الْفُلْكِ ۖ وَجَرَيْنَ بِهِم بِرِيحٍ طَيِّبَةٍ وَفَرِحُوا بِهَا

در کشتی وبرند آن کشتیها ایشانرا ببادی خوش وشاد شوند بآن

جَاءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِن كُلِّ مَكَانٍ

آید بآن کشتی بادی سخت جهنده وآید بایشان جوشش آب از هر جایی

وَظَنُّوا أَنَّهُمْ أُحِيطَ بِهِمْ ۙ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ۖ

ویقین دانند ایشان که هلاك خواهند کرد ایشانرا خوانند خدایرا حال آنکه خالص گردانند باشند برای او دین را

لَئِنْ أَنجَيْتَنَا مِنْ هَٰذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ۖ فَلَمَّا

اگر رهانی ما را ازین محنت هرآینه باشیم از سپاسداران پس چون

أَنجَاهُمْ إِذَا هُمْ يَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ ۗ

رهانید ایشانرا ناگاه ایشان طلب بزرگی میکنند در زمین بی استحقاق

إِنَّمَا بَغْيُكُمْ عَلَىٰ أَنفُسِكُم مَّتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

ای مردمان بدستی که وبال ستم شما بر خود شماست منفعت زندگانی دنیا

ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ فَنُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ۖ إِنَّمَا

پس باحکم ماست بازگشتن شما پس بیاگاهانیم شمارا بآنچه میکردید بدستی که

مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ

داستان زندگانی این جهان چون آبی است که فرو فرستادیم از آسمان پس بیامیخته شد

بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ ۖ حَتَّىٰ إِذَا أَخَذَتِ

ببارآن آنچه از زمین روید از آنچه خورد مردم ومواشی چون شد وگرفت

الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ وَظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَادِرُونَ عَلَيْهَا

زمین آرایش خود را وآراسته شود وگمان برند خداوندان که ایشان توانا اند برتحصیل غله آن

أَتَاهَا أَمْرُنَا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا كَأَن لَّمْ

آید بآن زمین فرمان ما یا عذاب ما درشب یا روز پس گردانیدیم آنرا مانند زمین که درو

تَغْنَ بِالْأَمْسِ ۚ كَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

نبود مرو را نبود سفتیم همچنان شرح میگردانیم نشانها را برای گروهی که اندیشه

يَدْعُوا إِلَىٰ دَارِ السَّلَامِ ۖ وَيَهْدِي

وخدای همه را میخواند سوی سرای سلامت از آفات وراه مینماید

مَن يَشَاءُ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ

مرا را میخواهد سوی راهی راست

لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ ۖ وَلَا يَرْهَقُ

مر آنانرا که نیکو کردند نیکوتر وزاید بران چنانکه تقضای فضل حق بود ونرسد

وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ وَلَا ذِلَّةٌ ۚ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ

بر رویهای ایشان هیچ غباری ونه از خواری ایشان

الْجَنَّةِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۖ وَالَّذِينَ كَسَبُوا

بهشتند ایشان درآن جنت جاودانه باشند وآنانکه

السَّيِّئَاتِ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ بِمِثْلِهَا ۖ وَتَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ۖ

خصلتهای بد پاداش بدی بمانند آنست ورسد بایشان خواری

مَّا لَهُم مِّنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ ۖ كَأَنَّمَا

نیست مرایشانرا از عذاب خدای هیچ نگهدارنده گویی

أُغْشِيَتْ وُجُوهُهُمْ قِطَعًا مِّنَ اللَّيْلِ

پوشانیده اند رویهای ایشانرا پاره هاست از حال الله شب

مُظْلِمًا ۚ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا

تاریك بود آنان ملازمان دوزخ اند ایشان درآن

خَالِدُونَ ۖ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ

جاودانه باشند ویاد کن روزی را که برانگیزیم همه پس

نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا مَكَانَكُمْ

گوییم مر آنانرا که شرك آوردند ملازم باشید جای شما

أَنتُمْ وَشُرَكَاؤُكُمْ ۖ فَزَيَّلْنَا بَيْنَهُمْ ۖ وَقَالَ

شما وانبازان شما پس جدایی افگنیم درمیان ایشان بقطع وصله وگویند

شُرَكَاؤُهُم مَّا كُنتُمْ إِيَّانَا تَعْبُدُونَ

انبازان ایشان نبودید شما که ما را می پرستیدید

يَنشُرُكُمْ

ينشركم رسم مصحف الشام

ادح وص ش

انفسكم ط لمن رفع متاع زعم متاع ومن نصب لم يقف لانه جعل ظرفا والمعنى لان المتاع مضاف الى الحيوة والحيوة زمان محدود

فَكَفٰى بِاللّٰهِ شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ اِنْ كُنَّا
پس بسنده است خدای گواهی میان ما وبیان شما بدرستی که ما الله بودیم ما

عَنْ عِبَادَتِكُمْ لَغٰفِلِيْنَ ۝ هُنَالِكَ تَبْلُوْا كُلُّ
از پرستندگان شما هرآینه بیخبران دران وقت بیازماید هر

نَفْسٍ مَّآ اَسْلَفَتْ وَرُدُّوْٓا اِلَى اللّٰهِ مَوْلٰىهُمُ الْحَقِّ
تنی آنرا که پیش فرستاده وباز آورده شوند ایشان را بحکم خدای خداوند کار ایشان براستی

وَضَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ۝ قُلْ
وغائب شود از ایشان آنچه بودند افترا میکردند آن معبودان بلو

مَنْ يَّرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ
کدام کس روزی میدهد شما را از جانب آسمان وزمین

اَمَّنْ يَّمْلِكُ السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ وَمَنْ
یا کدام کس مالک است شنوایی را وبینایی ها را وکدام کس

يُّخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ
بیرون میآرد زنده را از مرده و بیرون میآرد مرده را

مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُّدَبِّرُ الْاَمْرَ ؕ
از زنده وکدام کس اظهار تدبیر میکند کارها را بر قانون حکمت

فَسَيَقُوْلُوْنَ اللّٰهُ ۚ فَقُلْ اَفَلَا تَتَّقُوْنَ ۝
پس زود گویند آن معبود برحق است الله بلو آیا پرهیزکاری نمی نمائید

فَذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمُ الْحَقُّ ۚ فَمَاذَا
پس آن معبود برحق است پروردگار شما پس چیست

بَعْدَ الْحَقِّ اِلَّا الضَّلٰلُ ۚ فَاَنّٰى تُصْرَفُوْنَ
پس از صواب مگر گمراهی پس از کجا گردیده میشوید از راه

كَذٰلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى
همچنان لازم شد حکم پروردگار تو بر

الَّذِيْنَ فَسَقُوْٓا اَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ۝
آنانکه خارج شدند از طاعت که ایشان ایمان نمیآرند

عشر ۳ ع ۱۰

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَآئِكُمْ مَّنْ يَّبْدَؤُا الْخَلْقَ
بلو هیچ هست از انبازان شما کسی که آغاز کند آفرینش را

ثُمَّ يُعِيْدُهٗ ؕ قُلِ اللّٰهُ يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهٗ
پس دوم بار آفرینش را بلو خدای آغاز میکند آفرینش را پس اعادت میفرماید آنرا

فَاَنّٰى تُؤْفَكُوْنَ ۝ قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَآئِكُمْ
پس از کجا مصروف میشوید از حق بلو هیچ هست از انبازان شما

مَّنْ يَّهْدِيْٓ اِلَى الْحَقِّ ؕ قُلِ اللّٰهُ يَهْدِيْ لِلْحَقِّ ؕ اَفَمَنْ
کسی که راه نماید سوی دانستنی و ورزیدنی بلو خدای راه مینماید سوی حق آیا پس آنکه

يَّهْدِيْٓ اِلَى الْحَقِّ اَحَقُّ اَنْ يُّتَّبَعَ اَمَّنْ لَّا يَهِدِّيْٓ
راه نماید سوی حق سزاوار تر است بآنکه متابعت نمایند او را یا آنکه راه نیابد

اِلَّآ اَنْ يُّهْدٰى ۚ فَمَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُوْنَ ۝
مگر که راه نموده شود پس چیست شما را چگونه حکم میکنید

وَمَا يَتَّبِعُ اَكْثَرُهُمْ اِلَّا ظَنًّا ؕ اِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِيْ
ومتابعت نمی نمایند بیشتر ایشان مگر گمانرا بدرستی که گمان نمیباید بی نیاز کردانند

مِنَ الْحَقِّ شَيْـًٔا ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌۢ بِمَا يَفْعَلُوْنَ ۝ وَمَا
هیچ چیزرا بدل صدق وصواب یعنی ظن بجای یقین بدستی که خدای داناست بآنچه میکنند وبیست

كَانَ هٰذَا الْقُرْاٰنُ اَنْ يُّفْتَرٰى مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ
این قرآن که از خود پدید آورده باشند از غیر خدای

وَلٰكِنْ تَصْدِيْقَ الَّذِيْ بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيْلَ
ولیکن باورداشت این کتاب که پیش بوده از کتب سماوی وتبیین

الْكِتٰبِ لَا رَيْبَ فِيْهِ مِنْ رَّبِّ الْعٰلَمِيْنَ ۝
شرایع مکتوبه هیچ شک نیست دران از پروردگار جهانیانست

اَمْ يَقُوْلُوْنَ افْتَرٰىهُ ؕ قُلْ فَاْتُوْا بِسُوْرَةٍ مِّثْلِهٖ وَادْعُوْا
یا میگویند که از خود پدید آورده محمد این قرآنرا بلو پس بیارید بسورتی مانند آن وبخوانید

مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ
هر که را توانید از غیر خدای اگر هستید راست گویان

لایهدی باخفاء حرکة الهاء ب ج لایهدی ج د ک لایهدّی ص لایهدی ش

ذبح یونس

کلمت بالتاء وفیه خلاف

بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِيطُوا بِعِلْمِهِ وَلَمَّا يَأْتِهِمْ
نه آنکه تکذیب نمودند ازانکه بکنه معرفت ان نرسیدند وهنوز نیامد بایشان

تَأْوِيلُهُ ۚ كَذَٰلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَانظُرْ
عاقبت کاران از مهد اعجاز وصدق بحنان تکذیب نمودند انانکه پیش ازایشان بودند پس نگر

كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ۝ وَمِنْهُم مَّن يُؤْمِنُ بِهِ
که چگونه بود عاقبت کار ستمکاران وازایشان بودکسی که ایمان آرد بدان

وَمِنْهُم مَّن لَّا يُؤْمِنُ بِهِ ۚ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِالْمُفْسِدِينَ ۝
وازایشان بود کسی که ایمان نیاورد بدان وپروردگار تو داناتر است بحالت تباه کاران

وَإِن كَذَّبُوكَ فَقُل لِّي عَمَلِي وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ ۖ
واگر تکذیب نمایند ترا بگو مراست جزاء عمل من وشما راست جزاء عمل شما

أَنتُمْ بَرِيئُونَ مِمَّا أَعْمَلُ وَأَنَا بَرِيءٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ ۝
شما بیزارید ازانچه عمل میکنم ومن بیزارم ازانچه میکنید شما

وَمِنْهُم مَّن يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ ۚ أَفَأَنتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ
وازایشانند کسی که گوش میدارند بطرف سخن تو انکاه که قران میخوانی سوی تو

وَلَوْ كَانُوا لَا يَعْقِلُونَ ۝ وَمِنْهُم مَّن يَنظُرُ
واگرچه باشند که در نیابند وازایشانست کسی که مینگرد

إِلَيْكَ ۚ أَفَأَنتَ تَهْدِي الْعُمْيَ وَلَوْ كَانُوا لَا يُبْصِرُونَ
سوی تو نه بدیده اعتبار آیا پس تو راه نمایی نابینایان را واگرچه بی بصیرت نبزا شند

إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْئًا وَلَٰكِنَّ النَّاسَ
بدرستی که خدای ستم نکند برمردم هیچ چیزی ولیکن مردمان

أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ۝ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ كَأَن لَّمْ يَلْبَثُوا
برخود ستم میکنند ویادکن روزی را که برانگیزانیم شان گویی که کارانکه

إِلَّا سَاعَةً مِّنَ النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ ۚ قَدْ خَسِرَ
مگر ساعتی از روز شناخت بکدیگر میان بحقیقت زیان کارانند

الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ۝
انانکه تکذیب کردند رسیدن بجزای خدای ونبودند راه یافتکان

وَإِمَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَإِلَيْنَا
واگر نمایم ترا بعضی ازانچه وعده میدهیم ایشانرا یا قبض روح نمایم ترا پس باجزاء ماست

مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ اللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ ۝ وَلِكُلِّ
بازگشت ایشان پس خدای گواهست بر انچه میکنند ومرهر

أُمَّةٍ رَّسُولٌ ۚ فَإِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ قُضِيَ بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ
گروهی را پیغمبری پس چون آید پیغمبر ایشان حکم کرده شود میان ایشان بعدل باجماد

وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ۝ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ
وایشان ستم کرده نباشند ومیگویند کدام وقت خواهد بودن این وعده عذاب

إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ۝ قُل لَّا أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا
اگر هستید راست گویان بگو مالک نه ام برای خود هیچ زیانی

وَلَا نَفْعًا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ ۚ لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ ۚ إِذَا جَاءَ
ونه سودی مگر انچه خواسته باشد خدای مرهر گروهی را آخر وقتی چون آید

أَجَلُهُمْ فَلَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ۝
اجل ایشان پس نه تاخیر کنند ساعتی ونه مقدم دارند

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُهُ بَيَاتًا أَوْ نَهَارًا مَّاذَا يَسْتَعْجِلُ
بگو خبر دهید مرا اگر آید شما را عذاب خدای بشب هنگام یا بروز چه چیز را شتاب میکنند

مِنْهُ الْمُجْرِمُونَ أَثُمَّ إِذَا مَا وَقَعَ آمَنتُم بِهِ ۚ آلْآنَ
ازان عذاب گناه کاران آیا پس چون واقع شود عذاب ایمان آورید بدان آیا اکنون

وَقَدْ كُنتُم بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ
وحقیقت بودید بدان شتاب مینمودید پس گویند مر آنانرا

ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا بِمَا
که ستم کردند بچشید عذاب جاودانی هیچ پاداش داده نشوید مگر بانچه

كُنتُمْ تَكْسِبُونَ ۝ وَيَسْتَنبِئُونَكَ أَحَقٌّ هُوَ ۖ
بودید کسب میکردید وخبر میپرسند ترا آیا راست وصواب قرآن

قُلْ إِي وَرَبِّي إِنَّهُ لَحَقٌّ ۖ وَمَا أَنتُم بِمُعْجِزِينَ ۝
بگو بلی سوگند بپروردگار من که بدرستی صدق وصواب ونه اید شما فوت کنندگان از عذاب

وَلَوْ اَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِى الْاَرْضِ لَافْتَدَتْ بِهٖ ؕ
واگر آنستی که مرهر نفسی را بودی که ظالمست انچه در زمین است هرآینه باد خریدی خود را بآن

وَاَسَرُّوا النَّدَامَةَ لَمَّا رَاَوُا الْعَذَابَ ۚ وَقُضِىَ بَيْنَهُمْ
واخفا کنند از سختی کار وعجز نطق چیزی را چون بینند عذاب را ولازده شود کار میان ایشان

بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ۞ اَلَآ اِنَّ لِلّٰهِ مَا فِى السَّمٰوٰتِ
بعدالت وایشان ستم کرده نشوند بدان بدرستی مرخدایراست انچه در آسمانها

وَالْاَرْضِ ؕ اَلَآ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَّلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ
وزمین است بدان بدرستی که وعدهٔ خدای بغایت درستست ولیکن بیشتر ایشان

لَا يَعْلَمُوْنَ ۞ هُوَ يُحْىٖ وَيُمِيْتُ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ۞
نمیدانند اوزنده میگرداند ومیمیراند وباجزای او بازگردانند شمارا

يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَآءَتْكُمْ مَّوْعِظَةٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ
ای مردمان بحقیقت آمده بشما پندی از پروردگار شما

وَشِفَآءٌ لِّمَا فِى الصُّدُوْرِ ۙ وَهُدًى وَّرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِيْنَ ۞
وسبب زایل شدن رنجی که در سینهاست وراه راستی وبخشایشی مراهل ایمانرا

قُلْ بِفَضْلِ اللّٰهِ وَبِرَحْمَتِهٖ فَبِذٰلِكَ فَلْيَفْرَحُوْا ؕ هُوَ
بگو بعطای خدای وبخشایش او پس خاص بآن باید که شاد شوند آن

خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُوْنَ ۞ قُلْ اَرَءَيْتُمْ مَّآ اَنْزَلَ اللّٰهُ لَكُمْ
بهتر ازان اسباب دنیا که جمع میکنند بگو خبر دهید که انچه فرو فرستاد خدای برای شما

مِّنْ رِّزْقٍ فَجَعَلْتُمْ مِّنْهُ حَرَامًا وَّحَلٰلًا ؕ قُلْ آٰللّٰهُ
از روزی پس گردانیدید شما ازان بعضی حرام وبعضی حلال بگو آیا خدای

اَذِنَ لَكُمْ اَمْ عَلَى اللّٰهِ تَفْتَرُوْنَ ۞ وَمَا ظَنُّ الَّذِيْنَ
فرمان داد شمارا یا نه که بر خدای دروغ بدید میکنید وچیست گمان آنان

يَفْتَرُوْنَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ؕ اِنَّ
که از خود بدید میکنند بر خدای دروغرا در روز قیامت بدرستی که

اللّٰهَ لَذُوْ فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُوْنَ
خدای صاحب عطاست مردم ولیکن بیشتر ایشان سپاس داری نمی نمایند

عشر ع ۱۰

وَمَا تَكُوْنُ فِىْ شَاْنٍ وَّمَا تَتْلُوْا مِنْهُ مِنْ قُرْاٰنٍ وَّلَا
وبنا شی تو درکاری ازکارها وبخوانی تو ازان کار هیچ قرآنی

تَعْمَلُوْنَ مِنْ عَمَلٍ اِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُوْدًا اِذْ
ونکنید هیچ کاری ازکارها مگر که هستیم برشما گواهان چون

تُفِيْضُوْنَ فِيْهِ ؕ وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَّبِّكَ مِنْ مِّثْقَالِ
شروع میکنید در ان وغایب نباشد از علم پروردگار تو هیچ هم سنگ

ذَرَّةٍ فِى الْاَرْضِ وَلَا فِى السَّمَآءِ وَلَآ اَصْغَرَ مِنْ
مورچهٔ خرد در زمین ونه در آسمان ونه هیچ خوردتر از

ذٰلِكَ وَلَآ اَكْبَرَ اِلَّا فِىْ كِتٰبٍ مُّبِيْنٍ ۞ اَلَآ اِنَّ
آن ونه بزرگتر مگر که در نبشتهٔ هویداست یعنی لوح محفوظ بدان

اَوْلِيَآءَ اللّٰهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
که دوستان خدای هیچ ترس نیست برایشان ونه ایشان اندوهگن شوند

الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَكَانُوْا يَتَّقُوْنَ ؕ ۞ لَهُمُ الْبُشْرٰى
انانکه ایمان آوردند ومستند که پرهیزکاری مینمایند مرایشانرا مژدگانی رسد

فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَفِى الْاٰخِرَةِ ؕ لَا تَبْدِيْلَ
در زندگانی این جهان ودرآن جهان هیچ تغییر نیست

لِكَلِمٰتِ اللّٰهِ ؕ ذٰلِكَ هُوَ
مرسخنهای خدایرا ان مژده یابیان آنست بیروزی بزرگ

وَلَا يَحْزُنْكَ قَوْلُهُمْ ؕ اِنَّ الْعِزَّةَ لِلّٰهِ جَمِيْعًا ؕ هُوَ
وباید که اندوهگن نگرداند ترا سخن ایشان بدرستی که قدرت وغلبه همه مرخدایراست اوشنواست دانا

اَلَآ اِنَّ لِلّٰهِ مَنْ فِى السَّمٰوٰتِ وَمَنْ فِى الْاَرْضِ ؕ وَمَا
بدان بدرستی مرخدایراست هرانکه درآسمانهاست وهرکه در زمین است و

يَتَّبِعُ الَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ شُرَكَآءَ ؕ
متابعت نمی نمایند انانکه میپرستند از غیر خدای انبازان

اِنْ يَّتَّبِعُوْنَ اِلَّا الظَّنَّ وَاِنْ هُمْ اِلَّا يَخْرُصُوْنَ
متابعت نمی نمایند مگر گمانرا وفرو نمانند ایشان مگر که دروغ میگویند

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ
او آن خدائیست که پدید کرد مرشمارا شب تا ساکن شوید دران
وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا ط إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ
وروز را بینا کننده روشنائی دهنده بدرستی که در آنچه گفتیم هرآینه دلایلست
لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ۞ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا
برای گروهی که شنوند بگوش قبول گفتند گرفت خدای فرزندی را
سُبْحَانَهُ ط هُوَ الْغَنِيُّ ط لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ
پاکست او بی نیازست مراوراست آنچه در آسمانها
وَمَا فِي الْأَرْضِ ط إِنْ عِنْدَكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ
وآنچه در زمین است نیست نزد شما هیچ حجتی
بِهَٰذَا ط أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۞
باین سخن آیا میگوئید بر خدای آنچه نمیدانید
قُلْ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ
بگو بدرستی آنانکه از خود بدید میکردند بر خدای دروغ را
لَا يُفْلِحُونَ ۞ مَتَاعٌ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ
رستگاری نیابند این اندکی بهره ایست در آنچه در جهان است پس باجای ماست بازگشتن ایشان پس
نُذِيقُهُمُ الْعَذَابَ الشَّدِيدَ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ۞
چشانیم ایشانرا عذاب سخت بسبب آنچه همیشه کافر میشدند
وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ نُوحٍ ۘ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ إِنْ كَانَ
وبخوان برایشان خبر نوح را آن وقت که گفت مرقوم خود را ای گروه من اگر است
كَبُرَ عَلَيْكُمْ مَقَامِي وَتَذْكِيرِي بِآيَاتِ اللَّهِ فَعَلَى اللَّهِ
گران بر شما بودن بایستادن من و پند گفتن من بآیتهای خدای پس بر خدای
تَوَكَّلْتُ فَأَجْمِعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ
اعتماد نمودم پس عزم کنید بر کار شما با شریکان شما پس مباد
أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً ثُمَّ اقْضُوا إِلَيَّ وَلَا تُنْظِرُونِ ۞
کار شما بر شما پوشیده پس بگذارید بمن و مهلت مدهید مرا

حزب

عشر ع ۱۲

فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ ط إِنْ أَجْرِيَ
پس اگر اعراض کنید پس نخواستم از شما هیچ مزدی نیست مزد من
إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ۞
مگر بر خدای وفرموده اند مرا که باشم از اهل انقیاد وطاعت مر خدایرا
فَكَذَّبُوهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ وَجَعَلْنَاهُمْ
پس تکذیب نمودند اورا پس برهانیدیم اورا وآنانرا که با او بودند در کشتی وگردانیدیم ایشانرا
خَلَائِفَ وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا ج فَانْظُرْ
ساکنان زمین پس از غرقه گردانیدیم آنانرا که تکذیب نمودند آیتهای ما پس نگر
كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذَرِينَ ۞ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ
چگونه بود عاقبت کار بیم کردگان پس فرستادیم پس از ایشان
رُسُلًا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ فَجَاءُوهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا
موسی وهرون را سوی گروه ایشان پس آمدند ایشان بامعجزات روشن پس نبودند
لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ ط كَذَٰلِكَ نَطْبَعُ
تا ایمان آرند بآنچه تکذیب کردند آنرا از پیش همچنان مهر
عَلَىٰ قُلُوبِ الْمُعْتَدِينَ ۞ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ
بر دلهای تجاوز کنندگان از حد پس فرستادیم پس از ایشان
مُوسَىٰ وَهَارُونَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَائِهِ بِآيَاتِنَا
موسی وهرون را سوی فرعون واشراف قوم او با معجزات ما
فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِمِينَ ۞ فَلَمَّا
پس بزرگی نمودند وبودند گروه گناه کاران پس چون
جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا إِنَّ هَٰذَا
آمد بایشان معجزه درست از نزد قدرت ما گفتند بدرستی که این
لَسِحْرٌ مُبِينٌ ۞ قَالَ مُوسَىٰ أَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَمَّا
هرآینه جادوئی ظاهرست گفت موسی آیا میگوئید مر حق را چون
جَاءَكُمْ ط أَسِحْرٌ هَٰذَا ط وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُونَ
آمد شما آیا جادوئی است این ورستگاری نیابد جادوان

للعنة

ادص ش

قَالُوٓا۟ أَجِئْتَنَا لِتَلْفِتَنَا عَمَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ
گفتند - آیا آمدی بما تا گردانی ما را ازانچه یافتیم بران

ءَابَآءَنَا وَتَكُونَ لَكُمَا ٱلْكِبْرِيَآءُ فِى ٱلْأَرْضِ
پدران ما را و باشد مر شما را بزرگی در زمین

وَمَا نَحْنُ لَكُمَا بِمُؤْمِنِينَ ۞ وَقَالَ فِرْعَوْنُ ٱئْتُونِى
و نه ایم ما شما را باورداران کان و گفت فرعون بیارید بمن

بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ ۞ فَلَمَّا جَآءَ ٱلسَّحَرَةُ قَالَ لَهُم
هر جادوئی دانا را پس گاه که آمدند جادوان گفت مر ایشان را

مُّوسَىٰٓ أَلْقُوا۟ مَآ أَنتُم مُّلْقُونَ ۞ فَلَمَّآ أَلْقَوْا۟ قَالَ مُوسَىٰ
موسی بیندازید انچه شما اندازنده اید پس گاه که انداختند گفت موسی

مَا جِئْتُم بِهِ ٱلسِّحْرُ إِنَّ ٱللَّهَ سَيُبْطِلُهُۥٓ إِنَّ
انچه آوردید شما آنرا جادوئی است بدستی که خدای زود باطل گرداند آنرا بدستی که

ٱللَّهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ ٱلْمُفْسِدِينَ ۞ وَيُحِقُّ ٱللَّهُ
الله خدای نه بسامان کار تباه کارانرا و بدست گرداند خدای

ٱلْحَقَّ بِكَلِمَٰتِهِۦ وَلَوْ كَرِهَ ٱلْمُجْرِمُونَ ۞ فَمَآ
الحق بکلمات خود و اگر چه ناخواهند گناه کاران پس

ءَامَنَ لِمُوسَىٰٓ إِلَّا ذُرِّيَّةٌ مِّن قَوْمِهِۦ عَلَىٰ خَوْفٍ
باور نداشت موسی را مگر فرزندان فرزندان جند از گروه او بر حالت ترس

مِّن فِرْعَوْنَ وَمَلَإِيْهِمْ أَن يَفْتِنَهُمْ ۚ وَإِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ
از فرعون و اشراف ذریت یا اشراف اتباع فرعون که غالب کند فرعون ایشان را و بدستی که فرعون غالب و قاهر است

فِى ٱلْأَرْضِ ۚ وَإِنَّهُۥ لَمِنَ ٱلْمُسْرِفِينَ ۞ وَقَالَ مُوسَىٰ يَٰقَوْمِ إِن كُنتُمْ
در زمین و بدستی که او هر اینه از تجاوز کنندگان بود از حد اعتدال و گفت موسی ای گروه من اگر

ءَامَنتُم بِٱللَّهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوٓا۟ إِن كُنتُم مُّسْلِمِينَ ۞ فَقَالُوا۟
ایمان آورده اید بخدای پس خاص بر او اعتماد نمایید اگر مسلمانید از اهل اخلاص پس گفتند

عَلَى ٱللَّهِ تَوَكَّلْنَا ۞ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ ٱلظَّٰلِمِينَ ۞
بر فضل خدای اعتماد نمودیم ای پروردگار ما مگردان ما را محل ابتلای ای گروه ستمکاران

ع ۱۰

تتبعان ایضا عن ر

وَنَجِّنَا بِرَحْمَتِكَ مِنَ ٱلْقَوْمِ ٱلْكَٰفِرِينَ ۞ وَأَوْحَيْنَآ
و نجات ده ما را بخشایش تو از گروه کافران و وحی فرستادیم

إِلَىٰ مُوسَىٰ وَأَخِيهِ أَن تَبَوَّـَٔا لِقَوْمِكُمَا بِمِصْرَ
سوی موسی و برادر او که جای سازید مر قوم خود را برای گروه شما بمصر

بُيُوتًا وَٱجْعَلُوا۟ بُيُوتَكُمْ قِبْلَةً وَأَقِيمُوا۟ ٱلصَّلَوٰةَ
خانهائی را و گردانید خانهای شما مسجدی متوجه بجانب بیت المقدس یا بعبه و بپای دارید نماز را

وَبَشِّرِ ٱلْمُؤْمِنِينَ ۞ وَقَالَ مُوسَىٰ رَبَّنَآ إِنَّكَ ءَاتَيْتَ
و مژده ده ای موسی مومنانرا و گفت موسی بوقت نومیدی از ایمان فرعون ای پروردگار ما بدستی که تو دادی

فِرْعَوْنَ وَمَلَأَهُۥ زِينَةً وَأَمْوَٰلًا فِى ٱلْحَيَوٰةِ
فرعون را و اشراف قوم او را اسباب آرایش را و مالهای خالص در زندگانی

ٱلدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّوا۟ عَن سَبِيلِكَ ۖ رَبَّنَا ٱطْمِسْ عَلَىٰٓ
این جهان ای پروردگار ما تا گمراه کنند از راه تو ای پروردگار ما محو کردان

أَمْوَٰلِهِمْ وَٱشْدُدْ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا۟
مالهای ایشان را و محکم کن بر دلهای ایشان پس ایمان نیارند

حَتَّىٰ يَرَوُا۟ ٱلْعَذَابَ ٱلْأَلِيمَ ۞ قَالَ قَدْ أُجِيبَت
تا آنکه ببینند عذاب دردناک را گفت خدای بحقیقت اجابت کرده شد

دَّعْوَتُكُمَا فَٱسْتَقِيمَا وَلَا تَتَّبِعَآنِّ سَبِيلَ
دعای شما پس برطریق راست باشید و راه نروید و متابعت نکنید راه

ٱلَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ۞ وَجَٰوَزْنَا بِبَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ ٱلْبَحْرَ
آنانرا که ندانند و بگذرانیدیم بنی اسرائیل را از دریا

فَأَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُۥ بَغْيًا وَعَدْوًا ۖ حَتَّىٰٓ
پس ملحق شد بایشان فرعون و لشکر او از ستم و بیدادی

إِذَآ أَدْرَكَهُ ٱلْغَرَقُ قَالَ ءَامَنتُ أَنَّهُۥ
چون دریافت او را غرق شدن گفت باور داشتم که

لَآ إِلَٰهَ إِلَّا ٱلَّذِىٓ ءَامَنَتْ بِهِۦ بَنُوٓا۟ إِسْرَٰٓءِيلَ وَأَنَا۠ مِنَ ٱلْمُسْلِمِينَ ۞
نیست خدای مگر آنکه ایمان آورده اند باو پسران یعقوب و من از اهل انقیادم

عشر ۹

الآنَ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ

فَالْيَوْمَ نُنَجِّيكَ بِبَدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنْ خَلْفَكَ آيَةً

وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ عَنْ آيَاتِنَا لَغَافِلُونَ

وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ مُبَوَّأَ صِدْقٍ وَرَزَقْنَاهُمْ

مِنَ الطَّيِّبَاتِ فَمَا اخْتَلَفُوا حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْعِلْمُ

إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا

فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۞ فَإِنْ كُنْتَ فِي شَكٍّ مِمَّا أَنْزَلْنَا

إِلَيْكَ فَسْئَلِ الَّذِينَ يَقْرَءُونَ الْكِتَابَ مِنْ

قَبْلِكَ لَقَدْ جَاءَكَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ

مِنَ الْمُمْتَرِينَ ۞ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ كَذَّبُوا

بِآيَاتِ اللَّهِ فَتَكُونَ مِنَ الْخَاسِرِينَ ۞ إِنَّ الَّذِينَ

حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ ۞ وَلَوْ جَاءَتْهُمْ

كُلُّ آيَةٍ حَتَّىٰ يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ

فَلَوْلَا كَانَتْ قَرْيَةٌ آمَنَتْ فَنَفَعَهَا إِيمَانُهَا إِلَّا

قَوْمَ يُونُسَ لَمَّا آمَنُوا كَشَفْنَا عَنْهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ

فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ ۞

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَآمَنَ مَنْ فِي الْأَرْضِ

كُلُّهُمْ جَمِيعًا أَفَأَنْتَ تُكْرِهُ النَّاسَ حَتَّىٰ يَكُونُوا

مُؤْمِنِينَ ۞ وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تُؤْمِنَ إِلَّا بِإِذْنِ

اللَّهِ وَيَجْعَلُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ۞ قُلِ

انْظُرُوا مَاذَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا تُغْنِي

الْآيَاتُ وَالنُّذُرُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ۞ فَهَلْ

يَنْتَظِرُونَ إِلَّا مِثْلَ أَيَّامِ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ

قَبْلِهِمْ قُلْ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ

الْمُنْتَظِرِينَ ۞ ثُمَّ نُنَجِّي رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا

كَذَٰلِكَ حَقًّا عَلَيْنَا نُنْجِ الْمُؤْمِنِينَ

يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اِنْ كُنْتُمْ فِيْ شَكٍّ مِّنْ دِيْنِيْ فَلَآ

بگو ای مردمان اگر هستید در گمان از حقیقت دین من پس

اَعْبُدُ الَّذِيْنَ تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَلٰكِنْ اَعْبُدُ

نمی پرستم آنانرا که می پرستید شما از غیر خدای ولیکن میپرستم

اللّٰهَ الَّذِيْ يَتَوَفّٰىكُمْ ۚ وَاُمِرْتُ اَنْ اَكُوْنَ مِنَ

معبود بمنزله الله قبض روح فرماید شمارا و فرموده اند مرا که باشم از

الْمُؤْمِنِيْنَ ۙ وَاَنْ اَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّيْنِ حَنِيْفًا ۚ وَلَا

اهل ایمان و فرموده اند که متوجه گردان روی خودرا برای طلب دین حال آنکه مایل بود از ادیان باطل

تَكُوْنَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ۞ وَلَا تَدْعُ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ

و فرموده اند که مباش از اهل شرک و مخوان و مپرست از غیر خدای

مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ ۚ فَاِنْ فَعَلْتَ فَاِنَّكَ اِذًا

آنرا که سود نمیرساند ترا و گزند نمی تواند رسانید بتو پس اگر کنی خلاف آنچه گفتیم پس بدرستی که تو آنگاه

مِّنَ الظّٰلِمِيْنَ ۞ وَاِنْ يَّمْسَسْكَ اللّٰهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ

از ستمکاران باشی و اگر برساند بتو خدای گزندی را پس هیچ دفع نیست

لَهٗٓ اِلَّا هُوَ ۚ وَاِنْ يُّرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَآدَّ لِفَضْلِهٖ ؕ

مر آنرا مگر او و اگر خواهد بتو نیکی را پس هیچ ازگرداننده نیست عطای او را

يُصِيْبُ بِهٖ مَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ ؕ وَهُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ

میرساند بان هر که را میخواهد از بندگان خود و او آمرزگار است مهربان

يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَآءَكُمُ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّكُمْ ۚ

بگو ای مردمان بحقیقت آمد بشما درست از پروردگار شما

فَمَنِ اهْتَدٰى فَاِنَّمَا يَهْتَدِيْ لِنَفْسِهٖ ۚ وَمَنْ ضَلَّ فَاِنَّمَا

پس هر که راه یافت پس بدرستی که راه یافت برای نفع خود و هر که گمراه شد پس بدرستی

يَضِلُّ عَلَيْهَا ۚ وَمَآ اَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيْلٍ ۞ وَاتَّبِعْ مَا يُوْحٰٓى

که گمراه شد وبال ضلال عاید شود بر نفس او و نه ام من بر شما حافظ اعمال و متابعت کن آنرا که وحی

اِلَيْكَ وَاصْبِرْ حَتّٰى يَحْكُمَ اللّٰهُ ۚ وَهُوَ خَيْرُ

شود بسوی تو و شکیبائی نمای تا حکم فرماید خدای در باب تو و او بهترین

الْحٰكِمِيْنَ

حکم کننده گانست

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

الٓرٰ ۚ كِتٰبٌ اُحْكِمَتْ اٰيٰتُهٗ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَّدُنْ

الف لام را کتابی است که محکم گردانیده اند آیتهای او را سپس مفصل گردانیده اند از دلایل توحید

حَكِيْمٍ خَبِيْرٍ ۙ اَلَّا تَعْبُدُوْٓا اِلَّا اللّٰهَ ؕ اِنَّنِيْ لَكُمْ مِّنْهُ نَذِيْرٌ

و احکام و وعظ و نقص از نزد خداوند حکیم آگاه که مباشید مگر خدای را بدرستی که من مر شمارا از او بیم نماینده ام

وَّبَشِيْرٌ ۞ وَّاَنِ اسْتَغْفِرُوْا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوْبُوْٓا

و بشارت دهنده و که آمرزش خواهید از پروردگار شما پس بازگردید

اِلَيْهِ يُمَتِّعْكُمْ مَّتَاعًا حَسَنًا اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى

باطاعت او برخورداری شمارا برخورداری دادنی نیکو تا انتهاء وقت معلوم یعنی وقت

وَّيُؤْتِ كُلَّ ذِيْ فَضْلٍ فَضْلَهٗ ؕ وَاِنْ تَوَلَّوْا

و بدهد هر خداوند عمل صالح را جزای عمل او و اگر اعراض کنید

فَاِنِّيْٓ اَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ كَبِيْرٍ ۞

پس بدرستی که من میترسم بر شما از عذاب روز بزرگ

اِلَى اللّٰهِ مَرْجِعُكُمْ ۚ وَهُوَ

باو خداست بازگشتن شما و او بر همه چیز تواناست

اَلَآ اِنَّهُمْ يَثْنُوْنَ صُدُوْرَهُمْ لِيَسْتَخْفُوْا مِنْهُ ؕ

بدان که ایشان منحرف میگردانند سینهای خودرا کفایت از استماع حق بخواهند تا نهان گردند از خدای

اَلَا حِيْنَ يَسْتَغْشُوْنَ ثِيَابَهُمْ ۙ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّوْنَ

بدان که ایشان انکار میکنند بر خود جامهای خودرا میداند آنرا که نهان

وَمَا يُعْلِنُوْنَ ۚ اِنَّهٗ عَلِيْمٌ

و آنرا که آشکارا کنند بدرستی که او دانای است

بذات الصدور

انجیل ۴۶

وَمَا مِنْ دَآبَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللّٰهِ رِزْقُهَا
ونیست هیچ جنبنده در زمین مگر بر خدا بفضل خدایست روزی آن

وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا ۚ كُلٌّ فِي كِتَابٍ
ومیداند آرام جای او را وامانت جای او را از صلب ورحم مرد یا بیضه در لوح محفوظ

مُّبِينٍ ۞ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي
روشن واو آن خدایست که آفرید آسمانها وزمین را در

سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوَكُمْ
مدت شش روز وبود عرش او بربالای آب تا صورت آزمایش نماید شمارا

أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ۗ وَلَئِن قُلْتَ إِنَّكُم مَّبْعُوثُونَ
که کدام یك نکوترست بکردار وهرآینه اگر تو بدستی که شما برانگیزانیده خواهید بود

مِن بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَٰذَا
پس از مرگ هرآینه گویند آنانکه کافرشدند نیست این

إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ وَلَئِنْ أَخَّرْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ
مگر جادوئی هویدا وهرآینه اگر بازپس داریم ازایشان عذاب را

إِلَىٰ أُمَّةٍ مَّعْدُودَةٍ لَّيَقُولُنَّ مَا يَحْبِسُهُ ۗ أَلَا
تا امتی معلوم هرآینه گویند چه مانع میشود آنرا بدان

يَوْمَ يَأْتِيهِمْ لَيْسَ مَصْرُوفًا عَنْهُمْ وَحَاقَ
روزی که آید بایشان نیست بازداشته ازایشان وفرود آمد

بِهِم مَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ۞ وَلَئِنْ أَذَقْنَا
بایشان وبال آنچه بودند بآن مسخر می نمودند وهرآینه اگر

الْإِنسَانَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنَاهَا مِنْهُ إِنَّهُ لَيَئُوسٌ
ادمی را از فضل خود آسایشی پس زایل گردانیم آنرا ازو بدستی که او هرآینه

كَفُورٌ ۞ وَلَئِنْ أَذَقْنَاهُ نَعْمَاءَ بَعْدَ ضَرَّاءَ مَسَّتْهُ
ناسپاس کننده است واگر بچشانیم اورا نعمتی پس از رنجی که رسیده باو

لَيَقُولَنَّ ذَهَبَ السَّيِّئَاتُ عَنِّي ۚ إِنَّهُ لَفَرِحٌ فَخُورٌ
هرآینه گوید رفت بدیها از من بدرستی که او هرآینه شادمان فخر کننده

ع ۱۶

عشر ۱۱

إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ۚ أُولَٰئِكَ
مگر آنانکه شکیبائی نمودند وکردند کارهای نیکو آنان

لَهُم مَّغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ۚ فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضَ
مرایشانراست آمرزشی ومزدی بزرگ پس شاید تو ترک کننده بعضی

مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَضَائِقٌ بِهِ صَدْرُكَ أَن يَقُولُوا
آنرا که وحی فرستاده میشود سوی تو ومنقبض است بآن سینهٔ تو که گویند

لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ كَنزٌ أَوْ جَاءَ مَعَهُ مَلَكٌ ۚ إِنَّمَا أَنتَ
چرا فرو نفرستادند بر او گنجی همراه او یا نیامد با او فرشته که بدستی تو

نَذِيرٌ ۚ وَاللّٰهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ۚ أَمْ يَقُولُونَ
بیم نماینده وخدای بر همه چیزی حافظ است یا که میگویند

افْتَرَاهُ ۖ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُوَرٍ مِّثْلِهِ مُفْتَرَيَاتٍ وَادْعُوا
از خود بدید آورده قرآنرا بگو پس بیارید ده سوره مانند این از خود ساخته شده وبخوانید

مَنِ اسْتَطَعْتُم مِّن دُونِ اللّٰهِ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ فَإِن
هر که توانید از غیر خدای اگر هستید شما راست گویان پس اگر

لَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّمَا أُنزِلَ بِعِلْمِ اللّٰهِ وَأَن
اجابت نکنند مرشما را پس بدانید که بدرستی فرو فرستاده شد بعلم خدای وبدانکه

لَّا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۖ فَهَلْ أَنتُم مُّسْلِمُونَ ۞ مَن كَانَ
نیست هیچ خدایی نیست مگر او پس هستید شما از اهل اخلاص وانقیاد مر او

يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا نُوَفِّ إِلَيْهِمْ أَعْمَالَهُمْ
میخواهد زندگانی این جهان وآرایش آنرا تمام میدهیم بایشان جزای کردارهای ایشان

فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ ۞ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ
درین جهان وایشان درین جهان ناقص خرج نشوند ازهیچ وگزاف وغبن یابند آنانند

لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ ۖ وَحَبِطَ مَا صَنَعُوا
نیست مرایشانرا درجهان دیگر مگر آتش وضایع است آنچه

فِيهَا وَبَاطِلٌ مَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ
درین دنیا وتباه گردد آنچه بودند میکردند

فالم بغیر نون موصولة وقيل فان لم مقطوعة هنا فقط والاول اصح

وان لا بالنون وقد ذكر

أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّهِ وَيَتْلُوهُ شَاهِدٌ مِّنْهُ

آیا پس آنکه هست بر حجتی روشن از پروردگار خود و تابع آن برهانی بود از او

وَمِن قَبْلِهِ كِتَابُ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً ۚ أُولَٰئِكَ

و پیش از آن کتاب موسی راهنما و رحمت بود

يُؤْمِنُونَ بِهِ ۖ وَمَن يَكْفُرْ بِهِ مِنَ الْأَحْزَابِ فَالنَّارُ

ایمان می‌آورند به آن و هر که کافر شود به آن از اهل ملل پس آتش

مَوْعِدُهُ ۚ فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِّنْهُ إِنَّهُ الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ

وعده‌گاه اوست پس مباش در شک از آن که قرآن از پروردگار تو

وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٧﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ

ولیکن بیشتر مردم ایمان نمی‌آورند و کیست ستمکارتر از آنکه دروغ بندد

عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ۚ أُولَٰئِكَ يُعْرَضُونَ عَلَىٰ رَبِّهِمْ وَيَقُولُ

بر خدای دروغ را آنان عرضه کرده شوند بر پروردگار ایشان و گویند

الْأَشْهَادُ هَٰؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ ۚ أَلَا لَعْنَةُ

گواهان از ملایکه و انبیا اینها آنانند که دروغ گفتند بر پروردگار ایشان دوری از رحمت

اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿١٨﴾ الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ

خدای بر ستمکاران است آنانکه منع میکنند از راه دین خدای

وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا ۚ وَهُم بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿١٩﴾ أُولَٰئِكَ

و میجویند آنرا اعوجاجی و ایشان بجهان دیگر ایشان کافرند آنان

لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُم مِّن

نباشند فوت شوندگان از عذاب خدای در زمین و نبود مر ایشانرا از

دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ۘ يُضَاعَفُ لَهُمُ الْعَذَابُ ۚ مَا كَانُوا

غیر خدای هیچ یاری دوستانی دوباره گردانیده شود سبب ضلالت و اضلال برای ایشان عذاب را بودند

يَسْتَطِيعُونَ السَّمْعَ وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ ﴿٢٠﴾ أُولَٰئِكَ

که می‌توانستند شنودن حق بینند بچشم بصیرت ایشان

الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُم مَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢١﴾

آنانند که زیان کردند نفسهای خود را و غایب شد از ایشان آنچه بودند افترا میکردند

لَا جَرَمَ أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْأَخْسَرُونَ ﴿٢٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ

مر اینه بدرستی که ایشان در جهان دیگر ایشانند زیان کاران بدرستی آنانکه

آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَخْبَتُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ ۙ أُولَٰئِكَ

ایمان آوردند و کردند کارهای نیکو و آرمیده شدند باعتماد بپروردگار ایشان

أَصْحَابُ الْجَنَّةِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٣﴾ مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ

ملازمان بهشتند ایشان دران جاودانه باشند داستان دو گروه گفتار و اهل

كَالْأَعْمَىٰ وَالْأَصَمِّ وَالْبَصِيرِ وَالسَّمِيعِ ۚ هَلْ

چون نابینا و ناشنوا و بینا و شنواست هیچ

يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا ۚ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٢٤﴾ وَلَقَدْ

یکسان باشند بداستان آیا پند نمی‌گیرند و بحقیقت

أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢٥﴾

فرستادیم نوح را سوی گروه او بدرستی که من مر شما را بیم نماینده‌ام هویدا

أَن لَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ ۖ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ

که نپرستید مگر خدای را بدرستی که من میترسم بر شما از عذاب

يَوْمٍ أَلِيمٍ ﴿٢٦﴾ فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَوْمِهِ مَا

روزی دردناک پس گفتند اشراف که کافر شدند از گروه او

نَرَاكَ إِلَّا بَشَرًا مِّثْلَنَا وَمَا نَرَاكَ اتَّبَعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ

نمی‌بینیم مگر آدمی مانند ما و نمی‌بینیم ترا که متابعت نموده‌اند ترا مگر آنانکه ایشان

أَرَاذِلُنَا بَادِيَ الرَّأْيِ ۖ وَمَا نَرَىٰ لَكُمْ عَلَيْنَا مِن فَضْلٍ

زبردستان ما در ابتدای رای بی‌روئیه و نمی‌بینیم مر شما را بر ما هیچ فزونی

بَلْ نَظُنُّكُمْ كَاذِبِينَ ﴿٢٧﴾ قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِن كُنتُ

نه آنکه گمان می‌بریم شما را دروغ گویان گفت ای گروه من چه دیدید را اگر باشم

عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَآتَانِي رَحْمَةً مِّنْ عِندِهِ فَعُمِّيَتْ

بر حجتی روشن از پروردگار من و داده شده باشد بخشایشی از نزد خود پس پوشیده باشد

عَلَيْكُمْ ۚ أَنُلْزِمُكُمُوهَا وَأَنتُمْ لَهَا كَارِهُونَ

بر شما آیا الزام کنیم شما را بر آن حالت و شما مر آنرا خواهندگان نه ایم

وَيَا قَوْمِ لَآ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مَالًا ۖ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلَى

وای لوم من نمی خواهم شما را برین ارشاد وتعلیم هیچ خواسته نیست مزدمن ملکر بر

اللّٰهِ وَمَآ اَنَا بِطَارِدِ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ۭ اِنَّهُمْ مُّلٰقُوْا رَبِّهِمْ

خدای ونه ام راننده آنانرا که ایمان آورند بدرستی ایشان رسندگان بنزد پروردگار

وَلٰكِنِّيْٓ اَرٰىكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُوْنَ ۝ وَيٰقَوْمِ مَنْ يَّنْصُرُنِيْ

ولیکن من می بینم شما را لوهی که نمی دانید حق را از باطل وای لوم من کدام کس یاری دهد

مِنَ اللّٰهِ اِنْ طَرَدْتُّهُمْ ۭ اَفَلَا تَذَكَّرُوْنَ ۝ وَلَآ اَقُوْلُ

از عذاب خدای اگر دانم ایشانرا آیا پس پند نمی گیرید ونمی لویم

لَكُمْ عِنْدِيْ خَزَاۗىِٕنُ اللّٰهِ وَلَآ اَعْلَمُ الْغَيْبَ

من شما را نزد منست نگاه داشتهای خدای ونمی لویم که میدانم علم نهانی را

وَلَآ اَقُوْلُ اِنِّيْ مَلَكٌ وَّلَآ اَقُوْلُ لِلَّذِيْنَ تَزْدَرِيْٓ

ونمی لویم بدرستی که من فرشته ام ونمی لویم مر آنانرا که حقیر می شمرند

اَعْيُنُكُمْ لَنْ يُّؤْتِيَهُمُ اللّٰهُ خَيْرًا ۭ

چشمهای شما مرانرا نرهد ایشانرا خدای نیکی

اَللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا فِيْٓ اَنْفُسِهِمْ ۚ اِنِّيْٓ اِذًا لَّمِنَ الظّٰلِمِيْنَ

خدای داناتر است بانچه در ضمایر ایشانست بدرستی که من آن هنگام هرآینه از ستمکاران باشم

قَالُوْا يٰنُوْحُ قَدْ جٰدَلْتَنَا فَاَكْثَرْتَ جِدَالَنَا فَاْتِنَا

گفتند ای نوح بحقیقت خصومت داشتی با ما پس بسیار کردی مخاصمت ما را پس بیار بما

بِمَا تَعِدُنَآ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ۝ قَالَ اِنَّمَا

انرا که وعده میدهی ما را اگر هستی از راست گویان گفت بدرستی

يَاْتِيْكُمْ بِهِ اللّٰهُ اِنْ شَاۗءَ وَمَآ اَنْتُمْ بِمُعْجِزِيْنَ ۝ وَلَا يَنْفَعُكُمْ

که آرد بشما آنرا خدای اگر خواهد ونه اید شما فوت شوندگان از عذاب خدای وسود ندارد

نُصْحِيْٓ اِنْ اَرَدْتُّ اَنْ اَنْصَحَ لَكُمْ اِنْ كَانَ اللّٰهُ يُرِيْدُ

نصیحت من اگر خواهم که نصیحت کنم لوهم شما را اگر هست که خدای خواهد

اَنْ يُّغْوِيَكُمْ ۭ هُوَ رَبُّكُمْ ۡ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ۭ

که بگمراهی نگذارد شما او پروردگار شماست ونه بسوی او باز گردانده شوید شما

عشر ۳

وَيٰقَوْمِ مَنْ يَّنْصُرُنِيْ مِنَ اللّٰهِ اِنْ طَرَدْتُّهُمْ ۭ اَفَلَا تَذَكَّرُوْنَ ۝ وَلَآ اَقُوْلُ

لَكُمْ عِنْدِيْ خَزَاۗىِٕنُ اللّٰهِ وَلَآ اَعْلَمُ الْغَيْبَ

وَلَآ اَقُوْلُ اِنِّيْ مَلَكٌ وَّلَآ اَقُوْلُ لِلَّذِيْنَ تَزْدَرِيْٓ

اَعْيُنُكُمْ لَنْ يُّؤْتِيَهُمُ اللّٰهُ خَيْرًا ۭ

اَللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا فِيْٓ اَنْفُسِهِمْ ۚ اِنِّيْٓ اِذًا لَّمِنَ الظّٰلِمِيْنَ

قَالُوْا يٰنُوْحُ قَدْ جٰدَلْتَنَا فَاَكْثَرْتَ جِدَالَنَا فَاْتِنَا

بِمَا تَعِدُنَآ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ۝ قَالَ اِنَّمَا

يَاْتِيْكُمْ بِهِ اللّٰهُ اِنْ شَاۗءَ وَمَآ اَنْتُمْ بِمُعْجِزِيْنَ ۝ وَلَا يَنْفَعُكُمْ

نُصْحِيْٓ اِنْ اَرَدْتُّ اَنْ اَنْصَحَ لَكُمْ اِنْ كَانَ اللّٰهُ يُرِيْدُ

اَنْ يُّغْوِيَكُمْ ۭ هُوَ رَبُّكُمْ ۡ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ۭ

للظهر ع ۱۹۶

اَمْ يَقُوْلُوْنَ افْتَرٰىهُ ۭ قُلْ اِنِ افْتَرَيْتُهٗ فَعَلَيَّ

یا نه که میگویند از خود بدید آورد او را بگو اگر من بدید آورده ام آنرا پس بر منست

اِجْرَامِيْ وَاَنَا بَرِيْۗءٌ مِّمَّا تُجْرِمُوْنَ ۝ وَاُوْحِيَ اِلٰى

وبال گناه کاری من بیزارم از گناه کاری شما وحی فرستاده شد سوی

نُوْحٍ اَنَّهٗ لَنْ يُّؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ اِلَّا مَنْ قَدْ اٰمَنَ

نوح که نگرود از قوم تو مگر آنکس که بحقیقت ایمان آورده

فَلَا تَبْتَىِٕسْ بِمَا كَانُوْا يَفْعَلُوْنَ ۝ وَاصْنَعِ الْفُلْكَ بِاَعْيُنِنَا

پس اندوهگن مشو بانچه هستند که میکنند وبساز کشتی را بحال آنکه نگهداشتی

وَوَحْيِنَا وَلَا تُخَاطِبْنِيْ فِي الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا ۚ اِنَّهُمْ مُّغْرَقُوْنَ ۝

بعین کلام ما والهام ما وسخن مگوی با من در باب آنانکه ستم کردند بدرستی ایشان غرقه خواهند بود

وَيَصْنَعُ الْفُلْكَ ۡ وَكُلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَاٌ مِّنْ قَوْمِهٖ

ومیساخت کشتی ومرگاه که گذشتی برو اشرافی چند از گروه او

سَخِرُوْا مِنْهُ ۭ قَالَ اِنْ تَسْخَرُوْا مِنَّا فَاِنَّا نَسْخَرُ

فسوس داشتند او را گفت اگر فسوس دارید ما را پس بدرستی که ما فسوس خواهیم

مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُوْنَ ۝ فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ۙ مَنْ يَّاْتِيْهِ

شما را چنانچه فسوس میدارید پس زود بود که بدانید انرا که آید باو

عَذَابٌ يُّخْزِيْهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيْمٌ ۝ حَتّٰٓى

عذابی که فضیحت کند اورا وفرود آید بر او عذابی دایم

اِذَا جَاۗءَ اَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّوْرُ ۙ قُلْنَا احْمِلْ فِيْهَا مِنْ كُلٍّ

چون آید فرمان ما وبجوشید تنور گفتیم برداز در آن از هر

زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَاَهْلَكَ اِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ

دو صنف حیوان زوجه دو عدد وبردار گسان ترا مگر آنکس که پیشی گرفت بر او قول

وَمَنْ اٰمَنَ ۭ وَمَآ اٰمَنَ مَعَهٗٓ اِلَّا قَلِيْلٌ ۝ وَقَالَ ارْكَبُوْا فِيْهَا

عشر ۴

وبردار آنانرا که ایمان آوردند وایمان نیاوردند باو مگر اندکی ولفت نوح نشینید در آن گفت

بِسْمِ اللّٰهِ مَجْرٖىهَا وَمُرْسٰىهَا ۭ اِنَّ رَبِّيْ

بنام خدایست راندن آن وبرجای داشتن آن بدرستی که پروردگار من

ادح ث ص ش

بجاج ح

وَهِيَ تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ وَنَادَى

وان سفینه حال انکه با ایشان بود در ارتفاع واضعاف ان لجون کوهها بود واواز داد

نُوحٌ ابْنَهُ وَكَانَ فِي مَعْزِلٍ يَا بُنَيَّ ارْكَبْ مَّعَنَا

نوح پسرخود ودر جایی دور از بدلشی ای پسرك من برنشین در کشتی با ما

وَلَا تَكُنْ مَّعَ الْكَافِرِينَ ۝ قَالَ سَآوِي إِلَىٰ جَبَلٍ

وبباش با کافران لفت بپرادر زود بود که جای گیرم بالوهی

يَعْصِمُنِي مِنَ الْمَآءِ ۚ قَالَ لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ

که نگاه دارد از آب لفت نوح هیچ نگاه دارنده نیست امروز از فرمان خدای

إِلَّا مَن رَّحِمَ ۚ وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ

الا انکس که برحمت نوازد یعنی هم خدای وحایل میان پدر وپسر ارتفاع آب پراکنده پراکنده از

الْمُغْرَقِينَ وَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي مَاءَكِ وَيَا سَمَاءُ أَقْلِعِي

غرقه گردکان ولفته شده ای زمین فروخور آب ترا وای اسمان بازایست از بارکیدن

وَغِيضَ الْمَاءُ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَى

ولم زده شد آب ولدارده شد کارهای اهلاك وقرار گرفت کشتی بر

الْجُودِيِّ وَقِيلَ بُعْدًا لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

کوه جودی بقرب شهر موصل ولفته شده دوری وهلاك باد مر گروه ستمکاران را

وَنَادَىٰ نُوحٌ رَّبَّهُ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ ابْنِي مِنْ أَهْلِي

وخواست که بخواند نوح پروردگار خود پس لفت ای پروردگار من بدرستی که پسر من از کسان منست

وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنتَ

وبدرستی که وعده تو بحق است ونیست خلاف در وعده تو وتو عادل ترین

قَالَ يَا نُوحُ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ ۖ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ

لفت ای نوح بدرستی که او نیست از کسان تو بدرستی که او صاحب کردار ناشایست است نه

صَالِحٍ ۖ فَلَا تَسْأَلْنِ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ ۖ

بسامان پس مخواه از من انرا که نیست مرترا بکنه حقیقت آن هیچ دانشی

إِنِّي أَعِظُكَ أَن تَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ

بدستی که من پند میدهم ترا که باشی از اهل جهالت

ارکبْ معنا بالاظهار
وجهان
عن

تسئلنی فی الوصل
تسئلن تسئلنی
فی الوصل وقف جایز

قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ ۖ

لفت ای پروردگار من بدرستی که من پناه میگیرم بتو که پرسم ترا انچه نیست مرا بان دانشی

وَإِلَّا تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُن مِّنَ الْخَاسِرِينَ

والا نیامرزی مرا ومخشایی برمن باشم از زیان کاران

قِيلَ يَا نُوحُ اهْبِطْ بِسَلَامٍ مِّنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ

لفته شده ای نوح فرود آی از کشتی حال سلامت وخیرات متوالیه بر تو

وَعَلَىٰ أُمَمٍ مِّمَّن مَّعَكَ ۚ وَأُمَمٌ سَنُمَتِّعُهُمْ ثُمَّ

وبر گروهان ممن مع تو وامتانند که باتوانند وامتانند که باتوانند که برخوردار کنیم ایشانرا پس

يَمَسُّهُم مِّنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ تِلْكَ مِنْ أَنبَاءِ الْغَيْبِ

رسد بایشان ازما عذابی دردناك ان قصه نوح از خبرهای نهانی است

نُوحِيهَا إِلَيْكَ ۖ مَا كُنتَ تَعْلَمُهَا أَنتَ وَلَا قَوْمُكَ

وحی میفرستیم آنرا سوی تو نبودی تو که دانی آنرا تو ونه گروه تو

مِن قَبْلِ هَٰذَا ۖ فَاصْبِرْ ۖ إِنَّ الْعَاقِبَةَ لِلْمُتَّقِينَ

پیش ازین پس شکیبایی نمای بر تبلیغ رسالت که خاتمت حمیده مر پرهیزکارانست

وَإِلَىٰ عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا ۚ قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ

سوی قبیله عاد یعنی ازایشان هودنام لفت ای گروه من پرستید خدایرا

مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ ۖ إِنْ أَنتُمْ إِلَّا مُفْتَرُونَ

نیست شمارا هیچ خدایی جزاو نه اید شما در دعوی حسن عبادت الا دروغ گویان

يَا قَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا ۖ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى الَّذِي

ای گروه من نمی خواهم ازشما بر حدیث هیچ مزدی نیست مزد من مگر بر انکه

فَطَرَنِي ۖ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝ وَيَا قَوْمِ اسْتَغْفِرُوا

آفرید مرا آیا پس درنمی یابید وای گروه من آمرزش خواهید

رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُم مِّدْرَارًا

از پروردگار شما پس باز گردید باطاعت او فرستد ابرها برشما حال انکه ریزان باشد

وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَىٰ قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْا مُجْرِمِينَ

وفزون گرداند شمارا قوتی باقوت شما واعراض مکنید حال انکه گناه کاران باشید

ع ۱۱

عشرہ

دص ش

قَالُوا يَا هُودُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ بِتَارِكِي آلِهَتِنَا
گفتند ای هود نیاوردی ما را هیچ حجتی وبنمیدیم گذارندهٔ عبادت خدایان ما
عَنْ قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ۞ إِنْ نَقُولُ
از برای گفتار تو ونظام ما تو را باورکنندگان نمی گوییم
إِلَّا اعْتَرَاكَ بَعْضُ آلِهَتِنَا بِسُوءٍ قَالَ إِنِّي أُشْهِدُ
مگر که رسانند ترا بعضی خدایان بدی را گفت بدرستی که من گواه میگیرم
اللَّهَ وَاشْهَدُوا أَنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ ۞ مِنْ
خدایرا وگواه باشید شما نیز که من بیزارم ازشرک شرکاء شما که
دُونِهِ فَكِيدُونِي جَمِيعًا ثُمَّ لَا تُنْظِرُونِ ۞ إِنِّي
غیر خدا اند پر حیلت کنید بامن همه پس مهلت مدهید مرا که بدرستی که من
تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ
اعتماد نمودم برفضل خدای پروردگار من وپروردگار شما هیچ جنبندهٔ نیست مگر که او
آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى
گیرندهٔ موی پیشانی است بدرستی که پروردگار من بر
یعنی مالک تصرف دراوست
صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ
راه راست عدالت
فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَيْكُمْ
پس اگر اعراض کنید پس بتحقیق رسانیدم بشما انرا که فرستاده شدم تبلیغ ان سوی شما
وَيَسْتَخْلِفُ رَبِّي قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّونَهُ شَيْئًا
وبیاورد پروردگار من گروهی جز شما ونزیان نرسانید اورا هیچ چیزی
إِنَّ رَبِّي عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ ۞ وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا
بدرستی که پروردگار من بر همه چیزی نگاه دارنده وانگاه که آمد فرمان ما بهلاک خلاص دادیم
هُودًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَنَجَّيْنَاهُمْ مِنْ
هودرا وانانرا که ایمان آوردند با او ببخشایشی ازما ورهانیدیم ایشانرا از
عَذَابٍ غَلِيظٍ ۞ وَتِلْكَ عَادٌ جَحَدُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ
عذابی سخت وان آنار که شامل میکند درهمه ایشان که انکار کردند بمعجزات پروردگار ایشانرا
وَعَصَوْا رُسُلَهُ وَاتَّبَعُوا أَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ
ونافرمانی نمودند پیغمبران اورا وپیروی نمودند فرمان هر گردن کشی سینه کننده

وَأُتْبِعُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ أَلَا إِنَّ
واز پی درآورده شدند ایشانرا در دین جهان نفرین ودر روز قیامت عذاب بدان بدرستی
عَادًا كَفَرُوا رَبَّهُمْ أَلَا بُعْدًا لِعَادٍ قَوْمِ هُودٍ ۞
که قبیلهٔ عاد کافر شدند بپروردگار ایشان بدان دوری وهلاک باد برین قبیله را که امت هودند
وَإِلَى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ
وفرستادیم سوی ثمود یکی از ایشانرا صالح نام گفت ای گروه من پرستید خدایرا
مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ هُوَ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ
نیست شمارا هیچ خدایی جزاو او افرید شمارا از زمین
وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا فَاسْتَغْفِرُوهُ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ
وعمارت فرمود شمارا دران پس آمرزش خواهید ازو پس باز گردید باطاعت او
إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُجِيبٌ ۞ قَالُوا يَا صَالِحُ قَدْ كُنْتَ فِينَا
بدرستی که پروردگار من نزدیکست بدانستن اجابت نماینده نیابان گفتند ای صالح بتحقیق بودی در میان ما
مَرْجُوًّا قَبْلَ هَذَا أَتَنْهَانَا أَنْ نَعْبُدَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا
امیدداشته بخیر وصلاح پیش ازین آیا باز میداری ما را که پرستیم انچه میپرستند پدران ما
وَإِنَّنَا لَفِي شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ ۞ قَالَ يَا قَوْمِ
وبدرستی که ما هرانینه در گمانیم ازانچه میخوانی ما را سوی آن بیک گمان لغت ای گروه من
أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَآتَانِي
خبر دهید مرا اگر باشم بر معجزهٔ ظاهر از پروردگار من وداده باشد
مِنْهُ رَحْمَةً فَمَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ عَصَيْتُهُ
از فضل خود بخشایشی پس کدام کس یاری دهد مرا از عذاب خدای اگر نافرمانی نمایم اورا
فَمَا تَزِيدُونَنِي غَيْرَ تَخْسِيرٍ ۞ وَيَا قَوْمِ هَذِهِ نَاقَةُ
پس نمی افزائید مرا جز نسبت کردن من شمار ا بزیان وضلال وای گروه این شتر ماده
اللَّهِ لَكُمْ آيَةً فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ
خداست برای شما حال انکه معجزه است پس بگذارید اورا تا بچرا نند در زمین خدای
وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ قَرِيبٌ ۞
وبرسانید هیچ بدی که فرا گیرد شمارا عذابی نزدیک

فَعَقَرُوهَا فَقَالَ تَمَتَّعُوا فِي دَارِكُمْ ثَلٰثَةَ أَيَّامٍ ط
پی کردند آنرا پس گفت صالح برسید در شهر شما تا سه روز بس
ذٰلِكَ وَعْدٌ غَيْرُ مَكْذُوبٍ ۞ فَلَمَّا جَآءَ أَمْرُنَا
این وعده ایست نه دروغ کرده شده در آن پس چون آمد فرمان ما
نَجَّيْنَا صَالِحًا وَّالَّذِينَ اٰمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا
رهانیدیم صالح را و آنانکه ایمان آورده بودند با او ببخشایشی از فضل ما
وَمِنْ خِزْيِ يَوْمِئِذٍ ط إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ
و از رسوائی آن روز بدرستی که پروردگار تو او تواناست غالب
وَأَخَذَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ
و گرفت آنانرا که ستم کردند آواز هایل پس شدند در خانهای ایشان
جٰثِمِينَ ۞ كَأَنْ لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا ط أَلَآ إِنَّ ثَمُودَا
بزانو درآمدگان بی حس و حرکت گویی که افامت نکرده بودند در آن دیار بدان بدرستی که ثمود
كَفَرُوا رَبَّهُمْ ط أَلَا بُعْدًا لِّثَمُودَ ۞ وَلَقَدْ جَآءَتْ
کافر شدند بپروردگار ایشان بدان دوری و هلاک باد ثمود را و بتحقیق آمدند
رُسُلُنَآ إِبْرٰهِيمَ بِالْبُشْرٰى قَالُوا سَلٰمًا ط قَالَ
ملایکه ما ابراهیم را بمژدگانی دادن گفتند سلام کردند بر او سلام کردنی گفت
سَلٰمٌ فَمَا لَبِثَ أَنْ جَآءَ بِعِجْلٍ حَنِيذٍ ۞ فَلَمَّا
سلام بر شما پس درنگ نکرد که آورد گوساله بریان کرده در آن پس چون
رَأٰٓ أَيْدِيَهُمْ لَا تَصِلُ إِلَيْهِ نَكِرَهُمْ وَأَوْجَسَ
که دید دستهای ایشان که نمی رسید سوی آن عجل نشناخت ایشانرا و در دل آورد
مِنْهُمْ خِيفَةً ط قَالُوا لَا تَخَفْ إِنَّآ أُرْسِلْنَآ إِلٰى
از ایشان ترسی گفتند مترس بدرستی که ما فرستاده شدیم سوی
قَوْمِ لُوطٍ ۞ وَامْرَأَتُهُ قَآئِمَةٌ فَضَحِكَتْ فَبَشَّرْنَاهَا
قوم لوط و زن او ایستاده بود پس خندید از فرح بزوال خوف پس مژده دادیم آن زن را
بِإِسْحٰقَ وَمِنْ وَّرَآءِ إِسْحٰقَ يَعْقُوبَ ۞
بوجود اسحق و از پس اسحق خواهد بود یعقوب

قَالَتْ يٰوَيْلَتٰى ءَأَلِدُ وَأَنَا عَجُوزٌ وَّهٰذَا بَعْلِي شَيْخًا ط إِنَّ
گفت ای وای بر من آیا فرزند آرم و حال آنکه من پیرم و این شوهر من هست حال آنکه پیر
هٰذَا لَشَيْءٌ عَجِيبٌ ۞ قَالُوٓا أَتَعْجَبِينَ مِنْ أَمْرِ اللّٰهِ رَحْمَتُ
این هر آینه چیزی شگفت است گفتند آیا شگفت میداری از کار خدای رحمت
اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ ط إِنَّهُ
خدای و توفیق خیرات او بر شماست ای جماعت خانه خلیل خدای بدرستی که او ستوده است
حَمِيدٌ مَّجِيدٌ ۞ فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ إِبْرٰهِيمَ الرَّوْعُ وَجَآءَتْهُ الْبُشْرٰى
بزرگ مرتبه پس چون که زایل شد از ابراهیم ترس و آمد باو مژده حصول
يُجَادِلُنَا فِي قَوْمِ لُوطٍ ۞ إِنَّ إِبْرٰهِيمَ لَحَلِيمٌ أَوَّاهٌ
ولد سخن میکرد با ما در باب اهلاک قوم لوط بدرستی که ابراهیم هر آینه حلیم آه کننده از ترس خدای
مُّنِيبٌ ۞ يٰٓإِبْرٰهِيمُ أَعْرِضْ عَنْ هٰذَا ج إِنَّهُ قَدْ
رجوع کننده باخدای ای ابراهیم اعراض کن از این سوال بدرستی که
جَآءَ أَمْرُ رَبِّكَ ج وَإِنَّهُمْ ءَاتِيهِمْ عَذَابٌ غَيْرُ
آمد فرمان پروردگار تو و بدرستی که ایشان آینده اند بایشان عذابی که
مَرْدُودٍ ۞ وَلَمَّا جَآءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِيٓءَ بِهِمْ وَ
بازگردیده نخواهد شد و چون آنگاه که آمدند ملایکه ما سوی لوط بد آمد و غمناک
ضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَّقَالَ هٰذَا يَوْمٌ عَصِيبٌ ۞
شد بسبب ایشان بوسع طاقت و گفت این روزی سخت است
وَجَآءَهُ قَوْمُهُ يُهْرَعُونَ إِلَيْهِ وَمِنْ قَبْلُ
و آمدند باو قوم او حال آنکه شتاب زده بودند سوی او و از پیش
كَانُوا يَعْمَلُونَ السَّيِّاٰتِ ط قَالَ يٰقَوْمِ هٰٓؤُلَآءِ
بودند میکردند بدیها گفت ای قوم من اینها
بَنَاتِي هُنَّ أَطْهَرُ لَكُمْ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَلَا
دختران من اند ایشان پاک ترند برای شما پس بترسید از خدای و
تُخْزُونِ فِي ضَيْفِي ط أَلَيْسَ مِنْكُمْ رَجُلٌ رَّشِيدٌ ۞
فضیحت مکنید در باب مهمانان من آیا نیست از شما مردی راه یافته نیک

عشر ۸

قَالُوا لَقَدْ عَلِمْتَ مَا لَنَا فِي بَنَاتِكَ مِنْ حَقٍّ ۖ وَإِنَّكَ

لفتند هرآینه دانستی که نیست مارا در دختران تو هیچ رغبتی وبدرستی که تو

لَتَعْلَمُ مَا نُرِيدُ ﴿٧٩﴾ قَالَ لَوْ أَنَّ لِي بِكُمْ قُوَّةً أَوْ آوِي

هرآینه میدانی انچه ما میخواهیم گفت کاشکی مرا ستی بدفع شما طاقتی یا پناه بردمی

إِلَىٰ رُكْنٍ شَدِيدٍ ﴿٨٠﴾ قَالُوا يَا لُوطُ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ

با جایی استوار یا باجمعی معاون لفتند ای لوط بدرستی که ما ملایکه پروردگار تیم هرگز

يَصِلُوا إِلَيْكَ فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَلَا

نرسند گروه تو بتو رسانیدن مکروهی پس ببر کسان ترا بپارهٔ از شب مانده

يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلَّا امْرَأَتَكَ ۖ إِنَّهُ مُصِيبُهَا

وباید که باز پس ننگرد از شما هیچ یکی مگر زن تو چه بدرستی کار انکه رسنده اوست

مَا أَصَابَهُمْ ۚ إِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ ۚ أَلَيْسَ الصُّبْحُ

بانچه رسید باشد بایشان بدرستی که وقت وعدهٔ ایشان صبح است آیا نیست

بِقَرِيبٍ ﴿٨١﴾ فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا

نزدیک پس انگاه که آمد فرمان ما گردانیدیم زیران ملاین را

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ ۙ مَنْضُودٍ مُسَوَّمَةً

وبارانیدیم بران دیار سنگها از سنگ گل برهم نهاده نشان کرده برای عذاب

عِنْدَ رَبِّكَ ۖ وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بِبَعِيدٍ ﴿٨٣﴾

نزد پروردگار تو ونیست ان سنگباران از ستمکاران یعنی کفار مکه دور

وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا ۖ قَالَ يَا قَوْمِ

وفرستادیم سوی قبیلهٔ مدین برادر ایشان را شعیب نام گفت ای گروه من

اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ ۖ وَلَا

پرستید خدایرا نیست شما را هیچ خدایی جز او و

تَنْقُصُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ إِنِّي أَرَاكُمْ بِخَيْرٍ

کم مکنید پیمانه را وترازو را بدرستی که من می بینم شما را بمال وفروت

وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ مُحِيطٍ ﴿٨٤﴾

وبدرستی که من میترسم بر شما از عذاب روزی هلاک گیننده

عـ

ع ۱۲

وَيَا قَوْمِ أَوْفُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ وَلَا تَبْخَسُوا

وای گروه من تمام کنید پیمانه را وترازو را براستی ونقصان مکنید

النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٨٥﴾ بَقِيَّتُ اللَّهِ

برای مردمان چیزهای ایشانرا وتباهی مکنید در زمین تباهی کردنی ان حلال که

خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۚ وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ

بهتر است مر شمارا اگر هستید از اهل ایمان ونه ام من بر شما نگه دارنده اعمال

قَالُوا يَا شُعَيْبُ أَصَلَاتُكَ تَأْمُرُكَ أَنْ نَتْرُكَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا

لفتند ای شعیب آیا نماز تو یعنی دین تو میفرماید ترا که ترک کنیم انرا که میپرستیدند پدران ما

أَوْ أَنْ نَفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ ۖ إِنَّكَ لَأَنْتَ

یا ترک کنیم انکه تصرف کنیم در مالهای ما انچه خواهیم بدرستی که تو هرآینه تو خداوند حلم ورشدی

قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي

گفت ای گروه من خبر دهید مرا اگر باشم بر حجتی روشن از پروردگار من

وَرَزَقَنِي مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا ۚ وَمَا أُرِيدُ أَنْ أُخَالِفَكُمْ إِلَىٰ

وروزی داده باشد مرا از خود علم یا حلت یا مال حلال ونمی خواهم که مخالفت کنم شما را بسوی

مَا أَنْهَاكُمْ عَنْهُ ۚ إِنْ أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ

انچه نهی میکنم شما را از ان نمی خواهم مگر بسامان آوردن کار تا جندانکه توانم

وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ ۚ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ

ونیست موافق کردن من کار خیر را مگر بخدای بر فضل او اعتماد نمودم واطاعت واخلاص او بازمیگردم

وَيَا قَوْمِ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِي أَنْ يُصِيبَكُمْ مِثْلُ

وای گروه من نکند شما را مخالفت من که برسد بشما از عذاب مانند

مَا أَصَابَ قَوْمَ نُوحٍ أَوْ قَوْمَ هُودٍ أَوْ قَوْمَ صَالِحٍ ۚ

انچه رسید بگروه نوح یا گروه هود یا گروه صالح

وَمَا قَوْمُ لُوطٍ مِنْكُمْ بِبَعِيدٍ ﴿٨٩﴾ وَاسْتَغْفِرُوا

ونیست گروه لوط از شما دور بمکان یا بزمان وآمرزش خواهید

رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ ۚ إِنَّ رَبِّي

از پروردگار شما انگاه بازگردید باطاعت او بدرستی که پروردگار من

بقیت بالثاء

ادج ۷ ص

عشر ۹

مهربانست دوست دارد مطیعان

قَالُوا يٰشُعَيْبُ مَا نَفْقَهُ كَثِيرًا مِّمَّا تَقُولُ وَإِنَّا

لَنَرٰيكَ فِينَا ضَعِيفًا ۚ وَلَوْلَا رَهْطُكَ لَرَجَمْنٰكَ ۖ وَمَآ

أَنتَ عَلَيْنَا بِعَزِيزٍ ۝ قَالَ يٰقَوْمِ أَرَهْطِيٓ أَعَزُّ عَلَيْكُم

مِّنَ اللّٰهِ ۖ وَاتَّخَذْتُمُوهُ وَرَآءَكُمْ ظِهْرِيًّا ۖ إِنَّ رَبِّي

بِمَا تَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ۝ وَيٰقَوْمِ اعْمَلُوا عَلٰى مَكَانَتِكُمْ

إِنِّي عَامِلٌ ۖ سَوْفَ تَعْلَمُونَ ۙ مَن يَأْتِيهِ عَذَابٌ

يُخْزِيهِ وَمَنْ هُوَ كَاذِبٌ ۖ وَارْتَقِبُوٓا إِنِّي

مَعَكُمْ رَقِيبٌ ۝ وَلَمَّا جَآءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا شُعَيْبًا

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُۥ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا وَأَخَذَتِ

الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ

جٰثِمِينَ ۝ كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا ۗ أَلَا بُعْدًا

لِّمَدْيَنَ كَمَا بَعِدَتْ ثَمُودُ ۝ وَلَقَدْ

أَرْسَلْنَا مُوسٰى بِـَٔايٰتِنَا وَسُلْطَٰنٍ مُّبِينٍ ۝

إِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلَإِيْهِ فَاتَّبَعُوٓا أَمْرَ فِرْعَوْنَ ۖ وَمَآ

أَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ ۝ يَقْدُمُ قَوْمَهُۥ يَوْمَ

الْقِيٰمَةِ فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ ۖ وَبِئْسَ الْوِرْدُ

الْمَوْرُودُ ۖ وَأُتْبِعُوا فِي هٰذِهِ لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۖ

بِئْسَ الرِّفْدُ الْمَرْفُودُ ۝ ذٰلِكَ مِنْ أَنۢبَآءِ الْقُرٰى

نَقُصُّهُۥ عَلَيْكَ مِنْهَا قَآئِمٌ وَحَصِيدٌ ۝ وَمَا

ظَلَمْنٰهُمْ وَلٰكِن ظَلَمُوٓا أَنفُسَهُمْ فَمَآ أَغْنَتْ

عَنْهُمْ ءَالِهَتُهُمُ الَّتِي يَدْعُونَ مِن دُونِ اللّٰهِ مِن

شَيْءٍ لَّمَّا جَآءَ أَمْرُ رَبِّكَ ۖ وَمَا زَادُوهُمْ غَيْرَ تَتْبِيبٍ

وَكَذٰلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَآ أَخَذَ الْقُرٰى وَهِيَ

ظَالِمَةٌ ۖ إِنَّ أَخْذَهُۥٓ أَلِيمٌ شَدِيدٌ ۝ إِنَّ فِي ذٰلِكَ

لَءَايَةً لِّمَنْ خَافَ عَذَابَ الْءَاخِرَةِ ۖ ذٰلِكَ يَوْمٌ

مَّجْمُوعٌ لَّهُ النَّاسُ وَذٰلِكَ

يَوْمٌ مَّشْهُودٌ

وَمَا نُؤَخِّرُهٗٓ اِلَّا لِاَجَلٍ مَّعْدُوْدٍ ۝ يَوْمَ يَاْتِ
وباز پس نمی داریم آن روز را مگر برای انتهای مدتی برشمرده دران روز که آید فرمان خدای

لَا تَكَلَّمُ نَفْسٌ اِلَّا بِاِذْنِهٖ ۚ فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَّسَعِيْدٌ ۝
سخن نگوید هیچ نفس مگر بفرمان او پس اهل موقف باشند بعضی اهل شقاوت وبعضی اهل سعادت

فَاَمَّا الَّذِيْنَ شَقُوْا فَفِى النَّارِ لَهُمْ فِيْهَا زَفِيْرٌ
پس اما آنانکه اهل شقاوت باشند در آتش اند مر ایشانرا است دران اخراج نفسی مانند

وَّشَهِيْقٌ ۝ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا مَا دَامَتِ السَّمٰوٰتُ وَ
واز آواز دراز اند نفس مانند آواز خر در حال آنکه جاوید باشند دران تا آنکه باشد آسمانها اخرت

الْاَرْضُ اِلَّا مَا شَآءَ رَبُّكَ ۭ اِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيْدُ ۝
وزمین ان مگر آنکه خواسته باشد پروردگار تو بدرستی که پروردگار تو انجام دهنده است مر آنچه خواهد

وَاَمَّا الَّذِيْنَ سُعِدُوْا فَفِى الْجَنَّةِ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا
واما آنانکه نیکبخت شدند در بهشت باشند حال آنکه جاوید باشند دران

مَا دَامَتِ السَّمٰوٰتُ وَالْاَرْضُ اِلَّا مَا شَآءَ رَبُّكَ ۭ
تا آنکه باشد آسمانهای اخرت وزمین ان مگر آنکه خواهد پروردگار تو از رفع بعضی معذبان

عَطَآءً غَيْرَ مَجْذُوْذٍ ۝ فَلَا تَكُ فِىْ مِرْيَةٍ مِّمَّا يَعْبُدُ
عطا دادنی بی انقطاع پس مباش در گمان از انچه میپرستند

هٰٓؤُلَآءِ ۭ مَا يَعْبُدُوْنَ اِلَّا كَمَا يَعْبُدُ اٰبَآؤُهُمْ
ایشان نمی پرستند مگر چنانچه میپرستیدند پدران ایشان

مِّنْ قَبْلُ ۭ وَاِنَّا لَمُوَفُّوْهُمْ نَصِيْبَهُمْ غَيْرَ مَنْقُوْصٍ ۝
از پیش بدرستی که ما تمام دهندگانیم بهرهٔ ایشانرا از عذاب بی نقصانی

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوْسَى الْكِتٰبَ فَاخْتُلِفَ فِيْهِ
وبحقیقت دادیم موسی را توریت پس خلاف کردند دران

وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَّبِّكَ لَقُضِىَ
والا حکمی بودی پیشی کرفته از پروردگار تو باهلاک ناقیان مر ایشان را در دنیا هر آینه حکم کرده شدی

بَيْنَهُمْ ۭ وَاِنَّهُمْ لَفِىْ شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيْبٍ ۝
میان ایشان وبدرستی که ایشان هر آینه در کمانند از کارقران بنا کرده شک

وَاِنَّ كُلًّا لَّمَّا لَيُوَفِّيَنَّهُمْ رَبُّكَ اَعْمَالَهُمْ ۭ
وبدرستی که هر یکرا از خلایق هر آینه تمام دهد ایشانرا پروردگار تو جزاء اعمال ایشان

اِنَّهٗ بِمَا يَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ۝ فَاسْتَقِمْ كَمَآ اُمِرْتَ
بدرستی که او بانچه میکنند اکاه است پس برنهج استقامت باش چنانچه فرموده اند ترا

وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا ۭ اِنَّهٗ بِمَا تَعْمَلُوْنَ
وانکس که باطاعت خدای اینده با تو وازحد ودین نجاوز نکنند که بدرستی که او بانچه میکنند

بَصِيْرٌ ۝ وَلَا تَرْكَنُوْٓا اِلَى الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا فَتَمَسَّكُمُ
بیناست ومیل مکنید سوی انانکه ستمکارند که برسد بشما

النَّارُ ۙ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ اَوْلِيَآءَ ثُمَّ
اتش ونبود مر شما از غیر خدای هیچ دوستانی پس

لَا تُنْصَرُوْنَ ۝ وَاَقِمِ الصَّلٰوةَ طَرَفَىِ النَّهَارِ وَ
یاری کرده نشوید ازخدای نیز وبپای دار نماز را در دو کناره روز مراد بجهت وظهر وعصر ودر ساعات

زُلَفًا مِّنَ الَّيْلِ ۭ اِنَّ الْحَسَنٰتِ يُذْهِبْنَ
نزدیک آخر روز از شب مغرب وعشا بدرستی که نیکیها یعنی نماز پنج کانه محو کردانند

السَّيِّاٰتِ ۭ ذٰلِكَ ذِكْرٰى لِلذّٰكِرِيْنَ ۝ وَاصْبِرْ
اعمال بدرا ان اشارت موعظتی است مر یادکنندکان

فَاِنَّ اللّٰهَ لَا يُضِيْعُ اَجْرَ الْمُحْسِنِيْنَ ۝ فَلَوْلَا كَانَ
که بدرستی که خدای بیهوده نکرداند مزد نیکوکاران را پس چرا نبود

مِنَ الْقُرُوْنِ مِنْ قَبْلِكُمْ اُولُوْا بَقِيَّةٍ
از اهل قرنها پیش از شما خداوندان خیر وفضل

يَّنْهَوْنَ عَنِ الْفَسَادِ فِى الْاَرْضِ اِلَّا قَلِيْلًا
که باز میداشتند از تباهی در زمین مگر اندکی

مِّمَّنْ اَنْجَيْنَا مِنْهُمْ ۚ وَاتَّبَعَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا
از انانکه رهانیدیم ازایشان وتابعت نمودند انانکه ستمکار بودند

مَآ اُتْرِفُوْا فِيْهِ وَكَانُوْا مُجْرِمِيْنَ ۝
انرا متنعم کردانیدند ایشانرا دران وبودند گناه کاران

وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرٰى بِظُلْمٍ وَّاَهْلُهَا
ونخواهد پروردگار تو تا هلاك كند شهرها را به استحقاق وساكنان ان
مُصْلِحُوْنَ ۞ وَلَوْ شَآءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ اُمَّةً
بسامان كار باشند والرخواستی پروردگار تو هرآينه گردانيدی مردم را گروهی
وَّاحِدَةً وَّلَا يَزَالُوْنَ مُخْتَلِفِيْنَ ۞ اِلَّا مَنْ رَّحِمَ
يكانه متفق براسلام وهميشه باشند وحال مختلفان مگر انكه بخشايد
رَبُّكَ ط وَلِذٰلِكَ خَلَقَهُمْ ط وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ
پروردگار تو واز براى رحمة ارا آى واهوا افريد ايشانرا وواجبت حكم پروردگار تو
لَاَمْلَاَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ اَجْمَعِيْنَ ۞ وَكُلًّا
كه هرآينه پر گردانم دوزخ را از پرى وآدمى همه وهر جورى را
نَّقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ اَنْبَآءِ الرُّسُلِ مَا نُثَبِّتُ بِهٖ فُؤَادَكَ ج
قصه ميكنيم برتو از خبرهاى پيغمبران انرا كه برحال اطمينان بخشيم بان دل ترا تمكين ميدارم
وَجَآءَكَ فِيْ هٰذِهِ الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَّذِكْرٰى لِلْمُؤْمِنِيْنَ ۞
وامد بتو درين سوره يادرد نيا صدق وصواب وپندى ويادداشتى مر مومنانرا
وَقُلْ لِّلَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ اعْمَلُوْا عَلٰى مَكَانَتِكُمْ اِنَّا
وبگوى مر آنانرا كه ايمان نمى آرند كار كنيد بران حالت كه هستيد كه ما
عَامِلُوْنَ ۞ وَانْتَظِرُوْا ج اِنَّا مُنْتَظِرُوْنَ ۞ وَلِلّٰهِ غَيْبُ
نيز كار كننده ايم بران حال كه مايد منتظر ايم وچشم داريد كه ما نيز منتظر ايم ونزد خداى راست اسرار نهانى
السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاِلَيْهِ يُرْجَعُ الْاَمْرُ كُلُّهٗ فَاعْبُدْهُ
اسمانها وزمين وباحكم او بازگردد كار همه پس پرستش نماى او
وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ ط وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُوْنَ ۞
واعتماد كن بر فضل او وپروردگار تو اگاه نيست از انچه ميكنند

سورة يوسف عليه السلام مكية وقيل انها مهاجرة نزلت بمكة الى المدينة ثم نزلت

عدد ايها مائة واحدى عشر بالاتفاق كلمها ١٧٧٦ وحروفها ٦٩٦

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

الٓرٰ تِلْكَ اٰيٰتُ الْكِتٰبِ الْمُبِيْنِ ۞ اِنَّآ اَنْزَلْنٰهُ
الف لام را اين سوره سيصد وده ايات است ان ايات ايات نامه است كه فرو فرستاده شده درين سوره
قُرْاٰنًا عَرَبِيًّا لَّعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ ۞ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ
باخبران بينى خداى بينا عربى نامكر شما دريابيد ما قصه ميگوئيم برتو
اَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَآ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ هٰذَا الْقُرْاٰنَ ز
نيكوترين قصه كردنى بسبب وحى فرستادن ما بتو اين سوره را
وَاِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهٖ لَمِنَ الْغٰفِلِيْنَ ۞ اِذْ قَالَ يُوْسُفُ
وبدرستى كه بودى تو پيش ازين وحى هرآينه از بى خبران ازين قصه ياد كن ان وقت را كه گفت يوسف
لِاَبِيْهِ يٰٓاَبَتِ اِنِّيْ رَاَيْتُ اَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَّالشَّمْسَ
مر پدر خود را اى پدر من بدرستى كه من ديدم يازده ستاره را وآفتاب را
وَالْقَمَرَ رَاَيْتُهُمْ لِيْ سٰجِدِيْنَ ۞ قَالَ يٰبُنَيَّ لَا تَقْصُصْ
وماه را ديدم ان همه را براى من سجود كنندگان گفت يعقوب اى پسر من
رُءْيَاكَ عَلٰٓى اِخْوَتِكَ فَيَكِيْدُوْا لَكَ كَيْدًا ط اِنَّ
خواب ترا بر برادران تو كه حيله انگيزند براى تو حيله اى بخانهى بدرستى
الشَّيْطٰنَ لِلْاِنْسَانِ عَدُوٌّ مُّبِيْنٌ ۞ وَكَذٰلِكَ
كه ديو براى آدمى دشمنى است ظاهر وهمچنان كه گزيدند ترا بديدن
يَجْتَبِيْكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَاْوِيْلِ الْاَحَادِيْثِ
برگزيند ترا بفيوت پروردگار تو وآموزاند ترا از تعبير خوابها
وَيُتِمُّ نِعْمَتَهٗ عَلَيْكَ وَعَلٰٓى اٰلِ يَعْقُوْبَ كَمَآ اَتَمَّهَا
وتمام گردانند انعام خود را برتو وبر خاندان يعقوب چنانچه تمام گردانيد
عَلٰٓى اَبَوَيْكَ مِنْ قَبْلُ اِبْرٰهِيْمَ وَاِسْحٰقَ ط اِنَّ رَبَّكَ
بر دو جد تو ازين پيش ابراهيم واسحق بدرستى كه پروردگار تو
لَقَدْ كَانَ فِيْ يُوْسُفَ وَاِخْوَتِهٖٓ اٰيٰتٌ لِّلسَّآئِلِيْنَ
بتحقيق بود در قصهٔ يوسف وبرادران او دلايل قدرت وعلامت خداى سبحانه كسانرا كه پرسندگان اند

إِذْ قَالُوا لَيُوسُفُ وَأَخُوهُ أَحَبُّ إِلَىٰ أَبِينَا مِنَّا وَنَحْنُ
چون گفتند میانه یوسف وبرادر او مادری وپدری برابرند محبوبتر است نزد پدرما ازما ومال اللہ ما
عُصْبَةٌ ۗ إِنَّ أَبَانَا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۞ اقْتُلُوا يُوسُفَ
مردان بکار اینقدر تریم بدیستی که پدر ما میانه در عدولت از طریق صواب ظاهر بکشید یوسف را
أَوِ اطْرَحُوهُ أَرْضًا يَخْلُ لَكُمْ وَجْهُ أَبِيكُمْ وَتَكُونُوا
یا اندازید اورا در زمینی تا خالی ماند برای توجه روی پدر شما وباشید
مِن بَعْدِهِ قَوْمًا صَالِحِينَ ۞ قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا
از پس یوسف گروهی تائب لغت گوینده ازایشان نام او یهودا بکشید
يُوسُفَ وَأَلْقُوهُ فِي غَيَابَتِ الْجُبِّ يَلْتَقِطْهُ بَعْضُ
یوسف را واندازید اورا در قعر چاه نایابند اورا بعضی
السَّيَّارَةِ إِن كُنتُمْ فَاعِلِينَ ۞ قَالُوا يَا أَبَانَا مَا لَكَ
ازسافران اگرمیکنید عازم بودفع او گفتند ای پدر ما جیست ترا
لَا تَأْمَنَّا عَلَىٰ يُوسُفَ وَإِنَّا لَهُ لَنَاصِحُونَ ۞ أَرْسِلْهُ
که استوار نمی داری ما را بر یوسف وبدرستی که ما مر اورا حق رعایت وشفقت بجای آریم بفرست اورا
مَعَنَا غَدًا يَرْتَعْ وَيَلْعَبْ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ
با ما فردا تا خورش باشیم وبازی کنیم وبدرستی که ما اورا نگاه دارنده ایم
قَالَ إِنِّي لَيَحْزُنُنِي أَن تَذْهَبُوا بِهِ وَأَخَافُ أَن
گفت بدرستی که من هرآینه اندوهگین کند مرا اورا که ببرید اورا با خود ومیترسم
يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ وَأَنتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ ۞ قَالُوا لَئِن
که خورد اورا گرگ وشما از او غافل باشید گفتند هرآینه
أَكَلَهُ الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّا إِذًا لَّخَاسِرُونَ
خورد اورا گرگ ونحن گروهی که ما آنگاه هرآینه زیانکاران باشیم
فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ وَأَجْمَعُوا أَن يَجْعَلُوهُ فِي غَيَابَتِ الْجُبِّ
پس چون بردند اورا وعزم کردند باتفاق که بیفکنند اورا در قعر چاه بود
وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ لَتُنَبِّئَنَّهُم بِأَمْرِهِمْ هَٰذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ
ووحی فرستادیم سوی او بدرستی که هرآینه خبر دهی ایشان را بکار ایشان این کار واینان ندانند که تو برادر ایشانی

وَجَاءُوا أَبَاهُمْ عِشَاءً يَبْكُونَ ۞ قَالُوا يَا أَبَانَا إِنَّا ذَهَبْنَا
وآمدند پدر ایشان شبانگاه میگریستند گفتند ای پدر ما بدستی ما
نَسْتَبِقُ وَتَرَكْنَا يُوسُفَ عِندَ مَتَاعِنَا فَأَكَلَهُ
که ما مسابقت میکردیم درد دیگر وبگذاشتیم یوسف را نزد کالای ما پس خورد اورا
الذِّئْبُ ۖ وَمَا أَنتَ بِمُؤْمِنٍ لَّنَا وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ ۞
گرگ ونه تو باور دارنده ما را والرچه باشیم راست گویان
وَجَاءُوا عَلَىٰ قَمِيصِهِ بِدَمٍ كَذِبٍ ۚ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ
وآوردند بر پیراهن او بخون دروغ را گفت نه آسان گردانیده است
لَكُمْ أَنفُسُكُمْ أَمْرًا ۖ فَصَبْرٌ جَمِيلٌ ۖ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ
برای شما نفوس شما امارة شما کاری بخود پس کار من صبر است نیکو بی شکایت وخدای آن که ازو یاری میجویند
عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ ۞ وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ
بر تحقیق انچه صفت میکنند از کار یوسف وآمدند روندگان از مدین بجاب مصر پس فرستادند
فَأَدْلَىٰ دَلْوَهُ ۖ قَالَ يَا بُشْرَىٰ هَٰذَا غُلَامٌ ۚ وَأَسَرُّوهُ
پس فرو انداخت بجاه دلو خود را گفت ای مژده این نوجوانی است ونهان داشتند اورا
بِضَاعَةً ۚ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ۞ وَشَرَوْهُ بِثَمَنٍ بَخْسٍ
برای متاع تجارت وخدای دانا بود بانچه میکردند از فروختن آزاد وخریدند اورا باستیاره از برادران یا فروختن
دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ ۚ وَكَانُوا فِيهِ مِنَ الزَّاهِدِينَ
درمهای چند معدود یعنی اندک وبودند درو از انانکه بی رغبت بودند در حریدن یوسف
وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِن مِّصْرَ لِامْرَأَتِهِ أَكْرِمِي مَثْوَاهُ
وگفت انکس که خرید یوسف را از مصر یعنی عزیز مر زن خود را گرامی دار جای او
عَسَىٰ أَن يَنفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا ۚ وَكَذَٰلِكَ مَكَّنَّا
شاید که سودمند ایم ما را یا گیریم اورا فرزندی وهمچنان دادیم
لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ وَلِنُعَلِّمَهُ مِن تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ ۚ وَاللَّهُ
یوسف را در زمین مصر وتا آموزانیم اورا از تعبیر خوابها وخدای
غَالِبٌ عَلَىٰ أَمْرِهِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ
غالب است بر کار خود ولیکن بیشتر مردم نمی دانند

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا ۚ وَكَذَٰلِكَ
رسید بمنتهای شباب و قوت خود دادیم او را نبوت و دانش و بچندان
نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۞ وَرَاوَدَتْهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ
پاداش دهیم نیکوکاران را و معاودت طلب نمود او را آن زنی که در خانه او بود
نَفْسِهِ وَغَلَّقَتِ الْأَبْوَابَ وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ ۚ قَالَ
غرض شهوت از و ببست درها را و گفت بیا و بشتاب گفت
مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَثْوَايَ ۖ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ
پناه میبرم بخدای خود که مرا بدستی نگاه داشت نیکو جای و منزلت بدستی که ستمکاران رستگار نمیشوند
الظَّالِمُونَ ۞ وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهِ ۖ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَا
ستمکاران را که مجازاة نیکی بدی کنند و بحقیقت قصد او کرد و قصد کرد آن زن بیوسف و یوسف بازگردیدی
أَنْ رَأَىٰ بُرْهَانَ رَبِّهِ ۚ كَذَٰلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ
که دید یوسف بنور نبوت قصد او را بحجت پروردگار خود را بچنان گردانیدیم تا بگردانیم از یوسف خیانت بدو را
وَالْفَحْشَاءَ ۚ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ ۞ وَاسْتَبَقَا
و زنا را چه بدستی که او از بندگان خالص نیت ما است و مسابقت نمودند
الْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيصَهُ مِنْ دُبُرٍ وَأَلْفَيَا سَيِّدَهَا
سوی در و پاره کرد آن زن پیراهن او را از جانب پشت و یافتند شوهر آن زن را
لَدَى الْبَابِ ۚ قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ
نزد در سرای گفت زلیخا چیست پاداش که خواست بخاندان تو
سُوءًا إِلَّا أَنْ يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ
بدی را مگر که محبوس گردانند یا عذابی دردناک
قَالَ هِيَ رَاوَدَتْنِي عَنْ نَفْسِي وَشَهِدَ شَاهِدٌ
گفت آن زن معاودت طلب نمود با من ازان روی که بغرض خود رسد و گواهی داد گواهی دهنده
مِنْ أَهْلِهَا ۚ إِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ
از کسان زن گویند گودی بود در پیراهن او که دریده باشد
قُبُلٍ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ الْكَاذِبِينَ
پیش پس راست گفت زن و او از دروغ گویان

هیت ده هئت
اوهئت له

ولایح

دح ک

وَإِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ
و اگر هست پیراهن او که دریده باشد از جانب پشت پس دروغ گفت زن و او مرد
مِنَ الصَّادِقِينَ ۞ فَلَمَّا رَأَىٰ قَمِيصَهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ قَالَ
از راست گویان پس نگاه کرد شوهر پیراهن او را که دریده بود از جانب پشت گفت
إِنَّهُ مِنْ كَيْدِكُنَّ ۖ إِنَّ كَيْدَكُنَّ عَظِيمٌ ۞
بدستی که این کار از حیله شما زنان است بدستی که حیله شما بزرگ است
يُوسُفُ أَعْرِضْ عَنْ هَٰذَا ۖ وَاسْتَغْفِرِي لِذَنْبِكِ
ای یوسف اعراض کن ازین کار بپوشان او را و آمرزش خواه ازخدای برای گناه تو
إِنَّكِ كُنْتِ مِنَ الْخَاطِئِينَ ۞ وَقَالَ نِسْوَةٌ
بدستی که تو مستی از متعمدان ذنب و گفتند زنان جنه

ع ۷ الخاطئین بغیر همزه

فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ فَتَاهَا
در شهر مصر زن عزیز معاودت طلب میکند از برای بنده خود
عَنْ نَفْسِهِ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا ۖ إِنَّا لَنَرَاهَا
غرض شهوت خود بتحقیق پاره کرده دل ان زن را از دوستی بدستی که ما میبینیم او را
فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ۞ فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ
در گمراهی هویدا پس چون شنید غیبت ایشان را در حق خود
أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَّكَأً
فرستاد سوی ایشان و مهیا کرد برای ایشان تکیه جایی
وَآتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِنْهُنَّ سِكِّينًا وَ
و داد هر یک را از ایشان کاردی
قَالَتِ اخْرُجْ عَلَيْهِنَّ ۖ فَلَمَّا رَأَيْنَهُ أَكْبَرْنَهُ
و گفت یوسف را بیرون آی بر آن زنان پس چون دیدند او را بزرگ داشتند جمال او را
وَقَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا
و ببریدند دستهای خود را و گفتند تنزیه مر خدای را نیست
هَٰذَا بَشَرًا ۚ إِنْ هَٰذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ
این آدمی بیست این مگر فرشته خوب صورت و سیرت

حاشا فی الوصل ح
وفی الوقف حذف
الالف للکل

امرات رسم
الامام

عشر ۳

قَالَتْ فَذٰلِكُنَّ الَّذِي لُمْتُنَّنِي فِيهِ وَلَقَدْ رَاوَدْتُهُ
گفت زلیخا پس آن غلام است عهد ملامت کردید مرا در حق او وبحقیقت معاودت طلب نمودم
عَنْ نَّفْسِهِ فَاسْتَعْصَمَ ط وَلَئِنْ لَّمْ يَفْعَلْ مَآ آمُرُهُ لَيُسْجَنَنَّ
برای غرض شهوت پس نگاه داشت خودرا وهرآینه اگر نکند انچه میفرمایم اورا هرآینه بحبس فرود
وَلَيَكُونًا مِّنَ الصّٰغِرِينَ ۞ قَالَ رَبِّ السِّجْنُ اَحَبُّ اِلَيَّ
والبته باشد از اهل مذلت گفت یوسف الهی پروردگار زندان محبوب‌تر است مرا
مِمَّا يَدْعُونَنِنِيٓ اِلَيْهِ ج وَاِلَّا تَصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُنَّ اَصْبُ
ازانچه میخوانند مرا بآن واگر نگردانی ازمن حیلهٔ ایشانرا میل نمایم
اِلَيْهِنَّ وَاَكُنْ مِّنَ الْجٰهِلِينَ ۞ فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ
بایشان وباشم از اهل جهالت پس اجابت فرمود اورا پروردگار او
فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ ط اِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۞
پس گردانید ازو حیلهٔ ایشانرا بدرستی که او شنوای دانا
ثُمَّ بَدَا لَهُمْ مِّنْ بَعْدِ مَا رَاَوُا الْاٰيٰتِ لَيَسْجُنُنَّهُ حَتّٰى حِينٍ
پس ظاهر شد غزیز و کسان اورا پس از انکه دیدند شواهدی بود بر عصمت یوسف که حبس فرمایند او را تا مدتی
وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَيٰنِ ط قَالَ اَحَدُهُمَآ اِنِّيٓ اَرٰىنِيٓ اَعْصِرُ
ودرآمد حال انکه صاحب زندان دو بندهٔ ملک شرابی وخبازی گفت یکی از ایشان بدرستی که من میبینم که
خَمْرًا ط وَقَالَ الْاٰخَرُ اِنِّيٓ اَرٰىنِيٓ اَحْمِلُ فَوْقَ رَاْسِي خُبْزًا
خمر را ونگفت دیگری که بدرستی که من میبینم که بر میدارم بالای سر من نانی
تَاْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ ط نَبِّئْنَا بِتَاْوِيلِهِ ج اِنَّا نَرٰىكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ
که میخورند مرغان ازان اکاهی ده ما را بتعبیر ان خواب بدرستی که ما می بینیم ترا از نیکوکاران
قَالَ لَا يَاْتِيكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقَانِهٖٓ اِلَّا نَبَّاْتُكُمَا بِتَاْوِيلِهِ
گفت یوسف نیاید بشما هیچ خوردنی که روزی دهند شما را ان به بیداری مگر که اکاهانم شما را بصفت ان
قَبْلَ اَنْ يَّاْتِيَكُمَا ط ذٰلِكُمَا مِمَّا عَلَّمَنِي رَبِّي ط اِنِّي تَرَكْتُ مِلَّةَ
پیش ازانکه آید ان طعام بشما انچه گفتیم ازان چیزست که آموزانید مرا پروردگار من بدرستی که من
قَوْمٍ لَّا يُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ كٰفِرُونَ ۞
گروهی را که ایمان نمی‌آرند بخدای واینان بجهان دیگر ایشان باکافرانند

وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ اٰبَآءِيٓ اِبْرٰهِيمَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ ط مَا
ومتابعت نمودم دین پدران من ابرهیم واسحاق ویعقوب
كَانَ لَنَآ اَنْ نُّشْرِكَ بِاللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ ط ذٰلِكَ مِنْ
نسزد ما را که شریک گردانیم باخدای هیچ چیزرا ان توحید از
فَضْلِ اللّٰهِ عَلَيْنَا وَعَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ
عطاء خداست برما وبر مردمانی که ما را بایشان فرستاده اند ولیکن بیشتر
النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ۞ يٰصَاحِبَيِ السِّجْنِ ءَاَرْبَابٌ
مردم سپاسداری نمیدارند ای دو صاحب من در زندان یا خدایان ای دو یار زندان
مُّتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ اَمِ اللّٰهُ
پراکنده بهترند یا خدای یگانهٔ غالب بر همه چیزها
مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهٖٓ اِلَّآ اَسْمَآءً سَمَّيْتُمُوهَآ
نمی پرستید از غیر او مگر نامهای بی حقیقت که نام نهاده اید انهارا
اَنْتُمْ وَاٰبَآؤُكُمْ مَّا اَنْزَلَ اللّٰهُ بِهَا مِنْ سُلْطٰنٍ ط
شما وپدران شما فرو نفرستاد خدای بتسمیهٔ ان هیچ حجتی
اِنِ الْحُكْمُ اِلَّا لِلّٰهِ ط اَمَرَ اَلَّا تَعْبُدُوٓا اِلَّآ
نیست فرمان دهی مگر خدایرا فرمود که نپرستید
اِيَّاهُ ط ذٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ
اورا ان توحید دین راست ولیکن
النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۞ يٰصَاحِبَيِ السِّجْنِ اَمَّآ اَحَدُكُمَا فَيَسْقِي رَبَّهُ خَمْرًا ج وَاَمَّا
مردم نمیدانند ای دو یار من زندان اما یکی از شما پس بنوشاند خداوند خود را شراب یعنی اما
الْاٰخَرُ فَيُصْلَبُ فَتَاْكُلُ الطَّيْرُ مِنْ
ان یکی که خیانت بردار کرده شود پس خورند مرغان از
رَّاْسِهِ ط قُضِيَ الْاَمْرُ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِيٰنِ ط
سر او حکم کرده شد ان کار که در ان باب میطلبید تدبیر

وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِّنْهُمَا اذْكُرْنِي عِندَ رَبِّكَ
وگفت یوسف مر آنکس را که گمان برد که او خلاص یابنده است از آن دو کس یعنی شرابی یاد کن مرا نزد سید خود

فَأَنسَاهُ الشَّيْطَانُ ذِكْرَ رَبِّهِ فَلَبِثَ فِي السِّجْنِ بِضْعَ سِنِينَ
پس فراموش گردانید او را دیو یاد دادن سید خود را پس دراز افتاد در زندان میان سه سال تا

وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أَرَىٰ سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ
وگفت پادشاه مصر بدرستی که من دیدم هفت گاو فربه را

يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعَ سُنبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ يَابِسَاتٍ
ایشانرا هفت گاو لاغر و هفت خوشهٔ سبز و هفت دیگر همه خشک

يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي رُؤْيَايَ إِن كُنتُمْ لِلرُّؤْيَا
ای اعیان علما حکما فتوی دهید مرا در باب خواب من اگر هستید مر خواب را

تَعْبُرُونَ قَالُوا أَضْغَاثُ أَحْلَامٍ وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ
می گذارید گفتند این شوریده های خوابهاست و نه ایم ما بتعبیر عاقبت اشال

الْأَحْلَامِ بِعَالِمِينَ وَقَالَ الَّذِي نَجَا مِنْهُمَا
این خوابها دانایان وگفت آنکس که خلاص یافته بود ازان دو کس

وَادَّكَرَ بَعْدَ أُمَّةٍ أَنَا أُنَبِّئُكُم بِتَأْوِيلِهِ فَأَرْسِلُونِ
و بیاد آمد یوسف را پس از مدتی دراز من آگاهی دهم شما را بتعبیر آن خواب پس بفرستید مرا

يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ أَفْتِنَا فِي سَبْعِ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ
ای یوسف ای کامل در صدق فتوی ده ما را در باب هفت گاو فربه

يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعِ سُنبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ
ایشانرا هفت گاو لاغر و هفت خوشهٔ سبز و هفت دیگر

يَابِسَاتٍ لَّعَلِّي أَرْجِعُ إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ
همه خشک تا مگر من بازگردم سوی ملک و اتباع او تا مگر ایشان دانند منزلت ترا

قَالَ تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَأَبًا فَمَا حَصَدتُّمْ
گفت زراعت خواهید کرد هفت سال حال آنکه بر عادت خود باشید ازجهد پس آنچه دروید

فَذَرُوهُ فِي سُنبُلِهِ إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّا تَأْكُلُونَ
او را در خوشهای آن مگر اندکی از آنچه خوردنی

ثُمَّ يَأْتِي مِن بَعْدِ ذَٰلِكَ سَبْعٌ شِدَادٌ يَأْكُلْنَ
آنگاه آید پس ازان هفت سال بغایت سخت که بخورند آنرا

مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّا تُحْصِنُونَ ثُمَّ
که پیش فرستاده باشید برای ایشان مگر اندکی از آنچه نهان کرده باشید پس

يَأْتِي مِن بَعْدِ ذَٰلِكَ عَامٌ فِيهِ يُغَاثُ
آید از پس زمان شدت سالی که در آن باران فرستند

النَّاسُ وَفِيهِ يَعْصِرُونَ وَقَالَ الْمَلِكُ
مردم را و در آن عصیر گنند عنب و زیتون و بجذرا وگفت پادشاه

ائْتُونِي بِهِ فَلَمَّا جَاءَهُ الرَّسُولُ قَالَ
بیارید مر من اورا پس آنگاه که آمد بوی بیام گذار گفت یوسف

ارْجِعْ إِلَىٰ رَبِّكَ فَسْأَلْهُ مَا بَالُ
بازگرد سوی سید تو پس بپرس او را چیست کار

النِّسْوَةِ اللَّاتِي قَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ إِنَّ رَبِّي
آن زنان که بریدند دستهای ایشانرا بدرستی که پروردگار

بِكَيْدِهِنَّ عَلِيمٌ قَالَ مَا خَطْبُكُنَّ إِذْ
بحیلت ایشان داناست گفت پادشاه جمیت کار عظیم شما چون

رَاوَدتُّنَّ يُوسُفَ عَن نَّفْسِهِ قُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا
معاودت طلب کردید از یوسف از برای تحصیل غرض شهوت از او گفتند تنزیه خدایراست

عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِن سُوءٍ قَالَتِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ
ندانستیم بر او هیچ بدی گفت زن عزیز

الْآنَ حَصْحَصَ الْحَقُّ أَنَا رَاوَدتُّهُ عَن نَّفْسِهِ وَ
اکنون در رسید خود وار گفت صدق و صواب من خواستم او را برای غرض تحصیل شهوت از او

إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ذَٰلِكَ لِيَعْلَمَ أَنِّي لَمْ أَخُنْهُ
و بدرستی که او هر آینه از راستگویان است آن جد نمودن در اظهار برائت برای آنست که بداند عزیز که من خیانت نکردم او را

بِالْغَيْبِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ الْخَائِنِينَ
در غیبت او و آنکه الله راه نمی نماید حیلهٔ خیانت کنندگان را

وَمَآ أُبَرِّئُ نَفْسِيٓ ۚ إِنَّ ٱلنَّفْسَ لَأَمَّارَةٌۢ بِٱلسُّوٓءِ
ودعوی براءة نفس نمیکنم از خطا وزلت مطلق چه نفس آدمی از غلبه جاذب قوی بدنی بر میدارد
إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّىٓ ۚ إِنَّ رَبِّى غَفُورٌ رَّحِيمٌ
الا آنرا که بخشاید پروردگار من بدرستی که پروردگار من آمرزگار مهربان
وَقَالَ ٱلْمَلِكُ ٱئْتُونِى بِهِۦٓ أَسْتَخْلِصْهُ لِنَفْسِى ۖ فَلَمَّا
وگفت پادشاه آریدش من او را خالص گردانم او را برای قرب خود پس آنگاه
كَلَّمَهُۥ قَالَ إِنَّكَ ٱلْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ
که سخن گفت با او گفت بدرستی که تو امروز نزدما با مکانت ومنزلتی و با امانت
قَالَ ٱجْعَلْنِى عَلَىٰ خَزَآئِنِ ٱلْأَرْضِ ۖ إِنِّى حَفِيظٌ عَلِيمٌ
گفت والی گردان مرا بر خزانهای زمین مصر بدرستی که من نگاه دارنده ام دانا بنده بامور
وَكَذَٰلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِى ٱلْأَرْضِ يَتَبَوَّأُ
وهمچنان مکنت وخلاص ازبخشیدن جای دادیم یوسف را در زمین مصر جای میگرفت
مِنْهَا حَيْثُ يَشَآءُ ۚ نُصِيبُ بِرَحْمَتِنَا مَن نَّشَآءُ ۖ
ازان مرجائی که بخواست میرسانیم بعطای خود هر که را بخواهیم
وَلَا نُضِيعُ أَجْرَ ٱلْمُحْسِنِينَ وَلَأَجْرُ ٱلْءَاخِرَةِ خَيْرٌ
وباطل نمیگردانیم مزد نیکوکاران را واجر آخرت بهتر است
لِّلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَكَانُوا۟ يَتَّقُونَ وَجَآءَ إِخْوَةُ
ایشانرا که ایمان آوردند ومیکنند که پرهیزکاری مینمایند وآمدند برادران
يُوسُفَ فَدَخَلُوا۟ عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُۥ
یوسف پس درآمدند بر او پس شناخت ایشانرا وایشان
مُنكِرُونَ وَلَمَّا جَهَّزَهُم بِجَهَازِهِمْ قَالَ ٱئْتُونِى بِأَخٍ
ناشناسنده بودند وآنگاه که ساز فرود برای ایشان آنچه در سفر بدان محتاج شوند گفت بیارید بمن برادری
لَّكُم مِّنْ أَبِيكُمْ ۚ أَلَا تَرَوْنَ أَنِّىٓ أُوفِى ٱلْكَيْلَ وَأَنَا۠ خَيْرُ ٱلْمُنزِلِينَ
که مر شمارا است از پدر شما آیا نمی بینید که من تمام رسانم پیمانه را ومن بهترین مهمان دارانم
فَإِن لَّمْ تَأْتُونِى بِهِۦ فَلَا كَيْلَ لَكُمْ عِندِى وَلَا تَقْرَبُونِ
پس اگر نیارید مرا او را هیچ پیمانه نیست مر شمارا نزد من ونزدیک من نمی شوید

قَالُوا۟ سَنُرَٰوِدُ عَنْهُ أَبَاهُ وَإِنَّا لَفَٰعِلُونَ وَقَالَ
گفتند زود بود که طلب کنیم از برای تحصیل او پدر او را وبدرستی که ما چنین کنندگانیم وگفت
لِفِتْيَٰنِهِ ٱجْعَلُوا۟ بِضَٰعَتَهُمْ فِى رِحَالِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُونَهَآ
مر غلامان خود را گردانید آنرا که باخود آورده اند در بارهای ایشان شاید که نامل آنرا بشناسند
إِذَا ٱنقَلَبُوٓا۟ إِلَىٰٓ أَهْلِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ فَلَمَّا
چون بازگردند سوی کسان ایشان نامل آنرا باز گردند سوی ما پس آنگاه
رَجَعُوٓا۟ إِلَىٰٓ أَبِيهِمْ قَالُوا۟ يَٰٓأَبَانَا مُنِعَ مِنَّا ٱلْكَيْلُ
که باز گشتند سوی پدر ایشان گفتند ای پدر ما باز داشته شد از ما کیل در رفت
فَأَرْسِلْ مَعَنَآ أَخَانَا نَكْتَلْ وَإِنَّا لَهُۥ لَحَٰفِظُونَ
پس فرست با ما برادر ما تا کیل گیریم وبدرستی که ما او را نگاه داریم
قَالَ هَلْ ءَامَنُكُمْ عَلَيْهِ إِلَّا كَمَآ أَمِنتُكُمْ عَلَىٰٓ أَخِيهِ
گفت یعقوب هیچ ایمن دارم شما را بر او مگر چنانچه ایمن داشتم شما را بر برادر او
مِن قَبْلُ ۚ فَٱللَّهُ خَيْرٌ حَٰفِظًا ۖ وَهُوَ
از پیش پس خدای بهتر است نگاه داشتن او را وهو
وَلَمَّا فَتَحُوا۟ مَتَٰعَهُمْ وَجَدُوا۟ بِضَٰعَتَهُمْ رُدَّتْ إِلَيْهِمْ ۖ
وآنگاه که گشادند بار ایشان را یافتند آنرا که باخود برده بودند بجهت بضاعت باز گردانیده بودند سوی ایشان
قَالُوا۟ يَٰٓأَبَانَا مَا نَبْغِى ۖ هَٰذِهِۦ بِضَٰعَتُنَا رُدَّتْ إِلَيْنَا ۖ وَنَمِيرُ
گفتند ای پدر ما چیزی خواهیم این بضاعت ما است که باز گردانیده شد سوی ما ومیرسانیم
أَهْلَنَا وَنَحْفَظُ أَخَانَا وَنَزْدَادُ كَيْلَ بَعِيرٍ ۖ ذَٰلِكَ كَيْلٌ
برای کسان خود ونگاه داریم برادر ما را وزیاده گیریم بار شتری دیگر این کیلی
يَسِيرٌ قَالَ لَنْ أُرْسِلَهُۥ مَعَكُمْ حَتَّىٰ تُؤْتُونِ مَوْثِقًا
اسان است نزد ملک گفت یعقوب هرگز نفرستم او را با شما تا نه دهید بمن عهدی
مِّنَ ٱللَّهِ لَتَأْتُنَّنِى بِهِۦٓ إِلَّآ أَن يُحَاطَ بِكُمْ ۖ فَلَمَّآ ءَاتَوْهُ
از خدای که بیارید او را مگر آنکه ملاک گردانیده شما را پس آنگاه که دادند او را
مَوْثِقَهُمْ قَالَ ٱللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ
عهد ایشان گفت خدای بر آنچه میگوئیم کارگذار

وَقَالَ يَا بَنِيَّ لَا تَدْخُلُوا مِنْ بَابٍ وَّاحِدٍ وَّادْخُلُوا مِنْ

وگفت ای پسران من در مروید شهر مصر از یک در ودر آیید از

أَبْوَابٍ مُّتَفَرِّقَةٍ ۖ وَمَا أُغْنِي عَنكُم مِّنَ اللَّهِ

درهای پراکنده وباز نمیدارم ازشما ازقضای خدای

مِن شَيْءٍ ۖ إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ ۖ عَلَيْهِ

هیچ چیزرا نیست فرمان دهی مگر مرخدایرا بر او

تَوَكَّلْتُ ۖ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ ۝

اعتماد نمودم وخاص بر او باید که اعتماد نمایند اعتماد نمایندگان

وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُم ۖ مَّا كَانَ

وانگاه که درآمدند از انجا که فرمودند ایشانرا پدرایشان سلامت نماند بود که

يُغْنِي عَنْهُم مِّنَ اللَّهِ مِن شَيْءٍ إِلَّا حَاجَةً فِي

بازدارد ازایشان ازعذاب خدای هیچ چیزرا مگر حاجتی در

نَفْسِ يَعْقُوبَ قَضَاهَا ۗ وَإِنَّهُ لَذُو عِلْمٍ لِّمَا

نهاد یعقوب که گذارد خدای ازا و بدرستی که او صاحب دانش است مرانچه

عَلَّمْنَاهُ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۝

اموختیم اورا ولیکن بیشتر مردم نمیدانند

وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَىٰ يُوسُفَ آوَىٰ إِلَيْهِ أَخَاهُ قَالَ إِنِّي

وانگاه که درآمدند بر یوسف جای داد سوی خود برادر خودرا گفت بدرستی من

أَنَا أَخُوكَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ فَلَمَّا

منم برادر تو پس اندوهگن مشو بانچه هستند میکنند پس انگاه

جَهَّزَهُم بِجَهَازِهِمْ جَعَلَ السِّقَايَةَ فِي رَحْلِ

که ساز فرستاد ایشانرا ساز سفر ایشان نهاد فرمود شربه را

أَخِيهِ ثُمَّ أَذَّنَ مُؤَذِّنٌ أَيَّتُهَا الْعِيرُ إِنَّكُمْ

در بار برادر خود پس ندا کرد ندا کننده که ای کاروان بدرستی که شما

لَسَارِقُونَ ۝ قَالُوا وَأَقْبَلُوا عَلَيْهِم مَّاذَا تَفْقِدُونَ

هرانینه دزدانید گفتند وروی آوردند برایشان چه چیز میجوئید

ع ۱۱

انی اناذح

عشر ۷

قَالُوا نَفْقِدُ صُوَاعَ الْمَلِكِ وَلِمَن جَاءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ

گفتند میجوئیم پیمانه پادشاه را ومرانکسرا که اورد انرا بار یک شتر طعام

وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ ۝ قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ عَلِمْتُم مَّا جِئْنَا لِنُفْسِدَ

ومن که منادی کردم بان لفیلم گفتند بحق خدای هرانینه دانستید که ما نیامدیم تا بامی کنیم

فِي الْأَرْضِ وَمَا كُنَّا سَارِقِينَ ۝ قَالُوا فَمَا جَزَاؤُهُ إِن

در زمین وبنودیم منسوب بسرقت گفتند پس چیست پاداش سارق اگر

كُنتُمْ كَاذِبِينَ ۝ قَالُوا جَزَاؤُهُ مَن وُجِدَ فِي رَحْلِهِ

باشید دروغ گویان گفتند پاداش او انکس است که یافته شود پیمانه در بار او

فَهُوَ جَزَاؤُهُ ۚ كَذَٰلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ۝ فَبَدَأَ بِأَوْعِيَتِهِمْ

که او جزاء ان صواع است بانکه یکسال درعوض باشد همچنان رقت جزا دهیم ستمکارانرا پس اغاز کرد

قَبْلَ وِعَاءِ أَخِيهِ ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا مِن وِعَاءِ أَخِيهِ

پیش از باردان برادر او بنیامین پس بیرون اورد ان صواع را از باردان برادر او

كَذَٰلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ ۖ مَا كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ فِي

همچنان تدبیر کردیم برای یوسف نبود تا فرا گیرد برادر خودرا در

دِينِ الْمَلِكِ إِلَّا أَن يَشَاءَ اللَّهُ ۚ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَّن نَّشَاءُ

حکم پادشاه مگر که خواستی خدای بلند میکردانیم مراتب انکسرا که میخواهیم

وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ ۝ قَالُوا إِن يَسْرِقْ فَقَدْ

وبالای هر صاحب دانش خداوند دانائیست گفتند اگر دزدی میشود بسرقت پس بتحقیق

سَرَقَ أَخٌ لَّهُ مِن قَبْلُ ۚ فَأَسَرَّهَا يُوسُفُ فِي نَفْسِهِ وَلَمْ يُبْدِهَا

منسوب شد بسرقت برادری که بود مراورا پیش ازین بسبب دزدی در میان اصحابی بسته بودند پس نهان کردان کلمه را یوسف در ضمیر

لَهُمْ ۚ قَالَ أَنتُمْ شَرٌّ مَّكَانًا ۖ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ ۝ قَالُوا

خود وظاهر نگردانید انرا برای ایشان گفت شما بتریدمنزلت جه سرقت شما یوسف را وخدای داناتر است باانچه صفت میکنید گفتند

يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُ أَبًا شَيْخًا كَبِيرًا فَخُذْ

ای عزیز بدرستی که مراورا پدری بیر بزرگ قدر پس فرا گیر

أَحَدَنَا مَكَانَهُ ۖ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ۝

یکی ازما را بجای او بدرستی که ما می بینیم ترا از نیکو کاران

قَالَ مَعَاذَ اللّٰهِ اَنْ نَّاْخُذَ اِلَّا مَنْ
گفت پناه میبریم بخدای از آنکه گیریم مگر کسی

وَجَدْنَا مَتَاعَنَا عِنْدَهٗٓ اِنَّآ اِذًا لَّظٰلِمُوْنَ
که یافتیم رخت ما را نزد او که بدرستی که ما آنگاه ستمکاران باشیم

فَلَمَّا اسْتَيْـَٔسُوْا مِنْهُ خَلَصُوْا نَجِيًّا ۭ قَالَ كَبِيْرُهُمْ
پس آنگاه که نومید شدند از او باجایی رفتند حال آنکه راز گویند گفت بزرگ ایشان در عقل و

اَلَمْ تَعْلَمُوْٓا اَنَّ اَبَاكُمْ قَدْ اَخَذَ عَلَيْكُمْ مَّوْثِقًا مِّنَ اللّٰهِ
او ندانستید که پدر شما بحقیقت گرفت بر شما عهدی از خدای

وَمِنْ قَبْلُ مَا فَرَّطْتُّمْ فِيْ يُوْسُفَ ۚ فَلَنْ اَبْرَحَ الْاَرْضَ حَتّٰى
و ازین پیش تقصیر کردید در کار یوسف پس البته دور نشوم از زمین مصر تا

يَاْذَنَ لِيْٓ اَبِيْٓ اَوْ يَحْكُمَ اللّٰهُ لِيْ ۚ وَهُوَ خَيْرُ الْحٰكِمِيْنَ
دستوری دهد مرا پدر من او یا فرمانی فرماید خدای برای من و او بهترین فرمان دهانست

ارْجِعُوْٓا اِلٰٓى اَبِيْكُمْ فَقُوْلُوْا يٰٓاَبَانَآ اِنَّ ابْنَكَ سَرَقَ ۚ
بازگردید سوی پدر شما پس گوئید ای پدر ما بدرستی که پسر تو بدزدی منسوب شد

وَمَا شَهِدْنَآ اِلَّا بِمَا عَلِمْنَا وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حٰفِظِيْنَ
و گواهی ندادیم مگر بآنچه دانستیم و نبودیم بر علم نهانی را نگاه دارندگان

وَسْـَٔلِ الْقَرْيَةَ الَّتِيْ كُنَّا فِيْهَا وَالْعِيْرَ الَّتِيْٓ اَقْبَلْنَا فِيْهَا ۭ
و بپرس از اهل این شهر که بودیم دران و از کاروانی که روی آوردیم در آن

وَاِنَّا لَصٰدِقُوْنَ ۝ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ اَنْفُسُكُمْ اَمْرًا فَصَبْرٌ ۭ
و بدرستی که ما هرآینه ازراستانیم گفت یعقوب نه چنانست که گوئید بلکه بیاراست برای شما نفسهای شما کاری را پس کار من

جَمِيْلٌ ۭ عَسَى اللّٰهُ اَنْ يَّاْتِيَنِيْ بِهِمْ جَمِيْعًا ۭ اِنَّهٗ هُوَ الْعَلِيْمُ
صبری نیکوست شاید که خدای که آرد مرا بدین ایشان همه را یوسف و بنیامین و برادر دیگر بدرستی که او

وَتَوَلّٰى عَنْهُمْ وَقَالَ يٰٓاَسَفٰى عَلٰي يُوْسُفَ وَ
و اعراض کرد از ایشان و گفت ای شدت حزن من بر یوسف و

ابْيَضَّتْ عَيْنٰهُ مِنَ الْحُزْنِ فَهُوَ كَظِيْمٌ
بیاض شد سواد دیدهٔ او دو چشم او از اندوه پس او مملو بود از حزن و غیظ

ع ۱۴

استایسوا خ

عشر ۸

قَالُوْا تَاللّٰهِ تَفْتَؤُا تَذْكُرُ يُوْسُفَ حَتّٰى تَكُوْنَ
گفتند سوگند بخدای همیشه باشی یاد کنی یوسف را تا که باشی

حَرَضًا اَوْ تَكُوْنَ مِنَ الْهٰلِكِيْنَ ۝ قَالَ اِنَّمَآ اَشْكُوْا
مشرف هلاک یا باشی از هلاک شدگان گفت بدرستی که میگذارم

بَثِّيْ وَحُزْنِيْٓ اِلَى اللّٰهِ وَاَعْلَمُ مِنَ اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ
حدیث غم و اندوه خود را بخدای و میدانم از قدرت خدای آنچه نمیدانید شما

يٰبَنِيَّ اذْهَبُوْا فَتَحَسَّسُوْا مِنْ يُّوْسُفَ وَاَخِيْهِ وَ
ای پسران من بروید پس تفحص نمایید از یوسف و برادر او و

لَا تَايْـَٔسُوْا مِنْ رَّوْحِ اللّٰهِ ۭ اِنَّهٗ لَا يَايْـَٔسُ مِنْ رَّوْحِ اللّٰهِ
ناامید مباشید از فرح فرستادن خدای بعد از شدت بدستی که نومید نشود از راحت فرستادن خدای

اِلَّا الْقَوْمُ الْكٰفِرُوْنَ ۝ فَلَمَّا دَخَلُوْا عَلَيْهِ قَالُوْا
مگر گروه ناگروندگان بقدرت او پس آنگاه که درآمدند بر عزیز مصر گفتند

يٰٓاَيُّهَا الْعَزِيْزُ مَسَّنَا وَاَهْلَنَا الضُّرُّ وَجِئْنَا بِبِضَاعَةٍ
ای عزیز مصر رسید بما و خاندان ما شدت قحط و آوردیم مال تجارتی

مُّزْجٰىةٍ فَاَوْفِ لَنَا الْكَيْلَ وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا ۭ اِنَّ
نه مرغوب پس تمام فرمای برما پیمانه را و تفضل نمای برما بدستی

اللّٰهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِيْنَ ۝ قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَّا
که خدای پاداش دهد صدقه دهندگان را گفت هیچ دانسته

فَعَلْتُمْ بِيُوْسُفَ وَاَخِيْهِ اِذْ اَنْتُمْ جٰهِلُوْنَ ۝
کردید با یوسف و برادر او چون شما درجهالت جوانی بودید

قَالُوْٓا ءَاِنَّكَ لَاَنْتَ يُوْسُفُ ۭ قَالَ اَنَا يُوْسُفُ وَ
گفتند ایا بدستی که تو هرآینه یوسفی گفت من یوسفم و

هٰذَآ اَخِيْ قَدْ مَنَّ اللّٰهُ عَلَيْنَا ۭ اِنَّهٗ مَنْ يَّتَّقِ
این برادر منست بدستی که انعام فرمود خدای برما باجتماع کار انکه هر که

وَيَصْبِرْ فَاِنَّ اللّٰهَ لَا يُضِيْعُ اَجْرَ الْمُحْسِنِيْنَ ۝
پرهیزکاری کند و شکیبائی نماید بدستی که خدای ناچیز نکند مزد نیکوکاران را

تفتؤا ۱۲ الامام

تاسوا یاسوا خ

للظهر

انك ۵ والباقون بالاستفهام وهم على اصولهم

يتقي في الحالين

عشر ۹

قَالُوا تَاللّٰهِ لَقَدْ اٰثَرَكَ اللّٰهُ عَلَيْنَا وَاِنْ كُنَّا
گفتند سوگند بخدای بحقیقت برگزیدترا خدای برما وبدرستی گه ما

لَخٰطِـِٔيْنَ ۝ قَالَ لَا تَثْرِيْبَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ ط
ازبسیاران گناه گفت نیست عتاب برشما امروز

يَغْفِرُ اللّٰهُ لَكُمْ ز وَهُوَ اَرْحَمُ الرّٰحِمِيْنَ
امرزد خدای شمارا واو بخشاینده‌تر مهربانانست

اِذْهَبُوْا بِقَمِيْصِيْ هٰذَا فَاَلْقُوْهُ عَلٰى وَجْهِ
ببرید پیراهن مرا این پیراهن پس بیفکنید اورا بر روی

اَبِيْ يَاْتِ بَصِيْرًا ز وَاْتُوْنِيْ بِاَهْلِكُمْ اَجْمَعِيْنَ
پدر من تا آید بینا واریدبمن کسان شمارا همه

وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعِيْرُ قَالَ اَبُوْهُمْ اِنِّيْ لَاَجِدُ
گه جدا شد از مصر کاروان گفت پدرایشان باحاضران بدرستی گه من خواهم می‌یابم

رِيْحَ يُوْسُفَ لَوْلَآ اَنْ تُفَنِّدُوْنِ ۝ قَالُوْا
بوی یوسف را اگر انستی گه بضعف عقل نسبت کنید ازبیری گفتند

تَاللّٰهِ اِنَّكَ لَفِيْ ضَلٰلِكَ الْقَدِيْمِ فَلَمَّآ
بحق خدای بدرستی گه تو میانه دی خطای دیرینهٔ تو ازامید دیدار یوسف یا علم جنواد پس گاه

اَنْ جَآءَ الْبَشِيْرُ اَلْقٰىهُ عَلٰى وَجْهِهٖ فَارْتَدَّ
گه آمد مژده دهنده رسانید پیراهن را بر روی او پرانست

بَصِيْرًا ۚ قَالَ اَلَمْ اَقُلْ لَّكُمْ اِنِّيْٓ اَعْلَمُ مِنَ اللّٰهِ
بینا گفت ای نگفتم مرشمارا گه بدرستی گه من میدانم ازقدرت خدای

مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ۝ قَالُوْا يٰٓاَبَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا
انچه نمیدانید شما گفتند ای پدرما امرزش خواه برای ما

ذُنُوْبَنَآ اِنَّا كُنَّا خٰطِـِٔيْنَ ۝ قَالَ سَوْفَ
گناهان ما را گه بدرستی ما هستیم ازگناه کاران گفت زود باشد

اَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّيْ ط اِنَّهٗ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ
گه امرزش خواهم برای شما پروردگار من گه بدرستی گه اوست آمرزگار مهربان

فَلَمَّا دَخَلُوْا عَلٰى يُوْسُفَ اٰوٰٓى اِلَيْهِ اَبَوَيْهِ وَقَالَ
پس انگاه گه درشدند بر یوسف جای داد سوی خود پدر ومادر اورا وگفت

اُدْخُلُوْا مِصْرَ اِنْ شَآءَ اللّٰهُ اٰمِنِيْنَ وَرَفَعَ اَبَوَيْهِ
درایید درشهر مصر اگر خواهد خدای حال گه ایمن باشید ازافات ونشاند

عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوْا لَهٗ سُجَّدًا ج وَقَالَ يٰٓاَبَتِ
برسریر مملکت وبردوی درامدند برای او سجده کنان وگفت ای پدر من

هٰذَا تَاْوِيْلُ رُءْيَايَ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَعَلَهَا
این عاقبت کار خواب منست ازین پیش بحقیقت گردانید انرا

رَبِّيْ حَقًّا ط وَقَدْ اَحْسَنَ بِيْٓ اِذْ اَخْرَجَنِيْ مِنَ
پروردگار من درست وراست وبدرستی نیکویی کرد بامن چون بیرون اورد مرا از

السِّجْنِ وَجَآءَ بِكُمْ مِّنَ الْبَدْوِ مِنْ بَعْدِ اَنْ
زندان واورد شمارا از بیابان از پس گه

نَّزَغَ الشَّيْطٰنُ بَيْنِيْ وَبَيْنَ اِخْوَتِيْ ط اِنَّ رَبِّيْ
وحشت بدید کرد دیو میان من وبیان برادران من بدرستی گه پروردگار من

لَطِيْفٌ لِّمَا يَشَآءُ ط اِنَّهٗ هُوَ
تدبیر نیکو فرماینده است مرانرا گه بخواهد بدرستی گه او

قَدْ اٰتَيْتَنِيْ مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَنِيْ مِنْ تَاْوِيْلِ
ای پروردگار من بحقیقت دادی مرا چیزی از پادشاهی واموزانیدی مرا از تعبیر

الْاَحَادِيْثِ ج فَاطِرَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ اَنْتَ وَلِيّٖ
خوابها ای نوآفریننده اسمانها وزمین تو ونعم نگاهدارنده

فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ج تَوَفَّنِيْ مُسْلِمًا وَّاَلْحِقْنِيْ
درین جهان وان جهان قبض روح فرمای مرا دران حال گه مسلمان باشم ودررسان مرا

بِالصّٰلِحِيْنَ ۝ ذٰلِكَ مِنْ اَنْۢبَآءِ الْغَيْبِ نُوْحِيْهِ اِلَيْكَ
بنیکان انچه قصه کردیم از خبرهای نهانیست وحی میفرستیم سوی تو انرا

وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ اِذْ اَجْمَعُوْٓا اَمْرَهُمْ وَهُمْ يَمْكُرُوْنَ
وتو نبودی نزد ایشان چون عزم کردند برکار ایشان گه یوسف را واینان حیلت میکردند

وَمَآ أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ ۝ وَمَا
وَنَه اند بیشتر مردمان والرچه حرص نمایی بایمان آورندگان ۝ ونمی

تَسْـَٔلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۚ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَالَمِينَ
خواهی از ایشان برارشاد ایشان هیچ مزدی نیست این قرآن مگر موعظتی مرجهانیان را

وَكَأَيِّنْ مِّنْ آيَةٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَمُرُّونَ
وچندا دلیلی بروحدانیت خدای در اسمانها ۝ وزمین که میگذرند

عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ ۝ وَمَا يُؤْمِنُ
برآن وایشان از عبادت آن اعراض کنند ۝ و ایمان نمی آرند

أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُّشْرِكُونَ ۝ أَفَأَمِنُوا
بیشتر ایشان بخدای مگر حال آنکه ایشان شریک گردانندگان او باشند ۝ ایا پس ایمن شدند

أَن تَأْتِيَهُمْ غَاشِيَةٌ مِّنْ عَذَابِ اللَّهِ أَوْ تَأْتِيَهُمُ
که اید بایشان پوشنده از عذاب خدای یا اید بایشان

السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۝ قُلْ هَٰذِهِ
روز قیامت ناگاه وایشان ندانند ۝ بگو این

سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَىٰ بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي
دین منست میخوانم خلق را باتوحید خدای بر حجتی واضحم من وانا متابعت نمودگان

وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۝ وَمَا
ومنزه میدانم خدایرا از انچه نشانید ونه ام من ازاهل شرک ۝ و

أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُّوحِي إِلَيْهِم مِّنْ
نفرستادیم پیش از تو مگر مردانی را نه ملایکه را که وحی فرستاده میشد سوی ایشان از

أَهْلِ الْقُرَىٰ ۗ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنظُرُوا
اهل شهرها نه از اهل بادیه ایا پس نرفتند در زمین تا نگرند

كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ۗ وَلَدَارُ
که چگونه بود خاتمت کار انانکه پیش از ایشان بودند وهرانینه سرای

الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ اتَّقَوْا ۗ أَفَلَا تَعْقِلُونَ
ساعت باز پسین بهتر مر انانی را که پرهیزگاری نمودند ایا پس عقل ندارند

وَمَآ اَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِيْنَ ۝ وَمَا
وَكَاَيِّنْ مِّنْ اٰيَةٍ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ يَمُرُّوْنَ
عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُوْنَ ۝ وَمَا يُؤْمِنُ
اَكْثَرُهُمْ بِاللّٰهِ اِلَّا وَهُمْ مُّشْرِكُوْنَ ۝ اَفَاَمِنُوْٓا
اَنْ تَاْتِيَهُمْ غَاشِيَةٌ مِّنْ عَذَابِ اللّٰهِ اَوْ تَاْتِيَهُمُ
السَّاعَةُ بَغْتَةً وَّهُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ ۝ قُلْ هٰذِهٖ
سَبِيْلِيْٓ اَدْعُوْٓا اِلَى اللّٰهِ عَلٰى بَصِيْرَةٍ اَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِيْ
وَمَآ اَنَا مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ۝ وَمَآ
اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ اِلَّا رِجَالًا نُّوْحِيْٓ اِلَيْهِمْ مِّنْ
اَهْلِ الْقُرٰى ۭ اَفَلَمْ يَسِيْرُوْا فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوْا
كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۭ وَلَدَارُ
الْاٰخِرَةِ خَيْرٌ لِّلَّذِيْنَ اتَّقَوْا ۭ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ

حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْأَسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِبُوا
تا چون نومید شدند پیمبران وگمان بردند ان رسل که ایشان بحقیقت دروغ گفته شده اند

جَاءَهُمْ نَصْرُنَا فَنُجِّيَ مَن نَّشَاءُ ۖ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُنَا عَنِ الْقَوْمِ
ایشان را نصرت ما پس نجات داده میشد انکس که میخواستیم وباز گردانیده نمیشد عذاب ما از گروه

الْمُجْرِمِينَ ۝ لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِّأُولِي
گناهکاران بحقیقت بود در اخبار انان اعتباری له خداوندان

الْأَلْبَابِ ۗ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ وَلَٰكِن تَصْدِيقَ الَّذِي
خردها نبود قرآن سخنی که بدروغ گفته شود ولیکن سبب باور داشتن انچه

بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ
له پیش از وی بوده درانست وبیان هر چیزی از امور دین وراه نمودن وبخشایشی مر گروهی را که ایمان اورند

حَتّٰٓى اِذَا اسْتَيْـَٔسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوْٓا اَنَّهُمْ قَدْ كُذِبُوْا
جَاۗءَهُمْ نَصْرُنَا ۙ فَنُجِّيَ مَنْ نَّشَاۗءُ ۭ وَلَا يُرَدُّ بَاْسُنَا عَنِ الْقَوْمِ
الْمُجْرِمِيْنَ ۝ لَقَدْ كَانَ فِيْ قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِّاُولِي
الْاَلْبَابِ ۭ مَا كَانَ حَدِيْثًا يُّفْتَرٰى وَلٰكِنْ تَصْدِيْقَ الَّذِيْ
بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيْلَ كُلِّ شَيْءٍ وَّهُدًى وَّرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

الٓمّٓرٰ ۚ تِلْكَ اٰيٰتُ الْكِتٰبِ ۭ وَالَّذِيْٓ اُنْزِلَ اِلَيْكَ
انا الله اعلم واری انچه در ین سوره است انهای کتابی کامل است در ذات خود وانچه فرو فرستاده شد سوی تو

مِنْ رَّبِّكَ الْحَقُّ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُوْنَ
از پروردگار تو همه ان صدق وصواب ولیکن بیشتر مردم ایمان نمی ارند

اَللّٰهُ الَّذِيْ رَفَعَ السَّمٰوٰتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ثُمَّ اسْتَوٰى
معبود بدانا انست که برافراشت اسمانها بی ستونها که می بینید ان اسمانها را این حالت پس بر

عَلَى الْعَرْشِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ۭ كُلٌّ يَّجْرِيْ لِاَجَلٍ مُّسَمًّى ۭ
تخت قدرت قرار گرفت وبرام کرد افتاب وماه هریک ازان دومیدود تا وقت نام برده شده

يُدَبِّرُ الْاَمْرَ يُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ لَعَلَّكُمْ بِلِقَاۗءِ رَبِّكُمْ تُوْقِنُوْنَ
انجهان کار ها را میفرماید بیان میکند نشانها را تا شما بدیدار پروردگار خود بیقین باشید

استایس ۵ خه

فنجی ادخ ش

عشر ۱۱

الکبیر ۳۹

ع ۱۱

وکاین ۵

ادخ کرش

ع ۷

ح طس ش ر ج

فنجی نون ولد رسم جمیع الف

وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْهَارًا
واو او آنست که گسترانید زمین را و بدید کرد درآن کوهها ثابت و جویها
وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ جَعَلَ فِيهَا زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ يُغْشِي اللَّيْلَ
واز اصناف میوها بدید آورد درآن زمین دو صنف در می آرد در تاریکی شب را
النَّهَارَ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ وَفِي
در روز و بعکس بدرستی درآنچه گفتیم هرآینه دلایلست برای گروهی که در مصنوعات اندیشه کنند ودر
الْأَرْضِ قِطَعٌ مُّتَجَاوِرَاتٌ وَجَنَّاتٌ مِّنْ أَعْنَابٍ وَزَرْعٌ
زمین است بقاعی در جوار یکدیگر و در آنها مختلف باالله ملاصق و متقارب بهم و بوستانهایی از انگورها و کشتزارها
وَنَخِيلٌ صِنْوَانٌ وَغَيْرُ صِنْوَانٍ يُسْقَىٰ بِمَاءٍ وَاحِدٍ وَ
و درختان خرما ازپی یکدیگر رسته و متفرقه الاصول اب داده می شود بآبی یکانه و
نُفَضِّلُ بَعْضَهَا عَلَىٰ بَعْضٍ فِي الْأُكُلِ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ
فزونی میدهیم بعضی آنرا بر بعضی در خوردن بدرستی که درآنچه گفتیم
لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ۝ وَإِن تَعْجَبْ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ
هرآینه دلالت قدرت است برای گروهی که درمییابند والر شگفت آری ای محمد از انکار پس بسیار شگفت است
أَإِذَا كُنَّا تُرَابًا أَإِنَّا لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ ۗ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ
که ایا چون باشیم خاک ایا ما در آفرینشی خواهیم بود نو ایشان انانند
كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ ۖ وَأُولَٰئِكَ الْأَغْلَالُ فِي أَعْنَاقِهِمْ ۖ
که بسا کافر شدند بپروردگار ایشان و انان قیدهاست روز قیامت در گردنهای ایشان
وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ وَ
و انان ملازمان آتشند ایشان درآن جاودانه باشند و
يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ وَقَدْ خَلَتْ مِن
شتاب مینمایند ترا بعقوبت پیش از زحمه بامهال بحقیقت گذشت
قَبْلِهِمُ الْمَثُلَاتُ ۗ وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ لِّلنَّاسِ
پیش از ایشان عقوبات امثال ایشان ملتان و بدرستی که پروردگار تو مر مردمان را
عَلَىٰ ظُلْمِهِمْ ۖ وَإِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ
بالله ظالمند بر خود با اقدام بر معاصی و بدرستی که پروردگار تو هرآینه سخت عقوبتست

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ
میگویند انانی که کافر شدند چرا نه فرو فرستادند بر او معجزه که انانرا اعتماد بر
مِّن رَّبِّهِ ۗ إِنَّمَا أَنتَ مُنذِرٌ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ
از پروردگار او بدرستی که نیستی تو مگر بیم نماینده و مر هر گروهی را راه نماینده
اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنثَىٰ وَمَا تَغِيضُ
خدای میداند انرا که بر دارد در شکم مادینه و انچه کم میکنند
الْأَرْحَامُ وَمَا تَزْدَادُ ۖ وَكُلُّ شَيْءٍ عِندَهُ بِمِقْدَارٍ
رحمها از زیادت و نقصان حمل که اغلان زیاده میکنند بران و هر چیزی نزد علم خدای باندازه معینست
عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
دانای نهان و حاضرست
سَوَاءٌ مِّنكُم مَّنْ أَسَرَّ الْقَوْلَ وَمَن جَهَرَ
یکسانست ازشما علم خدای که نهان کرد گفتار را و که بلند گفت
بِهِ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ
بر او و که او مستترست بظلام لیل و رونده است در روز بطلب حوایج
لَهُ مُعَقِّبَاتٌ مِّن بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ
او را ملایکه متعاقب از جانب پیش او و از جانب پشت او نگاه میدارند او را
مِنْ أَمْرِ اللَّهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ
از فرمان خدای بدرستی که خدای تغییر نمیدهد حال نیکی را که بلدوهی بود تا
يُغَيِّرُوا مَا بِأَنفُسِهِمْ ۗ وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ
تغییر کنند ان حال را که با ایشان بود از سیرت نیکو و چون خواهد خدای بلدوهی
سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ ۚ وَمَا لَهُم مِّن دُونِهِ مِن
بدی پس هیچ دفع نیست مر او را و نیست مر ایشانرا از غیر او هیچ
وَالٍ ۝ هُوَ الَّذِي يُرِيكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا
متولی امری او ان خدایست که مینماید بشما آنرا
وَطَمَعًا وَيُنشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ
وطامع اند در باران و پدید میکند ابرها گران بار را

ع ۱۱ هادی فی الوقف د

المتعالی فی الحالین

عشر ۱۰

والی فی الوقف د

وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهٖ وَالْمَلٰٓئِكَةُ مِنْ خِيْفَتِهٖ

وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيْبُ بِهَا مَنْ يَّشَآءُ وَهُمْ يُجَادِلُوْنَ

فِى اللّٰهِ ۚ وَهُوَ شَدِيْدُ الْمِحَالِ ؕ لَهٗ دَعْوَةُ الْحَقِّ ؕ وَالَّذِيْنَ

يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖ لَا يَسْتَجِيْبُوْنَ لَهُمْ بِشَىْءٍ

اِلَّا كَبَاسِطِ كَفَّيْهِ اِلَى الْمَآءِ لِيَبْلُغَ فَاهُ وَ

مَا هُوَ بِبَالِغِهٖ ؕ وَمَا دُعَآءُ الْكٰفِرِيْنَ اِلَّا فِىْ ضَلٰلٍ

وَلِلّٰهِ يَسْجُدُ مَنْ فِى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ طَوْعًا

وَّكَرْهًا وَّظِلٰلُهُمْ بِالْغُدُوِّ وَالْاٰصَالِ ۩ قُلْ مَنْ

رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ قُلِ اللّٰهُ ؕ قُلْ اَفَاتَّخَذْتُمْ

مِّنْ دُوْنِهٖٓ اَوْلِيَآءَ لَا يَمْلِكُوْنَ لِاَنْفُسِهِمْ نَفْعًا وَّلَا ضَرًّا ؕ

قُلْ هَلْ يَسْتَوِى الْاَعْمٰى وَالْبَصِيْرُ ۙ اَمْ هَلْ تَسْتَوِى الظُّلُمٰتُ

وَالنُّوْرُ ۚ اَمْ جَعَلُوْا لِلّٰهِ شُرَكَآءَ خَلَقُوْا كَخَلْقِهٖ فَتَشَابَهَ

الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ ؕ قُلِ اللّٰهُ خَالِقُ كُلِّ شَىْءٍ وَّهُوَ الْوَاحِدُ

سجده

اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَسَالَتْ اَوْدِيَةٌ بِقَدَرِهَا

فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ زَبَدًا رَّابِيًا ؕ وَمِمَّا يُوْقِدُوْنَ عَلَيْهِ

فِى النَّارِ ابْتِغَآءَ حِلْيَةٍ اَوْ مَتَاعٍ زَبَدٌ مِّثْلُهٗ ؕ

كَذٰلِكَ يَضْرِبُ اللّٰهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ ؕ فَاَمَّا

الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَآءً ۚ وَاَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ

فَيَمْكُثُ فِى الْاَرْضِ ؕ كَذٰلِكَ يَضْرِبُ اللّٰهُ

الْاَمْثَالَ ؕ لِلَّذِيْنَ اسْتَجَابُوْا لِرَبِّهِمُ

الْحُسْنٰى ؕ وَالَّذِيْنَ لَمْ يَسْتَجِيْبُوْا لَهٗ لَوْ اَنَّ

لَهُمْ مَّا فِى الْاَرْضِ جَمِيْعًا وَّمِثْلَهٗ مَعَهٗ

لَافْتَدَوْا بِهٖ ؕ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ سُوْٓءُ الْحِسَابِ ۙ

وَمَاْوٰىهُمْ جَهَنَّمُ ؕ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ۩

اَفَمَنْ يَّعْلَمُ اَنَّمَآ اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَّبِّكَ الْحَقُّ

كَمَنْ هُوَ اَعْمٰى ؕ اِنَّمَا يَتَذَكَّرُ اُولُوا الْاَلْبَابِ

٨٤

الَّذِينَ يُوفُونَ بِعَهْدِ اللّٰهِ وَلَا يَنْقُضُونَ الْمِيثَاقَ
الذين: انانكه — يوفون: وفا ميكنند — بعهد: پيمان — الله: خداى — ولا ينقضون: ونمى شكنند — الميثاق: عهد را

وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَآ أَمَرَ اللّٰهُ بِهِۦٓ أَن يُوصَلَ
والذين: وآنانكه — يصلون: مى پيوندند — ما: آنرا — امر: فرمود — الله: خداى — به: بآن — ان: كه — يوصل: پيوندند

وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ وَيَخَافُونَ سُوٓءَ الْحِسَابِ
ويخشون: وميترسند — ربهم: از پروردگار ايشان — ويخافون: وميترسند — سوء: از بدى — الحساب: محاسبه اعمال

وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِغَآءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ
والذين: وآنانكه — صبروا: شكيبايى نمودند (بر انواع مصائب و اصناف تكاليف) — ابتغاء: براى جستن — وجه: رضاى — ربهم: پروردگار ايشان

وَأَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَأَنفَقُوا مِمَّا رَزَقْنٰهُمْ سِرًّا
واقاموا: وبپاى داشتند — الصلوة: نماز را — وانفقوا: وانفاق كردند — مما: از آنچه — رزقنهم: روزى داديم ايشان را — سرا: نهان

وَعَلَانِيَةً وَيَدْرَءُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ أُولٰٓئِكَ
وعلانية: واشكارا — ويدرءون: ودفع ميكنند — بالحسنة: بخصلت نيك — السيئة: خصلت بد را (كه از ديگرى صادر شود بر ظلم را بعفو و منفعه را بحلم) — اولئك:

لَهُمْ عُقْبَى الدَّارِ ۝ جَنّٰتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا
لهم: مر ايشانرا است — عقبى: عاقبت — الدار: سراى دنيا — جنات: بوستانها — عدن: نام — يدخلونها: درآيند در آن

وَمَن صَلَحَ مِنْ ءَابَآئِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيّٰتِهِمْ
ومن: وهر كه — صلح: بصلاح بود — من: از — آبائهم: پدران ايشان — وازواجهم: وزنان ايشان — وذرياتهم: وفرزندان ايشان

وَالْمَلٰٓئِكَةُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِم مِّن كُلِّ بَابٍ
والملئكة: وفرشتگان — يدخلون: درآيند — عليهم: برايشان — من: از — كل: هر — باب: دري

سَلٰمٌ عَلَيْكُم بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ ۝ وَالَّذِينَ
سلام: درود سلام — عليكم: برشما — بما صبرتم: اين ثواب بسبب آنست كه شكيبايى نموديد بر تكاليف — فنعم: پس نيكو است — عقبى: عاقبة — الدار: سراى دنيا — والذين: وآنانكه

يَنقُضُونَ عَهْدَ اللّٰهِ مِنۢ بَعْدِ مِيثَاقِهِۦ وَيَقْطَعُونَ
ينقضون: ميشكنند — عهد: عهد خداى را — من بعد: پس از استوارى — ميثاقه: آن — ويقطعون: وميبرند

مَآ أَمَرَ اللّٰهُ بِهِۦٓ أَن يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِى الْأَرْضِ
ما: آنرا — امر: فرمود — الله: خداى — به: بآن — ان: كه — يوصل: وصل كنند — ويفسدون: وتباهى ميكنند — فى الارض: در زمين

أُولٰٓئِكَ لَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوٓءُ الدَّارِ ۝
اولئك: آنان — لهم: مر ايشانرا است — اللعنة: دورى از رحمت خداى — ولهم: ومر ايشانرا است — سوء: بدى — الدار: خاتمه دنيا

يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَآءُ وَيَقْدِرُ ۚ وَفَرِحُوا
يبسط: خداى ميگستراند — الرزق: روزى را — لمن: براى آنكه — يشاء: بخواهد — ويقدر: وآنكه ميدارد — وفرحوا: وشاد شدند

بِالْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۖ وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا فِى الْءَاخِرَةِ إِلَّا مَتَاعٌ
بالحيوة: بزندگانى — الدنيا: اين جهان — وما: ونيست — الحيوة: زندگانى — الدنيا: اين جهان — فى الاخرة: در جنبان جهان — الا متاع: مگر نفعى اندك

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَآ أُنزِلَ عَلَيْهِ
ويقول: وميگويند — الذين: آنانكه — كفروا: كافر شدند — لولا: چرا — انزل: فرو نفرستادند — عليه: بر او

ءَايَةٌ مِّن رَّبِّهِۦ ۚ قُلْ إِنَّ اللّٰهَ يُضِلُّ مَن
اية: نشانى — من ربه: از پروردگار او — قل: بگو — ان: بدرستى كه — الله: خداى — يضل: گمراه ميدارد — من: آنرا

يَشَآءُ وَيَهْدِىٓ إِلَيْهِ مَنْ أَنَابَ ۝
يشاء: كه بخواهد — ويهدى: وراه مينمايد — اليه: سوى ثواب خود — من: آنرا — انابت: كه بازگشت بطاعت

الَّذِينَ ءَامَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُم بِذِكْرِ
الذين: آنانكه — امنوا: ايمان آوردند — وتطمئن: وآرميده ميشود — قلوبهم: دلهاى ايشان — بذكر: بياد

اللّٰهِ ۗ أَلَا بِذِكْرِ اللّٰهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ ۝ الَّذِينَ
الله: خداى — الا: بدان — بذكر: ياد — الله: خدا — تطمئن: آرام يابد — القلوب: دلهاى آنانكه

ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّٰلِحَٰتِ طُوبٰى لَهُمْ
امنوا: ايمان آوردند — وعملوا: وكردند — الصلحات: كارهاى نيكو — طوبى لهم: مر ايشانرا است خير بسيار

وَحُسْنُ مَـَٔابٍ ۝ كَذٰلِكَ أَرْسَلْنٰكَ فِىٓ
وحسن: ونيكوئى — مئاب: بازگشتن — كذلك: همچنان فرستادن — ارسلناك: فرستاديم ترا — فى: در

أُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِهَآ أُمَمٌ
امة: بيان گروهى — قد خلت: گذشت — من قبلها: پيش از ايشان — امم: گروهان

لِّتَتْلُوَا۟ عَلَيْهِمُ الَّذِىٓ أَوْحَيْنَآ إِلَيْكَ
لتتلوا: تا بخوانى — عليهم: برايشان — الذى: آنرا — اوحينا: كه وحى فرستاديم — اليك: سوى تو

وَهُمْ يَكْفُرُونَ بِالرَّحْمٰنِ ۚ قُلْ هُوَ رَبِّى
وهم: وايشان — يكفرون: نمى گروند — بالرحمن: بخداوند اين نام — قل: بگو — هو: او — ربى: پروردگار من

لَآ إِلٰهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ مَتَابِ ۝
لا اله الا هو: نيست خدائى مگر او — عليه: بر فضل او — توكلت: اعتماد نمودم — واليه: واو را — متاب: بازگشت من

وَلَوْ اَنَّ قُرْاٰنًا سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ اَوْ قُطِّعَتْ بِهِ الْاَرْضُ
واگر انکه قرانی بودی که روان شدی بان کوهها از جای خود یا پاره پاره بان زمین

اَوْ كُلِّمَ بِهِ الْمَوْتٰى ؕ بَلْ لِّلّٰهِ الْاَمْرُ جَمِيْعًا ؕ اَفَلَمْ يَايْـَٔسِ الَّذِيْنَ
یا سخن گفته شدی بدو مردگان بلکه خدایرا ست ارادت همه ایا پس نومید نشدند انانکه

اٰمَنُوْٓا اَنْ لَّوْ يَشَآءُ اللّٰهُ لَهَدَى النَّاسَ جَمِيْعًا ؕ وَلَا يَزَالُ
ایمان اوردند انکه اگر خواستی خدای هدایت کردی مردمانرا همه وهمیشه باشند

الَّذِيْنَ كَفَرُوْا تُصِيْبُهُمْ بِمَا صَنَعُوْا قَارِعَةٌ اَوْ تَحُلُّ قَرِيْبًا
انانکه کافر شدند ایشانرا بدانچه کردند از عداوت پیغمبر کوبنده یا فرود آئی نزدیک

مِّنْ دَارِهِمْ حَتّٰى يَاْتِيَ وَعْدُ اللّٰهِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيْعَادَ
بشهر ایشان تا انکه آید وعدهٔ خدای که فتح مکه است بدستی که خدای خلاف نکند وعده را

وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِّنْ قَبْلِكَ فَاَمْلَيْتُ لِلَّذِيْنَ
وبتحقیق فسوس داشته شد بپیغمبران چند پیش از تو پس مهلت دادم مر انانرا

كَفَرُوْا ثُمَّ اَخَذْتُهُمْ ۫ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ
که کافر شدند پس گرفتم ایشانرا پس چگونه بود عقوبت من فرمودن من

اَفَمَنْ هُوَ قَآئِمٌ عَلٰى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ ۗ وَجَعَلُوْا
ایا پس انکه رقیبست بر هر تنی بانچه کسب کرد جوانمرد انکس است که نه رنج وبدی کرد

لِلّٰهِ شُرَكَآءَ ؕ قُلْ سَمُّوْهُمْ ؕ اَمْ تُنَبِّـُٔوْنَهٗ بِمَا لَا يَعْلَمُ
برای خدای انبازان بگو نام نهید ایشانرا یا نه که می آگاهانید خدایرا بانچه متعلق علم او نیست

فِى الْاَرْضِ اَمْ بِظَاهِرٍ مِّنَ الْقَوْلِ ؕ بَلْ زُيِّنَ لِلَّذِيْنَ كَفَرُوْا
در زمین چون از قبیل صفات یا نه که نام بنهید شریکان را از ظاهر سخن بلکه اراسته شده است برای انانکه کافرند

مَكْرُهُمْ وَصُدُّوْا عَنِ السَّبِيْلِ ؕ وَمَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ
فعل بد ایشان ومنع کرده شده اند از راه دین وهرکرا گمراه کردانند خدای

فَمَا لَهٗ مِنْ هَادٍ ۗ لَهُمْ عَذَابٌ فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا
پس نیست مر اورا هیچ راه نماینده مر ایشانرا عذابست در زندگانی این جهان

وَلَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ اَشَقُّ ۚ وَمَا لَهُمْ مِّنَ اللّٰهِ مِنْ وَّاقٍ
وهرآینه عذاب ان جهان سخت ترست ونیست مر ایشانرا از خدای هیچ نگه دارنده

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِىْ وُعِدَ الْمُتَّقُوْنَ ؕ تَجْرِىْ مِنْ تَحْتِهَا
داستان بهشت که وعده میدهند پرهیزکاران را میرود ازفرود اشجاران

الْاَنْهٰرُ اُكُلُهَا دَآئِمٌ وَّظِلُّهَا ؕ تِلْكَ عُقْبَى
جویها خوردن ان بی انقطاع است وسایهٔ ان بی وا ان خاصیت کار

الَّذِيْنَ اتَّقَوْا وَّعُقْبَى الْكٰفِرِيْنَ النَّارُ ۝
انانکه پرهیزکاری کردند وخاصیت کافران انش است

وَالَّذِيْنَ اٰتَيْنٰهُمُ الْكِتٰبَ يَفْرَحُوْنَ بِمَآ اُنْزِلَ
وانانکه دادیم ایشانرا قرآن شاد میشوند بانچه فرو فرستاده شد

اِلَيْكَ وَمِنَ الْاَحْزَابِ مَنْ يُّنْكِرُ بَعْضَهٗ ؕ قُلْ اِنَّمَآ
سوی تو واز رؤسای یهود کسانی که انکار میکنند بعضی از قرانرا که نه رسول تو میگوید

اُمِرْتُ اَنْ اَعْبُدَ اللّٰهَ وَلَآ اُشْرِكَ بِهٖ ؕ اِلَيْهِ اَدْعُوْا
فرموده اند مرا که پرستم خدایرا وشریک نیارم باو بدین او را توحید میخوانم خلق

وَاِلَيْهِ مَاٰبِ ۝ وَكَذٰلِكَ اَنْزَلْنٰهُ حُكْمًا عَرَبِيًّا ؕ
وبازگشت من اوست بازگشتن وهمچنان فرو فرستادیم قرانرا حال انکه حکمیست بلغت عرب

وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ اَهْوَآءَهُمْ بَعْدَ مَا جَآءَكَ مِنَ الْعِلْمِ ۙ
ومرآینه اگر متابعت نمایی خواهشهای ایشانرا بعد از انکه آمد بتو از دانش

مَا لَكَ مِنَ اللّٰهِ مِنْ وَّلِىٍّ وَّلَا وَاقٍ ۝ وَلَقَدْ
نیست مر ترا از عذاب خدای هیچ یاری ونه هیچ نگاه دارنده وبتحقیق

اَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّنْ قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لَهُمْ
فرستادیم پیغمبرانی پیش از تو وبدیدکردیم برای ایشان

اَزْوَاجًا وَّذُرِّيَّةً ؕ وَمَا كَانَ لِرَسُوْلٍ اَنْ يَّاْتِىَ
زنان وفرزندان ونزد هیچ پیغمبری را که آرد

بِاٰيَةٍ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ ؕ لِكُلِّ اَجَلٍ كِتَابٌ ۝ يَمْحُوا اللّٰهُ
معجزه را مگر بفرمان خدای مر وقتی را حکمی مفروضست بسبب مصلحت ان منسوخ میکند خدای

مَا يَشَآءُ وَيُثْبِتُ ۚ وَعِنْدَهٗ اُمُّ الْكِتٰبِ
انرا که میخواهد از شرایع وثابت میگرداند واصل وثابت نزد اوست

وان ما مقطوعة هنا فقط

عشره

الكافرون ادح

الكبير ١٩٤

ان وصل بالسماء

وَإِن مَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ

واگر نمایيم ترا بعضی ازان عذاب که وعده میدهیم ایشان را یا قبض روح فرمایيم ترا

فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ أَوَلَمْ يَرَوْا

پس بدرستی که بر تو است ادای رسالت و بر ما حساب اعمال ایشان آیا ندیدند

أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا وَاللَّهُ

که می آییم بارادت و قدرت بزمین ایشان که میگردانیم اطراف

يَحْكُمُ لَا مُعَقِّبَ لِحُكْمِهِ وَهُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ

فرمان میدهد هیچ معقبی نیست فرمان او را و او زود شمارست

وَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَلِلَّهِ الْمَكْرُ جَمِيعًا

و بتحقیق بدفعل کردند آنانکه پیش ازایشان بودند پس مر خدایرا ست جزای فعل بد همه

يَعْلَمُ مَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ وَسَيَعْلَمُ الْكُفَّارُ لِمَنْ

میداند آنرا که می اندوزد هر نفسی و زود بود که دانا گردند آنانکه لام لمن

عُقْبَى الدَّارِ وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَسْتَ مُرْسَلًا قُلْ

عاقبت سرای فانی و میگویند آنانکه کافر شدند نیستی پیغمبر فرستاده شده تو بگو

كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَمَنْ عِندَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ

بسنده است خدای گواه بیان من و میان شما و آنکس نزد اوست دانش لوح محفوظ

الٓرٰ كِتَابٌ أَنزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ

الف لام را ر اسم سورت یا غیران یعنی این کتابی است که فرو فرستادیم سوی تو تا بیرون آری مردمانرا از تاریکیهای ضلالت

إِلَى النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَىٰ صِرَاطِ

بنور هدایت بفرمان پروردگار ایشان سوی دین خدای

الذي له ما في السموات وما في الأرض وويل

ان معبود بسزاست که مر اوراست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و وای

للكافرين من عذاب شديد الذين يستحبون

مر کافرانرا است از عذاب سخت آنانرا که اختیار میکنند

الحيوة الدنيا على الآخرة ويصدون عن سبيل الله

زندگانی فرو تررا بر آن جهان و منع میکنند از دین خدای

ويبغونها عوجا أولئك في ضلال بعيد وما أرسلنا

و میجویند آنرا انحرافی آنان در گمراهی دور از صواب و نفرستادیم

من رسول إلا بلسان قومه ليبين لهم فيضل الله

هیچ پیغمبری را مگر بلغت قوم او تا بیان کند ایشان را پس بگمراهی دارد خدای

من يشاء ويهدي من يشاء وهو

هر را خواهد و براه مینماید هر را خواهد و او غالب و تواناست درست کار درست کننده

ولقد أرسلنا موسى بآياتنا أن أخرج قومك

و بتحقیق فرستادیم موسی را با معجزات که بیرون آر قوم ترا

من الظلمات إلى النور وذكرهم بأيام الله

از تاریکیهای شب بنور یقین و یاد ده ایشانرا وقایع ایام ماضیه

إن في ذلك لآيات لكل صبار شكور وإذ

بدرستی که در آن وقایع مذکور از محل اعتبار است مر صبر کننده سپاس دارا را و یاد کن ان وقت را

قال موسى لقومه اذكروا نعمة الله عليكم

گفت موسی مر قوم خود را یاد آرید نیکوئی خدایرا بر شما

إذ أنجيكم من آل فرعون يسومونكم سوء

چون خلاص داد شما را از اتباع فرعون تکلیف مینمودند شما را بدی

العذاب ويذبحون أبناءكم ويستحيون

عذاب و میکشتند پسران شما را و زنده میگذاشتند

نساءكم وفي ذلكم بلاء من ربكم عظيم

زنان شما را و در آن کشتن پسران و زنده گذاشتن زنان شما بود امتحانی از پروردگار شما بزرگ

٦٤

وَاِذْ تَاَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَاَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِنْ
وچون اعلام فرمود پروردگار شما که هرآینه اگر سپاس داری نماید هرآینه فزون گردانم شما را نعمت خود را
كَفَرْتُمْ اِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ وَقَالَ مُوسَىٰ اِنْ تَكْفُرُوا
ناسپاسی کنید بدرستی که عذاب من سخت است و گفت موسی اگر کافر شوید
اَنْتُمْ وَمَنْ فِي الْاَرْضِ جَمِيعًا فَاِنَّ اللّٰهَ
شما و هرکه در زمین است همه بدرستی که خدای هرآینه بی نیاز ستوده
اَلَمْ يَاْتِكُمْ نَبَؤُا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ قَوْمِ نُوحٍ
ایا نیامد بشما خبر انانکه پیش ازشما بودند قوم نوح
وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ اِلَّا اللّٰهُ
و عاد و ثمود و انانکه پس ازایشان بودند نمیداند ایشانرا مگر خدای
جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرَدُّوا اَيْدِيَهُمْ
امدند بایشان پیغمبران ایشان بانجزات روشن پس باز گردانیدند دستهای ایشانرا
فِي اَفْوَاهِهِمْ وَقَالُوا اِنَّا كَفَرْنَا بِمَا اُرْسِلْتُمْ
در دهنهای ایشان یعنی گفتند بدرستی که ما انکار کردیم بانچه فرستاده شدید
بِهِ وَاِنَّا لَفِي شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَنَا اِلَيْهِ مُرِيبٍ
بان و بدرستی که ما هرآینه در گمانیم از انچه میخوانید شما ما را سوی ان یک بگمان
قَالَتْ رُسُلُهُمْ اَفِي اللّٰهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمٰوٰتِ
گفتند پیغمبران ایشان ایا در وجود واجب الوجود کمانی افریننده اسمانها
وَالْاَرْضِ يَدْعُوكُمْ لِيَغْفِرَ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ
و زمین میخواند شما را تا بیامرزد شما را چیزی از گناهان شما
وَيُؤَخِّرَكُمْ اِلٰى اَجَلٍ مُسَمًّى قَالُوا اِنْ اَنْتُمْ
و دراز عمر دارد شما را تا وقت نام برده گفتند نیستید شما
اِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا تُرِيدُونَ اَنْ تَصُدُّونَا عَمَّا
مگر مردمی مانند ما میخواهید که منع کنید ما را از انچه
كَانَ يَعْبُدُ اٰبَاؤُنَا فَاْتُونَا بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ
میپرستید پدران ما پس بیارید ما را بحجتی روشن

قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ اِنْ نَحْنُ اِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ
گفتند مر ایشانرا پیغمبران ایشان نه ایم ما مگر ادمی مانند شما
وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَمُنُّ عَلٰى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ
ولیکن خدای انعام میفرماید برانکه میخواهد از بندگان خود
وَمَا كَانَ لَنَا اَنْ نَاْتِيَكُمْ بِسُلْطَانٍ اِلَّا
و نیست ما را که اریم بشما حجتی مگر
بِاِذْنِ اللّٰهِ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ
بفرمان خدای و بر فضل خدای خاصه باید که اعتماد نمایند مومنان
وَمَا لَنَا اَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى اللّٰهِ وَقَدْ هَدٰىنَا
و چیست ما را که اعتماد نمیاریم بر فضل خدای و بحقیقت راه نمود ما را
سُبُلَنَا وَلَنَصْبِرَنَّ عَلٰى مَا اٰذَيْتُمُونَا وَ
راههای دین ما و هرآینه شکیبایی نمایم بر انچه رنجانیدند ما را و
عَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ
بر فضل خدای خاصه باید که اعتماد نمایند اعتماد کنندگان
وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِرُسُلِهِمْ لَنُخْرِجَنَّكُمْ
و گفتند انانکه کافر شدند مر پیغمبران ایشانرا هرآینه بیرون فرستیم شما
مِنْ اَرْضِنَا اَوْ لَتَعُودُنَّ فِي مِلَّتِنَا فَاَوْحٰى اِلَيْهِمْ
از زمین ما یا اییه در دین ما پس وحی فرستاد سوی ایشان
رَبُّهُمْ لَنُهْلِكَنَّ الظّٰلِمِينَ وَلَنُسْكِنَنَّكُمُ الْاَرْضَ
پروردگار ایشان که هرآینه هلاک گردانیم مشرکانرا و هرآینه ساکن گردانیم شما را در دیار
مِنْ بَعْدِهِمْ ذٰلِكَ لِمَنْ خَافَ مَقَامِي وَخَافَ
پس ازایشان ان کار اهلاک مر انراست که ترسد از موقف حساب من و ترسد
وَعِيدِ وَاسْتَفْتَحُوا وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ
از تخویف وایذای من و نصرت طلبیدند ان رسل بر مخالفان و نومید شد هر ستیزه روی
مِنْ وَرَائِهِ جَهَنَّمُ وَيُسْقٰى مِنْ مَاءٍ صَدِيدٍ
از پس او دوزخ و داده شود از ابچه صدید

يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكَادُ يُسِيغُهُ وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ
آشامد آنرا ونزديك نبود كه بگواراند آنرا وبيايد باو اسباب مردن
مِن كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ وَمِن وَرَائِهِ
از هر جهتى وبنود او مرده كه بمرد واز پس اوست
عَذَابٌ غَلِيظٌ مَّثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ
عذابى غليظ يعنى شديد خلود دائش داستان آنانكه كافر شدند بپروردگار ايشان
أَعْمَالُهُمْ كَرَمَادٍ اشْتَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ فِي يَوْمٍ
حسنات ظاهر ايشان چون خاكستريست كه برهوا برد آنرا باد در روزى
عَاصِفٍ لَّا يَقْدِرُونَ مِمَّا كَسَبُوا عَلَىٰ شَيْءٍ
كه باد جهنده باشد دران قادر نشوند ازانچه اندوختند برهيچ ثواب
ذَٰلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ
آنكه بردند آنست گمراهى دور ازصواب ايا نديدى كه خداى
خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِن يَشَأْ
آفريد آسمانها وزمين را باصانع وفوايد برقانون حكمت خواهد بالجمله
يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ وَمَا ذَٰلِكَ
فانى گرداند شما را وآرد آفرينش نو وصواب نيست اين اعدام وايجاد
عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ وَبَرَزُوا لِلَّهِ جَمِيعًا فَقَالَ
بر قدرت خداى دشوار وبيرون آيند از قبور براى حساب خداى همه پس گويند
الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ
ضعيفان كفار مر آنرا كه بزرگى نمودند بدستى كه ما بوديم مر شما را
تَبَعًا فَهَلْ أَنتُم مُّغْنُونَ عَنَّا مِنْ عَذَابِ اللَّهِ
تابعان نمايندگان پس هيچ ميدهيد شما بازدارندگان ازما از عذاب خداى
مِن شَيْءٍ قَالُوا لَوْ هَدَانَا اللَّهُ لَهَدَيْنَاكُمْ سَوَاءٌ
هيچ چيز گويند ايشان بزرگان خداى الورا نمودى خلاص مارا هدايت نمودى شما را يكسانست
عَلَيْنَا أَجَزِعْنَا أَمْ صَبَرْنَا مَا لَنَا مِن مَّحِيصٍ
برما انكه شكيبايى نماييم يا شكيبايى نمايم نيست مارا هيچ گريزگاهى

وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ
وگويد ابليس بقيامت انگاه كه گزارده شود كار حساب خلايق بدستى كه خداى
وَعَدَكُمْ وَعْدَ الْحَقِّ وَوَعَدتُّكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ
وعده داد شما وعده راستى وصواب ووعده دادم شما را بعد بعث وجزا پس خلاف كردم با شما
وَمَا كَانَ لِيَ عَلَيْكُم مِّن سُلْطَانٍ إِلَّا أَن
ونبود مرا هيچ حجتى برشما مگر
دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي فَلَا تَلُومُونِي وَلُومُوا
خواندم شما را پس اجابت نموديد مرا پس ملامت مكنيد مرا وملامت كنيد
أَنفُسَكُم مَّا أَنَا بِمُصْرِخِكُمْ وَمَا أَنتُم بِمُصْرِخِيَّ
نفسهاى شما را نه ام من فرياد رسنده شما ونه ايد شما فرياد رسنده من
إِنِّي كَفَرْتُ بِمَا أَشْرَكْتُمُونِ مِن قَبْلُ إِنَّ
بدستى من ازانچه گرديد مرا انبازى شريك بدستى كه
الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَأُدْخِلَ الَّذِينَ آمَنُوا
ستمكاران مر ايشانرا عذاب دردناك وداخل كنند آنانرا كه ايمان آوردند
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا
وكردند كارهاى نيك در بوستانهايى كه رود از فرود آنجا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ تَحِيَّتُهُمْ
جويها جاويدان باشندگان دران بفرمان پروردگار ايشان درود ايشان
فِيهَا سَلَامٌ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً
دران جنات سلام بعد بديدار ايا ندانستى كه چگونه بديد كرد خداى داستانى مركله
طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا
نيكو ايكلمه توحيد را چون درختى نيكو ثمره كه بيخ ان استوار بود در زمين وشاخ ان
فِي السَّمَاءِ تُؤْتِي أُكُلَهَا كُلَّ حِينٍ بِإِذْنِ رَبِّهَا
در جانب آسمان دهد بار خود را هر گاهى بفرمان پروردگار ان
وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ
وبيان ميفرمايد خداى داستانها را براى مردمان تا مگر ايشان پند گيرند

ومن قال الابتداء بقوله كفرت فبيخ نقول ان الكفر بالاشراك واجب كالايمان

اشركتموني في الوصل ج وفي الحالين ب

وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ اجْتُثَّتْ

وداستان کلمه ناپاکی مانند درختی ناپاک است که بیخ آن نیکو نبود ومنقطع الاصل بود

مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ يُثَبِّتُ اللّٰهُ الَّذِينَ

از روی زمین نبود مر او را هیچ ثباتی وبقایی ثابت دارد خدای انا نذالله

اٰمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَفِي الْاٰخِرَةِ

ایمان آوردند بگفتار راست واعتقاد صحیح درین جهان ودران جهان

وَيُضِلُّ اللّٰهُ الظّٰلِمِينَ وَيَفْعَلُ اللّٰهُ مَا يَشَآءُ

وبر ضلالت دارد خدای ستمکاران را وبکند خدای انچه خواهد

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِينَ بَدَّلُوا نِعْمَتَ اللّٰهِ كُفْرًا

ایا ندیدستی سوی انا نذالله تغییر کردند جزای انعام خدای را بکفران

وَّاَحَلُّوا قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا وَبِئْسَ

وفرود آوردند اتباع خود را درسرای هلاک دردوزخ که درمانند دران وبد

الْقَرَارُ وَجَعَلُوا لِلّٰهِ اَنْدَادًا لِّيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ

قرارگاهی ان وبدید کردند برای خدای همتایان تا گمراه گردانند ازراه دین خدای بگو

تَمَتَّعُوا فَاِنَّ مَصِيرَكُمْ اِلَى النَّارِ قُلْ لِّعِبَادِيَ

تمتع گیرید که بازگشتن شما سوی اتشست بگو مر بندگان مرا کسی

الَّذِينَ اٰمَنُوا يُقِيمُوا الصَّلٰوةَ وَيُنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنٰهُمْ سِرًّا

که انا نذالله امان اورند بپای دارند نماز را وانفاق کنند ازانچه روزی دادیم ایشان را پنهان

وَعَلَانِيَةً مِّنْ قَبْلِ اَنْ يَّاْتِيَ يَوْمٌ لَّا بَيْعٌ فِيهِ وَلَا خِلٰلٌ

واشکارا از پیش که اید روزی که هیچ خریدن وفروختن نبود ودران نه دوستی با

اَللّٰهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَاَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ

معبود بسزا که اوست اسمانها را وزمین را وفرو فرستاد از اسمان

مَآءً فَاَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرٰتِ رِزْقًا لَّكُمْ وَسَخَّرَ لَكُمُ

ابی را پس بیرون اورد بواسطه ان از انواع میوها روزی برای شما ورام گردانید برای شما

الْفُلْكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِاَمْرِهِ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْاَنْهٰرَ

کشتی را تا روند در دریا بفرمان او ورام گردانید برای شما جویها

ع ۷

نعت الله وسم الامام

ح ت و ج ف

عشر ۳

ح

وَسَخَّرَ لَكُمُ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَآئِبَيْنِ وَسَخَّرَ لَكُمُ الَّيْلَ

بسبب انتفاع لیسود دانید برای شما آفتاب وماه را حال انه مجدند در سیر خود وسبب سکون وتعیش گردانید برای شما

وَالنَّهَارَ وَاٰتٰىكُمْ مِّنْ كُلِّ مَا سَاَلْتُمُوهُ وَاِنْ تَعُدُّوا

وروز را وداد شما را از هر چه خواستید بحسب حاجت والر خواهید که برشمرید

نِعْمَتَ اللّٰهِ لَا تُحْصُوهَا اِنَّ الْاِنْسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ

انعام خدای را برشما نتوانید شمرد انرا بدرستی که ادمی هر اینه ظالمست برخود اقدام برمعاصی کفران نعمت نماید

وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هٰذَا الْبَلَدَ اٰمِنًا

وچون گفت ابرهیم ای پروردگار من گردان این شهر مکه را با امن وسلامت

وَّاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ اَنْ نَّعْبُدَ الْاَصْنَامَ ط

ودور دار مرا وپسران مرا که پرستیم بتانرا

رَبِّ اِنَّهُنَّ اَضْلَلْنَ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ فَمَنْ

ای پروردگار من بدرستی که ایشان سبب ضلالت گشتند بسیاری را از مردم پس هر که

تَبِعَنِي فَاِنَّهُ مِنِّي ج وَمَنْ عَصَانِي فَاِنَّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

متابعت مرا بدرستی که او از امت منست وهر که نافرمانی نماید بدرستی که تو امرزگار مهربانی

رَبَّنَآ اِنِّي اَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بِوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ عِنْدَ

ای پروردگار بدرستی که من ساکن گردانیدم بعضی از فرزندان مرا اسمعیل وفرزندان او بوادی که نه قابل زراعتست نزد

بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلٰوةَ فَاجْعَلْ اَفْئِدَةً مِّنَ النَّاسِ

خانه تو که باحرمت واحترام است ای پروردگار ما تا بپای دارند نماز را پس گردان دلهارا از مردم

تَهْوِي اِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِّنَ الثَّمَرٰتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ

که شتابان بود بسوی ایشان از غایت نزاع واشتیاق وروزی ده ایشانرا از میوها تا مگر ایشان سپاس داری نمایند

اِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِي وَمَا نُعْلِنُ ط وَمَا يَخْفٰى

ای پروردگار بدرستی که تو میدانی انرا که پنهان میکنیم وانرا که اشکارا میکنیم و پوشیده نماند

عَلَى اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ فِي الْاَرْضِ وَلَا فِي السَّمَآءِ

بر خدای هیچ چیز در زمین ونه در اسمان

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي وَهَبَ لِي عَلَى الْكِبَرِ اِسْمٰعِيلَ وَاِسْحٰقَ ط اِنَّ رَبِّي لَسَمِيعُ الدُّعَآءِ

ستایش مر خدای را که بخشید مرا بحالة پیری اسمعیل واسحق بدرستی که پروردگار من هر اینه

کل ما مقطوع بلا خلاف وقد ذکرنا فی الثناء

ع ۷

نعت الثناء

اَفْئِدَةً لخفه

ب

رُبَمَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ كَانُوا مُسْلِمِينَ
ذَرْهُمْ يَأْكُلُوا وَيَتَمَتَّعُوا وَيُلْهِهِمُ الْأَمَلُ فَسَوْفَ
يَعْلَمُونَ وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا وَلَهَا
كِتَابٌ مَعْلُومٌ مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا
يَسْتَأْخِرُونَ وَقَالُوا يَا أَيُّهَا الَّذِي نُزِّلَ
عَلَيْهِ الذِّكْرُ إِنَّكَ لَمَجْنُونٌ لَوْ مَا تَأْتِينَا
بِالْمَلَائِكَةِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ مَا

تنزل الملئكة

نُنَزِّلُ الْمَلَائِكَةَ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا كَانُوا إِذًا
مُنْظَرِينَ إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ
لَحَافِظُونَ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي شِيَعِ

عشر ۱

الْأَوَّلِينَ وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ
يَسْتَهْزِئُونَ كَذَلِكَ نَسْلُكُهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ

لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ وَلَوْ فَتَحْنَا
عَلَيْهِمْ بَابًا مِنَ السَّمَاءِ فَظَلُّوا فِيهِ يَعْرُجُونَ لَقَالُوا
إِنَّمَا سُكِّرَتْ أَبْصَارُنَا بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مَسْحُورُونَ

ع ۱۰

وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّاظِرِينَ
وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ إِلَّا مَنِ اسْتَرَقَ

عشر ۲

السَّمْعَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ مُبِينٌ وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا
وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْزُونٍ
وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ وَمَنْ لَسْتُمْ لَهُ بِرَازِقِينَ

الرّبح ف

وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا نُنَزِّلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ
مَعْلُومٍ وَأَرْسَلْنَا الرِّيَاحَ لَوَاقِحَ فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَا أَنْتُمْ لَهُ بِخَازِنِينَ وَإِنَّا لَنَحْنُ
نُحْيِي وَنُمِيتُ وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ وَلَقَدْ عَلِمْنَا
الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَأْخِرِينَ

اجعلني مقيم الصلوة و
ای پروردگار من گردان مرا بپای دارنده نماز
من ذريتي ربنا وتقبل دعاء
وبعضی از فرزندان من نیز ای پروردگار ما وقبول کن دعای مرا
ربنا اغفر لي ولوالدي وللمؤمنين يوم يقوم الحساب
ای پروردگار ما بیامرز مرا ومرمادر وپدر مرا ومر اهل ایمان را روزی که ثابت شود شمار خلایق
ولا تحسبن الله غافلا عما يعمل الظالمون
ومپندار خدایرا بی خبر از انچه میکنند ستمکاران
انما يؤخرهم ليوم تشخص فيه الابصار مهطعين
بدرستی که باز پس میداریم عذاب ایشانرا برای روزی که بگشاده ماند دران چشمها حالانکه ایشان باشند بر ابصار دوندگان سوی داعی
مقنعي رؤسهم لا يرتد اليهم طرفهم
برافرازنده سرهای ایشانرا بازنگردد سوی ایشان چشمهای ایشان از بخیر
وانذر الناس يوم
ومیم بترسان مردمانرا ازان روزی
يأتيهم العذاب فيقول الذين ظلموا
که اید بایشان عذاب پس گویند انانکه ستم کردند
ربنا اخرنا الى اجل قريب نجب دعوتك
ای پروردگار ما تاخیر کن ما را باجلی نزدیک تا اجابت نمایم خواندن ترا
ونتبع الرسل أولم تكونوا اقسمتم من
ومتابعت نمایم پیمبران را آیا نبودید که سوگند خوردید
قبل مالكم من زوال وسكنتم في
پیش ازین در دنیا که نیست شمارا هیچ انتقالی ومکان دادیم شمارا
مساكن الذين ظلموا انفسهم وتبين لكم
در ایند انانکه ستم کردند برخود چون قوم نوح وعاد وثمود وظاهر شد
فعلنا بهم وضربنا لكم الامثال
عقاب وفرودیم ایشانرا وبدید کردیم برای شما از وصف حال ایشان داستانهای عجایب

وقد مكروا مكرهم وعند الله مكرهم
وحقیقت بدفعلی کردند ان بدفعلی ایشان وملتویست نزد خدای برای مجازات ملایشان
وان كان مكرهم لتزول منه الجبال فلا
ونیست ملایشان که باشد بجای که ازجای بشود ازعظم ان لوهما پس
تحسبن الله مخلف وعده رسله ان الله عزيز
مپندار خدایرا خلاف کننده وعده خود بپیغمبران زیرا که خدای غالب وتوانا
ذو انتقام يوم تبدل الارض غير الارض
خداوند عقاب شدید یاد کن روزی را که تغییر کنند زمین را بغیر ازین زمین
والسموات وبرزوا لله الواحد القهار
وآسمانها را وبیرون ایند از قبور مر جزای خدای یکانه وغالب
وترى المجرمين يومئذ مقرنين في الاصفاد
وبینی تو گناهکاران را دران روز قرین کرده شدگان بایکدیگر وشیاطین در قیود واغلال
سرابيلهم من قطران وتغشى وجوههم النار
بیراهنهای ایشان از عطران است که رشته طلا نشده ورسد بروهای ایشان اتش
ليجزي الله كل نفس ما كسبت ان الله سريع
تا جزا دهد خدای هر تنی را انچه اندوخته باشد بدستی که خدای زود
الحساب هذا بلاغ للناس ولينذروا به وليعلموا
شمارست این کفایتیست مردمانرا تا بیم کرده شوند بان وتا بدانند
انما هو اله واحد وليذكر اولوا الالباب
بدستی که او خدای یکانه است وتا پند گیرند خداوندان خردها

بسم الله الرحمن الرحيم

دعای آدم ع الکبیر ۱۷ ان وصل بالبسملة

عشره ۵

عشره ۶

کیف

وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَحْشُرُهُمْ إِنَّهُ
وبدرستی که پروردگار تو او گرد آرد ایشانرا بیشک بدرستی که درست کار درست کفتار دانا بهمه چیزها

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنسَانَ مِن صَلْصَالٍ مِّنْ حَمَإٍ
وبحقیقت آفریدیم آدمی را از کل خشك از کل سیاه

مَّسْنُونٍ ۝ وَالْجَانَّ خَلَقْنَاهُ مِن قَبْلُ مِن نَّارِ
نغیر متصور بصورت آدمی وپیش از آفریدیم آدم را پیش از آتش

السَّمُومِ ۝ وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ
حرّ شدید وبیاد کن چون گفت پروردگار تو مر فرشتگانرا بدرستی که من آفریننده ام

بَشَرًا مِّن صَلْصَالٍ مِّنْ حَمَإٍ مَّسْنُونٍ ۝ فَإِذَا
آدمی را از کل خشك از کل سیاه پس چون تمام کردم

سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِن رُّوحِي فَقَعُوا لَهُ
خلقت او را وزنده کردانم ان مخلوق را پس واقع شوید برای او

سَاجِدِينَ ۝ فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ
سجده کنندگان پس سجده کردند فرشتگان تمامت ایشان همه

إِلَّا إِبْلِيسَ ۖ أَبَىٰ أَن يَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ
مگر ابلیس امتناع نمود از آنکه باشد با سجده کنندگان

قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا لَكَ أَلَّا تَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ
گفت خدای ای ابلیس چیست مرترا که نمی باشی با سجده کنندگان

قَالَ لَمْ أَكُن لِّأَسْجُدَ لِبَشَرٍ خَلَقْتَهُ مِن صَلْصَالٍ
گفت نیستم که ناسجده آرم برای آدمی که آفریدی اورا از کل خشك

مِّنْ حَمَإٍ مَّسْنُونٍ ۝ قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ
از کل سیاه گفت پس بیرون آی از جنت که بدرستی که تو

رَجِيمٌ ۝ وَإِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ إِلَىٰ يَوْمِ الدِّينِ
رانده وبدرستی که بر تست دوری از رحمت تا روز قیامت

قَالَ رَبِّ فَأَنظِرْنِي إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ
گفت ای پروردگار من پس مهلت ده مرا تا روزی که برانگیزانند خلایق را

قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ ۝ إِلَىٰ يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ
گفت پس بدرستی که تو از مهلت یافتگانی تا روز وقت نخستین معلوم

قَالَ رَبِّ بِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ
گفت ای پروردگار من بسبب آنکه بیراه کردانیدی مرا هرآینه بیارایم برای ایشان معاصی را در دنیا

وَلَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ۝ إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ
وهرآینه گمراه کردانم ایشانرا همه مگر بندگان ترا ازایشان که خالص نیت باشند

قَالَ هَٰذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ مُسْتَقِيمٌ ۝ إِنَّ عِبَادِي
گفت خدای این طریقی است که واجبست بر حکمت من رعایت آن بدرستی که بندگان من

لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا مَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ
نیست ترا برایشان هیچ حجتی مگر آنکه متابعت نماید ترا از

الْغَاوِينَ ۝ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ أَجْمَعِينَ
گمراهان وبدرستی که دوزخ هرآینه وعده گاه ایشانست همه

لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ ۖ لِّكُلِّ بَابٍ مِّنْهُمْ جُزْءٌ مَّقْسُومٌ
مران دوزخ را هفت در راست هفت در مر هر دری را از ابلیس وجزو او بعضی که قسمت کرده

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ۝ ادْخُلُوهَا
بدرستی که پرهیزکاران در بوستانهایند وچشمه ها پی در پی گویند در ایشان را

بِسَلَامٍ آمِنِينَ ۝ وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِم
حال آنکه بسلامت باشید ازآفات وامن ازمخافات ودور کردانیم انچه در

مِّنْ غِلٍّ إِخْوَانًا عَلَىٰ سُرُرٍ مُّتَقَابِلِينَ ۝ لَا يَمَسُّهُمْ
از کینه حال آنکه جمله برادران باشند بر تختها رو باروی نرسد بایشان

فِيهَا نَصَبٌ وَمَا هُم مِّنْهَا بِمُخْرَجِينَ
دران جنت هیچ تعبی وندانند ایشان ازان بیرون کردگان

نَبِّئْ عِبَادِي أَنِّي أَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ
بیاگاهان بنده مرا که منم بدرستی که من آمرزگار مهربان

وَأَنَّ عَذَابِي هُوَ الْعَذَابُ الْأَلِيمُ
وبدرستی که عذاب من عذابی است دردناک

وَنَبِّئْهُمْ عَنْ ضَيْفِ إِبْرٰهِيمَ ۝ إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ
وبیاگاهان ایشانرا از میهمانان ابراهیم که ملایکه بودند یادکن ان وقت را که درآمدند بر او

فَقَالُوا سَلٰمًا ۖ قَالَ إِنَّا مِنْكُمْ وَجِلُونَ
پس گفتند سلام گوییم سلام گفت ابراهیم بدرستی ما از شما خایفیم

قَالُوا لَا تَوْجَلْ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلٰمٍ عَلِيمٍ
گفتند مترس که بدرستی ما مژده میدهیم ترا بفرزندی دانا

قَالَ أَبَشَّرْتُمُونِي عَلٰى أَنْ مَسَّنِيَ الْكِبَرُ فَبِمَ
گفت آیا مژده میدهید مرا برانکه رسید بمن پیری حالت بیری پس بچه کار

تُبَشِّرُونَ ۝ قَالُوا بَشَّرْنَاكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُنْ
مژده میدهید گفتند مژده دادیم ترا براستی و درستی پس مباش

مِنَ الْقٰنِطِينَ ۝ قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِنْ
از اهل نومیدی گفت و کدام کس نومید میشود از

رَحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ ۝ قَالَ فَمَا
بخشایش پروردگار خود مگر گمراهان گفت پس چیست

خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ۝ قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا
مهم بزرگ شما ای فرستادگان گفتند بدرستی که فرستاده شدیم

إِلٰى قَوْمٍ مُجْرِمِينَ ۝ إِلَّا آلَ لُوطٍ ۖ إِنَّا لَمُنَجُّوهُمْ
سوی گروهی گناهکاران مگر خاندان لوط که بدرستی ما خلاص کنندگانیم ایشانرا

أَجْمَعِينَ ۝ إِلَّا امْرَأَتَهُ قَدَّرْنَا ۝ إِنَّهَا لَمِنَ الْغٰبِرِينَ
همه مگر زن او تقدیر کردیم ما که او از باقی ماندگان خواهد بود

فَلَمَّا جَاءَ آلَ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ ۝ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ
پس آنگاه که آمد خاندان لوط فرستادگان گفت بدرستی که شما گروهی اید

مُنْكَرُونَ ۝ قَالُوا بَلْ جِئْنَاكَ بِمَا كَانُوا فِيهِ
نه شناخته گفتند نه که آمدیم بتو بآن چیز که بودند در آن

يَمْتَرُونَ ۝ وَأَتَيْنَاكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّا لَصٰدِقُونَ
شک میکردند و آوردیم بتو یقین ثابت و بدرستی که ما هر آینه راستگویانیم

فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَاتَّبِعْ أَدْبَارَهُمْ
پس ببر کسان ترا بپاره از شب و بگذر دنبال ایشانرا

وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ وَامْضُوا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ ۝
و باز پس ننگرد از شما هیچ کس و بگذرید بجا که فرمان یافته شمارا

وَقَضَيْنَا إِلَيْهِ ذٰلِكَ الْأَمْرَ أَنَّ دَابِرَ هٰؤُلَاءِ مَقْطُوعٌ
و وحی فرستادیم باو ان کار را که آخر نسل اینها بریده است

مُصْبِحِينَ ۝ وَجَاءَ أَهْلُ الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ ۝ قَالَ
در وقت صبح اینان و آمدند اهل شهر شادان بودند باضیاف لوط گفت

إِنَّ هٰؤُلَاءِ ضَيْفِي فَلَا تَفْضَحُونِ ۝ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَ
بدرستی که اینان مهمانان من اند پس رسوا مکنید مرا و بترسید از خدای

لَا تُخْزُونِ ۝ قَالُوا أَوَلَمْ نَنْهَكَ عَنِ الْعٰلَمِينَ
و ذلیل مکنید مرا گفتند ایا منع نکردیم ترا از حمایت جهانیان

قَالَ هٰؤُلَاءِ بَنَاتِي إِنْ كُنْتُمْ فٰعِلِينَ ۝ لَعَمْرُكَ
گفت اینان دختران منند اگر هستید کنندگان راغب دوان لعمر تو

إِنَّهُمْ لَفِي سَكْرَتِهِمْ يَعْمَهُونَ ۝ فَأَخَذَتْهُمُ
بدرستی که ایشان در جهالت سرگشته میشوند پس گرفت ایشانرا

الصَّيْحَةُ مُشْرِقِينَ ۝ فَجَعَلْنَا عٰلِيَهَا سَافِلَهَا
آواز هایل وقت طلوع آفتاب در آمدنی پس گردانیدیم زبران شهرها

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ ۖ إِنَّ فِي ذٰلِكَ
و بارانیدیم بر ایشان سنگهایی از سنگ گل بدرستی که در نگاه کردنی

لَآيٰتٍ لِلْمُتَوَسِّمِينَ ۝ وَإِنَّهَا لَبِسَبِيلٍ مُقِيمٍ ۝ إِنَّ
هر آینه عبرتها مر معتبران را و بدرستی که آن هر آینه براه است هویدا ثابت نه زایل بدرستی که

فِي ذٰلِكَ لَآيَةً لِلْمُؤْمِنِينَ ۝ وَإِنْ كَانَ أَصْحٰبُ الْأَيْكَةِ
در آن هر آینه عبرتی است مر گرویدگان را و بدرستی که بودند اصحاب الایکه

لَظٰلِمِينَ ۝ فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ ۖ وَإِنَّهُمَا لَبِإِمَامٍ مُبِينٍ
هر آینه ستمکاران پس عقاب کردیم از ایشان و بدرستی که هر دو شهر هر آینه براه روشن اند

وَلَقَدْ كَذَّبَ أَصْحَابُ الْحِجْرِ الْمُرْسَلِينَ ۝ وَ

وبحقیقت تکذیب نمود اهل حجر وادی میان مدینه وشام پیغمبران فرستاده را یعنی صالح را

اٰتَيْنَاهُمْ اٰيَاتِنَا فَكَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ۝ وَ

وبدادیم ایشانرا دلایل که دلالت باحد او باقه بود پس بودند ازان اعراض کنندگان

كَانُوا يَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا اٰمِنِينَ

وبودند که میتراشیدند از کوهها خانهای حال انکه ایمن بودند ازخراب

فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُصْبِحِينَ ۝ فَمَا أَغْنٰى عَنْهُمْ

پس گرفت ایشانرا آواز هایل حال انکه در وقت صبح بود پس باز نداشت ازایشان

مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝ وَمَا خَلَقْنَا السَّمٰوٰتِ وَ

انچه بودند کسب میکردند از حصول واموال وما نیافریدیم اسمانهارا

الْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ ۗ وَإِنَّ السَّاعَةَ لَاٰتِيَةٌ ۝

وزمین را وانچه میان اسمان است وزمین است بحکمت نه بعبث وبدرستی که قیامت

فَاصْفَحِ الصَّفْحَ الْجَمِيلَ ۝ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ

پس اعراض کن از مشرکان اعراض نیکو شامل بر سلامه بدرستی که پروردگار تو

الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ۝ وَلَقَدْ اٰتَيْنَاكَ سَبْعًا مِنَ الْمَثَانِي

اوست افریننده دانا وبحقیقت دادیم ترا طریق تشریف صفت ازانچه مکرر گردانند در نماز وغیران وقران بزرگ قله

لَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلٰى مَا مَتَّعْنَا بِهٖ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ وَ

ملفت مکردان دوچشم ترا بانچه برخورداری دادیم بان اصنافرا از کفار و

لَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ ۝

تاسف مباش برایشان اگر ایمان نیارند وتواضع کن ازشفقت مرفقراء مومنانرا

وَقُلْ إِنِّي أَنَا النَّذِيرُ الْمُبِينُ ۝ كَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى

وبگو بدرستی منم بیم نماینده صریحا جنانچه فروفرستادیم برای تشریف تو

الْمُقْتَسِمِينَ ۝ الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْاٰنَ عِضِينَ ۝ فَوَرَبِّكَ

برقسمت کنندگان انانکه گردانیدند قرانرا ابعاض بعضی شعر وبعضی سحر وبعضی اساطیر پس بحق پروردگار تو

لَنَسْـَٔلَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ۝ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝

که پرسیم ایشانرا همه ازانچه میکنند

فَاصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ ۝

پس اظهار کن انرا که فرموده شده ازشرایع واعراض کن ازملامت مشرکان

إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ ۝ الَّذِينَ يَجْعَلُونَ مَعَ اللّٰهِ

بدرستی که کفایت کردیم ترا مسخره کنندگان انانکه اعتقاد دارند با معبود بودن

إِلٰهًا اٰخَرَ ۚ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ۝ وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ يَضِيقُ

خدایی دیگررا پس زود که دانند وبال ان اعتقاد وان استهزارا وبحقیقت میدانیم که تو منقبض میشوی

صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَ ۝ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُنْ

سینه تو بانچه میگویند از سخنان باطل پس بپاکی یاد کن خدایرا بحال انکه مشغول باشی بثنای پروردگار تو وباش

مِنَ السَّاجِدِينَ ۝ وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتّٰى يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ ۝

از سجده کنندگان وبپرست پروردگارترا تا انکه بیاید ترا وقات یقین

الحمد لله الذي انزل على عبده الكتاب ولم يجعل له عوجا قيما لينذر بأسا شديدا من لدنه

تاريخ عليه الهمزة ايام الله الثمانية عشر من شوال نفاق كلها ۱۸۱ وحروفها ۱۷۷

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

أَتٰى أَمْرُ اللّٰهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ ۚ

نزدیک شده امر خدای یعنی قیامت پس طلب میکنید انرا پیش از هنگام ان

سُبْحَانَهُ وَتَعَالٰى عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝ يُنَزِّلُ الْمَلَائِكَةَ

پاکست او وبزرگ قدرت ازانچه شرک می آرند فرومیفرستد فرشتگانرا

بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهٖ عَلٰى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهٖ أَنْ أَنْذِرُوا أَنَّهُ

بانچه دلها بدان زنده میشود از امر او بر انکه میخواهد از بندگان او که بیم نمایند خلایق را بانکه

لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ ۝ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ

نیست خدایی بحق مگر من پس بترسید از من افرید آسمانها

وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ ۚ تَعَالٰى عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝

وزمین را بکمال حکمت بلند مرتبه است ازانچه شرک می آرند

خَلَقَ الْأِنْسَانَ مِنْ نُّطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ
افرید ادمی را ازاب جلیده ازسرد پس ناگهان او مجادلی است در بیدا و معاد
مُّبِينٌ وَالْأَنْعَامَ خَلَقَهَا لَكُمْ فِيهَا دِفْءٌ
موبیا وشتر وگاو وگوسفند افرید آنها مر شماراست دران اجناس انعام اسباهایی که سرما را ازدر
وَمَنَافِعُ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ وَلَكُمْ فِيهَا جَمَالٌ
وسود مندیها چون شیر فتایج وازان اجناس بخورید بطریق عادت وشماراست دران اجناس تجملی
حِينَ تُرِيحُونَ وَحِينَ تَسْرَحُونَ وَتَحْمِلُ
انگاه که بجای شب گله شتر می اریدازرا وانگاه که بجرا میفرستادیدشان وبر میدارند شتران
أَثْقَالَكُمْ إِلَىٰ بَلَدٍ لَّمْ تَكُونُوا بَالِغِيهِ إِلَّا
بارهای گران شمارا سوی شهری که نه اید برنفتدیری که شتر بنوری رسنده بان مگر
بِشِقِّ الْأَنفُسِ إِنَّ رَبَّكُمْ
بمشقت نفسها بدرستی پروردگار شما هرانیه مهربانست بانجشایش
وَالْخَيْلَ وَالْبِغَالَ وَالْحَمِيرَ لِتَرْكَبُوهَا وَزِينَةً
وآفرید اسبان واستران وان حیوان دیگر را که برنشینید برانها وبرای آرایشی
وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ
ومی آفریند انچه نمیدانید وبرالله وفضل خداست بیان راه مستوا
وَمِنْهَا جَائِرٌ وَلَوْ شَاءَ لَهَدَاكُمْ أَجْمَعِينَ
وازراهها بعضی مایل ازوسط واگر خواستی هرانیه راه نمودی شما همه
هُوَ الَّذِي أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَّكُم مِّنْهُ شَرَابٌ
او انکس است که فروفرستاد از اسمان آبی برای شما ازان آبست اشامیدنی
وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ يُنبِتُ لَكُم بِهِ الزَّرْعَ
وازانست درخق که دران بچرانید مواشی را میروبانند برای شما بان اب کشت را
وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخِيلَ وَالْأَعْنَابَ وَمِن كُلِّ
وزیتون را وخرما بنان را وانگورها را وچیزی از همه
الثَّمَرَاتِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ
میوها بدرستی که در انچه گفتیم هرانیه دلیلیست روشن برای گروهی که اندیشه کنند

انهام الکلام مع احتمال الاختصاص

ع ۱۲

عشر ۱

وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
ومحل انتفاع گردانیده برای شما شب را وروز را وآفتاب را وماه را
وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِهِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ
وستارگان حال انکه مسخرند بفرمان او بدرستی که در انچه گفتیم هرانیه دلایلست
لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ وَمَا ذَرَأَ لَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُخْتَلِفًا
برای گروهی که دریابند ومسخر گردانید ازانچه افرید برای شما دروزمین از حیوان وشجر وغیره حال انکه مختلف است
أَلْوَانُهُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ
رنگهای ان بدرستی که در انچه گفتیم هرانیه دلیلیست روشن برای گروهی که پند گیرند
وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَأْكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا
واو ان خدایست که محل انتفاع گردانید دریارا تا بخورید ازان گوشتی تازه
وَتَسْتَخْرِجُوا مِنْهُ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ
وبیرون آرند بصنعت ازان زیوری که بپوشید آنرا ازلولو ومرجان وبینی توای بینیده کشتیها
مَوَاخِرَ فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِن فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ
درونده ان دردریا وتاجویید ازعطای خدای برخ ازتجارة وتامگر شما
تَشْكُرُونَ وَأَلْقَىٰ فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَن
سپاس داری نمایید وافکند دران زمین کوههای ثابت برای عدم ارادت انکه
تَمِيدَ بِكُمْ وَأَنْهَارًا وَسُبُلًا لَّعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ
دراضطراب آرد زمین شمارا وبدید کرد جویهایی وراههایی تا مگر شما راه یابید بشهرها
وَعَلَامَاتٍ وَبِالنَّجْمِ هُمْ يَهْتَدُونَ أَفَمَن يَخْلُقُ
وبدید کرد نشانهای راهها وبستاره ایشان راه مییابند افمن یخلق
كَمَن لَّا يَخْلُقُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ وَإِن تَعُدُّوا
چون انکس که نیافریند ایا پند نمی گیرید واگر برشمرید
نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا إِنَّ اللَّهَ
انعام خدایرا هرگز نتوانید شمردن بدرستی که خدای هرانیه امرزگارست مهربان
يَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعْلِنُونَ
وخدای میداند انرا که نهان میدارند وآنرا که اشکارا میکنند

والنهار لمن رفع والشمس وما بعدها ومن نصب الشمس والقمر ورفع النجوم وقف على الشمس ادح ص ش ووقف الباقون على ما مره

وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ
وانانکه میخوانند بجای خدا از غیر خدای نمی توانند آفرید

شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ط أَمْوَاتٌ غَيْرُ
هیچ چیزرا وایشان خود مخلوقند مردگانند نه

أَحْيَاءٍ ط وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ إِلٰهُكُمْ
زندگان ونمی دانند که کدام وقت برانگیزانند ایشانرا خدای شما

إِلٰهٌ وَاحِدٌ ج فَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ
خدای یکانه است پس انانکه ایمان ندارند بآن جهان

قُلُوبُهُمْ مُنْكِرَةٌ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ لَا جَرَمَ
دلهای ایشان باشناسنده ضایع است وایشان بزرگی نمایندگانند ازقبول حق هرآینه

أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ إِنَّهُ
بدرستی که خدای میداند آنرا که نهان میدارید وانرا که اشکارا میکنید بدرستی که او

لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ مَاذَا
دوست نمیدارد بزرگی نمایندگانرا ازعبودیت او وچون گویند مرایشانرا چه چیز

أَنْزَلَ رَبُّكُمْ ق قَالُوا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ لِيَحْمِلُوا
فرو فرستاد پروردگار شما گویند ان افسانهای پیشینیانست تا بردارند

أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ ق وَمِنْ أَوْزَارِ
گناهای ایشانرا حال انکه تمام بود روز قیامت وجزی ازجنس بارهای گناهای

الَّذِينَ يُضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ ط أَلَا سَاءَ مَا يَزِرُونَ
انانکه گمراه میکردانند ایشانرا بی دانشی بدان بدانچه برخواهند داشت

قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَأَتَى اللَّهُ بُنْيَانَهُمْ
بتحقیق بدفعلی کردند انانکه پیش ازایشان بودند پس آمد عذاب خدای بسنای ملرایشان

مِنَ الْقَوَاعِدِ فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ مِن فَوْقِهِمْ
ازجهة ستونهای ان بنا فرو ریزید فرامد برایشان اسمانه ملد ایشان از زبرایشان

وَأَتَاهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ
وامد بدیشان عذاب انجا که نمیدانستند

ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُخْزِيهِمْ وَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ
پس روز قیامت خوار و رسوا گرداند ایشانرا وگوید کجا اند انبازان من

الَّذِينَ كُنْتُمْ تُشَاقُّونَ فِيهِمْ ط قَالَ الَّذِينَ أُوتُوا
که بودید مخالفت میکردید با اهل توحید درباب ایشان گفت انانکه داده اند ایشانرا

الْعِلْمَ إِنَّ الْخِزْيَ الْيَوْمَ وَالسُّوءَ عَلَى الْكَافِرِينَ
دانش از ملایکه وعلامات بدبختی که اهانت وبدحالی امروز لازمست برکافران

الَّذِينَ تَتَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ ص فَأَلْقَوُا
انانکه قبض روح میکنند ازایشان فرشتگان درحالتی که ستمکارند ان کافران برخود پس مصالحت

السَّلَمَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِن سُوءٍ ط بَلَى إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ
جویند وگویند نبودیم که ما میکردیم هیچ بدی اری بدرستی که خدای دانات

بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ فَادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ
بانچه بودید که میکردید پس درایید بدرهای دوزخ حال انکه جاویدان باشید

فِيهَا ط فَلَبِئْسَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا
دران پس بدا جای بزرگ نمایندگان وگویند مرانانرا پرهیزکاری نمودند

مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ ط قَالُوا خَيْرًا ط لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هٰذِهِ
چه چیز فرو فرستاد پروردگار شما گویند فرو فرستاد نیکی مرانانرا است که نیکی کردند درین

الدُّنْيَا حَسَنَةٌ ط وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ ط وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ
جهان نیکویی ومرایشانرا سرای بازپسین بهترست ومرایشانرا نیکا سرای پرهیزکاران

جَنَّاتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
ان بوستانهای عدن نام درانید دران رود از فرود اشجاران جویها

لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ ط كَذٰلِكَ يَجْزِي اللَّهُ الْمُتَّقِينَ
مرایشانراست دران انچه خواهند همچنان جزای دهد خدای پرهیزکارانرا

الَّذِينَ تَتَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ طَيِّبِينَ يَقُولُونَ
انانکه قبض روح کنند ایشانرا فرشتگان حال انکه پاک باشند ازمعاصی گویند

سَلَامٌ عَلَيْكُمُ ق ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ
سلام برشما یعنی سلامت از عذاب درایید بهشت بانچه بودید که کردید

هَلْ يَنظُرُونَ إِلَّآ أَن تَأْتِيَهُمُ ٱلْمَلَٰٓئِكَةُ أَوْ

هیچ چشم میدارند مگر آنکه بدیشان آید فرشتگان یا

يَأْتِيَ أَمْرُ رَبِّكَ ۚ كَذَٰلِكَ فَعَلَ ٱلَّذِينَ مِن

آید فرمان پروردگار تو بعذاب همچنان کردند آنانکه

قَبْلِهِمْ ۚ وَمَا ظَلَمَهُمُ ٱللَّهُ وَلَٰكِن كَانُوٓا

پیش از ایشان بودند وستم نکرد بر ایشان خدای ولیکن هستند

أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ۝ فَأَصَابَهُمْ سَيِّـَٔاتُ مَا عَمِلُوا

بر نفس خود ستم میکنند پس رسید بدیشان بدیهای انچه کردند

وَحَاقَ بِهِم مَّا كَانُوا بِهِۦ يَسْتَهْزِءُونَ ۝ وَ

وفرود آمد بدیشان وبال انچه بودند بان استهزا میکردند و

قَالَ ٱلَّذِينَ أَشْرَكُوا۟ لَوْ شَآءَ ٱللَّهُ مَا عَبَدْنَا مِن

گفت آنانکه شرک آوردند اگر خواستی خدای نپرستیدمی از

دُونِهِۦ مِن شَىْءٍ نَّحْنُ وَلَآ ءَابَآؤُنَا وَلَا حَرَّمْنَا

غیر او هیچ چیزرا ما ونه پدران ما وحرام نکردیمی

مِن دُونِهِۦ مِن شَىْءٍ ۚ كَذَٰلِكَ فَعَلَ ٱلَّذِينَ مِن

از غیر او هیچ چیزرا همچنان کردند آنانکه

قَبْلِهِمْ ۚ فَهَلْ عَلَى ٱلرُّسُلِ إِلَّا ٱلْبَلَٰغُ ٱلْمُبِينُ ۝

پیش از ایشان بودند پس هیچ مست بر پیغمبران مگر ادای رسالت هویدا

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِى كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولًا أَنِ ٱعْبُدُوا۟

وبحقیقت فرستادیم در هر گروهی پیغمبری که پرستید

ٱللَّهَ وَٱجْتَنِبُوا۟ ٱلطَّٰغُوتَ ۖ فَمِنْهُم مَّنْ هَدَى ٱللَّهُ

خدایرا وپرهیزید از پرستیدن غیر خدای پس از ایشانست کسی که راه نمود خدای

وَمِنْهُم مَّنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ ٱلضَّلَٰلَةُ ۚ فَسِيرُوا۟ فِى ٱلْأَرْضِ

واز ایشانست کسی که ثابت شد بر او گمراهی پس بروید در زمین

فَٱنظُرُوا۟ كَيْفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلْمُكَذِّبِينَ

پس بنگرید که چون بود خاتمت کار تکذیب نمایندگان

إِن تَحْرِصْ عَلَىٰ هُدَىٰهُمْ فَإِنَّ ٱللَّهَ

اگر حریص باشی بر راه نمایش ایشان پس بدرستی که خدای

لَا يَهْدِى مَن يُضِلُّ وَمَا لَهُم مِّن نَّٰصِرِينَ

راه نماید ادح ضرر را که از اهل ضلالت بود ونیست مر ایشانرا هیچ یارانی

وَأَقْسَمُوا۟ بِٱللَّهِ جَهْدَ أَيْمَٰنِهِمْ لَا يَبْعَثُ ٱللَّهُ

وسوگند خوردند بخدای غایت سوگندهای ایشان که برنمیانگیزاند خدای

مَن يَمُوتُ ۚ بَلَىٰ وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا وَلَٰكِنَّ

را که بمیرد اری وعده کردنی بر او راست وعده کردنی واجب برحمت ولیکن

أَكْثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۝ لِيُبَيِّنَ لَهُمُ ٱلَّذِى

بیشتر مردمان نمیدانند تا بیان کند برای ایشان انرا که

يَخْتَلِفُونَ فِيهِ وَلِيَعْلَمَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓا۟

خلاف میکنند در آن وتا بداند آنانکه کافر شدند

أَنَّهُمْ كَانُوا۟ كَٰذِبِينَ ۝ إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَىْءٍ إِذَآ

که ایشان بودند دروغ گویان بدرستی که گفتار ما مر چیزی را چون

أَرَدْنَٰهُ أَن نَّقُولَ لَهُۥ كُن فَيَكُونُ ۝

خواهیم ایجاد انرا که گوییم مر او را باش پس باشد که

وَٱلَّذِينَ هَاجَرُوا۟ فِى ٱللَّهِ مِنۢ بَعْدِ مَا ظُلِمُوا۟ لَنُبَوِّئَنَّهُمْ

وآنانکه هجرت کردند در راه دین خدای از آن پس که ستم کردند بر ایشان هر آینه جای دهیم ایشانرا

فِى ٱلدُّنْيَا حَسَنَةً ۖ وَلَأَجْرُ ٱلْءَاخِرَةِ أَكْبَرُ ۘ لَوْ كَانُوا۟

در دنیا جای نیکو یعنی مدینه یثرب را اصل که وهر آینه مزد آخرت از دنیا بزرگتر است ان را اگر هستند

يَعْلَمُونَ ۝ ٱلَّذِينَ صَبَرُوا۟ وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ

که دانند آنانکه شکیبایی نمودند در فراق اقارب واوطان وبر فضل پروردگار ایشان

وَمَآ أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُّوحِىٓ إِلَيْهِمْ

ونفرستادیم پیش از تو مگر مردانی را که وحی فرستادیم سوی ایشان

فَسْـَٔلُوٓا۟ أَهْلَ ٱلذِّكْرِ إِن كُنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

پس بپرسید اهل کتاب را که خداوندان کتاب را چون یهود ونصاری اگر هستید که نمیدانید

عشر ۱۰
ع ۱۰

بِالْبَيِّنٰتِ وَالزُّبُرِ ؕ وَاَنْزَلْنَآ اِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ

باپیغامات روشن وکتابها وفرونفرستادیم سوی تو قرآنرا تابیان کنی

لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ اِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُوْنَ ۞

برای مردم انرا که فرستاده اند سوی ایشان وتا ملایشان اندیشه کنند

اَفَاَمِنَ الَّذِيْنَ مَكَرُوا السَّيِّاٰتِ اَنْ يَّخْسِفَ اللّٰهُ

ایا پس ایمن شدند انانکه بدکردند بدهای بد که فروبرد خدای

بِهِمُ الْاَرْضَ اَوْ يَاْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ

ایشانرا بزمین یا آید بدیشان عذاب از جایکه

لَا يَشْعُرُوْنَ ۞ اَوْ يَاْخُذَهُمْ فِيْ تَقَلُّبِهِمْ فَمَا هُمْ بِمُعْجِزِيْنَ ۞

نه دانند یا گیرد ایشانرا در وقت رفتن ایشان بتجارت پس نیستند ایشان

اَوْ يَاْخُذَهُمْ عَلٰى تَخَوُّفٍ ؕ فَاِنَّ رَبَّكُمْ لَرَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ ۞

یا بعذاب گیرد ایشانرا بر حالت ترس پس بدرستی که پروردگار شما مهربان است بخشاینده

اَوَلَمْ يَرَوْا اِلٰى مَا خَلَقَ اللّٰهُ مِنْ شَيْءٍ يَّتَفَيَّؤُا ظِلٰلُهٗ

ایا ندیدند سوی انچه آفرید خدای از چیزی میگردد سایهای آن

عَنِ الْيَمِيْنِ وَالشَّمَآئِلِ سُجَّدًا لِّلّٰهِ وَهُمْ دٰخِرُوْنَ

از جانب راست واز جانب چپ سجده کنان خدای را حالانکه فرمانبردارند

وَلِلّٰهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ مِنْ

ومر خدایرا سجده می برد هرچه در اسمانهاست وهرچه در زمین است از

دَآبَّةٍ وَّالْمَلٰٓئِكَةُ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُوْنَ ۞ يَخَافُوْنَ

جنبنده وفرشتگان نیز وایشان تکبر نمینمایند می ترسند

رَبَّهُمْ مِّنْ فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُوْنَ مَا يُؤْمَرُوْنَ ۞

از پروردگار ایشان که قاهرست غالب برایشان ومیکنند انچه میفرمایند شان

وَقَالَ اللّٰهُ لَا تَتَّخِذُوْٓا اِلٰهَيْنِ اثْنَيْنِ ۚ

وگفت خدای مگیرید دو خدای

اِنَّمَا هُوَ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ ۚ فَاِيَّايَ فَارْهَبُوْنِ

بدرستی که او خدائیست یگانه پس از من خاص ترسناک باشید

وَلَهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَلَهُ الدِّيْنُ وَاصِبًا ؕ

ومر اوراست انچه در اسمانهاست وزمینهاست ومر اوراست دین همیشه

اَفَغَيْرَ اللّٰهِ تَتَّقُوْنَ ۞ وَمَا بِكُمْ مِّنْ نِّعْمَةٍ فَمِنَ اللّٰهِ ثُمَّ

ایا پس جز خدای میترسید وانچه شمارا حاصلست از نعمتی پس هست از خداست پس

اِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فَاِلَيْهِ تَجْئَرُوْنَ ۞ ثُمَّ اِذَا كَشَفَ

چون رسد بشما گزندی سوی درگاه او تضرع مینمائید پس چون زایل گرداند

الضُّرَّ عَنْكُمْ اِذَا فَرِيْقٌ مِّنْكُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُوْنَ ۞

گزند از شما ناگهان گروهی از شما بپروردگار خود شرک اورند

لِيَكْفُرُوْا بِمَآ اٰتَيْنٰهُمْ ؕ فَتَمَتَّعُوْا فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ۞

تا ناسپاسی کنند انرا که دادیم ایشانرا پس متمتع گیرید زود باشد که بدانید وبال انرا

وَيَجْعَلُوْنَ لِمَا لَا يَعْلَمُوْنَ نَصِيْبًا مِّمَّا رَزَقْنٰهُمْ ؕ تَاللّٰهِ

ومیگردانند برای انچه نمیدانند بهره از انچه روزی دادیم ایشانرا از انعام سوگند بخدای

لَتُسْـَٔلُنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَفْتَرُوْنَ ۞ وَيَجْعَلُوْنَ لِلّٰهِ الْبَنٰتِ

هرانینه پرسند شمارا از انچه بودید افترا مینمودید ومیگردانند برای خدای دختران

سُبْحٰنَهٗ ۙ وَلَهُمْ مَّا يَشْتَهُوْنَ ۞ وَاِذَا بُشِّرَ اَحَدُهُمْ

پاکی او را واز نسبت فرزند وبس ایشانراست انچه ارزو میکنند واولاد ذکور چون مژده دهند یکی از ایشانرا

بِالْاُنْثٰى ظَلَّ وَجْهُهٗ مُسْوَدًّا وَّهُوَ كَظِيْمٌ ۞ يَتَوٰرٰى

بدانچه زد خدای رحمن مثل روی او سیاه گردد وهو خشمناک باشد نهان شود

مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوْٓءِ مَا بُشِّرَ بِهٖ ؕ اَيُمْسِكُهٗ

از گروه خود از بدی انچه مژده داده باشند بان ایا نگه دارد

عَلٰى هُوْنٍ اَمْ يَدُسُّهٗ فِي التُّرَابِ ؕ اَلَا سَآءَ مَا

بر حالت ذلت یا پنهان کند اورا در خاک بدان بدانچه

يَحْكُمُوْنَ ۞ لِلَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ مَثَلُ

حکم میکنند مر انانرا که ایمان نمیاورند بان جهان داستان

السَّوْءِ ۚ وَلِلّٰهِ الْمَثَلُ الْاَعْلٰى ؕ وَهُوَ

بدی از کمند ودیگر صفات ناشایست ومر خدایرا صفات بزرگ از جهت ذات او واو

الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ۞

غالب وتواناست درست کار

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللّٰهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ مَا تَرَكَ عَلَيْهَا مِنْ دَآبَّةٍ
والر عقاب فرمودی خدای مردمانرا بکفر ومعاصی ایشان نماندی بروی زمین هیچ جنبنده
وَلٰكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلٰى أَجَلٍ مُسَمًّى فَإِذَا جَآءَ أَجَلُهُمْ
ولیکن باز پس میدارد عمر ایشانرا تاوقتی نام برده پس چون آید وقت وفات ایشان
لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ۞ وَيَجْعَلُونَ
تاخر نکنند یکساعه ونتقدم نکنند وبدید میکنند
لِلّٰهِ مَا يَكْرَهُونَ وَتَصِفُ أَلْسِنَتُهُمُ الْكَذِبَ أَنَّ
ازبرای خدا آنرا که نمیخواهند از شرکان وفرزندان وصفت میکنند زبانهای ایشان دروغ را که
لَهُمُ الْحُسْنٰى لَا جَرَمَ أَنَّ لَهُمُ النَّارَ وَأَنَّهُمْ مُفْرَطُونَ ۞
مرایشانراست حالت نیکو نزد خدای حقا که مرایشانراست آتش وانکه ایشان متقدمند ودرآمدن آتش
تَاللّٰهِ لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلٰى أُمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ فَزَيَّنَ لَهُمُ
سوگند بخدای که بحقیقت فرستادیم سوی گروهانی پیش از تو پس آراست برای ایشان
الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَهُوَ وَلِيُّهُمُ الْيَوْمَ وَلَهُمْ عَذَابٌ
دیو کردهای ایشانرا پس او یار ایشانست امروز ومرایشانرا عذابی
أَلِيمٌ ۞ وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا لِتُبَيِّنَ
دردناک ونفرستادیم برتو قرآنرا مگر تا بیان کنی
لَهُمُ الَّذِي اخْتَلَفُوا فِيهِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ
برای ایشان آنرا که خلاف کردند درآن چون شرک وتعطیل وغیر او وراهنمونی وبخشایشی برای گروهی که ایمان آرند
وَاللّٰهُ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ
وخدای فروفرستاد از اسمان آبرا پس زنده گردانید بآن زمین را
بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ
پس از مردن آن بدرستی که درآن هرآینه دلیلی است روشن بر توحید مر گروهی را که شنوند پند
وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً نُسْقِيكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهِ
وبدرستی که مر شمارا در شتر وگاو وگوسفند هرآینه محل اعتباری می شامانیم شمارا ازانچه در شکمهای آن
مِنْ بَيْنِ فَرْثٍ وَدَمٍ لَبَنًا خَالِصًا سَآئِغًا لِلشَّارِبِينَ
از میان سرگین وخون شیری پاک از فضلات خوش گوارنده مر آشامندگانرا

وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ تَتَّخِذُونَ مِنْهُ
واز میوها خرما نبات وانگورها فرامیکنید شما ازان
سَكَرًا وَرِزْقًا حَسَنًا إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ
خمر وروزی نیکو خوش بدرستی که دران هرآینه دلیلی بر توحید است برای گروهی
يَعْقِلُونَ ۞ وَأَوْحٰى رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ أَنِ اتَّخِذِي مِنَ
که دریابند والهام داد پروردگار تو سوی زنبور عسل که فرا گیر از
الْجِبَالِ بُيُوتًا وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ ۞ ثُمَّ كُلِي
کوهها خانها واز درخت وانچه بنا میکنند مسان مخلوص پس بخور
مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ فَاسْلُكِي سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلًا
از هر میوهایی پس راه سپر سوی مسکن خود راههای پروردگار تو حال انکه آسان رونده
يَخْرُجُ مِنْ بُطُونِهَا شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ فِيهِ شِفَآءٌ
بیرون آید از نجاویف دهنهای او ان اشامیدنی متنوع رنگهای ان دوا است به شدن
لِلنَّاسِ إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ
مردمانرا بدرستی که دران هرآینه دلیلی است بر توحید گروهی را که اندیشه کنند
وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَتَوَفّٰكُمْ وَمِنْكُمْ
وخدای افرید شمارا پس قبض روح فرماید شمارا واز شماست
مَنْ يُرَدُّ إِلٰى أَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَيْ لَا يَعْلَمَ
کسی که بازگردانند باخسیس ترین زیستن تا
بَعْدَ عِلْمٍ شَيْئًا إِنَّ اللّٰهَ
پس دانش هیچ چیزرا بدرستی که خدای
فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلٰى بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ فَمَا
وخدای تفضیل نهاد بعضی ازشما که موالی اند بر بعضی دیگر که عبید پس نه
الَّذِينَ فُضِّلُوا بِرَادِّي رِزْقِهِمْ عَلٰى مَا مَلَكَتْ
تفضیل نهادند ایشانرا بعنی موالی بازگردانندگان افزونی رزق ایشان بر انانکه مالک تصرف شد
أَيْمَانُهُمْ فَهُمْ فِيهِ سَوَآءٌ أَفَبِنِعْمَةِ اللّٰهِ يَجْحَدُونَ
دستهای ایشان پس ایشان دران رزق یکسان باشند ایا بنعمت خدای جحود مینمایند

بنعمت بالتاء

جَعَلَ لَكُمْ مِّنْ أَنفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَجَعَلَ
خدای پدید کرد برای شما از جنس شما زنان و پدید آورد
لَكُمْ مِّنْ أَزْوَاجِكُمْ بَنِينَ وَحَفَدَةً وَرَزَقَكُم
برای شما از زنان شما پسران و فرزندان و روزی داد شما را
مِّنَ الطَّيِّبَاتِ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَتِ اللَّهِ هُمْ
از لذیذها آیا پس آنچه هیچ اصلی ندارد ایمان میآرند و بنعمت خدای ایشان
يَكْفُرُونَ وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ
کافر میشوند و میپرستند از غیر خدای آنها را که مالک نداند برای ایشان
رِزْقًا مِّنَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ شَيْئًا وَلَا يَسْتَطِيعُونَ
روزی از آسمان و زمین هیچ چیز و نه نیز میتوانند که مالک شوند
فَلَا تَضْرِبُوا لِلَّهِ الْأَمْثَالَ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنتُمْ
پس بدید میلیتوانید برای خدای داستانها را بدرستی که خدای میداند و شما
لَا تَعْلَمُونَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا مَّمْلُوكًا لَّا يَقْدِرُ
نمیدانید بدید آورد خدای داستان بنده دردم خریده را که توانا نبود
عَلَىٰ شَيْءٍ وَمَن رَّزَقْنَاهُ مِنَّا رِزْقًا حَسَنًا
بر هیچ چیز و نه مأذون و آنکس که روزی دادیم او را از فضل ما روزی
فَهُوَ يُنفِقُ مِنْهُ سِرًّا وَجَهْرًا هَلْ يَسْتَوُونَ
پس او نفقه کند از آن نهان و آشکارا هیچ یکسان باشند
بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا
سپاس مر خدایرا که بیشتر ایشان نمیدانند و بدید کرد خدای داستان
رَّجُلَيْنِ أَحَدُهُمَا أَبْكَمُ لَا يَقْدِرُ عَلَىٰ شَيْءٍ وَهُوَ كَلٌّ
دو مردرا یکی از آن دو گنگ که توانا نبود بر هیچ چیز و او عیال بود
عَلَىٰ مَوْلَاهُ أَيْنَمَا يُوَجِّههُّ لَا يَأْتِ بِخَيْرٍ هَلْ يَسْتَوِي
بر صاحب او هر جا که فرستد او را نیاورد هیچ نیکی هیچ یکسان بود
هُوَ وَمَن يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَهُوَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ
او و آنکس که میفرماید مردم بعدالت و او بر راه راست بود

اینما موصولة هنا بلاخلاف

اِنَّهاتِكُم د

وَمَا أَمْرُ غَيْبُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
و مر خدایرا است نهانی آسمانها و زمین و نیست کار
السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ
قیامت مگر چون بازگشتن چشم یا او نزدیکتر است
إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
که خدای بر همه چیزی توانا است
وَاللَّهُ أَخْرَجَكُم مِّن بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ
و خدای بیرون آورد شما را از شکمهای مادران شما
لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ
نمیدانستید هیچ چیز را و پدید کرد برای شما شنوایی را
وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ
و بینایی را و دلها را تا مگر شما سپاس داری نمایید
أَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ مُسَخَّرَاتٍ فِي جَوِّ
آیا ندیدند سوی مرغان حال آنکه آسان گردانیده اند ایشان را در میان
السَّمَاءِ مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا اللَّهُ إِنَّ
آسمان نه نگاه میدارد ایشان را مگر قدرت خدای بدرستی
ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ
در آنچه کردیم دلالتها برکمال و یکانگی خدای برای گروهی که ایمان آرند
وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُم مِّن بُيُوتِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ
و خدای پدید کرد برای شما از خانهای شما آرام جایی و پدید کرد
لَكُم مِّن جُلُودِ الْأَنْعَامِ بُيُوتًا تَسْتَخِفُّونَهَا
برای شما از پوستهای شتر و گاو و گوسفند خانهایی که سبک میشمارید آنرا
يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ إِقَامَتِكُمْ وَمِنْ أَصْوَافِهَا
روز سفر شما و روز حضر شما و از پشمهای آن
وَأَوْبَارِهَا وَأَشْعَارِهَا أَثَاثًا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ
و از پشمهای آن شتران و موهای ایشان از بزان متاع خانه و آنچه بدان انتفاع کنند تا هنگامی معلوم

عشر ۸

جَعَلَ لَكُمْ مِمَّا خَلَقَ ظِلَالًا وَجَعَلَ
وخدای پدید کرد برای شما از انچه افرید سایه ها وپدید اورد
لَكُمْ مِنَ الْجِبَالِ أَكْنَانًا وَجَعَلَ لَكُمْ
برای شما از کوهها انچه بدان پوشند شوید از غارها وپدید اورد برای شما
سَرَابِيلَ تَقِيكُمُ الْحَرَّ وَسَرَابِيلَ تَقِيكُمْ
پیراهنها که نگاه دارد شما را از گرما وپیراهنها که نگاه دارد شما را
بَأْسَكُمْ كَذَٰلِكَ يُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ
از سختی حرب شما یعنی زره ها همچنان تمام میگرداند خدای نعمت خود را بر شما
لَعَلَّكُمْ تُسْلِمُونَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ
تا مگر شما طاعت نمایید پس اگر اعراض کنند پس بدرستی بر تست
الْبَلَاغُ الْمُبِينُ يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللَّهِ ثُمَّ
ادای رسالت هویدا می شناسند نعمت خدا را که محمد است پس
يُنْكِرُونَهَا وَأَكْثَرُهُمُ الْكَافِرُونَ وَيَوْمَ
انکار مینمایند انرا وبیشتر ایشان نا گرویدگانند وبیاد کن روزی را
نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا ثُمَّ لَا يُؤْذَنُ
که برانگیزانیم از اهل هر ملتی گواهی برای ایشان وبر ایشان پس دستوری
لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ وَإِذَا رَأَ
مر انانرا که کافر باشند و نه ایشان را عذر خواستن طلب رضا آنرا وچون بینند
الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ وَلَا هُمْ
انانرا که ستمکارند عذاب را پس سبک نکردانند از ایشان عذاب را ونه ایشان
يُنْظَرُونَ وَإِذَا رَأَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا شُرَكَاءَهُمْ
مهلت داده شوند وچون بینند انانرا که شرک آوردند انبازان ایشانرا
قَالُوا رَبَّنَا هَٰؤُلَاءِ شُرَكَاؤُنَا الَّذِينَ كُنَّا نَدْعُو
گویند ای پروردگار ما ایشان انبازان ما اند که بودیم می پرستیدیم شان
مِنْ دُونِكَ فَأَلْقَوْا إِلَيْهِمُ الْقَوْلَ إِنَّكُمْ لَكَاذِبُونَ
از غیر تو پس بیفگنند سوی ایشان ان گفتار را بدرستی که شما دروغ زنانید

وَأَلْقَوْا إِلَى اللَّهِ يَوْمَئِذٍ السَّلَمَ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا
وبیش اینده ان گفتار نزد خدای دران روز انقیاد را وغایب شود از ایشان انچه
كَانُوا يَفْتَرُونَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ
بودند افترا حقیقه ان میکردند بدرستی انانکه کافر شدند ومنع کردند از
سَبِيلِ اللَّهِ زِدْنَاهُمْ عَذَابًا فَوْقَ الْعَذَابِ
دین خدای فرون کردانیم ایشانرا عذابی بر عذابی
بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ
بسبب انچه بودند تباهی میکردند باغوا واضلال ویاد کن ان روز را که برانگیزانیم در میان هر امتی
شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَىٰ
گواهی برایشان از جنس ایشان واریم ترا گواه بر
هَٰؤُلَاءِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِكُلِّ
ایشان وفرو فرستادیم بر تو قرانرا برای بیان تبلیغ هر چیزرا
شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ
وراه نمودنی وبخشایشی ومژده بهشت مر اهل اسلام را
إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي
بدرستی که خدای میفرماید بعدالت در همه کاری واخلاص در طاعت وبنیکی با خلق
الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ
خداوندان خویشی وباز میدارد از محاورهٔ حدود خدای وانچه ناپسندیده بود در عقل و شرع واز ظلم
يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ وَأَوْفُوا
پند میدهد شما را تا مگر شما پند پذیرید ووفا کنید
بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْقُضُوا الْأَيْمَانَ
بعهد خدای چون عهد کنید و نشکنید بیمانها را
بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ
پس از استوار کردانیدن ان وحال انکه کردانیده باشید خدا را بر شما
كَفِيلًا إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ
ضامن بدرستی که خدای میداند انچه میکنید

وَلَا تَكُونُوا كَالَّتِي نَقَضَتْ غَزْلَهَا مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ
وَمباشید جون ان زنی که تاب بازدهد ریسمان خودرا پس از استکام آن

أَنْكَاثًا تَتَّخِذُونَ أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ أَنْ
حال آنکه ریسمانها بشتابها میبرید بیمانهای خود مفسده درمیان شما بسبب آنکه

تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَىٰ مِنْ أُمَّةٍ ۚ إِنَّمَا يَبْلُوكُمُ اللَّهُ بِهِ ۚ
باشد جماعتی از امت دیگر زیاده برعدد وهرآینه بیازماید شما را خدای بدین

وَلَيُبَيِّنَنَّ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ
وهرآینه روشن گرداند برای شما روز قیامت آنچه هستید در آن خلاف میکنید

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَٰكِنْ يُضِلُّ
والبته خواستی خدای هرآینه گردانیدی شما را گروهی یکانه شفق بردین ولیکن گمراه میکرداند

مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ ۚ وَلَتُسْأَلُنَّ عَمَّا كُنْتُمْ
آنرا که بخواهد وراه مینماید آنرا که بخواهد وهرآینه پرسند شما را از آنچه هستید

تَعْمَلُونَ ۝ وَلَا تَتَّخِذُوا أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ فَتَزِلَّ
که میکنید وملیرید بیمانهای خود مفسده درمیان شما که از جای خود

قَدَمٌ بَعْدَ ثُبُوتِهَا وَتَذُوقُوا السُّوءَ بِمَا صَدَدْتُمْ عَنْ
قدم شما پس ثابت ان براسلام وبچشید عذاب دنیا را بسبب آنکه منع کردید از

سَبِيلِ اللَّهِ ۖ وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝ وَلَا تَشْتَرُوا
دین خدای ومرشما راست در آخرت عذابی بزرگ وبدل مگیرید

بِعَهْدِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا ۚ إِنَّمَا عِنْدَ اللَّهِ
بعهد خدای بهایی اندک را بدستی آنچه نزد خداست

انما فی قطعها خلاف والوصل اکثر

هُوَ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ مَا عِنْدَكُمْ
ان بهتر است مرشما را اگر هستید که بدانید آنچه نزد شماست

باقی فی الوقف

يَنْفَدُ ۖ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ ۗ وَلَنَجْزِيَنَّ الَّذِينَ
از متاع دنیا بگذرد واینچه نزد خداست از ثواب پاینده است وهرآینه جزا دهیم آنانرا

صَبَرُوا أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ
که صبر کردند مزد ایشان بنیکوتر انچه بودند که میکردند

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ
هرکه کند از کارنیکو از نرینه یا مادینه واو باایمان بود

فَلَنُحْيِيَنَّهُ حَيَاةً طَيِّبَةً ۖ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ
پس هرآینه زنده داریم اورا زندگانی خوش وهرآینه جزا دهیم ایشانرا مزد ایشان

بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ
بنیکوتر انچه بودند که میکردند پس چون خواهی که بخوانی قرانرا

فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ۝ إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ
پس پناه بر بخدای از دیو رانده بدستی که نیست مراورا

سُلْطَانٌ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ
تسلطی برانانکه ایمان آورده اند وبر فضل پروردگار ایشان اعتماد مینمایند

إِنَّمَا سُلْطَانُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ
بدستی که تسلط او بر انانست که دوستی میبرند اورا وانانکه ایشان بسبب شیطان شرک آرندگانند

وَإِذَا بَدَّلْنَا آيَةً مَكَانَ آيَةٍ ۙ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا
وچون تبدیل کنیم ایتی را بجای ایتی مصلحت بعضی درانرا بجای بعضی دیگر وخدای داناتر باانچه

يُنَزِّلُ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مُفْتَرٍ ۚ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا
فرومیفرستد گویند بدستی که تو دروغ خود پدید کرده نه که بیشتر ایشان

يَعْلَمُونَ ۝ قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ
میدانند بگو فرود اورد قرانرا جبریل از پروردگار تو براستی

لِيُثَبِّتَ الَّذِينَ آمَنُوا وَهُدًى وَبُشْرَىٰ
تا بدارد ایمان ثابت دارندگان آنانرا که بگروند وراه نمودنی ومژده

لِلْمُسْلِمِينَ ۝ وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ
مر اهل اسلام را بحقیقت میدانیم که بدستی ایشان میگویند

إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ ۗ لِسَانُ الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ
بدستی که اموزاند اورا آدمی زبان انکه میل دهند مردم که مایل میدانند

أَعْجَمِيٌّ وَهَٰذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُبِينٌ
غیر فصیح است وین قرآن بلغت عرب منسوبست بابیان وفصاحت

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ لَا يَهْدِيهِمُ اللَّهُ
بدرستی آنانکه ایمان ندارند بآیتهای خدای راه ننماید ایشانرا خدای

وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ إِنَّمَا يَفْتَرِي الْكَذِبَ الَّذِينَ
ومرایشانراست عذابی دردناك بدرستیکه ازخود بدید میآرند دروغ را آنانکه

لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَاذِبُونَ ۝
نمیگروند بآیتهای خدای وایشانند ایشان دروغ گویان

مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أُكْرِهَ
آنانی که کافر شدند بخدای ازپس ایمان خود مگر آنکه ستیهد وبرا هیخته

وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ وَلَٰكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ
ودل او آرمیده باایمان ولیکن آنکه کشاده شود بکلمه کفر

صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ
سینه یعنی بگشاید بگشاید پس برایشانست ارادتی عقوبتی ازخدای ومرایشانراست عذابی بزرگ

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمُ اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ
ان عذاب بسبب آنکه ایشان اعتبار کردند زندگانی این جهانرا بر جهان

وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ۝ أُولَٰئِكَ
وآنکه خدای راه ننماید ان گروه را که اصرار نمایند ایشان

الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَسَمْعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ ۖ
آنانند که مهر نهاد خدای بردلهای ایشان وشنوایی ایشان وبینایهای ایشان

وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ۝ لَا جَرَمَ أَنَّهُمْ فِي
وایشان ایشانند اصحاب غفلت هرآینه ایشان

الْآخِرَةِ هُمُ الْخَاسِرُونَ ۝ ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ
جهان ایشان زیان کاران پس بدرستی که پروردگار تو انانرا

هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا فُتِنُوا ثُمَّ جَاهَدُوا
که دوری کردند ازپس آنکه درفتنه افکنده شدند پس جهاد کردند

وَصَبَرُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ
وشکیبائی نمودند بدرستی که پروردگار تو ازپس آن حالت هرآینه امرزگارست مهربان

عشر ۱۱۰
ع ۹۶

يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ تُجَادِلُ عَنْ نَفْسِهَا
دران روز که آید هر تنی حال آنکه مجادله کند بطریق اعتذار ازذات خود

وَتُوَفَّىٰ كُلُّ نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ۝
وتمام داده شود هر تنی جزآ آنچه اندوخته باشد وایشان ستم کرده نشوند

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ آمِنَةً مُطْمَئِنَّةً
وپدید آرد خدای داستان شهری که بود ایمن ازعذاب آرمیده ازمایه آفات

يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِنْ كُلِّ مَكَانٍ
می آید بان اسباب معایش ساکنان ان از هر ناحیتی

فَكَفَرَتْ بِأَنْعُمِ اللَّهِ فَأَذَاقَهَا اللَّهُ لِبَاسَ الْجُوعِ
پس سپاس کرد نعمتهای خدایرا پس بچشانید اهل آنرا خدای الزام سمالت درسالت گرسنگی

وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ۝ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ
وترس بسبب انچه بودند که میکردند وبحقیقت امد بایشان

رَسُولٌ مِنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ
پیمبری ازجنس ایشان پس تکذیب نمودند اورا پس گرفت ایشانرا عذاب

وَهُمْ ظَالِمُونَ ۝ فَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ
وایشان ظالم بودند پس بخورید ازانچه روزی داد شمارا خدای

حَلَالًا طَيِّبًا وَاشْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ إِنْ
حلال انکه حلال بود پاك وسپاس داری نماید نعمت خدایرا اگر

كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ۝ إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ
هستید اورا خاص میگردانید بعبادت بدرستی حرام گردانید برشما

الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَا
ازانکه ذبح نشود درنیابد وخونرا ولوشت خوك را وانرا

أُهِلَّ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ ۖ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ
که رفع صوت کنند درحج خدایرا پس هرکه باچار آورند اورا بجز دین حال آنکه

بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ اللَّهَ
ستم کننده نبود برمضطرگی دیگر وزیاده تجاوز نکننده ازقدر ضرورت پس بدرستی که خدای

نعمت بالتآء

وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ هَٰذَا
وملویید برای صفت کردن زبانهای شما دروغ را له این حلالست

حَلَالٌ وَهَٰذَا حَرَامٌ لِّتَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ
واین حرام تا از خود بدید کنید بر خدای دروغ را

إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ
بدرستی که انانکه از خود بدید میکنند برای خدای دروغ را رستگاری نیابند

مَتَاعٌ قَلِيلٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا
برخورداری اندك ومرایشانرا عذابی دردناك وبرانانکه جهود شدند

حَرَّمْنَا مَا قَصَصْنَا عَلَيْكَ مِن قَبْلُ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ
حرام کردانیدیم از انچه قصه کردیم بر تو پیش ازین در سورة انعام در ایه وعلی الذین هادوا حرمنا کل ذی ظفر وستم نکردیم برایشان

وَلَٰكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ
ولیکن بودند برخود ستم میکردند پس بدرستی که پروردگار تو

لِلَّذِينَ عَمِلُوا السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابُوا مِن بَعْدِ
مرانانرا که کردند بدرا بنادانی پس . توبه کردند از پس

ذَٰلِكَ وَأَصْلَحُوا إِنَّ رَبَّكَ مِن بَعْدِهَا
ان وبسامان اوردند کارها بدرستی که پروردگار تو از پس ان حالت هرانیه امرزنده است

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِّلَّهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ
بدرستی که ابراهیم بود قایم مقام جماعتی مطیع مر خدایرا مایل از ادیان ونبود از اهل شرك

شَاكِرًا لِّأَنْعُمِهِ اجْتَبَاهُ وَهَدَاهُ إِلَىٰ
سپاس دارنده مر نعمتهای خدایرا برگزیدش او را وراه نمود او را سوی راهی راست

وَآتَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ
وبدادیم او را در جهان نیکی وبدرستی که او در جهان

لَمِنَ الصَّالِحِينَ ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنِ اتَّبِعْ
از نیکو کارانست پس وحی فرستادیم سوی تو که متابعت کن

مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ
دین ابراهیم را حال انکه مایل بود ونبود از اهل شرك

ع ۱۶
عشر ۱۲

إِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ عَلَى الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ وَإِنَّ
بدرستی که فریضه کردانیده روز شنبه کردن بر انانکه خلاف کردند دران باب وبدرستی

رَبَّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا
که پروردگار تو میانه حکم فرمایید میان ایشان روز قیامت درانچه بودند

فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ادْعُ إِلَىٰ سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحِكْمَةِ
درو خلاف میکردند بخوان سوی دین پروردگار تو بدلایل منتی له اهل علم را مسلم

وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُم بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ
وبدلایل اقناعی که عوام را فایده دهد جون معاند باشند ومجادله کن با ایشان بعنی بدلایل الزامی معاند را مسلم کردانند

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَن ضَلَّ عَن سَبِيلِهِ وَهُوَ
بدرستی که پروردگار تو اوداناتر است بانکه گمراست از دین او واو

أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ
داناتر است بحال راه یافتکان والر عقوبت کنند پس عقوبت کنید بمانند

مَا عُوقِبْتُم بِهِ وَلَئِن صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِّلصَّابِرِينَ
انچه عقوبت کرده باشند بدو والر صبر کنید هرانیه اوست بهتر مر صابرانرا

وَاصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ وَلَا تَحْزَنْ
وشکیبایی کن زین مر تحمل اعباء رسالت را ونیست شکیبایی تو مگر بتوفیق خدای واندوهکن مباش

عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِي ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ
بر ایشان ومباش در تنگ دلی ازانچه بد فعلی میکنند

إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوا وَّالَّذِينَ هُم مُّحْسِنُونَ
بدرستی که خدای با انانست که پرهیزکاری نمودند وانانکه ایشان نیکو کارانند

الکبیر ۱۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

١٠٠ سُبْحَانَ الَّذِيْٓ اَسْرٰى بِعَبْدِهٖ لَيْلًا مِّنَ

پاکا خدای که شب برد بنده خودرا در بعضی شب از مسجد

الْحَرَامِ اِلَى الْمَسْجِدِ الْاَقْصَى الَّذِيْ بٰرَكْنَا حَوْلَهٗ

حرام مکه تا مسجد بیت المقدس که موضع خیرات وکمالات فرمودیم در نواحی

لِنُرِيَهٗ مِنْ اٰيٰتِنَا ۭ اِنَّهٗ هُوَ

تا بنمایم اورا از غرایب قدرت ما بدستی که اوست

وَاٰتَيْنَا مُوْسَى الْكِتٰبَ وَجَعَلْنٰهُ هُدًى

ودادیم ما موسی را توریة وکردانیدیم آنرا راه نمودن

لِّبَنِيْٓ اِسْرَاۗءِيْلَ اَلَّا تَتَّخِذُوْا مِنْ دُوْنِيْ وَكِيْلًا ؕ

مر فرزندان یعقوب را که مگیرید از جز من معبودی که کارشما بمن تفویض

ذُرِّيَّةَ مَنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوْحٍ ۭ اِنَّهٗ كَانَ عَبْدًا

ای اعقاب آنانکه حامل ایشان کردانیدیم کشتی را با نوح بدستی که او بود بنده

شَكُوْرًا ۝ وَقَضَيْنَآ اِلٰى بَنِيْٓ اِسْرَاۗءِيْلَ فِي الْكِتٰبِ لَتُفْسِدُنَّ

سپاسدار ووحی فرستادیم سوی فرزندان یعقوب در توریة که مدینه تباهی خواهید

فِي الْاَرْضِ مَرَّتَيْنِ وَلَتَعْلُنَّ

در زمین شام دوبار اول بقتل زکریا ودیگر بقتل یحیی وعصیان عیسی

فَاِذَا جَاۗءَ وَعْدُ اُوْلٰىهُمَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ

پس چون آید وعده ان دوبار فرستیم ما بر شما

عِبَادًا لَّنَآ اُولِيْ بَاْسٍ شَدِيْدٍ فَجَاسُوْا خِلٰلَ

بندگانی که ما را اند سخت جنگ وجنود یا بجنگ آیند خداوندان حرب سخت پس تردد نمایند درمیان

الدِّيَارِ ۭ وَكَانَ وَعْدًا مَّفْعُوْلًا ۝ ثُمَّ رَدَدْنَا

سرای شما برای قتل وغارت وآن وعده خدای واجب الوقوع بود پس بازگردانیدیم

لَكُمُ الْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ وَاَمْدَدْنٰكُمْ

برای شما دولت را بر ایشان ومدد فرمودیم شما را

بِاَمْوَالٍ وَّبَنِيْنَ وَجَعَلْنٰكُمْ اَكْثَرَ نَفِيْرًا

بخواستها وپسران ولردانیدیم شما را بیشتر از انکه بودند نفیر کردها

اِنْ اَحْسَنْتُمْ اَحْسَنْتُمْ لِاَنْفُسِكُمْ ۚ وَاِنْ اَسَاْتُمْ فَلَهَا ۭ

اگر نیکویی کنید نیکوی کنید برای نفسهای شما واگر بدی کنید مر نفسهای را بد

فَاِذَا جَاۗءَ وَعْدُ الْاٰخِرَةِ لِيَسُوْۗءٗا وُجُوْهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ

پس چون آید وعده عقاب دوم بازپسین فرستیم تا آشکارا کنند ایشانرا تا آثار بد در روی شما

كَمَا دَخَلُوْهُ اَوَّلَ مَرَّةٍ وَّلِيُتَبِّرُوْا مَا عَلَوْا تَتْبِيْرًا

چنانچه درآمدند در نخست بار وتا هلاک کنند ازاله غالب شدند بودند تباهی کردنی

عَسٰى رَبُّكُمْ اَنْ يَّرْحَمَكُمْ ۚ وَاِنْ عُدْتُّمْ عُدْنَا ۘ وَ

شاید بود پروردگار شما که بخشایش فرماید بر شما بعد از بار دوم واگر باز آرید باز آریم

جَعَلْنَا جَهَنَّمَ لِلْكٰفِرِيْنَ حَصِيْرًا ۝ اِنَّ هٰذَا الْقُرْاٰنَ

وکردانیدیم دوزخ را برای کافران زندان بدستی که این قرآن

يَهْدِيْ لِلَّتِيْ هِيَ اَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِيْنَ الَّذِيْنَ

راه مینماید بدان طریق که آن راست ترست ومژده میدهد مومنان را انانکه

يَعْمَلُوْنَ الصّٰلِحٰتِ اَنَّ لَهُمْ اَجْرًا كَبِيْرًا ۝ وَّاَنَّ الَّذِيْنَ

میکنند کارهای نیکو که بدستی مر ایشانرا مزدی بزرگ بدستی انانکه

لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ اَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا اَلِيْمًا ۝

نمیگروند بدان جهان ساز داده ایم برای ایشان عذابی دردناک

وَيَدْعُ الْاِنْسَانُ بِالشَّرِّ دُعَاۗءَهٗ بِالْخَيْرِ ۭ وَكَانَ

وخواند آدمی در حالت غضب بدی را بر خود وعیال خود مانند دعا کردن او بنیکی ومست

الْاِنْسَانُ عَجُوْلًا ۝ وَجَعَلْنَا الَّيْلَ وَالنَّهَارَ اٰيَتَيْنِ

آدمی شتابان وکردانیدیم شب را وروز را دو علامت بر قدرت صانع

فَمَحَوْنَآ اٰيَةَ الَّيْلِ وَجَعَلْنَآ اٰيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً

پس محو کردیم ان آیة اله شب است چنانکه در وی چیزها نتوان دید وکردانیدیم ما ان آیت اله روز چنانکه در وی چیزها توان دید

لِّتَبْتَغُوْا فَضْلًا مِّنْ رَّبِّكُمْ وَلِتَعْلَمُوْا عَدَدَ السِّنِيْنَ

تا جویید فزونی در معاش از پروردگار شما وتا دانید شمار سالها

وَالْحِسَابَ ۭ وَكُلَّ شَيْءٍ فَصَّلْنٰهُ تَفْصِيْلًا ۝

وحساب معاملات را ومر هر چیزی را که بدان محتاج شوید بیان کردیم اورا بیان کردنی

وَكُلَّ إِنسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَائِرَهُ فِي عُنُقِهِ ۖ وَنُخْرِجُ لَهُ
وهر آدمی را لازم او کردیم همچو طوق در گردن او و بیرون آریم مر او را
يَوْمَ الْقِيَامَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنْشُورًا ۝ اقْرَأْ كِتَابَكَ
روز قیامت نامه که بیند او را سپین و مشروح بخوان نامه اعمال خود را
كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا ۝ مَّنِ اهْتَدَىٰ
بسنده است ذات تو امروز بر تو شمار کننده هر که راه یافته شود
فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ ۖ وَمَن ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا ۚ
بدرستی که راه یافته شود برای خود و هر که گمراه شد بدرستی که وبال ضلالت بر وبود
وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۚ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ
و برندارد هیچ بردارنده گناه دیگری را و نه ایم ما عذاب کنندگان
حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا ۝ وَإِذَا أَرَدْنَا أَن نُّهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا
تا آنکه فرستیم پیغمبری را و چون خواهیم که هلاک کردانیم دیهی را بسیار کردانیم
مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَّرْنَاهَا
متنعمان آنرا پس خروج نمایند در آن از طاعت خدای پس ثابت شود بر آن گفتار ما بعذاب پس هلاک کردانیم
تَدْمِيرًا ۝ وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُونِ مِن بَعْدِ نُوحٍ ۗ
هلاک کردنی و بسا هلاک کردیم از امتهای زمانها از پس نوح
وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ
و بسنده پروردگار تو ببندگان خود آگاهی از همه چیزها بینای
مَن كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَّلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ
هر که خواهد بجامع همت منافع دنیوی را بزودی میدهیم مر او را در دنیا آنچه خواهیم
لِمَن نُّرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ ۖ يَصْلَاهَا مَذْمُومًا
برای آنکس که خواهیم پس ساخته ایم برای او دوزخ که درآید در آن نکوهنده
مَّدْحُورًا ۝ وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ
دور از رحمت و هر که خواهد آن جهان را و کوشد برای آن چنانکه سعی آن از التزام واجب
مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ كَانَ سَعْيُهُم مَّشْكُورًا
بر حالت ایمان بود پس آنانند که همت کوشش ایشان ثواب داده شده

كُلًّا نُّمِدُّ هَٰؤُلَاءِ وَهَٰؤُلَاءِ مِنْ عَطَاءِ رَبِّكَ ۚ وَمَا كَانَ
هریک از این گروه را مدد درق میفرستیم این گروه را و آن گروه را از دهش پروردگار و نیست
عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا ۝ انظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ
دهش پروردگار تو ممنوع در دنیا از مطیع و عاصی نه این را بی بینده بدیده اعتبار جلوه فرو نمی دهیم بعضی ایشان را
عَلَىٰ بَعْضٍ ۚ وَلَلْآخِرَةُ أَكْبَرُ دَرَجَاتٍ وَأَكْبَرُ تَفْضِيلًا
بر بعضی و هر آینه آن جهان بزرگتر است مرتبتها و بزرگتر است بفضیلت
لَّا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ فَتَقْعُدَ مَذْمُومًا مَّخْذُولًا
استاد مکن با معبود بسزا خدایی دیگر را که باشی نکوهیده دور از عنایت حق
وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ
و حکم کرد پروردگار تو که مپرستید مگر او را و بپدر و مادر
إِحْسَانًا ۚ إِمَّا يَبْلُغَنَّ عِندَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا
نیکوئی کردنی اگر برسند نزد تو ای بکلفت بندگی سال پیری از ایشان یا هر دو ایشان
فَلَا تَقُل لَّهُمَا أُفٍّ وَلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُل لَّهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا
پس مگو مر ایشان را این کلمه و مانند آن دلالت کند بر ملامت و ضجر و بانگ مزن بر ایشان و بگو مر ایشان را گفتاری نیکو مرتب شایسته
وَاخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُل رَّبِّ ارْحَمْهُمَا
و فرود آر برای ایشان بال تواضع را از مهربانی و بگو ای پروردگار من رحمت فرمای ایشان را
كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا ۝ رَّبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ ۚ
چنانچه پرورش فرمودند مرا در حالت خردی پروردگار شما داناتر است بدانچه در ضمایر شماست
إِن تَكُونُوا صَالِحِينَ فَإِنَّهُ كَانَ لِلْأَوَّابِينَ غَفُورًا
اگر باشید نیکوکاران پس بدرستی که او هست مر بازگردندگان بطاعت او آمرزنده
وَآتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ
و بده خداوند خویشی را آنچه استحقاق آن دارد از صله رحم و بینوا و مسافر را
وَلَا تُبَذِّرْ تَبْذِيرًا ۝ إِنَّ الْمُبَذِّرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ
و مپاش مال را بناحق بدرستی که پاشندگان بناحق هستند امثال
الشَّيَاطِينِ ۖ وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا
دیوان در فساد و هست دیو مر پروردگار خود را ناسپاس

وَاِمَّا تُعْرِضَنَّ عَنْهُمُ ابْتِغَآءَ رَحْمَةٍ مِّنْ رَّبِّكَ تَرْجُوْهَا
وَاگر اعراض کنی ازین مستحقان برای جستن بخشایشی از پروردگارتو امیدداری آنرا
فَقُلْ لَّهُمْ قَوْلًا مَّيْسُوْرًا وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُوْلَةً
بگو مرایشانرا گفتاری مشتمل بروعد جمیل ودست ترا بسته بالای دن تو
اِلٰى عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ
بگردنت کنایت از بخل ودست ترا مگشای آنرا مطلق گشادن که باشی
مَلُوْمًا مَّحْسُوْرًا اِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَآءُ
ملامت زده بوقت بخل بی زاد واستطاعت بوقت اسراف بدستی که پروردگارتو میگستراند روزی را برای آنکه میخواهد
وَيَقْدِرُ اِنَّهٗ كَانَ بِعِبَادِهٖ خَبِيْرًا بَصِيْرًا
وتنگ میگرداند بدستی او هست ببندگان خود آگاه بینا
وَلَا تَقْتُلُوْٓا اَوْلَادَكُمْ خَشْيَةَ اِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ
وملکشید فرزندان خودرا از ترس درویشی ما روزی میدهیم ایشانرا
وَاِيَّاكُمْ اِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ خِطْاً كَبِيْرًا
وشمارا بدستی کشتن ایشان هست گناهی بزرگ
وَلَا تَقْرَبُوا الزِّنٰٓى اِنَّهٗ كَانَ فَاحِشَةً وَسَآءَ
ونزدیک مشوید زنارا بدرستی که اوهست کاربقبح وبدراهی
سَبِيْلًا وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِيْ حَرَّمَ اللّٰهُ اِلَّا بِالْحَقِّ
آن وملکشید نفسی را که حرام گردانید خدای قتل آنرا مگر باستحقاق
وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُوْمًا فَقَدْ جَعَلْنَا لِوَلِيِّهٖ سُلْطٰنًا
ومرکه کشته شود حال آنکه مظلوم باشد بتحقیق گردانیدیم مر ولی اورا تسلط
فَلَا يُسْرِفْ فِّي الْقَتْلِ اِنَّهٗ كَانَ مَنْصُوْرًا وَلَا تَقْرَبُوْا
پس باید که زیاده نکند در قصاص بدرستی که او هست نصرت یافته بحکم شرع ونزدیک مشوید
مَالَ الْيَتِيْمِ اِلَّا بِالَّتِيْ هِيَ اَحْسَنُ حَتّٰى يَبْلُغَ اَشُدَّهٗ
مال کودک را بپدید مگر بآنکه ان نیکوتر است تا آنکه برسد بجایگاه خود که وقت بالغ شدن اوست
وَاَوْفُوْا بِالْعَهْدِ اِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُوْلًا
ووفا کنید بعهد که بسته باشید بدرستی که عهد هست پرسیده

وَاَوْفُوا الْكَيْلَ اِذَا كِلْتُمْ وَزِنُوْا بِالْقِسْطَاسِ
وتمام دهید پیمانه را چون پیمایید وبسنجید بترازوی
الْمُسْتَقِيْمِ ذٰلِكَ خَيْرٌ وَّاَحْسَنُ تَاْوِيْلًا وَلَا تَقْفُ
راست ان تمامی کیل بهتر است ونیکوتر بعاقبت ومتابعت منمای
مَا لَيْسَ لَكَ بِهٖ عِلْمٌ اِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ
آنرا که نیست ترا بآن دانشی بدرستی که گوش وچشم ودل همه
اُولٰٓئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُوْلًا وَلَا تَمْشِ فِي الْاَرْضِ
انها هست ازو پرسیده ومرو در زمین
مَرَحًا اِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ الْاَرْضَ وَلَنْ تَبْلُغَ الْجِبَالَ
حال آنکه باشی بدستی که تو هرگز نتوانی پاره کردن زمین را ومرگز نرسی بلندیها
طُوْلًا كُلُّ ذٰلِكَ كَانَ سَيِّئُهٗ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوْهًا
بطاول وکبر همه انها هست ناپسندیده نزد پروردگارتو دوست ناداشته
ذٰلِكَ مِمَّآ اَوْحٰٓى اِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ وَلَا
انچه گفتیم از اوامر ونواهی ایشان جمله است که وحی فرستاد سوی تو پروردگارتو از دانشی و
تَجْعَلْ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ فَتُلْقٰى فِيْ جَهَنَّمَ مَلُوْمًا
اعتقاد مکن با خدای خدایی دیگررا که افکنده شوی درد وزخ ملامت زده
مَّدْحُوْرًا اَفَاَصْفٰىكُمْ رَبُّكُمْ بِالْبَنِيْنَ وَاتَّخَذَ
دور از رحمت آیا پس برگزید شمارا پروردگارشما بپسران وگرفت
مِنَ الْمَلٰٓئِكَةِ اِنَاثًا اِنَّكُمْ لَتَقُوْلُوْنَ قَوْلًا عَظِيْمًا
از فرشتگان مادینه بدرستی که شما هرانینه میگوئید گفتاری بزرگ
وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِيْ هٰذَا الْقُرْاٰنِ لِيَذَّكَّرُوْا وَمَا
وبحقیقت مکرر گردانیدیم درین قران تا پند گیرند ونمی
يَزِيْدُهُمْ اِلَّا نُفُوْرًا قُلْ لَّوْ كَانَ مَعَهٗٓ اٰلِهَةٌ كَمَا
افزاید ایشانرا مگر رمیدن از حق بگو اگر بودی با او خدایان چنانچه
يَقُوْلُوْنَ اِذًا لَّابْتَغَوْا اِلٰى ذِي الْعَرْشِ سَبِيْلًا
میگویند انگاه هرانینه جستندی سوی خداوند عرش راهی

وَتَعَالٰى عَمَّا يَقُوْلُوْنَ

پاکا او وبلند مرتبه است ازانچه میگویند وبلند شدنی بغایت

تُسَبِّحُ لَهُ السَّمٰوٰتُ السَّبْعُ وَالْاَرْضُ وَمَنْ

تسبیح میکند مراورا آسمانهای هفتگانه بزبان حال واستدلال ازان بروجود صانع واجب وزمین ومرلرا

فِيْهِنَّ ؕ وَاِنْ مِّنْ شَيْءٍ اِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهٖ وَلٰكِنْ

آسمان وزمین اند ونیست هیچ چیزی مگر که بیانی تسبیح میکند بستایش او ولیکن

لَّا تَفْقَهُوْنَ تَسْبِيْحَهُمْ ؕ اِنَّهٗ كَانَ

نمی فهمید تسبیح ایشانرا به بدیده اعتبار نمی نگرید بدرستی اوهست

وَاِذَا قَرَاْتَ الْقُرْاٰنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِيْنَ لَا

وچون خوانی قرآنرا گردانیدیم میان تو وميان آنکسان که

يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ حِجَابًا مَّسْتُوْرًا ۙ وَّجَعَلْنَا عَلٰى

نمیگروند بدان جهان پرده پوشش وگردانیم بر

قُلُوْبِهِمْ اَكِنَّةً اَنْ يَّفْقَهُوْهُ وَفِيْٓ اٰذَانِهِمْ وَقْرًا ؕ

دلهای ایشان پوششها برای عدم ارادت الله در یافتن آنرا وبر گوشهاشان گرانی

وَاِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْاٰنِ وَحْدَهٗ وَلَّوْا عَلٰٓى

وچون یادکنی پروردگارترا در قرآن حالانکه یکانه است روی گردانند بر

اَدْبَارِهِمْ نُفُوْرًا ۚ نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُوْنَ بِهٖٓ اِذْ

جانب پشت ایشان حالانکه سنفرق ما دانا تریم بدانچه بگوش میدارند چون

يَسْتَمِعُوْنَ اِلَيْكَ وَاِذْ هُمْ نَجْوٰٓى اِذْ يَقُوْلُ الظّٰلِمُوْنَ

گوش میدارند سوی تو وچون ایشان اصحاب رازند چون میگویند ستمکاران

اِنْ تَتَّبِعُوْنَ اِلَّا رَجُلًا مَّسْحُوْرًا ۖ اُنْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوْا

نمی پیروی کنید مگر مردی را جادو کرده شده بسحر نگاه کن چه چیزها بدیدکردند

لَكَ الْاَمْثَالَ فَضَلُّوْا فَلَا يَسْتَطِيْعُوْنَ سَبِيْلًا ۧ وَقَالُوْٓا ءَاِذَا

برای تو دستانها پس گمراه شدند پس نمی توانستند بیچ راهی وگفتند آیا چون

كُنَّا عِظَامًا وَّرُفَاتًا ءَاِنَّا لَمَبْعُوْثُوْنَ خَلْقًا جَدِيْدًا

باشیم استخوانها واجزا ریزیده آیا بدرستی که ما برانگیخته شدنیم آفرینشی نو

قُلْ كُوْنُوْا حِجَارَةً اَوْ حَدِيْدًا ۙ اَوْ خَلْقًا مِّمَّا يَكْبُرُ

بگو باشید سنگها یا آهن یا آفریده ازانچه بزرگ نماید

فِيْ صُدُوْرِكُمْ ۚ فَسَيَقُوْلُوْنَ مَنْ يُّعِيْدُنَا ؕ قُلِ الَّذِيْ

در سینهای شما پس زود بود که گویند کدام کس دوم بارآفریند مارا بگو آنکه

فَطَرَكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ ؕ فَسَيُنْغِضُوْنَ اِلَيْكَ رُءُوْسَهُمْ

آفرید شمارا نخستین بار پس زود بود که بجنبانند بتعجب سوی تو سرهای ایشان

وَيَقُوْلُوْنَ مَتٰى هُوَ ؕ قُلْ عَسٰٓى اَنْ يَّكُوْنَ قَرِيْبًا ۝ يَوْمَ يَدْعُوْكُمْ

وگویند کدام وقت خواهد بود آن برانگیختن بگو شاید که باشد نزدیک یاد آن روز که فرا خواند شما را

فَتَسْتَجِيْبُوْنَ بِحَمْدِهٖ وَتَظُنُّوْنَ اِنْ لَّبِثْتُمْ اِلَّا قَلِيْلًا ۝

پس اجابت نمایید بحال الله مشغول باشی بستایش او وگمان برید که درنگ نکردید مگر اندکی

وَقُلْ لِّعِبَادِيْ يَقُوْلُوا الَّتِيْ هِيَ اَحْسَنُ ؕ اِنَّ الشَّيْطٰنَ يَنْزَغُ

وبگو مر بندگان مرا تا گویند باین کلمه که نیکوتر است بدرستی که دیو

بَيْنَهُمْ ؕ اِنَّ الشَّيْطٰنَ كَانَ لِلْاِنْسَانِ عَدُوًّا مُّبِيْنًا

درمیان ایشان بدرستی که دیو هست مرآدمی را دشمنی پیدا

رَبُّكُمْ اَعْلَمُ بِكُمْ ؕ اِنْ يَّشَاْ يَرْحَمْكُمْ اَوْ اِنْ

پروردگار شما داناتر است بحال شما اگر خواهد بخشایش فرماید شمارا یا اگر

يَّشَاْ يُعَذِّبْكُمْ ؕ وَمَآ اَرْسَلْنٰكَ عَلَيْهِمْ وَكِيْلًا

خواهد عذاب فرماید شمارا ونفرستادیم ترا بریشان حافظ اعمال

وَرَبُّكَ اَعْلَمُ بِمَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ وَلَقَدْ

وپروردگار تو داناتر است بانکس که در آسمانها وزمین است وبحقیقت

فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيّٖنَ عَلٰى بَعْضٍ وَّاٰتَيْنَا دَاوٗدَ

فزونی دادیم بعضی پیمبرانرا بر بعضی ودادیم داودرا

زَبُوْرًا ۝ قُلِ ادْعُوا الَّذِيْنَ زَعَمْتُمْ مِّنْ دُوْنِهٖ فَلَا

کتاب زبور بگو بخوانید آنرا که دعوی کردید آلهیت آنرا از غیر او پس

يَمْلِكُوْنَ كَشْفَ الضُّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيْلًا

مالک نه اند دفع کردن ضرر از شما ونه تبدیل آن بحالی دیگر

عشر

ع ۸

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ
ایشان آنانند بخوانند میجویند سوی پروردگار ایشان نزدیکی را
أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ ۚ
مراد ازشان آنکه نزدیکتر است بخشایش او امید میدارند میترسند از عذاب او
إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا ۝ وَإِن مِّن قَرْيَةٍ
بدرستی که عذاب پروردگار تو هست حذر کرده شده ونیست هیچ دیهی
إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ أَوْ مُعَذِّبُوهَا
مگر ما هلاک کننده ایم آنرا پیش از روز قیامت یا عذاب کننده ایم
عَذَابًا شَدِيدًا ۚ كَانَ ذَٰلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ۝
عذابی سخت هست آن حکم در لوح محفوظ نبشته
وَمَا مَنَعَنَا أَن نُّرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَن كَذَّبَ بِهَا
وسبب نافرستادن ما نشانها آنکه تکذیب کردند بآیات
الْأَوَّلُونَ ۚ وَآتَيْنَا ثَمُودَ النَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا
پیشینیان ودادیم قبیله ثمود را ناقه حال آنکه معجزه بود پس ستم کردند
بِهَا ۚ وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ إِلَّا تَخْوِيفًا ۝ وَإِذْ قُلْنَا لَكَ
بآن بکشتن آن ونمی فرستیم معجزات را مگر برای ترسانیدن از عذاب وچون گفتیم ما مر ترا
إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ ۗ وَمَا جَعَلْنَا الرُّؤْيَا الَّتِي
بدرستی که پروردگار تو علم کامل وحلم شامل دارد بکار مردم ونکردانیدیم ما خوابی را که
أَرَيْنَاكَ إِلَّا فِتْنَةً لِّلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ فِي
نمودیم مراد معاینت مگر برای ابتلای مردمان را ودرخت زقوم را
الْقُرْآنِ ۚ وَنُخَوِّفُهُمْ ۖ فَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا طُغْيَانًا كَبِيرًا
قرآن وبیم مینمایم ایشانرا پس نمیفزاید ایشانرا مگر گمراهی بزرگ
وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا
وچون گفتیم ما مر فرشتگانرا سجده کنید مر آدم را پس سجده کردند
إِلَّا إِبْلِيسَ ۖ قَالَ ءَأَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا
مگر ابلیس گفت آیا سجده کنم مر آنکس را که آفریدی او را حال آنکه گل بود

اخرتنی فی الوصلاح
وفی الحالین د

قَالَ أَرَأَيْتَكَ هَٰذَا الَّذِي كَرَّمْتَ عَلَيَّ لَئِنْ أَخَّرْتَنِ
گفت خبرده مرا اینکه تفضیل نهادی او را برمن هرآینه اگر مهلت دهی مرا
إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَأَحْتَنِكَنَّ ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا قَلِيلًا ۝
تا روز قیامت هرآینه ناچیز کنم فرزندان او را باغوا واغلال مگر اندکی
قَالَ اذْهَبْ ۖ فَمَن تَبِعَكَ مِنْهُمْ فَإِنَّ جَهَنَّمَ جَزَاؤُكُمْ
گفت مشغول شو بکار خود پس هر که متابعت نماید ترا ازایشان پس بدرستی که دوزخ پاداش شماست
جَزَاءً مَّوْفُورًا ۝ وَاسْتَفْزِزْ مَنِ اسْتَطَعْتَ مِنْهُم بِصَوْتِكَ
پاداشی تمام وبسجاد کردن مر ترا توانی ازایشان بآواز تو
وَأَجْلِبْ عَلَيْهِم بِخَيْلِكَ وَرَجِلِكَ وَشَارِكْهُمْ فِي الْأَمْوَالِ
وبرانگیز بریشان سواران تو وپیادگان ترا وانبازی نمای بالشان در مالها
وَالْأَوْلَادِ وَعِدْهُمْ ۚ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا
وفرزندان ووعده ده ایشان را ودیو مگر بفریفتنی
إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ ۚ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ وَكِيلًا ۝
بدرستی که بندگان من نیست ترا بریشان هیچ تسلطی وبسنده است پروردگار تو مر ایشان را بکارسازی
رَّبُّكُمُ الَّذِي يُزْجِي لَكُمُ الْفُلْكَ فِي الْبَحْرِ لِتَبْتَغُوا
پروردگار شما آنست که میراند بقدرت برای شما کشتی را در دریا تا جوئید
مِن فَضْلِهِ ۚ إِنَّهُ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ۝ وَإِذَا مَسَّكُمُ
از عطاء او بدرستی که او مر شما را مهربان وچون رسد بشما
الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَن تَدْعُونَ إِلَّا إِيَّاهُ ۖ فَلَمَّا نَجَّاكُمْ
زیان دریا غایب شود از خاطرشما آنکه مر او را میخوانید مگر خدای را پس چون رهانید شما را
إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ ۚ وَكَانَ الْإِنسَانُ كَفُورًا ۝
سوی خشکی اعراض کنید از طاعت او وهست آدمی ناسپاس
أَفَأَمِنتُمْ أَن يَخْسِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ
آیا پس ایمن شدند که منقلب گرداند حال آنکه باشما بود جهان خشکی را یا فرستد
عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ وَكِيلًا ۝
بر شما بادی باسنگ ریزه پس نیابید برای شما نسبتی را که دفع آن کند

عشر ۶
ع ۱۰

أَمْ أَمِنتُمْ أَن يُعِيدَكُمْ فِيهِ تَارَةً أُخْرَىٰ
یا ایمن شدید که بازگرداند شما را دران یکبار دیگر

فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِّنَ الرِّيحِ فَيُغْرِقَكُم
پس فرستد برشما شکننده از باد پس غرق گرداند شما را

بِمَا كَفَرْتُمْ ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ عَلَيْنَا بِهِ تَبِيعًا
ببسبب ناسپاسی که کردید پس نیابید برای شما بآنچه کرده باشیم طالبت نماینده

وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ
و بدستی که بزرگ داشتیم فرزندان آدم را و مرکوب شان کردانیدیم در خشکی

وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُم مِّنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ
و تری و روزی دادیم ایشانرا از خوشهای لذیذ و فزونی دادیم ایشانرا

عَلَىٰ كَثِيرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا ۝ يَوْمَ نَدْعُوا
بر بسیاری ازان که آفریدیم فزونی دادنی یاد کن آن روز را که خوانیم

كُلَّ أُنَاسٍ بِإِمَامِهِمْ ۚ فَمَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ
هر مردمانی را بمقتدای ایشان پس هر که داده شود نامهٔ او

بِيَمِينِهِ فَأُولَٰئِكَ يَقْرَءُونَ كِتَابَهُمْ وَلَا يُظْلَمُونَ
بدست راست او پس آنان خوانند نامهٔ ایشانرا و ستم کرده نشوند

فَتِيلًا ۝ وَمَن كَانَ فِي هَٰذِهِ أَعْمَىٰ فَهُوَ فِي
بمقدار رشتهٔ خرما بود و هر که باشد درین جهان نابینا پس او در

الْآخِرَةِ أَعْمَىٰ وَأَضَلُّ سَبِيلًا ۝ وَإِن كَادُوا
آن جهان نابینا باشد و گمراه تر راه یافته ندهد و بدستی کار انکه خواستند

لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ لِتَفْتَرِيَ
که فریبند ترا از انچه وحی فرستادیم ماسوی تو تا از خود بدیدنی

عَلَيْنَا غَيْرَهُ ۖ وَإِذًا لَّاتَّخَذُوكَ خَلِيلًا ۝ وَلَوْلَا أَن
برما جز آنرا و انگاه گرفتندی ترا دوست و اگر نه ان بودی

ثَبَّتْنَاكَ لَقَدْ كِدتَّ تَرْكَنُ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا
که ثابت داشتیم ترا بعنایت خواستی که میل کنی سوی ایشان چیزی اندک

إِذًا لَّأَذَقْنَاكَ ضِعْفَ الْحَيَاةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ
انگاه هر اینه چشانیدی ترا عذاب مضاعف در زندگی و عذاب مضاعف در وفات

ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا ۝ وَإِن كَادُوا
پس نیابی برای تو برما یاری دهنده و بدستی کار انکه خواستند

لَيَسْتَفِزُّونَكَ مِنَ الْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا
که ابله کنند ترا از زمین تا بیرون کنند ترا ازان

وَإِذًا لَّا يَلْبَثُونَ خِلَافَكَ إِلَّا قَلِيلًا ۝ سُنَّةَ مَن قَدْ
و انگاه درنگ نمیکردند پس تو دران دیار مگر اندکی مانند وضع انانکه

أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِن رُّسُلِنَا وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا
فرستادیم پیش ازتو از پیمبران ما و نیابی مر طریق را پس از خلاف ما هیچ تغییری

أَقِمِ الصَّلَاةَ لِدُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَىٰ غَسَقِ اللَّيْلِ وَقُرْآنَ
بپای دار نماز را برای وقت زوال افتاب تا مکام تاریکی شب که وقت نماز تهجد است و نماز

الْفَجْرِ ۖ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا ۝ وَمِنَ اللَّيْلِ
بامداد بدستی که نماز بامداد هست حاضر شده در وی ملایکه شب و روز و چیزی ازشب

فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَّكَ عَسَىٰ أَن يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا
پس خواب باش بسبب قران یعنی نماز حال انکه عبادتی است مر ترا امید بود که نماز تهجد شاید که رساند ترا پروردگار تو

مَّحْمُودًا ۝ وَقُل رَّبِّ أَدْخِلْنِي مُدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِي
ستوده که بنید و بگوای پروردگار من در دار مرا در هر کار که شروع نمایم در او مهربانی است و بیرون آر مرا از هر جای که

مُخْرَجَ صِدْقٍ وَاجْعَل لِّي مِن لَّدُنكَ سُلْطَانًا نَّصِيرًا
بیرون اوردنی راستی و بدیدان برای من از نزدتو حجتی یاری دهنده باعدا

وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ ۚ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ
و بگو امد اسلام و بشد باطل بدستی که باطل هست

زَهُوقًا ۝ وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ
در معرض زوال و فنا و فرو میفرستیم از قران انرا که داروی دردجهالت است و بخشایشی

لِّلْمُؤْمِنِينَ ۙ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا
مر اهل ایمان را و فزون نکند ظالمان را مگر زیان و نقصان

وَإِذَآ أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنسَانِ أَعْرَضَ وَنَا بِجَانِبِهِۦ وَإِذَا
وچون بنلوبی فرمایم برادمی بعجب وبکناف اعراض کند ومایل گرداند خود را ازحق وچون
مَسَّهُ الشَّرُّ كَانَ يَـُٔوسًا ۝ قُلْ كُلٌّ يَعْمَلُ
رسد باو بدی باشد ناامید از رحمتی بگو هرکسی که کار میکند
عَلَىٰ شَاكِلَتِهِۦ ۖ فَرَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ أَهْدَىٰ سَبِيلًا
برطریقه عادت خود پس پروردگار دانا تر است بانکه او راست تراست براه
وَيَسْـَٔلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ ۖ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّى وَمَآ
ومی پرسندترا از حقیقت جان بگو جان از نهاد است که بدانش پروردگار من مفوض است ونداده اند
أُوتِيتُم مِّنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا ۝ وَلَئِن شِئْنَا لَنَذْهَبَنَّ
شمارا از دانش مگر اندک ومرا نیز اگر خواهیم البته دور گردانیم
بِالَّذِىٓ أَوْحَيْنَآ إِلَيْكَ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ بِهِۦ عَلَيْنَا وَكِيلًا
از آنکه وحی فرستادیم سوی تو پس نیابی باز بردادن عادت ما ان بر ما کارسازی
إِلَّا رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ ۚ إِنَّ فَضْلَهُۥ كَانَ عَلَيْكَ كَبِيرًا
مگر رحمتی از پروردگار تو بدرستی که عطاء او هست بر تو بزرگ
قُل لَّئِنِ ٱجْتَمَعَتِ ٱلْإِنسُ وَٱلْجِنُّ عَلَىٰٓ أَن يَأْتُوا۟ بِمِثْلِ
بگو هرآینه اگر گرد آیند آدمی وپری برانکه آرند مانند
هَٰذَا ٱلْقُرْءَانِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِۦ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ
این قرآنرا نتوانند آورد مانند آنرا واگر باشد بعضی ایشان
لِبَعْضٍ ظَهِيرًا ۝ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِى هَٰذَا ٱلْقُرْءَانِ
مر بعضی را معاون وبحقیقت ما گردانیدیم برای مردمان درین قرآن
مِن كُلِّ مَثَلٍ ۖ فَأَبَىٰٓ أَكْثَرُ ٱلنَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ۝ وَقَالُوا۟
از هر داستانی پس نخواستند بیشتر مردم مگر بحود حق را ونگفتند
لَن نُّؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ تَفْجُرَ لَنَا مِنَ ٱلْأَرْضِ يَنۢبُوعًا ۝ أَوْ تَكُونَ
هرگز راست نوی بداریم ترا تا نه روان گردانی برای ما از زمین مگر چشمه ما باشد
لَكَ جَنَّةٌ مِّن نَّخِيلٍ وَعِنَبٍ فَتُفَجِّرَ ٱلْأَنْهَٰرَ خِلَٰلَهَا تَفْجِيرًا ۝
مر ترا بوستانی از خرما ان انگور ها وانگور ها پس روان گردانی جویها را درمیان ان روان گردانیدنی

أَوْ تُسْقِطَ ٱلسَّمَآءَ كَمَا زَعَمْتَ عَلَيْنَا كِسَفًا أَوْ
یا افکنی آسمانرا چنانچه دعوی کردی بر ما پاره پاره یا
تَأْتِىَ بِٱللَّهِ وَٱلْمَلَٰٓئِكَةِ قَبِيلًا ۝ أَوْ يَكُونَ لَكَ بَيْتٌ
آری خدایرا وفرشتگانرا روبرو شاهد باشند بر صحت دعوی یا باشد ترا خانه
مِّن زُخْرُفٍ أَوْ تَرْقَىٰ فِى ٱلسَّمَآءِ ۖ وَلَن نُّؤْمِنَ لِرُقِيِّكَ
از زر یا برشوی بر معارج آسمان وهرگز باور نداریم بر آمدن ترا
حَتَّىٰ تُنَزِّلَ عَلَيْنَا كِتَٰبًا نَّقْرَؤُهُۥ ۗ قُلْ
تا آنکه فرو آری بر ما نامه که بخوانیم آنرا بگو
سُبْحَانَ رَبِّى هَلْ كُنتُ إِلَّا بَشَرًا رَّسُولًا ۝
پاکی پروردگار من هیچ هستم من مگر آدمی فرستاده از حق
وَمَا مَنَعَ ٱلنَّاسَ أَن يُؤْمِنُوٓا۟ إِذْ جَآءَهُمُ ٱلْهُدَىٰٓ إِلَّآ
وبازنداشت کفار مکه را واشالهم ازانکه ایمان آرند چون آمد بدیشان دین راست مگر
أَن قَالُوٓا۟ أَبَعَثَ ٱللَّهُ بَشَرًا رَّسُولًا ۝ قُل لَّوْ كَانَ فِى
آنکه گفتند ایا فرستاد خدای آدمی را فرستاده بگو اگر بودی در
ٱلْأَرْضِ مَلَٰٓئِكَةٌ يَمْشُونَ مُطْمَئِنِّينَ لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِم
زمین فرشتگانی که روند براقدام مانند آدمی آرامیده ساکن وما فرو فرستادی بر ایشان
مِّنَ ٱلسَّمَآءِ مَلَكًا رَّسُولًا ۝ قُلْ كَفَىٰ بِٱللَّهِ شَهِيدًۢا
از آسمان فرشته را که پیمبری بود بگو بسنده است بخدای گواهی
بَيْنِى وَبَيْنَكُمْ ۚ إِنَّهُۥ كَانَ بِعِبَادِهِۦ
میان من ومیان شما بدرستی که اوست بحال بندگان خود
وَمَن يَهْدِ ٱللَّهُ فَهُوَ ٱلْمُهْتَدِ ۖ وَمَن يُضْلِلْ فَلَن تَجِدَ لَهُمْ أَوْلِيَآءَ
ومرا راه نماید خدای پس او راه یافته است ومرا گمراه کند پس هرگز نیابی مر او را یارانی
مِن دُونِهِۦ ۖ وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ عُمْيًا
از غیر او وبرانگیزانیم ایشانرا روز قیامت بر رویهای ایشان نابینایان
وَبُكْمًا وَصُمًّا ۖ مَّأْوَىٰهُمْ جَهَنَّمُ ۖ كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنَٰهُمْ سَعِيرًا
وناگویایان وناشنوایان جای ایشانست دوزخ هرگاه که سآن کرد افروختن را ایشانرا آتش افروزان

ذَٰلِكَ جَزَآؤُهُمْ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِـَٔايَٰتِنَا وَقَالُوٓا

آن پاداش ایشانست بسبب آنکه ایشان کافر شدند بآیتهای ما وگفتند

ءَإِذَا كُنَّا عِظَٰمًا وَرُفَٰتًا ءَإِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا

آیا چون باشیم استخوانها واجزای ریزیده آیا بدستی ما برانگیخته ایم درآفرینشی نو

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ ٱللَّهَ ٱلَّذِى خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ

ایا ندانسته که خدای آنکه آفرید آسمانها را وزمین را

قَادِرٌ عَلَىٰٓ أَن يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ وَجَعَلَ لَهُمْ أَجَلًا

تواناست برآنکه آفریند مانند ایشان را وپدید کرد برای ایشان وقتی

لَّا رَيْبَ فِيهِ ۖ فَأَبَى ٱلظَّٰلِمُونَ إِلَّا كُفُورًا ۝ قُل لَّوْ أَنتُمْ

نیست هیچ شك در آن پس نخواستند ستمکاران مگر ناسپاسی را بگو اگر شما

تَمْلِكُونَ خَزَآئِنَ رَحْمَةِ رَبِّىٓ إِذًا لَّأَمْسَكْتُمْ

مالك باشید خزانهای بخشایش پروردگار من آنگاه مرآنرا نگاه میداشتید

خَشْيَةَ ٱلْإِنفَاقِ ۚ وَكَانَ ٱلْإِنسَٰنُ قَتُورًا ۝ وَلَقَدْ

از ترس درویشی وهست آدمی بغایت بخیل بدستی

ءَاتَيْنَا مُوسَىٰ تِسْعَ ءَايَٰتٍۭ بَيِّنَٰتٍ فَسْـَٔلْ بَنِىٓ

دادیم موسی را نه معجزات روشن پرس پرس ای محمد بنی

إِسْرَٰٓءِيلَ إِذْ جَآءَهُمْ فَقَالَ لَهُۥ فِرْعَوْنُ إِنِّى

اسرائیل را چون آمد بدیشان موسی پس گفت مر او را فرعون بدستی که من

لَأَظُنُّكَ يَٰمُوسَىٰ مَسْحُورًا ۝ قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَآ أَنزَلَ

مر ترا میپندارم ای موسی جادوئی کرده قال مثل الفعل گفت موسی بحقیقت دانستی بامانازل

هَٰٓؤُلَآءِ إِلَّا رَبُّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ بَصَآئِرَ ۖ وَإِنِّى

این آیات را مگر پروردگار آسمانها وزمین حال آنکه سبب بینائی دلهاند وبدستی که

لَأَظُنُّكَ يَٰفِرْعَوْنُ مَثْبُورًا ۝ فَأَرَادَ أَن يَسْتَفِزَّهُم

من میپندارم ترا ای فرعون هالك ممنوع از خیرات پس خواست که دور کرداند ایشانرا

مِّنَ ٱلْأَرْضِ فَأَغْرَقْنَٰهُ وَمَن مَّعَهُۥ جَمِيعًا ۝

از زمین پس غرقه کردانیدیم او را وانرا که با او بودند همه

ذلك جزاؤهم بأنهم كفروا بآياتنا وقالوا

عشر ۱۰

ع ۱۱

وقلنا من بعده لبني إسرائيل اسكنوا الأرض فإذا

وگفتیم ها پس ازو مر پسران یعقوب را ساکن شوید درزمین معروف چون

جاء وعد الآخرة جئنا بكم لفيفا ۝ وبالحق أنزلناه

آید وعده قیامت آریم شما را بحشر حال آنکه همه اصناف مجتمع باشند وبعلمت فرو فرستادیم

وبالحق نزل ۗ وما أرسلناك إلا مبشرا ونذيرا ۝ وقرآنا

وبصواب وصدق فرود آمد وفرستادیم ترا مگر مژده دهنده وبیم نماینده وقرآنرا

فرقناه لتقرأه على الناس على مكث ونزلناه تنزيلا ۝

جدا جدا کردیم آنرا تا بخوانی آنرا بر مردم برحالت تانی وفرو فرستادیم آنرا بتدریج فرو

قل آمنوا به أو لا تؤمنوا ۚ إن الذين أوتوا العلم من قبله

بگو ایمان آرید بقرآن یا ایمان نیارید بدستی که آنکسانکه داده اند دانش پیش از نزول

إذا يتلى عليهم يخرون للأذقان سجدا ۝ ويقولون

چون خوانده میشود بر ایشان بروی در افتند بسجده محاسن درخاك مالیدن بحال کنان وبگویند

ربنا إن كان وعد ربنا لمفعولا ۝

پروردگار ما بدستی که وعده پروردگار ما هست مراینه واجب الوقوع

ويخرون للأذقان يبكون ويزيدهم خشوعا ۝

وبروی درافتند برای محاسن درخاك مالیدن حال آنکه میگریند ومی افزاید ایشانرا تواضع

قل ادعوا الله أو ادعوا الرحمن ۖ أيا ما تدعوا

بگو بخوانید خدایرا یا بخوانید خدای بخشاینده مر او را نام از این اسم که یاد کنید

فله الأسماء الحسنى ۚ ولا تجهر بصلاتك ولا

پس مر او راست نامهای نیکو وآواز بلند مکن بقراءة در نماز و

تخافت بها وابتغ بين ذلك سبيلا ۝ وقل

بآهسته مگوی آنرا وبجوی میان آنچه گفتیم از جهر واخفات وبگو

الحمد لله الذي لم يتخذ ولدا ولم يكن له شريك

ستایش مر خدای را که نگرفت هیچ فرزندی ونبود او را هیچ انبازی

في الملك ولم يكن له ولي من الذل وكبره تكبيرا

در پادشاهی ونبود مر او را هیچ ناصری از شدة احتیاج وبزرگ گفتن خدایرا بزرگ گفتنی

الكبير ۳۲

يقف على آيا ان اراد الوقف ش والباقون يقفون على ما

عشر ۱۱

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

الَّذِيْٓ اَنْزَلَ عَلٰى عَبْدِهِ الْكِتٰبَ وَلَمْ يَجْعَلْ

سپاس مطلق مر معبود بسزا را که فرو فرستاد بر بندهٔ خود محمد قرآن را ونگردانید

لَّهٗ عِوَجًا ۜ قَيِّمًا لِّيُنْذِرَ بَاْسًا شَدِيْدًا مِّنْ لَّدُنْهُ وَيُبَشِّرَ

برای او هیچ میل از استقامت سرد انیدن تمام بیم کفار را عذابی سخت از نزد او ومژده دهد

الْمُؤْمِنِيْنَ الَّذِيْنَ يَعْمَلُوْنَ الصّٰلِحٰتِ اَنَّ لَهُمْ اَجْرًا حَسَنًا

مومنان را که کنند کارهای نیکی که ایشان راست مزدی نیکو

مَّاكِثِيْنَ فِيْهِ اَبَدًا وَّيُنْذِرَ الَّذِيْنَ قَالُوا اتَّخَذَ اللّٰهُ وَلَدًا

حال آنکه مقیم باشند دران نعیم همیشه وبیم کند آنان را که گفتند گرفت خدای فرزندی

مَا لَهُمْ بِهٖ مِنْ عِلْمٍ وَّلَا لِاٰبَآئِهِمْ ۭ كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ

نیست مر ایشان را بان هیچ دانشی ونه پدران ایشان را بزرگ است سخنی که بیرون می آید

مِنْ اَفْوَاهِهِمْ ۭ اِنْ يَّقُوْلُوْنَ اِلَّا كَذِبًا ۝ فَلَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَّفْسَكَ

از دهنهای ایشان نمی گویند مگر دروغ را پس گویی هلاک کرداننده خود را

عَلٰٓى اٰثَارِهِمْ اِنْ لَّمْ يُؤْمِنُوْا بِهٰذَا الْحَدِيْثِ اَسَفًا ۝ اِنَّا

بر پی ان کفار اگر ایمان نیارند باین قرآن از اندوه بسیار بدرستی

جَعَلْنَا مَا عَلَى الْاَرْضِ زِيْنَةً لَّهَا لِنَبْلُوَهُمْ اَيُّهُمْ اَحْسَنُ

که ما گردانیدیم انچه بر زمین است آرایشی مر انرا تا شبه ازمایش ایشان را که کدام یک نیکوتر

عَمَلًا ۝ وَاِنَّا لَجٰعِلُوْنَ مَا عَلَيْهَا صَعِيْدًا جُرُزًا ۝ اَمْ حَسِبْتَ

بکردار وبدرستی که ما مرانیه گردانندگانیم انرا که بر زمین است خاکی بی نبات را بانیه که پنداشتی

اَنَّ اَصْحٰبَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيْمِ كَانُوْا مِنْ اٰيٰتِنَا عَجَبًا

که بدرستی اهل غار در کوه ولوح رصاص که آن منقوش بودند دلایل قدرت ما شگفتی

ع ۱۲

یکت علی الف عوجاج والباقون لایسکتون

من لدنه باشمام ضمة الدال

اِذْ اَوَى الْفِتْيَةُ اِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوْا رَبَّنَآ اٰتِنَا مِنْ

چون جای گرفتند ان جوانان سوی ان غار پس گفتند ای پروردگار ما بده ما را از

لَّدُنْكَ رَحْمَةً وَّهَيِّئْ لَنَا مِنْ اَمْرِنَا رَشَدًا ۝ فَضَرَبْنَا

نزدیک بخشایشی وسازد از برای ما از کار دین ما راه راستی پس خواباندیم

عَلٰٓى اٰذَانِهِمْ فِي الْكَهْفِ سِنِيْنَ عَدَدًا ۝ ثُمَّ بَعَثْنٰهُمْ

در غار سالهای شمرده پس برانگیزانیدیم ایشان را

لِنَعْلَمَ اَيُّ الْحِزْبَيْنِ اَحْصٰى لِمَا لَبِثُوْٓا اَمَدًا ۝

تا ظاهر گردانیم که کدام یک از ین دو فریق مدت لبث ایشان شمرده تر است مر ان مدت را که اقامت نمودند غاری

عشرا

ع ۵

نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَاَهُمْ بِالْحَقِّ ۭ اِنَّهُمْ فِتْيَةٌ اٰمَنُوْا

ما قصه میگوییم بر تو خبر ایشان را براستی بدرستی که ایشان جوانانی بودند که ایمان اوردند

بِرَبِّهِمْ وَزِدْنٰهُمْ هُدًى ۝ وَّرَبَطْنَا عَلٰي قُلُوْبِهِمْ

بپروردگار ایشان وفزون گردانیدیم ایشان را راه یافتن وقوی دل گردانیدیم

اِذْ قَامُوْا فَقَالُوْا رَبُّنَا رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ

چون برخواستند از نزدیک ان شغل کافرانه پس گفتند پروردگار ما

لَنْ نَّدْعُوَا مِنْ دُوْنِهٖٓ اِلٰهًا لَّقَدْ قُلْنَآ اِذًا شَطَطًا ۝

هرگز نپرستیم از غیر خدای هیچ خدایی بحقیقت گفته ایم انگاه گفتاری باافراط بالغ

هٰٓؤُلَاۗءِ قَوْمُنَا اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِهٖٓ اٰلِهَةً ۭ لَوْلَا

این قوم ما اند گرفتند از غیر خدای خدایانی چرا نمی آرند

يَاْتُوْنَ عَلَيْهِمْ بِسُلْطٰنٍۢ بَيِّنٍ ۭ فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى

بر ایشان بر حقیقت آن خدایان حجتی روشن پس کیست ستمکارتر از انکه بندد

عَلَي اللّٰهِ كَذِبًا ۝ وَاِذِ اعْتَزَلْتُمُوْهُمْ وَمَا يَعْبُدُوْنَ

بر خدای دروغ را وگفتند بعضی از جوان بعضی را چون دوری گزیدید از ایشان

اِلَّا اللّٰهَ فَاْوٗٓا اِلَى الْكَهْفِ يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ

مگر خدای را پناه برید سوی غار تا نثار فرماید برای شما پروردگار شما

مِّنْ رَّحْمَتِهٖ وَيُهَيِّئْ لَكُمْ مِّنْ اَمْرِكُمْ مِّرْفَقًا

از بخشایش خود وساخته گرداند برای شما از کار شما اعتمادی را

وَتَرَى الشَّمْسَ إِذَا طَلَعَتْ تَّزَاوَرُ عَنْ كَهْفِهِمْ
وبینی تو آفتاب را چون برآید مایل شود از غار ایشان
ذَاتَ الْيَمِينِ وَإِذَا غَرَبَت تَّقْرِضُهُمْ ذَاتَ الشِّمَالِ
در جهت دست راست و چون فرو رود قطع کند ایشانرا در جهت چپ از
وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ مِّنْهُ ذَٰلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ مَن يَهْدِ
و ایشان در فراخنائی اند از غار که مانع نسیم نیست ازو این از نشانهای قدرت خداست هر که را راه نماید
اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَن يُضْلِلْ فَلَن تَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُّرْشِدًا
خدای پس او راه راست یابنده و هر که گمراه کند هرگز نیابی مر او را یاری راه نماینده
وَتَحْسَبُهُمْ أَيْقَاظًا وَهُمْ رُقُودٌ وَنُقَلِّبُهُمْ ذَاتَ
و پنداری ایشانرا بیداران و ایشان خفتگانند و میگردانیم ایشانرا در جهت
الْيَمِينِ وَذَاتَ الشِّمَالِ وَكَلْبُهُم بَاسِطٌ ذِرَاعَيْهِ
دست راست و جهه دست چپ و سگ ایشان گسترانیده بود دو بازوی خود را
بِالْوَصِيدِ لَوِ اطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ فِرَارًا
به پیش در غار اگر دیدی بر ایشان هرآینه بازگردی از ایشان حال ایشان
وَلَمُلِئْتَ مِنْهُمْ رُعْبًا وَكَذَٰلِكَ بَعَثْنَاهُمْ
و هرآینه پر شود از ایشان بترس و همچنانکه خوابانیدیم ایشانرا برانگیزانیدیم ایشانرا
لِيَتَسَاءَلُوا بَيْنَهُمْ قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ كَمْ لَبِثْتُمْ
تا پرسش کنند از حال یکدیگر میان ایشان گفت گوینده از ایشان چند مدت درنگ کردید
قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالُوا رَبُّكُمْ
گفتند درنگ کردیم روزی یا بعضی روزی گفتند پروردگار شما
أَعْلَمُ بِمَا لَبِثْتُمْ فَابْعَثُوا أَحَدَكُم بِوَرِقِكُمْ
داناتر است بمدت درنگ شما پس بفرستید یکی از شما با سیم شما
هَٰذِهِ إِلَى الْمَدِينَةِ فَلْيَنظُرْ أَيُّهَا أَزْكَىٰ طَعَامًا فَلْيَأْتِكُم
این سیم سوی شهر پس باید که نگرد که کدام کس از اهل مدینه طعام حلال تر است پس باید که
بِرِزْقٍ مِّنْهُ وَلْيَتَلَطَّفْ وَلَا يُشْعِرَنَّ بِكُمْ أَحَدًا
روزی بیاورد ازان و باید که دقایق لطف رعایت کند و آورا باز نشناسند و دانا نگرداند بحال شما هیچ کس را

إِنَّهُمْ إِن يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ أَوْ
بدستی که ایشان اگر مطلع شوند بر حال شما بزنند شما را بسنگ یا باز گردانند
يُعِيدُوكُمْ فِي مِلَّتِهِمْ وَلَن تُفْلِحُوا إِذًا أَبَدًا
شما را بکفر در دین ایشان و رستگاری نیابید آنگاه هرگز
وَكَذَٰلِكَ أَعْثَرْنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوا أَنَّ وَعْدَ
و همچنانکه خوابانیدیم و برانگیزانیدیم ایشانرا بر حال ایشان قوم ایشانرا تا دانند که وعدهٔ
اللَّهِ حَقٌّ وَأَنَّ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا إِذْ
خدای حقست و آنکه قیامت هیچ شک نیست در آن چون
يَتَنَازَعُونَ بَيْنَهُمْ أَمْرَهُمْ فَقَالُوا ابْنُوا
منازعت میکردند میان خود در کار ایشان پس گفتند
عَلَيْهِم بُنْيَانًا رَّبُّهُمْ أَعْلَمُ بِهِمْ قَالَ الَّذِينَ
بر ایشان بنائی پروردگار ایشان داناتر است بحال ایشان آنانکه
غَلَبُوا عَلَىٰ أَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِم مَّسْجِدًا
غالب بودند بر کار اصحاب کهف باسلام هر آینه بنا نهیم بر ایشان نزد باب کهف مسجدی
سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَّابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ وَيَقُولُونَ
زود بود که گویند ایشان سه تنند چهارم ایشان سگ شان بود و گویند
خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ رَجْمًا بِالْغَيْبِ
پنج تن بودند ششم شان سگ شان بود از کمان بحه بوشیده
وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ قُل رَّبِّي
و گویند مسلمانان ایشان هفت بودند هشتم شان سگ بود بگو پروردگار
أَعْلَمُ بِعِدَّتِهِم مَّا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ فَلَا تُمَارِ
داناتر است بشمار ایشان ندانند عدد ایشانرا مگر اندکی که
فِيهِمْ إِلَّا مِرَاءً ظَاهِرًا وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِم مِّنْهُمْ أَحَدًا
در کار اصحاب کهف مگر جدالی ظاهر بطریق گفتن و فتوی مطلب در کار اصحاب کهف
وَلَا تَقُولَنَّ لِشَيْءٍ إِنِّي فَاعِلٌ ذَٰلِكَ غَدًا
و مگو البته هیچ چیزرا که بدرستی من کننده ام آنرا در زمان استقبال

إِلَّآ أَن يَشَآءَ ٱللَّهُ ۚ وَٱذْكُر رَّبَّكَ إِذَا نَسِيتَ وَ
مگر که او را مقدور گردانی مشیت خدای و یاد آر پروردگار خود را باستغفار چون فراموش کردی انشاء الله گفتن را

قُلْ عَسَىٰٓ أَن يَهْدِيَنِ رَبِّى لِأَقْرَبَ مِنْ هَٰذَا
وبگو شاید که راه نماید مرا پروردگار من نزدیکتر دلیلی و بنوت من ازین خبر

رَشَدًا ۝ وَلَبِثُوا۟ فِى كَهْفِهِمْ ثَلَٰثَمِا۟ئَةٍ سِنِينَ
اصحاب کهف را و درنگ کردند ایشان در غار سیصد سال

وَٱزْدَادُوا۟ تِسْعًا ۝ قُلِ ٱللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوا۟ ۖ لَهُۥ غَيْبُ
و زیادت شدند نه سال دیگر بگو خدای داناتر است بدانچه درنگ کردند خبر آنچه از آن

ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۖ أَبْصِرْ بِهِۦ وَأَسْمِعْ ۚ
آسمانها و زمین چه بیناست و چه شنوا

مَا لَهُم مِّن دُونِهِۦ مِن وَلِىٍّ ۖ وَلَا يُشْرِكُ فِى
نیست مر اهل آسمان و زمین را از غیر او هیچ یاری و انباز نگرداند در

حُكْمِهِۦٓ أَحَدًا ۝ وَٱتْلُ مَآ أُوحِىَ إِلَيْكَ مِن
حکم خود هیچ یک را و بخوان آنرا که وحی فرستاده شد سوی تو از

كِتَابِ رَبِّكَ ۖ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَٰتِهِۦ وَلَن
نامه پروردگار تو هیچ تغییر کننده نیست احکام او را و هرگز

تَجِدَ مِن دُونِهِۦ مُلْتَحَدًا ۝ وَٱصْبِرْ نَفْسَكَ
نیابی از غیر او هیچ پناه جای و شکیبایی نمای نفس خود را

مَعَ ٱلَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُم بِٱلْغَدَوٰةِ وَٱلْعَشِىِّ
با مصاحبت آنانکه می پرستند پروردگار ایشان را بامداد و شبانگاه

يُرِيدُونَ وَجْهَهُۥ ۖ وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ
میخواهند رضای او را و باید که تجاوز نکند دو چشم تو از ایشان حال آنکه خواهی

زِينَةَ ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا ۖ وَلَا تُطِعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُۥ
آرایش زندگانی این جهان را بمیل ایشان و فرمان برداری سوی آنرا که غافل کردیم دل او را

عَن ذِكْرِنَا وَٱتَّبَعَ هَوَىٰهُ وَكَانَ أَمْرُهُۥ فُرُطًا
از یاد ما و متابعت نمود رای باطل خود را و بود کار او گذشته از حد صواب

يهدين في الوصل ج وفي الحالين د

من وال لمن قرأ ولا تشرك بالياء على النهي

وَقُلِ ٱلْحَقُّ مِن رَّبِّكُمْ ۖ فَمَن شَآءَ فَلْيُؤْمِن وَمَن
وبگو این دین حق است از پروردگار شما پس هر که خواهد تو ایمان آرد و هر که

شَآءَ فَلْيَكْفُرْ ۚ إِنَّآ أَعْتَدْنَا لِلظَّٰلِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمْ
خواهد کوکافر شود بدستی ما ساختیم برای ستمکاران آتشی که فرو درآمد

سُرَادِقُهَا ۚ وَإِن يَسْتَغِيثُوا۟ يُغَاثُوا۟ بِمَآءٍ كَٱلْمُهْلِ
بر ایشان سراپرده آن و اگر فریاد خواهند از غایت عطش فریاد رسند ایشان را بآبی چون مس گداخته

يَشْوِى ٱلْوُجُوهَ ۚ بِئْسَ ٱلشَّرَابُ ۖ وَسَآءَتْ مُرْتَفَقًا ۝ إِنَّ ٱلَّذِينَ
که بریان کند رویها را بد آشامیدنی آن و بد تکیه جای ایشان بدستی که آنانکه

ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ
ایمان آوردند و کردند کارهای نیک بدستی که ما ضایع نگردانیم مزد آنکس را که نیکو

عَمَلًا ۝ أُو۟لَٰٓئِكَ لَهُمْ جَنَّٰتُ عَدْنٍ تَجْرِى مِن تَحْتِهِمُ
کرد کار را آنان مر ایشانراست بوستانهای عدن نام که رود از فرود اشجار آن

ٱلْأَنْهَٰرُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِن ذَهَبٍ
جویها زیور کنند ایشانرا در آن جنات از دست آویزها از زر

وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا مِّن سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ
و بپوشند جامهای سبز را از دیبای تنک و دیبای ستبر

مُّتَّكِـِٔينَ فِيهَا عَلَى ٱلْأَرَآئِكِ ۚ نِعْمَ ٱلثَّوَابُ ۖ وَحَسُنَتْ مُرْتَفَقًا
تکیه زنند در آن بر تختهای آراسته نیکا پاداش آن و نیکو جای تکیه

وَٱضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا رَّجُلَيْنِ جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ أَعْنَابٍ
و بیان کن برای ایشان داستانی دو مرد را که بدیدیم برای یکی از ایشان دو بوستان از

وَحَفَفْنَٰهُمَا بِنَخْلٍ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زَرْعًا ۝ كِلْتَا ٱلْجَنَّتَيْنِ ءَاتَتْ
انگور و احاطه کردیم آن دو بوستان را بدرختان خرما و میان آن دو کشت را دو بوستان

أُكُلَهَا وَلَمْ تَظْلِم مِّنْهُ شَيْـًٔا ۚ وَفَجَّرْنَا خِلَٰلَهُمَا نَهَرًا ۝ وَكَانَ لَهُۥ
بار خود را و نقصان نکرد از آن باره چیزی و روان گردانیدیم در میان آن دو بوستان جوی

ثَمَرٌ ۖ فَقَالَ لِصَٰحِبِهِۦ وَهُوَ يُحَاوِرُهُۥٓ أَنَا۠ أَكْثَرُ مِنكَ مَالًا وَأَعَزُّ نَفَرًا
میوها پس گفت مر یار خود را و او گفتگو میکرد با او من بیشترم از تو مال و غالبترم از حیث فرزندان

عشر ٣

سجدة ع ١٢ تكلمن د

ثمرة ادكش

وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ قَالَ مَآ اَظُنُّ اَنْ
ودرامد دربستان خود وحال انکه او ستمکار بود برخود بگفت گمان نمیبرد که
تَبِيدَ هٰذِهٖٓ اَبَدًا وَّمَآ اَظُنُّ السَّاعَةَ قَآئِمَةً وَّلَئِنْ
معدوم شود این بستان میگفت وگمان نمیبرد قیامت را برخواسته وهرانیه
رُّدِدْتُّ اِلٰى رَبِّيْ لَاَجِدَنَّ خَيْرًا مِّنْهَا مُنْقَلَبًا قَالَ لَهٗ
الربازگردانیده شوم بنزدیک تو سوی پروردگار من هرآینه یابم برسعادت قیمتر ازین بستان جای بازگشتنی گفت مراورا
صَاحِبُهٗ وَهُوَ يُحَاوِرُهٗٓ اَكَفَرْتَ بِالَّذِيْ خَلَقَكَ مِنْ
ان مرد دیگر که مؤمن بود وحال انکه آن مؤمن مراجعت میبود باکافر وشنای انکار قیامت را بامکن که آفریدترا
تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُّطْفَةٍ ثُمَّ سَوّٰىكَ رَجُلًا لٰكِنَّا۠ هُوَ اللّٰهُ
خاک پس از آب مرد که بجگر ازان حاصل میشود پس تمام خلق گردانید رسندعدل راست کردانید مرکار را الله خدای
رَبِّيْ وَلَآ اُشْرِكُ بِرَبِّيْٓ اَحَدًا وَلَوْلَآ اِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ
پروردگار منست وانبان نمیگردانم باپروردگار من هیچ کس وچرانه چون درامدی دربستان تو
قُلْتَ مَا شَآءَ اللّٰهُ لَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ اِنْ تَرَنِ اَنَا اَقَلَّ
گفتی کار آنست که خواست خدای هیچ توانائی واعتماد کردنی نیست مگر بیاری خدای برعهده وغیرآن
مِنْكَ مَالًا وَّوَلَدًا فَعَسٰى رَبِّيْٓ اَنْ يُّؤْتِيَنِ خَيْرًا مِّنْ
بخواسته وفرزند پس شاید پروردگار من که دهد مرا بهتر از
جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِّنَ السَّمَآءِ فَتُصْبِحَ
بستان تو وفرستد برآن بستان حسابی مقدر از نیستی یا عذابی از آسمان پس گردد
صَعِيْدًا زَلَقًا اَوْ يُصْبِحَ مَآؤُهَا غَوْرًا فَلَنْ تَسْتَطِيْعَ
ان بستان زمینی بی نبات لغز یا فرود آب آن بستان بزمین فرو شده پس هرگز توانی
لَهٗ طَلَبًا وَاُحِيْطَ بِثَمَرِهٖ فَاَصْبَحَ يُقَلِّبُ
مراورا جستن واجابت کرده اند شده میوهای آن کافر پس بامداد کرد
كَفَّيْهِ عَلٰى مَآ اَنْفَقَ فِيْهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلٰى
هردو پنجه خود را برانچه خرج کرده بود دران بستان وان افتاده بود بر
عُرُوْشِهَا وَيَقُوْلُ يٰلَيْتَنِيْ لَمْ اُشْرِكْ بِرَبِّيْٓ اَحَدًا
سقفهای زرهای ان ومیگفت ای کاشکی من انباز نگردانیدمی باپروردگار من هیچ یکرا

وَلَمْ تَكُنْ لَّهٗ فِئَةٌ يَّنْصُرُوْنَهٗ مِنْ دُوْنِ
ونبود مراورا گروهی که یاری نمایند اورا از غیر
اللّٰهِ وَمَا كَانَ مُنْتَصِرًا هُنَالِكَ الْوَلَايَةُ لِلّٰهِ
خدای ونبود بازداشته بقهر خود از عذاب خدای دران مقام
الْحَقِّ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَّخَيْرٌ عُقْبًا وَ
سزاوار خدای او بهتر ثواب دادن وبهتر بعاقبت حمد اوراست ازانکه داشتن
اضْرِبْ لَهُمْ مَّثَلَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا كَمَآءٍ
وبیان کن برای ایشان داستان زندگانی این جهان را چون آبی فرو
اَنْزَلْنٰهُ مِنَ السَّمَآءِ فَاخْتَلَطَ بِهٖ نَبَاتُ الْاَرْضِ
فرستادیم انرا از آسمان پس بیامیخته شد ببسبب ان روئیدنیهای زمین
فَاَصْبَحَ هَشِيْمًا تَذْرُوْهُ الرِّيٰحُ وَكَانَ اللّٰهُ
پس گشت کیاه زینه خشک که متفرق کرداند انرا بادها ومست خدای
عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا اَلْمَالُ وَالْبَنُوْنَ زِيْنَةُ
بر هر چیزی توانا خواسته وپسران آرایش
الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَالْبٰقِيٰتُ الصّٰلِحٰتُ خَيْرٌ
زندگانی این جهانست واعمال نیکو که باقی میماند که ثمرات ان باقی ماند بهتر
عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَّخَيْرٌ اَمَلًا وَيَوْمَ نُسَيِّرُ
نزد پروردگار تو بپاداش وبهتر باشد وبامید دل روزی را که روان گردانیم
الْجِبَالَ وَتَرَى الْاَرْضَ بَارِزَةً وَّحَشَرْنٰهُمْ
کوهها را ظاهر بینیده وبینی تو ای محمد زمین را ظاهر بیکشف وآوردیم خلایق را
فَلَمْ نُغَادِرْ مِنْهُمْ اَحَدًا وَعُرِضُوْا عَلٰى رَبِّكَ
پس فرو نگذاردیم در شمار ازایشان هیچ کسرا ودرمقام عرض آوردند ایشانرا برجلال پروردگار تو
صَفًّا لَقَدْ جِئْتُمُوْنَا كَمَا خَلَقْنٰكُمْ اَوَّلَ
حال انکه صف زده باشند گویند ایشانرا تحقیق امدید نزد ما چنانچه آفریدیم شمارا نخستبار
مَرَّةٍ بَلْ زَعَمْتُمْ اَلَّنْ نَّجْعَلَ لَكُمْ مَّوْعِدًا
نه که دعوی کردید که هرگز بدید نکنیم برای شما وقت ایجاد مواعدا

وَوُضِعَ الْكِتَابُ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ
ونهند نامه اعمال مر بی دست و پای کناه کاران ترسندگان
مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يَا وَيْلَتَنَا مَالِ
از انچه در ان ما به بود و گویند ای وای بر ما ... چیست
هَذَا الْكِتَابِ لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً
مرین نامه را که فرو نمی گذارد هیچ گناه خرد را
وَّلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَيهَا ۚ وَوَجَدُوا مَا
و نه بزرگ مگر برشمرده است آنرا و یابند هران چیزرا
عَمِلُوا حَاضِرًا ۗ وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ أَحَدًا ۞ وَإِذْ
که کرده اند حاضر یافت در نامه و ستم نکند پروردگار تو بر هیچ کس و چون
قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا
گفتیم فرشتگانرا سجده برید آدم را پس سجده بردند
إِلَّا إِبْلِيسَ ۖ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ ۗ
مگر ابلیس گشت از پری پس خارج شد از طاعت پروردگار او
أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِي
ایا پس میگیرید او را و فرزندان او را یاران و دوستان از غیر من
وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ ۖ بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا
و ایشان مر شما را دشمنند بد بدل مر ستمکارانرا ابلیس
مَّا أَشْهَدتُّهُمْ خَلْقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا
نه حاضر داشتم ایشانرا بجای طاعت خدای ماضی در آفرینش آسمانها
خَلْقَ أَنفُسِهِمْ ۖ وَمَا كُنتُ مُتَّخِذَ الْمُضِلِّينَ عَضُدًا
و نه در آفرینش ان شرکا و نه ام گیرنده گمراه کنندگان یاران و اعوان
وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَائِيَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ
و یاد کن روزی را که گوید خدای آواز دهید انبازان مرا که دعوی الهیت ایشان
فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُم مَّوْبِقًا
پس خوانند ایشانرا پس اجابت نتمایند مر ایشانرا و بدید کنیم میان شرکان و شکنجه گاه

وَرَأَى الْمُجْرِمُونَ النَّارَ فَظَنُّوا أَنَّهُم
و ببینند گناه کاران اتش را پس گمان برند که ایشان
مُّوَاقِعُوهَا وَلَمْ يَجِدُوا عَنْهَا مَصْرِفًا ۞
واقع اینده اند در ان و نیابند ازان هیچ موضع حیلت
وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ مِن كُلِّ
و بحقیقت مکرر کردانیدیم در ین قران برای مردم از هر
مَثَلٍ ۚ وَكَانَ الْإِنسَانُ أَكْثَرَ شَيْءٍ جَدَلًا ۞ وَمَا
داستانی و هست ادمی بسیارترین چیزی بخصومت و
مَنَعَ النَّاسَ أَن يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ
باز نداشت مردم را ازانکه ایمان آرند چون آمد بدیشان دین راست
وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ إِلَّا أَن تَأْتِيَهُمْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ
و ازانکه امرزش خواهند از پروردگار ایشان مگر انتظار انکه اید بدیشان طریق پیشینیان
أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ
یا اید بایشان عذاب اخرت معاینه و نمی فرستیم پیغمبران را
إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ ۚ وَيُجَادِلُ الَّذِينَ كَفَرُوا
مگر مژده دهندگان و بیم کنندگان و مخاصمت میکنند انانکه کافرند
بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ وَاتَّخَذُوا آيَاتِي
بباطل تا بدحض کنند بان حق را و گرفتند ایتهای مرا
وَمَا أُنذِرُوا هُزُوًا ۞ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ
و انچه بیم کرده شدند بان مسخره و کیست ستمکارتر ازانکه پند داده شود بایتهای پروردگار او
فَأَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ ۚ إِنَّا جَعَلْنَا
پس اعراض کند ازان و فراموش کند انچه پیش فرستاده دست او از کفر و معاصی بدستی که ما بدیدیم
عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَن يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ
بر دلهای ایشان پوششها بر علم ارادت انکه دریابند قرانرا و بدید کردیم در گوشهای ایشان
وَقْرًا ۖ وَإِن تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ فَلَن يَهْتَدُوا إِذًا أَبَدًا
گرانی و اگر بخوانی ایشانرا سوی راه راست پس هرگز راه نیابند انگاه هرگز

الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ ۖ لَوْ يُؤَاخِذُهُمْ
آمرزگار صاحب رحمت اگر بگیرد ایشان را
بِمَا كَسَبُوا لَعَجَّلَ لَهُمُ الْعَذَابَ ۚ بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ
بآنچه کردند زود فرستادی برای ایشان عذاب را نه که مر ایشان را وعده
لَنْ يَجِدُوا مِنْ دُونِهِ مَوْئِلًا ۞ وَتِلْكَ الْقُرَىٰ
نیابند از غیر او پناهی و آن شهرها
أَهْلَكْنَاهُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَعَلْنَا لِمَهْلِكِهِمْ مَوْعِدًا
هلاک کردیم ایشان را چون ستم کردند و وعده کردیم
وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِفَتَاهُ لَا أَبْرَحُ حَتَّىٰ أَبْلُغَ
و یاد کن چون گفت موسی یوشع را
مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِيَ حُقُبًا ۞ فَلَمَّا بَلَغَا
بمجمع دریا پارس و روم یا بروم تا برسم فرسنگها پس چون رسیدند
مَجْمَعَ بَيْنِهِمَا نَسِيَا حُوتَهُمَا فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ
بمجمع میان دریا پارس و روم فراموش کردند ماهی خود را که او افتاد
فِي الْبَحْرِ سَرَبًا ۞ فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتَاهُ
در دریا راهی خشک پس چون گذشتند گفت موسی مر یوشع را
آتِنَا غَدَاءَنَا لَقَدْ لَقِينَا مِنْ سَفَرِنَا هَٰذَا نَصَبًا ۞ قَالَ
بیار ما را غذای روز ما بتحقیق دیدیم از این سفر ما رنج و تعب
أَرَأَيْتَ إِذْ أَوَيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ فَإِنِّي نَسِيتُ
یاد داشتی چون جای کردیم بنزدیک صخره و ساحل بدرستی که من فراموش کردم
الْحُوتَ وَمَا أَنْسَانِيهُ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ
ماهی را و فراموش نکرد انید مرا مگر دیو که یاد کنم او را از تو
وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ عَجَبًا ۞ قَالَ ذَٰلِكَ مَا كُنَّا
و گرفت ماهی راه خود را در دریا راهی عجب گفت موسی آن فقدان حال
نَبْغِ ۚ فَارْتَدَّا عَلَىٰ آثَارِهِمَا قَصَصًا ۞
بجستیم از پس رفتند بر اثرهای خود پس باز گشتند

فَوَجَدَا عَبْدًا مِنْ عِبَادِنَا آتَيْنَاهُ رَحْمَةً مِنْ
پس یافتند بنده را از بندگان ما که داده بودیم او را رحمت و وحی و نبوت از
عِنْدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا عِلْمًا ۞ قَالَ لَهُ مُوسَىٰ هَلْ
نزد ما و آموخته بودیم او را از نزد ما علم غیب مخصوص بما از علم غیب گفت مر او را موسی
أَتَّبِعُكَ عَلَىٰ أَنْ تُعَلِّمَنِ مِمَّا عُلِّمْتَ رُشْدًا ۞ قَالَ
تا پیروی کنم ترا بر آن شرط که آموزانی مرا از آنچه آموخته اند ترا علی الصواب گفت خضر
إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ۞ وَكَيْفَ تَصْبِرُ
بدستی تو هرگز نتوانی با من شکیبایی را و چگونه صبر کنی
عَلَىٰ مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ خُبْرًا ۞ قَالَ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ
بر آنچه دانا نشدی به آن دانشی گفت موسی زود بود که یابی مرا اگر خواهد خدا
صَابِرًا وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا ۞ قَالَ فَإِنِ اتَّبَعْتَنِي
صبر نماینده و نافرمانی نکنم مر ترا هیچ کار را گفت پس اگر
فَلَا تَسْأَلْنِي عَنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ أُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا
پس مپرس مرا از هیچ چیز تا آنکه بیدارم برای تو از آن یادکردنی
فَانْطَلَقَا ۖ حَتَّىٰ إِذَا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ خَرَقَهَا ۖ
پس رفتند تا چون بنشستند در کشتی سوراخ کرد از
قَالَ أَخَرَقْتَهَا لِتُغْرِقَ أَهْلَهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا
گفت ناغرق کردانی ساکنان از بحقیقت آمدی کاری دشخوار
قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ۞ قَالَ لَا
گفت خضر ایا نگفتم بدستی تو هرگز نتوانی با من شکیبایی را گفت
تُؤَاخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ وَلَا تُرْهِقْنِي مِنْ أَمْرِي عُسْرًا
مواخذه مکن مرا بآنچه فراموش کردم و مرسان بمن از کار من دشواری را
فَانْطَلَقَا ۖ حَتَّىٰ إِذَا لَقِيَا غُلَامًا فَقَتَلَهُ ۙ قَالَ أَقَتَلْتَ
پس رفتند تا چون دیدند کودکی را پس کشت او را خضر گفت موسی
نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ ۖ لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُكْرًا
تنی را پاک از گناه نه بقصاص تنی بتحقیق آمدی بچیزی ناکردنی آشکارا

لفت خضر با موسی الم نگفتم من مرترا بدستگاه تو هرگز نتوانی با من شکیبایی را

قَالَ اَلَمْ اَقُلْ لَّكَ اِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ۝

لفت موسی اگر پرسم ترا ازچیزی پس ازین مسئله پس صاحبت مدار با من

قَالَ اِنْ سَاَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَاحِبْنِيْ

له بحقیقت رسیده باشی ازنزد من بعد مفارقت پس رفتند تا چون

قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَّدُنِّيْ عُذْرًا ۝ فَانْطَلَقَا حَتّٰٓى اِذَآ

آمدند باهل شهر انطاکیه یا ابله طلب خورش کردند ازکسان ان شهر پس امتناع نمودند از انکه

اَتَيَآ اَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطْعَمَآ اَهْلَهَا فَاَبَوْا اَنْ

مهمان دارد شوند ایشانرا پس یافتند دران شهر دیواری را که بیفتد له

يُّضَيِّفُوْهُمَا فَوَجَدَا فِيْهَا جِدَارًا يُّرِيْدُ اَنْ يَّنْقَضَّ

پس راست گردانید لفت موسی اگر خواستی مزدی

فَاَقَامَهٗ ۭ قَالَ لَوْ شِئْتَ لَاتَّخَذْتَ عَلَيْهِ اَجْرًا

لفت خضر این جدایی میان من وميان تست زود بود که آگاهت کنم ترا

قَالَ هٰذَا فِرَاقُ بَيْنِيْ وَبَيْنِكَ ۚ سَاُنَبِّئُكَ

کار انچه نتوانستی بران شکیبایی را اما کشتی

بِتَاْوِيْلِ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَّلَيْهِ صَبْرًا ۝ اَمَّا السَّفِيْنَةُ

پس بود مر بیچارگانرا کار میکردند در دریا پس خواستم

فَكَانَتْ لِمَسٰكِيْنَ يَعْمَلُوْنَ فِي الْبَحْرِ فَاَرَدْتُّ

له باعیب گردانم وبود در پس ایشان پادشاهی که میگرفت

اَنْ اَعِيْبَهَا وَكَانَ وَرَآءَهُمْ مَّلِكٌ يَّاْخُذُ كُلَّ

کشتی را غصبا واما الغلام فکان ابواه مؤمنین

سَفِيْنَةٍ غَصْبًا ۝ وَاَمَّا الْغُلٰمُ فَكَانَ اَبَوٰهُ مُؤْمِنَيْنِ

مر شتی بی عیب را بگیرند واستیلا واما کودک پس بود پدر ومادر او از اهل ایمان

فَخَشِيْنَآ اَنْ يُّرْهِقَهُمَا طُغْيَانًا وَّكُفْرًا ۝ فَاَرَدْنَآ اَنْ

پس ترسیدیم که رساند بایشان ازحد تجاوز کردن وناسپاسی نعمت را پس خواستیم له

يُّبْدِلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِّنْهُ زَكٰوةً وَّاَقْرَبَ رُحْمًا

بدلاح ارد ایشانرا پروردگار ایشان بهتر ازان فرزند بطهارة اخلاق ونزدیکتر بمهربانی

وَاَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلٰمَيْنِ يَتِيْمَيْنِ فِي

واما دیوار پس بود دو پسرک را بی پدر دران

الْمَدِيْنَةِ وَكَانَ تَحْتَهٗ كَنْزٌ لَّهُمَا وَكَانَ

شهر بود در زیران دیوار گنجی ایشانرا وبود

اَبُوْهُمَا صَالِحًا ۚ فَاَرَادَ رَبُّكَ اَنْ يَّبْلُغَآ

پدر ایشان از اهل صلاح پس خواست پروردگار تو له

اَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا ۖ رَحْمَةً

وقوت ایشان وبیرون آرند گنج ایشانرا برای بخشایشی

مِّنْ رَّبِّكَ ۚ وَمَا فَعَلْتُهٗ عَنْ اَمْرِيْ ۭ

از پروردگار تو وانکردم آنرا از اجتهاد خود

ذٰلِكَ تَاْوِيْلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَّلَيْهِ صَبْرًا ۝

انچه گفتم عاقبت کار آنست له نتوانستی بران شکیبایی را

وَيَسْـَٔلُوْنَكَ عَنْ ذِي الْقَرْنَيْنِ ۭ قُلْ سَاَتْلُوْا عَلَيْكُمْ

وبپرسند ترا از قول پیغمبر این شخص اسکندرست بلوزه دبود له خوانم برشما

مِّنْهُ ذِكْرًا ۭ اِنَّا مَكَّنَّا لَهٗ فِي الْاَرْضِ وَاٰتَيْنٰهُ مِنْ كُلِّ

ازو چیزی بدستی له بجای دادیم اورا در زمین وبدادیم اورا ازهر

شَيْءٍ سَبَبًا ۝ فَاَتْبَعَ سَبَبًا ۝ حَتّٰٓى اِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ

چیزی از اسباب پس تابعت نمود سببی را که رساند او را بجون رسیدجای فرو شدن آفتاب

وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِيْ عَيْنٍ حَمِئَةٍ وَّوَجَدَ عِنْدَهَا

یافت آنرا له فرو میرود درچشمه باگل سیاه یا بغایت گرم ویافت نزد ان چشمه

قَوْمًا ۭ قُلْنَا يٰذَا الْقَرْنَيْنِ اِمَّآ اَنْ تُعَذِّبَ وَاِمَّآ اَنْ

گروهی را گفتیم ای ذوالقرنین یا انکه عذاب کنی ایشانرا ویا انکه

تَتَّخِذَ فِيْهِمْ حُسْنًا ۝ قَالَ اَمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ

رعایت کنی درحق ایشان عفو ومحامله گفت اما انکه ستمکار بود بدیرا پس زود

نُعَذِّبُهٗ ثُمَّ يُرَدُّ اِلٰى رَبِّهٖ فَيُعَذِّبُهٗ عَذَابًا نُّكْرًا

له عذاب فرمایم اورا پس باز گردانیده شود سوی پروردگار او پس عذاب فرمایدا ورا عذابی بغایت مرض وشوار

وَأَمَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءً الْحُسْنَىٰ ۚ
واما الله ایمان آورد وکار نیکو پس مراورا است پاداش خصلت ادج جزس نیکو تر له کلمه توحید است

وَسَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا ۝ ثُمَّ أَتْبَعَ سَبَبًا ۝
وزود بود له گوییم اورا از فرمان ما برزق وخلاج اینجه باسهولت بود پس تابعت ادج نمود سببی له رساننده بود سوی

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَىٰ
تا چون رسید جای برآمدن آفتاب یافت آنرا له برمی آید بر

قَوْمٍ لَمْ نَجْعَل لَّهُم مِّن دُونِهَا سِتْرًا ۝ كَذَٰلِكَ ۚ
قومی له بدید نکردیم برای ایشان بیش از آفتاب پوششی کار ذوالقرنین همچنان

وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا ۝ ثُمَّ أَتْبَعَ سَبَبًا ۝ حَتَّىٰ ۚ
له یاد کردیم بحقیقت دانا ایم باجه نزد او بود از اسباب ملک ودانش پس تابعت نمود سببی دیگر را تا

إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِن دُونِهِمَا قَوْمًا ۙ لَّا
چون رسید میان آن دو کوه ص اج یافت از بیش آن دو کوه قومی له

يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا ۝ قَالُوا يَا ذَا الْقَرْنَيْنِ إِنَّ
نزدیک بودند له درمی یابند هیچ گفتاری را گفتند ای ذوالقرنین بدرستی

يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ
اس له این دو قبیله تباهی کننده اند در زمین پس هیچ قول حت گنیم برای تو

لَّكَ خَرْجًا عَلَىٰ أَن تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا ۝
مالی معین ص درمیدنی بر انله بدید آری میان ما وبیان ایشان حاجزی استوار

قَالَ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ
گفت ذوالقرنین باینجه بقدرت فرمود مرا درد پروردگار من از علم ومال وطلب ثواب بهتر پس یاری دهید مرا بالات و صناع ط

أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا ۝ آتُونِي زُبَرَ الْحَدِيدِ ۖ
تا بدید آنم میان شما وبیان ایشان حاجزی نفیس بدهید من پاره های حصین امن را

حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ انفُخُوا ۖ
تا چون مساوی گردانید میان دو جانب کوه را گفت بدردمید منافیخ را

حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا ۝ قَالَ آتُونِي أُفْرِغْ عَلَيْهِ قِطْرًا ۝
تا چون گردانید آهن را چون آتش گفت بدهید من تا بریزم بروی مس گداخته را

فَمَا اسْطَاعُوا أَن يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَاعُوا لَهُ
له نتوانند له برآیند بران سد از ملاسه ونتوانند مر آنرا

نَقْبًا ۝ قَالَ هَٰذَا رَحْمَةٌ مِّن رَّبِّي ۖ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي
سوراخ کردن لفت این سد نعمتی است من وبرمردم از پروردگار من پس چون نزدیک آید وعده پروردگار من

جَعَلَهُ دَكَّاءَ ۖ وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا ۖ وَتَرَكْنَا
گرداند سد را زمین مستوی وهست وعده پروردگار من درست ورها کنیم یا

بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ فِي بَعْضٍ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ
یعنی ازان روز دران روز مختلط دو صنف اجوج ومأجوج در بعضی دیگر ودردمند در صور

فَجَمَعْنَاهُمْ جَمْعًا ۝ وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ
پس گردآوردیم خلایق را گردآوردنی واشکارا گردانیدیم دوزخ را دران روز

لِّلْكَافِرِينَ عَرْضًا ۝ الَّذِينَ كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ فِي
برای کافران اشکارا گردانیدنی ان کافرانی له هست چشمهای ایشان

غِطَاءٍ عَن ذِكْرِي وَكَانُوا لَا يَسْتَطِيعُونَ سَمْعًا
در پوششی از نظر در ایات من وبودند نمیتوانستند شنودن سمع قبول

أَفَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَن يَتَّخِذُوا عِبَادِي مِن دُونِي
آیا پس پنداشتند آنانله کافر شدند له گیرند بندگان مرا جون عیسی از غیر من اج

أَوْلِيَاءَ ۚ إِنَّا أَعْتَدْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ نُزُلًا ۝ قُلْ هَلْ
دوستانی بدرستی له ماخواسته ایم دوزخ را برای کافران ماحضری بلو هیچ

نُنَبِّئُكُم بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا ۝ الَّذِينَ ضَلَّ سَعْيُهُمْ
اگاهانیم شمارا بزیان کارتران باصناف عمل انله ضایع شد کوشش ایشان

فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا
در زندگانی این جهان وایشان میپندارند بدرستی له ایشان نیکو میکنند کردار را

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِ فَحَبِطَتْ
ایشان آنانند له کافر شدند بایتهای پروردگار ایشان وبرسیدن بجزای او پس باطل شد

أَعْمَالُهُمْ فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَزْنًا ۝
کردارهای ایشان پس ثابت نگردانیم برای ایشان روز قیامت هیچ قدری ومنزلتی

عشر ۹

ادج دکًّا

مکّنني د

ردمًا آتوني بكسر التنوين ص وفي الابتداء ايتوني بكسر الهمزة ص الباقون اتوني في الحالين

الصدفين دج ك

عشر ۱۰

ع ۹

دکًّا ادج ك

مکّنني وقف مختار معه مکّنني ليم

اتوني رسم جميع المصاحف

اتوني رسم جميع المصاحف

قال اتوني فوصله وفي الابتداء بكسر الهمزة فقط

ذَٰلِكَ جَزَآؤُهُمْ جَهَنَّمُ بِمَا كَفَرُوا وَاتَّخَذُوٓا

آن پاداش ایشانست دوزخ برانچه کافر شدند وگرفتند

اٰيَاتِي وَرُسُلِي هُزُوًا ۞ إِنَّ الَّذِينَ اٰمَنُوا

ایتهای مرا وپیغمبران مرا افسوس بدرستی که انانکه بگرویدند

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ

وبکردند نیکیها هست مرایشانرا بستانهای عالی تر

نُزُلًا خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حِوَلًا ۞ قُلْ لَوْ

ماحضری حال انکه جاودان باشند دران بستانها نجویند ازان بستانها انتقالی بگو اگر

كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لِكَلِمَاتِ رَبِّي لَنَفِدَ

بودی دریا انچه بدان نویسند برای معلومات پروردگار من هرآینه بنهایت

الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ تَنْفَدَ كَلِمَاتُ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا

رسیدی اب دریاها پیش ازانکه منتهی شود معلومات پروردگار من واگرچه آوردمی

بِمِثْلِهِ مَدَدًا ۞ قُلْ إِنَّمَآ أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ

مانند آن مددی بگو بدرستی که من آدمی ام مانند شما

يُوحَىٰٓ إِلَيَّ أَنَّمَآ إِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ فَمَن

وحی فرستاده اند سوی من که خدای شما خدای یکانه است پس هرکه

كَانَ يَرْجُوا لِقَآءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا

هست که امید میدارد دیدار پروردگار خود باید که کند کردار نیکو

صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا ۞

و انباز نگرداند به پرستیدن پروردگار او هیچ یک را

لِبْسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهُ زَكَرِيَّا ۞

کفایت کننده کارینده کان هدایت یابندگان بریم عالم وساز ان یاد کردنی بخشایش پروردگار تست بنده خود را زکریا

إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ نِدَآءً خَفِيًّا ۞ قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ

چون خواند پروردگار خود را خواندنی نهانی گفت ای پروردگار من بدرستی که سست شد استخوان

مِنِّي وَاشْتَعَلَ الرَّأْسُ شَيْبًا وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَآئِكَ

ازمن وافروخته شد سر من به پیری ونبودم بخواندن ترا

رَبِّ شَقِيًّا ۞ وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِن وَرَآءِي وَكَانَتِ

ای پروردگار من بدبخت وبدرستی که من ترسیدم از برادران وبدرستی که زنان من

امْرَأَتِي عَاقِرًا فَهَبْ لِي مِن لَّدُنكَ وَلِيًّا ۞ يَرِثُنِي وَيَرِثُ

زن من نازاینده پس ببخش از نزد قدرت تو فرزندی که میراث گیرد ازمن وازفرزندان

مِنْ آلِ يَعْقُوبَ وَاجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا ۞ يَا زَكَرِيَّآ

از خاندان یعقوب بن اسحق وگردان اورا ای پروردگار من پسندیده ای زکریا

إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ اسْمُهُ يَحْيَىٰ لَمْ نَجْعَل لَّهُ مِن قَبْلُ

بدرستی که ما مژده میدهیم ترا بفرزندی که نام او یحیی است نکردیم برای او ازین پیش

سَمِيًّا ۞ قَالَ رَبِّ أَنَّىٰ يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا

هم نامی گفت ای پروردگار من ازکجا باشد مرا فرزندی وهست زن من نازاینده

وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا ۞ قَالَ كَذَٰلِكَ قَالَ رَبُّكَ

وبتحقیق رسیدم از بزرگی سال بحال انتها گفت جبرئیل کار بچنین است ولیکن گفت

هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ وَقَدْ خَلَقْتُكَ مِن قَبْلُ وَلَمْ تَكُ شَيْـًٔا ۞

آن بر قدرت من آسانست وبتحقیق افریدمترا ازین پیش وبودی تو هیچ چیز

قَالَ رَبِّ اجْعَل لِّيٓ ءَايَةً ۚ قَالَ ءَايَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ

گفت ای پروردگار من بدید نمای مرا نشانی برای من دلالتی بر حمل گفت نشان

النَّاسَ ثَلَٰثَ لَيَالٍ سَوِيًّا ۞ فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ مِنَ

تو انکه سخن نتوانی گفت با مردم سه شبانه روز حال انکه باکمال خلقت خود باشی پس بیرون

الْمِحْرَابِ فَأَوْحَىٰٓ إِلَيْهِمْ أَن سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا

موضع نماز پس اشارت کرد سوی ایشان که بپاکی یاد کنید خدایرا بامداد وشبانگاه

يَا يَحْيَى خُذِ الْكِتَابَ بِقُوَّةٍ ۖ وَآتَيْنَاهُ الْحُكْمَ
ای یحیی بگیر توریة را بجد وعزیمت وبدادیم ما اورا حکمت وفهم توریة

صَبِيًّا ۝ وَحَنَانًا مِّن لَّدُنَّا وَزَكٰوةً ۖ وَكَانَ
حال انکه کودک بود وشفقتی بخلق از نزد ما وطهارتی با تصدق بر اهل احتیاج وبود

تَقِيًّا ۝ وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَكُن جَبَّارًا عَصِيًّا
پرهیزکار ونیکوکار بپدر ومادر خود ونبود گردن کش بافرمان

عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا
وسلام بود دران روز که زاده شد ودران روز که وفات مییابد ودران روز که برانگیزانند اورا حال انکه زنده

وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ إِذِ انتَبَذَتْ مِنْ أَهْلِهَا
وبادکن در قرآن مریم را چون منفرد شد از کسان خود

مَكَانًا شَرْقِيًّا ۝ فَاتَّخَذَتْ مِن دُونِهِمْ حِجَابًا
در جایی مایل از شرق بیت المقدس پس فرا گرفت از بهر اغتسال از بیم اهل خود ساتری

فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا ۝ قَالَتْ
پس فرستادیم ماسوی او جبرئیل را پس صورت شد برای او حال انکه آدمی تمام خلقت بود لغت جبرئیل

إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمٰنِ مِنكَ إِن كُنتَ تَقِيًّا ۝ قَالَ إِنَّمَا أَنَا
بدستی که من پناه میبرم بخدای بخشاینده از تو اگر هستی تو پرهیزکار لغت بدستی که من

رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ غُلَامًا زَكِيًّا ۝ قَالَتْ أَنَّىٰ
فرستاده پروردگار تو تا ببخشم ترا کودکی پاک از بدها لغت از کجا

يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشَرٌ وَلَمْ أَكُ
باشد مرا کودکی ونرسید مرا هیچ آدمی ونبودم

بَغِيًّا ۝ قَالَ كَذٰلِكِ ۖ قَالَ رَبُّكِ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ
فاجره لغت کار بچنانست لغت پروردگار تو ان بر قدرت من آسانست

وَلِنَجْعَلَهُ آيَةً لِّلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِّنَّا ۚ وَكَانَ أَمْرًا
وتا گردانیم اورا دلالتی برقدرت ما برای مردمان وسببی بخشایشی از ما وهست کاری

مَّقْضِيًّا ۝ فَحَمَلَتْهُ فَانتَبَذَتْ بِهِ مَكَانًا قَصِيًّا ۝
مقدر پس حامل شد بعیسی پس منفرد شد حال انکه باان حمل بود در جایگاهی دور از اهل خود

فَأَجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَىٰ جِذْعِ النَّخْلَةِ ۚ قَالَتْ يَا لَيْتَنِي
پس آورد اورا ازراه صورت وجع ولادت سوی تنه درخت خرما لغت ای کاش من

مِتُّ قَبْلَ هٰذَا وَكُنتُ نَسْيًا مَّنسِيًّا ۝ فَنَادَاهَا مِن
مرده بودمی پیش ازین وبودمی چیزی درج کص مردمی که از یاد رود فراموش شده از حقارت پس واز داد

تَحْتِهَا أَلَّا تَحْزَنِي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا
اورا انکه بکان فرود اورا اندوهگن مباش بحقیقت پدید کرد پروردگار تو فرود یکان جوی خرد یعنی عیسی

وَهُزِّي إِلَيْكِ بِجِذْعِ النَّخْلَةِ تُسَاقِطْ عَلَيْكِ رُطَبًا جَنِيًّا ۝
وبجنبان سوی تو تنه درخت خرما را تا افتند بر تو خرما تر تازه

فَكُلِي وَاشْرَبِي وَقَرِّي عَيْنًا ۖ فَإِمَّا تَرَيِنَّ مِنَ الْبَشَرِ
پس بخور ازین میوه وبیاشام ازین وروشن شو بچشم پس اگر ببینی از آدمی

أَحَدًا ۝ فَقُولِي إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمٰنِ صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ
هیچ یکرا پس بگو بدستی که من بنذ کردم برای خدای بخشاینده سکوت پس هیچ سخن نگویم

الْيَوْمَ إِنسِيًّا ۝ فَأَتَتْ بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِلُهُ ۖ قَالُوا يَا مَرْيَمُ
امروز بهیچ آدمی پس آورد مریم عیسی را سوی قوم خود حال انکه برداشته بود اورا گفتند ای مریم

لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا فَرِيًّا ۝ يَا أُخْتَ هَارُونَ مَا كَانَ أَبُوكِ
بحقیقت آمدی بچیزی بدیع ای خواهر هارون اشرف نبود پدر تو

امْرَأَ سَوْءٍ وَمَا كَانَتْ أُمُّكِ بَغِيًّا ۝ فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ ۖ قَالُوا
مردی بد ونبود مادر تو بی سامان کار پس اشارت کرد مریم سوی عیسی گفتند

كَيْفَ نُكَلِّمُ مَن كَانَ فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا ۝ قَالَ إِنِّي عَبْدُ
چگونه گوییم سخن با آنکه هست در گاهواره کودک گفت عیسی بدستی که من بنده

اللَّهِ آتَانِيَ الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا ۝ وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا
خدایم داد مرا انجیل را یا فهم توریة وگردانید مرا پیغمبر وگردانید مرا نفع رساننده

أَيْنَ مَا كُنتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلٰوةِ وَالزَّكٰوةِ مَا دُمْتُ
هر کجا باشم ووصیت فرمود مرا بنماز وبدادن حق خدای ازمال مادام که باشم

حَيًّا ۝ وَبَرًّا بِوَالِدَتِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا ۝
زنده ونیکوکار بمادر خود من ونگردانید مرا گردن کش بی سعادت مخالفت والله

ع ٢٥

ليهب ج ز رخعه

ع ٢٦

عب

ع ٣٠

اتاني ف

عب

من تحتها ادح ک ص

ح ب

تساقط ادح ک ص
يتساقط ب

وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُّ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ
وسلام خدای بر من دران روز که زادند مرا ودران روز که وفات یابم ودران روز که برانگیزانند مرا

حَيًّا ذٰلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي
حال آنکه زنده باشد این عیسی است که لودیم عیسی پسر مریم کلمهٔ خدای که

فِيهِ يَمْتَرُونَ مَا كَانَ لِلّٰهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ
دران شک می آرند نسزد مر خدایرا که بگیرد هیچ فرزندی

سُبْحٰنَهُ إِذَا قَضٰى أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ
پاکست او چون فرمان دهد کاری را بدرستی که گوید مر او را باش پس باشد

وَإِنَّ اللّٰهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ
وبدرستی که خدای پروردگار منست وپروردگار شما پس پرستید او را این راهی است راست

فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا
پس بخلاف کردند طوایف دو کار از میان نصاری پس وای مر آنانرا که کافر شدند

مِنْ مَشْهَدِ يَوْمٍ عَظِيمٍ أَسْمِعْ بِهِمْ وَأَبْصِرْ يَوْمَ يَأْتُونَنَا
از حاضر شدن در روزی بزرگ چه شنوا اند ایشان وچه بینا اند دران روز که آیند بما

لٰكِنِ الظّٰلِمُونَ الْيَوْمَ فِي ضَلٰلٍ مُبِينٍ وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ
لیکن ستمکاران امروز در گمراهی اند هویدا وبیم نمای ایشانرا از روز

الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ
تحسر چون گذارده شود کار اهل جنت وناز وایشان در کار آن روز در بی خبری اند وایشان نمی گروند

إِنَّا نَحْنُ نَرِثُ الْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ
بدستی که ما باقی مانیم بعد از خراب زمین وهلاک آنالله بروند وباجزاء ما باز گردانیده شوند

وَاذْكُرْ فِي الْكِتٰبِ إِبْرٰهِيمَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا
ویاد کن در قرآن ابراهیم را بدرستی که او بود راست گوی

نَبِيًّا إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يٰأَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا
پیمبر چون گفت مر پدر او را ای پدر من چرا میپرستی آنرا که

يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا
نمی شنود ونمی بیند وباز نمی دارد از تو هیچ چیز

يٰأَبَتِ إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ فَاتَّبِعْنِي
ای پدر من بدرستی که آمد مرا از دانش آنچه نیامد بتو پس متابعت نمای

أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا يٰأَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطٰنَ إِنَّ
تا راه نمایم ترا راه راست ای پدر من مپرست دیو را بدرستی

الشَّيْطٰنَ كَانَ لِلرَّحْمٰنِ عَصِيًّا يٰأَبَتِ إِنِّي أَخَافُ أَنْ
که دیو هست مر خدای بخشاینده را فرمان نابرنده ای پدر من بدرستی که من میترسم که

يَمَسَّكَ عَذَابٌ مِنَ الرَّحْمٰنِ فَتَكُونَ لِلشَّيْطٰنِ وَلِيًّا
رسد ترا عذابی از خدای بخشاینده پس باشی مر دیو را مصاحب وموافق

قَالَ أَرَاغِبٌ أَنْتَ عَنْ آلِهَتِي يٰإِبْرٰهِيمُ لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ
گفت آیا رغبت کرداننده تو از خدایان من ای ابراهیم اگر باز نایستی از گفتار

لَأَرْجُمَنَّكَ وَاهْجُرْنِي مَلِيًّا قَالَ سَلَامٌ عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُ
البته ترا بسنگ بکشم ودوری گزین ازمن زمانی دراز گفت ابراهیم توديع ومفارقت برتو زود بود

لَكَ رَبِّي إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا وَأَعْتَزِلُكُمْ وَمَا تَدْعُونَ
که آمرزش خواهم برای تو از پروردگار بدرستی که هست من بمن بالطف وبرو ولوشه میگذارم ازشما وانچه

مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَأَدْعُو رَبِّي عَسٰى أَلَّا أَكُونَ
میپرستید از غیر خدای ومیپرستم پروردگار مرا شاید که نباشم

بِدُعَاءِ رَبِّي شَقِيًّا فَلَمَّا اعْتَزَلَهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ
بپرستیدن پروردگار من بی سعادت پس انگاه که بگذاشت ازایشان وانچه میپرستیدند از

دُونِ اللّٰهِ وَهَبْنَا لَهُ إِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ وَكُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا
غیر خدای ببخشیدیم ما او را اسحاق ویعقوب ومر یک را گردانیدیم پیغمبر

وَوَهَبْنَا لَهُمْ مِنْ رَحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا
وببخشیدیم ما ایشانرا از بخشایش ما وبگردانیدیم برای ایشان زبان راستی بلند

وَاذْكُرْ فِي الْكِتٰبِ مُوسٰى إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا
ویاد کن در قرآن موسی را بدرستی که او بود خالص کرده شده وبود فرستاده

نَبِيًّا وَنَادَيْنٰهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنٰهُ نَجِيًّا
پیغمبر وندا کردیم او را از جهت کوه طور که بر دست راست موسی بود ونزدیک گردانیدیم او را بنزدیکی

يا ابه في الوقف دك

عشر ع ۱۵

عشر ع ۱۶

عب

ح مریم علی القدامس کان من نصب قد اقوالا او جعله حالا علی ید السوس ای قولا حقا ومن رفع فقد هو قوله او جعله بدلا العیسی

ح ومن فتح وان الله لم یقف علی فیکون

وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمَتِنَا أَخَاهُ هٰرُوْنَ نَبِيًّا ۞
وبخشیدیم اورا از بخشایش ما برادر اورا هرون حال انکه پیغمبر بود

وَاذْكُرْ فِي الْكِتٰبِ اِسْمٰعِيْلَ اِنَّهُ كَانَ صَادِقَ
وبادکن در قرآن اسمعیل را بدرستی که بود راست وعده

الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُوْلًا نَبِيًّا ۞ وَكَانَ يَأْمُرُ اَهْلَهُ
وبود فرستاده پیغمبر وبود که میفرمود کسان خود

بِالصَّلٰوةِ وَالزَّكٰوةِ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا ۞
بنماز وبدادن حق خدای ازمال وبود نزد پروردگار او پسندیده

وَاذْكُرْ فِي الْكِتٰبِ اِدْرِيْسَ اِنَّهُ كَانَ
وبادکن در قرآن ادریس را بدرستی که او بود

صِدِّيْقًا نَبِيًّا ۞ وَرَفَعْنٰهُ مَكَانًا عَلِيًّا ۞ اُولٰٓئِكَ
راست گوی پیغمبر وبلند مرتبه گردانیدیم اورا در مقام بالا بآسمان چهارم بایشتهم

الَّذِيْنَ اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ مِّنَ النَّبِيّٖنَ مِنْ ذُرِّيَّةِ
جنت یا بمعنی ایشان آنانند که نیکوئی فرمود خدای برایشان از پیغمبران که از فرزندان آدم بودند

اٰدَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوْحٍ وَّمِنْ ذُرِّيَّةِ اِبْرٰهِيْمَ
و از ذریت آدم و ازانکه حامل ایشان گردانیدیم با نوح و از فرزندان ابراهیم

وَاِسْرَآءِيْلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا اِذَا تُتْلٰى
و یعقوب و از ذریت اسرائیل و ازانکه راه نمودیم ایشانرا و برگزیدیم چون خوانده

عَلَيْهِمْ اٰيٰتُ الرَّحْمٰنِ خَرُّوْا سُجَّدًا وَّبُكِيًّا ۞
بر ایشان آیتهای خدای بخشاینده بروی درافتادند سجده کنان و گریان

فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ اَضَاعُوا الصَّلٰوةَ وَاتَّبَعُوا
پس قایم مقام شد پس از ایشان اعقاب بدسیرت که بپای نداشتند نماز را و متابعت نمودند

الشَّهَوٰتِ فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ غَيًّا ۞ اِلَّا مَنْ تَابَ وَاٰمَنَ وَعَمِلَ
آرزوهای نفس اماره را پس زود بود که ببینند عاقبت گمراهی را مگر انکه بازگشت و ایمان آورد و کرد

صَالِحًا فَاُولٰٓئِكَ يَدْخُلُوْنَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُوْنَ شَيْـًٔا ۞
کار نیک را آنانند که در آورده شوند در بهشت و ستم کرده نشوند بنقصان از ثواب اعمال

عشر ۶

جَنّٰتِ عَدْنِ ِالَّتِيْ وَعَدَ الرَّحْمٰنُ عِبَادَهُ بِالْغَيْبِ ؕ
بعنی بوستانهای عدن نام آنست که وعده فرمود خدای بخشاینده بندگان خود را حال انکه ایشان از نظر غایبند

اِنَّهُ كَانَ وَعْدُهٗ مَاْتِيًّا ۞ لَا يَسْمَعُوْنَ فِيْهَا لَغْوًا اِلَّا
بدرستی کار انکه هست وعده خدای آمدنی بآن نشنوند دران هیچ سخن بیهوده

سَلٰمًا ؕ وَلَهُمْ رِزْقُهُمْ فِيْهَا بُكْرَةً وَّعَشِيًّا ۞
سلام بریکدیگر و مرایشانرا روزی ایشان دران جنت بامداد و شبانگاه

تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِيْ نُوْرِثُ مِنْ عِبَادِنَا مَنْ كَانَ
آن بهشت است که باقی میگذاریم ازان از بندگان ما هر که هست

تَقِيًّا ۞ وَمَا نَتَنَزَّلُ اِلَّا بِاَمْرِ رَبِّكَ ۚ لَهٗ مَا بَيْنَ اَيْدِيْنَا
پرهیزکار و فرو نمی ایم مگر باذن پروردگار تو فرشتگان جبریل است که حکایت قول او میکند

وَمَا خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذٰلِكَ ۚ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا ۞
و آنچه پیش روی ما است و آنچه پس ما است و آنچه میان این دو قسم است و نیست پروردگار تو

رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا
پروردگار آسمانها و زمین است و آنچه میان اسمان و زمین است

ع ۱۷

فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهٖ ؕ هَلْ تَعْلَمُ لَهٗ سَمِيًّا ۞
پس بندگی او کن و صبر کن بر عبادت او هیچ میدانی مر او را همنامی

وَيَقُوْلُ الْاِنْسَانُ ءَاِذَا مَا مِتُّ لَسَوْفَ اُخْرَجُ حَيًّا ۞
و میگوید آدمی ایا چون وفات یابم مرا زنده زود بود که بیرون اورده شوم

اَوَلَا يَذْكُرُ الْاِنْسَانُ اَنَّا خَلَقْنٰهُ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ يَكُ شَيْـًٔا ۞
ایا یاد نمی آرد آدمی که ما افریدیم او را ازین پیش و نبود هیچ چیز

فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ وَالشَّيٰطِيْنَ ثُمَّ لَنُحْضِرَنَّهُمْ حَوْلَ
پس بحق پروردگار تو هرانینه بر انگیزیم ایشانرا با شیاطین که قرین ایشان بودند پس حاضر کردانیم ایشانرا

جَهَنَّمَ جِثِيًّا ۞ ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِيْعَةٍ اَيُّهُمْ اَشَدُّ عَلَى
دوزخ حال انکه بزانو درامده باشند پس هرانینه جدا کردانیم از هر گروه که متابعت

الرَّحْمٰنِ عِتِيًّا ۞ ثُمَّ لَنَحْنُ اَعْلَمُ بِالَّذِيْنَ هُمْ اَوْلٰى بِهَا صِلِيًّا ۞
خدای بطغیان و عصیان پس هرانینه ما دانائیم بانانکه ایشان سزاوارترند بدوزخ بدخول

ادح ک ص

عشر ۷

ادح ک ص

للعصر

نوریث ب

اذا اذا وجهان عن م والباقون بالاستفهام وهم على اصولهم

وَاِنْ مِّنْكُمْ اِلَّا وَارِدُهَا ۚ كَانَ عَلٰى رَبِّكَ حَتْمًا
ونیست از شما هیچ کس مگر درآینده خواهد بود بر پروردگار تو واجب
مَّقْضِيًّا ۚ ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِيْنَ اتَّقَوْا وَّنَذَرُ الظّٰلِمِيْنَ فِيْهَا
مقدر پرهیزگاری دهیم آنانرا که پرهیزگاری کردند وگذاریم ستمکاران را در آن
جِثِيًّا ۞ وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيَاتُنَا بَيِّنٰتٍ قَالَ
بزانو افتاده در آمده وچون خوانده شود برایشان آیتهای ما حال آنکه روشنند در دلالت گویند
الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اَيُّ الْفَرِيْقَيْنِ
آن کسان که کافر شدند مر آنانرا که ایمان آوردند از این دو گروه
خَيْرٌ مَّقَامًا وَّاَحْسَنُ نَدِيًّا ۞ وَكَمْ اَهْلَكْنَا
بهترند بموضع اقامت ونیکوتر بمجلس وبسبب هلاک کردیم ما
قَبْلَهُمْ مِّنْ قَرْنٍ هُمْ اَحْسَنُ اَثَاثًا وَّرِءْيًا ۞ قُلْ
پیش از ایشان از امتهای زمانه را که ایشان نیکوتر بودند بمتاع خانه ومنظر نیکو بگو
مَنْ كَانَ فِي الضَّلٰلَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمٰنُ مَدًّا ۚ
هر که هست در گمراهی پس مهلت دهد او را خدای بخشاینده مهلت دادنی
حَتّٰٓى اِذَا رَاَوْا مَا يُوْعَدُوْنَ اِمَّا الْعَذَابَ وَاِمَّا
تا چون ببینند آنرا که وعده میدهند شانرا یا عذاب عاجل بقتل ویا
السَّاعَةَ ۭ فَسَيَعْلَمُوْنَ مَنْ هُوَ شَرٌّ مَّكَانًا
قیامت پس زود بود که دانند آنرا که او بدترست بجایگاه
وَّاَضْعَفُ جُنْدًا ۞ وَيَزِيْدُ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اهْتَدَوْا هُدًى ۭ
وضعیف‌تر باعوان وانصار وفزون گرداند خدای آنانرا که راه یافتند راه نمودنی
وَالْبٰقِيٰتُ الصّٰلِحٰتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَّخَيْرٌ
وحاصلهای نیکو که موجب سعادت ابدی بود بهترست نزد پروردگار تو پاداش وبهترست
مَّرَدًّا ۞ اَفَرَءَيْتَ الَّذِيْ كَفَرَ بِاٰيٰتِنَا وَقَالَ لَاُوْتَيَنَّ مَالًا
بجای بازگشتن آیا دیدی آنرا که کافر شد بآیتهای ما وگفت مرا بدهند
وَّوَلَدًا ۞ اَطَّلَعَ الْغَيْبَ اَمِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمٰنِ عَهْدًا ۙ
وفرزند آیا دیدی ورشد بعلم نهانی یا فرا گرفت نزد خدای بخشاینده پیمانی

كَلَّا ۭ سَنَكْتُبُ مَا يَقُوْلُ وَنَمُدُّ لَهٗ مِنَ الْعَذَابِ
حقا زود بود که نویسیم آنرا که میگوید ودرازیت کردانیم برای او از عذاب
مَدًّا ۞ وَّنَرِثُهٗ مَا يَقُوْلُ وَيَاْتِيْنَا فَرْدًا ۞ وَاتَّخَذُوْا
زیادت کردنی ومنع کنیم از او آنرا که میگوید وفرزند وارمال وی آید بما حال آنکه تنها بود وگرفتند
مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اٰلِهَةً لِّيَكُوْنُوْا لَهُمْ عِزًّا ۞ كَلَّا ۭ
از غیر خدای خدایانی تا باشند مر ایشانرا سبب عزتی نه چنان
سَيَكْفُرُوْنَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُوْنُوْنَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا ۞
زود بود که بحود نمایند ان الهه عبادت ایشانرا وباشند بر ایشان خلاف آنچه تصور میکردند از ایشان وضد
اَلَمْ تَرَ اَنَّآ اَرْسَلْنَا الشَّيٰطِيْنَ عَلَى الْكٰفِرِيْنَ تَؤُزُّهُمْ
ایا ندانستی که ما فرستادیم دیوانرا بر کافران تحریک میدهند ایشانرا
اَزًّا ۞ فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ ۭ اِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَدًّا ۞ يَوْمَ نَحْشُرُ
پر شتاب دادنی پس شتاب منمای بر کافران جه ما شماریم برایشان شمردنی روزیکه جمع
الْمُتَّقِيْنَ اِلَى الرَّحْمٰنِ وَفْدًا ۞ وَّنَسُوْقُ الْمُجْرِمِيْنَ اِلٰى جَهَنَّمَ
پرهیزگاران را سوی خدای بخشاینده حال آنکه ایمنه باشند وبعضی انتظار کرامات ورانیم گناهکاران را سوی دوزخ
وِرْدًا ۞ لَا يَمْلِكُوْنَ الشَّفَاعَةَ اِلَّا مَنِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمٰنِ
وارد شدنی بشمار اشتران تشنه که سوی آب رانند شان مالک شفاعت کردن مطیع وعاصی مگر آنکه گرفته باشد نزدیک خدای
عَهْدًا ۞ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمٰنُ وَلَدًا ۞ لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْـًٔا اِدًّا ۞
عهدی یا قرار کلمه شهادت ولفتند گرفت خدای فرزندی بحقیقت آمدید شما چیزی عجب
تَكَادُ السَّمٰوٰتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْاَرْضُ وَتَخِرُّ
نزدیک است که آسمانها شکافته شوند ازمول آن سخن وشکافته شود زمین وبرروی درایند
الْجِبَالُ هَدًّا ۞ اَنْ دَعَوْا لِلرَّحْمٰنِ وَلَدًا ۞ وَمَا يَنْۢبَغِيْ لِلرَّحْمٰنِ
کوهها حال آنکه شکسته شوند برای آنکه نهادند مر خدای را فرزند وشایسته نیست مر خدای را
اَنْ يَّتَّخِذَ وَلَدًا ۞ اِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ
که گیرد هیچ فرزندی نیست هرکه در آسمانها وزمین است
اِلَّآ اٰتِي الرَّحْمٰنِ عَبْدًا ۞ لَقَدْ اَحْصٰىهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا ۞
مگر آنکه آید خدای را بندگی حال آنکه او بدرستی بحقیقت بشمرده ایشانرا وضبط عدد ایشان فرموده ضبط تمام

وَرِدًا ۞ ع ۱۰

عشر ۸

ع ۱۶

عشر ۹

ح ص ف

وَكُلُّهُمْ اٰتِيهِ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فَرْدًا ۝ إِنَّ الَّذِينَ اٰمَنُوا
وهمه ایشان اینده اند او را روز قیامت حال آنکه منفرد باشند از متعات دنیوی بدرستی که انانکه ایمان آوردند
وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمٰنُ وُدًّا
وکردند کارهای نیکو زودباشد که بدیدانند برای ایشان خدای دوستی دلها
فَإِنَّمَا يَسَّرْنٰهُ بِلِسَانِكَ لِتُبَشِّرَ بِهِ الْمُتَّقِينَ وَتُنْذِرَ
بدرستی که آسان گردانیدیم قرآن را بلغت تو تا مژده دهی بان پرهیزکاران را و بیم نمایی
بِهِ قَوْمًا لُّدًّا وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّن قَرْنٍ
بان گروهی را مجادلان باطل وچند که هلاک گردانیدیم پیش از ایشان اهل زمانها
هَلْ تُحِسُّ مِنْهُمْ مِّنْ أَحَدٍ أَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًا
هیچ می بینی از ایشان هیچ یک را یا می شنوی مر ایشان را آوازی آهسته

الکبیر ۳۲

ع ۴

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

طٰهٰ ۝ مَآ أَنزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْاٰنَ لِتَشْقٰى ۝ إِلَّا تَذْكِرَةً
اسم سوره است بعبارت وهذا فرو نفرستادیم بر تو قرآن را تا رنجه شوی تاسف جهل ایشان مگر برای پندی
لِّمَن يَخْشٰى ۝ تَنزِيلًا مِّمَّنْ خَلَقَ الْأَرْضَ وَالسَّمٰوٰتِ
مر انکس را که بترسد فرو فرستادنی از انکه آفرید زمین را و آسمانها
الرَّحْمٰنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوٰى ۝ لَهُ مَا فِي
خدای بخشاینده بر عرش قادر و قاهر است مر او راست انچه در
السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ
آسمانهاست وانچه در زمین است وانچه میان اسمانها وزمین است وانچه فرود
الثَّرٰى ۝ وَإِن تَجْهَرْ بِالْقَوْلِ فَإِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَّ وَأَخْفَى
خاک نمایین است و اگر آشکارا گویی گفتار را بدرستی که او میداند نهان را و در ضمیر بود و نهان از الله

ع ۴

طٰهٰ مقطع الحروف

عشر ۱

اِنّی انا دح

طوی بغیر تنوین وَاَنَا اخْتَرْتُكَ ف

عشر ۲

ب دح کص تل

اتوکؤا آیکم الاما

وَاللّٰهُ إِلٰهٌ لَّآ إِلٰهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَآءُ الْحُسْنٰى ۝ وَهَلْ
معبود هیچ معبودی نیست بحق مگر او مر او راست نامهای نیکو
أَتٰىكَ حَدِيثُ مُوسٰى ۝ إِذْ رَأٰى نَارًا فَقَالَ لِأَهْلِهِ
آمد ترا قصه موسی چون بدید آتشی را پرلفت مر کسان خود را
امْكُثُوٓا إِنِّيٓ ءَانَسْتُ نَارًا لَّعَلِّيٓ ءَاتِيكُم مِّنْهَا بِقَبَسٍ
درنگ کنید بدرستی که من بی کان دیدم آتشی را شاید که من آرم مر شما از ان آتش شعله
أَوْ أَجِدُ عَلَى النَّارِ هُدًى ۝ فَلَمَّآ أَتٰىهَا نُودِيَ يٰمُوسٰٓى
یا بیابم حال آنکه معیم بود راه نماینده پس آنگاه که آمد بدان آتش آواز داده شد که ای موسی
إِنِّيٓ أَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ ۖ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ
بدرستی من منم پروردگار تو پس بیرون کن دو نعل را بدرستی که تو بوادی پاکی
طُوًى ۝ وَأَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحٰٓى ۝ إِنَّنِيٓ أَنَا اللّٰهُ
طوی نام ومن برگزیدم ترا برای رسالت پس استماع نمای انرا که وحی فرستاده شود بدرستی که منم معبود بحق
لَآ إِلٰهَ إِلَّآ أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلٰوةَ لِذِكْرِي
هیچ معبودی نیست بحق مگر من پس پرست مرا وبپای دار نماز را خالص برای ذکر من
إِنَّ السَّاعَةَ ءَاتِيَةٌ أَكَادُ أُخْفِيهَا لِتُجْزٰى كُلُّ نَفْسٍ
بدرستی که قیامت اینده است میخواهم که نهان دارم وقت آنرا تا جزا داده شود هر تنی
بِمَا تَسْعٰى ۝ فَلَا يَصُدَّنَّكَ عَنْهَا مَن لَّا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ
بانچه کوشش مینماید پس باید که مانع نباید ترا از ایمان بقیامت انکس که ایمان نمی آرد بان ومتابعت
هَوٰىهُ فَتَرْدٰى ۝ وَمَا تِلْكَ بِيَمِينِكَ يٰمُوسٰى ۝ قَالَ هِيَ عَصَايَ
رای باطل خود را که هلاک شود وچیست ان حال آنکه بدست راست تست ای موسی گفت ان عصای منست
أَتَوَكَّؤُا عَلَيْهَا وَأَهُشُّ بِهَا عَلٰى غَنَمِي وَلِيَ فِيهَا مَاٰرِبُ
اعتماد مینمایم بران وبرگ میریزانم بدرخت بر گوسفندان خود ومراست در ان حاجتها

ب دح کص تل

عشر ۲

أُخْرٰى ۝ قَالَ أَلْقِهَا يٰمُوسٰى ۝ فَأَلْقٰىهَا فَإِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْعٰى
دیگر گفت بیفکن انرا ای موسی پس بیفکند آنرا پس ناگهان او مار است میشتابد
قَالَ خُذْهَا وَلَا تَخَفْ ۖ سَنُعِيدُهَا سِيرَتَهَا الْأُولٰى
گفت فرا گیر انرا وبترس زود باشد که بازگردانیم آنرا بحالت نخستین

وَاضْمُمْ يَدَكَ إِلَىٰ جَنَاحِكَ تَخْرُجْ بَيْضَاءَ مِنْ
وبا هم آر دست ترا با دو پهلوی تو زیر بازو تا بیرون آید حال الله سپیدی بود
غَيْرِ سُوٓءٍ ءَايَةً أُخْرَىٰ ۝ لِنُرِيَكَ مِنْ ءَايَٰتِنَا
بی عیب معجزهٔ دیگر تا بنمایم ترا از دلایل قدرت ما
ٱلْكُبْرَى ۝ ٱذْهَبْ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُۥ طَغَىٰ
بزرگ تر برو سوی فرعون که بندگی او از حد بگذرانید
قَالَ رَبِّ ٱشْرَحْ لِى صَدْرِى ۝ وَيَسِّرْ لِىٓ أَمْرِى
گفت موسی ای پروردگار من گشاده گردان سینهٔ مرا و آسان گردان کار مرا
وَٱحْلُلْ عُقْدَةً مِّن لِّسَانِى ۝ يَفْقَهُوا۟ قَوْلِى ۝ وَٱجْعَل
و بگشای بندی را از زبان من تا دریابند گفتار مرا و بدیدان
لِّى وَزِيرًا مِّنْ أَهْلِى ۝ هَٰرُونَ أَخِى ۝ ٱشْدُدْ بِهِۦٓ
برای من معاونی از کسان من هارون را که برادر منست استوار گردان بدو
أَزْرِى ۝ وَأَشْرِكْهُ فِىٓ أَمْرِى ۝ كَىْ نُسَبِّحَكَ كَثِيرًا
پشت مرا و انباز گردان او را در کار من تا بپائی نسبت دهم ترا بسیار
وَنَذْكُرَكَ كَثِيرًا ۝ إِنَّكَ كُنتَ بِنَا بَصِيرًا ۝
و یاد کنیم ترا بسیار بدرستی که تو هستی بحال ما بینا
قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَٰمُوسَىٰ ۝ وَلَقَدْ مَنَنَّا
گفت بحقیقت داده شدی خواسته ترا ای موسی و بحقیقت انعام فرمودیم
عَلَيْكَ مَرَّةً أُخْرَىٰٓ ۝ إِذْ أَوْحَيْنَآ إِلَىٰٓ أُمِّكَ مَا يُوحَىٰٓ ۝
بر تو یکبار دیگر چون وحی فرستادیم با سوی مادر تو انچه وحی فرستاده میشد
أَنِ ٱقْذِفِيهِ فِى ٱلتَّابُوتِ فَٱقْذِفِيهِ فِى ٱلْيَمِّ
که بنه آن فرزند را در تابوت در صندوق پس بیفگن او را با صندوق در رود نیل
فَلْيُلْقِهِ ٱلْيَمُّ بِٱلسَّاحِلِ يَأْخُذْهُ عَدُوٌّ لِّى وَعَدُوٌّ لَّهُۥ ۚ
پس باید که بیندازد او را رود بکناره انجا که جوی میرود تا فرا گیرد او را دشمنی که مرا ست و دشمنی که مر اوراست
وَأَلْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِّنِّى ۝ وَلِتُصْنَعَ عَلَىٰ عَيْنِى ۝
و فگندم بر تو دوستی از من و تا پرورده شوی بر چشم من

إِذْ تَمْشِىٓ أُخْتُكَ فَتَقُولُ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ مَن يَكْفُلُهُۥ ۖ
چون نهان میرفت خواهر تو پیدای فرعون بجهة تفحص احوال او پس میگفت آیا کسان
فَرَجَعْنَٰكَ إِلَىٰٓ أُمِّكَ كَىْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ ۚ
پس باز گردانیدیم ترا با مادر تو تا روشن شود چشم او و اندوهگن نباشد
وَقَتَلْتَ نَفْسًا فَنَجَّيْنَٰكَ مِنَ ٱلْغَمِّ وَفَتَنَّٰكَ فُتُونًا ۚ
و کشتی تو کسی را پس رهانیدیم ترا از ان غم و بشبه امتحان نمودیم ترا در وقایع امتحانی
فَلَبِثْتَ سِنِينَ فِىٓ أَهْلِ مَدْيَنَ ثُمَّ جِئْتَ عَلَىٰ قَدَرٍ
پس درنگ کردی سالها در اهل مدین پس امدی بروقتی مقدر
يَٰمُوسَىٰ ۝ وَٱصْطَنَعْتُكَ لِنَفْسِى ۝ ٱذْهَبْ أَنتَ وَأَخُوكَ
ای موسی مخصوص گردانیدم ترا بلوازم برای تبلیغ رسالت من برو و برادر تو
بِـَٔايَٰتِى وَلَا تَنِيَا فِى ذِكْرِى ۝ ٱذْهَبَآ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ
با معجزات من و سستی مکنید در یاد اوردن من بروید سوی فرعون
إِنَّهُۥ طَغَىٰ ۝ فَقُولَا لَهُۥ قَوْلًا لَّيِّنًا لَّعَلَّهُۥ يَتَذَكَّرُ أَوْ
بدرستی که او از حد بندگی بتجاوز نمود پس بگویید او را گفتاری شامل بر نرمی و لطف تا یاد کند یا
يَخْشَىٰ ۝ قَالَا رَبَّنَآ إِنَّنَا نَخَافُ أَن يَفْرُطَ عَلَيْنَآ
بترسد گفتند ای پروردگار ما بدرستی که ما میترسیم که سابق شود بتعجیل عقاب بر ما
أَوْ أَن يَطْغَىٰ ۝ قَالَ لَا تَخَافَآ ۖ إِنَّنِى مَعَكُمَآ أَسْمَعُ وَأَرَىٰ ۝
یا از حد اعتدال بتجاوز کند گفت خدای مترسید بدرستی که من با شما ام بحفظ و نصرت می شنوم و می بینم
فَأْتِيَاهُ فَقُولَآ إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِىٓ
پس بیائید او را پس بگوئید بدرستی که ما فرستادهٔ پروردگار تو ایم پس بفرست با ما پسران
إِسْرَٰٓءِيلَ ۖ وَلَا تُعَذِّبْهُمْ ۖ قَدْ جِئْنَٰكَ بِـَٔايَةٍ مِّن رَّبِّكَ ۖ وَٱلسَّلَٰمُ
اسرائیل را و عذاب منمای ایشان را بحقیقت اوردیم بتو معجزه را از پروردگار تو و سلام بر
عَلَىٰ مَنِ ٱتَّبَعَ ٱلْهُدَىٰٓ ۝ إِنَّا قَدْ أُوحِىَ إِلَيْنَآ أَنَّ ٱلْعَذَابَ
کسی که متابعت نمود راه راست را بدرستی که ما بحقیقت وحی فرستاده شد سوی ما که عذاب
عَلَىٰ مَن كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ۝ قَالَ فَمَن رَّبُّكُمَا يَٰمُوسَىٰ ۝
بر کسی است که تکذیب نمود و اعراض کرد گفت پس کیست پروردگار شما ای موسی

قَالَ رَبُّنَا الَّذِيْٓ اَعْطٰى كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهٗ ثُمَّ هَدٰى ۞
گفت پروردگار ما آنست که داد هر چیزی را خلقت او جفت او مناسب حال او پس راه نمود

قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُوْنِ الْاُوْلٰى ۞ قَالَ عِلْمُهَا عِنْدَ
گفت فرعون برای صرف کلام موسی از موضوع سخن حال امم زمانهای گذشته گفت موسی برای قصر مسافت علم او عند

رَبِّيْ فِيْ كِتٰبٍ ۚ لَا يَضِلُّ رَبِّيْ وَلَا يَنْسَى ۞ الَّذِيْ
پروردگار من است در لوح محفوظ خطا نمیکند پروردگار من و هیچ چیز از علم او غایب نمیشود آن خدای

جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ مَهْدًا وَّسَلَكَ لَكُمْ فِيْهَا
که گردانید برای شما زمین را چون فراشی و قابل سلوک گردانید برای شما درمیان زمین

سُبُلًا وَّاَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً ۚ فَاَخْرَجْنَا بِهٖٓ
راهها را و فرو فرستاد از آسمان آبی را پس بیرون آوردیم ببسبب آن

اَزْوَاجًا مِّنْ نَّبَاتٍ شَتّٰى ۞ كُلُوْا وَارْعَوْا اَنْعَامَكُمْ ۗ
اصنافی را از جهة رویید مختلف در اغراض و اعراض خوردنی و چرانید شتر و گاو و گوسفند شمارا

اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّاُولِي النُّهٰى ۞ مِنْهَا
بدرستیکه در آنچه ذکر شد لطیفهایم دلالت است بر توحید و قدرت صانع و فرمانروا عقول را از آن زمین

خَلَقْنٰكُمْ وَفِيْهَا نُعِيْدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ
آفریدیم شما را و در آن باز گردانیم شما را و از آن بیرون آریم شما

تَارَةً اُخْرٰى ۞ وَلَقَدْ اَرَيْنٰهُ اٰيٰتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ
یکبار دیگر بدرستیکه بخودیم او را معجزات ما همه آن پس تکذیب کرد

وَاَبٰى ۞ قَالَ اَجِئْتَنَا لِتُخْرِجَنَا مِنْ اَرْضِنَا بِسِحْرِكَ يٰمُوْسٰى
و امتناع نمود گفت آیا آمدی ما را تا بیرون کنی ما را از زمین ما بجادوی تو ای موسی

فَلَنَاْتِيَنَّكَ بِسِحْرٍ مِّثْلِهٖ فَاجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ
پس هرآینه آریم تو جادوی مانند آن پس بپای ما درمیان ما و میان تو

مَوْعِدًا لَّا نُخْلِفُهٗ نَحْنُ وَلَآ اَنْتَ مَكَانًا سُوًى ۞ قَالَ
وعده را که خلاف نکنیم ما آنرا و نه تو جایگاهی مستوی گفت

مَوْعِدُكُمْ يَوْمُ الزِّيْنَةِ وَاَنْ يُّحْشَرَ النَّاسُ ضُحًى ۞
وقت وعده شما روز زینت و آنکه جمع کرده شوند مردم وقت چاشت

فَتَوَلّٰى فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهٗ ثُمَّ اَتٰى ۞ قَالَ لَهُمْ
پس اعراض کرد فرعون پس گرد آورد حیل را پس آمد گفت مر ایشان را

مُّوْسٰى وَيْلَكُمْ لَا تَفْتَرُوْا عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا فَيُسْحِتَكُمْ
موسی وای شما از خدای دروغ را بدید میکنید که بکلی هلاک گرداند شما را

بِعَذَابٍ ۚ وَقَدْ خَابَ مَنِ افْتَرٰى ۞ فَتَنَازَعُوْٓا اَمْرَهُمْ
بعذابی بحقیقت نومید ماند آنکه دروغ بندد پس مشورت کردند کار ایشان را

بَيْنَهُمْ وَاَسَرُّوا النَّجْوٰى ۞ قَالُوْٓا اِنْ هٰذٰنِ لَسٰحِرٰنِ
درمیان ایشان و پنهان گردانیدند راز را گفتند بدرستی این دو مرد هرآینه جادوانند

يُّرِيْدٰنِ اَنْ يُّخْرِجٰكُمْ مِّنْ اَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا
میخواهند که بیرون کنند شما را از زمین شما بجادوی ایشان

وَيَذْهَبَا بِطَرِيْقَتِكُمُ الْمُثْلٰى ۞ فَاَجْمِعُوْا كَيْدَكُمْ
و زایل کنند راه روش شما را که نیکوتر و بهتر است پس متفق شوید در مکر شما

ثُمَّ ائْتُوْا صَفًّا ۚ وَقَدْ اَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنِ اسْتَعْلٰى ۞
پس بیایید حال آنکه صف زده باشید بدرستی که رستگار شد امروز هر آنکه غالب شد

قَالُوْا يٰمُوْسٰٓى اِمَّآ اَنْ تُلْقِيَ وَاِمَّآ اَنْ نَّكُوْنَ اَوَّلَ
گفتند ای موسی یا آنکه بیفکنی تو عصا را یا آنکه باشیم ما نخست

مَنْ اَلْقٰى ۞ قَالَ بَلْ اَلْقُوْا ۚ فَاِذَا حِبَالُهُمْ وَعِصِيُّهُمْ
آنکه افکند اسباب را گفت بلکه شما بیفکنید پس ناگاه ریسمانهای ایشان و عصاهای ایشان

يُخَيَّلُ اِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ اَنَّهَا تَسْعٰى ۞ فَاَوْجَسَ
نموده میشد سوی او از جادوی ایشان که آنها همی جهند میرود پس اضمار کرد

فِيْ نَفْسِهٖ خِيْفَةً مُّوْسٰى ۞ قُلْنَا لَا تَخَفْ اِنَّكَ اَنْتَ
در نفس خود ترسی موسی گفتیم مترس بدرستی که تو

الْاَعْلٰى ۞ وَاَلْقِ مَا فِيْ يَمِيْنِكَ تَلْقَفْ مَا صَنَعُوْا ۭ اِنَّمَا
غالب تر و بینداز آنچه در دست راست تست تا ببلعد فرو برد آنرا که ساخته اند بدرستی که آنچه

صَنَعُوْا كَيْدُ سٰحِرٍ ۭ وَلَا يُفْلِحُ السّٰحِرُ حَيْثُ اَتٰى ۞
ساخته اند حیلت جادوی است و رستگاری نیابد جادوی هرجا که آید

فَأُلْقِيَ السَّحَرَةُ سُجَّدًا قَالُوٓا اٰمَنَّا بِرَبِّ هٰرُوْنَ وَمُوْسٰى ۝
پس افکنده شدند جادوان سجده آرندگان گفتند بگرویدیم بپروردگار هارون وموسی

قَالَ اٰمَنْتُمْ لَهٗ قَبْلَ اَنْ اٰذَنَ لَكُمْ ۭ اِنَّهٗ لَكَبِيْرُكُمُ
گفت فرعون ایمان آوردید برای بخواو پیش ازانکه دستوری دهم شمارا بدستیاو مرانیه بزرگ شماست

الَّذِيْ عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ ۚ فَلَاُقَطِّعَنَّ اَيْدِيَكُمْ وَ
که اموزانید شمارا جادوی پس مرانیه ببرم دستهاء شمارا و

اَرْجُلَكُمْ مِّنْ خِلَافٍ وَّلَاُصَلِّبَنَّكُمْ فِيْ جُذُوْعِ
پایهاء شمارا ازجانب مخالف ومرانیه مصلب گردانیم شمارا درتنهاء

النَّخْلِ ۡ وَلَتَعْلَمُنَّ اَيُّنَآ اَشَدُّ عَذَابًا وَّاَبْقٰى ۝ قَالُوْا لَنْ
درخت خرما ومرانیه دانید که کدام یک ازمن وازموسی سخت تریم بعذاب ودیرتر نگذاریم مرا

نُّؤْثِرَكَ عَلٰي مَا جَاۗءَنَا مِنَ الْبَيِّنٰتِ وَالَّذِيْ فَطَرَنَا فَاقْضِ
اختیار نکنیم ترا برانچه امد بما از ظاهر برصدق موسی بحجتانکس که آفرید ما را پس حکم کن

مَآ اَنْتَ قَاضٍ ۭ اِنَّمَا تَقْضِيْ هٰذِهِ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا ۝ اِنَّآ اٰمَنَّا
انچه تو حکم کننده بدستی حکم کنی در زندگانی این جهان بدستی ما بایمان اوردیم

بِرَبِّنَا لِيَغْفِرَ لَنَا خَطٰيٰنَا وَمَآ اَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ ۭ
بپروردگار خود تا امرزد برای ما گناهان ما را وانچه بخلاف ارادت ما بران داشتی ازجادو

وَاللّٰهُ خَيْرٌ وَّاَبْقٰى ۝ اِنَّهٗ مَنْ يَّاْتِ رَبَّهٗ مُجْرِمًا فَاِنَّ
وخدای بهتر ست وپاینده تر بعقاب بدستی که هر که ایدبحضرت پروردگار کار او بدوزخ

لَهٗ جَهَنَّمَ ۭ لَا يَمُوْتُ فِيْهَا وَلَا يَحْيٰى ۝ وَمَنْ يَّاْتِهٖ مُؤْمِنًا
او مر اورا دوزخ نمیرد دران که برهد وزنده زندگی نیکو وهر که اید باو حال انکه ایمان اورده

قَدْ عَمِلَ الصّٰلِحٰتِ فَاُولٰۗىِٕكَ لَهُمُ الدَّرَجٰتُ الْعُلٰى ۝
بحقیقت کرده کارهاء نیک ایشانند که مرایشانراست مراتب بلندتر

جَنّٰتُ عَدْنٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ
بوستانها عدن نام که میرود از فرود اشجار آن جویها

خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ۭ وَذٰلِكَ جَزٰۗؤُا مَنْ تَزَكّٰى ۝
حال انکه جاویدیانند دران وان پاداش انکس است که پاک بود از گناه

وَلَقَدْ اَوْحَيْنَآ اِلٰى مُوْسٰٓى اَنْ اَسْرِ بِعِبَادِيْ فَاضْرِبْ
بحقیقت وحی فرستادیم سوی موسی که ببر بندگان مرا پس پدید کن

لَهُمْ طَرِيْقًا فِي الْبَحْرِ يَبَسًا ۙ لَّا تَخٰفُ دَرَكًا وَّلَا تَخْشٰى ۝
برایشان راهی در دریا راهی خشک حال انکه نترسی از رسیدن فرعون شما واز غرقه شدن

فَاَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ بِجُنُوْدِهٖ فَغَشِيَهُمْ مِّنَ الْيَمِّ
پس ازپی درامد ایشانرا فرعون بالشکرهاء خود پس رسید بایشان از دریا

مَا غَشِيَهُمْ ۭ وَاَضَلَّ فِرْعَوْنُ قَوْمَهٗ وَمَا هَدٰى ۝
انچه رسید ونمود فرعون گروه خودرا وراه

يٰبَنِيْٓ اِسْرَاۗءِيْلَ قَدْ اَنْجَيْنٰكُمْ مِّنْ عَدُوِّكُمْ
ای پسران یعقوب بحقیقت رهانیدیم شمارا از دشمنان شما

وَوٰعَدْنٰكُمْ جَانِبَ الطُّوْرِ الْاَيْمَنَ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكُمْ
ووعده دادیم بشما جهة کوه طور که بدست راست رونده است ازنزدیکی شام وفرو فرستادیم برشما

الْمَنَّ وَالسَّلْوٰى ۝ كُلُوْا مِنْ طَيِّبٰتِ مَا رَزَقْنٰكُمْ
ترنجبین ومرغ بودنی را بخورید از حلالها انچه روزی دادیم شمارا

وَلَا تَطْغَوْا فِيْهِ فَيَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبِيْ ۚ وَمَنْ يَّحْلِلْ
وازحد درمگذرید درباب انچه واجب شود برشما خشم من ومرانچه واجب

عَلَيْهِ غَضَبِيْ فَقَدْ هَوٰى ۝ وَاِنِّيْ لَغَفَّارٌ لِّمَنْ تَابَ
شود برو ارادت عقوبت من بدستی که هلاک شد بدستی که من مرانیه ام امرزنده ام مر انکس را که توبه

وَاٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدٰى ۝ وَمَآ اَعْجَلَكَ
وایمان اورد وکار نیکو پس ثابت بود بران وبه بشتاب اوردترا

عَنْ قَوْمِكَ يٰمُوْسٰى ۝ قَالَ هُمْ اُولَاۗءِ عَلٰٓى اَثَرِيْ
از گروه تو ای موسی گفت ایشان اینهااند بر عقب من

وَعَجِلْتُ اِلَيْكَ رَبِّ لِتَرْضٰى ۝ قَالَ فَاِنَّا قَدْ فَتَنَّا
وشتاب نمودم سوی حضرت ای پروردگار برای طلب رضای تو گفت پس بدستی ما ابتدا نمودیم بامتحان

قَوْمَكَ مِنْۢ بَعْدِكَ وَاَضَلَّهُمُ السَّامِرِيُّ ۝
گروه ترا پس از امدن تو وسبب ضلالت ایشان شد سامری بتبیله از بنی اسرائیل معروف بسامری

فَرَجَعَ مُوسٰٓى اِلٰى قَوْمِهٖ غَضْبَانَ اَسِفًا ۚ قَالَ
پس بازگشت موسی با قوم خود خشمگین اندوهناک گفت
يٰقَوْمِ اَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ وَعْدًا حَسَنًا ۭ اَفَطَالَ
ای قوم من آیا وعده نداد شما را پروردگار شما وعدهٔ نیکو بدادن توریة پس دراز شد
عَلَيْكُمُ الْعَهْدُ اَمْ اَرَدْتُّمْ اَنْ يَّحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ
بر شما مدة مفارقت من یا نه خواستید که ثابت شود بر شما ارادت عذابی
مِّنْ رَّبِّكُمْ فَاَخْلَفْتُمْ مَّوْعِدِيْ ۝ قَالُوْا مَآ اَخْلَفْنَا
از پروردگار شما پس خلاف کردید زمان وعدهٔ مرا گفتند خلاف نکردیم
مَوْعِدَكَ بِمَلْكِنَا وَلٰكِنَّا حُمِّلْنَآ اَوْزَارًا مِّنْ زِيْنَةِ
وقت وعدهٔ ترا باختیار ما ولیکن ما برداشتیم اثقالی از زیور
الْقَوْمِ فَقَذَفْنٰهَا فَكَذٰلِكَ اَلْقَى السَّامِرِيُّ
گروه فرعون پس افکندیم آنرا در آتش سامری پس همچنان افکند سامری نیز همچنان
فَاَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَّهٗ خُوَارٌ ۚ فَقَالُوْا هٰذَآ
پس بیرون آورد برای ایشان گوساله را تنی که از او بود صورتی پس گفتند این
اِلٰهُكُمْ وَاِلٰهُ مُوْسٰى فَنَسِيَ ۭ اَفَلَا يَرَوْنَ اَلَّا يَرْجِعُ
خدای شما و خدای موسی است پس فراموش کرد موسی خدای را آیا پس نمی‌بینند که نمی‌گردد
اِلَيْهِمْ قَوْلًا ۙ وَّلَا يَمْلِكُ لَهُمْ ضَرًّا وَّلَا نَفْعًا ۝ وَ
سوی ایشان هیچ جوابی و مالک نتواند برای ایشان هیچ زیانی و نه هیچ سودی را
لَقَدْ قَالَ لَهُمْ هٰرُوْنُ مِنْ قَبْلُ يٰقَوْمِ اِنَّمَا فُتِنْتُمْ
و بتحقیق گفت مر ایشانرا هارون پیش از رجوع موسی ای قوم من جز این نیست که ابتلا کرده شدید
بِهٖ ۚ وَاِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمٰنُ فَاتَّبِعُوْنِيْ وَاَطِيْعُوْٓا اَمْرِيْ ۝ قَالُوْا لَنْ نَّبْرَحَ
بدین گوساله و بدرستی که پروردگار شما خدای بخشاینده است پس متابعت نمایید مرا و طاعت دارید فرمان مرا گفتند هرگز نباشیم
عَلَيْهِ عٰكِفِيْنَ حَتّٰى يَرْجِعَ اِلَيْنَا مُوْسٰى ۝ قَالَ يٰهٰرُوْنُ
بر عبادت او ثابت و مقیم تا باز گردد سوی ما موسی گفت ای هارون
مَا مَنَعَكَ اِذْ رَاَيْتَهُمْ ضَلُّوْٓا ۙ اَلَّا تَتَّبِعَنِ ۭ اَفَعَصَيْتَ اَمْرِيْ
چه مانع آمد ترا چون دیدی ایشانرا که گمراه شدند که متابعت نمی‌نمایی مرا آیا پس عاصی شدی فرمان مرا

تتبعنی فی الوصل ج
وفی الحالین د

قَالَ يَبْنَؤُمَّ لَا تَاْخُذْ بِلِحْيَتِيْ وَلَا بِرَاْسِيْ ۚ اِنِّيْ
گفت ای پسر مادر من مگیر موی روی مرا و نه موی سر مرا بدرستی
خَشِيْتُ اَنْ تَقُوْلَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِيْٓ اِسْرَاۗءِيْلَ وَلَمْ
که من ترسیدم که گویی جدایی فکندی میان پسران یعقوب و
تَرْقُبْ قَوْلِيْ ۝ قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يٰسَامِرِيُّ ۝ قَالَ بَصُرْتُ
انتظار نکردی گفتار مرا گفت موسی چه بود مطلوب تو ای سامری گفت دانا شدم
بِمَا لَمْ يَبْصُرُوْا بِهٖ فَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِّنْ اَثَرِ
بآنچه دانا نشدند دیدان بآن از خاصیت خاک سم اسب جبرئیل پس قبض کردم قبضه‌ای بمقدار انچه بگیرند از خاک سم اسب جبرئیل
الرَّسُوْلِ فَنَبَذْتُهَا وَكَذٰلِكَ سَوَّلَتْ لِيْ نَفْسِيْ ۝ قَالَ
پس افکندم آنرا بعجل و همچنان آسان گردانید برای من نفس امارة گفت
فَاذْهَبْ فَاِنَّ لَكَ فِي الْحَيٰوةِ اَنْ تَقُوْلَ لَا مِسَاسَ ۡ
پس برو بدرستی که ترا در زندگانی تو اینست که گویی هرگز
وَاِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَّنْ تُخْلَفَهٗ ۚ وَانْظُرْ اِلٰٓى اِلٰهِكَ
و بدرستی که ترا وعده‌ایست که خلاف نکند آنرا و بنگر سوی خدای
الَّذِيْ ظَلْتَ عَلَيْهِ عَاكِفًا ۭ لَنُحَرِّقَنَّهٗ ثُمَّ
که گشتی بر عبادت آن البته بسوزانیم آنرا سوده سوده پس
لَنَنْسِفَنَّهٗ فِي الْيَمِّ نَسْفًا ۭ اِنَّمَآ اِلٰهُكُمُ اللّٰهُ الَّذِيْ
بر باد دهیم آنرا در دریا بر باد دادنی بدرستی که خدای شما معبود بیست که
لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۭ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ۝ كَذٰلِكَ
هیچ خدای نیست مگر او شامل است هر چیزی را بدانش همچنان
نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ اَنْۢبَاۗءِ مَا قَدْ سَبَقَ ۚ وَقَدْ اٰتَيْنٰكَ مِنْ لَّدُنَّا
قصه میکنیم بر تو خبری از خبرها انچه گذشت و بتحقیق دادیم ترا از نزد ما
ذِكْرًا ۝ مَّنْ اَعْرَضَ عَنْهُ فَاِنَّهٗ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ
قرانی هر که اعراض کرد از آن بدرستی که او بردارد روز قیامت
وِزْرًا ۝ خٰلِدِيْنَ فِيْهِ ۭ وَسَاۗءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ حِمْلًا ۝
بار گناه جاویدان در آن و بد است مر ایشانرا روز قیامت

يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّوْرِ وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمِيْنَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًا
روز دمیده شود در صور و برانگیزیم گناه کاران را روز آن کبود چشمان
يَتَخَافَتُوْنَ بَيْنَهُمْ اِنْ لَّبِثْتُمْ اِلَّا عَشْرًا نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَا
آهسته گویند میان ایشان نه درنگ کردید مگر ده شبانروز ما داناتریم
يَقُوْلُوْنَ اِذْ يَقُوْلُ اَمْثَلُهُمْ طَرِيْقَةً اِنْ لَّبِثْتُمْ اِلَّا يَوْمًا
میگویند چون گوید بهترین ایشان بسیرت نه درنگ کردند مگر روزی
وَيَسْئَلُوْنَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّيْ نَسْفًا
و ترا میپرسند از کوهها پس بگو برباد دهد آنرا پروردگار من برباد دادنی
فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا لَّا تَرٰى فِيْهَا عِوَجًا
پس بگذارد آنرا هموار حال آنکه زمین بود مستوی نه بینی در آن هیچ انحرافی
وَّلَا اَمْتًا يَوْمَئِذٍ يَّتَّبِعُوْنَ الدَّاعِيَ لَا عِوَجَ لَهٗ
و نه زیر بالایی در آن روز متابعت نمایند دعوت خواننده را هیچ انحراف نسبت باو
وَخَشَعَتِ الْاَصْوَاتُ لِلرَّحْمٰنِ فَلَا تَسْمَعُ اِلَّا هَمْسًا
و آرمیده شود آوازها برای خدای بخشاینده پس نشنوی مگر آوازهای
يَوْمَئِذٍ لَّا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ اِلَّا مَنْ اَذِنَ لَهُ
در آن روز سود نکند خواهش مگر آنرا که دستوری داده بود برای او
الرَّحْمٰنُ وَرَضِيَ لَهٗ قَوْلًا يَعْلَمُ مَا بَيْنَ
خدای بخشاینده و پسندیده باشد برای او قولی که گفته شهادت دهند آنرا که مقدم است
اَيْدِيْهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيْطُوْنَ بِهٖ
از احوال خلایق و از آله مستقبلت و شامل نشوند بمعلومات خدای
عِلْمًا وَعَنَتِ الْوُجُوْهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّوْمِ
بدانش و دلیل شود رویهای عاصیان برای زنده پاینده
وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا وَمَنْ يَّعْمَلْ مِنَ
و بحقیقت ناامید است هر که برداشت نقل شرک را هر که کند چیزی از
الصّٰلِحٰتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا يَخَافُ ظُلْمًا وَّلَا هَضْمًا
کارهای نیکو و او با ایمان بود نترسد از نقصان از حسنات و نه از

وَكَذٰلِكَ اَنْزَلْنٰهُ قُرْاٰنًا عَرَبِيًّا وَّصَرَّفْنَا فِيْهِ مِنَ
و همچنان نکه ان آیات فرستادیم فرستادیم مجموع قرآن را بلغة عرب و مکرر آوردانیدیم در آن چیزی از
الْوَعِيْدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُوْنَ اَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا فَتَعٰلَى
وعید شاید ایشان اجتناب نمایند یا بدیدارد برای ایشان پندی پس برتر است
اللّٰهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْاٰنِ مِنْ قَبْلِ اَنْ
خدای پادشاه براستی و شتاب منمای بخواندن قرآن پیش از آنکه
يُّقْضٰٓى اِلَيْكَ وَحْيُهٗ وَقُلْ رَّبِّ زِدْنِيْ عِلْمًا وَلَقَدْ
گذارده شود سوی تو وحی او و بگو ای پروردگار من فزون گردان مرا دانش و بحقیقت
عَهِدْنَآ اِلٰٓى اٰدَمَ مِنْ قَبْلُ فَنَسِيَ وَلَمْ نَجِدْ لَهٗ عَزْمًا
فرمودیم آدم را باجتناب از اکل شجره پس فراموش کرد و نیافتیم مر او را عزیمتی بر محافظت
وَاِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوْا لِاٰدَمَ فَسَجَدُوْٓا اِلَّآ اِبْلِيْسَ
و یاد کن چون گفتیم فرشتگان را سجده کنید آدم را پس سجده بردند مگر ابلیس
اَبٰى فَقُلْنَا يٰٓاٰدَمُ اِنَّ هٰذَا عَدُوٌّ لَّكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا
ابا کرد پس گفتیم ای آدم بدستی این دشمن است مر ترا و مر زن ترا پس
يُخْرِجَنَّكُمَا مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقٰى اِنَّ لَكَ اَلَّا تَجُوْعَ فِيْهَا
بیرون کند شما را از بهشت که رنجه شوی بسبب تحصیل معاش بدرستی که مر ترا آنست که گرسنه نشوی در آن
وَلَا تَعْرٰى وَاَنَّكَ لَا تَظْمَؤُا فِيْهَا وَلَا تَضْحٰى فَوَسْوَسَ
و نه برهنه شوی و آنکه تشنه نمانی در آن و نه حرارت آفتاب یابی پس بدرستی وسوسه کرد
اِلَيْهِ الشَّيْطٰنُ قَالَ يٰٓاٰدَمُ هَلْ اَدُلُّكَ عَلٰى شَجَرَةِ الْخُلْدِ
سوی او دیو گفت ای آدم هیچ دلیل شوم ترا بر درخت جاودانی
وَمُلْكٍ لَّا يَبْلٰى فَاَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتْ لَهُمَا سَوْاٰتُهُمَا
و بر پادشاهی که زایل نشود پس خوردند از آن درخت پس ظاهر شد مر ایشانرا عورت ایشان
وَطَفِقَا يَخْصِفٰنِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَّرَقِ الْجَنَّةِ وَعَصٰٓى اٰدَمُ
و در ایستادند می پوشانند بر تن خود برای پوشش چیزی از برگهای درخت بهشت و نافرمانی آدم
رَبَّهٗ فَغَوٰى ثُمَّ اجْتَبٰهُ رَبُّهٗ فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدٰى
پروردگار خود را پس از زیاده منهاب انحراف نمود پس برگزید او را پروردگار او پس توبه پذیرفت از او و توفیق خود برخاطب

تعرى ٤ لمن قرا والك بكسر الالف

تظنوا على رسم الامام

تغفى وحيه ب

ع ١١

الملئكة د

عشر ١٢

عشر ١١

فلا تخف د

قَالَ اهْبِطَا مِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَإِمَّا

گفت خدای فرود روید ازان همه بعضی ذریات شما مر بعضی را دشمن پس اگر

يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا

آید بشما از من راه نمودنی پس هر که متابعت نماید شریعت مرا منحرف نشود از

يَشْقَىٰ وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا

بدبالان ماخود شقاوت و هر که اعراض از شریعت من بدستی که مر او راست زندگانی نه بآرام

وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَىٰ قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي

و برانگیزانیم او را روز قیامت نابینا گفت ای پروردگار من چرا برانگیزانیدی مرا

أَعْمَىٰ وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا قَالَ كَذَٰلِكَ أَتَتْكَ آيَاتُنَا

نابینا و بدرستی که بودم بینا گفت همچنان آمدند ترا آیتهای ما

فَنَسِيتَهَا وَكَذَٰلِكَ الْيَوْمَ تُنْسَىٰ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي مَنْ

پس ترک عمل کردی بدان و همچنان امروز ترک کرده شوی بدان نابینا و همچنان پاداش دهیم ما را

أَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِآيَاتِ رَبِّهِ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَدُّ

که از حد تجاوز کند و ایمان نیارد بآیتهای پروردگار خود و هر آینه عذاب آن جهان سخت تر

وَأَبْقَىٰ أَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ

و پایدار تر است آیا پس راه ننمود ایشانرا که چند هلاک کردانیدیم پیش از ایشان از

الْقُرُونِ يَمْشُونَ فِي مَسَاكِنِهِمْ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ

گروهها که میروند در دیار ایشان بدرستی که در آنچه هر آینه دلایلی

لِأُولِي النُّهَىٰ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ

مر خداوندان عقول را و اگر نه حکمی بودی سابق تاخیر عذاب از پروردگار تو

لَكَانَ لِزَامًا وَأَجَلٌ مُسَمًّى فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَ

هر آینه بودی عذاب عاجل ملازم ایشان و اگر نه وقتی معلوم بودی پس شکیبائی نمای بر آنچه میگویند و

سَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا

بپاکی یاد کن حال آنکه ستایش پروردگار تو پیش از برآمدن آفتاب یعنی نماز بامداد و پیش از فرو شدن آن یعنی

وَمِنْ آنَاءِ اللَّيْلِ فَسَبِّحْ وَأَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضَىٰ

و از ساعات شب پس نماز گذار یعنی نماز خفتن و در دو طرف روز یعنی نماز بامداد و نماز دیگر و نماز شام تا

وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ

و مپایند دو چشم ترا سوی آنچه برخورداری دادیم بآن اصنافی را از کفار

زَهْرَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ وَرِزْقُ رَبِّكَ

زینت زندگانی این جهان تا شبه امتحان نمائیم ایشانرا در و ثواب پروردگار تو

خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ

بهتر و دایم تر و فرمای کسان ترا بنماز و صبور باش

عَلَيْهَا لَا نَسْأَلُكَ رِزْقًا نَحْنُ نَرْزُقُكَ وَالْعَاقِبَةُ

بر تکلیف آن نمیخواهیم از تو روزی دادن تو را و اهل تو ما روزی میرسانیم و خانه همیشه

لِلتَّقْوَىٰ وَقَالُوا لَوْلَا يَأْتِينَا بِآيَةٍ مِنْ رَبِّهِ أَوَلَمْ

مر پرهیزگاری را و گفتند چرا نمی آرد ما را معجزه از پروردگار او آیا نیامد

تَأْتِهِمْ بَيِّنَةُ مَا فِي الصُّحُفِ الْأُولَىٰ وَلَوْ أَنَّا

بایشان حجت آنچه در کتب پیشین است و اگر ما

أَهْلَكْنَاهُمْ بِعَذَابٍ مِنْ قَبْلِهِ لَقَالُوا رَبَّنَا لَوْلَا

هلاک کردانیدی ایشانرا بعذابی پیش از آنکه بیامد پیغمبر نزدیک ما گفتند ای پروردگار ما چرا

أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَذِلَّ

نفرستادی سوی ما پیغمبری را که متابعت نمودیمی آیتهای ترا پیش از آنکه ذلیل شویم

وَنَخْزَىٰ قُلْ كُلٌّ مُتَرَبِّصٌ فَتَرَبَّصُوا فَسَتَعْلَمُونَ

و فضیحت یابیم بگو هر یک انتظار کشنده است پس انتظار کشید پس زود باشد که بدانید

مَنْ أَصْحَابُ الصِّرَاطِ السَّوِيِّ وَمَنِ اهْتَدَىٰ

که کیست اهل طریق مستقیم و کیست موصوف بهدایت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

نزدیك شد مرای مردمان وقت حساب ایشان وایشان در بی خبری اند

مُعْرِضُونَ ۝ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرٍ مِنْ رَبِّهِمْ

اعراض کنندہ از تامل وران باب نیاید بایشان هیچ بعضی از قرآن از نزد پروردگار ایشان

مُحْدَثٍ إِلَّا اسْتَمَعُوهُ وَهُمْ يَلْعَبُونَ ۝

نو درنزول ملک شنیدند آنرا حال انکه ایشان استهزا میکنند بآن

لَاهِيَةً قُلُوبُهُمْ ۗ وَأَسَرُّوا النَّجْوَى ۖ الَّذِينَ

حال انکه بی خبرست دلهاء ایشان ونهان کردند ان رازرا انانکه

ظَلَمُوا هَلْ هَٰذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ ۖ أَفَتَأْتُونَ

ستم کردند که هیچ هست این محمد ملک مانند شما ایا قبول میکنید

السِّحْرَ وَأَنْتُمْ تُبْصِرُونَ ۝ قَالَ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ

جادو ویرا وحال انکه می بینید شما امارات بلکه پروردگار من میداند مرگفتار انرا

فِي السَّمَاءِ ۖ وَالْأَرْضِ ۖ وَهُوَ

در اسمان وزمین واوست شنوا ودانا

بَلْ قَالُوا أَضْغَاثُ أَحْلَامٍ ۖ بَلِ افْتَرَاهُ

نه انکه گفتند این قرآن شوریدهاء خوابهاست نه انکه ساخت ازا محمد از خود

بَلْ هُوَ شَاعِرٌ ۖ فَلْيَأْتِنَا بِآيَةٍ كَمَا

نه انکه او گوینده سخنان مخیل است گویا بیارد ما معجزه را چنانچه

أُرْسِلَ الْأَوَّلُونَ ۝ مَا آمَنَتْ قَبْلَهُمْ مِنْ

فرستادند پیشینیان نگرویدند پیش ازایشان هیچ

قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا ۖ أَفَهُمْ يُؤْمِنُونَ ۝ وَمَا

اهل دیهی که هلاک کردانیدیم انانرا ایا این کفار عرب بانکه ستینده ترند گروند ونفرستادیم

أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ إِلَّا رِجَالًا نُوحِي إِلَيْهِمْ

پیش از زمان تو ملک مردانی را نه زنانرا که وحی فرستاده سوی ایشان

فَسْئَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

پس بپرسید از اهل دانش کتب منزله بر اوایل الکه شما که نمیدانید

قُلْ رَبِّي ادج ص

قال ربی مصحف الشام

وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَدًا لَا يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ

وگردانیدیم آن پیمبرانرا اهل ایمان که نخورند غذا

وَمَا كَانُوا خَالِدِينَ ۝ ثُمَّ صَدَقْنَاهُمُ الْوَعْدَ

وبودند جاودانه در دنیا پس راست کردیم ایشانرا در وعده

فَأَنْجَيْنَاهُمْ وَمَنْ نَشَاءُ ۖ وَأَهْلَكْنَا الْمُسْرِفِينَ

پس رهانیدیم ایشانرا وانکه خواستیم ازیشان وهلاک کردانیدیم از حد اعتدال درگذشتگانرا

لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ ۖ

بحقیقت که فرو فرستادیم سوی شما ای قریش کتابی که درانست شرف شما وبیان مصالح دین ودنیا

أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝ وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْ

ایا پس در نمی یابید وچندا که شکستیم وبیخ کردانیدیم اهل شهرهایی که بودند

ظَالِمَةً وَأَنْشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا آخَرِينَ ۝ فَلَمَّا

ستمکاران برخود ونو پدید کردیم پس از اهلاک ایشان گروهی دیگرانرا پس چون

أَحَسُّوا بَأْسَنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَرْكُضُونَ ۖ

مشاهده کردند شدة عذاب مارا ناگهان ایشان ازان دیار شتاب میگریختند

لَا تَرْكُضُوا وَارْجِعُوا إِلَىٰ مَا أُتْرِفْتُمْ فِيهِ

گفتند ایشانرا مگریزید وبازگردید بانچه نعم گردانیدند شمارا دران

وَمَسَاكِنِكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْأَلُونَ ۝

وبادیهاء شما تا مگر شمارا پرسند ازشما نچه وچشم انچه نفاذ امر بدان تعلق دارد

قَالُوا يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ۝ فَمَا

گفتند ای وای ما بدستی که ما بودیم ستمکاران برخود پس نبود

زَالَتْ تِلْكَ دَعْوَاهُمْ حَتَّىٰ

ان ندا وواویلا خواندن ایشان تا انکه

جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا خَامِدِينَ ۝ وَمَا خَلَقْنَا

گردانیدیم ایشانرا مانند زرع درودهء بی حس وحرکت ونیافریدیم

السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَاعِبِينَ

آسمانرا وزمین را وانچه میان هردو است از بازیچه کنندگان حال انکه نه بودیم

لَوْ أَرَدْنَآ أَنْ نَّتَّخِذَ لَهْوًا لَّاتَّخَذْنٰهُ مِنْ لَّدُنَّآ إِنْ
الرخواستی له لیدیم ازاله مشغول بر حلتی بود مرانیه لوفتیمی ازا از نزد ما اگر
كُنَّا فٰعِلِيْنَ ۝ بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهٗ
بودیمی کنندان جنازا نه شتعلی میکردانیم ملت وصواب رعیت وقبیح میکند کنی جوانجه جوانجه جوانجه
فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ ۚ وَلَكُمُ الْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُوْنَ ۝
پس ناگهان ان باطل زایل شونده است ومرشماراست وای ازانچه صفت میکنید خدارا بان ناحق
وَلَهٗ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَمَنْ عِنْدَهٗ لَا يَسْتَكْبِرُوْنَ
ومراوراست هرکه در اسمانهاست وزمین وانانکه نزدان اند تکبر نمی نمایند
عَنْ عِبَادَتِهٖ وَلَا يَسْتَحْسِرُوْنَ ۝ يُسَبِّحُوْنَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ
از پرستیدن او وریجه نمی شمرند خودرا دران تسبیح میکنند درشب وروز
لَا يَفْتُرُوْنَ ۝ أَمِ اتَّخَذُوْٓا اٰلِهَةً مِّنَ الْأَرْضِ هُمْ
سست نمی شوند یا گرفتند خدایانی از زمین که
يُنْشِرُوْنَ ۝ لَوْ كَانَ فِيْهِمَآ اٰلِهَةٌ إِلَّا اللّٰهُ لَفَسَدَتَا ۚ
زنده گردانند اموات را اگر بودی دراسمان وزمین خدایانی جز معبود بسزا مرانیه بر هرچه نیکو تر باشد
فَسُبْحٰنَ اللّٰهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُوْنَ ۝ لَا يُسْـَٔلُ
پس پاکست خدای پروردگار عرش ازانچه صفت میکنند پرسیده نشود
عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْـَٔلُوْنَ ۝ أَمِ اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِهٖٓ اٰلِهَةً
ازانچه میکند واینان پرسیده شوند از افعال واقوال خود یا گرفتند خدایان دیگر را
قُلْ هَاتُوْا بُرْهَانَكُمْ ۚ هٰذَا ذِكْرُ مَنْ مَّعِيَ وَذِكْرُ
بگو بیارید حجت شمارا این وحی که واردست ازاب موعظت انکس است که ازامت من
مَنْ قَبْلِيْ ۚ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ الْحَقَّ فَهُمْ مُّعْرِضُوْنَ
انانکه پیش ازمن بودند نه که بیشتر ایشان نمیدانند حق را که وجوب توحید است واینان اعراض کنندگانند
وَمَآ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَّسُوْلٍ إِلَّا نُوْحِيْٓ إِلَيْهِ أَنَّهٗ
ونفرستادیم بیش ازتو هیچ پیغمبران فرستاده مگر که وحی فرستاده شد بطوی او که
لَآ إِلٰهَ إِلَّآ أَنَا فَاعْبُدُوْنِ ۝
هیچ خدایی نیست مگر من پس بپرستید مرا

عشر ۲

وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمٰنُ وَلَدًا
وگفتند گرفت بگرفت خدای بخشاینده فرزندی
سُبْحٰنَهٗ ۚ بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُوْنَ ۝ لَا يَسْبِقُوْنَهٗ
پاکست او نه که ملایکه بندگانی اند مخصوص باکرام وتقرب متابعت نمیکنند او را
بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهٖ يَعْمَلُوْنَ ۝ يَعْلَمُ مَا
بگفتار واینان بفرمان او کار میکنند میداند آنرا که
بَيْنَ أَيْدِيْهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُوْنَ ۝
ازاحوال ایشان وانچه تاخرست وشفاعت نکنند
إِلَّا لِمَنِ ارْتَضٰى وَهُمْ مِّنْ خَشْيَتِهٖ مُشْفِقُوْنَ ۝ وَ
مگر برای انکه خواهد خدای واینان ازهیبت جلال او خائفند و
مَنْ يَّقُلْ مِنْهُمْ إِنِّيْٓ إِلٰهٌ مِّنْ دُوْنِهٖ فَذٰلِكَ
هرکه گوید ازملایکه بدرستی که من خدایم جزمعبود بسزا پس انکس
نَجْزِيْهِ جَهَنَّمَ ۚ كَذٰلِكَ نَجْزِي الظّٰلِمِيْنَ ۝
بازپاداش دهیم اورا دوزخ همچنان پاداش دهیم ستمکاران را
أَوَلَمْ يَرَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا أَنَّ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ
ایا ندیدند انانکه کافر شدند بدرستی که اسمانها یعنی ابرها وزمین
كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنٰهُمَا ۚ وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَآءِ
بودند بسته بجسم بعد انکه شکافته کردانیدیم صلب وصحت بی فرجه پس
كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ ۚ أَفَلَا يُؤْمِنُوْنَ ۝ وَجَعَلْنَا فِي
هرچیزی زنده را از حیات یا از کائنات جون حیوان ایا پس نمیگروید وپدید کردیم دران
الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيْدَ بِهِمْ وَجَعَلْنَا فِيْهَا
زمین کوههای ثابت تا در اضطراب نیاورد ایشانرا وپدید کردیم دران
فِجَاجًا سُبُلًا لَّعَلَّهُمْ يَهْتَدُوْنَ ۝ وَجَعَلْنَا السَّمَآءَ
حال انکه گشاده راهها تا راه یابند ایشان بمصالح وگردانیدیم اسمانرا
سَقْفًا مَّحْفُوْظًا ۚ وَهُمْ عَنْ اٰيَاتِهَا مُعْرِضُوْنَ ۝
سقفی نگاه داشته شده از وقوع بر زمین واینان از دلایل عجیب ان روگردانند

ع ۱۲

المرید رسم مصحف مکه

عشر ۳

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ط
واوست انکه افرید شب را وروز را وافتاب را وماه را
كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ۝ وَمَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِّنْ قَبْلِكَ
هریك از ایشان ودیگر در سپر میکنند ونیافریدیم برای هیچ آدمی پیش از تو
الْخُلْدَ ط أَفَإِنْ مِّتَّ فَهُمُ الْخَالِدُونَ ۝ كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ
جاودانی در دنیا ایا پس اگر بمیری پس ایشان جاودانند هر تنی چشندهٔ
الْمَوْتِ ط وَنَبْلُوكُمْ بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً ط وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ
المرمفارقت روح است وبسودت ازمایش میکنیم شما را بدی ونیکی بجهة صبر امتحانی وباجلها بازگردانند شما
وَإِذَا رَآكَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِن يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا
وچون ببینند ترا انانکه کافر شدند نگیرند ترا مگر
هُزُوًا ط أَهَٰذَا الَّذِي يَذْكُرُ آلِهَتَكُمْ ۖ وَهُم
مسخره ایا نیست انکه بدی یاد میکند خدایان شما واینان
بِذِكْرِ الرَّحْمَٰنِ هُمْ كَافِرُونَ ۝ خُلِقَ الْإِنسَانُ
بسبب یاد کردن خدای بخشاینده بروجه شایسته اینان کافرانند افریده شد جنس ادمی
مِنْ عَجَلٍ ط سَأُرِيكُمْ آيَاتِي فَلَا تَسْتَعْجِلُونِ ۝
از شتاب زود باشد که نمایم شما را از نشانهای عذاب من پس طلب شتاب مکنید
وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ
ومیگویند که وقت خواهد بود این وعده عذاب الوهیت شما ازراست گویان
لَوْ يَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا حِينَ لَا يَكُفُّونَ
اگر دانستندی انانکه کافرند ان وقت را باز نتوانند داشت
عَن وُجُوهِهِمُ النَّارَ وَلَا عَن ظُهُورِهِمْ وَلَا
از رویهای ایشان آتش را ونه از پشتهای ایشان ونه
هُمْ يُنصَرُونَ ۝ بَلْ تَأْتِيهِم بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ
ایشان یاری داده شوند نه که اید بدیشان ان اتش ناگهان پس مغلوب گرداند
فَلَا يَسْتَطِيعُونَ رَدَّهَا وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ
پس نتوانند دفع ان ونه ایشان مهلت داده شوند

وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ فَحَاقَ
وبحقیقت فسوس داشتند پیغمبران فرستاده پیش از زمان پس فرود امد
بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُم مَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ
بانانکه فسوس داشتند از ایشان جزای انچه بودند بان فسوس میکردند
قُلْ مَن يَكْلَؤُكُم بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مِنَ الرَّحْمَٰنِ ط بَلْ هُمْ
بگو کدام کس نگاه میدارد شما را شب وروز از عذاب خدای نه که ایشان
عَن ذِكْرِ رَبِّهِم مُّعْرِضُونَ ۝ أَمْ لَهُمْ آلِهَةٌ تَمْنَعُهُم
از یاد پروردگار خود ایشان اعراض کنندگانند یا نه که مر ایشانرا خدایانی که
مِّن دُونِنَا ط لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَ أَنفُسِهِمْ وَلَا هُم مِّنَّا
از عذاب ازغیر ما نمیتوانند یاری دادن درکار خود ونه ایشان ازما
يُصْحَبُونَ ۝ بَلْ مَتَّعْنَا هَٰؤُلَاءِ وَآبَاءَهُمْ حَتَّىٰ طَالَ
صحبت نیابند بلکه برخورداری دادیم اینهارا وپدران ایشانرا تا انکه دراز شد
عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ ط أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنقُصُهَا
بریشان مدت حیات ایا پس نمی بینند که ما می ایم بارادهٔ وقدرت کامله بزمین کم
مِنْ أَطْرَافِهَا ط أَفَهُمُ الْغَالِبُونَ ۝ قُلْ إِنَّمَا أُنذِرُكُم
له میکردانیم اینرا از جوانب ان ایا پس ایشان غالبند بلو بدرستی بیم مینمایم شما را
بِالْوَحْيِ ۖ وَلَا يَسْمَعُ الصُّمُّ الدُّعَاءَ إِذَا مَا يُنذَرُونَ
بفرمان خدای ونشنوند انانکه کراتند خواندن را چون بیم نمایند ایشانرا
وَلَئِن مَّسَّتْهُمْ نَفْحَةٌ مِّنْ عَذَابِ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ
وهرانینه اگر رسد ایشانرا اثری اندك از عذاب پروردگار تو هرانینه گویند
يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ۝ وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ
ای وای برما بدرستی که ما بودیم ستمکاران ونهاده گردانیم ترازوهای بعدالت را
لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا ط وَإِن كَانَ مِثْقَالَ
برای روز قیامت پس ستم نکنند تنی را چیزی واگر باشد ان عمل بوزن
حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا ط وَكَفَىٰ بِنَا حَاسِبِينَ
بکدانه از سپندان خرد حاضر اریم ان حبه را وبسنده ایم ما حساب کنندگان

ع ۹

ب

عشره

الف
ومن قراء ولا تسمع بضم التاء يقف على الوحى

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوسٰى وَهٰرُوْنَ الْفُرْقَانَ وَضِيَآءً
وبحقیقت دادیم ما موسی را وهرون را توریة وروشنی
وَّذِكْرًا لِّلْمُتَّقِيْنَ ۙ الَّذِيْنَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ
وموعظتی مر پرهیزکاران را انانکه ترسند ازعقاب پروردگار ایشان
بِالْغَيْبِ وَهُمْ مِّنَ السَّاعَةِ مُشْفِقُوْنَ ۝ وَهٰذَا
بانادیده غایب اند وایشان از اهوال قیامت خایفند وین قرآنست
ذِكْرٌ مُّبٰرَكٌ اَنْزَلْنٰهُ ۭ اَفَاَنْتُمْ لَهٗ مُنْكِرُوْنَ ۝
یاد کردن ازان بسیار منافع وفواید مرو فرستادیم ما ازانرا ایا پس شما مران قرآن واعجاز ازا انکار کنندگان اید
وَلَقَدْ اٰتَيْنَآ اِبْرٰهِيْمَ رُشْدَهٗ مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا
وبحقیقت دادیم ابرهیم را بوقت او باراه یافتن بیجوید پیش از موسی وهرون وبودیم
بِهٖ عٰلِمِيْنَ ۝ اِذْ قَالَ لِاَبِيْهِ وَقَوْمِهٖ مَا هٰذِهِ
باحوال او آنروز که گفت مر پدر خود را وقوم خود را چیست این
التَّمَاثِيْلُ الَّتِيْٓ اَنْتُمْ لَهَا عٰكِفُوْنَ ۝ قَالُوْا
صورتها که شما مر ایشانرا قایم نمایندگان اید گفتند
وَجَدْنَآ اٰبَآءَنَا لَهَا عٰبِدِيْنَ ۝ قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ
یافتیم پدران ما مر ایشانرا پرستندگان گفت بحقیقت بودید شما
اَنْتُمْ وَاٰبَآؤُكُمْ فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ۝ قَالُوْٓا
وپدران شما در گمراهی موبدا گفتند
اَجِئْتَنَا بِالْحَقِّ اَمْ اَنْتَ مِنَ اللّٰعِبِيْنَ ۝ قَالَ
ایا آمدی ما را براستی وحقیقت یا نه که تو از اهل مزاح وبازی ایید گفت
بَلْ رَّبُّكُمْ رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ الَّذِيْ
نه که پروردگار شما پروردگار آسمانها وزمین است آن
فَطَرَهُنَّ ۡ وَاَنَا عَلٰي ذٰلِكُمْ مِّنَ الشّٰهِدِيْنَ
که آفرید ایشان را وزمین را واز گواهانم ما قائمه بر آن
وَتَاللّٰهِ لَاَكِيْدَنَّ اَصْنَامَكُمْ بَعْدَ اَنْ تُوَلُّوْا مُدْبِرِيْنَ
وسوگند بخدای که شما را تدبیر نمایم باتان شما پس از انکه روی بگردانید حال انکه متوجه باشید

فَجَعَلَهُمْ جُذٰذًا اِلَّا كَبِيْرًا لَّهُمْ لَعَلَّهُمْ
پس گردانید ایشانرا بعضی قطعه قطعه مگر بزرگ مر ایشان تا مگر ایشان
اِلَيْهِ يَرْجِعُوْنَ ۝ قَالُوْا مَنْ فَعَلَ هٰذَا بِاٰلِهَتِنَآ اِنَّهٗ لَمِنَ الظّٰلِمِيْنَ
بان صنم بزرگ رجوع کنند گفتند که کرد این حال بخدایان ما که او هرآینه از ستمکاران
قَالُوْا سَمِعْنَا فَتًى يَّذْكُرُهُمْ يُقَالُ لَهٗٓ
گفتند شنیدیم جوانی یاد میکند ایشانرا که مر ایشان را نام نهاده اورا
اِبْرٰهِيْمُ ۝ قَالُوْا فَاْتُوْا بِهٖ عَلٰٓى اَعْيُنِ النَّاسِ
ابرهیم گفتند بیارید پدید اورا برحالت چشم دیدار مردم
لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُوْنَ ۝ قَالُوْٓا ءَاَنْتَ فَعَلْتَ هٰذَا
تا مگر ایشان گواهی دهند بود گفتند ایا تو کردی این حال را
بِاٰلِهَتِنَا يٰٓاِبْرٰهِيْمُ ۝ قَالَ بَلْ فَعَلَهٗ ۖ كَبِيْرُهُمْ
بخدایان ما ای ابرهیم گفت نه که کرد انرا بزرگ ایشان
هٰذَا فَسْـَٔلُوْهُمْ اِنْ كَانُوْا يَنْطِقُوْنَ ۝ فَرَجَعُوْٓا
این بزرگ پس بپرسید ایشانرا اگر هستند که سخن گویند پس رجوع نمودند
اِلٰٓى اَنْفُسِهِمْ فَقَالُوْٓا اِنَّكُمْ اَنْتُمُ الظّٰلِمُوْنَ ۝
با اندیشه خود پس گفتند بدستی که شمایید ستمکاران بوضع عبادت
ثُمَّ نُكِسُوْا عَلٰى رُءُوْسِهِمْ ۚ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا هٰٓؤُلَآءِ
پس نگونسار کردند ایشانرا بر سرهای ایشان از عبادت معاودة باعباد بحقیقت دانستی که نه اند این اصنام
يَنْطِقُوْنَ ۝ قَالَ اَفَتَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا
که سخن گویند گفت ایا میپرستید شما از غیر خدای انرا
لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْـًٔا وَّلَا يَضُرُّكُمْ ۝ اُفٍّ لَّكُمْ وَلِمَا
که سود نمیرسانند بشما هیچ چیزرا ونه زیان میرسانند شما را بتضجر وکراهت از شما وانرا
تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ ۭ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ۝ قَالُوْا
که می پرستید از غیر خدای ایا پس در نمیابید گفتند
حَرِّقُوْهُ وَانْصُرُوْٓا اٰلِهَتَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ فٰعِلِيْنَ
بسوزانید اورا ویاری نمایید خدایان شما را اگر هستید که شما بر غیرت نصرت وانتقام

اُفٍّ ح ص ش

قُلْنَا يٰنَارُ كُونِي بَرْدًا وَّسَلٰمًا عَلٰٓى اِبْرٰهِيمَ ۙ
گفتیم ما ای آتش باش بارودت وسلامت ابرمیم

وَاَرَادُوا بِهٖ كَيْدًا فَجَعَلْنٰهُمُ الْاَخْسَرِينَ ۚ
وخواستند بدو مکر وحیلت اسحاق پس گردانیدیم ایشانرا زیان کاران

وَنَجَّيْنٰهُ وَلُوطًا اِلَى الْاَرْضِ الَّتِي بٰرَكْنَا فِيهَا
وبرهانیدیم او را ولوط سوی زمین که وضع خیرات کرده ایم ما دران

لِلْعٰلَمِينَ ۞ وَوَهَبْنَا لَهٗٓ اِسْحٰقَ ۖ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً ۖ وَ
مرجهانیانرا وبخشیدیم ما مراورا اسحاق ویعقوب حال آنکه یعقوب زیادتی بود در طلب چون فرزند فرزند بود

كُلًّا جَعَلْنَا صٰلِحِينَ ۞ وَجَعَلْنٰهُمْ اَئِمَّةً
وهریک ازیشان فرزندان گردانیدیم از اهل صلاح وگردانیدیم ایشانرا مقتدایانی

يَهْدُونَ بِاَمْرِنَا وَاَوْحَيْنَآ اِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرٰتِ
که راه مینمایند دردین بفرمان ما ووحی فرستادیم سوی ایشان عمل صالحه را

وَاِقَامَ الصَّلٰوةِ وَاِيتَآءَ الزَّكٰوةِ ۚ وَكَانُوا
وبپای داشتن نماز را ودادن آنچه واجب است از مال وبودند

لَنَا عٰبِدِينَ ۞ وَلُوطًا اٰتَيْنٰهُ حُكْمًا وَّعِلْمًا
خاصه ما را پرستندگان ولوط را دادیم ماو را نبوت ودانش

وَنَجَّيْنٰهُ مِنَ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ تَّعْمَلُ
ورهانیدیم او را از اهل دیهی که بودند میکردند

الْخَبٰٓئِثَ ۗ اِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فٰسِقِينَ ۙ
کارهای ناشایست را جه ایشان بودند گروهی بیرون آمدگان از طاعت خدای

وَاَدْخَلْنٰهُ فِي رَحْمَتِنَا ۗ اِنَّهٗ مِنَ الصّٰلِحِينَ ۞
ودراوردیم اورا در اهل رحمت ما جه او از اهل صلاح بود

وَنُوحًا اِذْ نَادٰى مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهٗ
ونوح را یاد کن چون دعا کرد پیش از لوط پس اجابت فرمودیم او را

فَنَجَّيْنٰهُ وَاَهْلَهٗ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ۚ
پس رهانیدیم اورا وکسان او را از اندوه بزرگ طوفان وعجب کار

وَنَصَرْنٰهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِاٰيٰتِنَا ۗ اِنَّهُمْ
ومنصور گردانیدیم اورا از آن گروه که تکذیب نمودند معجزات ما را جه ایشان

كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَاَغْرَقْنٰهُمْ اَجْمَعِينَ ۞ وَدَاوٗدَ
بودند گروه بدی پس غرق گردانیدیم ایشانرا همه وداود را

وَسُلَيْمٰنَ اِذْ يَحْكُمٰنِ فِي الْحَرْثِ اِذْ نَفَشَتْ فِيهِ
وسلیمان را یاد کن چون حکم میکردند در قضیه زرع چون چرا کرده شب بی شبان

غَنَمُ الْقَوْمِ ۚ وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شٰهِدِينَ ۞ فَفَهَّمْنٰهَا
گوسفندان آن گروه وبودیم مر حکم داود وسلیمان وآن مخالفین را از حاضران پس فرا دل دادیم

سُلَيْمٰنَ ۚ وَكُلًّا اٰتَيْنَا حُكْمًا وَّعِلْمًا ۚ وَّسَخَّرْنَا مَعَ
سلیمان را وهریک از داود وسلیمان دادیم حکمت یعنی نبوت ودانش ورام گردانیدیم با

دَاوٗدَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ ۚ وَكُنَّا فٰعِلِينَ ۞
داود کوهها را حال آنکه تسبیح میکنند وهستیم برانچه کنندگان

وَعَلَّمْنٰهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَّكُمْ لِتُحْصِنَكُمْ مِّنْ
واموختیم اورا ساختن زره برای شما تا نگاه دارد شما را از

بَاْسِكُمْ ۚ فَهَلْ اَنْتُمْ شٰكِرُونَ ۞ وَلِسُلَيْمٰنَ الرِّيحَ
شدت حرب شما پس هیچ هستید شما شکر گزارندگان ورام گردانیدیم برای سلیمان بادرا

عَاصِفَةً تَجْرِي بِاَمْرِهٖٓ اِلَى الْاَرْضِ الَّتِي بٰرَكْنَا
تند که میرفت بفرمان او سوی زمینی که وضع خیرات کردیم

فِيهَا ۗ وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عٰلِمِينَ ۞ وَمِنَ الشَّيٰطِينِ
دران یعنی زمین شام وهستیم بهرچیز که هست دانایان واز دیوان بودند

مَنْ يَّغُوصُونَ لَهٗ وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا دُونَ ذٰلِكَ ۚ
کسانی که بدریا فرو می شدند برای او بطلب جواهر ومیکردند کاری فرودتر ازان

وَكُنَّا لَهُمْ حٰفِظِينَ ۞ وَاَيُّوبَ اِذْ نَادٰى
وبودیم مر ایشان را نگاه دارندگان واز تمرد بردن وبیاد کن ایوب را چون بخواند

رَبَّهٗٓ اَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَاَنْتَ
پروردگار خود را که رسید بمن گزند وتو بخشاینده تری

عشر ۷ — عب — لنحصنكم ص — عشر ۸۰ الرياح ر — ع ۱۸

فَاسْتَجَبْنَا لَهٗ فَكَشَفْنَا مَا بِهٖ مِنْ ضُرٍّ ۖ وَاٰتَيْنٰهُ

پس اجابت فرمودیم او را پس برداشتیم آنچه با او بود از زیان و دادیم او را

اَهْلَهٗ وَمِثْلَهُمْ مَّعَهُمْ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا وَذِكْرٰى

فرزندان و همچندان دیگر با ایشان برای بخشایشی از نزد ما و عبرتی

لِلْعٰبِدِيْنَ ۝ وَاِسْمٰعِيْلَ وَاِدْرِيْسَ وَذَا الْكِفْلِ ۭ كُلٌّ

پرستندگان را و اسمعیل را و ادریس را و الیاس یا غیر او را هریک از ایشان

مِّنَ الصّٰبِرِيْنَ ۖ وَاَدْخَلْنٰهُمْ فِيْ رَحْمَتِنَا ۭ اِنَّهُمْ مِّنَ

از صابران بودند و در آوردیم ایشان را در اهل بخشایش ما چه ایشان از

الصّٰلِحِيْنَ ۝ وَذَا النُّوْنِ اِذْ ذَّهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ

اهل صلاح بودند و یونس را خداوندان ماهی چون رفت از میان قوم خود بطریق خشم پس گمان برد

اَنْ لَّنْ نَّقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادٰى فِي الظُّلُمٰتِ اَنْ

که هیچ مضیق نگردانیم بر وجس او را پس بانگ زد او را در تاریکیهای شب و بحر و بطن

لَّآ اِلٰهَ اِلَّآ اَنْتَ سُبْحٰنَكَ ۖ اِنِّيْ كُنْتُ مِنَ الظّٰلِمِيْنَ ۝

هیچ معبود بحق نیست الا تو پاکا تو از نقایص بدرستی که من هستم از ستمکاران

فَاسْتَجَبْنَا لَهٗ ۙ وَنَجَّيْنٰهُ مِنَ الْغَمِّ ۭ وَكَذٰلِكَ

پس اجابت فرمودیم او را و برهانیدیم او را از غم و همچنان

نُنْجِي الْمُؤْمِنِيْنَ ۝ وَزَكَرِيَّآ ۘ اِذْ نَادٰى رَبَّهٗ

نجات دهیم ما مؤمنان را و یاد کن زکریا را چون بخواند پروردگار خود را

رَبِّ لَا تَذَرْنِيْ فَرْدًا وَّاَنْتَ

ای پروردگار من ملگذار مرا بی فرزند و تو بهترین باقیانی

فَاسْتَجَبْنَا لَهٗ ۡ وَوَهَبْنَا لَهٗ يَحْيٰى وَاَصْلَحْنَا لَهٗ

پس اجابت فرمودیم او را و ببخشیدیم ما او را یحیی و قابل حمل گردانیدیم برای او

زَوْجَهٗ ۭ اِنَّهُمْ كَانُوْا يُسٰرِعُوْنَ فِي الْخَيْرٰتِ

زن او را بدرستی که ایشان زکریا و یحیی و ان زوجه با انبیاء مذکور بودند که در افعال خیر

وَيَدْعُوْنَنَا رَغَبًا وَّرَهَبًا ۭ وَكَانُوْا لَنَا خٰشِعِيْنَ

ما را برای رغبت در ثواب و خوف از عقاب و بودند خاص برای ما متواضع

ان لا بالنون مقطوعة وقد ذكر في الاعراف وفيه خلاف

نجي كذلك وزكريا آيذكا ليحيا ادح

نجي المؤمنين بنون واحدة رسم جميع المصاحف

عشر ٩

وَالَّتِيْٓ اَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيْهَا مِنْ رُّوْحِنَا

وان زنی را که نگاه داشت فرج خود را از حلال و حرام یعنی مریم پس بدمیدیم در او از روح خود ما

وَجَعَلْنٰهَا وَابْنَهَآ اٰيَةً لِّلْعٰلَمِيْنَ ۝ اِنَّ هٰذِهٖٓ

و گردانیدیم او را و پسر او را عیسی علیه السلام محل اعتباری برای جهانیان بدرستی که این

اُمَّتُكُمْ اُمَّةً وَّاحِدَةً ۡ وَّاَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوْنِ

ملت اسلام ملت شماست که دین ثابت باید بود حال آنکه ملتی است یگانه و من پروردگار شما ام پس پرستید مرا

وَتَقَطَّعُوْٓا اَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ ۭ كُلٌّ

و متفرق گردانیدند مردم کار دین را میان ایشان در میان ایشان که هریک از اصناف مردم باجزاء ما باز گردنده اند

فَمَنْ يَّعْمَلْ مِنَ الصّٰلِحٰتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا

پس هر که کند چیزی از کارهای نیکو و او با ایمان بود پس هیچ

كُفْرَانَ لِسَعْيِهٖ ۚ وَاِنَّا لَهٗ كٰتِبُوْنَ ۝ وَحَرٰمٌ

حرمان ثواب نیست مر عمل او را و بدستی که ما مر ان سعی را نویسنده ایم در صحائف اعمال ممنوع است

عَلٰي قَرْيَةٍ اَهْلَكْنٰهَآ اَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُوْنَ ۝

بر شهری که هلاک گردانیدیم آنرا از آنکه ایشان رجوع نمایند از کفر

حَتّٰٓى اِذَا فُتِحَتْ يَاْجُوْجُ وَمَاْجُوْجُ وَهُمْ

تا که گشاده شود سدین دو صنف از دمیان و ایشان

مِّنْ كُلِّ حَدَبٍ يَّنْسِلُوْنَ ۝ وَاقْتَرَبَ الْوَعْدُ

از هر زمینی مرتفع بیرون دوند نزدیک وعدهٔ

الْحَقُّ فَاِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ اَبْصَارُ الَّذِيْنَ

درست یعنی قیامت پس ناگهان خیره مانده باشند از خوف چشمهای آنانکه

كَفَرُوْا ۭ يٰوَيْلَنَا قَدْ كُنَّا فِيْ غَفْلَةٍ مِّنْ هٰذَا

کافر شدند گویند وای ما بتحقیق بودیم ما در بی خبری از این روز

بَلْ كُنَّا ظٰلِمِيْنَ ۝ اِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُوْنَ مِنْ

نه که بودیم ستمکاران بدرستی که شما و انچه می پرستید از اصنام و شیاطین

دُوْنِ اللّٰهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ ۭ اَنْتُمْ لَهَا وٰرِدُوْنَ

از غیر خدای افکندهٔ در دوزخ جهنم شما مران دوزخ را از آیندگانید

وحرم بغير الف رسم جميع المصاحف

ع ١٩

لَوْ كَانَ هٰٓؤُلَآءِ اٰلِهَةً مَّا وَرَدُوْهَا ؕ وَكُلٌّ فِيْهَا
اگر بودی ایشان خدایان نبا مدندی در دوزخ و هریک از عابد و معبود در دوزخ
خَالِدُوْنَ ۝ لَهُمْ فِيْهَا زَفِيْرٌ وَّهُمْ فِيْهَا لَا يَسْمَعُوْنَ ۝
جاوید باشند مر ایشانرا دران دوزخ ادخال نفی باشد اول صوت حمار و ایشان دران دوزخ شنوا نباشند
اِنَّ الَّذِيْنَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِّنَّا الْحُسْنٰٓى ۙ اُولٰٓئِكَ عَنْهَا
بدرستی که آنانکه پیش رفت مر ایشانرا از ما حالت نیکو ایشان ازان دوزخ
مُبْعَدُوْنَ ۝ لَا يَسْمَعُوْنَ حَسِيْسَهَا ۚ وَهُمْ فِيْ مَا
دورند نشنوند صوت خفی آنرا و ایشان در آنچه
اشْتَهَتْ اَنْفُسُهُمْ خٰلِدُوْنَ ۝ لَا يَحْزُنُهُمُ الْفَزَعُ
آرزو خواهد نفوس ایشان جاوید باشند اندوهگین نکند ایشانرا خوف
الْاَكْبَرُ وَتَتَلَقّٰىهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ ؕ هٰذَا يَوْمُكُمُ
بزرگتر نفخهٔ اخیره یا حالهٔ هنگام اهل جنت و زوار و استقبال نمایند ایشانرا فرشتگان گویند این روز شماست
الَّذِيْ كُنْتُمْ تُوْعَدُوْنَ ۝ يَوْمَ نَطْوِي السَّمَآءَ كَطَيِّ
که بودید شما وعده میدادند شمارا دران روز که درنوردیم آسمانرا چون در
السِّجِلِّ لِلْكُتُبِ ؕ كَمَا بَدَاْنَآ اَوَّلَ خَلْقٍ نُّعِيْدُهٗ ؕ
طومار برای مکتوبات جنانچه آغاز کردیم نخست آفرینش اعادت کنیم
وَعْدًا عَلَيْنَا ؕ اِنَّا كُنَّا فٰعِلِيْنَ ۝ وَلَقَدْ كَتَبْنَا
وعده است واجب بر ما که ما هستیم قادر دران و بحقیقت بنبشتیم
فِي الزَّبُوْرِ مِنْۢ بَعْدِ الذِّكْرِ اَنَّ الْاَرْضَ يَرِثُهَا
در جمیع کتب انبیا پس از لوح محفوظ که زمین جنه بارثین دنیا بمیراث یابند
عِبَادِيَ الصّٰلِحُوْنَ ۝ اِنَّ فِيْ هٰذَا لَبَلٰغًا لِّقَوْمٍ
بندگان من که از اهل صلاح اند بدرستی که درانست که دریں سوره
عٰبِدِيْنَ ۝ وَمَآ اَرْسَلْنٰكَ اِلَّا رَحْمَةً لِّلْعٰلَمِيْنَ ۝ قُلْ اِنَّمَا
پرستندگانرا و نفرستادیم ترا مگر بخشایشی مر جهانیانرا بگو بدرستی که
يُوْحٰٓى اِلَيَّ اَنَّمَآ اِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ ۚ فَهَلْ اَنْتُمْ مُّسْلِمُوْنَ ۝
وحی فرستاده شده سوی من که خدای شما خدایست یگانه پس هیچ هستید شما گردن نهندگان

فَاِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ اٰذَنْتُكُمْ عَلٰى سَوَآءٍ ؕ وَاِنْ اَدْرِيْٓ
پس اگر اعراض کنند پس بگو اعلام کردم شما را بحرب بر حالت استواء و نه میدانم
اَقَرِيْبٌ اَمْ بَعِيْدٌ مَّا تُوْعَدُوْنَ ۝ اِنَّهٗ يَعْلَمُ الْجَهْرَ
آیا نزدیک است یا دور آنچه وعده میدهند شما را بدرستی که او میداند
مِنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ مَا تَكْتُمُوْنَ ۝ وَاِنْ اَدْرِيْ لَعَلَّهٗ
از سر گفتاری و میداند آنرا که نهان میدارید و نمیدانم
فِتْنَةٌ لَّكُمْ وَمَتَاعٌ اِلٰى حِيْنٍ ۝ قٰلَ رَبِّ احْكُمْ
شبه امتحانست مر شما و برخوردادنی تا هنگام مصلحت او بگو ای پروردگار
بِالْحَقِّ ؕ وَرَبُّنَا الرَّحْمٰنُ الْمُسْتَعَانُ عَلٰى مَا تَصِفُوْنَ ۝
بحکم نزول عذاب یا انقضای اجل شما و پروردگار ما بخشاینده یاری خواهند از او بر دفع آنچه

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُّجَادِلُ فِي اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَّ
واز مردمانست کسیکه جدال مینماید درکار خدای بی چون حشر وغیران بی دانشی و
يَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطٰنٍ مَّرِيْدٍ ۙ كُتِبَ عَلَيْهِ اَنَّهٗ مَنْ
پیروی مینماید هر دیوی ازجنس آتش متمرد که حکم رفته بروبدرستی که هرکه
تَوَلَّاهُ فَاَنَّهٗ يُضِلُّهٗ وَيَهْدِيْهِ اِلٰى عَذَابِ السَّعِيْرِ ۝
دوستی نماید باو پس کار انکه اورا گمراه گرداند اورا وراه نماید اورا سوی عذابی دردناک
يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اِنْ كُنْتُمْ فِيْ رَيْبٍ
ای مردمان اگر هستید شما در گمان
مِّنَ الْبَعْثِ فَاِنَّا خَلَقْنٰكُمْ مِّنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ
از زنده کردن برانگیزانیدن پس بدرستی که ما افریدیم شما را از خاک پس از
نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِنْ مُّضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ
آب مرد پس از خونی بسته پس از پاره گوشت تمام خلقه
وَّغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لِّنُبَيِّنَ لَكُمْ ۭ وَنُقِرُّ فِي الْاَرْحَامِ
وناتمام خلقه تا بیان کنیم باین تدریج قدرت خود را برای شما وقرار میدهیم در رحمها
مَا نَشَاۗءُ اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا
انرا که بخواهیم تا وقتی نام برده که هنگام بود پس بیرون آریم شما را از شکم مادرها حال انکه کودک
ثُمَّ لِتَبْلُغُوْٓا اَشُدَّكُمْ ۚ وَمِنْكُمْ مَّنْ يُّتَوَفّٰى
پس تربیت کنیم تا برسید بکمال قوة وعقل شما واز شماست کسیکه قبض روح نمایند اورا
وَمِنْكُمْ مَّنْ يُّرَدُّ اِلٰٓى اَرْذَلِ الْعُمُرِ
واز شماست کسیکه باز گردانند اورا با ناموافق تر زندگانی
لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِنْۢ بَعْدِ عِلْمٍ شَيْـــًٔا ۭ وَتَرَى الْاَرْضَ
تا نداند پس از دانائی هیچ چیزرا وهمی بینی ای بیننده زمین را
هَامِدَةً فَاِذَآ اَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاۗءَ اهْتَزَّتْ
حال انکه بی حرکت ونبات بود پس چون فرو فرستیم برزمین آب بانرا متحرک شود بنبات
وَرَبَتْ وَاَنْۢبَتَتْ مِنْ كُلِّ زَوْجٍۢ بَهِيْجٍ
وفرون شود عمل وبرویاند از هر صنفی زیبا در نظر

تولاه بالف ربم جمیع المصاحف

ونصف العشر

لکیلا موصولة ثلثة احرف هنا وفی الاحزاب لکیلا یکون علیك حرج وفی الحدید لکیلا تاسوا وقیل الرابع فی آل عمران لکیلا تحزنوا علی ما فاتکم موصولة ایضا باتفاق

ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ وَاَنَّهٗ يُحْيِ
انچه گفتیم از خلق عالم واحیای زمین بسبب انست که معبود بسزا اوست سزاوار خدائی وانکه او زنده میکرداند
الْمَوْتٰى وَاَنَّهٗ
مردگانرا وبدرستی که او
عَلٰي كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ۙ وَّاَنَّ
بر هر چیزی توانا است
السَّاعَةَ اٰتِيَةٌ لَّا رَيْبَ فِيْهَا ۙ وَاَنَّ اللّٰهَ يَبْعَثُ
قیامت اینده است هیچ شك نیست دران وانکه خدای برانگیزاند
مَنْ فِي الْقُبُوْرِ ۝ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُّجَادِلُ فِي اللّٰهِ
انرا که در گورها اند واز مردمانست کسیکه جدال مینماید درکار خدای
بِغَيْرِ عِلْمٍ وَّلَا هُدًى وَّلَا كِتٰبٍ مُّنِيْرٍ ۙ ثَانِيَ
بی دانشی ونه هدایت ونه وحی موید حال انکه
عِطْفِهٖ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۭ لَهٗ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ
دارنده پهلو تا گمراه کند از دین خدای مر اورا در دنیا رسوائی
وَّنُذِيْقُهٗ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ عَذَابَ الْحَرِيْقِ ۝
وبچشانیم اورا درروز قیامت عذاب آتش سوزان
ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ يَدٰكَ وَاَنَّ اللّٰهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيْدِ ۝
این عذاب ببدانست که پیش فرستاد دودست تو یعنی بسبب عملهای بد وانکه خدای نیست ستم کننده مر بندگانرا
وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَّعْبُدُ اللّٰهَ عَلٰي حَرْفٍ ۚ فَاِنْ اَصَابَهٗ
واز مردمانست کسیکه میپرستد خدایرا برطرفی از دین پس اگر رسد
خَيْرُۨ اطْمَاَنَّ بِهٖ ۚ وَاِنْ اَصَابَتْهُ فِتْنَةُۨ انْقَلَبَ
نیکی ارام یابد بدان واگر رسد بدو محنتی باز گردد
عَلٰي وَجْهِهٖ ۚ خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةَ ۭ ذٰلِكَ هُوَ
برروی خود زیان کرد این جهانرا باصابت محنت وان جهانرا بگریختن ازثواب
الْخُسْرَانُ الْمُبِيْنُ ۝ يَدْعُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا
زیان کاری موید میپرستد از غیر خدای آن چیزرا که
يَضُرُّهٗ وَمَا لَا يَنْفَعُهٗ ۭ ذٰلِكَ هُوَ الضَّلٰلُ الْبَعِيْدُ
زیان نتواند رسانید اورا وانچه سود نتواند رسانید اورا آن پرستش انست گمراهی دور از صواب

عشر ع ۱۲

يَدْعُوا لَمَنْ ضَرُّهُ أَقْرَبُ مِنْ نَفْعِهِ ۚ لَبِئْسَ الْمَوْلَىٰ وَ

گويد ان كافر بعبادت مر اينه كه ضرر او باشد نزديك تر از نفع او البته بد است دوست

لَبِئْسَ الْعَشِيرُ ﴿١٣﴾ إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

مر اينه را يار و مصاحبي بدرستيكه خداى در آرد انانرا كه ايمان آوردند و كردند كارهاى

جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۚ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ

در بوستانهايى كه رود از فرود اشجار آن جويها بدرستيكه خداى ميكند انچه ميخواهد

﴿١٤﴾ مَنْ كَانَ يَظُنُّ أَنْ لَنْ يَنْصُرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

مر اينه مست كه گمان ميبرد كه مرگز يارى ننمايد خداى مجمد را در دين جهان و ان جهان

فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ إِلَى السَّمَاءِ ثُمَّ لْيَقْطَعْ فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُذْهِبَنَّ

پس بايد كه كشد ريسمان باسقف خانه خود پس بايد كه مرگ خود را بخنق كرداند پس نگرد كه هيچ زايل

كَيْدُهُ مَا يَغِيظُ ﴿١٥﴾ وَكَذَٰلِكَ أَنْزَلْنَاهُ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَأَنَّ

حيله او انرا كه بخشم اورد او را و همچنانكه انرا فرو فرستاديم اين سوره است

اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يُرِيدُ ﴿١٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِئِينَ

خداى مى نمايد انرا كه ميخواهد اين بيان آورد بدرستى كه انانكه ايمان اوردند و انانكه جهوديدند و جنسى ديگر از نصارى

وَالنَّصَارَىٰ وَالْمَجُوسَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا ۖ إِنَّ اللَّهَ

يا عبد كواكب و ترسايان و كبران و انانكه انباز گفتند خدايرا بدرستيكه خداى

يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۚ إِنَّ اللَّهَ

حكم كند ميان ايشان روز قيامت بدرستيكه خداى بر هر چيزى گواه حاضر

﴿١٧﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ

ايا ندانستى بالخبار كه خداى كه بدرستى سجود ميكند مر او را هر كه در آسمانهاست و هر كه در زمين است

وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالدَّوَابُّ

و افتاب و ماه و ستاركان و كوهها و درختان و جنبندگان

وَكَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ ۖ وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ ۗ وَ

و بسيارى از مردمان و بسيارى از ايشان واجب شد بر و عذاب و

مَنْ يُهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُكْرِمٍ ۚ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ

هر كه خداى خوار كند پس نيست او را هيچ گرامى دارنده بدرستى كه خداى ميكند انچه ميخواهد

والصابين بلا همز

هَٰذَانِ خَصْمَانِ اخْتَصَمُوا فِي رَبِّهِمْ ۖ

از دو فريق مومن و كافر دو مخاصم اند كه خصومت نمودند در وصف پروردگار ايشان

فَالَّذِينَ كَفَرُوا قُطِّعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ مِنْ

پس انانكه كافرند بريده اند از براى ايشان برقد قدر و عذاب

نَارٍ يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ رُءُوسِهِمُ الْحَمِيمُ ﴿١٩﴾

آتش ريخته شود از بالاى سرهاى ايشان اب گرم

يُصْهَرُ بِهِ مَا فِي بُطُونِهِمْ وَالْجُلُودُ

كه گداخته شود بآن انچه در شكمهاى ايشانست و پوستها

وَلَهُمْ مَقَامِعُ مِنْ حَدِيدٍ ﴿٢١﴾ كُلَّمَا أَرَادُوا

و مر ايشانراست گرزها از آهن هر زمان كه خواهند

أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ أُعِيدُوا

كه بيرون آيند از آتش از غايت اندوه باز گردانند

فِيهَا وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ

در آن و بچشيد عذاب آتش سوزانرا

﴿٢٢﴾ إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا

بدرستى كه خداى در مى آرد انانرا كه ايمان اوردند و كردند

الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا

كارهاى نيكو در بوستانهايى كه رود از فرود اشجار آن

الْأَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ

جويها بارايند ايشانرا در ان جنت از دست و رنجها

مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا ۖ وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا

از زر و بدهند ايشانرا مرواريد و پوشش ايشان در ان جنت

حَرِيرٌ ﴿٢٣﴾ وَهُدُوا إِلَى الطَّيِّبِ مِنَ

از جامه ابريشمين نرم و راه نمايند ايشانرا بنيكو از گفتار

الْقَوْلِ وَهُدُوا إِلَىٰ صِرَاطِ الْحَمِيدِ

و راه نمايند ايشانرا بدين خداى ستوده بابطريق جنت

عشر ٢

ع ٣

عب الشيء الشاذ

ولؤلؤ بدكش وفى الوقف سهل الهمزة الثانية لـ وسهل الهمزتين ف على اصلهما

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ

بدرستیکه انانکه کافر شدند وثابت اند برمنع ازدین

اللَّهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ الَّذِي جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ

خدای واز مسجد حرام مجموع حرم بالعبه ازموضعی که گردانیدیم انرا برای مردمان

سَوَاءً الْعَاكِفُ فِيهِ وَالْبَادِ ۚ وَمَنْ يُرِدْ

متساوی درسکنی باعبادت مقیم دران ومسافر وهرکه خواهد مرادی را

فِيهِ بِإِلْحَادٍ بِظُلْمٍ نُذِقْهُ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ

درحرم حال انکه باجور بود وباظلم چشانیم اورا از عذابی دردناک

وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ

وبادکن چون محل عمارت ساختیم برای ابرهیم جای خانه را که وقت طوفان بآسمان شده بود

أَنْ لَا تُشْرِكْ بِي شَيْئًا وَطَهِّرْ بَيْتِيَ

یعنی انباز مگردان بامن درخدایی هیچ چیزرا وپاك گردان خانه مرا ازاذناس

لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ

برای طواف کنندگان غریب ومجاوران ورکوع کنندگان سجده کنندگان

وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَىٰ كُلِّ

وندا کن درمیان مردمان بحج گذاردن تا بیایند بتو بیادگان وبر شتر

ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ

میان باریك از که آیندان شتران از هرطریقی دور تا مشاهده کنند منفعتهای دینی ودنیوی را

لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَعْلُومَاتٍ

از منفعت برای ایشان ویاد کنند نام خدایرا نزد ذبح درروزهای معلوم عشر ذی الحجه

عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ ۖ فَكُلُوا مِنْهَا

برانچه روزی داد ایشانرا از ذوات چارپا که از ازواج ثمانیه بود شتر وگاو وگوسفند

وَأَطْعِمُوا الْبَائِسَ الْفَقِيرَ ثُمَّ لْيَقْضُوا تَفَثَهُمْ وَ

وطعام دهید سختی رسیده ودرویش را پس باید بکنند مناسك ایشانرا که ماند قصه اظفار

لْيُوفُوا نُذُورَهُمْ وَلْيَطَّوَّفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ

وباید که نذرها یی که برخود حرام گردانیده وفا کنند بچیزهایی که نذر کرده اند وباید که طواف کنند گرد خانه دیرینه یعنی کعبه وحلق راس بود

ادح بر ص ش والبادی فی الوصل ج ز وفی الحالین د

ع ۱۶

ان لا بالنون قد ذکر فی الاعراف

د ح مر ص

ج ز ح ک

ولیوفوا ص

ذَٰلِكَ ۖ وَمَنْ يُعَظِّمْ حُرُمَاتِ اللَّهِ فَهُوَ خَيْرٌ

کارانست که تعظیم وهرکه بزرك دارد محارم خدایرا وعند الله پس ان تعظیم بهترست

لَهُ عِنْدَ رَبِّهِ ۗ وَأُحِلَّتْ لَكُمُ الْأَنْعَامُ

مراورا نزد پروردگار او وحلال گردانیده شد برای شما شتر وگاو گوسفند

إِلَّا مَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ

مگر انچه خوانده شد تحریمش برشما چون میته وما اکل السبع پس دوری کنید از

الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ حُنَفَاءَ لِلَّهِ

خبث که ان اصنام اند ودوری کنید ازگفتار دروغ حال انکه مخلص باشید برای خدای

غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِ ۚ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ

نه شریك آرنده بدو وهرکه انباز گوید خدایرا

فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ

پس چنانستی که گویی افتاد از اسمان پس بربایند اورا بعضی مرغان شکاری

أَوْ تَهْوِي بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيقٍ

یا بیفکند اورا باد در جایگاهی بعید مهلك

ذَٰلِكَ ۖ وَمَنْ يُعَظِّمْ شَعَائِرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا

کارانست که تعظیم وهرکه بزرك دارد نشانهای خدایرا یا الله هدی پس بدرستی

مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ

که ان خصلت ازخشت دلهاست شمارا دران قربانها منفعتهای دینی ودنیوی

إِلَىٰ أَجَلٍ مُسَمًّى ثُمَّ مَحِلُّهَا إِلَى الْبَيْتِ الْعَتِيقِ

تا وقت معلوم که هنگام نحر قصد کرده بود پس مکان بحران واین منتهی است حدود خانه کعبه یعنی مجموع حرم

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا لِيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ

وبرای هرگروهی گردانیدیم نوعی تقرب شریعت بقربان تا یاد کنند نام خدایرا

عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ ۗ فَإِلَٰهُكُمْ

برانچه روزی داد ایشانرا از دواب اربع که از جنس شتر وگاو وگوسفند پس خدای شما

إِلَٰهٌ وَاحِدٌ فَلَهُ أَسْلِمُوا ۗ وَبَشِّرِ الْمُخْبِتِينَ

خدایی است یگانه پس خاص اورا انقیاد کنید تمام ومژده ای محمد مطیعان متواضع را

عشر ۳

ع ۸

الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَالصَّابِرِينَ
ان‌الله چون یادآرند خدایرا بترسد ازهیبت دلهای ایشان وصبرنمایندکانرا

عَلَىٰ مَا أَصَابَهُمْ وَالْمُقِيمِي الصَّلَوٰةِ وَمِمَّا
برآن مکاره‌که رسنده بدیشان ومداومت نمایندگان برنماز وازانچه

رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ وَالْبُدْنَ جَعَلْنَاهَا لَكُم مِّن
روزی دادیم ایشانرا نفقه میکنند وشتران قربانی کردانیدیم انهارا برای شما از

شَعَآئِرِ اللَّهِ لَكُمْ فِيهَا خَيْرٌ فَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ
نشانهای دین خدای شماراست دران قربانها ثواباخرو پس یادکنید نام خدایرا

عَلَيْهَا صَوَآفَّ فَإِذَا وَجَبَتْ جُنُوبُهَا فَكُلُوا
برانها صف زده باشید پس چون بیفتند بهلوهای ایشان بزمین پس بخورید

مِنْهَا وَأَطْعِمُوا الْقَانِعَ وَالْمُعْتَرَّ كَذَٰلِكَ
ازان وبدهید فقیر غیرسایلرا وفقیر سایلرا همچنان

سَخَّرْنَاهَا لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ لَن يَنَالَ
تسخیر دروقت مسخرام کردانیدیم دربیاراحوالات مرشما ان شترانرا برای شما سپاسداری نمایید هرآئینه

اللَّهَ لُحُومُهَا وَلَا دِمَآؤُهَا وَلَٰكِن يَنَالُهُ التَّقْوَىٰ
یافتن رضای خدای نشود گوشتهای ان وقربانی وخونهای ان ولیکن میرسد بوی سبب

مِنكُمْ كَذَٰلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَىٰ
ازشما همچنان رام کردانید انهارا برای شما تا بزرگی یاد خدایرا بر

مَا هَدَاكُمْ وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ إِنَّ اللَّهَ يُدَافِعُ عَنِ
انچه راه نمود شمارا معالم دین خود ومژده ده ای محمد نیکوکانرا بدرستیکه خدای دفع میکند از مؤمنان

الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ
انانکه ایمان آوردند بدرستیکه خدای دوست ندارد هر خیانت کننده ناسپاسرا

أُذِنَ لِلَّذِينَ يُقَاتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظُلِمُوا
فرمان دادشد بقتال کافران مرانانرا که مؤمنانند باینکه قتال میکنند با ایشان بسبب انکه ظلم کردند برایشان

وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ
وبدرستیکه خدای بریاری نمودن ایشان هرآئینه تواناست

الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِن دِيَارِهِم بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَن
انانکه بیرون کردند ایشانرا از مسکن ایشان بناحق بی استحقاق مگر بسبب

يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُم
اینکه میگویند پروردگار ما خداست والرنه دفع کردن خدا مردمانرا بعضی ازایشان

بِبَعْضٍ لَّهُدِّمَتْ صَوَامِعُ وَبِيَعٌ وَصَلَوَاتٌ
ببعضی لهدمت صوامع ادیرانه ومعابد ترسایان وبیعها عبادتگاه جهودان وصلوات کنشتهای نصاریرا

وَمَسَاجِدُ يُذْكَرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا
ومسجدهای مسلمانان که یاد میکنند دران نام خدایرا یادکردن بسیار

وَلَيَنصُرَنَّ اللَّهُ مَن يَنصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ
ومرآئینه نصرت نماید خدای انرا که نصرت دین او کند بدرستی که خدای هرآئینه توانا است غالب

الَّذِينَ إِن مَّكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ
انانکه اگر مکنت وبسطت دهیم ایشانرا در زمین

أَقَامُوا الصَّلَوٰةَ وَآتَوُا الزَّكَوٰةَ وَأَمَرُوا
بپای دارند نمازرا وبدهند انچه برمال واجب شود وفرمایند رعیت را

بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنكَرِ وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ
بکار کردنی وبازدارند ایشانرا از ناکردنی ومرخدایراست

الْأُمُورِ وَإِن يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ
کارها والر بدروغ نسبت کنند ترا پس بحقیقت تکذیب نمودند

قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَثَمُودُ وَقَوْمُ
پیش ازایشان قوم نوح وقبیله عاد وثمود وامت

إِبْرَاهِيمَ وَقَوْمُ لُوطٍ وَأَصْحَابُ مَدْيَنَ وَ
ابراهیم وامت لوط وملازمان این قبیله و

كُذِّبَ مُوسَىٰ فَأَمْلَيْتُ لِلْكَافِرِينَ
تکذیب کردند موسی را بکثرت معجزات اوپس مهلت دادم کافرانرا

ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ
پس عذاب فرودم ایشانرا پس چگونه بود انکار من حال ایشانرا

فَكَأَيِّن مِّن قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ
پرچندا اهل دیهی که هلاك گردانیدیم ایشانرا واهلان ستمکار بودند
فَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَبِئْرٍ مُّعَطَّلَةٍ
پس آن افتاده بود بر سقفهای ان وچاهی متروك ومهمل بسبب هلاك آب کشندگان
وَقَصْرٍ مَّشِيدٍ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونَ
وکوشکی مرتفع محکم خالی از اهلان آیا پس نرفتند در زمین جهة اعتبار تا باشد
لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا
مرایشانرا دلهای که دریابند دلایل آن یا گوشهای که شنوند نصایح را آن
فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَٰكِن تَعْمَى الْقُلُوبُ
پس بدرستی قصه انکه نابینایست چشمهای ایشان ولیکن نابینایست دلهای ایشان
الَّتِي فِي الصُّدُورِ ۞ وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَن
که در سینهات واستعجال مینمایند ترا بعذاب عاجل وآجل وهرگز
يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ ۚ وَإِنَّ يَوْمًا عِندَ رَبِّكَ كَأَلْفِ
خلاف نکند خدای وعدهٔ خودرا و بدرستی که روزی نزد پروردگارتو چون هزار
سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ وَكَأَيِّن مِّن قَرْيَةٍ أَمْلَيْتُ
از انچه میشمارید ع
لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ ثُمَّ أَخَذْتُهَا
وحال انکه ایشان ستمکاران بودند پس
إِلَيَّ الْمَصِيرُ ۞ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا أَنَا لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ
بسوی منست بازگشتن همه
فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُم
پس انانکه ایمان آوردند وکردند کارهای نیکو مرایشانرا است
مَّغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ۞ وَالَّذِينَ سَعَوْا
آمرزشی وروزی جامع اسباب کرامت وانانکه سعی نمودند
فِي آيَاتِنَا مُعَاجِزِينَ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ
در ابطال آیات ما حال انکه طمع خام میداشتند ایشان ملازمان اتش عظیم اند

وَمَا أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ مِن رَّسُولٍ وَلَا
ونفرستادیم بیش ازتو هیچ پیغمبر صاحب کتاب ونه
نَبِيٍّ إِلَّا إِذَا تَمَنَّىٰ أَلْقَى الشَّيْطَانُ فِي أُمْنِيَّتِهِ
پیغمبری که خواند کتاب را مگر چون خواهد خبری را افکند شیطان سهوی یا وسوسه در قرات او یا در خاطر او
فَيَنسَخُ اللَّهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ ثُمَّ يُحْكِمُ
پس زایل گرداند خدای انرا که افکنده باشد شیطان پس ثابت گرداند
اللَّهُ آيَاتِهِ ۗ وَاللَّهُ
خدای ایات خودرا وخدای داناست درست کار
لِيَجْعَلَ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِّلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم
تا گرداند انرا که افکنده باشد دیو سبب ابتلایی مرانانرا که در دلهای ایشان
مَّرَضٌ وَالْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ ۗ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَفِي
شك ونفاق ومرایشانرا که سخت است دلهای ایشان از مشرکان وبدبختی بدرستی که ظالمان منافق ومشرکان هرایینه
شِقَاقٍ بَعِيدٍ ۞ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ
در خلافی دور وتا بدانند انانکه دادند ایشانرا دانش که
الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ فَيُؤْمِنُوا بِهِ فَتُخْبِتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ
نیز یاقران باتملین شیطان حق وصواب است از پروردگارتو پس ایمان آرند بدان پس فروتنی نماید مرانرا دلهای ایشان
وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادِ الَّذِينَ آمَنُوا
وبدرستی که خدای هرایینه راه نماینده است انانرا که ایمان آوردند
إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ۞ وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مِرْيَةٍ مِّنْهُ حَتَّىٰ
سوی راه راست ودرهمه احوال وهمیشه باشند انانکه کافر شدند در شکی ازکار قران تا
تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً أَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابُ يَوْمٍ
آید بدیشان امارات قیامت ناگهان یا اید بدیشان عذاب روزی
عَقِيمٍ ۞ الْمُلْكُ يَوْمَئِذٍ لِّلَّهِ ۚ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ ۚ فَالَّذِينَ
نازاینده یعنی بی پسران دلو روز بود که پسران دلو ساکنی دوزخ واقع شدند روز ملك خدای حکم فرماید میان خلایق پس انانکه
آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ
ایمان اوردند وکردند کارهای نیکو در بوستانهای ناز ونعمت باشند

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَأُولَٰئِكَ
وانانکه کافر شدند وبدروغ نسبت کردند ایتهای مارا پس ایشان
لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ
مرایشانراست عذابی خوارکننده وانانکه دوری گزیدند از اوطان در طلب دین
اللَّهِ ثُمَّ قُتِلُوا أَوْ مَاتُوا لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللَّهُ رِزْقًا
خدای پس کشته شدند یا مردند مرایشانرا روزی ایشانرا خدای روزی دادنی
حَسَنًا ۚ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ
نیکو وبدرستی که خدای مرایشانرا بهترین روزی دهندگانست
لَيُدْخِلَنَّهُمْ مُدْخَلًا يَرْضَوْنَهُ ۚ وَإِنَّ اللَّهَ
مرایشانرا درخواهد درآورد خشنود شوند ازان وبدرستی که خدای مرایشانرا داناست بحمل
ذَٰلِكَ ۚ وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ مَا عُوقِبَ بِهِ ثُمَّ بُغِيَ
کارانست که کردیم ومرکه جزاء عقوبت نماید بمانندانچه عقوبت نموده باشند او را بدان پس ظلم کرده باشند
عَلَيْهِ لَيَنصُرَنَّهُ اللَّهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ
بر او مرایشانرا نصرت خواهد کرد خدای بدرستی که خدای مرایشانرا عفو کننده آمرزگار است
ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ
ان نصرت بسبب انست که خدای قادرست بر انکه درمی آورد شب را در روز ودرمی آورد
النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَأَنَّ اللَّهَ
روز را در شب باز دارد وانکه خدای شنوا
بَصِيرٌ ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِن دُونِهِ
بینا ان دلایل قدرت بسبب انست که خدای اوست خدای هستی وبدرستی انچه میپرستند ازغیر خدای
هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ
انست که اصلی ندارد وبدرستی که خدای اوست بزرگوار بزرگ برتر
أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً ۖ فَتُصْبِحُ
ایا ندیدی که خدای فرو فرستاد ازجهة اسمان آب را پس بگشاید
الْأَرْضُ مُخْضَرَّةً ۗ إِنَّ اللَّهَ
زمین بخضرة ونضرت وبدرستی که خدای
عشر ٦

لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ
مراوراست انچه در اسمانهاست وانچه در زمین است
وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ
وبدرستی خدای مرانیه اوست بی نیاز ستوده علی الاطلاق
أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُم مَّا فِي الْأَرْضِ وَالْفُلْكَ
ایا ندانستی که خدای رام گردانید برای شما مرچه را در زمین است وکشتی را
تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ ۚ وَيُمْسِكُ السَّمَاءَ أَن تَقَعَ عَلَى
حال انکه میرود در دریا بفرمان او ونگاه میدارد اسمان را برای انکه واقع امد
الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ
زمین مگر بفرمان او بدرستی که خدای بمردمان مهربانست نابخشایش
وَهُوَ الَّذِي أَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ۗ
واوست ان خدایی که زنده گردانید شما را پس میراند شما را پس زنده گرداند شما را
إِنَّ الْإِنسَانَ لَكَفُورٌ لِّكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنسَكًا
بدرستی که ادمی حق ناشناس است برای هر گروهی گردانیدیم شریعتی
هُمْ نَاسِكُوهُ فَلَا يُنَازِعُنَّكَ فِي الْأَمْرِ وَادْعُ
که ایشان بدان طریق پرستندگان خدای بودند پس باید که نزاع نکنند با تو در کار دین وبخوان خلق
إِلَىٰ رَبِّكَ ۖ إِنَّكَ لَعَلَىٰ
بادین پروردگار بدرستی که تو مرانیه بودین راستی
وَإِن جَادَلُوكَ فَقُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ
واگر جدال نمایند با تو پس بگو خدای داناترست بانچه میکنید شما
يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كُنتُمْ
خدای حکم فرماید میان شما روز قیامت دران چیز که هستید
فِيهِ تَخْتَلِفُونَ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ
دران خلاف مینمایید ایا ندانستی که خدای میداند مرانچه در اسمان
وَالْأَرْضِ ۗ إِنَّ ذَٰلِكَ فِي كِتَابٍ ۗ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ
وزمین است بدرستی که ان معلوم است در لوح محفوظ است بدرستی که ان اثبات کردن خدای اسانست

ع ۱۸

عشر ۷

ان ما مقطوعة رسم جميع المصاحف

عب

وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ سُلْطَانًا

وميپرستند از غير خداى ان اصنام را كه فرو نفرستاد خداى بعبادة ان هيچ حجتى را

وَمَا لَيْسَ لَهُم بِهِ عِلْمٌ ۗ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِن نَّصِيرٍ

وانرا كه نيست مر ايشانرا بكاران هيچ دانشى ونيست مشركانرا بروز قيامت هيچ يارى دهنده

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِ

وچون خوانند برايشان آيتهاى ما حال انكه واضح اند در دلالت شناسى در رويهاى

الَّذِينَ كَفَرُوا الْمُنكَرَ ۖ يَكَادُونَ يَسْطُونَ بِالَّذِينَ

انانكه كافر شدند انرا انكار را خواهند كه حمله برند برانانكه

يَتْلُونَ عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا ۗ قُلْ أَفَأُنَبِّئُكُم بِشَرٍّ مِّن ذَٰلِكُمُ ۗ

ميخوانند برايشان آيتهاى ما بگو آيا بيگاهانم شما را ببدتر ازانچه ازانش

النَّارُ ۖ وَعَدَهَا اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ۖ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

آتش است وعده داد انرا خداى انانرا كه كافر شدند وبد جاى بازگشتن ان

يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ فَاسْتَمِعُوا لَهُ ۚ إِنَّ

اى مردمان بديد آورده شد داستانى غريب پس استماع نماييد انرا بدرستى

الَّذِينَ تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ لَن يَخْلُقُوا ذُبَابًا

انانكه ميپرستيد شما از غير خداى هرگز نيافرينند مگسى را

وَلَوِ اجْتَمَعُوا لَهُ ۖ وَإِن يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا

واگر همه گرد آيند براى ان كار واگر رباید ازايشان مگس چيزى را

لَّا يَسْتَنقِذُوهُ مِنْهُ ۚ ضَعُفَ الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوبُ

نه بريشان بود نتوانند رهانيدن انرا ازو چه ضعيف است سالب يعنى ذباب ومسلوب منه يعنى اصنام

مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ

نشناختند خدايرا حق شناختن ان بدرستى كه خداى هرآينه

يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا

برميگزيند از فرشتگان اهل بيام را

وَمِنَ النَّاسِ ۚ إِنَّ اللَّهَ

واز مردمان نيز بدرستى كه خداى

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ ۗ

ميداند انرا كه متقدم است از احوال مكلفان وانچه متاخرست

وَإِلَى اللَّهِ

واو الحكم خداى باز گردانند كارها را

ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَاعْبُدُوا

اى انانكه ايمان اورديد ركوع كنيد وسجود نمائيد وپرستش نمائيد

رَبَّكُمْ وَافْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

پروردگار شما والتزام نمائيد مكارم اخلاق را تا مگر شما رستگارى يابيد

وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ ۚ هُوَ اجْتَبَاكُمْ

وكوشش نمائيد در طاعت خداى با كفار يا بنفس امارة حق جهاد خداى او برگزيد شما را براى

وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ ۚ مِّلَّةَ أَبِيكُمْ

ونگردانيد بر شما در امور دين هيچ تنگى اى حرج يعنى ملة

إِبْرَاهِيمَ ۚ هُوَ سَمَّاكُمُ الْمُسْلِمِينَ مِن قَبْلُ وَفِي هَٰذَا

كه پدر ابراهيم است خداى نام نهاد شما را مسلمانان پيش ازين در كتب انبيا

لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى

تا باشد پيغمبر فرستاده گواه بر شما وباشيد شما گواهان بر

النَّاسِ ۚ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاعْتَصِمُوا

ديگر مردمان پس بپاى داريد نماز را وبدهيد حق خدايرا واعتصام جوييد

بِاللَّهِ ۖ هُوَ مَوْلَاكُمْ ۖ فَنِعْمَ الْمَوْلَىٰ وَنِعْمَ النَّصِيرُ

بلطف خداى او متولى امور شماست پس نيكا متولى است ونيكا يارى دهنده

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

الكبير ٢٢

بحقیقت ظفر یافتند بمطالب عالیه — اهل ایمان انانکه ایشان در نماز ایشان مراعی شرایط ادب و اخلاص اند

وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ وَالَّذِينَ هُمْ

وانانکه ایشان ازانچه مهم نبود درصلاح معاش ومعاد وانانکه ایشان

لِلزَّكٰوةِ فٰعِلُونَ وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حٰفِظُونَ

بردهش زکوة را احسان کنندگانند وانانکه ایشان مراعات نسل خودرا نگاه دارندگانند

إِلَّا عَلٰى أَزْوٰجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ

مگر برزنان ایشان یا بر کنیزکانی که بملک انها شود دستهای ایشان که بدستی ایشان جمع بستن دارند

مَلُومِينَ فَمَنِ ابْتَغٰى وَرَآءَ ذٰلِكَ فَأُولٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ

پس هرکه جوید برای مباشرت غیر ازواج وسراری پس ایشان ایشانند تجاوزکنان از حلال بحرام

وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمَانٰتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رٰعُونَ

وانانکه ایشان مراعات امانتهای ایشانرا وعهدهای ایشانرا نگاه دارندگانند

وَالَّذِينَ هُمْ عَلٰى صَلَوٰتِهِمْ يُحَافِظُونَ أُولٰئِكَ

وانانکه ایشان بر نماز ایشان مداومت نمایندگانند

هُمُ الْوٰرِثُونَ الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا

ایشان اهل استحقاق ثواباند که بمناسبت انوار کمال یابند اعلی جنت را ایشان درآن جنت

خٰلِدُونَ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنسٰنَ مِنْ سُلٰلَةٍ مِّنْ طِينٍ

جاودانه باشند وبحقیقت افریدیم ادمی را از خلاصه از گل

ثُمَّ جَعَلْنٰهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ

پس گردانیدیم اصل ولدرا نطفه درآرام جائی متمکن ومایکانی پس افریدیم ما ان نطفه را

عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ

خونی جامد پس افریدیم ما از خون منجمد پاره گوشت پس افریدیم ما ان پاره گوشت را

عِظٰمًا فَكَسَوْنَا الْعِظٰمَ لَحْمًا ثُمَّ أَنشَأْنٰهُ خَلْقًا ءَاخَرَ

استخوانها پس پوشانیدیم ان استخوانها را گوشتی پس گردانیدیم اورا افرینشی دیگر

فَتَبٰرَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخٰلِقِينَ

پس بافیض نامتناهی است خدای نیکوترین مقدران

لِأَمَانٰتِهِمْ

عَظْمًا الْعَظْمَ

ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذٰلِكَ لَمَيِّتُونَ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ

پس بدستی که شما پس از کمال خلق شما هرانینه میرندگانید پس بدستی که شما روز

الْقِيٰمَةِ تُبْعَثُونَ وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ

قیامت برانگیزانند شمارا وبحقیقت افریدیم ما بالای شما هفت آسمان

طَرَآئِقَ وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غٰفِلِينَ وَأَنزَلْنَا مِنَ

وانه ایم ما از کار خلایق نه اگاه وفرو فرستادیم از

السَّمَآءِ مَآءً بِقَدَرٍ فَأَسْكَنّٰهُ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّا عَلٰى

جهة اسمان آبی را بمقدار حاجت پس قرار دادیم انرا در زمین درعیون واب وبدستی که

ذَهَابٍ بِهِ لَقٰدِرُونَ فَأَنشَأْنَا لَكُمْ بِهِ جَنّٰتٍ

بردن ان اب ازشما بوجهی مرانینه توانایم پس بدید کردیم ما برای شما بسبب ان اب بوستانهای

مِّن نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ لَّكُمْ فِيهَا فَوٰكِهُ

ازخرما نان وانگورها شماراست دران جنات میوهای

كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ وَشَجَرَةً تَخْرُجُ

بسیار چون رطب وعنب وازان فواکه باجنات بخورید شما تمر وبیخ ودرختی را که بیرون ایید

مِن طُورِ سَيْنَآءَ تَنۢبُتُ بِالدُّهْنِ وَصِبْغٍ لِّلْأٰكِلِينَ

از کوه سینا می رویاند روغن زیت را ونان خورشی را برای خوندگان

وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعٰمِ لَعِبْرَةً نُّسْقِيكُم مِّمَّا فِي

وبدستی که مر شماراست در جنس شتر مرانینه محل اعتبار ما شمارا ازان چیزی را که در

بُطُونِهَا وَلَكُمْ فِيهَا مَنٰفِعُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا

شکمهای انهاست ومر شماراست دران منفعتهای بسیار وازلحوم ان

تَأْكُلُونَ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ

بخورید وبران شتران وبر کشتی برمیدارند شمارا

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلٰى قَوْمِهِ فَقَالَ يٰقَوْمِ

وبحقیقت فرستادیم نوح را سوی قوم او پس گفت ای قوم من

اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلٰهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ

پرستش نمایید خدایرا نیست شمارا هیچ خدایی جز او پس ایا نمی ترسید از عقاب او

عشر ۲

ع ۱۰

فَقَالَ الْمَلَؤُا الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَوْمِهِ مَا هَٰذَا

پس گفت اشراف قوم او انانله کافر شدند از گروه او نیست این شخص

إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُرِيدُ أَن يَتَفَضَّلَ عَلَيْكُمْ ۚ وَلَوْ شَاءَ

مگر آدمی مانند شما میخواهد که طلب فزونی نماید بر شما و اگر خواستی

اللَّهُ لَأَنزَلَ مَلَائِكَةً مَّا سَمِعْنَا بِهَٰذَا فِي آبَائِنَا

خدای هرآینه فرستادی فرشتگانرا نشنیدیم ما مثل این سخن را در پدران ما

الْأَوَّلِينَ إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ بِهِ جِنَّةٌ فَتَرَبَّصُوا

گذشتین ما نیست او مگر مردی که بدست جنونی پس نگهبان حال او باشید

بِهِ حَتَّىٰ حِينٍ قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونِ

به تا هنگام که مستوفی شود یا گفت ای پروردگار من یاری ده مرا ببدل آنچه تکذیب نمودند مرا

فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَنِ اصْنَعِ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا فَإِذَا

پس وحی فرستادیم سوی او که بساخته کردان کشتی را حال آنکه محفوظ باشی بعینیات ما را و بالهام ما پس چون

جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ فَاسْلُكْ فِيهَا مِن كُلٍّ

آید فرمان ما و بجوشد تنور پس درآر دران کشتی از هر حیوانی

زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَن سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ

متوالد دو عدد نر و ماده و کسان ترا مگر انانله پیش گرفت

مِنْهُمْ ۖ وَلَا تُخَاطِبْنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا ۖ إِنَّهُم مُّغْرَقُونَ

بر و کفار ایشان و خطاب مکن با من در شان انانله ستم کردند برخود بغرق

فَإِذَا اسْتَوَيْتَ أَنتَ وَمَن مَّعَكَ عَلَى الْفُلْكِ فَقُلِ

پس چون راست شوی تو و انانله باتوانند در کشتی پس بگوی

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي نَجَّانَا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

ستایش مرخدایرا که رهانید ما را نوح از گروه ستمکاران

وَقُل رَّبِّ أَنزِلْنِي مُنزَلًا مُّبَارَكًا وَأَنتَ خَيْرُ

و بگوی نزد پروردگار ای پروردگار من فرودار مرا فرودآوردنی با برکت و تو بهترین فرود

الْمُنزِلِينَ ۝ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ ۚ وَإِن كُنَّا لَمُبْتَلِينَ

آرندگانی بدرستی که دران چیز که لفیم هرآینه آیتهای قدرت ما است و بدرستی که

ادج ک ص ش

عشر ۳

ثُمَّ أَنشَأْنَا مِن بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ ۝ فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ

پس احداث کردیم پس از زمان ان گروه اهل زمانه دیگران پس فرستادیم درمیان دیگران

رَسُولًا مِّنْهُمْ أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ ۖ أَفَلَا

پیغمبر فرستاده از جنس ایشان که پرستند خدایرا نیست شمارا هیچ خدایی جز او آیا

تَتَّقُونَ ۝ وَقَالَ الْمَلَأُ مِن قَوْمِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا

نمیترسید از عقاب او و گفتند اشراف قوم از گروه او انانله نگرویدند و دروغ شمردند

بِلِقَاءِ الْآخِرَةِ وَأَتْرَفْنَاهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا مَا هَٰذَا

رسیدن برای آخرت را و متنعم گردانیدیم ایشانرا در زندگانی این جهان نیست این

إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ وَيَشْرَبُ

مگر آدمی مانند شما میخورد از جنس انچه میخورید شما ازان و میاشامد

مِمَّا تَشْرَبُونَ ۝ وَلَئِنْ أَطَعْتُم بَشَرًا مِّثْلَكُمْ إِنَّكُمْ إِذًا

از انچه میاشامید شما و اگر فرمان برید شما آدمی را مانند شما بدرستی که شما انگاه

لَّخَاسِرُونَ ۝ أَيَعِدُكُمْ أَنَّكُمْ إِذَا مِتُّمْ وَكُنتُمْ

هرآینه زیان کار باشید آیا وعده میدهد شمارا که شما چون مرده باشید و بوده

تُرَابًا وَعِظَامًا أَنَّكُم مُّخْرَجُونَ ۝ هَيْهَاتَ هَيْهَاتَ لِمَا

خالی و استخوانهای چند بدرستی که شما بیرون آورده شوید بر شکل اول هیهات هیهات دور است

تُوعَدُونَ ۝ إِنْ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا

وعده میدهد شمارا نیست این مگر زندگانی ما در این جهان فاسد میشویم و برمثال نبات

وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ۝ إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ افْتَرَىٰ عَلَى

و نه ایم ما برانگیزانندگان نیست این مدعی مگر مردی که فراباف بر

اللَّهِ كَذِبًا وَمَا نَحْنُ لَهُ بِمُؤْمِنِينَ ۝ قَالَ رَبِّ انصُرْنِي

خدای دروغی را و نه ایم ما مر او را باورداشتگان گفت ان مدعی ای پروردگار من یاری ده مرا

بِمَا كَذَّبُونِ ۝ قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لَّيُصْبِحُنَّ نَادِمِينَ ۝ فَأَخَذَتْهُمُ

بجای انچه بدروغ نسبت کردند مرا گفت خدای از زمان نزدیک هرآینه شوند پشیمان پس گرفت ایشانرا

الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنَاهُمْ غُثَاءً ۚ فَبُعْدًا لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

آواز هایل باستحقاق پس گردانیدیم ایشانرا بی قابلیت انتفاع مانند خاشاک روی سیل پس هلاک باد گروه ستمکاران را

١٨٤

هيهات هيهات
هيهاة هيهاة بالهاء
في الوقف ٥ د

عشر ٤

ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قُرُونًا آخَرِينَ ۝ مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ

پس پدید آوردیم پس از زمان ایشان امتهای دیگر را پیش نمیکند هیچ طایفه

أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ ۝ ثُمَّ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرَى ۖ كُلَّمَا

بوقت هلاک خود و متاخر نمیشوند پس فرستادیم پیغمبران ما را متواتر و متعاقب هر گاه که

جَاءَ أُمَّةً رَسُولُهَا كَذَّبُوهُ فَأَتْبَعْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا

امتی را پیغمبر ایشان بدروغ نسبت کردند او را پس تابع گردانیدیم بعضی از امتها را بعضی

وَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ ۚ فَبُعْدًا لِقَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ۝ ثُمَّ

و گردانیدیم ایشان را اخبار عجیب پس هلاک باد گروهی را که ایمان نیارند سپس

أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ وَأَخَاهُ هَارُونَ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ

فرستادیم موسی را و برادر او را هارون بمعجزات ما و حجتی ظاهر

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَائِهِ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا عَالِينَ

سوی فرعون و گروه او پس تکبر نمودند و بودند گروهی قاهر و غالب

فَقَالُوا أَنُؤْمِنُ لِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا وَقَوْمُهُمَا لَنَا عَابِدُونَ

پس گفتند آیا ایمان آریم برای بشر دو آدمی مانند ما و گروه ایشان برای ما خدمتکارانند

فَكَذَّبُوهُمَا فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِينَ ۝ وَلَقَدْ آتَيْنَا

پس دروغ نسبت کردند موسی و هارون را پس بودند در جمله هلاک شدگان و بتحقیق دادیم ما

مُوسَى الْكِتَابَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ۝ وَجَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ

موسی را توریة تا مگر ایشان راه یابند در دین و گردانیدیم پسر مریم را

وَأُمَّهُ آيَةً وَآوَيْنَاهُمَا إِلَىٰ رَبْوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ

و مادر او را دلیلی بر قدرت ما و جای دادیم ایشانرا سوی زمینی مرتفع از زمین باصلوح استقرار

يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا

ای پیغمبران مرقومی بخورید از طعمهٔ لذیذ باحلال و کنید

صَالِحًا ۖ إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ۝ وَإِنَّ هَٰذِهِ

کار نیکو بدرستی که من بآنچه میکنید شما دانام و بدرستی که حضرت

أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ

ملت شماست ملت یگانه و منم پروردگار شما ام پس بترسید از من

فَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا ۖ كُلُّ حِزْبٍ بِمَا

پس متفرق گردانیدند امر ایشان میان ایشان کتابها گروهی بمال آنکه مختلف بود

لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ۝ فَذَرْهُمْ فِي غَمْرَتِهِمْ حَتَّىٰ

نزد ایشان شادانند پس بگذار ایشانرا در گرداب ضلالت و جهالت

حِينٍ ۝ أَيَحْسَبُونَ أَنَّمَا نُمِدُّهُمْ بِهِ مِنْ مَالٍ وَبَنِينَ

مدتی آیا میپندارند که آنچه مدد میدهیم ایشانرا بآن از مال و پسران

نُسَارِعُ لَهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ ۚ بَل لَّا يَشْعُرُونَ ۝ إِنَّ

شتاب میکنیم برای ایشان در نیکیها نه چنین میدانند که آن بجهه استدراج است بدرستی

الَّذِينَ هُم مِّنْ خَشْيَةِ رَبِّهِم مُّشْفِقُونَ ۝ وَالَّذِينَ

آنانکه ایشان از ترس و عذاب پروردگار خود بنهایت خوف رسیده اند و آنانکه

هُم بِآيَاتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ۝ وَالَّذِينَ هُم بِرَبِّهِمْ

ایشان بآیات پروردگار خود ایمان میآورند و آنانکه ایشان بپروردگار

لَا يُشْرِكُونَ ۝ وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوا وَّقُلُوبُهُمْ

انباز نمیگردانند و آنانکه بدهند آنچه بدهند و دلهای ایشان

وَجِلَةٌ أَنَّهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ ۝ أُولَٰئِكَ يُسَارِعُونَ

ترسان است که ایشان بسوی پروردگار خود بازگردنده اند ایشان شتابانند

فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا سَابِقُونَ ۝ وَلَا نُكَلِّفُ نَفْسًا

در تحصیل خیرات دینی و دنیوی و ایشان برای آن پیشی گیرندگانند و تکلیف نمیکنیم هیچ تنی را

إِلَّا وُسْعَهَا وَلَدَيْنَا كِتَابٌ يَنطِقُ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا

مگر بمقدار توانایی او و نزد ما است نامه که هریک را لوح یا صحیفهٔ اعمال او را سخن میگوید براستی و ایشان

يُظْلَمُونَ ۝ بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي غَمْرَةٍ مِّنْ هَٰذَا وَلَهُمْ

مظلوم نباشند بلکه دلهای ایشان در گرداب غفلت از آنچه گفتیم از امر قیامت و ایشان

أَعْمَالٌ مِّن دُونِ ذَٰلِكَ هُمْ لَهَا عَامِلُونَ ۝ حَتَّىٰ إِذَا

خصالی جند دیگر دیمه از غیر آنچه گفتیم از غفلت و جهالت ایشان مر اعمال را کنندگانند در حال آنکه تا آنوقت

أَخَذْنَا مُتْرَفِيهِم بِالْعَذَابِ إِذَا هُمْ يَجْأَرُونَ

گرفتیم متنعمان ایشانرا بعذاب روز بدر یا سال قحط ناگاه ایشان

لَا تَجْـَٔرُوا الْيَوْمَ ۖ إِنَّكُم مِّنَّا لَا تُنصَرُونَ ۝ قَدْ كَانَتْ

فریاد استعانت مینمایند امروز چه شما از ما نصرت یافته نشوید بحقیقت بود

آيَاتِي تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ

ایتهای من خوانده برشما پس بودید شما بر پاشنهای خود

تَنكِصُونَ ۝ مُسْتَكْبِرِينَ بِهِ سَامِرًا تَهْجُرُونَ

بازمیگشتید عبارت است از تباعد حال آنکه تکبر نمایند بودید بسبب خانه کعبه حال آنکه جمعی بودید قصه گوینده

أَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ أَمْ جَاءَهُم مَّا لَمْ يَأْتِ

آیا پس تامل نکردند قرآن را یا نه آمد بدیشان از کتب سماوی آنچه نیامد

آبَاءَهُمُ الْأَوَّلِينَ ۝ أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهُ

پیدران نخستین ایشان بدان سبب عجب میدارند یانه آنکه نشناختند نسبت پیغمبر فرستاده ایشانرا پس ایشان مر او را

مُنكِرُونَ ۝ أَمْ يَقُولُونَ بِهِ جِنَّةٌ ۚ بَلْ جَاءَهُم

منکرند یانه آنکه میگویند بدوست جنونی نه آنکه آمدند بدیشان

بِالْحَقِّ وَأَكْثَرُهُمْ لِلْحَقِّ كَارِهُونَ ۝ وَلَوِ اتَّبَعَ

ان پیغمبران باصدق وصواب وبیشتر ایشان مر حق را کارهند والبته روی

الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ

خدای رایهای باطل متناقض ایشانرا هرآینه مختل شدی نظام اسمانها وزمین واحوال

وَمَن فِيهِنَّ ۚ بَلْ أَتَيْنَاهُم بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ عَن

دراسمان وزمین اند نه آوردیم بدیشان موعظت ایشانرا که قرانست پس ازین

ذِكْرِهِم مُّعْرِضُونَ ۚ أَمْ تَسْأَلُهُمْ خَرْجًا

موعظت ایشان اعراض نمایندهاند یانه میخواهی تو ازایشان مزد فانی قلیل

فَخَرَاجُ رَبِّكَ خَيْرٌ ۖ وَهُوَ

پس مزد پروردگار تو که باقی کثیراست واو

وَإِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ إِلَىٰ

وبدرستی که تو هرآینه میخوانی ایشانرا سوی

وَإِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ عَنِ الصِّرَاطِ لَنَاكِبُونَ

وبدرستی که انانکه نمی کروند بثبوت ان جهان ازان راه راست هرآینه منحرفند

وَلَوْ رَحِمْنَاهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِم مِّن ضُرٍّ لَّلَجُّوا

واگر بخشایش نمایم بریشان وزایل گردانیم انچه بدیشانست از قحط هرآینه ستیزه

فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ۝ وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُم بِالْعَذَابِ

حال آنکه در شدت ضلالت ایشان سرگشته باشند وبتحقیق گرفتیم ایشانرا بعذاب روز

فَمَا اسْتَكَانُوا لِرَبِّهِمْ وَمَا يَتَضَرَّعُونَ ۝ حَتَّىٰ إِذَا فَتَحْنَا

پس خضوع ننمودند برای پروردگار ایشان وخضوع نمایند تا چون کشاده گردانیم

عَلَيْهِم بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ إِذَا هُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ

بریشان از طرف قحط دری را حاوی عذابی سخت ناگهان ایشان دران باب نومید بودند از هرچیزی

وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ ۖ

واوست انکه احداث کرد برای شما شنوایی را وچشمها را ودلها را بغایة

قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ۝ وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ

اندك شکر میکنید واوست انکه متفرق گردانید

وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ۝ وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ وَلَهُ اخْتِلَافُ

شما را در زمین واجزاء او گرد آرند شما را واوست انکه زنده میگرداند ومیمیراند ومر قدرت اورا

اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝ بَلْ قَالُوا مِثْلَ مَا قَالَ

شب وروز ایا درنمی یابید نه آنکه گفتند مانند انچه گفتند

الْأَوَّلُونَ ۝ قَالُوا أَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا أَإِنَّا

پیشینیان گفتند ایاچون میریم وباشیم خاك واستخوانها ایا بدستی

لَمَبْعُوثُونَ ۝ لَقَدْ وُعِدْنَا نَحْنُ وَآبَاؤُنَا هَٰذَا مِن قَبْلُ

که ما هرآینه برانگیخته شویم بحقیقت وعده داده شدیم ما وپدران ما بدین خبر ازین پیش

إِنْ هَٰذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۝ قُل لِّمَنِ الْأَرْضُ وَمَن فِيهَا

نیست این سخن مگر افسانهاء پیشینیان بگو مر راست زمین وهرانکس که

إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ ۚ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ۝

اگر شما دانش اید زودبود که گویند خدایراست بگو آیا یاد نمی آرید این معنی را که

قُلْ مَن رَّبُّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ

بگو کیست پروردگار اسمانهاء هفت گانه وپروردگار عرش

سَيَقُولُونَ لِلّٰهِ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ۝ قُلْ مَنْ بِيَدِهِ مَلَكُوتُ

زودبود گویند خدایراست بلو ایا نمیترسید ازعقاب او بلو ایا نمیدانید له بدست قدرت اوست پادشاهی

كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ

برهر چیزی واو فریاد رسد هرچه خواهد ونفریاد رسیده نشود براو الرمسیه شما

تَعْلَمُونَ ۝ سَيَقُولُونَ لِلّٰهِ قُلْ فَأَنَّى تُسْحَرُونَ

له میدانید زودبود گویند خدایراست این پادشاهی بلوی پس ازکجا فریفته میشوید باضلال شیطان

بَلْ أَتَيْنَاهُمْ بِالْحَقِّ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ۝ مَا اتَّخَذَ

نه له اوردیم بدیشان قرآن له سزاوار مذاهبی که ایشان علم وعملات بدان هرانیه دروغ گویند گانند ثابت

اللّٰهُ مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلٰهٍ إِذًا لَذَهَبَ

خدای بجهت خود هیچ فرزندی ونیست باو وجود هیچ خدایی چه انگاه له بودی جدا

كُلُّ إِلٰهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَا بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ

وهرخدایی له ازا افریده بودی وهرانیه تقلب بودی بر بعضی

سُبْحَانَ اللّٰهِ عَمَّا يَصِفُونَ ۝ عَالِمِ الْغَيْبِ وَ

پاکا خدای ازانچه میلیندبان اورا شرکان دانا نهان

الشَّهَادَةِ فَتَعَالٰى عَمَّا يُشْرِكُونَ

وماضی پس بلندشد ازانچه شریك میاورند انرا

قُلْ رَبِّ إِمَّا تُرِيَنِّي مَا يُوعَدُونَ

بگو ای پروردگار من اگر البته بنمایی بمن انرا له وعده داد می شوندیان کفار بان عذاب

رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ الظّٰلِمِينَ ۝ وَإِنَّا عَلٰى

ای پروردگار من پس مگردان مرا درزمرهٔ گروه ستمکاران وبدرستی له ما

أَنْ نُرِيَكَ مَا نَعِدُهُمْ لَقَادِرُونَ ۝ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ

انله نمایم ترا انچه وعده میدهیم ایشانرا هرانیه دفع کن بخصلتی له ان نیکوتر ست ازضعف

السَّيِّئَةَ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ ۝ وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ

بدی رالله ازایشان دانا شود گویند بدرستی که ما بانچه وصف میکنند ازتو بنا وبگوای پروردگار من پناه میبرم بتو

مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ ۝ وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ

از وساوس دیوان ونپناه میبرم بتو ای پروردگار من ازانکه حاضر شوند

حَتّٰى إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ

تا چون اید یکی ازایشان هنگام مردن گوید ای پروردگار من باز گردانید

لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ

تا من کنم نیکوکار نیلو درانچه ضایع کردم ازعمر ومعصیت نمودم من بحقانیت بلدستی که ان

هُوَ قَائِلُهَا وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلٰى يَوْمِ يُبْعَثُونَ

له او گوینده ان خواهد بودن تحقیق واربیش ایشانست ماندنی یعنی ملت تا روزی له برانگیزانند

فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ فَلَا أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَاءَلُونَ

ایشانرا پس چون نفخ دمیده شود درصور پس هیچ فایده نسبتها نیست میان ایشان دران روز وپرسش تعارف

فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولٰئِكَ

پس هرله گران ایند ترازوهای اوازاعمال پس ایشان ایشانند رستگاران

وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا

وهرله سبك ایند ترازوهای او دراعمال پس ایشان ایشانند له زیان کردند

أَنْفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ۝ تَلْفَحُ وُجُوهَهُمُ

منافع نفسهای خودرا در دوزخ جاودانه باشند تفحص محترق کند وسیاه گرداند رویهای ایشانرا

النَّارُ وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ ۝ أَلَمْ تَكُنْ آيَاتِي تُتْلٰى

اتش وایشان دران اتش ترش روی باشند لبها بازپس کشیده ودندانها بیدا امده ایا نبود ایتهای من خوانده

عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ۝ قَالُوا رَبَّنَا

برشما پس بودید شما بان تکذیب مینمودید گفتند ای پروردگار

غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ

غالب امد برما بدبختی ما وبودیم گروهی گمراهان دور از

رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنْ عُدْنَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ ۝ قَالَ اخْسَأُوا

ای پروردگار ما بیرون آر ما را ازاتش پس اگر بازگردیم ما بمعصیت پس بدرستی که ما ستمکاران باشیم گوید خدای

فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُونِ ۝ إِنَّهُ كَانَ فَرِيقٌ مِنْ عِبَادِي يَقُولُونَ

دراتش وسخن مگویید با من بدرستی کار انله بود گروهی از بندگان من میگفتند

رَبَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ

ای پروردگار ما ایمان اوردیم پس بیامرز ما را وبخشای برما وتو

سیقولون لله
ع ۱۵ الاخیرین

سیقولون الله فی الاخیرین بالالف فی مصحف البصرة
عشر ۹

ع ۲۶

عشر ۱۰

فَأَتَّخَذْتُمُوهُمْ سِخْرِيًّا حَتَّىٰ أَنسَوْكُمْ ذِكْرِي وَكُنتُم
پس گرفتید شما ایشانرا محل هسوس تا که فراموش کردانیدند شمارا ازیاد اوردن من وبودید شما
مِّنْهُمْ تَضْحَكُونَ ۝ إِنِّي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ بِمَا
ازان میخندیدید بدستی که پاداش دادم ایشانرا امروز سبب
صَبَرُوا أَنَّهُمْ هُمُ الْفَائِزُونَ ۝ قَالَ كَمْ لَبِثْتُمْ
صبر ایشان انکه ایشانند ظفر یافته برمطالب گوید خدای ای اهل زمین اقامت نمودید شما در
فِي الْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ ۝ قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ
یا مات شمار سالها گویند درنگ نمودیم روزی یا بعض
يَوْمٍ فَاسْأَلِ الْعَادِّينَ ۝ قَالَ إِن لَّبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا لَّوْ
روزی پس بپرس شمردن گان قصیر شمردنی ایام را نسبت با ابد از ملائکه که بر شمردن اعمال و عمرهای بندگان گماشته شده اند گوید خدای در درنگ نمودنه شما مگر زمانی اندك اگر
أَنَّكُمْ كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ
هستید شما که دانید ایا پس پنداشتید شما انکه بدستی که افریدیم شمارا
عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ۝ فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ
بی عاینی مترتب بر ایجاد وانکه شما بسوی ما باز گردانده نشوید پس بلندست رتبت خدای پادشاه بسزا
لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ ۝
هیچ خدایی نیست مگر او پروردگار عرش بزرگوار
وَمَن يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا
وهرکه پرستد با معبود بسزا خدایی دیگر را که هیچ حجتی نبود مر انرا پس بدرستی
حِسَابُهُ عِندَ رَبِّهِ ۚ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ۝
که حساب او نزد پروردگار اوست بدستی که نرستگار نشوند کافران
وَقُل رَّبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنتَ

الكبر ۱۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

سُورَةٌ أَنزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا وَأَنزَلْنَا فِيهَا آيَاتٍ
این سورتیست که فرو فرستادیم انرا وفریضه گردانیدیم احکام انرا وفرو فرستادیم دران سورة ایتهای
بَيِّنَاتٍ لَّعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ۝ الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي
دلالت کننده بر مقصود تا مگر شما پند گیرید دانچه بشما خواندیم هست حکم زنا کننده وسزاوار
فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ ۖ وَلَا
پس بزنید بر طواهر اعضاء هریك ازان دو مجرم جون غیر محصن باشند صد ضربه که بر محض رجم است
تَأْخُذْكُم بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِن كُنتُمْ
ونگیرد شما را بحال ان دو بجرم مهربانی در حکم خدای اگر هستید
تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۖ وَلْيَشْهَدْ عَذَابَهُمَا
ایمان دارید بخدای وروز بازپسین وباید که حاضر اید عذاب ایشانرا
طَائِفَةٌ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝ الزَّانِي لَا يَنكِحُ إِلَّا زَانِيَةً
گروهی از اهل ایمان مرد بحد در کار زنا نخواهد که نکاح کند الا زن مانند خود در کار زنا
أَوْ مُشْرِكَةً ۖ وَالزَّانِيَةُ لَا يَنكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ
یا زنی شرك آرنده وزنی را که در کار زنا نخواهد که خواهد اورا مگر مردی مانند او یا مردی شرك آرنده
وَحُرِّمَ ذَٰلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ۝ وَالَّذِينَ يَرْمُونَ
وحرام گردانیده شد انرا بر مومنان که البته جزا نیابد که خواهد وانکه بزنا نسبت میکنند
الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ
زنان عفیفه را پس نتوانند آوردن بر ان زنا چهار گواه پس بزنید ایشانرا
ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا ۚ
هشتاد ضربه وقبول مکنید برای ایشان هیچ گواهی هرگز
وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ۝ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِن
وایشانند ایشان خارج از طاعت خدای مگر انانکه توبه کردند
بَعْدِ ذَٰلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ
پس ازان قذف وبسامان اوردن کار را پس بدرستی که خدای امرزگار ست مهربان

وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شُهَدَآءُ
وانانکه بزنانست میلنند زنان خودرا وبیت مرایشانرا هیچ گواهان
إِلَّآ أَنفُسُهُمْ فَشَهَادَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَادَاتٍ
الا ملو بریشان پس گواهی یکی ازایشان چهار گواهی دادنست
بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ وَالْخَامِسَةُ أَنَّ لَعْنَتَ
بخدای که بدرستی او هرانینه راست گویانست وگواهی پنجم آنکه دوری
اللَّهِ عَلَيْهِ إِن كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ وَيَدْرَؤُا
از رحمت خدای بروباد اگر باشد از دروغ گویان ودفع کند
عَنْهَا الْعَذَابَ أَن تَشْهَدَ أَرْبَعَ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ
ازان زن حد زنارا آنکه گواهی دهد آن زن چهار گواهی دادن بخدای
إِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ وَالْخَامِسَةُ أَنَّ غَضَبَ اللَّهِ عَلَيْهَا
که بدرستی آن مرد از دروغ گویانست وگواهی پنجم آنکه خشم خدای بروباد
إِن كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ
اگر باشد آن مرد از راست گویان وانگه فضل خدای بودی
عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ
برشما ومهربانی او وبدرستی که خدای توبه پذیرنده است درست کار
إِنَّ الَّذِينَ جَآءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِّنكُمْ لَا تَحْسَبُوهُ
بدرستی که آنانکه آوردند دروغ را جماعتی اند از شما نپندارید آن افک را
شَرًّا لَّكُم بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ لِكُلِّ امْرِئٍ مِّنْهُم
بلکه برای شما نه آنست بهترست برای شما از روی ثواب ونزول قرآن در برائت ساحت شما هر مردی را ازایشان
مَّا اكْتَسَبَ مِنَ الْإِثْمِ وَالَّذِي تَوَلَّىٰ كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ
مر آنچه کسب کرد از بزه وآنکس که متولی شد معظم آنرا ازایشان مر اورا
عَذَابٌ عَظِيمٌ لَّوْلَآ إِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ
عذابی بزرگ چرا چون شنیدید شما آن حدیث را گمان بردند مردان با ایمان
وَالْمُؤْمِنَاتُ بِأَنفُسِهِمْ خَيْرًا وَقَالُوا هَٰذَآ إِفْكٌ مُّبِينٌ
وزنان با ایمان باهل دین خودشان نیکی وچرا نگفتند این دروغی است هویدا

لَّوْلَا جَآءُوا عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَآءَ فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا
چرا نه آوردند بر اثبات آن چهار گواهانرا پس چون نیاوردند آن
بِالشُّهَدَآءِ فَأُولَٰئِكَ عِندَ اللَّهِ هُمُ الْكَاذِبُونَ وَلَوْلَا
گواهانرا پس ایشان نزد خدای ایشانند دروغ گویان والگه
فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
بخشش خدای بودی برشما ومهربانی او در دین جهان وان جهان
لَمَسَّكُمْ فِيمَآ أَفَضْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ إِذْ تَلَقَّوْنَهُ
هرآینه رسیدی بشما در آنچه خوض نمودید در آن عذابی بزرگ چون فرا میگرفتید آن
بِأَلْسِنَتِكُمْ وَتَقُولُونَ بِأَفْوَاهِكُم مَّا لَيْسَ لَكُم بِهِ عِلْمٌ
از خداوندان بزبانهای شما وبگفتید دهنهای شما آنچه نیست شمارا بحال آن هیچ دانشی
وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّنًا وَهُوَ عِندَ اللَّهِ عَظِيمٌ وَلَوْلَآ
ومی پنداشتید آنرا آسان وان نزد خدای گناه بزرگست وچرا
إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُم مَّا يَكُونُ لَنَآ أَن نَّتَكَلَّمَ بِهَٰذَا
چون شنیدید آنرا نگفتید نسزدمارا که سخن گوئیم باین
سُبْحَانَكَ هَٰذَا بُهْتَانٌ عَظِيمٌ يَعِظُكُمُ اللَّهُ
پاکا تو خدای این دروغی بزرگست پند میدهد شمارا خدای
أَن تَعُودُوا لِمِثْلِهِ أَبَدًا إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ
برای عدم ارادت آنکه باشتان هرگز اگر هستید از اهل ایمان
وَيُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ وَاللَّهُ
وهویدا میگرداند خدای برای شما دلایل تکالیف وخدای داناست درست کار
إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَن تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي
بدرستی که آنانکه دوست میدارند که اشکارا شود خبرزنا درمیان
الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا
آنانکه ایمان آورده مرایشانراست عذابی دردناک در این جهان
وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ
وان جهان وخدا میداند برائت عایشه وغیران را وشما نمیدانید

وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهٗ وَاَنَّ اللّٰهَ

والزنه بخشودی خدای بودی برشما مهربانی او والله خدای مهربانست باشما بخشایش

لَا تَتَّبِعُوْا خُطُوٰتِ الشَّيْطٰنِ ۚ

نودی بودی

ای انانله ایمان اوردید متابعت ننمایید آثار کارهای دیوار

وَمَنْ يَّتَّبِعْ خُطُوٰتِ الشَّيْطٰنِ فَاِنَّهٗ يَاْمُرُ

ومنله متابعت نماید آثار کارهای دیوار پس بدرستی انله او میفرماید

بِالْفَحْشَآءِ وَالْمُنْكَرِ ۭ وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ

بکارهای بغایه قبیح وبناشایست والزنه بخشش خدای بودی برشما

وَرَحْمَتُهٗ مَا زَكٰى مِنْكُمْ مِّنْ اَحَدٍ اَبَدًا ۙ وَّلٰكِنَّ

ومهربانی او پاک نشدی از شما از ذنوب هیچ یك مردان ولیکن

اللّٰهَ يُزَكِّيْ مَنْ يَّشَآءُ ۭ وَاللّٰهُ

خدای پاك میگرداند هر که میخواهد وخدای شنوانست دانا

وَلَا يَاْتَلِ اُولُوا الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ اَنْ

وبایدله سوگند نخورد خداوندان فضیلت از شما درمال وارباب توانگران له

يُّؤْتُوْٓا اُولِي الْقُرْبٰى وَالْمَسٰكِيْنَ وَالْمُهٰجِرِيْنَ

بدهند خداوندان خویشی را وبیچارگانرا ودوری گزینندگانرا

فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۡ وَلْيَعْفُوْا وَلْيَصْفَحُوْا ۭ اَلَا تُحِبُّوْنَ

درراه دین خدای وبایدله عفو کنند وفراگذارند ایا دوست نمیدارید

اَنْ يَّغْفِرَ اللّٰهُ لَكُمْ ۭ وَاللّٰهُ

له بیامرزد خدای شمارا وخدای آمرزگارست مهربان

اِنَّ الَّذِيْنَ يَرْمُوْنَ الْمُحْصَنٰتِ الْغٰفِلٰتِ الْمُؤْمِنٰتِ

بدرستی که انانله بزنا نسبت میکنند زنان عفیف را ناآگاه ازلغزهاء زنان مالامان مارا ازواج رسول الله صلی الله علیه وسلم

لُعِنُوْا فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ۙ يَّوْمَ تَشْهَدُ

دور کرده اند انانه ایشانرا از رحمت خدای دین وجهان وایشانرا درآن جهان عذابی بزرگ دران روز گواهی دهد

عَلَيْهِمْ اَلْسِنَتُهُمْ وَاَيْدِيْهِمْ وَاَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ

برایشان زبانهای ایشان ودستهای ایشان وپایهای ایشان بانچه هستند که میکردند

مازکده سم المصاحف

يَوْمَئِذٍ يُّوَفِّيْهِمُ اللّٰهُ دِيْنَهُمُ الْحَقَّ وَيَعْلَمُوْنَ اَنَّ اللّٰهَ هُوَ

دران روز بدهد خدای جزای ایشان له واجب یافتند ویدانند له خدای اوست سزاوار وجود

الْحَقُّ الْمُبِيْنُ ۭ اَلْخَبِيْثٰتُ لِلْخَبِيْثِيْنَ وَالْخَبِيْثُوْنَ لِلْخَبِيْثٰتِ ۚ

هویدا بکاینله زنان بدکار برای مردان بدکار ومردان بدکار برای زنان بدکارند

وَالطَّيِّبٰتُ لِلطَّيِّبِيْنَ وَالطَّيِّبُوْنَ لِلطَّيِّبٰتِ ۚ

وزنان نیکوکار برای مردان نیکوکارند ومردان نیکو برای زنان نیکوکارند

اُولٰۗىِٕكَ مُبَرَّءُوْنَ مِمَّا يَقُوْلُوْنَ ۭ لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَّرِزْقٌ كَرِيْمٌ ۚ

ان زنان ومردان نیکوکار مبرادازوجه دور کرده اند رسول الله صلی الله علیه وسلم ازانچه میگویند اهل افك مرایشانرا آمرزشی وروزی بابرکت

اَلَّ

آیه

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَدْخُلُوْا بُيُوْتًا غَيْرَ بُيُوْتِكُمْ

ای انانله ایمان اوردید درمیایید درخانهای له جز خانهای شماست

حَتّٰى تَسْتَاْنِسُوْا وَتُسَلِّمُوْا عَلٰٓى اَهْلِهَا ۭ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ

تانله دستوری خواهید وسلام کنید برخداوندان خانها ان استیذان وتسلیم بهتر

لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُوْنَ ۚ فَاِنْ لَّمْ تَجِدُوْا فِيْهَآ اَحَدًا فَلَا

مرشمارا تاملکنید پند گیرید فرمودیم شمارا بان ادب پس اگر نیابید شما دران خانها هیچ کس پس

تَدْخُلُوْهَا حَتّٰى يُؤْذَنَ لَكُمْ ۚ وَاِنْ قِيْلَ لَكُمُ ارْجِعُوْا

درمیایید دران تانله دستوری دهند شمارا واگر گویند شمارا بازگردید

فَارْجِعُوْا هُوَ اَزْكٰى لَكُمْ ۭ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ عَلِيْمٌ

پس بازگردید ان رجوع پاکیزه ترست مرشمارا وخدا بانچه میکنید داناست

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ اَنْ تَدْخُلُوْا بُيُوْتًا غَيْرَ مَسْكُوْنَةٍ

نیست برشما هیچ بزه له درایید دران خانهای نه متوطن دران

فِيْهَا مَتَاعٌ لَّكُمْ ۭ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُوْنَ وَمَا تَكْتُمُوْنَ ۝

دران موضع بود قضاء حاجتی مرشمارا وخدای میداند انرا له پوشیده میدارید

قُلْ لِّلْمُؤْمِنِيْنَ يَغُضُّوْا مِنْ اَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوْا

بگوی مومنانرا تا خوابینند دارند چشمهای ایشانرا از نظر کردن بمحارم

عشر ٣

فُرُوْجَهُمْ ۭ ذٰلِكَ اَزْكٰى لَهُمْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ خَبِيْرٌۢ بِمَا يَصْنَعُوْنَ

وعیبهای محارم ایشانرا پاکیزه ترست مرایشانرا بدرستی که خدای آگاهست بانچه میکنند

وَقُل لِّلْمُؤْمِنٰتِ يَغْضُضْنَ مِنْ اَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ

وبگو مردان را بایمانرا تا خوابانند دارند چشمهای ایشانرا از نظر بیاجه نشاید وبنگاه دارند

فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ اِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا

عورات خویشرا واشکارا نکنند آرایش ایشانرا مگر آنچه طاهر از زیور و غیران هون بود ازان چون چادر حجاب

وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلٰى جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ

وباید که بپوشند مقنعهای ایشانرا بر مواضع گریبانهای ایشان واشکارا نکنند آرایش ایشانرا

اِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ اَوْ اٰبَآئِهِنَّ اَوْ اٰبَآءِ بُعُولَتِهِنَّ اَوْ

مگر برای شوهران ایشان یا پدران ایشان یا پدران شوهران ایشان یا

اَبْنَآئِهِنَّ اَوْ اَبْنَآءِ بُعُولَتِهِنَّ اَوْ اِخْوَانِهِنَّ اَوْ

پسران ایشان یا پسران شوهران ایشان یا برادران ایشان یا

بَنِيٓ اِخْوَانِهِنَّ اَوْ بَنِيٓ اَخَوٰتِهِنَّ اَوْ نِسَآئِهِنَّ اَوْ مَا

پسران برادران ایشان یا پسران خواهران ایشان یا زنانی که اهل

مَلَكَتْ اَيْمَانُهُنَّ اَوِ التّٰبِعِينَ غَيْرِ اُولِي الْاِرْبَةِ

دین اسلام باشند یا زنان

مِنَ الرِّجَالِ اَوِ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلٰى

ازاد که در صحبت ایشان باشند یا مالک آن بود دستهای از عبید و اماء یا خدمتکاران نه خداوندان شهوة از مردان یا کودکان که مطلع نشده باشند بر

عَوْرَاتِ النِّسَآءِ وَلَا يَضْرِبْنَ بِاَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ

ستر های زنان وباید که بر زمین نزنند ان زنان پایهاء ایشانرا تا معلوم شود

مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ وَتُوبُوٓا اِلَى اللّٰهِ جَمِيعًا

دیگرانرا انچه نهان دارند از آرایش ایشانرا جون خلخال وغیران باز گردید سوی خدای همگان

اَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ وَاَنْكِحُوا الْاَيَامٰى

ای اهل ایمان تا مگر شما رستگاری یابید وزن دهید وشوهر دهید

مِنْكُمْ وَالصّٰلِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَاِمَآئِكُمْ اِنْ يَّكُونُوا

مردان عزب را از شما ونیکانرا از بندگان شما وپرستاران شما اگر باشند

فُقَرَآءَ يُغْنِهِمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

درویشان بی نیاز گرداند ایشانرا خدای از عطاء خود وخدای فراخ عطاست داناست بمصالح

وقف علی اَنَّهُ بالالف ج

ایّهَ بغیر الف رسم المصاحف هنا وفی الزخرف واایّه الساجد وفی سورة الرحمن ایّهَ الثقلان

يُغْنِهِمُ

وَلْيَسْتَعْفِفِ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا حَتّٰى يُغْنِيَهُمُ

وباید که عفت ورزند انانکه نمی یابند قدرة بر نکاح تا بی نیاز گرداند ایشانرا

اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ وَالَّذِينَ يَبْتَغُونَ الْكِتٰبَ مِمَّا مَلَكَتْ

خدای از عطاء خود وانانکه بجویند باز خریدن خود از بندگان که

اَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوهُمْ اِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا وَّاٰتُوهُمْ

دستهای شما پس مکاتبه کنید با ایشان اگر دانید شما درایشان امانت وتوانایی بدهید

مِّنْ مَّالِ اللّٰهِ الَّذِيٓ اٰتٰىكُمْ وَلَا تُكْرِهُوا فَتَيٰتِكُمْ عَلَى الْبِغَآءِ

ایشانرا از مال خدای که داده است شمارا ای مسلمانان یا ای مولی ومدارید بر پرستاران شما

اِنْ اَرَدْنَ تَحَصُّنًا لِّتَبْتَغُوا عَرَضَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَمَنْ

اگر خواهند عفت ورزیدن تا بجویید متاع زایل این جهانرا وهر که

يُّكْرِهْهُّنَّ فَاِنَّ اللّٰهَ مِنْ بَعْدِ اِكْرَاهِهِنَّ

الزام نماید ایشانرا پس بدستی که خدای از پس اکراه نمودن ایشانرا امرزگار ست ان زنانرا مهربان

وَلَقَدْ اَنْزَلْنَآ اِلَيْكُمْ اٰيٰتٍ مُّبَيِّنٰتٍ وَّمَثَلًا مِّنَ

وبحقیقت فرستادیم سوی شما ایتهای با تفصیل حلال وحرام وداستانی از حال

الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ

انانکه گذشتند پیش از زمان شما وپندی مر پرهیزکارانرا

نُورُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ مَثَلُ نُورِهٖ كَمِشْكٰوةٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ

خدای خداوند هدایت اهل اسمانها وزمین است داستان هدایت او چون ثمنه است در حجاب غیب که

الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ الزُّجَاجَةُ كَاَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُّوقَدُ

ان چراغ در ابگینه بود ان ابگینه گویی ان ستاره است بغایة روشن

مِنْ شَجَرَةٍ مُّبٰرَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَّا شَرْقِيَّةٍ وَّلَا غَرْبِيَّةٍ يَّكَادُ زَيْتُهَا

ان زجاجه از درختی بسیار منافع که درخت زیتونست نه مایل بجهة مشرق ونه بجهة غرب که ثمرات ان

يُضِيٓءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ نُّورٌ عَلٰى نُورٍ يَهْدِي اللّٰهُ لِنُورِهٖ مَنْ يَّشَآءُ

روغن ان روشن شود والرچه نرسد بان اتشی روشنیست بر روشنی راه مینماید خدای برای معرفت خود هر که خواهد

وَيَضْرِبُ اللّٰهُ الْاَمْثَالَ لِلنَّاسِ وَاللّٰهُ

وبدید می اورد خدای داستانها برای مردم وخدای بهمه چیزی داناست

ادج ص

ع ٦

ذُرِّيٌّ تَوَقَّدَ دِرِّيٌّ تَوَقَّدُ مِنْ دِرِّيٌّ تَوَقَّدُ

فِي بُيُوتٍ أَذِنَ اللّٰهُ أَنْ تُرْفَعَ وَيُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ
در خانهای که رخصت فرمود خدای که تعظیم نمایند ایشانرا و یاد کنند در آن نام خدایرا
يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ رِجَالٌ لَا تُلْهِيهِمْ
پاکی میگویند مر اورا در آن خانها باوقات بامداد و شامگاه مردانی که مشغول نکردانند ایشانرا
تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللّٰهِ وَإِقَامِ الصَّلٰوةِ
خریدنی نه فروختنی از یاد داشت خدای و بپای داشتن نماز
وَإِيتَاءِ الزَّكٰوةِ يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ
و دادن زکوة میترسند از روزی که مضطرب شود در آن روز
الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ لِيَجْزِيَهُمُ اللّٰهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا
دلها و دیدها تا جزا دهد ایشانرا خدای نیکوتر جزاء انچه کرده باشند
وَيَزِيدَهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَاللّٰهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ
و زیادت کرداند چیزی از تفضل خود و خدای روزی میدهد انرا که بخواهد بی هیچ
حِسَابٍ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٍ بِقِيعَةٍ
شماری و انانکه کافر شدند خیرات ظاهر ایشان چون چیزی که باشد شبانه بزمینی هموار
يَحْسَبُهُ الظَّمْآنُ مَاءً حَتّٰى إِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا
پندارد آنرا مردینک تشنه آبی تا چون بدان بیابد انرا هیچ چیز که انرا نفعی بود
وَوَجَدَ اللّٰهَ عِنْدَهُ فَوَفّٰهُ حِسَابَهُ وَاللّٰهُ سَرِيعُ
و بیابد عقاب خدایرا نزدآن پس تمام رساند جزاء کردار او و خدای زود
الْحِسَابِ أَوْ كَظُلُمَاتٍ فِي بَحْرٍ لُجِّيٍّ يَغْشٰهُ
شمارست یا چون تاریکیهایی در دریایی عمیق که اورا برزبر او
مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ سَحَابٌ ظُلُمَاتٌ
اشوب ابی که از زبران بود آشوب دیگر که از زبران بود ابری تاریکیهایی است
بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَا أَخْرَجَ يَدَهُ لَمْ يَكَدْ يَرٰهَا
برخی ازان برزبر برخی چون بیرون اردانکه دران تاریکی بود دست خودرا نزدیک نبود
وَمَنْ لَمْ يَجْعَلِ اللّٰهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِنْ نُورٍ
و هرکه بدیدن نیارد خدای برای او روشنی پس نیست مراورا هیچ روشنی

اَلَمْ تَرَ أَنَّ اللّٰهَ يُسَبِّحُ لَهُ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ
ایا ندانستی که خدایرا پاکی میگویند مراورا هرکه در اسمانهاست
وَالْأَرْضِ وَالطَّيْرُ صَافّٰتٍ كُلٌّ قَدْ عَلِمَ
و در زمین است و پرندگان حال انکه گسترانیده اند بالهارا هریک ازمذکورات بحقیقت دانست
صَلَاتَهُ وَتَسْبِيحَهُ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ
خواندن خدایرا و شناختن اورا و خدای داناست بانچه میکنند
وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ
و خدایراست پادشاهی اسمانها و زمین و باجلم خداست بازگشتن همه
أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللّٰهَ يُزْجِي سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ
ایا ندانستی که خدای میراند بقدرت ابری را پس تالیف میدهد میان اجزاء او
ثُمَّ يَجْعَلُهُ رُكَامًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ
پس میگرداند اورا برهم نشسته پس می بینی باران را که بیرون میاید از
خِلٰلِهِ وَيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ جِبَالٍ فِيهَا مِنْ
فرجهای ان و فرود میفرستد از اسمان از کوههایی که در انست تگرگ پس
بَرَدٍ فَيُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَصْرِفُهُ عَنْ مَنْ يَشَاءُ
چیزی از تگرگ را پس هلاک میگرداند انرا که بخواهد و دور میگرداند از انکه بخواهد
يَكَادُ سَنَا بَرْقِهِ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَارِ يُقَلِّبُ اللّٰهُ اللَّيْلَ
نزدیک میشود روشنی برق او که ببرد دیده هارا تغییر میکند خدای شب
وَالنَّهَارَ إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَعِبْرَةً لِأُولِي الْأَبْصَارِ
و روز را بدرستی که در ان تغییر ست هرایینه محل اعتباری مر خداوندان نظر را دلایل
وَاللّٰهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِنْ مَاءٍ فَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلٰى بَطْنِهِ
و خدای افرید هر جنبنده را از آبی مخصوص یعنی نطفه پس ازانها بعضی که میرود برشکم خود
وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلٰى رِجْلَيْنِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلٰى
و ازیشانست بعضی که میرود بر دوپای و ازایشانست بعضی که میرود
أَرْبَعٍ يَخْلُقُ اللّٰهُ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللّٰهَ
چهار پای میافریند خدای انچه میخواهد بدرستی که خدای بر هر چیزی تواناست

لَقَدْ أَنْزَلْنَآ اٰيَاتٍ مُّبَيِّنَاتٍ ۚ وَاللّٰهُ يَهْدِي
بحقیقت فرو فرستادیم ایتهاء هویدا کرده وخدای راه مینماید
مَنْ يَّشَآءُ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ۝ وَيَقُولُونَ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَبِالرَّسُولِ وَاَطَعْنَا ثُمَّ
ازاله میخواهد سوی راهی راست ومیگویند ایمان اوردیم بخدای وبپیغمبر فرستاده وفرمان برداریم پس
يَتَوَلّٰى فَرِيقٌ مِّنْهُمْ مِّنْ بَعْدِ ذٰلِكَ ۭ وَمَآ اُولٰٓئِكَ
اعراض میکند گروهی ازایشان پس ازان تصدیق ونه اند ان مصدقان
بِالْمُؤْمِنِيْنَ ۝ وَاِذَا دُعُوْٓا اِلَى اللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ لِيَحْكُمَ
مومنان باخلاص وچون خوانند ایشانرا سوی حکم خدای ورسول او تا حکم کند
بَيْنَهُمْ اِذَا فَرِيْقٌ مِّنْهُمْ مُّعْرِضُوْنَ ۝ وَاِنْ يَّكُنْ
میان ایشان ناگهان گروهی اعراض کننده اند واگر باشد
لَّهُمُ الْحَقُّ يَاْتُوْٓا اِلَيْهِ مُذْعِنِيْنَ ۝ اَفِيْ قُلُوْبِهِمْ
مر ایشانرا حکم صواب اینه سوی رسول حال انکه با انقیاد باشند ایا در دلهاء ایشانست
مَّرَضٌ اَمِ ارْتَابُوْٓا اَمْ يَخَافُوْنَ اَنْ يَّحِيْفَ اللّٰهُ
نفاقی یا بشکند در نبوت رسول یا میترسند که جور کند خدای
عَلَيْهِمْ وَرَسُوْلُهٗ ۭ بَلْ اُولٰٓئِكَ هُمُ الظّٰلِمُوْنَ
برایشان وپیغمبر او نه له ایشان ایشانند مایل بغیر صواب
اِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِيْنَ اِذَا دُعُوْٓا اِلَى اللّٰهِ
بدرستی باید که باشد گفتار مومنان چون خوانند ایشانرا باحکم خدای
وَرَسُوْلِهٖ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ اَنْ يَّقُوْلُوْا
وپیغمبر فرستاده تا حکم کند رسول درمیان ایشان انکه گویند
سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا ۭ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ۝
شنیدیم بسمع قبول وفرمان برداریم وایشان ایشانند رستگاران
وَمَنْ يُّطِعِ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ وَيَخْشَ اللّٰهَ وَيَتَّقْهِ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْفَاۗىِٕزُوْنَ
وهرکه فرمان برد خدایرا در فرایض ورسول او را در سنت وبترسد از خدای در گذشته وبپرهیزد از خدای در آینده پس ایشانند ظفر یافته

وَاَقْسَمُوْا بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ لَىِٕنْ اَمَرْتَهُمْ
وسوگند خوردند باالله بغایت کوشش سوگندهای ایشان هرآینه اگر فرمایی ایشانرا
لَيَخْرُجُنَّ ۭ قُلْ لَّا تُقْسِمُوْا ۚ طَاعَةٌ مَّعْرُوْفَةٌ ۭ اِنَّ
البته بیرون ایند بجهاد بگوی سوگند مخورید کارشما طاعتی نیکو بدرستی
اللّٰهَ خَبِيْرٌۢ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ۝ قُلْ اَطِيْعُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوا
له خدای آگاه وداناست بانچه میکنید بگو فرمان برید خدایرا وفرمان برید
الرَّسُوْلَ ۚ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَ
پیغمبر فرستاده را پس اگر اعراض کنید پس بدرستی بروست انچه تکلیف کرده اند او را
عَلَيْكُمْ مَّا حُمِّلْتُمْ ۭ وَاِنْ تُطِيْعُوْهُ تَهْتَدُوْا ۭ وَمَا عَلَى
وبرشماست انچه تکلیف کرده اند شمارا واگر فرمان او برید راه راست یابید ونیست بر
الرَّسُوْلِ اِلَّا الْبَلٰغُ الْمُبِيْنُ ۝ وَعَدَ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
پیغمبر فرستاده مگر رسانیدن کلی هویدا بی مداهنه وعده فرمود خدای انانرا که ایمان اورده
مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي
ازشما وکرده باشند کارهای نیکو هرآینه خلافت دهد ایشانرا در
الْاَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۠ وَ
زمین چنانچه خلافت داد انانرا که پیش اززمان ایشان بودند
لَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِيْنَهُمُ الَّذِي ارْتَضٰى لَهُمْ وَ
وهرآینه ثابت وقوی حال گرداند برای ایشان دین ایشانرا که پسندیده است برای ایشان
لَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِّنْۢ بَعْدِ خَوْفِهِمْ اَمْنًا ۭ يَعْبُدُوْنَنِيْ
وهرآینه بدل دهد ایشانرا پس از ترس ایشان ایمنی پرستند مرا
لَا يُشْرِكُوْنَ بِيْ شَيْـــًٔا ۭ وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذٰلِكَ
شریک نیارند بمن هیچ چیزرا ازشرک وهرکه کافر شود بان پس ازحصول ان
فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْفٰسِقُوْنَ ۝ وَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا
پس ایشان ایشانند خارج از طاعت ودین خدای وبپای دارید نمازرا وبدهید
الزَّكٰوةَ وَاَطِيْعُوا الرَّسُوْلَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ
زکوة را وفرمان برید بپیغمبر فرستاده را تا مگر شما رحمت نمایند برشما

ع ٧٤

وَيَتَّقْهِ ج د ك
ض ر وبقه ح ص
وخفه

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مُعْجِزِينَ فِي
پندارد انا نزاله کافرشدند فوت شونده کان ازقدرت خدای در
الْأَرْضِ وَمَأْوٰىهُمُ النَّارُ ۖ وَلَبِئْسَ الْمَصِيرُ
زمین وجای ایشان آتش است ومرانیه بها جای بازگشتن ان
يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِيَسْتَأْذِنْكُمُ الَّذِينَ مَلَكَتْ
ای انا نزله ایمان اوردید بایدکه دستوری خواهند ازشما انا نزله مالک ان شد
أَيْمَانُكُمْ وَالَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنْكُمْ
دستهای شما ازعبید یاعبید وانا وانا نزسیده باشند بهنگام خواب دیدن ازشما انزله احرارید
ثَلٰثَ مَرّٰتٍ ۚ مِنْ قَبْلِ صَلٰوةِ الْفَجْرِ وَحِينَ
درسه وقت ازشبانروز بیش از نماز بامداد واکاه
تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِنَ الظَّهِيرَةِ وَمِنْ بَعْدِ
له مینهید برای استراحت جامهای شما از وقت ازمکاه واز پس
صَلٰوةِ الْعِشَاءِ ۚ ثَلٰثُ عَوْرٰتٍ لَكُمْ ۚ لَيْسَ عَلَيْكُمْ
نماز خفتن اوقات سه کانه صاف عورتی مطنیه طلاست درستردی شما نیست برشما
وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَهُنَّ ۚ طَوّٰفُونَ
ونه بریشان بزه پس ازان اوقات ایشان طواف کنندهاند حوالی شما
عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ عَلٰى بَعْضٍ ۚ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ
بعضی ازشما طایف اند حوالی بعضی همچنان بیان میفرماید
اللّٰهُ لَكُمُ الْآيٰتِ ۚ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ
خدای برای شما دلایل تکلیف ۱ وخدای داناست درست کار درستکفتار
وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمُ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَأْذِنُوا
وچون رسد کودکان ازاشان شما بهنکام خواب دیدن پس بایدکه دستوری خواهند
كَمَا اسْتَأْذَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۚ كَذٰلِكَ
چنانچه دستوری خواستندی ان رسندکانی که پیش ازایشان ببلوغ رسیدند همچنان
يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ آيٰتِهِ ۚ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ
بیان میفرماید خدای برای شما دلایل خودرا وخدای داناست درست کار درست کفتار

لاتحسبن ف

٣٤

الا من قرأ ثلث بالنصب

وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَآءِ اللّٰتِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا
وانانکه مایوسند ازحیض وازولد ازان زنانی که امید نمیدارند از لبرسن نکاحرا
فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ أَنْ يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ مُتَبَرِّجٰتٍ
پس نیست بریشان هیچ بزه که نهند درونت خروج جامهای ایشانرا که نه برای ستر جوانان بود مال انانکه
بِزِينَةٍ ۖ وَأَنْ يَسْتَعْفِفْنَ خَيْرٌ لَهُنَّ ۗ وَاللّٰهُ
ازتکلف ارایش را وانکه عفت نمایند بستر تمام بهترست ایشان زانا وخدای شنوا دانا
لَيْسَ عَلَى الْأَعْمٰى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَ
نیست بر نابینا بزه ونه برانکه رفتن نتواند بزه و
لَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ وَلَا عَلٰٓى أَنْفُسِكُمْ أَنْ تَأْكُلُوا
نه بر بیمار بزه ونه بر اهلدین شما که خورند
مِنْ بُيُوتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ آبَائِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أُمَّهَاتِكُمْ
از خانهای ازواج یا اولاد شما یاخانهای پدران شما یاخانهای مادران شما
أَوْ بُيُوتِ إِخْوَانِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ
یاخانهای برادران شما یاخانهای خواهران شما
أَوْ بُيُوتِ أَعْمَامِكُمْ أَوْ بُيُوتِ عَمّٰتِكُمْ
یاخانهای برادران پدران شما یاخانهای خواهران پدران شما
أَوْ بُيُوتِ أَخْوَالِكُمْ أَوْ بُيُوتِ خَالَاتِكُمْ
یاخانهای برادران مادران شما یاخانهای خواهران مادران شما
أَوْ مَا مَلَكْتُمْ مَفَاتِحَهُ أَوْ صَدِيقِكُمْ ۚ لَيْسَ عَلَيْكُمْ
یاانچه مالک شده باشید بطریق اذن ووکالت کلیدهای ازیاخانهای دوستان شما نیست برشما
جُنَاحٌ أَنْ تَأْكُلُوا جَمِيعًا أَوْ أَشْتَاتًا ۚ فَإِذَا دَخَلْتُمْ
بزه که طعام خورید حال انکه مجتمع یامتفرق یامنفرد پس چون درامید
بُيُوتًا فَسَلِّمُوا عَلٰٓى أَنْفُسِكُمْ تَحِيَّةً مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ مُبَارَكَةً
درخانهای که تسلیم پس سلام بر یکدیکر که دردین متفقاید اهل خانه خود درودی مشروع ازنزد خدای بامنافع دینی ودنیوی
طَيِّبَةً ۚ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمُ الْآيٰتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ
نزد عقول همچنان بیان میفرماید خدای برای شما نشانهای تکلیف تا ملزشما دریابید

عشرة

اتهاتكم د

٣٤

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِذَا

بدستی‌که مومنان آنانند که ایمان آوردند بخدای وپیغمبر فرستادهٔ او وچون

كَانُوا مَعَهُ عَلَىٰ أَمْرٍ جَامِعٍ لَّمْ يَذْهَبُوا حَتَّىٰ يَسْتَأْذِنُوهُ

باشند با او بر عزم کاری که محتاج باجتماع بود نروند تا دستوری خواهند ازو دستوری دهد

إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ

بدستی‌که آنانند که دستوری میخواهند ازتو ایشان آنانند که بحقیقت ایمان میدارند بخدای

وَرَسُولِهِ فَإِذَا اسْتَأْذَنُوكَ لِبَعْضِ شَأْنِهِمْ فَأْذَن لِّمَن

وپیغمبر او پس چون دستوری خواهند ازتو برای بعضی ازکار ایشان پس برای آنکه

شِئْتَ مِنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمُ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ

خواهی دستوری ازایشان وطلب آمرزش کن برای ایشان از خدای بدستی‌که خدای

لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ بَعْضِكُم

امرزگار مهربان مگردانید خواندن پیغمبر مر شمارا درمیان شما چون خواندن بعضی ازشما

بَعْضًا قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ يَتَسَلَّلُونَ مِنكُمْ

بعضی‌را نیکو میداند خدای آنانرا که بتدریج از مجمع بیرون میروند از شما

لِوَاذًا فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَن تُصِيبَهُمْ

حال آنکه بستیزند بعضی پیرایند که حذر کنند آنانکه دوری میکنند ازفرمان رسول که

فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي

صعوبة ازمایشی ازخدای یا رسد بدیشان عذابی دردناک دراخرت آگاه باش بدستی‌که مرخدایرا انچه در

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ قَدْ يَعْلَمُ مَا أَنتُمْ عَلَيْهِ وَيَوْمَ

اسمانها وزمین است نیکو میداند انچه شما براینید از اقوال وافعال وروزان

يُرْجَعُونَ إِلَيْهِ فَيُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ

بازگردانند ایشانرا سوی او پس جزاء او پس بیاگاهاند ایشانرا بانچه کرده باشند وخدای بهمه چیزی داناست

التيسير
٧٨٣

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَىٰ عَبْدِهِ لِيَكُونَ

خداوند خیرات خاست آنکه فرو فرستاد آن کتاب را که فارق میان حق والباطل بود بر بنده خود تا باشد آن بنده

لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

مر جهانیانرا بیم نماینده از عقاب خدای که آن خدایی که مر اوراست پادشاهی آسمانها وزمین

وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُن لَّهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ

ونگرفت برای خود هیچ فرزندی ونیست مراورا هیچ انبازی در پادشاهی

وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَّرَهُ تَقْدِيرًا وَاتَّخَذُوا مِن

وافرید هر چیزی‌را پس اندازه حکمت تعیین فرمود ولرفتند از

دُونِهِ آلِهَةً لَّا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ وَلَا

غیر خدای خدایانی‌را که نمی‌توانند هیچ چیزی‌را وایشان افریده مخلوقند و

يَمْلِكُونَ لِأَنفُسِهِمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ

مالک نه اند برای خود هیچ زندی‌را ونه هیچ سودی‌را ومالک نه اند

مَوْتًا وَلَا حَيَاةً وَلَا نُشُورًا وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا

ازالت روح واعطاء روح‌را ونه برانگیزانیدن بجزا وگفتند آنانکه کافر شدند

إِنْ هَٰذَا إِلَّا إِفْكٌ افْتَرَاهُ وَأَعَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ

نیست این قرآن مگر دروغی که فرا بافت ازانرا بهر خود ویاری دادا ورا بران کار گروهی

آخَرُونَ فَقَدْ جَاءُوا ظُلْمًا وَزُورًا وَقَالُوا أَسَاطِيرُ

دیگر که بدروغ واخبار بد از حقیقت آمدند بگفتاری که درو موضع وبدروغی وگفتند این افسانهای

الْأَوَّلِينَ اكْتَتَبَهَا فَهِيَ تُمْلَىٰ عَلَيْهِ بُكْرَةً

پیشینیانست که بنشت انرا برای خود پس آن حکایت میخواند براو بامداد

وَأَصِيلًا قُلْ أَنزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي

وباخر روز بگو فرو فرستاد انرا بطریق وحی الله میداند سخن نهانی را در

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ

اسمانها وزمین بدستی‌که اوهست امرزگار مهربان

وَقَالُوا مَالِ هٰذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمْشِي فِي
ولفتند چیست مر این ملعبی رسالت را که میخورد غذا را ومیرود در
الْأَسْوَاقِ لَوْلَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُونَ مَعَهُ نَذِيرًا
بازارها چرا فرو نفرستادند سوی او فرشته تا باشد با او بیم نماینده
أَوْ يُلْقَىٰ إِلَيْهِ كَنْزٌ أَوْ تَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا
یا انداخته شد از آسمان سوی او گنجی یا چرا نیست مر او را بوستانی که خورد ازین
وَقَالَ الظَّالِمُونَ إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا انْظُرْ
ولفتند ستمکاران متابعت نمیکنید شما مگر مردی مختل العقل نگر
كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا
چه چیزها بدید کردند برای تو داستانها وملتبس شدند پس نمی توانند
تَبَارَكَ الَّذِي إِنْ شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِنْ ذَٰلِكَ
خداوندی است آن خدایی که اگر خواهد بدید آرد برای تو بهتر از آنچه گفتند
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَيَجْعَلْ لَكَ
بوستانهایی که رود از فرود اشجاران جویها وبدید آرد برای تو
قُصُورًا بَلْ كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ وَأَعْتَدْنَا لِمَنْ
کوشکها را نه باور نداشتند امدن قیامت را وساخته ایم برای آنکس
كَذَّبَ بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا إِذَا رَأَتْهُمْ مِنْ
که دروغ دانست قیامت را آتش فروخته چون در نظر آید ایشانرا از
مَكَانٍ بَعِيدٍ سَمِعُوا لَهَا تَغَيُّظًا وَزَفِيرًا
جایگاهی دور شنوند مران آتش را جوشیدنی وتنفسی عظیم
وَإِذَا أُلْقُوا مِنْهَا مَكَانًا ضَيِّقًا مُقَرَّنِينَ
وچون فکنده شوند ایشان را از ان آتش در جایگاهی تنگ دست بالا کردن بستکان
دَعَوْا هُنَالِكَ ثُبُورًا لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ
خوانند انجا هلاک را گویند مخوانید امروز
ثُبُورًا وَاحِدًا وَادْعُوا ثُبُورًا كَثِيرًا
یک نوع هلاک را وبخوانید هلاک را بسیار را

قُلْ أَذَٰلِكَ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ
بگوی ایا ان جزا بهتر یا بهشت جاودانی که وعده داده شد مر پرهیزکاران را
كَانَتْ لَهُمْ جَزَاءً وَمَصِيرًا لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ
هست ان بهشت مران متقیان را پاداشی وجای بازگشتنی مر ایشان را است دران بهشت انچه خواهند
خَالِدِينَ كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ وَعْدًا مَسْئُولًا وَيَوْمَ
حال انکه جاوید باشند هست ان وعده بر فضل پروردگار تو مسئول را وعده سزاوار بایجاب ویاد کن ان روز را
يَحْشُرُهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَقُولُ أَأَنْتُمْ
که گرد آریم ایشان را وانچه می پرستند از غیر خدای پس گوید آیا شما
أَضْلَلْتُمْ عِبَادِي هٰؤُلَاءِ أَمْ هُمْ ضَلُّوا السَّبِيلَ قَالُوا
گمراه کردید بندگان مرا اینان را یا نه که ایشان گم کردند راه ان گویند
سُبْحَانَكَ مَا كَانَ يَنْبَغِي لَنَا أَنْ نَتَّخِذَ مِنْ دُونِكَ
پاکا تو نسزد ما را که گرفتمی از غیر تو
مِنْ أَوْلِيَاءَ وَلَٰكِنْ مَتَّعْتَهُمْ وَآبَاءَهُمْ حَتَّىٰ نَسُوا
هیچ دوستانی ولیکن برخورداری دادی ایشانرا ودران ایشانرا تا فراموش کردند
الذِّكْرَ وَكَانُوا قَوْمًا بُورًا فَقَدْ كَذَّبُوكُمْ
قرانرا وایمان بدان وبودند گروهی از اهل هلاک پس تحقیق تکذیب نمودند شما را
بِمَا تَقُولُونَ فَمَا يَسْتَطِيعُونَ صَرْفًا وَلَا نَصْرًا وَ
خدایان بانچه بگفتند از اقوال بالهیت پس نمی توانند دفع عذاب را ونه یاری کردن را
مَنْ يَظْلِمْ مِنْكُمْ نُذِقْهُ عَذَابًا كَبِيرًا وَمَا
وهر که ستم کند بشرک یا بارتکاب معاصی از شما بچشانیم او را عذابی بزرگ و
أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا إِنَّهُمْ لَيَأْكُلُونَ
نفرستادیم پیش از تو از پیغمبران فرستاده هیچ را مگر که ایشان هرآینه میخوردند
الطَّعَامَ وَيَمْشُونَ فِي الْأَسْوَاقِ وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ
غذا را ومی رفتند در بازارها وگردانیدیم بعضی از شما
لِبَعْضٍ فِتْنَةً أَتَصْبِرُونَ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا
برای بعضی سبب بلا امتحان ایا صبر میکنید بر حق وبلیات وهست پروردگار تو بینا بحال شما وبعیب

عشرا

تقولون لمن قراء يستطيعون بالياء

ع ۱۴ عشر

ولفتند انا لله امید نمی دارند رسیدن بجزاء ما جرا فرستادند ازآسمان برما

الْمَلٰٓئِكَةُ اَوْنَرٰى رَبَّنَا لَقَدِ اسْتَكْبَرُوا فِٓى اَنْفُسِهِمْ

فرشتگانرا یا جرا نمی بینیم پروردگار مارا بحقیقت نهان داشتند تکبررا درباطن خود

وَعَتَوْا عُتُوًّا كَبِيرًا ۝ يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلٰٓئِكَةَ لَا بُشْرٰى

وتجاوز نمودند تجاوز نمودنی بزرگ دران روز که ببینند فرشتگان عذابرا هیچ بشارت نیست

يَوْمَئِذٍ لِّلْمُجْرِمِينَ وَيَقُولُونَ حِجْرًا مَّحْجُورًا ۝ وَقَدِمْنَآ

دران روز مرگفتاررا ولیکن مجرمان ازلقاء ملائکه سخنرا ممنوع بودند وقصد کنیم بارادت

اِلٰى مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنٰهُ هَبَآءً مَّنْثُورًا ۝ اَصْحٰبُ

بطریق عتاب بانچه کرده باشند از صورت نیکی پس گردانیم چون ذرات درشعاع آفتاب ممنوع بود ملازمان

الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُّسْتَقَرًّا وَّاَحْسَنُ مَقِيلًا ۝ وَيَوْمَ

بهشت دران روز بهترند بقرارجای وبیاسودن بمقام استراحت وبادکن ان روز

تَشَقَّقُ السَّمَآءُ بِالْغَمَامِ وَنُزِّلَ الْمَلٰٓئِكَةُ تَنْزِيلًا ۝

که شکافته شود آسمان ببب ابر سفید وفرستند فرشتگانرا فروفرستادنی

اَلْمُلْكُ يَوْمَئِذِ ِۨالْحَقُّ لِلرَّحْمٰنِ وَكَانَ يَوْمًا عَلَى الْكٰفِرِينَ

پادشاهی دران روز بمعنای بخشاینده راست وهست ان روز روزی برکافران

عَسِيرًا ۝ وَيَوْمَ يَعَضُّ الظَّالِمُ عَلٰى يَدَيْهِ يَقُولُ يٰلَيْتَنِى

دشوار وان روز که دندان گیرد ستمکار دو دست خودرا گوید ای کاشکی

اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا ۝ يٰوَيْلَتٰى لَيْتَنِى لَمْ اَتَّخِذْ

گرفتمی باصحبت پیغمبر فرستاده راهی ای وای من کاشکی نگرفتمی

فُلَانًا خَلِيلًا ۝ لَقَدْ اَضَلَّنِى عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ اِذْ جَآءَنِى ؕ

فلان ظالمرا دوست مرا نه گردانید ازقرآن وایمان پس ازان وقت که آمد بمن قرآن

وَكَانَ الشَّيْطٰنُ لِلْاِنْسَانِ خَذُولًا ۝ وَقَالَ الرَّسُولُ

هست دیو مردمرا فروگذارنده بعاقبت وگفت پیغمبر فرستاده

يٰرَبِّ اِنَّ قَوْمِى اتَّخَذُوا هٰذَا الْقُرْاٰنَ مَهْجُورًا ۝

ای پروردگار بدرستیکه گروه من گرفتند این قرآنرا متروک

وَنُزِّلَ الْمَلٰٓئِكَةُ د

عشر ۳

وَكَذٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِىٍّ عَدُوًّا مِّنَ

وهمچنان گردانیدیم برای هر پیغمبری دشمنی از

الْمُجْرِمِينَ ؕ وَكَفٰى بِرَبِّكَ

گناهکاران وبسنده است پروردگار تو راه نماینده سوی حق ویاری دهنده براعدا

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْاٰنُ

وگفتند انا لله کافرند چرا فرو نفرستادند بر وی قرآن

جُمْلَةً وَّاحِدَةً كَذٰلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهٖ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنٰهُ

حال انا لله مجموعی بود یکانه همچنان متفرق میفرستیم بعضی تا ثابت قلب گردانیم بان دل ترا ومیخوانیم بعضی

تَرْتِيلًا ۝ وَلَا يَاْتُونَكَ بِمَثَلٍ اِلَّا جِئْنٰكَ بِالْحَقِّ وَاَحْسَنَ

فرستادنی بتدریج ونیارند بتو هیچ داستانی عجیب وهیچ سوالی ملزله آریم ترا درجواب ان صواب وبیلوتر

تَفْسِيرًا ۝ اَلَّذِينَ يُحْشَرُونَ عَلٰى وُجُوهِهِمْ اِلٰى

بکشف وبیان انا لله ارند ایشانرا بعرصه قیامت بر رویهای ایشان بسوی

جَهَنَّمَ ۙ اُولٰٓئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا وَّاَضَلُّ سَبِيلًا

دوزخ انا لله بدترند بجایگاه وگمراه تر براه

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوسَى الْكِتٰبَ وَجَعَلْنَا مَعَهٗٓ

وبحقیقت دادیم موسیرا توریة ولردانیدیم باو

اَخَاهُ هٰرُونَ وَزِيرًا ۝ فَقُلْنَا اذْهَبَآ اِلَى الْقَوْمِ

برادر اورا هرون معاون ومساعد پس گفتیم بروید سوی گروهی

الَّذِينَ كَذَّبُوا بِاٰيٰتِنَا ؕ فَدَمَّرْنٰهُمْ تَدْمِيرًا ۝ وَقَوْمَ

که تکذیب نمودند دلایل ما را وبنبوت پس هلاک گردانیدیم ایشانرا هلاک ولردانیدنی وقوم

نُوحٍ لَّمَّا كَذَّبُوا الرُّسُلَ اَغْرَقْنٰهُمْ وَجَعَلْنٰهُمْ

نوح را چون تکذیب نمودند پیغمبران فرستاده غرق گردانیدیم ایشانرا ولردانیدیم ایشانرا

لِلنَّاسِ اٰيَةً ؕ وَاَعْتَدْنَا لِلظّٰلِمِينَ عَذَابًا اَلِيمًا ۝ وَعَادًا

برای مردمان دلیل محل اعتباری وساخته ایم برای ستمکاران عذابی دردناک را وعاد را

وَّثَمُودَا وَاَصْحٰبَ الرَّسِّ وَقُرُونًا بَيْنَ ذٰلِكَ كَثِيرًا

وثمود را واصحاب الرس را وامتهای میان ایشان بسیاری

وَكُلًّا ضَرَبْنَا لَهُ الْأَمْثَالَ وَكُلًّا تَبَّرْنَا تَتْبِيرًا

وهریك را بدیگردیم برای او داستانها را اعتبار گیرند وهریك را پس ازتکذیب هلاك گردیم هلاك کردن

وَلَقَدْ أَتَوْا عَلَى الْقَرْيَةِ الَّتِي أُمْطِرَتْ مَطَرَ السَّوْءِ ط

وبحقیقت آمدند وگذشتند بر شهر قوم لوط که بارانیده شد بدترین باران بد

أَفَلَمْ يَكُونُوا يَرَوْنَهَا بَلْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ نُشُورًا

آیا نه اند که ببینند آنرا بلکه نبودند امید نمیدارند زنده گردانیدن را

وَإِذَا رَأَوْكَ إِنْ يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوًا أَهَٰذَا الَّذِي بَعَثَ

وچون ببینندترا نگیرندترا محل فسوس گویند با این شخص است که فرستاد

اللَّهُ رَسُولًا إِنْ كَادَ لَيُضِلُّنَا عَنْ آلِهَتِنَا لَوْلَا أَنْ صَبَرْنَا

او را خدای حال الله رسول بدرستی کاد الله خواست که گمراه کردانیدی ما را از عبادت خدایان ما اگر نه انستی که صبر نمودیم

عَلَيْهَا ط وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ حِينَ يَرَوْنَ الْعَذَابَ مَنْ أَضَلُّ

بران الصبر بود وزود بود که دانند آنگاه که ببینند عذاب آخرت را که گمراه تر

سَبِيلًا أَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَٰهَهُ هَوَاهُ ط أَفَأَنْتَ تَكُونُ

براه ایا دیدی تو آنکس را که گرفت معبود خود را آرزوی خود ایا پس تو باشی

عَلَيْهِ وَكِيلًا أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ

بر او حافظ وکارگذار یا نه که پنداری تو که بیشتر ایشان می شنوند بسمع قبول

يَعْقِلُونَ ط إِنْ هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا

در می یابند معانی قرآن نه ایشان مگر چون بهایم نه که ایشان گمراه ترند براه

أَلَمْ تَرَ إِلَىٰ رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ ج وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ

ایا ندیدی سوی صنع پروردگار تو که چگونه منبسط گردانید سایه را در وقت طلوع آفتاب والبته خواستی هر اینه گردانیدی

سَاكِنًا ج ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِيلًا ثُمَّ قَبَضْنَاهُ

ساکن پس گردانیدیم آفتاب را بر وجود سایه دلیلی چه ظل چیزی است پس مجتمع گردانیدیم آنرا

إِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ

بسوی خود بر اعدام آنرا بتدریج واوست آن خدای که گردانید برای شما شب را

لِبَاسًا وَالنَّوْمَ سُبَاتًا وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا

بمنزله ساتری وخواب را بمثابت وفاتی وگردانید روز را مانند بعثی

عشرہ

١٦٤

وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيَاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ

واوست الله فرستاد بادها را حال آنکه مژده اند پیش از

وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا لِنُحْيِيَ بِهِ بَلْدَةً

وفرو فرستادیم از آسمان آبی بغایة پاك را تا زنده گردانیم بآن بقعه

مَيْتًا وَنُسْقِيَهُ مِمَّا خَلَقْنَا أَنْعَامًا وَأَنَاسِيَّ كَثِيرًا

ومیاشامانیم ما آنرا از آن آفریدیم شتر وگاو وگوسفند ومردمان بسیار را

وَلَقَدْ صَرَّفْنَاهُ بَيْنَهُمْ لِيَذَّكَّرُوا فَأَبَىٰ أَكْثَرُ

وبحقیقت مکرر گردانیدیم آنرا میان ایشان تا پند گیرند پس نخواستند بیشتر مردم

النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا وَلَوْ شِئْنَا لَبَعَثْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ

مگر بحود نمودن والرخواستیمی هر اینه فرستادیمی در هر شهری

نَذِيرًا فَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَجَاهِدْهُمْ بِهِ جِهَادًا

پیغامبر پس فرمان مبر کافران را وکوشش نمای با ایشان ببیان قرآن کوششی

كَبِيرًا وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هَٰذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ

بزرك واوست الله که گذاشت این دو دریا را این یك آب خوش بغایة

وَهَٰذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ ج وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا وَحِجْرًا

وان دیگر شور بغایة وپدید کرد میان دو قسم جایی ومنعی

مَحْجُورًا وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ نَسَبًا

ممنوع واوست الله آفرید از آب مردمی را پس گردانید او را دو صنف نسبی

وَصِهْرًا ط وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ

ودیگری مصاهرتی را شاید وهست پروردگار تو توانا ومیپرستند از غیر خدای

مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ ط وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَىٰ رَبِّهِ

آنرا که سود نمی رساند ایشان را ونه زیان تواند رسانید ایشان را وهست کافر بر پروردگار

ظَهِيرًا وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ

یاری دهنده بدشمنی ونفرستادیم ترا مگر مژده دهنده وبیم نماینده بگو نمی خواهم از شما

عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِلَّا مَنْ شَاءَ أَنْ يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا

بر کار تبلیغ رسالت مگر مزد آنکس که خواهد که فرا گیرد سوی پروردگار خود راهی

فرقان

عشرہ

١٦٥

وَتَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِ ۚ
واعتماد نمای درکارها برزنده که مرگ نمیرد وبیاد او باستایش او
وَكَفَىٰ بِهِ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا ۚ الَّذِي خَلَقَ
وبسنده است خدا بگناهان بندگان خود آگاهی الله آفریدند
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ
آسمانها را وزمین وآنچه میان آسمان وزمین است در مقدار شش روز پس
اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ الرَّحْمَٰنُ فَاسْأَلْ بِهِ خَبِيرًا
مر بلندی وتصرف بر مخلوقات شد خدای بخشاینده پس بپرس بآن آگاه کسی را که داناست
وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَٰنِ قَالُوا وَمَا الرَّحْمَٰنُ
وچون گویند مرایشانرا سجده برید مر خداوند این نام گویند چیست معنی این لفظ
أَنَسْجُدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُورًا ۞
آیا سجده بریم مر آنرا که میفرمایی وزیادت کند ایشانرا ان گفتار تنفر از حق
تَبَارَكَ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا
بسیار خیر است الله پدید کرد در آسمان اقسام دوازده گانه ستارگان را وجهان را از جعل وپدید کرد
سِرَاجًا وَقَمَرًا مُنِيرًا ۞ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ
چراغی یعنی آفتاب وماهی روشن واو است که پدید کرد شب وروز را
خِلْفَةً لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يَذَّكَّرَ أَوْ أَرَادَ شُكُورًا ۞ وَعِبَادُ الرَّحْمَٰنِ
باحالت تعاقب ومتعاقب برای الله خواهد که پند گیرد یا خواهد سپاس داری را وبندگان حقیقی خدای بخشاینده
الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ
که میروند بر زمین باسکون ووقار وفروتنی وچون مخاطب سازند ایشان را جاهلان بسخن مشافهه
قَالُوا سَلَامًا ۞ وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا
گویند بطریق توبیخ وعتاب سلام کردیم سلام گردیم وانان که شب میگذرانند برای پروردگار سجده کنان
وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ
وانان که میگویند ای پروردگار ما بگردان از ما عذاب دوزخ بدرستی
عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا ۞ إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا
که عذاب آن هست بالزوم وهلاک بدرستی که آن دوزخ بد قرار جایی واستادن جای آن

وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ
وانان که چون نفقه کنند از حد تجاوز نمایند وتضیق نورزند وباشد آن
بَيْنَ ذَٰلِكَ قَوَامًا ۞ وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا
میان اسراف وتضییق معتدل وانان که نپرستند با خدای بحق خدایی
آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ
دیگر را بباطل وبکشند تنی را که حرام گردانید خدای قتل آنرا مگر باستحقاق
وَلَا يَزْنُونَ ۚ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَٰلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ۞ يُضَاعَفْ
وزنا نکنند وهرکه کند آن مناهی را که رفت لقه ببیند جزاء آن بزنا دوباره گردانیده شود
لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ مُهَانًا ۞
برای او عذاب روز قیامت وجاوید ماند دران عذاب برحالت خواری
إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يُبَدِّلُ
مگر آنکه توبه کرده باشد وایمان آورده وکرده کاری نیکو که ایشان را
اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ ۗ وَكَانَ اللَّهُ
خدای بدیهای ایشان را الله در گردد باشد بتوفیق اعمال صالحه خدای
وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ مَتَابًا ۞
ومرهر که توبه کند وکند کار نیکو پس بدرستی که او رجوع کند باثواب خدای رجوعی نیکو
وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا
وانان که حاضر نشوند در مجالس باطل وچون گذرند بکار ناشایست گذرند
كِرَامًا ۞ وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ
حال الله محترز باشند وانان که چون پند دهند ایشان را بواسطه آیتهای پروردگار ایشان
لَمْ يَخِرُّوا عَلَيْهَا صُمًّا وَعُمْيَانًا ۞ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ
حرص ننمایند براستماع آن حال الله گران نباشد بسمع قبول وانان که میگویند
رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ
ای پروردگار ما ببخش ما را از زنان ما وفرزندان ما روشنی
أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا
چشمها واگردان ما را برای پرهیزگاران مقتدایی

أُولَٰئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا وَيُلَقَّوْنَ

ایشان موصوفند بصفات مذکوره جزا دهند ایشانرا بمکافات عالی در جنت بسبب آنکه صبر کردند بر مکاره دنیا

فِيهَا تَحِيَّةً وَسَلَامًا خَالِدِينَ فِيهَا حَسُنَتْ

در آن غرفه دعای یکدیگر بتعمیر و دعای سلامت از آفات حال آنکه جاویدان باشند در آن جنت نیکان

مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا قُلْ مَا يَعْبَؤُا بِكُمْ رَبِّي لَوْلَا

آن قرار جای و اقامت جای بود حساب آورد شمارا پروردگار من اگر نه عبادت

دُعَاؤُكُمْ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا

پس بحقیقت تکذیب نمودید ای اهل مکه پس زود بود که باشد عذاب ملازم شما

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

طسم تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ لَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَفْسَكَ

طسم اسم سورت یا غیر ذلک آنچه در دین ایهای سوره است بیکتابی است ظاهر الاعجاز ملزم هلاک کننده نفس خود را

أَلَّا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ إِنْ نَشَأْ نُنَزِّلْ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ

برای آنکه نمی باشند آن کفار از اهل ایمان اگر خواهیم فرو فرستیم بر ایشان از آسمان

آيَةً فَظَلَّتْ أَعْنَاقُهُمْ لَهَا خَاضِعِينَ وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ

معجزه که بشکند ایشان بر ایمان گردنهای ایشان پس گردد بر و پستی ایشان مران آیه را دلیل و منقاد و نمی آید بدیشان هیچ

ذِكْرٍ مِنَ الرَّحْمَٰنِ مُحْدَثٍ إِلَّا كَانُوا عَنْهُ مُعْرِضِينَ

قرآنی از خدای بخشاینده نو در نزول مگر آنکه هستند از آن اعراض کنندگان

فَقَدْ كَذَّبُوا فَسَيَأْتِيهِمْ أَنْبَاءُ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

پس بحقیقت بدروغ نسبت کردند قرآن را پس زود بود که آید بدیشان خبرهای آنچه بودند بدان آن سخن سخنان

أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الْأَرْضِ كَمْ أَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ

آیا ننگریستند سوی زمین که بسیار رویانیدیم در آن از هر صنفی نبات نیکو خاصیت

طسم باظهار النون عند الميم ف
طسم بقطع الحروف د

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ

بدرستیکه در ان است البته معجزه است بزرگ و دلالتی است بر قدرت مر خدایرا و نیست بیشتر ایشان

مُؤْمِنِينَ ۞ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ

از اهل ایمان و بدرستی که پروردگار تو البته او

وَإِذْ نَادَىٰ رَبُّكَ مُوسَىٰ أَنِ ائْتِ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

و یاد کن چون ندا فرمود پروردگار تو موسی را که بیا بسوی گروه ستمکاران

قَوْمَ فِرْعَوْنَ ۚ أَلَا يَتَّقُونَ ۞ قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ

گروه فرعون آیا نمیترسند از عقاب گفت موسی ای پروردگار من بدرستی میترسم من

أَنْ يُكَذِّبُونِ ۖ وَيَضِيقُ صَدْرِي وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِي

که بدروغ نسبت کنند مرا و تنگ میشود سینه من بجهة تکذیب و جاری نمیشود در کلام زبان من

فَأَرْسِلْ إِلَىٰ هَارُونَ ۞ وَلَهُمْ عَلَيَّ ذَنْبٌ فَأَخَافُ أَنْ

پس بفرست جبرئیل سوی هارون تا او را اعلام کند معاضدت و برادر است بر من تبعه کاهی پس میترسم که

يَقْتُلُونِ ۞ قَالَ كَلَّا ۖ فَاذْهَبَا بِآيَاتِنَا ۖ إِنَّا مَعَكُمْ مُسْتَمِعُونَ

بکشند مرا گفت خدا بخاست پس روید با معجزات ما بدرستی که ما با شما ایم بشنونده

فَأْتِيَا فِرْعَوْنَ فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ

پس بیایید بر فرعون پس بگویید بدرستی که ما فرستاده پروردگار جهانیانیم

أَنْ أَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ ۞ قَالَ أَلَمْ نُرَبِّكَ فِينَا

که بفرست با ما پسران یعقوب را گفت فرعون آیا تربیت نکردیم ترا در میان ما

وَلِيدًا وَلَبِثْتَ فِينَا مِنْ عُمُرِكَ سِنِينَ ۞ وَفَعَلْتَ

کودک و درنگ کردی در میان ما از مدت عمر تو سالها و کردی

فَعْلَتَكَ الَّتِي فَعَلْتَ وَأَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ۞ قَالَ

آن کردار بد را که کردی و حال آنکه تو از حق ناشناسان بودی گفت موسی

فَعَلْتُهَا إِذًا وَأَنَا مِنَ الضَّالِّينَ ۞ فَفَرَرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا

کردم آنرا آنگاه و حال آنکه من از گمراهان بودم پس گریختم از شما

خِفْتُكُمْ فَوَهَبَ لِي رَبِّي حُكْمًا وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ

که بترسیدم از شما پس ببخشید مرا پروردگار من فهم و دانش و گردانید مرا از پیغمبران فرستادگان

وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنُّهَا عَلَيَّ أَنْ عَبَّدْتَ بَنِي إِسْرَآءِيلَ

وان نعمتی است که منت مینهی مرا برمن که به بندگی گرفتی پسران یعقوب را

قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ ۝ قَالَ رَبُّ السَّمَوَاتِ

گفت فرعون چیست حقیقت پروردگار جهانیان گفت موسی پروردگار آسمانها

وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ ۝ قَالَ لِمَنْ

وزمین وانچه میان هردو است اگر هستید شما از اربابِ نظر صحیح که موردی باشد بعلم یقین گفت فرعون مر اشراف را

حَوْلَهُ أَلَا تَسْتَمِعُونَ ۝ قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ

که حوالی او بودند ایا نمیشنوید گفت موسی پروردگار شما وپروردگار پدران شما نخستین

قَالَ إِنَّ رَسُولَكُمُ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ

گفت فرعون بدرستی که رسول شما که بسوی شما فرستاده اند هرآینه متصف است بجنون

قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۖ إِنْ كُنْتُمْ

گفت موسی پروردگار جهت طلوع کواکب وغروب کواکب وانچه میان این دو جهة است اگر

تَعْقِلُونَ ۝ قَالَ لَئِنِ اتَّخَذْتَ إِلَهًا غَيْرِي لَأَجْعَلَنَّكَ مِنَ

که دریابید گفت فرعون اگر فرا گیری خدایی بجای من هرآینه گردانم ترا از

الْمَسْجُونِينَ ۝ قَالَ أَوَلَوْ جِئْتُكَ بِشَيْءٍ مُبِينٍ ۝ قَالَ فَأْتِ بِهِ

محبوسان گفت موسی ایا هرچند آرم بتو چیزی ظاهر دلالت کننده صحت دعوی من گفت پس بیار انرا

إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۝ فَأَلْقَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ

اگر هستی از راستگویان پس بینداخت عصای خود را پس ناگهان ان عصا

ثُعْبَانٌ مُبِينٌ ۝ وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَآءُ لِلنَّاظِرِينَ

اژدهایی بود هویدا وبیرون کشید دست خود را پس ناگهان ان دست سپیدی بود بغایت روشن مر اهل نظر را

قَالَ لِلْمَلَإِ حَوْلَهُ إِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ ۝ يُرِيدُ أَنْ

گفت فرعون مر اشراف را که در حوالی او بودند بدرستی که این هرآینه جادویی است داناء میخواهد که

يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ۝

بیرون کند شما را از زمین شما بجادویی خود پس چه مصلحت می بینید

قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَابْعَثْ فِي الْمَدَآئِنِ حَاشِرِينَ

گفتند تاخیر کن کار او را وبرادر او وبفرست در شهرها گردآورندگان را

يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَحَّارٍ عَلِيمٍ ۝ فَجُمِعَ السَّحَرَةُ لِمِيقَاتِ يَوْمٍ

بیارند تو مر هر جادوی داناء را پس گرد آوردند جادوان را برای وقت روزی

مَعْلُومٍ ۝ وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنْتُمْ مُجْتَمِعُونَ ۝ لَعَلَّنَا نَتَّبِعُ

دانسته یعنی هشتم روز عید وگفتند مردمانرا هیچ هستید شما گرد شوندگان تا ملزم روی نمایم

السَّحَرَةَ إِنْ كَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ ۝ فَلَمَّا جَآءَ السَّحَرَةُ

جادوانرا اگر باشند ایشان غلبه کنندگان بر موسی پس چون آمدند جادوانرا

قَالُوا لِفِرْعَوْنَ أَئِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِنْ كُنَّا نَحْنُ

گفتند مر فرعون را ایا بدستی ما را هرآینه مزدی اگر باشیم ما

الْغَالِبِينَ ۝ قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ إِذًا لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ۝ قَالَ

غلبه کنندگان گفت فرعون اری وبدستی که شما انگاه از نزدیکان حضرت ما باشید گفت

لَهُمْ مُوسَى أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ ۝ فَأَلْقَوْا حِبَالَهُمْ

مر ایشانرا موسی بیندازید انچه شما اندازنده اید پس انداختند ریسمانهای خود را

وَعِصِيَّهُمْ وَقَالُوا بِعِزَّةِ فِرْعَوْنَ إِنَّا لَنَحْنُ الْغَالِبُونَ ۝

وعصاهای خود را وگفتند قسم بعزت فرعون که بدستی ما هرآینه غالبیم

فَأَلْقَى مُوسَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ۝

پس انکند موسی عصای خود را پس ناگهان او عصا فرو میبرد انچه انرا بتزویر ساخته بودند

فَأُلْقِيَ السَّحَرَةُ سَاجِدِينَ ۝ قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ

پس افکنده شدند جادوان حال انکه بسجده گفتند ایمان اوردیم بپروردگار جهانیان

رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ ۝ قَالَ آمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ

پروردگار موسی وهارون گفت فرعون ایا ایمان اوردید بوی پیش

أَنْ آذَنَ لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ

از انکه دستوری دهم شما را بدرستی که او هرآینه بزرگ شماست که اموزانید شما را

السِّحْرَ فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ۚ لَأُقَطِّعَنَّ أَيْدِيَكُمْ

جادوی پس زود بود که دانید وبال مخالفت را هرآینه ببرم دستهای شما

وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ وَلَأُصَلِّبَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ ۝

وپایهای شما از دو جانب وهرآینه بردار کنم شما را همه

قَالُوا لَا ضَيْرَ إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ۝ إِنَّا نَطْمَعُ أَنْ
گفتند هیچ زیانی نیست بدرستی که ما بسوی پروردگار خود بازگردندگانیم بدرستی که ما امیدواریم که
يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطَايَانَا أَنْ كُنَّا أَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ
بیامرزد برای ما پروردگار ما گناهان ما را برای آنکه هستیم نخستین تصدیق کنندگان
وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي إِنَّكُمْ مُتَّبَعُونَ
و وحی فرستادیم سوی موسی که بشب ببر بندگان ما را که بدرستی که شما
فَأَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ۝ إِنَّ هَٰؤُلَاءِ
پس فرستاد فرعون در شهرها گردآورندگانرا که بدرستی اینانند
لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ ۝ وَإِنَّهُمْ لَنَا لَغَائِظُونَ ۝ وَإِنَّا
هرآینه گروهی اندک و بدرستی که ایشان ما را بخشم آرندگانند و بدرستی که ما
لَجَمِيعٌ حَاذِرُونَ ۝ فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ
گروهی مجتمعیم پس بیرون آوردیم ایشانرا از بوستانها و چشمه‌ها
وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ۝ كَذَٰلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا
و گنجها و منزلی با بهجت و حسن کذلک بود و بمیراث دادیم آنها را
بَنِي إِسْرَائِيلَ ۝ فَأَتْبَعُوهُمْ مُشْرِقِينَ ۝ فَلَمَّا تَرَاءَى الْجَمْعَانِ
بفرزندان یعقوب پس ملحق شدند بایشان حال آنکه در وقت شروق جنود فرعون افتاب امید بودند که دیدند
قَالَ أَصْحَابُ مُوسَىٰ إِنَّا لَمُدْرَكُونَ ۝ قَالَ كَلَّا
گفتند یاران موسی بدرستی که دریافته شدیم خواهیم بود گفت موسی نخواهیم
إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ ۝ فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنِ
بدرستی پروردگار من زود بود که راه نماید مرا پس وحی فرستادیم سوی موسی که
اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ
بزن بعصای خود دریا را پس شکافته شد پس بود هر جزوی
كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ ۝ وَأَزْلَفْنَا ثَمَّ الْآخَرِينَ ۝ وَأَنْجَيْنَا
متفرق منفلق از دو جزو چون کوهی بغایت بزرگ و نزدیک آوردیم انجا گروه موسی را و نجات دادیم
مُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ أَجْمَعِينَ ۝ ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ
موسی و آنرا که با او بودند همه پس غرق گردانیدیم دیگران را

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ
بدرستی که در انچه گذشت هرآینه عبرتیست و نبود اکثر ایشان
مُؤْمِنِينَ ۝ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ
از اهل ایمان و بدرستی که پروردگار تو هرآینه او
وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ إِبْرَاهِيمَ ۝ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا
و بخوان بر اهل مکه و مشرکان خبر ابراهیم را یاد کن ان وقت را که گفت مر پدر خود را و گروه خود را چه
تَعْبُدُونَ ۝ قَالُوا نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَظَلُّ لَهَا عَاكِفِينَ
می پرستید گفتند می پرستیم بتانرا پس پیوسته میباشیم مر عبادت انرا
قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكُمْ إِذْ تَدْعُونَ ۝ أَوْ يَنْفَعُونَكُمْ أَوْ
گفت ابراهیم هیچ می شنوند خواندن شمارا چون بخوانید ایشانرا یا سود میرسانند شمارا
يَضُرُّونَ ۝ قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا كَذَٰلِكَ يَفْعَلُونَ
زیان میرسانند گفتند نه که یافتیم پدران مارا که همچنان میکردند
قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ۝ أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمُ
گفت اباندانسته انچه هستید شما که میپرستید شما و پدران شما
الْأَقْدَمُونَ ۝ فَإِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِي إِلَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ
پیشینیان پس بدرستی که ایشان دشمنانند مر پروردگار جهانیان
الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ ۝ وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي
انکه افرید مرا پس او راه نماید مرا سوی و انکه او خورش میدهد مرا
وَيَسْقِينِ ۝ وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ ۝ وَالَّذِي يُمِيتُنِي
و اب میدهد و چون بیمار شوم پس او شفا بخشد و انکه می میراند مرا
ثُمَّ يُحْيِينِ ۝ وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ
پس زنده گرداند مرا و انکه امید میدارم که بیامرزد مرا گناه مرا روز جزا
رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ
ای پروردگار من ببخش مرا حکمة و نبوت و در رسان مرا بزمرهٔ نیکوکاران
وَاجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ
و بدیدگن برای من ثنای جمیل در میان امم ایندگان

وَاجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ ۝ وَاغْفِرْ

وبلردان مرا از اهل استحقاق بهشت نازونعمت وبیابرند

لِأَبِي إِنَّهُ كَانَ مِنَ الضَّالِّينَ ۝ وَلَا تُخْزِنِي

مرپدرمرا بدرستکه اوست از گمراهان وذلیل مگردان مرا

يَوْمَ يُبْعَثُونَ ۝ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ۝ إِلَّا مَنْ

روزی که برانگیزانند روزی که هیچ سود ندهد نه خواسته ونه پسران مگر حال آنکس

أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ۝ وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ

که آید نزد خدای بادلی بسلامت از کفر ومعاصی ونزدیک کردانند بهشت را برای پرهیزگاران

وَبُرِّزَتِ الْجَحِيمُ لِلْغَاوِينَ ۝ وَقِيلَ لَهُمْ أَيْنَمَا

وبنمایند دوزخ را برای گمراهان وگویند مرایشانرا کجاست آنچه

كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ۝ مِنْ دُونِ اللَّهِ ۖ هَلْ يَنْصُرُونَكُمْ

بودید میپرستیدید از غیر خدای هیچ یاری میدهند شمارا

أَوْ يَنْتَصِرُونَ ۝ فَكُبْكِبُوا فِيهَا هُمْ وَالْغَاوُونَ

یا یاری داده میشوند پس بروی افکنده شوند دران دوزخ ان الهه وگمراهان یعنی عبدة

وَجُنُودُ إِبْلِيسَ أَجْمَعُونَ ۝ قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ

واتباع ابلیس ازشیاطین وگویندگان همه باهم دران آتش مخاصمه وجدال مینمایند

تَاللَّهِ إِنْ كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ۝ إِذْ نُسَوِّيكُمْ بِرَبِّ

بخدای بدرستی کار آنکه بودیم ما مرایشانرا در گمراهی موبیا چون برابر میگردانیدیم شمارا بپروردگار

الْعَالَمِينَ ۝ وَمَا أَضَلَّنَا إِلَّا الْمُجْرِمُونَ ۝ فَمَا لَنَا

جهانیان وگمراه نمیگردانیدند ما را مگر گناهکاران از دوستی واولیا پس نیست ما را

مِنْ شَافِعِينَ ۝ وَلَا صَدِيقٍ حَمِيمٍ ۝ فَلَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً

شفاعت خواهان ونه دوستی نزدیک پس کاشکی ما را بودی بازگشتنی بدنیا

فَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ

تا بودیمی از اهل ایمان بدرستی در انچه گفتیم قوم ابراهیم مرایشانرا هست

أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ۝ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

بیشتر ایشان از اهل ایمان بدرستی پروردگار تو مرایشانرا اوست

كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ ۝ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ

بدروغ نسبت کردند قوم نوح پیغمبران فرستادهٔ را چون گفت مرایشانرا یکی ازایشان

نُوحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ۝ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ۝ فَاتَّقُوا

نوح نام ایا نمیترسید از عقاب خدای بدرستیکه من شمارا پیغمبرام فرستاده موصوف بامانت پس بترسید

اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ۝ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ

ازخدای وفرمان برید ونمیخواهم از شما برکار تبلیغ رسالت هیچ مزدی

إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ فَاتَّقُوا اللَّهَ

نیست مزد من مگر بر پروردگار جهانیان پس بترسید

وَأَطِيعُونِ ۝ قَالُوا أَنُؤْمِنُ لَكَ وَاتَّبَعَكَ الْأَرْذَلُونَ

وفرمان برید گفتند ایا ایمان اریم برای تو وحال انکه پیروی تو نمودند اصحاب صناعات خسیسه

قَالَ وَمَا عِلْمِي بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ إِنْ حِسَابُهُمْ

گفت وچه چیزست دانش من بانچه هستند که میکنند نیست محاسبه ایشان

إِلَّا عَلَىٰ رَبِّي لَوْ تَشْعُرُونَ ۝ وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ

مگر بر پروردگار من اگر میدانید ونه ام من راننده مومنان

إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ ۝ قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ

نه ام من مگر بیم نماینده موبیا گفتند مرانیه اگر نه ایستادی از گفتار خود

يَا نُوحُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُومِينَ ۝ قَالَ رَبِّ إِنَّ

ای نوح مرانیه باشی از سنگسارکردگان گفت ای پروردگار من بدرستی

قَوْمِي كَذَّبُونِ ۝ فَافْتَحْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَتْحًا وَنَجِّنِي

قوم من بدروغ نسبت کردند پس حکم کن میان من ومیان ایشان حکم کردنی وبرهان مرا

وَمَنْ مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝ فَأَنْجَيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ

ومرانانرا که با منند از مومنان پس رهانیدیم اورا وانانرا که با او بودند

فِي الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ ۝ ثُمَّ أَغْرَقْنَا بَعْدُ الْبَاقِينَ

در کشتی مملو از مردم وجانور پس غرق کردانیدیم پس ازان باقیانرا

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ

بدرستی در انچه گفتیم قصهٔ قوم نوح مرانیه عبرتیست بغایت بیشتر ایشان از اهل ایمان

وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ
وبدرستی که پروردگار تو هرآینه او
مهربان
كَذَّبَتْ عَادُ الْمُرْسَلِينَ اِذْ قَالَ لَهُمْ اَخُوهُمْ
بدروغ نسبت کردند قبیلهٔ عاد پیغمبران فرستاده را چون گفت مرایشانرا برادر ایشان
هُودٌ اَلَا تَتَّقُونَ اِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ اَمِينٌ
هود نام ایا نمیترسید از عذاب خدای بدرستی که من مرشمارا پیغمبری فرستاده ام موصوف بامانت
فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيعُونِ وَمَا اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ
پس بترسید از خدای وفرمان برید مرا ونمیخواهم ازشما برکار تبلیغ رسالت هیچ
اَجْرٍ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلٰى رَبِّ الْعَالَمِينَ
مزدی نیست مزد من مگر بر پروردگار جهانیان
اَتَبْنُونَ بِكُلِّ رِيعٍ اٰيَةً تَعْبَثُونَ وَتَتَّخِذُونَ
ایا بنا میکنید بهر مکانی مرتفع علامتی بازی میکنند حال انکه وبرمیسازند
مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ وَاِذَا بَطَشْتُمْ
قصور شبیه باحصون وبرای آب استنباط وبرای صنعاب راسنبک وبرای خوابیدن مانند دردنیا شما وچون عنف سیاست
بَطَشْتُمْ جَبَّارِينَ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيعُونِ وَ
عنف سیاست حال انکه برحالت جبارانید پس بترسید ازخدای وفرمان برید مرا و
اتَّقُوا الَّذِي اَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ اَمَدَّكُمْ
بترسید ازان خدای که مدد فرمود شمارا بانچه میدانید مدد فرمود شمارا
بِاَنْعَامٍ وَبَنِينَ وَجَنَّاتٍ وَعُيُونٍ اِنِّي اَخَافُ
بشتر وگاو وگوسفند وپسران وبوستانهای وچشمهای بدرستی که من میترسم
عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا
برشما ازعذاب روزی باعظمت وهیچ لفتنه یکسانست برما
اَوَعَظْتَ اَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ الْوَاعِظِينَ اِنْ هٰذَا
انله پندهی یا نباشی از پند دهندگان نیست این حالیکه
اِلَّا خُلُقُ الْاَوَّلِينَ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ
مگر عادت پیشینیان ونه ما بانکه عذاب

فَكَذَّبُوهُ فَاَهْلَكْنَاهُمْ اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَةً وَمَا كَانَ
پس بدروغ نسبت کردند پس هلاک کردیم ایشانرا بدرستی که درینجه گفتیم هرآینه محل اعتبارست ونبود
اَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ
بیشتر ایشان ازاهل ایمان وبدرستی که پروردگار تو هرآینه او غالبست مهربان
كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ اِذْ قَالَ لَهُمْ اَخُوهُمْ
بدروغ نسبت کردند قبیلهٔ ثمود پیغمبران فرستاده را چون گفت مرایشانرا برادر ایشان
صَالِحٌ اَلَا تَتَّقُونَ اِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ اَمِينٌ
صالح نام ایا نمیترسید ازعذاب خدای بدرستی من مرشمارا پیغمبری فرستاده ام باامانت
فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيعُونِ وَمَا اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ
پس بترسید ازخدای وفرمان برید مرا ونمیخواهم ازشما برکار تبلیغ رسالت هیچ
اَجْرٍ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلٰى رَبِّ الْعَالَمِينَ اَتُتْرَكُونَ
مزدی نیست مزد من مگر بر پروردگار جهانیان ایا ترک کنند شمارا
فِي مَا هٰهُنَا اٰمِنِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ
درانچه خالک اینجاست یعنی دردنیا حال انکه ایمن باشید ازافات ومرگ دربوستانهای وچشمهای
وَزُرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلْعُهَا هَضِيمٌ وَتَنْحِتُونَ مِنَ
وزراعتهای وخرما بنانی که ابتداء ثمرهٔ ان لطیفاست وميسازید بتراشید از
الْجِبَالِ بُيُوتًا فَارِهِينَ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيعُونِ
کوهها خانهارا حال انکه باکیاست ونشاطاید پس بترسید ازخدای وفرمان برید مرا
وَلَا تُطِيعُوا اَمْرَ الْمُسْرِفِينَ الَّذِينَ
وفرمان مبرید فرمان ازحد تجاوز کنندگان را که
يُفْسِدُونَ فِي الْاَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ قَالُوا
تباهی میکنند بکفر ومعاصی در زمین وهیچ اصلاح نمیکنند گفتند
اِنَّمَا اَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ مَا اَنْتَ اِلَّا بَشَرٌ
بدرستی که تو از انانی که مخلط العقل انله یعنی مجنون نه تو مگر ادمی
مِثْلُنَا فَاْتِ بِاٰيَةٍ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ
مانند ما پس بیار آیتی اگر هستی تو از راست گویان

قَالَ هٰذِهٖ نَاقَةٌ لَّهَا شِرْبٌ وَّلَكُمْ شِرْبُ يَوْمٍ مَّعْلُوْمٍ
گفت صالح این شتر ماده است او را آبخوردنی و شما را آبخوردنی روزی معین
وَّلَا تَمَسُّوْهَا بِسُوْٓءٍ فَيَاْخُذَكُمْ عَذَابُ يَوْمٍ عَظِيْمٍ
و نرسانید بدو هیچ بدی از زدن و عقر که فرا گیرد شما را عذاب روزی بزرگ و مهابت
فَعَقَرُوْهَا فَاَصْبَحُوْا نٰدِمِيْنَ فَاَخَذَهُمُ الْعَذَابُ
پس کشتند ناقه را پس گشتند از اهل ندامت پس گرفت ایشانرا ان عذاب موعود
اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ
بدستی در ینجه هر اینه محل اعتبار است نبود بیشتر ایشان
مُّؤْمِنِيْنَ وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ
از اهل ایمان و بدستی که پروردگار تو هر اینه او بی همتاست مهربان
كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوْطِ الْمُرْسَلِيْنَ اِذْ قَالَ لَهُمْ
بدروغ نسبت کردند قبیلهٔ لوط پیغمبران فرستاده را چون گفت مرایشانرا
اَخُوْهُمْ لُوْطٌ اَلَا تَتَّقُوْنَ اِنِّيْ لَكُمْ رَسُوْلٌ
یعنی از ایشان لوط نام ایا نمیترسید از عقاب خدای بدستی که من شما را پیغمبر فرستاده ام
اَمِيْنٌ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوْنِ وَمَآ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ
با امانت پس بترسید از خدای و فرمان برید مرا و نمیخواهم از شما بر کار تبلیغ رسالت
مِنْ اَجْرٍ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلٰى رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ
هیچ مزدی نیست مزد من مگر بر پروردگار جهانیان
اَتَاْتُوْنَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعٰلَمِيْنَ وَتَذَرُوْنَ مَا
ایا می ایید شما با نر نیکان از جهانیان و میگذارید انرا
خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِّنْ اَزْوَاجِكُمْ بَلْ اَنْتُمْ
که افرید برای استمتاع شما پروردگار شما از زنان شما نه که شما
قَوْمٌ عَادُوْنَ قَالُوْا لَئِنْ لَّمْ تَنْتَهِ يٰلُوْطُ لَتَكُوْنَنَّ
گروهی اید تجاوز کنندگان گفتند اگر باز نایستی از نهی ما ای لوط هر اینه باشی
مِنَ الْمُخْرَجِيْنَ قَالَ اِنِّيْ لِعَمَلِكُمْ مِّنَ الْقَالِيْنَ
از انها که از شهر رانده ایم گفت بدستی که من بر کار شما از دشمن دارندگانم

رَبِّ نَجِّنِيْ وَاَهْلِيْ مِمَّا يَعْمَلُوْنَ فَنَجَّيْنٰهُ وَاَهْلَهٗ
ای پروردگار من نجات ده مرا و کسان مرا از انچه میکنند پس رهانیدیم او را و کسان او را
اَجْمَعِيْنَ اِلَّا عَجُوْزًا فِي الْغٰبِرِيْنَ ثُمَّ دَمَّرْنَا
همه مگر پیرزنی که در میان باقی ماندگان بود پس هلاک کردانیدیم
الْاٰخَرِيْنَ وَاَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَّطَرًا فَسَآءَ مَطَرُ
دیگران را و بارانیدیم بر ایشان سنگ باریدنی پس بد بارانی بود
الْمُنْذَرِيْنَ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ
ترسانده شدگان را بدستی که در قصهٔ قوم هر اینه عبرتیست و نبود بیشتر ایشان
مُّؤْمِنِيْنَ وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ
از اهل ایمان و بدستی که پروردگار تو هر اینه او بی همتاست مهربان
كَذَّبَ اَصْحٰبُ لْـَٔيْكَةِ الْمُرْسَلِيْنَ اِذْ قَالَ
بدروغ نسبت کردند اهل ان مقام که در ان درختان انبوه بودند پیغمبران فرستاده را چون گفت
لَهُمْ شُعَيْبٌ اَلَا تَتَّقُوْنَ اِنِّيْ لَكُمْ رَسُوْلٌ
مرایشانرا شعیب نام ایا نمیترسید از عقاب خدای بدستی که من مر شما را پیغمبر فرستاده ام
اَمِيْنٌ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوْنِ وَمَآ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ
با امانت پس بترسید از خدای و فرمان برید مرا و نمیخواهم از شما بر کار تبلیغ رسالت
مِنْ اَجْرٍ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلٰى رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ
هیچ مزدی نیست مزد من مگر بر پروردگار جهانیان
اَوْفُوا الْكَيْلَ وَلَا تَكُوْنُوْا مِنَ الْمُخْسِرِيْنَ
تمام دهید پیمانه را و مباشید از زیان کنندگان مردم را
وَزِنُوْا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيْمِ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ
وزن کنید بترازوی راست و ندهید بمردم
اَشْيَآءَهُمْ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْاَرْضِ مُفْسِدِيْنَ
چیزهای ایشانرا و تباهی مکنید در زمین حال انکه تباه کار باشید
وَاتَّقُوا الَّذِيْ خَلَقَكُمْ وَالْجِبِلَّةَ الْاَوَّلِيْنَ
و بترسید از ان خدای که افرید شما را و افرید گان پیشینیان را

قَالُوا إِنَّمَا أَنتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ۝ وَمَا أَنتَ إِلَّا بَشَرٌ
گفتند بدستی که تو از آنانی که مختل العقل اند و نیستی تو مگر مرد آدمی
مِّثْلُنَا وَإِن نَّظُنُّكَ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ ۝ فَأَسْقِطْ
مانندما و بدستی گمان میبریم ترا از دروغ گویان پس بیفگن
عَلَيْنَا كِسَفًا مِّنَ السَّمَاءِ إِن كُنتَ مِنَ الصَّادِقِينَ
برما پارهایی از آسمان اگر هستی تو از راست گویان
قَالَ رَبِّي أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمْ
گفت شعیب پروردگار من داناتر است بآنچه میکنید شما پس بدروغ نسبت کردند او را پس گرفت ایشانرا
عَذَابُ يَوْمِ الظُّلَّةِ إِنَّهُ كَانَ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ
عذاب روز سایه مراد ابریست که بریشان بارید که بدستی آن عذاب بود عذاب روزی باعظمت و سهمناک
إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُم
بدستی در آنچه هرآینه محل اعتبارست و نبود بیشتر ایشان
مُّؤْمِنِينَ ۝ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ
از اهل ایمان و بدستی که پروردگار تو هرآینه او بی نهایت مهربان
وَإِنَّهُ لَتَنزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ
و بدستی که آنچه فرستاده اند هرآینه فرستادهٔ پروردگار جهانیانست فرود آورد آنرا جبریل امانت
الْأَمِينُ ۝ عَلَىٰ قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ ۝ بِلِسَانٍ
خصوص بر دل تو تا باشی از بیم کنندگان بلغت
عَرَبِيٍّ مُّبِينٍ ۝ وَإِنَّهُ لَفِي زُبُرِ الْأَوَّلِينَ ۝ أَوَلَمْ يَكُن
عرب هویدا بافصاحت تمام و بدستی که ذکر قرآن بآنحمل هرآینه در کتب متقدمان است آیا نیست
لَّهُمْ آيَةً أَن يَعْلَمَهُ عُلَمَاءُ بَنِي إِسْرَائِيلَ ۝ وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ
مر کفار قریش را دلالتی بر نبوت که انله میدانند علما از پسران یعقوب و اگر فرو فرستادیمی
عَلَىٰ بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ ۝ فَقَرَأَهُ عَلَيْهِم مَّا كَانُوا بِهِ
بر شخصی از غیر عرب پس خواندندی آنرا بر عرب بنودی صنف عرب
مُؤْمِنِينَ ۝ كَذَٰلِكَ سَلَكْنَاهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ۝
تصدیق کنندگان بعجبان در آوردیم آنرا در دلهای گناه کاران

لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتَّىٰ يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ فَيَأْتِيَهُم
ایمان نیارند بدان تا نبینند عذاب دردناک را پس آید بدیشان
بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۝ فَيَقُولُوا هَلْ نَحْنُ
ناگهان و ایشان ندانند پس گویند هیچ هستیم ما
مُنظَرُونَ ۝ أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ۝ أَفَرَأَيْتَ
مهلت داده گان ایا پس بعذاب ما شتاب مینمایند ایا دانستی تو
إِن مَّتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ ۝ ثُمَّ جَاءَهُم مَّا كَانُوا يُوعَدُونَ
اگر برخورداری دهیم ایشانرا سالها پس آید بدیشان آنچه هستند که وعده داده میشدند
مَا أَغْنَىٰ عَنْهُم مَّا كَانُوا يُمَتَّعُونَ ۝ وَمَا أَهْلَكْنَا
آن از عذاب فایده ندهد ایشانرا آنچه بودند که متمتع شدند بدان و هلاک نکردیم
مِن قَرْيَةٍ إِلَّا لَهَا مُنذِرُونَ ۝ ذِكْرَىٰ وَمَا كُنَّا ظَالِمِينَ
هیچ اهل شهری مگر که ایشانرا بود پیغمبران پند نمایندگان برای موعظه و اعتقاد دیگران و نه ایم ما ستمکاران
وَمَا تَنَزَّلَتْ بِهِ الشَّيَاطِينُ ۝ وَمَا يَنبَغِي لَهُمْ وَمَا
و فرود نیاوردند قرآنرا دیوان و نسزد مر ایشانرا آنرا و نتوانند
يَسْتَطِيعُونَ ۝ إِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمَعْزُولُونَ ۝ فَلَا تَدْعُ
خود توانند جه ایشان از استماع معجزات دورند پس مخوان و عبادت مکن
مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ فَتَكُونَ مِنَ الْمُعَذَّبِينَ ۝ وَأَنذِرْ
با معبود بحق خدایی دیگر را که باشی از عذاب کردگان و بیم نمای
عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ ۝ وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ
خویشان ترا که نزدیکترند و تواضع و تلطف نمای برای آنانکه
اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝ فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنِّي
نمودند ترا از اهل ایمان پس اگر نافرمانی نمایندترا پس بگو بدستی
بَرِيءٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ ۝ وَتَوَكَّلْ عَلَى
که من بیزارم از انچه میکنید شما و اعتماد نمای بر خدای بی همتای مهربان
الَّذِي يَرَاكَ حِينَ تَقُومُ ۝ وَتَقَلُّبَكَ فِي السَّاجِدِينَ
که می بیندترا انگاه که قیام مینمایی برای تهجد و می بیند احوالترا در تقلب احوال نمازگذاران

إِنَّهُ هُوَ
بدستی که او اوست شنوا دانا

هَلْ أُنَبِّئُكُمْ عَلَىٰ مَنْ تَنَزَّلُ الشَّيَاطِينُ تَنَزَّلُ عَلَىٰ
مج بیاگاهانم شمارا که بر کدام کس فرومی‌آیند دیوان فرومی‌آیند بر

كُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ يُلْقُونَ السَّمْعَ وَأَكْثَرُهُمْ كَاذِبُونَ ط وَالشُّعَرَاءُ
هر دروغ‌زن بزه‌کار بیذیرند گوش بیشترشان دروغ‌زنند شاعران

يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ ط أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ يَهِيمُونَ
پی روی میکنند گمراهان ایا ندانستی که ایشان در هر وادی فنون کلام میگویند

وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ ج إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
و انکه ایشان میگویند انچه نمیکنند مگر انکه ایمان اوردند و کردند

الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللَّهَ كَثِيرًا وَانْتَصَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا
کارهای نیکو و یاد اوردند خدای را بسیار و یاری خواستند پس از انکه

ظُلِمُوا ط وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ
ستم کرده شدند و زود باشد که بدانند که ستم کردند که بکدام بازگشتنی باز گردند

الكهف ۳۱

لِبِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

ع ۱۰۶

طس تِلْكَ آيَاتُ الْقُرْآنِ وَكِتَابٍ مُبِينٍ هُدًى
طس این آیات قرآن و کتابی روشن راهنمایی

طس بقطع الحروف

وَبُشْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ
و مژده‌ای مومنان را که بپای میدارند نماز را

وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ
و میدهند زکوة را و ایشان بدان جهان ایشان بی گمانند

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ زَيَّنَّا لَهُمْ
بدستی که انانکه ایمان نمیاورند بسرای باز پسین اراسته ایم برای ایشان

أَعْمَالَهُمْ فَهُمْ يَعْمَهُونَ ط أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَهُمْ
اعمال بد ایشان را پس ایشان سرگشته اند در اشغال ایشان اویشان انانند که مر ایشان راست

سُوءُ الْعَذَابِ وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْأَخْسَرُونَ
بدی عذاب در دنیا بقتل و اسیر و ایشان در جهان ایشان اند زیان زدگان

وَإِنَّكَ لَتُلَقَّى الْقُرْآنَ مِنْ لَدُنْ
و بدستی که تو میدهند ترا قران از نزد

اد ۲

اد ح

إِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِأَهْلِهِ إِنِّي آنَسْتُ نَارًا ط سَآتِيكُمْ مِنْهَا
یاد کن چون گفت موسی مر کسان خود را بدستی که من بگمان دیدم اتشی را زود بود که اورم شما را ازان جهتی

بِخَبَرٍ أَوْ آتِيكُمْ بِشِهَابٍ قَبَسٍ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ
از حال طریق یا اورم بشما شعله افروخته تا گرم شوید شما از حرارت ان استراحت یابید

فَلَمَّا جَاءَهَا نُودِيَ أَنْ بُورِكَ مَنْ فِي النَّارِ وَمَنْ حَوْلَهَا ط
پس چون امد بدان ندا فرمود که با منافع و خیرات باد انکس که در مکان اتش است و انکس که حوالی اتش است

وَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ يَا مُوسَىٰ
و پاکی خدای را پروردگار جهانیان ای موسی

إِنَّهُ أَنَا اللَّهُ
بدستی کار انکه منم خدای

عشر ۱

بی همتا درست کار درست گفتار

وَأَلْقِ عَصَاكَ ط فَلَمَّا رَآهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ
و بینداز عصای ترا پس چون دید ان را که میجنبید گویی که ماری حقیر بود

وَلَّىٰ مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ ط يَا مُوسَىٰ لَا تَخَفْ إِنِّي
اعراض کرد حال انکه منهزم بود و رجوع نکرد ای موسی مترس بدستی که من

لَا يَخَافُ لَدَيَّ الْمُرْسَلُونَ إِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلَ حُسْنًا بَعْدَ سُوءٍ فَإِنِّي
نترسد نزد من پیغمبران فرستاده الا انکه ستم کرد پس بدل کرد توبه را پس از گناه بدستی که من

وصل

غَفُورٌ رَحِيمٌ
امرزگار مهربان ام

وَأَدْخِلْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضَآءَ مِنْ غَيْرِ سُوٓءٍ
و دار دست ترا در گریبان تو تا بیرون حال آنکه سفیدی بود منور بی عیبی
فِي تِسْعِ اٰيَاتٍ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهِۦٓ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا
در جملهٔ معجزات نه گانه سوی فرعون و لشکر او بدرستی که ایشان هستند گروه
فَاسِقِينَ ۝ فَلَمَّا جَآءَتْهُمْ اٰيَاتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوا هَٰذَا سِحْرٌ
خارج از فرمان خدای پس چون آمد بدیشان معجزات ما حال آنکه دلالت آنها بر صحت نبوت واضح بود گفتند این جادوییست
مُّبِينٌ ۝ وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَآ أَنفُسُهُمْ ظُلْمًا
هویدا و انکار نمودند بدان و حال آنکه یقین میدانست صحت آنرا ضمایر ایشان از روی ستم
وَعُلُوًّا ۚ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَٰقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ۝
و از کبر و ترفع پس نگر که چگونه بود خاتمه کار تباه کاران
وَلَقَدْ اٰتَيْنَا دَاوُۥدَ وَسُلَيْمَٰنَ عِلْمًا ۖ وَقَالَا
و بحقیقت دادیم ما داود را و سلیمان را دانشی تمام و گفتند
ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ ٱلَّذِي فَضَّلَنَا عَلَىٰ كَثِيرٍ مِّنْ عِبَادِهِ
سپاس مر خدایرا که تفضیل نهاد ما را بر بسیاری از بندگان او
ٱلْمُؤْمِنِينَ ۝ وَوَرِثَ سُلَيْمَٰنُ دَاوُۥدَ ۖ وَقَالَ
که با ایمانند و میراث یافت سلیمان داود را و گفت سلیمان
يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ عُلِّمْنَا مَنطِقَ ٱلطَّيْرِ وَأُوتِينَا مِن كُلِّ
ای مردمان آموخته‌اند ما را فهم موضوعات پرندگان و داده‌اند ما را از بعضی
شَىْءٍ ۖ إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ ٱلْفَضْلُ ٱلْمُبِينُ ۝ وَحُشِرَ لِسُلَيْمَٰنَ جُنُودُهُۥ
چیزی بدرستی که این هر آینه است فضیلت هویدا و گرد آورده شدند برای سلیمان لشکرهای او
مِنَ ٱلْجِنِّ وَٱلْإِنسِ وَٱلطَّيْرِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ۝ حَتَّىٰٓ إِذَآ
از پری و آدمی و پرنده پس ایشان ممنوع الاوایل بودند برای لحوق اواخر تا چون
أَتَوْا عَلَىٰ وَادِ ٱلنَّمْلِ ۙ قَالَتْ نَمْلَةٌ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّمْلُ ٱدْخُلُوا
آمدند بر وادی مورچگان گفت مورچه ای
مَسَٰكِنَكُمْ ۖ لَا يَحْطِمَنَّكُمْ سُلَيْمَٰنُ وَجُنُودُهُۥ ۙ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ
در خانهای خود شما تا نشکند شما را سلیمان و لشکرهای او و ایشان ندانند

فَتَبَسَّمَ ضَاحِكًا مِّن قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ
پس تبسم نمود سلیمان حال آنکه فربه بود بضحک از گفتار آن مورچه و گفت ای پروردگار من
أَوْزِعْنِىٓ أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ ٱلَّتِىٓ أَنْعَمْتَ عَلَىَّ
الهام ده مرا که شکر نعمت کنم ترا که انعام فرمودی بر من
وَعَلَىٰ وَٰلِدَىَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَٰلِحًا تَرْضَىٰهُ
و بر پدر و مادر من و آنکه کنم کار نیکو که پسندی آنرا
وَأَدْخِلْنِى بِرَحْمَتِكَ فِى عِبَادِكَ ٱلصَّٰلِحِينَ ۝
و در دار مرا بواسطهٔ بخشایش تو در میان بندگان تو که نیکوکارانند
وَتَفَقَّدَ ٱلطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِىَ لَآ أَرَى ٱلْهُدْهُدَ
و طلب کرد پرندگان را پس گفت چیست مرا که نمی‌بینم هدهد را
أَمْ كَانَ مِنَ ٱلْغَآئِبِينَ ۝ لَأُعَذِّبَنَّهُۥ عَذَابًا شَدِيدًا
یا هست از غایبان هر آینه عذاب کنم او را عذابی سخت
أَوْ لَأَا۟ذْبَحَنَّهُۥٓ أَوْ لَيَأْتِيَنِّى بِسُلْطَٰنٍ مُّبِينٍ ۝ فَمَكَثَ
یا بکشم او را یا البته آرد بمن حجتی ظاهر را پس توقف نمود هدهد
غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ أَحَطتُ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهِۦ وَجِئْتُكَ
نه زمانی دراز پس گفت دانا شدم بآنچه نه دانا شدی بآن و آوردم ترا
مِن سَبَإٍۭ بِنَبَإٍ يَقِينٍ ۝ إِنِّى وَجَدتُّ ٱمْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ
از شهر سبا سه روزه بخبری صفا من یقین را بدستی که من یافتم زنی را بالیقین امر که مالک اوست
وَأُوتِيَتْ مِن كُلِّ شَىْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ
و داده اند او را از هر چیزی از اسباب دنیی و مر او را سریری بزرگ
وَجَدتُّهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِن دُونِ
یافتم آن زن را و گروه او را که سجده میبرند مر آفتاب را از غیر
ٱللَّهِ وَزَيَّنَ لَهُمُ ٱلشَّيْطَٰنُ أَعْمَٰلَهُمْ
خدای و آراسته است برای ایشان دیو کردارهای ایشان را
فَصَدَّهُمْ عَنِ ٱلسَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ
پس باز داشت ایشان را از طریق حق پس ایشان نمی‌یابند

ألا يا اسجدوا روان وقف على الا يبتدئ اسجدوا

ادج ك ص ف

أَلَّا يَسْجُدُوا لِلّٰهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبْءَ فِي السَّمٰوٰتِ
بالله سجده كنند مر خدايرا كه بيرون ميارد نهاز كه در اسمانها
وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ
وزمين است وميداند انرا كه نهان ميدارند وانرا كه اشكارا ميكنند
اللّٰهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ
خداى هيچ خدايى نيست مگر او وپروردگار عرش بزرك
قَالَ سَنَنْظُرُ أَصَدَقْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ
گفت سليمان زود بود كه نگرم اياراست گفتى يا هستى از دروغ گويان
اذْهَبْ بِكِتَابِي هٰذَا فَأَلْقِهْ إِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّ
ببر نامه مرا اين نامه پس بينداز انرا سوى ايشان پس
عَنْهُمْ فَانْظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ
ازايشان پس نگر كه جواب چه ميگويند

فَألقِهْ ج دمر

إِنِّي أُلْقِيَ إِلَيَّ كِتَابٌ كَرِيمٌ
گفت بلقيس اى اشراف قوم من بدرستى كه سوى من افكنده شده است نامه كه مضمونش نيكوست
إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمٰنَ وَإِنَّهُ بِسْمِ اللّٰهِ
بدرستى كه ان نامه از سليمان است وبدرستى كه ان مصدرست بنام خداى بخشاينده مهربان
الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ أَلَّا تَعْلُوا عَلَيَّ وَأْتُونِي مُسْلِمِينَ
كه تكبر وترفع ننماييد برمن وبياييد بمن حال انكه منقادان امر حق باشيد
قَالَتْ يٰأَيُّهَا الْمَلَؤُا أَفْتُونِي فِي أَمْرِي مَا كُنْتُ
گفت بلقيس اى اشراف قوم فتوى دهيد مرا در كارى من نبودم

الملؤا قد ذكر في المومنين عشر ٣٠ ع ١٣ ب ١

قَاطِعَةً أَمْرًا حَتّٰى تَشْهَدُونِ قَالُوا
فيصل كننده هيچ كارى را تا كه حاضر مى بودند نزد من گفتند
نَحْنُ أُولُوا قُوَّةٍ وَأُولُوا بَأْسٍ شَدِيدٍ
ما خداوندان قوتيم وخداوندان حرب سخت
وَالْأَمْرُ إِلَيْكِ فَانْظُرِي مَاذَا تَأْمُرِينَ
وكار حرب وصلح مفوض است سوى تو پس نگر بچشم خرد تا چه فرمايى

قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا
گفت بلقيس بدرستى كه پادشاهان چون درايند درشهرى بقهر وغلبه خراب كردانند انرا
وَجَعَلُوا أَعِزَّةَ أَهْلِهَا أَذِلَّةً وَكَذٰلِكَ يَفْعَلُونَ وَ
وكردانند عزيزان آن شهررا خواران وهمچنان كنند بيوسته
إِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنَاظِرَةٌ بِمَ يَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ
من فرستنده ام سوى ايشان رسولانرا پس نگرنده ام كه بچه باز ميگردانند رسولانرا
فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمٰنَ قَالَ أَتُمِدُّونَنِ بِمَالٍ فَمَا آتٰنِيَ اللّٰهُ
پس انگاه كه امد رسول نزد سليمان گفت ايا مدد ميدهيد مرا بمال پس انچه داد مرا خداى
خَيْرٌ مِمَّا آتٰيكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بِهَدِيَّتِكُمْ تَفْرَحُونَ
بهتر است از انچه داد شمارا نه شما بهديه خود شمارا شاد شويد
ارْجِعْ إِلَيْهِمْ فَلَنَأْتِيَنَّهُمْ بِجُنُودٍ لَا قِبَلَ لَهُمْ بِهَا
باز گرد اى رسول سوى ايشان هرانيه ما ايم سوى شما بلشكرهاى كه هيچ طاقت نبود مرايشانرا بمقاومت
وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِنْهَا أَذِلَّةً وَهُمْ صَاغِرُونَ
وهرانيه بيرون كنيم ايشانرا ازان شهر حال انكه ذليل باشند وحال انكه ايشان
يٰأَيُّهَا الْمَلَؤُا أَيُّكُمْ يَأْتِينِي بِعَرْشِهَا قَبْلَ أَنْ يَأْتُونِي
اسير وذليل باشند بذهاب عز وملك
گفت سليمان اى اشراف قوم من كدام يك ازشما اورد بمن تخت
مُسْلِمِينَ قَالَ عِفْرِيتٌ مِنَ الْجِنِّ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ تَقُومَ
ان زن را حال انكه مسلمان باشد گفت جنى دالى ازجنس پرى من ارم تخت بلقيس را پيش ازانكه برخيزى
مِنْ مَقَامِكَ وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ أَمِينٌ قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِنَ
از مجلس تو وبدرستى من برحمل آن هرانيه توانانم بامانت گفت انكه نزد او ست دانشى از
الْكِتٰبِ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ فَلَمَّا رَآهُ مُسْتَقِرًّا
كتاب اسمانى يا از لوح محفوظ يا ديوى از ديوان سليمان انا اتيك به پيش از انكه برگردد سوى تو نظرت پس چون ديد
عِنْدَهُ قَالَ هٰذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي ءَأَشْكُرُ أَمْ أَكْفُرُ
نزد او گفت اين حصول مراداز بخشايش پروردگار تا صورة ازمايش نمايد مرا كه شكر ميكنم يا كفران نعمت
وَمَنْ شَكَرَ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّي
وهركه شكر كند پس بدستى كه شكر ميكند براى خود جهة نفع

قَالَ نَكِّرُوا لَهَا عَرْشَهَا نَنْظُرْ أَتَهْتَدِيٓ أَمْ تَكُونُ

گفت سلیمان تغییر کردانید برای ان زن تخت او را تا نگاه کنیم بسوی او را تا نشناسد راه را یا خواهد بود

مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ ۝ فَلَمَّا جَآءَتْ قِيلَ أَهٰكَذَا

از انکه راه نیابند بمعرفت پس انگاه که آمد گفتند ایا همچنین بود

عَرْشُكِ ۖ قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ ۚ وَأُوتِينَا الْعِلْمَ

تخت تو گفت گویا این است و گفتند قوم سلیمان که داده بودند ما را دانشی خدای

مِن قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِينَ ۝ وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ

پیش از قدوم ان زن و بودیم از اهل طاعت و انقیاد و منع ان زن را اسلام انچه بود

تَعْبُدُ مِن دُونِ اللَّهِ ۖ إِنَّهَا كَانَتْ مِن قَوْمٍ

که میپرستید از غیر خدای بدرستی که ان بود از گروه

كَافِرِينَ ۝ قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ ۖ فَلَمَّا رَأَتْهُ

کافران گفته شد ان زن را درای در کوشک پس چون دید انرا

حَسِبَتْهُ لُجَّةً وَكَشَفَتْ عَن سَاقَيْهَا ۖ قَالَ إِنَّهُ

بنداشت انرا آبی بسیار و برهنه کردانید دو ساق خود را تا خوض گذرد ران گفت که ان

صَرْحٌ مُّمَرَّدٌ مِّن قَوَارِيرَ ۗ قَالَتْ رَبِّ إِنِّي

قصریست املس کردانیده از زجاج ابیض گفت بلقیس ای پروردگار من بدرستی

ظَلَمْتُ نَفْسِي وَأَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمَٰنَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

که من ستم کردم بر نفس من بعبادة غیر تو و انقیاد نمودم با سلیمان مر خدا را پروردگار جهانیان

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَآ إِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا أَنِ

و بحقیقت فرستادیم سوی قبیلهٔ ثمود یکی از ایشان را صالح نام که

اعْبُدُوا اللَّهَ فَإِذَا هُمْ فَرِيقَانِ يَخْتَصِمُونَ ۝ قَالَ

پرستند خدایرا پس ناگاهان ایشان دو گروه بودند مومن و کافر که خصومت میکردند گفت صالح

يَا قَوْمِ لِمَ تَسْتَعْجِلُونَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ ۖ

ای گروه من چرا شتاب مینمایید بعقوبت پیش از توبه

لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ۝

چرا آمرزش نمیخواهید از خدای تا مگر شما بخشیده شوید

قَالُوا اطَّيَّرْنَا بِكَ وَبِمَن مَّعَكَ ۚ قَالَ طَٰٓئِرُكُمْ

گفتند فال بد گرفتیم بتو و با انکه با تو اند گفت جزاء فال بد شما

عِندَ اللَّهِ بَلْ أَنتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُونَ ۝ وَكَانَ فِي

نزد خداست نه که شما گروهید که بتلا خواهید و بود. دران

الْمَدِينَةِ تِسْعَةُ رَهْطٍ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا

شهر کافر گروهی نه تن از اشراف قوم که تباهی مینمودند در زمین و

يُصْلِحُونَ ۝ قَالُوا تَقَاسَمُوا بِاللَّهِ لَنُبَيِّتَنَّهُ وَأَهْلَهُ

بسامان کاری نمیکردند گفتند سوگند خورید بخدای که شبیخون اوریم بر کسان او

ثُمَّ لَنَقُولَنَّ لِوَلِيِّهِ مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ أَهْلِهِ

پس هرانینه گویم مر ولی او را که حاضر نشدیم بهلاک

وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ۝ وَمَكَرُوا مَكْرًا وَمَكَرْنَا مَكْرًا

و بدرستی که ما هرانینه راست گویانیم و بکردند و بکردیم بتدبیر قتل و فنا و بکردیم مجازات

وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۝ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَٰقِبَةُ

و ایشان نمیدانند پس نگر که چون بود خاتمه کار

مَكْرِهِمْ أَنَّا دَمَّرْنَٰهُمْ وَقَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ ۝ فَتِلْكَ

مکر ایشان که ما هلاک کردانیدیم ایشان را و گروه ایشان را همه پس ان

بُيُوتُهُمْ خَاوِيَةً بِمَا ظَلَمُوا ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً

خانهای ایشانست خالی از بانچه ستم کردند بدرستی در انچه گفتیم هرانینه علی عبرت

لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۝ وَأَنجَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا

گروهی را که میدانند و نجاة دادیم انانرا که ایمان اوردند و بودند

يَتَّقُونَ ۝ وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ

میترسیدند از عذاب خدای و یاد کن لوط را چون گفت مر گروه خود را آیا میاید بکارهای بغایت زشت

وَأَنتُمْ تُبْصِرُونَ ۝ أَئِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً

و حال انکه شما میدانید قبح انرا ایا بدرستی که شما هرانینه میایید مردان از جهة شهوت

مِّن دُونِ النِّسَآءِ ۚ بَلْ أَنتُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ

از غیر زنان نه شما گروهی اید که نمیدانید عاقبت ان گناه را

پس بعد جواب آوردند او را مگر آل الله گفتند بیرون کنید

اٰلَ لُوطٍ مِّنْ قَرْيَتِكُمْ ۚ اِنَّهُمْ اُنَاسٌ يَّتَطَهَّرُوْنَ

کسان لوط را از دیه شما بدستی که ایشان مردمانی اند که خود را بطهارت منسوب میدارند

فَاَنْجَيْنٰهُ وَاَهْلَهٗۤ اِلَّا امْرَاَتَهٗ ۖ قَدَّرْنٰهَا مِنَ الْغٰبِرِيْنَ

پس رهانیدیم او را و کسان او را مگر زن او تقدیر فرمودیم ان زن را از جمله باقی ماندگان در عذاب

وَاَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَّطَرًا ۚ فَسَآءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِيْنَ

و باریانیدیم بر ایشان باران از سنگ پس بد بود باران بیم کرده شدگان

وَسَلٰمٌ عَلٰى عِبَادِهِ الَّذِيْنَ اصْطَفٰى ۗ آٰللّٰهُ خَيْرٌ

و سلام بر بندگان او که برگزید ایشانرا خدای بهتر است

اَمَّا يُشْرِكُوْنَ ۝ اَمَّنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَاَنْزَلَ لَكُمْ

یا انچه شریک میدارند و انباز میدارند با الله افزید آسمانها را و زمین را و فرو فرستاد برای شما

مِّنَ السَّمَآءِ مَآءً ۚ فَاَنْۢبَتْنَا بِهٖ حَدَآئِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ ۚ مَا

از اسمان آبی را پس رویانیدیم ببسبب ان بوستانهای باحسن و نضارت

كَانَ لَكُمْ اَنْ تُنْۢبِتُوْا شَجَرَهَا ۗ ءَاِلٰهٌ مَّعَ اللّٰهِ ۗ بَلْ هُمْ قَوْمٌ

نزد و قدرت نباشد مر شما را که رویانید درختان انرا ایا خدای دیگست با معبود بسزا نه که ایشان گروهی

يَّعْدِلُوْنَ ۝ اَمَّنْ جَعَلَ الْاَرْضَ قَرَارًا وَّجَعَلَ خِلٰلَهَآ

که انحراف مینمایند ایا خدای که گردانید زمین را قرارجای و بدید کرد در اوساط ان

اَنْهٰرًا وَّجَعَلَ لَهَا رَوَاسِيَ وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا ۗ

از حق جویها و بدید کرد برای ان زمین کوههای باثبات و بدید کرد میان دو دریا عذب و ملح مانع

ءَاِلٰهٌ مَّعَ اللّٰهِ ۗ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ۝ اَمَّنْ يُّجِيْبُ

ایا خدای دیگست با معبود بسزا نه که بپیچند ایشان نمیدانند با الله اجابت میفرماید

الْمُضْطَرَّ اِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوْٓءَ وَيَجْعَلُكُمْ

بیچاره را چون بخواند او را و باز میبرد بدی را و بگرداند شما را

خُلَفَآءَ الْاَرْضِ ۗ ءَاِلٰهٌ مَّعَ اللّٰهِ ۗ قَلِيْلًا مَّا تَذَكَّرُوْنَ ۗ

یعنی کان زمین پس از هلاک گذشتگان ایا خدای دیگست با معبود بسزا اندکی پند میگیرید با الله راه ادرص

اَمَّنْ يَّهْدِيْكُمْ فِيْ ظُلُمٰتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُّرْسِلُ

یعنی کان شما را در تاریکیهای خشکی و دریا و که میفرستد

الرِّيٰحَ بُشْرًا ۢ بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهٖ ۗ ءَاِلٰهٌ مَّعَ اللّٰهِ ۗ

بادها را مژده دهندگان پیش از بخشایش او بمطر ایا خدای دیگست با معبود بسزا

تَعٰلَى اللّٰهُ عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ۝ اَمَّنْ يَّبْدَؤُا الْخَلْقَ

بلند رتبه است خدای از انچه شریک میدارند یا الله اغاز میکند آفرینش را

ثُمَّ يُعِيْدُهٗ وَمَنْ يَّرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ ۗ

پس دوم بار میافریندانرا و کیست که روزی میدهد شما را از اسمان و زمین

ءَاِلٰهٌ مَّعَ اللّٰهِ ۗ قُلْ هَاتُوْا بُرْهَانَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ

ایا خدای دیگست با معبود بسزا بگو بیارید حجت شما را ان گستید راست گویان

قُلْ لَّا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ الْغَيْبَ اِلَّا اللّٰهُ ۗ

بگو نمیداند هرکه در اسمانها و زمین است علم نهانی را مگر خدای

وَمَا يَشْعُرُوْنَ اَيَّانَ يُبْعَثُوْنَ ۝ بَلِ ادّٰرَكَ عِلْمُهُمْ

و نمیدانند که کدام وقت برانگیزانند ایشانرا نه که متتابع و مستحکم است دانش ایشان

فِي الْاٰخِرَةِ ۚ بَلْ هُمْ فِيْ شَكٍّ مِّنْهَا ۚ بَلْ هُمْ مِّنْهَا عَمُوْنَ

در ان جهان نه که ایشان در بی خبری اند ازان نه که ایشان از ادراک ان نابینا یانند

وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا ءَاِذَا كُنَّا تُرَابًا وَّاٰبَآؤُنَآ

و گفتند انانکه کافر شدند ایا چون باشیم ما خاک و پدران ما

اَىِٕنَّا لَمُخْرَجُوْنَ لَقَدْ وُعِدْنَا هٰذَا نَحْنُ وَاٰبَآؤُنَا

ایا بدستی که ما هرانینه آورده شویم بحقیقت وعده دادند این نعت ما را و پدران ما

مِنْ قَبْلُ اِنْ هٰذَآ اِلَّآ اَسَاطِيْرُ الْاَوَّلِيْنَ ۝ قُلْ سِيْرُوْا

از ین بیش نیست این مگر افسانهای پیشینیان بگو بروید

فِي الْاَرْضِ فَانْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِيْنَ ۝

در زمین پس بنگرید که چگونه بود خاتمه کار گناه کاران

وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُنْ فِيْ ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُوْنَ

و اندهگن مباش بر ایشان و مباش در تنگ دلی از انچه مکر میکنند

اما سوره والنمل من بعد الخمسة عشر من هذا الحزب

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ
ویگویند کی باشد این وعده اگر هستید راست گویان
قُلْ عَسَىٰ أَن يَكُونَ رَدِفَ لَكُم بَعْضُ الَّذِي
بگو شاید که باشد لاحق شود شما بعضی از آن عذاب
تَسْتَعْجِلُونَ وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ
شتاب میکنید و بدرستی که پروردگار تو هر آینه خداوند بخشایش است بر مردمان
وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ وَإِنَّ رَبَّكَ
ولیکن بیشتر ایشان سپاس داری نمی نمایند و بدرستی که پروردگار تو
لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ وَمَا
هر آینه میداند آنچه نهان میدارد سینهای ایشان و آنرا که اشکارا میکنند
مِنْ غَائِبَةٍ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي
و نیست هیچ پوشیده نهان در آسمان و زمین مگر که ثابت است در
كِتَابٍ مُّبِينٍ إِنَّ هَٰذَا الْقُرْآنَ يَقُصُّ عَلَىٰ بَنِي
نبشته هویدا یعنی لوح محفوظ بدرستی که این قرآن قصه میکند بر پسران
إِسْرَائِيلَ أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ
یعقوب بیشتر آنچه ایشان دران باب خلاف کنندهاند
وَإِنَّهُ لَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ إِنَّ رَبَّكَ
و بدرستی که این قرآن راه نمودنی است و بخشایشی مر اهل ایمانرا بدرستی که پروردگار تو
يَقْضِي بَيْنَهُم بِحُكْمِهِ وَهُوَ
حکم میکند میان مخالفان بحکمة خود و او بهمه است دانا
فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ
پس اعتماد نمای بر فضل خدای بدرستی که تو بر دین حقی
الْمُبِينِ إِنَّكَ لَا تُسْمِعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا
هویدا بدرستی که تو بشنوانی مردگانرا و
تُسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ
بشنوانی کران را خاصه خواندن چون اعراض کنند حال آنکه منهزم باشند

وَمَا أَنتَ بِهَادِي الْعُمْيِ عَن ضَلَالَتِهِمْ
و نه تو راه نماینده نابینایان را از گمراهی ایشان
إِن تُسْمِعُ إِلَّا مَن يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُم
نشنوانی مگر آنرا که ایمان آورد بآیتهای ما در سابق علم ما پس ایشان
مُّسْلِمُونَ وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ
از اهل انقیاد باشند و چون نزدیک بود که واقع آید عذاب موعود بر ایشان
أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ
بیرون آوریم برای ایشان جنبندهٔ از زمین که سخن گوید با ایشان
أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ
که اهل ادیان جز دین اسلام بودند بدلایل ما یقین نمی کردند بودند
وَيَوْمَ نَحْشُرُ مِن كُلِّ أُمَّةٍ فَوْجًا مِّمَّن
و یاد کن روزی را که برانگیزانیم از اهل هر دینی گروهی بسیاران آنانکه
يُكَذِّبُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ يُوزَعُونَ حَتَّىٰ
بدروغ نسبت کردند ایتهای ما را پس ایشان منوع الاوایل باشند تا اواخر ملحق شوند
إِذَا جَاءُوا قَالَ أَكَذَّبْتُم بِآيَاتِي
چون آیند گوید خدای آیا بدروغ نسبت کردید ایتهای مرا
وَلَمْ تُحِيطُوا بِهَا عِلْمًا أَمَّاذَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ
و حال آنکه فرا نرسیدید بهمه آن از راه دانش یا چه چیز بودید که میکردید
وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِم بِمَا ظَلَمُوا فَهُمْ
و واقع آید گفتار عذاب بر ایشان بسبب آنچه ظلم کردند پس ایشان
لَا يَنطِقُونَ أَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا اللَّيْلَ
سخن نمیگویند بجهة انسداد طریق اعتذار آیا ندیدند که ما کردیم شب را
لِيَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا
تا آرام یابیم دران و روز را حال آنکه مکاسب ارزاق دیدنی توان دید
إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ
بدرستی در آنچه ذکر کردیم هر آینه محل اعتبار است برای گروهی که ایمان آرند

تهدی العمی ف
وفی الوقف بالیاء
للکل

تکلمهم ط
لمن کسر ان

ع ۱۱

وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّوْرِ فَفَزِعَ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ
ومران روزرا — له دردمند — درین — الت — پس بترسند — ازهول — هرله — در — اسمانها

وَمَنْ فِي الْأَرْضِ اِلَّا مَنْ شَآءَ اللّٰهُ ۭ وَكُلٌّ اَتَوْهُ
وهرله — در — زمین است — مگر الله خواست — خدای از ملایکه — معرب یاخود وجله عرش یاشهدا یاحوری — وهمه اینها بعلم خدا

دَاخِرِيْنَ ۝ وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً
داخرین — مال الله در مقام الله عبودیت — وبینی ای بیننده — کوهها را — مال الله بندازی انرا — ثابت ومستقر

وَهِيَ تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِ ۭ صُنْعَ اللّٰهِ الَّذِيْٓ اَتْقَنَ
وان — میگذرد — چون گذشتن — ابر در سرعت — پدید اورده — خدای بعد از عدم — باحکام ایجاد کرد

كُلَّ شَيْءٍ ۭ اِنَّهٗ خَبِيْرٌۢ بِمَا تَفْعَلُوْنَ ۝ مَنْ جَآءَ
هرچیزرا — بدرستی که — او آگاه است — بانچه میکنند — هرکه اورد

بِالْحَسَنَةِ فَلَهٗ خَيْرٌ مِّنْهَا ۚ وَهُمْ مِّنْ فَزَعٍ
نیکی را — پس مراورا باد — بهتر از ان — وایشان — از — ترس — اتش

يَّوْمَئِذٍ اٰمِنُوْنَ ۝ وَمَنْ جَآءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكُبَّتْ
دران روز — ایمنند — وهرکه اورد — بدی را — پس افکنده شود

وُجُوْهُهُمْ فِي النَّارِ ۭ هَلْ تُجْزَوْنَ اِلَّا مَا
رویهای ایشان — در — اتش — هیچ جزاداده شوند — مگر انچه

كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ۝ اِنَّمَآ اُمِرْتُ اَنْ اَعْبُدَ رَبَّ
کردہ باشند — بدرستی که — فرموده اند مرا — که — پرستم پروردگار

هٰذِهِ الْبَلْدَةِ الَّذِيْ حَرَّمَهَا وَلَهٗ كُلُّ شَيْءٍ
این خانه را — انکه — حرام — گردانیده است انرا — ازقتل وصید وظلم — ومراوراست — هرچیزی که

وَّاُمِرْتُ اَنْ اَكُوْنَ مِنَ الْمُسْلِمِيْنَ ۝ وَاَنْ اَتْلُوَا
وفرموده اند مرا که — باشم — ازاهل انقیاد — والله — خوانم

الْقُرْاٰنَ ۚ فَمَنِ اهْتَدٰى فَاِنَّمَا يَهْتَدِيْ لِنَفْسِهٖ ۚ
قرانرا — پس هرکه — راه یافت — پس بدرستی که — راه یابد — برای خود

وَمَنْ ضَلَّ فَقُلْ اِنَّمَآ اَنَا مِنَ الْمُنْذِرِيْنَ ۝
وهرکه — گمراه شد — پس بگو — بدرستی که من — ازبیم — نمایندگانم

وَقُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ سَيُرِيْكُمْ اٰيٰتِهٖ فَتَعْرِفُوْنَهَا ۭ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُوْنَ ۝
وبگو ستایش تمام مرخدایرا — زود بود که بنماید شمارا دلایل قدرت خود در انفس — پس بشناسید ان — وقت — قابل — ما بعد — ورود کارند — ما — پروردگار تو — نه — غافل — از انچه — میکنند

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

طٰسٓمٓ ۝ تِلْكَ اٰيٰتُ الْكِتٰبِ الْمُبِيْنِ ۝ نَتْلُوْا
اسم السورة — اوغیره — انچه درین — سورة است — ایتهای — کتابی است — هویدا — میخوانیم

عَلَيْكَ مِنْ نَّبَاِ مُوْسٰى وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ
برتو — خبری — از — خبر — موسی — وفرعون — براستی ومعجزات — برای گروهی

يُّؤْمِنُوْنَ ۝ اِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْاَرْضِ وَجَعَلَ
ایمان اورند — بدرستی که — فرعون — بلند برفرع نمود — دران — زمین الله — مملکت اورا بود — وگردانید

اَهْلَهَا شِيَعًا يَّسْتَضْعِفُ طَآئِفَةً مِّنْهُمْ يُذَبِّحُ
رعایای خودرا — فرق مختلف — برای هرخدمتی — ضعیف میشمرد — گروهی را — ازایشان که — بنی اسرایل بودند — میکشت

اَبْنَآءَهُمْ وَيَسْتَحْيٖ نِسَآءَهُمْ ۭ اِنَّهٗ كَانَ مِنَ
پسران ایشانرا — وزنده میگذاشت — زنان ایشانرا — بدرستی که او بود — از

الْمُفْسِدِيْنَ ۝ وَنُرِيْدُ اَنْ نَّمُنَّ عَلَى الَّذِيْنَ اسْتُضْعِفُوْا
تباه کاران — وبخواستیم — وبخواستیم که انعام — برانانکه — ضعیف شمرده شدند

فِي الْاَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ اَىِٕمَّةً وَّنَجْعَلَهُمُ الْوٰرِثِيْنَ
درزمین — وگردانیم ایشانرا — متقدایان در دین — وگردانیم ایشانرا — مقام فرعون دران

وَنُمَكِّنَ لَهُمْ فِي الْاَرْضِ وَنُرِيَ فِرْعَوْنَ وَهَامٰنَ
وفرمان روایی دهیم ایشانرا — درزمین مصر وشام — ونمایم — فرعون را — وهامان را

وَجُنُوْدَهُمَا مِنْهُمْ مَّا كَانُوْا يَحْذَرُوْنَ
ولشکرهای ان دو وزیر — از ایشان — انچه بودند — که حذر — میکردند از وقوع ان

وَاَوْحَيْنَآ اِلٰٓى اُمِّ مُوْسٰٓى اَنْ اَرْضِعِيْهِ فَاِذَا خِفْتِ

والهام كرديم ما سوى مادر موسى كه شيرده اورا پس چون ترسى

عَلَيْهِ فَاَلْقِيْهِ فِى الْيَمِّ وَلَا تَخَافِىْ وَلَا تَحْزَنِىْ

بر او از قتل پس بينداز اورا در رود نيل ومترس از غرق واندوهگن مباش

اِنَّا رَآدُّوْهُ اِلَيْكِ وَجَاعِلُوْهُ مِنَ الْمُرْسَلِيْنَ فَالْتَقَطَهٗ

بدرستى كه ما بازگردانندهٔ اويم سوى تو وگردانندهٔ از پيغمبران فرستاده پس برداشتند اورا

اٰلُ فِرْعَوْنَ لِيَكُوْنَ لَهُمْ عَدُوًّا وَّحَزَنًا ؕ

كسان فرعون تا بعاقبه باشد مر ايشانرا دشمنى وسبب اندوهى

اِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَامٰنَ وَجُنُوْدَهُمَا كَانُوْا

بدرستى كه فرعون وهامان ولشكرهاى ان دو بودند

خٰطِـِٕيْنَ ۝ وَقَالَتِ امْرَاَتُ فِرْعَوْنَ قُرَّتُ عَيْنٍ لِّىْ

خطاكاران از اهل خطا در باب ولفت زن فرعون اورا روشنى چشمست

وَلَكَ ؕ لَا تَقْتُلُوْهُ ۚ عَسٰٓى اَنْ يَّنْفَعَنَآ اَوْ نَتَّخِذَهٗ وَلَدًا وَّهُمْ

مرا ومر ترا مكشيد او را شايد كه سود كند ما را يا بگيريم او را بفرزندى وايشان

لَا يَشْعُرُوْنَ ۝ وَاَصْبَحَ فُؤَادُ اُمِّ مُوْسٰى فٰرِغًا ؕ

نميدانستند وگشت دل مادر موسى خالى ز صبر وقرار

اِنْ كَادَتْ لَتُبْدِىْ بِهٖ لَوْلَآ اَنْ رَّبَطْنَا عَلٰى

بدرستى كه نزديك بود كه آشكارا كند بدو اگر نه آنكه ما محكم كرديم بر

قَلْبِهَا لِتَكُوْنَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ۝ وَقَالَتْ لِاُخْتِهٖ قُصِّيْهِ

دلهاى ايشان تا باشد از مصدقان بوعلا حالى وگفت مر خواهر موسى را پى گير

فَبَصُرَتْ بِهٖ عَنْ جُنُبٍ وَّهُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ ۝ وَحَرَّمْنَا

پس ديدان خواهر او را از دور وايشان نميدانستند حال ان زنرا ومنع كرده بوديم

عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ اَدُلُّكُمْ عَلٰٓى

بر شيردهندگان از قبل شيخ پس گفت خواهر او حاضر آمد پس گفت هيچ دلالت نمايم شما را

اَهْلِ بَيْتٍ يَّكْفُلُوْنَهٗ لَكُمْ وَهُمْ لَهٗ نٰصِحُوْنَ

كسان خانه كه كفالة او ضاع كنند براى شما وايشان مر موسى را نيكخواهانند

فَرَدَدْنٰهُ اِلٰٓى اُمِّهٖ كَىْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَ

پس باز گردانيديم اورا بسوى مادرش تا روشن شود چشمهاء او

لَا تَحْزَنَ وَلِتَعْلَمَ اَنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ

واندوهگن نباشد وتا بداند كه وعدهٔ خداى مقرونست بايجاب

وَّلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ۝ وَ

وليكن بيشتر ايشان نميدانند يعنى مردمان بى اهل معرفت

لَمَّا بَلَغَ اَشُدَّهٗ وَاسْتَوٰٓى اٰتَيْنٰهُ حُكْمًا

وچون برسيد بحالت قوت وشباب خود گردانيديم اورا دين وعلم ودادیم اورا حكمت

وَّعِلْمًا ؕ وَكَذٰلِكَ نَجْزِى الْمُحْسِنِيْنَ ۝ وَدَخَلَ

ودانش وهمچنان جزا دهيم نيكوكارانرا ودر رفت

الْمَدِيْنَةَ عَلٰى حِيْنِ غَفْلَةٍ مِّنْ اَهْلِهَا فَوَجَدَ

در شهر مصر يا غير ان كه ساكنان فرعون بودند بر مكانى بى خبرى از ساكنان

فِيْهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلٰنِ هٰذَا مِنْ شِيْعَتِهٖ وَهٰذَا

در آن شهر دو مرد را كه بزدند يكى از ايشان از گروه او كه بنى اسرائيل بودند ودیگر

مِنْ عَدُوِّهٖ ۚ فَاسْتَغَاثَهُ الَّذِىْ مِنْ شِيْعَتِهٖ عَلَى

از دشمنان او كه اهل قبط بودند پس فرياد خواست او را آن كه از گروه او بود بر

الَّذِىْ مِنْ عَدُوِّهٖ ۙ فَوَكَزَهٗ مُوْسٰى فَقَضٰى عَلَيْهِ

آن كه از دشمن او بود پس مشت زد او را موسى پس بكشت او را

قَالَ هٰذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطٰنِ ؕ اِنَّهٗ عَدُوٌّ مُّضِلٌّ

گفت اين فعل مجرد از كار ديوست بدرستى كه او دشمنى آشكار گمراه كننده

مُّبِيْنٌ ۝ قَالَ رَبِّ اِنِّىْ ظَلَمْتُ نَفْسِىْ فَاغْفِرْ لِىْ

هويداست در عداوت گفت موسى اى پروردگار من بدرستى كه من ستم كردم بر نفس من پس بيامرز مرا

فَغَفَرَ لَهٗ ؕ اِنَّهٗ هُوَ

پس بيامرزيد او را بدرستى كه اوست

قَالَ رَبِّ بِمَآ اَنْعَمْتَ عَلَىَّ فَلَنْ اَكُوْنَ ظَهِيْرًا لِّلْمُجْرِمِيْنَ

گفت پروردگار من بسبب انعام تو بر من بقبول توبه پس هرگز نباشم معاون مر اهل جرم را

قرئت بالتاء ايضا

اصلاح بالاتفاق

عشر ١

ع

فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ فَإِذَا الَّذِي
پس گشت دران شهر ترسان توقع مکروه میداشت از قبل قبطی کد نالهان الله
اسْتَنْصَرَهُ بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرِخُهُ قَالَ
طلب نصرة کردازو بروز دی فریاد میخواست ازو دیروز قبطی لفت
لَهُ مُوسَىٰ إِنَّكَ لَغَوِيٌّ مُبِينٌ فَلَمَّا
مراورا موسی بدرستی که تو هرآینه از اهل غوایتی بلثة غاصمة پس خواست که
أَرَادَ أَنْ يَبْطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَهُمَا قَالَ يَا
بعنف گیرد ازالة که او دشمن بود مر موسی را و آن اسرائیلی را لفت ای
مُوسَىٰ أَتُرِيدُ أَنْ تَقْتُلَنِي كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْأَمْسِ
موسی ایا میخواهی که مرا کشی چنانچه دیروز دی کشتی تنی را
إِنْ تُرِيدُ إِلَّا أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ وَمَا
نمیخواهی مگر که باشی تو ستمکننده بظلم در زمین مصر و
تُرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ ۝ وَجَاءَ رَجُلٌ
نمیخواهی که باشی از سامان کنندگان کار و آمد مردی مؤمن از آل فرعون
مِنْ أَقْصَى الْمَدِينَةِ يَسْعَىٰ قَالَ يَا مُوسَىٰ إِنَّ الْمَلَأَ
از نهایات شهر می شتافت لفت ای موسی بدرستی که اشراف
يَأْتَمِرُونَ بِكَ لِيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ إِنِّي لَكَ
مشاورت میکنند بسبب تو تا بکشند ترا پس بیرون شو که بدرستی که من مر ترا
مِنَ النَّاصِحِينَ ۝ فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ
از نصیحت کنندگانم پس بیرون آمد ازان شهر ترسان توقع مکروه میداشت
قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۝
لفت ای پروردگار من نجات ده مرا از گروه ستمکاران
وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَىٰ
وچون روی آورد موسی بجانب شهر شعیب لفت شاید بود
رَبِّي أَنْ يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ ۝
که پروردگار من راه نماید مرا میانه راه

عشر ۲
ع ۱۶

وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً مِنَ النَّاسِ
وچون رسید باب شهر مدین یافت بران اب جمعی بسیار از مردم
يَسْقُونَ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمُ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ قَالَ
که اب میدادند مواشی خودرا ویافت از مکانی فرود مکان ایشان دوزن را که میراندند گوسفندان خودرا لفت
مَا خَطْبُكُمَا قَالَتَا لَا نَسْقِي حَتَّىٰ يُصْدِرَ الرِّعَاءُ
چیست مطلوب شما لفتند عادة مالت اب بدهیم ازجهت تا باز گردند دیلم شبانان
وَأَبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ فَسَقَىٰ لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّىٰ إِلَى الظِّلِّ
وپدر ما پیری است بزرگ سال پس اب داد گوسفندان ایشان را برای دوزن پس بازگشت سوی سایه
فَقَالَ رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ
پس لفت ای پروردگار من بدرستی که برای من هرچه فرستی سوی من از طعام محتاجم
فَجَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا تَمْشِي عَلَى اسْتِحْيَاءٍ قَالَتْ إِنَّ
پس آمد مر موسی را یکی ازان دوزن برحالت حیا و شرم لفت بدرستی
أَبِي يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا فَلَمَّا جَاءَهُ
که پدر من میخواند ترا تا باداش دهد ترا مزد انچه اب دادی گوسفندان ما را پس چون آمد باو پدر
وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ قَالَ لَا تَخَفْ نَجَوْتَ مِنَ الْقَوْمِ
قصه گردانید بر او قصه که داشت لفت موسی ترس رستی از گروه
الظَّالِمِينَ قَالَتْ إِحْدَاهُمَا يَا أَبَتِ اسْتَأْجِرْهُ إِنَّ خَيْرَ
ستمکاران حمله فرعون را لفت یکی ازان دو دختر ای پدر من مزدگیر او را چه بدرستی بهتر
مَنِ اسْتَأْجَرْتَ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ قَالَ إِنِّي أُرِيدُ
آنکس که مزدگیری مرد باقوت و امانت لفت بدرستی که من میخواهم
أَنْ أُنْكِحَكَ إِحْدَى ابْنَتَيَّ هَاتَيْنِ عَلَىٰ أَنْ تَأْجُرَنِي ثَمَانِيَ
که بزنی دهم ترا یکی ازین دو که حاضرید بران شرط که اجیر باشی مرا هشت
حِجَجٍ فَإِنْ أَتْمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ وَمَا أُرِيدُ أَنْ
سال پس اگر تمام کنی ده سال پس نزد مروة تست و نمیخواهم بر تو
أَشُقَّ عَلَيْكَ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ
مشقت نهم بر تو زود بود که مرا خواهد یافت خدای از نیکان در افعال و اقوال

يا ابه
وفي الوقف بالهاء

قَالَ ذٰلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ ۖ أَيَّمَا الْأَجَلَيْنِ قَضَيْتُ

لغت ان شرط له میان من ومیان تست هد لام ازدوسلة بپایان آرم

فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ ۖ وَاللّٰهُ عَلٰى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ

پس هیچ طلب زیادة نیست برمن وخدای بر آنچه میگوئیم گواهست

فَلَمَّا قَضَى مُوسَى الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ آنَسَ مِنْ

پس آنگاه که بنهایت رسانید موسی مدت بیشتر را وببرد زوجه خود را بجانب معهود از

جَانِبِ الطُّورِ نَارًا ۖ قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا

سوی کوه طور اشارت لغت مر کسان خود را درنگ کنید بدستی که من دیدم آتشی را

لَعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جَذْوَةٍ مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ

مگر من آرم بشما ازان آتش خبری یا پاره از آتش تا مگر شما

تَصْطَلُونَ ۖ فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِ

گرم شوید پس آنگاه که آمد بدان آتش آواز دادند از جانب وادی که

الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَنْ يَا مُوسَى

بر یمین موسی بود دران مکان با منافع وخیرات از درخت عوسج باو گفته ای موسی

إِنِّي أَنَا اللّٰهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ۝ وَأَنْ أَلْقِ عَصَاكَ ۖ فَلَمَّا

بدستی من منم خدای پروردگار جهانیان وآنکه بیفکن عصای ترا پس چون

رَآهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّى مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ ۖ

دید او را که می جنبید گویا آن ماری خفیف بود اعراض کرد حال آنکه منهزم بود ورجوع نکرد

يَا مُوسَى أَقْبِلْ وَلَا تَخَفْ ۖ إِنَّكَ مِنَ الْآمِنِينَ ۝ اسْلُكْ

ای موسی متوجه حضرت ما شو وبترس بدستی که تو از اهل امن وسلامتی در آر

يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ ۖ وَاضْمُمْ

دست ترا در گریبان تو تا بیرون آید حال آنکه سفید بود بی عیبی وبا هم آر

إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ ۖ فَذَانِكَ بُرْهَانَانِ مِنْ رَبِّكَ

سوی تو دست تو از خوف الرهب بر تو مستولی شود دست را بر تحت عصا دراز تا با حال خود رود وجه

إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَائِهِ ۖ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ۝

سوی فرعون وگروه او بدستی که ایشان گروهی خارج از طاعة خدای

قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ أَنْ

لغت ای پروردگار بدستی که من کشتم از ایشان تنی را پس میترسم که

يَقْتُلُونِ ۖ وَأَخِي هَارُونُ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا

بکشند مرا وبرادر من هارون او گویاتر است سخن را از من بزبان

فَأَرْسِلْهُ مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِي ۖ إِنِّي أَخَافُ أَنْ

پس فرست او را با من حال آنکه معینی بود که تصدیق نماید مرا بحجة بدستی که من میترسم که

يُكَذِّبُونِ ۖ قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ وَنَجْعَلُ

بدروغ نسبت کنند مرا لغت زود بود که قوی گردانیم بازوی ترا بواسطه برادر تو وبدهیم

لَكُمَا سُلْطَانًا فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا ۚ بِآيَاتِنَا ۚ أَنْتُمَا

بای شما حجتی را پس نتوانند رسید بشما هیچ گونه ایذا بسبب معجزات ما شما

وَمَنِ اتَّبَعَكُمَا الْغَالِبُونَ ۝ فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَى بِآيَاتِنَا

وهر که شما را متابعت نماید غلبه کننده اید بعاجل یا اجل پس چون آمد بدیشان موسی بمعجزات ما

بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هٰذَا إِلَّا سِحْرٌ مُفْتَرًى ۖ وَمَا سَمِعْنَا

حال آنکه ظاهر بود گفتند نیست این مگر جادوئی دروغ بافته ونشنیدیم

بِهٰذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ ۝ وَقَالَ مُوسَى رَبِّي أَعْلَمُ

بمثل این حال در زمان پدران نخستین ولغت موسی پروردگار دانا تر است

بِمَنْ جَاءَ بِالْهُدَى مِنْ عِنْدِهِ وَمَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ

بحال آنکس که آورد راه راست از نزد او وآنکس که باشد مر او را خاتمة

الدَّارِ ۖ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ۝ وَقَالَ فِرْعَوْنُ

سرای دنیا بدستی که رستگاری نیابند ستمکاران ولغت فرعون

يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلٰهٍ غَيْرِي ۖ فَأَوْقِدْ لِي

ای اشراف قوم من ندانستم شما را هیچ خدای جز من پس آتش برافروز برای من

يَا هَامَانُ عَلَى الطِّينِ فَاجْعَلْ لِي صَرْحًا لَعَلِّي أَطَّلِعُ

ای هامان بر گل پس بدید آر برای من کوشکی تا مگر من درخ طرح دهم

إِلَى إِلٰهِ مُوسَى ۙ وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ مِنَ الْكَاذِبِينَ

سوی خدای موسی وبدرستی که من هر آینه گمان میبرم او را دروغ گوی غیر من از دروغ گویان

جذوة

الرهب

عشر ۳

قال موسی بغیر واو

قال ذلک بینی وبینک بغیر واو

یکذبون فی الوصل

وفی الحالین ب

ردا بغیر همز

1

عشر ۴

وَاسْتَكْبَرَ هُوَ وَجُنُودُهُ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَظَنُّوا
وبزرگی نمود او ولشکرهای او درزمین مصر بی استحقاق وگمان بردند
أَنَّهُمْ إِلَيْنَا لَا يُرْجَعُونَ ۝ فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ
که بدستی ایشان باسوی ما بازگردیده نشوند پس گرفتیم اورا ولشکرهای اورا پس انکندیم ایشانرا
فِي الْيَمِّ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ
در دریا پس نگر چگونه بود عاقبت کار ستمکاران
وَجَعَلْنَاهُمْ أَئِمَّةً يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ ۚ وَيَوْمَ
وگردانیدیم ایشانرا مقتدایان که خوانند سوی اتش ودرروز
الْقِيَامَةِ لَا يُنْصَرُونَ ۝ وَأَتْبَعْنَاهُمْ فِي هَٰذِهِ
قیامت یاری کرده نشوند وازپی درآوردیم ایشانرا درین
الدُّنْيَا لَعْنَةً ۖ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ هُمْ مِنَ الْمَقْبُوحِينَ
جهان دوری از رحمة ودرروز قیامت ایشان از رانده گان حضرت ما بسیار
وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا
وبحقیقت دادیم موسی توریة ازان پس که هلاک کردیم
الْقُرُونَ الْأُولَىٰ بَصَائِرَ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً
اهل زمانهای نخستین را حال انکه سبب روشنایی دلها بود مردمانرا وسبب راه نمونی وبخشایش
لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ۝ وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ إِذْ
تاملة ایشان پند گیرند وبنودی تو بجانب مکان غربی ازجون
قَضَيْنَا إِلَىٰ مُوسَى الْأَمْرَ وَمَا كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ ۝
گذاردیم سوی موسی کار وحی ومکالمت را وبنودی تو ازحاضران دران مقام
وَلَٰكِنَّا أَنْشَأْنَا قُرُونًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ ۚ
ولیکن ما پدید اوردیم پس ازموسی اهل زمانهارا پس درازشد بریشان مدت انقطاع وحی
وَمَا كُنْتَ ثَاوِيًا فِي أَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُوا
وبنودی تو مقیم در میان اهل قبیله حال انکه خوانی
عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا وَلَٰكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ۝
بریشان بجهة تعلم ازایشان آیتهای ما را لیکن ما ایم فرستندگان رسولان خود را تا ازان احوال

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا وَلَٰكِنْ
وبنودی تو بجانب کوه طور جون ندا فرمودیم موسی را ولیکن اموزگار بایدم ترا
رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ لِتُنْذِرَ قَوْمًا مَا أَتَاهُمْ
برای بخشایشی از پروردگار تو تا بیم نمایی گروهی را که نیامد بدیشان
مِنْ نَذِيرٍ مِنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ
هیچ بیم نماینده بیش ازتو درزمان فترت تاملة ایشان
وَلَوْلَا أَنْ تُصِيبَهُمْ مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ
والزنه انستی که رسیدی بدیشان رسنده ازعذاب بسبب انچه بیش فرستاد
أَيْدِيهِمْ فَيَقُولُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا
دستهای ایشان پس گویند ای پروردگار ما جرا نفرستادی بما
رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ وَنَكُونَ مِنَ
پیغمبری تا پی روی کردیمی آیتهای ترا وبودیمی ازاهل
الْمُؤْمِنِينَ ۝ فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا
ایمان پس جون امد بدیشان رسول مؤید بقدان ازنزد ما
قَالُوا لَوْلَا أُوتِيَ مِثْلَ مَا أُوتِيَ مُوسَىٰ ۚ
گفتند جرا ندادند اورا مانند انچه دادند موسی را
أَوَلَمْ يَكْفُرُوا بِمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ مِنْ
ایا کافر نشدند بانچه دادند موسی را ازین
قَبْلُ ۖ قَالُوا سِحْرَانِ تَظَاهَرَا ۖ وَقَالُوا
بیش گفتند این موسی وهرون دوساحرند که متعاون اند وگفتند
إِنَّا بِكُلٍّ كَافِرُونَ ۝ قُلْ فَأْتُوا
بدستی که ما بهریک از موسی وهرون کافریم بگو پس بیارید
بِكِتَابٍ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ هُوَ أَهْدَىٰ
کتابی از نزد خدای که ان کتاب راه نماینده تر است
مِنْهُمَا أَتَّبِعْهُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ
ازین دو تا پی روی کنم اورا اگر هستید راست گویان

فَإِنْ لَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَآءَهُمْ
پس اگر اجابت نکنند ترا پیروان بدستی که پی روی مینمایند آرزوهای باطل
وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ بِغَيْرِ هُدًى مِّنَ
وکیست گمراه تر ازانکه پی روی کرده باشد آرزوی خودرا حال انکه بی هدایت بود از
اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ
خدای بدستی که خدای راه ننماید گروه ستمکاران را
وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ
وبتحقیق متواصل گردانیدیم برای ایشان مواعظ قرآن تا مگر ایشان پند گیرند
الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ مِن قَبْلِهِ هُم بِهِ يُؤْمِنُونَ
انانکه دادیم ما ایشانرا توریه وانجیل وعمل بان کردند پیش از نزول قرآن ایشان بقرآن ایمان می آرند
وَإِذَا يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ قَالُوا آمَنَّا بِهِ إِنَّهُ الْحَقُّ مِن
وچون خوانند برایشان قرآنرا گویند ایمان اوردیم بان بدستی که آن صدق وصواب است از
رَّبِّنَا إِنَّا كُنَّا مِن قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ أُولَٰئِكَ يُؤْتَوْنَ
پروردگار ما بدستی که ما بودیم پیش از نزول قرآن مصدقان بمحمد وقرآن از اهل اسلام ایشان دهند
أَجْرَهُم مَّرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا وَيَدْرَءُونَ بِالْحَسَنَةِ
مزد ایشان دوبار ببسبب صبر ایشان بر تکالیف ودفع میکنند بنکوئی
السَّيِّئَةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ وَإِذَا
خصلت بد را چون معصیت وسفاهت وازانچه روزی دادیم ایشانرا نفقه میکنند وچون
سَمِعُوا اللَّغْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَا أَعْمَالُنَا
شنیدند سخن ناشایست را اعراض کنند ازان وگویند مارا است کارهای ما
وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَا نَبْتَغِي
وشمارا است کارهای شما سلام توديع برشما است نمیجوییم
الْجَاهِلِينَ إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَٰكِنَّ
با اهل جهالت بدستی که تو راه ننمایی انرا که دوست داری
اللَّهَ يَهْدِي مَن يَشَاءُ ۚ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ
خدای راه نماید انرا که خواهد واو داناتر است بحال راه یافتگان

فان لم مقطوعة ويقل موصولة بغير نون والاصح

وَقَالُوا إِن نَّتَّبِعِ الْهُدَىٰ مَعَكَ نُتَخَطَّفْ مِنْ أَرْضِنَا ۚ
وگفتند اگر پی روی کنیم راه راست را با تو برایند مارا از قلمرو وملک ما
أَوَلَمْ نُمَكِّن لَّهُمْ حَرَمًا آمِنًا يُجْبَىٰ إِلَيْهِ ثَمَرَاتُ
ایا جای ندادیم ایشانرا مقامی با حرمت وامن که جمع کرده میشود سوی ان میوهای
كُلِّ شَيْءٍ رِّزْقًا مِّن لَّدُنَّا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا
هر جنسی از هر چیزی روزی از نزد ما ولیکن بیشتر ایشان
يَعْلَمُونَ وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِن قَرْيَةٍ بَطِرَتْ مَعِيشَتَهَا
نمیدانند وبسا که هلاک گردانیدیم اهل شهری را که با غرور ونعمت شدند اصل ان در زیست
فَتِلْكَ مَسَاكِنُهُمْ لَمْ تُسْكَن مِّن بَعْدِهِمْ إِلَّا قَلِيلًا
پس انکه شاهد میباشد مسکنهای ایشانست که سکونت نشدند در ان پس از هلاکشان مگر اندکی
وَكُنَّا نَحْنُ الْوَارِثِينَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ
ومستیم ما موصوف ببقا بعد از فنای هر چیزی ونیست پروردگار تو هلاک کننده
الْقُرَىٰ حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِي أُمِّهَا رَسُولًا يَتْلُوا عَلَيْهِمْ
شهرها تا انکه فرستد در معمور یکی از بلاد پیغمبری که بخواند بر ایشان
آيَاتِنَا ۚ وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَىٰ إِلَّا وَأَهْلُهَا
ایتهای ما ونه ایم هلاک کننده شهرها مگر اهل ان
ظَالِمُونَ وَمَا أُوتِيتُم مِّن شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
ستمکاران باشند وانچه داده اند شمارا از هر چیزی پس برخورداری زندگانی این جهانست
وَزِينَتُهَا ۚ وَمَا عِندَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ
وآرایش ان وانچه نزد خداست بهتر وباقی تر است ایا پس درنمی یابید

عشر ٦ ١٥٤

أَفَمَن وَعَدْنَاهُ وَعْدًا حَسَنًا فَهُوَ لَاقِيهِ كَمَن مَّتَّعْنَاهُ
ایا پس انکه وعده دادیم ما او را وعدهٔ نیکو بخت پس او رسنده است بان جون انکس است که متمع اورا
مَتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنَ الْمُحْضَرِينَ
بنعم زندگانی این جهان پس او روز قیامت از حاضر کردگان است در اتش
وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنتُمْ تَزْعُمُونَ
ویاد کن ان روز را که ندا میکند ایشانرا پس میگوید کجایند انبازان من که انها بودند که دعوی میکردید

قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا هَٰؤُلَاءِ الَّذِينَ

گوید انانکه واجب شد برایشان سخن ای پروردگار ما اینانکه

أَغْوَيْنَا ۚ أَغْوَيْنَاهُمْ كَمَا غَوَيْنَا ۖ تَبَرَّأْنَا إِلَيْكَ مَا

گمراه کردانیدیم گمراه شدیم ما بیزار شدیم پیش تو ازان

كَانُوا إِيَّانَا يَعْبُدُونَ ۝ وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ

نبودند گمارا میپرستیدند و گویند انبازان شما را

فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَرَأَوُا الْعَذَابَ ۚ

پس بخوانند ایشانرا پس اجابت ننمایند مرایشانرا و ببینند عذاب را

لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَهْتَدُونَ ۝ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ

کاش ایشان بودی که راه یافتندی در دنیا بعذاب و روزی که ندا فرماید پس گوید

مَاذَا أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ ۝ فَعَمِيَتْ عَلَيْهِمُ الْأَنبَاءُ

چه جواب دادید پیغمبران فرستاده را پس نادیده شود برایشان راهها خبرها

يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا يَتَسَاءَلُونَ ۝ فَأَمَّا مَنْ تَابَ

در آن روز پس ایشان پرسش نکنند بایکدیگر اما آنکه توبه کرده باشد

وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَعَسَىٰ أَنْ يَكُونَ مِنَ الْمُفْلِحِينَ

و ایمان آورده و کار نیکو پس شاید که باشد از رستگاران

وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ ۗ مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ ۚ

و پروردگار تو می آفریند انچه میخواهد و اختیار میکند نیست مرایشانرا در انتخاب

سُبْحَانَ اللَّهِ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝

پاکی خدای را و برتر است از انچه شرک می آرند

وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ۝

و پروردگار تو میداند انرا که نهان میدارد سینهای ایشان و انچه اشکارا میکنند

وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۖ لَهُ الْحَمْدُ

و اوست معبود بحق هیچ خدایی نیست مگر او مر او راست ستایش مطلق

فِي الْأُولَىٰ وَالْآخِرَةِ ۖ وَلَهُ الْحُكْمُ ۖ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

در دین جهان و ان جهان و مر او راست حکم مطلق و باجزای او بازگردانیده شما را

عشر ۷

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ سَرْمَدًا إِلَىٰ يَوْمِ

بگو خبر دهید مرا اگر گردانند خدای بر شما شب را متصل و دایم تا روز

الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَٰهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِضِيَاءٍ ۚ أَفَلَا تَسْمَعُونَ

قیامت کیست خدایی جز معبود بحق که آرد بشما روشنی روز را ایا پس نمیشنوید سمع قبول

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا إِلَىٰ يَوْمِ

بگو خبر دهید مرا اگر گردانند خدای بر شما روز را متصل دایم تا روز

الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَٰهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِلَيْلٍ تَسْكُنُونَ فِيهِ ۚ

قیامت کیست خدایی جز معبود بحق که آرد بشما شب را که راحت یابید در آن

أَفَلَا تُبْصِرُونَ ۝ وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ

ایا پس نمی بینید بدیده اعتبار و از بخشایش او گردانید برای شما شب را و روز را

لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

تا راحت یابید در آن شب و تا بجویید در روز از تفضل او و مکاسب و تا مگر شما سپاس داری نمایید

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ

و یاد کن ان روز را که ندا فرماید ایشانرا پس گوید کجا اند انبازان من انانکه بودید دعوی میکردید ایشانرا

وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ

و بیرون اریم از هر طایفه گواهی که رسول ایشان بود پس گوییم بیارید حجت شما را

فَعَلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

پس دانند که الهیت باستحقاق مر خدایرا است و غایب شود ازیشان انچه بودند که افترا میکردند

إِنَّ قَارُونَ كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوسَىٰ

بدرستی که قارون بود از گروه موسی

فَبَغَىٰ عَلَيْهِمْ ۖ وَآتَيْنَاهُ مِنَ الْكُنُوزِ مَا إِنَّ

پس ستم نمود بریشان بکبر و تفاخر و دادیم او را از گنجها انچه بدرستی

مَفَاتِحَهُ لَتَنُوءُ بِالْعُصْبَةِ أُولِي الْقُوَّةِ ۖ إِذْ قَالَ

کلیدهای ان هر اینه گران بار میگردانید گروهی را خداوندان قوت جون گفت

لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ ۖ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ

مر او را گروه او شاد مباش بر مکاثر دنیوی بدرستی که خدای دوست ندارد شادی کنندگان را

٧٤

وَابْتَغِ فِيمَآ اٰتٰىكَ اللّٰهُ الدَّارَ الْاٰخِرَةَ وَلَا تَنْسَ

وبجوی درانچه داد ترا خدای سرای باز پسین را وفرامش مکن

نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَاَحْسِنْ كَمَآ اَحْسَنَ اللّٰهُ اِلَيْكَ

بهرهٔ ترا از دنیا ونیکوئی کن باخلق چنانچه نیکوئی کرد خدای باتو

وَلَا تَبْغِ الْفَسَادَ فِى الْاَرْضِ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ

وبجوی ارتکاب معاصی را در زمین بدرستی که خدای دوست ندارد تباه کاران را

قَالَ اِنَّمَآ اُوتِيتُهُ عَلٰى عِلْمٍ عِنْدِىٓ ۚ اَوَ لَمْ يَعْلَمْ

گفت قارون بدرستی که داده‌اند مرا آن مال بردانشی که نزد منست یا علم توجیه یا صنعة کیمیا ایا ندانست

اَنَّ اللّٰهَ قَدْ اَهْلَكَ مِنْ قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ

که خدای بحقیقت هلاک کرد پیش از زمان او اهل عرزمانی انرا که او

اَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَاَكْثَرُ جَمْعًا ۚ وَلَا يُسْـَٔلُ عَنْ

بیشتر بود ازو باستظهار وقوة وبیشتر بگرد آوردن مال ونپرسند از

ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ فَخَرَجَ عَلٰى قَوْمِهِ فِى زِينَتِهِ ۚ

گناهان ایشان گناه کارانرا جه ما بی سوال بداعمال ایشان مطلع ایم پس بیرون آمد بر قوم خود دران تجمل که خود داشت

قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا يٰلَيْتَ لَنَا

گفتند انانکه بخواستند زندگانی این جهانرا ای کاشکی مارا بودی

مِثْلَ مَآ اُوتِىَ قَارُونُ ۙ اِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ وَقَالَ

مانند انچه داده‌اند قارونرا بدرستی که او هرآینه خداوند نصیبی تمام است گفتند

الَّذِينَ اُوتُوا الْعِلْمَ وَيْلَكُمْ ثَوَابُ اللّٰهِ خَيْرٌ لِمَنْ

انانکه داده‌اند ایشانرا دانش بکار دنیا وای شما پاداش خدای بهتر است مرانرا

اٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ۚ وَلَا يُلَقّٰىهَآ اِلَّا الصّٰبِرُونَ فَخَسَفْنَا

که ایمان اورد وکرد کار نیکو وتلقین نکنند آن کلمه که عملا را نگفتند مگر صبر کنندگان را پس فرو بردیم

بِهِ وَبِدَارِهِ الْاَرْضَ فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ يَنْصُرُونَهُ

اورا وسرای اورا برزمین پس نبود اورا هیچ گروهی یاری نمایند اورا

مِنْ دُونِ اللّٰهِ ۖ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنْتَصِرِينَ

از غیر خدای و نبود از ممتنعان از عذاب ما

عشر ۸

وَاَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَنَّوْا مَكَانَهُ بِالْاَمْسِ يَقُولُونَ

ولشتند انانکه ارزو میبردند منزلت دنیوی اورا در زمان متقدم میگفتند

وَيْكَاَنَّ اللّٰهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَآءُ مِنْ

ای ندانست وشکفتا که خدای میگستراند روزی را برای انکه میخواهد از

عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ ۖ لَوْلَآ اَنْ مَنَّ اللّٰهُ عَلَيْنَا

بندگان خود وتنگ میگرداند الزینه ان بودی که بخشود خدای برما

لَخَسَفَ بِنَا ۖ وَيْكَاَنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ

هرآینه بزمین فرو شدیما ای شگفتا کار انکه بیرون نیابند کافران

تِلْكَ الدَّارُ الْاٰخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ

انچه بوصف ان شنودی سرای باقی است متعین گردانیدیم ان سرای را برای انانکه نخواهند

عُلُوًّا فِى الْاَرْضِ وَلَا فَسَادًا ۚ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ

تکبر در زمین ونه تباهی وخاتمهٔ حمیده مرپرهیزکاران راست

مَنْ جَآءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا ۖ وَمَنْ جَآءَ بِالسَّيِّئَةِ

هرکه آرد نیکوئی را پس اوراست بهتر ازان وهرکه آرد بدی را

فَلَا يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّاٰتِ اِلَّا مَا كَانُوا

پس پاداش ندهند انانرا که کردند بدیها را مگر بمقدار انچه بودند

يَعْمَلُونَ اِنَّ الَّذِى فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْاٰنَ

که میکردند بدرستی انکه واجب گردانید برتو تبلیغ احکام قرانرا

لَرَآدُّكَ اِلٰى مَعَادٍ ۚ قُلْ رَبِّىٓ اَعْلَمُ مَنْ جَآءَ

هرآینه باز گردانندهٔ است بجای بازگشتنی بگو مرا پروردگار من داناتر است انرا که اورد

بِالْهُدٰى وَمَنْ هُوَ فِى ضَلٰلٍ مُبِينٍ وَمَا

براه راست انرا وانکه او در گمراهی است هویدا و

كُنْتَ تَرْجُوٓا اَنْ يُلْقٰٓى اِلَيْكَ الْكِتٰبُ اِلَّا

نبودی تو امیدواری انکه افگنند سوی تو قرانرا مگر

رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِلْكَافِرِينَ

برای بخشایشی از پروردگار تو پس مباش هم پشت وپاور مر کافرانرا

وَيْكَاَنَّ وَيْكَاَنَّهُ وقف علی الیاء ووقف علی الکاف ج ووقف الباقون علی اخر الکلمة

ع ٦

وَلَا يَصُدُّنَّكَ عَنْ اٰيٰتِ اللّٰهِ بَعْدَ اِذْ اُنْزِلَتْ
ومعرض نگردانند ترا از ایتهای خدای پس از انکه فرستاده شد
اِلَيْكَ وَادْعُ اِلٰى رَبِّكَ وَلَا تَكُوْنَنَّ مِنَ
سوی تو وبخوان خلایق را سوی پروردگار تو ومباش از
الْمُشْرِكِيْنَ وَلَا تَدْعُ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ
اهل شرک وبخوان با معبود بنده خدایی دیگر
كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ اِلَّا وَجْهَهٗ لَهُ الْحُكْمُ
هیچ خدایان نیست موجود مگر او وجود هیچ چیز نیست مگر بسبب فنا یابد مگر خدای او یابد مگر معرض فنا یابد مگر ذات او یابد مگر انچه معلوم برضای او بود راست فضل حکومات واجزا او باز گردانند شمارا

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

الٓمّٓ ۚ اَحَسِبَ النَّاسُ اَنْ يُّتْرَكُوْٓا اَنْ يَّقُوْلُوْٓا اٰمَنَّا
ایا پنداشتند مردمان که دست بدارند ازیشان برای انکه گویند بزبان ایمان اوردیم
وَهُمْ لَا يُفْتَنُوْنَ ۚ وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ
وحال انکه ایشان بتلا نشوند بانواع تکالیف وبحقیقت شبه امتحان انارا که پیش ازایشان بودند
فَلَيَعْلَمَنَّ اللّٰهُ الَّذِيْنَ صَدَقُوْا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكٰذِبِيْنَ
پس هرانینه ظاهر گرداند خدای امتحان انارا که صادق اند در ایمان وهرانینه ظاهر گرداند انارا که کاذبند
اَمْ حَسِبَ الَّذِيْنَ يَعْمَلُوْنَ السَّيِّاٰتِ اَنْ يَّسْبِقُوْنَا ۭ
یا نه پنداشتند انانرا که میکنند بدیها را که فایت شوند از عذاب ما
سَآءَ مَا يَحْكُمُوْنَ ۝ مَنْ كَانَ يَرْجُوْا لِقَآءَ اللّٰهِ
بدانچه حکم میکنند مرکه هست که امید دارد رسیدن بجزای خدایرا
فَاِنَّ اَجَلَ اللّٰهِ لَاٰتٍ ۭ وَهُوَ
پس بدستی که وقتی معین فرموده خدای برای جزا دادن هرانینه اینده است واو

وَمَنْ جَاهَدَ فَاِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهٖ ۭ اِنَّ اللّٰهَ لَغَنِيٌّ
ومرکه کوشش نماید در عمل پس بدرستی که کوشش نماید برای نفس خود بدرستی که خدای هرانینه بی نیاز است
عَنِ الْعٰلَمِيْنَ ۝ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
از جهانیان وانانرا که ایمان اوردند وکردند کارهای نیکو
لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّاٰتِهِمْ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ اَحْسَنَ
هرانینه محو کردانیم ازیشان بدیهای ایشانرا که باشد وهرانینه پاداش دهیم ایشانرا نیکوتر
الَّذِيْ كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ۝ وَوَصَّيْنَا الْاِنْسَانَ
انچه بودند که میکردند ووصیت فرمودیم ادمی را باعطاء او
بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا ۭ وَاِنْ جَاهَدٰكَ لِتُشْرِكَ بِيْ مَا لَيْسَ
مادر وپدر را نیکوئی در اقوال وافعال والد تکلیف نماید ترا ان والدین
لَكَ بِهٖ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا ۭ اِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ
ترا باستحقاقی بدو علم پس فرمان مبر ایشانرا الهیت ان صحیح دانشوی بسوی من بازگشت شما
فَاُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ۝ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
پس بایکاهانم شمارا بانچه هستید که میکنید وانانرا که ایمان اوردند
وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصّٰلِحِيْنَ ۝
وکردند کارهای نیکو هرانینه درایم ایشانرا در زمرهٔ نیکان
وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَّقُوْلُ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ فَاِذَآ اُوْذِيَ
واز مردمانست کسی که میگوید ایمان اوردیم بخدای پس چون رنجانیده شود
فِي اللّٰهِ جَعَلَ فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللّٰهِ ۭ وَلَئِنْ
در دین خدای وطاعت او گرداند ایذاء مردم ایشانرا چون عذاب خدای بجهت انکه ایشانرا مانع امدند ازانکه خلق ایشانرا متابعت کنند ولئن
جَآءَ نَصْرٌ مِّنْ رَّبِّكَ لَيَقُوْلُنَّ اِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ
واگر اید نصرتی از پروردگار تو هرانینه گویند منافقان بدستی که ما بودیم باعتقاد باشما
اَوَلَيْسَ اللّٰهُ بِاَعْلَمَ بِمَا فِيْ صُدُوْرِ الْعٰلَمِيْنَ
ایا نیست خدای دانا بانچه در سینهای جهانیانست
وَلَيَعْلَمَنَّ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنٰفِقِيْنَ
وهرانینه ظاهر گرداند خدای انانرا که ایمان اوردند وهرانینه ظاهر گرداند

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ اٰمَنُوا اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا
وگفتند انانکه کافرشدند مرانانرا که ایمان اوردند متابعت نمایید دین وسیرت مارا

وَلْنَحْمِلْ خَطَايَاكُمْ وَمَا هُمْ بِحَامِلِينَ مِنْ خَطَايَاهُمْ مِنْ شَيْءٍ
وبایدکه برداریم ثقل گناهان شمارا ونه اندایشان برداردگان ازگناهان ایشان هیچ چیز

إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ وَلَيَحْمِلُنَّ أَثْقَالَهُمْ وَأَثْقَالًا مَعَ
بدرستی که ایشان دروغ گویانند وهرانینه بردارند رویسیاه گناربارهای ذنوب خودرا وبارهای خلالک راینیز با

أَثْقَالِهِمْ وَلَيُسْئَلُنَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَمَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ
ان اثقال بهم وهرانینه پرسنه ایشانرا روز قیامت ازانچه بودند که افتری میبستند

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ
وبحقیقت فرستادیم نوح را سوی گروه او پس اقامت نمود درمیان ایشان

أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ
هزار سال مگر پنجاه سال پس اخذ ایشانرا طوفان

وَهُمْ ظَالِمُونَ فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَصْحَابَ السَّفِينَةِ وَ
وحال انکه ایشان ستمکاران بودند پس رهانیدیم اورا واهل کشتی و

جَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ وَإِبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ
گردانیدیم ان قصه را محل اعتبار برای جهانیان وبیادکن ابراهیم را ان وقت که گفت

لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ
مرگروه خودرا پرستید خدایرا وبترسید از مخالفت او انچه گفتیم بهترست مرشمارا

إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا
اگر هستید که بدانید بدرستی که میپرستید شما از غیر خدای بتانرا

وَتَخْلُقُونَ إِفْكًا إِنَّ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
واختراع میکنید دروغ را بدرستی انانکه میپرستید شما ازغیر خدای

لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوا عِنْدَ اللَّهِ الرِّزْقَ
مالک نه اند برای شما هیچ روزی را پس بجویید نزد خدای هر روزی را که

وَاعْبُدُوهُ وَاشْكُرُوا لَهُ
وبپرستید اورا وسپاس داری نمایید مراورا جزای او باز گردانند شما

وَإِنْ تُكَذِّبُوا فَقَدْ كَذَّبَ أُمَمٌ مِنْ قَبْلِكُمْ
واگر تکذیب نمایید پس بحقیقت تکذیب نمودند گروهان پیش ازشما

وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ أَوَلَمْ
ونیست بر پیغمبر مگر رسانیدن هویدا ایا ندیدند

يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللَّهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ
بدلایل ظاهر که چگونه بدید میاورد خدای افرینش پس دوم بار میاورد انرا

إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ
بدرستی ان افرینش بر خدای اسانست بگو بروید در زمین

فَانْظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ يُنْشِئُ
پس بنگرید که چگونه بدید اورد خدای افرینش را پس همان خدای بدید اورد

النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ إِنَّ اللَّهَ
افرینش باز پسین بدرستی که خدای بر همه چیزی تواناست

يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَرْحَمُ مَنْ يَشَاءُ وَإِلَيْهِ تُقْلَبُونَ
عذاب میدهد هرکرا خواهد ورحمت میکند هرکرا خواهد وبسوی او باز گردانند شما

وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ
ونه ایدشما فوت شونده ازخدای در زمین ونه در اسمان

وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ
ونیست شمارا ازغیر خدای هیچ دوستی ونه یاری

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ أُولَٰئِكَ يَئِسُوا
وانانکه کافرشدند بدلایل خدای ورسیدن بجزای او انانند که نومیدند

مِنْ رَحْمَتِي وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فَمَا كَانَ
ازبخشایش من وانان مرایشانراست عذابی دردناک پس نبود

جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا اقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ فَأَنْجَاهُ
جواب گروه او مگر انکه گفتند بکشید اورا یا بسوزانید اورا پس رهانید اورا

اللَّهُ مِنَ النَّارِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ
خدای از اتش بدرستی دران رهانیدن هرانینه دلایلست گروهی را که تصدیق میکنند

وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا مَوَدَّةَ
ولفت بدستی گرفتید از غیر خدای بتانرا دوستی
بَيْنِكُمْ فِي الْحَيَوٰةِ الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُ
درمیان شما درزندگانی این جهان پس روز قیامت کافر شود
بَعْضُكُمْ بِبَعْضٍ وَيَلْعَنُ بَعْضُكُمْ بَعْضًا وَمَأْوٰيكُمُ
بهری ازشما ببهری ولعنت کنید بهری از شما بهری را وجای شما
النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَاصِرِينَ فَآمَنَ لَهُ لُوطٌ وَقَالَ
وینست شمارا هیچ یاری دهندگان پس باور داشت رسالت اورا لوط ولفت ابراهیم
إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَىٰ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ
بدرستی من رونده ام بان مقام که فرمود مرا بدرستی که او
وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَٰقَ وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ
وبخشیدیم مراورا اسحق ویعقوب وگردانیدیم درمیان فرزندان او
النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ وَآتَيْنَاهُ أَجْرَهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ
پیغمبری وجنس کتاب ودادیم اورا مزد او درین جهان وبدرستی که او
فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ
درآن جهان هرآینه از نیکانست ویاد کن لوط را إن وقت را که لفت مر گروه خود را
إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ
ایا بدرستی که شما هرآینه می آیید بکار زشت که پیشی نکرفت بر شما بدان هیچ
أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ أَئِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ
یک از جهانیان ایا بدرستی که شما هرآینه می آیید برای شهوة سوی مردان
وَتَقْطَعُونَ السَّبِيلَ وَتَأْتُونَ فِي نَادِيكُمُ الْمُنْكَرَ
وقطع میکنید برسافران راه ومی آیید درمجلس شما در حالت ملا بکار زشت را پسندیده
فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا ائْتِنَا
پس نبود جواب قوم او مگر انکه لفتند بیار بما
بِعَذَابِ اللَّهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ
عذاب خدای مرا اگر هستی تو از راست گویان

قَالَ رَبِّ انْصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ
لفت پروردگار من یاری ده مرا بر گروه تباه کاران
وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرٰهِيمَ بِالْبُشْرٰى
وچون آمدند ملایکه ما سوی ابراهیم باشارة بولد
قَالُوا إِنَّا مُهْلِكُوا أَهْلِ هٰذِهِ الْقَرْيَةِ
لفتند بدستی که ما هلاک کننده ایم اهل این شهررا
إِنَّ أَهْلَهَا كَانُوا ظَالِمِينَ قَالَ إِنَّ
بدستی که اهل ان هستند ستمکاران لفت بدستی
فِيهَا لُوطًا قَالُوا نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَنْ فِيهَا
دران شهر است لوط لفتند ما داناتریم بحال انانکه دران شهرند
لَنُنَجِّيَنَّهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ كَانَتْ مِنَ
هرآینه رهانیم اورا وکسان اورا مگر زن اورا که هست از
الْغَابِرِينَ وَلَمَّا أَنْ جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا
باقی ماندگان در عذاب وچون آمدند ملایکه ما سوی لوط
سِيءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالُوا
اندوهگن شد بسبب ایشان وبی طاقت شد بتدبیر کار ایشان وگفتند
لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ إِنَّا مُنَجُّوكَ وَأَهْلَكَ
مترس واندوهگن مباش بدستی که رهانندهٔ تو وکسان تو ایم
إِلَّا امْرَأَتَكَ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ إِنَّا
مگر زن تو که هست از اهل عذاب بدستی که ما
مُنْزِلُونَ عَلَىٰ أَهْلِ هٰذِهِ الْقَرْيَةِ رِجْزًا
فرستنده ایم بر اهل این شهر عذابی
مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ وَلَقَدْ
از جانب اسمان ببسب انچه بودند که خروج مینمودند از طاعت خدای وبحقیقت
تَرَكْنَا مِنْهَا آيَةً بَيِّنَةً لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ
گذاشتیم ازان شهر علامتی روشن که اثار ان دلالت برای گروهی که دریابند

وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا
وفرستادیم سوی اهل مدین یکی از ایشان را شعیب نام پس گفت ای قوم من بپرستید
اللَّهَ وَارْجُوا الْيَوْمَ الْآخِرَ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْأَرْضِ
خدای را وامید دارید روز باز پسین را وفساد منمایید در زمین
مُفْسِدِينَ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ
حال الله تباه کار باشید پس بدروغ نسبت کردند او را پس گرفت ایشان را لرزه زمین
فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ وَعَادًا وَثَمُودَا وَ
پس گشتند در مقام ایشان بر جایهای خود فسرده وهلاک کردیم این دو قبیله را
قَدْ تَبَيَّنَ لَكُمْ مِنْ مَسَاكِنِهِمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ
بحقیقت ظاهر شد مر شما را انجه وصف کردیم از انجهة دیار ایشان که بران میگذرند واراست مر ایشان را
الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ
دیو کردارهای ایشان را پس بازداشت ایشان را از دین خدای
وَكَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ وَقَارُونَ وَفِرْعَوْنَ وَ
وبودند از اهل نظر واستدلال وقارون وفرعون را و
هَامَانَ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ
هامان را هلاک کردیم وبحقیقت امد بلایشان موسی با معجزات روشن
فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانُوا سَابِقِينَ
پس تکبر نمودند در زمین ونبودند فوت شوندگان از عذاب ما
فَكُلًّا أَخَذْنَا بِذَنْبِهِ فَمِنْهُمْ مَنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ
پس هریک را گرفتیم بگناه او پس از ایشان بود کسی که فرستادیم بر او
حَاصِبًا وَمِنْهُمْ مَنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ وَمِنْهُمْ مَنْ
بادی با سنگ ریزه گرم واز ایشان بود کسی که گرفت او را اواز هایل چون مدین وثمود واز ایشان بود کسی
خَسَفْنَا بِهِ الْأَرْضَ وَمِنْهُمْ مَنْ أَغْرَقْنَا وَمَا كَانَ
که فرو بردیم او را بزمین چون قارون واز ایشان بود کسی که غرق گردانیدیم او را چون فرعون ونبود
اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَٰكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ
خدای که ستم نماید بریشان ولیکن بودند بر خود ستم میکردند

عشر ۲

مَثَلُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ
داستان انانکه گرفتند از غیر خدای
أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوتِ ۖ اتَّخَذَتْ
دوستانرا چون داستان عنکبوت که گرفت
بَيْتًا ۖ وَإِنَّ أَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبَيْتُ
خانه را ازانچ خود وبدستی که سست ترین خانها هرانینه خانه
الْعَنْكَبُوتِ ۘ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ۞
عنکبوت اگر بودندی که دانستندی این داستانرا پرستیدندی بتانرا
إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ
بدستی که خدای میداند که چه چیز میپرستید از غیر خدای
مِنْ شَيْءٍ ۖ وَهُوَ
از انچه اسم شیئیت بر وواقع شود اوست بی همتا درست کار درست کنندار
وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ ۚ وَمَا
وان داستانها بدیدسلیم برای مردمان ودر نیابند
يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ ۞ خَلَقَ اللَّهُ السَّمَاوَاتِ
حسن مواقع انرا مگر دانایان افرید خدای اسمانهارا
وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ ۖ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِلْمُؤْمِنِينَ
وزمین را بحکمت وصواب بدستی در ان افرینش هرانینه محل اعتبار مر اهل ایمانرا
اتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ
بخوان از انچه وحی فرستاده شد سوی تو از قران
وَأَقِمِ الصَّلَاةَ ۖ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَىٰ عَنِ
وبپای دار نمازرا بدستی که نماز باز میدارد از کار
الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ ۗ وَلَذِكْرُ اللَّهِ
قبیح وناشایست ومرانینه صلوة نسبت اشتمال ان بر ذکر خدای نزد ذکر خدای بزرگتر است
أَكْبَرُ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ ۞
وخدای میداند انچه میکنند ازطاعات

٧٤

وحدال ننمايد باجهودان ورترسايان ملز بخصلتى كه ان

كِتَابِ اِلَّا بِالَّتِيْ هِيَ اَحْسَنُ ۖ صلے اِلَّا الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا مِنْهُمْ وَقُوْلُوْٓا اٰمَنَّا بِالَّذِيْٓ

نيلو برسب جون وفق وحلم ملز انا نالله عالمند ازايشان باافراط درعناد كه وايشان حلم نبايد نمود ولى ببداد ايمان اوديم بان كتابى

اُنْزِلَ اِلَيْنَا وَاُنْزِلَ اِلَيْكُمْ وَاِلٰهُنَا وَاِلٰهُكُمْ وَاحِدٌ وَّنَحْنُ

فرو فرستاده اند سوى وانچه فرو فرستاده اند سوى شما وخداى ما وخداى شما يكى است وما

لَهٗ مُسْلِمُوْنَ وَكَذٰلِكَ اَنْزَلْنَآ اِلَيْكَ الْكِتٰبَ ۭ

مراورا منقادومطيعيم وهمچنانكه كتب سفتم فرستاديم سوى تو قرآنرا

فَالَّذِيْنَ اٰتَيْنٰهُمُ الْكِتٰبَ يُؤْمِنُوْنَ بِهٖ ۚ وَمِنْ هٰٓؤُلَآءِ

پس انانكه دادیم ما ایشانرا فهم توریه چون عبدالله سلام ایمان مى آرند بقران واز اینانكه اهل مكه اند

مَنْ يُّؤْمِنُ بِهٖ ۭ وَمَا يَجْحَدُ بِاٰيٰتِنَآ اِلَّا الْكٰفِرُوْنَ ۝ وَمَا

كه ایمان مى آرد بان وانكار نكند ایشانرا مگر انانكه مصرند بكفر و

كُنْتَ تَتْلُوْا مِنْ قَبْلِهٖ مِنْ كِتٰبٍ وَّلَا تَخُطُّهٗ بِيَمِيْنِكَ

نبودى تو كه خوانى پيش ازين قرآن هيچ كتابى ونى توانستى نبشت انرا بدست راست تو

اِذًا لَّارْتَابَ الْمُبْطِلُوْنَ ۝ بَلْ هُوَ اٰيٰتٌۢ بَيِّنٰتٌ فِيْ

كه انكاه كه قارى وكاتب بودى هرانينه بشك افتادندى باطلان نه كه اين قران ايتهايى است واضح الاعجاز

صُدُوْرِ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْعِلْمَ ۭ وَمَا يَجْحَدُ بِاٰيٰتِنَآ اِلَّا

محفوظ درسينها انانكه داده اند ايشانرا دانش وانكار نكند ايتهاى مارا مگر

الظّٰلِمُوْنَ ۝ وَقَالُوْا لَوْلَآ اُنْزِلَ عَلَيْهِ اٰيٰتٌ مِّنْ

ستمكاران وگفتند چرا فرو فرستادند بروى معجزة از

رَّبِّهٖ ۭ قُلْ اِنَّمَا الْاٰيٰتُ عِنْدَ اللّٰهِ ۭ وَاِنَّمَآ اَنَا نَذِيْرٌ

پروردگار او بگو بدستى كه معجزات نزد خدايست وبدستى كه من بيم نماينده ام

مُّبِيْنٌ ۝ اَوَلَمْ يَكْفِهِمْ اَنَّآ اَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتٰبَ يُتْلٰى

هويدا اياكافى نيست ايشانرا درمعجزات انكه ما فرو فرستاديم برتو قرآنرا حال انكه

عَلَيْهِمْ ۭ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَرَحْمَةً وَّذِكْرٰى لِقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ۝

ميشود برايشان بدستى درين انزال هرانينه رحمتى است وموعظتى براى گروهى كه ايمان آرند

عليه اية دص ش

ب

عب ع ١٢

قُلْ كَفٰى بِاللّٰهِ بَيْنِيْ وَبَيْنَكُمْ شَهِيْدًا ۚ يَعْلَمُ مَا

بگو بسنده است خداى ميان من وميان شما گواهى ميداند انرا

فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِالْبَاطِلِ

كه در آسمانها وزمين است وانانكه ايمان آوردند بغير خداى

وَكَفَرُوْا بِاللّٰهِ ۙ اُولٰۗىِٕكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ۝ وَيَسْتَعْجِلُوْنَكَ

وكافر شدند بخداى ايشان ايشانند زيان كاران وشتاب مينمايند ترا

بِالْعَذَابِ ۭ وَلَوْلَآ اَجَلٌ مُّسَمًّى لَّجَاۗءَهُمُ الْعَذَابُ ۭ

بوقوع عذاب والزنه وقتى معلوم بودى له قيامت مدانه بايشان عذاب عاجل

وَلَيَاْتِيَنَّهُمْ بَغْتَةً وَّهُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ ۝ يَسْتَعْجِلُوْنَكَ

وهرانينه آيد بديشان عذاب دنيا ناكهان وايشان ندانند شتاب مينمايند ترا

بِالْعَذَابِ ۭ وَاِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيْطَةٌۢ بِالْكٰفِرِيْنَ ۝ يَوْمَ

بوقوع عذاب وبدرستى كه دوزخ لرد دراينده است بكافران دران روز

يَغْشٰىهُمُ الْعَذَابُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ اَرْجُلِهِمْ

كه ايد بديشان عذاب از بالاى ايشان واززير پايهاى ايشان

وَيَقُوْلُ ذُوْقُوْا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ۝ يٰعِبَادِيَ

وگويم بچشيد جزاء انچه بوديد كه ميكرديد اى بندكان من

الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِنَّ اَرْضِيْ وَاسِعَةٌ فَاِيَّايَ فَاعْبُدُوْنِ ۝

كه ايمان آوردند بدرستى زمين من بافضاى تمامست پس خاص مرا بپرستيد در هرزمين كه دهد

كُلُّ نَفْسٍ ذَاۗىِٕقَةُ الْمَوْتِ ۣ ثُمَّ

مرتنى چشندهٔ المفارقه روح است پس باجزاء ما بازگردانند شما

وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَنُبَوِّئَنَّهُمْ مِّنَ الْجَنَّةِ

وانانكه ايمان آوردند وكردند كارهاى نيكو هرانينه جاى دهيم ايشانرا از بهشت

غُرَفًا تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ۭ نِعْمَ

درمالى عاليه كه رود از فرود اشجاران جويها حال انكه جاويد باشند دران نيكو

اَجْرُ الْعٰمِلِيْنَ ۝ الَّذِيْنَ صَبَرُوْا وَعَلٰي رَبِّهِمْ

مزد كاركنندگان انانكه صبر كردند برتكاليف وبپروردگار توكل نمايند

في الوصل واثبات الياء في الوقف للجميع

فاعبدوني ب

ترجعون ب

ليثوينهم تعالى

ليثوينهم ش

وَكَأَيِّن مِّن دَآبَّةٍ لَّا تَحْمِلُ رِزْقَهَا ۖ اللَّهُ
وچند از جنبنده که طاقت بر نداشت روزی خود ندارد خدای
يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ ۚ وَهُوَ
روزی میدهد او را و شما را و اوست شنوا دانا
وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ
و هر آینه از ایشان بپرسی تو ایشان را که آفرید آسمانها را و زمین را
وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ ۖ فَأَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ
و رام گردانید آفتاب را و ماه را هر آینه گویند او خدایست پس از کجا مصروف میشوند از حق
اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ
خدای میگستراند روزی را برای آنکه میخواهد از بندگان خود
وَيَقْدِرُ لَهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ
و تنگ میگرداند برای هر که میخواهد بدرستی که خدای بهمه چیزی مطلع داناست
وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّن نَّزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا
و هر آینه از ایشان بپرسی که فرستاد از آسمان آبی را پس زنده گردانید
بِهِ الْأَرْضَ مِن بَعْدِ مَوْتِهَا لَيَقُولُنَّ اللَّهُ ۚ قُلِ
بدان زمین را پس از مردن آن هر آینه گویند خدایست بگو
الْحَمْدُ لِلَّهِ ۚ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ
ستایش مطلق خدای راست که بیشتر ایشان در نمی یابند
وَمَا هَٰذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهْوٌ وَلَعِبٌ ۚ وَإِنَّ الدَّارَ
و نیست این زندگانی نزدیک مگر اشتغال بی وبازی و بیدستی که سرای
الْآخِرَةَ لَهِيَ الْحَيَوَانُ ۚ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ فَإِذَا
بازپسین هر آینه آنست محل زندگانی جاویدان اگر هستند که بدانند پس چون
رَكِبُوا فِي الْفُلْكِ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ
برنشینند در کشتی بخوانند خدای را حال آنکه خالص گردانیده باشند برای او اعتقاد را
فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ
پس چون رهانید ایشان را سوی خشکی ناگاه ایشان شرک میآرند

لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ ۚ وَلِيَتَمَتَّعُوا ۚ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ
تا کافر نعمت شوند بانچه دادیم ایشان را و تا برخوردار شوند بایند دون دنیا پس زود بود که بدانند
أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا آمِنًا وَيُتَخَطَّفُ النَّاسُ
آیا ندانستند که ما پدید کردیم سقای با حرمت وامن و ربوده میشوند مردم بقتل
مِنْ حَوْلِهِمْ ۚ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَكْفُرُونَ
از حوالی ایشان آیا بانچه اصلی ندارد ایمان میآرند و بنعمت خدای کافر میشوند
وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ
و کیست ستمکارتر از آنکه فرا بافت بر خدای دروغ را یا بدروغ نسبت کرد بحمد و قرآن را
لَمَّا جَاءَهُ ۚ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ وَالَّذِينَ
آنگاه که آید بدو آیا نیست در دوزخ جای اقامت مر کافران را و آنانکه
جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا ۚ وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ
جهاد کردند با کافران در راه ما هر آینه بنمائیم ایشان را راههای خود و بدرستی که خدای با نیکوکاران است

الروم نزلت بمكة

آیات ۶۰ بالاختلاف بینهما

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

الٓمٓ
غُلِبَتِ الرُّومُ
فِي أَدْنَى الْأَرْضِ وَهُم مِّن بَعْدِ غَلَبِهِمْ
مغلوب شدند جنود روم بغلبه مجوس بر ایشان در اقرب زمین عرب بر زمین که اطراف شام است
سَيَغْلِبُونَ
فِي بِضْعِ سِنِينَ ۗ لِلَّهِ الْأَمْرُ مِن قَبْلُ وَمِن بَعْدُ
زود بود که غالب آیند بر مجوس در ما بین سه سال تا نه سال خدایراست حکم وفرمان پیش ازان قال و پس ازان
وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ
بِنَصْرِ اللَّهِ ۚ يَنصُرُ مَن يَشَاءُ ۖ وَهُوَ
و دران روز که روم غالب آیند شاد شوند مومنان بیاری نمودن خدای کتاب را بر غیر اهل کتاب
وَعْدَ اللَّهِ ۖ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ وَعْدَهُ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ
وعده فرمود خدای وعده خلاف نکند خدای وعده خود را ولیکن بیشتر مردمان نمیدانند

يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِّنَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۖ وَهُمْ عَنِ الْاٰخِرَةِ هُمْ
میدانند اشکارا از تدبیر زندکانی این جهان وایشان از تدبیر کاران جهان ایشان
غٰفِلُونَ ۝ اَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا ۗ فِيْٓ اَنْفُسِهِمْ ۗ مَا خَلَقَ اللّٰهُ
بی خبرانند ایا اندیشه نکردند درحال خویشتن له نیافریده خدای
السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَآ اِلَّا بِالْحَقِّ وَاَجَلٍ مُّسَمًّى ۗ
اسمانهارا وزمین را وانچه میان هردواست مکر براستی وتاانقضای وقتی معلوم
وَاِنَّ كَثِيْرًا مِّنَ النَّاسِ بِلِقَآئِ رَبِّهِمْ لَكٰفِرُوْنَ ۝ اَوَلَمْ
له قیامت بود وبدیدستی بسیاری ازمردمان بدیدار وجزاء پروردکار ایشان هرانینه کافرند ایا
يَسِيْرُوْا فِى الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِيْنَ
نرفتند در زمین تا نکرند له چکونه بود خاتمه کار انانکه
مِنْ قَبْلِهِمْ ۗ كَانُوْٓا اَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَّاَثَارُوا الْاَرْضَ
پیش ازایشان بودند بودند سخت تر ازایشان بقوت وکشت کردند زمین را
وَعَمَرُوْهَآ اَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوْهَا وَجَآءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ
وابادان کردانیدند بیشتر ازانچه ابادان کردانیدند ایشان پیغمبران ایشان
بِالْبَيِّنٰتِ ۗ فَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلٰكِنْ كَانُوْٓا
بامعجزات روشن پس نبود خدای تا ستم نماید برایشان ولیکن بودند
اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُوْنَ ۝ ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةَ الَّذِيْنَ اَسَاۗءُوا السُّوْٓ
برتنهای خویش ستم میکردند پس بود خاتمه کار انانکه کردند حالت بدتر
اَنْ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَكَانُوْا بِهَا يَسْتَهْزِءُوْنَ
برای انکه تکذیب نمودند ایتهای خدایرا وبودند بان قسوس مینمودند
اَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهٗ ثُمَّ اِلَيْهِ يُرْجَعُوْنَ
خدای اغاز میکند افرینش را پس دوم بار می افریند انرا پس باجزای او بازکردانند شما را
وَيَوْمَ تَقُوْمُ السَّاعَةُ يُبْلِسُ الْمُجْرِمُوْنَ ۝ وَلَمْ يَكُنْ لَّهُمْ مِّنْ
ودران روز له ظاهر شود قیامت نومید وتحیر شوند کناه کاران ونیست ایشانرا انکاه از
شُرَكَآئِهِمْ شُفَعٰٓؤُا وَكَانُوْا بِشُرَكَآئِهِمْ كٰفِرِيْنَ ۝
انبازان ایشان هیچ شفاعت خواهی وباشند باخدایان انشان ناکروه

وَيَوْمَ تَقُوْمُ السَّاعَةُ يَوْمَئِذٍ يَّتَفَرَّقُوْنَ ۝ فَاَمَّا
ودران روز له ظاهر شود قیامت دران روز متفرق شوند خلایق پس اما
الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فَهُمْ فِىْ رَوْضَةٍ
انانکه ایمان اوردند وکردند کارهای نیکو پس ایشان در بوستان
يُّحْبَرُوْنَ ۝ وَاَمَّا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَكَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا
مسرور بانواع شادمانی واما انانکه کافرشدند وبدروغ نسبت کردند ایتهای ما را
وَلِقَآئِ الْاٰخِرَةِ فَاُولٰٓئِكَ فِى الْعَذَابِ مُحْضَرُوْنَ ۝
ورسیدن ان جهان را پس ایشان در عذاب دوزخ ازحاضر کردانندکانند
فَسُبْحٰنَ اللّٰهِ حِيْنَ تُمْسُوْنَ وَحِيْنَ تُصْبِحُوْنَ ۝
پس استحقاق تنزیه خدایراست انکاه له شب انکاه میلنند وانکاه له بامداد میلنند
وَلَهُ الْحَمْدُ فِى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَعَشِيًّا وَّحِيْنَ تُظْهِرُوْنَ
وسزاوراست استحقاق ستایش دراسمانها وزمین واوراست دراواخر روز وانکاه له بمکام نماز پیشین
يُخْرِجُ الْحَىَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَىِّ
بیرون میارد زنده را از مرده وبیرون میارد مرده را از زنده وزنده را از تخم
وَيُحْىِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۗ وَكَذٰلِكَ تُخْرَجُوْنَ ۝
وزنده میکرداند زمین را پس از مردن ان وهمچنان بیرون میارند شما را
وَمِنْ اٰيٰتِهٖٓ اَنْ خَلَقَكُمْ مِّنْ تُرَابٍ ثُمَّ
واز دلایل قدرت اوست انکه افرید شما را از خاک پس
اِذَآ اَنْتُمْ بَشَرٌ تَنْتَشِرُوْنَ ۝ وَمِنْ اٰيٰتِهٖٓ
ناکاه شما جمعی میباشید له پراکنده اید درزمین واز دلایل قدرت اوست
اَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِّنْ اَنْفُسِكُمْ اَزْوَاجًا
انکه افرید شما را از جنس شما زنانرا
لِّتَسْكُنُوْٓا اِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَّوَدَّةً وَّرَحْمَةً ۗ
تا ارام یابند سوی انها وبدیکرد میان شما وزنان دوستی ومهربانی
اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّتَفَكَّرُوْنَ ۝
بدرستی دران افرینش هرانینه دلایلاست مردمی را له اندیشه کنند

وَمِنْ اٰيٰتِهٖ خَلْقُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاخْتِلَافُ

واز دلایل اوست آفرینش آسمانها وزمین وتفاوت

اَلْسِنَتِكُمْ وَاَلْوَانِكُمْ ؕ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّلْعٰلِمِيْنَ

زبانهای شما ورنگهای شما بدرستی که دراین آفرینش هرآینه دلایلست مرجهانیانرا

وَمِنْ اٰيٰتِهٖ مَنَامُكُمْ بِالَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَابْتِغَآؤُكُمْ

واز دلایل اوست خواب شما بشب ودوز وطلب معاش شما

مِّنْ فَضْلِهٖ ؕ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّسْمَعُوْنَ

از بخشایش خدای بروز بدرستی در انچه گفتیم هرآینه دلایلاست مرگروهیرا که شنوند بگوش دل

وَمِنْ اٰيٰتِهٖ يُرِيْكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَّطَمَعًا وَّ

واز دلایل اوست انکه مینمایند بشما اتش ابررا حال انکه خایفند از اتش وطامع در ثواب

يُنَزِّلُ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَيُحْيِيْ بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ

وفرو میفرستد از اسمان ابرا پس زنده میگرداند بان آب زمینرا پس

مَوْتِهَا ؕ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّعْقِلُوْنَ

از مردن ان بدرستی در انچه نمودیم هرآینه دلالاتست مرگروهیرا که دریابند

وَمِنْ اٰيٰتِهٖ اَنْ تَقُوْمَ السَّمَآءُ وَالْاَرْضُ بِاَمْرِهٖ ؕ

وارد لایل اوست انکه ثابت است اسمان وزمین بفرمان او

ثُمَّ اِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً ۖ مِّنَ الْاَرْضِ ۖ اِذَآ اَنْتُمْ

پس چون بخواند شمارا بخواندنی از زمین ناگهان شما

تَخْرُجُوْنَ ۝ وَلَهٗ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ كُلٌّ لَّهٗ قٰنِتُوْنَ

بیرون ایید ومراوراست هرکه در اسمانها وزمین است هریك مراورا مطیع وبندگانند

وَهُوَ الَّذِيْ يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهٗ

واوست انکه آغاز فرمود افرینشرا پس انکه اعادت کند انرا

وَهُوَ اَهْوَنُ عَلَيْهِ ؕ وَلَهُ الْمَثَلُ الْاَعْلٰى

واورا ان کار اعادة آسانتر است برو ومراوراست وصف نیکوتر

فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ

در اسمانها وزمین واو بیمانند است درست کارا درست گفتار

حزب

اع دوطوعی

یبدؤا بالواو والالف رسم المصاحف حیث وقع

ع ۱۲

ضَرَبَ لَكُمْ مَّثَلًا مِّنْ اَنْفُسِكُمْ ؕ هَلْ لَّكُمْ مِّنْ مَّا مَلَكَتْ

بدیداد برای شما داستانی از نفسهای شما هیچست مرشمارا ازانچه مالك شدند

اَيْمَانُكُمْ مِّنْ شُرَكَآءَ فِيْمَا رَزَقْنٰكُمْ فَاَنْتُمْ

دستهای شما هیچ شریکانی درانچه روزی دادیم شمارا پس شما وعبید

فِيْهِ سَوَآءٌ تَخَافُوْنَهُمْ كَخِيْفَتِكُمْ اَنْفُسَكُمْ ؕ كَذٰلِكَ

دران روز متساوی باشید حال انکه ترسید ازان عبید مانند ترسیدن شما موالی ازیکدیگر همچنان

نُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَّعْقِلُوْنَ ۝ بَلِ اتَّبَعَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْٓا

بیان میکنیم دلایلرا برای گروهی که دریابند نه که متابعت انانکه ستم کردند

اَهْوَآءَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۚ فَمَنْ يَّهْدِيْ مَنْ اَضَلَّ اللّٰهُ ؕ وَمَا

هواهای باطل ایشانرا بی دانشی پس کیست که راه نماید انرا که گمراه کرداند خدای ونیست

لَهُمْ مِّنْ نّٰصِرِيْنَ ۝ فَاَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّيْنِ حَنِيْفًا ؕ فِطْرَتَ

مرایشانرا هیچ یاری کنندگان پس متوجه گردان قصد خودرا برای دین اسلام حال انکه مایلست

اللّٰهِ الَّتِيْ فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا ؕ لَا تَبْدِيْلَ لِخَلْقِ اللّٰهِ ؕ

ازادیان باطله ملازم باشید افرینش خدایرا که آفرید مردمرا بران ازاستعداد حمول کمال هیچ تغییر نیابد

ذٰلِكَ الدِّيْنُ الْقَيِّمُ ۙ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ

ان دین ستیغم است ولیکن بیشتر مردمان نمیدانند

مُنِيْبِيْنَ اِلَيْهِ وَاتَّقُوْهُ وَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَلَا تَكُوْنُوْا

حال انکه راجع باشید باطاعت خدای وبترسید ازو وبپای دارید نمازرا وبباشید

مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ۝ مِنَ الَّذِيْنَ فَرَّقُوْا دِيْنَهُمْ وَكَانُوْا

از شرك ارندگان ازانانکه جدا شدند ازدین ایشان گروها گروها وبودند

شِيَعًا ؕ كُلُّ حِزْبٍ ۭ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُوْنَ ۝ وَاِذَا مَسَّ النَّاسَ

گروهانی مخالف همه برباطل هرگروهی بانچه نزد اعتقاد ایشانست شادانند وچون برسد بمردمان

ضُرٌّ دَعَوْا رَبَّهُمْ مُّنِيْبِيْنَ اِلَيْهِ ثُمَّ اِذَآ اَذَاقَهُمْ مِّنْهُ

گزندی خوانند پروردگار ایشانرا حال انکه راجع باشند باطاعت او پس چون جشانید ایشانرا ازنزدیك

رَحْمَةً ۙ اِذَا فَرِيْقٌ مِّنْهُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُوْنَ ۝

بخشایشی ناگهان گروهی ازایشان بپروردگار ایشان شرك میارند

من ما مقطوع وقد ذکر فی النساء

فیما مقطوعة وفیها خلاف

فطرت الله بالتاء

عشر ۳

لِيَكْفُرُوا بِمَآ اٰتَيْنٰهُمْ ۭ فَتَمَتَّعُوْا ۣ فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ۝
تا ناسپاسی کنند ان نعمتها را که داده‌ایم ایشانرا پس برخوردار باشید زود بود که بدانید وبال کفرانرا

اَمْ اَنْزَلْنَا عَلَيْهِمْ سُلْطٰنًا فَهُوَ يَتَكَلَّمُ
یا نه که فرو فرستادیم برایشان حجتی را که آن برهان ناطق است بانچه هستند

بِمَا كَانُوْا بِهٖ يُشْرِكُوْنَ ۝ وَاِذَآ اَذَقْنَا
به سبب شرک میآرند که بچشانیم

النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوْا بِهَا ۚ وَاِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌۢ
مردمانرا نعمتی شاد شوند بدان واگر برسد بایشان بدی

بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيْهِمْ اِذَا هُمْ يَقْنَطُوْنَ ۝ اَوَلَمْ
بواسطه آنچه پیش فرستاد دستهای ایشان ناگهان ایشان نومید میشوند آیا

يَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَآءُ
ندانستند که خدای میگستراند روزی را برای آنکه بخواهد

وَيَقْدِرُ ۭ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ
وتنگ میگرداند بدرستی در قبض وبسط هرآینه دلایلست مردمانرا

يُّؤْمِنُوْنَ ۝ فَاٰتِ ذَا الْقُرْبٰى حَقَّهٗ
که ایمان آرند پس بده خداوند خویشی را آنچه استحقاق آن دارد از صله ورحم وجوان

وَالْمِسْكِيْنَ وَابْنَ السَّبِيْلِ ۭ ذٰلِكَ خَيْرٌ لِّلَّذِيْنَ
ومحتاجانه وراه گذری آنچه گفتیم ان بذله مال بهتر است مردمانرا

يُرِيْدُوْنَ وَجْهَ اللّٰهِ ۡ وَاُولٰۗىِٕكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ۝
که بخواهند رضای خدایرا وایشان ایشانند رستگاران

وَمَآ اٰتَيْتُمْ مِّنْ رِّبًا لِّيَرْبُوَا۟ فِيْٓ اَمْوَالِ النَّاسِ
وآنچه دهید از زیادتی بی وجه شرع تا زیاده شود در مالهای مردمان

فَلَا يَرْبُوْا عِنْدَ اللّٰهِ ۚ وَمَآ اٰتَيْتُمْ مِّنْ زَكٰوةٍ تُرِيْدُوْنَ
پس زیاد نشود نزد خدای وآنچه دهید از حق مال تا حال الله خواهید

وَجْهَ اللّٰهِ فَاُولٰۗىِٕكَ هُمُ الْمُضْعِفُوْنَ ۝
رضای خدایرا وایشان ایشانند اضعاف آن

اَللّٰهُ الَّذِيْ خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيْتُكُمْ ثُمَّ
معبود بحق انست که آفرید شمارا پس روزی داد شمارا پس میراند شمارا پس

يُحْيِيْكُمْ ۭ هَلْ مِنْ شُرَكَاۗىِٕكُمْ مَّنْ يَّفْعَلُ مِنْ ذٰلِكُمْ مِّنْ شَيْءٍ ۭ
زنده گرداند شمارا هیچ هست از خدایان شما که آنکه کند از انها که گفتیم هیچ چیزرا

سُبْحٰنَهٗ وَتَعٰلٰى عَمَّا يُشْرِكُوْنَ
پاکست او وبرتر است برتبه از انچه شرک میآرند

ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ اَيْدِي النَّاسِ
پیدا شد انواع تباهی از قحط وقلت منافع در خشکی ودریا بواسطه آنچه کسب کرد دستهای مردمان

لِيُذِيْقَهُمْ بَعْضَ الَّذِيْ عَمِلُوْا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوْنَ ۝ قُلْ سِيْرُوْا
تا بچشاند ایشانرا وبال بعضی ازانچه کردند تا مگر ایشان رجوع نمایند بگو سیر کنید

فِي الْاَرْضِ فَانْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلُ ۭ
در زمین پس نگرید که چگونه بود خاتمه کار آنانکه بیش ازین

كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُّشْرِكِيْنَ ۝ فَاَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّيْنِ الْقَيِّمِ مِنْ
بودند بیشتر ایشان شرک آرندگان پس متوجه گردان روی ترا برای دین راست پیش از آن

قَبْلِ اَنْ يَّاْتِيَ يَوْمٌ لَّا مَرَدَّ لَهٗ مِنَ اللّٰهِ يَوْمَىِٕذٍ يَّصَّدَّعُوْنَ ۝
پیش که آید روزی که هیچ بازگشتن نیست مر او را از خدای آن روز متفرق شوند مردمان

مَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهٗ ۚ وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِاَنْفُسِهِمْ
هرکه کافر شود بروست وبال کفر او وهرکه کند کار نیکو پس برای تنها خویشتن

يَمْهَدُوْنَ ۝ لِيَجْزِيَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
حاصل میکنند اسباب سعادت جنت را تا پاداش دهد انانرا که ایمان اوردند وکردند کارهای نیکو

مِنْ فَضْلِهٖ ۭ اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ الْكٰفِرِيْنَ ۝ وَمِنْ اٰيٰتِهٖٓ اَنْ يُّرْسِلَ
از عطای خود بدرستی که او دوست ندارد کافرانرا واز دلایل قدرت اوست که میفرستد

الرِّيَاحَ مُبَشِّرٰتٍ وَّلِيُذِيْقَكُمْ مِّنْ رَّحْمَتِهٖ وَلِتَجْرِيَ
بادها را مژده دهنده که باران وتا بچشاند شمارا جزئی از بخشایش خود وتا برود در دریا

الْفُلْكُ بِاَمْرِهٖ وَلِتَبْتَغُوْا مِنْ فَضْلِهٖ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ
کشتی بفرمان او وتا جوئید معاش یا تجارت از فضل او وتا مگر شما سپاس داری نمائید

عشر ۴
ع ۱۳

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا اِلٰى قَوْمِهِمْ
وبحقیقت فرستادیم پیش از زمان تو پیغمبرانرا سوی گروه ایشان
فَجَآءُوْهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ فَانْتَقَمْنَا مِنَ الَّذِيْنَ
پس آمدند بایشان بامعجزات روشن پس جزا ظلم ستدیم از انانکه
اَجْرَمُوْا ۭ وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِيْنَ
کافر شدند وهست واجب برحکمت وعدالت ما یاری نمودن مومنان
اَللّٰهُ الَّذِيْ يُرْسِلُ الرِّيٰحَ فَتُثِيْرُ سَحَابًا فَيَبْسُطُهٗ
معبود بحق انست که میفرستد بادهارا پس برمی انگیزد ابر را پس میگستراند ابر را
فِي السَّمَاۗءِ كَيْفَ يَشَاۗءُ وَيَجْعَلُهٗ كِسَفًا فَتَرَى
در جانب آسمان چنانچه میخواهد ومیگرداند ابرا وقتی قطعهاء متفرق پس می بینی
الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلٰلِهٖ ۚ فَاِذَآ اَصَابَ بِهٖ مَنْ يَّشَاۗءُ
باران را که بیرون می آید از اوساطان پس چون رساند بلاد انانرا که خواهد
مِنْ عِبَادِهٖٓ اِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُوْنَ ۝ وَاِنْ كَانُوْا مِنْ
از بندگان او نا گهان ایشان مژده مند میشوند و بدرستی که کانوا بودند
قَبْلِ اَنْ يُّنَزَّلَ عَلَيْهِمْ مِّنْ قَبْلِهٖ لَمُبْلِسِيْنَ ۝ فَانْظُرْ
پیش از انکه فرو فرستند برایشان پیش ازان هرآینه اهل یاس وحرمان پس نگر
اِلٰٓى اٰثٰرِ رَحْمَتِ اللّٰهِ كَيْفَ يُحْيِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۭ
باثرهای بخشایش خدای که چگونه زنده گرداند زمین را پس از مردن آن
اِنَّ ذٰلِكَ لَمُحْيِ الْمَوْتٰى ۡ وَهُوَ عَلٰي كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ
بدرستی که آن قادر هرآینه زنده گرداننده مردگانست واو بر همه چیزی توانا است
وَلَىِٕنْ اَرْسَلْنَا رِيْحًا فَرَاَوْهُ مُصْفَرًّا لَّظَلُّوْا مِنْ
وهرآینه اگر فرستیم بزرع ایشان بادی را پس ببینند آن زرد پس از خضرة هرآینه روز گذارند
بَعْدِهٖ يَكْفُرُوْنَ ۝ فَاِنَّكَ لَا تُسْمِعُ الْمَوْتٰى وَلَا
پس از اصفرار وفساد آن زرع کافر شوند پس بدرستی که تو نشنوانی مردگانرا و
تُسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَاۗءَ اِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِيْنَ
نشنوانی کرانرا آواز خواندن خاصه چون اعراض کنند حال انکه منهزم باشند

وَمَآ اَنْتَ بِهٰدِ الْعُمْيِ عَنْ ضَلٰلَتِهِمْ ۭ
ونه تو راه نماینده نابینایانی از گمراهی ایشان
اِنْ تُسْمِعُ اِلَّا مَنْ يُّؤْمِنُ بِاٰيٰتِنَا فَهُمْ مُّسْلِمُوْنَ
نشنوانی تو مگر آنرا که ایمان آرد بدلایل ما پس ایشان از اهل انقیاد باشند
اَللّٰهُ الَّذِيْ خَلَقَكُمْ مِّنْ ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْۢ بَعْدِ
معبود بحق انست که آفرید شما را از ضعف بنیه که حالة طفولیت است پس پدید کرد پس
ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْۢ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا
از ضعیفی نیرو پس پدید کرد پس از نیرو ضعیفی را
وَّشَيْبَةً ۭ يَخْلُقُ مَا يَشَاۗءُ ۚ وَهُوَ
وپیری را می آفریند انچه میخواهد واو داناست توانا
وَيَوْمَ تَقُوْمُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُوْنَ ۙ مَا لَبِثُوْا
ودران روز که برخیزد قیامت سوگند خورند گناه کاران که درنگ نکردند در دنیا
غَيْرَ سَاعَةٍ ۭ كَذٰلِكَ كَانُوْا يُؤْفَكُوْنَ ۝ وَقَالَ
جز ساعتی همچنان دروغ بودند که مصروف بودند از اعتبار حق وگفتند
الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْعِلْمَ وَالْاِيْمَانَ لَقَدْ لَبِثْتُمْ فِيْ كِتٰبِ
انانکه دادند ایشانرا دانش وتصدیق بحق چون ملایکه وانبیاء که شما درنامه
اللّٰهِ اِلٰى يَوْمِ الْبَعْثِ ۚ فَهٰذَا يَوْمُ الْبَعْثِ وَلٰكِنَّكُمْ
وقضا تا روز برانگیختن پس این روز برانگیختن است ولیکن شما
كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ ۝ فَيَوْمَىِٕذٍ لَّا يَنْفَعُ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا
بودید که نمیدانستید پس روز سود نکند انانرا که ستم کردند
مَعْذِرَتُهُمْ وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُوْنَ ۝ وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ
عذرخواستن ایشان ونه ایشان درمعرض عتاب آرند ایشانرا وبحقیقت بیان کردیم برای مردم
فِيْ هٰذَا الْقُرْاٰنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ ۭ وَلَىِٕنْ جِئْتَهُمْ بِاٰيَةٍ
در این قران از هر داستانی وهرآینه اگر آری بایشان معجزه را
لَّيَقُوْلَنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا مُبْطِلُوْنَ
گویند انانکه کافر شدند نه اید شما مگر باطل کنندگان

ع ۷ للعصر

صف

صف

عشر ۶

كَذٰلِكَ يَطْبَعُ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوْبِ الَّذِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ ۝ فَاصْبِرْ
همچنان مهر نهد خدای بردلهای انانکه نمیدانند پس شکیبائی
اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَّلَا يَسْتَخِفَّنَّكَ الَّذِيْنَ لَا يُوْقِنُوْنَ ۝
بدرستی که وعدهٔ خدای نصرة درست است وهرآینه که باعث نشوند ترا برخفت انانکه باخبره یقین ندارند

غرثلث آیات قوله ولوان ما فی الارض الی
ایات یختلف بیهما وکلها ۱۸ حرفا

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

الٓمّٓرٰ ۚ تِلْكَ اٰيٰتُ الْكِتٰبِ الْحَكِيْمِ ۙ هُدًى
الف لام را تلك آیات کتاب باحکمت است حال انکه راه نمونی
وَّرَحْمَةً لِّلْمُحْسِنِيْنَ ۙ الَّذِيْنَ يُقِيْمُوْنَ الصَّلٰوةَ وَ
ومژده نیکوکاران را انانکه بپای میدارند نماز را
يُؤْتُوْنَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ يُوْقِنُوْنَ ۝
ومیدهند زکوة را وایشان بآن جهان ایشان درکانند
اُولٰٓئِكَ عَلٰى هُدًى مِّنْ رَّبِّهِمْ ۗ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ۝
انان براه راستند از پروردگار ایشان وایشان ایشانند رستگاران
وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَّشْتَرِيْ لَهْوَ الْحَدِيْثِ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيْلِ
واز مردمان کسی که بدل میگیرد بقران ابا لیل سخن را جون قصص اعاجم تا گمراه کند ازدین
اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۖ وَّيَتَّخِذَهَا هُزُوًا ۭ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِيْنٌ ۝
خدای نه دانشی ومیگیرد آن سبیل را مسخره انان مرایشانرا است عذابی خوار کننده
وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِ اٰيٰتُنَا وَلّٰى مُسْتَكْبِرًا كَاَنْ لَّمْ
وچون خوانند برو آیتهای ما اعراض کند حال انکه تکبر نماینده است کویی که
يَسْمَعْهَا كَاَنَّ فِيْٓ اُذُنَيْهِ وَقْرًا ۚ فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ اَلِيْمٍ
نشنود انرا کویی که در کوشهای او ست کرانی پس مژده ده او را بعذابی دردناك

بغیر علم قد قبل وقف لمن قرأ ویجذ بالرفع والاحسن الوصل لانه عطف علی یشتری

ع ۱۱

عشر ۱۰

ع ۸

احکمش یابنی ۲

اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَهُمْ جَنّٰتُ النَّعِيْمِ ۝
بدرستی که انانکه ایمان اوردند وکردند کارهای نیکو مرایشانرا است بوستانهای ناز
خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ۭ وَعْدَ اللّٰهِ حَقًّا ۭ وَهُوَ
حال انکه جاویدند باشند درآن وعدهٔ خدای وعدهٔ درست وار بی تناقض درست کار وهوالعزیز
خَلَقَ السَّمٰوٰتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا وَاَلْقٰى فِي الْاَرْضِ
بیافرید اسمانهارا بی ستونهایی می بینید شما ان اسمانهارا وافکند درزمین
رَوَاسِيَ اَنْ تَمِيْدَ بِكُمْ وَبَثَّ فِيْهَا مِنْ كُلِّ دَآبَّةٍ ۭ
کوهها برای عدم ارادة الله مضطرب کردانند شما وپراکند درآن زمین از هر جنبنده
وَاَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَاَنْۢبَتْنَا فِيْهَا مِنْ كُلِّ
وفرو فرستادیم از اسمان ابی پس رویانیدیم درآن از هر
زَوْجٍ كَرِيْمٍ ۝ هٰذَا خَلْقُ اللّٰهِ فَاَرُوْنِيْ مَاذَا خَلَقَ
صنفی با خواص پسندیده جفتی این افریدهٔ خدایست پس بنمایید بمن که چه چیز افریده اند
الَّذِيْنَ مِنْ دُوْنِهٖ ۭ بَلِ الظّٰلِمُوْنَ فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ۝
انانکه از غیر او اند نه که ستمکاران در کمراهی اند هویدا
وَلَقَدْ اٰتَيْنَا لُقْمٰنَ الْحِكْمَةَ اَنِ اشْكُرْ لِلّٰهِ ۭ وَمَنْ يَّشْكُرْ
وبحقیقت دادیم لقمانرا دانش باعیان موجودات وعمل بآنچه شکر لوی خدایرا وهرکه
فَاِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهٖ ۚ وَمَنْ كَفَرَ فَاِنَّ اللّٰهَ غَنِيٌّ حَمِيْدٌ ۝
پس بدرستی که شکر کند برای خود وهرکه ناسپاسی نماید پس بدرستی که خدای بی نیازست ستوده
وَاِذْ قَالَ لُقْمٰنُ لِابْنِهٖ وَهُوَ يَعِظُهٗ يٰبُنَيَّ لَا تُشْرِكْ
وبادان چون گفت لقمان مر پسر خودرا وحال انکه او پند میداد ای پسرك من شرك میار
بِاللّٰهِ ۭ اِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيْمٌ ۝ وَوَصَّيْنَا الْاِنْسَانَ
بخدای بدرستی که شرك هرآینه ستمی بزرگست آنچه اشرف را باخس برابر کرده ووصیت کردیم ادمی را
بِوَالِدَيْهِ ۚ حَمَلَتْهُ اُمُّهٗ وَهْنًا عَلٰى وَهْنٍ وَّفِصٰلُهٗ
بپدر ومادر او برداشت اورا مادر او حال انکه ضعیف میشد بر ضعفی بجهت زایل شدن حمل واز شیر باز کردن او
فِيْ عَامَيْنِ اَنِ اشْكُرْ لِيْ وَلِوَالِدَيْكَ ۭ
در دو سال که سپاس داری برای من وبرای پدر ومادر تو باجزاء منت

وَاِنْ جَاهَدٰكَ عَلٰٓى اَنْ تُشْرِكَ بِىْ مَا لَيْسَ
واگر تکلیف نمایند ترا برانکه شریك گردانی بامن انرا که نیست
لَكَ بِهٖ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبْهُمَا فِى الدُّنْيَا
ترا بحال ان هیچ دانشی پس فرمان مبر ایشانرا وصحبت دار با ایشان درین جهان
مَعْرُوْفًا وَّاتَّبِعْ سَبِيْلَ مَنْ اَنَابَ اِلَىَّ ثُمَّ
مصاحبتی بروجه شرع وعقل ومتابعت نمای راه انکس که بازگشت سوی حکم من پس
اِلَىَّ مَرْجِعُكُمْ فَاُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ
باجزاء منست بازگشتن شما پس بیاگاهانم شمارا بانچه هستید که میکنید
يٰبُنَىَّ اِنَّهَآ اِنْ تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ
ای پسرك من بدرستی که خصلت یاشه اگر باشد بوزن یك دانه از سپندان
فَتَكُنْ فِىْ صَخْرَةٍ اَوْ فِى السَّمٰوٰتِ اَوْ فِى الْاَرْضِ
پس باشد در جوف سنگی سخت یا در اسمانها یا در زمین
يَاْتِ بِهَا اللّٰهُ اِنَّ اللّٰهَ
اورد انرا دانش خدای بدرستی که خدای نافذ العلم است آگاه بهمه چیز
يٰبُنَىَّ اَقِمِ الصَّلٰوةَ وَاْمُرْ بِالْمَعْرُوْفِ وَانْهَ عَنِ
ای پسرك من بپای دار نمازرا وفرمای بکردنی وبازدار از
الْمُنْكَرِ وَاصْبِرْ عَلٰى مَآ اَصَابَكَ اِنَّ ذٰلِكَ مِنْ عَزْمِ
نا کردنی وصبر نمای بران شدایدی که رسد ترا بدرستی انچه گفتیم ازواجبات
الْاُمُوْرِ وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ
کارهاست ومایل مگردان رخسار خودرا برای مردم ومرو
فِى الْاَرْضِ مَرَحًا اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ
در زمین بانشاط بدرستی که خدای دوست ندارد هیچ مرخ امنده
فَخُوْرٍ وَاقْصِدْ فِىْ مَشْيِكَ وَاغْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ
فخر نماینده گا ومتوسط الحال باش بتطویل ورعنا در رفتن تو ونقصان کن در گفتار چیزی از آواز تو
اِنَّ اَنْكَرَ الْاَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيْرِ
بدرستی که نامناسب ترین اوازها هرانیه آواز دراز گوشانست

ادج ک ص ش

يَا بُنَىَّ ج

ولا تصاعر خدك ج

ع ۱۱

اَلَمْ تَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا
ایا ندانستند که خدای رام گردانید برای شما هرانچه در اسمانهاست وانچه
فِى الْاَرْضِ وَاَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعَمَهٗ ظَاهِرَةً وَّبَاطِنَةً ط
در زمین است وتمام گردانید بر شما نعمت پیدا ونهانرا
وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُّجَادِلُ فِى اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَّلَا هُدًى
واز مردمانست کسی که مخاصمت مینماید در کار دین خدای بی دانش وبی راه راست
وَّلَا كِتٰبٍ مُّنِيْرٍ وَاِذَا قِيْلَ لَهُمُ اتَّبِعُوْا مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ
یعنی دلیل سمعی وبیّن گویند مرایشانرا متابعت نمایید انرا که فرو فرستاد خدای
قَالُوْا بَلْ نَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ اٰبَآءَنَا ط اَوَلَوْ كَانَ
گویند نه که متابعت نمائیم انرا که یافتیم بران اعتقاد پدران خود را ایا متابعت نمایند والرچه
الشَّيْطٰنُ يَدْعُوْهُمْ اِلٰى عَذَابِ السَّعِيْرِ وَمَنْ يُّسْلِمْ وَجْهَهٗ
دیو گه خواند ایشانرا سوی عذاب اتش افروخته ومرکه منقاد گرداند
اِلَى اللّٰهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقٰى ط وَاِلَى
با خدای وحال انکه او نیکوکار بود بتحقیق تمسك نمود به بند استوارتر وبا
اللّٰهِ عَاقِبَةُ الْاُمُوْرِ وَمَنْ كَفَرَ فَلَا يَحْزُنْكَ كُفْرُهٗ ط اِلَيْنَا
خداست خاتمه کارها وهرکه کافر شود پس باید که اندوهگین نکند ترا ناگرویدن او باجزا باز
مَرْجِعُهُمْ فَنُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوْا ط اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌ
گشتن ایشان پس بیاگاهانیم ایشانرا بانچه کرده باشند بدرستی که خدای داناست بانچه در
بِذَاتِ الصُّدُوْرِ نُمَتِّعُهُمْ قَلِيْلًا ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ اِلٰى عَذَابٍ غَلِيْظٍ وَلَئِنْ
سینها برخورداری دهیم برخورداری اندك ایشانرا پس ناچار داریم ایشانرا سوی عذابی سخت وهرانیه اگر
سَاَلْتَهُمْ مَّنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ لَيَقُوْلُنَّ اللّٰهُ ط قُلِ
برسی ایشانرا که کدام کس بیافرید آسمانهارا وزمین را هرانیه گویند آفریدگار خدای بگو
الْحَمْدُ لِلّٰهِ ط بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ
سپاس خدایراست نه که بیشتر ایشان نمیدانند
لِلّٰهِ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ط اِنَّ اللّٰهَ هُوَ
مر خدایراست انچه در اسمانهاست وانچه در زمین است بدرستی که خدای اوست بی نیازستوده

د ک ص ش

عشر ۲

عب

وَلَوْ اَنَّ مَا فِي الْاَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ اَقْلَامٌ وَّالْبَحْرُ يَمُدُّهٗ مِنْ بَعْدِهٖ

واگر انستی که هرانچه درزمین است ازدرخت قلمهاستی وجنبش دریاکه عنصر آب مداد باشد انرا پس از فنا

سَبْعَةُ اَبْحُرٍ مَّا نَفِدَتْ كَلِمٰتُ اللّٰهِ ۭ اِنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ

ازهفت ضعف آن بیرون نشود معلومات خدای بدرستی که خدای غالبست برهمه درست کار درست کننده

مَا خَلْقُكُمْ وَلَا بَعْثُكُمْ اِلَّا كَنَفْسٍ وَّاحِدَةٍ ۭ اِنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌۢ بَصِيْرٌ

نیست آفرینش شما ونه برانگیختن شما مگرچون خلق وبعث یک تن بدرستی که خدای شنوات بینا

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ يُوْلِجُ الَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُوْلِجُ

ایا ندانستی که خدای درمی‌آرد شب را در روز ودر می‌آرد

النَّهَارَ فِي الَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ۚ كُلٌّ

روز را درشب ورام کرده است آفتاب را وماه را هریک از ایشان

يَّجْرِيْٓ اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى وَّاَنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ

میرود تاوقتی معلوم وانکه خدای بانچه میکنید کاهست

ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ وَاَنَّ مَا يَدْعُوْنَ مِنْ

اینچه وصف کردیم ازانکه بقدرت بسبب آنست که خدای اوست معبود باستحقاق میپرستید از غیر او ادعوص

دُوْنِهِ الْبَاطِلُ ۙ وَاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيْرُ

باطلست اصلی ندارد درالهیت فی درجود وانکه خدای اوست بزرگ قدر وبلند مرتبه

اَلَمْ تَرَ اَنَّ الْفُلْكَ تَجْرِيْ فِي الْبَحْرِ بِنِعْمَتِ اللّٰهِ لِيُرِيَكُمْ

ایا ندانستی که کشتی میرود در دریا برحمت واحسان خدای تا بنماید شمارا

مِّنْ اٰيٰتِهٖ ۭ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُوْرٍ

چیزی از دلایل قدرت خود بدرستی دران کار کشتی مرانیه دلایلست مرهر صبر کننده را شکر کننده

وَاِذَا غَشِيَهُمْ مَّوْجٌ كَالظُّلَلِ دَعَوُا اللّٰهَ مُخْلِصِيْنَ

وچون رسد بایشان اضطراب دریا چون سایه‌ها بانها خواندند خدایرا حال انکه خالص کردانندگان

لَهُ الدِّيْنَ ۚ فَلَمَّا نَجّٰىهُمْ اِلَى الْبَرِّ فَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ ۭ

برای او دین واعتقاد را پس چون رهانید ایشانرا سوی خشکی پس از ایشانست متوسط احوال در لغو وایمان

وَمَا يَجْحَدُ بِاٰيٰتِنَآ اِلَّا كُلُّ خَتَّارٍ كَفُوْرٍ

وانکار نمایند ایتهای ما را مگر هر غداری ناسپاس

ان ما مقطوعة بلاخلاف

ع ۴

عشر ۳

بنعمت الله بالتاء

نصف الثمن

يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوْا رَبَّكُمْ وَاخْشَوْا يَوْمًا لَّا يَجْزِيْ

ای مردمان بترسید ازپروردگار شما وعذر کنید ازروزی که نه تواند

وَالِدٌ عَنْ وَّلَدِهٖ ۡ وَلَا مَوْلُوْدٌ هُوَ جَازٍ عَنْ وَّالِدِهٖ

هیچ پدری از فرزند خود چیزی ونه هیچ فرزند صلبی او تواند از پدر خود

شَيْـــًٔا ۭ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا

چیزی از جزا بدرستی که وعده خدای بحشر درست است پس نفریبد شمارا زندگانی این جهان

وَلَا يَغُرَّنَّكُمْ بِاللّٰهِ الْغَرُوْرُ ۝ اِنَّ اللّٰهَ عِنْدَهٗ

ونفریبد شمارا بخدای شیطان فریبنده بدرستی که خدای نزد اوست

عِلْمُ السَّاعَةِ ۚ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ ۚ وَيَعْلَمُ مَا فِي

دانش وقت قیامت وفرو میفرستد باران را ومیداند حال

الْاَرْحَامِ ۭ وَمَا تَدْرِيْ نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا ۭ وَمَا

جایگاه فرزندانست از شکم مادر ونمیداند هیچ تنی که چه چیز خواهد کرد فردا و

تَدْرِيْ نَفْسٌۢ بِاَيِّ اَرْضٍ تَمُوْتُ ۭ اِنَّ اللّٰهَ

نداند هیچ تنی که بکدام زمین میرد بدرستی که خدای دانست اکاه همه چیز

بالسجدة

والطور

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

الٓمّٓ ۝ تَنْزِيْلُ الْكِتٰبِ لَا رَيْبَ فِيْهِ مِنْ رَّبِّ الْعٰلَمِيْنَ ۭ

الم فرو فرستادن کتاب که شك نیست دران ازپروردگار جهانیانست

اَمْ يَقُوْلُوْنَ افْتَرٰىهُ ۚ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّكَ لِتُنْذِرَ

یا نه میگویند بدروغ فرا بافت انرا نه انست که ایشان درست وثابتست از پروردگار تو تا بیم نمائی

قَوْمًا مَّآ اَتٰىهُمْ مِّنْ نَّذِيْرٍ مِّنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُوْنَ

گروهی را که نیامد بایشان هیچ بیم کننده پیش از تو که زمان فترت بود تا مگر ایشان راه یابند

الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا

معبود بحق آنست که آفرید آسمانها وزمین را وآنچه میان هردو

فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ ۖ مَا لَكُمْ

در مدت شش روز پس مستولی شد بر عرش بتدبیر وتقدیر نیست شما را

مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا شَفِيعٍ ۖ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ

از غیر او هیچ دوستی ونه هیچ شفاعت خواهی ایا پس پند نمیگیرید

يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَآءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ يَعْرُجُ إِلَيْهِ

تدبیر فرماید کارها را از آسمان تا زمین پس رجوع مینماید بطریق عروج

فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ

در روزی که هست مقدار آن از غایة لاتناهی هزار سال ازانچه میشمارید

ذٰلِكَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الرَّحِيمُ

آنالله که دانندهٔ نهان وحاضرست بی شمار مهربان

الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنْسَانِ

آنکس که نیکو گردانید هرچیزی را که آفرید آنرا وآغاز فرمود آفرینش آدمی را

مِنْ طِينٍ ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ مَآءٍ مَهِينٍ

از گل پس ایجاد فرمود فرزندان از خلاصه از آبی حقیر

ثُمَّ سَوّٰىهُ وَنَفَخَ فِيهِ مِنْ رُوحِهِ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ

پس تمام خلق گردانید اورا ودر دمید در وی از جانب خود وپدید کرد برای شما شنوایی

وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ ۖ قَلِيلًا مَا تَشْكُرُونَ وَقَالُوٓا أَإِذَا

وبینایها ودلها اندکی شکر نمیکنید وگفتند منکران ایا چون

ضَلَلْنَا فِي الْأَرْضِ أَإِنَّا لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ ۖ بَلْ هُمْ

غایب شویم ما در زمین ایا بدستی که ما در آفرینش نوییم نه که ایشان

بِلِقَآءِ رَبِّهِمْ كَافِرُونَ قُلْ يَتَوَفّٰىكُمْ مَلَكُ الْمَوْتِ

بلقاء پروردگار ایشان کافرند بگوای محمد قبض روح فرماید شما را فرشتهٔ مرگ

الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ إِلٰى رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ

که موکل است بقبض ارواح شما پس باجزاء پروردگار شما بازگردانند شما را

وَلَوْ تَرٰى إِذِ الْمُجْرِمُونَ نَاكِسُوا رُءُوسِهِمْ عِنْدَ

والو دیدی ان وقت را که گناهکاران را نگونسار گردانیده باشند سرهای ایشان را نزد

رَبِّهِمْ ۖ رَبَّنَا أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَارْجِعْنَا نَعْمَلْ

پروردگار ایشان گویند ای پروردگار ما شنیدیم انچه ندانستیم وشنیدن ان دلیل بود غافل بودیم پس باز گردان ما را باین دنیا تا کنیم کار نیکو

صَالِحًا إِنَّا مُوقِنُونَ وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ

بدستی ما دانسته ایم ان کار را که مثل بودیم الرخواستی که بدهیم هر نفسی را

هُدٰىهَا وَلٰكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ

راه راست او ولیکن واجب شد این گفتار ازمن که هرآینه پر کردانم دوزخ را

مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ فَذُوقُوا بِمَا نَسِيتُمْ

از پری وادمی همه پس بچشید عذاب را بسبب انکه فراموش کردید

لِقَآءَ يَوْمِكُمْ هٰذَا إِنَّا نَسِينَاكُمْ وَذُوقُوا

فراموشی دیدار روز شما را این روز بدستی ما جزاء فراموشی دادیم شما را وبچشید

عَذَابَ الْخُلْدِ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا

عذاب جاودانه بسبب انچه بودید میکردید بدستی ایمان میارید بایتهای ما

الَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا وَ

انانکه چون پند دهند ایشان را بان بروی درافتند سجده کنان باشند

سَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ

وبپاکی یاد کنند پروردگار خود را بستایش وایشان تکبر نمینمایند

تَتَجَافٰى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ

دوری میگزینند پهلوهای ایشان از بسترها میخوانند پروردگار خود را

خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنٰهُمْ يُنْفِقُونَ فَلَا

برای خوف عذاب وطمع ثواب وازانچه روزی دادیم ایشان را نفقه میکنند پس

تَعْلَمُ نَفْسٌ مَا أُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ

ندانند هیچ تن انرا که نهان کرده اند برای ایشان ازانچه روشنی

أَعْيُنٍ جَزَآءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

چشمها جزاء بدانچه بودند میکردند

أَفَمَنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ فَاسِقًا ۚ لَا يَسْتَوُونَ ۝
ایا پس آنکه هست مومن چون آنکس بود که هست فاسق یکسان نباشند
أَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ
اما انانکه ایمان آوردند وکردند کارهای نیکو پس مرایشانراست
جَنَّاتُ الْمَأْوَىٰ نُزُلًا بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ وَ
بوستانهای جای فرود حال آنکه ما حاضر کردیم ببسبب آنچه بودند که میکردند و
أَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا فَمَأْوَاهُمُ النَّارُ ۖ كُلَّمَا أَرَادُوا
اما انانکه فاسقند پس جای ایشان آتش است هرگاه که خواهند
أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا أُعِيدُوا فِيهَا وَقِيلَ لَهُمْ
که بیرون آیند ازان بازگردانند ایشانرا دران وگویند مرایشانرا
ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ
بچشید عذاب آتشی که بودید مبالغه ان عذابرا باور نمی داشتید
وَلَنُذِيقَنَّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَدْنَىٰ دُونَ الْعَذَابِ
ومرایشانرا بچشانیم ایشانرا از عذاب نزدیکتر چون قتل وقحط بیش از عذاب
الْأَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ۝ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ
بزرگتر در آخرت تا مگر ایشان بازگردند از معاصی ولیت ستمکارتر ازانکه پند داده شود
بِآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا ۚ إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنْتَقِمُونَ
بایتهای پروردگار او پس اعراض کند ازان بدرستی که ما از گناهکاران کینه کشنده ایم
وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَلَا تَكُنْ فِي مِرْيَةٍ مِنْ لِقَائِهِ
وبحقیقت دادیم ما موسیرا توریه پس مباش درگمان از دیدن مثل آن
وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِبَنِي إِسْرَائِيلَ وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أَئِمَّةً يَهْدُونَ
وگردانیدیم آنرا راه نمونه مر پسران یعقوبرا وگردانیدیم ازایشان پیشوایانی که راه مینمایند
بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا ۖ وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ ۝ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ
بفرمان ما انگاه که صبر نمودند و بودند که بتکالیف و بلاها بایمان بودند بدرستی که پروردگار تو او
يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۝
حکم کند میان ایشان روز قیامت درانچه بودند دران خلاف میکردند

أَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْقُرُونِ
ایا راه ننمود مرایشانرا که بسیار هلاک کردیم پیش ازایشان از گروهان
يَمْشُونَ فِي مَسَاكِنِهِمْ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ ۖ أَفَلَا
میروند هنگام تجارت این کفار قریش در سرکهای ایشان بدرستی که در آنچه یاد کردیم هرآینه دلالتهاست پس
يَسْمَعُونَ ۝ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَسُوقُ الْمَاءَ إِلَى الْأَرْضِ الْجُرُزِ
نمیشنوید ایا ندیدند که ما میرانیم آب ابر سوی زمین بی نبات
فَنُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا تَأْكُلُ مِنْهُ أَنْعَامُهُمْ وَأَنْفُسُهُمْ ۖ أَفَلَا
پس بیرون آریم ببب ان کشت را که بخورد ازان چارپایان ایشان وخودشان پس ایا
يُبْصِرُونَ ۝ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْفَتْحُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ
نمی بینند ویگویند کی وقت خواهد بود این حکم بعذاب ما اگر هستید راست گویان
قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِيمَانُهُمْ وَلَا هُمْ
بگو روز حکم میان خلایق سود ندارد انانرا که کافر شدند ایمان آوردن ایشان و نه ایشانرا
يُنْظَرُونَ ۝ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَانْتَظِرْ إِنَّهُمْ مُنْتَظِرُونَ
مهلت دهند پس اعراض کن از کفار ایشان و منتظر وعده باش که ایشان منتظرند وعده

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ
ای پیغمبر ملازمت نمای وبیباکی از خدای و فرمان مبر کافرانرا
وَالْمُنَافِقِينَ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ
ومنافقانرا بدرستی خدای هست دانا درست کار
وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا
ومتابعت کن انرا که وحی فرستاده اند سوی تو از پروردگار تو بدرستی که خدای هست بانچه میکنید آگاه

وَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ ؕ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَكِيْلًا ۝ مَا جَعَلَ اللّٰهُ
واعتماد نمای درکارها برخدای وبسنده است خدای بکارگذاری بدید نکرد خدای
لِرَجُلٍ مِّنْ قَلْبَيْنِ فِيْ جَوْفِهٖ ۚ وَمَا جَعَلَ اَزْوَاجَكُمُ
برای هیچ مرد هیچ دو دل دراندرون او ونکرداند زنان شمارا
اللّٰٓـِٔيْ تُظٰهِرُوْنَ مِنْهُنَّ اُمَّهٰتِكُمْ ۚ وَمَا جَعَلَ
که بدیشان مانند دوگی میکنید ازیشان مادران شما ونکرداند
اَدْعِيَآءَكُمْ اَبْنَآءَكُمْ ؕ ذٰلِكُمْ قَوْلُكُمْ بِاَفْوَاهِكُمْ ؕ
پسرخواندگان شمارا پسران شما ان پسرخواندگی گفتار شماست بدهنهای شما
وَاللّٰهُ يَقُوْلُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيْلَ ۝ اُدْعُوْهُمْ
وخدای میگوید صواب را واوراه مینماید براه دین حق نسبة ده ایشانرا
لِاٰبَآئِهِمْ هُوَ اَقْسَطُ عِنْدَ اللّٰهِ ۚ فَاِنْ لَّمْ تَعْلَمُوْٓا اٰبَآءَهُمْ
بپدران ایشان ارخواندن ان اقرب بعدالت نزد خدای پس اگر ندانید پدران ایشانرا
فَاِخْوَانُكُمْ فِي الدِّيْنِ وَمَوَالِيْكُمْ ؕ وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ
پس ایشان برادران شما اندر دین ودوستان شما ونیست برشما
جُنَاحٌ فِيْمَآ اَخْطَاْتُمْ بِهٖ ۙ وَلٰكِنْ مَّا تَعَمَّدَتْ
هیچ بزه درانچه لغزیده باشید ولیکن بزه درانست که قصد نمود
قُلُوْبُكُمْ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا
بگنشتاران دلهای شما ونست خدای آمرزگار مهربان
اَلنَّبِيُّ اَوْلٰى بِالْمُؤْمِنِيْنَ مِنْ اَنْفُسِهِمْ ۚ وَاَزْوَاجُهٗٓ اُمَّهٰتُهُمْ ؕ
پیغمبر سزاوارتر بدرنگاه داشتن جانهای او بمومنان از تنهای ایشان وزنان او بمنزلت مادران ایشانند
وَاُولُوا الْاَرْحَامِ بَعْضُهُمْ اَوْلٰى بِبَعْضٍ فِيْ كِتٰبِ اللّٰهِ
وخداوندان قرابتها بهری ازیشان سزاوارترند درمیراث بهری درحکم خدای در قران
مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُهٰجِرِيْنَ اِلَّآ اَنْ تَفْعَلُوْٓا اِلٰٓى اَوْلِيٰٓئِكُمْ
از مومنان ومهاجران از مکه بمدینه مگر انکه نکویی کنید با دوستان شما
مَّعْرُوْفًا ؕ كَانَ ذٰلِكَ فِي الْكِتٰبِ مَسْطُوْرًا
وصیتی ست ان حکم اولویت اقارب بارث در لوح محفوظ نبشته

اللّٰٓـِٔي بالهمزة في الحالين بعد اللّٰاي كالياء المكسورة في الوصل ج ه ج خطا ولهم في الحالين وجهان المد والقصر اللاى في الحالين ه ج

تظاهرون ز ج ش تظاهرون

النبيُّ وَاولى ا

وَاِذْ اَخَذْنَا مِنَ النَّبِيّٖنَ مِيْثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَ
وبادکن چون گرفتیم از پیغمبران عهد ایشانرا بتبلیغ وخاصه ازتو
مِنْ نُّوْحٍ وَّاِبْرٰهِيْمَ وَمُوْسٰى وَعِيْسَى ابْنِ
واز نوح وابرهیم وموسی وعیسی پسر
مَرْيَمَ ۪ وَاَخَذْنَا مِنْهُمْ مِّيْثَاقًا غَلِيْظًا ۙ ۝
مریم وگرفتیم ازیشان بسبب ان عهدی عظیم
لِّيَسْـَٔلَ الصّٰدِقِيْنَ عَنْ صِدْقِهِمْ ۚ وَ
تا بپرسد خدای راست گردانندگان عهد را که ایشانرا دادند ازان راست گردانیدن ایشان برای الزام حجة
اَعَدَّ لِلْكٰفِرِيْنَ عَذَابًا اَلِيْمًا ۝
وساخته است برای کافران عذابی دردناک
يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اذْكُرُوْا نِعْمَةَ اللّٰهِ
ای انکسان که ایمان اوردید یادکنید نیکوئی خدایرا
عَلَيْكُمْ اِذْ جَآءَتْكُمْ جُنُوْدٌ فَاَرْسَلْنَا
برشما دران وقت که امد بشما روز اخزت بموسم لشکرهایی بروز خندق پس فرستادیم
عَلَيْهِمْ رِيْحًا وَّجُنُوْدًا لَّمْ تَرَوْهَا ؕ وَكَانَ
برایشان بادصبا ولشکرهایی که ندیدند انرا یعنی ملایکه ونست
اللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرًا ۚ اِذْ جَآءُوْكُمْ مِّنْ
خدای بانچه میکنید بینا چون امدند بشما از
فَوْقِكُمْ وَمِنْ اَسْفَلَ مِنْكُمْ وَاِذْ
بالای شما ازقبل مشرق واز فرودتر ازورای شما ازقبل مغرب وچون
زَاغَتِ الْاَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوْبُ الْحَنَاجِرَ
مایل شد ازخیرگی چشمها ورسید از شدت خوف دلها بسرهای کلو
وَتَظُنُّوْنَ بِاللّٰهِ الظُّنُوْنَا ۝ هُنَالِكَ ابْتُلِيَ
وگمان می بردید بخدای گمانهای مختلف دران مقام ازمایش نمودند
الْمُؤْمِنُوْنَ وَزُلْزِلُوْا زِلْزَالًا شَدِيْدًا ۝
مومنان را ومضطرب الحال گردانیدند ایشان اضطرابی سخت

عشرنا

الظنونا في الحالين ا ص
الظنون في الحالين ج ف
وبالف في الوقف وبلا الف
في الوصل دع ر

وَاِذْ يَقُولُ الْمُنٰفِقُونَ وَالَّذِينَ فِى قُلُوبِهِمْ
وچون میگفتند منافقان وانانکه در دلهای ایشان است
مَّرَضٌ مَّا وَعَدَنَا اللّٰهُ وَرَسُولُهُ اِلَّا غُرُورًا
نکی وعده نداد ما را خدای وپیغمبر او مگر فریب
وَاِذْ قَالَتْ طَّآئِفَةٌ مِّنْهُمْ يٰٓاَهْلَ يَثْرِبَ لَا
وچون گفتند گروهی ازایشان ای اهل مدینه
مُقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوا ۚ وَيَسْتَاْذِنُ فَرِيقٌ
هیچ اقامت نیست مر شما را درحرب پس بازگردید بامدینه ودستوری میخواست گروهی
مِّنْهُمُ النَّبِىَّ يَقُولُونَ اِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ ۛ وَمَا
ازایشان پیغمبر میگفتند بدرستی که خانهاء ما درمعرض خلالست ونیست
هِىَ بِعَوْرَةٍ اِنْ يُّرِيدُونَ اِلَّا فِرَارًا
ان بیوت عورة خلل نمیخواهند مگر گریختن از حرب
وَلَوْ دُخِلَتْ عَلَيْهِمْ مِّنْ اَقْطَارِهَا ثُمَّ
والر درامده شدی برایشان از نواحی مدینه پس
سُئِلُوا الْفِتْنَةَ لَاٰتَوْهَا وَمَا تَلَبَّثُوا بِهَآ
خواستندی ازایشان ارتداد را هرآینه امدندی بسوی ردت ودر موقف نداشتندی ان ردت را
اِلَّا يَسِيرًا ۞ وَلَقَدْ كَانُوا عَاهَدُوا
مگر اندك زمان که در سوال وجواب الله وبحقیقة بودند که عهد کردند
اللّٰهَ مِنْ قَبْلُ لَا يُوَلُّونَ الْاَدْبَارَ ۚ
با خدای از این پیش که منهزم نشوند در هیچ حرب
وَكَانَ عَهْدُ اللّٰهِ مَسْـُٔولًا ۞ قُلْ لَّنْ
ومست عهد خدای پرسیده بلو مگر
يَّنْفَعَكُمُ الْفِرَارُ اِنْ فَرَرْتُمْ مِّنَ الْمَوْتِ
سود نکند شما را گریختن اگر گریزید از مردن
اَوِ الْقَتْلِ وَاِذًا لَّا تُمَتَّعُونَ اِلَّا قَلِيلًا
یا کشتن وانگاه که مثل سود دارد برخورداری اندکی

ادج ۷ ص ش

قُلْ مَنْ ذَا الَّذِى يَعْصِمُكُمْ مِّنَ اللّٰهِ اِنْ اَرَادَ
بگو کیست آنکه نگاه دارد شما را از قدرت وحکم خدای اگر خواهد
بِكُمْ سُوٓءًا اَوْ اَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً ۗ وَلَا يَجِدُونَ
بدی یا خواهد بشما بخشایشی ویابند
لَهُمْ مِّنْ دُونِ اللّٰهِ وَلِيًّا وَّلَا نَصِيرًا ۞ قَدْ يَعْلَمُ
برای ایشان ازغیر خدای هیچ دوستی ونه یاری دهنده بحقیقت میداند
اللّٰهُ الْمُعَوِّقِينَ مِنْكُمْ وَالْقَآئِلِينَ لِاِخْوَانِهِمْ
خدای مانعان جهاد را ازشما وگویندگان مر برادران ایشان را
هَلُمَّ اِلَيْنَا ۚ وَلَا يَاْتُونَ الْبَاْسَ اِلَّا قَلِيلًا ۞ اَشِحَّةً
بزدیك ما آرید وحاضر نمیایند بحرب مگر زمانی اندك حال آنکه بخیلان
عَلَيْكُمْ ۖ فَاِذَا جَآءَ الْخَوْفُ رَاَيْتَهُمْ يَنْظُرُونَ اِلَيْكَ
بر شما اظهار کنند پس چون آید هنگام ترس بینی تو ایشان را مینگرند سوی تو
تَدُورُ اَعْيُنُهُمْ كَالَّذِى يُغْشٰى عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ ۚ فَاِذَا
میگردد چشمهای ایشان چون آنکس بیهوش بود از سکرات مردن پس چون
ذَهَبَ الْخَوْفُ سَلَقُوكُمْ بِاَلْسِنَةٍ حِدَادٍ اَشِحَّةً عَلَى
زایل شود ترس قتال ایذا نمایند شما را بزبانها حال آنکه بخیلانند بر
الْخَيْرِ ۭ اُولٰٓئِكَ لَمْ يُؤْمِنُوا فَاَحْبَطَ اللّٰهُ اَعْمَالَهُمْ ۭ
غنیمت تا از ایشان فوت نشود انانکه ایمان ندارند درحقیقت پس باطل گردانید خدای جهاد ظاهر ایشان را
وَكَانَ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيرًا ۞ يَحْسَبُونَ الْاَحْزَابَ
ومست آن احتیاط برقدرت خدای آسان میپندارند ان منافقان لشکرهای کفار را
لَمْ يَذْهَبُوا ۚ وَاِنْ يَّاْتِ الْاَحْزَابُ يَوَدُّوا لَوْ اَنَّهُمْ
نرفته بهزیمت واگر باز ایند ان لشکرها آرزو خواهند منافقان که کاش ان بودی
بَادُونَ فِى الْاَعْرَابِ يَسْـَٔلُونَ عَنْ اَنْۢبَآئِكُمْ ۭ
بادیه نشین بودندی درمیان اعراب پرسیدندی از اخبار شما
وَلَوْ كَانُوا فِيكُمْ مَّا قَاتَلُوٓا اِلَّا قَلِيلًا ۞
واگر بودندی درمیان شما قتال نکردندی مگر اندکی از قتال

يَسْـَٔلُونَ ...

ع ۷ عشر ۲

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ
بحقیقت هست شمارا درو وجود پیغمبر خدای متابعتی خوش نیکو
لِمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ
مر آنرا که هست امیدوار او را از خدای و روز بازپسین و یاد آورد
اللَّهَ كَثِيرًا ۞ وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ
خدایرا بسیاری و چون دیدند مومنان چند مجتمع کافررا
قَالُوا هَٰذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ
گفتند این آنست که وعده داد ما را خدای و پیغمبر او و راست گفت
اللَّهُ وَرَسُولُهُ ۖ وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا
خدای و پیغمبر او و نیفزود ایشانرا مگر باور داشت مواعید خدای و کردن نهادن احکام
مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ
از مومنانند مردانی که راست گردانیدند آنرا که عهد بستند با خدای
عَلَيْهِ ۖ فَمِنْهُمْ مَنْ قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ
بر آن از ثبات برقرار یا شهید شوند پس از ایشانست که در رساند خود را بوصول بدرجه شهادت و از ایشانست کسی که چشم میدارد این حال را
وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا ۞ لِيَجْزِيَ اللَّهُ الصَّادِقِينَ
و تغییر نکردند هیچ دو طایفه تغییر کردنی تا جزا دهد خدای راست کاران را
بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبَ الْمُنَافِقِينَ إِنْ شَاءَ أَوْ
براستی ایشان و عذاب فرماید منافقان را اگر خواهد ۞ یا
يَتُوبَ عَلَيْهِمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا
توبه دهد ایشانرا بدرستی که خدای هست آمرزگار مهربان
وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوا
و باز گردانید خدای آنانرا که کافرند با ان خشم ایشان که داشتند حال آنکه نیافتند
خَيْرًا ۚ وَكَفَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ
هیچ مرادی را و کفایت گردانید خدای مومنانرا
الْقِتَالَ ۚ وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيزًا ۞
کار کشتن و هست خدای توانا غالب بر چیزی

وَأَنْزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوهُمْ مِنْ أَهْلِ
و فرود آورد آنانرا که مدد کردند کافرقریش را از اهل دین
الْكِتَابِ مِنْ صَيَاصِيهِمْ وَقَذَفَ فِي
قریظه و نضیر از حصنهای ایشان و افکند در
قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ فَرِيقًا تَقْتُلُونَ وَ
دلهای ایشان ترس ۞ گروهی را میکشتند و
تَأْسِرُونَ فَرِيقًا ۖ وَأَوْرَثَكُمْ أَرْضَهُمْ
دست گیر میکردند گروهی را و باقی گذاشت زمین ایشانرا
وَدِيَارَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ وَأَرْضًا لَمْ تَطَئُوهَا ۚ
و سرایهای ایشانرا و مالهای ایشانرا و زمینی را که سلوک نکرده بودید بآن
وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ
و هست خدای بر همه
يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِأَزْوَاجِكَ إِنْ كُنْتُنَّ تُرِدْنَ
ای پیغمبر بگو مر زنان ترا اگر هستید که میخواهید
الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا فَتَعَالَيْنَ أُمَتِّعْكُنَّ
زندگانی این جهانرا و آرایش آنرا پس بیایید تا برخورداری دهم شمارا
وَأُسَرِّحْكُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا ۞ وَإِنْ كُنْتُنَّ
و بگذارم شمارا گذاشتنی نیکو و اگر هستید که میخواهید
تُرِدْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالدَّارَ الْآخِرَةَ فَإِنَّ اللَّهَ
خدایرا و پیغمبر او و سرای بازپسین را پس بدرستی که خدای
أَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنْكُنَّ
ساخته است برای زنان نیکوکار از شما
يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ مَنْ يَأْتِ مِنْكُنَّ بِفَاحِشَةٍ مُبَيِّنَةٍ يُضَاعَفْ
ای زنان پیغمبر هر که آرد از شما کار بغایت تباه هویدا را زیاده گردانیده
لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ ۚ وَكَانَ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا
برای او عذاب را دوبار و هست آن تضعیف بر استغنای خدای آسان

تطئوها بغیرهد

ع ۷

نضعف لها العذاب دو
یضعف لها العذاب ح

عشر ۳

وهرله طاعت دارد از شما سر خدایرا ورسولش وکند کار بایایه تا مزد او
مَرَّتَيْنِ ۖ وَأَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيمًا ۝ يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ لَسْتُنَّ
دوباره وساخته ایم برای او روزی آسان نیکو ای زنان پیغمبر نیستید شما
كَأَحَدٍ مِنَ النِّسَاءِ ۚ إِنِ اتَّقَيْتُنَّ فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي
چون یکی جمع از زنان دیگر اگر پرهیزکاری نمایید پس نرم سخن مگویید که
فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا مَعْرُوفًا ۝ وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا
در دل او بیماری است یعنی شهوت و بگویید گفتاری مشتمل بر شرایط عفت و باوقار باشید و قرار گیرید در خانهای شما و
تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَىٰ وَأَقِمْنَ الصَّلَاةَ وَآتِينَ
زینت ملنید یعنی محاسن اظهار کردن از آنکه پیش از بعثت محمد بودند و در فترت میان پیغامبران و بپای دارید نماز را و بدهید
الزَّكَاةَ وَأَطِعْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۚ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنكُمُ
زکوة را و فرمان برید خدایرا و پیغمبر او بدرستی که میخواهد خدای تا ببرد
الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا ۝ وَاذْكُرْنَ مَا يُتْلَىٰ
کثافت را ای اهل خانه رسول و پاک گرداند شما را از آثام پاک گردانیدنی و یاد کنید
فِي بُيُوتِكُنَّ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا
در خانهای شما از آیتهای خدای و بیان شرایع بدرستی که خدای نافذ بعلم گاه از همه چیزها
إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَانِتِينَ
بدرستی که مردان اقرار کننده بکلمه شهادت و زنان همچنان و مردان تصدیق کننده خدای و رسول را باجمله باید باخلاص و زنان همچنان و مردان نماینده
وَالْقَانِتَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ
طاعت خدای را و زنان همچنان و مردان راستگوی و زنان همچنان و مردان شکیبا نماینده بر طاعت و از معاصی و زنان همچنان
وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّائِمِينَ
و مردان متواضع فرو آرنده بقلب و جوارح و زنان همچنان و مردان صدقه دهنده جهت خدای و فرض و زنان همچنان و مردان روزه دار
وَالصَّائِمَاتِ وَالْحَافِظِينَ فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ
و زنان همچنان و مردان نگاه دارنده آلت نسل خود را از غیر حلال و زنان همچنان و مردان یاد کننده
اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُم مَّغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا
خدای را بسیاری و در جمیع احوال و زنان همچنان ساخته است خدای برای ایشان آمرزشی و مزدی بزرگ

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ
و نشاید مر هیچ مومنرا و نه هیچ زن مومنه را چون حکم فرماید خدای
وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَن يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ ۗ
و پیغمبر او کاری که باشد مر ایشانرا اختیار مخالفت از آن کار ایشان
وَمَن يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُّبِينًا
و هرکه نافرمانی نماید خدای و پیغمبر او را بر تحقیق گمراهی دور از صواب و ظاهر
وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ
و یاد آن چون میگفتی مر آنکس را که انعام فرمود خدای بر او باسلام و تو نیز بدو
عَلَيْهِ أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ وَتُخْفِي
بر او باعتاق و غیران نگاه دار بر تو زن ترا و بترس از خدای و نهان میداشتی
فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ ۖ وَ
در ضمیر خود از رغبت بخواستن او و ازاله خدای اشکارا کننده آنرا و میترسیدی از مردم
اللَّهُ أَحَقُّ أَن تَخْشَاهُ ۖ فَلَمَّا قَضَىٰ زَيْدٌ مِّنْهَا
و خدای سزاوارتر است که بترسی از او پس چون گذارد زید از زن
وَطَرًا زَوَّجْنَاكَهَا لِكَيْلَا يَكُونَ عَلَى
حاجت مر بزنی دادیم ان زن او را تا نباشد
الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي أَزْوَاجِ أَدْعِيَائِهِمْ إِذَا قَضَوْا
مومنان را بزنی و تنگی در خواستن زنان پسرخواندگان ایشانرا چون گذارده باشند
مِنْهُنَّ وَطَرًا ۚ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا ۝
از ایشان حاجت خود را و هست فرمان خدای گذارده در از
مَّا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ
نیست بر پیغمبر هیچ تنگی در آنچه واجب گردانید
اللَّهُ لَهُ ۖ سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِن
خدای برای او دراین باب نکاح طریق موضوع خدایست در میان انبیای که گذشتند
قَبْلُ ۖ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا مَّقْدُورًا ۝
از پیش و هست کار خدای اندازه کرده در وقت خود

الَّذِينَ يُبَلِّغُونَ رِسَالَاتِ اللّٰهِ وَيَخْشَوْنَهُ وَلَا يَخْشَوْنَ

ان پیغمبرانی که میرسانیدند پیغامهای خدایرا وترسند ازو ✱ ونمی ترسند

اَحَدًا اِلَّا اللّٰهَ ؕ وَكَفٰى بِاللّٰهِ حَسِيبًا ۝ مَا كَانَ

از هیچ کس جز خدای وبسنده است خدای شمارنده نیست

اَبَآ اَحَدٍ مِّنْ رِّجَالِكُمْ وَلٰكِنْ رَّسُوْلَ اللّٰهِ

محمد پدر هیچ یکی از مردان ایشان ولیکن هست پیغمبر خدای ✱

وَخَاتَمَ النَّبِيّٖنَ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ۝

واخر کنندهٔ پیغمبران وهست خدای بهمه چیزی دانا ✱

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اذْكُرُوا اللّٰهَ ذِكْرًا كَثِيرًا ۝

ای آنانکه ایمان اوردید یاد دارید خدایرا یاد اوردن بسیار

وَّسَبِّحُوْهُ بُكْرَةً وَّاَصِيلًا ۝ هُوَ الَّذِيْ يُصَلِّيْ عَلَيْكُمْ

وبپاکی یاد کنید او را بامداد واواخر روز او انست که ترحم میفرماید برشما

وَمَلٰٓئِكَتُهٗ لِيُخْرِجَكُمْ مِّنَ الظُّلُمٰتِ

وفرشتگان او نیز آمرزش میخواهند تا بیرون اورد شمارا از تاریکیها ✱ ضلالت

اِلَى النُّوْرِ ؕ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِيْنَ رَحِيمًا ۝ تَحِيَّتُهُمْ

بنور هدایت وهست بمومنان مهربان درود ایشان ✱

يَوْمَ يَلْقَوْنَهٗ سَلٰمٌ ۚ وَاَعَدَّ لَهُمْ اَجْرًا كَرِيمًا ۝

دران روز که رسند بخدای سلام بود برایشان از خدای وملایکه وساخته است برای ایشان مزدی نیکو ✱ نزدیک

يٰٓاَيُّهَا النَّبِيُّ اِنَّآ اَرْسَلْنٰكَ شَاهِدًا وَّمُبَشِّرًا وَّنَذِيرًا ۝ وَّدَاعِيًا

ای پیغمبر بدرستی که ما فرستادیم ترا حال انکه گواه باشی برامت وبشارت دهنده بهشت وبیم نماینده از آتش دوزخ

اِلَى اللّٰهِ بِاِذْنِهٖ وَسِرَاجًا مُّنِيرًا ۝ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِيْنَ بِاَنَّ لَهُمْ

خلایق را بدین خدای بفرمان او وچراغی روشن که ظلمات شبهات را بزداید وبشارت ده مومنانرا بانکه ایشانراست

مِّنَ اللّٰهِ فَضْلًا كَبِيرًا ۝ وَلَا تُطِعِ الْكٰفِرِيْنَ وَالْمُنٰفِقِيْنَ

از خدای بفضلی بسیار زاید بر ثواب ✱ وفرمان مبر کافرانرا ومنافقانرا

وَدَعْ اَذٰىهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ ؕ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَكِيلًا ۝

وترک کن رنجانیدن ایشان واعتماد خدای در ایذاء ایشان برخدای وبسنده است کارسازی

ع ۱۲

النبی وناشبه الواو اوشبه الیآء

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنٰتِ ثُمَّ

ای آنانکه ایمان اوردید چون خواهید بزنی زنان باایمانرا پس

طَلَّقْتُمُوْهُنَّ مِنْ قَبْلِ اَنْ تَمَسُّوْهُنَّ فَمَا

طلاق دهید ایشانرا از پیش که مباشرت نمایید باایشان پس نیست

لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ تَعْتَدُّوْنَهَا ۚ

مرشمارا برایشان هیچ حق عدة که درشمارید ایدانرا

فَمَتِّعُوْهُنَّ وَسَرِّحُوْهُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا ۝ ✱

پس برخورداری دهید ایشانرا وبگذارید ایشانرا گذاشتنی بوجه شرع وعقل

يٰٓاَيُّهَا النَّبِيُّ اِنَّآ اَحْلَلْنَا لَكَ اَزْوَاجَكَ الّٰتِيْٓ

ای پیغمبر بدرستی که ما حلال گردانیدیم برای تو زنان ترا آن زنانی

اٰتَيْتَ اُجُوْرَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ يَمِيْنُكَ مِمَّآ اَفَآءَ

که داده مهرهای ایشانرا وانچه مالک ان شده دست راست تو ازانچه باز گردانیده

اللّٰهُ عَلَيْكَ وَبَنٰتِ عَمِّكَ وَبَنٰتِ عَمّٰتِكَ

خدای بر تو از غنایم وختران عم تو وختران عمه تو

وَبَنٰتِ خَالِكَ وَبَنٰتِ خٰلٰتِكَ الّٰتِيْ هَاجَرْنَ

وختران خال تو وختران خاله تو انانکه سفر کردند

مَعَكَ ۚ وَامْرَاَةً مُّؤْمِنَةً اِنْ وَّهَبَتْ نَفْسَهَا

باتو زنی مسلمانه وزنی باایمانرا واگذاشت تن خودرا

لِلنَّبِيِّ اِنْ اَرَادَ النَّبِيُّ اَنْ يَّسْتَنْكِحَهَا ۗ خَالِصَةً

برای پیغمبر اگر خواهد پیغمبر که درنکاح اورد ان زن را خلوصی وخصوصی

لَّكَ مِنْ دُوْنِ الْمُؤْمِنِيْنَ ؕ قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا

مرترا از جز مومنان بحقیقت دانایم بانچه فریضه گردانیدیم

عَلَيْهِمْ فِيْٓ اَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُمْ لِكَيْلَا

برایشان در نکاح زنان ایشان وانچه مالک ان شده دستهای شما

يَكُوْنَ عَلَيْكَ حَرَجٌ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ

تا نباشد بر تو تنگی در کاردین وهست خدای امرزگار مهربان

للنبیئ بن کالیآء الساکنة اوآء ساکنة ج اراد النبیون بالواو ا

لکیلا موصولة بانفاق

تُرْجِي مَنْ تَشَآءُ مِنْهُنَّ وَتُؤْوِيٓ إِلَيْكَ مَنْ تَشَآءُ ط وَمَنِ
تاخیر کنی بطلاق یا بغربت ازاله خواهی وجای دهی سوی تو ازاله خواهی ومرادا
ابْتَغَيْتَ مِمَّنْ عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ ط ذَٰلِكَ أَدْنَىٰٓ أَنْ تَقَرَّ
یا غیران ازیشان مسالعه بازجویی ازان زنان که دور شده ازیشان پس هیچ نیست بر تو ان سعد نزدیکتر باله روشن شود
أَعْيُنُهُنَّ وَلَا يَحْزَنَّ وَيَرْضَيْنَ بِمَآ ءَاتَيْتَهُنَّ كُلُّهُنَّ ط
چشمهای ایشان واندوهگین نشوند وراضی شوند بانچه دادی تو ایشانرا
وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِى قُلُوبِكُمْ ط وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَلِيمًا
وخدای میداند انزاله در دلهای شماست وهست خدای دانا تاخیر عاینده درعقوبت
لَّا يَحِلُّ لَكَ النِّسَآءُ مِنۢ بَعْدُ وَلَآ أَنْ تَبَدَّلَ بِهِنَّ مِنْ أَزْوَاجٍ وَلَوْ
حلال نباشد ترا زنان پس ازان زنان ونه انکه بدل کنی با ایشان هیچ جماعت اززنان واگر
أَعْجَبَكَ حُسْنُهُنَّ إِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ ط وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ رَّقِيبًا
به شگفت آرد تراملک ایشان مگر انچه مالک ان شده دستهای تو وهست خدای برهر چیزی نگاه بان
يَٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِىِّ إِلَّآ أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ
ای انانکه ایمان اوردید در میایید در خانهای پیغمبر مگر انکه دستوری دهند مر شمارا
إِلَىٰ طَعَامٍ غَيْرَ نَٰظِرِينَ إِنَىٰهُ وَلَٰكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ فَادْخُلُوا فَإِذَا
سوی خوردنی حال انکه منتظر نباشید وقت ادراک ان طعام را ولیکن چون خوانده شمارا پس درایید وچون
طَعِمْتُمْ فَانتَشِرُوا وَلَا مُسْتَـْٔنِسِينَ لِحَدِيثٍ ط إِنَّ ذَٰلِكُمْ كَانَ يُؤْذِى
ازطعام فارغ شوید پس پراکنده شوید ونه حال انکه انس جویید برای سخنی بدرستی که انچه تفتیم هست که میرنجاند
النَّبِىَّ فَيَسْتَحْىِۦ مِنكُمْ وَاللَّهُ لَا يَسْتَحْىِۦ مِنَ الْحَقِّ ط وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ
پیغمبررا پس شرم میدارد از شما وخدای امتناع ننماید ازگفتار صواب وچون خواهیدایشان زنان پیغمبر
مَتَٰعًا فَسْـَٔلُوهُنَّ مِن وَرَآءِ حِجَابٍ ط ذَٰلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ
حاجتی که شمارا بود پس بخواهید از ایشان از پس پرده ان سوال وداد حجاب پاکتر ست برای دلهای شما
وَقُلُوبِهِنَّ ط وَمَا كَانَ لَكُمْ أَن تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَآ أَن
ودلهای ایشان ونسزد مرشمارا که رنجانید پیغمبر خدایرا ونه
تَنكِحُوٓا أَزْوَٰجَهُۥ مِنۢ بَعْدِهِۦٓ أَبَدًا ط إِنَّ ذَٰلِكُمْ كَانَ عِندَ اللَّهِ عَظِيمًا
بزنی خواهید زنان اورا پس ازو هرگز بدرستی که ان ایذا ونکاح هست نزد خدای گناهی بزرگ

ترهزد دج وص

ع ۶

النبیّ یلا کالنساء الساکنة اواءٍ ساکنة

إِن تُبْدُوا شَيْـًٔا أَوْ تُخْفُوهُ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ
اگر اشکارا کنید چیزی را یا پنهان دارید پس بدرستی که خدای هست بهمه چیزی دانا
لَا جُنَاحَ عَلَيْهِنَّ فِىٓ ءَابَآئِهِنَّ وَلَآ أَبْنَآئِهِنَّ وَلَآ إِخْوَٰنِهِنَّ وَلَآ
هیچ بزه نیست بران زنان اگر مخیب نشوند در باب پدران ایشان ونه پسران ایشان ونه برادران ایشان ونه
أَبْنَآءِ إِخْوَٰنِهِنَّ وَلَآ أَبْنَآءِ أَخَوَٰتِهِنَّ وَلَا نِسَآئِهِنَّ وَلَا مَا مَلَكَتْ
پسران برادران ایشان ونه پسران خواهران ایشان ونه زنان ایشان یعنی ونه انچه مالک ان شده
أَيْمَٰنُهُنَّ ج وَاتَّقِينَ اللَّهَ ط إِنَّ اللَّهَ كَانَ
دستهای ایشان وبترسید ازخدای بدرستی که خدای هست برهر چیزی گواه
إِنَّ اللَّهَ وَمَلَٰٓئِكَتَهُۥ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِىِّ ط
بدرستی که ترحم مینماید بر پیغمبر وفرشتگان او ترحم میخواهند ازخدای بر پیغمبر
يَٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا
ای انانکه ایمان اوردید دعا کنید بترحم بر و وسلام کنید سلام گفتنی
إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُۥ لَعَنَهُمُ اللَّهُ
بدرستی که انانکه میرنجانند خدایرا وپیغمبر او دور گردانید ایشانرا از رحمت خود
فِى الدُّنْيَا وَالْءَاخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُّهِينًا
در دین جهان وان جهان وساخته گردانید برای ایشان عذابی خوار کننده
وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَٰتِ بِغَيْرِ مَا
وانانکه میرنجانند مردان با ایمانرا وزنان با ایمانرا بی خیانتی که
ع ۱۰ اكْتَسَبُوا فَقَدِ احْتَمَلُوا بُهْتَٰنًا وَإِثْمًا مُّبِينًا
کرده باشند پس بحقیقت تحمل کردند دروغ شنیع را وبزه مویدا
يَٰٓأَيُّهَا النَّبِىُّ قُل لِّأَزْوَٰجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَآءِ
ای پیغمبر بگو مرزنان ترا ودختران ترا وزنان
الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِن جَلَٰبِيبِهِنَّ ط ذَٰلِكَ أَدْنَىٰٓ
مومنانرا فرو گذارند برایشان یکی از چادرهای ایشان این پوشش چادر نزدیکتر ست
أَن يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ ط وَكَانَ اللَّهُ
ان که شناسه شوند آزاد پس ایذا نرسانند اهل حرم را وهست خدای
غَفُورًا رَّحِيمًا
امرزگار مهربان

لَئِنْ لَّمْ يَنْتَهِ الْمُنٰفِقُوْنَ وَالَّذِيْنَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ
اگر باز نه ایستند از ایذا منافقان وآنانکه در دلهای ایشانست
مَّرَضٌ وَّالْمُرْجِفُوْنَ فِي الْمَدِيْنَةِ لَنُغْرِيَنَّكَ
خللی وآنانکه تألیف اخبار باطل میکنند در شهر مدینه هرآینه فریبیم ترا
بِهِمْ ثُمَّ لَا يُجَاوِرُوْنَكَ فِيْهَآ اِلَّا قَلِيْلًا ۞
بایشان پس همسایگی نکنند با تو در مدینه مگر زمانی اندک
مَّلْعُوْنِيْنَ ۚ اَيْنَمَا ثُقِفُوْٓا اُخِذُوْا وَقُتِّلُوْا تَقْتِيْلًا
حال آنکه ملعون باشند هرجا یافته شوند ایشانرا گرفته شوند وکشته شوند کشتنی بسیار
سُنَّةَ اللّٰهِ فِي الَّذِيْنَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ ۚ
طریق موضوع خدایست در باب آنانکه گذشتند از این پیش از ما فتقان
وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللّٰهِ تَبْدِيْلًا ۞ يَسْئَلُكَ النَّاسُ
ومرگز نیابی مر سنة خدایرا تغییری میبر سند ترا مردمان
عَنِ السَّاعَةِ ۭ قُلْ اِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللّٰهِ ۭ وَمَا
از وقت قیامت بگو بدرستی دانش آن نزد خداییست وچه
يُدْرِيْكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُوْنُ قَرِيْبًا ۞
دانی ترا شاید قیامت باشد چیزی نزدیک
اِنَّ اللّٰهَ لَعَنَ الْكٰفِرِيْنَ وَاَعَدَّ لَهُمْ سَعِيْرًا ۙ خٰلِدِيْنَ
بدرستی که خدای دور کرد کافرانرا وساخته است برای ایشان آتش جاویدان
فِيْهَآ اَبَدًا ۚ لَا يَجِدُوْنَ وَلِيًّا وَّلَا نَصِيْرًا ۚ ۞ يَوْمَ
درآن همیشه نیابند هیچ دوستی ونه هیچ یاری دهنده درآن روز
تُقَلَّبُ وُجُوْهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُوْلُوْنَ يٰلَيْتَنَآ
گردانند رویها ایشان در آتش گویند ای کاش ما
اَطَعْنَا اللّٰهَ وَاَطَعْنَا الرَّسُوْلَا ۠ وَقَالُوْا رَبَّنَآ اِنَّا
فرمان بردیمی خدایرا وفرمان بردیمی پیغمبررا وگویند ای پروردگار ما بدستی که
اَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَآءَنَا فَاَضَلُّوْنَا السَّبِيْلَا ۠
فرمان بردیم مهتران خود را وبزرگان خود را پس گمراه کردند ما را از دین

الرسولا السبیلا فی الحالین احذف الرسول السبیل فی الحالین ح ف وبالف فی الوقف وبلا الف فی الوصل ع ر

رَبَّنَآ اٰتِهِمْ ضِعْفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ وَالْعَنْهُمْ لَعْنًا كَبِيْرًا
ای پروردگار ما بده ایشانرا دو نصیب از عذاب یعنی ضلالت ودیگری اضلال ولعنت کن ایشانرا لعنتی بزرگ
يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَكُوْنُوْا كَالَّذِيْنَ اٰذَوْا
ای آنانکه ایمان آوردید مباشید چون آنانکه رنجانیدند
مُوْسٰى فَبَرَّاَهُ اللّٰهُ مِمَّا قَالُوْا ۭ وَكَانَ عِنْدَ اللّٰهِ وَجِيْهًا
موسی را بنسبت مرض یا بقتل هرون پس پیراورد او را خدای از آنچه گفتند وبود نزد خدای باجاه ومنزلت
يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَقُوْلُوْا قَوْلًا سَدِيْدًا
ای آنانکه ایمان آوردید بترسید از خدای وبگویید گفتار باستقامت
يُّصْلِحْ لَكُمْ اَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوْبَكُمْ ۭ
تا بسامان آرد برای شما کارهای شما وبیامرزد برای شما گناهان شما
وَمَنْ يُّطِعِ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ فَقَدْ فَازَ ۭ
ومرآنرا فرمان برد خدایرا وپیغمبر او را پس بتحقیق بیرون رفت بیروزی بزرگ
اِنَّا عَرَضْنَا الْاَمَانَةَ عَلَى السَّمٰوٰتِ وَ
بدستی که ما عرض کردیم امانت تکلیف را بر آسمانها و
الْاَرْضِ وَالْجِبَالِ فَاَبَيْنَ اَنْ يَّحْمِلْنَهَا
زمین وکوهها پس استناع نمودند از آنکه بردارند آنرا
وَاَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْاِنْسَانُ ۭ اِنَّهٗ
وترسیدند از آن وبرداشت آنرا آدمی بدستی که او
كَانَ ظَلُوْمًا جَهُوْلًا ۙ لِّيُعَذِّبَ اللّٰهُ
هست ظلم کننده بر خود نادان بمعرفت طریق نجاة تا عذاب کند خدای
الْمُنٰفِقِيْنَ وَالْمُنٰفِقٰتِ وَالْمُشْرِكِيْنَ
مردان منافق را وزنان منافقه را ومردان مشرک را
وَالْمُشْرِكٰتِ وَيَتُوْبَ اللّٰهُ عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ
وزنان مشرکه را وتوبه دهد خدای بر مردان با ایمان
وَالْمُؤْمِنٰتِ ۭ وَكَانَ اللّٰهُ
وزنان با ایمانرا ومست خدای

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

ستایش مطلق مرخدایراست انکه مراورراست انچه دراسمانها وانچه در زمین است

الَّذِیْ لَهٗ مَا فِی السَّمٰوٰتِ وَمَا فِی الْاَرْضِ

وخاص مراورراست درین جهان واو درست کار درست کنندهست

وَلَهُ الْحَمْدُ فِی الْاٰخِرَةِ ؕ وَهُوَ الْحَكِيْمُ الْخَبِيْرُ

میداند انچه درمیاید درزمین وانچه بیرون میاید ازان ازنبات

يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِی الْاَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ

وانچه فرومیاید

مِنَ السَّمَآءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيْهَا ؕ وَهُوَ الرَّحِيْمُ الْغَفُوْرُ

از اسمان انچه برمیدارد ازملایکه باعمال دراسمانها واو مهربانست امرزگار

وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَا تَاْتِيْنَا السَّاعَةُ ؕ قُلْ بَلٰى وَرَبِّیْ

وگفتند انانکه کافرشدند نیاید ما قیامت بگو اری بحق پروردگار

لَتَاْتِيَنَّكُمْ ۙ عَالِمِ الْغَيْبِ ۚ لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِی

من لتاتینکم لمن رفع عالم

مرانیه اید بما قیامت دانندهٔ کارهای نهانی غایب نشود ازدانش او هم وزن مورچهٔ خورد

السَّمٰوٰتِ وَلَا فِی الْاَرْضِ وَلَاۤ اَصْغَرُ مِنْ ذٰلِكَ وَلَاۤ اَكْبَرُ اِلَّا

دراسمانها ونه در زمین ونه هیچ کوچک تر ازان ونه بزرگ تر مگر

فِیْ كِتٰبٍ مُّبِيْنٍ ۙ لِّيَجْزِیَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ ؕ

درنبشته هویدا تاجزادهد انانرا که ایمان آوردند وکردند کارهای نیکو

اُولٰٓئِكَ لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَّرِزْقٌ كَرِيْمٌ ۚ وَالَّذِيْنَ سَعَوْ فِیْۤ

ایشان مرایشانراست آمرزشی وروزی معزز بکرامت وانانکه سعی کردند در

اٰيٰتِنَا مُعٰجِزِيْنَ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مِّنْ رِّجْزٍ اَلِيْمٌ ۝

ابطال ایات ما حال انکه عاجز کننده ایشان مرایشانراست عذابی از جنس عذاب دردناک

عـلّام ش

مُعٰجِزِيْنَ ح

وَيَرَى الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْعِلْمَ الَّذِیْۤ اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ

وبیداند انانکه داده اند ایشانرا دانش انرا که فرو فرستاده اند سوی تو

رَّبِّكَ هُوَ الْحَقَّ ۙ وَيَهْدِیْۤ اِلٰى صِرَاطِ

پروردگارتو درست وراست وراه مینماید سوی دین خدای غالب وتوانا ستوده علی الاطلاق

وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا هَلْ نَدُلُّكُمْ عَلٰى رَجُلٍ

وگفتند انانکه کافرشدند هیچ راه نمون شویم شمارا بر مردی

يُّنَبِّئُكُمْ اِذَا مُزِّقْتُمْ كُلَّ مُمَزَّقٍ ۙ اِنَّكُمْ لَفِیْ

لگه می اگاهاند شمارا چون متقطع ومتفرق گردانیده شمارا متقطع وتفریق بلدستی که شما هرانیه در

خَلْقٍ جَدِيْدٍ ۚ اَفْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَمْ بِهٖ

درافرینش نوید فرابافت بر خدای دروغ را یا باوست

جِنَّةٌ ؕ بَلِ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ فِی الْعَذَابِ

جنون نه له انانکه نمیگروند بسرای بازپسین دراسباب عذاب

وَالضَّلٰلِ الْبَعِيْدِ ۝ اَفَلَمْ يَرَوْا اِلٰى مَا بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ

وگمراهی دوراز صواب ایا پس ننگرستند بانچه فرابیش ایشانست

وَمَا خَلْفَهُمْ مِّنَ السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ ؕ اِنْ نَّشَاْ

وانچه ازپس ایشانست از آسمان وزمین اگر خواهیم

نَخْسِفْ بِهِمُ الْاَرْضَ اَوْ نُسْقِطْ عَلَيْهِمْ كِسَفًا

فروبریم ایشانرا بزمین یا فکنیم بریشان پاره

مِّنَ السَّمَآءِ ؕ اِنَّ فِیْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّكُلِّ عَبْدٍ مُّنِيْبٍ

از اسمان بلدستی که دران نظر باسمان مراینه محل اعتباریست مر بندهٔ بازگردنده بخدای

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا دَاوٗدَ مِنَّا فَضْلًا ؕ يٰجِبَالُ اَوِّبِیْ مَعَهٗ

وبحقیقت دادیم داودرا از نزد ما عطائی تمام ای کوهها بازگردانیده باو تسبیح

وَالطَّيْرَ ۚ وَاَلَنَّا لَهُ الْحَدِيْدَ ۝ اَنِ اعْمَلْ سٰبِغٰتٍ وَّقَدِّرْ

وای مرغان ونرم گردانیدیم برای او اهن را که بسازد زرههای تمام واندازه نگهدار

فِی السَّرْدِ وَاعْمَلُوْا صَالِحًا ؕ اِنِّیْ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ

در زده بافتن بانکه حلقها متوسط بود میان ضعیف وکبیر وبکنید کار نیکو بدستی که من بانچه میکنید بینایم

ع ۱۲

عشرا

وَلِسُلَيْمٰنَ الرِّيحَ غُدُوُّهَا شَهْرٌ وَرَوَاحُهَا شَهْرٌ ۚ
ومسخر کردانیدیم برای سلیمان باد را ازرفتن بامدادان بیگاهه راهت ورفتن شبانگاهان بیگاهه
وَأَسَلْنَا لَهُ عَيْنَ الْقِطْرِ ۖ وَمِنَ الْجِنِّ مَنْ يَعْمَلُ بَيْنَ
وروان کردانیدیم برای او چشمه مس را ختنه را واز پریان آنرا که کار میکنند در
يَدَيْهِ بِإِذْنِ رَبِّهِ ۖ وَمَنْ يَزِغْ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا
پیش او بفرمان پروردگار او هر که عدول نماید از ایشان از فرمان ما
نُذِقْهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَآءُ
بچشانیم او را از عذاب آتش افروخته میکردند پریان برای سلیمان آنچه میخواست
مِنْ مَحَارِيبَ وَتَمَاثِيلَ وَجِفَانٍ كَالْجَوَابِ
از بناهای افراشته وصورتها نگاشته وکاسهای بزرگ چون حوضهای عظیم
وَقُدُورٍ رَاسِيَاتٍ ۚ اِعْمَلُوٓا اٰلَ دَاوُدَ شُكْرًا ۚ
ودیگها ثابت بر دیگ پایها بجهة صعوبة نقل کارهای یاد کنید ای آل داود برای شکر نعمتهای خدای
وَقَلِيلٌ مِنْ عِبَادِيَ الشَّكُورُ ۞ فَلَمَّا قَضَيْنَا
واندك اند از بندگان من سپاسدار پس چون حکم فرمودیم
عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلٰى مَوْتِهِٓ اِلَّا دَآبَّةُ
بر سلیمان مردن را راه ننمود ایشانرا بر وفات او مگر جنبنده کرم خشب
الْأَرْضِ تَأْكُلُ مِنْسَأَتَهُ ۚ فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتِ
یعنی ارضه تا که میخورد عصای او را پس چون بیفتاد سلیمان ظاهر شد حال
الْجِنُّ اَنْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ الْغَيْبَ مَا لَبِثُوا فِي
پریان انکه اگر بودندی که دانستندی علم نهانی را تا خورده نشدندی عصا اقامت نکردندی
الْعَذَابِ الْمُهِينِ لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكَنِهِمْ
در عذاب باهانت وخواری بحقیقت بود مر اهل شهر سبا را در دیار ایشان محل اعتبار
اٰيَةٌ ۖ جَنَّتَانِ عَنْ يَمِينٍ وَشِمَالٍ ۖ كُلُوا مِنْ رِزْقِ
دو بوستان از دست راست بلد واز جانب بلد گفتیم بخورید از روزی
رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لَهُ ۖ بَلْدَةٌ طَيِّبَةٌ وَرَبٌّ غَفُورٌ
پروردگار شما وسپاس داری نمایید مر او را این شهریست خوش وشما راست پروردگار آمرزگار

فَاَعْرَضُوا فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ وَبَدَّلْنَاهُمْ
پس اعراض کردند پس فرستادیم بر ایشان سیل آب بند خانه که بود سیلان رود خانه که بعرم یاد کرده شد
بِجَنَّتَيْهِمْ جَنَّتَيْنِ ذَوَاتَيْ اُكُلٍ خَمْطٍ وَاَثْلٍ
بجای دو بوستان ایشان دو بوستان خداوندان میوه ناخوشایند ما انمارة ودرخت از
وَشَيْءٍ مِنْ سِدْرٍ قَلِيلٍ ۞ ذٰلِكَ جَزَيْنٰهُمْ بِمَا كَفَرُوا
وچیزی از درخت سدر اندك جزا دادیم ایشانرا بسبب کفرایشان
وَهَلْ نُجَازِيٓ اِلَّا الْكَفُورَ ۞ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ
وهیچ عقاب نمائیم مگر جاحد نعم حق را وگردانیدیم میان ایشان وسیان
الْقُرَى الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا قُرًى ظَاهِرَةً وَقَدَّرْنَا
شهرهای که وضع خیرات فرمودیم دران یعنی شام دیهای متواصل ومتقارب وباندازه معین گردانیدیم
فِيهَا السَّيْرَ ۖ سِيرُوا فِيهَا لَيَالِيَ وَاَيَّامًا اٰمِنِينَ
درمیان ان دیها مسافت وگفتیم بروید دران منازل شبها وروزها حال آنکه ایمن
فَقَالُوا رَبَّنَا بَاعِدْ بَيْنَ اَسْفَارِنَا وَظَلَمُوٓا اَنْفُسَهُمْ
پس گفتند ای پروردگار ما دوری کن میان سفرهای ما وستم کردند بر خود بتبدیل عمارت بخراب
فَجَعَلْنٰهُمْ اَحَادِيثَ وَمَزَّقْنٰهُمْ كُلَّ مُمَزَّقٍ
پس گردانیدیم ایشانرا افسانها وپراگنده کردانیدیم ایشانرا در اقطار تفریق هرچیز تمام
اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ۞ وَلَقَدْ صَدَّقَ
بدرستی که در ان حال محل اعتبارانست مر هر صبر نماینده از معاصی شکر دارنده وبحقیقت تحقیق
عَلَيْهِمْ اِبْلِيسُ ظَنَّهُ فَاتَّبَعُوهُ اِلَّا فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
برخاست ابلیس گمان خود را پس متابعت نمودند مگر گروهی از مومنان
وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِنْ سُلْطَانٍ اِلَّا لِنَعْلَمَ
ونیست مر او را بر ایشان هیچ حجتی مگر تمییز کنیم از
مَنْ يُؤْمِنُ بِالْاٰخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ مِنْهَا
آنکه ایمان دارد بدان جهان از آنکه او از ان
فِي شَكٍّ ۖ وَرَبُّكَ
در گمانست وپروردگار تو بر همه چیزی نگهبانست

قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ ۚ لَا يَمْلِكُونَ
بلو بخوانید انانرا که دعوی کردید الهیة ایشانرا ازغیر خدای مالك نه اند
مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيهِمَا
هم وزن موجه خورد از دراسمانها ونه درزمین ونیست ایشانرا دراسمان
مِنْ شِرْكٍ وَمَا لَهُ مِنْهُمْ مِنْ ظَهِيرٍ وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ
هیچ شرکتی ونیست مر خدایرا ازجنس ایشان هیچ معاونی وسود نامد خواهش
عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ ۖ حَتَّىٰ إِذَا فُزِّعَ عَنْ قُلُوبِهِمْ قَالُوا
نزداو مگر انکس را که دستوری دهد مراورا تا چون ازاله ترس کنند ازدلهای شافعان گویند
مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ ۖ قَالُوا الْحَقَّ ۖ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ
چه چیز گفت پروردگار شما گویند گفتار راستین گفت واوبزرگوار ست بزرگ
قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ قُلِ اللَّهُ ۙ وَإِنَّا
بلو کیست روزی میدهد شما را ازاسمانها وزمین بلو خدای میدهد شما
أَوْ إِيَّاكُمْ لَعَلَىٰ هُدًى أَوْ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ قُلْ لَا تُسْأَلُونَ
یا شما هرآینه برراه راست یا در گمراهی هویدا بلو بازپرسند شما
عَمَّا أَجْرَمْنَا وَلَا نُسْأَلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا
ازانچه گناه کرده باشیم وبازپرسند ما ازانچه میکنید شما بلو گرد آورد میان ما
رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ ۖ وَهُوَ الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ
پروردگار ما پس حکم کند میان ما بعدالت واو فاضل حکومات دانا بنیات
قُلْ أَرُونِيَ الَّذِينَ أَلْحَقْتُمْ بِهِ شُرَكَاءَ كَلَّا ۖ بَلْ هُوَ اللَّهُ
بلو بنمایید من انانرا که ملحق میگردانید بخدای خال الله شریك میدانید نخانست او معبود بزرگ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِلنَّاسِ بَشِيرًا
غالب درست کار درست گفتار ونفرستادیم ترا مگر فرستادنی عام برای مردمان خال الله مژده دهنده
وَنَذِيرًا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ
وبیم نماینده ولیکن بیشتر مردمان نمیدانند

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ قُلْ لَكُمْ
ومیگویند کدام وقت خواهد بود وعدا قیامت اگر هستید راست گویان بگو مر شمارا
مِيعَادُ يَوْمٍ لَا تَسْتَأْخِرُونَ عَنْهُ سَاعَةً وَلَا تَسْتَقْدِمُونَ
وقت وعدا روزی که متاخر نشوید ازان یکساعة ومتقدم نشوید بران
وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ نُؤْمِنَ بِهَٰذَا الْقُرْآنِ وَلَا
وگفتند انانکه کافر شدند هرگز نگرویم باین قران ونه
بِالَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ ۗ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ مَوْقُوفُونَ
بدانچه پیش ازان بوده است از کتب سماوی ولو دیدی ان وقت را که ستمکاران ایستاده باشند
عِنْدَ رَبِّهِمْ ۖ يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ الْقَوْلَ ۖ يَقُولُ الَّذِينَ
نزد پروردگار ایشان یعنی در موقف بازگرداند بعضی ازایشان سوی بعضی گفتار را گویند انانکه
اسْتُضْعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لَوْلَا أَنْتُمْ لَكُنَّا
ضعیف شمردند ایشانرا مرانانرا که بزرگی نمودند الوله شما بودی هرآینه بودیم
مُؤْمِنِينَ قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا
از اهل ایمان گفتند انانکه بزرگی نمودند مرانانرا که ضعیف شمردند شان
أَنَحْنُ صَدَدْنَاكُمْ عَنِ الْهُدَىٰ بَعْدَ إِذْ جَاءَكُمْ بَلْ كُنْتُمْ
آیا ما منع کردیم شما را از راه راست پس ازان وقت که آمد بشما نه که بودید شما
مُجْرِمِينَ وَقَالَ الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا
گناه کاران باختیار خود وگویند انانکه ضعیف شمردند شان مرانانرا که بزرگی نمودند
بَلْ مَكْرُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ إِذْ تَأْمُرُونَنَا أَنْ نَكْفُرَ
نه که مکر شما درشب وروز منع کرد ما را چون میفرمودید ما را که نگرویم
بِاللَّهِ وَنَجْعَلَ لَهُ أَنْدَادًا ۚ وَأَسَرُّوا النَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوُا
بخدای وبدید کنیم برای او همتایان ونهان کردند پشیمانی را چون بینند
الْعَذَابَ ۚ وَجَعَلْنَا الْأَغْلَالَ فِي أَعْنَاقِ الَّذِينَ
عذاب را کردانیدیم بندها را در گردنهای انانکه
كَفَرُوا ۚ هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ
کافر شدند ازنابعان ومتبوعان هیچ پاداش دهند ایشانرا مگر انچه کرده باشند دردنیا

وَمَآ اَرْسَلْنَا فِىْ قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيْرٍ اِلَّا قَالَ مُتْرَفُوْهَآ ۙ اِنَّا
وبفرستاديم درهيچ شهري هيچ پيم نماينده مگر گفت متنعمان واغنيا بدرستي
بِمَآ اُرْسِلْتُمْ بِهٖ كٰفِرُوْنَ ۝ وَقَالُوْا نَحْنُ اَكْثَرُ اَمْوَالًا
بانچه فرستاده شديد بدان كافرانيم وگفتند ما بيشتريم بمالها
وَّاَوْلَادًا ۙ وَّمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِيْنَ ۝ قُلْ اِنَّ رَبِّىْ يَبْسُطُ الرِّزْقَ
وفرزندان ونه ايم ما عذاب كردگان بلكه بدرستي پروردگار ميگستراند روزي را
لِمَنْ يَّشَآءُ وَيَقْدِرُ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ۝
براي كه بخواهد وتنك ميگرداند وليكن بيشتر مردم نميدانند
وَمَآ اَمْوَالُكُمْ وَلَآ اَوْلَادُكُمْ بِالَّتِىْ تُقَرِّبُكُمْ
ونيست خواسته هاء شما ونه فرزندان شما ان چيزها كه نزديك گرداند شما را
عِنْدَنَا زُلْفٰٓى اِلَّا مَنْ اٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ۚ فَاُولٰٓئِكَ
نزد ما نزديكي مگر انكه ايمان اورد وكرد كار نيكو كه انان
لَهُمْ جَزَآءُ الضِّعْفِ بِمَا عَمِلُوْا وَهُمْ فِى الْغُرُفٰتِ
مر ايشانرا جزاء دوچندي بسبب انچه كردند وايشان در كوشكهاي جنت
اٰمِنُوْنَ ۝ وَالَّذِيْنَ يَسْعَوْنَ فِىْٓ اٰيٰتِنَا مُعٰجِزِيْنَ
ايمن شدگانند وانانكه سعي ميكنند در ابطال ايات ما
اُولٰٓئِكَ فِى الْعَذَابِ مُحْضَرُوْنَ ۝ قُلْ اِنَّ رَبِّىْ يَبْسُطُ
ايشان در عذاب دوزخ حاضر كرده خواهند بلكه بدرستي كه پروردگار من
الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ وَيَقْدِرُ لَهٗ ۭ وَمَآ
روزي را براي كه بخواهد از بندگان خود وتنك ميگرداند براي او ودر راه خداي
اَنْفَقْتُمْ مِّنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهٗ ۚ وَهُوَ خَيْرُ الرّٰزِقِيْنَ ۝
هرچيز انفاق كرديد پس او عوض دهد اورا واو بهترين روزي دهندگانست
وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيْعًا ثُمَّ يَقُوْلُ لِلْمَلٰٓئِكَةِ
ويادكن ان روزرا كه برانگيزد ايشانرا همه را جمع كرده پس گويد
اَهٰٓؤُلَآءِ اِيَّاكُمْ كَانُوْا يَعْبُدُوْنَ ۝ قَالُوْا
ملائكه را اين گروه شما بودند كه
قالوا

سُبْحٰنَكَ اَنْتَ وَلِيُّنَا مِنْ دُوْنِهِمْ ۚ بَلْ كَانُوْا
پاكا تو معبود ما ودوست مايي از ايشان كفار نه كه بودند
يَعْبُدُوْنَ الْجِنَّ ۚ اَكْثَرُهُمْ بِهِمْ مُّؤْمِنُوْنَ ۝ فَالْيَوْمَ
كه فرمان ميبردند بشيطانان بيشتر ايشان به پرستان گروندگان اند پس امروز
لَا يَمْلِكُ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَّفْعًا وَّلَا ضَرًّا ۭ
نتواند بعضي از شما مر بعضي را هيچ سودي ونه زياني
وَنَقُوْلُ لِلَّذِيْنَ ظَلَمُوْا ذُوْقُوْا عَذَابَ النَّارِ
وگوئيم مر انانرا كه ستم نمودند بچشيد عذاب اتش را
الَّتِىْ كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُوْنَ ۝ وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ
كه بوديد در دنيا بان اتش تكذيب ميكرديد وچون خوانده شود برايشان
اٰيَاتُنَا بَيِّنٰتٍ قَالُوْا مَا هٰذَآ اِلَّا رَجُلٌ يُّرِيْدُ اَنْ
ايتهاي ما حال انكه روشن گويند نيست اين محمد مگر مردي كه ميخواهد
يَّصُدَّكُمْ عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ اٰبَآؤُكُمْ ۚ وَقَالُوْا
كه باز دارد شما را از انچه ميپرستند پدران شما وگويند
مَا هٰذَآ اِلَّآ اِفْكٌ مُّفْتَرًى ۭ وَقَالَ الَّذِيْنَ
نيست اين قرآن مگر دروغي فرو بافته شده وگفتند انانكه
كَفَرُوْا لِلْحَقِّ لَمَّا جَآءَهُمْ ۙ اِنْ هٰذَآ اِلَّا سِحْرٌ
كافر شدند مر قرآنرا چون امد بديشان نيست اين مگر جادوئي
مُّبِيْنٌ ۝ وَمَآ اٰتَيْنٰهُمْ مِّنْ كُتُبٍ يَّدْرُسُوْنَهَا
هويدا ونداده بوديم ايشانرا هيچ كتابها كه بخوانند انرا
وَمَآ اَرْسَلْنَآ اِلَيْهِمْ قَبْلَكَ مِنْ نَّذِيْرٍ ۝ وَكَذَّبَ
ونه فرستاديم سوي ايشان پيش از تو هيچ بيم نماينده وبدروغ نسبت كردند
الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۙ وَمَا بَلَغُوْا مِعْشَارَ مَآ اٰتَيْنٰهُمْ
انانكه پيش از ايشان بودند ونرسيدند اين مشركان مكه بديك انچه داديم ايشانرا
فَكَذَّبُوْا رُسُلِىْ ۡ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيْرِ ۝
پس بدروغ نسبت كردند پيغمبران مرا پس چگونه بود انكار من بتدبير واستيصال

قُلْ إِنَّمَا أَعِظُكُمْ بِوَاحِدَةٍ ۖ أَنْ تَقُومُوا لِلَّهِ مَثْنَىٰ

بلو بدستی پندمیدهم شما را بیک خصلت انکه قیام نمایید برای خدای دودو

وَفُرَادَىٰ ثُمَّ تَتَفَكَّرُوا ۚ مَا بِصَاحِبِكُم مِّن

ویک یک پس اندیشه کنید که نیست باین صاحب شما هیچ

جِنَّةٍ ۚ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَّكُم بَيْنَ يَدَيْ

دیوانگی نیست او مگر بیم نماینده شما را پیش

عَذَابٍ شَدِيدٍ قُلْ مَا سَأَلْتُكُم مِّن أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ ۚ

عذاب سخت بگو هرانچه خواستم ازشما از هر مزدی پس ان شما را

إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ ۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ

نیست مزد من مگر بر خدای و او بر هر چیزی گواه و حاضر است

قُلْ إِنَّ رَبِّي يَقْذِفُ بِالْحَقِّ ۖ عَلَّامُ الْغُيُوبِ

بگو بدستی پروردگار من میرساند وحی را دانندهٔ نهانست

قُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبْدِئُ الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيدُ

بگو امد اسلام و بیان احکام له اغاز نکند باطل بعد از ظهور حق و اعادت نکند عبارتست از عدم

قُلْ إِنْ ضَلَلْتُ فَإِنَّمَا أَضِلُّ عَلَىٰ نَفْسِي ۖ وَإِنِ

بگو اگر گمراه باشم پس بدستی که گمراه باشم بر تن خود و وبال ان بر نست

اهْتَدَيْتُ فَبِمَا يُوحِي إِلَيَّ رَبِّي ۚ إِنَّهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ

راه یابم پس بسبب انست که وحی فرستاده است سوی من پروردگار من بدستی که او شنواست نزدیک باجابت

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ فَزِعُوا فَلَا فَوْتَ وَأُخِذُوا مِن مَّكَانٍ

واگر دیدی چون ترسنده باشند کفار عند الموت یا بعث پس هیچ فوت یا روز بدر پس هیچ فوت واگرفته باشند ایشانرا عذاب

قَرِيبٍ ۙ وَقَالُوا آمَنَّا بِهِ ۖ وَأَنَّىٰ لَهُمُ التَّنَاوُشُ

نزدیک و گفتند نزد حلول عذاب از روی زمین یا از توقف نار ایمان اوردیم باو انجا

مِن مَّكَانٍ بَعِيدٍ ۖ وَقَدْ كَفَرُوا بِهِ مِن قَبْلُ

از جایگاه دور مثل مال دور و حال انکه کافر شدند باو پیش ازین

وَيَقْذِفُونَ بِالْغَيْبِ مِن مَّكَانٍ بَعِيدٍ

و میافکنند از افواه علم نهانی را له شب معراج و سخن محمد قران از جایگاه دور

للمغرب

ب

وَحِيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ كَمَا فُعِلَ

و میانع بدید شود میان ایشان و میان انچه آرزو خواهند از ایمان

بِأَشْيَاعِهِم مِّن قَبْلُ ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا فِي شَكٍّ مُّرِيبٍ

باشباه ایشان از لفاد ام پیش ازین بدستی که ایشان هستند در گمانی بشک اندازنده

سورة فاطر

لِبِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

اَلْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ

ستایش مر خدایراست افریننده آسمانها وزمین گرداننده

الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا أُولِي أَجْنِحَةٍ مَّثْنَىٰ وَثُلَاثَ وَرُبَاعَ ۚ

فرشتگان وحی رساننده خداوند بالها دودو وسه سه وچهار چهار

يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

زیاده میدارد در افرینش ادمی وغیران انچه میخواهد بدستی که خدای بر هر چیزی تواناست

مَّا يَفْتَحِ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِن رَّحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا ۖ وَمَا

انچه گشاده گرداند خدای برای مردم از ابواب خیرات پس هیچ مانع نیست مر انرا و انچه

يُمْسِكْ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِن بَعْدِهِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

منع کند پس هیچ فرستنده نیست مر انرا پس ازان او با عزت و با حکمت

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ ۚ هَلْ

ای مردمان یاد کنید نیکویی خدایرا برشما هیچ

مِنْ خَالِقٍ غَيْرُ اللَّهِ يَرْزُقُكُم مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ۚ

افریننده نیست جز خدای که روزی میدهد شمارا از اسمان وزمین

لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۖ فَأَنَّىٰ تُؤْفَكُونَ

هیچ خدایی نیست مگر او پس بکجا بگردانیده میشوید از حق

با شمام ضم اخفاء

٤

١١

٧٤

وَاِنْ يُّكَذِّبُوْكَ فَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ
واگر تکذیب نمایند ترا بتحقیق بدروغ نسبت کردند پیغمبرانرا
مِّنْ قَبْلِكَ ۚ وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُوْرُ
پیش از تو و باحکم خدای بازگردانند شوند کارهارا
اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ
ای مردمان بدرستیکه وعدهٔ خدای قیامت وحشر وجزا درشت پس مبادا که نفریبد شمارا
الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا ۪ وَلَا يَغُرَّنَّكُمْ بِاللّٰهِ الْغَرُوْرُ ۝
زندگانی این جهان ونفریبد شمارا بخدای شیطان فریبنده
اِنَّ الشَّيْطٰنَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوْهُ عَدُوًّا ۭ اِنَّمَا
بدرستیکه دیو مرشمارا دشمن است پس گیرید اورا دشمن بدرستیکه
يَدْعُوْا حِزْبَهٗ لِيَكُوْنُوْا مِنْ اَصْحٰبِ السَّعِيْرِ ۝
میخواند دیو گروه خودرا تا بعاقبت باشند از ملازمان آتش افروخته
اَلَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيْدٌ ۭ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
بانکه کافر شدند مرایشانرا عذابی سخت وانکه ایمان آوردند
وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَّاَجْرٌ كَبِيْرٌ ۝
وکردند کارهای نیکو مرایشانرا آمرزشی ومزدی بزرگ
اَفَمَنْ زُيِّنَ لَهٗ سُوْٓءُ عَمَلِهٖ فَرَاٰهُ حَسَنًا ۭ فَاِنَّ اللّٰهَ
ایا پس انکه آراسته شده است برای او بدی کردار او پس دید اورا نیکو چون انکس بود که بخلاف این بود پس بدرستیکه خدای
يُضِلُّ مَنْ يَّشَآءُ وَيَهْدِيْ مَنْ يَّشَآءُ ۡ فَلَا تَذْهَبْ
گمراه میکند انکه میخواهد وراه مینماید انکه میخواهد پس مباید که فوت شود
نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسَرٰتٍ ۭ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌۢ بِمَا يَصْنَعُوْنَ
نفس تو بر کارهای ایشان برای انواع تاسف بدرستیکه خدای دانا بدانچه میکنند
وَاللّٰهُ الَّذِيْٓ اَرْسَلَ الرِّيٰحَ فَتُثِيْرُ سَحَابًا فَسُقْنٰهُ اِلٰى بَلَدٍ
ومعبود بحق انست که فرستاد بادها پس برانگیزاند ابرا پس برانیدیم ما اورا سوی زمینی
مَّيِّتٍ فَاَحْيَيْنَا بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۭ كَذٰلِكَ النُّشُوْرُ
مرده پس زنده کردانیدیم بدان زمین را پس از مردگی آن همچنان است احیاء موتی

مَنْ كَانَ يُرِيْدُ الْعِزَّةَ فَلِلّٰهِ الْعِزَّةُ جَمِيْعًا ۭ
هر که هست که خواهد شرف وبلندی پس نزد خدای است عزت همه
اِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ
سوی قبول او برآید سخن نیکو که کلمهٔ شهادت است وکردار نیکو
يَرْفَعُهٗ ۭ وَالَّذِيْنَ يَمْكُرُوْنَ السَّيِّاٰتِ لَهُمْ
رساننده آن است قبول وانکه میسازند مکرهای بد مر ایشانرا
عَذَابٌ شَدِيْدٌ ۭ وَمَكْرُ اُولٰۗىِٕكَ هُوَ يَبُوْرُ ۝
عذابی سخت ومکر ان کفار ان مکر باطل شود
وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ مِّنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُّطْفَةٍ
وخدای آفرید شمارا از خاک پس از آب مرد
ثُمَّ جَعَلَكُمْ اَزْوَاجًا ۭ وَمَا تَحْمِلُ مِنْ اُنْثٰى وَلَا
پس گردانید شما اصناف مختلف از ذکور واناث وبر ندارد حمل هیچ مادینه و
تَضَعُ اِلَّا بِعِلْمِهٖ ۭ وَمَا يُعَمَّرُ مِنْ مُّعَمَّرٍ وَّلَا يُنْقَصُ مِنْ
ننهد مگر بدانش خدای وعمر هیچ عمرداده را طویل نکند ونقصان نکنند از
عُمُرِهٖٓ اِلَّا فِيْ كِتٰبٍ ۭ اِنَّ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ
عمر معمری دیگر مگر در لوح محفوظست بدرستی که آن
يَسِيْرٌ ۝ وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرٰنِ ۡ هٰذَا عَذْبٌ
افزون ودیر ملکوتست آسانست بر خدای
وبرابر نبود دو دریا این یک خوش اب
فُرَاتٌ سَاۗىِٕغٌ شَرَابُهٗ وَهٰذَا مِلْحٌ اُجَاجٌ ۭ وَمِنْ
بامزه گوارنده اب او وان دیگر شور بغایت بی
كُلٍّ تَاْكُلُوْنَ لَحْمًا طَرِيًّا وَّتَسْتَخْرِجُوْنَ
هر یک ازین دو دریا میخورید گوشتی تازه وبیرون میارید
حِلْيَةً تَلْبَسُوْنَهَا ۚ وَتَرَى الْفُلْكَ فِيْهِ مَوَاخِرَ
زیور که می پوشید ازا مروارید ومرجان وبینی تو ای بیننده کشتیها
لِتَبْتَغُوْا مِنْ فَضْلِهٖ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ۝
تا جوئید از فضل خدای بحر را وتا مگر شما شکر کنید

يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي
درمیآرد شب را در روز بتبدیل ظلام بضیا بازدیاد وروز را در درمیآرد
اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي
شب بعکس انچه لفته شد ورام گردانید آفتاب را وماه را هریك از نیرین میرود
لِأَجَلٍ مُسَمًّى ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ
برای وقتی معین انتهاء دور سنوی یا شهوری انست دلایل قدرتش تقدیر رفت معبود بذات پرورد کار شما مر اوراست پادشاهی
وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِن دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِن
والذین میپرستید شمان از غیرخدای مالك نه اند هیچ
قِطْمِيرٍ إِن تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دُعَاءَكُمْ
مقدار لفافه هسته خرما اگر بخوانید ایشانرا نشنوند خواندن شما
وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ
والر شنیدند ندی اجابت نتوانستند نمودن شمارا وروز قیامت
يَكْفُرُونَ بِشِرْكِكُمْ وَلَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَبِيرٍ
اعتراف نمایند باین شرك شما ونه اگاهاند ترا مانند دانایی
أَنتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ
ای مردمان شما اهل احتیاجید بخدای وخدای او بی نیازست ستوده
إِن يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ وَمَا ذَٰلِكَ
اگر خواهد نیست گرداند شما را وبدید آرد افرینش نو را ونیست ان اعدام وایجاد
عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَإِن تَدْعُ
بر قدرت خدای دشوار وبر ندارد هیچ نفس گناه کار بارگناه نفسی دیگررا والر بخواند
مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ حِمْلِهَا لَا يُحْمَلْ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ
نفسی گران بار بگناهان خویش سوی برداشتن بار او برندارند ازان بار هیچ چیزرا والر چه باشد ان مدعو خویشاوند
إِنَّمَا تُنذِرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا
بدستی که بیم کنی بحقیقت انانرا که میترسند از پروردگار ایشان درنهان وبپای دارند
الصَّلَاةَ وَمَن تَزَكَّىٰ فَإِنَّمَا يَتَزَكَّىٰ لِنَفْسِهِ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ
نماز را وهرکه نفس خودرا پاك دارد بدستی که پاك دارد برای خود واجزاء خدایت بازگشتن همه

ع ۱۲

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ وَلَا الظُّلُمَاتُ وَ
ویکسان نبود نابینا وبینا ونه تاریکیها و
لَا النُّورُ وَلَا الظِّلُّ وَلَا الْحَرُورُ وَمَا يَسْتَوِي
نه روشنی ونه سایه ونه بادگرم ویکسان نبود
الْأَحْيَاءُ وَلَا الْأَمْوَاتُ إِنَّ اللَّهَ يُسْمِعُ مَن
زندها ومردها بدستی که خدای شنواند ازا
يَشَاءُ وَمَا أَنتَ بِمُسْمِعٍ مَّن فِي الْقُبُورِ
که خواهد ونه تو شنواننده انانرا که در گورهااند
إِنْ أَنتَ إِلَّا نَذِيرٌ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ
نه تو مگر بیم نماینده بدستی که ما فرستادیم ترا بحکمت وصواب
بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَإِن مِّنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا
حال انکه بشارت دهنده وبیم نماینده ونیست هیچ اهل یك عصر مگر که گذشت در میان ایشان
نَذِيرٌ وَإِن يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ
بیم کننده والر بدروغ نسبت کنند ترا بتحقیق بدروغ نسبت کردند
مِن قَبْلِهِمْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ وَ
پیش ازایشان بودند امدبایشان بپیغمبران ایشان باحجتها روشن
بِالزُّبُرِ وَبِالْكِتَابِ الْمُنِيرِ ثُمَّ أَخَذْتُ الَّذِينَ
وبکتابها نبشته وبکتابی ظاهرالدلاله پس عقاب نمودم انانرا
كَفَرُوا فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ أَلَمْ
که کافر شدند پس چگونه بود انکار من ایا
تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا
ندانستی که خدای فرو فرستاد از اسمان ابرا پس بیرون اوردیم
بِهِ ثَمَرَاتٍ مُّخْتَلِفًا أَلْوَانُهَا وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ
بواسطهٔ ان اب میوها مختلف الاصناف وازکوهها راههایی
بِيضٌ وَحُمْرٌ مُّخْتَلِفٌ أَلْوَانُهَا وَغَرَابِيبُ سُودٌ
سفید بهان وسرخیهایی مختلف الالوان وبغایة سیاهان سیاهان

عشر ۲

ع ۱۱ نکیری فی الاول
وفی الحالین ب

وَمِنَ النَّاسِ وَالدَّوَابِّ وَالْأَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ

واز مردمانند وازجنبندگان وازشتر وگاو وگوسفند بعضی مختلف

اَلْوَانُهٗ كَذٰلِكَ ؕ اِنَّمَا يَخْشَى اللّٰهَ مِنْ عِبَادِهِ

رنگهای ان همچنان اختلاف الوان ثمرات وجبال بدرستی که ترسندازخدای از بندگان او

الْعُلَمٰٓؤُا ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ غَفُوْرٌ ۞

انانکه دانااند بصفات وصنوعات بدرستی که خدای غالبست امرزگار

اِنَّ الَّذِيْنَ يَتْلُوْنَ كِتٰبَ اللّٰهِ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ

بدرستی که انانکه میخوانند بطریق مواظبة کتاب خدارا وبپای دارند نمازرا

وَاَنْفَقُوْا مِمَّا رَزَقْنٰهُمْ سِرًّا وَّعَلَانِيَةً

وصرف کردند درراه حق ازانچه روزی دادیم ایشانرا درنهان واشکارا

يَّرْجُوْنَ تِجَارَةً لَّنْ تَبُوْرَ ۞ لِيُوَفِّيَهُمْ اُجُوْرَهُمْ

امید میدارند بازرگانی که هرگز کاسد وفاسد نشود تاتمام دهند ایشانرا مزدهای ایشان

وَيَزِيْدَهُمْ مِّنْ فَضْلِهٖ ؕ اِنَّهٗ

وزیاده دهدایشانرا از فضل خود بدرستی که

وَالَّذِيْٓ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ مِنَ الْكِتٰبِ

وانچه وحی فرستادیم سوی تو از قران

هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ ؕ

ان درستست وراست حال انکه باوی دارنده است مران کتب را که پیش ازین بود

اِنَّ اللّٰهَ بِعِبَادِهٖ

بدرستی که خدای بحال بندگان خود

ثُمَّ اَوْرَثْنَا الْكِتٰبَ الَّذِيْنَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا ۚ

پس باقی گذاشتیم کتاب را ومیراث دادیم امت احمد را بانانکه برگزیدیم ازبندگان ما

فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهٖ ۚ وَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ ۚ وَمِنْهُمْ

پس ازایشانست بعضی ستمکار برخود وازایشانست بعضی متوسط الحال وازایشانست بعضی

سَابِقٌۢ بِالْخَيْرٰتِ بِاِذْنِ اللّٰهِ ؕ ذٰلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيْرُ ؕ

پیشی گیرند بکارهای نیکو بتوفیق خدای ان توفیق یاسبق بخیرات یاارث کتاب یا اصطفا از عطای تو است

العلموا، بالواو والالف وقد ذکر فی الشعرا

للعتمه

جَنّٰتُ عَدْنٍ يَّدْخُلُوْنَهَا يُحَلَّوْنَ فِيْهَا مِنْ اَسَاوِرَ

بوستانهاء اقامت درایند دران جنات زیور پرکرده شوند دران جنات ازدست ودنجهای

مِنْ ذَهَبٍ وَّلُؤْلُؤًا ۚ وَلِبَاسُهُمْ فِيْهَا حَرِيْرٌ ۞ وَقَالُوا

از زر ومرواریدو پوشش ایشان دران جنات ابریشمینه بود ولفتند

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْٓ اَذْهَبَ عَنَّا الْحَزَنَ ؕ اِنَّ رَبَّنَا

سپاس مرخدایرا که زایل گردانید ازما اصناف اندوهرا بدرستی که پروردگارما

لَغَفُوْرٌ شَكُوْرٌ ۞ الَّذِيْٓ اَحَلَّنَا دَارَ الْمُقَامَةِ مِنْ فَضْلِهٖ ۖ لَا يَمَسُّنَا

له لایغفر وجود مستعار بود از بدرستی که پروردگارما هرانینه امرزگار باحرف موت هرانینه شکرکار حق گذار انله فرود اورد مارا درسرای اقامت از انعام خود نرسد بما

فِيْهَا نَصَبٌ وَّلَا يَمَسُّنَا فِيْهَا لُغُوْبٌ ۞ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا

دران سرای هیچ تعبی ودنجی ومشقتی ونرسد بما دران سرای هیچ ماندگی وملالی وانانکه کافرشدند

لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ ۚ لَا يُقْضٰى عَلَيْهِمْ فَيَمُوْتُوْا وَلَا

مرایشانراست اتش دوزخ حکم نکنند برایشان بموت که بمیرند و

يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِّنْ عَذَابِهَا ؕ كَذٰلِكَ نَجْزِيْ

نکردانند ازایشان چیزی از عذاب اتش همچنان جزا پاداش دهیم

كُلَّ كَفُوْرٍ ۚ وَهُمْ يَصْطَرِخُوْنَ فِيْهَا ۚ رَبَّنَا

هرناشناسی وایشان فریادکنند وخروش بردارند دراتش گویند ای پروردگارما

اَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِيْ كُنَّا نَعْمَلُ ؕ

بیرون ارمارا تاکنیم کارنیکو جز انکه بودیم که میکردیم

اَوَلَمْ نُعَمِّرْكُمْ مَّا يَتَذَكَّرُ فِيْهِ مَنْ تَذَكَّرَ

ایاعمی ندادیم شمارا ان مقدار که پندگیرید دران انکس که پندگیرد

وَجَآءَكُمُ النَّذِيْرُ ؕ فَذُوْقُوْا فَمَا لِلظّٰلِمِيْنَ

وامد بشما بیم نماینده پیغمبر یاقران پس بچشید عذابرا پس ستمکارانرا

مِنْ نَّصِيْرٍ ۞ اِنَّ اللّٰهَ عٰلِمُ غَيْبِ السَّمٰوٰتِ وَ

هیچ یاری کننده بدرستی که خدای داناء نهان اسمانها

الْاَرْضِ ؕ اِنَّهٗ عَلِيْمٌۢ

وزمین است بدرستی که او داناست بانچه در سینهاست از ضمایر

وَلُؤْلُؤٍ د ك ش

وَلُؤْلُؤٍ ح وَلُؤْلُؤًا

س وسهل الهمزتین فی الوقف فی علی اصله وسهل الثانیة فی الوقف ل علی اصله

٨ ع

هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ ۚ فَمَنْ
او انست که گردانید شما را جانشینان در زمین پس هر که
كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ ۖ وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ
کافر شد پس بر وست وبال کفر او ونیفزاید کافران را کفر ایشان
عِنْدَ رَبِّهِمْ إِلَّا مَقْتًا ۖ وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ
نزد پروردگار ایشان مگر دشمنی ونیفزاید کافران را کفر ایشان
إِلَّا خَسَارًا ۝ قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَكُمُ الَّذِينَ تَدْعُونَ
مگر زیان کاری بگو خبر دهید مرا ازحال انبازان شما آنانکه میپرستید
مِنْ دُونِ اللَّهِ ۖ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ
از غیر خدای بنمایید بمن تا چه آفریدند از اجزاء زمین
أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَاوَاتِ ۚ أَمْ آتَيْنَاهُمْ كِتَابًا
یا نه ایشانرا انبازی در آسمانها یا نه داده ایم ایشانرا کتابی
فَهُمْ عَلَىٰ بَيِّنَتٍ مِنْهُ ۚ بَلْ إِنْ يَعِدُ الظَّالِمُونَ بَعْضُهُمْ
پس ایشان بر حجتی اند از آن نامه وعده نمیدهند مشرکان بعضی ازیشان
بَعْضًا إِلَّا غُرُورًا ۝ إِنَّ اللَّهَ يُمْسِكُ السَّمَاوَاتِ وَ
بعضی را الا فریب دستانند مگر بدستی که خدای نگاه میدارد آسمانها
الْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا ۚ وَلَئِنْ زَالَتَا إِنْ أَمْسَكَهُمَا
وزمین را از آنکه زایل شوند اگر زایل شوند نتواند داشت ایشانرا
مِنْ أَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ ۚ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا
هیچ کس پس از فرمان خدای بدستی که او هست تعجیل نماینده بعقوبت امرکسی را که توبه کند آمرزگار
وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَاءَهُمْ
وسوگند خوردند بخدای غایة کوشش ایشان سوگندهای ایشان هر آینه اگر آید بایشان
نَذِيرٌ لَيَكُونُنَّ أَهْدَىٰ مِنْ إِحْدَى الْأُمَمِ
بیم نماینده که محمد است
فَلَمَّا جَاءَهُمْ نَذِيرٌ مَا زَادَهُمْ إِلَّا نُفُورًا ۝
نیفزایدایشانرا جز رمیدن از حق

بَيِّنَاتٍ اکص
عشر ۹

وَمَكْرَ السَّيِّئِ فی الوصل وفی الوقف ابدلها یاء ساکنة

اِسْتِكْبَارًا فِي الْأَرْضِ وَمَكْرَ السَّيِّئِ ۚ وَلَا يَحِيقُ
برای تکبر در زمین ومکر بد وفرو نیاید
الْمَكْرُ السَّيِّئُ إِلَّا بِأَهْلِهِ ۚ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سُنَّتَ
ومکر بد مگر بصاحب بد پس هیچ چشم میدارند مگر طریق موضوع
الْأَوَّلِينَ ۚ فَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ۚ وَلَنْ تَجِدَ
پیشینیان پس از تکذیب پیغامبران عذاب یافتند پس هرگز نیابی مر طریق موضوع خدایرا هیچ تغییری ومرگز نیابی
لِسُنَّتِ اللَّهِ تَحْوِيلًا ۝ أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا
مر سنة خدایرا هیچ نقلی از مکانی بمکانی دیگر آیا نرفتند این کافران در اقطار زمین تا نگرند
كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَكَانُوا
چگونه بود خاتمت کار آنانکه پیش ازیشان بودند وبودند
أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً ۚ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعْجِزَهُ مِنْ شَيْءٍ
سخت تر ازیشان بقوت وفوت نشود ازعذاب خدای هیچ چیز
فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ ۚ إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا
در آسمانها ونه در زمین بدستی که او هست دانا توانا
وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكَ عَلَىٰ
والو گرفتی خدای مردم را بعقوبت آنچه کرده باشند از بدی رها نکردی بر
ظَهْرِهَا مِنْ دَابَّةٍ وَلَٰكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُسَمًّى ۚ
پشت زمین هیچ جنبنده را ولیکن مهلت میدهد ایشانرا تا وقتی معلوم
فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِعِبَادِهِ بَصِيرًا ۝
پس چون آید وقت جزای ایشان بدرستی که خدای هست باحوال بندگان خود بینا

لست الله بالله وقد ضمنت ذکرها فی الانفال

لیس زلت بکه غیر [illegible]

ثمانون کی فی وایتا [illegible]

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

يس بقطع الحروف

يس ع ١ وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ ٢ إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ٣ عَلَىٰ صِرَاطٍ

اسم سورت یا قسم یا ای انسان یعنی قرآن با حکمت یا محکم کننده بمنسخ سایر کتب بدرستی تو هر آینه از پیغمبران فرستاده بر راهی راست

مُّسْتَقِيمٍ ٤ تَنزِيلَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ٥ لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أُنذِرَ آبَاؤُهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ ٦

ادغ ص این قرآن تنزیل خدای غلبه کننده توانا مهربان تا بیم نمایی قومی را که بیم نموده نشده پدران ایشان پس ایشان بی خبرانند مان

لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَىٰ أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ٧ إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَعْنَاقِهِمْ

سابق محقق واجب شد گفتار عذاب بیشتر ایشان پس ایشان ایمان نیارند بدرستی که ما در گردنهای ایشان

أَغْلَالًا فَهِيَ إِلَى الْأَذْقَانِ فَهُم مُّقْمَحُونَ ٨ وَجَعَلْنَا مِن

بندها و غلها پس ان بندها رسیده تا زنخدانها پس ایشان برافراشته سرها اندازان رحمه و بدیدیم

بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ

پیش ایشان مانعی و از جهة پشت ایشان مانعی پس پوشیده گردانیم چشمهای ایشان پس ایشان

لَا يُبْصِرُونَ ٩ وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ

نه بینند طریق حق را و یکسانست بر ایشان الله بیم نمایی ایشانرا یا الله بیم

لَا يُؤْمِنُونَ ١٠ إِنَّمَا تُنذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمَٰنَ

ایمان نیارند بدرستی که بیم نمودن نافع اید انما الله متابعت نمود قرآنرا و بترسید از خدای بخشاینده

بِالْغَيْبِ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ ١١ إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَىٰ

حال الله غایبست پس بشارت ده او را بامرزشی و مزدی بزرگ بدرستی ما زنده میکردانیم مردگانرا

وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَارَهُمْ ۚ وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ

و مینویسیم انچه پیش فرستادند از اعمال صالحه و اثرهای ایشان که از ایشان بازمانده و هر چیزی برشمردیم ما انرا در لوح محفوظ

مُّبِينٍ ١٢ وَاضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ إِذْ جَاءَهَا

یا صحایف اعمال پدیدکننده و پدیدکرده ای برای ایشان داستانی و بزن برای ایشان

الْمُرْسَلُونَ ١٣ إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا

رسولان عیسی چون فرستاد عیسی بدو مردمان مانا سوی ایشان دو تن را پس دروغ زن کردند ایشانرا

فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ فَقَالُوا إِنَّا إِلَيْكُم مُّرْسَلُونَ

پس بنوعه قوی کردیم ایشانرا بسوم شخص پس گفتند ان رسولان بدرستی که ما سوی شما فرستاده گانیم بر رسالت

عشر ١

ع ٢٠

قَالُوا مَا أَنتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَمَا أَنزَلَ الرَّحْمَٰنُ مِن شَيْءٍ إِنْ

گفتند نه ایشما مگر آدمی مانند ما و فرو نفرستاده خدای بخشاینده هیچ چیزرا ان نیست

أَنتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ ١٤ قَالُوا رَبُّنَا يَعْلَمُ إِنَّا إِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُونَ

و نه ایشما مگر دروغ میگویید گفتند پروردگار ما میداند که ما سوی شما فرستادگانیم

وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ١٥ قَالُوا إِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ

و نیست بر ما مگر رسانیدن هویدا و روشن گفتند ما فال بد گرفتیم بشما

لَئِن لَّمْ تَنتَهُوا لَنَرْجُمَنَّكُمْ وَلَيَمَسَّنَّكُم مِّنَّا عَذَابٌ

هر آینه اگر باز نه ایستید از این گفتار البته سنگسار کنیم شما را و البته برسد بشما از ما عذابی

أَلِيمٌ ١٦ قَالُوا طَائِرُكُم مَّعَكُمْ ۚ أَئِن ذُكِّرْتُم ۚ بَلْ أَنتُمْ قَوْمٌ

دردناک گفتند فال بد شما با شماست ایا اگر پند داده شدید فال بد شما است بلکه شما گروهی

مُّسْرِفُونَ ١٩ وَجَاءَ مِنْ أَقْصَى الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَىٰ قَالَ يَا

تجاوز کنندگان و آمد از دورترین نهایات ان شهر مردی جیب نجار نام میشتافت گفت ای

قَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ ٢٠ اتَّبِعُوا مَن لَّا يَسْأَلُكُمْ أَجْرًا وَهُم

گروه من متابعت نمایید این فرستادگانرا متابعت نمایید ازانکه نمیخواهد ازشما

مُّهْتَدُونَ ٢١ وَمَا لِيَ لَا أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي

راه یافتگانند و چیست مرا که نپرستم آنرا که افریدم مرا و باجز او

أَأَتَّخِذُ مِن دُونِهِ آلِهَةً إِن يُرِدْنِ الرَّحْمَٰنُ بِضُرٍّ

ایا خدایان گیرم از غیر او خدایانرا اگر او خواهد من خدای بخشاینده گزندی را

لَّا تُغْنِ عَنِّي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا وَلَا يُنقِذُونِ

باز ندارد از من خواهش ایشان هیچ چیزرا و خلاص نتوانند داد مرا از هیچ گزندی

إِنِّي إِذًا لَّفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ٢٤ إِنِّي آمَنتُ بِرَبِّكُمْ

بدرستی که من انگاه که پرستم غیر خدایرا هر آینه در گمراهی هویدا و روشن بدرستی که ایمان اوردم بپروردگار شما

فَاسْمَعُونِ ٢٥ قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ ۖ قَالَ يَا لَيْتَ قَوْمِي

بشنوید سخن مرا گفتار را و طاعت نمایید پس گفته شد او را انگاه که بهشت درآی گفت ای کاشکی

يَعْلَمُونَ ٢٦ بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ

دانا شدندی بانچه امرزید مرا پروردگار من و گردانید مرا از اهل کرام و تعظیم

آآن ذکرتم بتسهیل الثانیه مع الفصل بالمد

عشر ٢

يُرِدْنِ وقف بالیاء الساکنه ولا ينقذوني في الوصل وفي الحالين ب

تشعرون

وفرونفرستاديم — برگروه او — پس از قتل او — هیچ لشکری — از آسمان — وما کنا — وما فرو فرستنده ایم — لشکری — برای ان مقدار — مصلحت

مِنۢ بَعْدِهٖ مِنْ جُنْدٍ مِّنَ السَّمَآءِ وَمَا كُنَّا مُنْزِلِيْنَ ۝ اِنْ كَانَتْ اِلَّا صَيْحَةً وَّاحِدَةً

بود — ان حالت — اهلاك ۝ — مكد — آوازی یکانه

فَاِذَا هُمْ خٰمِدُوْنَ ۝ يٰحَسْرَةً عَلَى الْعِبَادِ ۚ مَا يَاْتِيْهِمْ

پس ناگهان ایشان بی — جای فرو — بودندای — حسرت واندوه — برحال بندگان — نیامد بایشان

مِّنْ رَّسُوْلٍ اِلَّا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ۝ اَلَمْ يَرَوْا

هیچ — پیغمبری — فرستاده — مگر آنکه بودند — باو — فسوس — میکردند — ایا — ندیدند

كَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنَ الْقُرُوْنِ اَنَّهُمْ اِلَيْهِمْ

بعلامات — سکاوان — پیش از ایشان — از اهل — زمانها — انرا که ایشان — هالکان سوی — باقی

لَا يَرْجِعُوْنَ ۝ وَاِنْ كُلٌّ لَّمَّا جَمِيْعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُوْنَ ۝

باز نمیگردند — ونیست — هیچ یك — از ایشان — مجتمع خواهد بود — نزد جزاء ما — حاضر کرده شدگان — روز قیامت برای — حساب

وَاٰيَةٌ لَّهُمُ الْاَرْضُ الْمَيْتَةُ ۚ اَحْيَيْنٰهَا وَاَخْرَجْنَا مِنْهَا

ودلیلست — مرایشانرا برقدرت — زمین — مرده بی نبات — زنده کردانیم انرا — بیاران — وبیرون اوردیم ازان

حَبًّا فَمِنْهُ يَاْكُلُوْنَ ۝ وَجَعَلْنَا فِيْهَا جَنّٰتٍ مِّنْ

دانه را — پس ازان — میخورند — وپدید اوردیم — دران زمین — بوستانهای — از

نَّخِيْلٍ وَّاَعْنَابٍ وَّفَجَّرْنَا فِيْهَا مِنَ الْعُيُوْنِ ۝ لِيَاْكُلُوْا

خرما بنان — وانگورها — وروان گردانیدیم — دران بوستانها — ازچشمها، اب — تا بخورند — مردم

مِنْ ثَمَرِهٖ ۙ وَمَا عَمِلَتْهُ اَيْدِيْهِمْ ۭ اَفَلَا يَشْكُرُوْنَ ۝

از میوه انگه — خدای افریده — وانچه سعی — نموده در تحصیل ان — دستهای ایشان — ایا پس سپاس داری — نمی نمایند باین — نعمتها

سُبْحٰنَ الَّذِيْ خَلَقَ الْاَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْۢبِتُ

پاکست ان خدای که — افرید — اصناف واجناس — همه ان — ازانچه — می رویاند

الْاَرْضُ وَمِنْ اَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُوْنَ ۝ وَاٰيَةٌ

زمین — واز — اصناف بنی — ادم ذکور واناث — وازانچه — نمیدانند — ازسایر خلایق — ودلیلست

لَّهُمُ الَّيْلُ ۙ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ فَاِذَا هُمْ مُّظْلِمُوْنَ ۝

برقدرت — مرایشانرا — شب — ازالتیام — سلخ میکنیم — ازو — روشنی روز را — پس ناگهان — ایشان داخلند — در ظلام

وَالشَّمْسُ تَجْرِيْ لِمُسْتَقَرٍّ لَّهَا ۭ ذٰلِكَ تَقْدِيْرُ

وافتاب — میرود — تا بجای قرار — وحدی معلوم — دویستوی بود — مدبر دانا — که افتاب را بانداز رفتن — نهاده

الْعَزِيْزِ الْعَلِيْمِ ۝ وَالْقَمَرَ قَدَّرْنٰهُ مَنَازِلَ حَتّٰى عَادَ كَالْعُرْجُوْنِ

دانا بهادی وغالب — اعلم وماه را بتقدیر فرودیم — منزلها وان بیست — وهشت منزلست — تا اله — اورد در اخر منازل — ازبار یکی وفروی

الْقَدِيْمِ ۝ لَا الشَّمْسُ يَنْۢبَغِيْ لَهَآ اَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا الَّيْلُ

خوش خوشه — خرما دیرینه — نه افتاب را — سزد — مراورا — که دریابد — ماه را ازانکه — افتاب ابطاء — ونه شتابد

سَابِقُ النَّهَارِ ۭ وَكُلٌّ فِيْ فَلَكٍ يَّسْبَحُوْنَ ۝ وَاٰيَةٌ

روز تا دو شب جمع — شغل — بانهایت شب که قرب — شبانست برابر روز — که — شبانست بقدر وقت — وهریك ازین در فلك — دلیل میدهند

لَّهُمْ اَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفُلْكِ الْمَشْحُوْنِ ۝ وَ

مرایشانرا — انکه ما — حمل کردانیدیم — اولاد ایشانرا — در — کشتی — پرکرده

خَلَقْنَا لَهُمْ مِّنْ مِّثْلِهٖ مَا يَرْكَبُوْنَ ۝ وَاِنْ نَّشَاْ

وافریدیم — برای ان ذریه — ازمانندان — کشتی انرا که — برنشینند وبار — برمینهند ازشتران — والرخواهیم

نُغْرِقْهُمْ فَلَا صَرِيْخَ لَهُمْ وَلَا هُمْ يُنْقَذُوْنَ ۝ اِلَّا

غرق گردانیم — ایشانرا پس — هیچ فریادرس — نبود مرایشانرا — وغیران — خلاص یافته شوند — مگر

رَحْمَةً مِّنَّا وَمَتَاعًا اِلٰى حِيْنٍ ۝ وَاِذَا قِيْلَ لَهُمُ اتَّقُوْا

ازجهة بخشایش ازما — وبرخورداری — تاهنگام اجل — وچون گویند — مرایشانرا که — خدا ترسید

مَا بَيْنَ اَيْدِيْكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ ۝

ازانچه فرا — پیش شماست — ازعذاب دنیا — وانچه بازپس — شماست ازعذاب — اخرة — تا باشد که برشما — رحمت کنند

وَمَا تَاْتِيْهِمْ مِّنْ اٰيَةٍ مِّنْ اٰيٰتِ رَبِّهِمْ اِلَّا كَانُوْا

ونیامد — بایشان — هیچ — دلیلی — از دلایل — پروردگار — ایشان مگر — که هستند

عَنْهَا مُعْرِضِيْنَ ۝ وَاِذَا قِيْلَ لَهُمْ اَنْفِقُوْا مِمَّا رَزَقَكُمُ

ازان — اعراض کنندگان — وچون — گویند — مرایشانرا — نفقه کنید — ازانچه — روزی داد

اللّٰهُ ۙ قَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اَنُطْعِمُ مَنْ لَّوْ

خدای — گویند — انانکه — کافر شدند — مرانانرا — که ایمان اوردند — ایا طعام دهیم انرا — که اگر

يَشَآءُ اللّٰهُ اَطْعَمَهٗٓ ۖ اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ۝

خواستی — خدای — طعام دادی — اورا — نه اید شما — مگر در — گمراهی — هویدا

العلیم لمن رفع والقمر ومن قرأ بالنصب على تقدير وقدرنا القمر وقف

عشره ۲

عب ذريتهم اك

عشره ۳

لما ادح ر

ثمره لمن جعلها نافيه وما عملت بغيرها عرش

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ
ومیگویند مشرکان بعث کدام وقت خواهد بود ان وعدهٔ قیامت که میدهید شما اگر راست گویان

مَا يَنظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ
چشم نمیدارند مگر آوازی یکانه که ایشان را دریابد وقتی که ایشان مشغول باشند

فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ
پس نتوانند هیچ وصیتی و نه سوی کسان ایشان بازگردند

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُم مِّنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ
و در دمند در صور دوم بار پس ناگهان ایشان از گورها سوی خداوند پروردگار ایشان

يَنسِلُونَ قَالُوا يَا وَيْلَنَا مَن بَعَثَنَا مِن مَّرْقَدِنَا هَٰذَا
میدوند گویند کافران چون از گور برخیزند ای وای ما کدام کس برانگیزاند ما را از خوابگاه ما این را

مَا وَعَدَ الرَّحْمَٰنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ إِن كَانَتْ
که وعده داد خدای بخشاینده و راست گفتند و دروغ پیغمبران وی ان زمان کفار را سود ندارد نیست ان نفخه

إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُونَ
مگر آوازی یکانه پس ناگهان ایشان مجموعند نزد ما حاضر کرده شدگانند

فَالْيَوْمَ لَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنتُمْ
پس امروز ستم کرده نشود هیچ تنی هیچ چیز از ظلم و جزا ندهند شما را مگر انچه هستید

تَعْمَلُونَ إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغُلٍ
که میکردید بدرستی که ملازمان بهشت امروز در اصناف اشغالند

فَاكِهُونَ هُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلَالٍ عَلَى الْأَرَائِكِ
شنعمان و شادمان ایشان و زنان ایشان در سایهاند بر تختهای آراسته

مُتَّكِئُونَ لَهُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَلَهُم مَّا يَدَّعُونَ
تکیه زدگان مر ایشانراست در ان جنت میوها و مر ایشانراست انچه ارزو خواهند

سَلَامٌ قَوْلًا مِّن رَّبٍّ رَّحِيمٍ
سلام بر ایشان بگفتاری خاصه از پروردگار مهربان

وَامْتَازُوا الْيَوْمَ أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ
و جدا شوید امروز ای گناهکاران

ان لا تالنون
رسم المصاحف

عشر ۶

جبلاً ح

الَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَا بَنِي آدَمَ أَن لَّا
ایا بیان نکردیم با شما ای پسران ادم ان نه

تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ
پرستید دیو را بدرستی که مر شما را دشمنی است هویدا

وَأَنِ اعْبُدُونِي هَٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ
و ان پرستید مرا این راه لغته شده راهی است

وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ
و بحقیقت گمراه کرد از شما خلقی بسیار را ایا پس نه بودید شما که دریابید

هَٰذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ اصْلَوْهَا الْيَوْمَ
این دوزخ است که بودید که وعده داده میشدید بان درایید دران امروز

بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَىٰ أَفْوَاهِهِمْ
بسبب انچه بودید کافر میشدید امروز مهر نهیم بر دهنهای ایشان

وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُم بِمَا كَانُوا
و سخن گوید با ما دستهای ایشان و گواهی دهد پایهای ایشان بانچه بودند

يَكْسِبُونَ وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَىٰ أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا
کسب کردند و اگر خواستیمی محو کردندی بر اثر چشمهای ایشان پس پیشی کردندی

الصِّرَاطَ فَأَنَّىٰ يُبْصِرُونَ وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ
بطریق معهود مالوف پس از کجا بینند که و اگر خواستیمی هر اینه مسخ کردندی ایشان را

عَلَىٰ مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَاعُوا مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ
بر جایگاه ایشان قدرت و مختار پس نتوانستندی گذشتنی و نه رجوع کردندی

وَمَن نُّعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ فِي الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْقِلُونَ
و هر که را عمر درازدهیم او را باژگونه گردانیم او را در افرینش بتبدیل قوت بضعف مانند طفل ایا پس درنمی یابند

ادیکد

وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنبَغِي لَهُ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُّبِينٌ
و نیاموزانیدیم او را یعنی محمد را کلام مخیل و نسزد مر او را نیست انچه اموزانیدیم او را مگر پند و قرانی ظاهر

عشر ۱

لِّيُنذِرَ مَن كَانَ حَيًّا وَيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكَافِرِينَ
تا بیم کند هر که هست زنده دل و لازم شود سخن کفار را بعذاب بر کافران

مختصمون با خلاف موضعه اتفاء مخصمون

عشر ۹
ع ۷

من قبرنا
یسکت علیه

حیث کان ولذلك
فکهین
مدهنون

ع ۱۶ مکاناتهم ص

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِّمَّا عَمِلَتْ أَيْدِينَا أَنْعَامًا

ایا ندیدند که ما افریدیم برای ایشان ازانچه ساخته است دستهای قدرت ما شتر وگاو وگوسفند

فَهُمْ لَهَا مَالِكُونَ ۝ وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ

پس ایشان مر انرا خداوندان ورام گردانیدیم انهارا برای ایشان پس ازانست مرکوب ایشان

وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ ۝ وَلَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبُ ط أَفَلَا

وازان میخورند ومر ایشان راست دران سودمندیها واشامیدنی ایا پس

يَشْكُرُونَ ۝ وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لَّعَلَّهُمْ

شکر نمیکنند وگرفتند از غیر خدای خدایانی را تا مگر ان کفار

يُنصَرُونَ ۝ لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ جُندٌ

یاری کرده شوند نتوانند یاری کردن ایشان وان کفار مر ان اصنام را لشکرهای حاضر

مُّحْضَرُونَ ۝ فَلَا يَحْزُنكَ قَوْلُهُمْ ۘ إِنَّا نَعْلَمُ مَا

حاضر کرده شوند برای عذاب پس اندوهگین نکند ترا گفتار ایشان بدرستی که ما میدانیم انرا

يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ۝ أَوَلَمْ يَرَ الْإِنسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ

که نهان میدارند وانرا که اشکارا میکنند ایا ندید ادمی وندانست که ما افریدیم اورا

مِن نُّطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ ۝ وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا

از اب مرد پس ناگهان او مجادلست اشکار هویدا وبدید کرد برای ما داستانی

وَنَسِيَ خَلْقَهُ ط قَالَ مَن يُحْيِي الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ قُلْ

وفراموش کرد افرینش خودرا گفت کدام کس زنده گرداند استخوانها وان پوسیده باشد بگو

يُحْيِيهَا الَّذِي أَنشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ ط وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ

زنده گرداند انرا انکه بدید اورد انرا نخست بار واو بهر افرینشی داناست

الَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا أَنتُم مِّنْهُ

انکه پدید کرد ازبرای شما از درخت سبز اتشی پس ناگهان شما ازان

تُوقِدُونَ ۝ أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ

اتش می افروزید ایا نیست انکه افرید اسمانها وزمین ط

بِقَادِرٍ عَلَىٰ أَن يَخْلُقَ مِثْلَهُم ط بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ

توانا بر انکه افریند مانند انها را ای تواند واو بسیار افرینش است دانا

إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَن يَقُولَ لَهُ

بدرستی که فرمان او چون خواهد چیزی را انست که گوید مر او را باش پس باشد

كُن فَيَكُونُ ۝ فَسُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ

پس پاکست ان خدایی که بدست قبضه اوست پادشاهی هر چیزی

وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۝

وبا جزاء او باز گردانده شوید

سورة الصافات

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

وَالصَّافَّاتِ صَفًّا ۝ فَالزَّاجِرَاتِ زَجْرًا ۝

بحق صف زدگان ملایکه یا طیور صف زدنی پس زجر کنندگان ملایکه سحاب یا غیران بازداشتنی

فَالتَّالِيَاتِ ذِكْرًا ۝ إِنَّ إِلَٰهَكُمْ لَوَاحِدٌ ط

پس خواندگان کلام خدا را بدرستی که خدای شما هرانینه یگانه است

رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ الْمَشَارِقِ ط

پروردگار اسمانها وزمین وانچه میان اسمانها وزمینهاست وپروردگار جایهای افتاب بر اینها

إِنَّا زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِزِينَةٍ الْكَوَاكِبِ ۝ وَحِفْظًا مِّن كُلِّ

بدرستی که ما اراستیم اسمان نزدیکتر را باراستنی ستارگان را وبرای نگاه داشتن ازهر

شَيْطَانٍ مَّارِدٍ ۝ لَّا يَسَّمَّعُونَ إِلَى الْمَلَإِ الْأَعْلَىٰ وَيُقْذَفُونَ

دیو خارج از طاعت که گوش فرا نتوانند داشت بکلام بالا یعنی ملایکه ورانده ایشانرا

مِن كُلِّ جَانِبٍ دُحُورًا وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ ۝ إِلَّا مَنْ خَطِفَ

از هر جهتی براندن ایشان راست وبرایشان راست عذابی دایم منقطع درانخرة مگر انکه ربایدن

الْخَطْفَةَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ ثَاقِبٌ ۝ فَاسْتَفْتِهِمْ أَهُمْ

وحی را بلک ربودن پس ازپی درایدش از اتشی درخشنده پرسوال کن از کفار که ایا ایشان

أَشَدُّ خَلْقًا أَم مَّنْ خَلَقْنَا ط

باقوت ترند بخلقت یا انکه یا انکه افریدیم ازسموات وملایکه

إِنَّا خَلَقْنَاهُم مِّن طِينٍ لَّازِبٍ ۝

بدرستی که ما افریدیم ایشانرا از گلی دوسنده

بَلْ عَجِبْتَ وَيَسْخَرُونَ ۝ وَإِذَا ذُكِّرُوا لَا يَذْكُرُونَ

نه له شگفت داشتی از تکذیب ایشان بعد از ظهور برهان وضوح میدارند از تعجب تو وچون یاد دهند ایشانرا آنچه نداند یاد نگیرند

وَإِذَا رَأَوْا آيَةً يَسْتَسْخِرُونَ ۝ وَقَالُوا إِنْ هَٰذَا إِلَّا

وچون ببینند معجزه را مسخرگی نمایند ودرسخریت گویند نیست این جز

سِحْرٌ مُبِينٌ ۝ أَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا أَإِنَّا

جادوی هویدا ایا چون میریم وباشیم خاک واستخوانها ایا بدستی که

لَمَبْعُوثُونَ أَوَآبَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ ۝ قُلْ نَعَمْ وَأَنْتُمْ دَاخِرُونَ

مرانیم زنده کرده ایم پدران پیشین ما بگوای برانگیخته شوید وشما خوار وفرمانبردار

فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ فَإِذَا هُمْ يَنْظُرُونَ

پس بدستی آن آوازی بود یکانه پس ناگهان ایشان نگران باشند

وَقَالُوا يَا وَيْلَنَا هَٰذَا يَوْمُ الدِّينِ ۝ هَٰذَا

وگویند ای وای ما این روز جزا وحسابست این

يَوْمُ الْفَصْلِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ

روز فراق است میان گروهان مختلف ان روز که بودند بآن تکذیب مینمودند

احْشُرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوا

جمع کنید ای ملایکه آنانرا که شرک آوردند واتباع واقران ایشانرا وآنچه بودند

يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَاهْدُوهُمْ إِلَىٰ صِرَاطِ

که میپرستیدند از غیر خدای پس دلالت کنید ایشانرا سوی راه

الْجَحِيمِ ۝ وَقِفُوهُمْ إِنَّهُمْ مَسْئُولُونَ ۝ مَا لَكُمْ

دوزخ وبازدارید ایشانرا در آتش بدستی ایشان پرسیده خواهند بود آنچه شما

لَا تَنَاصَرُونَ ۝ بَلْ هُمُ الْيَوْمَ مُسْتَسْلِمُونَ ۝ وَأَقْبَلَ

که یاری یکدیگر نمیکنید نه ایشان امروز گردن نهادگانند یکدیگررا وروی آرد

بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ۝ قَالُوا إِنَّكُمْ كُنْتُمْ

بعضی از ایشان بر بعضی حال آنکه متخاصم باشند گویند اتباع بدرستی که شما بودید

تَأْتُونَنَا عَنِ الْيَمِينِ ۝ قَالُوا بَلْ لَمْ تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ

که آمدید ما را از جانب خیر وصلاح تا ما ران منع کردید ما را گویند متبوعان نه آنکه بودید شما باختیار خود از اهل ایمان

عشر ۲

٥٣٤

وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ ۚ بَلْ

ونبود ما را بر غوای شما هیچ حجتی نه آنکه

كُنْتُمْ قَوْمًا طَاغِينَ ۝ فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا ۖ إِنَّا

بودید شما گروهی دورازحد اعتدال پس ثابت شد برما سخن کفتار پروردگار ما بدستی

لَذَائِقُونَ ۝ فَأَغْوَيْنَاكُمْ إِنَّا كُنَّا غَاوِينَ ۝ فَإِنَّهُمْ

که هرآینه چشنده ایم پس گمراه کردانیدیم شما را بدستی که ما نیز بودیم از گمراهان پس بدستی که

يَوْمَئِذٍ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ۝ إِنَّا كَذَٰلِكَ

آن روز در عذاب مشترکند بدستی که ما همچنان

نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ۝ إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ

عذاب میکنیم گناه کارانرا بدستی ایشان هستند چون گویند مرایشانرا

لَا إِلَٰهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ ۝ وَيَقُولُونَ أَئِنَّا

هیچ خدایی نیست بحق معبود بسزا تکبر مینمودند وگویند ایا بدستی که ما

لَتَارِكُو آلِهَتِنَا لِشَاعِرٍ مَجْنُونٍ ۝ بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَّقَ

ترک کننده ایم خدایان ما را برای سخن شاعر دیوانه نه آنکه آمد پیغمبر براستی وباورداشت

الْمُرْسَلِينَ ۝ إِنَّكُمْ لَذَائِقُوا الْعَذَابِ الْأَلِيمِ ۝ وَمَا تُجْزَوْنَ

پیغمبران دیگررا بدستی که شما هرآینه چشنده اید عذاب دردناکرا وپاداش داده نمیشوید شما

إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ

مگر آنچه بودید کرده باشید مگر بندگان خدای اهل اخلاص صنه

عشر ۳

أُولَٰئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَعْلُومٌ ۝ فَوَاكِهُ وَهُمْ

ایشان مرایشانراست روزی دانسته درقدر ولذة وغیران خورشها بالذة وایشان

مُكْرَمُونَ ۝ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ۝ عَلَىٰ سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ

گرامی داشته اند در بوستانهای ناز ونعمت برتختها برابر یکدیگر نشسته

يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَأْسٍ مِنْ مَعِينٍ ۝ بَيْضَاءَ لَذَّةٍ

گردانند بریشان خمری از جوی موجود بزمین جنت خمری سپید بالذة

لِلشَّارِبِينَ ۝ لَا فِيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنْزَفُونَ

مرآشامندگانرا نیست دران خمر افسادی ونه ایشان ازان خمر بیهوش میشوند

فَأَنَّهُمْ لَآكِلُونَ مِنْهَا فَمَالِـُٔونَ مِنْهَا الْبُطُونَ
پس بدرستی ایشان هرآینه خورندگانند ازان پس پرکردانندگانند ازان شکمها

ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِنْ حَمِيمٍ ثُمَّ إِنَّ
پس بدرستی که ایشانرا است بران خورش هرآینه آمیزشی بغایت گرم پس بدرستی

مَرْجِعَهُمْ لَإِلَى الْجَحِيمِ إِنَّهُمْ أَلْفَوْا آبَاءَهُمْ ضَالِّينَ
که بازگشتن ایشان دیگرباره سوی دوزخ است بدرستی که ایشان یافتند پدران خویش را گمراهان

فَهُمْ عَلَى آثَارِهِمْ يُهْرَعُونَ وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ
پس ایشان بر اثرهای ایشان می‌شتابند ویقینا گمراه شد پیشتر ازایشان

أَكْثَرُ الْأَوَّلِينَ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا فِيهِمْ مُنْذِرِينَ فَانْظُرْ
بیشتر پیشینیان ویقینا فرستادیم درمیان ایشان بیم نمایندگان پس نگر

كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذَرِينَ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ
که چگونه بود خاتمه کار بیم کردگان مگر بندگان خدای که اهل اخلاص‌اند

وَلَقَدْ نَادَانَا نُوحٌ فَلَنِعْمَ الْمُجِيبُونَ وَنَجَّيْنَاهُ
ویقینا خواند ما را نوح بر قوم خود پس هرآینه نیکا اجابت کنندگان بودیم او را

وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ
وکسان او را از اندوه بزرگ و گردانیدیم فرزندان او را

هُمُ الْبَاقِينَ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ
واعقاب او را بازماندگان از گزندها و باقی گذاشتیم بر نوح در میان امم بازپسین

سَلَامٌ عَلَى نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ إِنَّا كَذَلِكَ
این کلمه سلام بر نوح در میان جهانیان بدرستی که ما همچنان

نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ
جزا دهیم نیکوکاران را بدرستی که او از بندگان ماست از اهل ایمان

ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ وَإِنَّ مِنْ شِيعَتِهِ
پس غرقه گردانیدیم دیگران را که نامزد بودند و بدرستی که

لَإِبْرَاهِيمَ إِذْ جَاءَ رَبَّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ
ابراهیم چون آمد بطاعت پروردگار خود از اعتقادات دینیه باطل از علایق باعث از اغیار ماسوی

وَعِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ عِينٌ كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ
ونزد ایشانند زنانی که جز بشوی خود نگرند فراخ چشمان گویی بیضه نعام‌اند

مَكْنُونٌ فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ
مستور از نظر اغیار پس روی آرد بعضی از اهل جنت ببعضی حال از یکدیگر پرسند از یکدیگر

قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌ يَقُولُ أَئِنَّكَ
گوید گوینده ازایشان بدرستی که بود مرا هم‌نشینه میگفت ایا بدرستی تو

لَمِنَ الْمُصَدِّقِينَ أَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا
هرآینه از باوردارندگانی حشر را ایا چون میریم وباشیم خاک واستخوانها

أَإِنَّا لَمَدِينُونَ قَالَ هَلْ أَنْتُمْ مُطَّلِعُونَ فَاطَّلَعَ فَرَآهُ فِي
ایا بدرستی که ما هرآینه جزا داده شدگانیم گفت آیا شما نظر کنندگانید پس نظر کند آن قایل را در میان

سَوَاءِ الْجَحِيمِ قَالَ تَاللَّهِ إِنْ كِدْتَ لَتُرْدِينِ
دوزخ گوید ان قایل را بخدای که نزدیک بود که هلاک گردانی مرا باغوا و اضلال

وَلَوْلَا نِعْمَةُ رَبِّي لَكُنْتُ مِنَ الْمُحْضَرِينَ أَفَمَا
والا توفیق پروردگار من بودی هرآینه بودی از حاضر کردگان در دوزخ ایا نه ما

نَحْنُ بِمَيِّتِينَ إِلَّا مَوْتَتَنَا الْأُولَى وَمَا نَحْنُ
مگر میرندگان نخستین ما در دنیا ونه ایم ما

بِمُعَذَّبِينَ إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ
عذاب کردگان بدرستی که این لقاء دایم هرآینه انست بیروزی بزرگ

لِمِثْلِ هَذَا فَلْيَعْمَلِ الْعَامِلُونَ أَذَلِكَ
برای مانند این جزا پس باید که کار کنند کاران ایا این رزق

خَيْرٌ نُزُلًا أَمْ شَجَرَةُ الزَّقُّومِ إِنَّا جَعَلْنَاهَا
بهتر است از روی مهمانی یا درخت زقوم بدرستی که ما گردانیدیم انرا

فِتْنَةً لِلظَّالِمِينَ إِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ
امتحانی و بلایی برای ستمکاران بدرستی که ان درختی است که بیرون می‌آید در بن

الْجَحِيمِ طَلْعُهَا كَأَنَّهُ رُءُوسُ الشَّيَاطِينِ
دوزخ شکوفه ان گویی ازطلع سرهای دیوانست

لتردين في الوصل

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا ذَا تَعْبُدُونَ ۝ أَئِفْكًا
وچون گفت مر پدر خود را وقوم خود را چه چیز میپرستید این دروغ را
آلِهَةً دُونَ اللَّهِ تُرِيدُونَ ۝ فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ
خدایانی را جز معبود بحق میخواهید پس چیست گمان شما بپروردگار جهانیان
فَنَظَرَ نَظْرَةً فِي النُّجُومِ ۝ فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ ۝ فَتَوَلَّوْا
پس نگریست نگریستنی در احکام نجوم پس گفت بدرستی که من بیمارم پس اعراض کردند
عَنْهُ مُدْبِرِينَ ۝ فَرَاغَ إِلَىٰ آلِهَتِهِمْ فَقَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ
ازو کریزان از سر او پس بخفیت رفت سوی خدایان ایشان پس گفت بر سبیل استهزا
مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُونَ ۝ فَرَاغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبًا بِالْيَمِينِ
چیست شما که سخن نمیگویید پس اقبال کرد بر ایشان زدنی درخفیه بدست راست تا قوی تر بود
فَأَقْبَلُوا إِلَيْهِ يَزِفُّونَ ۝ قَالَ أَتَعْبُدُونَ مَا تَنْحِتُونَ
پس روی آوردند بدان کفار سوی ابراهیم می شتاب ایا میپرستید انرا که میتراشید
وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ ۝ قَالُوا ابْنُوا لَهُ
وخدای آفرید شما را وانچه میسازید آنرا گفتند بنا کنید برای سوختن او
بُنْيَانًا فَأَلْقُوهُ فِي الْجَحِيمِ ۝ فَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ
بنای عالی را پس بیندازند اورا دران بناء پر آتش پس خواستند باو بد سگالیدنی پس گردانیدیم ایشانرا
الْأَسْفَلِينَ ۝ وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَىٰ رَبِّي سَيَهْدِينِ
سفرو تر ومغلوب تر گفت بدرستی که من رونده ام سوی پروردگار خود من یعنی هجرة بدیار شام
رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ ۝ فَبَشَّرْنَاهُ بِغُلَامٍ حَلِيمٍ
ای پروردگار من بخش مرا فرزندی از جمله بندگان پس مژده دادیم اورا بکودکی زنده بعد وقار وحلم اسمعیل ولد هاجر
فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ يَا بُنَيَّ إِنِّي أَرَىٰ
پس چون رسید با ابراهیم بحد وقت باشغال وحوایج گفت ابراهیم ای پسک من بدستی که
فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَذْبَحُكَ فَانْظُرْ مَاذَا تَرَىٰ ۚ قَالَ يَا أَبَتِ
خواب که من میکشتی ترا چون کوسفند پس نگر تا چه بینی در دین کار گفت ای پدر من
افْعَلْ مَا تُؤْمَرُ ۖ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّابِرِينَ
بکن انچه فرموده میشوی مرا بدان زود که یابی مرا اگر خواهد خدای از صبر کنندگان بر ذبح خدای

فَلَمَّا أَسْلَمَا وَتَلَّهُ لِلْجَبِينِ ۝ وَنَادَيْنَاهُ أَنْ يَا
پس چون گردن نهادند فرمان خدایرا وفکند او را بر پیشانی وآواز دادیم که ای ابراهیم
إِبْرَاهِيمُ ۝ قَدْ صَدَّقْتَ الرُّؤْيَا ۚ إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِي
بتحقیق راست کردانیدی خواب را بدستی که ما همچنان پاداش دهیم
الْمُحْسِنِينَ ۝ إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ الْبَلَاءُ الْمُبِينُ ۝ وَفَدَيْنَاهُ
نیکوکاران را بدستی که این بودنی هوایدا وبدل فرستادیم
بِذِبْحٍ عَظِيمٍ ۝ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ
ان ذبیح را بگفتی ازجهت بزرگ قدر وباقی گذاشتیم بر ابراهیم درمیان امم بازپسین
سَلَامٌ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ۝ كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ
این کلمه سلام بر ابراهیم همچنان پاداش دهیم نیکوکاران را
إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ۝ وَبَشَّرْنَاهُ بِإِسْحَٰقَ
بدستی که او از بندگان ما است که با ایمان وبشارت دادیم او را بوجود اسحق
نَبِيًّا مِنَ الصَّالِحِينَ ۝ وَبَارَكْنَا عَلَيْهِ وَعَلَىٰ
حال انکه او پیغامبر بود بنبوت وانکه او از نیکان بود وبرکت فرستادیم بر و ب
إِسْحَٰقَ ۚ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا مُحْسِنٌ وَظَالِمٌ لِنَفْسِهِ مُبِينٌ
اسحق واز فرزندان ایشان نیکوکار وبهری ستمکار بر نفس خود ظاهر
وَلَقَدْ مَنَنَّا عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ۝ وَنَجَّيْنَاهُمَا وَقَوْمَهُمَا
وبحقیقت منت کردیم بر موسی وهارون ورهانیدیم ایشانرا ولوط ایشانرا
مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ۝ وَنَصَرْنَاهُمْ فَكَانُوا هُمُ
از اندوه بزرگ که تسلط فرعون بود ویاری نمودیم ایشانرا پس بودند ایشان
الْغَالِبِينَ ۝ وَآتَيْنَاهُمَا الْكِتَابَ الْمُسْتَبِينَ ۝ وَهَدَيْنَاهُمَا
غالبان بر فرعون وقوم او ودادیم ایشانرا کتاب بابیان روشن وراه نمودیم ایشانرا
الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ۝ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِي الْآخِرِينَ
راه راست وباقی گذاشتیم برایشان درمیان امم بازپسین
سَلَامٌ عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ۝ إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ
این کلمه سلام بر موسی وهارون بدستی که ما همچنان پاداش دهیم نیکوکارانرا

البلوا بالواو والالف هنا وفي الدخان

عشر ١١

ع ٢٥

عشر ١٢

إِنَّهُمَا مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ۝ وَإِنَّ إِلْيَاسَ
بدرستی که ایشان از بندگان ما اند که با ایمان اند وبدرستی الیاس
لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ۝ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَلَا تَتَّقُونَ
هرآینه از پیغمبرانست چون گفت مردم خود را آیا نمیترسید از خدای
أَتَدْعُونَ بَعْلًا وَتَذَرُونَ أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ ۝ اللَّهَ
آیا میپرستید این صنم را که نامش بعل بود ودست میدارید عبادة نیکوترین آفریننده گانرا
رَبَّكُمْ وَرَبَّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ۝ فَكَذَّبُوهُ
خدای پروردگار شما وپروردگار پدران نخستین شما پس بدروغ نسبت کردند
فَإِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ۝ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ۝
پس بدرستی که ایشان هرآینه حاضر کرده اند در عذاب مگر بندگان خدای که اهل اخلاص اند
وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ۝
وباقی گذاشتیم بر او در میان امم باز پسین
سَلَامٌ عَلَىٰ إِلْ يَاسِينَ ۝ إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۝ إِنَّهُ مِنْ
این کلمه سلام بر اتباع این نبی بدرستی که ما همچنان پاداش دهیم نیکوکارانرا بدرستی او
عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ۝ وَإِنَّ لُوطًا لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ۝ إِذْ نَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ
از جمله بندگان ما است که با ایمانست وبدرستی که لوط هرآینه از پیغمبرانست چون رهانیدیم اورا وکسان اورا
أَجْمَعِينَ ۝ إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ ۝ ثُمَّ دَمَّرْنَا الْآخَرِينَ ۝
همه مگر پیرزنی درمیان اینان که ماند بودند پس هلاک گردانیدیم دیگرانرا
وَإِنَّكُمْ لَتَمُرُّونَ عَلَيْهِمْ مُصْبِحِينَ ۝ وَبِاللَّيْلِ ۗ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝
وبدرستی که شما هرآینه میگذرید بر آثار قوم لوط در وقت صبح وبشب ایا پس آیا درنمی یابید
وَإِنَّ يُونُسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ۝ إِذْ أَبَقَ إِلَى الْفُلْكِ
وبدرستی که یونس بن متی هرآینه از پیغمبرانست چون گریخت سوی کشتی
الْمَشْحُونِ ۝ فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ ۝ فَالْتَقَمَهُ
پر آورده پس قرعه زد با اهل سفینه پس بود از مغلوبان بقرعه پس فرو برد اورا
الْحُوتُ وَهُوَ مُلِيمٌ ۝ فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ ۝
ماهی واو سزاوار ملامت بود پس اگر نه آن بودی که او از یاد آرندگان خدای بود دل

إِلَّا مَنْ هُوَ صَالِ الْجَحِيمِ ۝ وَمَا مِنَّا إِلَّا لَهُ مَقَامٌ
مَعْلُومٌ ۝ وَإِنَّا لَنَحْنُ الصَّافُّونَ ۝ وَإِنَّا لَنَحْنُ
الْمُسَبِّحُونَ ۝ وَإِنْ كَانُوا لَيَقُولُونَ ۝ لَوْ أَنَّ عِنْدَنَا
ذِكْرًا مِنَ الْأَوَّلِينَ ۝ لَكُنَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ۝
فَكَفَرُوا بِهِ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ۝ وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا
لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ ۝ إِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُورُونَ ۝ وَإِنَّ
جُنْدَنَا لَهُمُ الْغَالِبُونَ ۝ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ ۝
وَأَبْصِرْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ ۝ أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ۝
فَإِذَا نَزَلَ بِسَاحَتِهِمْ فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنْذَرِينَ ۝
وَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ ۝ وَأَبْصِرْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ ۝
سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ ۝
وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ ۝
وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝

سلمانرا که او در سابق دراینده دوزخ است ونیست هیچ یک از ملائکه مگر له او راست جای معین
علم خدای
در رتبه وعبادة وقربة
وبدرستی که ما صف زدگان در عبودیت
وبدرستی که ما همانیه ماییم
تسبیح گویندگان
وبدرستی که کافران
از کتب پیشینیان
جنانچه یهود ونصاری بود
همانیه بودیمی بندگان خدای
پس کافر شدند بخدای
پس زود بود که دانند وبال آنرا وبحقیقت پیشی گرفت این کلمه ما
مر بندگان فرستادهٔ مارا له بدرستی ایشان
همانیه منصورند
وبدرستی
لشکر ما همانیه غالب اند بحجت ونصرت وعاقبت پس اعراض کن از ایشان تا هنگام امر ما
وبیین ایشانرا در وقت نزول عذاب له زود بود له ببیند ایشان نصرت فرا ید ترا
ایا پس بعذاب ما شتاب مینمایند
پس چون فرود آید به بیش در سرای ایشان پس بد بامداد بیم کرده شدگان ان صباح
واعراض کن از ایشان تا هنگام امر قتال وبیین عذابرا له زود بود که ببیند
پاکا پروردگار تو
غلبه ونصرة علی الاطلاق
از انچه وصف میکنند ان کفار
وسلام
بیغمبران
وستایش مر خدایرا پروردگار
جهانیان

ع ۱۴

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

صٓ ۝ وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ ۝ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا
فِي عِزَّةٍ وَشِقَاقٍ ۝ كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ
قَرْنٍ فَنَادَوْا وَلَاتَ حِينَ مَنَاصٍ ۝ وَعَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ
مُنْذِرٌ مِنْهُمْ وَقَالَ الْكَافِرُونَ هَٰذَا سَاحِرٌ كَذَّابٌ ۝
أَجَعَلَ الْآلِهَةَ إِلَٰهًا وَاحِدًا إِنَّ هَٰذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ ۝ وَانْطَلَقَ
الْمَلَأُ مِنْهُمْ أَنِ امْشُوا وَاصْبِرُوا عَلَىٰ آلِهَتِكُمْ إِنَّ
هَٰذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ ۝ مَا سَمِعْنَا بِهَٰذَا فِي الْمِلَّةِ الْآخِرَةِ إِنْ
هَٰذَا إِلَّا اخْتِلَاقٌ ۝ أَأُنْزِلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنَا
بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْ ذِكْرِي ۝ بَلْ لَمَّا يَذُوقُوا عَذَابِ ۝
أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعَزِيزِ الْوَهَّابِ ۝

ص بمعنی قف علیها وقفه خفیفه وقد ذکرد
ملات حین بقطع التاء من الحاء وروی متصلا والاول اصح
عذابی ب

اسم السعادة او غیر ذلك . بحق قران باشرف وشهرة له
نه له انالله ان بعجزیت
کافرند از اهل
در تلبرند ودر مخالفت خدای ورسول جنا له هلاك کردانیدم بیش از اهل مکه
زمانی را پس آواز دادند مارا ونه بود ان وقت هنگام گریختن از عذاب وشلقت نمودند
بیم نماینده از جنس ایشان وگفتند کافران این محمد جادوی است دروغ گوی
ایا نام نهاد خدای یکانه بدرستی که این کار محمد همانیه چیزی است
اشراف از قریش میگفتند بایکدیگر له بروید وصبر نمایید وثابت باشید بر عبادة خدایان شما بدرستی
له این کار محمد خواسته خدای است توحیدرا ودر ملة بان پسین له دور بدان است
ما نشنیدیم بدین توحید ما نبود در ملت عیسی که آخر ملل بود
نه له اشل فیم ازمیان ما بروی ان نه له فرستاده شد بر نفس خود ایشان از تلقاء بدافته
نه له ایشان در کانند از قرآن من نه له هنوز بچشیده عذاب مرا
خزاین بخشایش پروردگار تو همانا تو بخشاینده بسیار بخشایش خواهد

اَمْ لَهُمْ مُّلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَلْيَرْتَقُوا

یا نه له مر ایشانراست پادشاهی آسمانها وزمین وانچه میان ایشانست پس بالا روند

فِي الْاَسْبَابِ ۝ جُنْدٌ مَّا هُنَالِكَ مَهْزُوْمٌ مِّنَ الْاَحْزَابِ

در معارج سموات لشکر ازلشکرهای له درمقام عداوة رسولند منهزم خواهند بود از انانالله مجتمع شوند

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوْحٍ وَّعَادٌ وَّفِرْعَوْنُ ذُو الْاَوْتَادِ

باور نداشتند پیش ازایشان قوم نوح را وقبیله عاد وهودرا وفرعون خداوندان استقامت وثبات

وَثَمُوْدُ وَقَوْمُ لُوْطٍ وَّاَصْحٰبُ الْاَيْكَةِ ۭ اُولٰۗىِٕكَ

وقبیله ثمود صالح راوقوم لوط را واهل ان بیشه شعیب را ان گروهان

الْاَحْزَابُ ۝ اِنْ كُلٌّ اِلَّا كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ عِقَابِ

مجتمع بر عداوت انبیا نیست مریك ازین احزاب مگر له تکذیب نمودند پیغمبرانرا پس واجب شد بکذیب ایشان عقوبت من

وَمَا يَنْظُرُ هٰٓؤُلَاۗءِ اِلَّا صَيْحَةً وَّاحِدَةً مَّا لَهَا

وانتظار نمیکنند اینانالله اهل بله اند یاجمیع احزاب مگر آوازی یکانه له نفخه اولی است نیست مرانرا

مِنْ فَوَاقٍ ۝ وَقَالُوْا رَبَّنَا عَجِّلْ لَّنَا قِطَّنَا قَبْلَ

هیچ مهلت بمقدار شیر دوشیدن مابین الحلبتین ولفتند بپروردگار ما تعجیل کن برای ما قسط ونصیب ما را از عذاب پیش

يَوْمِ الْحِسَابِ ۝ اِصْبِرْ عَلٰي مَا يَقُوْلُوْنَ وَاذْكُرْ

از روز محاسبه صبر نمای ای محمد برانچه میگویند این وبادکن

عَبْدَنَا دَاوٗدَ ذَا الْاَيْدِ ۚ اِنَّهٗٓ اَوَّابٌ ۝ اِنَّا سَخَّرْنَا

بنده ما داود خداوند قوت دردین بدرستی که او بازگردیده بود باخدای در جمیع امور بدرستی که ما رام گردانیدیم

الْجِبَالَ مَعَهٗ يُسَبِّحْنَ بِالْعَشِيِّ وَالْاِشْرَاقِ

کوهها را تسبیح میکنند باداد شبانگاه وبوقت چاشت

وَالطَّيْرَ مَحْشُوْرَةً ۭ كُلٌّ لَّهٗٓ اَوَّابٌ ۝ وَشَدَدْنَا مُلْكَهٗ

ومرغانرا محشور کردیم حال انکه مجموع بودند ازمرغابیه مریك ازجبال برای داود باز گردیده بودند بتسبیح باداد وقوی گردانیدیم

وَاٰتَيْنٰهُ الْحِكْمَةَ وَفَصْلَ الْخِطَابِ ۝ وَهَلْ

وبدادیم اورا نبوت یاعلم وفهم یاز بور وبیان مخلص ثانی یاقدرة برضبط معانی وتصویر او یاقضای غایات وهیچ

اَتٰىكَ نَبَؤُا الْخَصْمِ ۘ اِذْ تَسَوَّرُوا الْمِحْرَابَ ۝

بتو ای محمد خبر متخاصمین چون برآمدند بردیوار محراب

اِذْ دَخَلُوْا عَلٰي دَاوٗدَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ ۭ قَالُوْا لَا تَخَفْ ۚ خَصْمٰنِ

چون درآمدند بر داود بی وقت وبی دستوری بدو ازایشان گفتند مادو شخص متخاصم ایم

بَغٰى بَعْضُنَا عَلٰي بَعْضٍ فَاحْكُمْ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا تُشْطِطْ

ستم نمود یکی ازما بردیگری پس میان ما براستی وجور ملکن

وَاهْدِنَآ اِلٰى سَوَاۗءِ الصِّرَاطِ ۝ اِنَّ هٰذَآ اَخِيْ لَهٗ تِسْعٌ وَّتِسْعُوْنَ

وما را بنمای براه راست بدرستی که این برادر من است نود

نَعْجَةً وَّلِيَ نَعْجَةٌ وَّاحِدَةٌ فَقَالَ اَكْفِلْنِيْهَا وَعَزَّنِيْ فِي

ویك نعجه ماده دارد ومرا یك نعجه ماده است پس گفت بمن واگذار آنرا وغلبه کرد بر من

الْخِطَابِ ۝ قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعْجَتِكَ اِلٰى نِعَاجِهٖ ۭ

درخواهش یادر خطاب گفت تحقیق ستم کرد بر تو بخواستن نعجه تو یادر مخاطبه تو باوجود نوشتن او

وَاِنَّ كَثِيْرًا مِّنَ الْخُلَطَاۗءِ لَيَبْغِيْ بَعْضُهُمْ عَلٰي بَعْضٍ اِلَّا

وبدرستی بسیاری از انبازان هرآینه ستم نمایند بعضی ازیشان بر بعضی مگر

الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَقَلِيْلٌ مَّا هُمْ ۭ وَظَنَّ

انانکه ایمان اوردند وکردند کارهای نیکو وایشان اندك اند

دَاوٗدُ اَنَّمَا فَتَنّٰهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهٗ وَخَرَّ رَاكِعًا ۭ وَاَنَابَ ۝

داود که بدرستی آزمودیم اورا پس آمرزش خواست ازپروردگار خود وبروی درامد وبازگشت

فَغَفَرْنَا لَهٗ ذٰلِكَ ۭ وَاِنَّ لَهٗ عِنْدَنَا لَزُلْفٰى وَحُسْنَ

پس امرزیدیم ما برای او ازا وبدرستی که مراورا نزدما هرآینه زیادتی خیر وبازگشت

مَاٰبٍ ۝ يٰدَاوٗدُ اِنَّا جَعَلْنٰكَ خَلِيْفَةً فِي الْاَرْضِ

بازگشتن ای داود بدرستی که ما گردانیدیم ترا بجای انبیا وملوك عادل در زمین

فَاحْكُمْ بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوٰى فَيُضِلَّكَ

پس حکم کن میان مردم براستی ومتابعت منمای آرزوی نفس را که گمراه گرداند ترا

عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۭ اِنَّ الَّذِيْنَ يَضِلُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ

از دین خدای بدرستی که انانکه گمراه شوند از دین خدای

لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيْدٌۢ بِمَا نَسُوْا يَوْمَ الْحِسَابِ

مرایشانراست عذابی سخت ببب انکه فراموش کردند روز حساب را

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَآءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَاطِلًا

وَنیافریدیم آسمانرا وزمینرا وانچه میان هردواست بی فایده

ذَٰلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا ۚ فَوَيْلٌ لِّلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ

ان افرینش بیفایده گمان انانست که کافرند پس وای مرانانرا که نادیدند از

النَّارِ ۝ أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

اتش دوزخ یانه که گردانیدم انانرا که ایمان اوردند وکردند کارهای نیکو

كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ

چون تباه کاران درزمین یانه که گردانیدم پرهیزکارانرا چون بی سامان کاران

كِتَابٌ أَنزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبَارَكٌ لِّيَدَّبَّرُوا آيَاتِهِ

این قرانکتابیست فروفرستادیم آنرا سوی تو باخیرات ومنافع تا تامل نمایند آیتهای انرا

وَلِيَتَذَكَّرَ أُولُو الْأَلْبَابِ ۝ وَوَهَبْنَا لِدَاوُودَ

وتا پند گیرند خداوندان خردها ۝ وبخشیدیم برای داود

سُلَيْمَانَ ۚ نِعْمَ الْعَبْدُ ۖ إِنَّهُ أَوَّابٌ ۝ إِذْ عُرِضَ عَلَيْهِ

سلیمانرا نیکا بنده بدستی که او بازگردنده برضای ما چون عرض کردند بر او

بِالْعَشِيِّ الصَّافِنَاتُ الْجِيَادُ ۝ فَقَالَ إِنِّي أَحْبَبْتُ

بشبانگاه یعنی نمازپیشین اسبان استاده بر سه سم وبر طرف چهارم که احسن اشکالست پس گفت سلیمان

حُبَّ الْخَيْرِ عَن ذِكْرِ رَبِّي ۖ حَتَّىٰ تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ

دوستی اسبانرا از یاد اوردن پروردگار من یعنی از صلوة عصر تا پوشیده شد افتاب بحجاب افق

رُدُّوهَا عَلَيَّ ۖ فَطَفِقَ مَسْحًا بِالسُّوقِ وَالْأَعْنَاقِ

بازگردانید خیل را بر من پس گرداینید مسح میکرد بدیدن بشمشیر ساقها وگردنهای ان اسبان را

وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَانَ وَأَلْقَيْنَا عَلَىٰ كُرْسِيِّهِ جَسَدًا

وبحقیقت ازمودیم سلیمانرا وفکندیم بر سریر مملکت او تنی را بعضی از فرزندان اشباه

ثُمَّ أَنَابَ ۝ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا

پس بازگشت باعطای پروردگار من بیامرز مرا وببخش مرا پادشاهی

لَّا يَنبَغِي لِأَحَدٍ مِّن بَعْدِي ۖ إِنَّكَ أَنتَ الْوَهَّابُ

که نشاید هیچ کس را پس از من تا دلیل اعجاز بود بدستی که تو بخشنده هرچه خواهی

فَسَخَّرْنَا لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِهِ رُخَاءً حَيْثُ أَصَابَ

پس رام گردانیدیم برای او بادرا میرفت بفرمان او نرم وخوش انجا که خواستی سلیمان

وَالشَّيَاطِينَ كُلَّ بَنَّاءٍ وَغَوَّاصٍ ۝ وَآخَرِينَ مُقَرَّنِينَ

ودیوانرا هر بنا کننده وبدریا فروشونده ودیگرانرا از شیاطین بایکدیگر بسته

فِي الْأَصْفَادِ ۝ هَٰذَا عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ أَوْ أَمْسِكْ

در قیدها این ملک یا تصرف شیاطین دهشت است پس بده انرا که خواهی یا بازدار ازانکه

بِغَيْرِ حِسَابٍ ۝ وَإِنَّ لَهُ عِندَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَآبٍ

حال انکه هیچ شمار نیست ودران برتو وبدرستی که مراورا نزدما هرانینه نزدیکی وبازگشتنی نیکو

وَاذْكُرْ عَبْدَنَا أَيُّوبَ ۘ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ

ویادکن بنده ما ایوب نام چون خواند پروردگار خودرا که مختزه رسانید مرا

الشَّيْطَانُ بِنُصْبٍ وَعَذَابٍ ۝ ارْكُضْ بِرِجْلِكَ ۖ هَٰذَا

وسوسه دیو برنج تن وعذاب مفارقت ازاهل ومال گفتم ای ایوب بزن زمینرا بپای خود این اب

مُغْتَسَلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ ۝ وَوَهَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُم

موضع غسل اوردنیست خنک نیکو لذت وچشیدنیست واشامیدنی باشفا وبخشیدیم براو کسان اورا ومانندایشان

مَّعَهُمْ رَحْمَةً مِّنَّا وَذِكْرَىٰ لِأُولِي الْأَلْبَابِ

با ایشان برای بخشایشی ازما وبرای موعظتی مرخداوندان خردهارا

وَخُذْ بِيَدِكَ ضِغْثًا فَاضْرِب بِّهِ وَلَا تَحْنَثْ ۗ إِنَّا

وفرا گیر بدست خود یکدسته گیاه پس بزن بان زن خود ونشکن سوگند خود بدستی که

وَجَدْنَاهُ صَابِرًا ۚ نِّعْمَ الْعَبْدُ ۖ إِنَّهُ أَوَّابٌ ۝ وَاذْكُرْ

دانا بودیم بشکیبایی نیکا بنده ایوب بدستی که او بازگردنده بود برضای ما ویادکن

عِبَادَنَا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ أُولِي الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ

بندگان ما را ابراهیم واسحق ویعقوب خداوندان اعمال صالحه وفکرهای باریک

إِنَّا أَخْلَصْنَاهُم بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى الدَّارِ ۝

بدستی که ما خالص گردانیدیم بخصلتی مبتلا از شواب دار را یادکردن ان جهان باهتمام

وَإِنَّهُمْ عِندَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنَ الْأَخْيَارِ ۝

وبدستی که ایشان نزد ما هرانینه از جمله برگزیدگانند نیکان

وَاذْكُرْ اِسْمٰعِيلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ ۖ وَكُلٌّ
ویاد کن اسمعیل بن ابراهیم را ویسع ابن اخطوب والیاس را غیر او را وهریك از انبیا
مِنَ الْأَخْيَارِ ۝ هٰذَا ذِكْرٌ ۗ وَاِنَّ لِلْمُتَّقِينَ لَحُسْنَ
از نیکان این له ذکر شرف است مر ایشان را آنرا وبدرستی له مر پرهیزکاران را هرآینه نیکوی
مَآبٍ ۝ جَنّٰتِ عَدْنٍ مُّفَتَّحَةً لَّهُمُ الْأَبْوَابُ ۝
بازگشتن بوستانهای اقامت حال آنله گشاده برای ایشان درهای ان
مُتَّكِـِٔينَ فِيهَا يَدْعُونَ فِيهَا بِفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ
حال آنله تکیه زدگان باشند دران میوهای بسیار را
وَشَرَابٍ ۝ وَعِنْدَهُمْ قٰصِرٰتُ الطَّرْفِ اَتْرَابٌ ۝
وآشامیدنی تمام ونزد ایشانست زنانی له جز بشوی خود ننگرند هم زادان بله بلد
هٰذَا مَا تُوعَدُونَ لِيَوْمِ الْحِسَابِ ۝ اِنَّ هٰذَا
این له یاد کرده میشدند شمارا برای روز شمار بدرستی له
لَرِزْقُنَا مَا لَهُ مِن نَّفَادٍ ۝ هٰذَا ۚ وَاِنَّ لِلطَّاغِينَ
مر آنرا هیچ انقطاعی نیست وبدرستی له مر کافران را
لَشَرَّ مَـَٔابٍ ۝ جَهَنَّمَ ۖ يَصْلَوْنَهَا ۖ فَبِئْسَ الْمِهَادُ ۝ هٰذَا ۙ
هرآینه بدترین بازگشتنی دوزخ درایند دران پس بد لستردنی ان این عذاب
فَلْيَذُوقُوهُ حَمِيمٌ وَّغَسَّاقٌ ۝ وَّاٰخَرُ مِن شَكْلِهِۦٓ
پس بایدله بچشند انرا اب گرم است وچرك وعذابی دیگر از جنس انچه
اَزْوَاجٌ ۝ هٰذَا فَوْجٌ مُّقْتَحِمٌ مَّعَكُمْ ۖ لَا مَرْحَبًا بِهِمْ ۚ
گونه گون این جمعی درایند با شما هیچ فراخی مکان مباد ایشانرا
اِنَّهُمْ صَالُوا النَّارِ ۝ قَالُوا بَلْ اَنتُمْ ۖ لَا مَرْحَبًا بِكُمْ ۚ
بدرستی له ایشان درایندهٔ اتش اند گویند اتباع له شما روسا هیچ فراخی مباد شمارا
اَنتُمْ قَدَّمْتُمُوهُ لَنَا ۖ فَبِئْسَ الْقَرَارُ ۝ قَالُوا رَبَّنَا مَن
شما پیش فرستادید ان عذاب را برای ما پس بد جایگاهی اتش گویند اتباع ای پروردگار ما
قَدَّمَ لَنَا هٰذَا فَزِدْهُ عَذَابًا ضِعْفًا فِى النَّارِ
پیش فرستاد برای ما این عذاب را پس زیاده کن او را عذابی دوچندان در دوزخ

وَقَالُوا مَا لَنَا لَا نَرٰى رِجَالًا كُنَّا نَعُدُّهُم مِّنَ
وگویند مر چیست ما را له نمی بینیم مردانرا له بودیم له می شمردیم ایشانرا از
الْأَشْرَارِ ۝ اَتَّخَذْنٰهُمْ سِخْرِيًّا اَمْ زَاغَتْ عَنْهُمُ
بدان ایا گرفتیم ایشان را مسخره ایا کج شدند یا نه له مایلات از دیدن ایشان
الْأَبْصَارُ ۝ اِنَّ ذٰلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُمُ اَهْلِ النَّارِ ۝
چشمهای ما بدرستی له این له گفتیم هرآینه صدقست مجادلهٔ اهل اتش
قُلْ اِنَّمَآ اَنَا۠ مُنذِرٌ ۖ وَمَا مِنْ اِلٰهٍ اِلَّا اللّٰهُ
بگو بدرستی له من بیم نماینده ایم ونیست هیچ خدایی مگر خدای یکانه شکننده
رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ ۝
پروردگار اسمانها وزمین وانچه میان هردوانست غالب قهر مرجعیی امرزنده
قُلْ هُوَ نَبَؤٌا عَظِيمٌ ۝ اَنتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ ۝ مَا
بگو ان انذار یا قرآن خبری بزرگ شما ازان اعراض کننده اید
كَانَ لِىَ مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَإِ الْأَعْلٰٓى اِذْ يَخْتَصِمُونَ ۝
نبود مرا هیچ دانشی بملا اعلی بالاتر یعنی ملائکه جون مخاصمت میکنند
اِن يُوحٰٓى اِلَىَّ اِلَّآ اَنَّمَآ اَنَا۠ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ۝ اِذْ قَالَ رَبُّكَ
وحی نیاورند سوی من مگر انله بدرستی له من بیم نماینده ام هویدا یادکن جون گفت پروردگارتو
لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّى خَالِقٌۢ بَشَرًا مِّن طِينٍ ۝ فَاِذَا سَوَّيْتُهُۥ
مر فرشتگانرا بدرستی له من افریننده ام ادمی را از گل پس جون تمام خلقت کردم اورا
وَنَفَخْتُ فِيهِ مِن رُّوحِى فَقَعُوا لَهُۥ سَاجِدِينَ ۝ فَسَجَدَ
ودمیدم در قالب او چیزی از جان من له بدید اورده سنت پس بروی درایید برای او سجدهٔ تواضع وتکریم
الْمَلٰٓئِكَةُ كُلُّهُمْ اَجْمَعُونَ ۝ اِلَّآ اِبْلِيسَ ۖ اسْتَكْبَرَ وَكَانَ
کنندگان پس سجده کردند فرشتگان همه ایشان مجتمع ایم مگر ابلیس بزرگی نمود وشد
مِنَ الْكٰفِرِينَ ۝ قَالَ يٰٓاِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ اَن تَسْجُدَ
از کافران گفت خدای ای ابلیس چه چیز بازداشت ترا از انله سجده کنی
لِمَا خَلَقْتُ بِيَدَىَّ ۖ اَسْتَكْبَرْتَ اَمْ كُنتَ مِنَ الْعَالِينَ ۝
مر انرا له افریدم بدو دست قدرت وارادت خود ایا تکبر نمودی در استحقاق یا نه له بودی از بزرگان

قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْتَنِي مِن نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِن طِينٍ

لفت من بهتم ازو افریدی مرا از اتش وافریدی او را از گل

قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ وَإِنَّ عَلَيْكَ لَعْنَتِي إِلَىٰ

لفت خدای پس بیرون رو ازجنت یا اززمرهٔ ملایکه پس بدرستی که تو راندهٔ ازرحمة ونخل وبدرستی که

يَوْمِ الدِّينِ قَالَ رَبِّ فَأَنظِرْنِي إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ قَالَ

تا روز جزا وحساب لفت ای پروردگار من پس مهلت ده مرا تا روزی که برانگیزانند لفت خدای

فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ إِلَىٰ يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ قَالَ فَبِعِزَّتِكَ

بدرستی که تو از مهلت دادگانی تا روز وقت دانسته یعنی وقتی که ازروزی له نخخه دران واقع ایه

لَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ

هرانینه گمراه گردانم ایشان را همه مگر بندگان تو ایشان از له اهل اخلاص باشند

قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقَّ أَقُولُ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنكَ

لفت خدای پس ان درست وصواب میگویم هرانینه پر گردانم دوزخ ازتو

وَمِمَّن تَبِعَكَ مِنْهُمْ أَجْمَعِينَ قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ

وازهرکه پی روی نماید ترا ازایشان همه بلو نمیخواهم ازشما

عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ إِنْ هُوَ إِلَّا

بر تبلیغ وحی هیچ مزدی ونه ام من ازانانکه فضیلتی ظاهر کنند له درایشان نیست این قران

ذِكْرٌ لِّلْعَالَمِينَ وَلَتَعْلَمُنَّ نَبَأَهُ بَعْدَ حِينٍ

موعظتی وشرفی برای جهانیان وهرانینه بدانید خبر صدق او پس ازهنگامی له قیامت بود

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

تَنزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ

فرو فرستادن قران ازنزد خدای معبود بدرست توانا غالب درست کار درست کفتار

إِنَّا أَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَّهُ الدِّينَ

بدرستی که ما فرو فرستادیم سوی تو قران بحقیقت وصواب پس بپرست خدایرا حال انکه خالص گردانیده باشی طاعت را

أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءَ

بدان مر خدایرا است استحقاق عبادت بی شرک وانانکه گرفتند از جزو دوستان

مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ

نمیپرستیم ایشانرا مگر تا نزدیک گردانند ما را بخدای نزدیکی بدرستی که خدای حکم کند میان ایشان

فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ

درانچه ایشان دران باب خلاف میکنند بدرستی که خدای راه نماید انرا که او دروغ گویست

كَفَّارٌ لَّوْ أَرَادَ اللَّهُ أَن يَتَّخِذَ وَلَدًا لَّاصْطَفَىٰ مِمَّا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ

ناسپاس اگر خواستی خدای که گیرد فرزندی هرانینه برگزیدی ازانچه می آفریند انرا

سُبْحَانَهُ هُوَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ

پاکست او است معبود بیکانه غالب برهمه

خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ يُكَوِّرُ اللَّيْلَ عَلَى

افرید آسمانها را وزمین را بحقیقت وصواب درمیپیچاند شب را

النَّهَارِ وَيُكَوِّرُ النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ

روز را ودرمیپیچاند روز را بر شب ورام گردانید آفتاب را

وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى أَلَا هُوَ

وماه را هریك از ایشان میرود برای مدتی نام برده بدان او غالب وتواناست

خَلَقَكُم مِّن نَّفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَأَنزَلَ

آفرید شما را از تنی یکانه یعنی آدم پس پدید آورد ازان جنت او را ومقدر کردانید

لَكُم مِّنَ الْأَنْعَامِ ثَمَانِيَةَ أَزْوَاجٍ يَخْلُقُكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ

برای شما از شتر وگاو وگوسفند هشت جفت نر ومادة می آفریند شما را در شکمهای مادران شما

خَلْقًا مِّن بَعْدِ خَلْقٍ فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ

افرینشی پس از افرینشی در تاریکها سه گانه بطن ورحم ومشیمه الله صفت له اینها افعال اوست معبود شما پروردگار شما

لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّىٰ تُصْرَفُونَ

هیچ معبود نیست مگر او پس ازکجا دانند شما را از اعتبار بدین حال یا از عبادت او وطریق حق

إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللّٰهَ غَنِيٌّ عَنْكُمْ وَلَا يَرْضٰى لِعِبَادِهِ
اگر کافر شوید پس بدرستی که خدای بی نیازست از شما ونپسندد برای
الْكُفْرَ وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ
ناکروبدان را واگر سپاس داری نماید پسندد آنرا برای شما وبرندارد هیچ تنی بردارندهٔ
وِّزْرَ أُخْرٰى ثُمَّ إِلٰى رَبِّكُمْ مَّرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ
گناه تنی دیگررا پس سوی پروردگار شماست بازگشتن شما پیاگاهاند شمارا
بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ
بدانچه هستید که میکنند بدرستی او داناست بدانچه در ضمایرست
وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ
وچون رسد بآدمی زیانی ودرنجی وسختی خواند پروردگار خودرا بازگردنده سوی او پس چون دهد اورا
نِعْمَةً مِّنْهُ نَسِيَ مَا كَانَ يَدْعُوا إِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ وَجَعَلَ لِلّٰهِ
نعمتی از نزد خود فراموش کند آنرا که بود میخواند سوی او پیش ازین وپدید آورد خدای
أَنْدَادًا لِّيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا إِنَّكَ
همتایان تا بیراه کند دیگران را از دین خود بگو برخوردار باش در دنیا بکفر خود باندک زمانی که تو
مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ أَمَّنْ هُوَ قَانِتٌ آنَاءَ اللَّيْلِ سَاجِدًا
از ملازمان آتشی آیا این بهتر یا آنکس که او قیام نماینده آنست درساعات شب سجده کننده
وَّقَائِمًا يَحْذَرُ الْآخِرَةَ وَيَرْجُوا رَحْمَةَ رَبِّهِ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي
وبرپای میترسد از عذاب آن جهان وامید دارد بخشایش پروردگار اورا بگو هیچ یکسان
الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُوا
انانکه دانند وانانکه ندانند بدرستی پند پذیرند خداوندان
الْأَلْبَابِ قُلْ يَا عِبَادِ الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا رَبَّكُمْ
خردها بگو ای بندگان من انانکه ایمان آوردید بترسید از پروردگار شما
لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَأَرْضُ اللّٰهِ
مرانانرا است که نیکویی کردند درین جهان نیکویی دران جهان وزمین خدای
وَاسِعَةٌ إِنَّمَا يُوَفَّى الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ

يَرْضَهُ وَدمرد يَرْضَهُ اَوْ يَرْضَهُ اَوْ يَرْضَهُ لَ

ع ۱۲

عشرا

قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللّٰهَ مُخْلِصًا لَّهُ الدِّينَ
بگو بدرستی که فرموده شدم که پرستم خدایرا خالص گردانندهٔ برای او عبادت را
وَأُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ قُلْ إِنِّي
وفرموده شدم که باخلاص تا باشم نخست کس از انها که گردن مینهند فرمان خدایرا بگو بدرستی من
أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ
میترسم اگر نافرمانی کنم پروردگار خودرا از عذاب روزی بزرگ
قُلِ اللّٰهَ أَعْبُدُ مُخْلِصًا لَّهُ دِينِي فَاعْبُدُوا مَا
بگو خدایرا میپرستم خالص گردانیده برای او دین مرا پس بپرستید آنرا
شِئْتُمْ مِّنْ دُونِهِ قُلْ إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ
که خواهید از جز خدای بگو بدرستی که زیان کاران انانند که
خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَلَا
زیان کردند خودرا وکسان خودرا روز قیامت بدان
ذٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ لَهُمْ مِّنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ
انکه اینست او زیان کارانست مویدا مرایشانرا است از بالای ایشان سایه بانها
مِّنَ النَّارِ وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ذٰلِكَ يُخَوِّفُ اللّٰهُ
از آتش واز فرود ایشان سایه بانها دیگر ازانست که فرو داشان باشند ان عذاب میترساند خدای
بِهِ عِبَادَهُ يَا عِبَادِ فَاتَّقُونِ وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا
بان بندگان خودرا ای بندگان من پس بترسید از من وانانکه پرهیز نمودند
الطَّاغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللّٰهِ لَهُمُ
از معبود باطل که پرستند انرا وبازگشتند بکلیه بتحصیل رضای خدای مرایشانرا است
الْبُشْرٰى فَبَشِّرْ عِبَادِ الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ
مژده بهتر پس مژده بده بندگان مرا انانکه شنوند
الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ أُولٰئِكَ الَّذِينَ
گفتار شرع را پس متابعت نمایند نیکوترانرا جون واجب وندب نه رخصت ایشان انانند
هَدٰيهُمُ اللّٰهُ وَأُولٰئِكَ هُمْ أُولُوا الْأَلْبَابِ
که راه نمود ایشانرا خدای وایشان آنانند خداوندان خردها

يَا عِبَادِ فَاتَّقُونِ ب

أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ ۚ أَفَأَنْتَ تُنْقِذُ مَنْ

ایا پس آنکه واجب شد بر وی سخن عذاب آیا پس تو میرهانی آنرا

فِي النَّارِ ۝ لٰكِنِ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ غُرَفٌ مِّنْ فَوْقِهَا

که در آتش است لیکن آنانکه ترسیدند از پروردگار خود مر ایشانرا غرفها از بالای

غُرَفٌ مَّبْنِيَّةٌ ۙ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۖ وَعْدَ

غرفها بنا نهاده شده یا قصرها میرود از زیر آن غرفها جویها وعده

اللّٰهِ ۖ لَا يُخْلِفُ اللّٰهُ الْمِيعَادَ ۝ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللّٰهَ أَنْزَلَ

خدای اهل بهشت را وعده کردنی خلاف نکند خدای وعده خود را ایا ندیدی که خدای فرو فرستاد

مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ يَنَابِيعَ فِي الْأَرْضِ ثُمَّ يُخْرِجُ

از آسمان آبی پس در آورد او را در چشمها در زمین پس بیرون می آورد

بِهِ زَرْعًا مُّخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَاهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ

بآن کشتی مختلف الاصناف والالوان والهیات پس بهیجد میرسد پس بینی او را زرد شده پس

يَجْعَلُهُ حُطَامًا ۚ إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَذِكْرٰى لِأُولِي الْأَلْبَابِ

میگرداند او را ریزه ریزه بلاشک در انچه ذکر رفت هرایینه موعظتی است مر خداوندان خردها را

أَفَمَنْ شَرَحَ اللّٰهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلٰى نُورٍ مِّنْ رَّبِّهِ ۚ فَوَيْلٌ

ایا پس آنکه گشاده گردانید خدای سینه او را برای دین اسلام پس او بر روشنی تمام است

لِّلْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ مِّنْ ذِكْرِ اللّٰهِ ۚ أُولٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

مر ایشانرا است سخت گردانیدن دلهای ایشان از یاد کردن خدای ایشان در گمراهی اند هویدا

اللّٰهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُّتَشَابِهًا مَّثَانِيَ ۖ تَقْشَعِرُّ

خدای فرو فرستاد نیکوترین سخن را نیست مانند یکدیگر در مواعظ و احکام و بعضی مکرر در مواعظ و قصص

مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ۖ ثُمَّ تَلِينُ

میشود از آن موی بدنهای آنانکه میترسند از پروردگار ایشان پس نرم میشود

جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلٰى ذِكْرِ اللّٰهِ ۚ ذٰلِكَ هُدَى اللّٰهِ

پوستهای ایشان و دلهای ایشان سوی یاد کردن خدای ان قرآن راه نمودن خدای است

يَهْدِي بِهِ مَنْ يَّشَاءُ ۚ وَمَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ

راه مینماید بآن آنرا که خواهد و هر که گمراه گرداند او را خدای پس نیست مر او را هیچ راه نماینده

ع ۱۰

عشر ۲

أَفَمَنْ يَّتَّقِي بِوَجْهِهِ سُوءَ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۚ

ایا پس آنکه سپر سازد روی خود را برای بدترین عذاب روز قیامت جون ایمن باشد از

وَقِيلَ لِلظّٰلِمِينَ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ۝

عذاب و گویند جنبانندگان آتش مر ستمکاران را بچشید جزای انچه بودید که بدست میکردید

كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَأَتٰهُمُ الْعَذَابُ

باور نداشتند پیغمبران را از آنانکه بیش از ایشان بودند پس امد بدایشان عذاب

مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ۝ فَأَذَاقَهُمُ اللّٰهُ الْخِزْيَ

از انجا که نمیدانند پس بچشانند ایشانرا خدای خسف و مسخ و قتل و اسیر

فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۚ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ ۚ لَوْ كَانُوا

در زندگانی این جهان و هرایینه عذاب ان جهان بزرگتر است اگر

يَعْلَمُونَ ۝ وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ

الوهستند که دانند و بحقیقت بدیدآوردیم برای مردمان

فِي هٰذَا الْقُرْاٰنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ لَّعَلَّهُمْ

درین قرآن از هر داستانی تا مگر ایشان

يَتَذَكَّرُونَ ۝ قُرْاٰنًا عَرَبِيًّا غَيْرَ ذِي عِوَجٍ لَّعَلَّهُمْ

پند گیرند یعنی قرآنی تازی بلغة عرب بی هیچ اعوجاجی تا مگر ایشان

يَتَّقُونَ ۝ ضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا رَّجُلًا فِيهِ شُرَكَاءُ

پرهیزند از شرک بدیدآورد خدای داستانی و موحد مردی را از مملوک که

مُتَشٰكِسُونَ وَرَجُلًا سَلَمًا لِّرَجُلٍ ۚ هَلْ يَسْتَوِيٰنِ مَثَلًا ۚ

مختلف و متنازع و مردی را باسلامت از آفات شرکت خاص مر مردی را هیچ یکسان نیند ان دو مرد

أَلْحَمْدُ لِلّٰهِ ۚ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝

ستایش مر خدایراست نه که بیشتر ایشان نمیدانند

إِنَّكَ مَيِّتٌ وَّإِنَّهُمْ مَّيِّتُونَ ۝ ثُمَّ إِنَّكُمْ

بدرستی که تو میرنده و بدرستی که ایشان میرندگانند پس بدرستی که شما

يَوْمَ الْقِيَامَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُونَ ۝

در روز قیامت نزد پروردگار شما مخاصمت خواهید کرد در ادیان و مذاهب

عشر ۲

ع ۱۰

ع ١٠ اس أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللّٰهِ وَكَذَّبَ بِالصِّدْقِ
پس کیست ستمکارتر از آنکه دروغ گوید بر خدای و بدروغ داند قرآن را یا در حدیث
إِذْ جَآءَهُ ؕ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ ۞ وَالَّذِي
چون آید بدو آیا نیست در دوزخ جای اقامت برای کافران و آنکه
جَآءَ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِ ۙ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ۞
آورد توحید و قرآن را و آنکه تصدیق کرد قرآن را از آیات یعنی ابوبکر ایشان ایشانند پرهیزکاران
لَهُم مَّا يَشَآءُونَ عِندَ رَبِّهِمْ ؕ ذَٰلِكَ جَزَآءُ الْمُحْسِنِينَ ۙ
مر ایشانراست آنچه خواهند نزد پروردگار ایشان آن پاداش نیکوکارانست
لِيُكَفِّرَ اللّٰهُ عَنْهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا وَيَجْزِيَهُمْ
تا بپوشاند خدای از ایشان قبیح آنچه کرده باشند و جزا دهد ایشانرا
أَجْرَهُم بِأَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ۞ أَلَيْسَ اللّٰهُ
مزد ایشان نیکوتر آنچه بودند که میکردند آیا نیست خدای
بِكَافٍ عَبْدَهُ ؕ وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذِينَ مِن دُونِهِ ؕ وَمَن
بسنده مر بنده خود را میترساند تراای محمد یا نادانان از فرود خدای و هر که
يُضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ۞ وَمَن يَهْدِ اللّٰهُ فَمَا لَهُ مِن مُّضِلٍّ ؕ
گمراه گرداند او را خدای پس نیست مر او را هیچ راه نماینده و هر که راه نماید خدای پس نیست مر او را هیچ گمراه کننده
أَلَيْسَ اللّٰهُ بِعَزِيزٍ ذِي انتِقَامٍ ۞ وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّنْ
آیا نیست خدای غالب و توانا خداوند پاداش بدی بد و هر آینه اگر بپرسی از ایشان
خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللّٰهُ ؕ قُلْ أَفَرَأَيْتُم
بیافرید آسمانها را و زمین را هر آینه گویند آفریدخدای بگو ایا خبر دهید
مَّا تَدْعُونَ مِن دُونِ اللّٰهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللّٰهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ
آنچه میپرستید از غیر خدای اگر خواهد بمن خدای گزندی هیچ هستند
كَاشِفَاتُ ضُرِّهِ ۞ أَوْ أَرَادَنِي بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَاتُ
باز برنده آن گزند را یا اگر خواهد بمن بخشایشی هیچ هستند آن اصنام نگاه دارندگان
رَحْمَتِهِ ؕ قُلْ حَسْبِيَ اللّٰهُ ؕ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ ۞
بخشایش او را بگو بس است مرا خدای بر فضل او باید که اعتماد نمایند معتمدان

عِبَادَهُ ش

قُلْ يَا قَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ ؕ
بگو ای قوم من کار کنید بر آن تمکن که دارید که من نیز کارکننده ام
فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ۙ مَن يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَ
پس زود بود که بدانید که را آید باو عذابی که رسوا گرداند او را
يَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ۞ إِنَّا أَنزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ
و فرود آید بر او عذابی پاینده در آخرت بدستی که ما فرو فرستادیم بر تو قرآن را
لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ ؕ فَمَنِ اهْتَدَىٰ فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَن ضَلَّ
برای مردم براستی پس هر که راه راست یافت پس از برای خود یافت و هر که گمراه شد
فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا ۖ وَمَا أَنتَ عَلَيْهِم بِوَكِيلٍ ۞
پس بدستی که گمراه شد بر وبال خود و نه تو بر ایشان کارگذاری
اللّٰهُ يَتَوَفَّى الْأَنفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي
معبود بحق قبض میکند جانها را بوقت مردن ان و جان نفوس را نیز که قطع تعلق
مَنَامِهَا ۖ فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ
بوقت خواب ان پس باز میگیرد ان نفوس را که حکم کرده است بر مردن او را و باز میفرستد جانهای دیگر را
إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ؕ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ
تا وقتی نام برده بدستی در این که گفتیم هر آینه دلایلست برای گروهی که اندیشه
أَمِ اتَّخَذُوا مِن دُونِ اللّٰهِ شُفَعَاءَ ؕ قُلْ أَوَلَوْ كَانُوا
یا نه که گرفتند از غیر او ان خدای شفاعت خواهان بگو و اگر چه باشند ایشان
لَا يَمْلِكُونَ شَيْئًا وَلَا يَعْقِلُونَ ۞ قُل لِّلّٰهِ الشَّفَاعَةُ
که مالک نه اند هیچ چیز را و ندانند بگو مر خدای راست خواهش کنانان
جَمِيعًا ؕ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ؕ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۞
همه مر او راست پادشاهی آسمانها و زمین پس سوی او باز گردانند شما را
وَإِذَا ذُكِرَ اللّٰهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
و چون یاد آرند خدای را حال آنکه منفرد باشد دردل منقبض شود دلها ان آنانکه نمیگروند
بِالْآخِرَةِ ۖ وَإِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ مِن دُونِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ۞
بآن جهان و چون یاد کنند آنان را که از غیر او اند ناگاه ایشان شادمان مژده شده میشوند

قُلِ اللّٰهُمَّ فَاطِرَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ عَالِمَ الْغَيْبِ
بگو ای بارخدای آفریننده آسمانها وزمین داننده نهان
وَالشَّهَادَةِ اَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِيْمَا كَانُوْا فِيْهِ
وآشکارا تو حکم فرمائی میان بندگانت در آنچه هستند که دران
يَخْتَلِفُوْنَ ۝ وَلَوْ اَنَّ لِلَّذِيْنَ ظَلَمُوْا مَا فِي الْاَرْضِ
خلاف میکنند واگر انکه مرانانرا بودی که ستم کردند بر خود
جَمِيْعًا وَّمِثْلَهٗ مَعَهٗ لَافْتَدَوْا بِهٖ مِنْ سُوْٓءِ الْعَذَابِ
همه ومانندان باان مرانیه باز خریدندی خودرا از بدی عذاب
يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۭ وَبَدَا لَهُمْ مِّنَ اللّٰهِ مَا لَمْ يَكُوْنُوْا
روز قیامت وظاهر شود مرایشانرا از عذاب خدای انچه نبودند
يَحْتَسِبُوْنَ ۝ وَبَدَا لَهُمْ سَيِّاٰتُ مَا كَسَبُوْا
که درشمار آرند وظاهر شود مرایشانرا بدیهای انچه کسب کردند
وَحَاقَ بِهِمْ مَّا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ۝ فَاِذَا مَسَّ
وفرود آید بدیشان انچه هستند بان فسوس میکنند پس چون رسد
الْاِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا ثُمَّ اِذَا خَوَّلْنٰهُ نِعْمَةً مِّنَّا ۙ
بادمی زیانی بخواند ما را پس چون دهیم او را نعمتی از نزد ما
قَالَ اِنَّمَآ اُوْتِيْتُهٗ عَلٰي عِلْمٍ ۭ بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ وَّلٰكِنَّ
گوید بدرستی داده اند آنرا بمن بر دانش من نه آنست نعمت ابتلا است ولیکن
اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ۝ قَدْ قَالَهَا الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ
بیشتر ایشان نمیدانند بتحقیق گفتند آن کلمه را آنانکه پیش ازایشان بودند
فَمَآ اَغْنٰى عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ۝ فَاَصَابَهُمْ
پس باز نداشت ازایشان انچه بودند کسب میکردند پس رسید بدیشان
سَيِّاٰتُ مَا كَسَبُوْا ۭ وَالَّذِيْنَ ظَلَمُوْا مِنْ هٰٓؤُلَآءِ
بدیهای انچه کسب کردند وآنانکه ستم کردند ازینها
سَيُصِيْبُهُمْ سَيِّاٰتُ مَا كَسَبُوْا ۙ وَمَا هُمْ بِمُعْجِزِيْنَ
زود بود که رسد بدیشان بدیهای انچه کسب کردند ونه اند ایشان فوت کنندگان از خدای

اَوَلَمْ يَعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَآءُ وَيَقْدِرُ ۭ
ایا ندانستند که خدای میگستراند روزی را برای انکه بخواهد وتنگ میکند
اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ۝ قُلْ يٰا
بدرستی در انچه گفتیم از قبض وبسط بر قدرت خدای مرانیه دلایلست برای گروهی که ایمان آرند بگو ای
عِبَادِيَ الَّذِيْنَ اَسْرَفُوْا عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ لَا
بندگان من که از حد تجاوز نمودید بظلم بر نفسهای خود
تَقْنَطُوْا مِنْ رَّحْمَةِ اللّٰهِ ۭ اِنَّ اللّٰهَ يَغْفِرُ
نومید مشوید از بخشایش خدای بدرستی که خدای بیامرزد گناهانرا
الذُّنُوْبَ جَمِيْعًا ۭ اِنَّهٗ
همه بدرستی که او
هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ ۝ وَاَنِيْبُوْٓا اِلٰى رَبِّكُمْ وَاَسْلِمُوْا لَهٗ مِنْ قَبْلِ اَنْ
امرزگارست مهربان ورجوع نمایید باطاعة پروردگار واورا نهید بیشتر از انکه
يَّاْتِيَكُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنْصَرُوْنَ ۝ وَاتَّبِعُوْٓا اَحْسَنَ
آید بشما عذاب پس یاری کرده نشوید ومتابعت نمایید نیکوتر
مَآ اُنْزِلَ اِلَيْكُمْ مِّنْ رَّبِّكُمْ مِّنْ قَبْلِ اَنْ يَّاْتِيَكُمُ
انرا که فرو فرستاده شد سوی شما از پروردگار شما پیش ازین که آید بشما
الْعَذَابُ بَغْتَةً وَّاَنْتُمْ لَا تَشْعُرُوْنَ ۝ اَنْ تَقُوْلَ
عذاب ناگاه وشما نمیدانید مبادا که گوید
نَفْسٌ يّٰحَسْرَتٰى عَلٰي مَا فَرَّطْتُّ فِيْ جَنْۢبِ اللّٰهِ وَ
نفسی از نفوس ای حسرت من بر تقصیر من در کار طاعة خدای
اِنْ كُنْتُ لَمِنَ السّٰخِرِيْنَ ۝ اَوْ تَقُوْلَ لَوْ اَنَّ اللّٰهَ
بدرستی که بودم هرانینه از افسوس دارندگان یا انکه گوید اگر انکه خدای
هَدٰىنِيْ لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِيْنَ ۝ اَوْ تَقُوْلَ حِيْنَ تَرَى
راه نمودی مرا هرانینه بودمی از پرهیزکاران یا انکه گوید انگاه که ببیند
الْعَذَابَ لَوْ اَنَّ لِيْ كَرَّةً فَاَكُوْنَ مِنَ الْمُحْسِنِيْنَ
عذابرا اگر انکه مرا بودی بازگشتنی پس بودمی از نیکوکاران

وفی الوقف باثبات الیآء

یاحسرتای د

بَلٰى قَدْ جَآءَتْكَ اٰيٰتِى فَكَذَّبْتَ بِهَا وَاسْتَكْبَرْتَ
اری بحقیقت آمد ترا دلایل من پس بدروغ نسبت کردی آنرا وبزرگی نمودی از قبول کردن آن
وَكُنْتَ مِنَ الْكٰفِرِيْنَ ۝ وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ تَرَى
وبودی از کافران ودر روز قیامت بینی تو
الَّذِيْنَ كَذَبُوْا عَلَى اللّٰهِ وُجُوْهُهُمْ مُّسْوَدَّةٌ ۭ اَلَيْسَ
آنانرا که دروغ گفتند برخدای رویهای ایشان سیاه بود آیا نیست
فِىْ جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِيْنَ ۝ وَيُنَجِّى اللّٰهُ الَّذِيْنَ
در دوزخ جایی برای بزرگ نمایندگان ورهاند خدای آنانرا
اتَّقَوْا بِمَفَازَتِهِمْ ۚ لَا يَمَسُّهُمُ السُّوْٓءُ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ۝
که پرهیز نمودند باعمال حسنه ایشان نرسد بریشان بدی وایشان اندوهگین
اَللّٰهُ خَالِقُ كُلِّ شَىْءٍ ۡ وَّهُوَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ وَّكِيْلٌ ۝ لَهٗ مَقَالِيْدُ
خدای آفریننده هرچیزی است واو برهر چیزی کارداننده اوراست کلیدهای
السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِاٰيٰتِ اللّٰهِ اُولٰۗىِٕكَ هُمُ
تصرف در آسمانها وزمین وآنانکه کافر شدند بآیتهای خدای ایشانند
الْخٰسِرُوْنَ ۝ قُلْ اَفَغَيْرَ اللّٰهِ تَاْمُرُوْٓنِّىْٓ اَعْبُدُ اَيُّهَا الْجٰهِلُوْنَ ۝ وَلَقَدْ
زیان کاران بگو ایا بغیر خدای را میفرمایید مرا که پرستم ای نادانان وبحقیقت
اُوْحِىَ اِلَيْكَ وَاِلَى الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكَ ۚ لَىِٕنْ اَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ
وحی میفرستادند سوی تو وسوی آنانکه بیش از تو بودند هرآینه اگر شرک آری هرآینه باطل شود
عَمَلُكَ وَلَتَكُوْنَنَّ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ۝ بَلِ اللّٰهَ فَاعْبُدْ وَكُنْ
حسنات تو وهرآینه باشی از زیان کاران نه آنکه خدایرا بپرست وباش
مِّنَ الشّٰكِرِيْنَ ۝ وَمَا قَدَرُوا اللّٰهَ حَقَّ قَدْرِهٖ ۖ وَالْاَرْضُ جَمِيْعًا
از شکر گزاران ونشناختند خدایرا چنانچه بایدشناخت وحال آنکه زمین همه
قَبْضَتُهٗ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَالسَّمٰوٰتُ مَطْوِيّٰتٌۢ بِيَمِيْنِهٖ ۭ
در تصرف قدرت اوست روز قیامت واسمانها مجموعات اند بقدرت او
سُبْحٰنَهٗ وَتَعٰلٰى عَمَّا يُشْرِكُوْنَ
پاکست او وبرزاست ازانچه شرک میاورند

للظهر ع ۷
تَاْمُرُوْنِّىْٓ تا تَاْمُرُوْنَنِّىْٓ

وَنُفِخَ فِى الصُّوْرِ فَصَعِقَ مَنْ فِى السَّمٰوٰتِ وَمَنْ
ودردمند در صور پس بیهوش شود هرکه در آسمانهاست وهرکه
فِى الْاَرْضِ اِلَّا مَنْ شَاۗءَ اللّٰهُ ۭ ثُمَّ نُفِخَ فِيْهِ اُخْرٰى
در زمینهاست مگر آنکه خواهد خدای پس دردمند دران دیگرباره
فَاِذَا هُمْ قِيَامٌ يَّنْظُرُوْنَ ۝ وَاَشْرَقَتِ الْاَرْضُ
پس ایشان ایستاده باشند مینگرند ودرخشان شود زمین
بِنُوْرِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتٰبُ وَجِايْٓءَ بِالنَّبِيّٖنَ
بتجلی پروردگار او ونهند صحیفه کتابها وارند بپیغمبران
وَالشُّهَدَاۗءِ وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ۝
وشهیدانرا یا گواهان وحکم فرمایند میان ایشان براستی وایشان بستم کرده نشوند
وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُوَ اَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُوْنَ ۝
وتمام بدهند هر تنی را جزاء انچه کرد واو داناتر است باانچه میکنند
وَسِيْقَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اِلٰى جَهَنَّمَ زُمَرًا ۭ حَتّٰٓى اِذَا
وراننده بعنف وشتاب آنانرا که کافر شدند سوی دوزخ گروه گروه تا حال آنکه بآنجا
جَاۗءُوْهَا فُتِحَتْ اَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَآ
اینده بدان کشاده شد درهای آنرا ولونیند مرایشانرا نگاه دارندگان ان
اَلَمْ يَاْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَتْلُوْنَ عَلَيْكُمْ اٰيٰتِ
ایا نیامد بشما پیغمبران ازجنس شما که میخوانند برشما ایتهای
رَبِّكُمْ وَيُنْذِرُوْنَكُمْ لِقَاۗءَ يَوْمِكُمْ هٰذَا ۭ
پروردگار شما وبیم مینمودند شمارا ازرسیدن این روز
قَالُوْا بَلٰى وَلٰكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ
گویند اری ولیکن واجب شد کنار بعذاب
عَلَى الْكٰفِرِيْنَ ۝ قِيْلَ ادْخُلُوْٓا اَبْوَابَ جَهَنَّمَ
بر کافران گویند درانید دردرهای دوزخ
خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ۭ فَبِئْسَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِيْنَ ۝
حال آنکه جاویدید باشید دران پس بدجای بزرگی نمایندگان

عشر ۵ ع ۷

باشمام ضمه السین کد

وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا حَتَّى
وبرانند کانرا که پرهیزکاری نمودند پروردگار ایشانرا سوی بهشت حال آنکه طبقات مختلف باشند تا

إِذَا جَاءُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا
چون آیند بدان ولشایند درهای آنرا وگویند مران ایشانرا نگهبانان

سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ ۞ وَقَالُوا
ان سلام برشما پاک شدید ازاذناس پس درآیید دران حال آنکه جاویدانید باشید وگویند

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقَنَا وَعْدَهُ وَأَوْرَثَنَا الْأَرْضَ نَتَبَوَّأُ
ستایش خدایرا که راست گردانید برای ما وعده خودرا بوداد مارا زمین بهشت جای گیریم

مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ۞ وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِّينَ
از بهشت انجا که خواهیم پس نیکا مزد کاران وبینی تو فرشتگانرا گرد

مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَقِيلَ
از گرد عرش بپاکی یاد میکنند مقرون بستایش پروردگار ایشان وحکم فرمایند میان خلایق بمایلایق براستی وگویند

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۞
ستایش مرخدایراست پروردگار جهانیان

سورة المؤمن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

حٰمٓ ۞ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ
اسم سورت فرو فرستادن قرآن از معبود بدراست غالب توانا دانا

غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ ذِي الطَّوْلِ
آمرزنده گناه وپذیرنده توبه سخت عقوبت خداوند انعام وفضل

لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ إِلَيْهِ الْمَصِيرُ ۞
هیچ خدایی نیست مگر او باو است بازگشت همه

ع ۹

مرض وج ج

حم بقطع الحروف نوعی
سوره وکذلک الحوامیم کله
وقد ذکر

مَا يُجَادِلُ فِي آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَا
مخاصمت نمایند در ابطال ایتهای خدای مگر آنانکه کافرشدند

يَغْرُرْكَ تَقَلُّبُهُمْ فِي الْبِلَادِ ۞ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ
نفریبد ترا تردد ایشان در شهرها بدروغ نسبت کردند پیش ازایشان گروه

نُوحٍ وَالْأَحْزَابُ مِنْ بَعْدِهِمْ وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ
نوح برعلاوه رسل وطوایف مجتمعه پس ازایشان وقصد کرد هر اهل دعوتی به پیغمبر ایشان

لِيَأْخُذُوهُ وَجَادَلُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ
تا تعذیب نمایند وجدال کردند بشرک تا مغلوب گردانند ان اسلام را

فَأَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ۞ وَكَذَٰلِكَ حَقَّتْ
پس مجازات فرمودم ایشانرا پس چگونه بود عقوبت من وهمچنان واجب شد

كَلِمَةُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ۞
سخن پروردگار تو برانانکه کافرشدند که ایشان اهل آتشند

الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ
انانکه برمیدارند عرش را وانکه حوالی عرشند بپاکی یاد میکنند

بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ
خدایرا بستایش پروردگار ایشان ومیگروند بدو وآمرزش میخواهند برای انانکه

آمَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ
ایمان آوردند ای پروردگار ما فراگرفتی همه چیز ازراه بخشایش ودانش پس بیامرز

لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ
مرآنانرا که توبه کردند وپی روی نمودند راه دین ترا ونگاه دار ایشانرا ازعذاب دوزخ

رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتِ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ
ای پروردگار ما ودرآور ایشانرا دربوستانهای اقامت که وعده فرمودی ایشانرا

وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَ
وآنانرا که بایمان آنند از پدران ایشان وزنان ایشان

ذُرِّيَّاتِهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ
فرزندان ایشان بدرستی که تو

عقابی فی الحالین

کلمات اک

کلمت بالتاء
وفیه خلاف

وَقِهِمُ السَّيِّاٰتِ ۚ وَمَنْ تَقِ السَّيِّاٰتِ يَوْمَئِذٍ
وبگاه دار ایشانرا از عقوبات ومعاملہ بگاه دارد ازعقوبات دران روز
فَقَدْ رَحِمْتَهٗ ۚ وَذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ۞
پس بخشیدی بر وی وان انست پیروزی بزرگ
اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا يُنَادَوْنَ لَمَقْتُ اللّٰهِ اَكْبَرُ
بدرستیکه آنانکه کافرشدند ندا کنند ایشانرا که هرآینه دشمن داشتن خدای شمارا بزرگتر است
مِنْ مَّقْتِكُمْ اَنْفُسَكُمْ اِذْ تُدْعَوْنَ اِلَى الْاِيْمَانِ
از دشمن داشتن شما نفوس شما آنگه شما چون بخوانند شمارا سوی گرویدن بخدای
فَتَكْفُرُوْنَ قَالُوْا رَبَّنَآ اَمَتَّنَا اثْنَتَيْنِ وَاَحْيَيْتَنَا
پس کافر میشوید گفتند ای پروردگار ما میراندی ما را دوبار اول علم سابق دوم حال
اثْنَتَيْنِ فَاعْتَرَفْنَا بِذُنُوْبِنَا فَهَلْ اِلٰى خُرُوْجٍ مِّنْ سَبِيْلٍ
دوبار پس مقر شدیم بگناهان ما پس هیچ سوی بیرون آمدن از آتش هیچ راهی
ذٰلِكُمْ بِاَنَّهٗٓ اِذَا دُعِيَ اللّٰهُ وَحْدَهٗ كَفَرْتُمْ ۚ وَاِنْ
ان عذاب که گفتیم بسبب آنست که گاه الله چون خوانده خدایرا حال آنکه منفرد بودندی بدعا کافر شدید واگر
يُّشْرَكْ بِهٖ تُؤْمِنُوْا ۚ فَالْحُكْمُ لِلّٰهِ الْعَلِيِّ الْكَبِيْرِ ۞
انباز کرده بودندی باو اصنام را ایمان میاوردید پس حکم مطلق خدایرا است بلند مرتبه بزرگوار است
هُوَ الَّذِيْ يُرِيْكُمْ اٰيٰتِهٖ وَيُنَزِّلُ لَكُمْ مِّنَ
او خدایی که مینماید از انشاء عجایب وغرایب دلایل قدرت خود ونازل میکند برای شما از
السَّمَآءِ رِزْقًا ۚ وَمَا يَتَذَكَّرُ اِلَّا مَنْ يُّنِيْبُ ۞ فَادْعُوا
آسمان سبب روزی را وپند نگیرد مگر آنکه باز گردد بفرمان خدای پس بخوانید
اللّٰهَ مُخْلِصِيْنَ لَهُ الدِّيْنَ وَلَوْ كَرِهَ الْكٰفِرُوْنَ
خدایرا حال آنکه خالص گردانندگان او را دین واگر ناخوش دارند کافران
رَفِيْعُ الدَّرَجٰتِ ذُو الْعَرْشِ ۚ يُلْقِي الرُّوْحَ مِنْ اَمْرِهٖ
برداشتن مراتب مومنان خداوند عرش میرساند وحی را از فرمان خود
عَلٰى مَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ لِيُنْذِرَ يَوْمَ التَّلَاقِ ۞
بر آنکه خواهد از بندگان خود تا بیم نماید از روز بهم رسیدن خلایق

يَوْمَ هُمْ بَارِزُوْنَ ۚ لَا يَخْفٰى عَلَى اللّٰهِ مِنْهُمْ
ان روز که ایشان ظاهر باشند بر روی زمین پنهان نماند بر خدای از احوال ایشان
شَيْءٌ ۚ لِمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ۚ لِلّٰهِ
هیچ چیز مر راست پادشاهی امروز مر خدای را یگانه غالب بر همه
الْيَوْمَ تُجْزٰى كُلُّ نَفْسٍ ۢ بِمَا كَسَبَتْ ۚ لَا ظُلْمَ
امروز پاداش دهند هر تنی را بآنچه بکسب کرده باشد هیچ ستم نیست
الْيَوْمَ ۚ اِنَّ اللّٰهَ سَرِيْعُ الْحِسَابِ وَاَنْذِرْهُمْ يَوْمَ
امروز بدرستیکه خدای زود شمارست وبیم نماید ایشانرا روز
الْاٰزِفَةِ اِذِ الْقُلُوْبُ لَدَى الْحَنَاجِرِ كٰظِمِيْنَ ۚ مَا
نزدیک چون دلها نزد سرهاء گلوها رسیده باشد از خوف حال آنکه صاحبان قلوب خشم خورده باشند
لِلظّٰلِمِيْنَ مِنْ حَمِيْمٍ وَّلَا شَفِيْعٍ يُّطَاعُ ۚ يَعْلَمُ
نیست مر ستمکاران را هیچ دوستی ونه شفیعی که اجابت نمایند میداند خدای
خَآئِنَةَ الْاَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُوْرُ ۞
خیانت چشمها را وآنرا که نهان میدارد سینها
وَاللّٰهُ يَقْضِيْ بِالْحَقِّ ۚ وَالَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖ
وخدای حکم میکند براستی والذین که میپرستند شان از غیر او
لَا يَقْضُوْنَ بِشَيْءٍ ۚ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ
حکم نمیتوانند هیچ چیزرا بدرستیکه خدای اوست
اَوَلَمْ يَسِيْرُوْا فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ
ایا نرفتند در اقطار زمین تا نظر کنند چگونه بود
عَاقِبَةُ الَّذِيْنَ كَانُوْا مِنْ قَبْلِهِمْ ۚ كَانُوْا هُمْ
خاتمت کار آنانکه بودند پیش ازیشان بودند ایشان
اَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَّاٰثَارًا فِي الْاَرْضِ فَاَخَذَهُمُ
سخت تر ازیشان بقوت جسمانی واثرها وعمارت عنیه در زمین پس عقوبت گرفت
اللّٰهُ بِذُنُوْبِهِمْ ۚ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِّنَ اللّٰهِ مِنْ وَّاقٍ
خدای بگناهان ایشان ونبود ایشانرا

يَوْمَهُمْ مقطوع هنا وفي الذاريات وليس غيرها
في التلاق في الوصل ج رحمه وفي الحالين د
انه ليكفر بالكافرة في الشام

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ
ان عذاب بسبب انست که ایشان بود قصه آنکه میامد بدیشان پیغمبران ایشان
بِالْبَيِّنَاتِ فَكَفَرُوا فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ ۖ إِنَّهُ
بامعجزات روشن پس کافر شدند پس عقاب فرو گرفتشان خدای بدستی که او
قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۞ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا
توانای سخت عقوبتست وبحقیقت ۞ فرستادیم ما
مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ ۞ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ
موسی را بامعجزات ما وحجتی هویدا سوی فرعون
وَهَامَانَ وَقَارُونَ فَقَالُوا سَاحِرٌ كَذَّابٌ
وهامان وقارون پس گفتند موسی جادوی است دروغ گوی
فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا
پس آنگاه که آمد موسی بایشان بامعجزات ظاهر از نزد ما گفتند
اقْتُلُوا أَبْنَاءَ الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ وَاسْتَحْيُوا
بکشید پسران آنانکه ایمان آوردند باو وزنده گذارید
نِسَاءَهُمْ ۚ وَمَا كَيْدُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي
زنان ایشان را ۞ ونیست مکر کافران مگر در
ضَلَالٍ ۞ وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ
حالت بطالت ۞ وگفت فرعون بگذارید مرا تا بکشم
مُوسَىٰ وَلْيَدْعُ رَبَّهُ ۖ إِنِّي أَخَافُ أَنْ
موسی را ولو بخواند پروردگار خود را بدرستی که من میترسم که
يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ
تغییر کند دین شما را ۞ یا آنکه ظاهر کند در زمین شام مصر تباهی
وَقَالَ مُوسَىٰ إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ
وگفت موسی بدرستی که من پناه گرفتم بپروردگار من وپروردگار شما
مِنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ
از هر گردن کشی که معترف نشود بوجود روز قیامت

وَأَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ
اج وان یظهر فی الارض الفساد دک اوان یظهر فی الارض الفساد ص ت

ع ۱۰

وَقَالَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ
ولفت مردی از اهل ایمان خدای بعیبی از کسان فرعون که نهان میداشت
إِيمَانَهُ أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ
ایمان خود را ایا میکشید مردی را الله میگوید پروردگار من معبود برحق
وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ ۖ وَإِنْ يَكُ
وبتحقیق آورد بشما معجزات از پروردگار شما واگر باشد
كَاذِبًا فَعَلَيْهِ كَذِبُهُ ۖ وَإِنْ يَكُ صَادِقًا يُصِبْكُمْ
دروغ گوی پس بروست وبال دروغ او واگر باشد راست گوی رسد بشما
بَعْضُ الَّذِي يَعِدُكُمْ ۖ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ
بعضی ازانچه وعده میدهد شما را بدستی که خدای راه ننماید آنرا که او
مُسْرِفٌ كَذَّابٌ ۞ يَا قَوْمِ لَكُمُ الْمُلْكُ الْيَوْمَ
از حد تجاوز کننده دروغ گوی ۞ ای قوم من شماراست پادشاهی امروز
ظَاهِرِينَ فِي الْأَرْضِ ۖ فَمَنْ يَنْصُرُنَا مِنْ بَأْسِ اللَّهِ
حال آنکه غالبانید در زمین مصر پس کیست که یاری دهد ما را از عذاب خدای
إِنْ جَاءَنَا ۚ قَالَ فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَىٰ
اگر آید بما گفت فرعون که ما نمی نمایم برای شما مگر انچه
وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ ۞ وَقَالَ الَّذِي
ونمی نمایم شما را مگر راه فلاح وصلاح وگفت آنکه

عشر ۳

آمَنَ يَا قَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ مِثْلَ يَوْمِ الْأَحْزَابِ
ایمان آورده ای گروه من بدستی که من میترسم بر شما مانند واقعه روز طایفه متحزب
مِثْلَ دَأْبِ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ
مانند جزاء عادت گروه نوح وعاد وثمود وانانکه
مِنْ بَعْدِهِمْ ۚ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعِبَادِ
پس ازشان بودند وخدای نخواهد ستم برای بندگان
وَيَا قَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ
وای گروه من بدستی که من میترسم بر شما از روز ندا کردن یکدیگر

لتنادی فی اصل ب حم وق ح ص ع

يَوْمَ تُوَلُّوْنَ مُدْبِرِيْنَ ۚ مَا لَكُمْ مِّنَ اللّٰهِ مِنْ عَاصِمٍ ۚ
روزی که بهزیمت شوید از عذاب حال الله محترز باشید از عذاب نیست شما را از خدای هیچ نگاه دارنده
وَمَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهٗ مِنْ هَادٍ ۚ وَلَقَدْ جَآءَكُمْ
ومرکه گمراه گرداند او را خدای پس نیست او را نماینده وبحقیقت آمد بشما
يُوْسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنٰتِ فَمَا زِلْتُمْ فِيْ شَكٍّ مِّمَّا
یوسف بن یعقوب علیهما السلام پیش ازین با معجزات روشن پس همیشه بودید در گمان از آنچه
جَآءَكُمْ بِهٖ ۭ حَتّٰٓى اِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَنْ يَّبْعَثَ اللّٰهُ مِنْ
آورد بشما بآن تا چون هلاک شد گفتند هرگز نفرستد خدای
بَعْدِهٖ رَسُوْلًا ۭ كَذٰلِكَ يُضِلُّ اللّٰهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُّرْتَابُ ۚ
پس او پیغمبری را همچنان گمراه گرداند خدای هر آنکس را که او از حد بگذرنده است بگمان درجه
الَّذِيْنَ يُجَادِلُوْنَ فِيْٓ اٰيٰتِ اللّٰهِ بِغَيْرِ سُلْطٰنٍ اَتٰىهُمْ ۭ
آنانکه جدال میکنند در معجزات خدای بی هیچ حجتی که آید بدیشان
كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللّٰهِ وَعِنْدَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ۭ كَذٰلِكَ
بزرگست دشمنی نزد خدای ونزد آنانکه ایمان آوردند همچنان
يَطْبَعُ اللّٰهُ عَلٰي كُلِّ قَلْبِ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ ۝ وَقَالَ
مهر نهد خدای بر هر دلی سرکش گردن نافرمانده وگفت
فِرْعَوْنُ يٰهَامٰنُ ابْنِ لِيْ صَرْحًا لَّعَلِّيْٓ اَبْلُغُ الْاَسْبَابَ ۙ
فرعون ای هامان بسازن برای من بنایی عالی باشد که من برسم بدان راهها
اَسْبَابَ السَّمٰوٰتِ فَاَطَّلِعَ اِلٰٓى اِلٰهِ مُوْسٰى ۙ وَاِنِّيْ
یعنی راههای آسمانها پس نظر کنم سوی خدای موسی وبدرستی که من
لَاَظُنُّهٗ كَاذِبًا ۭ وَكَذٰلِكَ زُيِّنَ لِفِرْعَوْنَ سُوْۗءُ عَمَلِهٖ
مر او را بگمان میبینم دروغ گوی وهمچنان آراسته اند در نظر فرعون بدی کردار او
وَصُدَّ عَنِ السَّبِيْلِ ۭ وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ اِلَّا فِيْ تَبَابٍ ۝
وصد کرده شد از راه دین ونیست بکار فرعون مگر در زیان
وَقَالَ الَّذِيْٓ اٰمَنَ يٰقَوْمِ اتَّبِعُوْنِ اَهْدِكُمْ سَبِيْلَ الرَّشَادِ ۝
وگفت آنکه ایمان آورد ای گروه من متابعت نمایید مرا تا راه نمایم شما را براه راست حق

يٰقَوْمِ اِنَّمَا هٰذِهِ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا مَتَاعٌ ۡ وَاِنَّ
ای گروه من بدرستی که این زندگانی از جهان برخورداری است وبدرستی
الْاٰخِرَةَ هِيَ دَارُ الْقَرَارِ ۝ مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً
آن جهان سرای آرامست هرکه کند بدی
فَلَا يُجْزٰٓى اِلَّا مِثْلَهَا ۚ وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا
پس پاداش ندهند او را مگر مانند آن وهرکه کند کار نیکو
مِّنْ ذَكَرٍ اَوْ اُنْثٰى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَاُولٰۗىِٕكَ
از نرینه یا مادینه واو با ایمان بود پس ایشان
يَدْخُلُوْنَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُوْنَ فِيْهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ ۝
درآیند بهشت روزی دهند ایشان در آن بی اندازه
وَيٰقَوْمِ مَا لِيْٓ اَدْعُوْكُمْ اِلَى النَّجٰوةِ وَتَدْعُوْنَنِيْٓ
وای گروه من چیست مر مرا که میخوانم شما را سوی خلاص ومیخوانید مرا
اِلَى النَّارِ ۭ تَدْعُوْنَنِيْ لِاَكْفُرَ بِاللّٰهِ وَاُشْرِكَ بِهٖ مَا لَيْسَ
سوی آتش میخوانید مرا تا کافر شوم بخدای وانباز گردانم با او آنرا که نیست
لِيْ بِهٖ عِلْمٌ ۡ وَّاَنَا اَدْعُوْكُمْ اِلَى الْعَزِيْزِ الْغَفَّارِ ۝
مرا بکاران هیچ دانشی ومن میخوانم شما را سوی غالب بر عاصی آمرزنده نابکار
لَا جَرَمَ اَنَّمَا تَدْعُوْنَنِيْٓ اِلَيْهِ لَيْسَ لَهٗ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا
مر اینه آنچه میخوانید مرا سوی آن نیست مر او را هیچ اجابت دعایی در دنیا
وَلَا فِي الْاٰخِرَةِ وَاَنَّ مَرَدَّنَآ اِلَى اللّٰهِ وَاَنَّ الْمُسْرِفِيْنَ هُمْ
ونه در آن جهان والله بازگشت ما سوی خدایست وبدرستی که از حد درگذرندگان ایشان
اَصْحٰبُ النَّارِ ۝ فَسَتَذْكُرُوْنَ مَآ اَقُوْلُ لَكُمْ ۭ وَاُفَوِّضُ
ملازمان آتش اند پس زود بود که یاد آرید آنرا که میگویم مر شما را واو میگذارم
اَمْرِيْٓ اِلَى اللّٰهِ ۭ اِنَّ اللّٰهَ بَصِيْرٌۢ بِالْعِبَادِ ۝ فَوَقٰىهُ اللّٰهُ
کار مرا سوی خدای بدرستی که خدای بینایست بحال بندگان پس نگاه داشت خدای
سَيِّاٰتِ مَا مَكَرُوْا وَحَاقَ بِاٰلِ فِرْعَوْنَ سُوْۗءُ الْعَذَابِ ۝
از بدیهای آنچه مکر میکردند وفرو آمد بخاندان فرعون بدی عذاب

عشره

النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَّعَشِيًّا ۚ وَيَوْمَ

ان آتش است حالا آنکه عرضه کنند ایشانرا بران آتش بامداد و او آخر روز و دران روز

تَقُومُ السَّاعَةُ ۙ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ

که برخیزد قیامت گویند در رویم بفرمای لسان فرعون در سخت ترین عذاب

وَإِذْ يَتَحَاجُّونَ فِي النَّارِ فَيَقُولُ الضُّعَفَاءُ

و یاد کن ای محمد آن وقت را که با یکدیگر بحجت گویند در آتش پس گویند ضعیفان

لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ

مر آنانرا که بزرگی نمودند بدرستی که ما بودیم مر شمارا بی روان پس هیچ هستید شما

مُغْنُونَ عَنَّا نَصِيبًا مِّنَ النَّارِ ۚ قَالَ الَّذِينَ

بازدارندگان ازما بهره از آتش گویند آنانکه

اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُلٌّ فِيهَا إِنَّ اللَّهَ قَدْ حَكَمَ بَيْنَ

بزرگی نمودند بدرستی که ما همه دراینم بدرستی که خدای بحقیقت حکم کرد میان

الْعِبَادِ وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَزَنَةِ جَهَنَّمَ ادْعُوا

بندگان و گویند آنانکه در آتش باشند مر نگهبانان جهنم را بخوانید

رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِّنَ الْعَذَابِ ۚ قَالُوا أَوَ

پروردگار شما تا سبک گرداند ازما امروز چیزی از عذاب گویند ایا

لَمْ تَكُ تَأْتِيكُمْ رُسُلُكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ ۖ قَالُوا

نبود که میامد بشما پیغمبران شما با معجزات روشن گویند

بَلَىٰ ۖ قَالُوا فَادْعُوا ۗ وَمَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ

آری گویند ملائکه تو بخ پس بخوانید خدایرا و نیست خواندن کافران مگر بطلان و علم اجابة

إِنَّا لَنَنصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

بدرستی که ما یاری دهیم پیغمبران مارا و آنانرا که ایمان اوردند در زندگانی این جهان

وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ ۝ يَوْمَ لَا يَنفَعُ الظَّالِمِينَ

و دران روز که برخیزند گواهان ملائکه دران روز که سود نکند ستمکارانرا

مَعْذِرَتُهُمْ وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ۝

عذر خواستن ایشان و مر ایشانراست دوری از رحمة و مر ایشانراست بدی سرای آخرة

عشر ۱۰ ع ۱۰

دعوا بالواو والالف هنا فقط

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْهُدَىٰ وَأَوْرَثْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ

و بحقیقت دادیم ما موسی را اسباب هدایت و کتاب و باقی گذاشتیم در میان پسران یعقوب

الْكِتَابَ ۝ هُدًى وَذِكْرَىٰ لِأُولِي الْأَلْبَابِ ۝ فَاصْبِرْ

کتابرا برای راه نمودن و موعظتی مر خداوندان عقلها را پس صبر کن

إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنبِكَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ

بدرستی که وعده خدای بنصرت درستست و امر بیامرزش خواه مر ان فعل را که بهتر از ان نباشد و بیامرز گناه خود را و نماز را بامداد

بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَارِ ۝ إِنَّ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ

بنیمه اخر روز و بوقت بامداد کردن بدرستی که انانکه جدال مینمایند در شان ایتهای خدای

بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَاهُمْ ۙ إِن فِي صُدُورِهِمْ إِلَّا كِبْرٌ مَّا هُم

بی حجتی که امد بدیشان نیست در سینهاء ایشان مگر فرا نمودن بزرگی که ایشان

بِبَالِغِيهِ ۚ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ ۖ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ۝

رسنده بدان مراد پس پناه بر بخدای بدرستی که اوست شنوا بینا

لَخَلْقُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ أَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ

هر اینه افرینش اسمانها و زمین بزرگتر است از آفرینش مردم

وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۝ وَمَا يَسْتَوِي

ولیکن بیشتر مردمان نمیدانند و یکسان نبود

الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

نابینا و بینا و انانکه ایمان اوردند و کردند کارهای نیکو

وَلَا الْمُسِيءُ ۚ قَلِيلًا مَّا تَتَذَكَّرُونَ ۝ إِنَّ السَّاعَةَ

و نه بد کار جه اندك پند میگیرید بدرستی که قیامت

لَآتِيَةٌ لَّا رَيْبَ فِيهَا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ

هر اینه اینده است هیچ شك نیست دران ولیکن بیشتر مردمان باور نمیدارند

وَقَالَ رَبُّكُمُ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ ۚ إِنَّ الَّذِينَ

و گفت پروردگار شما بخوانید مرا تا اجابت نمایم شما بدرستی که انانکه

عشر ۹۰ للعزب ع ۸

يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ

بزرگی نمایند از خواندن من یا طاعت من زود باشد که در ایند در دوزخ حال آنکه خوار شده

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا

معبود بحق است که پدید کرد مر شما را شب تا آرام یابید دران و روز را حال دیدن بنا نهاد

إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ

بدرستی که خدای مر ایشان را خداوند بخشایش است بر مردمان ولیکن بیشتر مردمان

لَا يَشْكُرُونَ ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ

سپاس نمی دارند آن الله است خداوند شما معبود بحق است پروردگار شما آفریننده هر چیزی

لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّىٰ تُؤْفَكُونَ كَذَٰلِكَ

هیچ خدایی نیست مگر او پس از کجا صرف میکنند شما را از طریق حق همچنان

يُؤْفَكُ الَّذِينَ كَانُوا بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ

مصروف شوند آنانکه هستند دلایل خدا را انکار میکنند

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ قَرَارًا

معبود بحق است که گردانید برای شما زمین را آرامگاهی

وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُوَرَكُمْ

و آسمان را خانه افراشته و صورت نگاشته شما را پس نیکو گردانید صورتهای شما را

وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ

و روزی داد شما را از چیزهای پاکیزه آن معبود بحق است پروردگار شما

فَتَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ هُوَ الْحَيُّ

پس منیض خیر است خدای پروردگار جهانیان اوست زنده باقی

لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ

هیچ معبود بحق نیست مگر او پس بپرستید او را حال آنکه خالص گردانیده باشند برای او دین و اعتقاد را

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ قُلْ إِنِّي نُهِيتُ أَنْ

سپاس مر خدای راست پروردگار جهانیان بگو بدرستی که من باز داشته شده ام من از آنکه

أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَمَّا جَاءَنِيَ

پرستم آنانرا که میپرستید شما از غیر خدای چون آمد مرا

الْبَيِّنَاتُ مِنْ رَبِّي وَأُمِرْتُ أَنْ أُسْلِمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ

معجزات و دلایل روشن از پروردگار من و فرموده شده ام مرا که انقیاد کنم تمام برای پروردگار جهانیان

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ

او آنست که آفرید شما را از خاک پس از آب مرد پس از

عَلَقَةٍ ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشُدَّكُمْ ثُمَّ

خون بسته پس بیرون می آرد شما را حال آنکه طفل نفس پدید تا برسید بحال قوت باشما پس

لِتَكُونُوا شُيُوخًا وَمِنْكُمْ مَنْ يُتَوَفَّىٰ مِنْ قَبْلُ

تا باشید پیران و از شما کسی که قبض میکنند روح او را از آن پیش

وَلِتَبْلُغُوا أَجَلًا مُسَمًّى وَلَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ هُوَ الَّذِي يُحْيِي

و تا برسید بوقتی نام برده موت یا قیامت و تا مگر شما دریابید گردیم آنچه گردیم او آنست که

وَيُمِيتُ فَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا

و میمیراند پس خواهد کاری را پس بدرستی که گوید مر او را باش پس باشد

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ

آیا ندیدی بسوی آنانکه جدال مینمایند در شان آیتهای خدای

أَنَّىٰ يُصْرَفُونَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِالْكِتَابِ وَ

از کجا میگردانیده میشوند آنانکه بدروغ نسبت کردند قرآن را و

بِمَا أَرْسَلْنَا بِهِ رُسُلَنَا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ إِذِ

بآنچه فرستادیم بآن پیغمبران خود را پس زود باشد که بدانند چون

الْأَغْلَالُ فِي أَعْنَاقِهِمْ وَالسَّلَاسِلُ يُسْحَبُونَ

قیدها در گردنهای شان باشد و زنجیرها که کشانیده شوند

فِي الْحَمِيمِ ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُونَ ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ

در آب گرم پس در آتش که تابانیده شوند پس گفته شود مر ایشان را

أَيْنَ مَا كُنْتُمْ تُشْرِكُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ

کجاست آنچه بودید که انباز میداشتید او را از غیر خدای

قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا بَلْ لَمْ نَكُنْ نَدْعُو مِنْ قَبْلُ

گویند گم شدند از ما بلکه نبودیم که میپرستیدیم از پیش

شَيْئًا كَذَٰلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ الْكَافِرِينَ

چیزی همچنان گمراه میگرداند خدای کافران را

ذٰلِكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَفْرَحُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ
ان عذاب بسبب آنست که بودید شادی مینمودید در زمین بی استحقاق
الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَمْرَحُونَ ۞ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ
وبسبب آنچه بودید نشاط مینمودید درآیید بدرهاء دوزخ
خَالِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ ۞ فَاصْبِرْ
حال آنکه جاودانه خواهید بود در آن که بد جای اقامت بزرگی نمایندگان پس شکیبائی نمای
إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ ۚ فَإِمَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي
بدرستی که وعده خدای باظهار اسلام درست است پس اگر البته نمایم ترا بهری از آنچه
نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ
وعده میدهیم ایشانرا یا قبض روح نمایم ترا
فَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ ۞ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَنْ
پس بسوی ما بازگردانند شان بجهة جزا وبتحقیق فرستادیم ما پیغمبرانرا بیش از زمان تو ازیشانست کسی
قَصَصْنَا عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنْ لَمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ ۗ
که قصه شان کردیم برتو وازیشانست کسی که قصه نکردیم برتو
وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ
ونشاید هیچ پیغمبری را که آرد هیچ معجزی
إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۚ فَإِذَا جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ
مگر بفرمان خدای پس چون آید فرمان خدای
قُضِيَ بِالْحَقِّ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْمُبْطِلُونَ
بعذاب دنیا بآخرة حکم فرموده شود براستی وزیان کار شوند دران وقت اهل دنیاء باطل
اَللّٰهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَنْعَامَ لِتَرْكَبُوا مِنْهَا وَمِنْهَا
خدای آنست که پدید کرد برای شما شتر وگاو وگوسفند تا برنشینید بعضی ازان واز آن
تَأْكُلُونَ ۞ وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَلِتَبْلُغُوا عَلَيْهَا حَاجَةً
میخورید ومر شماراست دران حیوانات منفعتها تا برسید بران مرادی که در صاحبی آنرا در ضمیر شما
فِي صُدُورِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ ۚ
وبران انعام وبر کشتی میبارند شما

وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ فَأَيَّ آيَاتِ اللَّهِ تُنْكِرُونَ ۞
وبنماید شما را دلایل بوحدانیة خود پس کدام دلیلهای خدایرا انکار میکنید
أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ
آیا نرفتند در زمین تا نگرند که چگونه بود
عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۚ كَانُوا أَكْثَرَ
خاتمت کار آنانکه پیش ازایشان بودند بیشتر
مِنْهُمْ وَأَشَدَّ قُوَّةً وَآثَارًا فِي الْأَرْضِ فَمَا
ازایشان وسخت تر بقوت جسمانی واثرهاء باقی درزمین پس
أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۞ فَلَمَّا
باز نداشت ازایشان چیزی از عذاب آنچه بودند که می اندوختند از سلم وشرک پس چون
جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرِحُوا بِمَا عِنْدَهُمْ
آمد بدیشان پیغمبران ایشان با معجزات روشن شاد شدند بآنچه نزد ایشان بود
مِنَ الْعِلْمِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ
از دانشی که حاصل وفرود آمد بدیشان جزاء آنچه بودند بدان فسوس مینمودند
فَلَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا قَالُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَحْدَهُ وَكَفَرْنَا
پس چون دیدند شدت عذاب ما گفتند ایمان آوردیم بخدای حال آنکه یکانه است وکافر شدیم
بِمَا كُنَّا بِهِ مُشْرِكِينَ ۞ فَلَمْ يَكُ يَنْفَعُهُمْ
بآنچه بودیم ما بآن انباز دارندگان پس سیاست درحق ایشان نگردانید که سود دهد
إِيمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا ۖ سُنَّتَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ
ایمان ایشان چون دیدند عذاب ما را طریق موضع خدای که تحقیق پیش رفت
فِي عِبَادِهِ ۖ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْكَافِرُونَ ۞
در میان بندگان او وزیان کار شدند دران وقت کافران

سورة حم السجدة وتسمى الأقوات نزلت بمكة عشر ايماتها اثنتان
في الثناء بصري وكلماتها ٧٩٦ وحروفها ٣٣٤٠

مدنی ش و ج ج

حم مطلع اینسوره است

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

حٰمٓ تَنْزِيْلٌ مِّنَ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اسم سوره است یا غیران فرو فرستاده ذات از خدای بخشاینده مهربان

كِتٰبٌ فُصِّلَتْ اٰيٰتُهٗ قُرْاٰنًا عَرَبِيًّا لِّقَوْمٍ

کتابی است که بیان است احکام وقصص ومواعظه وآن یعنی قرآنی نازل بلغت عرب برای گروهی

يَّعْلَمُوْنَ ۙ بَشِيْرًا وَّنَذِيْرًا ۚ فَاَعْرَضَ اَكْثَرُهُمْ فَهُمْ

که فهم کنند بشارت دهنده وبیم نماینده پس اعراض کردند بیشتران ایشان گروه پس

لَا يَسْمَعُوْنَ ۝ وَقَالُوْا قُلُوْبُنَا فِيْٓ اَكِنَّةٍ مِّمَّا تَدْعُوْنَآ

نمیشنوند بسمع قبول والفتند دلهای ما در پوششهاست از انچه میخوانی ما را

اِلَيْهِ وَفِيْٓ اٰذَانِنَا وَقْرٌ وَّمِنْ بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ

سوی ان ودر گوشهای ما ست گرانی واز میان ما وتو میان تست ساتری عظیم

فَاعْمَلْ اِنَّنَا عٰمِلُوْنَ ۝ قُلْ اِنَّمَآ اَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ

پس کار کن بدرستی ما کار کننده ایم بلو بدرستی که من ادمی ام مانند شما

يُوْحٰٓى اِلَيَّ اَنَّمَآ اِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ فَاسْتَقِيْمُوْٓا اِلَيْهِ

وحی فرستاده اند سوی من بدرستی که خدای شما خدایست یکانه پس متوجه شوید سوی او توحید واخلاص

وَاسْتَغْفِرُوْهُ ۗ وَوَيْلٌ لِّلْمُشْرِكِيْنَ ۝ الَّذِيْنَ لَا يُؤْتُوْنَ

وامرزش خواهید از و وای مر مشرکانرا انانکه نمیدهند

الزَّكٰوةَ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ كٰفِرُوْنَ ۝ اِنَّ الَّذِيْنَ

حق مال را وایشان بجهان ایشان بازگروندگانند بدرستی که انانکه

اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَهُمْ اَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُوْنٍ

ایمان آوردند وکردند کارهای نیکو مرایشانرا است مزدی مقطوع

قُلْ اَئِنَّكُمْ لَتَكْفُرُوْنَ بِالَّذِيْ خَلَقَ الْاَرْضَ فِيْ

بلو ایا بدرستی که شما هرانینه کافر میشوید بان خدائی که افرید زمین را

يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُوْنَ لَهٗٓ اَنْدَادًا ۚ ذٰلِكَ رَبُّ الْعٰلَمِيْنَ ۝

مقدار دو روز وبدید میکنید برای او همتایانی انچه لفتیم پروردگار جهانیانست

جزب ع ۱۰

وَجَعَلَ فِيْهَا رَوَاسِيَ مِنْ فَوْقِهَا وَبٰرَكَ

وبدید اورد دران زمین لوهها ثابت از زبران وضع خیرات فرمود

فِيْهَا وَقَدَّرَ فِيْهَآ اَقْوَاتَهَا فِيْٓ اَرْبَعَةِ

دران ومقسوم کرد اینده دران ارزاق اهل انرا در تمه چهار روز

اَيَّامٍ ۭ سَوَاۗءً لِّلسَّاۗىِٕلِيْنَ ۝ ثُمَّ اسْتَوٰٓى اِلَى

ان بیان ازبرای پرسندگانست پس قصد اراده بافریدن

السَّمَاۗءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وَلِلْاَرْضِ

اسمان وحال انله ان دودی بود پرگفت مراسمان ومرزمین را

ائْتِيَا طَوْعًا اَوْ كَرْهًا ۭ قَالَتَآ اَتَيْنَا طَاۗىِٕعِيْنَ

متاثر شوید از اثار قدرت من حال انله فرمان بردار باشید یا بکراهیت قبول کنید گفتند قابل اثار شدیم حال انله فرمان بردار یم

فَقَضٰىهُنَّ سَبْعَ سَمٰوَاتٍ فِيْ يَوْمَيْنِ وَاَوْحٰى

پس تمام کرد افرینش اسمانرا حال انله هفت اسمان بودند در دو روز دیگر وتدبیر فرمود

فِيْ كُلِّ سَمَاۗءٍ اَمْرَهَا ۭ وَزَيَّنَّا السَّمَاۗءَ الدُّنْيَا

در هر اسمانی کارانرا واراستیم اسمان نزدیکترا

بِمَصَابِيْحَ ۑ وَحِفْظًا ۭ ذٰلِكَ تَقْدِيْرُ الْعَزِيْزِ الْعَلِيْمِ

بستارگان روشن چون چراغ ونگاه داشتیم از شیاطین نگاه داشتنی اندازه کردن خدای غالب داناست

فَاِنْ اَعْرَضُوْا فَقُلْ اَنْذَرْتُكُمْ صٰعِقَةً

پس اگر اعراض کنید پس بلو بیم نمایم شمارا از عذابی نازل

مِّثْلَ صٰعِقَةِ عَادٍ وَّثَمُوْدَ ۝ اِذْ جَاۗءَتْهُمُ

مانند عذاب این دو قبیله عاد وثمود چون امد بایشان

الرُّسُلُ مِنْۢ بَيْنِ اَيْدِيْهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ اَلَّا

پیغمبران ازجانب پیش ایشان وازجانب مقابل ایشان که

تَعْبُدُوْٓا اِلَّا اللّٰهَ ۭ قَالُوْا لَوْ شَاۗءَ رَبُّنَا لَاَنْزَلَ

میپرستید مگر معبود بحق گفتند اگر خواستی پروردگار ما هرانینه فرستادی

مَلٰۗىِٕكَةً ۡ فَاِنَّا بِمَآ اُرْسِلْتُمْ بِهٖ كٰفِرُوْنَ

فرشتگانرا پس بدرستی که انچه فرستادند شمارا بان کافرم

عشرہ

سَوَاءً سَوَاءٍ ب

ایام ثلثه نصب سواء علی المصدر ای استوت سواء اورفع علی خبر مبتدا ای هی سواء ومن خفض جعله صفة ایام ای ایام مستویه فلم یقف عب

للعشرة

فَأَمَّا عَادٌ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ
پس اما قبیلهٔ عاد پس بزرگی نمودند در زمین بے
الْحَقِّ وَقَالُوا مَنْ أَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً ۖ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ
استحقاق وگفتند کیست سخت‌تر ازما بقوت جسمانی ایا ندیدند که
اللَّهَ الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً ۖ وَكَانُوا
خدای الله که افرید ایشانرا او زیاده است ازایشان بقدرت وبودند
بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ۞ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا
معجزات ما را انکار میکردند پس فرستادیم برایشان بادی بخت را
فِي أَيَّامٍ نَحِسَاتٍ لِنُذِيقَهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ
در روزهاء بانحوست تا بچشانیم ایشانرا عذاب خواری
فِي الْحَيَوٰةِ الدُّنْيَا ۖ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَخْزَىٰ
در زندگانی این جهان ومر آینه عذاب ان جهان خوارمند ترست
وَهُمْ لَا يُنْصَرُونَ ۞ وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ
وایشان یاری کرده نشوند اما قبیله ثمود پس طریق رستگاری نمودیم ایشانرا
فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَىٰ عَلَى الْهُدَىٰ فَأَخَذَتْهُمْ صَاعِقَةُ
پس برگزیدند کوری را بر راه راست پس گرفت ایشانرا بختی عذاب
الْعَذَابِ الْهُونِ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۞
خواری بدانچه بودند بجی اندوختند
وَنَجَّيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ۞
ورهانیدیم انانرا که ایمان اوردند وبودند پرهیز کاری مینمودند
وَيَوْمَ يُحْشَرُ أَعْدَاءُ اللَّهِ إِلَى النَّارِ فَهُمْ يُوزَعُونَ
وبادآن روزی که گرد آرند دشمنان خدایرا سوی اتش پس ایشان ممنوع الاوایل
حَتَّىٰ إِذَا مَا جَاءُوهَا شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ
تا چون که اینجا اتش گواهی دهد برایشان گوش ایشان
وَأَبْصَارُهُمْ وَجُلُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ
وچشمهای ایشان وپوستهای ایشان بدانچه بودند میکردند

وَقَالُوا لِجُلُودِهِمْ لِمَ شَهِدتُّمْ عَلَيْنَا ۖ قَالُوا
وگویند مر پوستهای ایشانرا چرا گواهی دادید برما گویند
أَنْطَقَنَا اللَّهُ الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ
درسخن اورد ما را خدای که بسخن اورد هر گویائی را واو
خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ ۞ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۞
افرید شما را نخست بار وبا جزا او بازگردانیده شوید شما
وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَتِرُونَ أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ
ونبودید شما که نهان میشدید برای انکه گواهی دهد برشما
سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَارُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ وَ
گوش شما ونه چشمهای شما ونه پوستهای شما
لَٰكِن ظَنَنتُمْ أَنَّ اللَّهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِّمَّا
ولیکن گمان بردید که خدای نداند بسیاری ازانچه
تَعْمَلُونَ ۞ وَذَٰلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنَنتُم
میکنید شما وان گمان شما که گمان بردید
بِرَبِّكُمْ أَرْدَىٰكُمْ فَأَصْبَحْتُم مِّنَ الْخَاسِرِينَ
بپروردگار شما هلاک گردانید شمارا پس گشتید از زیان کاران
فَإِن يَصْبِرُوا فَالنَّارُ مَثْوًى لَّهُمْ ۚ وَإِن يَسْتَعْتِبُوا
پس اگر صبر نمایند پس اتش مقامست مرایشانرا واگر طلب رضا نمایند
فَمَا هُم مِّنَ الْمُعْتَبِينَ ۞ وَقَيَّضْنَا لَهُمْ قُرَنَاءَ
پس نه اند ایشان از اهل رضا وتقدیر فرمودیم برای ایشان اشال ایشان از
فَزَيَّنُوا لَهُم مَّا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ
پس اراستند برای ایشان انچه فرا پیش ایشانست از اشغال دنیا وانچه از پس ایشانست از
وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ
وواجب شد برایشان کفتار عذاب درجمله گروهانی که گذشته
مِن قَبْلِهِم مِّنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ ۖ إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ
پیش ازایشان از پری وادمی بدرستی که ایشان بودند زیانکاران

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَٰذَا
ولفتند انانكه كافرند اجابت ملينيد مرين قرانرا
الْقُرْآنِ وَالْغَوْا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَغْلِبُونَ ۞
وسخن بى فايده گوييد دراثناء قران تا مغلوب شما غالب ايد بردين محمد
فَلَنُذِيقَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابًا
پس مرايشانرا چشانيم آنانرا كه كافر شدند عذابى
شَدِيدًا ۙ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي كَانُوا
سخت جزاى ايشانرا بدى جزاى انانكه بودند
يَعْمَلُونَ ذَٰلِكَ جَزَاءُ أَعْدَاءِ اللَّهِ النَّارُ ۖ
كار ميكنند ان عذاب پاداش دشمنان خدايست وان آتشست
لَهُمْ فِيهَا دَارُ الْخُلْدِ ۖ جَزَاءً بِمَا كَانُوا
مرايشانرا درآن سراى جاودانى بجهة پاداش انچه بودند
بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ۞ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا
بنشانهاء ما انكار ميكردند وگفتند انانكه كافرند
رَبَّنَا أَرِنَا اللَّذَيْنِ أَضَلَّانَا مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ
اى پروردگار ما بنماى ما را ازپرى وادمى ان دوتن كه گمراه كردانيدند
نَجْعَلْهُمَا تَحْتَ أَقْدَامِنَا لِيَكُونَا مِنَ
تا گردانيم ايشانرا زير پايهاى ما تا باشند از
الْأَسْفَلِينَ ۞ إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا
اهل خوارى بدرستى كه انانكه گفتند پروردگار ما
اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ
خداست پس ثبات نمودند برآن بعمل صالح فرود ميايد برايشان
الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا
فرشتكان بوقت مرگ كه مترسيد واندوهگن مباشيد
وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ۞
ومژده يابيد بهشت كه وعده ميدادند شمارا

وباختلاس كسرة الواو ط

نَحْنُ أَوْلِيَاؤُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ
ما فرشتكان دوستان شماييم درين جهان ودران جهان
وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهِي أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ
وشماراست دران انچه خواهد نفوس شما وشماراست
فِيهَا مَا تَدَّعُونَ ۞ نُزُلًا مِنْ
دران انچه خواهند از مواهب روحانى ماحضرى ازنزد
غَفُورٍ رَحِيمٍ ۞ وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ
خداى آمرزگار مهربان وكيست نيكوتر گفتار ازانكه خواند بادين خداى وكند
صَالِحًا وَقَالَ إِنَّنِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ۞ وَلَا تَسْتَوِي
كارنيكو وگويد بدرستى كه من ازاهل انقيادم ويكسان نبود
الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ۚ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ
نيكوئى ونه بدى مقابل كن بدى را بان خصلت كه آن بهترست
فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ
ناگاه كسانست ميان تو وميان او دشمنى گويى او دوستى است
حَمِيمٌ ۞ وَمَا يُلَقَّاهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلَقَّاهَا
بغاية نزديك وفرا پيش نيارند ان خصلت را مگر انانكه صبر كردند ومييسر نگردانند ان
إِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ۞ وَإِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ
مگر خداوند دولتى بزرگ واگر برسد بخاطر تو از وسوسهٔ ديو
نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ ۚ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۞
افسادى پس پناه بر بخداى بدرستى كه اوست شنوا دانا
وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ۚ
واز دلايل قدرت اوست شب وروز وآفتاب وماه
لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا
سجده مبريد مرآفتاب را ونه ماه را وسجدا ببريد
لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ۞
مرخداييرا انكه افريد انهارا اگر هستيد كه تخصيص او را ميپرستيد

ع ١٢

سجدة

فَإِنِ اسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ
پس اگر بزرگی نمایند از عبادت خدای پس آنانکه نزد پروردگار تو اند بپاکی یاد می کنند
لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْئَمُونَ ۩
او را شب روز و ایشان ملالت نمی یابند
وَمِنْ آيَاتِهِ أَنَّكَ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً
واز دلایل قدرت اوست آنکه تو می بینی زمین را ذلیل و بی گیاه
فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَ
پس چون فرو فرستیم بروی آب را در جنبش آید و
رَبَتْ ط إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا لَمُحْيِي الْمَوْتَى ط
مرتفع شود بدرستی که آن خدای که زنده گرداند زمین را هر آینه زنده کننده مردگانست
إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۩
بدرستی که او بر همه چیزی تواناست
إِنَّ الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي آيَاتِنَا لَا يَخْفَوْنَ
بدرستی که آنانکه کژی مینمایند در دلایل نهان نه آنند
عَلَيْنَا ط أَفَمَنْ يُلْقَى فِي النَّارِ خَيْرٌ أَمْ مَنْ
بر ما ایا پس آنکه افکنده شود در آتش بهتر است یا آنکه
يَأْتِي آمِنًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ ط اعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ ز لا
ایمن باشد از عذاب روز قیامت بکنید آنچه بخواهید
إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۩ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
بدرستی که او بآنچه میکنید شما بیناست بدرستی که آنانکه کافر شدند
بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ ج وَإِنَّهُ لَكِتَابٌ
بقرآن چون آمد بایشان و بدرستی که او هر آینه نامه ایست
عَزِيزٌ ۩ لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ
بدلیل که نیاید به او سخنی بے حاصل از هیچ وجه از پیش او
وَلَا مِنْ خَلْفِهِ ط تَنْزِيلٌ مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ
و نه بعد از او فرستاده است از درست قولی و صواب فعل ستوده

سجده

آیه ۵

عشر ۱۰

ع

مَا يُقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ لِلرُّسُلِ مِنْ
نگویند در باب دعوت مرترا مگر آنچه بحقیقت گفتند مر پیغمبرانرا
قَبْلِكَ ط إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ وَذُو
پیش از تو بدرستی که پروردگار هر آینه خداوند
عِقَابٍ أَلِيمٍ وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا
عقوبتی سخت دردناک والر گردانیدیمی اورا
أَعْجَمِيًّا لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ آيَاتُهُ ط
هر آینه گفتندی چرا بیان نگردانیدند ایتهای او را
ءَا أَعْجَمِيٌّ وَعَرَبِيٌّ ط قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا
ایا قرانی عجمی و پیغمبری عرب بگو ان قران مر انانرا که ایمان اورده اند
هُدًى وَشِفَاءٌ ط وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي
راه نمونی است ودواء درد جهل وانانکه ایمان ندارند در
آذَانِهِمْ وَقْرٌ وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى ط
گوشهای ایشانست گرانی وان بر دلهای ایشانست نابینایی
أُولَئِكَ يُنَادَوْنَ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ
ایشان اواز میدهند ایشانرا از جایگاهی دور عبارتست ازعدم
وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتُلِفَ
وبحقیقت دادیم موسی را تورية پس خلاف نمودند
فِيهِ ط وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ
دران والر نه حکمی بودی که بپیش رفته در ازل از پروردگار تو
لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ ط وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ
هر آینه حکم فرمودی درمیان ایشان وبدرستی که ایشان هر آینه در گمانند از کار قران
مُرِيبٍ ۩ مَنْ ط عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ
بگمان اندازنده هر که کرد کار نیکو پس مر خود را ازبرای خود و هر که
أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ط وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ
بد کرد پس بر اوست وبنیست پروردگار تو ستم کننده بر بندگان

ع ۱۰

ءاعجمی بتسهیل الثانیة والفصل بالف ب ج
اعجمی بهمزة وملاج وبتسهیل الثانیة مزغیر فصل ج دمع اعجمی
ع ۱۰ بهمزة واحدة ل

وَمَا مِنْ غَآئِبَةٍ فِي السَّمَآءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ

سوی علم او باز نرد دانند دانش قیامت و بیرون نیاید هیچ میوه از

أَكْمَامِهَا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ

غلاف ان و بر ندارد هیچ مادینه و نهد حمل هیچ بدانش او

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ أَيْنَ شُرَكَائِي قَالُوا آذَنَّاكَ مَا

و یاد کن روزی را که آواز دهد ایشان را کجا اند انبازان من گویند معلوم ترا ظاهر میکردانیم هیچ

مِنَّا مِن شَهِيدٍ وَضَلَّ عَنْهُم مَّا كَانُوا يَدْعُونَ مِن قَبْلُ

از ما هیچ گواهی بر وجود انباز و غایب شود از ایشان انچه بودند میپرستیدند پیش ازان

وَظَنُّوا مَا لَهُم مِّن مَّحِيصٍ لَّا يَسْأَمُ الْإِنسَانُ مِن دُعَاءِ

و یقین دانند که نیست مر ایشانرا هیچ گریزگاهی ملول نشود آدمی از خواندن

الْخَيْرِ وَإِن مَّسَّهُ الشَّرُّ فَيَئُوسٌ قَنُوطٌ وَلَئِنْ أَذَقْنَاهُ

خدای بجهه نیکی دنیا و گرسد بدو بدی پس بغایت ناامید ناامیدست و همانیه اگر بچشانیم اورا

رَحْمَةً مِّنَّا مِن بَعْدِ ضَرَّاءَ مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ هَٰذَا لِي

بخشایشی از فضل ما پس از زندی که رسیده بود بدو همانیه گوید این مراست باستحقاق

وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِن رُّجِعْتُ إِلَىٰ رَبِّي إِنَّ

و گمان نمی برم قیامت را برخیزنده و همانیه اگر باز گردانند مرا سوی پروردگار من

لِي عِندَهُ لَلْحُسْنَىٰ فَلَنُنَبِّئَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا

مرا راست نزد او حالت نیکوتر پس همانیه بیاگاهانیم انانرا که کافر شدند بانچه

عَمِلُوا وَلَنُذِيقَنَّهُم مِّنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ وَإِذَا أَنْعَمْنَا

کرده باشند و همانیه بچشانیم ایشانرا چیزی از عذاب سخت و چون نیکویی کنیم

عَلَى الْإِنسَانِ أَعْرَضَ وَنَأَىٰ بِجَانِبِهِ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ

بر آدمی از حق تجاوز کند و تکبر نماید و چون رسد بدو بدی

فَذُو دُعَاءٍ عَرِيضٍ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِن كَانَ مِنْ عِندِ اللَّهِ

پس او خداوند دعاء بسیارست بگو خبر دهید مرا اگر باشد قرآن از نزد خدای

ثُمَّ كَفَرْتُم بِهِ مَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ فِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ

پس کافر شوید بان کیست گمراه تر از انکس که او در خلافی است دور از صواب

سَنُرِيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْآفَاقِ وَفِي أَنفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ

زود بود که نمایم ایشانرا دلایلما در فتوح اطراف زمین و در فتوح زمین عرب تا ظاهر شود

لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ

مر ایشانرا که رسول یا قرآن حق است ایا بسنده نیست پروردگار تو انکه او بهمه چیزی گواهست

أَلَا إِنَّهُمْ فِي مِرْيَةٍ مِّن لِّقَاءِ رَبِّهِمْ أَلَا إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطٌ

بدان که بدستی که ایشان در گمانند از رسیدن بجزاء پروردگار ایشان بدان که بدستی که او بهمه چیزی داناست

سورة

آخر جزء

بسم الله الرحمن الرحيم

حٰمٓ عٓسٓقٓ كَذَٰلِكَ يُوحِي إِلَيْكَ وَإِلَى

ایم السورة او غیر ذلك همچنان وحی یا همچنان کتاب وحی فرستد سوی تو و سوی

الَّذِينَ مِن قَبْلِكَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

انانکه بیش از تو بودند خدای نیرومند درست کار درست کننده

لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ

مر اوراست انچه در اسمانهاست و انچه در زمین است و اوست بزرگوار بزرگ تربیت

تَكَادُ السَّمَاوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِن فَوْقِهِنَّ

نزدیک است اسمانها که شکافته شود از عظمت و جلال خدای از فوق انها

وَالْمَلَائِكَةُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُونَ

و فرشتگان بپاکی یاد می کنند او را حال انکه ملتمس اند بخشایش پروردگار ایشان و امرزش میطلبند

لِمَن فِي الْأَرْضِ أَلَا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

برای ان مومنان که در زمین اند بدان بدستی که خدای اوست امرزگار مهربان

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءَ اللَّهُ حَفِيظٌ عَلَيْهِمْ وَمَا أَنتَ عَلَيْهِم بِوَكِيلٍ

و انانکه گرفتند از غیر او دوستانی که جز یعنی خدایان بتهایند خدای نگهبانست بر ایشان و نه تو بر ایشان کارسازی

وَكَذٰلِكَ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ قُرْاٰنًا عَرَبِيًّا لِّتُنْذِرَ اُمَّ
وبهمان وحی فرستادیم سوی تو قرانی بلغت عرب تا بیم نمایی اهل
الْقُرٰى وَمَنْ حَوْلَهَا وَتُنْذِرَ يَوْمَ الْجَمْعِ لَا رَيْبَ
ملّه را وان عرب را که حوالی اند وبیم نمایی مردم را از روز اجتماع خلایق هیچ شك نیست
فِيْهِ ۭ فَرِيْقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيْقٌ فِي السَّعِيْرِ ۭ وَلَوْ شَاۗءَ
دران ازیشان گروهی در بهشتند وگروهی در آتش افروخته والرخواستی
اللّٰهُ لَجَعَلَهُمْ اُمَّةً وَّاحِدَةً وَّلٰكِنْ يُّدْخِلُ مَنْ يَّشَاۗءُ
خدای هرآینه گردانیدی ایشانرا گروهی یگانه بردین اسلام ولیکن درمی‌آرد انرا که میخواهد
فِيْ رَحْمَتِهٖ ۭ وَالظّٰلِمُوْنَ مَا لَهُمْ مِّنْ وَّلِيٍّ وَّلَا نَصِيْرٍ ۭ
در بهشت خود وستمکاران نیست مر ایشانرا هیچ دوستی ونه یاری
اَمِ اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِهٖٓ اَوْلِيَاۗءَ ۚ فَاللّٰهُ هُوَ الْوَلِيُّ
یا نه گرفتند از غیر او معبودی چند پس خدای اوست معبود بحق
وَهُوَ يُحْيِ الْمَوْتٰى ۡ وَهُوَ عَلٰي كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ۭ
واو زنده میگرداند مردگانرا واو بر هر چیزی تواناست
وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيْهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهٗٓ اِلَى اللّٰهِ ۭ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ
وانچه خلاف کنید دران از چیزی از امور پس حکم ان سوی خدایست انست خدای که شما
رَبِّيْ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَاِلَيْهِ اُنِيْبُ ۭ فَاطِرُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ
پروردگار من بر او اعتماد کردم واباو رجوع میکنم او آفریننده آسمانها وزمین
جَعَلَ لَكُمْ مِّنْ اَنْفُسِكُمْ اَزْوَاجًا وَّمِنَ الْاَنْعَامِ اَزْوَاجًا ۚ
بدید کرد برای شما از اجناس شما زنان واز مواشی نیز نریکان ومادینه
يَذْرَؤُكُمْ فِيْهِ ۭ لَيْسَ كَمِثْلِهٖ شَيْءٌ ۚ وَهُوَ السَّمِيْعُ الْبَصِيْرُ
پراکنده میکند وبسیار میکند شما را در ان نیست مانند او هیچ چیز واو شنواست بینا
لَهٗ مَقَالِيْدُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ يَبْسُطُ الرِّزْقَ
مر اوراست کلیدهای خزاین آسمانها وزمین میگستراند روزی را
لِمَنْ يَّشَاۗءُ وَيَقْدِرُ ۭ اِنَّهٗ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ۭ
برای انکه میخواهد وسنگ میگرداند بدرستی که او بهمه چیزی داناست

ع ۱۰

عشر ۱

ع

شَرَعَ لَكُمْ مِّنَ الدِّيْنِ مَا وَصّٰى بِهٖ نُوْحًا وَّالَّذِيْٓ اَوْحَيْنَآ
وضع کرد برای شما از دین انرا که فرمود باصول ان نوح را وانرا که وحی فرستادیم
اِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهٖٓ اِبْرٰهِيْمَ وَمُوْسٰى وَعِيْسٰٓى اَنْ اَقِيْمُوا
سوی تو وانرا که فرمودیم بدان ابراهیم وموسی وعیسی را که مواظبت نمایید
الدِّيْنَ وَلَا تَتَفَرَّقُوْا فِيْهِ ۭ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِيْنَ مَا تَدْعُوْهُمْ
براصول دین ومتفرق مشوید دران دشوارست برمشرکان انچه میخوانی تو
اِلَيْهِ ۭ اَللّٰهُ يَجْتَبِيْٓ اِلَيْهِ مَنْ يَّشَاۗءُ وَيَهْدِيْٓ اِلَيْهِ مَنْ يُّنِيْبُ ۭ
بدان از توحید خدای میگزیند سوی فضل خود انرا که خواهد وره مینماید سوی فضل خود انرا که رجعت کند
وَمَا تَفَرَّقُوْٓا اِلَّا مِنْۢ بَعْدِ مَا جَاۗءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًۢا بَيْنَهُمْ ۭ وَلَوْلَا
ومتفرق رای نشدند مگر پس از انکه امد بدایشان دانش از حسد درمیان ایشان والا
كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَّبِّكَ اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى لَّقُضِيَ بَيْنَهُمْ ۭ وَاِنَّ
حکمی بودی که بتاخیر عذاب تا وقتی نام برده از پروردگار هرآینه حکم کردی میان ایشان
الَّذِيْنَ اُوْرِثُوا الْكِتٰبَ مِنْۢ بَعْدِهِمْ لَفِيْ شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيْبٍ ۭ
دادند ایشانرا بمیراث تورنیه پس ازیشان هرآینه در گمانند ازان نیك بگمان
فَلِذٰلِكَ فَادْعُ ۚ وَاسْتَقِمْ كَمَآ اُمِرْتَ ۚ وَلَا تَتَّبِعْ اَهْوَاۗءَهُمْ ۚ وَقُلْ
پس ازبرای تفرق حق پس بخوان وثابت باش بران دعوة جنابچه فرموده اند ترا ومتابعت هوسهای ایشان را مکن وبگو
اٰمَنْتُ بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ مِنْ كِتٰبٍ ۚ وَاُمِرْتُ لِاَعْدِلَ بَيْنَكُمْ ۭ
ایمان اوردم بانچه فرستاد خدای از هر کتاب اسمانی که فرمودند مرا که سویت کنم درمیان شما
اَللّٰهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ ۭ لَنَآ اَعْمَالُنَا وَلَكُمْ اَعْمَالُكُمْ ۭ
خدای پروردگار ماست وپروردگار شما مارا ست کردارهای ما وشمارا ست کردارهای شما
لَا حُجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ ۭ اَللّٰهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا ۭ وَاِلَيْهِ الْمَصِيْرُ ۭ
هیچ حجت وخصومت نیست میان ما ومیان شما خدای گرد اورد میان ما وباجزای اوست بازگشتن همه
وَالَّذِيْنَ يُحَاۗجُّوْنَ فِي اللّٰهِ مِنْۢ بَعْدِ مَا اسْتُجِيْبَ لَهٗ حُجَّتُهُمْ
وانانکه حجت میگویند دردین خدای پس از انکه اجابت کرده باشد مر رسول را حجت ایشان باطل
دَاحِضَةٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَّلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيْدٌ
نزد پروردگار ایشان وبرایشانست خشمی ومرایشانرا ست عذابی سخت

ربع التسع

اللّٰهُ الَّذِیْ اَنْزَلَ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ وَالْمِیْزَانَ ؕ وَمَا یُدْرِیْكَ
معبود بسزا که فرو فرستاد جنس کتابرا براستی وبیان عدل وسویت ؕ وچه دانی تو

لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِیْبٌ ۚ یَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِیْنَ لَا یُؤْمِنُوْنَ
ملر قیامت نزدیکست شتاب مینمایند بان انانکه نمی گروند

بِهَا ۚ وَالَّذِیْنَ اٰمَنُوْا مُشْفِقُوْنَ مِنْهَا ۙ وَیَعْلَمُوْنَ اَنَّهَا الْحَقُّ ؕ
بان وانانکه باورداشتند ترسانند ازآوردن ان ومیدانند که ان درست است

اَلَآ اِنَّ الَّذِیْنَ یُمَارُوْنَ فِی السَّاعَةِ لَفِیْ ضَلٰلٍۢ بَعِیْدٍ ۝
بدانکه انانکه مخاصمت مینمایند وبشک اند درکار قیامت هرآینه در گمراهی دور

اَللّٰهُ لَطِیْفٌۢ بِعِبَادِهٖ یَرْزُقُ مَنْ یَّشَآءُ ۚ وَهُوَ الْقَوِیُّ الْعَزِیْزُ
خدای نیکوکارست ببندگان خود روزی میدهد انرا که میخواهد نوازید بحاه ومال واو توانا است بر همه

مَنْ كَانَ یُرِیْدُ حَرْثَ الْاٰخِرَةِ نَزِدْ لَهٗ فِیْ حَرْثِهٖ ۚ وَمَنْ
هر که باشد که خواهد عمل ان جهان افزون کردانیم برای او در جزاء عمل او وهر که

كَانَ یُرِیْدُ حَرْثَ الدُّنْیَا نُؤْتِهٖ مِنْهَا وَمَا لَهٗ فِی الْاٰخِرَةِ
باشد خواهد اشتغال این جهان فرون کردانیم بدهیم او را چیزی ازان وفی نبود مراورا در آن جهان

مِنْ نَّصِیْبٍ ۝ اَمْ لَهُمْ شُرَكٰٓؤُا شَرَعُوْا لَهُمْ مِّنَ الدِّیْنِ مَا
هیچ بهره یا نه که مر ایشانرا است انبازانی یعنی خدایانی که بیان کردند برای ایشان از اصول دین انچه

لَمْ یَاْذَنْ بِهِ اللّٰهُ ؕ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَقُضِیَ
نفرمود بان خدای والرنه قضای کلی بودی دران تاخیر عذاب مرانینه حکم کردی

بَیْنَهُمْ ؕ وَاِنَّ الظّٰلِمِیْنَ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِیْمٌ ۝ تَرَی الظّٰلِمِیْنَ
میان مومنان وکفار وبدرستی که ستمکاران مرایشانرا است عذابی دردناک بینی تو بقیامت ستمکارانرا

مُشْفِقِیْنَ مِمَّا كَسَبُوْا وَهُوَ وَاقِعٌۢ بِهِمْ ؕ وَالَّذِیْنَ اٰمَنُوْا
ترسان از انچه کرده باشند وان جزا رسنده است بایشان وانانکه ایمان اوردند

وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فِیْ رَوْضٰتِ الْجَنّٰتِ ۚ لَهُمْ مَّا
واورند کار نیکو در بهشتها مرایشانرا بود انچه

یَشَآءُوْنَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ؕ ذٰلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِیْرُ
خواهند نزد پروردگار ایشان ان ثواب است تفضل تمام

ذٰلِكَ الَّذِیْ یُبَشِّرُ اللّٰهُ عِبَادَهُ الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ ؕ
ان ثواب است که مژده میدهد خدای بندگان خودرا انانکه ایمان اوردند واورند کارهای نیکو

قُلْ لَّآ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَیْهِ اَجْرًا اِلَّا الْمَوَدَّةَ فِی الْقُرْبٰی ؕ وَمَنْ
بگو نمیخواهم ازشما برکار تبلیغ رسالت هیچ مزدی مگر دوستی ثابت ومتعلق درباب خاندان من وهر که

یَّقْتَرِفْ حَسَنَةً نَّزِدْ لَهٗ فِیْهَا حُسْنًا ؕ اِنَّ اللّٰهَ
کسب کند خصلتی نیکو زیادت کردانیم برای او دران باب نیکویی بدرستی که خدای امرزنده است

اَمْ یَقُوْلُوْنَ افْتَرٰی عَلَی اللّٰهِ كَذِبًا ۚ فَاِنْ یَّشَاِ
یا نه میگویند فرا بافت ان پیغمبر بر خدای دروغرا پس اگر خواهد

اللّٰهُ یَخْتِمْ عَلٰی قَلْبِكَ ؕ وَیَمْحُ اللّٰهُ الْبَاطِلَ وَیُحِقُّ
خدای ثابت گرداند دل ترا بصبر برایذاء کفار وناچیز گرداند خدای تزویر وتلبیس ایشانرا وثابت میگرداند

الْحَقَّ بِكَلِمٰتِهٖ ؕ اِنَّهٗ عَلِیْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ۝
دین اسلام بقران وقضاء سابق بنصرت بدرستی که او داناست بانچه در ضمایرست

وَهُوَ الَّذِیْ یَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهٖ وَیَعْفُوْا عَنِ السَّیِّاٰتِ
واو ان خدائی است که می پذیرد توبه را از بندگان خود ودرمیگذارد از بدیها

وَیَعْلَمُ مَا تَفْعَلُوْنَ ۝ وَیَسْتَجِیْبُ الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا
ومیداند هرانچه میکنند واجابت مینماید انانرا که ایمان اوردند واورند

الصّٰلِحٰتِ وَیَزِیْدُهُمْ مِّنْ فَضْلِهٖ ؕ وَالْكٰفِرُوْنَ لَهُمْ عَذَابٌ
کارهای نیکو وفزون میگرداند ایشانرا از فضل خود واهل کفر مرایشانرا است عذابی

شَدِیْدٌ ۝ وَلَوْ بَسَطَ اللّٰهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهٖ لَبَغَوْا فِی الْاَرْضِ
سخت والرفراخ گرداند خدای روزی را برای بندگان خود هرآینه ستم کنند در زمین

وَلٰكِنْ یُّنَزِّلُ بِقَدَرٍ مَّا یَشَآءُ ؕ اِنَّهٗ بِعِبَادِهٖ
ولیکن فرومیفرستد باندازه مصلحت انچه میخواهد بدرستی که او بحال بندگان خود

وَهُوَ الَّذِیْ یُنَزِّلُ الْغَیْثَ مِنْۢ بَعْدِ مَا
واو ان خدایست که میفرستد باران را از پس که

قَنَطُوْا وَیَنْشُرُ رَحْمَتَهٗ ؕ وَهُوَ
نومید میشوند وعام میگرداند منافع را که حاصل است از مطر واو

للظهر

ع ۱۰

نؤته بالاخلاص
ب لخمه

عشر ۲

عب

وَمِنْ اٰيٰتِهٖ خَلْقُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَثَّ
واز دلایل قدرت اوست آفرینش آسمانها وزمین وانچه متفرق گردانید
فِيْهِمَا مِنْ دَآبَّةٍ ؕ وَهُوَ عَلٰى جَمْعِهِمْ اِذَا يَشَآءُ قَدِيْرٌ
درمیان هردو از ملك وحیوان واو برحشر ایشان چون خواهد تواناست
وَمَآ اَصَابَكُمْ مِّنْ مُّصِيْبَةٍ فَبِمَا كَسَبَتْ اَيْدِيْكُمْ
وهرچه رسد شما از رسندهٔ ناموافق پس سبب انست که انچه اندوخته دستهای شما
وَيَعْفُوْا عَنْ كَثِيْرٍ ۞ وَمَآ اَنْتُمْ بِمُعْجِزِيْنَ فِى
وعفو میفرماید ازبسیاری گناهان ونه اید فوت شونده در
الْاَرْضِ ۖ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ وَّلِىٍّ وَّلَا
زمین ونیست شما را از غیر خدای هیچ دوستی ونه
نَصِيْرٌ ۞ وَمِنْ اٰيٰتِهِ الْجَوَارِ فِى الْبَحْرِ كَالْاَعْلَامِ ؕ
یاری دهنده واز دلایل قدرت اوست کشتیها دونده دردریا مانند لوحها
اِنْ يَّشَاْ يُسْكِنِ الرِّيْحَ فَيَظْلَلْنَ رَوَاكِدَ
اگر خواهد خدای بادرا پس بمانند انها ثابت برپشت
عَلٰى ظَهْرِهٖ ؕ اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ
دریا بدرستی درین جه البته هرانینه دلایلیاست برکمال وصدانیت مرهرصبرنماینده
شَكُوْرٍ ۞ اَوْ يُوْبِقْهُنَّ بِمَا كَسَبُوْا وَيَعْفُ
سپاس دارنده یا هلاك گرداند ان کشتیها یعنی غرق کند بسبب انچه اندوخته باشند وعفو فرماید
عَنْ كَثِيْرٍ ۞ وَّيَعْلَمَ الَّذِيْنَ يُجَادِلُوْنَ فِىْٓ
از بسیاری گناهان وتا معلوم او گردد انانکه جدال میکردند در
اٰيٰتِنَا ؕ مَا لَهُمْ مِّنْ مَّحِيْصٍ ۞ فَمَآ اُوْتِيْتُمْ مِّنْ
ابطال ما نیست مرایشانرا هیچ گریزی از عذاب پس انچه داده شدید شما از
شَىْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۚ وَمَا عِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ
هرچه مت پس ان برخورداری زندگانی این جهانست وانچه نزد خداست بهتر
وَّاَبْقٰى لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَلٰى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُوْنَ ۚ
وباقی تر مرانانرا که ایمان اوردند وبر پروردگار ایشان اعتماد مینمایند

وَالَّذِيْنَ يَجْتَنِبُوْنَ كَبٰٓئِرَ الْاِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ
وانانکه پرهیزکاری مینمایند از کارهای بزرگ وازکارهای بغایت زشت
وَاِذَا مَا غَضِبُوْا هُمْ يَغْفِرُوْنَ ۞ وَالَّذِيْنَ اسْتَجَابُوْا
وچون خشم نمایند ایشان عفو نمایند وانانکه اجابت نمودند
لِرَبِّهِمْ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ ۪ وَاَمْرُهُمْ شُوْرٰى
مر پروردگار ایشانرا وبپای داشتن نمازرا وکارایشان ازمسر شاورت
بَيْنَهُمْ ۪ وَمِمَّا رَزَقْنٰهُمْ يُنْفِقُوْنَ ۞ وَالَّذِيْنَ اِذَآ
میان ایشان وازانچه روزی دادیم ایشانرا نفقه میکنند وانانکه چون
اَصَابَهُمُ الْبَغْىُ هُمْ يَنْتَصِرُوْنَ ۞ وَجَزٰٓؤُا سَيِّئَةٍ
رسد بایشان ستم ایشان زیاده ازحد شرع عقاب نمایند طالمرا وپاداش بدی
سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا ۚ فَمَنْ عَفَا وَاَصْلَحَ فَاَجْرُهٗ عَلَى اللّٰهِ ؕ
بدکاست مانندان پس هرکه عفو کند وبیامان اردکارها ایشان اوپس مزداو برخدایست
اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ الظّٰلِمِيْنَ ۞ وَلَمَنِ انْتَصَرَ بَعْدَ
بدرستی که او دوست ندارد ستمکارانرا وهرانینه یکو دارخود بستانند پس ازانکه
ظُلْمِهٖ فَاُولٰٓئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِّنْ سَبِيْلٍ ؕ اِنَّمَا
ظلم کرده باشند بروپس انان نیست برایشان هیچ راه عیابی بدرستی
السَّبِيْلُ عَلَى الَّذِيْنَ يَظْلِمُوْنَ النَّاسَ وَيَبْغُوْنَ
طریق عقاب برانانست که ستم کردند بردم وفساد کردند
فِى الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ ؕ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ
در زمین بی استحقاق انان مرایشانراست عذابی دردناك
وَلَمَنْ صَبَرَ وَغَفَرَ اِنَّ ذٰلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْاُمُوْرِ
ومرانینه البته شکیبایی نماید وعفو کند بدرستی که ان از کارهای کردنی است
وَمَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهٗ مِنْ وَّلِىٍّ مِّنْ بَعْدِهٖ ؕ وَتَرَى الظّٰلِمِيْنَ
ومرانرا که گمراه کرداند او را خدای پس نیست مراورا هیچ یاری پس ازان وبینی توای محمد ستمکارانرا
لَمَّا رَاَوُا الْعَذَابَ يَقُوْلُوْنَ هَلْ اِلٰى مَرَدٍّ مِّنْ سَبِيْلٍ
انگاه که دیده باشند عذابرا میگویند هیچ هست سوی بازگشتن بدنیا هیچ راهی

وَتَرٰىهُمْ يُعْرَضُوْنَ عَلَيْهَا خٰشِعِيْنَ مِنَ الذُّلِّ
وبینی مرایشانرا که عرضه میکنند بر آتش حال آنکه متواضع اند از خواری
يَنْظُرُوْنَ مِنْ طَرْفٍ خَفِيٍّ ۗ وَقَالَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِنَّ
نگرند باتش از نظری نهان ولوینده اند که ایمان اوردند بدرستی
الْخٰسِرِيْنَ الَّذِيْنَ خَسِرُوْٓا اَنْفُسَهُمْ وَاَهْلِيْهِمْ يَوْمَ
که زیان کاران اند انانند که زیان کردند تنهای خودرا واهلان ایشانرا بروز
الْقِيٰمَةِ ۗ اَلَآ اِنَّ الظّٰلِمِيْنَ فِيْ عَذَابٍ مُّقِيْمٍ وَمَا كَانَ
قیامت بدان بدرستی ستمکاران در عذابی دایمند ونبودند
لَهُمْ مِّنْ اَوْلِيَآءَ يَنْصُرُوْنَهُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ ۗ وَمَنْ
مرایشانرا هیچ دوستانی که یاری دهند ایشانرا از غیر خدای وهرکه
يُّضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهٗ مِنْ سَبِيْلٍ ۗ اِسْتَجِيْبُوْا لِرَبِّكُمْ
گمراه گرداند اورا خدای پس نیست اورا هیچ راهی بحق اجابت نمایند بطاعت مر پروردگار شمارا
مِّنْ قَبْلِ اَنْ يَّاْتِيَ يَوْمٌ لَّا مَرَدَّ لَهٗ مِنَ اللّٰهِ ۗ مَا لَكُمْ مِّنْ
از پیش که اید روزی که هیچ بازگشتن نیست مر اورا از خدای نیست شمارا
مَّلْجَاٍ يَّوْمَئِذٍ وَّمَا لَكُمْ مِّنْ نَّكِيْرٍ ۗ فَاِنْ اَعْرَضُوْا
پناهگاهی دران روز نیست شمارا هیچ محال انکار کناهی پس اگر اعراض کنند از ایمان
فَمَآ اَرْسَلْنٰكَ عَلَيْهِمْ حَفِيْظًا ۗ اِنْ عَلَيْكَ اِلَّا الْبَلٰغُ ۗ
پس نفرستادیم ترا برایشان نگهبان نیست برتو مگر رسانیدن تمام
وَاِنَّآ اِذَآ اَذَقْنَا الْاِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً فَرِحَ بِهَا ۗ وَاِنْ
وبدرستی ما چون چشانیم ادمیرا از نزدیک ما رحمتی شاد شوند بدان واگر
تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ ۢ بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيْهِمْ فَاِنَّ الْاِنْسَانَ كَفُوْرٌ
رسد بدیشان بدی بدانچه فرستاد دستهای ایشان پس بدرستی که ادمی ناسپاسی کننده است
لِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۗ يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ ۗ
مر خدایراست پادشاهی اسمانها وزمین می افریند هرانچه میخواهد
يَهَبُ لِمَنْ يَّشَآءُ اِنَاثًا وَّيَهَبُ لِمَنْ يَّشَآءُ الذُّكُوْرَ
ببخشد مرانرا که میخواهد فرزندان مادینه وببخشد مرانرا که میخواهد فرزندان نرینه

اَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَّاِنَاثًا ۗ وَيَجْعَلُ
یا صنف صنف میگرداند ایشانرا نرینه ها ومادینه ها وگرداند
مَنْ يَّشَآءُ عَقِيْمًا ۗ اِنَّهٗ
انکس را که میخواهد نازاینده بدرستی که او داناست توانا
وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ اَنْ يُّكَلِّمَهُ اللّٰهُ اِلَّا وَحْيًا
ونیست هیچ پیغمبری را که سخن گوید با او خدای مگر بطریق الهام
اَوْ مِنْ وَّرَآئِ حِجَابٍ اَوْ يُرْسِلَ رَسُوْلًا فَيُوْحِيَ
یا ازپس ساتری یا آنکه فرستد پیغام گذاری از ملایکه پس وحی
بِاِذْنِهٖ مَا يَشَآءُ ۗ اِنَّهٗ
بامر خدای انچه میخواهد بدرستی که او
وَكَذٰلِكَ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ رُوْحًا مِّنْ اَمْرِنَا ۗ مَا كُنْتَ تَدْرِيْ
وهمچنانکه وحی فرستادیم سوی تو انچه روح زنده گردانیدن دلهاء مردگانرا از فرمان ما نبودی تو که
مَا الْكِتٰبُ وَلَا الْاِيْمَانُ وَلٰكِنْ جَعَلْنٰهُ نُوْرًا نَّهْدِيْ بِهٖ
چیست قران ونه که چیست شرایع ایمان ولیکن گردانیدیم قرانرا روشنی که بیابیم بدان
مَنْ نَّشَآءُ مِنْ عِبَادِنَا ۗ وَاِنَّكَ لَتَهْدِيْٓ اِلٰى صِرَاطٍ
مرانرا که خواهیم از بندگان ما وبدرستی که تو هرانینه راه مینمایی بدعوت سوی دینی راه
مُّسْتَقِيْمٍ ۙ صِرَاطِ اللّٰهِ الَّذِيْ لَهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ
راست دین خدای که مر اوراست انچه در اسمانهاست
وَمَا فِي الْاَرْضِ ۗ اَلَآ اِلَى اللّٰهِ تَصِيْرُ الْاُمُوْرُ
وانچه در زمین است بدان سوی حکم خدای بازگردد کارهای خلایق

سورة الزخرف نزلت بمكة الا اية ... وهي ... وثلاث وثمانون اية

... ثلاث وثمانون اية ... ثلاثة ... وثمانون

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

عشر ۵

عب
۱۱ نصف الثمن

حم ذکر قطع الحروف

حٰمٓ ۚ وَالْكِتٰبِ الْمُبِيْنِ ۙ اِنَّا جَعَلْنٰهُ قُرْاٰنًا عَرَبِيًّا لَّعَلَّكُمْ

اسم السورة — سوگند یاد میکنم بحق قرآنی ظاهر الاعجاز بدرستی که آوردیم قرآنرا قرآنی عربی باشد شما

تَعْقِلُوْنَ ۙ وَاِنَّهٗ فِيْٓ اُمِّ الْكِتٰبِ لَدَيْنَا لَعَلِيٌّ حَكِيْمٌ ۗ

قوم عرب دریابید معانی ایرا و بدرستی که آن در لوح محفوظ است هرآینه نزد حضرت ما بزرگ قدرست باحکمت تمام

اَفَنَضْرِبُ عَنْكُمُ الذِّكْرَ صَفْحًا اِنْ كُنْتُمْ

آیا مهمل گذاریم شان پس دور کنیم از شما قرآنرا از روی اعراض بجهت آنکه مستید

قَوْمًا مُّسْرِفِيْنَ ۗ وَكَمْ اَرْسَلْنَا مِنْ نَّبِيٍّ فِي الْاَوَّلِيْنَ

گروهی از حد تجاوز کنندگان و چه بسیار که فرستادیم پیغمبری را در امم نخستین

وَمَا يَاْتِيْهِمْ مِّنْ نَّبِيٍّ اِلَّا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ

و می آمد بدیشان هیچ پیغمبری مگر آنکه بودند بدو قوم او میخندیدند

فَاَهْلَكْنَآ اَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا وَّمَضٰى مَثَلُ

پس هلاک کردانیدیم سخت تر از ایشان بگرفتن و گذشت در قرآن داستان

الْاَوَّلِيْنَ ۗ وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ مَّنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ

پیشینیان و هرآینه اگر پرسی ایشانرا که آفرید آسمانهارا

وَالْاَرْضَ لَيَقُوْلُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيْزُ الْعَلِيْمُ ۙ

و زمین را هرآینه گویند ایشان آفریده ایشانرا خدای غالب دانا

الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ مَهْدًا وَّجَعَلَ لَكُمْ

الله که گردانید برای شما زمین را بمثابت فراشی و پدید کرد برای شما

فِيْهَا سُبُلًا لَّعَلَّكُمْ تَهْتَدُوْنَ ۙ وَالَّذِيْ نَزَّلَ مِنَ

درمیان زمین راهها تا مگر شما راه یابید و آنکه فرستاد از

السَّمَآءِ مَآءًۢ بِقَدَرٍ ۚ فَاَنْشَرْنَا بِهٖ بَلْدَةً مَّيْتًا ۚ

جانب آسمان آبی باندازهٔ حاجت پس زنده گردانیدیم بسبب آن آب شهری را مرده

كَذٰلِكَ تُخْرَجُوْنَ ۙ وَالَّذِيْ خَلَقَ الْاَزْوَاجَ كُلَّهَا

همچنان بیرون آورده شوید شما از زمین و آنکه آفرید اصناف حیوان و نبات را همه

وَجَعَلَ لَكُمْ مِّنَ الْفُلْكِ وَالْاَنْعَامِ مَا تَرْكَبُوْنَ

و پدید کرد از برای شما از کشتی و شتر و گاو و گوسفند آنچه بر می نشینید آنرا

لِتَسْتَوٗا عَلٰى ظُهُوْرِهٖ ثُمَّ تَذْكُرُوْا نِعْمَةَ

تا قرار گیرید بر پشتهای آن سپس یاد کنید نعمت

رَبِّكُمْ اِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ وَتَقُوْلُوْا

پروردگار شما چون قرار گیرید بر پشت آن سپس بگوئید

سُبْحٰنَ الَّذِيْ سَخَّرَ لَنَا هٰذَا وَمَا كُنَّا لَهٗ مُقْرِنِيْنَ ۙ وَاِنَّآ

پاکا خدای که رام گردانید برای ما این را و نبودیم مر او را طاقت دارندگان و بدرستی

اِلٰى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُوْنَ ۗ وَجَعَلُوْا لَهٗ مِنْ عِبَادِهٖ جُزْءًا ۗ اِنَّ الْاِنْسَانَ

که ما سوی پروردگار بازگردندگانیم و پدید کردند برای خدای از بندگان او بعضی

لَكَفُوْرٌ مُّبِيْنٌ ۗ اَمِ اتَّخَذَ مِمَّا يَخْلُقُ بَنٰتٍ وَّاَصْفٰىكُمْ بِالْبَنِيْنَ

هرآینه ناسپاس است هویدا یا نه گرفت از آنچه می آفریند دختران و برگزید شما را بپسران

وَاِذَا بُشِّرَ اَحَدُهُمْ بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمٰنِ مَثَلًا ظَلَّ وَجْهُهٗ

و چون مژده داده شود یکی از ایشان بآنچه پدید کرد برای خدای داستانی بماند روی او

مُسْوَدًّا وَّهُوَ كَظِيْمٌ ۗ اَوَمَنْ يُّنَشَّؤُا فِي الْحِلْيَةِ وَهُوَ

سیاه و او خشمناک بود و آیا آنکه تربیت یابد در زینت و او

فِي الْخِصَامِ غَيْرُ مُبِيْنٍ ۗ وَجَعَلُوا الْمَلٰٓئِكَةَ الَّذِيْنَ هُمْ

در وقت مخاصمت نه قادر بود بر تقریر حجت و نام نهادند فرشتگانرا که ایشان

عِبٰدُ الرَّحْمٰنِ اِنَاثًا ۗ اَشَهِدُوْا خَلْقَهُمْ ۗ سَتُكْتَبُ

بندگان خدای بخشاینده اند مادینگان آیا حاضر بودند آفرینش ایشانرا زود بود که نوشته

شَهَادَتُهُمْ وَيُسْـَٔلُوْنَ ۗ وَقَالُوْا لَوْ شَآءَ الرَّحْمٰنُ

گواهیهای ایشان در صحایف اعمال و پرسیده شوند و گفتند اگر خواستی خدای بخشاینده

مَا عَبَدْنٰهُمْ ۗ مَا لَهُمْ بِذٰلِكَ مِنْ عِلْمٍ ۗ اِنْ هُمْ اِلَّا يَخْرُصُوْنَ ۗ

نپرستیدیمی اصنام را نیست ایشانرا بآنچه گفتند هیچ دانشی نه اند ایشان مگر دروغ میگویند

اَمْ اٰتَيْنٰهُمْ كِتٰبًا مِّنْ قَبْلِهٖ فَهُمْ بِهٖ مُسْتَمْسِكُوْنَ ۗ بَلْ قَالُوْٓا

یا نه که دادیم ایشانرا کتابی پیش از قرآن پس ایشان بآن کار میکنند نه که گفتند

اِنَّا وَجَدْنَآ اٰبَآءَنَا عَلٰٓى اُمَّةٍ وَّاِنَّا عَلٰٓى اٰثٰرِهِمْ مُّهْتَدُوْنَ

بدرستی که ما یافتیم پدران ما را بر طریقی و بدرستی که ما بر اثرهای ایشان راه یافته ایم

جزاد

ع ۹ للحصر

ادح ک ص

عشر ۲

عب

وَكَذٰلِكَ مَآ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِىْ قَرْيَةٍ مِّنْ

وهمچنانك نفرستاديم پيش ازتو درهيچ شهری هيچ

نَّذِيْرٍ اِلَّا قَالَ مُتْرَفُوْهَآ ۙ اِنَّا وَجَدْنَآ اٰبَآءَنَا

بيم نمايندهٔ مگر گفتند مشمران بدستی که ما يافتيم پدران ما را

عَلٰٓى اُمَّةٍ وَّاِنَّا عَلٰٓى اٰثٰرِهِمْ مُّقْتَدُوْنَ ۝ قٰلَ اَوَلَوْ

بر طريقی وبدستی که ما بر پی ايشان اقتدا کنندگانيم بگو ايا بدرستی

جِئْتُكُمْ بِاَهْدٰى مِمَّا وَجَدْتُّمْ عَلَيْهِ اٰبَآءَكُمْ ۭ قَالُوْٓا

الرچه آرم شما را بهدايت ازانچه يافتند بران پدران شما

اِنَّا بِمَآ اُرْسِلْتُمْ بِهٖ كٰفِرُوْنَ ۝ فَانْتَقَمْنَا

گفتند بدرستی که ما بانچه فرستاده شديد

مِنْهُمْ ۚ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِيْنَ ۝

پس نگر چگونه بود پايان کار انها که بدروغ نسبت کردند

وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهِيْمُ لِاَبِيْهِ وَقَوْمِهٖٓ اِنَّنِىْ بَرَآءٌ مِّمَّا

ويادکن ان وقت را که گفت ابراهيم مر پدر خود را وقوم خود را بدرستی که من بيزارم ازانچه

تَعْبُدُوْنَ ۝ اِلَّا الَّذِىْ فَطَرَنِىْ فَاِنَّهٗ سَيَهْدِيْنِ

ميپرستيد شما مگران معبود که افريد مرا پس بدرستی که او زود بود که

وَجَعَلَهَا كَلِمَةًۢ بَاقِيَةً فِىْ عَقِبِهٖ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوْنَ

وگردانيد کلمه باقی بطريق وصيت درميان فرزندان او تا مگر ايشان بازگردند

بَلْ مَتَّعْتُ هٰٓؤُلَآءِ وَاٰبَآءَهُمْ حَتّٰى جَآءَهُمُ الْحَقُّ

نه که برخورداری دادیم این مشرکانرا وپدران ايشانرا تا که آمد بدايشان دين اسلام

وَرَسُوْلٌ مُّبِيْنٌ ۝ وَلَمَّا جَآءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوْا هٰذَا

وپيغمبری ظاهر الرسالت وچون آمد بدايشان دين حق گفتند اين

سِحْرٌ وَّاِنَّا بِهٖ كٰفِرُوْنَ ۝ وَقَالُوْا لَوْلَا نُزِّلَ

جادويست وبدرستی که ما بان کافريم وگفتند چرا فرو نفرستادند

هٰذَا الْقُرْاٰنُ عَلٰى رَجُلٍ مِّنَ الْقَرْيَتَيْنِ عَظِيْمٍ

اين قرانرا بر مردی از يکی دو شهر مکه وطائف بزرگ

اَهُمْ يَقْسِمُوْنَ رَحْمَتَ رَبِّكَ ۭ نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ

ايا ايشان بخش ميکنند بخشايش پروردگار ترا ازنبوت وغيران ما قسمت کرديم درميان ايشان

مَّعِيْشَتَهُمْ فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۚ وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ

وجه معاش ايشان درزندگانی اين جهان وبرافراشتيم بعضی ازايشانرا

دَرَجٰتٍ لِّيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا سُخْرِيًّا ۭ وَرَحْمَتُ رَبِّكَ

مراتب دنيوی تا گيرد بعضی ازايشان له تابع بعضی تا بود بعضی غنيا وبعضی فقرا تا بعضی بعضرا بخدمت گيرد وبخشايش پروردگار تو

خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُوْنَ ۝ وَلَوْلَآ اَنْ يَّكُوْنَ النَّاسُ اُمَّةً

بهتر است ازانچه جمع ميکنند ازحطام دنيا والزنه لزاهيت ان بودی که باشند مردمان گروهی

وَّاحِدَةً لَّجَعَلْنَا لِمَنْ يَّكْفُرُ بِالرَّحْمٰنِ لِبُيُوْتِهِمْ سُقُفًا

يکانه متفق برکفر وطغيان هرانينه گردانيديمی برای انکه کافر شد بخدای بخشاينده مر خانهای ايشانرا

مِّنْ فِضَّةٍ وَّمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُوْنَ ۝ وَلِبُيُوْتِهِمْ اَبْوَابًا

از نقره ونردبانهايی که بران بام برايند ومر خانهای ايشانرا درهايی

وَّسُرُرًا عَلَيْهَا يَتَّكِـُٔوْنَ ۝ وَزُخْرُفًا ۭ وَاِنْ كُلُّ ذٰلِكَ

وتختها که بران تکيه زنند واسباب تونگری وتجمل ونيست مجموع انچه گفتيم

لَمَّا مَتَاعُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۭ وَالْاٰخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِيْنَ

مگر برخورداری زندگانی اين جهان وسرای بازپسين نزد حضرت پروردگار تو مر پرهيزکارانرا

وَمَنْ يَّعْشُ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمٰنِ نُقَيِّضْ لَهٗ شَيْطَانًا

ومرکه نابينا سازد خود را از قران خدای بخشاينده وتغافل نمايد مقيد گردانيم برای او ديو

فَهُوَ لَهٗ قَرِيْنٌ ۝ وَاِنَّهُمْ لَيَصُدُّوْنَهُمْ عَنِ السَّبِيْلِ وَيَحْسَبُوْنَ

پس شيطان مر او را يار ومصاحب بود وبدرستی که ايشان هرانينه منع ميکنند

اَنَّهُمْ مُّهْتَدُوْنَ ۝ حَتّٰٓى اِذَا جَآءَنَا قَالَ يٰلَيْتَ بَيْنِىْ

که بدرستی ايشان راه يافته اند تا چون ايد متعاقل گويد ان کاش ميان من

وَبَيْنَكَ بُعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ فَبِئْسَ الْقَرِيْنُ ۝ وَلَنْ يَّنْفَعَكُمُ

وميان تو بودی دوری ميان مشرق ومغرب له بد مصاحبی تو نزديک وهرگز سود ندارد شمارا

الْيَوْمَ اِذْ ظَّلَمْتُمْ اَنَّكُمْ فِى الْعَذَابِ مُشْتَرِكُوْنَ ۝

امروز چون درست شد ستمکاری شما انکه شما در عذاب انبازيد

أَفَأَنتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ أَوْ تَهْدِي الْعُمْيَ وَمَن كَانَ فِي ضَلَالٍ
ایا پس تو شنوانی کران را یا راه نمایی نابینایان را وانکه هست در گمراهی مویدا
مُّبِينٍ ۝ فَإِمَّا نَذْهَبَنَّ بِكَ فَإِنَّا مِنْهُم مُّنتَقِمُونَ ۝ أَوْ
پس اگر البته ببریم تراه باخرت ما پس بدستی که ما ازیشان گیرنده ایم
نُرِيَنَّكَ الَّذِي وَعَدْنَاهُمْ فَإِنَّا عَلَيْهِمْ مُّقْتَدِرُونَ ۝
نمایم ترا انچه وعده میدهیم ایشانرا پس بدستی که ما بریشان توانا یم
فَاسْتَمْسِكْ بِالَّذِي أُوحِيَ إِلَيْكَ إِنَّكَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ
پس تمسک نمای بدانچه وحی فرستادند سوی تو که تو بر دین راستی
وَإِنَّهُ لَذِكْرٌ لَّكَ وَلِقَوْمِكَ وَسَوْفَ تُسْأَلُونَ ۝
و بدستی که ان قرآن هر اینه شرفی است مر ترا و امت ترا و زود بود پرسند شما را
وَاسْأَلْ مَنْ أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ مِن رُّسُلِنَا
و بپرس از روه انانکه فرستادیم پیش از تو از پیغمبران ما
أَجَعَلْنَا مِن دُونِ الرَّحْمَٰنِ آلِهَةً يُعْبَدُونَ ۝
ایا پدید کردیم از غیر خدای بخشاینده خدایانی که معبود باشند
وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَإِيهِ
و بحقیقت فرستادیم موسی را بادلایل ما سوی فرعون و اشراف او
فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ فَلَمَّا جَاءَهُم
پس گفت بدستی که من فرستاده پروردگار جهانیانم پس چون امد بدیشان
بِآيَاتِنَا إِذَا هُم مِّنْهَا يَضْحَكُونَ ۝ وَمَا نُرِيهِم
بادلایل ما ناگهان ایشان ازان معجزات بخندیدند و نمی نمودیم ایشانرا
مِّنْ آيَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا ۖ وَأَخَذْنَاهُم
هیچ معجزه مگر انکه بزرگتر بود در باب اعجاز از نظیران و گرفتیم ایشانرا
بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ۝ وَقَالُوا
بعذاب تا مگر ایشان باز گردند و گفتند
يَا أَيُّهَ السَّاحِرُ ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِندَكَ إِنَّنَا لَمُهْتَدُونَ
ای جادوی بخوان برای ما پروردگار ترا بعهد خدای نزدیک تو که ما براه راست یابندگانیم

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ إِذَا هُمْ يَنكُثُونَ ۝
پس چون برداشتیم ازیشان عذاب را ناگهان ایشان میشکنند عهد را
وَنَادَىٰ فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ قَالَ يَا قَوْمِ أَلَيْسَ لِي مُلْكُ
و ندا کرد فرعون در میان قوم خود گفت ای قوم من نیست مرا پادشاهی
مِصْرَ وَهَٰذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِن تَحْتِي ۖ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ۝
زمین مصر و این انهار جویها میروند از فرود قصرهای من ایا پس نمی بینید
أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِّنْ هَٰذَا الَّذِي هُوَ مَهِينٌ وَلَا يَكَادُ
یا نه من بهترم از ین که او حقیرست در نظر من و نمی تواند
يُبِينُ ۝ فَلَوْلَا أُلْقِيَ عَلَيْهِ أَسْوِرَةٌ مِّن ذَهَبٍ أَوْ جَاءَ مَعَهُ
که سخن را بیان کند پس چرا افکنده نشد بر او دستبندهای از زر یا نیامدند با او
الْمَلَائِكَةُ مُقْتَرِنِينَ ۝ فَاسْتَخَفَّ قَوْمَهُ فَأَطَاعُوهُ ۚ
فرشتگان از پی یکدیگر پس سبک عقل شمرد قوم خود را پس اطاعت نمودند او را
إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ۝ فَلَمَّا آسَفُونَا انتَقَمْنَا مِنْهُمْ
بدستی که ایشان بودند قومی خارج از فرمان خدای چون بخشم اوردند ما را انتقام گرفتیم از ایشان
فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ۝ فَجَعَلْنَاهُمْ سَلَفًا وَمَثَلًا لِّلْآخِرِينَ ۝
پس غرقه کردیم ایشانرا همه پس گردانیدیم ایشانرا متقدمان در هلاک و داستانی برای متاخران
وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُّونَ
و انگاه که بدید اورند پسر مریم را داستانی برای الامق ناگهان قوم تو از ان روی بگردانند
وَقَالُوا ءَأَلِهَتُنَا خَيْرٌ أَمْ هُوَ ۚ مَا ضَرَبُوهُ لَكَ إِلَّا
و گفتند ایا خدایان ما بهترند یا عیسی بدید اوردند ان مثل را برای تو مگر
جَدَلًا ۚ بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ ۝ إِنْ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ
جدالی بیهوده بلکه ایشان قومی ستیزه کارند نیست او مگر بنده
أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ ۝ وَلَوْ
که نیکوئی فرستادیم بر و گردانیدیم او را داستانی مر پسران یعقوب را و اگر
نَشَاءُ لَجَعَلْنَا مِنكُم مَّلَائِكَةً فِي الْأَرْضِ يَخْلُفُونَ
خواستی هر اینه افریدیمی از شما ادمیان تا بدل شما در زمین بجای شما بودندی

وَاتَّبِعُونِ فِي الوصل ج وفي الحالين ب

وَإِنَّهُ لَعِلْمٌ لِّلسَّاعَةِ فَلَا تَمْتَرُنَّ بِهَا وَاتَّبِعُونِ هَٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ

وبدستی که نزول عیسی دلیل است بر قرب وقت قیامت پس شک مبارید بآن ومتابعت نمایید مرا این دین راست است

وَلَا يَصُدَّنَّكُمُ الشَّيْطَانُ ۖ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ

وباید که منع نکند شما را از اتباع حق دیو بدرستی که او مر شما را دشمنی است هویدا

وَلَمَّا جَاءَ عِيسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ

وآنگاه که آمد عیسی بمعجزات روشن گفت بحقیقت آمدم بشما

بِالْحِكْمَةِ وَلِأُبَيِّنَ لَكُم بَعْضَ الَّذِي تَخْتَلِفُونَ

بامعرفت وشرایع وتا بیان کنم برای شما بعضی ازانچه خلاف مینمایید

فِيهِ ۖ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ۖ إِنَّ اللَّهَ هُوَ

دران پس بترسید از خدای وفرمان برید مرا بدرستی که خدای اوست

رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ ۚ هَٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ

پروردگار من وپروردگار شما پس بپرستید اورا این دین راستست

فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِن بَيْنِهِمْ ۖ فَوَيْلٌ لِّلَّذِينَ ظَلَمُوا

پس خلاف نمودند فرقها مختلف از میان نصاری پس وای مر آنانرا که ستم نمودند

مِنْ عَذَابِ يَوْمٍ أَلِيمٍ ۝ هَلْ يَنظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ

از عذاب روزی دردناک هیچ نمینگرند ۝ ملر قیامت را

أَن تَأْتِيَهُم بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۝ الْأَخِلَّاءُ

که آید بدیشان ناگاه وایشان نمیدانند ۝ دوستان

يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ ۝

دران روز بعضی ازیشان مر بعضی را دشمن باشند مگر پرهیزکاران ۝

يَا عِبَادِ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ وَلَا أَنتُمْ تَحْزَنُونَ ۝

ای بندگان من هیچ ترس نیست برشما امروز وته شما اندوهگن شوید ۝

الَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا مُسْلِمِينَ ۝

ایانکه ایمان اوردند بآیتهای ما وبودند مسلمانان ۝

ادْخُلُوا الْجَنَّةَ أَنتُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ تُحْبَرُونَ ۝

درایید در بهشت شما وزنان شما شادان باشید ۝ حال انکه

يَا عِبَادِ فِي الحالين اج ك يَا عِبَادِيَ فِي الوصل وبالياء السالكة في الوقف ص يا عبادي في الحالين عشرلا دع ش

ع ۲۲

لِأَصْحَابِ الكهف والنار

يُطَافُ عَلَيْهِم بِصِحَافٍ مِّن ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ ۖ

گردانند برایشان کاسهایی از زر ولوزهای بی لوشه

وَفِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ الْأَنفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ ۖ وَأَنتُمْ

ودران بهشت است انچه خواهش تنها وخوش شود چشمها وشما

فِيهَا خَالِدُونَ ۝ وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا

دران جاوید باشید ۝ وان بهشت است که داده اند شما را ان

بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ

ببسبب انچه بودید که میکردید ازطاعت شما راست دران میوه بسیار

مِّنْهَا تَأْكُلُونَ ۝ إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابِ جَهَنَّمَ

ازان خورید ۝ بدرستی که کافران درعذاب دوزخ

خَالِدُونَ ۖ لَا يُفَتَّرُ عَنْهُمْ وَهُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ ۝

جاودانه اند تخفیف نکنند ازیشان عذاب را وایشان دران نومید باشند ۝

وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَٰكِن كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ

وستم نکردیم برایشان ولیکن بودند ایشان ستمکاران

وَنَادَوْا يَا مَالِكُ لِيَقْضِ عَلَيْنَا رَبُّكَ ۖ قَالَ إِنَّكُم

وانگاه آواز دهند که ای نگاهدار دوزخ باید که حکم کند بر ما پروردگار تو گوید بدرستی که شما

مَّاكِثُونَ ۝ لَقَدْ جِئْنَاكُم بِالْحَقِّ وَلَٰكِنَّ

ماندگانید ۝ بحقیقت آمدیم بشما براستی ولیکن

أَكْثَرَكُمْ لِلْحَقِّ كَارِهُونَ ۝ أَمْ أَبْرَمُوا أَمْرًا

بیشترشما مر راستی را ناخوش دارندگانید ۝ یا محکم کردند اهل مکه کاری را

فَإِنَّا مُبْرِمُونَ ۝ أَمْ يَحْسَبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ

پس بدرستی که محکم کنندگانیم کار هلاک ایشانرا ۝ یا گمان میبرند که ما نمی شنویم نهان ایشانرا

وَنَجْوَاهُمْ ۚ بَلَىٰ وَرُسُلُنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُبُونَ ۝ قُلْ

ورازایشانرا اری می شنویم وملایکه ما نزد ایشانند مینویسند اعمال ایشانرا ۝ بگو

إِن كَانَ لِلرَّحْمَٰنِ وَلَدٌ ۖ فَأَنَا أَوَّلُ الْعَابِدِينَ ۝

اگر باشد مر خدای بخشاینده را فرزندی پس من نخست پرستندگانم ۝ اورا

تَشْتَهِيهِ بهاء واحده دع ص ش

تشتهيه بالهاء في المدينة والشام

قد صل على أن إن اذا كان للرحمن ولد فالاحسن الوصل وان للشرط معناه ان زعمتم ان للرحمن ولدا فانا اول من عبده على انه لا ولد له

رَبِّ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ

پروردگار آسمانها وزمین پروردگار عرش

عَمَّا يَصِفُونَ فَذَرْهُمْ يَخُوضُوا وَيَلْعَبُوا حَتّٰى

از انچه صفت میکنند پس رهاکن ایشانرا تا شروع کنند در باطل وبازی کنند در دنیا تا

يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوعَدُونَ وَهُوَ الَّذِي فِي

دریابند روز ایشان که وعده میدهندشان واو آن خدائیست که

السَّمَآءِ إِلٰهٌ وَفِي الْأَرْضِ إِلٰهٌ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ

آسمان معبودست ودر زمین معبود واو درست کار درست کفتارست

الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَمَا

وبسیار خیرست آن خدائی که مراوراست پادشاهی آسمانها وزمین وانچه

بَيْنَهُمَا وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ

میان هردوانست ونزد اوست دانش قیامت وباجزای او آورده شوید شما

وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الشَّفَاعَةَ

ونیابند آنانکه میپرستند از غیر خدای مرتبه خواهش

إِلَّا مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ وَلَئِنْ

الا آنکس که کواهی داده بتوحید خدای وایشان دانند ومرایشانرا اکر

سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللّٰهُ فَأَنّٰى يُؤْفَكُونَ

بپرسی ایشانرا که آفرید ایشانرا مرایشانرا آفرید خدای پس ازکجا مصروف میشوند

وَقِيلِهِ يَا رَبِّ إِنَّ هٰؤُلَاءِ قَوْمٌ لَا يُؤْمِنُونَ

ودانش وکفتار رسول ای پروردکار من بدرستی ایشان کروهیاند که ایمان نمیاورند

فَاصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلَامٌ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ

پس اعراض کن از دعوت ایشان وبکو سلام تودیع ست پس زود باشد که بدانند

سورة الدخان نزلت بمكة وهي ثنتان وخمسون آية وثلثمائة وتسع وسبعون كلمة وستة آلاف وثلثمائة وواحد وثلثون حرفا

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

حٰمٓ وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةٍ

اسم سورة است یا خبر ان بحق قرانی ظاهر الاعجاز بدرستی که ما فرو فرستادیم قرانرا درشب

مُبَارَكَةٍ إِنَّا كُنَّا مُنْذِرِينَ فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ

بسیار خیر شب قدر یا شب برات بدرستی که ما مستیم بیم نمایندکان دران شب مفصل وملتوب شود هر

أَمْرٍ حَكِيمٍ أَمْرًا مِنْ عِنْدِنَا إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ

کاری محکم یعنی کاری صادر از نزد ما بدرستی که ما مستیم فرستادکان

رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

برای بخشایشی از پروردکار تو بدرستی که اوست شنوا دانا

رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ

ادل پروردکار آسمانها وزمین وانچه میان هردو است اکر هستید شما اهل یقین

لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ

هیچ معبود نیست مکر او زنده میکرداند ومیمیراند پروردکار شما وپروردکار

الْأَوَّلِينَ بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ يَلْعَبُونَ فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي

پدران نخستین شما نه ایشان درکمانند بازی میکنند پس چشم دار روزی که بیاورد

السَّمَآءُ بِدُخَانٍ مُبِينٍ يَغْشَى النَّاسَ هٰذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ

آسمان دودی ظاهررا عام کند مردم را این عذابیست دردناک

رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ أَنّٰى لَهُمُ

ای پروردکار ما زایل کردان ازما عذاب را بدرستی که ما ایمان آرندکانیم کجا مرایشانرا

الذِّكْرٰى وَقَدْ جَآءَهُمْ رَسُولٌ مُبِينٌ ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ

پند کرفتن وبحقیقت آمد بدیشان پیغمبری هویدا ظاهر المعجزات پس اعراض کردند ازو

وَقَالُوا مُعَلَّمٌ مَجْنُونٌ إِنَّا كَاشِفُوا الْعَذَابِ قَلِيلًا إِنَّكُمْ

وکفتند تعلیم داده شده است دیوانه ما بدرستی که ما باز برنده ایم ان عذابرا زمانی اندک بدرستی که شما

عَائِدُونَ يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرٰى إِنَّا مُنْتَقِمُونَ

باز کردندکانید یاد کن روز که بکیریم کرفتن بزرکتر قیامت روز بدر بدرستی که ما سخت عقوبت کنندکانیم

ع ۲۹

مرصوش وج ۲

ومن رفع رب وقف على العليم

حزب عشر ربع العشر

نبطش د

ادغم د

سلام لان كل التهديد يليه من مفعول قل ومن قرأ تعلمون بالتاء فوقفه لازم لئلا يدخل جملة التهديد في الامر بقوله قل

وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَجَآءَهُمْ

وبحقیقت شبه امتحان نمودیم پیش از قریش لشکر فرعون را و آمد بدیشان

رَسُولٌ كَرِيمٌ ۝ أَنْ أَدُّوٓا إِلَيَّ عِبَادَ اللَّهِ ۖ إِنِّي لَكُمْ

پیغمبری نیکو خلق بالراست از نزد خدای که تسلیم کنید بمن بندگان خدای را که

رَسُولٌ أَمِينٌ ۝ وَأَنْ لَّا تَعْلُوا عَلَى اللَّهِ ۖ إِنِّيٓ آتِيكُمْ

پیغمبری ام با امانت والله تکبر مینمایند برخدای بدرستی که من ازنده ام بشما

بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ۝ وَإِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ أَنْ

بحجتی ظاهر را وبدرستی که من پناه میبرم بپروردگار من وپروردگار شما که

تَرْجُمُونِ ۝ وَإِنْ لَّمْ تُؤْمِنُوا لِي فَاعْتَزِلُونِ ۝ فَدَعَا

ازسلة راسد لشتمرا والر ایمان نمیدارید مرا پس دور ازمن پس بخواند

رَبَّهُ أَنَّ هَٰٓؤُلَآءِ قَوْمٌ مُّجْرِمُونَ ۝ فَأَسْرِ

پروردگار خود را که بدرستی ایشان لوم خواهند مصر بر کناه پس اجابت فرمود

بِعِبَادِي لَيْلًا إِنَّكُم مُّتَّبَعُونَ ۝ وَاتْرُكِ الْبَحْرَ

گفت ببرندگان مرا در شب که شما ازپی درامند خواهید بود وبگذار دریارا

رَهْوًا ۖ إِنَّهُمْ جُندٌ مُّغْرَقُونَ ۝ كَمْ تَرَكُوا مِن جَنَّاتٍ

ساکن که ایشان لشکری غرقه خواهند بود بسالها گذاشتند از بوستانها

وَعُيُونٍ ۝ وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ۝ وَنَعْمَةٍ كَانُوا

وچشمها وکشتها ومجلسی نیکو واسباب نعمتی که بودند

فِيهَا فَاكِهِينَ ۝ كَذَٰلِكَ ۖ وَأَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا آخَرِينَ

درآن متلذذان کار بیخبران بود ومیراث دادیم انهارا گروهی دیگران

فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَآءُ وَالْأَرْضُ وَمَا كَانُوا مُنظَرِينَ

پس بگریست برایشان اسمان وزمین از غایت حقارت ایشان وبودند مهلت داده شده

وَلَقَدْ نَجَّيْنَا بَنِي إِسْرَآئِيلَ مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِينِ

وبحقیقت رهانیدیم پسران یعقوب را از عذاب خوار کننده

مِن فِرْعَوْنَ ۚ إِنَّهُ كَانَ عَالِيًا مِّنَ الْمُسْرِفِينَ

از فرعون که بدرستی او بود قاهر از جمله بیحد اعتدا

عشر۲
ترجمونی فاعتزلونی فی الوصل ج وفی الحالین

ع ۱۳

عشر۳

عب

وَلَقَدِ اخْتَرْنَاهُمْ عَلَىٰ عِلْمٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ۝ وَآتَيْنَاهُم مِّنَ

وبحقیقت برگزیدیم بنی اسرائیل را حال انکه بردانش بودیم بر اهل زمانه ودادیم ایشانرا از

الْآيَاتِ مَا فِيهِ بَلَاءٌ مُّبِينٌ ۝ إِنَّ هَٰٓؤُلَآءِ لَيَقُولُونَ ۝ إِنْ هِيَ

معجزات انچه دران بود امتحان ظاهر بدرستی که ایشان لیگویند هرانینه میگویند

إِلَّا مَوْتَتُنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُنشَرِينَ ۝ فَأْتُوا بِآبَائِنَا إِن

مگر مردن نخستین ما ونه ایم ما زنده گردان پس بیارید پدران ما را اگر

كُنتُمْ صَادِقِينَ ۝ أَهُمْ خَيْرٌ أَمْ قَوْمُ تُبَّعٍ وَالَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ

هستید راست گویان یا ایشان بهترند یا گروه یمن وانانکه بیش ازایشان بودند

أَهْلَكْنَاهُمْ ۖ إِنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ ۝ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ

هلاک کردانیدیم ایشانرا که ایشان بودند کناه کاران وبیافریدیم اسمانهارا

وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَاعِبِينَ ۝ مَا خَلَقْنَاهُمَآ إِلَّا بِالْحَقِّ

وزمین را وانچه میان هردو است حال انکه عابثی بوده مرتب براعاد نیافریدیم ایشانرا مکر برقانون حکمت

وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝ إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَاتُهُمْ

ولیکن بیشتر ایشان نمیدانند بدرستی که روز فصل خلایق موعد ایشان

أَجْمَعِينَ ۝ يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلًى عَن مَّوْلًى شَيْئًا وَلَا هُمْ

همه است روزی که باز ندارد هیچ دوست یاری از هیچ دوست ویاری

يُنصَرُونَ ۝ إِلَّا مَن رَّحِمَ اللَّهُ ۚ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

یاری کرده شوند مکر انکه بخشاید برو خدای بدرستی که اوست غالب توانا مهربان

إِنَّ شَجَرَتَ الزَّقُّومِ طَعَامُ الْأَثِيمِ ۝ كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي

بدرستی که درخت زقوم خورش مرد بغایت بزه کارست که چون دردی زیت بجوشد

الْبُطُونِ ۝ كَغَلْيِ الْحَمِيمِ ۝ خُذُوهُ فَاعْتِلُوهُ إِلَىٰ سَوَآءِ

درشکمها چون جوشیدن اب بغایت گرم بگیرید اورا پس بعنف بکشید اورا سوی میانه

الْجَحِيمِ ۝ ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ

دوزخ پس بریزید برزیر سراو از عذاب

الْحَمِيمِ ۝ ذُقْ ۚ إِنَّكَ أَنتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ

اب گرم بچش عذاب را که تو بودی مرد باعزت وکرامت

شجرت بالتاء هنا فقط

عشر۴
ع ۱۷

اج ط ص ش

ادک

ذق لمن قرأ انك بالفتح ای لانك او بانك ومن کسر قد یقف للابداء بان والوصل اوضح لان المقدر فانك

إِنَّ هَٰذَا مَا كُنتُم بِهِ تَمْتَرُونَ ۞ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي

بدرستی که این عذاب است که بودید بآن شك می‌آوردید بدرستی پرهیزکاران در

مَقَامٍ أَمِينٍ ۞ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ۞ يَلْبَسُونَ مِن

جایگاهی باایمنی در بوستانها وچشمها می‌پوشند از

سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُّتَقَابِلِينَ ۞ كَذَٰلِكَ وَ

دیبای ستبر ودیبای تنك روبارو نشسته کار بچنانست

زَوَّجْنَاهُم بِحُورٍ عِينٍ ۞ يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ

وقرین گردانیدیم ایشانرا بازنان حور فراخ چشمانی طلبند دراین جنت هر

فَاكِهَةٍ آمِنِينَ ۞ لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ

میوه حال انکه ایمن باشند نچشند دران طعم مردن را

إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَىٰ ۖ وَوَقَاهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ

مگر همان یك مردن نخستین وبگاه دارد ایشانرا از عذاب دوزخ

فَضْلًا مِّن رَّبِّكَ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ الْعَظِيمُ

برای تفضلی از پروردگارتو ان است پیروزی بزرگ

فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ۞ فَارْتَقِبْ إِنَّهُم مُّرْتَقِبُونَ

پس جز این نیست که آسان گردانیدیم قرآنرا بلغت تو تا ملت ایشان پند گیرند پس چشم دار ملك ایشانرا که ایشان چشم دارند

سورة الاحقاف

مکیة وهی خمس وثلاثون آیة وفیها ۲ ۱ ۹۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

حٰمٓ ۞ تَنزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ

اسم السورة او غیر ذلك فرو فرستادن کتاب قرآن از خدای غالب توانا درست کار درست گفتار

إِنَّ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّلْمُؤْمِنِينَ ۞

بدرستی که در آسمانهاست وزمین هرآینه دلایلی مر مومنانرا

ع ۱۱

ومن جعل الاحقاف اسم السورة او اسم القرآن جعله مبتدا خبره من الله ومن جعله اسم السورة او اسم القرآن جعله مبتدا خبره تنزیل الکتاب یقف علیه

وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُثُّ مِن دَابَّةٍ آيَاتٌ لِّقَوْمٍ

وودر آفرینش شما وآفرینش آنچه پراکنده میکند درزمین از جنبنده دلایلی برای گروهی

يُوقِنُونَ ۞ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا أَنزَلَ

که یقین کنند ودرآمد شب وروز ست وآنچه فرو فرستاده

اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِن رِّزْقٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ

خدای از آسمان از سبب روزی که باران است پس زنده گردانید زمین را پس

مَوْتِهَا وَتَصْرِيفِ الرِّيَاحِ آيَاتٌ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ۞

از مردن آن ودر تغییر جهات بادها دلایل برای گروهی که دریابند

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ

آنچه فرو خواندن ایتهای خدایست حال انکه میخوانیم بر تو بدرستی پس بکدام سخن

بَعْدَ اللَّهِ وَآيَاتِهِ يُؤْمِنُونَ ۞ وَيْلٌ لِّكُلِّ أَفَّاكٍ

پس از کلام خدای ومعجزات انبیاء او ایمان میآرند وای مر هر دروغ گوی

أَثِيمٍ ۞ يَسْمَعُ آيَاتِ اللَّهِ تُتْلَىٰ عَلَيْهِ ثُمَّ يُصِرُّ مُسْتَكْبِرًا

بزه کار را میشنود ایتهای خدایرا که میخوانند بر او پس مداومت برفرخود تکبر نماید

كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا ۖ فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۞ وَإِذَا

گویی که نشنیده انرا پس مژده ده او را بعذابی دردناك وچون

عَلِمَ مِنْ آيَاتِنَا شَيْئًا اتَّخَذَهَا هُزُوًا ۚ أُولَٰئِكَ لَهُمْ

بداند از ایتهای ما چیزی را گیرد سخن ایات را بمحل هزو انان مرایشانرا است

عَذَابٌ مُّهِينٌ ۞ مِّن وَرَائِهِمْ جَهَنَّمُ ۖ وَلَا يُغْنِي

عذابی خوارکننده فرا پیش ایشانست دوزخ وباز ندارد

عَنْهُم مَّا كَسَبُوا شَيْئًا وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِن دُونِ اللَّهِ

از ایشان کسب کردن از خایر دنیوی چیزی را ونه بآنچه گرفتند ازغیر خدای

أَوْلِيَاءَ ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۞ هَٰذَا هُدًى ۖ وَالَّذِينَ

معبودانی ومرایشانراست عذابی بزرگ این سبب هدایتی است وانانکه

كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَهُمْ عَذَابٌ مِّن رِّجْزٍ أَلِيمٌ

کافر شدند بایتهای پروردگار مرایشانراست عذابی ازبدترین عذابی دردناك

ع ۱۰

اَللّٰهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لِتَجْرِيَ الْفُلْكُ فِيهِ
معبود بسزا آنست که رام گردانید برای شما دریارا تا رود کشتی دران
بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ
بفرمان او وتا بجوید چیزی از عطاء خدای وتا شکر شما سپاس داری نمایید
وَسَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
ورام گردانید برای شما هرانچه در آسمانهاست وانچه در زمین است
جَمِيعًا مِنْهُ ۚ إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ
همه حال از نزد خدایند بدرستی دران تحقیق هرآینه دلایلست مردمی را که اندیشه کنند
قُلْ لِلَّذِينَ آمَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللّٰهِ
بگو مر انانرا که ایمان آوردند تا عفو کنند مر انانرا که امید نمیدارند ثواب روزهای موعود خدایرا
لِيَجْزِيَ قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا
تا پاداش دهد گروهی را از مومنان بسبب انچه هستند که می اندوزند هرکه کند کار نیکو
فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ
پس کند برای خود وهرکه بدی کند پس بر نفس اوست وبالان پس باجزاء پروردگار شما بازگردانند شمارا
وَلَقَدْ آتَيْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ
وبتحقیق دادیم پسران یعقوب را توریه وبیان شرایع وپیمبری
وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ
وروزی دادیم ایشانرا از چیزهای لذیذ وفزونی دادیم ایشانرا بر همه اهل زمانه
وَآتَيْنَاهُمْ بَيِّنَاتٍ مِنَ الْأَمْرِ فَمَا اخْتَلَفُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ
ودادیم ایشانرا دلالات هرچیز از کاردین پس خلاف نمودند مگر ازان پس
مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ ۚ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ
که امد بدایشان دانش بکار مجاز از بهر حسد درمیان ایشان بدرستی که پروردگار تو حکم کند میان ایشان
يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ
روز قیامت دران چیز که هستند دران خلاف میکنند پس گردانیدیم ترا بر
شَرِيعَةٍ مِنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ
طریقتی از کاردین پس متابعت نمای اورا ومتابعت مکن هوسهای نادانان را که نمیدانند

إِنَّهُمْ لَنْ يُغْنُوا عَنْكَ مِنَ اللّٰهِ شَيْئًا ۚ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ
بدرستی که ایشان هرگز باز ندارند ازتو از عذاب خدای هیچ چیزرا بدرستی که ستمکاران
بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ ۖ وَاللّٰهُ وَلِيُّ الْمُتَّقِينَ
بعضی از ایشان دوستان بعضی اند وخدای دوست ویار پرهیزکارانست
هٰذَا بَصَائِرُ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِقَوْمٍ
این قران سبب روشنی دلهاست مردمانرا وراه نمودنی وبخشایشی برای گروهی
يُوقِنُونَ أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ
که یقین کنند یا انکه پنداشتند انانکه کسب کردند بدیهارا
أَنْ نَجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
که گردانیم ایشانرا چون انانکه ایمان اوردند وکردند کارهای نیکو
سَوَاءً مَحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ ۚ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ
که یکسان بود زیستن ایشان ومردن ایشان بد انچه حکم میکنند
وَخَلَقَ اللّٰهُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَلِتُجْزَىٰ كُلُّ
وافرید خدای آسمانهارا وزمین را براستی وعدالت وتا پاداش دهند هر
نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ
تنی را بانچه اندوخته وایشان ستم کرده نباشند ایا دیدی انرا که گرفت
إِلٰهَهُ هَوَاهُ وَأَضَلَّهُ اللّٰهُ عَلَىٰ عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلَىٰ سَمْعِهِ
معبود خودرا از روی نفس او وگمراه گردانید اورا خدای بر دانش بحال او ومهر نهاد بر شنوایی او
وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَىٰ بَصَرِهِ غِشَاوَةً فَمَنْ يَهْدِيهِ
ودل او وبدید کرد بر چشم او پوششی پس کیست که راه نماید اورا
مِنْ بَعْدِ اللّٰهِ ۚ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا
پس از خدای ایا پس پند نمیگیرند وگفتند نیست این زندگانی مگر
حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَا إِلَّا
زندگانی این جهان می میریم بعضی وزنده می شویم بعضی وهلاک نمیکند ما را مگر
الدَّهْرُ ۚ وَمَا لَهُمْ بِذٰلِكَ مِنْ عِلْمٍ ۖ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ
روزگار ونیست مر ایشانرا بان گفتار هیچ دانشی نه اند ایشان مگر که گمان میبرند

عشر ۲

عب ع ل

غشوة ش

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ مَّا كَانَ حُجَّتَهُمْ

وچون خوانده شود برایشان ایتهاء ما حال آنکه روشن اند دردلالت نبود حجت ایشان

إِلَّا أَن قَالُوا ائْتُوا بِآبَائِنَا إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ۝

مگر آنکه گفتند بیارید بدران ما اگر هستید راست گویان

قُلِ اللَّهُ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يَجْمَعُكُمْ إِلَىٰ يَوْمِ

بگو خدای زنده گرداند شمارا پس بمیراند شمارا پس گرداورد شمارا سوی روز

الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۝

قیامت هیچ شك نیست دران ولیکن بیشتر مردمان نمیدانند

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ

ومر خدایراست پادشاهی وزمین ودان روز که برخیزد قیامت

يَوْمَئِذٍ يَخْسَرُ الْمُبْطِلُونَ ۝ وَتَرَىٰ كُلَّ أُمَّةٍ

دران روز زیان کنند اهل ادبان باطل وبینی تو هر گروهی را

جَاثِيَةً ۚ كُلُّ أُمَّةٍ تُدْعَىٰ إِلَىٰ كِتَابِهَا ۖ الْيَوْمَ

بزانو درامده باجتماع هر گروهی خوانده شود باعمال او امروز

تُجْزَوْنَ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ هَٰذَا كِتَابُنَا يَنطِقُ

پاداش دهند شمارا بانچه بودید که میکردید این مکتوب ما ناطق است

عَلَيْكُم بِالْحَقِّ ۚ إِنَّا كُنَّا نَسْتَنسِخُ مَا كُنتُمْ

برشما براستی بدرستیکه ما بودیم میفرمودیم بیشتر انرا که

تَعْمَلُونَ ۝ فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

میکردند پس اما انانکه ایمان اوردند وکردند کارهای نیکو

فَيُدْخِلُهُمْ رَبُّهُمْ فِي رَحْمَتِهِ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ

پس درارد ایشانرا پروردگار ایشان در بخشایش خود انست بیروزی ظاهر

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا أَفَلَمْ تَكُنْ آيَاتِي تُتْلَىٰ

واما انانکه کافر شدند پس گویند ایشان را ایا نبود ایتهای من خوانده میشد

عَلَيْكُمْ فَاسْتَكْبَرْتُمْ وَكُنتُمْ قَوْمًا مُّجْرِمِينَ

برشما پس بزرگی نمودند از قبول ان وبودید گروهی گناه کاران

وَإِذَا قِيلَ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَالسَّاعَةُ لَا رَيْبَ فِيهَا

وچون گویند بدرستیکه وعدهٔ خدای حقست وقیامت هیچ شك نیست دران

قُلْتُم مَّا نَدْرِي مَا السَّاعَةُ إِن نَّظُنُّ إِلَّا ظَنًّا وَمَا

میگفتند نمیدانیم چیست قیامت هیچ نمیدانیم مگر گمانی ونه ایم

نَحْنُ بِمُسْتَيْقِنِينَ ۝ وَبَدَا لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا

ما بریقین دران حال وظاهر شود مرایشانرا بدیهای انچه میکردند

وَحَاقَ بِهِم مَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ۝ وَقِيلَ الْيَوْمَ

وفرود اید بایشان جزاء انچه بودند بان فسوس میداشتند وگویند ملایکه امروز

نَنسَاكُمْ كَمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا وَمَأْوَاكُمُ

ترك کنیم شمارا در عذاب چنانچه فراموش کردید فرا رسیدن این روز شما وجای شما

النَّارُ وَمَا لَكُم مِّن نَّاصِرِينَ ۝ ذَٰلِكُم بِأَنَّكُمُ

اتش ونیست شمارا هیچ یارانی ان عذاب ببب انکه

اتَّخَذْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ هُزُوًا وَغَرَّتْكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا ۚ

میگرفتید ایتهای خدای را محل فسوس وفریفت شمارا زندگانی این جهان

فَالْيَوْمَ لَا يُخْرَجُونَ مِنْهَا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ۝

پس امروز بیرون نیارند ایشانرا ازان ونه ایشان طلب کنند ازیشان تا خدایرا راضی گردانند

فَلِلَّهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَرَبِّ الْأَرْضِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

پس مر خدایراست ستایش مطلق پروردگار اسمانها وپروردگار زمین پروردگار جهانیان

وَلَهُ الْكِبْرِيَاءُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَهُوَ

ومر اوراست غایت بزرگی دراسمانها وزمین واوست غالب توانا درست کار

سورة الاحقاف مكية

بسم الله الرحمن الرحيم

حٰمٓ ۚ تَنْزِيلُ الْكِتٰبِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ۞
اسم السورة او بخدا الله فروفرستادن قرآن از نزد خداى غالب درست كار درست كننده

مَا خَلَقْنَا السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَآ إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ
نيافريديم اسمانهارا وزمين را وانچه ميان هردواست مگر براستى تاوقتى

مُسَمًّى ۚ وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّآ أُنْذِرُوا مُعْرِضُونَ ۞ قُلْ أَرَءَيْتُمْ
نام برده يعنى قيامت وانانكه كافرشدند ازانچه بيم نمايند ايشانرا اعراض كنندگانند بكو خبرديد

مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ
انچه ميپرستيد ازغير خداى بنماييد بمن كه چيز افريدند ازانكه در زمين است

أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمٰوٰتِ ۖ ائْتُونِي بِكِتٰبٍ مِنْ قَبْلِ هٰذَآ
يا نه كه مرايشانراست انبازى درآسمانها بياريد بمن كتابى پيش ازين قرآن

أَوْ أَثٰرَةٍ مِنْ عِلْمٍ إِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِينَ ۞ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ
يا بقينى از دانش اگر هستيد راست گويان وكيست گمراه تر ازانكه

يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللّٰهِ مَنْ لَا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ
خواند از غير خداى كسى را كه اجابت نمايد او را تاروز قيامت

وَهُمْ عَنْ دُعَآئِهِمْ غٰفِلُونَ ۞ وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ
وان اصنام از خواندن ان كافران خبرانند وچون برانگيزانند مردمانرا باشند ان اصنام

أَعْدَآءً وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كٰفِرِينَ ۞ وَإِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ
مرايشانرا دشمنان وباشند ان اصنام بپرستيدن ان كافران منكر وچون خوانند برايشان

ءَايَاتُنَا بَيِّنٰتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَآءَهُمْ هٰذَا
انيتهاء ما واضح دردلالت گويند انانكه كافرشدند مرقرانرا چون امد بديشان اين

سِحْرٌ مُبِينٌ ۞ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرٰيهُ ۖ قُلْ إِنِ افْتَرَيْتُهُ فَلَا
جادوئى است موبدا يا نه ميگويند بدروغ فرايافت انرا بگو اگر بافته باشم انرا عذاب

تَمْلِكُونَ لِي مِنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا ۖ هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُفِيضُونَ فِيهِ ۖ
پس مالك نباشيد براى من از عذاب خداى هيچ چيزرا او داناترست بانچه شروع ميكنيد دران

كَفٰى بِهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ ۖ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ
بسنده است او خداى گواهى ميان من وميان شما واو امرزگارست مهربان

قُلْ مَا كُنْتُ بِدْعًا مِنَ الرُّسُلِ وَمَآ أَدْرِي مَا يُفْعَلُ
بگوى نيستم بدايع ازميان پيغمبران ونميدانم كه چه كنند

بِي وَلَا بِكُمْ ۖ إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحٰى إِلَيَّ وَمَآ أَنَا إِلَّا
بمن ونه بشما متابعت نميكنم مگر انرا كه وحى فرستاده ميشود سوى من ونيستم من مگر

نَذِيرٌ مُبِينٌ ۞ قُلْ أَرَءَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ
بيم نمايندهٔ هويدا بگو خبرديد مرا اگر باشد اين قرآن از نزد خداى

وَكَفَرْتُمْ بِهِ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ بَنِي إِسْرَآئِيلَ عَلٰى مِثْلِهِ
وكافرشويد بان وگواهى دهد بصحة ان گواهى از پسران يعقوب برمانند قرآن

فَآمَنَ وَاسْتَكْبَرْتُمْ ۖ إِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِينَ
پس ايمان اورد وتكبر نماييد شما از قبول ايمان بدرستى كه خداى راه نمايد گروه ستمكاران را

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا
وگفتند انانكه كافرشدند درحق انانكه ايمان اوردند اگر بودى اين بهتر

مَّا سَبَقُونَآ إِلَيْهِ ۚ وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ فَسَيَقُولُونَ
بيشى نگرفتند برما صعفا، بومنان سوى ان وچون راه نيافتند بان ظاهر شد عناد ايشان پس گويند

هٰذَآ إِفْكٌ قَدِيمٌ ۞ وَمِنْ قَبْلِهِ كِتٰبُ مُوسٰٓى إِمَامًا
بعد ازين اين قرآن دروغى ديرينه است واز پيش قرآن توديه موسى حال انكه مقتدا بود

وَرَحْمَةً ۚ وَهٰذَا كِتٰبٌ مُصَدِّقٌ لِسَانًا عَرَبِيًّا
ورحمتى وبخشايشى واين قرآن كتابى است باوردارنده مرلغت عرب حال انكه متقدم است

لِيُنْذِرَ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَبُشْرٰى لِلْمُحْسِنِينَ ۞ إِنَّ الَّذِينَ
تا بيم نمايد توانا نرا له ستم كردند ومژده نيكوكارانرا بدستى انانكه

قَالُوا رَبُّنَا اللّٰهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا فَلَا خَوْفٌ
گفتند پروردگار ما خداست پس ثبات نمودند بران پس هيچ ترس نيست

عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۞ أُولٰٓئِكَ أَصْحٰبُ
برايشان ونه ايشان اندوهگين شوند ايشان ملازمان

الْجَنَّةِ خٰلِدِينَ فِيهَا جَزَآءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ
بهشت اند حال انكه جاويد باشند دران براى پاداش بدانچه بودند ميكردند

وَوَصَّيْنَا الْأِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ اِحْسَانًا ط حَمَلَتْهُ
ووصیت فرمودیم ادمی را بپدر ومادر او نیکوئی برداشت اورا
اُمُّهُ كُرْهًا وَّوَضَعَتْهُ كُرْهًا ط وَحَمْلُهُ وَفِصَالُهُ
مادر او برحالت مشقت وبنهاد اورا باحالت مشقت ومدت برداشتن ان فرزند واز شیر باز
ثَلٰثُوْنَ شَهْرًا ط حَتّٰٓى اِذَا بَلَغَ اَشُدَّهُ وَبَلَغَ اَرْبَعِيْنَ
سی ماه تا چون رسد بغایة جوانی او وبرسد بچهل
سَنَةً ۙ قَالَ رَبِّ اَوْزِعْنِيْٓ اَنْ اَشْكُرَ نِعْمَتَكَ
سالگی گوید ای پروردگار من الهام بخش مرا که سپاس دارم نعمت ترا
الَّتِيْٓ اَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلٰى وَالِدَيَّ وَاَنْ اَعْمَلَ
که نیکوئی کردی بمن وبر پدر ومادر من وانکه کار
صَالِحًا تَرْضٰىهُ وَاَصْلِحْ لِيْ فِيْ ذُرِّيَّتِيْ ۚ اِنِّيْ تُبْتُ
نیکو که پسندی تو او را وصلاح بدیدار برای من در اولاد واعقاب من بدرستی که من بازگشتم
اِلَيْكَ وَاِنِّيْ مِنَ الْمُسْلِمِيْنَ ۝ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ نَتَقَبَّلُ
سوی حضرة تو وبدرستی که من از اهل انقیادم انانکه ازجنس ان فاضل انانند که قبول کنند
عَنْهُمْ اَحْسَنَ مَا عَمِلُوْا وَنَتَجَاوَزُ عَنْ سَيِّاٰتِهِمْ
ازیشان نیکوتر انچه کرده باشند ودر گذاریم از بدیهای ایشان
فِيْٓ اَصْحٰبِ الْجَنَّةِ ط وَعْدَ الصِّدْقِ الَّذِيْ كَانُوْا
در جمله اهل بهشت حال انانکه باشند وعده داد وعده براستی که بودند
يُوْعَدُوْنَ ۝ وَالَّذِيْ قَالَ لِوَالِدَيْهِ اُفٍّ لَّكُمَآ
وعده داده میشدند بان والذی گفت مر پدر ومادر خود را این کلمه اف از دلتنگی مر شما را
اَتَعِدٰنِنِيْٓ اَنْ اُخْرَجَ وَقَدْ خَلَتِ الْقُرُوْنُ مِنْ
ایا وعده میدهید مرا که بیرون اورده شوم از قبر وحال انکه گذشته اند
قَبْلِيْ وَهُمَا يَسْتَغِيْثٰنِ اللّٰهَ وَيْلَكَ اٰمِنْ ۖ اِنَّ
پیش از من وان پدر ومادر فریاد میخواهند از خدای وای ترا ایمان اور که
وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ ۖ فَيَقُوْلُ مَا هٰذَآ اِلَّآ اَسَاطِيْرُ الْاَوَّلِيْنَ
وعدهٔ خدای درست است پس میگوید نیست این جز حدیث دروغ افسانهای پیشینیان

اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِيْٓ اُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ
ایشانند که ثابت شد واجب شده بریشان گفتار بعذاب حال انانکه از جملهٔ گروهانی که گذشتند
قَبْلِهِمْ مِّنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ ط اِنَّهُمْ كَانُوْا خٰسِرِيْنَ ۝ وَلِكُلٍّ
پیش از ایشان از پریان وادمی بدرستی که ایشان هستند زیانکاران ومر هر یک از ایشان
دَرَجٰتٌ مِّمَّا عَمِلُوْا ۚ وَلِيُوَفِّيَهُمْ اَعْمَالَهُمْ وَهُمْ لَا
درجات است از انچه کرده اند وتا تمام بدهند ایشانرا جزاء اعمال ایشان وایشان
يُظْلَمُوْنَ ۝ وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا عَلَى النَّارِ ط اَذْهَبْتُمْ
ستم کرده نشوند ودان روز که عرض کنند انانرا که کافر شدند بر اتش گویند بریده
طَيِّبٰتِكُمْ فِيْ حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا وَاسْتَمْتَعْتُمْ بِهَا ۚ فَالْيَوْمَ
لذات شما را در زندگانی شما نزدیک تر بود وبرخورداری یافتند بان پس امروز
تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُوْنِ بِمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُوْنَ
پاداش دهند شما را عذاب خواری بدانچه بودند که تکبر مینمودند
فِي الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَفْسُقُوْنَ ۝ وَ
در زمین بناحق وبسبب انچه بودید خروج مینمودید از فرمان خدا و
اذْكُرْ اَخَا عَادٍ ۭ اِذْ اَنْذَرَ قَوْمَهٗ بِالْاَحْقَافِ وَقَدْ
یاد کن ای محمد یکی از قبیله عاد را مود نام ان وقت را که بیم نمود قوم خود را بان موضع
خَلَتِ النُّذُرُ مِنْۢ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهٖٓ اَلَّا تَعْبُدُوْٓا
ارپیادمن که گذشته است بیم نمایندگان بیش از زمان هود وازپس ان که میرسید
اِلَّا اللّٰهَ ط اِنِّيْٓ اَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيْمٍ ۝ قَالُوْٓا
جز معبود بسزا را بدرستی که من میترسم بر شما از عذاب روزی بزرگ گفتند
اَجِئْتَنَا لِتَاْفِكَنَا عَنْ اٰلِهَتِنَا ۚ فَاْتِنَا بِمَا تَعِدُنَآ اِنْ كُنْتَ
ایا امدی بما تا بگردانی ما را از عبادت خدایان ما پس بیار بما انچه وعده میدهی ما را از عذاب اگر تو
مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ۝ قَالَ اِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللّٰهِ ۖ وَاُبَلِّغُكُمْ
از راست گویان گفت بدرستی که دانش وقت عذاب نزد خداست ومن میرسانم بشما
مَّآ اُرْسِلْتُ بِهٖ وَلٰكِنِّيْٓ اَرٰىكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُوْنَ
انچه فرستاده اند مرا بان کار ولیکن من میبینم شما را گروهی که نمیدانند صلاح خود را

فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُّسْتَقْبِلَ اَوْدِيَتِهِمْ قَالُوْا هٰذَا
پس چون دیدند عذابرا ابری ظاهر شده از افق روی اورنده بود جاهای ایشان گفتند این
عَارِضٌ مُّمْطِرُنَا ؕ بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهٖ ؕ رِيْحٌ
ابری است باران دهنده ما را نه است که شتاب نمودید بوقوع آن باد ایست
فِيْهَا عَذَابٌ اَلِيْمٌ ۙ تُدَمِّرُ كُلَّ شَيْءٍ ۢ بِاَمْرِ رَبِّهَا
که در آنست عذابی دردناک هلاک گرداند هرچیزی از نفوس و اموال ایشان بفرمان پروردگار آن باد
فَاَصْبَحُوْا لَا يُرٰٓى اِلَّا مَسٰكِنُهُمْ ؕ كَذٰلِكَ نَجْزِى
پس شدند چنانچه دیده نشود مگر جایگاههای ایشان همچنان پاداش دهیم
الْقَوْمَ الْمُجْرِمِيْنَ ۚ وَلَقَدْ مَكَّنّٰهُمْ فِيْمَآ
گروه گناه کاران را و بتحقیق جای داده بودیم ایشان را در آنچه
اِنْ مَّكَّنّٰكُمْ فِيْهِ وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَّاَبْصَارًا
جای ندادیم شما را در آن و بدیدیم گردانیدیم برای ایشان شنوایی ایشان و بینایها
وَّاَفْـِٕدَةً ۖ فَمَآ اَغْنٰى عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ وَلَآ اَبْصَارُهُمْ وَلَآ
و دلها پس باز نداشت از ایشان شنوایی ایشان و نه چشمهای ایشان و نه
اَفْـِٕدَتُهُمْ مِّنْ شَيْءٍ اِذْ كَانُوْا يَجْحَدُوْنَ بِاٰيٰتِ
دلهای ایشان هیچ فایده چون بودند انکار میکردند آیتهای
اللّٰهِ وَحَاقَ بِهِمْ مَّا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ۝
خدای را و فرود آمد بدیشان وبال آنچه بودند بدان استهزا مینمودند
وَلَقَدْ اَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِّنَ الْقُرٰى وَصَرَّفْنَا
و بتحقیق هلاک کردیم آنرا که حوالی شماست از اهل آنرا از شهرها و بگردانیدیم
الْاٰيٰتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوْنَ ۝ فَلَوْلَا نَصَرَهُمُ
دلایل را تا ایشان بازگردند از کفر پس چرا یاری ننمودند ایشان را
الَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ قُرْبَانًا اٰلِهَةً ؕ بَلْ ضَلُّوْا
آنانکه گرفتند از جز خدای حال آنکه سبب تقرب دانستند معبودانی نه غایب شوند
عَنْهُمْ ۚ وَذٰلِكَ اِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ۝
از ایشان آن معبودان بوقت حاجت و آن اعتقاد تقرب دروغ ایشان و گم آنچه بودند افترا مینمودند بخدای

وَاِذْ صَرَفْنَآ اِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُوْنَ
و یاد کن چون بگردانیدیم سوی تو گروهی از جنس پری می شنودند
الْقُرْاٰنَ ۚ فَلَمَّا حَضَرُوْهُ قَالُوْٓا اَنْصِتُوْا ۚ فَلَمَّا قُضِىَ
قرآنرا پس آنگاه که حاضر شدند بمقام استماع قرآن از رسول گفتند ساکت شوید چون بپایان رسید و فارغ شد از قرائت
وَلَّوْا اِلٰى قَوْمِهِمْ مُّنْذِرِيْنَ ۝ قَالُوْا يٰقَوْمَنَآ اِنَّا سَمِعْنَا
روی کردند سوی گروه ایشان بیم نمایندگان ایشان را گفتند ای گروه ما بدرستی ما شنودیم
كِتٰبًا اُنْزِلَ مِنْۢ بَعْدِ مُوْسٰى مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ
کتابی را که فرو فرستاده اند پس از زمان موسی حال آنکه تصدیق نماینده است مر آنرا که پیش از او بود
يَهْدِىْٓ اِلَى الْحَقِّ وَاِلٰى طَرِيْقٍ مُّسْتَقِيْمٍ ۝ يٰقَوْمَنَآ
راه مینماید بسوی صواب و سوی راهی راست ای
اَجِيْبُوْا دَاعِىَ اللّٰهِ وَاٰمِنُوْا بِهٖ يَغْفِرْ لَكُمْ
گروه ما اجابت نمایید خواهنده باجابت را که محمد است و ایمان
مِّنْ ذُنُوْبِكُمْ وَيُجِرْكُمْ مِّنْ عَذَابٍ اَلِيْمٍ ۝ وَمَنْ لَّا يُجِبْ
جزی از گناهان شما و برهاند شما را از عذابی دردناک و هر که فرمان نبرد
دَاعِىَ اللّٰهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِى الْاَرْضِ وَلَيْسَ لَهٗ مِنْ دُوْنِهٖٓ
خواهنده خدایرا پس نیست فوت شونده از عذاب در زمین و نیست مر او را هیچ از غیر او
اَوْلِيَآءُ ؕ اُولٰٓئِكَ فِىْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ۝ اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ
هیچ دوستانی ایشان در گمراهی هویدا ایا ندیدند و ندانستند که خدای
الَّذِىْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَلَمْ يَعْىَ بِخَلْقِهِنَّ بِقٰدِرٍ
که آفرید آسمانها را و زمین را و عاجز نشد بآفریدن آنها قادر است
عَلٰٓى اَنْ يُّحْيِىَ الْمَوْتٰى ؕ بَلٰٓى اِنَّهٗ
بر آنکه زنده گرداند مردگانرا آری بدستی که او بر همه چیزی تواناست
وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا عَلَى النَّارِ ؕ اَلَيْسَ هٰذَا بِالْحَقِّ ؕ
و روز عرض کنند آنانرا که کافر شدند بر آتش گویند ایا نیست این عذاب درست
قَالُوْا بَلٰى وَرَبِّنَا ؕ قَالَ فَذُوْقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُوْنَ
گویند آری بحق پروردگار ما گوید پس بچشید عذابرا بسبب آنچه بودید شما کافر میشدید

فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُوا الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ
پس صبر نمای چنانچه صبر نمودند صاحبان همت از پیغمبران

وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا
وشتاب منمای برای عذاب کفار ملّه گویی ایشان در آن روز که ببینند آنرا

يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِنْ نَهَارٍ
که وعده میدهند شما را درنگ نکرده اند مگر یک ساعت از روزی این سو

بَلَاغٌ فَهَلْ يُهْلَكُ إِلَّا الْقَوْمُ الْفَاسِقُونَ
رسانیدن است پس در باب موعظه پیچیده هلاک کرده نمیشود مگر گروه خارج از فرمان خدای

سورة الرعد

مکیة وآیاتها ۴۳ وحروفها ۱۹۳۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

الٓمٓرٰ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ
الف لام را این آیتهای کتاب و آنکه فرو فرستاده شد بسوی تو از پروردگار تو حق

وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَاوَاتِ
ولیکن بیشتر مردمان ایمان نمیاورند خدای آنست که برداشت آسمانها را

بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
بی ستونی که میبینید آنرا پس قرار گرفت بر تخت و رام گردانید آفتاب و ماه را

كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُسَمًّى يُدَبِّرُ الْأَمْرَ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ
هر یک میرود برای مدتی معین تدبیر میکند کار را بیان میکند آیتها را تا شما

بِلِقَاءِ رَبِّكُمْ تُوقِنُونَ وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ
بملاقات پروردگار خود یقین کنید و او آنست که گسترانید زمین را و نهاد در آن

وَأَنْهَارًا وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ جَعَلَ فِيهَا زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ يُغْشِي
کوهها و جویها و از هر میوه نهاد در آن دو جفت دو تا میپوشاند

اللَّيْلَ النَّهَارَ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ وَفِي الْأَرْضِ
شب را روز بدرستی که در این هر آینه آیتهاست مر گروهی را که تفکر میکنند و در زمین

قِطَعٌ مُتَجَاوِرَاتٌ وَجَنَّاتٌ مِنْ أَعْنَابٍ وَزَرْعٌ وَنَخِيلٌ صِنْوَانٌ
پاره پاره نزدیک بهم و بوستانها از انگور و کشت و خرما درختان بسیار

وَغَيْرُ صِنْوَانٍ يُسْقَىٰ بِمَاءٍ وَاحِدٍ وَنُفَضِّلُ بَعْضَهَا عَلَىٰ بَعْضٍ فِي
و غیر بسیار آبیاری کرده میشود بیک آب و برتری میدهیم بعضی را بر بعضی در

الْأُكُلِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ وَإِنْ تَعْجَبْ فَعَجَبٌ
خوردنی بدرستی که در این هر آینه آیتهاست مر گروهی را که تعقل میکنند و اگر تعجب کنی پس عجب

قَوْلُهُمْ أَإِذَا كُنَّا تُرَابًا أَإِنَّا لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ
گفتار ایشانست آیا چون شویم خاک آیا ما هر آینه در آفرینش نو آنان

كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ الْأَغْلَالُ فِي أَعْنَاقِهِمْ وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ
کافر شدند بپروردگار خود و آنان طوقها در گردنهای ایشانست و آنان یاران

النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ
آتشند ایشان در آن جاودانند و میشتابند ترا بکردار بد پیش از کردار نیک

وَقَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمُ الْمَثُلَاتُ وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ لِلنَّاسِ
و بتحقیق گذشته اند از پیش ایشان عقوبتها و بدرستی که پروردگار تو هر آینه صاحب آمرزش است مردمان را

عَلَىٰ ظُلْمِهِمْ وَإِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا
بر ستمکاری ایشان و بدرستی که پروردگار تو هر آینه سخت عقوبت است و میگویند آنان که کافر شدند

لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرٌ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ
چرا فرو فرستاده نشد بر او آیتی از پروردگار او جز این نیست که تو بیم کننده ای و مر هر گروهی را راهنمائی است

اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَىٰ وَمَا تَغِيضُ الْأَرْحَامُ وَمَا تَزْدَادُ
خدای میداند آنچه بر میدارد هر ماده و آنچه کم میکند رحمها و آنچه زیاده میکند

وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرُ
و هر چیزی نزد او باندازه است دانای پنهان و آشکار بزرگ

الْمُتَعَالِ سَوَاءٌ مِنْكُمْ مَنْ أَسَرَّ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ
برتر یکسان است از شما هر که پنهان کند سخن را و هر که آشکارا گوید آن و هر که

مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ لَهُ مُعَقِّبَاتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ
پنهان شود بشب و آشکارا شود بروز مر او را فرشتگانند از پیش و

وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ
از پس او نگاه میدارند او را بفرمان خدای بدرستی که خدای تغییر نمیدهد آنچه

حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ
تا تغییر دهند آنچه در نفسهای ایشانست و چون خواهد خدای بگروهی بدی پس نیست

لَهُ وَمَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَالٍ هُوَ الَّذِي يُرِيكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا
مر آنرا را و نیست مر ایشان را از غیر او هیچ والی او آنست که مینماید شما را برق

وَطَمَعًا وَيُنْشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ وَالْمَلَائِكَةُ
بیم و امید و پدید میکند ابرهای گرانبار و تسبیح میکند رعد بستایش او و فرشتگان

مِنْ خِيفَتِهِ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ وَهُمْ يُجَادِلُونَ
از ترس او و میفرستد صاعقه ها را پس میرساند بآن هر که را خواهد و ایشان مجادله میکنند

فِي اللَّهِ وَهُوَ شَدِيدُ الْمِحَالِ لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ
در باب خدای و او سخت قوت است مر او را خواندن حق است و آنان که میخوانند

مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ بِشَيْءٍ إِلَّا كَبَاسِطِ كَفَّيْهِ إِلَى الْمَاءِ
از غیر او اجابت نمیکنند ایشان را بچیزی مگر مانند کسی که گشاده باشد دو کف خود را بسوی آب

لِيَبْلُغَ فَاهُ وَمَا هُوَ بِبَالِغِهِ وَمَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ
تا برسد آب بدهان او و نمیرسد بدهان او و نیست خواندن کافران مگر در گمراهی

فَقَاتِلُوا ائمة ش

عشرا

ربع الثمن

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
بدرستی که خدای درمیآرد انانرا که ایمان آوردند وکردند کارهای نیکو
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۖ وَالَّذِينَ
درهای بوستانهای که میرود از زیر درختان آنها جویها وانانکه
كَفَرُوا يَتَمَتَّعُونَ وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ
کافر شدند برخورداری می یابند ویخورند چنانچه بخورند
الْأَنْعَامُ وَالنَّارُ مَثْوًى لَّهُمْ ۞ وَكَأَيِّن مِّن
چهارپایان وآتش جای اقامت مرانانرا ویبا اهل
قَرْيَةٍ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً مِّن قَرْيَتِكَ الَّتِي أَخْرَجَتْكَ
شهری که سخت تر بودند بقوت از اهل شهر تو یعنی مکه که بیرون کردند اهل آنرا
أَهْلَكْنَاهُمْ فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ ۞ أَفَمَن كَانَ عَلَىٰ
هلاک کردانیدیم ایشانرا پس هیچ یاری دهنده نبود مرایشانرا آیا پس آنکه هست بر
بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّهِ كَمَن زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ وَاتَّبَعُوا
حجتی ظاهر از پروردگار او چون آنکس بود که آراسته اند مر او بدی کردار او وپی روی نمودند
أَهْوَاءَهُم ۞ مَّثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ ۖ فِيهَا
راههای باطل ایشانرا داستان بهشت که وعده دادند پرهیزکاران را دران بهشت
أَنْهَارٌ مِّن مَّاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِّن لَّبَنٍ
جویهایی از آب نامتغیر وجویهایی از شیر
لَّمْ يَتَغَيَّرْ طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ مِّنْ خَمْرٍ لَّذَّةٍ لِّلشَّارِبِينَ
متغیر نشده طعم آن وجویهایی از می بالذت مر آشامندگانرا
وَأَنْهَارٌ مِّنْ عَسَلٍ مُّصَفًّى ۖ وَلَهُمْ فِيهَا مِن كُلِّ
وجویهایی از انگبین صافی ازمعم ودیگر انواع مرایشانراست دران بهشت از هر
الثَّمَرَاتِ وَمَغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ ۞ كَمَنْ هُوَ خَالِدٌ
میوه ای وآمرزش از پروردگار ایشان چون آنکس بود که جاوید ماند
فِي النَّارِ وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ
در آتش وآب دهند شان از آب بغایت گرم پس پاره پاره گرداند رودهای ایشانرا

وَكَأَيِّن د

وَمِنْهُم مَّن يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ حَتَّىٰ إِذَا خَرَجُوا مِنْ عِندِكَ قَالُوا
وازکفار بعضی منافقان کسی که گوش میدارد سوی تو تا چون بیرون آیند از نزد تو گویند
لِلَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ آنِفًا ۚ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ
مر آنانرا که داده اند ایشانرا دانش چه چیز گفت اکنون ایشان آنانند که مهر نهاد خدای
عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ۞ وَالَّذِينَ اهْتَدَوْا زَادَهُمْ
بردلهای ایشان وشابعت نمودند رایهای باطل ایشانرا وآنانکه راه یافتند بافزود ایشانرا
هُدًى وَآتَاهُمْ تَقْوَاهُمْ ۞ فَهَلْ يَنظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَن تَأْتِيَهُم
هدی توفیق علم وعمل ودهد جزای پرهیزکاری ایشانرا پس چشم میدارند مگر قیامت را که آید بدیشان
بَغْتَةً فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا ۚ فَأَنَّىٰ لَهُمْ إِذَا جَاءَتْهُمْ ذِكْرَاهُمْ فَاعْلَمْ أَنَّهُ
ناگهان بتحقیق آمد علامات از قلت جهل ولزوم وعلم ولذت جهل پس مر اورا بود مرایشانرا چون آید بدیشان بقیامت امکان پند گرفتن ایشانرا
لَا إِلَٰهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ
هیچ خدایی نیست مگر معبود بحق واو آمرزش خواه برای گناه تو وبرای مردان وزنان باایمان
وَالْمُؤْمِنَاتِ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثْوَاكُمْ
وخدای میداند شمارا در طلب معاش وموضع اقامت شما
وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا لَوْلَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ ۖ فَإِذَا أُنزِلَتْ
ومیگویند آنانکه ایمان آوردند چرا فرو نفرستادند سورتی پس چون فرو فرستند
سُورَةٌ مُّحْكَمَةٌ وَذُكِرَ فِيهَا الْقِتَالُ ۙ رَأَيْتَ الَّذِينَ
سورتی که احتمال نسخ ندارد ویاد کنند دران فرمان کارزار کردن بینی تو آنانرا
فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ يَنظُرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ الْمَغْشِيِّ عَلَيْهِ
که در دلهای ایشانست شکی که مینگرند سوی تو نگرستن بیهوشی
مِنَ الْمَوْتِ ۖ فَأَوْلَىٰ لَهُمْ ۞ طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَّعْرُوفٌ ۚ فَإِذَا
از مالات مردن پس وای مرایشانرا وفرمان برداری وگفتار نیکو مشتمل بر شرایط بهتر ایشانرا پس چون
عَزَمَ الْأَمْرُ ۚ فَلَوْ صَدَقُوا اللَّهَ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ ۞ فَهَلْ عَسَيْتُمْ
بعجبه رسد کار جهاد پس اگر راست گفتندی باخدای درآنچه دعوی کردند مرایشانرا بودی بهتر پس شاید شما
إِن تَوَلَّيْتُمْ أَن تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتُقَطِّعُوا أَرْحَامَكُمْ
اگر متولی امور مردم شوید که افساد کنید در زمین وقطع کنید اسباب قرابات وصلات شما

ف مرخم

٩٤

عشر ٢

تولیتم ب وتقطعوا جم

اُولٰٓئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللّٰهُ فَاَصَمَّهُمْ وَاَعْمٰٓى
ایشان انانند که دور کردانید ایشانرا از رحمت خدای پس ناشنوا کردانید ایشانرا و نابینا کردانید
اَبْصَارَهُمْ ۞ اَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْاٰنَ اَمْ
چشمهای بصیرت ایشانرا ایا پس تامل نمی نمایند قرآنرا یا نه
عَلٰى قُلُوبٍ اَقْفَالُهَا ۞ اِنَّ الَّذِينَ ارْتَدُّوا
که بردلهای سخت است قفلهای ان بدرستی که انانکه باز گشتند
عَلٰٓى اَدْبَارِهِمْ مِّنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَى
باحالت کفر از ان پس که ظاهر شد مرایشانرا راه راست
الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ وَاَمْلٰى لَهُمْ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ
دیو اسان گردانید برای ایشان طریق کناه و مهلت داده خدای مرایشانرا انچه گفتیم بسبب
قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ اللّٰهُ سَنُطِيعُكُمْ
گفتند مران منافقانرا که ازا هیت داشتند انزا که فرو فرستاد خدای زود بود که فرمان بریم
فِى بَعْضِ الْاَمْرِ ۚ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ اَسْرَارَهُمْ ۞ فَكَيْفَ
در بعضی از کار عداوت رسول و خدای میداند ادرار کردن ایشانرا پس چگونه بود
اِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ
حال ایشان چون قبض روح ایشان کنند فرشتکان حال انکه میزنند رویهای
وَاَدْبَارَهُمْ ۞ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمُ اتَّبَعُوا مَا اَسْخَطَ
ایشانرا وجانب پشت ایشانرا ان عذاب بسبب انست که ایشان متابعت نمودند انرا که
اللّٰهَ وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ فَاَحْبَطَ اَعْمَالَهُمْ
خدایرا ونخواستند خشنودی اورا پس باطل کردانید اعمال خیر ایشانرا
اَمْ حَسِبَ الَّذِينَ فِى قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ اَنْ لَّنْ يُّخْرِجَ اللّٰهُ
یا نه پنداشتند انانکه در دلهای ایشانست شکی که هرکز ظاهر نکردانه خدای
اَضْغَانَهُمْ ۞ وَلَوْ نَشَآءُ لَاَرَيْنَاكَهُمْ فَلَعَرَفْتَهُمْ بِسِيمٰهُمْ ۚ
بر صفحات کینهای ایشانرا والبته خواستیمی هرایینه بنمودیمی ترا منافقانرا پس هرایینه
وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ فِى لَحْنِ الْقَوْلِ ۚ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ اَعْمَالَكُمْ
شناسی ایشانرا بعلامت ایشان در لحن و تعریض گفتار ایشان وخدای میداند همه کارهای شمارا

وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ حَتّٰى نَعْلَمَ الْمُجَاهِدِينَ مِنْكُمْ وَالصّٰبِرِينَ
وهرایینه شبه امتحان کنیم شمارا تا ظاهر کردانیم جهاد کنندکانرا از شما وصبر کنندکانرا
وَنَبْلُوَا۟ اَخْبَارَكُمْ ۞ اِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ
وشبه ازمودن لیتم شمارا از خبرهای شما بدرستیکه انانکه کافر شدند ومنع کردند از
سَبِيلِ اللّٰهِ وَشَآقُّوا الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ
دین خدای ومخالفت نمودند پیغمبر از ان پس که ظاهر شد
لَهُمُ الْهُدٰى لَنْ يَّضُرُّوا اللّٰهَ شَيْـًٔا ۭ وَسَيُحْبِطُ اَعْمَالَهُمْ ۞
مرایشانرا دین راست هرکز نتوانند رسید خدایرا چیزی از ضرر و زود بود که باطل کردانه
يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوٓا اَطِيعُوا اللّٰهَ وَاَطِيعُوا
ای انانکه ایمان اوردید فرمان برید خدایرا وفرمان برید
الرَّسُولَ وَلَا تُبْطِلُوٓا اَعْمَالَكُمْ ۞ اِنَّ الَّذِينَ
پیغمبررا وباطل مکنید عملهای شمارا بدرستی که انانکه
كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ ثُمَّ مَاتُوا
کافر شدند ومنع کردند از دین خدای پس مردند
وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يَّغْفِرَ اللّٰهُ لَهُمْ ۞ فَلَا تَهِنُوا
وایشان کافر بودند پس هرکز نیامرزد خدای مرایشانرا پس ضعیف مباشید
وَتَدْعُوٓا اِلَى السَّلْمِ ۖ وَاَنْتُمُ الْاَعْلَوْنَ ۖ وَاللّٰهُ
وبخوانید دشمن را بسوی صلح وشما غالب تر وقاهر تر بعاقبت وخدای
مَعَكُمْ وَلَنْ يَّتِرَكُمْ اَعْمَالَكُمْ ۞ اِنَّمَا الْحَيٰوةُ
باشماست بنصرت وهرکز معطل نکردانه خدای کارهای نیک شمارا بدرستی که زندکانی
الدُّنْيَا لَعِبٌ وَّلَهْوٌ ۭ وَاِنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا يُؤْتِكُمْ
این جهان بازی است ومشغولی است واکر ایمان اورید وپرهیزکاری نمایید دهد شما
اُجُوْرَكُمْ وَلَا يَسْـَٔلْكُمْ اَمْوَالَكُمْ ۞ اِنْ يَّسْـَٔلْكُمُوهَا
مزدهای شمارا ونخواهد از شما جمیع خواستهای شما اکر خواهد از شما اموالرا
فَيُحْفِكُمْ تَبْخَلُوا وَيُخْرِجْ اَضْغَانَكُمْ
پس بمبالغه کند در طلب اموال شما بخیلی نمایید وبیرون اردخدای بان سوال حقدهای شما

الصابرين ط لمن قراء وبلوا بامكان الواو

ويبلوا ب

ب

والحال على قراءة وابلى بفتح الياء بجوز ومن سلن الثناء فالوقف به اليق لان المستقبل لا ينعطف على الماضى

عب ع ١٠

هَا أَنْتُمْ هٰؤُلَاءِ تُدْعَوْنَ لِتُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ
اینک شما این اشخاص میخوانند شما را تا انفاق کنید در راه خدای
فَمِنْكُمْ مَنْ يَبْخَلُ ۚ وَمَنْ يَبْخَلْ فَإِنَّمَا يَبْخَلُ عَنْ
پس از شماست کسانی که بخیلی مینمایند و هر که بخیلی نماید پس بدستی که بخیلی نماید از
نَفْسِهِ ۚ وَاللّٰهُ الْغَنِيُّ وَأَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ ۚ وَإِنْ تَتَوَلَّوْا
خود یعنی ضرر آن عاید باوی بود و خدای بی نیاز است طاعت شما و شما در ویشانید محتاج ثواب او اگر اعراض کنید از
يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ۙ ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَالَكُمْ
بدل آرد خدای گروهی را جز شما پس نباشند در معاصی و مانند شما

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا لِيَغْفِرَ لَكَ اللّٰهُ مَا تَقَدَّمَ
بدستی که گشادیم برای تو گشادن ظاهر تا بیامرزد برای تو خدای آنرا که پیش رفت
مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيَكَ
از گناه تو صغایر و کبایر و آنچه متأخر شد از آن و تمام گرداند نعمت خود را بر تو بعصمت و رسالت و ثابت دارد
صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ۙ وَيَنْصُرَكَ اللّٰهُ نَصْرًا عَزِيزًا
ترا براه راست و تا یاری دهد ترا خدای نصرتی باعزت
هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ
او آن خدایی است که فرو فرستاد سکون و آرامش را بدل فتح در دلهای مومنان
لِيَزْدَادُوا إِيمَانًا مَعَ إِيمَانِهِمْ ۗ وَلِلّٰهِ جُنُودُ
تا بیفزایند یقینی را با ایمان ایشان و مر خدای راست لشکرها
السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ۙ
اسمانها و زمین و هست خدای دانا درست کار

هاء تنبیه بتسهیل الهمزة ط
متعلق بمد و بابدالها الفا
او بتسهیلها بلا الف ج
وبالتسهیل بلا مد ط
هـ تم بالهمز او التحقیق
ویقصر المد ۴ علی اصله

لِيُدْخِلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ
تا درآرد مردان بایمان را و زنان بایمان را در بوستانهائی که میرود از
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَيُكَفِّرَ عَنْهُمْ
زیر درختان آن جویها حال آنکه جاویدند باشند در آن و زایل گرداند از ایشان
سَيِّئَاتِهِمْ ۚ وَكَانَ ذٰلِكَ عِنْدَ اللّٰهِ
بدیهای ایشان را و هست آن نزد خدای پیروزی بزرگ
وَيُعَذِّبَ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ
و تا عذاب نماید مردان منافق را و زنان منافقه را و مردان مشرک را
وَالْمُشْرِكَاتِ الظَّانِّينَ بِاللّٰهِ ظَنَّ السَّوْءِ ۚ
و زنان مشرکه را آنانکه گمان برده اند بخدای گمانی بد
عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ ۖ وَغَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ وَلَعَنَهُمْ
بر ایشانست گردش هلاک و خشم گرفت خدای بر ایشان و لعنت فرمود ایشان را
وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ ۚ وَسَاءَتْ مَصِيرًا
و ساخته گردانید برای ایشان تعذیب دوزخ را و بدست جای بازگشتنی
وَلِلّٰهِ جُنُودُ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَكَانَ اللّٰهُ
و مر خدای راست لشکرهای آسمانها و زمین و هست خدای غالب و توانا
إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا لِتُؤْمِنُوا بِاللّٰهِ
بدستی که ما فرستادیم ترا حال آنکه گواهی براست و مژده دهنده و بیم نماینده تا ایمان آرید بخدای
وَرَسُولِهِ وَتُعَزِّرُوهُ وَتُوَقِّرُوهُ ۚ وَتُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً
و پیغمبر او را و نصرة نمایید دین خدای را و تعظیم نمایید خدای را و تسبیح گویید او را بامداد
وَأَصِيلًا إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللّٰهَ ۚ يَدُ اللّٰهِ
و آخر روز بدستی که آنانکه عهد میبندند با تو بدستی عهد میبندند با خدای دست خدای
فَوْقَ أَيْدِيهِمْ ۚ فَمَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَىٰ نَفْسِهِ ۖ وَمَنْ
بالای دستهای ایشانست پس هر که بشکند عهد را پس بدستی و بال آن عاید شود بر نفس او و هر
أَوْفَىٰ بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهُ اللّٰهَ فَسَيُؤْتِيهِ
وفا کند بر آنچه عهد کرده بر آن با خدای پس زود بود که بدهد او را خدای مزدی بزرگ

سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ شَغَلَتْنَآ أَمْوَالُنَا
زود بود که گویند ترا تخلف نمودگان انها که اهل بادیه اند مشغول کردانند مالهای ما
وَأَهْلُونَا فَاسْتَغْفِرْ لَنَا ۚ يَقُولُونَ بِأَلْسِنَتِهِمْ مَّا لَيْسَ
وکسان ما پس آمرزش خواه برای ما میگویند ان اعذار بزبانهای ایشان انچه نیست
فِي قُلُوبِهِمْ ۚ قُلْ فَمَن يَمْلِكُ لَكُم مِّنَ اللَّهِ شَيْـًٔا إِنْ أَرَادَ بِكُمْ
در دلهای ایشان بگو کیست که مالک شود برای شما از قبل خدای هیچ چیز اگر اراد کند
ضَرًّا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا ۚ بَلْ كَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ۞
گزندی یا خواهد بشما سودی نه همت خدای بانچه میکنید اگاه
بَلْ ظَنَنتُمْ أَن لَّن يَنقَلِبَ الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَىٰٓ أَهْلِيهِمْ أَبَدًا
نه که گمان بردید که هرگز بازنگردد پیغمبر ومومنان با کسان ایشان هرگز
وَزُيِّنَ ذَٰلِكَ فِي قُلُوبِكُمْ وَظَنَنتُمْ ظَنَّ السَّوْءِ ۖ وَكُنتُمْ قَوْمًۢا بُورًا ۞
واراسته شد ان معنی در دلهای شما وگمان بردید گمانی بد وهستید شما گروه هلاکان
وَمَن لَّمْ يُؤْمِنۢ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِۦ فَإِنَّآ أَعْتَدْنَا لِلْكَٰفِرِينَ سَعِيرًا
وهرکه ایمان نیارد بخدای وبپیغمبر او پس بدرستی که ما ساخته ایم برای کافران عذاب اتش افروخته
وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَٰوَٰتِ وَالْأَرْضِ ۚ يَغْفِرُ لِمَن يَشَآءُ وَ
ومر خدای راست پادشاهی اسمانها وزمین می امرزد مر انرا که بخواهد
يُعَذِّبُ مَن يَشَآءُ ۚ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا
وعذاب میکند انرا که بخواهد وهست خدای امرزگار مهربان
سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ إِذَا انطَلَقْتُمْ إِلَىٰ مَغَانِمَ لِتَأْخُذُوهَا
زود بود که گویند ان بازماندگان چون بروید شما سوی غنیمتهای خیبر تا فرا گیرید انرا
ذَرُونَا نَتَّبِعْكُمْ ۖ يُرِيدُونَ أَن يُبَدِّلُوا كَلَٰمَ اللَّهِ ۚ
بگذارید ما را تا متابعت نمائیم شما را خواهند که تغییر کنند وعدهٔ خدای را
قُل لَّن تَتَّبِعُونَا كَذَٰلِكُمْ قَالَ اللَّهُ مِن قَبْلُ ۖ فَسَيَقُولُونَ
بگو هرگز متابعت ننمایید ما را همچنان که گفت خدای پیش ازین پس زود بود که گویند
بَلْ تَحْسُدُونَنَا ۚ بَلْ كَانُوا لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا ۞
نه که حسد میبرید بر ما نه که هستند که درنمی یابند مگر اندکی

كَلِمَ اللَّهِ ش

قُل لِّلْمُخَلَّفِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ سَتُدْعَوْنَ إِلَىٰ
بگو مر بازماندگان را از اعراب زود بود که خوانند شما را سوی
قَوْمٍ أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ تُقَٰتِلُونَهُمْ
گروهی خداوند حرب سخت کارزار کنید با ایشان
أَوْ يُسْلِمُونَ ۖ فَإِن تُطِيعُوا يُؤْتِكُمُ اللَّهُ
یا اسلام اورند پس اگر فرمان برید بدهد شما را خدای
أَجْرًا حَسَنًا ۖ وَإِن تَتَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُم مِّن
مزدی نیکو واگر اعراض کنید چنانچه اعراض کردید
قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا لَّيْسَ عَلَى
پیش ازین عذاب کند شما را عذاب دردناک نیست بر
الْأَعْمَىٰ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ
نابینا بزه در تخلف از جهاد ونه بر لنگ بزه
وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ ۗ وَمَن يُطِعِ اللَّهَ وَ
و نه بر بیمار بزه وهرکه فرمان برد خدای
رَسُولَهُۥ يُدْخِلْهُ جَنَّٰتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا
پیغمبر او را درآورد او را در بوستانها که میرود
الْأَنْهَٰرُ ۖ وَمَن يَتَوَلَّ يُعَذِّبْهُ عَذَابًا أَلِيمًا
جویها وهرکه روی گرداند ازحرب عذاب کند او را خدای عذابی دردناک
لَّقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ
بحقیقت خشنود شد خدای از مومنان چون عهد کردند با تو
تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنزَلَ السَّكِينَةَ
زیر درخت بحدیبیه فعلم کرد ما در دلهای ایشان فرو فرستاد
عَلَيْهِمْ وَأَثَٰبَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا ۞ وَمَغَانِمَ
بریشان وجزا داد ایشان را فتحی نزدیک یعنی فتح خیبر وغنیمتهای
كَثِيرَةً يَأْخُذُونَهَا ۗ وَكَانَ اللَّهُ

وَعَدَكُمُ اللّٰهُ مَغَانِمَ كَثِيرَةً تَأْخُذُونَهَا
وعده داد شمارا خدای غنیمتهای بسیار که فرا گیرید ازا
فَعَجَّلَ لَكُمْ هٰذِهِ وَكَفَّ أَيْدِيَ النَّاسِ عَنْكُمْ
پس شتاب نمود برای شما این غنیمت خیبر را و باز داشت دستهای کفار خیبر از شما
وَلِتَكُونَ آيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ وَيَهْدِيَكُمْ
و تا باشد ان یک باز داشتن یا ان غنیمت معجله دلیلی بر صدق نبوت تو و مسلمانا و ثابت گرداند شمارا
صِرَاطًا مُّسْتَقِيمًا ۞ وَأُخْرَىٰ لَمْ
براه راست وغنایم دیگر که بر نفرخود
تَقْدِرُوا عَلَيْهَا قَدْ أَحَاطَ اللّٰهُ بِهَا
توانا نه اند بر تحصیل ان دانا ست خدای مر شمارا بحصول ان
وَكَانَ اللّٰهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ۞
و هست خدای بر هر چیزی توانا این وعده را
وَلَوْ قَاتَلَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوَلَّوُا الْأَدْبَارَ
و اگر کارزار کردی با شما انانکه کافر شدند از اهل مکه یا هر اینه پشتها
ثُمَّ لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ۞ سُنَّةَ
پس نیافتند هیچ دوستی و نه یاری دهنده سنتهای
اللّٰهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلُ وَلَن تَجِدَ لِسُنَّةِ
خدای که گذشت پیش ازین و هرگز نیابی مر سنت
اللّٰهِ تَبْدِيلًا ۞ وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ
خدایرا تغییری و او انست که باز داشت دستهای ایشانرا
عَنكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُم بِبَطْنِ
از شما و دستهای شمارا از ایشان بحدیبیه با معکم
مَكَّةَ مِن بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ
از آن پس که ظفر داد شمارا بر ایشان
وَكَانَ اللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ۞
و هست خدای بانچه میکنید بینا

هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَالْهَدْيَ
ایشان انانند که کافر شدند و منع کردند شمارا از مسجد حرام و منع کردند قربانرا
مَعْكُوفًا أَن يَبْلُغَ مَحِلَّهُ ۚ وَلَوْلَا رِجَالٌ مُّؤْمِنُونَ وَنِسَاءٌ
حال انکه محبوس بودند از انکه برسند بجای گشتن ان و اگر نه مردانی بودند بمکه با ایمان و زنانی
مُّؤْمِنَاتٌ لَّمْ تَعْلَمُوهُمْ أَن تَطَئُوهُمْ فَتُصِيبَكُم مِّنْهُم
با ایمان که نمیدانستید شما ایشانرا که بزیر پای اریدشان در حرب پس رسیدی شما
مَّعَرَّةٌ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۖ لِّيُدْخِلَ اللّٰهُ فِي رَحْمَتِهِ مَن يَشَاءُ ۚ لَوْ تَزَيَّلُوا
تعه بی دانش تا در اورد خدای در توفیق طاعت هر را خواهد اگر جدا میشدند
لَعَذَّبْنَا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۞ إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ
هر اینه عذاب کردیمی انانرا که کافر شدند ازیشان عذابی دردناک بقتل و اسیر چون بدید کردند انانکه
كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ حَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ فَأَنزَلَ اللّٰهُ
کافر شدند در دلهای ایشان انرا تعصب طایفه متقدم از اسلام پس فرو فرستاد خدای
سَكِينَتَهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَلْزَمَهُمْ كَلِمَةَ
سکون و حلم را بر پیغمبر خود و بر مومنان و ثابت داشت مومنانرا کلمه
التَّقْوَىٰ وَكَانُوا أَحَقَّ بِهَا وَأَهْلَهَا ۚ وَكَانَ اللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا
پرهیزکاری یعنی شهادتین و هستند سزاوار تر بکفار بان کلمه و اهل ان و هست خدای بهمه چیزی دانا
لَّقَدْ صَدَقَ اللّٰهُ رَسُولَهُ الرُّؤْيَا بِالْحَقِّ ۖ لَتَدْخُلُنَّ الْمَسْجِدَ
بحقیقت راست گفت خدای با پیغمبر خود خواب دیدن او حال انکه صدق بود هر اینه در ایید شما در مسجد
الْحَرَامَ إِن شَاءَ اللّٰهُ آمِنِينَ مُحَلِّقِينَ رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ
حرام ان خواهد خدای حال انکه ایمن باشید از کفار سترندگان سرهای شمارا و کوتاه کردگان
لَا تَخَافُونَ ۖ فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِن دُونِ ذَٰلِكَ فَتْحًا
نترسید پس دانست انرا که ندانستید از حکم تاخیر از فتح مکه تا سالی دیگر پس نقد کرد پیش ازان فتح مکه فتحی
قَرِيبًا ۞ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ
نزدیک یعنی فتح خیبر اوست انکه فرستاد پیغمبر خودرا براه راست و دین
الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ ۚ وَكَفَىٰ بِاللّٰهِ شَهِيدًا
صواب تا غالب گرداند دین اسلام را بر همه ادیان و بسنده است خدای گواهی بر نبی

مُحَمَّدٌ رَّسُولُ اللّٰهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى

محمد فرستادهٔ خداست وانانکه باواند ازصحابه قوی دستاند بر

الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا

کافران باشفقتند درمیان ایشان مهتمان بینی تو ایشانرا راکعان ساجدان

يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي

بجویند تفضل از خدای وخشنودی علامت ایشان در

وُجُوهِهِم مِّنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذٰلِكَ مَثَلُهُمْ فِي

رویهای ایشانست از نشان سجده کردن ان وصف حال ایشانست در

التَّوْرٰىةِ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْأَهُ

تورية وحال ایشان در انجیل چون کشتی بیرون آرد اغاز نبات را

فَآزَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَىٰ عَلَىٰ سُوقِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ

پس یاری نماید اصل را پس ستبر شود پس بایستد بر ساقهای خود بشگفت آرد کشت کنندگان را

لِيَغِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَ اللّٰهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا

تا بخشم آرد بسبب ایشان کافرانرا وعده داد خدای انانرا که ایمان اوردند وکردند

الصَّالِحَاتِ مِنْهُم مَّغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا

کارهای نیکو ازایشان آمرزشی ومزدی بزرگ

سُورَةُ الْحُجُرَاتِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللّٰهِ

ای انانکه ایمان اوردید تقدیم منمایید درپیش خدای

وَرَسُولِهِ وَاتَّقُوا اللّٰهَ إِنَّ اللّٰهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

وپیغمبر او وبترسید ازخدای بدرستی که خدای شنواست دانا

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ

ای انانکه ایمان اوردید بلند مکردانید بوقت سخن گفتن اوازهای شمارا بالای آواز

النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ

پیغمبر وبلند مکردانید برای او گفتار را چون بلند کردانید بعضی از شما برای بعضی

أَن تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ إِنَّ الَّذِينَ

که باطل شود کردارهای شما وشما ندانید بدرستی که انانکه

يَغُضُّونَ أَصْوَاتَهُمْ عِندَ رَسُولِ اللّٰهِ أُولٰئِكَ الَّذِينَ

فرو مینشانند آوازهای ایشانرا نزد پیغمبر خدای ایشان آنانند

امْتَحَنَ اللّٰهُ قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوَىٰ لَهُم مَّغْفِرَةٌ

که بیازمود خدای دلهای ایشانرا باوامر ونواهی برای پرهیزکاری مر ایشانراست آمرزشی ومزدی

وَأَجْرٌ عَظِيمٌ إِنَّ الَّذِينَ يُنَادُونَكَ مِن وَرَاءِ الْحُجُرَاتِ أَكْثَرُهُمْ

بزرگ بدرستی که انانکه آواز میدهند ترا از پس حجرهای تو بیشتر ایشان

لَا يَعْقِلُونَ وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتَّىٰ تَخْرُجَ

عقل ندارند واگر آنستی که ایشان صبر کردندی تا بیرون آیی

إِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

سوی ایشان هرآینه بودی بهتر مرایشانرا وخدای آمرزگارست مهربان

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَإٍ فَتَبَيَّنُوا أَن تُصِيبُوا

ای انانکه ایمان آوردید اگر آرد بشما بیرون امده از فرمان خدای خبری را بایست صبر کنید ولگد نزنید

قَوْمًا بِجَهَالَةٍ فَتُصْبِحُوا عَلَىٰ مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ وَاعْلَمُوا أَنَّ

انانرا مصیبت رسانید از روی نادانی پس باشید براجه کرده اید پشیمان وبدانید که

فِيكُمْ رَسُولَ اللّٰهِ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِّنَ الْأَمْرِ لَعَنِتُّمْ

در میان شماست پیغمبر خدای اگر فرمان بردی شمارا در بسیاری از کاردین هرآینه مشقت کشیدی

وَلٰكِنَّ اللّٰهَ حَبَّبَ إِلَيْكُمُ الْإِيمَانَ وَزَيَّنَهُ فِي قُلُوبِكُمْ

ولیکن خدای دوست گردانید سوی شما ایمانرا وآراست آنرا در دلهای شما

وَكَرَّهَ إِلَيْكُمُ الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ أُولٰئِكَ هُمُ الرَّاشِدُونَ

وسلوک گردانید سوی شما ناگرویدن وبدکاری وخروج از طاعت ونافرمانی ایشان ایشانند اهل راه راست

فَتَبَيَّنُوا ش

فَضْلًا مِّنَ اللّٰهِ وَنِعْمَةً ۚ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ

ازتفضل خدای وانعام او وخدای داناست درست کار درست کننده

وَاِنْ طَآئِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ اقْتَتَلُوْا

واگر دوگروه از مومنان کارزار کنند

فَاَصْلِحُوْا بَيْنَهُمَا ۚ فَاِنْ بَغَتْ اِحْدٰىهُمَا عَلَى

پس صلاح پدید آرید میان ایشان پس اگر ستم کند یکی ازان دو بر

الْاُخْرٰى فَقَاتِلُوا الَّتِيْ تَبْغِيْ حَتّٰى تَفِيْٓءَ اِلٰٓى اَمْرِ

دیگر پس کارزار کنید با آنکه ستم میکند تا آنکه بازگردد بفرمان خدای

اللّٰهِ ۚ فَاِنْ فَآءَتْ فَاَصْلِحُوْا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ

پس اگر بازگردد پس صلح افگنید میان ایشان براستی

وَاَقْسِطُوْا ۚ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِيْنَ ۞

وبپیوسته بر عدالت باشید بدرستی که خدای دوست دارد عادلانرا

اِنَّمَا الْمُؤْمِنُوْنَ اِخْوَةٌ ۚ فَاَصْلِحُوْا بَيْنَ

بدرستی که مومنان برادران دینی اند پس صلح افگنید

اَخَوَيْكُمْ ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ ۞

دو برادر شما وبترسید از خدای تا مگر شما رحمت کرده شوید

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا يَسْخَرْ قَوْمٌ مِّنْ قَوْمٍ عَسٰٓى

ای انانکه ایمان آوردید باید که فسوس ندارد گروهی مردم از گروهی مردم شاید

اَنْ يَّكُوْنُوْا خَيْرًا مِّنْهُمْ وَلَا نِسَآءٌ مِّنْ نِّسَآءٍ عَسٰٓى

که باشند فسوس داشتگان بهتر از فسوس دارندگان وزنان از زنانی شاید

اَنْ يَّكُنَّ خَيْرًا مِّنْهُنَّ ۚ وَلَا تَلْمِزُوْٓا اَنْفُسَكُمْ وَلَا

که باشند بهتر ازیشان وعیب مکنید یکدیگررا ومخوانید

تَنَابَزُوْا بِالْاَلْقَابِ ۭ بِئْسَ الِاسْمُ الْفُسُوْقُ بَعْدَ

یکدیگررا بنامهای شنیع بد نامی خروج ازطاعت پس

الْاِيْمَانِ ۚ وَمَنْ لَّمْ يَتُبْ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الظّٰلِمُوْنَ

ازایمان ومرکه توبه نکند پس آنگروه ایشانند ستمکاران

عشرا

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اجْتَنِبُوْا كَثِيْرًا مِّنَ الظَّنِّ

ای انکسان که ایمان آوردید دوری نمایید ازبسیاری ازگمان

اِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ اِثْمٌ وَّلَا تَجَسَّسُوْا وَلَا يَغْتَبْ

بدرستی که بعضی ازگمان موجب گناه است واحوال یکدیگر مجویید وبعضی

بَّعْضُكُمْ بَعْضًا ۭ اَيُحِبُّ اَحَدُكُمْ اَنْ يَّاْكُلَ لَحْمَ اَخِيْهِ

بهری ازشما آیا دوست دارد یکی ازشما که خورد گوشت برادر خود

مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوْهُ ۭ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ۭ اِنَّ اللّٰهَ

مرده پس ناخوش دارید اورا وبترسید ازخدای بدرستی که خدای

يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اِنَّا خَلَقْنٰكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ وَّاُنْثٰى

ای مردمان بدرستی که ما افریدیم شمارا از نر ومادینه

وَجَعَلْنٰكُمْ شُعُوْبًا وَّقَبَاۗىِٕلَ لِتَعَارَفُوْا ۭ اِنَّ

وگردانیدیم شمارا طبقات وطبقاتی دیگر تا یکدیگررا بشناسید بدرستی

اَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللّٰهِ اَتْقٰىكُمْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ

که گرامی ترین شما نزد خدای پرهیزکارترین شماست بدرستی که خدای

قَالَتِ الْاَعْرَابُ اٰمَنَّا ۭ قُلْ لَّمْ تُؤْمِنُوْا وَلٰكِنْ

گفتند اهل بادیه ایمان آوردیم ازدل بگو ایمان نیاوردید ازدل پاک ولیکن

قُوْلُوْٓا اَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْاِيْمَانُ فِيْ

گویید آوردیم بزبان وهنوز درنیامده تصدیق قلبی در

قُلُوْبِكُمْ ۭ وَاِنْ تُطِيْعُوا اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ لَا يَلِتْكُمْ

دلهای شما واگر فرمان برید خدایرا وپیغمبراورا نقصان نکند شمارا

مِّنْ اَعْمَالِكُمْ شَيْـــًٔا ۭ اِنَّ اللّٰهَ

از ثواب کارهای نیک چیزی بدرستی که خدای آمرزگارست مهربان

اِنَّمَا الْمُؤْمِنُوْنَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوْا وَجٰهَدُوْا

بدرستی که مومنان حقیقی آنانند که بگرویدند بخدای وپیغمبراو پس شک نکردند وجهاد

بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۭ اُولٰۗىِٕكَ هُمُ الصّٰدِقُوْنَ

بخواستهای ایشان وتنهای ایشان در راه دین خدای ایشانند راست گویان

يَالِتْكُمْ = يَالِتْكُمْ

قُلْ أَتُعَلِّمُونَ اللَّهَ بِدِينِكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي
بگو آیا آموزانید خدایرا بکارهای دین شما وخدای میداند انرا که در
السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ
آسمانهاست وانرا که درزمین است وخدای بهمه چیزی داناست
يَمُنُّونَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا ۖ قُلْ لَا تَمُنُّوا عَلَيَّ إِسْلَامَكُمْ ۖ بَلِ اللَّهُ
منت مینهند برتو که گردن نهادند بگو منت منهید برمن انقیاد شما بلکه خدای
يَمُنُّ عَلَيْكُمْ أَنْ هَدَاكُمْ لِلْإِيمَانِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝ إِنَّ اللَّهَ
منت نهاد برشما که راه نمود شمارا برای ایمان حقیقی اگر هستید راست گویان بدرستی که خدای
يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ
میداند نهان آسمانها وزمین وخدای بیناست بانچه میکنید

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

قٓ ۚ وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ ۝ بَلْ عَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ
قاف سوگند بقرآن باشرف ولیکن تعجب کردند که آمد بدیشان بیم نماینده
مِنْهُمْ فَقَالَ الْكَافِرُونَ هَٰذَا شَيْءٌ عَجِيبٌ ۝ أَإِذَا مِتْنَا
ازیشان پس گفتند کافران این چیزی بغایت عجب است آیا چون میریم
وَكُنَّا تُرَابًا ۖ ذَٰلِكَ رَجْعٌ بَعِيدٌ ۝ قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ
وباشیم خاک برانگیخته شویم آن باز گردانیدنیست دور از گمان بحقیقت میدانیم انچه نقصان میکند
الْأَرْضُ مِنْهُمْ ۖ وَعِنْدَنَا كِتَابٌ حَفِيظٌ ۝ بَلْ
زمین ازیشان ونزد ماست نامه نگاه داشته از تغیر
كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَهُمْ فِي أَمْرٍ مَرِيجٍ
دروغ نسبت کردند بحق چون آمد بدیشان پس ایشان در کار راندند مختلط

ومن جعل قسما كان والقرآن معطوفا عليه فلا يوقف

أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا
ایا نظر نکردند سوی آسمان زبرایشان که چگونه برافراشتیم آنرا
وَزَيَّنَّاهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ ۝ وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا
وآراستیم آنرا ونیست آنرا هیچ شکافها وزمین بازگستردیم آنرا
وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ
وفکندیم دران کوهها ثابت ورویانیدیم دران از هر صنفی نبات زیبا
تَبْصِرَةً وَذِكْرَىٰ لِكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ ۝ وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ
برای بینائی وپندگرفتن هر بنده را بازگردنده بحق وفرو فرستادیم از آسمان
مَاءً مُبَارَكًا فَأَنْبَتْنَا بِهِ جَنَّاتٍ وَحَبَّ الْحَصِيدِ
آبی بسیار منفعت پس رویانیدیم بسبب آن بوستانهای ودانه
وَالنَّخْلَ بَاسِقَاتٍ لَهَا طَلْعٌ نَضِيدٌ ۝ رِزْقًا لِلْعِبَادِ ۖ وَأَحْيَيْنَا بِهِ
وبن کنندم ودرخت خرما بلند مر او را خوشه بر هم نهاده برای روزی دادن مر بندگانرا وزنده گردانیدیم بسبب آن
بَلْدَةً مَيْتًا ۚ كَذَٰلِكَ الْخُرُوجُ ۝ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ
زمینی مرده را همچنانست بیرون آمدن مردم از زمین دروغ زن داشتند پیش ازایشان امت نوح
وَأَصْحَابُ الرَّسِّ وَثَمُودُ ۝ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ وَإِخْوَانُ لُوطٍ
وملازمان ان چاه وقبیلهٔ ثمود وعاد وفرعون واهل قبیلهٔ لوط
وَأَصْحَابُ الْأَيْكَةِ وَقَوْمُ تُبَّعٍ ۚ كُلٌّ كَذَّبَ الرُّسُلَ
وملازمان ان نیستان یعنی قوم شعیب وقوم ملک یمن هریک ازین دو طایفه پیغمبر را نسبت کردند
فَحَقَّ وَعِيدِ ۝ أَفَعَيِينَا بِالْخَلْقِ الْأَوَّلِ ۚ بَلْ هُمْ فِي لَبْسٍ مِنْ خَلْقٍ
پس واجب شد عقاب من ایا عاجز شدیم بآفرینش نخست نه اینان در اشتباهند از آفرینش
جَدِيدٍ ۝ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَنَعْلَمُ مَا تُوَسْوِسُ بِهِ نَفْسُهُ ۖ وَ
نو بیافریدیم آدمی را ومیدانیم انرا که وسوسه میکند بان نفس او و
نَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ ۝ إِذْ يَتَلَقَّى الْمُتَلَقِّيَانِ عَنِ الْيَمِينِ
ما نزدیک تریم باو از رگ گردن چون فرا میگیرند فرا گیرندگان از راست
وَعَنِ الشِّمَالِ قَعِيدٌ ۝ مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ
واز چپ نشینی هیچ کلمتی نگوید مگر که نزد او نگاهبانی حاضر

وَجَآءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذٰلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ
وَنُفِخَ فِي الصُّورِ ذٰلِكَ يَوْمُ الْوَعِيدِ وَجَآءَتْ
كُلُّ نَفْسٍ مَّعَهَا سَآئِقٌ وَّشَهِيدٌ لَقَدْ كُنْتَ فِي
غَفْلَةٍ مِّنْ هٰذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَآءَكَ فَبَصَرُكَ
الْيَوْمَ حَدِيدٌ وَقَالَ قَرِينُهُ هٰذَا مَا لَدَيَّ عَتِيدٌ اَلْقِيَا فِي
جَهَنَّمَ كُلَّ كَفَّارٍ عَنِيدٍ مَّنَّاعٍ لِّلْخَيْرِ مُعْتَدٍ مُّرِيبٍ
الَّذِي جَعَلَ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا آخَرَ فَاَلْقِيَاهُ فِي الْعَذَابِ
الشَّدِيدِ قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَآ اَطْغَيْتُهُ وَلٰكِنْ كَانَ فِي
ضَلٰلٍ بَعِيدٍ قَالَ لَا تَخْتَصِمُوا لَدَيَّ وَقَدْ قَدَّمْتُ اِلَيْكُمْ
بِالْوَعِيدِ مَا يُبَدَّلُ الْقَوْلُ لَدَيَّ وَمَآ اَنَا بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ
يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَاْتِ وَتَقُولُ هَلْ
مِنْ مَّزِيدٍ وَاُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ غَيْرَ بَعِيدٍ
هٰذَا مَا تُوعَدُونَ لِكُلِّ اَوَّابٍ حَفِيظٍ

مَّنْ خَشِيَ الرَّحْمٰنَ بِالْغَيْبِ وَجَآءَ بِقَلْبٍ مُّنِيبٍ اُدْخُلُوهَا
بِسَلٰمٍ ذٰلِكَ يَوْمُ الْخُلُودِ لَهُمْ مَّا يَشَآءُونَ فِيهَا
وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ وَكَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنْ قَرْنٍ
هُمْ اَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا فَنَقَّبُوا فِي الْبِلَادِ هَلْ
مِنْ مَّحِيصٍ اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَذِكْرٰى لِمَنْ كَانَ لَهُ
قَلْبٌ اَوْ اَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ وَلَقَدْ خَلَقْنَا
السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ اَيَّامٍ وَّمَا مَسَّنَا
مِنْ لُّغُوبٍ فَاصْبِرْ عَلٰى مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ
طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ وَمِنَ الَّيْلِ فَسَبِّحْهُ
وَاَدْبَارَ السُّجُودِ وَاسْتَمِعْ يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادِ مِنْ مَّكَانٍ
قَرِيبٍ يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذٰلِكَ يَوْمُ
الْخُرُوجِ اِنَّا نَحْنُ نُحْيٖ وَنُمِيتُ
يَوْمَ تَشَقَّقُ الْاَرْضُ عَنْهُمْ سِرَاعًا ذٰلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ

ينادي في الوقف ... دخمه المنادي في الوصل اح وفي الحالين د

نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ وَمَآ اَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ

فَذَكِّرْ بِالْقُرْاٰنِ مَنْ يَّخَافُ وَعِيدِ

لِبْسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

وَالذّٰرِيٰتِ ذَرْوًا فَالْحٰمِلٰتِ وِقْرًا فَالْجٰرِيٰتِ

يُسْرًا فَالْمُقَسِّمٰتِ اَمْرًا اِنَّمَا تُوعَدُونَ لَصَادِقٌ

وَّاِنَّ الدِّيْنَ لَوَاقِعٌ وَالسَّمَآءِ ذَاتِ الْحُبُكِ

اِنَّكُمْ لَفِي قَوْلٍ مُّخْتَلِفٍ يُّؤْفَكُ عَنْهُ مَنْ

اُفِكَ قُتِلَ الْخَرّٰصُونَ الَّذِينَ هُمْ فِي غَمْرَةٍ

سَاهُونَ يَسْـَٔلُونَ اَيَّانَ يَوْمُ الدِّيْنِ يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ

يُفْتَنُونَ ذُوقُوا فِتْنَتَكُمْ هٰذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهٖ

تَسْتَعْجِلُونَ اِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنّٰتٍ وَعُيُونٍ

وعیدی فی الوصل

عشر ۱

یَوْمَ هُمْ مقطوع وقد کرر فی الوصل

آخِذِينَ مَآ اٰتٰىهُمْ رَبُّهُمْ اِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذٰلِكَ مُحْسِنِينَ

كَانُوا قَلِيلًا مِّنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ وَبِالْاَسْحَارِ هُمْ

يَسْتَغْفِرُونَ وَفِي اَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّآئِلِ وَالْمَحْرُومِ

وَفِي الْاَرْضِ اٰيٰتٌ لِّلْمُوقِنِينَ وَفِي اَنْفُسِكُمْ اَفَلَا

تُبْصِرُونَ وَفِي السَّمَآءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ فَوَرَبِّ

السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ اِنَّهٗ لَحَقٌّ مِّثْلَ مَآ اَنَّكُمْ تَنْطِقُونَ

هَلْ اَتٰىكَ حَدِيثُ ضَيْفِ اِبْرٰهِيمَ الْمُكْرَمِينَ اِذْ

دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلٰمًا قَالَ سَلٰمٌ قَوْمٌ

مُّنْكَرُونَ فَرَاغَ اِلٰٓى اَهْلِهٖ فَجَآءَ بِعِجْلٍ سَمِينٍ فَقَرَّبَهٗٓ

اِلَيْهِمْ قَالَ اَلَا تَاْكُلُونَ فَاَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً

قَالُوا لَا تَخَفْ وَبَشَّرُوهُ بِغُلٰمٍ عَلِيمٍ فَاَقْبَلَتِ امْرَاَتُهٗ

فِي صَرَّةٍ فَصَكَّتْ وَجْهَهَا وَقَالَتْ عَجُوزٌ عَقِيمٌ

قَالُوا كَذٰلِكِ قَالَ رَبُّكِ اِنَّهٗ هُوَ

قال سلم ش

عشر ۲

ع ۲۳

عشر ۳

گفتند بدرستی که ما
أَرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَارَةً
فرستاده شده‌ایم سوی گروهی گناه‌کاران تا فرستیم بر ایشان سنگهایی
مِّن طِينٍ مُّسَوَّمَةً عِندَ رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِينَ فَأَخْرَجْنَا
از گل نشان کرده نزد پروردگار تو برای از حد تجاوز کنندگان پس بیرون آوردیم
مَن كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا
هر که دران دیه بود از اهل ایمان پس نیافتیم دران
غَيْرَ بَيْتٍ مِّنَ الْمُسْلِمِينَ وَتَرَكْنَا فِيهَا آيَةً
جز اهل خانه از مسلمانان واگذاشتیم دران دیه دلیلی بر قدرت
لِّلَّذِينَ يَخَافُونَ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ وَفِي مُوسَىٰ إِذْ
بر آنان که ترسند از عذاب دردناک و در کار موسی چون
أَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ فَتَوَلَّىٰ
فرستادیم او را سوی فرعون با حجتی ظاهر پس اعراض کرد
بِرُكْنِهِ وَقَالَ سَاحِرٌ أَوْ مَجْنُونٌ فَأَخَذْنَاهُ
با آنچه از ارکان دولت او بودند و گفت این جادوی است یا دیوانه پس بگرفتیم او را
وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ وَهُوَ مُلِيمٌ وَفِي عَادٍ
و لشکرهای او پس بیفکندیم ایشان را در دریا و او ملامت بود و در قوم عاد
إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ الْعَقِيمَ مَا تَذَرُ مِن شَيْءٍ
نیز آیتی است چون فرستادیم بر ایشان باد بی‌خیر را نمیگذاشت هیچ چیز را
أَتَتْ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلَتْهُ كَالرَّمِيمِ وَفِي ثَمُودَ
که آمد بر آن مگر گردانید آنرا چون استخوان پوسیده و در گروه ثمود نیز آیتی است
إِذْ قِيلَ لَهُمْ تَمَتَّعُوا حَتَّىٰ حِينٍ فَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ
چون گفته شد مر ایشان را برخوردار باشید تا گاه ایمان آرید پس خارج شدند از فرمان
رَبِّهِمْ فَأَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ وَهُمْ يَنظُرُونَ
پروردگار ایشان پس گرفت ایشان را عذاب آسمانی و ایشان نگران بودند

فَمَا اسْتَطَاعُوا مِن قِيَامٍ وَمَا كَانُوا مُنتَصِرِينَ
پس نتوانستند هیچ برخاستنی و نبودند بازداشته از عذاب
وَقَوْمَ نُوحٍ مِّن قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ
و گروه نوح را ملاک کردیم از پیش بدرستی که ایشان بودند گروهی خارج از فرمان خدای
وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ وَالْأَرْضَ
و آسمان را بنا نمودیم بقوت و قدرت و بدرستی که ما صاحب نیرو قادریم و زمین را
فَرَشْنَاهَا فَنِعْمَ الْمَاهِدُونَ وَمِن كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا
گستردیم آنرا پس نیکو گستراندگان ما و از هر چیزی آفریدیم
زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ فَفِرُّوا إِلَى اللَّهِ إِنِّي
جفت جفت تا مگر شما پند گیرید پس بگریزید بسوی خدای بدرستی من
لَكُم مِّنْهُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا
مر شما را از و بیم نماینده‌ام هویدا و اعتقاد مکنید با خدای
آخَرَ إِنِّي لَكُم مِّنْهُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ كَذَٰلِكَ مَا أَتَى
دیگر را بدرستی که من مر شما را از و بیم نماینده‌ام هویدا کار همچنانست نیامد
الَّذِينَ مِن قَبْلِهِم مِّن رَّسُولٍ إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ أَوْ مَجْنُونٌ
مانند آنان پیش از ایشان کفار هیچ پیغمبری مگر گفتند او جادوی است یا دیوانه
أَتَوَاصَوْا بِهِ بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ فَمَا
آیا وصیت کردند یکدیگر را بآن نه ایشان گروهی‌اند از حد در گذرندگان پس اعراض کن از ایشان که نیستی
أَنتَ بِمَلُومٍ وَذَكِّرْ فَإِنَّ الذِّكْرَىٰ تَنفَعُ الْمُؤْمِنِينَ
تو مستحق ملامت بر اعراض و پند ده عموم را که بدرستی پند سود کند اهل ایمان را
وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ مَا أُرِيدُ
و نیافریدم پری را و آدمی را مگر تا بپرستند مرا نمیخواهم
مِنْهُم مِّن رِّزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَن يُطْعِمُونِ
از ایشان هیچ روزی و نمیخواهم که طعام دهند مرا
إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ
بدستی که خدای اوست روزی دهنده خداوند قدرت تمام

فَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذَنُوبًا مِّثْلَ ذَنُوبِ أَصْحَابِهِمْ فَلَا يَسْتَعْجِلُونِ
پس بدرستی که مر ایشانرا نصیبی لایستم کردند نصیبی مانند نصیب اقران ایشان از کفار پیش پس باید که شتاب ننمایند مرا

فَوَيْلٌ لِّلَّذِينَ كَفَرُوا مِن يَوْمِهِمُ الَّذِي يُوعَدُونَ
پس وای مرایشانرا که کافر شدند از روز ایشان که وعده میدهند ایشانرا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

وَالطُّورِ ۝١ وَكِتَابٍ مَّسْطُورٍ ۝٢ فِي رَقٍّ مَّنشُورٍ ۝٣
سوگند بطور و بعضی کوه طور و سوگند بکتابی نوشته در جلد گشاده

وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ ۝٤ وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوعِ ۝٥ وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ ۝٦
و سوگند بخانه آباد و سوگند بسقف برداشته و سوگند بدریای

إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ ۝٧ مَّا لَهُ مِن دَافِعٍ ۝٨ يَوْمَ تَمُورُ السَّمَاءُ
بدرستی که عذاب پروردگار تو هر آینه واقع شونده است نیست مر آنرا از دفع کننده روز که بجنبد آسمان

مَوْرًا ۝٩ وَتَسِيرُ الْجِبَالُ سَيْرًا ۝١٠ فَوَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ۝١١
جنبیدنی و برود کوهها رفتنی پس وای مر آنروز را مر دروغ زنندگان را

الَّذِينَ هُمْ فِي خَوْضٍ يَلْعَبُونَ ۝١٢ يَوْمَ يُدَعُّونَ إِلَىٰ نَارِ
که ایشان در شروع باطل بازی میکنند روز که بعنف رانده شوند ایشانرا سوی آتش

جَهَنَّمَ دَعًّا ۝١٣ هَٰذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنتُم بِهَا تُكَذِّبُونَ ۝١٤
دوزخ راندنی این آتش است که بودید بآن تصدیق نمیکردید

أَفَسِحْرٌ هَٰذَا أَمْ أَنتُمْ لَا تُبْصِرُونَ ۝١٥ اصْلَوْهَا فَاصْبِرُوا
آیا پس جادوی است این حالت یا نه شما نمی بینید آتش را درآیید دران

أَوْ لَا تَصْبِرُوا سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ إِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ
یا نه شکیبائی نمایید یکسانست مر دو حال بر شما بدرستی که باداش داده میشوید بآنچه بودید که

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَعِيمٍ ۝١٧ فَاكِهِينَ بِمَا آتَاهُمْ
بدرستی که پرهیزکاران در بوستانهایند و در ناز و نعمت لذه یابنده بآنچه داد ایشانرا

رَبُّهُمْ وَوَقَاهُمْ رَبُّهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ۝١٨ كُلُوا وَاشْرَبُوا
پروردگار ایشان و نگاه داشت ایشانرا پروردگار ایشان از عذاب دوزخ بخورید و بیاشامید

هَنِيئًا بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ۝١٩ مُتَّكِئِينَ عَلَىٰ سُرُرٍ مَّصْفُوفَةٍ
گوارنده شمارا بآنچه میکردید از اعمال صالحه تکیه زدگان بر تختها متصل

وَزَوَّجْنَاهُم بِحُورٍ عِينٍ ۝٢٠ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ
قرین کردیم ایشانرا بزنانی که سیاه چشم سفید و نیکو و ایمان آوردند و متابعت نمودند ایشانرا

ذُرِّيَّتُهُم بِإِيمَانٍ أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَا أَلَتْنَاهُم
فرزندان ایشان بسبب ایمان در رسانیم بایشان فرزندان ایشانرا و ناقص نکردانیم

مِّنْ عَمَلِهِم مِّن شَيْءٍ ۚ كُلُّ امْرِئٍ بِمَا كَسَبَ رَهِينٌ
از ثواب عمل ایشان هیچ چیز هر مردی بآنچه کرده باشد مرهون و مطالبت

وَأَمْدَدْنَاهُم بِفَاكِهَةٍ وَلَحْمٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ۝٢٢ يَتَنَازَعُونَ
و مدد فرستیم ایشانرا بمیوه و گوشت از آنچه خواهند فرا یکدیگر دهند

فِيهَا كَأْسًا لَّا لَغْوٌ فِيهَا وَلَا تَأْثِيمٌ ۝٢٣ وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ
در آن جنت خمری که هیچ سخن بیفایده نشنوند در آن و نه هیچ نسبت بد ولد ایشان

غِلْمَانٌ لَّهُمْ كَأَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ مَّكْنُونٌ ۝٢٤ وَأَقْبَلَ
کودکان برای خدمت ایشان گویا ایشان مرواریدی اند مستور از غبار و روی آورد

بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ۝٢٥ قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلُ
بعضی ایشان بر بعضی سؤال کنان گویند قالوا بدرستی ما بودیم پیش ازین

فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ ۝٢٦ فَمَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا وَوَقَانَا عَذَابَ السَّمُومِ
در میان کسان خود ترسندگان از عذاب خدای پس منت نهاد خدای بر ما و نگاه داشت ما را از عذاب سموم

إِنَّا كُنَّا مِن قَبْلُ نَدْعُوهُ ۖ إِنَّهُ
بدرستی ما بودیم پیش ازین میخواندیم خدایرا بدرستی او

فَذَكِّرْ فَمَا أَنتَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ ۝٢٩
پس پند ده پس نیستی تو بسبب انعام پروردگار تو کاهن و نه دیوانه

بنعمت ربك آه وقد ذكر في البقرة

أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَّتَرَبَّصُ بِهِ رَيْبَ الْمَنُونِ ۝ قُلْ
یا نه له میگویند او شعر لوسیله است چشم میداریم باد حوادث روزگار را بگو
تَرَبَّصُوا فَإِنِّي مَعَكُم مِّنَ الْمُتَرَبِّصِينَ ۝ أَمْ تَأْمُرُهُمْ
چشم دارید بدرستی که من با شما هم از منتظران ۝ یا نه که میفرماید ایشانرا
أَحْلَامُهُم بِهَٰذَا أَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ ۝ أَمْ يَقُولُونَ
عقلهای ایشان باین اقوال فرمایند یا نه که ایشان گروهی اند حد در گذرنده یا نه که میگویند
تَقَوَّلَهُ ۚ بَل لَّا يُؤْمِنُونَ ۝ فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِّثْلِهِ إِن كَانُوا
از خود گفت قرآنرا نه که ایمان نمی آرند پس گو بیارند سخنی مانند قرآن اگر هستند
صَادِقِينَ ۝ أَمْ خُلِقُوا مِن غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ ۝
راست گویان یا نه که آفریده شده اند بی هیچ چیزی یا نه که ایشان آفریننده خودند
أَمْ خَلَقُوا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ ۚ بَل لَّا يُوقِنُونَ ۝ أَمْ عِندَهُمْ
یا نه که آفریدند آسمانها و زمین را ۝ نه که یقین نمیدارند یا نه که نزد ایشان
خَزَائِنُ رَبِّكَ أَمْ هُمُ الْمُصَيْطِرُونَ ۝ أَمْ لَهُمْ سُلَّمٌ يَسْتَمِعُونَ
خزانهای پروردگار تو یا نه که ایشان اهل غلبه و استیلا اند یا نه که مر ایشانرا نردبانی ۝ استماع
فِيهِ ۖ فَلْيَأْتِ مُسْتَمِعُهُم بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ۝ أَمْ لَهُ الْبَنَاتُ
در آن کس باید پس بیاورد شنونده ایشان حجتی ظاهر را ۝ یا نه که مر او راست
وَلَكُمُ الْبَنُونَ ۝ أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُم مِّن مَّغْرَمٍ مُّثْقَلُونَ ۝
دختران و مر شما راست پسران یا نه که میخواهی از ایشان مزدی که ایشان از تحمل آن گران بارند
أَمْ عِندَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ ۝ أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا
یا نه که نزد ایشان علم اسرار است که ایشان علم میکنند یا می نویسند ۝ یا نه که میخواهند
فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ الْمَكِيدُونَ ۝ أَمْ لَهُمْ إِلَٰهٌ غَيْرُ اللَّهِ
پس آنانکه کافر شدند ایشان مغلوبند به بازگشتن وبال آن بایشان ۝ یا نه که مر ایشانرا خدایی جز معبود
سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝ وَإِن يَرَوْا كِسْفًا
پاک است خدای از آنچه شرک می آرند ۝ و اگر ببینند پاره
مِّنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا يَقُولُوا سَحَابٌ مَّرْكُومٌ ۝
از آسمان فتاده بر ایشان میگویند این ابری است برهم نشسته

المسیطرون بالسین
زا ع جعفه و بین الصاد
والزای نیز ع جعفه

عشر ۴

ع ب

فَذَرْهُمْ حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ ۝
پس بگذار ایشانرا تا برسند بروز ایشان که در آن بیهوش افتند آواز نفخه اولی
يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ
در آن روز که باز ندارد از ایشان بدخواهی ایشان هیچ چیزرا و نه ایشان یاری کرده شوند
وَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابًا دُونَ ذَٰلِكَ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ
و بدرستی که مر آنانرا که ستم کردند عذابی است پیش از آن عذاب قیامت چون قتل و لیکن بیشتر ایشان
لَا يَعْلَمُونَ ۝ وَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا وَسَبِّحْ
نمیدانند ۝ و صبر کن برای حکم پروردگار تو بدرستی که تو بنگاه داشته بچشم ما و تسبیح
بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ ۝ وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَارَ النُّجُومِ
بستایش پروردگار تو آنگاه که برخیزی ۝ و بعضی از شب نماز گذار یا تسبیح بگو

سورة والنجم نزلت بمكة الا الذين يجتنبون كبائر الاثم نزلت
عبس ايا تها اثنتان وستون حروفها مائتان واربعة وثلاثون

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ ۝ مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ ۝ وَمَا يَنطِقُ
سوگند بستاره چون فرو رود ۝ گمراه نشد پیغامبر شما و بیراه نرفت ۝ و نمیگوید
عَنِ الْهَوَىٰ ۝ إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ۝ عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ ۝ ذُو
از آرزوی نفس خود ۝ نیست قرآن جز وحی که فرستاده میشود ۝ آموزانید او را فرشته بسیار قوتها
مِرَّةٍ ۖ فَاسْتَوَىٰ ۝ وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَىٰ ۝ ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّىٰ ۝ فَكَانَ
دارای تمام پس راست بر صورت خود ۝ و او بکنار افق بالا ۝ پس نزدیک شد بمحمد پس فرو آویخت ۝ پس گشت نزدیک
قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ ۝ فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ ۝ مَا كَذَبَ
مانند مقدار دو کمان یا نزدیکتر ۝ پس وحی فرستاد بسوی بنده خود آنچه وحی فرستاد ۝ دروغ نگفت
الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ ۝ أَفَتُمَارُونَهُ عَلَىٰ مَا يَرَىٰ
دل محمد آنچه دید ۝ آیا پس مجادله میکنید با او بر آنچه می بیند

عشر ۱

للظهر ۲

ع ۲۵

افتمرونه ش

للفواد

بعد ای غیرة الله لکنت بالیاء هنا والذی
رجحه الصحیح

وَلَقَدْ رَاٰهُ نَزْلَةً اُخْرٰى ۝ عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهٰى ۝
وبحقیقت دیداورا یکبار دیگر نزد درخت له درنهایت جنات است درسماء سابعه
عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَاْوٰى ۝ اِذْ يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا
نزدان سیدره بهشت جای گرفتن چون میامد بان درخت بانچه
يَغْشٰى ۝ مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغٰى ۝ لَقَدْ رَاٰى مِنْ
می امد ازملك باغیران مایل نشد چشم رسول ازانچه فزوده بودند برزوت ازروت ان وتجاوز کرد بحقیقت دید از
اٰيٰتِ رَبِّهِ الْكُبْرٰى ۝ اَفَرَاَيْتُمُ اللّٰتَ وَ
عجایب قدرة پروردگاراو ایان بزرگترازا ایا پس دیدید ان دوصنم را وان
الْعُزّٰى ۝ وَمَنٰوةَ الثَّالِثَةَ الْاُخْرٰى ۝ اَلَكُمُ
منات سیم را له بازپس ترست برتبت ایامرشماراست
الذَّكَرُ وَلَهُ الْاُنْثٰى ۝ تِلْكَ اِذًا قِسْمَةٌ ضِيْزٰى ۝ اِنْ
نرینه ومرخدایراست مادینه ان قسمت له کردند اکنون له جنین بود قسمتی بود باجور وحیف نیست
هِيَ اِلَّا اَسْمَآءٌ سَمَّيْتُمُوْهَآ اَنْتُمْ وَاٰبَآؤُكُمْ مَّآ اَنْزَلَ
این اصنام ملزنامهایی له وضع کردند ازانشماد پدران شما نفرستاد
اللّٰهُ بِهَا مِنْ سُلْطٰنٍ ۚ اِنْ يَّتَّبِعُوْنَ اِلَّا الظَّنَّ وَمَا
خدای بثبوت ان اصنام هیچ حجتی تابعت نمینایند ملز کمانرا وانرا
تَهْوَى الْاَنْفُسُ ۚ وَلَقَدْ جَآءَهُمْ مِّنْ رَّبِّهِمُ الْهُدٰى ۝
له دوست نفسهای امانه شما وبحقیقت امد بدیشان ازپروردگار ایشان قران وبیان
اَمْ لِلْاِنْسَانِ مَا تَمَنّٰى ۝ فَلِلّٰهِ الْاٰخِرَةُ وَالْاُوْلٰى ۝
یانه له مرادی راست انچه خواست پس مرخدایراست ان جهان وان جهان
وَكَمْ مِّنْ مَّلَكٍ فِي السَّمٰوٰتِ لَا تُغْنِيْ شَفَاعَتُهُمْ شَيْـًٔا
وبسا فرشته درا سمانها له فایده نکند
اِلَّا مِنْ بَعْدِ اَنْ يَّاْذَنَ اللّٰهُ لِمَنْ يَّشَآءُ وَيَرْضٰى ۝ اِنَّ الَّذِيْنَ
مگر ازان پس له دستوری دهد خدای مرانرا که خواهد وپسندد بدستی له
لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ لَيُسَمُّوْنَ الْمَلٰٓئِكَةَ تَسْمِيَةَ الْاُنْثٰى ۝
ایمان نیارند ان جهان هرانه نام مینهند فرشتگانرا چون نام نهادن مادینه

وَمَا لَهُمْ بِهٖ مِنْ عِلْمٍ ۭ اِنْ يَّتَّبِعُوْنَ اِلَّا الظَّنَّ ۚ وَاِنَّ الظَّنَّ
وبنیت مرایشانرا بدان هیچ دانشی تابعت نمینایند ملز کمانرا بدرستی کمان
لَا يُغْنِيْ مِنَ الْحَقِّ شَيْـًٔا ۝ فَاَعْرِضْ عَنْ مَّنْ تَوَلّٰى ۙ عَنْ ذِكْرِنَا
نابوده نشمرد بجای یقین وصدق هیچ چیزرا پس اعراض کن ازانکسه اعراض کرد ازیاد اوردن ما
وَلَمْ يُرِدْ اِلَّا الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا ۝ ذٰلِكَ مَبْلَغُهُمْ مِّنَ الْعِلْمِ ۭ اِنَّ
ونخواست ملز بمبالغه زندگانی این جهانرا ان طلب دنیا نهایت رسیدنشان ازدانش بدرستی
رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيْلِهٖ ۚ وَهُوَ اَعْلَمُ بِمَنِ اهْتَدٰى ۝
له پروردگار تواوست داناتر بانکه گمراهست ازدین او واو داناترست بانکه راه یافت
وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۙ لِيَجْزِيَ الَّذِيْنَ
ومرخدایراست انچه در اسمانهاست وانچه در زمین است تا پاداش دهد انانرا
اَسَاۗءُوْا بِمَا عَمِلُوْا وَيَجْزِيَ الَّذِيْنَ اَحْسَنُوْا بِالْحُسْنٰى ۚ
له بدی کردند بانچه کرده باشند وپاداش دهد آنانرا له نیکوئی کردند بخصلت نیکتر
اَلَّذِيْنَ يَجْتَنِبُوْنَ كٰۗىِٕرَ الْاِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ اِلَّا
انانرا له دوری مینمایند ازکناهان بزرگ وکارهای شنیع بلز
اللَّمَمَ ۭ اِنَّ رَبَّكَ وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ ۭ هُوَ اَعْلَمُ بِكُمْ
ازکناهان خورد بدرستی له پروردگار بسیار آمرزش است او داناترست بحال شما
اِذْ اَنْشَاَكُمْ مِّنَ الْاَرْضِ وَاِذْ اَنْتُمْ اَجِنَّةٌ فِيْ بُطُوْنِ
چون نو پدید آورد شمارا اززمین وچون شما نهان بودید درشکمهای
اُمَّهٰتِكُمْ ۚ فَلَا تُزَكُّوْٓا اَنْفُسَكُمْ ۭ هُوَ اَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقٰى ۝
مادران شما پس نسبت مکنید بطهارة وصلاح تنهای شما اوداناترست بانکه پرهیزکارست
اَفَرَاَيْتَ الَّذِيْ تَوَلّٰى ۝ وَاَعْطٰى قَلِيْلًا وَّاَكْدٰى ۝ اَعِنْدَهٗ
ایا پس دیدی انانرا له اعراض کرد ازایمان وداد اندکی ازمال وباز ایستاد ازعطا پس ازان
عِلْمُ الْغَيْبِ فَهُوَ يَرٰى ۝ اَمْ لَمْ يُنَبَّاْ بِمَا فِيْ صُحُفِ مُوْسٰى
دانش نهانی پس او می بیند یانه له نیاکاهانیدند بانچه در نامهای موسی
وَاِبْرٰهِيْمَ الَّذِيْ وَفّٰٓى ۝ اَلَّا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِّزْرَ اُخْرٰى ۝
وابراهیم انکه بجای اورد له تمام ادا کردند واصل را له برندارد
وابراهیم است ان بجای له تمام کناه نفسی بردارنده کناه نفسی دیگر را

عن من مقطوع وقد ذکر فی النون

ع ۳

ع

کبیرش

ع ۳۰ امهاتکم د

ع ۲

حزب ع ۱

وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعٰى ۙ وَأَنَّ سَعْيَهُ سَوْفَ

يُرٰى ۝ ثُمَّ يُجْزٰىهُ الْجَزَآءَ الْأَوْفٰى ۝ وَأَنَّ إِلٰى رَبِّكَ

الْمُنْتَهٰى ۙ وَأَنَّهُ هُوَ أَضْحَكَ وَأَبْكٰى ۙ وَأَنَّهُ هُوَ أَمَاتَ

وَأَحْيٰى ۙ وَأَنَّهُ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنْثٰى ۙ

مِنْ نُّطْفَةٍ إِذَا تُمْنٰى ۙ وَأَنَّ عَلَيْهِ النَّشْأَةَ الْأُخْرٰى ۙ

وَأَنَّهُ هُوَ أَغْنٰى وَأَقْنٰى ۙ وَأَنَّهُ هُوَ رَبُّ الشِّعْرٰى ۙ

وَأَنَّهُ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولٰى ۙ وَثَمُودَ فَمَا أَبْقٰى ۙ وَقَوْمَ

نُوحٍ مِّنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا هُمْ أَظْلَمَ وَأَطْغٰى ۙ

وَالْمُؤْتَفِكَةَ أَهْوٰى ۙ فَغَشّٰىهَا مَا غَشّٰى ۙ فَبِأَيِّ آلَآءِ

رَبِّكَ تَتَمَارٰى ۝ هٰذَا نَذِيرٌ مِّنَ النُّذُرِ الْأُولٰى ۙ أَزِفَتِ

الْآزِفَةُ ۙ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللّٰهِ كَاشِفَةٌ ۙ أَفَمِنْ هٰذَا

الْحَدِيثِ تَعْجَبُونَ ۙ وَتَضْحَكُونَ وَلَا تَبْكُونَ ۙ

وَأَنْتُمْ سَامِدُونَ ۝ فَاسْجُدُوا لِلّٰهِ وَاعْبُدُوا

عادَ الْاُولٰى — عشر ۵

وفي الابتداء له ثلثة اوجه الْاُولٰى لُوَيٌّ الْاُولٰى عادَ الْاُولٰى ج بين بين وفي الابتداء عن ج الْاُولٰى لُوَيٌّ وفي المدة ثلثة اوجه على اصله وفي الابتداء عن ج ثلثة اوجه الْاُولٰى لُوَيٌّ الْاُولٰى بين بين بلامد عادَ الْاُولٰى بكسر التنوين ر ص عادَ الْاُولٰى يسكت على لام التعريف في الوصل ر ق خ ف وفي الوقف عن ف ثلثة اوجه مع الامالة الفتل والتسهيل والتحقيق عادَ الْاُولٰى بالامالة

عشر ۶

اِقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ ۝ وَإِنْ يَّرَوْا آيَةً

يُّعْرِضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ ۝ وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا

أَهْوَآءَهُمْ ۚ وَكُلُّ أَمْرٍ مُّسْتَقِرٌّ ۝ وَلَقَدْ جَآءَهُمْ

مِّنَ الْأَنْبَآءِ مَا فِيهِ مُزْدَجَرٌ ۙ حِكْمَةٌ بَالِغَةٌ ۖ فَمَا تُغْنِ

النُّذُرُ ۝ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ ۘ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ إِلٰى شَيْءٍ

نُّكُرٍ ۝ خُشَّعًا أَبْصَارُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ

كَأَنَّهُمْ جَرَادٌ مُّنْتَشِرٌ ۝ مُّهْطِعِينَ إِلَى الدَّاعِ ۘ

يَقُولُ الْكَافِرُونَ هٰذَا يَوْمٌ عَسِرٌ ۝ كَذَّبَتْ

قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا مَجْنُونٌ

وَازْدُجِرَ ۝ فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرْ

مُسْتَقِرٌّ

تقفني يقف الباء ب

يَدْعُ الدَّاعِ في الوصل ج وفي الحالين ۝

إِلَى الدَّاعِ في الوصل ج وفي الحالين د

عشر ۱۱

فَفَتَحْنَآ أَبْوَابَ السَّمَآءِ بِمَآءٍ مُّنْهَمِرٍ ۝ وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ
پس گشادیم درهای آسمان را بآبی ریزان ۝ وشکافتیم زمین را
عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَآءُ عَلَىٰٓ أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ ۝ وَحَمَلْنَاهُ
چشمها پس فراهم رسید ان دو آب بر حالتی مقدر ۝ وبرداشتیم اورا
عَلَىٰ ذَاتِ أَلْوَاحٍ وَدُسُرٍ ۝ تَجْرِي بِأَعْيُنِنَا جَزَآءً لِّمَن
بر کشتی تختها دار ۝ میرفت بچشمهای ما سزای
كَانَ كُفِرَ ۝ وَلَقَد تَّرَكْنَاهَآ ءَايَةً فَهَلْ مِن
آنکس که کافر شده بود ۝ وبتحقیق باقی گذاشتیم آن کشتی را محل اعتباری پس هیچ هست
مُّدَّكِرٍ ۝ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ ۝ وَلَقَد يَسَّرْنَا
پند گیرنده ۝ پس چگونه بود عذاب من وانذارات من ۝ بتحقیق آسان گردانیدیم
الْقُرْءَانَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِن مُّدَّكِرٍ ۝ كَذَّبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ
قرآن را برای پند گرفتن پس هیچ هست پند گیرنده ۝ تکذیب نمودند قبیلهٔ عاد پس چگونه بود
كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ ۝ إِنَّآ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا
عذاب من وانذارات من ۝ بدرستی که ما فرستادیم بریشان بادی سخت را
فِي يَوْمِ نَحْسٍ مُّسْتَمِرٍّ ۝ تَنزِعُ النَّاسَ كَأَنَّهُمْ
در روز بداختری دایم ۝ بر میکند ازجای مردم را گویی ایشان
أَعْجَازُ نَخْلٍ مُّنقَعِرٍ ۝ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ ۝
حنرما نیان بودند افتاده پرجلونه بود عذاب من وانذارات من ۝
وَلَقَد يَسَّرْنَا الْقُرْءَانَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِن مُّدَّكِرٍ
وبتحقیق آسان گردانیدیم قرآن را برای پند گرفتن پس هیچ هست پند گیرنده
كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِالنُّذُرِ ۝ فَقَالُوٓا أَبَشَرًا مِّنَّا
تکذیب نمودند قبیلهٔ ثمود بیم کنندگان را ۝ پس گفتند آیا مردی
وَاحِدًا نَّتَّبِعُهُۥٓ إِنَّآ إِذًا لَّفِي ضَلَٰلٍ وَسُعُرٍ ۝ ءَأُلْقِيَ
یگانه تابعت نمائیم او را بدرستی که ما آنگاه هر آینه در گمراهی باشیم ودر آتشها ۝ آیا فرو افکنده شد
الذِّكْرُ عَلَيْهِ مِن بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَّابٌ أَشِرٌ
وحی بر او از میان ما اشراف نه او دروغ گویی است متکبر

سَيَعْلَمُونَ غَدًا مَّنِ الْكَذَّابُ الْأَشِرُ ۝ إِنَّا
زود بود که بدانند فردا که کیست دروغ زن متکبر بدستی
مُرْسِلُوا النَّاقَةِ فِتْنَةً لَّهُمْ فَارْتَقِبْهُمْ وَاصْطَبِرْ
ما فرستنده ایم اشتر را برای آزمایش مر ایشانرا پس چشم دار اهلاک ایشانرا وصبر نمای
وَنَبِّئْهُمْ أَنَّ الْمَآءَ قِسْمَةٌۢ بَيْنَهُمْ كُلُّ شِرْبٍ مُّحْتَضَرٌ
وخبر کن ایشانرا که آب منقسم است میان ایشان هر نصیبی از آب حاضر آمده بود
فَنَادَوْا صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطَىٰ فَعَقَرَ ۝ فَكَيْفَ كَانَ
پس آواز دادند بر یار ایشان پس گرفت شمشیر را پس بکشت ناقه را پس چگونه بود
عَذَابِي وَنُذُرِ ۝ إِنَّآ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَاحِدَةً
عذاب من وانذارات من ۝ بدستی که ما فرستادیم بریشان آوازی یگانه
فَكَانُوا كَهَشِيمِ الْمُحْتَظِرِ ۝ وَلَقَد يَسَّرْنَا
پس شدند چون کاه ریزه خشک حظیره سازنده ۝ وبتحقیق آسان گردانیدیم
الْقُرْءَانَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِن مُّدَّكِرٍ ۝ كَذَّبَتْ
قرآن را برای پند گرفتن پس هیچ هست پند گیرنده ۝ تکذیب
قَوْمُ لُوطٍۭ بِالنُّذُرِ ۝ إِنَّآ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا إِلَّآ ءَالَ
گروه لوط بیم کنندگان را ۝ بدستی که ما فرستادیم بریشان بادی سنگ ریزه مگر اهل
لُوطٍ نَّجَّيْنَٰهُم بِسَحَرٍ ۝ نِّعْمَةً مِّنْ عِندِنَا كَذَٰلِكَ
لوط نجات دادیم ایشانرا بوقت سحر ۝ برای انعامی از نزد ما همچنان
نَجْزِي مَن شَكَرَ ۝ وَلَقَدْ أَنذَرَهُم بَطْشَتَنَا فَتَمَارَوْا
جزا دهیم آنرا که سپاس داری کرد بود ۝ وبتحقیق بیم نمود ایشانرا از عقاب ما پس شک آوردند
بِالنُّذُرِ ۝ وَلَقَدْ رَٰوَدُوهُ عَن ضَيْفِهِۦ فَطَمَسْنَآ
بسخن بیم نماینده کانرا ۝ بتحقیق مطالبت نمودند اورا از میهمانان او پس محو کردانیدیم
أَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذُرِ ۝ وَلَقَدْ صَبَّحَهُم
چشمهای ایشانرا پس بگفتیم بچشید عذاب مرا وعاقبت وعیدرا ۝ وبتحقیق نزول کرد بایشان
بُكْرَةً عَذَابٌ مُّسْتَقِرٌّ ۝ فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذُرِ ۝
در بامداد عذابی متصل بعذاب آخرت ۝ پس بگفتیم بچشید عذاب مرا وعاقبت وعیدرا

وندري في الوصل
في المواضع الستة
ونح احذرني

عشر ٢

ع ١٨

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْاٰنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّدَّكِرٍ
وبحقیقت اسان گردانیدیم قرانرا برای پند گرفتن پس هیچ هست پند گیرنده

وَلَقَدْ جَآءَ اٰلَ فِرْعَوْنَ النُّذُرُ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا كُلِّهَا
وبحقیقت امد بکسان فرعون بیم کنندگان موسی و هرون تکذیب نمودند معجزات ما را همه

فَاَخَذْنٰهُمْ اَخْذَ عَزِيْزٍ مُّقْتَدِرٍ اَكُفَّارُكُمْ خَيْرٌ
پس عقاب دادیم ایشانرا عقاب نمودن غالب توانا ایا کافران شما اعا اهل مکه بهتر

مِّنْ اُولٰٓئِكُمْ اَمْ لَكُمْ بَرَآءَةٌ فِي الزُّبُرِ اَمْ
از اینان یا نه بر شمردیم یا نه مر شماراست خطی بیزاری از عذاب اخرت در کتب متقدم یا نه

يَقُوْلُوْنَ نَحْنُ جَمِيْعٌ مُّنْتَصِرٌ سَيُهْزَمُ الْجَمْعُ وَ
له میگویند ما جمعیم منتقم از طعن بما زود بود که منهزم گردانند از جمع

يُوَلُّوْنَ الدُّبُرَ بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ
وروی گردانند از لشکر اسلام نه قیامت زمان وعده ایشانست و قیامت

اَدْهٰى وَاَمَرُّ اِنَّ الْمُجْرِمِيْنَ فِيْ ضَلٰلٍ وَّسُعُرٍ يَوْمَ
تلخ تر بدرستی که گناه کاران در گمراهی اند و اشتعال اخرت روزی

يُسْحَبُوْنَ فِي النَّارِ عَلٰى وُجُوْهِهِمْ ذُوْقُوْا مَسَّ سَقَرَ
کشیده شوند ایشانرا در اتش بر رویهای ایشان بچشید اتش دوزخ

اِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنٰهُ بِقَدَرٍ وَمَآ اَمْرُنَآ اِلَّا وَاحِدَةٌ
بدرستی که هر چیزی را افریدیم باندازه و مصلحت و نیست فرمان مگر یک کلمه که

كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ وَلَقَدْ اَهْلَكْنَآ اَشْيَاعَكُمْ فَهَلْ
چون زدن چشم بهم بحقیقت هلاک گردانیدیم امثال شما را در گذشته پس هیچ

مِنْ مُّدَّكِرٍ وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوْهُ فِي الزُّبُرِ وَكُلُّ
پند گیرنده و هر چیزی که کردند انرا در صحایف اعمال ایشان ثابت است و هر

صَغِيْرٍ وَّكَبِيْرٍ مُّسْتَطَرٌ اِنَّ الْمُتَّقِيْنَ فِيْ جَنّٰتٍ
کاری کوچک و بزرگ نبشته است بدرستی که پرهیزکاران در بهشتها اند

وَّنَهَرٍ فِيْ مَقْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِيْكٍ مُّقْتَدِرٍ
و جویها در مقامی پسندیده نزد حضرة پادشاهی توانا

سورة الرحمن عزوجل نزلت بمكة الا قوله ... نزلت بالمدينة ... انسان باتمامان ... مكي وفي ...

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

الرَّحْمٰنُ عَلَّمَ الْقُرْاٰنَ خَلَقَ الْاِنْسَانَ عَلَّمَهُ الْبَيَانَ
خدای بخشاینده اموزانید محمد را قران بواسطه جبرئیل افرید ادمی را اموزانید اورا نطق فصیح و هم

الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ وَّالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ
افتاب و ماه میروند بحسابی معلوم و نبات بی ساق و درخت فرمان بردارند اورا

وَالسَّمَآءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيْزَانَ اَلَّا تَطْغَوْا فِي
و اسمانرا برافراشت و بنهاد الت وزن را که از حد در مگذرید در

الْمِيْزَانِ وَاَقِيْمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا
سنگ زیادتی و محافظت نمایید سنجیدن را براستی و سبب زیان مسازید

الْمِيْزَانَ وَالْاَرْضَ وَضَعَهَا لِلْاَنَامِ فِيْهَا فَاكِهَةٌ
ترازو را و زمین قرار جای گردانید انرا برای افریدگان در زمینها جنس میوه

وَّالنَّخْلُ ذَاتُ الْاَكْمَامِ وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ
و درخت خرما غلاف شکوفه و دانه خداوند کاه

وَالرَّيْحَانُ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ خَلَقَ
و روزی ادمی پس بکدام نعمتهاء پروردگار شما تکذیب مینمایید ای ادمی و پری

الْاِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ وَخَلَقَ الْجَآنَّ مِنْ
ادمی را از گل خشک چون گل پخته و افرید پدر پری را از

مَّارِجٍ مِّنْ نَّارٍ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ
بی دود اتش پس بکدام نعمتهاء پروردگار شما تکذیب مینمایید ای ادمی و پری

رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ
پروردگار دو مشرق صیف و شتا و پروردگار دو مغرب پس بکدام نعمتهاء پروردگار شما تکذیب مینمایید ای ادمی و پری

مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ ۝ بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَّا يَبْغِيَانِ
دو دریا شود و شیرین دو دریا حال آنکه بهم پیوسته میان ایشان حد فاصل تجاوز نمیکنند

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ
پس بکدام نعمتهای پروردگار شما تکذیب میکنید ای آدمی و پری بیرون می آید از آن دو بحر مروارید

وَالْمَرْجَانُ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنْشَآتُ
و مروارید خورد پس بکدام نعمتهای پروردگار شما تکذیب میکنید ای آدمی و پری و مر او راست کشتیها بادبان

فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝
در دریا چون کوهها پس بکدام نعمتهای پروردگار شما تکذیب میکنید ای آدمی و پری

كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ ۝ وَيَبْقَىٰ وَجْهُ رَبِّكَ
هر آنکس که بر روی زمین است ناپاینده است و باقی میماند ذات خداوند تو پروردگار تو

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ يَسْأَلُهُ مَن فِي
پس بکدام نعمتهای پروردگار شما تکذیب میکنید بخواهد از او حوائج دینی و دنیوی هر آنکه در

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۝ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ ۝
آسمانها و زمین است هر روزی او در کاری دیگر است باعتبار ظهور حوادث در

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ سَنَفْرُغُ لَكُمْ
پس بکدام نعمتهای پروردگار شما تکذیب میکنید ای آدمی و پری زود بود که فارغ شویم از حساب شما

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝
ای آدمی و پری پس بکدام نعمتهای پروردگار شما تکذیب میکنید

يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنِ اسْتَطَعْتُمْ أَن تَنفُذُوا مِنْ
ای گروه پری و آدمی اگر توانید که بیرون شوید از

أَقْطَارِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ فَانفُذُوا ۚ لَا تَنفُذُونَ إِلَّا
کناره‌های آسمانها و زمین پس بیرون شوید بیرون نتوانید شد مگر

بِسُلْطَانٍ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ يُرْسَلُ
بقهر و غلبه و چون آن ملکی پس بکدام نعمتهای پروردگار شما تکذیب میکنید ای آدمی و پری فرستاده شود

عَلَيْكُمَا شُوَاظٌ مِّن نَّارٍ وَنُحَاسٌ فَلَا تَنتَصِرَانِ ۝
بر شما زبانه خالص از آتش و مس گداخته پس ممتنع نباشید از عذاب

وقفه علی آیة بالالف و ووقف الباقون بغیر الف

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ فَإِذَا انشَقَّتِ السَّمَاءُ
پس بکدام نعمتهای پروردگار شما تکذیب میکنید ای آدمی و پری چون شکافته شود آسمان

فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝
پس شود گل زرد چون روغن زیت پس بکدام نعمتهای پروردگار شما تکذیب میکنید

فَيَوْمَئِذٍ لَّا يُسْأَلُ عَن ذَنبِهِ إِنسٌ وَلَا جَانٌّ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ
پس در آن روز نپرسند برای استعلام از گناه خویش هیچ آدمی و پری پس بکدام نعمتهای

رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ يُعْرَفُ الْمُجْرِمُونَ بِسِيمَاهُمْ فَيُؤْخَذُ
پروردگار شما تکذیب میکنید ای آدمی و پری شناسند گناهکاران را از سیاهی چهره پس گرفته شود

بِالنَّوَاصِي وَالْأَقْدَامِ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝
بموهای پیشانی و قدمها پس بکدام نعمتهای پروردگار شما تکذیب میکنید ای آدمی و پری

هَٰذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَ ۝ يَطُوفُونَ
این آن دوزخ است که تکذیب مینمود بآن گناهکاران طواف کنند

بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ آنٍ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝
میان آن و میان آبی گرم بغایت گرمی پس بکدام نعمتهای پروردگار شما تکذیب میکنید ای آدمی و پری

وَلِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّتَانِ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا
و مر آنکس را که ترسد از ایستادن نزد پروردگار خود بهشت عدن و نعیم پس بکدام نعمتهای پروردگار شما

تُكَذِّبَانِ ۝ ذَوَاتَا أَفْنَانٍ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
تکذیب میکنید ای آدمی و پری دو بهشت دارای شاخهای درختان پس بکدام نعمتهای پروردگار شما تکذیب میکنید

فِيهِمَا عَيْنَانِ تَجْرِيَانِ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝
در آن دو بهشت دو چشمه که میروند پس بکدام نعمتهای پروردگار شما تکذیب میکنید

فِيهِمَا مِن كُلِّ فَاكِهَةٍ زَوْجَانِ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا
در آن دو بهشت از هر میوه دو صنف یکی معهود و دیگر غریب پس بکدام نعمتهای پروردگار شما

تُكَذِّبَانِ ۝ مُتَّكِئِينَ عَلَىٰ فُرُشٍ بَطَائِنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ
تکذیب میکنید ای آدمی و پری حال آنکه تکیه زنندگانند بر گسترده‌ها که استرهای آن دیبای ستبرست

وَجَنَا الْجَنَّتَيْنِ دَانٍ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝
و میوه مر دو جنت نزدیک فرو افتاده تناول آن پس بکدام نعمتهای پروردگار شما تکذیب میکنید

فِيهِنَّ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ لَمْ يَطْمِثْهُنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ
وَلَا جَانٌّ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ كَأَنَّهُنَّ
الْيَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَانِ إِلَّا الْإِحْسَانُ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا
تُكَذِّبَانِ وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّتَانِ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا
تُكَذِّبَانِ مُدْهَامَّتَانِ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
فِيهِمَا عَيْنَانِ نَضَّاخَتَانِ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
فِيهِمَا فَاكِهَةٌ وَنَخْلٌ وَرُمَّانٌ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ حِسَانٌ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
حُورٌ مَقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
لَمْ يَطْمِثْهُنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا
تُكَذِّبَانِ مُتَّكِئِينَ عَلَى رَفْرَفٍ خُضْرٍ وَ
عَبْقَرِيٍّ حِسَانٍ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

عشر ٧

تَبَارَكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

سُورَةُ الشُّعَرَاءِ مَكِّيَّةٌ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ۝ لَيْسَ لِوَقْعَتِهَا كَاذِبَةٌ ۝ خَافِضَةٌ
رَافِعَةٌ ۝ إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًّا ۝ وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًّا ۝ فَكَانَتْ
هَبَاءً مُنْبَثًّا ۝ وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً ۝ فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ
مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ۝ وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ مَا أَصْحَابُ
الْمَشْأَمَةِ ۝ وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ ۝ أُولَٰئِكَ الْمُقَرَّبُونَ
فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ۝ ثُلَّةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ ۝ وَقَلِيلٌ مِنَ الْآخِرِينَ
عَلَىٰ سُرُرٍ مَوْضُونَةٍ ۝ مُتَّكِئِينَ عَلَيْهَا مُتَقَابِلِينَ
يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُخَلَّدُونَ ۝ بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقَ
وَكَأْسٍ مِنْ مَعِينٍ ۝ لَا يُصَدَّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُنْزِفُونَ

عشر ١

وَفَاكِهَةٍ مِّمَّا يَتَخَيَّرُونَ ۝ وَلَحْمِ طَيْرٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ۝
وبانواع میوه ازانچه اختیار کنند ولوشت مرغان ازهرجنس که بخواهند
وَحُورٌ عِينٌ ۝ كَأَمْثَالِ اللُّؤْلُؤِ الْمَكْنُونِ ۝ جَزَآءً
وزنان نیکو چشم فراخ چون مانندهای مرواریدِ ستوران غبار برای پاداش
بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا
انچه بودند میکردند نشنوند دران جنات سخن بی فایده
وَلَا تَأْثِيمًا ۝ إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا ۝ وَأَصْحَابُ
وبه بزه منسوب کردن سلامی پیاپی سلامی واهل دست
الْيَمِينِ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ ۝ فِي سِدْرٍ مَّخْضُودٍ ۝ وَطَلْحٍ
راست چه چیزند اهل دست راست درتنگهای درخت سدر بی خار ودرخت موز بی خار
مَّنضُودٍ ۝ وَظِلٍّ مَّمْدُودٍ ۝ وَمَاءٍ مَّسْكُوبٍ ۝ وَفَاكِهَةٍ
بسیار میوه بسیط دایم واب جاری غیر منقطع ومیوه
كَثِيرَةٍ ۝ لَّا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ ۝ وَفُرُشٍ
بسیار نه منقطع دربعضی اززمان نه باز داشته شده ازتناول ازان وفرشهای
مَّرْفُوعَةٍ ۝ إِنَّا أَنشَأْنَاهُنَّ إِنشَاءً ۝ فَجَعَلْنَاهُنَّ
بلند کرده شده بدرستی ما پدید آوردیم ایشانرا پدید آوردنی پس گردانیدیم ایشانرا
أَبْكَارًا ۝ عُرُبًا أَتْرَابًا ۝ لِّأَصْحَابِ الْيَمِينِ ۝
دوشیزه کان شوی دوست همزادان یکدیگر برای اهل یمین دست راست
ثُلَّةٌ مِّنَ الْأَوَّلِينَ ۝ وَثُلَّةٌ مِّنَ الْآخِرِينَ ۝ وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ
گروهی ازامم گذشتن وگروهی ازامت بازپسین واصحاب دست چپ
مَا أَصْحَابُ الشِّمَالِ ۝ فِي سَمُومٍ وَحَمِيمٍ ۝ وَظِلٍّ مِّن
ای عجبا چه اند اهل دست چپ درآتشی روزنده درسام وآب گرم ودرسایه از
يَحْمُومٍ ۝ لَّا بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ ۝ إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَٰلِكَ
دود سیاه نه بارد بودرت ونه بارحت بدرستی ایشان بودند پیش ازین
مُتْرَفِينَ ۝ وَكَانُوا يُصِرُّونَ عَلَى الْحِنثِ الْعَظِيمِ ۝
منعمان بطریق تکبر وبودند مداومت مینمودند برین غایت بزرگ گویند مراد شرک

وَكَانُوا يَقُولُونَ ۝ أَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا
وبودند میگفتند ایا چون میریم وباشیم خاک واستخوانها
أَإِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ۝ أَوَآبَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ ۝ قُلْ إِنَّ الْأَوَّلِينَ
ایا ما هرآینه المختهایم باپدران نخستین ما بلکه بدرستی پیشینیان
وَالْآخِرِينَ ۝ لَمَجْمُوعُونَ إِلَىٰ مِيقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ۝
وبازپسینیان هرآینه گردآورده خواهندشد بوقت روزگ دانسته
ثُمَّ إِنَّكُمْ أَيُّهَا الضَّالُّونَ الْمُكَذِّبُونَ ۝ لَآكِلُونَ
پس بدرستی شما ای گمراهان ملّه دروغ دارندگان حشر هرآینه خوردنیانید
مِن شَجَرٍ مِّن زَقُّومٍ ۝ فَمَالِئُونَ مِنْهَا الْبُطُونَ ۝
از درختی که ان زقوم است پس پرکننده اید ازان شکمها
فَشَارِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيمِ ۝ فَشَارِبُونَ شُرْبَ الْهِيمِ ۝
پس اشامیدنی اند بران میوه ازاب بغایت گرم پس اشامنده اند اشامیدنی
هَٰذَا نُزُلُهُمْ يَوْمَ الدِّينِ ۝ نَحْنُ خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُونَ ۝
این روزی معدّ ایشانست درروز قیامت ما آفریدیم شمارا پرچرا تصدیق نمیکنید
أَفَرَأَيْتُم مَّا تُمْنُونَ ۝ أَأَنتُمْ تَخْلُقُونَهُۥٓ أَمْ نَحْنُ
ایا دانستید که میریزند انرا درارحام ایاشما بیافریدید انرا یانه که ما ایم
الْخَالِقُونَ ۝ نَحْنُ قَدَّرْنَا بَيْنَكُمُ الْمَوْتَ وَمَا
افریننده کان ما تقدیر فرمودیم درمیان شما مردن را وبه
نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ۝ عَلَىٰٓ أَن نُّبَدِّلَ أَمْثَالَكُمْ وَ
ما بی قدره بازآنکه بدل ایشان کنیم مانندهای شمارا و
نُنشِئَكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ ۝ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ
وافریدیم شمارا درمیان انکه نمیدانید وبحقیقت دانستید افریدن
النَّشْأَةَ الْأُولَىٰ فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ ۝ أَفَرَأَيْتُم
نخست را پرچرا یاد نمی آرید ایا دانستید
مَّا تَحْرُثُونَ ۝ ءَأَنتُمْ تَزْرَعُونَهُۥٓ أَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ ۝
انرا که لشت میکنید ایشما میرویانید انرا یانه که ما ایم زراعت

لَوْ نَشَآءُ لَجَعَلْنَاهُ حُطَامًا فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُونَ
اگر خواستیمی مرایشه گردانیدیمی ریزه خشك پس دوزی لاشیه عجب میشدید دیدانرا
إِنَّا لَمُغْرَمُونَ بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ أَفَرَأَيْتُمُ الْمَآءَ
میگفتید بدستی که ما مرایشه غرامت زدهایم نه که ما بی دولتیم آیا دیدید آب را
الَّذِي تَشْرَبُونَ ءَأَنتُمْ أَنزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ أَمْ نَحْنُ
له میاشامیدید ایاشما فرستادید ایرانرا از ابر یا نه که ما
الْمُنزِلُونَ لَوْ نَشَآءُ جَعَلْنَاهُ أُجَاجًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ
فرستادهایم اگر خواهیم گردانیم ایرانرا بغایت شور پس چرا شکر نمیکنید
أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ ءَأَنتُمْ أَنشَأْتُمْ شَجَرَتَهَآ
ایا دیدید آتش را که بیرون آرید ازچوب ایا شما نو افریدید درخت ایرا
أَمْ نَحْنُ الْمُنشِئُونَ نَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذْكِرَةً وَ
یا نه که ما پدید آرندهایم ما گردانیدیم ایرا موعظتی که ازان استدلال کنند بر قدرت
مَتَاعًا لِّلْمُقْوِينَ فَسَبِّحْ بِاسْمِ
وسبب انتفاعی برای آنکه درشتان منقطع شدند پس پاکی یادکن حال آنکه با نام پروردگار تو
فَلَآ أُقْسِمُ بِمَوَاقِعِ النُّجُومِ وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لَّوْ تَعْلَمُونَ
پس سوگند یاد میکنم بمغارب ستارگان یا باوقات نزول قرآن بدرستی ان هرآینه سوگندی است اگر دانید
عَظِيمٌ إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ
بزرگ بدرستی که ان قرانی بالاست است در نبشته محجوب مستور له لوح محفوظ است
لَّا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ تَنزِيلٌ مِّن رَّبِّ
مطلع نشوند بران الا پاکیزگان ملایکه فرو فرستادنی است از پروردگار
الْعَالَمِينَ أَفَبِهَذَا الْحَدِيثِ أَنتُم مُّدْهِنُونَ
جهانیان ایا باین سخن یعنی قران شما نهاوندهاید یعنی تکذیب میکنید اعتماد قول عابی غیر ایشان
وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنَّكُمْ تُكَذِّبُونَ
ومیگردانید شکر روزی شما مطلقا که شما تکذیب مینمایید مانعت قران
فَلَوْلَآ إِذَا بَلَغَتِ الْحُلْقُومَ وَأَنتُمْ حِينَئِذٍ تَنظُرُونَ
پس چرا نه چون برسد روح بحلق وشما له حاضر میت الگد انگاه نگاه میکنید

وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنكُمْ وَلَكِن لَّا تُبْصِرُونَ فَلَوْلَآ إِن
وما بدانش نزدیك تیم باو ازشما ولیکن نمی بینید پس چرا نه اگر
كُنتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ تَرْجِعُونَهَآ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ
هستید شما نه جزادادهگان یا نه بندگان محکوم باز گردانید کن روح را اگر هستید راست گویان
فَأَمَّآ إِن كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ
پس اما اگر باشد ان میت از سابقان ملت پس او را است راحتی ورزقی
وَجَنَّتُ نَعِيمٍ وَأَمَّآ إِن كَانَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ
وبوستان نازونعمت واما اگر باشد از اهل دست راست
فَسَلَامٌ لَّكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ وَأَمَّآ إِن كَانَ مِنَ
پس سلام مر تراست ای صاحب یمین از اخوان تو که اهل یمین اند واما اگر باشد از
الْمُكَذِّبِينَ الضَّآلِّينَ فَنُزُلٌ مِّنْ حَمِيمٍ وَتَصْلِيَةُ جَحِيمٍ
دروغ دارندگان گمراهان پس او راست رزقی از آب گرم ودر آوردن دوزخ
إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ فَسَبِّحْ بِاسْمِ
ان مذکور هرآینه درست است حق یقین پس پاکی یاد کن بنام پروردگار تو بزرگ

سورة الحديد مدنية [illegible]

آياتها [illegible]

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ
پاکی یاد کرد خدایرا هرانچه درآسمانها وزمین است واو غالب وبی همتاست درست کار
لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي
مراوراست پادشاهی آسمانها وزمین زنده میکند
وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَىٰ
ومیمیراند واو بر همه چیزی تواناست

هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ ۚ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

او نخستین همه چیزهاست وباقی بعد ازهمه وظاهر بدلیل وپنهان از حواس او وبهمه چیز داناست

هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ

او آن خدائست که آفرید آسمانها را وزمین را درمقدار شش روز

ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ ۖ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ

پس راست شد برعرش بتقدیر احکام میداند آنرا که درمی آید درزمین

وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَآءِ وَمَا يَعْرُجُ

وآنچه بیرون می آید از آن وآنچه فرو می آید باز آسمان وآنچه بر می آید

فِيهَا ۚ وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ ۚ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ

دران او باشماست بهر جائیست که شما هستید وخدای بدانچه میکنید

بَصِيرٌ ۝ لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَإِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ

بینا ست مر او راست پادشاهی آسمانها وزمین وباو حکم خدای باز گردانند کارها را

يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ

درمی آرد شب را درروز ودرمی آرد روز را

فِي اللَّيْلِ ۚ وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

در شب واو داناست بدانچ درضمایرست

آمِنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ وَأَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُسْتَخْلَفِينَ

ایمان آرید بخدای وپیغمبر فرستاده او ونفقه کنید ازان مال که گردانید شما را خدای مقرران

فِيهِ ۚ فَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَأَنْفَقُوا لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ

دران پس آنانکه ایمان آوردند از شما ونفقه کردند مر ایشانرا است مزدی بزرگ

وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ ۙ وَالرَّسُولُ

وچیست مر شما که ایمان نمی آرید بخدای وپیغمبر

يَدْعُوكُمْ لِتُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ وَقَدْ أَخَذَ

میخواند شما را تا ایمان آرید بپروردگار شما وبحقیقت گرفت

مِيثَاقَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

عهد شما را اگر باشید گرویدگان

با یاء اعطاء عقل ونصب دلایل الی مستحقیه شما

با وردارند سلمان

هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلَى عَبْدِهِ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ

او آن خدائست که میفرستد بر بنده خود محمد آیتهای روشن در اعجاز

لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ ۚ

تا بیرون آرد شما را از تاریکیها سوی روشنائی

وَإِنَّ اللّٰهَ بِكُمْ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ

وبدرستی که خدای بشما مهربانست بخشایش کر

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَلِلّٰهِ مِيرَاثُ

وچیست مر شما را که نفقه نمیکنید درراه خدای ومر خداوندراست میراث

السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ ۚ لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ

اهل آسمانها وزمین یکسان نبود از شما آنکس که نفقه کرد

مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَاتَلَ ۚ أُولٰئِكَ أَعْظَمُ دَرَجَةً

پیش از فتح مکه وقتال کرد آنکس که نفقه کرد پس ازان وقتال کرد ایشان بزرگترند بمرتبه

مِنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدُ وَقَاتَلُوا ۚ وَكُلًّا

از آنانکه نفقه کردند پس ازان وقتال کردند وهریک ازدو گروه

وَعَدَ اللّٰهُ الْحُسْنٰى ۚ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

وعده داد خدای ثواب نیکوتر وخدای بدانچه کار میکنید آگاهست

مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضٰعِفَهُ

کیست آنکه وام دهد خدایرا وام دادنی نیکو پس دوبار گرداند

لَهُ وَلَهُ أَجْرٌ كَرِيمٌ ۝ يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ

مر او راست مزدی نیکو روز که بینی تو مردان باایمان

وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعٰى نُورُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ

وزنان باایمانرا میشتابد روشنایی اعمال ایشان در پیش

وَبِأَيْمَانِهِمْ بُشْرٰيكُمُ الْيَوْمَ جَنّٰاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا

وبجهت دست راست ایشان مژدها شما امروز بوستانهائی که میرود از زیر

الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ ذٰلِكَ هُوَ

رودها جاودان باشید دران آن جزای

وَكُلٌّ

وَكُلٌّ فی مصحف الشام

ع ۹ عشرا

فَيُضٰعِفَهُ د فَيُضَعِّفَهُ ك

يَوْمَ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ لِلَّذِينَ اٰمَنُوا
روز روز گوید منافقان مردان با نفاق و زنان با نفاق مر آنانرا که بگروید ند
انْظُرُونَا نَقْتَبِسْ مِنْ نُورِكُمْ قِيلَ ارْجِعُوا وَرَآءَكُمْ
نگریدبما تا استفادت نمائیم از روشنی شما گویند بازگردید بازجای خود نا موقف
فَالْتَمِسُوا نُورًا ط فَضُرِبَ بَيْنَهُمْ بِسُورٍ لَهُ بَابٌ ط
پس طلب کنید روشنی را پس بزده شود میان مومنان و منافقان حائطی مرتفع مر آنرا
بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ ط
درون آن باب دران بود بخشایش مومنانرا و خارج باب ازان جهه بود عذاب منافقانرا
يُنَادُونَهُمْ اَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ ط قَالُوا بَلٰى وَلٰكِنَّكُمْ
ندا کنند مومنانرا منافقان آیا نبودیم باشما متفق بر اسلام گویند آری ولیکن شما
فَتَنْتُمْ اَنْفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ وَارْتَبْتُمْ وَغَرَّتْكُمُ الْاَمَانِيُّ
در فتنه فکندید تنهای خود را و چشم میداشتید انقلاب دولت اسلام را و شک می بودید و فریفت شمارا ارزوهای باطل
حَتّٰى جَآءَ اَمْرُ اللّٰهِ وَغَرَّكُمْ بِاللّٰهِ الْغَرُورُ فَالْيَوْمَ
تا که امد فرمان خدای بموت بر نفاق و فریفت شمارا بخدای دیو فریبنده پس امروز
لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَّلَا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا ط
نگیرند از شما هیچ بدلی و نه از انانکه کافر بدند
مَاْوٰىكُمُ النَّارُ ط هِيَ مَوْلٰىكُمْ ط وَبِئْسَ الْمَصِيرُ
جای شما اتش است او اولیاست شما و بد جای بازگشتن اتش
اَلَمْ يَاْنِ لِلَّذِينَ اٰمَنُوٓا اَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ
ایا هنگام نیامد مر آنانرا که بگرویدند که نرم شود دلهای ایشان برای یاد اوردن
اللّٰهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ ۙ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ
خدای و انچه فرود امد از قرآن و نباشند چون انانکه
اُوتُوا الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْاَمَدُ
داده اند ایشانرا نامه اسمانی ازین پیش پس دراز شد بر ایشان روزگار
فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ ط وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فٰسِقُونَ
پس سخت شد دلهای ایشان و بسیاری از ایشان خارج اند از طاعت خدای

اِعْلَمُوٓا اَنَّ اللّٰهَ يُحْيِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ط قَدْ بَيَّنَّا
بدانید که بدرستی خدای زنده میکند زمین را پس از مردن ان بحقیقت بیان کردیم
لَكُمُ الْاٰيٰتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ۝ اِنَّ
برای شما دلایلرا تا مگر شما دریابید بدرستی
الْمُصَّدِّقِينَ وَالْمُصَّدِّقٰتِ وَاَقْرَضُوا اللّٰهَ قَرْضًا
که مردان صدقه دهنده و زنان صدقه دهنده و انانکه قرض دهند خدایرا قرض ادنی نیکو
حَسَنًا يُّضٰعَفُ لَهُمْ وَلَهُمْ اَجْرٌ كَرِيمٌ ۝ وَالَّذِينَ
دوباره کرده اند برای ایشان و مرایشانراست مزدی تمام و انانکه
اٰمَنُوا بِاللّٰهِ وَرُسُلِهٖٓ اُولٰٓئِكَ هُمُ الصِّدِّيقُونَ ۝
ایمان اوردند بخدای و پیغمبران او ایشانند بغایت راست گویان
وَالشُّهَدَآءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ ط لَهُمْ اَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ ط وَ
و بامنزلت شهیدان نزد پروردگار ایشانراست مزد ایشان و روشنی طاعت ایشان
الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِاٰيٰتِنَآ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ
و انانکه کافر شدند و تکذیب نمودند ایتهای ما را ایشانند ملازمان
الْجَحِيمِ ۝ اِعْلَمُوٓا اَنَّمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَّلَهْوٌ وَّزِينَةٌ
دوزخ بدانید که زندگانی این جهان بازی است و مشغولی و اراییش
وَّتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْاَمْوَالِ وَالْاَوْلَادِ ط
و سبب فخر کردن درمیان شما و سبب غلبه جستن بکثرت درمالها و فرزندان
كَمَثَلِ غَيْثٍ اَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهٗ ثُمَّ يَهِيجُ
چون مانند باران سخت است که بشگفت اورد سبزه ان پس خوش ایستاده
فَتَرٰىهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُونُ حُطَامًا ط وَفِي
پس بینی انرا زرد پس شود کیاه خشک و در
الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ ۙ وَّمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللّٰهِ
جهان عذابی سخت است و امرزشی از خدای
وَرِضْوَانٌ ط وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَآ اِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ
و خشنودی و نیست زندگانی این جهان مگر برخورداری فریب

سَابِقُوٓا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا

بشتابید سوی امرزشی از پروردگار شما وبهشتی که پهنای ان

كَعَرْضِ السَّمَآءِ وَالْأَرْضِ أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِۦ

چون پهناء اسمان وزمین است ساخته اند برای انانکه گرویدند بخدای وپیغمبران او

ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَآءُ ۚ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

این ثواب بخشش خدایت بهرکرا انله خواهد وخدای خداوند بخشایش بزرگست

مَآ أَصَابَ مِن مُّصِيبَةٍ فِى الْأَرْضِ وَلَا فِىٓ أَنفُسِكُمْ

نرسد هیچ رسنده درزمین ونه در تنهای شما

إِلَّا فِى كِتَٰبٍ مِّن قَبْلِ أَن نَّبْرَأَهَآ ۚ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ

مگر در لوح محفوظ ملتوب ازان پیش که افریدیم ان نفوس را بدرستی که ان اثبات بر خدای

يَسِيرٌ لِّكَيْلَا تَأْسَوْا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَآ ءَاتَىٰكُمْ ۗ

اسانست تا اندوهگن نشوید براچه فوت شود شما ونشوید فرحناک ازعطا بانچه داد شمارا

وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ٱلَّذِينَ يَبْخَلُونَ وَيَأْمُرُونَ

وخدای دوست ندارد مرخراسنده فخرنماینده را انانکه بخل نمایند وفرمایند مردم

ٱلنَّاسَ بِٱلْبُخْلِ ۗ وَمَن يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِىُّ الْحَمِيدُ

بامساک وهرکه اعراض کند ازاوامر خدای بدرستی که خدای اوست بی نیاز ستوده

لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَٰتِ وَأَنزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَٰبَ وَ

بحقیقت فرستادیم پیغمبران مارا بامعجزات روشن وفرو فرستادیم با ایشان کتاب اسمانی را

الْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ ۖ وَأَنزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ

وترازو را تا قیام نمایند مردمان بعدالت وفرو فرستادیم اهن را درانت حرب سخت

وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَن يَنصُرُهُۥ وَرُسُلَهُۥ بِالْغَيْبِ ۚ إِنَّ اللَّهَ قَوِىٌّ

ومنفعتها برای مردمان وتا ظاهر گرداند خدای انرا که یاری دهد دین او را ویغمبران او را حال انانکه غایبانند از نظر ایشان بدرستی که خدای

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَٰهِيمَ وَجَعَلْنَا فِى ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَ

وبحقیقت فرستادیم نوح را وابراهیم را وبدید اردیم در فرزندان ایشان پیغمبری

الْكِتَٰبَ فَمِنْهُم مُّهْتَدٍ ۖ وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ

وکتاب پس از ایشان بعضی راه یافته وبسیاری ازیشان خارج اند از طاعت خدای

لکلا موصولة بلا خلاف

فان الله الغنی بغیر هو ک

فان الله الغنی بغیر هو فی مصحف المدینة والشام

ع ۴

ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰٓ ءَاثَٰرِهِم بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ٱبْنِ مَرْيَمَ

پس ازپی درادردیم برعقب ایشان پیغمبران ما وازپی درادردیم عیسی پسر مریم را

وَءَاتَيْنَٰهُ الْإِنجِيلَ وَجَعَلْنَا فِى قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً

ودادیم اورا کتاب او وبدردیم دردلهای انانکه متابعت نمودند اورا مهربانی

وَرَحْمَةً ۚ وَرَهْبَانِيَّةً ٱبْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَٰهَا عَلَيْهِمْ إِلَّا

وبخشودن بریشان ترسیدنی را که نوشتیم اوردیدانرا فرض نکردیم انرا بریشان مگر

ٱبْتِغَآءَ رِضْوَٰنِ اللَّهِ فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا ۖ فَـَٔاتَيْنَا

برای جستن رضای خدای پس نگاه نداشتند ان سیرت را چنانچه بایدداشت پس دادیم انانرا

الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ ۖ وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ

که گرویدند ازیشان مزد ایشان وبسیاری ازیشان خارج اند از طاعت خدای

يَٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَءَامِنُوا بِرَسُولِهِۦ

ای انانکه ایمان اوردید بترسید از خدای وایمان اردید بپیغمبر او محمد

يُؤْتِكُمْ كِفْلَيْنِ مِن رَّحْمَتِهِۦ وَيَجْعَل لَّكُمْ نُورًا

تا دهد شمارا خدای دو نصیب ازبخشایش خود وپدید کند برای شما روشنی

تَمْشُونَ بِهِۦ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ۚ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

که اندرپی بان بروانید وامرزش شمارا وخدای امرزگارست مهربان

لِّئَلَّا يَعْلَمَ أَهْلُ الْكِتَٰبِ أَلَّا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ شَىْءٍ مِّن فَضْلِ

تا ندانند اهل کتاب که ایمان نیاوردند که کار انله بردست چیزی از عطای خدای

اللَّهِ وَأَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَآءُ ۚ وَاللَّهُ

وانکه مطلق فیض بتصرف عنایت دهدانرا بانله خواهد وخدای خداوند عطاء بزرگست

سورة المجادلة نزلت بالمدينة من المرات سورة الحجرات اياتها

اثنتان وعشرون بلا خلاف بينهما وكلامها ۳۷۲ وحروفها

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

يظهرون

اللائي بالهمزة في الحالين مع اللائي كالتي. المكسورة في الوصل ج ٥ ح خ او ف. الحالين وجهان المدّ والقصر عن ج ٥ ح اللائي بياء ساكنة ايضا في الحالين ٥ ح

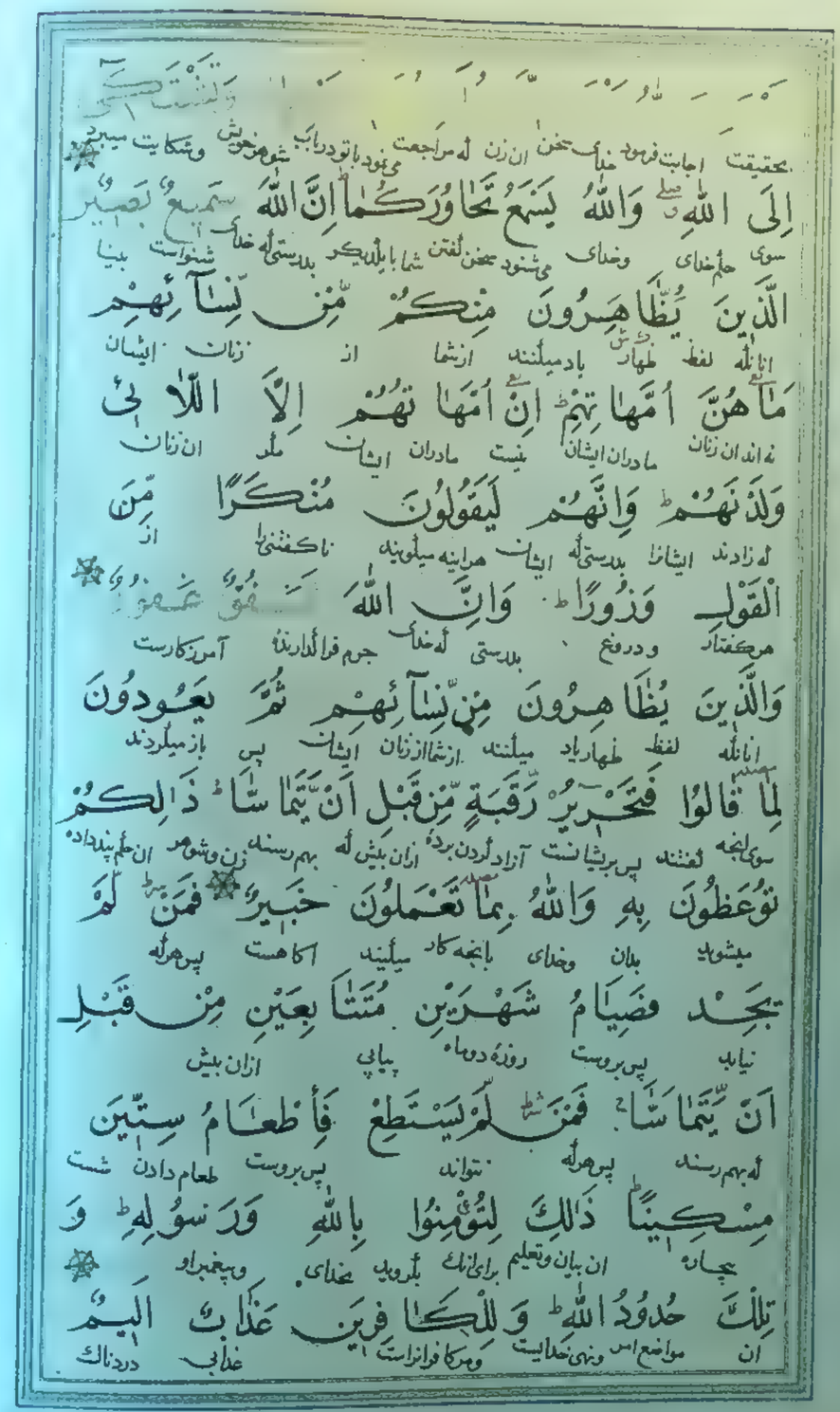

وَلَنِعْمَ
بتحقيق اجابت فرمود خداى سخن ان زن كه مراجعت
إِلَى اللهِ ط وَاللهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا ط إِنَّ اللهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ
سوى حق خداى وخداى ميشنود سخن گفتن شما با يكديگر بدرستى كه خداى شنوا بينا
الَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْكُمْ مِنْ نِسَائِهِمْ
انانكه ميگويند لفظ ظهار پشت ميكنند از شما از زنان ايشان
مَا هُنَّ أُمَّهَاتِهِمْ ط إِنْ أُمَّهَاتُهُمْ إِلَّا اللَّائِي
نه اند ان زنان مادران ايشان نيست مادران ايشان مگر ان زنان
وَلَدْنَهُمْ ط وَإِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنْكَرًا مِنَ
زادند ايشان را بدرستى كه ايشان هر آينه ميگويند ناپسنديده از
الْقَوْلِ وَزُورًا ط وَإِنَّ اللهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ
سخن دروغ بدرستى كه خداى جرم فرگذارنده آمرزگار است
وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ
وانانكه لفظ ظهار ياد ميكنند از زنان ايشان پس باز ميگردند
لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَّا ط ذَلِكُمْ
سوى انچه گفتند پس برايشانست آزاد كردن بردهٔ از پيش كه بهم رسند زن وشوهر ان حكم پنداده
تُوعَظُونَ بِهِ ط وَاللهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۝ فَمَنْ لَمْ
ميشويد بدان وخداى بانچه كار ميكنيد آگاهست پس هر كه
يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ قَبْلِ
نيابد پس بروست روزهٔ دو ماه پياپى از پيش
أَنْ يَتَمَاسَّا ج فَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَإِطْعَامُ سِتِّينَ
كه بهم رسند پس هر كه نتواند پس بروست طعام دادن شصت
مِسْكِينًا ط ذَلِكَ لِتُؤْمِنُوا بِاللهِ وَرَسُولِهِ ط وَ
بيچاره ان بيان وتعليم براى انك بگرويد بخداى وپيغمبر او
تِلْكَ حُدُودُ اللهِ ط وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ
ان مواضع امر ونهى خداست ومر كافرانراست عذابى دردناك

ما تكون

اكثر ٠ب

وَيَتَنَاجَوْنَ ف
وافقه ب
معصيت بالتاء هنا
والتى بعد ما وفى
السورة

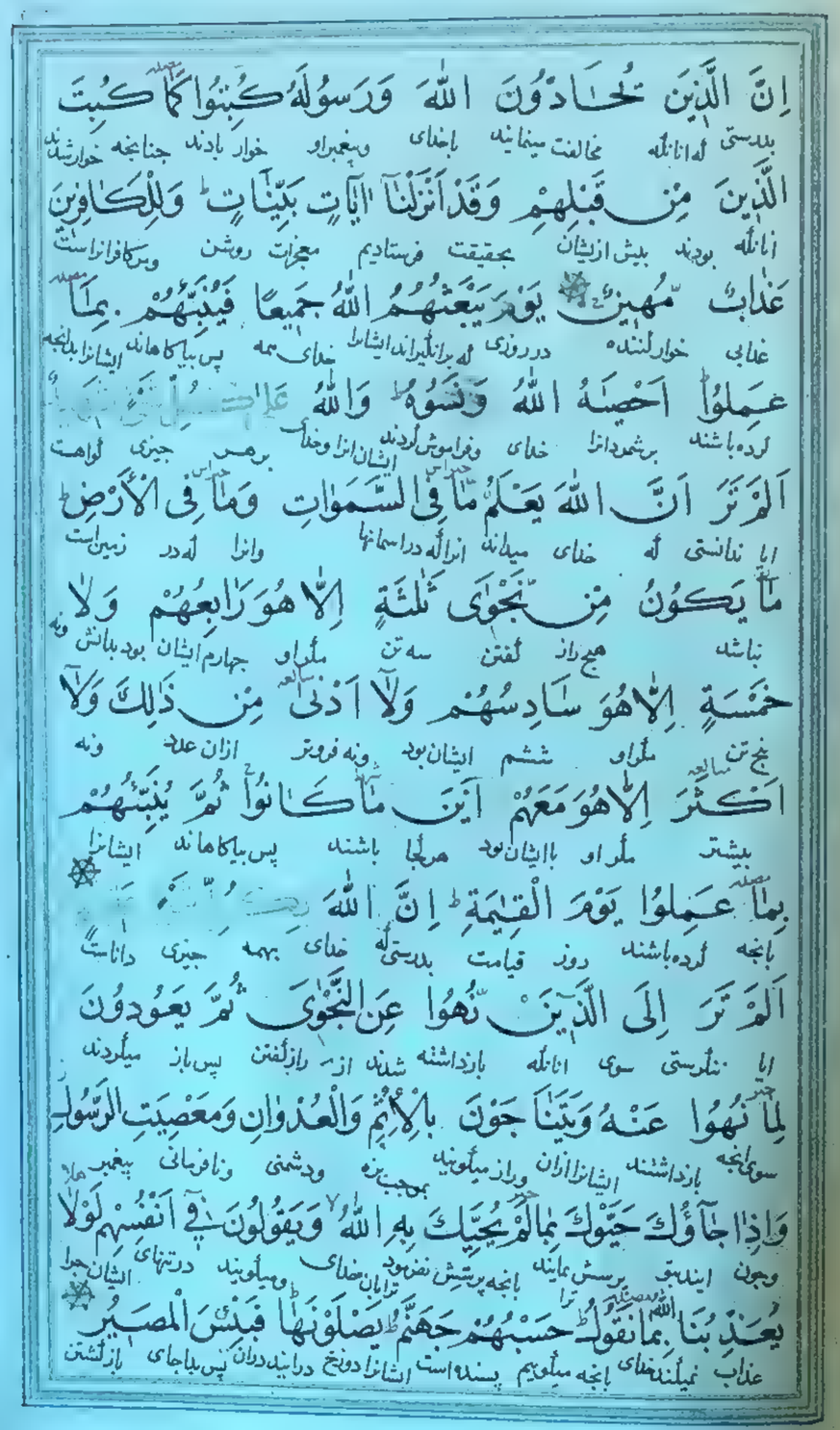

إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللهَ وَرَسُولَهُ كُبِتُوا كَمَا كُبِتَ
بدستى كه انانكه مخالفت ميكنند باخداى وپيغمبر او خوار باد ند جنانچه خوار شدند
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ ط وَلِلْكَافِرِينَ
انانكه بودند پيش ازايشان بحقيقت فرستاديم معجزات روشن وبر كافرانراست
عَذَابٌ مُهِينٌ ۝ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللهُ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا
عذابى خوار كننده در روزى كه برانگيزاند ايشانرا خداى همه پس بيا كاهاند ايشانرا بانچه
عَمِلُوا أَحْصَاهُ اللهُ وَنَسُوهُ ط وَاللهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
كرده باشند برشمرده انرا خداى وفراموش كردند ايشان انرا وخداى بر همه چيزى گواهست
أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ط
ايا ندانستى كه خداى ميداند انرا كه در اسمانهاست وانرا كه در زمين است
مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا
نباشد هيچ راز گفتن سه تن مگر او چهارم ايشان بود بدانش وبه
خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا أَدْنَى مِنْ ذَلِكَ وَلَا
پنج تن مگر او ششم ايشان بود وبه فروتر ازان علد وبه
أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَ مَا كَانُوا ج ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ
بيشتر مگر او با ايشان بود هر جا باشند پس بيا كاهاند ايشانرا
بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ ط إِنَّ اللهَ
بانچه كرده باشند روز قيامت بدستى كه خداى بهمه چيزى داناست
أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نُهُوا عَنِ النَّجْوَى ثُمَّ يَعُودُونَ
ايا نديدى سوى انانكه بازداشته شدند از راز گفتن پس باز ميگردند
لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَيَتَنَاجَوْنَ بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ
سوى انچه بازداشته شدند ايشانرا ازان وراز ميگويند بگناه وبدشمنى ونافرمانى پيغمبر
وَإِذَا جَاءُوكَ حَيَّوْكَ بِمَا لَمْ يُحَيِّكَ بِهِ اللهُ ٧ وَيَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ لَوْلَا
وچون ايند تو را بسلام نه بسلام كه پرسش نمايند بانچه پرسش نفرمود تو را بان خداى وميگويند در دلهاى
يُعَذِّبُنَا اللهُ بِمَا نَقُولُ ط حَسْبُهُمْ جَهَنَّمُ ط يَصْلَوْنَهَا فَبِئْسَ الْمَصِيرُ
ايشان چرا عذاب نميكند ما را خداى بانچه ميگوئيم بسنده است ايشانرا دوزخ درايند در ان پس بدا جاى بازگشتن

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِذَا تَنَاجَيْتُمْ فَلَا تَتَنَاجَوْا
ای انانکه ایمان اوردید چون رازگوئید پس راز مگوئید
بِالْاِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُوْلِ وَتَنَاجَوْا
بموجب بزه ودشمنی ونافرمانی پیغمبر وراز گوئید
بِالْبِرِّ وَالتَّقْوٰى ۭ وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِيْٓ اِلَيْهِ
بنیکوئی وبترسید ازخدای واللّٰه باجزاء او
تُحْشَرُوْنَ ۝ اِنَّمَا النَّجْوٰى مِنَ الشَّيْطٰنِ
بازگردانند شمارا بدرستی که ان رازگفتن باثم وعدوان ازکردیوست
لِيَحْزُنَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَلَيْسَ بِضَاۗرِّهِمْ شَيْـــًٔا اِلَّا
تااندهگین کند انانرا که ایمان اوردند ونیست زیان رساننده ایشانرا هیچ
بِاِذْنِ اللّٰهِ ۭ وَعَلَي اللّٰهِ
بفرمان خدای وبرفضل خدای باید که توکل کنند مومنان
فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُوْنَ ۝
يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِذَا قِيْلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوْا فِي الْمَجٰلِسِ
ای انانکه ایمان اوردید چون گوئیند شمارا بی فراخت نشینید در مجلس رسول
فَافْسَحُوْا يَفْسَحِ اللّٰهُ لَكُمْ ۚ وَاِذَا قِيْلَ انْشُزُوْا
پس کشاده نشینید تا کشاده گرداند خدای برای شما ونشنهارا وچون گوئیند برخیزید
فَانْشُزُوْا يَرْفَعِ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مِنْكُمْ ۙ وَالَّذِيْنَ
پس برخیزید تابلند گرداند خدای انانرا که بگروند از شما وانانرا که
اُوْتُوا الْعِلْمَ دَرَجٰتٍ ۭ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ۝
داده اند ایشانرا دانش مرتبها وخدای بانچه میکنید اگاه

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِذَا نَاجَيْتُمُ الرَّسُوْلَ فَقَدِّمُوْا
ای انانکه ایمان اوردید چون راز گوئید باپیغمبر پیش فرا بیش دارید
بَيْنَ يَدَيْ نَجْوٰىكُمْ صَدَقَةً ۭ ذٰلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ
بیش از راز گفتن شما صدقه را ان تقدیم صدقه بهتر است مرشمارا
وَاَطْهَرُ ۭ فَاِنْ لَّمْ تَجِدُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۝
وپاکتر پس اگر نیابید بدرستی که خدای امرزنده است بخشاینده

وذی الابناء بکسر الهمزة
عنهم

ءَاَشْفَقْتُمْ اَنْ تُقَدِّمُوْا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوٰىكُمْ صَدَقٰتٍ ۭ فَاِذْ
ایا ترسیدید که تقدیم کنید درپیش راز گفتن شما صدقها پس چون
لَمْ تَفْعَلُوْا وَتَابَ اللّٰهُ عَلَيْكُمْ فَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا
نکردید وتوبه بپذیرفت خدای ازشما پس بپای دارید نمازرا وبدهید
الزَّكٰوةَ وَاَطِيْعُوا اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ ۭ وَاللّٰهُ خَبِيْرٌۢ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ۝
دادنی ازمال وفرمان برید خدایرا وپیغمبراورا وخدای اگاهست بانچه میکنید
اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ تَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ ۭ مَا هُمْ مِّنْكُمْ
ایا ندیدی سوی ان منافقان که دوستی نمودند بالوهی که خشم گرفت خدای بریشان نه ازشما
وَلَا مِنْهُمْ ۙ وَيَحْلِفُوْنَ عَلَي الْكَذِبِ وَهُمْ يَعْلَمُوْنَ ۝ اَعَدَّ اللّٰهُ
ونه ازمنافقان وسوگند میخورند خدای بردروغ واینان میدانند ساخته کرد خدای
لَهُمْ عَذَابًا شَدِيْدًا ۭ اِنَّهُمْ سَاۗءَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ۝ اِتَّخَذُوْٓا
ایشانرا عذابی سخت بدرستی که ایشان بدانچه هستند که میکنند ساخته
اَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوْا عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ فَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِيْنٌ
او سوگندهای ایشان سپری که نفس ومال را نگاه میدارند راه دین خدای پس ایشانرا
لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ اَمْوَالُهُمْ وَلَآ اَوْلَادُهُمْ مِّنَ اللّٰهِ شَيْـــًٔا ۭ
هرگز باز ندارد ازیشان مالهای ایشان ونه فرزندان ایشان از خدای چیزی
اُولٰۗىِٕكَ اَصْحٰبُ النَّارِ ۚ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ۝ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللّٰهُ
ایشان ملازمان دوزخند ایشان دران جاودانند دران روز برانگیزاند ایشانرا خدای
جَمِيْعًا فَيَحْلِفُوْنَ لَهٗ كَمَا يَحْلِفُوْنَ لَكُمْ وَيَحْسَبُوْنَ
همه پس سوگند خورند جنانچه سوگند میخورند برای شما ومیندارند
اَنَّهُمْ عَلٰي شَيْءٍ ۭ اَلَآ اِنَّهُمْ هُمُ الْكٰذِبُوْنَ ۝ اِسْتَحْوَذَ
که ایشان برچیزی اند بدان بدرستی که ایشان دروغ گویانند مستولی شد
عَلَيْهِمُ الشَّيْطٰنُ فَاَنْسٰىهُمْ ذِكْرَ اللّٰهِ ۭ اُولٰۗىِٕكَ حِزْبُ
بریشان دیو پس فراموش گردانید ایشانرا ازیاد خدای ایشان گروه
الشَّيْطٰنِ ۭ اَلَآ اِنَّ حِزْبَ الشَّيْطٰنِ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ
دیوند بدان بدرستی که گروه دیو ایشان زیان کارانند

إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَٰئِكَ فِي الْأَذَلِّينَ
بدرستی آنانکه مخالفت مینمایند باخدای وپیغمبراو ایشان درجمله ذلیل ترند
كَتَبَ اللَّهُ لَأَغْلِبَنَّ أَنَا وَرُسُلِي إِنَّ اللَّهَ
واجب فرمود خدای یانبشت درلوح هرآینه غالبم من وپیغمبران من بدرستی که خدای توانا است غالب
لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ
نیابی لوحی که ایمان دارند بخدای وروز قیامت که دوستی نمایند باکسی
مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ
که خلاف کرده است باخدای وپیغمبراو والرچه باشند پدران ایشان یا
أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ ۚ أُولَٰئِكَ كَتَبَ
پسران ایشان یابرادران ایشان یاد یلرخویشان ایشان انانرا ثابت کرده اند
فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُمْ بِرُوحٍ مِنْهُ ۖ وَ
خدای دردلهای ایشان ایمان را تقویت داد ایشانرا باخه دل مرده را زنده کند ازفضل وفضل خود
يُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
ودراورد ایشانرا دربوستانهای که روند از فرود اشجار رودها حال انکه جاویدیانند
فِيهَا ۚ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ۚ أُولَٰئِكَ
دران خشنود شده خدای ازایشان وخشنود شدند ازو ایشان
حِزْبُ اللَّهِ ۚ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ
گروه خدایند بدان بدرستی که گروه خدای ایشان رستگارانند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۖ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
بپاکی یادکرد خدایرا هرانچه دراسمانها وانچه در زمین است واو غالب وبی نهایت حکمت

هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ
او آن خدایست که بیرون اورد آنانرا که کافر شدند از یهود بنی النضیر
مِنْ دِيَارِهِمْ لِأَوَّلِ الْحَشْرِ ۚ مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا وَظَنُّوا
از سرایهای ایشان بمدینه درنخست جمع ایشان برای اخراج بسوی شام گمان نبردید که بیرون اینده وگمان بردند
أَنَّهُمْ مَانِعَتُهُمْ حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ فَأَتَاهُمُ اللَّهُ
که ایشان بازدارنده ایشانرا حصنهای ایشان از عذاب خدای پس امد بدایشان عذاب خدا
مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا ۖ وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ يُخْرِبُونَ
از انجاکه بنداشتند وفکند خدای دردلهای ایشان ترس را خراب میکنند
بُيُوتَهُمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ فَاعْتَبِرُوا
خانهای ایشانرا بدستهای ایشان بحمل الات وغیران ودستهای مومنان چه مومنانرا باعث شده پس اعتبار گیرید
يَا أُولِي الْأَبْصَارِ ۚ وَلَوْلَا أَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ
ای خداوندان بینایی والرنه انستی که بنشت خدای برایشان
الْجَلَاءَ لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَا ۖ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابُ
خروج از دیار مدینه عذاب نمودی ایشانرا درین جهان ومرایشانرا است دران جهان عذاب
النَّارِ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُّوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۚ وَمَنْ يُشَاقِّ
اتش ان جلا بسبب انکه ایشان مخالفت کردند باخدای وپیغمبراو ومرکه خلاف نماید
اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝ مَا قَطَعْتُمْ مِنْ
باخدای پس بدرستی که خدای سخت عقوبت است انچه بریدند از
لِينَةٍ أَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَائِمَةً عَلَىٰ أُصُولِهَا فَبِإِذْنِ اللَّهِ
خرمابنان یا باقی گذاشتند انرا ایستاده بر بنهاء ان پس بفرمان خدای بود
وَلِيُخْزِيَ الْفَاسِقِينَ ۝ وَمَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْهُمْ
تا رسوا کردانند خدای نافرمانانرا که خارجند از طاعت وانچه بازگردانید خدای بر پیغمبرخود از اموال ان یهود
فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ
پس بدوانیدید شما برطلب ان هیچ اسبان ونه شتران ولیکن خدای
يُسَلِّطُ رُسُلَهُ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ ۚ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
مسلط گرداند پیغمبران خودرا برانکه بخواهد وخدای برهمه چیزی تواناست

مَآ أَفَآءَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِۦ مِنْ أَهْلِ ٱلْقُرَىٰ فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ
انچه باز گردانید خدا بر پیغمبر خود از اهل دیهها مر خدایراست و مر پیغمبر را الخ
وَلِذِى ٱلْقُرْبَىٰ وَٱلْيَتَٰمَىٰ وَٱلْمَسَٰكِينِ وَٱبْنِ ٱلسَّبِيلِ كَىْ لَا
و مر خداوندان قرابت بنی مطلب را یا بنی هاشم را و بی پدران نابالغ و بیچارگان و واماندگان لازم نباشد
يَكُونَ دُولَةًۢ بَيْنَ ٱلْأَغْنِيَآءِ مِنكُمْ ۚ وَمَآ ءَاتَىٰكُمُ ٱلرَّسُولُ
که کفاف توانگران حاصل نشود خلقی بیابند از شما و انچه داد شما را پیغمبر
فَخُذُوهُ وَمَا نَهَىٰكُمْ عَنْهُ فَٱنتَهُوا۟ ۚ وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ ۖ إِنَّ ٱللَّهَ
پس عمل کنید بدان و انچه منع فرمود شما را از ان پرهیز کنید و بترسید از خدای بدستی که خدای
شَدِيدُ ٱلْعِقَابِ لِلْفُقَرَآءِ ٱلْمُهَٰجِرِينَ ٱلَّذِينَ أُخْرِجُوا۟ مِن دِيَٰرِهِمْ
سخت عقوبت ان جماعت از پیمبر مردرویشان راستان دور شده از خانه الله بیرون کرده شدند
وَأَمْوَٰلِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّنَ ٱللَّهِ وَرِضْوَٰنًا وَيَنصُرُونَ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥٓ ۚ
و مالهای ایشان بجویند عطای الله خدای و خشنودی و یاری میدهند دین خدایرا و پیغمبر او
أُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلصَّٰدِقُونَ ۚ وَٱلَّذِينَ تَبَوَّءُو ٱلدَّارَ وَٱلْإِيمَٰنَ مِن
ایشان ایشانند راست گویان و انانکه جای ساختند مدینه و اصل ایمان پیش از
قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِى صُدُورِهِمْ
هجرت مهاجران ازانکه هجرت کرد سوی ایشان و نمی یابند در سینهای ایشان
حَاجَةً مِّمَّآ أُوتُوا۟ وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰٓ أَنفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ
هیچ حسدی از انچه داده اند مهاجران را از غنایم و اختیار میکنند مهاجران را بر خود و اگرچه
خَصَاصَةٌ ۚ وَمَن يُوقَ شُحَّ نَفْسِهِۦ فَأُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْمُفْلِحُونَ
غایت احتیاج و مرایشان را نگاه داشته شود از بخل ذاتی خود پس آنانند رستگاران
وَٱلَّذِينَ جَآءُو مِنۢ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا ٱغْفِرْ
و ان مهاجران که امدند پس از مهاجران نخستین میگویند ای پروردگار ما بیامرز ما را
لَنَا وَلِإِخْوَٰنِنَا ٱلَّذِينَ سَبَقُونَا بِٱلْإِيمَٰنِ وَلَا تَجْعَلْ
و برادران ما را و انانکه بیشی گرفتند بر ما بایمان اوردن و مگذار
فِى قُلُوبِنَا غِلًّا لِّلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ رَبَّنَآ إِنَّكَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ

ع ۷۶ عشرا

در دلهای ما کینه برای انانکه ایمان اوردند ای پروردگار ما بدستی که تو مهربانی بخشاینده

اَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا۟ يَقُولُونَ لِإِخْوَٰنِهِمُ ٱلَّذِينَ
ایا ندیدی سوی انانکه منافق اند میگویند مر برادران خود را انانکه
كَفَرُوا۟ مِنْ أَهْلِ ٱلْكِتَٰبِ لَئِنْ أُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ
کافر شدند از اهل یهود اگر بیرون کنند شما را از مدینه بیرون ایم ما با شما
وَلَا نُطِيعُ فِيكُمْ أَحَدًا أَبَدًا وَإِن قُوتِلْتُمْ لَنَنصُرَنَّكُمْ ۖ وَٱللَّهُ
و فرمان نبریم در باب مخالفت هیچ کس را همیشه و اگر قتال کنند با شما مدینه یاری دهیم شما را و خدای
يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَٰذِبُونَ ۝ لَئِنْ أُخْرِجُوا۟ لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ
گواهی میدهد که ایشان مدینه دروغ گویانند اگر بیرون کنند ایشان را بیرون نیایند
وَلَئِن قُوتِلُوا۟ لَا يَنصُرُونَهُمْ وَلَئِن نَّصَرُوهُمْ لَيُوَلُّنَّ ٱلْأَدْبَٰرَ ثُمَّ لَا يُنصَرُونَ
و اگر قتال کنند با ان یهود یاری ندهند ان منافقان ایشان را و اگر یاری دهند ایشان را
لَأَنتُمْ أَشَدُّ رَهْبَةً فِى صُدُورِهِم مِّنَ ٱللَّهِ ۚ ذَٰلِكَ
مر انها شما مهتر قوی ترید بحدوث خوف از شما در سینهای ایشان از خدای الله لعنهم
بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَفْقَهُونَ ۝ لَا يُقَٰتِلُونَكُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِى قُرًى
بسبب انست که ایشان گروهی اند که در نمی یابند عظمت حق را کارزار نمی کنند با شما تا متفق باشند حال
مُّحَصَّنَةٍ أَوْ مِن وَرَآءِ جُدُرٍۭ ۚ بَأْسُهُم بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ ۚ تَحْسَبُهُمْ
مستولی کرده یا از پس دیوارها حرب ایشان درمیان ایشان سخت است گمان داری ایشان را
جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّىٰ ۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَعْقِلُونَ ۝ كَمَثَلِ
که مجتمع اند و دلهای ایشان پراگنده است ان تفرقه بسبب انست که ایشان گروهی اند که عقل ندارند داستان
ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ قَرِيبًا ذَاقُوا۟ وَبَالَ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ
چون داستان کفار پیش از ایشان بوده در زمانی نزدیک چشیدند وخامت کار ایشان و مر ایشانرا عذاب
أَلِيمٌ ۝ كَمَثَلِ ٱلشَّيْطَٰنِ إِذْ قَالَ لِلْإِنسَٰنِ ٱكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ
دردناک داستان فریب منافقان چون داستان دیو است چون گفت مر آدمی را کافر شو پس چون کافر شد
قَالَ إِنِّى بَرِىٓءٌ مِّنكَ إِنِّىٓ أَخَافُ ٱللَّهَ رَبَّ ٱلْعَٰلَمِينَ ۝ فَكَانَ
گفت بدستی که من بیزارم ازتو بدستی که من میترسم از خدای پروردگار جهانیان پس
عَٰقِبَتَهُمَآ أَنَّهُمَا فِى ٱلنَّارِ خَٰلِدَيْنِ فِيهَا ۚ وَذَٰلِكَ جَزَٰٓؤُا۟ ٱلظَّٰلِمِينَ ۝
عاقبت حال هر دو ان شد که الله ایشان هر دو را در اتش دوزخ جاودانه درانند و ان پاداش ستمکاران است

ع ۷۶ جادارج

الَّذِينَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَّا

ای اناللہ ایمان اوردید بترسید از خدای وباید که نگرد بعضی از نفوس از اللہ

قَدَّمَتْ لِغَدٍ ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ۭ اِنَّ اللّٰهَ خَبِيْرٌۢ بِمَا

پیش فرستاده برای فردای قیامت وبترسید ازخدای بدرستی که خدای آگاهست بانچه

تَعْمَلُوْنَ ۝ وَلَا تَكُوْنُوْا كَالَّذِيْنَ نَسُوا اللّٰهَ فَاَنْسٰىهُمْ

میکنید ومباشید چون اناللہ فراموش کردند خدایرا پس فراموش کرد ایشانرا خدای

اَنْفُسَهُمْ ۭ اُولٰۗىِٕكَ هُمُ الْفٰسِقُوْنَ ۝ لَا يَسْتَوِيْٓ اَصْحٰبُ

برای ایشان بخلاف نفوس ایشانان اناں ایشانند بیرون شوندگان از طاعت یکسان نبود اهل

النَّارِ وَاَصْحٰبُ الْجَنَّةِ ۭ اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ هُمُ

آتش واهل بهشت اهل بهشت ایشانند

الْفَاۗىِٕزُوْنَ ۝ لَوْ اَنْزَلْنَا هٰذَا الْقُرْاٰنَ عَلٰي جَبَلٍ لَّرَاَيْتَهٗ

رستگاران الوفود فرستیم این قرانرا برکوهی هرایینه ببینی

خَاشِعًا مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ اللّٰهِ ۭ وَتِلْكَ

متواضع شکافته از ترس خدای وان

الْاَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُوْنَ

داستانها بدیدیکنیم انرا برای مردم تاملر ایشان اندیشه کنند

هُوَ اللّٰهُ الَّذِيْ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ عٰلِمُ

اوست ان خدای که هیچ خدای نیست مگر او دانای

الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ ۚ هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيْمُ

نهان واشکارا اوست بخشاینده مهربان

هُوَ اللّٰهُ الَّذِيْ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ الْمَلِكُ الْقُدُّوْسُ

اوست ان خدای که هیچ خدای نیست مگر او پادشاه پاک از معایب

السَّلٰمُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيْزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ ۭ

ایمن کننده نگهبان مرجعی غالب توانا گردنکش بغایت عظمت

سُبْحٰنَ اللّٰهِ عَمَّا يُشْرِكُوْنَ

پاکا خدای ازانچه شرک می آرند

هُوَ اللّٰهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ ۭ لَهُ الْاَسْمَاۗءُ الْحُسْنٰى ۭ

اوست معبود بحق آفریننده آفریدگار صورت کننده مراوراست نامهای نیکو

يُسَبِّحُ لَهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ

پاکی میکند مراورا انچه در آسمانهاست وزمین است واو غالب تواناست درستکار

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَتَّخِذُوْا عَدُوِّيْ وَعَدُوَّكُمْ اَوْلِيَاۗءَ تُلْقُوْنَ

ای اناللہ ایمان اوردهاید مگیرید دشمن مرا ودشمن دین شمارا دوستانی که میفکنید

اِلَيْهِمْ بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوْا بِمَا جَاۗءَكُمْ مِّنَ الْحَقِّ ۚ يُخْرِجُوْنَ الرَّسُوْلَ

سوی ایشان دوستی وحال انکه کافرند بانچه امد بشما ازصدق وصلاب بیرون میکنند پیمبررا

وَاِيَّاكُمْ اَنْ تُؤْمِنُوْا بِاللّٰهِ رَبِّكُمْ ۭ اِنْ كُنْتُمْ خَرَجْتُمْ جِهَادًا فِيْ

وشمارا از اوطان شما برای اناللہ ایمان اریدبجهاد له بیرون امده دایید برای جهاد کردن

سَبِيْلِيْ وَابْتِغَاۗءَ مَرْضَاتِيْ ۚ تُسِرُّوْنَ اِلَيْهِمْ بِالْمَوَدَّةِ ۚ وَاَنَا اَعْلَمُ بِمَآ

در راه دین من وبرای طلب رضای من میفرستید درنهان سوی ایشان دوستیرا ومن داناترم بانچه

اَخْفَيْتُمْ وَمَآ اَعْلَنْتُمْ ۭ وَمَنْ يَّفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاۗءَ السَّبِيْلِ

نهان میکنید وانچه اشکارا میکنید ومرانکه میکند ازشما این دوستی بالکفار از حقیقت راه راست

اِنْ يَّثْقَفُوْكُمْ يَكُوْنُوْا لَكُمْ اَعْدَاۗءً وَّيَبْسُطُوْٓا اِلَيْكُمْ اَيْدِيَهُمْ

اگر یابند برشما باشند ان کفار شمارا دشمنان ویستانند سوی شما دستهای ایشانرا

وَاَلْسِنَتَهُمْ بِالسُّوْۗءِ وَوَدُّوْا لَوْ تَكْفُرُوْنَ ۝ لَنْ تَنْفَعَكُمْ اَرْحَامُكُمْ

وزبانهای ایشانرا ببدی ودوست دارند بیش ازهمه انرا شما کافرید هرگز سود نکند شمارا خویشان شما

وَلَآ اَوْلَادُكُمْ ۚ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۚ يَفْصِلُ بَيْنَكُمْ ۭ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ

ونه فرزندان شما روز قیامت جدایی بکند میان شما وخدا بانچه میکنید بیناست

يُفَصِّلُ يَفْصِلُ ش

قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرٰهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ
بحقیقت هست شما را اقتدائی نیکو در اب ابرهیم و انانکه با او بودند
إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَآءُ مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ
چون گفتند مر قوم خویش را بدرستی که ما بیزاریم از شما و از انچه می پرستید
مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ
از غیر خدای کافریم بشما و ظاهر است میان ما و میان شما
الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَآءُ أَبَدًا حَتّٰى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحْدَهُ إِلَّا
دشمنی و کینه همیشه تا انکه ایمان اورید بخدای حال انکه یکانه اش ملد
قَوْلَ إِبْرٰهِيمَ لِأَبِيهِ لَأَسْتَغْفِرَنَّ لَكَ وَمَآ أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ
گفتار ابرهیم مر پدر خود را هرانینه امرزش خواهم برای تو و مالک نه ام برای تو از عذاب خدای
مِنْ شَيْءٍ رَّبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنَبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ
هیچ چیز را ای پروردگار ما بر تو اعتماد نمودیم و سوی تو باز گشتیم و بسوی تست باز گشت همه
رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلَّذِينَ كَفَرُوا
ای پروردگار ما مگردان ما را محل ازمایشی برای انانکه کافرند
وَاغْفِرْ لَنَا رَبَّنَآ إِنَّكَ أَنتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
بیامرز ما را ای پروردگار ما بدرستی که تویی غالب درست کار درست گفتار
لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ
بحقیقت هست مر شما را در ابراهیم و مومنان اقتدایی نیکو
لِّمَن كَانَ يَرْجُو اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَمَن
مر انانرا که هست که امید میدارد بخدای و روز بازپسین و هرکه
يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ
اعراض کند ازین طریقه پس بدرستی که خدای او بی نیاز است ستوده
عَسَى اللَّهُ أَن يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُم
شاید که خدای بدید اورد میان شما و میان انانکه دشمنی مینمایید
مِّنْهُم مَّوَدَّةً وَاللَّهُ قَدِيرٌ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ
ازان کفار دوستی و خدای توانا است و خدای آمرزگار است مهربان

بزوآبالواو والالف رسم المصاحف

للعصر ع ٧

لَا يَنْهٰكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ
باز نمیدارد شما را خدای از دوستی انانکه قتال نکردند با شما
فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُم مِّن دِيَارِكُمْ أَن تَبَرُّوهُمْ
در کار دین و بیرون نکردند شما را از سراهای شما که نیکویی کنید با ایشان
وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ۞ إِنَّمَا
و نصیب دهید ایشانرا از اموال ایشان بدرستی که خدای دوست دارد محسنانرا عادلانرا بدرستی که
يَنْهٰكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَ
باز دارد شما را خدای از دوستی انانکه کارزار کردند با شما در کار دین
أَخْرَجُوكُم مِّن دِيَارِكُمْ وَظَاهَرُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ
و بیرون کردند شما را از سراهای شما و یاری نمودند بر بیرون کردن شما
أَن تَوَلَّوْهُمْ ۚ وَمَن يَتَوَلَّهُمْ فَأُولٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ۞
که دوستی نمایید با ایشان و هرکه دوستی نماید با ایشان پس انانند ستمکاران
يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَآءَكُمُ الْمُؤْمِنَاتُ مُهَاجِرَاتٍ
ای انانکه ایمان اوردند چون اینده بشما زنان با ایمان حال انکه هجرت کرده
فَامْتَحِنُوهُنَّ ۖ اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ ۖ فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ
پس امتحان نمایید ایشانرا بسوگند خدای داناتر است بایمان ایشان پس اگر دانید ایشانرا با ایمان
مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ ۖ لَا هُنَّ حِلٌّ لَّهُمْ وَلَا
که ازاد اهل ایمانند پس باز مگردانید ایشانرا سوی کافران نه ان زنان حلالند مر ایشانرا و نه
هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ ۖ وَآتُوهُم مَّآ أَنفَقُوا ۚ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَن
ان مردان حلالند مر ایشانرا و بدهید ایشان شوهران ایشانرا انچه خرج کردند در عوض زنان و هیچ باز نیست بر شما که
تَنكِحُوهُنَّ إِذَآ آتَيْتُمُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ ۚ وَلَا تُمْسِكُوا بِعِصَمِ
در نکاح اورید ان زنانرا چون بدهید ایشانرا عوض مهرهای ایشان و نگاه مدارید بعقود و تمسکات
الْكَوَافِرِ وَاسْأَلُوا مَآ أَنفَقْتُمْ وَلْيَسْأَلُوا مَآ أَنفَقُوا ۚ
زنان کافرات که شما دارید و بکفار مرتدات شوهر شده به زوجیت شما و بخواهید عوض انچه خرج کرده باشید و بخواهیم
ذٰلِكُمْ حُكْمُ اللَّهِ ۖ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ ۚ وَاللَّهُ
انچه گفتیم حکم خدایست حکم میکند میان شما و خدای

عشرا

وَاِنْ فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِّنْ اَزْوَاجِكُمْ اِلَى الْكُفَّارِ
والر فوت شود ازشما چیزی ازمهرها زنان شما که مرتد باشند سوی کفار
فَعَاقَبْتُمْ فَاٰتُوا الَّذِيْنَ ذَهَبَتْ اَزْوَاجُهُمْ مِّثْلَ
پس دریابید نوبت ادای شما پس بدهید انانرا که رفته اند زنان ایشان مانند
مَآ اَنْفَقُوْا ۭ وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِيْٓ اَنْتُمْ بِهٖ مُؤْمِنُوْنَ
انچه نفقه کرده اند از مهر مهاجرات وبکفار ملحق شدند ازعیالیم ازمهرها که دادید
يٰٓاَيُّهَا النَّبِيُّ اِذَا جَآءَكَ الْمُؤْمِنٰتُ يُبَايِعْنَكَ عَلٰٓى اَنْ لَّا
ای پیغمبر چون بیایند بتو زنان باایمان بیعت نمایند باتو براینکه
يُشْرِكْنَ بِاللّٰهِ شَيْـًٔا وَّلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِيْنَ وَلَا
انبان نکنند بخدای هیچ چیزرا ودزدی نکنند وزنا نکنند و
يَقْتُلْنَ اَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَاْتِيْنَ بِبُهْتَانٍ يَّفْتَرِيْنَهٗ
نکشند فرزندان ایشانرا بناحق زنده درگور کنند وبیارند دروغی که فرو بافته شد انرا
بَيْنَ اَيْدِيْهِنَّ وَاَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِيْنَكَ فِيْ مَعْرُوْفٍ
میان دستهای ایشان وپایهای خود مراد فرزندی است که بدروغ نسبت کنند انرا بشوهر فرمانهای نمایندرا درکاری که کردنی
فَبَايِعْهُنَّ وَاسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللّٰهَ ۭ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ
پس بیعت نمای ایشانرا وآمرزش خواه برای ایشان ازخدای بدرستی که خدای آمرزگار مهربان
يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ
ای انانکه ایمان اورده اید دوستی مکنید بانروهی که خشم گرفت خدای برایشان یعنی
قَدْ يَئِسُوْا مِنَ الْاٰخِرَةِ كَمَا يَئِسَ الْكُفَّارُ مِنْ اَصْحٰبِ الْقُبُوْرِ
بحقیقت نومیدند از ثواب ان جهان چنانچه نومیدند کافران ازحشر اهل گورها

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

٩٤

سَبَّحَ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۚ وَهُوَ
یادکرد خدایرا هرانچه درآسمانها وانچه درزمین است واو غالب ودرستکار
يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لِمَ تَقُوْلُوْنَ مَا لَا تَفْعَلُوْنَ كَبُرَ
ای انانکه ایمان اوردید چرا میگویید انچه نمیکنید چه بزرگست
مَقْتًا عِنْدَ اللّٰهِ اَنْ تَقُوْلُوْا مَا لَا تَفْعَلُوْنَ ۝ اِنَّ اللّٰهَ
بخشمی تمام نزد خدای انکه گویید انچه نکنید بدرستی که خدای
يُحِبُّ الَّذِيْنَ يُقَاتِلُوْنَ فِيْ سَبِيْلِهٖ صَفًّا كَاَنَّهُمْ بُنْيَانٌ
دوست میدارد انانرا که کارزار میکنند درراه دین خدای وصف زده باشند گویی ایشان بنائی
مَّرْصُوْصٌ ۝ وَاِذْ قَالَ مُوْسٰى لِقَوْمِهٖ يٰقَوْمِ لِمَ تُؤْذُوْنَنِيْ
استوارکرده یعنی شاده کی وچون گفت موسی مرقوم خود ای قوم من چرا میرنجانید مرا
وَقَدْ تَّعْلَمُوْنَ اَنِّيْ رَسُوْلُ اللّٰهِ اِلَيْكُمْ ۭ فَلَمَّا زَاغُوْٓا اَزَاغَ
وبحقیقت میدانید که من فرستاده خدایم سوی شما پس انگاه که میل کردند ازحق زیاده کردند
اللّٰهُ قُلُوْبَهُمْ ۭ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفٰسِقِيْنَ
خدای میل دلهای ایشانرا وخدای راه نماید قومرا فاسقانرا
وَاِذْ قَالَ عِيْسَى ابْنُ مَرْيَمَ يٰبَنِيْٓ اِسْرَاۗءِيْلَ اِنِّيْ
وچون گفت عیسی پسر مریم ای پسران یعقوب بدرستی که من
رَسُوْلُ اللّٰهِ اِلَيْكُمْ مُّصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ
فرستاده خدایم سوی شما حال انکه باورداردنده مرانا انرا که پیش از من بود
التَّوْرٰىةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُوْلٍ يَّاْتِيْ مِنْۢ بَعْدِي اسْمُهٗٓ
یعنی توریه وحال انکه مژده دهنده ام به پیغمبری که می اید پس از من نام او
اَحْمَدُ ۭ فَلَمَّا جَاۗءَهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ قَالُوْا هٰذَا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ
احمد صلی الله علیه وسلم پس چون امد بایشان بامعجزات روشن گفتند این جادوییست روشن
وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ وَهُوَ
ونیست ستمکارتر ازانکه فرابافت برخدای دروغ را وحال انکه
يُدْعٰٓى اِلَى الْاِسْلَامِ ۭ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ
خوانده میشود سوی دین اسلام وخدای راه ننماید قومرا ستمکارانرا

اول الجزء السادس والخمسين من اجزاء القرآن الستين وهو اول الربع الثالث من القسم الثاني

يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللّٰهِ بِأَفْوَاهِهِمْ
بخواهند تابشانند روشنايي دين خدايرا بدهنهاي ايشان
وَاللّٰهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ هُوَ
وخداى تمام كرداننده روشنى دين خود است الرچه ناخوشند كافران او
الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدٰى وَدِينِ الْحَقِّ
آن خدايست كه فرستاد پيغمبر خودرا براه راست ودين درست
لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ
تا غالب كرداند آن دين را برهمه دينها والرچه ناخوشند مشركان
يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلٰى تِجَارَةٍ
اى آنانكه ايمان آورديد راه نمايم شمارا بر بازرگانى
تُنْجِيكُمْ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ تُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَ
كه برهاند شمارا از عذابى دردناك ايمان آريد بخداى و
رَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ بِأَمْوَالِكُمْ
بپيغمبر او وجهاد نمائيد در راه دين خداى بمالهاء شما
وَأَنْفُسِكُمْ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
وتنهاى خويشتن اينچه گفتيم بهترست شمارا اگر هستيد
تَعْلَمُونَ ۷ يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ
كه بدانيد تا بيامرزد خداى براى شما گناهان شمارا ودرآرد شمارا
جَنّٰاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهٰارُ وَمَسٰاكِنَ
در بوستانهاى كه ميرود از فرود اشجاران جويها وجايهاى پاك
طَيِّبَةً فِي جَنّٰاتِ عَدْنٍ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۷
در بوستان اقامت ان پيروزى ان پيروزى بزرگست
وَأُخْرٰى تُحِبُّونَهٰا نَصْرٌ مِنَ اللّٰهِ
ودر شمارات نعمتى ديگر كه دوست ميداريد انرا نصرتى ازخداى
وَفَتْحٌ قَرِيبٌ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ
وفتحى نزديك فتح مكه يا فارس وبشارت ده اى محمد مومنانرا

بغير همزه

ع ۵

يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا كُونُوا أَنْصَارَ اللّٰهِ كَمَا قَالَ عِيسَى
اى آنانكه ايمان آورديد باشيد يارانِ دين خداى چون گفت عيسى
ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيِّينَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللّٰهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ
پسر مريم حواريانرا كيست يارانِ من متوجه بدين خداى گفتند حواريان
نَحْنُ أَنْصَارُ اللّٰهِ فَآمَنَتْ طَائِفَةٌ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَكَفَرَتْ
ما يارانِ دين خداييم پس ايمان آوردند گروهى از پسران يعقوب وكافر شدند
طَائِفَةٌ فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ اٰمَنُوا عَلٰى عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ
گروهى پس تقويت داديم بحجت آنانرا كه ايمان آوردند بر دشمن ايشان برگشتند غالبان

سورة الجمعة نزلت بالمدينة وقيل مكة نزلت الفتح وقد تقابن

وهى احدى عشرة اية بالاتفاق كلمها ۱۷۱ وحروفها ۸۶۸

ع ۸

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

يُسَبِّحُ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
پاكى ياد ميكند خدايرا انچه در آسمانها وانچه در زمين است
الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ
پادشاه پاك ازهر نقصانى غالب باحكمت
هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ
او آن خدايست كه فرستاد درميان جماعتى امى پيغمبرى از جنس ايشان كه بخواند بر ايشان آيتهاى اورا
وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتٰابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي
وپاك ميگرداند ايشانرا از اخلاق بد وميآموزاند ايشانرا قرآن ودانش شرايع بدستى كه ايشان بودند پيش ازين هر آينه در
ضَلٰالٍ مُبِينٍ وَآخَرِينَ مِنْهُمْ لَمّٰا يَلْحَقُوا بِهِمْ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
گمراهى ظاهر ودرميان ديگران از امتيان يعنى هنوز نرسيده اند بايشان بعجم تا امت كه هنوز درنيامده اند بصحابه واو باعزيست باحكمت
ذٰلِكَ فَضْلُ اللّٰهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشٰاءُ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ
ان بعثت عام بخشش خدايست سيدهدانرا كه بخواهد وخداى خداوند بخشش بزرگست

۳

۴

مَثَلُ الَّذِينَ حُمِّلُوا التَّوْرٰىةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا
داستان انانکه تکلیف کردند ایشانرا عمل باحکام توریه پس ملتزم ان احکام نشدند
كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا ۚ بِئْسَ مَثَلُ
چون داستان حمارات که بردارد کتابهارا بدست داستان
الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللّٰهِ ۚ
گروهی که تکذیب نمودند آیتهای خدایرا
وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۝
وخدای راه ننماید گروه ستمکارانرا
يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوٓا إِنْ زَعَمْتُمْ أَنَّكُمْ أَوْلِيَآءُ
ای انانکه جهود شدند اگر دعوی میکنند که شما دوستانید
لِلّٰهِ مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ
مرخدایرا جز مردمان دیگر پس آرزو برید مردن را اگر هستید
صَادِقِينَ ۝ وَلَا يَتَمَنَّوْنَهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ
راست گویان وآرزو نبرید موت را هرگز بسبب انچه پیش فرستاد دستهای ایشان
وَاللّٰهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ۝ قُلْ إِنَّ الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُّونَ
وخدای داناست بحال ستمکاران بگوای کسکه بدستی که مردن انکه میگریزید
مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلَاقِيكُمْ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلٰى عَالِمِ
ازو بدستی که او رسنده است بشما پس باز گردانیده شوید سوی دانای
الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ
نهان واشکارا پس بیاگاهاند شمارا بانچه هستید که میکنید
يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوٓا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلٰوةِ مِنْ
ای انانکه ایمان اوردید چون بانگ نماز کرده شود برای نماز از
يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلٰى ذِكْرِ اللّٰهِ وَذَرُوا
روز ادینه پس بروید سوی یادکردن خدای از خطبه ونماز وترک کنید
الْبَيْعَ ۚ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ
خرید وفروخت را انچه گفتیم بهتر است شمارا اگر هستید میدانید

للعشر ع ۳

سُورَةُ الْمُنَافِقُونَ نزلت بالمدينة وهي إحدى عشرة آية بالاتفاق وكلماتها مائة وتسع وسبعون وحروفها ٧٧٦

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

إِذَا جَآءَكَ الْمُنَافِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللّٰهِ
چون اینه بتو اهل نفاق گویند گواهی میدهیم از اخلاص که بدستی تو
وَاللّٰهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ ۘ وَاللّٰهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ
وخدای میداند بتو فرستاده اویی وخدای گواهی میدهد که منافقان
لَكَاذِبُونَ ۝ اتَّخَذُوٓا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ
کاذبند در دعوی اخلاص برساختند سوگندهای ایشانرا سپری که نگاه دارند عرض وفضل مال
سَبِيلِ اللّٰهِ ۚ إِنَّهُمْ سَآءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ذٰلِكَ بِأَنَّهُمْ
دین خدای بدستی که ایشان بدانچه میکنند ان ظلم بنفاق ایشان
آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ عَلٰى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ
ایمان اوردند ظاهر پس کافر شدند در نهان پس مهر نهاده شد بردلهای ایشان پس ایشان

٨ ع

وَاِذَا رَاَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ اَجْسَامُهُمْ ۖ وَاِنْ يَّقُوْلُوْا تَسْمَعْ

وچون بینی ایشانرا ای پیغمبر بشگفت آردترا تنهای ایشان واگر سخن گویند بشنوی

لِقَوْلِهِمْ ۭ كَاَنَّهُمْ خُشُبٌ مُّسَنَّدَةٌ ۭ يَحْسَبُوْنَ

گفتار ایشانرا گویی ایشان چوبهائند بدیوار باز نهاده بی معنی بصورتی میپندارند از

كُلَّ صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ ۭ هُمُ الْعَدُوُّ فَاحْذَرْهُمْ ۭ قٰتَلَهُمُ

هر آوازی را وقتی بر ایشان ایشانند دشمنان دین پس بپرهیزید از ایشان لعنت خدای

اللّٰهُ ۚ اَنّٰى يُؤْفَكُوْنَ ۝ وَاِذَا قِيْلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ

جلونه مصروفند وچون گفته شود مرایشانرا بیائید تا امرزش خواهد

لَكُمْ رَسُوْلُ اللّٰهِ لَوَّوْا رُءُوْسَهُمْ وَرَاَيْتَهُمْ يَصُدُّوْنَ

برای شما پیغمبر خدای مایل گردانید سرهای ایشانرا وبینی ایشانرا که مانع اند از خیر

وَهُمْ مُّسْتَكْبِرُوْنَ ۝ سَوَاۗءٌ عَلَيْهِمْ اَسْتَغْفَرْتَ

واینان متکبرانند یکسانست برایشان اگر امرزش خواهی

لَهُمْ اَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ ۭ لَنْ يَّغْفِرَ اللّٰهُ لَهُمْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ

برای ایشان یا نخواهی امرزش ایشانرا هرگز نیامرزد خدای مرایشانرا بدرستی که خدای

لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفٰسِقِيْنَ ۝ هُمُ الَّذِيْنَ يَقُوْلُوْنَ

راه ننماید گروه تباه کارانرا ایشان اینانند که میگویند

لَا تُنْفِقُوْا عَلٰي مَنْ عِنْدَ رَسُوْلِ اللّٰهِ حَتّٰى يَنْفَضُّوْا ۭ

نفقه مکنید بران فقرا که نزد فرستاده خدا اند تا متفرق شوند از وی

وَلِلّٰهِ خَزَاۗىِٕنُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَلٰكِنَّ الْمُنٰفِقِيْنَ

ومر خدایراست خزانه های ارزاق آسمانها وزمین ولیکن منافقان

لَا يَفْقَهُوْنَ ۝ يَقُوْلُوْنَ لَىِٕنْ رَّجَعْنَآ اِلَى الْمَدِيْنَةِ

درنمی یابند میگویند مراد عبدالله بن ابی است رئیس منافقان اگر بازگردیم ما سوی مدینه

لَيُخْرِجَنَّ الْاَعَزُّ مِنْهَا الْاَذَلَّ ۭ وَلِلّٰهِ الْعِزَّةُ

هرآینه بیرون کند آنکه عزیزست یعنی رئیس منافقان ازمدینه انرا که خوارترست یعنی رسول را ومر خدایراست قوت وغلبه

وَلِرَسُوْلِهٖ وَلِلْمُؤْمِنِيْنَ وَلٰكِنَّ الْمُنٰفِقِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ

ومر پیغمبر اورا ومومنانرا ولیکن منافقان نمیدانند

وَاِذَا رَاَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ اَجْسَامُهُمْ ۖ وَاِنْ يَّقُوْلُوْا تَسْمَعْ

وچون بینی ایشانرا ای پیغمبر بشگفت آردترا تنهای ایشان واگر سخن گویند بشنوی

لِقَوْلِهِمْ ۭ كَاَنَّهُمْ خُشُبٌ مُّسَنَّدَةٌ ۭ يَحْسَبُوْنَ

گفتار ایشانرا گویی ایشان چوبهائند بدیوار باز نهاده بی معنی بصورتی میپندارند از

كُلَّ صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ ۭ هُمُ الْعَدُوُّ فَاحْذَرْهُمْ ۭ قٰتَلَهُمُ

هر آوازی را وقتی بر ایشان ایشانند دشمنان دین پس بپرهیزید از ایشان لعنت خدای

اللّٰهُ ۚ اَنّٰى يُؤْفَكُوْنَ ۝ وَاِذَا قِيْلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ

جلونه مصروفند وچون گفته شود مرایشانرا بیائید تا امرزش خواهد

لَكُمْ رَسُوْلُ اللّٰهِ لَوَّوْا رُءُوْسَهُمْ وَرَاَيْتَهُمْ يَصُدُّوْنَ

برای شما پیغمبر خدای مایل گردانید سرهای ایشانرا وبینی ایشانرا که مانع اند از خیر

وَهُمْ مُّسْتَكْبِرُوْنَ ۝ سَوَاۗءٌ عَلَيْهِمْ اَسْتَغْفَرْتَ

واینان متکبرانند یکسانست برایشان اگر امرزش خواهی

لَهُمْ اَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ ۭ لَنْ يَّغْفِرَ اللّٰهُ لَهُمْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ

برای ایشان یا نخواهی امرزش ایشانرا هرگز نیامرزد خدای مرایشانرا بدرستی که خدای

لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفٰسِقِيْنَ ۝ هُمُ الَّذِيْنَ يَقُوْلُوْنَ

راه ننماید گروه تباه کارانرا ایشان اینانند که میگویند

لَا تُنْفِقُوْا عَلٰي مَنْ عِنْدَ رَسُوْلِ اللّٰهِ حَتّٰى يَنْفَضُّوْا ۭ

نفقه مکنید بران فقرا که نزد فرستاده خدا اند تا متفرق شوند از وی

وَلِلّٰهِ خَزَاۗىِٕنُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَلٰكِنَّ الْمُنٰفِقِيْنَ

ومر خدایراست خزانه های ارزاق آسمانها وزمین ولیکن منافقان

لَا يَفْقَهُوْنَ ۝ يَقُوْلُوْنَ لَىِٕنْ رَّجَعْنَآ اِلَى الْمَدِيْنَةِ

درنمی یابند میگویند مراد عبدالله بن ابی است رئیس منافقان اگر بازگردیم ما سوی مدینه

لَيُخْرِجَنَّ الْاَعَزُّ مِنْهَا الْاَذَلَّ ۭ وَلِلّٰهِ الْعِزَّةُ

هرآینه بیرون کند آنکه عزیزست یعنی رئیس منافقان ازمدینه انرا که خوارترست یعنی رسول را ومر خدایراست قوت وغلبه

وَلِرَسُوْلِهٖ وَلِلْمُؤْمِنِيْنَ وَلٰكِنَّ الْمُنٰفِقِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ

ومر پیغمبر اورا ومومنانرا ولیکن منافقان نمیدانند

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تُلْهِكُمْ اَمْوَالُكُمْ وَلَآ اَوْلَادُكُمْ

ای آنانکه ایمان آوردید باید که مشغول نگرداند شمارا مالهای شما ونه فرزندان شما

عَنْ ذِكْرِ اللّٰهِ ۚ وَمَنْ يَّفْعَلْ ذٰلِكَ فَاُولٰۗىِٕكَ هُمُ

از یاد خدای ومرکه اینرا یعنی مشغولی ایشانند

الْخٰسِرُوْنَ ۝ وَاَنْفِقُوْا مِنْ مَّا رَزَقْنٰكُمْ مِّنْ قَبْلِ اَنْ يَّاْتِيَ

زیان کاران ونفقه کنید ازانچه روزی دادیم شما ارا پیش از

اَحَدَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُوْلَ رَبِّ لَوْلَآ اَخَّرْتَنِيْٓ اِلٰٓى اَجَلٍ

بیاید یکی از شما امارات مردن پس گوید ای پروردگار من چرا مهلت

قَرِيْبٍ ۙ فَاَصَّدَّقَ وَاَكُنْ مِّنَ الصّٰلِحِيْنَ ۝ وَلَنْ يُّؤَخِّرَ

اندک تا صدقه دادمی وبودمی از نیکان ومرا مهلت ندهد

اللّٰهُ نَفْسًا اِذَا جَاۗءَ اَجَلُهَا ۭ وَاللّٰهُ خَبِيْرٌۢ بِمَا تَعْمَلُوْنَ

خدای هیچ تنی را چون آید وقت مرگ او وخدای بآنچه میکنید

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تُلْهِكُمْ اَمْوَالُكُمْ وَلَآ اَوْلَادُكُمْ

ای آنانکه ایمان آوردید باید که مشغول نگرداند شمارا مالهای شما ونه فرزندان شما

عَنْ ذِكْرِ اللّٰهِ ۚ وَمَنْ يَّفْعَلْ ذٰلِكَ فَاُولٰۗىِٕكَ هُمُ

از یاد خدای ومرکه اینرا یعنی مشغولی ایشانند

الْخٰسِرُوْنَ ۝ وَاَنْفِقُوْا مِنْ مَّا رَزَقْنٰكُمْ مِّنْ قَبْلِ اَنْ يَّاْتِيَ

زیان کاران ونفقه کنید ازانچه روزی دادیم شما ارا پیش از

اَحَدَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُوْلَ رَبِّ لَوْلَآ اَخَّرْتَنِيْٓ اِلٰٓى اَجَلٍ

بیاید یکی از شما امارات مردن پس گوید ای پروردگار من چرا مهلت

قَرِيْبٍ ۙ فَاَصَّدَّقَ وَاَكُنْ مِّنَ الصّٰلِحِيْنَ ۝ وَلَنْ يُّؤَخِّرَ

اندک تا صدقه دادمی وبودمی از نیکان ومرا مهلت ندهد

اللّٰهُ نَفْسًا اِذَا جَاۗءَ اَجَلُهَا ۭ وَاللّٰهُ خَبِيْرٌۢ بِمَا تَعْمَلُوْنَ

خدای هیچ تنی را چون آید وقت مرگ او وخدای بآنچه میکنید

سُوْرَةُ التَّغَابُنِ نزلت بالمدينة وقيل بمكة نزلت الصف وهي

اجمعه وهی شانی عشر ایة والتغابن

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

يُسَبِّحُ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۭ لَهُ الْمُلْكُ

بپاکی یاد میکند خدایرا انچه در آسمانها وانچه در زمین است مراوراست پادشاهی

وَلَهُ الْحَمْدُ ۚ وَهُوَ عَلٰي كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ

ومراوراست استحقاق ستایش واو بر همه چیزی تواناست

هُوَ الَّذِيْ خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ كَافِرٌ وَّمِنْكُمْ مُّؤْمِنٌ ۭ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ

اوست آنکه آفرید شما را پس از شماست بعضی کافر واز شماست بعضی مومن وخدای بآنچه میکنید بینا

خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ فَاَحْسَنَ صُوَرَكُمْ ۚ

آفرید آسمانها وزمین بحکمت وصورت نمود شما پس نیکو کرد صورتهای شما

يُسَبِّحُ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۭ لَهُ الْمُلْكُ

بپاکی یاد میکند خدایرا انچه در آسمانها وانچه در زمین است مراوراست پادشاهی

وَلَهُ الْحَمْدُ ۚ وَهُوَ عَلٰي كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ

ومراوراست استحقاق ستایش واو بر همه چیزی تواناست

هُوَ الَّذِيْ خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ كَافِرٌ وَّمِنْكُمْ مُّؤْمِنٌ ۭ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ

اوست آنکه آفرید شما را پس از شماست بعضی کافر واز شماست بعضی مومن وخدای بآنچه میکنید بینا

خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ فَاَحْسَنَ صُوَرَكُمْ ۚ

آفرید آسمانها وزمین بحکمت وصورت نمود شما پس نیکو کرد صورتهای شما

يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسِرُّوْنَ
میداند هرانچه در آسمانها وزمین است وخدا میداند انرا که نهان میدارید
وَمَا تُعْلِنُوْنَ ۭ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ
وانرا که اشکارا میکنید وخدا داناست بهرانچه در ضمایرست
اَلَمْ يَاْتِكُمْ نَبَؤُا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ قَبْلُ فَذَاقُوْا وَبَالَ اَمْرِهِمْ وَلَهُمْ
آیا نیامد بشما خبر انانکه کافر شدند ازین پیش پس چشیدند وخامت عاقبت کار ایشان ورایشان
عَذَابٌ اَلِيْمٌ ذٰلِكَ بِاَنَّهٗ كَانَتْ تَّاْتِيْهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ فَقَالُوْٓا اَبَشَرٌ
عذابی دردناک آن عقاب بسبب آن بود که میامد بایشان پیغمبران ایشان بامعجزات روشن پس گفتند آدمیان
يَّهْدُوْنَنَا فَكَفَرُوْا وَتَوَلَّوْا وَّاسْتَغْنَى اللّٰهُ ۭ وَاللّٰهُ غَنِيٌّ حَمِيْدٌ
راه نمایند ما را پس کافر شدند واعراض کردند وخود بی نیاز بود خدای وخدای بی نیازست ستوده علی الاطلاق
زَعَمَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اَنْ لَّنْ يُّبْعَثُوْا ۭ قُلْ بَلٰى وَرَبِّيْ لَتُبْعَثُنَّ
دعوی کردند انانکه کافرند که هرگز نخواهند انگیخته شد بگو آری بپروردگار من برانگیخته شوید
ثُمَّ لَتُنَبَّؤُنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ ۭ وَذٰلِكَ عَلَي اللّٰهِ يَسِيْرٌ فَاٰمِنُوْا بِاللّٰهِ
پس آگاهانیده شوید بآنچه کردید وآن برانگیختن بر خدای آسانست پس ایمان آرید بخدای
وَرَسُوْلِهٖ وَالنُّوْرِ الَّذِيْٓ اَنْزَلْنَا ۭ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ
وپیغمبر او وان روشنی که فرو فرستادیم یعنی قرآن وخدای بآنچه میکنید کاملست
يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ذٰلِكَ يَوْمُ التَّغَابُنِ ۭ وَمَنْ يُّؤْمِنْ
روزی که گرد آرد شمارا برای روز جمع آن روز تمامت خلایق روز حشر آن روز زیان کارست اشکارا ومردم
بِاللّٰهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُّكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّاٰتِهٖ وَيُدْخِلْهُ جَنّٰتٍ
بخدای وکند کار نیکو زایل گرداند ازو بدیهای او ودر آرد اورا در بوستانهای
تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اَبَدًا ۭ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ
که میرود از زیر درختان او جویها حال آنکه جاودان باشند درآن همیشه آن پیروزی بزرگست
وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَكَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَآ اُولٰۗىِٕكَ
وانانکه کافر شدند وبدروغ داشتند ایتهای ما را ایشان
اَصْحٰبُ النَّارِ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ۭ وَبِئْسَ الْمَصِيْرُ
ملازمان دوزخ اند جاودانه باشند دران وبدا جای بازگشتن

مَآ اَصَابَ مِنْ مُّصِيْبَةٍ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ ۭ وَمَنْ
نرسد هیچ حادثه رسنده مگر بفرمان خدای وهرکه
يُّؤْمِنْۢ بِاللّٰهِ يَهْدِ قَلْبَهٗ ۭ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ
ایمان آرد بخدای بهدایة دارد دل او وخدای بهمه چیز داناست
وَاَطِيْعُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوا الرَّسُوْلَ ۚ فَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ
وفرمان برید خدایرا وفرمان برید پیغمبرا پس اگر اعراض کنید
فَاِنَّمَا عَلٰي رَسُوْلِنَا الْبَلٰغُ الْمُبِيْنُ
پس بدرستی که بر پیغمبر ماست بپیغام رسانیدن موبیا
اَللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۭ وَعَلَي اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُوْنَ
بمعبود بحق هیچ خدایی نیست مگر او وبر فضل خدای پس باید که اعتماد نمایند مومنان
يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِنَّ مِنْ اَزْوَاجِكُمْ وَاَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا لَّكُمْ
ای انانکه ایمان اوردید بدرستی که بعضی از زنان شما وفرزندان شما دشمنند مر
فَاحْذَرُوْهُمْ ۚ وَاِنْ تَعْفُوْا وَتَصْفَحُوْا وَتَغْفِرُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ
پس حذر کنید از ایشان واگر عفو کنید واعراض کنید وبیامرزید گناه ایشانرا پس بدرستی که خدای
غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ
آمرزگار مهربانست
اِنَّمَآ اَمْوَالُكُمْ وَاَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ ۭ وَاللّٰهُ عِنْدَهٗٓ
بدرستی که مالهای شما وفرزندان شما سبب بلا ومحنت اند وخدای نزد اوست
اَجْرٌ عَظِيْمٌ
مزدی بزرگ
فَاتَّقُوا اللّٰهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَاسْمَعُوْا وَاَطِيْعُوْا وَاَنْفِقُوْا خَيْرًا
پس بپرهیزید وبترسید از خدای مقدار که توانید وبشنوید وفرمان برید ونفقه کنید
لِّاَنْفُسِكُمْ ۭ وَمَنْ يُّوْقَ شُحَّ نَفْسِهٖ فَاُولٰۗىِٕكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ
برای نفس شما که نگاه داشته شوید ان محل ذاتی خود پس ایشان ایشانند رستگاران
اِنْ تُقْرِضُوا اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا يُّضٰعِفْهُ لَكُمْ وَيَغْفِرْ
اگر اقراض نمایید بخدای قرض دادنی نیکو بروجه اخلاص زیاده گرداند
لَكُمْ ۭ وَاللّٰهُ شَكُوْرٌ حَلِيْمٌ
برای شما وبیامرزد خدای ثواب انرا وخدای سپاس دارنده است ومحاری طاعت
عٰلِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
دانای نهان واشکارا

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

يٰٓاَيُّهَا النَّبِيُّ اِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَآءَ فَطَلِّقُوْهُنَّ لِعِدَّتِهِنَّ وَاَحْصُوا

ای پیغمبر وامت چون خواهید زنان را طلاق دهید پس طلاق دهید ایشانرا برای زمان علت ایشان یعنی طهری که مباشرت در آن نکرده باشید و ضبط کنید

الْعِدَّةَ ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ رَبَّكُمْ ۚ لَا تُخْرِجُوْهُنَّ مِنْۢ بُيُوْتِهِنَّ وَلَا

عدد اقرار را وبترسید از خدای پروردگار شما بیرون نکنید زنان را در عدة از خانهای ایشان وباید

يَخْرُجْنَ اِلَّآ اَنْ يَّاْتِيْنَ بِفَاحِشَةٍ مُّبَيِّنَةٍ ۚ وَتِلْكَ حُدُوْدُ اللّٰهِ ۚ

که بیرون روند مگر که ارتکاب زشت را روشن که انگاه بیرون حد بیرون وان معاصی حدای

وَمَنْ يَّتَعَدَّ حُدُوْدَ اللّٰهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهٗ ۚ لَا تَدْرِيْ لَعَلَّ اللّٰهَ

ومرکه درگذرد از مواضع منهای پرهیزگاری بحقیقت ستم آورده است برخود تو چه دانی باشد که خدای

يُحْدِثُ بَعْدَ ذٰلِكَ اَمْرًا ۝ فَاِذَا بَلَغْنَ اَجَلَهُنَّ فَاَمْسِكُوْهُنَّ

پدید آرد پس ازان تطلیق کاری را نداند وتبدیل بعضی بحجت پس چون رسند بانقضاء عدتشان پس نگاه دارید ایشانرا

بِمَعْرُوْفٍ اَوْ فَارِقُوْهُنَّ بِمَعْرُوْفٍ وَّاَشْهِدُوْا ذَوَيْ

برابحت بنکاح بحسب شرع وعقل یا مفارقت کنید ازیشان بعد رجعت بنیکوئی وگواه گیرید برجعة وفرقت دو خداوند

عَدْلٍ مِّنْكُمْ وَاَقِيْمُوا الشَّهَادَةَ لِلّٰهِ ۚ ذٰلِكُمْ يُوْعَظُ بِهٖ مَنْ كَانَ

عدالت را ازشما مسلمانان واداء شهادت نمایید برای خدای اینچه تقیم از حدود احکام بپذیرد داده میشود بان هر که

يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ۚ وَمَنْ يَّتَّقِ اللّٰهَ يَجْعَلْ لَّهٗ مَخْرَجًا ۝

که ایمان آرد بخدای وروز بازپسین ومرکه پرهیزکاری نماید خدای را پدید آرد مراورا بیرون شدنی از

وَّيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ ۚ وَمَنْ يَّتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ فَهُوَ

وروزی دهد اورا از انجا که نداند ومرکه اعتماد نماید برفضل خدای پس خدا

حَسْبُهٗ ۚ اِنَّ اللّٰهَ بَالِغُ اَمْرِهٖ ۚ قَدْ جَعَلَ اللّٰهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا ۝

بسنده است اورا بدرستی که خدای رساننده است فرمان خود را بتحقیق پدید کرد خدای برای هر چیزی اندازه

وَالّٰٓـِٔيْ يَئِسْنَ مِنَ الْمَحِيْضِ مِنْ نِّسَآئِكُمْ اِنِ ارْتَبْتُمْ

وان زنان که نومیدند از حایض شدن از زنان شما اگر شک باشید

فَعِدَّتُهُنَّ ثَلٰثَةُ اَشْهُرٍ ۙ وَّالّٰٓـِٔيْ لَمْ يَحِضْنَ ۭ وَاُولَاتُ

پس عدة ایشان سه ماهست وان زنان که بحد حیض نرسیده اند واز جمله عدة ایشانرا

الْاَحْمَالِ اَجَلُهُنَّ اَنْ يَّضَعْنَ حَمْلَهُنَّ ۭ وَمَنْ يَّتَّقِ اللّٰهَ

فرزندان در شکم عدة ایشان آنست که بنهند بارهای خودرا ومرکه پرهیزکاری نماید خدایرا

يَجْعَلْ لَّهٗ مِنْ اَمْرِهٖ يُسْرًا ۝ ذٰلِكَ اَمْرُ اللّٰهِ اَنْزَلَهٗٓ اِلَيْكُمْ ۭ

بدید آرد برای او از کار او آسانی را ان احکام فرمان خدایست فرستاد انرا برای شما

وَمَنْ يَّتَّقِ اللّٰهَ يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّاٰتِهٖ وَيُعْظِمْ لَهٗٓ اَجْرًا ۝

ومرکه پرهیزکاری نماید خدای محو کرداند از وی بدیهای اورا وبزرگ گرداند برای او مزدرا

اَسْكِنُوْهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِّنْ وُّجْدِكُمْ

سکان کنید زنان مطلقه را در زمان عدة ازان مکان که سکان کرده اند از وسع طاقت شما

وَلَا تُضَاۗرُّوْهُنَّ لِتُضَيِّقُوْا عَلَيْهِنَّ ۭ وَاِنْ كُنَّ اُولَاتِ

ومضرت مرسانید ایشانرا در تنگ کردن نفقه تا تنگ گیرید برایشان کار را والر باشند

حَمْلٍ فَاَنْفِقُوْا عَلَيْهِنَّ حَتّٰى يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ ۚ

خداوندان فرزندان در شکم پس نفقه کنید بریشان تا ان مدت که بنهند بارهای خودرا

فَاِنْ اَرْضَعْنَ لَكُمْ فَاٰتُوْهُنَّ اُجُوْرَهُنَّ ۚ وَاْتَمِرُوْا

پس اگر شیر دهند طفل را برای شما پس بدهید ایشانرا مزدهای ایشان وباید که فرمان برداری کنید

بَيْنَكُمْ بِمَعْرُوْفٍ ۚ وَاِنْ تَعَاسَرْتُمْ فَسَتُرْضِعُ لَهٗٓ

میان شما والوامهات بحسب شرع وعقل والر سختی نمایید در باب ارضاع پس زود بود که شیر دهد طفل را برای او

اُخْرٰى ۝ لِيُنْفِقْ ذُوْ سَعَةٍ مِّنْ سَعَتِهٖ ۭ وَمَنْ قُدِرَ عَلَيْهِ

مرضعهٔ دیگر باید که نفقه کند خداوند توانگری از توانگری خود ومرکه تنگ

رِزْقُهٗ فَلْيُنْفِقْ مِمَّآ اٰتٰىهُ اللّٰهُ ۭ لَا يُكَلِّفُ اللّٰهُ نَفْسًا

روزی اورا پس نفقه کند از انچه اورا خدای تکلیف نفرماید هیچ تنرا

اِلَّا مَآ اٰتٰىهَا ۭ سَيَجْعَلُ اللّٰهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُّسْرًا

مگر انچه داده است اورا زود باشد که پدید آرد خدای پس از دشواری اسانی را

وَكَأَيِّن مِّن قَرْيَةٍ عَتَتْ عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهِ

وبسا اهل شهری که تکبر نمودند از امتثال فرمان پروردگار خود و پیغمبران فرستاده او

فَحَاسَبْنَاهَا حِسَابًا شَدِيدًا وَعَذَّبْنَاهَا عَذَابًا نُّكْرًا

پس حساب فرمودیم اورا محاسبه بامناقشه وعذاب فرمودیم اهل آن قریه را عذابی منکر شنیع

فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ عَاقِبَةُ أَمْرِهَا خُسْرًا

پس چشید نه وخامت کار خود را وبود عاقبت کار اهل آن قریه زیان کاری

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي

باخته است خدای برای ایشان عذابی سخت پس بترسید از خدای ای خداوندان

الْأَلْبَابِ الَّذِينَ آمَنُوا قَدْ أَنزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا

خردها الذین اللہ ایمان آوردند بتحقیق فرستاد خدای سوی شما پندی

رَّسُولًا يَتْلُو عَلَيْكُمْ آيَاتِ اللَّهِ مُبَيِّنَاتٍ لِّيُخْرِجَ الَّذِينَ

پیغمبری که بخواند برشما ایتهای خدایرا حال انکه واضح ولایحتمل تاباورون آرد الذین

آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَمَن

که ایمان آوردند وکردند کارهای نیکو ازتاریکیهای کفر وضلالت وشبهه بنور ایمان وهدایت ویقین

يُؤْمِن بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا

ومرکه ایمان اردبخدای وبکند کارنیک درادرد اورا بهشتهائی که میرود ازفرود

الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۖ قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ رِزْقًا

آنجا انهار حال انکه جاوید باشند دران همیشه بتحقیق نیکو کرد خدای برای او روزی را

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ

معبود بسزا انست که افرید هفت اسمانرا واز زمین افرید

مِثْلَهُنَّ ۖ يَتَنَزَّلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوا

مانند اسمان هفت طبقه نافذ وجاریست فرمان خدای میان اسمان وزمین افرید انرا تا بدانید

أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۙ وَ

که بدستی خدای بر هر چیزی تواناست و

أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا

الله خدای بتحقیق رسیده است بهرچیزی از راه دانش

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ ۖ تَبْتَغِي مَرْضَاتَ

ای پیغمبر چرا حرام میکردانی انرا که حلال کردانید خدای برتو بجهت طلب خشنودی

أَزْوَاجِكَ ۚ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

زنان ترا وخدای امرزگار مهربان

قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ أَيْمَانِكُمْ ۚ

بتحقیق مشروع کردانید خدای برای شما تحلیل سوگندهای شمارا باستثنا بکفارة

وَاللَّهُ مَوْلَاكُمْ ۚ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ

وخدای متولی امور شماست واو داناست درست کار درست گفتار

وَإِذْ أَسَرَّ النَّبِيُّ إِلَىٰ بَعْضِ أَزْوَاجِهِ حَدِيثًا ۖ فَلَمَّا نَبَّأَتْ بِهِ وَأَظْهَرَهُ

وچون نهان گفت پیغمبر با بعضی از زنان خود حفصه نام پس چون خبر کرد بسخن یا حکایت ماریه وخلافت شیخین پس اشکار کرد اورا عایشه را بران

اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَّفَ بَعْضَهُ وَأَعْرَضَ عَن بَعْضٍ ۖ فَلَمَّا نَبَّأَهَا بِهِ

خدای بران افشا کرد پیغمبر حفصه را بعضی ازانچه افشا کرده بود واعراض نمود ازبعضی از غایت حلم پس چون اگاه کرد حفصه را بان افشا

قَالَتْ مَنْ أَنبَأَكَ هَٰذَا ۖ قَالَ نَبَّأَنِيَ الْعَلِيمُ الْخَبِيرُ

گفت که اگاه کرد ترا این گفت اگاه کرد مرا خدای دانا اگاه از سرایر وباطن امور

إِن تَتُوبَا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا ۖ وَإِنْ

اگر بازگردید ای عایشه وحفصه سوی طاعت خدای پس بتحقیق میل کرده است دلهای شما از اخلاص نبی وان لازم است والر

تَظَاهَرَا عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيلُ

معاونت نمایید برا نبی پس بدرستی که خدای او متولی کار اوست وجبریل

وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ ۖ وَالْمَلَائِكَةُ بَعْدَ ذَٰلِكَ ظَهِيرٌ

ونیکان از اهل ایمان ودیگر فرشتگان پس نصرت الله ذوالرفت اعوانند

النبيء ولي كالواو

جبريل جبرئيل ش

عَسٰى رَبُّهٗۤ اِنْ طَلَّقَكُنَّ اَنْ يُّبْدِلَهٗۤ اَزْوَاجًا
شاید پروردگار او اگر طلاق دهد شما زنان را که عوض آرد مر او را زنان بهتر
خَيْرًا مِّنْكُنَّ مُسْلِمٰتٍ مُّؤْمِنٰتٍ
از شما اهل انقیاد اهل اخلاص
قٰنِتٰتٍ تٰٓئِبٰتٍ عٰبِدٰتٍ سٰٓئِحٰتٍ ثَيِّبٰتٍ وَّاَبْكَارًا ۝
اهل طاعت توبه کنندگان پرستندگان خدایرا روزه داران شوی دیدگان و شوی نادیدگان
يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا قُوْٓا اَنْفُسَكُمْ وَاَهْلِيْكُمْ نَارًا
ای آنانکه ایمان آوردید نگاه دارید تنهای خود را و کسان خود را از آتشی
وَّقُوْدُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلٰٓئِكَةٌ غِلَاظٌ شِدَادٌ
که هیزم آن آدمیان و سنگ اند بر آن موکلاند بران آتش فرشتگان درشت خوی سخت قوة
لَّا يَعْصُوْنَ اللّٰهَ مَآ اَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُوْنَ مَا يُؤْمَرُوْنَ ۝
نافرمانی نمایند خدایرا انچه فرموده است ایشانرا و میکنند مر انچه مامور میشوند
يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَا تَعْتَذِرُوا الْيَوْمَ اِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ
ای آنانکه کافر شدید عذر مخواهید امروز بدرستی که جزا داده میشوید بدیدید انچه
يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا تُوْبُوْٓا اِلَى اللّٰهِ تَوْبَةً نَّصُوْحًا ؕ عَسٰى
ای آنانکه ایمان آوردید باز گردید سوی طاعت خدای باز گشتنی خالص شاید
رَبُّكُمْ اَنْ يُّكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّاٰتِكُمْ وَيُدْخِلَكُمْ
پروردگار شما که زایل گرداند از شما بدیهای شما و درآورد شما را
جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ۙ يَوْمَ لَا يُخْزِي
در بوستانهای که میرود از زیر درختان جویها روزی که ذلیل و رسوا نگرداند
اللّٰهُ النَّبِيَّ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهٗ ۚ نُوْرُهُمْ يَسْعٰى
خدای پیغمبر را و آنانرا که ایمان آوردند با او روشنی اعمال ایشان شتابد
بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ وَبِاَيْمَانِهِمْ يَقُوْلُوْنَ رَبَّنَآ اَتْمِمْ لَنَا
برابر و بجهة دست راست ایشان گویند ای پروردگار ما
نُوْرَنَا وَاغْفِرْ لَنَا ۚ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ۝
روشنی ما را و بیامرز ما را بدرستی که تویی بر همه چیزی توانا

يٰٓاَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنٰفِقِيْنَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ ؕ
ای پیغمبر قتال و جهاد کن با کافران بشمشیر و با منافقان بحجت و درشتی نمای بر ایشان
وَمَاْوٰىهُمْ جَهَنَّمُ ؕ وَبِئْسَ الْمَصِيْرُ ۝ ضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا لِّلَّذِيْنَ
و جای ایشان دوزخ است و بد جای بازگشتن ان بدیدآورد خدای داستانی مر آنانرا
كَفَرُوا امْرَاَتَ نُوْحٍ وَّامْرَاَتَ لُوْطٍ ؕ كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ
که کافر شدند زن نوح و زن لوط بودند دو زن دو تحت تصرف دو بنده
مِنْ عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ فَخَانَتٰهُمَا فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ اللّٰهِ
از بندگان ما نیکان پس خیانت نمودند دو زن بان دو شوی پس نیاز نداشتند ان دو زن از آن دو شوی هیچ چیزرا از عذاب
شَيْـًٔا وَّقِيْلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدّٰخِلِيْنَ ۝ وَضَرَبَ اللّٰهُ
و گفته شد در آیید در دوزخ با دیگر درآیندگان و بدیدآورد خدای
مَثَلًا لِّلَّذِيْنَ اٰمَنُوا امْرَاَتَ فِرْعَوْنَ اِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ
داستانی مر آنانرا که ایمان آوردند زن فرعون آسیه نام چون گفت ای پروردگار من بنا کن
لِيْ عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَنَجِّنِيْ مِنْ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهٖ
برای من نزد رحمة تو خانه در بهشت و برهان مرا از فرعون و کردار او
وَنَجِّنِيْ مِنَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ۝ وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرٰنَ الَّتِيْٓ
و نجات ده مرا از گروه ستمکاران و مریم دختر عمران که
اَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيْهِ مِنْ رُّوْحِنَا وَصَدَّقَتْ
نگاه داشت عورة خود را پس دمیدیم عیسی را در رحم او بواسطه جبرئیل و باور داشت
بِكَلِمٰتِ رَبِّهَا وَكُتُبِهٖ وَكَانَتْ مِنَ الْقٰنِتِيْنَ ۝
شرایع پروردگار خود را و کتابهای منزل او و بود از جملهٔ مطیعان

سورة الملک نزلت بمکة وهی ثلثون اٰیة

بلا خلاف بینهما وکلماتها ۳۳ وحروفها ۱۳۴

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

مفیض خیرات عالم است الله بید قدرت اوست بادشاهی مطلق واو برهر چیزی توانا است

الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيٰوةَ لِيَبْلُوَكُمْ

الله افرید مردن را وزندگانی را تا صوبة ازمایش نماید شمارا

أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ

له کدام یک نیکوتر کند بردار واو غالبست امرزنده عهد کردار

الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمٰوَاتٍ طِبَاقًا ۖ مَا تَرٰى فِي خَلْقِ الرَّحْمٰنِ

الله افرید صفت اسمانرا مطبق برزبر یکدیگر نه بینی تو ای بیننده درافرینش خدای

مِنْ تَفٰوُتٍ ۖ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرٰى مِنْ فُطُورٍ ثُمَّ ارْجِعِ

هیچ عدم تناسب پس بازگردان نظرش را هیچ بینی ازشقوقی پیدا بر اندام

الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ

نظرش را باری پس ازبار تا بازگردد سوی تو بینایی حال انکه بعید بود از ادراک خلل در افرینش خدای وحال انکه نظر افتنده

وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَآءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ وَجَعَلْنٰهَا

وبحقیقت آراستیم اسمان نزدیک را بطروف ستارگان وگردانیدیم ان قوالب را

رُجُومًا لِلشَّيٰطِينِ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيرِ وَلِلَّذِينَ

راندنکان آثار انرا دیوانرا وساختیم برای دیوان عذاب اتش افروخته وبرانانرا

كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ ۖ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ إِذَآ أُلْقُوا

له کافر شدند بپروردگار ایشان عذاب دوزخ وبدجای بازگشتنی ان جون افکنده شوند

فِيهَا سَمِعُوا لَهَا شَهِيقًا وَهِيَ تَفُورُ تَكَادُ تَمَيَّزُ مِنَ

دران شنوند مر دوزخ را اوازی منکر وحال انکه دوزخ جوشد خواهد که از هم جدا شود از

الْغَيْظِ ۖ كُلَّمَآ أُلْقِيَ فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَآ أَلَمْ يَأْتِكُمْ

غایت خشم برکنار دوزخ هر کاه افکنده شود دران گروهی پرسد ایشانرا خازن انش ایا نیامد بشما

نَذِيرٌ قَالُوا بَلٰى قَدْ جَآءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا

بیم نماینده کوینده اری بحقیقت امد بما بیم نماینده پس تکذیب نمودیم اورا وکفتیم

مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلٰلٍ كَبِيرٍ

فرو نفرستاد خدای هیچ چیزرا نه اید شما مکر در کمراهی بزرك

وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ

ولفتند اکر بودیمی لشنیدی یا دریافتی حقیقت کارها نبودیمی درمیان اهل

السَّعِيرِ فَاعْتَرَفُوا بِذَنْبِهِمْ فَسُحْقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ

اتش افروخته پس بدرست شد له اقرار نمودند بکناهان خویش پس دوری باد از رحمت خدای مر ملازمان اتش افروخته را

إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ

بدرستی له انانکه میترسند از عذاب پروردکار ایشان حال انکه غایب از عذاب مر ایشانرا امرزشی ومزدی بزرك

وَأَسِرُّوا قَوْلَكُمْ أَوِ اجْهَرُوا بِهِ ۖ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

ونهان کنید کفتار خویش را یا اشکارا کنید ان بدرستی له اوداناست بانچه درضمایرست

أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ ۗ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ

ایا ندانند مخلوق را الله افرید واو نافذست بعلم بواطن دانا واکاه ازخفیات امور

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذَلُولًا فَامْشُوا

اوست انله بدید اورد وکردانید برای شما زمین را مسخر پس روید

فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهِ ۖ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ

درجوانب وراههها وبخورید از روزی خدای وباسوی جزای او حشر اوست برانکیختن

ءَأَمِنتُمْ مَنْ فِي السَّمَآءِ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمُ الْأَرْضَ

ایا ایمن شدید از انکه در اسمانست از انکه فرو برد شمارا بزمین

فَإِذَا هِيَ تَمُورُ أَمْ أَمِنتُمْ مَنْ فِي السَّمَآءِ أَنْ يُرْسِلَ

پس ناکاه ان زمین مضطرب ومتحرك بود یا ایمن شدید از انکه فرو فرستد

عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ۖ فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرِ

برشما بادی باسنك ریزه پس زود بود که بدانید که چکونه است بیم نمودن من

وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ

وبحقیقت بدروغ داشتند انانکه پیش ازایشان بودند پس چکونه بود

نَكِيرِ أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَافَّاتٍ

انکار من برایشان ایا ندیدند سوی مرغان زیرایشان حال انکه باز کشاده بوند بالهارا

وَيَقْبِضْنَ ۚ مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا الرَّحْمٰنُ ۚ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ

وکاه میدارند نکاه نمیدارد ان مرغانرا درهوا مکر خدای بخشاینده بدرستی له او بهمه چیزی بیناست

النشور وامنتم يبدلة الهمزة الاولى واوا في الوصل ويحذف الهمزة في الابتداء وحقق الهمزة الباقون على اصولهم

نذير ي نكيري في الوصل وفي الحالين ب

أَمَّنْ هَٰذَا الَّذِي هُوَ جُندٌ لَّكُمْ يَنصُرُكُم مِّن دُونِ الرَّحْمَٰنِ
إِنِ الْكَافِرُونَ إِلَّا فِي غُرُورٍ ۝ أَمَّنْ هَٰذَا الَّذِي يَرْزُقُكُمْ
إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ ۚ بَل لَّجُّوا فِي عُتُوٍّ وَنُفُورٍ ۝ أَفَمَن يَمْشِي مُكِبًّا
عَلَىٰ وَجْهِهِ أَهْدَىٰ أَمَّن يَمْشِي سَوِيًّا عَلَىٰ
قُلْ هُوَ الَّذِي أَنشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ
وَالْأَفْئِدَةَ ۖ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ۝ قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ
فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ۝ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ
إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ۝ قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِندَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ
مُّبِينٌ ۝ فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سِيئَتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا
وَقِيلَ هَٰذَا الَّذِي كُنتُم بِهِ تَدَّعُونَ ۝ قُلْ أَرَأَيْتُمْ
إِنْ أَهْلَكَنِيَ اللَّهُ وَمَن مَّعِيَ أَوْ رَحِمَنَا فَمَن يُجِيرُ
الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ۝ قُلْ هُوَ الرَّحْمَٰنُ آمَنَّا بِهِ
وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا ۖ فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَن يَأْتِيكُم بِمَاءٍ مَّعِينٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

نٓ ۚ وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ۝ مَا أَنتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ
بِمَجْنُونٍ ۝ وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ ۝ وَإِنَّكَ
لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ ۝ فَسَتُبْصِرُ وَيُبْصِرُونَ ۝ بِأَيِّيكُمُ
الْمَفْتُونُ ۝ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَن ضَلَّ عَن سَبِيلِهِ
وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ۝ فَلَا تُطِعِ الْمُكَذِّبِينَ
وَدُّوا لَوْ تُدْهِنُ فَيُدْهِنُونَ ۝ وَلَا تُطِعْ كُلَّ حَلَّافٍ
مَّهِينٍ ۝ هَمَّازٍ مَّشَّاءٍ بِنَمِيمٍ ۝ مَّنَّاعٍ لِّلْخَيْرِ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ
عُتُلٍّ بَعْدَ ذَٰلِكَ زَنِيمٍ ۝ أَن كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ
إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ

سَنَسِمُهُ عَلَى الْخُرْطُومِ ۝ إِنَّا بَلَوْنَاهُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ

الْجَنَّةِ ۚ إِذْ أَقْسَمُوا لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ ۝ وَلَا يَسْتَثْنُونَ

فَطَافَ عَلَيْهَا طَائِفٌ مِّن رَّبِّكَ وَهُمْ نَائِمُونَ ۝ فَأَصْبَحَتْ

كَالصَّرِيمِ ۝ فَتَنَادَوْا مُصْبِحِينَ ۝ أَنِ اغْدُوا عَلَىٰ حَرْثِكُمْ إِن

كُنتُمْ صَارِمِينَ ۝ فَانطَلَقُوا وَهُمْ يَتَخَافَتُونَ ۝ أَن لَّا يَدْخُلَنَّهَا

الْيَوْمَ عَلَيْكُم مِّسْكِينٌ ۝ وَغَدَوْا عَلَىٰ حَرْدٍ قَادِرِينَ ۝

فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا لَضَالُّونَ ۝ بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ۝

قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُل لَّكُمْ لَوْلَا تُسَبِّحُونَ ۝ قَالُوا

سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ۝ فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ

بَعْضٍ يَتَلَاوَمُونَ ۝ قَالُوا يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا طَاغِينَ ۝

عَسَىٰ رَبُّنَا أَن يُبْدِلَنَا خَيْرًا مِّنْهَا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا رَاغِبُونَ ۝

كَذَٰلِكَ الْعَذَابُ ۖ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ ۚ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ۝

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ عِندَ رَبِّهِمْ جَنَّاتِ النَّعِيمِ ۝

عشر ۲

ان لا بالنون کا ذکر فی الاعراف

عشر ۳

ع ۱۹

أَفَنَجْعَلُ الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ ۝ مَا لَكُمْ كَيْفَ

تَحْكُمُونَ ۝ أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ ۝ إِنَّ

لَكُمْ فِيهِ لَمَا تَخَيَّرُونَ ۝ أَمْ لَكُمْ أَيْمَانٌ عَلَيْنَا بَالِغَةٌ

إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ ۙ إِنَّ لَكُمْ لَمَا تَحْكُمُونَ ۝ سَلْهُمْ أَيُّهُم

بِذَٰلِكَ زَعِيمٌ ۝ أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ فَلْيَأْتُوا بِشُرَكَائِهِمْ إِن

كَانُوا صَادِقِينَ ۝ يَوْمَ يُكْشَفُ عَن سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ

إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ ۝ خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ

ذِلَّةٌ ۖ وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ وَهُمْ سَالِمُونَ ۝

فَذَرْنِي وَمَن يُكَذِّبُ بِهَٰذَا الْحَدِيثِ ۖ سَنَسْتَدْرِجُهُم

مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ۝ وَأُمْلِي لَهُمْ ۚ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ۝

أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُم مِّن مَّغْرَمٍ مُّثْقَلُونَ ۝ أَمْ عِندَهُمُ

الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ ۝ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا

تَكُن كَصَاحِبِ الْحُوتِ ۘ إِذْ نَادَىٰ وَهُوَ مَكْظُومٌ ۝

عشر ۴

لَوْلَآ اَنْ تَدٰرَكَهٗ نِعْمَةٌ مِّنْ رَّبِّهٖ لَنُبِذَ بِالْعَرَآءِ وَهُوَ مَذْمُوْمٌ

واگران بودی که دریافتی اورا انعامی از پروردگار او بقول تو به صحرا افکنده شدی در حالی که سزاوار نکوهش بودی

فَاجْتَبٰىهُ رَبُّهٗ فَجَعَلَهٗ مِنَ الصّٰلِحِيْنَ ۝ وَاِنْ يَّكَادُ الَّذِيْنَ

پس برگزید اورا پروردگار او پس گردانید اورا از زمرهٔ نیکان یعنی از جملهٔ انبیاء علیهم السلام و بدستی که

كَفَرُوْا لَيُزْلِقُوْنَكَ بِاَبْصَارِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ

کافر شدند که نزدیک گردانند ترا بچشمهای ایشان آنگاه که بشنوند

وَيَقُوْلُوْنَ اِنَّهٗ لَمَجْنُوْنٌ ۝ وَمَا هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعٰلَمِيْنَ

و میگویند که او دیوانه است و نیست این قرآن مگر موعظتی برای جهانیان

وهی اثنتان

وهما ٨٠ حرفا

بسم الله الرحمن الرحيم

للظهر ع ٢٧

اَلْحَآقَّةُ ۝ مَا الْحَآقَّةُ ۝ وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا الْحَآقَّةُ ۝

ان ساعة واجبة الوقوع چه عظیم است ان ساعت و چه دانا گرداند ترا که چیست ان ساعت عجیب

كَذَّبَتْ ثَمُوْدُ وَعَادٌۢ بِالْقَارِعَةِ ۝ فَاَمَّا ثَمُوْدُ فَاُهْلِكُوْا

تکذیب نمودند ثمود این دو قبیله ثمود و صالح و عاد و قوم هود پس اما قبیلهٔ ثمود که قوم صالح بودند پس هلاک شدند

بِالطَّاغِيَةِ ۝ وَاَمَّا عَادٌ فَاُهْلِكُوْا بِرِيْحٍ صَرْصَرٍ

بسبب طغیان خود و اما عاد که قوم هود بودند هلاک شدند بواسطهٔ بادی سخت

عَاتِيَةٍ ۝ سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَّثَمٰنِيَةَ اَيَّامٍ ۙ

خارج از عادت مسلط گردانید ان باد را بر ایشان هفت شب و هشت روز متوالی

حُسُوْمًا فَتَرَى الْقَوْمَ فِيْهَا صَرْعٰى ۙ كَاَنَّهُمْ

پیاپی پس میدیدی ای بیننده گروه عاد را در ان ایام و لیالی و در ان باد سخت افتادگان گرد ایشان

اَعْجَازُ نَخْلٍ خَاوِيَةٍ ۝ فَهَلْ تَرٰى لَهُمْ مِّنْ بَاقِيَةٍ ۝

تنه های درختان خرما بودند افتاده پس هیچ می بینی مر ایشانرا هیچ بقیتی

وَجَآءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهٗ وَالْمُؤْتَفِكٰتُ بِالْخَاطِئَةِ ۝

و آوردند فرعون و آنکه پیش از وی بود و اهل دیهای زیر و زبر شده بفعل خطا

فَعَصَوْا رَسُوْلَ رَبِّهِمْ فَاَخَذَهُمْ اَخْذَةً رَّابِيَةً ۝ اِنَّا

پس نافرمانی کردند فرستادهٔ پروردگار را ایشان پس گرفت ایشانرا گرفتنی زیاده از عقوبت دیگر امتان ما

لَمَّا طَغَى الْمَآءُ حَمَلْنٰكُمْ فِى الْجَارِيَةِ ۝ لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ

که ما چون از حد تجاوز نمودند آبها بر اهل آن حمل کردانیدیم پدران شما را در کشتی تا کردانیم آن حالت را برای شما

تَذْكِرَةً وَّتَعِيَهَآ اُذُنٌ وَّاعِيَةٌ ۝ فَاِذَا نُفِخَ فِى الصُّوْرِ

پندی و عبرتی و تا نگاه دارد انرا سمع نگاه دارندهٔ پس چون دمیده شود در صور

نَفْخَةٌ وَّاحِدَةٌ ۝ وَّحُمِلَتِ الْاَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً

دمیدنی یگانه و ان نفخه اولی باشد و برداشته شود زمین و کوهها پس کوفته شوند

وَّاحِدَةً ۝ فَيَوْمَئِذٍ وَّقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ۝ وَانْشَقَّتِ السَّمَآءُ

یکبارگی پس در آن روز واقع شد واقعه و شکافته شود آسمان

فَهِىَ يَوْمَئِذٍ وَّاهِيَةٌ ۝ وَّالْمَلَكُ عَلٰٓى اَرْجَآئِهَا ۚ وَيَحْمِلُ

پس او در آن روز بی قوت و سست بود و فرشتگان بر جوانب آسمان باشند و بردارند

عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمٰنِيَةٌ ۝ يَوْمَئِذٍ

عرش پروردگار ترا بر بالای ایشان در آن روز هشت فرشته بالای اهل موقف در آن روز هشت فرشته

تُعْرَضُوْنَ لَا تَخْفٰى مِنْكُمْ خَافِيَةٌ ۝ فَاَمَّا مَنْ اُوْتِىَ

عرضه دهند شمارا بر محاسبه نهان نماند از احوال شما هیچ پوشیده پس اما آنکه داده شد

كِتٰبَهٗ بِيَمِيْنِهٖ فَيَقُوْلُ هَآؤُمُ اقْرَءُوْا كِتٰبِيَهْ ۝

نامهٔ اعمال او بدست راست او پس گوید فرا گیرید بخوانید نامهٔ مرا

اِنِّىْ ظَنَنْتُ اَنِّىْ مُلٰقٍ حِسَابِيَهْ ۝ فَهُوَ فِىْ عِيْشَةٍ

بدستی که من یقین دانستم که من رسنده ام بحساب من پس او در زندگانی بود

رَّاضِيَةٍ ۝ فِىْ جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ۝ قُطُوْفُهَا دَانِيَةٌ ۝ كُلُوْا

مشتمل بر رضای صاحبش در بهشت بلند درجه میوه های ان نزدیک بود قایم و قاعد را گویند بخورید

وَاشْرَبُوْا هَنِيْٓـًٔا بِمَآ اَسْلَفْتُمْ فِى الْاَيَّامِ الْخَالِيَةِ ۝

و بیاشامید گوارنده بسبب انچه فرستادید پیش از این در روزگار گذشته

بالخاطية

عشرا

كتابيه حسابيه
مالیه سلطانیه
بغیرها فی الوصل
عشر ٣

وَاَمَّا مَنْ اُوْتِیَ كِتٰبَهٗ بِشِمَالِهٖ فَیَقُوْلُ یٰلَیْتَنِیْ لَمْ
واما مرآنرا دهند اورا نامهٔ او بدست چپ پس گوید بواسطهٔ بزرگ قبایح اعمال آنرا ای کاشکی من
اُوْتَ كِتٰبِیَهْ وَلَمْ اَدْرِ مَا حِسَابِیَهْ یٰلَیْتَهَا كَانَتِ
نداده بودندی مرا نامهٔ من ونه دانستی چیست حساب من ای کاشکان حالت بودی
الْقَاضِیَةَ مَاۤ اَغْنٰی عَنِّیْ مَالِیَهْ هَلَكَ عَنِّیْ سُلْطَانِیَهْ خُذُوْهُ
موت که قاطع حیات است چه باز نداشت از من مال من ضایع شد از من تسلط من لو بندای حق تعالی بدارید اورا
فَغُلُّوْهُ ثُمَّ الْجَحِیْمَ صَلُّوْهُ ثُمَّ فِیْ سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُوْنَ
پس در ستش را بگردن بندید پس بدوزخ درآرید پس در زنجیری که طول آن هفتاد ارش بود
ذِرَاعًا فَاسْلُكُوْهُ اِنَّهٗ كَانَ لَا یُؤْمِنُ بِاللّٰهِ الْعَظِیْمِ ۙ
پس درآرید اورا بدستی که او بود که ایمان نمی‌آورد بخدای بزرگوار
وَلَا یَحُضُّ عَلٰی طَعَامِ الْمِسْكِیْنِ ۚ فَلَیْسَ لَهُ الْیَوْمَ هٰهُنَا
وترغیب نمیکرد بر طعام دادن بیچارهٔ پس نیست مر اورا امروز درین مقام
حَمِیْمٌ ۙ وَّلَا طَعَامٌ اِلَّا مِنْ غِسْلِیْنٍ ۙ لَّا یَاْكُلُهٗۤ اِلَّا الْخَاطِـُٔوْنَ
حمیمی شفیق ونه هیچ خویشی ونه طعامی مگر از غساله تن دوزخیان نخورد اورا مگر اهل خطا یا کفار
فَلَاۤ اُقْسِمُ بِمَا تُبْصِرُوْنَ ۙ وَمَا لَا تُبْصِرُوْنَ ۙ اِنَّهٗ لَقَوْلُ
پس سوگند میخورم بآنچه می‌بینید از عالم اشباح وآنچه نمی‌بینید از عالم ارواح بدستی که این قرآن گفتار
رَسُوْلٍ كَرِیْمٍ ۚ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ ؕ قَلِیْلًا مَّا تُؤْمِنُوْنَ ۙ
پیغمبری بزرگوار است و نیست بطریق رسالت ادا کرده وی گفتار شعر اندك ایمان می‌آرید
وَّلَا بِقَوْلِ كَاهِنٍ ؕ قَلِیْلًا مَّا تَذَكَّرُوْنَ ؕ تَنْزِیْلٌ مِّنْ
ونه گفتار کاهن اندك پند میگیرید این فرو فرستاده است از
رَّبِّ الْعٰلَمِیْنَ ۙ وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَیْنَا بَعْضَ الْاَقَاوِیْلِ ۙ لَاَخَذْنَا
پروردگار جهانیان والا اگر افترا کردی محمد بر ما بعضی از گفتارها
مِنْهُ بِالْیَمِیْنِ ۙ ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِیْنَ ۚ فَمَا مِنْكُمْ مِّنْ
ازو براست پس بریدمی ازو رگ دلرا پس نبودی از شما هیچکس
اَحَدٍ عَنْهُ حٰجِزِیْنَ ۘ وَاِنَّهٗ لَتَذْكِرَةٌ لِّلْمُتَّقِیْنَ ۘ
ازان قتل او را منع کنندگان وبدستی که این قرآن هرآینه موعظتی است مر پرهیزگاران را

ماۤلی سلطانی بحذف الهاء فی الوصل ف

عشر ۳

الحاطون بغیر همز ع ۱۵

عشر ۴

یلگرون دله نقطه

وَاِنَّا لَنَعْلَمُ اَنَّ مِنْكُمْ مُّكَذِّبِیْنَ ۚ وَاِنَّهٗ لَحَسْرَةٌ عَلَی
وبدستی که هرآینه میدانیم که از شما اند جمع کذیب لندگان وبدستی که این قرآن سبب حسرت
الْكٰفِرِیْنَ ۘ وَاِنَّهٗ لَحَقُّ الْیَقِیْنِ ۚ فَسَبِّحْ بِاسْمِ
بر کافران چون ببیند ثواب مصدقان وبدستی که او هرآینه محض راستیست پس بیالای بنام پروردگار
سورة المعارج نزلت بمكة وهي اربع واربعون آية

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

نصف التسع ع ۱۵ سال سائل بالف ساكنة ا ك

سَاَلَ سَآئِلٌۢ بِعَذَابٍ وَّاقِعٍ ۙ لِّلْكٰفِرِیْنَ لَیْسَ لَهٗ دَافِعٌ ۙ مِّنَ
خواست خواهنده استدعا کرد عذابی را عذاب عذابی واقع برای کافران که نیست مران عذابرا هیچ دفع کننده از
اللّٰهِ ذِی الْمَعَارِجِ ؕ تَعْرُجُ الْمَلٰٓئِكَةُ وَالرُّوْحُ اِلَیْهِ فِیْ یَوْمٍ كَانَ
قبل خدای خداوند مراتب عروج ملائکه بآسمان وجبرئیل صعود میکنند فرشتگان وجبرئیل سوی عرش در روزی که هست
مِقْدَارُهٗ خَمْسِیْنَ اَلْفَ سَنَةٍ ۚ فَاصْبِرْ صَبْرًا جَمِیْلًا ۚ اِنَّهُمْ یَرَوْنَهٗ
اندازهٔ آن بپنجاه هزار سال از سالهای دنیا پس صبر کن صبری نیکو بدستی که ایشان میبینند آن عذابرا
بَعِیْدًا ۙ وَّنَرٰىهُ قَرِیْبًا ؕ یَوْمَ تَكُوْنُ السَّمَآءُ كَالْمُهْلِ ۙ وَتَكُوْنُ
دور از امکان ومیبینیم ازرا نزدیک بامکان یاد کن روزی که باشد آسمان چون نقره یاس
الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ ۙ وَلَا یَسْـَٔلُ حَمِیْمٌ حَمِیْمًا ۚ یُّبَصَّرُوْنَهُمْ ؕ یَوَدُّ
کوهها مانند پشم زبون ونپرسد هیچ خویشی از احوال خویش دیدن نموده شوند باایشان دوست دارد
الْمُجْرِمُ لَوْ یَفْتَدِیْ مِنْ عَذَابِ یَوْمِئِذٍۭ بِبَنِیْهِ ۙ وَصَاحِبَتِهٖ
گناهکار که فدا دهد از عذاب آن روز پسران خودرا وزن خودرا
وَاَخِیْهِ ۙ وَفَصِیْلَتِهِ الَّتِیْ تُـْٔوِیْهِ ۙ وَمَنْ فِی الْاَرْضِ جَمِیْعًا ۙ ثُمَّ
وبرادر خودرا واهل قبیلهٔ او که جای دادند اورا ومن که در زمین اند همه پس
یُنْجِیْهِ ۙ كَلَّا ؕ اِنَّهَا لَظٰی ۙ نَزَّاعَةً لِّلشَّوٰی ۚ تَدْعُوْا مَنْ اَدْبَرَ وَتَوَلّٰی ۙ
خلاص دادی ان فداء او را نگاه نیست بدستی که ان آتش زبانه زن کننده است مر اعضاء اطراف سر را
وَجَمَعَ فَاَوْعٰی ۘ اِنَّ الْاِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوْعًا ۙ اِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوْعًا ۙ
وجمع کرد پس نگاه داشت بدستی که آدمی آفریده شد بیتاب چون برسد باو بدی جزع کننده
وَّاِذَا مَسَّهُ الْخَیْرُ مَنُوْعًا ۙ اِلَّا الْمُصَلِّیْنَ ۙ الَّذِیْنَ هُمْ عَلٰی
ونگاه دارنده چون برسد باو نیکی بخیل مگر نمازگزاران آنانکه ایشان بر

عشر ۱ ولا یسئل د

توفیه بغیر همز ش ۲ ج ج

ا ج ک ص ش

وَجَمَعَ فَاَوْعٰى ۝ اِنَّ الْاِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوْعًا ۝ اِذَا مَسَّهُ
واعراض کرد از ایمان ولرد او ورد مال را پس جمع نهاد وی آنرا بدستی که ادمی آفریده شده است با ملع وتنگ حوصله این که چون رسد بدو
الشَّرُّ جَزُوْعًا ۝ وَّاِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوْعًا ۝ اِلَّا الْمُصَلِّيْنَ ۝
بدی جزع کننده باشد وچون رسد بدو مال منع کننده باشد الا نمازگزاران
الَّذِيْنَ هُمْ عَلٰى صَلَاتِهِمْ دَآئِمُوْنَ ۝ وَالَّذِيْنَ فِيْٓ اَمْوَالِهِمْ
که ایشان بر نماز ایشان مواظبت نمایندگانند وانانکه در مالهای ایشان
حَقٌّ مَّعْلُوْمٌ ۝ لِّلسَّآئِلِ وَالْمَحْرُوْمِ ۝ وَالَّذِيْنَ يُصَدِّقُوْنَ
حق دانسته مر خواهندگان وبی روزی را وانانکه باور میدارند
بِيَوْمِ الدِّيْنِ ۝ وَالَّذِيْنَ هُمْ مِّنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ مُّشْفِقُوْنَ ۝
روز جزا را وانانکه ایشان از عذاب پروردگار ایشان ترسنده اند
اِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَاْمُوْنٍ ۝ وَالَّذِيْنَ هُمْ لِفُرُوْجِهِمْ
بدستی که عذاب پروردگار ایشان نه انست که آرام ایمن توان بود وانانکه مر عورتهای خویش را
حٰفِظُوْنَ ۝ اِلَّا عَلٰٓى اَزْوَاجِهِمْ اَوْ مَا مَلَكَتْ
نگاه دارندگانند الا بر زنان ایشان یا انکه مالک ان شد
اَيْمَانُهُمْ فَاِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُوْمِيْنَ ۝ فَمَنِ ابْتَغٰى
دستهای ایشان پس بدستی که ایشان سزای ملامت نه اند پس هر که
وَرَآءَ ذٰلِكَ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْعَادُوْنَ ۝ وَالَّذِيْنَ
دیگر بر انچه گفته شد پس ایشان ایشانند از حد فرمان درگذندگان وانانکه
هُمْ لِاَمٰنٰتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُوْنَ ۝ وَالَّذِيْنَ هُمْ
ایشان مر امانتهای ایشان وعهدهای ایشان نگاه دارندگانند وانانکه ایشان
بِشَهٰدٰتِهِمْ قَآئِمُوْنَ ۝ وَالَّذِيْنَ هُمْ عَلٰى صَلَاتِهِمْ
بانواع گواهی ایشان استادگی نمایندگانند وانانکه ایشان بر نماز ایشان
يُحَافِظُوْنَ ۝ اُولٰٓئِكَ فِيْ جَنّٰتٍ مُّكْرَمُوْنَ ۝
رعایت شرایط میکنند ایشان در بوستانهای انند گرامی داشته شده
فَمَالِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا قِبَلَكَ مُهْطِعِيْنَ ۝
پس چیست حال انانکه کافر شدند پیش تو سوی تو نگرندگانند

فمال الذین بسقط لام الجر
تخالفه وقد ذکر فی سورة النساء

عشر ۲

لِاَمٰنٰتِهِمْ

بِشَهٰدٰتِهِمْ
ادح کعرش

ع ۹

یقف علیها ح رخعه
والباقون یقفون علی
اللام

عَنِ الْيَمِيْنِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِيْنَ ۝ اَيَطْمَعُ كُلُّ امْرِئٍ
از جانب دست راست واز جانب دست چپ حال انانکه جماعت متفرقند ایا طمع میدارد هر مردی
مِّنْهُمْ اَنْ يُّدْخَلَ جَنَّةَ نَعِيْمٍ ۝ كَلَّا ۭ اِنَّا خَلَقْنٰهُمْ مِّمَّا يَعْلَمُوْنَ ۝
از ایشان که اندر شان در بهشت ناز و نعمت نخواهند بدستی که ما افریدیم ایشانرا از انچه میدانند نطفه
فَلَآ اُقْسِمُ بِرَبِّ الْمَشٰرِقِ وَالْمَغٰرِبِ اِنَّا لَقٰدِرُوْنَ ۝ عَلٰٓى
پس سوگند میخورم بپروردگار مشرقها و مغربها بدستی که ما هر اینه توانایم بر
اَنْ نُّبَدِّلَ خَيْرًا مِّنْهُمْ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوْقِيْنَ ۝ فَذَرْهُمْ يَخُوْضُوْا
انکه عوض اریم بهتر از ایشان و نه ایم ما مغلوب و بی قدرة بر اعاده خلاق پس بگذار ایشانرا
وَيَلْعَبُوْا حَتّٰى يُلٰقُوْا يَوْمَهُمُ الَّذِيْ يُوْعَدُوْنَ ۝ يَوْمَ يَخْرُجُوْنَ
در باطل و بازی کنند تا انکه ببینند روز ایشان که وعده میدهندشان روزی که
مِنَ الْاَجْدَاثِ سِرَاعًا كَاَنَّهُمْ اِلٰى نُصُبٍ يُّوْفِضُوْنَ ۝ خَاشِعَةً
از گورها شتابان گویی ایشان سوی انچه نصب کرده اند برای عبادت از اصنام و اجداث غیران
اَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ۭ ذٰلِكَ الْيَوْمُ الَّذِيْ كَانُوْا يُوْعَدُوْنَ ۝
دلیل است بنیاهای ایشان رسد بدیشان خواری آن روز انست که بودند وعده داده میشدند بدان

سورة نوح علیه السلام مکیة

اٰیاتها ثمان وعشرون وهی مائة وثنتا عشرة کلمة ومائتان وثلثة وثلثون حرفا

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اِنَّآ اَرْسَلْنَا نُوْحًا اِلٰى قَوْمِهٖٓ اَنْ اَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ
بدستی که ما فرستادیم نوح را سوی گروه او که بیم نمای گروه ترا
قَبْلِ اَنْ يَّاْتِيَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ۝ قَالَ يٰقَوْمِ اِنِّيْ لَكُمْ
پیش از انکه ایدبایشان عذاب دردناک یعنی طوفان گفت نوح ای گروه من بدستی که من مر شمارا
نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ ۝ اَنِ اعْبُدُوا اللّٰهَ وَاتَّقُوْهُ وَاَطِيْعُوْنِ ۝
بیم نماینده ام مویدا که پرستید خدایرا وبترسید از مخالفت او وفرمان برید مرا در انچه

واطیعونی ب

عشر ۳

ادح صرش

۳

يَغْفِرْ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرْكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ

تا بیامرزد خدای برای شما از گناهان شما و تاخیر کند از عمر شما تا وقتی که انقضاء اجل

مُّسَمًّى ۚ إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ ۖ لَوْ كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ۝

بدستی که وقتی تعیین فرموده خدای چون بیاید تاخیر کرده نشود اگر هستید که بدانید

قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا ۝ فَلَمْ يَزِدْهُمْ

گفت نوح ای پروردگار من بدستی که من خوانده ام قوم خود را شب و روز پس نیفزود ایشانرا

دُعَائِي إِلَّا فِرَارًا ۝ وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ

خواندن من مگر گریختن از حق و بدستی که من هرگاه که خواندم ایشانرا تا بیامرزی ایشانرا

جَعَلُوا أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ وَاسْتَغْشَوْا ثِيَابَهُمْ

گردانیدند انگشتهای ایشانرا در گوشهای ایشان و بسر در کشیدند جامهای خود را

وَأَصَرُّوا وَاسْتَكْبَرُوا اسْتِكْبَارًا ۝ ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جِهَارًا ۝

و مداومت نمودند بر معاصی و تکبر نمودند پس بدستی که من خواندم ایشانرا آشکارا

ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا ۝ فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا

پس بدستی که من ظاهر گردانیدم برای ایشان و پنهان کردم برای ایشان پنهان کردنی پس گفتم آمرزش خواهید

رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا ۝ يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُم مِّدْرَارًا ۝

از پروردگار شما بدستی که او هست آمرزنده فرو هشته ابر را بر شما حال آنکه ریزان بود

وَيُمْدِدْكُم بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَيَجْعَل لَّكُمْ جَنَّاتٍ وَيَجْعَل لَّكُمْ أَنْهَارًا ۝

و مدد دهد شما را بخواسته ها و پسران و پدید آرد برای شما بوستانها و پدید آرد

مَّا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا ۝ وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا ۝

شما را که چیست مر شما را که امید نمیدارید از خدای تعظیمی که لایق است شما را اعتقاد ایمان و یقین

أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا ۝ وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسَ سِرَاجًا

افرید شما را بارها نطفه و علقه و غیران ایا ندانسته اید که چگونه افرید خدای هفت آسمان را بر زیر یکدیگر و گردانید ماه را در موضع خود از آسمانها بسبب روشنی و گردانید آفتاب را چون چراغی

وَاللَّهُ أَنبَتَكُم مِّنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا ۝

و خدای رویانید شما را از زمین مانند نبات

ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا ۝

پس باز میبرد شما را در آن و بیرون آورد شما را

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ بِسَاطًا ۝ لِّتَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا

و خدای گردانید برای شما زمین را مانند گستردنی تا بسپرید از آن راههای

فِجَاجًا ۝ قَالَ نُوحٌ رَّبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْنِي وَاتَّبَعُوا مَن لَّمْ

فراخ را گفت نوح ای پروردگار من بدستی که ایشان نافرمانی نمودند مرا و متابعت نمودند آن کسانرا که

يَزِدْهُ مَالُهُ وَوَلَدُهُ إِلَّا خَسَارًا ۝ وَمَكَرُوا مَكْرًا

نیفزود ایشانرا مال ایشان و نه فرزندان ایشان مگر خسران منافع از جهان و مکر کردند آن

كُبَّارًا ۝ وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا

بغایت بزرگ و گفتند ترک مکنید خدایان شما را و ان بتان بمکانه خاصه و دون

وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا ۝ وَقَدْ

سواع و نه یغوث و یعوق و نسر را و بتحقیق

أَضَلُّوا كَثِيرًا ۝ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا ۝ مِّمَّا

گمراه گردانیدند بسیاری را و میفزای مشرکان را طاعت را مگر گمراهی از طریق جنت

خَطِيئَاتِهِمْ أُغْرِقُوا فَأُدْخِلُوا نَارًا فَلَمْ يَجِدُوا لَهُم

از بهر ان گناهان ایشان غرق گردانیدند ایشان را پس در آوردند ایشان را در آتش پس نیافتند مر ایشانرا

مِّن دُونِ اللَّهِ أَنصَارًا ۝ وَقَالَ نُوحٌ رَّبِّ لَا تَذَرْ عَلَى

از غیر خدای هیچ یارانی و گفت نوح ای پروردگار من مگذار بر

الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا ۝ إِنَّكَ إِن تَذَرْهُمْ

زمین از کافران هیچ گردنده یعنی هیچ کس بدستی که تو اگر بگذاری ایشانرا

يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا ۝

گمراه گردانند بندگان ترا و نزایند مگر بی سامان کار ناسپاس

رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَن دَخَلَ بَيْتِيَ مُؤْمِنًا

ای پروردگار من بیامرز مرا و مادر و پدر مرا و آنکس را که درآید در خانه من مادر و

وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ۖ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا ۝

و مردان با ایمان و زنان با ایمانرا و میفزای مشرکانرا مگر هلاکت را

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

قُلْ اُوْحِيَ اِلَيَّ اَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوْٓا اِنَّا سَمِعْنَا قُرْاٰنًا
عَجَبًا يَّهْدِيْ اِلَى الرُّشْدِ فَاٰمَنَّا بِهٖ ؕ وَلَنْ نُّشْرِكَ بِرَبِّنَآ اَحَدًا ۙ
وَّاَنَّهٗ تَعٰلٰى جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَّلَا وَلَدًا ۙ وَّاَنَّهٗ كَانَ
يَقُوْلُ سَفِيْهُنَا عَلَى اللّٰهِ شَطَطًا ۙ وَّاَنَّا ظَنَنَّآ اَنْ لَّنْ تَقُوْلَ
الْاِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا ۙ وَّاَنَّهٗ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْاِنْسِ
يَعُوْذُوْنَ بِرِجَالٍ مِّنَ الْجِنِّ فَزَادُوْهُمْ رَهَقًا ۙ وَّاَنَّهُمْ
ظَنُّوْا كَمَا ظَنَنْتُمْ اَنْ لَّنْ يَّبْعَثَ اللّٰهُ اَحَدًا ۙ وَّاَنَّا لَمَسْنَا السَّمَآءَ
فَوَجَدْنٰهَا مُلِئَتْ حَرَسًا شَدِيْدًا وَّشُهُبًا ۙ وَّاَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ
مِنْهَا مَقَاعِدَ لِلسَّمْعِ ؕ فَمَنْ يَّسْتَمِعِ الْاٰنَ يَجِدْ لَهٗ شِهَابًا رَّصَدًا ۙ
وَّاَنَّا لَا نَدْرِيْٓ اَشَرٌّ اُرِيْدَ بِمَنْ فِي الْاَرْضِ اَمْ اَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا ۙ

وَّاَنَّا مِنَّا الصّٰلِحُوْنَ وَمِنَّا دُوْنَ ذٰلِكَ ؕ كُنَّا طَرَآئِقَ قِدَدًا ۙ
وَّاَنَّا ظَنَنَّآ اَنْ لَّنْ نُّعْجِزَ اللّٰهَ فِي الْاَرْضِ وَلَنْ نُّعْجِزَهٗ هَرَبًا ۙ
وَّاَنَّا لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدٰٓى اٰمَنَّا بِهٖ ؕ فَمَنْ يُّؤْمِنْ بِرَبِّهٖ
فَلَا يَخَافُ بَخْسًا وَّلَا رَهَقًا ۙ وَّاَنَّا مِنَّا الْمُسْلِمُوْنَ وَمِنَّا
الْقٰسِطُوْنَ ؕ فَمَنْ اَسْلَمَ فَاُولٰٓئِكَ تَحَرَّوْا رَشَدًا ۙ وَاَمَّا
الْقٰسِطُوْنَ فَكَانُوْا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا ۙ وَّاَنْ لَّوِ اسْتَقَامُوْا
عَلَى الطَّرِيْقَةِ لَاَسْقَيْنٰهُمْ مَّآءً غَدَقًا ۙ لِّنَفْتِنَهُمْ فِيْهِ
وَمَنْ يُّعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهٖ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا ۙ
وَّاَنَّ الْمَسٰجِدَ لِلّٰهِ فَلَا تَدْعُوْا مَعَ اللّٰهِ اَحَدًا ۙ وَّاَنَّهٗ لَمَّا
قَامَ عَبْدُ اللّٰهِ يَدْعُوْهُ كَادُوْا يَكُوْنُوْنَ عَلَيْهِ لِبَدًا ؕ
قُلْ اِنَّمَآ اَدْعُوْا رَبِّيْ وَلَآ اُشْرِكُ بِهٖٓ اَحَدًا ۙ قُلْ
اِنِّيْ لَآ اَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَّلَا رَشَدًا ۙ قُلْ اِنِّيْ
لَنْ يُّجِيْرَنِيْ مِنَ اللّٰهِ اَحَدٌ ۙ وَّلَنْ اَجِدَ مِنْ دُوْنِهٖ مُلْتَحَدًا ۙ

إِلَّا بَلَاغًا مِّنَ اللَّهِ وَرِسَالَاتِهِ ۚ وَمَن يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ

فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۝ حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا

مَا يُوعَدُونَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ أَضْعَفُ نَاصِرًا وَأَقَلُّ

عَدَدًا ۝ قُلْ إِنْ أَدْرِي أَقَرِيبٌ مَّا تُوعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ

لَهُ رَبِّي أَمَدًا ۝ عَالِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا ۝

إِلَّا مَنِ ارْتَضَىٰ مِن رَّسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِن بَيْنِ يَدَيْهِ

وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا ۝ لِّيَعْلَمَ أَن قَدْ أَبْلَغُوا رِسَالَاتِ

رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَحْصَىٰ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا

سُورَةُ المُزَّمِّلِ نزلت بمكة ثم نزلت سورة الأعلى وهي عشرون

آية وهي في وتسع عشرة بصري وكلمها ١٩٩ وحروفها ٨٣٨

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الْمُزَّمِّلُ ۝ قُمِ اللَّيْلَ إِلَّا قَلِيلًا ۝ نِّصْفَهُ أَوِ

انْقُصْ مِنْهُ قَلِيلًا ۝ أَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا ۝

إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا ۝ إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ

أَشَدُّ وَطْئًا وَأَقْوَمُ قِيلًا ۝ إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا

طَوِيلًا ۝ وَاذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ إِلَيْهِ تَبْتِيلًا ۝

رَّبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا ۝ وَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ

وَاهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا ۝ وَذَرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ أُولِي

النَّعْمَةِ وَمَهِّلْهُمْ قَلِيلًا ۝ إِنَّ لَدَيْنَا أَنكَالًا وَجَحِيمًا ۝

وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا ۝ يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ

وَالْجِبَالُ وَكَانَتِ الْجِبَالُ كَثِيبًا مَّهِيلًا ۝ إِنَّا أَرْسَلْنَا

إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَاهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ

رَسُولًا ۝ فَعَصَىٰ فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَأَخَذْنَاهُ أَخْذًا وَبِيلًا ۝

فَكَيْفَ تَتَّقُونَ إِن كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ

شِيبًا ۝ السَّمَاءُ مُنفَطِرٌ بِهِ ۚ كَانَ وَعْدُهُ مَفْعُولًا ۝

إِنَّ هَٰذِهِ تَذْكِرَةٌ ۖ فَمَن شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا

إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِن ثُلُثَيِ اللَّيْلِ وَنِصْفَهُ

وَثُلُثَهُ وَطَائِفَةٌ مِّنَ الَّذِينَ مَعَكَ ۚ وَاللَّهُ يُقَدِّرُ اللَّيْلَ

وَالنَّهَارَ ۚ عَلِمَ أَن لَّن تُحْصُوهُ فَتَابَ عَلَيْكُمْ ۖ فَاقْرَءُوا مَا

تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ ۚ عَلِمَ أَن سَيَكُونُ مِنكُم مَّرْضَىٰ

وَآخَرُونَ يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِن فَضْلِ اللَّهِ

وَآخَرُونَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۖ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا ۚ

وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُم مِّنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِندَ اللَّهِ هُوَ خَيْرًا

وَأَعْظَمَ أَجْرًا ۚ وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ ۖ إِنَّ اللَّهَ

غَفُورٌ رَّحِيمٌ

سورة المدثر نزلت بمكة بعد سورة القلم وقيل بعد تبت

وآيها ست وخمسون بلا خلاف بينهما وكلامها مائة واثنان وثمانون حرفا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ قُمْ فَأَنذِرْ وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ وَثِيَابَكَ

فَطَهِّرْ وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ وَلَا تَمْنُن تَسْتَكْثِرُ

وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ فَإِذَا نُقِرَ فِي النَّاقُورِ فَذَٰلِكَ

يَوْمَئِذٍ يَوْمٌ عَسِيرٌ عَلَى الْكَافِرِينَ غَيْرُ يَسِيرٍ

ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا مَّمْدُودًا

وَبَنِينَ شُهُودًا وَمَهَّدتُّ لَهُ تَمْهِيدًا ثُمَّ

يَطْمَعُ أَنْ أَزِيدَ كَلَّا ۖ إِنَّهُ كَانَ لِآيَاتِنَا

عَنِيدًا سَأُرْهِقُهُ صَعُودًا إِنَّهُ فَكَّرَ وَقَدَّرَ

فَقُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ثُمَّ قُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ثُمَّ نَظَرَ

ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ فَقَالَ

إِنْ هَٰذَا إِلَّا سِحْرٌ يُؤْثَرُ إِنْ هَٰذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ

سَأُصْلِيهِ سَقَرَ وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَقَرُ لَا تُبْقِي وَلَا

تَذَرُ لَوَّاحَةٌ لِّلْبَشَرِ عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ

وَمَا جَعَلْنَآ أَصْحَٰبَ ٱلنَّارِ إِلَّا مَلَٰٓئِكَةً ۙ وَمَا جَعَلْنَا

وَمَا جَعَلْنَا = وَنَكَرْدَانِيدِيم
أَصْحَٰبَ = يَارَانِ
ٱلنَّارِ = دُوزَخ
إِلَّا = مَكَر
مَلَٰٓئِكَةً = فِرِشْتَكَان
وَمَا جَعَلْنَا = وَنَكَرْدَانِيدِيم

عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً لِّلَّذِينَ كَفَرُوا۟ لِيَسْتَيْقِنَ ٱلَّذِينَ

عِدَّتَهُمْ = شُمَار ايشانرا
إِلَّا = مَكَر بسبب امتحان
فِتْنَةً = مرايشانرا
لِّلَّذِينَ = كه كافر شدند
كَفَرُوا۟ = تا يقين دانند
لِيَسْتَيْقِنَ = انانكه
ٱلَّذِينَ = داده اند

أُوتُوا۟ ٱلْكِتَٰبَ وَيَزْدَادَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ إِيمَٰنًا ۙ وَلَا يَرْتَابَ

أُوتُوا = ايشانرا توريه
ٱلْكِتَٰبَ = وانجيل كه ذكر
وَيَزْدَادَ = ان شنيده اند وزياده شوند
ٱلَّذِينَ = انانكه
ءَامَنُوٓا۟ = ايمان اوردند
إِيمَٰنًا = بتصديق قرآن
وَلَا يَرْتَابَ = وشك نياورند

ٱلَّذِينَ أُوتُوا۟ ٱلْكِتَٰبَ وَٱلْمُؤْمِنُونَ ۙ وَلِيَقُولَ ٱلَّذِينَ

ٱلَّذِينَ = انانكه
أُوتُوا۟ = داده اند
ٱلْكِتَٰبَ = اصل كتاب
وَٱلْمُؤْمِنُونَ = ومومنان
وَلِيَقُولَ = پس ازان وتا گويند
ٱلَّذِينَ = انانكه

فِى قُلُوبِهِم مَّرَضٌ وَٱلْكَٰفِرُونَ مَاذَآ أَرَادَ ٱللَّهُ بِهَٰذَا

فِى قُلُوبِهِم = دردلهاء
مَّرَضٌ = ايشان نفاق
وَٱلْكَٰفِرُونَ = وكافران
مَاذَآ = چه چيز
أَرَادَ = خواست
ٱللَّهُ = خداى
بِهَٰذَا = باين حكايت

مَثَلًا ۚ كَذَٰلِكَ يُضِلُّ ٱللَّهُ مَن يَشَآءُ وَيَهْدِى مَن يَشَآءُ ۚ

مَثَلًا = داستان عجيب
كَذَٰلِكَ = همچنان
يُضِلُّ = گمراه گرداند
ٱللَّهُ = خداى
مَن يَشَآءُ = انرا كه خواهد
وَيَهْدِى = وراه نمايد
مَن يَشَآءُ = انرا كه خواهد

وَمَا يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ ۚ وَمَا هِىَ إِلَّا ذِكْرَىٰ لِلْبَشَرِ

وَمَا يَعْلَمُ = ونداند
جُنُودَ = عدد فرشتگان
رَبِّكَ = پروردگار ترا
إِلَّا = مگر
هُوَ = او
وَمَا هِىَ = ونيست ان
إِلَّا = مگر
ذِكْرَىٰ = سبب موعظتى
لِلْبَشَرِ = مر آدميان را

كَلَّا وَٱلْقَمَرِ ۙ وَٱلَّيْلِ إِذْ أَدْبَرَ ۙ وَٱلصُّبْحِ إِذَآ أَسْفَرَ ۙ

كَلَّا = حقا
وَٱلْقَمَرِ = وبحق ماه
وَٱلَّيْلِ = وبحق شب
إِذْ أَدْبَرَ = چون غايب شود
وَٱلصُّبْحِ = وبحق صبح
إِذَآ أَسْفَرَ = چون روشن شود

إِنَّهَا لَإِحْدَى ٱلْكُبَرِ ۙ نَذِيرًا لِّلْبَشَرِ ۙ لِمَن شَآءَ مِنكُمْ

إِنَّهَا = كه بدستى كه اين
لَإِحْدَى = مر يكى ازدواهى عظام است
ٱلْكُبَرِ = مر آدميان را
نَذِيرًا = بيم كردن
لِّلْبَشَرِ = مر آدميان را
لِمَن شَآءَ = انرا كه خواهد
مِنكُمْ = ازشما

أَن يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ ۚ كُلُّ نَفْسٍۭ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةٌ ۙ

أَن يَتَقَدَّمَ = كه تقدم نمايد
أَوْ يَتَأَخَّرَ = بتاخير نمايد
كُلُّ نَفْسٍۭ = هر تنى
بِمَا كَسَبَتْ = بانچه اندوخته
رَهِينَةٌ = گروست

إِلَّآ أَصْحَٰبَ ٱلْيَمِينِ ۖ فِى جَنَّٰتٍ يَتَسَآءَلُونَ ۙ عَنِ ٱلْمُجْرِمِينَ ۙ

إِلَّآ = مگر
أَصْحَٰبَ = اهل
ٱلْيَمِينِ = دست راست را
فِى جَنَّٰتٍ = كه دست ايشان
يَتَسَآءَلُونَ = ايشان در بهشتهاى
عَنِ ٱلْمُجْرِمِينَ = گناه كاران را

مَا سَلَكَكُمْ فِى سَقَرَ ۖ قَالُوا۟ لَمْ نَكُ مِنَ ٱلْمُصَلِّينَ ۙ وَلَمْ

مَا سَلَكَكُمْ = چه چيز در آورد شمارا
فِى سَقَرَ = درين دوزخ
قَالُوا۟ = گويند
لَمْ نَكُ = نبوديم
مِنَ ٱلْمُصَلِّينَ = از نماز گذاران
وَلَمْ

نَكُ نُطْعِمُ ٱلْمِسْكِينَ ۙ وَكُنَّا نَخُوضُ مَعَ ٱلْخَآئِضِينَ ۙ

نَكُ نُطْعِمُ = نبوديم طعام دهيم
ٱلْمِسْكِينَ = بيچاره را
وَكُنَّا نَخُوضُ = وبوديم شروع مى نموديم
مَعَ ٱلْخَآئِضِينَ = در باطل با اهل خوض

وَكُنَّا نُكَذِّبُ بِيَوْمِ ٱلدِّينِ ۙ حَتَّىٰٓ أَتَىٰنَا ٱلْيَقِينُ ۖ فَمَا

وَكُنَّا = وبوديم
نُكَذِّبُ = باور نميداشتيم
بِيَوْمِ ٱلدِّينِ = روز قيامت را
حَتَّىٰٓ = تا آنكه
أَتَىٰنَا = آمد ما
ٱلْيَقِينُ = بمرگ
فَمَا = پس

تَنفَعُهُمْ شَفَٰعَةُ ٱلشَّٰفِعِينَ ۙ فَمَا لَهُمْ عَنِ ٱلتَّذْكِرَةِ مُعْرِضِينَ

تَنفَعُهُمْ = سود ندارد ايشانرا
شَفَٰعَةُ = خواهش
ٱلشَّٰفِعِينَ = شفيعان
فَمَا لَهُمْ = پس چيست ايشانرا
عَنِ ٱلتَّذْكِرَةِ = از پند
مُعْرِضِينَ = روگردانندگان

كَأَنَّهُمْ حُمُرٌ مُّسْتَنفِرَةٌ ۙ فَرَّتْ مِن قَسْوَرَةٍۭ ۚ بَلْ يُرِيدُ كُلُّ

كَأَنَّهُمْ = گويى ايشان
حُمُرٌ = خرانند
مُّسْتَنفِرَةٌ = رميده باشند
فَرَّتْ = گريخته
مِن قَسْوَرَةٍۭ = از شير
بَلْ يُرِيدُ = بلكه ميخواهد
كُلُّ = هر

ٱمْرِئٍ مِّنْهُمْ أَن يُؤْتَىٰ صُحُفًا مُّنَشَّرَةً ۙ كَلَّا ۖ بَل لَّا يَخَافُونَ

ٱمْرِئٍ = يك
مِّنْهُمْ = از ايشان
أَن يُؤْتَىٰ = كه دهند اورا
صُحُفًا = كتابها
مُّنَشَّرَةً = باز كرده
كَلَّا = نچنانست
بَل لَّا يَخَافُونَ = كه نميخواهند

ٱلْءَاخِرَةَ ۚ كَلَّآ إِنَّهُۥ تَذْكِرَةٌ ۖ فَمَن شَآءَ ذَكَرَهُۥ ۚ وَمَا يَذْكُرُونَ

ٱلْءَاخِرَةَ = از عقاب آن جهان
كَلَّآ = حقا بدرستى
إِنَّهُۥ = كه ان قرآن
تَذْكِرَةٌ = موعظتى است
فَمَن شَآءَ = پس هر كه خواهد
ذَكَرَهُۥ = پند گيرد
وَمَا يَذْكُرُونَ = ونخواهند

إِلَّآ أَن يَشَآءَ ٱللَّهُ ۚ هُوَ أَهْلُ ٱلتَّقْوَىٰ وَأَهْلُ ٱلْمَغْفِرَةِ

إِلَّآ = مگر
أَن يَشَآءَ = كه خواهد
ٱللَّهُ = خداى
هُوَ = اوست
أَهْلُ = سزاوار
ٱلتَّقْوَىٰ = آنكه ازو ترسند
وَأَهْلُ = وسزاوار
ٱلْمَغْفِرَةِ = آنكه امرزش از ويميدارند

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

لَآ أُقْسِمُ بِيَوْمِ ٱلْقِيَٰمَةِ ۙ وَلَآ أُقْسِمُ بِٱلنَّفْسِ ٱللَّوَّامَةِ ۙ

لَآ أُقْسِمُ = سوگند نميخورم
بِيَوْمِ ٱلْقِيَٰمَةِ = بروز قيامت
وَلَآ أُقْسِمُ = وسوگند ياد ميكنم
بِٱلنَّفْسِ ٱللَّوَّامَةِ = بنفس لائمه

أَيَحْسَبُ ٱلْإِنسَٰنُ أَلَّن نَّجْمَعَ عِظَامَهُۥ ۚ بَلَىٰ قَٰدِرِينَ

أَيَحْسَبُ = آيا ميندارد
ٱلْإِنسَٰنُ = آدمى
أَلَّن نَّجْمَعَ = كه هرگز جمع نياريم
عِظَامَهُۥ = استخوانهاء اورا
بَلَىٰ = آرى
قَٰدِرِينَ = قادريم

عَلَىٰٓ أَن نُّسَوِّىَ بَنَانَهُۥ ۚ بَلْ يُرِيدُ ٱلْإِنسَٰنُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُۥ ۚ

عَلَىٰٓ = بر
أَن نُّسَوِّىَ = تاليف كنيم
بَنَانَهُۥ = دوم باز اصابع اورا
بَلْ يُرِيدُ = بلكه ميخواهد
ٱلْإِنسَٰنُ = آدمى
لِيَفْجُرَ = تا بى سامان باشد
أَمَامَهُۥ = در پيش روى خود

يَسْـَٔلُ أَيَّانَ يَوْمُ ٱلْقِيَٰمَةِ ۖ فَإِذَا بَرِقَ ٱلْبَصَرُ ۙ

يَسْـَٔلُ = ميپرسد
أَيَّانَ = كه
يَوْمُ = روز
ٱلْقِيَٰمَةِ = قيامت
فَإِذَا = پس چون
بَرِقَ = خيره شود
ٱلْبَصَرُ = چشم

وَخَسَفَ الْقَمَرُ وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ يَقُولُ الْإِنْسَانُ

يَوْمَئِذٍ أَيْنَ الْمَفَرُّ كَلَّا لَا وَزَرَ إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ

الْمُسْتَقَرُّ يُنَبَّؤُا الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ

بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ وَلَوْ أَلْقَىٰ مَعَاذِيرَهُ

لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ

فَإِذَا قَرَأْنَاهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ كَلَّا بَلْ

تُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ وَتَذَرُونَ الْآخِرَةَ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَاضِرَةٌ

إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ بَاسِرَةٌ تَظُنُّ أَنْ يُفْعَلَ

بِهَا فَاقِرَةٌ كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِيَ وَقِيلَ مَنْ ۜ رَاقٍ وَظَنَّ

أَنَّهُ الْفِرَاقُ وَالْتَفَّتِ السَّاقُ بِالسَّاقِ إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ

الْمَسَاقُ فَلَا صَدَّقَ وَلَا صَلَّىٰ وَلَٰكِن كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ثُمَّ ذَهَبَ

إِلَىٰ أَهْلِهِ يَتَمَطَّىٰ أَوْلَىٰ لَكَ فَأَوْلَىٰ ثُمَّ أَوْلَىٰ لَكَ فَأَوْلَىٰ

أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَن يُتْرَكَ سُدًى أَلَمْ يَكُ نُطْفَةً مِّن مَّنِيٍّ يُمْنَىٰ

عشر ٢

عشر ٣

ثُمَّ كَانَ عَلَقَةً فَخَلَقَ فَسَوَّىٰ فَجَعَلَ مِنْهُ الزَّوْجَيْنِ

الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ أَلَيْسَ ذَٰلِكَ بِقَادِرٍ عَلَىٰ أَن يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ

سورة الانسان وتسمى ايضا الدهر وهل اتى مكية او مدنية وهي احدى وثلثون آية ومائتان وثلث وثلثون كلمة ومائتان واربعة وثلثون حرفا

الطلاق آياتها اثنتا عشرة آية وثلثون بالانفاق وكلماتها ٢٤٣ وحروفها ٩٩٣

ع ٢٢

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

هَلْ أَتَىٰ عَلَى الْإِنسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ

يَكُن شَيْئًا مَّذْكُورًا إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنسَانَ مِن

نُّطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَّبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا

إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا إِنَّا

أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلَ وَأَغْلَالًا وَسَعِيرًا إِنَّ

الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِن كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا ج

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا

يُوفُونَ بِالنَّذْرِ وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا

عشر للعشر

سلاسلا وفي الوقف بالالف الصد سلاسلا في الوصل مع وفي الوقف عنهم وجهان سلاسل في الحالين زف سلاسل وفي الوقف بالالف ج

من راق يكف على ع

في الوقف ص ش وج ج

وَيُطْعِمُونَ الطَّعَامَ عَلَىٰ حُبِّهِ مِسْكِينًا وَيَتِيمًا
وَأَسِيرًا إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنكُمْ
جَزَاءً وَلَا شُكُورًا إِنَّا نَخَافُ مِن رَّبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا
قَمْطَرِيرًا فَوَقَاهُمُ اللَّهُ شَرَّ ذَٰلِكَ الْيَوْمِ وَلَقَّاهُمْ نَضْرَةً
وَسُرُورًا وَجَزَاهُم بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِيرًا
مُّتَّكِئِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا وَلَا
زَمْهَرِيرًا وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلَالُهَا وَذُلِّلَتْ قُطُوفُهَا
تَذْلِيلًا وَيُطَافُ عَلَيْهِم بِآنِيَةٍ مِّن فِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ
كَانَتْ قَوَارِيرَا قَوَارِيرَ مِن فِضَّةٍ قَدَّرُوهَا تَقْدِيرًا
وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنجَبِيلًا
عَيْنًا فِيهَا تُسَمَّىٰ سَلْسَبِيلًا وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ
مُّخَلَّدُونَ إِذَا رَأَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَّنثُورًا
وَإِذَا رَأَيْتَ ثَمَّ رَأَيْتَ نَعِيمًا وَمُلْكًا كَبِيرًا

قوارير قوارير الاولى وقف بالالف اصل قوارير قوارير ووقف على الاول بالالف وعلى الثانى بلا الف د قوارير قوارير ووقف على الاول بالالف وعلى الثانى بلا الف ح قوارير قوارير ووقف عليها بالالف ل قوارير قوارير بلا الف فى الحالين

عَالِيَهُمْ ثِيَابُ سُندُسٍ خُضْرٌ وَإِسْتَبْرَقٌ وَحُلُّوا
أَسَاوِرَ مِن فِضَّةٍ وَسَقَاهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا طَهُورًا
إِنَّ هَٰذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً وَكَانَ سَعْيُكُم مَّشْكُورًا
إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنزِيلًا فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا
تُطِعْ مِنْهُمْ آثِمًا أَوْ كَفُورًا وَاذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً
وَأَصِيلًا وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا إِنَّ
هَٰؤُلَاءِ يُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ وَيَذَرُونَ وَرَاءَهُمْ يَوْمًا ثَقِيلًا نَّحْنُ
خَلَقْنَاهُمْ وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ وَإِذَا شِئْنَا بَدَّلْنَا أَمْثَالَهُمْ
تَبْدِيلًا إِنَّ هَٰذِهِ تَذْكِرَةٌ فَمَن شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا
وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَن يَشَاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا
يُدْخِلُ مَن يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا

سورة والمرسلات نزلت بمكة وهى خمسون آية

بالاتفاق وكلماتها مائة واحدى وثمانون وحروفها ٨١٦

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا ۝ فَالْعَاصِفَاتِ عَصْفًا ۝ وَالنَّاشِرَاتِ نَشْرًا
فَالْفَارِقَاتِ فَرْقًا ۝ فَالْمُلْقِيَاتِ ذِكْرًا ۝ عُذْرًا أَوْ نُذْرًا ۝ إِنَّمَا
تُوعَدُونَ لَوَاقِعٌ ۝ فَإِذَا النُّجُومُ طُمِسَتْ ۝ وَإِذَا السَّمَاءُ فُرِجَتْ
وَإِذَا الْجِبَالُ نُسِفَتْ ۝ وَإِذَا الرُّسُلُ أُقِّتَتْ ۝ لِأَيِّ يَوْمٍ أُجِّلَتْ
لِيَوْمِ الْفَصْلِ ۝ وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الْفَصْلِ ۝ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ
أَلَمْ نُهْلِكِ الْأَوَّلِينَ ۝ ثُمَّ نُتْبِعُهُمُ الْآخِرِينَ ۝ كَذَٰلِكَ نَفْعَلُ
بِالْمُجْرِمِينَ ۝ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ۝ أَلَمْ نَخْلُقْكُّم مِّن مَّاءٍ
مَّهِينٍ ۝ فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ ۝ إِلَىٰ قَدَرٍ مَّعْلُومٍ ۝ فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ
الْقَادِرُونَ ۝ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ۝ أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ كِفَاتًا ۝
أَحْيَاءً وَأَمْوَاتًا ۝ وَجَعَلْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ شَامِخَاتٍ وَأَسْقَيْنَاكُم
مَّاءً فُرَاتًا ۝ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ۝ انطَلِقُوا إِلَىٰ مَا
كُنتُم بِهِ تُكَذِّبُونَ ۝ انطَلِقُوا إِلَىٰ ظِلٍّ ذِي ثَلَاثِ شُعَبٍ

لَّا ظَلِيلٍ وَلَا يُغْنِي مِنَ اللَّهَبِ ۝ إِنَّهَا تَرْمِي بِشَرَرٍ كَالْقَصْرِ ۝ كَأَنَّهُ
جِمَالَتٌ صُفْرٌ ۝ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ۝ هَٰذَا يَوْمُ لَا يَنطِقُونَ
وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَذِرُونَ ۝ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ۝
هَٰذَا يَوْمُ الْفَصْلِ جَمَعْنَاكُمْ وَالْأَوَّلِينَ ۝ فَإِن كَانَ
لَكُمْ كَيْدٌ فَكِيدُونِ ۝ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ۝
إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي ظِلَالٍ وَعُيُونٍ ۝ وَفَوَاكِهَ مِمَّا يَشْتَهُونَ ۝ كُلُوا
وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ
وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ۝ كُلُوا وَتَمَتَّعُوا قَلِيلًا إِنَّكُم
مُّجْرِمُونَ ۝ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ۝ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ارْكَعُوا
لَا يَرْكَعُونَ ۝ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ۝ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ

سورة النبأ وتسمى القيامة نزلت بمكة وآياتها اربعون وكلماتها ثلثمائة وتسع عشرة وحروفها سبعمائة

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

عشر ١

عشر ٢

لبيثين ف

ع ١٠ عشر ٢

كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ مِهَادًا
وَالْجِبَالَ أَوْتَادًا وَخَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ
سُبَاتًا وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا وَبَنَيْنَا
فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا وَأَنْزَلْنَا
مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا وَجَنَّاتٍ
أَلْفَافًا إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَاتًا يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ
فَتَأْتُونَ أَفْوَاجًا وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا
وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا
لِلطَّاغِينَ مَآبًا لَابِثِينَ فِيهَا أَحْقَابًا لَا يَذُوقُونَ فِيهَا
بَرْدًا وَلَا شَرَابًا إِلَّا حَمِيمًا وَغَسَّاقًا جَزَاءً وِفَاقًا إِنَّهُمْ
كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَّابًا وَكُلَّ
شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا

ازچه می پرسند بلند بارید از کار قیامت بزرگ باوران اشان دران اب خلاف کنند اند
حقا زود بود که بدانند پس حقا زود بود که بدانند ایا نگردانیدیم زمین را
ولوها بلند منزلت بیحها وافریدیم شمارا اصناف ولگردانیدیم خواب شمارا
راحتی ولگردانیدیم شب را بمنزلت پوشش ولگردانیدیم روز را سبب
برزبر شما هفت اسمان محکم بلند ویدید اوردیم جراغی بافروغ وحرارت یعنی
از ابرهای باباران آبی ریزان تا بیرون اریم بواسطه ان اب دانه که قوت ادمی
وبوستانهای بادرختان بسیار بدرستی که روز فصل حکومات
پس ایید شما خلایق گروه وگشاده شود اسمان پس باشد خداوند درها
ورانده گردهها پس باشد مانند ابی که نماید در بیابان بحقیقتی بدرستی که
سرکشان را طاغی است بازگشتنی متمکنان دران روزگارها نخشند درهیچ نسیمی
ونه هیچ اشامیدنی مگر اب غایت گرم وزرد اب ارتن ایشان روند جزا دادنی
ایشان هستند امید نمیدارند محاسبه اعمال را وتکذیب نمودند دلایل ما را تکذیب نمودنی وهمه
چیزی را برشمردیم انرا نبشتنی پس بچشید که هرگز نیفزاییم برای شما مگر عذابی

حسابًا لمن قرأ بالرفع ولا وقف له على ما بينهما ومن خفض رد ونوى الرحمن وقف على بينهما على تقدير هو الرحمن وعلى الرحمن وقف الوجوه ومن جعل الرحمن مبتدأ لا يملكون خبره لم يقف عليه

عشر ٣

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا وَكَوَاعِبَ
أَتْرَابًا وَكَأْسًا دِهَاقًا لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا
لَغْوًا وَلَا كِذَّابًا جَزَاءً مِنْ رَبِّكَ عَطَاءً حِسَابًا
رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَٰنِ لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ
خِطَابًا يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا لَا يَتَكَلَّمُونَ
إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَٰنُ وَقَالَ صَوَابًا ذَٰلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ
فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ مَآبًا إِنَّا أَنْذَرْنَاكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ
يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا

بدستی که پرهیزگاران را ست بیرونی باغها بوستانها ودرها وزنان نارپستان
هم زادان یکدیگر وانایی پرازدایند ازخمر نشنوند دران هیچ
نغو ونه هیچ دروغی پاداش از پروردگار تو عطایی کافی وتمام
پروردگار اسمانها وزمین وانچه میان ان دو خداوند بخشایندگی است
هیچ یک مالک نتوانند ازخداوند
روز یکه برخیزد روح وفرشتگان صف زده سخن نگویند
مگر انکه فرمان داده اورا خداوند بخشاینده ولویدن سخن صواب ان روز امدنی است
پس هرکه خواهد گیرد سوی پروردگار خود بازگشتنی بدرستی که
له چشم دارد مرد بدی که پیش فرستاده دو دست او از اعمال ولویدا کافر ای کاشکی من بودمی خاک یا بکلیف گرفتار نشدمی

سورة والنازعات نزلت بمكة وهي انفطرت الى قوله ايانها ستة وثلاثون

آیها وکوفی وخمس وثلاثون غیره وکلمها ١٧٩ وحروفها ٧٥٣

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

ع ٢٦ ربع الثمن

وَالنَّازِعَاتِ غَرْقًا وَالنَّاشِطَاتِ نَشْطًا وَالسَّابِحَاتِ سَبْحًا
فَالسَّابِقَاتِ سَبْقًا فَالْمُدَبِّرَاتِ أَمْرًا يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ

سوگند بجانهای کافران از اجساد کشیدنی بسختی وسوگند بملایکه
بیرون رنده ارواح کافران بسختی وسوگند بملایکه
بیرون رنده ارواح مومنان بآسانی وسوگند بملایکه روان
پس پیش برنده بشتاب پس تدبیر کنندگان کارها
روزی که بلرزاند زمین لرزنده

عشر ۱۰

تَتْبَعُهَا الرَّادِفَةُ قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ أَبْصَارُهَا
از پی درآید اورا رجفهٔ دوم دلهایی دران روز ترسان ولرزان چشمها اصحاب ان دلها
خَاشِعَةٌ يَقُولُونَ أَئِنَّا لَمَرْدُودُونَ فِي الْحَافِرَةِ ءَإِذَا
خوار وفروتن بود میگویند ایا بدرستی که ما بازگردانیده شویم در حالت نخستین ایا چون
كُنَّا عِظَامًا نَّخِرَةً قَالُوا تِلْكَ إِذًا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ
باشیم استخوانها پوسیده باز گردانیده شویم گفتند ان رجعت بازگشتن زیانکار است
فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ فَإِذَا هُم بِالسَّاهِرَةِ هَلْ أَتَاكَ
پس بدرستی که ان بازگردانیدن نیست مگر بانگ یکی پس ناگاه ایشان در زمین هموار باشند آیا بتو رسیده
حَدِيثُ مُوسَى إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى
قصهٔ موسی چون فرا خواند اورا پروردگار او بوادی پاک از جهت طوی نام زمین شام
اذْهَبْ إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى فَقُلْ هَل لَّكَ إِلَى أَن
که برو سوی فرعون که بدرستی او تجاوز نمود از حد طاعت پس بگو مر او را هیچ میل هست ترا
تَزَكَّى وَأَهْدِيَكَ إِلَى رَبِّكَ فَتَخْشَى فَأَرَاهُ الْآيَةَ
سوی انکه پاک شوی از کفر و آنکه نمایم ترا معرفت پروردگار تو تا بترسی از عقاب پس
الْكُبْرَى فَكَذَّبَ وَعَصَى ثُمَّ أَدْبَرَ يَسْعَى فَحَشَرَ
نمود او معجزهٔ بزرگ پس دروغ زن گردانید و نافرمانی نمود پس اعراض نمود و پشت داد از حال الله گریزان
فَنَادَى فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَى فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ
بود از ایمان پس جمع کرد اصحاب خود را پس بانگ زد پس گفت من پروردگار بزرگتر شمارا پس عقاب فرمود او را خدای عقوبت
الْآخِرَةِ وَالْأُولَى إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّمَن يَخْشَى
ان جهان باخرت و این جهان باولی بدرستی که در ان عقاب عبرتی است مر انرا که ترس دارد
ءَأَنتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمِ السَّمَاءُ بَنَاهَا رَفَعَ سَمْكَهَا فَسَوَّاهَا
ایا شما سخت تر اید در خلقت یا اسمان بنا فرمود انرا بلند کرد سقف او را پس راست کرد انرا
وَأَغْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَٰلِكَ
و تاریک گردانید شب انرا و بیرون اورد روشنی او را و زمین را پس ان
دَحَاهَا أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا وَالْجِبَالَ أَرْسَاهَا
گسترانید انرا بیرون اورد از ان اب انرا و چراگاه انرا و کوهها را ثابت گردانید انرا

طوی بلاتنوین ادج

ناخرة

ع ۲۰

عشر ۲۰

عشر ۳۰ روح

عشر

مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ فَإِذَا جَاءَتِ الطَّامَّةُ
برای برخورداری شما و مر چهارپایان شما پس چون بیاید
الْكُبْرَى يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنسَانُ مَا سَعَى وَبُرِّزَتِ
بزرگتر یعنی قیامت روزی که یاد آورد ادمی انرا که سعی نمود در پی ان و پیدا کرده شود
الْجَحِيمُ لِمَن يَرَى فَأَمَّا مَن طَغَى وَآثَرَ الْحَيَاةَ
دوزخ مر انرا که بیند پس اما انکه اهل دیدن بود پس اما انکه از حد تجاوز نمود و اختیار کرد زندگانی
الدُّنْيَا فَإِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوَى وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ
این جهان را پس بدرستی که دوزخ ان جای اوست و اما هر که ترسید از ایستادن نزد
رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَى فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَى
پروردگار خود و بازداشت نفس امارهٔ را از آرزوهای نفسانی پس بدرستی که بهشت انست جای او
يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا فِيمَ أَنتَ مِن
می پرسند ترا از قیامت که کدام وقت است وقت اشتان در چه کاری تو از
ذِكْرَاهَا إِلَى رَبِّكَ مُنتَهَاهَا إِنَّمَا أَنتَ مُنذِرُ مَن يَخْشَاهَا
یاد کردن ان سوی پروردگار تست نهایت علم ان بدرستی که تو بیم نمایندهٔ انی که ترسد ازان
كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحَاهَا
گویی ایشان روزی که بینند انرا درنگ نکردند مگر شبانگاهی یا بامداد ان

سورة عبس مكية وهي اثنتان واربعون كوفي واحدى وكلامها

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

من عبس الى آخر القرآن
كل سورة ركوع واحد

عَبَسَ وَتَوَلَّى أَن جَاءَهُ الْأَعْمَى وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهُ يَزَّكَّى أَوْ
ترش روی شد پیغمبر و اعراض نمود برای انکه امد مر او را ابن ام مکتوم و چه داند ترا ای محمد شاید که او پاک
يَذَّكَّرُ فَتَنفَعَهُ الذِّكْرَى أَمَّا مَنِ اسْتَغْنَى فَأَنتَ لَهُ تَصَدَّى
پند گیرد پس نافع اید او را پند گرفتن اما انکه توانگرست از صنادید قریش پس تو مر او را متعرض میشوی

وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَزَّكَّىٰ ۝ وَأَمَّا مَنْ جَاءَكَ يَسْعَىٰ ۝ وَهُوَ يَخْشَىٰ ۝
فَأَنْتَ عَنْهُ تَلَهَّىٰ ۝ كَلَّا إِنَّهَا تَذْكِرَةٌ ۝ فَمَنْ شَاءَ ذَكَرَهُ ۝
فِي صُحُفٍ مُكَرَّمَةٍ ۝ مَرْفُوعَةٍ مُطَهَّرَةٍ ۝ بِأَيْدِي سَفَرَةٍ ۝ كِرَامٍ
بَرَرَةٍ ۝ قُتِلَ الْإِنْسَانُ مَا أَكْفَرَهُ ۝ مِنْ أَيِّ شَيْءٍ
خَلَقَهُ ۝ مِنْ نُطْفَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَّرَهُ ۝ ثُمَّ السَّبِيلَ يَسَّرَهُ ۝ ثُمَّ أَمَاتَهُ
فَأَقْبَرَهُ ۝ ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنْشَرَهُ ۝ كَلَّا لَمَّا يَقْضِ مَا أَمَرَهُ ۝ فَلْيَنْظُرِ
الْإِنْسَانُ إِلَىٰ طَعَامِهِ ۝ أَنَّا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا ۝ ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ
شَقًّا ۝ فَأَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا ۝ وَعِنَبًا وَقَضْبًا ۝ وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا ۝
وَحَدَائِقَ غُلْبًا ۝ وَفَاكِهَةً وَأَبًّا ۝ مَتَاعًا لَكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ ۝ فَإِذَا جَاءَتِ
الصَّاخَّةُ ۝ يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ ۝ وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ ۝ وَصَاحِبَتِهِ
وَبَنِيهِ ۝ لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ ۝ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ
مُسْفِرَةٌ ۝ ضَاحِكَةٌ مُسْتَبْشِرَةٌ ۝ وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا
غَبَرَةٌ ۝ تَرْهَقُهَا قَتَرَةٌ ۝ أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَفَرَةُ الْفَجَرَةُ

عشر ۲

عشر ۲

عشر ۲

للظّهر

عشر ۲

عشر ۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ۝ وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ ۝ وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ ۝
وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ ۝ وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ ۝ وَإِذَا الْبِحَارُ
سُجِّرَتْ ۝ وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ ۝ وَإِذَا الْمَوْءُودَةُ سُئِلَتْ ۝ بِأَيِّ
ذَنْبٍ قُتِلَتْ ۝ وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ ۝ وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ ۝
وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِّرَتْ ۝ وَإِذَا الْجَنَّةُ أُزْلِفَتْ ۝ عَلِمَتْ نَفْسٌ
مَا أَحْضَرَتْ ۝ فَلَا أُقْسِمُ بِالْخُنَّسِ ۝ الْجَوَارِ الْكُنَّسِ ۝ وَاللَّيْلِ إِذَا
عَسْعَسَ ۝ وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ ۝ إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ۝ ذِي قُوَّةٍ
عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ ۝ مُطَاعٍ ثَمَّ أَمِينٍ ۝ وَمَا صَاحِبُكُمْ
بِمَجْنُونٍ ۝ وَلَقَدْ رَآهُ بِالْأُفُقِ الْمُبِينِ ۝ وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ
بِضَنِينٍ ۝ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ۝ فَأَيْنَ تَذْهَبُونَ ۝

عشر ۲

بضنين بالصّاد درسم جميع المصاحف بظاء

عشر ۲

إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَالَمِينَ ۝ لِمَنْ شَاءَ مِنكُمْ أَن يَسْتَقِيمَ

نیست آن مگر موعظتی برجهانیان برای خواست الله از شما له ثابت بود شریعت وراه راست

وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَن يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ

وبنخواهید شما مگر الله خواهد خدای پروردگار جهانیان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

إِذَا السَّمَاءُ انفَطَرَتْ ۝ وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انتَثَرَتْ ۝ وَإِذَا الْبِحَارُ

چون آسمان شکافته شود وچون ستارگان پراکنده شوند وچون دریاها

فُجِّرَتْ ۝ وَإِذَا الْقُبُورُ بُعْثِرَتْ ۝ عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ وَأَخَّرَتْ ۝

روان گردانیده شوند وچون گورها برورده شوند بداند هر کسی آنچه پیش فرستاد از اعمال واقوال وآنچه پس گذاشت

يَا أَيُّهَا الْإِنسَانُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ ۝ الَّذِي خَلَقَكَ

ای آدمی چه چیز فریفت ترا بپروردگار تو که

فَسَوَّاكَ فَعَدَلَكَ ۝ فِي أَيِّ صُورَةٍ مَّا شَاءَ رَكَّبَكَ ۝ كَلَّا بَلْ

پس تمام خلقت کرد اندام ترا پس راست کرد اندام ترا در هر صورتی که خواست ترکیب ترا

تُكَذِّبُونَ بِالدِّينِ ۝ وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ ۝ كِرَامًا كَاتِبِينَ

تکذیب میکنید بروز جزا وبدرستی که موکلند برشما نگاه بانان بزرگوار نویسندگان

يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ ۝ إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ۝ وَإِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي

میدانند آنچه میکنند بدرستی که نیکوکاران در بهشت اند وبدرستی که بدکاران در

جَحِيمٍ ۝ يَصْلَوْنَهَا يَوْمَ الدِّينِ ۝ وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَائِبِينَ ۝

دوزخ اند درآیند روز جزا وغایب نباشند ایشان از

وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ ۝ ثُمَّ مَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ ۝

وچه دانی ترا چیست روز قیامت وحساب پس چه دانی ترا چیست روز قیامت وحساب

عشر

الذين الثاني ظ لمن قرأ هذه السورة

يكذبون ه

ج ص ش م حمدوح

يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِّنَفْسٍ شَيْئًا وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِّلَّهِ ۝

روزی که نبود مالک هیچ کسی برای هیچ کسی چیزی از شفاعت ودفع وکار همه قضا دران روز مر خدای را سزد

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ ۝ الَّذِينَ إِذَا اكْتَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ ۝

وای مر کم کنندگان را که چون از مردم پیمانه کنند تمام بستانند

وَإِذَا كَالُوهُمْ أَو وَّزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ ۝ أَلَا يَظُنُّ أُولَٰئِكَ أَنَّهُم

وچون کیل کنند برای دادن یا وزن کنند برای دادن بمردم نقصان کنند آیا گمان نمی برند ایشان که

مَّبْعُوثُونَ لِيَوْمٍ عَظِيمٍ ۝ يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۝

برانگیخته خواهند بود برای حساب روزی بزرگ روزی که بایستند مردمان برای حکم پروردگار جهانیان

كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْفُجَّارِ لَفِي سِجِّينٍ ۝ وَمَا أَدْرَاكَ مَا سِجِّينٌ ۝

هرآینه بدرستی که نامه اعمال بدکاران هرآینه در سجین است وچه دانی ترا چیست سجین

كِتَابٌ مَّرْقُومٌ ۝ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ۝ الَّذِينَ يُكَذِّبُونَ

نبشته دروغ اعمال کفار وفساق وای دران روز مر دروغ گویان را که

بِيَوْمِ الدِّينِ ۝ وَمَا يُكَذِّبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ۝ إِذَا تُتْلَىٰ

روز جزا را وتکذیب ننماید بروز جزا مگر هر متجاوز گنهکار که

عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۝ كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَىٰ قُلُوبِهِم

چون خوانده شود بر او آیات قرآن ما گوید افسانهای پیشینیانست نه چنانست که او گوید بلکه غالب شد بر دلهای ایشان

مَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝ كَلَّا إِنَّهُمْ عَن رَّبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّمَحْجُوبُونَ ۝

آنچه هستند کسب میکنند حقا بدرستی که ایشان از پروردگار خود روز همه ایشان دران روز

ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ ۝ ثُمَّ يُقَالُ هَٰذَا الَّذِي كُنتُم بِهِ تُكَذِّبُونَ ۝

پس ایشان هرآینه در دوزخ اند درآیند پس گویند شان این آن عذابست که بودید بان تکذیب میکردید

كالوهم اووزنوهم
بلا الف بعد الواو

عشر

بل ران يسكت على الج ع
بل ران ادج ك

كَلَّآ إِنَّ كِتَٰبَ ٱلْأَبْرَارِ لَفِى عِلِّيِّينَ ۝ وَمَآ أَدْرَىٰكَ مَا عِلِّيُّونَ ۝
كِتَٰبٌ مَّرْقُومٌ ۝ يَشْهَدُهُ ٱلْمُقَرَّبُونَ ۝ إِنَّ ٱلْأَبْرَارَ لَفِى نَعِيمٍ ۝ عَلَى
ٱلْأَرَآئِكِ يَنظُرُونَ ۝ تَعْرِفُ فِى وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ ٱلنَّعِيمِ ۝ يُسْقَوْنَ
مِن رَّحِيقٍ مَّخْتُومٍ ۝ خِتَٰمُهُۥ مِسْكٌ ۚ وَفِى ذَٰلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ
ٱلْمُتَنَٰفِسُونَ ۝ وَمِزَاجُهُۥ مِن تَسْنِيمٍ ۝ عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا ٱلْمُقَرَّبُونَ ۝
إِنَّ ٱلَّذِينَ أَجْرَمُوا۟ كَانُوا۟ مِنَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ يَضْحَكُونَ ۝
وَإِذَا مَرُّوا۟ بِهِمْ يَتَغَامَزُونَ ۝ وَإِذَا ٱنقَلَبُوٓا۟ إِلَىٰٓ أَهْلِهِمُ ٱنقَلَبُوا۟
فَكِهِينَ ۝ وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوٓا۟ إِنَّ هَٰٓؤُلَآءِ لَضَآلُّونَ ۝ وَمَآ أُرْسِلُوا۟
عَلَيْهِمْ حَٰفِظِينَ ۝ فَٱلْيَوْمَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ مِنَ ٱلْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ ۝
عَلَى ٱلْأَرَآئِكِ يَنظُرُونَ ۝ هَلْ ثُوِّبَ ٱلْكُفَّارُ مَا كَانُوا۟ يَفْعَلُونَ ۝

سورة انشقت اوالانشقاق نزلت بمكة بعد نزول سورة الروم وايانها
خمس وعشرون كوفي وثلث بصري وكلامها ٧١ او حروفها ٣٠٤

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

إِذَا ٱلسَّمَآءُ ٱنشَقَّتْ ۝ وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ۝ وَإِذَا ٱلْأَرْضُ
مُدَّتْ ۝ وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ ۝ وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ۝
يَٰٓأَيُّهَا ٱلْإِنسَٰنُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلَٰقِيهِ ۝
فَأَمَّا مَنْ أُوتِىَ كِتَٰبَهُۥ بِيَمِينِهِۦ ۝ فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا
يَسِيرًا ۝ وَيَنقَلِبُ إِلَىٰٓ أَهْلِهِۦ مَسْرُورًا ۝ وَأَمَّا مَنْ أُوتِىَ كِتَٰبَهُۥ
وَرَآءَ ظَهْرِهِۦ ۝ فَسَوْفَ يَدْعُوا۟ ثُبُورًا ۝ وَيَصْلَىٰ سَعِيرًا ۝ إِنَّهُۥ كَانَ
فِىٓ أَهْلِهِۦ مَسْرُورًا ۝ إِنَّهُۥ ظَنَّ أَن لَّن يَحُورَ ۝ بَلَىٰٓ إِنَّ رَبَّهُۥ
كَانَ بِهِۦ بَصِيرًا ۝ فَلَآ أُقْسِمُ بِٱلشَّفَقِ ۝ وَٱلَّيْلِ وَمَا وَسَقَ ۝
وَٱلْقَمَرِ إِذَا ٱتَّسَقَ ۝ لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَن طَبَقٍ ۝ فَمَا لَهُمْ
لَا يُؤْمِنُونَ ۝ وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ ٱلْقُرْءَانُ لَا يَسْجُدُونَ ۝
بَلِ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ يُكَذِّبُونَ ۝ وَٱللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا
يُوعُونَ ۝ فَبَشِّرْهُم بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۝ إِلَّا ٱلَّذِينَ
ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ۝

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

وَالسَّمَآءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ ۝ وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ ۝ وَشَاهِدٍ
سوگند بحق آسمان خداوند برجهای دوازده‌گانه وبحق روز وعده‌داده شده بحق قیامت وبحق گواهی دهنده روز
وَمَشْهُودٍ ۝ قُتِلَ اَصْحٰبُ الْاُخْدُودِ ۝ النَّارِ ذَاتِ الْوَقُودِ ۝ اِذْ
وانچه دران بود از عجائب نعمت یاد کن رامل شکاف درزمین اهل آن آتش بسیار هیمه چون انگشان
هُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ ۝ وَهُمْ عَلٰى مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ ۝
برحوالی ان آتش نشسته بودند وایشان بران تعذیب کرده میدیدند بامومنان گواهان بودند
وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ اِلَّآ اَنْ يُؤْمِنُوا بِاللّٰهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ۝
وعیب ندیدند ازایشان مگر انکه ایمان داشتند بخدای
الَّذِي لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۗ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۝
انکه مر او راست پادشاهی آسمانها وزمین وخدای بر همه چیزی گواست
اِنَّ الَّذِينَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنٰتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا
بدرستی انانکه عذاب نمودند مردان بایمان وزنان بایمان را پس توبه نکردند
فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيقِ ۝ اِنَّ الَّذِينَ
پس مر ایشان راست عذاب دوزخ ومر ایشان راست عذاب آتش سوزان بدرستی انانکه
اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَهُمْ جَنّٰتٌ تَجْرِي مِنْ
ایمان اوردند وکردند کارهای نیکو مر ایشان راست بوستانهائی که میرود از
تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ۗ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ ۝ اِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ
فرود اشجار ان جویها ان بزرگواری بدرستی که سخت گرفتن تو
لَشَدِيدٌ ۝ اِنَّهٗ هُوَ يُبْدِئُ وَيُعِيدُ ۝ وَهُوَ الْغَفُورُ الْوَدُودُ ۝
هرانینه سخت بدرستی او تخست می‌افریند ودیگرباره زنده میکند واو آمرزگار است دوست دارنده مطیعان

ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ ۝ فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيدُ ۝ هَلْ اَتٰىكَ حَدِيثُ
خداوند عرش بلندمرتبت کننده هرچه خواهد هیچ آمده‌ست قصه
الْجُنُودِ ۝ فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ ۝ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ ۝
لشکرهای فرعون وثمود نه آنانکه کافرشدند درباور نداشتن
وَّاللّٰهُ مِنْ وَّرَآئِهِمْ مُّحِيطٌ ۝ بَلْ هُوَ قُرْاٰنٌ مَّجِيدٌ ۝ فِي لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ ۝
وخدای ازپس تکذیب ایشان شامل حال ایشان نه که این قرآن است بلندمرتبه در لوح محفوظ

سورة الطارق مكية وهي سبع عشرة اية بلا خلاف بينهما وكلماتها ٦١ وحروفها ٢٩٣

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

وَالسَّمَآءِ وَالطَّارِقِ ۝ وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا الطَّارِقُ ۝ النَّجْمُ
بحق آسمان وانچه بشب آید توچیست آن ستاره
الثَّاقِبُ ۝ اِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ ۝ فَلْيَنْظُرِ الْاِنْسَانُ
روشنست نیست هیچ نفسی که نه برو نگهبانست پس باید که بنگرد آدمی
مِمَّ خُلِقَ ۝ خُلِقَ مِنْ مَّآءٍ دَافِقٍ ۝ يَّخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ
ازچه چیز آفریده شده آفریده شده از آبی ریخته شده که بیرون میاید ازمیان استخوانهای پشت مرد
وَالتَّرَآئِبِ ۝ اِنَّهٗ عَلٰى رَجْعِهٖ لَقَادِرٌ ۝ يَوْمَ تُبْلَى السَّرَآئِرُ ۝ فَمَا لَهٗ
واستخوانهای سینه زن بدرستی که او خالق را عادت ان آدمی توانائست دران روز که بیازمایند پنهانیها پس نیست مر
مِنْ قُوَّةٍ وَّلَا نَاصِرٍ ۝ وَالسَّمَآءِ ذَاتِ الرَّجْعِ ۝ وَالْاَرْضِ ذَاتِ
هیچ قوة برد دفع وآسمان خداوند بازگردنده وزمین خداوند
الصَّدْعِ ۝ اِنَّهٗ لَقَوْلٌ فَصْلٌ ۝ وَّمَا هُوَ بِالْهَزْلِ ۝ اِنَّهُمْ يَكِيدُونَ
شکافته بدرستی که این قرآن هرانینه گفتاریست فاصل حق وباطل وچنان نیست که ایشان میپندارند که حقیقتی ندارد بدرستی که ایشان
كَيْدًا ۝ وَّاَكِيدُ كَيْدًا ۝ فَمَهِّلِ الْكٰفِرِينَ اَمْهِلْهُمْ رُوَيْدًا ۝
حق میخواهم که مجازات کنم ایشان تمام پس مهلت ده کافران را مهلت ده ایشان را اندکی

سورة الاعلى نزلت بمكة وهي تسع عشرة اية وهي مائة وثلاث وسبعون حرفا

بسم الله الرحمن الرحيم

سَبِّحِ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى ۝ الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّى ۝ وَالَّذِي قَدَّرَ
فَهَدَى ۝ وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَى ۝ فَجَعَلَهُ غُثَاءً أَحْوَى
سَنُقْرِئُكَ فَلَا تَنْسَى ۝ إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفَى
وَنُيَسِّرُكَ لِلْيُسْرَى ۝ فَذَكِّرْ إِنْ نَفَعَتِ الذِّكْرَى ۝ سَيَذَّكَّرُ
مَنْ يَخْشَى ۝ وَيَتَجَنَّبُهَا الْأَشْقَى ۝ الَّذِي يَصْلَى النَّارَ الْكُبْرَى ۝ ثُمَّ
لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى ۝ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى ۝ وَذَكَرَ اسْمَ
رَبِّهِ فَصَلَّى ۝ بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ۝ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَى ۝
إِنَّ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَى ۝ صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى

سورة الغاشية نزلت بمكة وهي ست وعشرون اية وهي مائة واثنتان وسبعون حرفا
كوفي وبصري وعشرون كلمة واحدى وتسعون حرفا

بسم الله الرحمن الرحيم

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ ۝ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌ ۝ عَامِلَةٌ
نَاصِبَةٌ ۝ تَصْلَى نَارًا حَامِيَةً ۝ تُسْقَى مِنْ عَيْنٍ آنِيَةٍ ۝ لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ
إِلَّا مِنْ ضَرِيعٍ ۝ لَا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِي مِنْ جُوعٍ ۝ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ
نَاعِمَةٌ ۝ لِسَعْيِهَا رَاضِيَةٌ ۝ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ۝ لَا تَسْمَعُ فِيهَا لَاغِيَةً
فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ۝ فِيهَا سُرُرٌ مَرْفُوعَةٌ ۝ وَأَكْوَابٌ مَوْضُوعَةٌ
وَنَمَارِقُ مَصْفُوفَةٌ ۝ وَزَرَابِيُّ مَبْثُوثَةٌ ۝ أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى
الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ ۝ وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ ۝ وَإِلَى الْجِبَالِ
كَيْفَ نُصِبَتْ ۝ وَإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ ۝ فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ
لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيْطِرٍ ۝ إِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَكَفَرَ ۝ فَيُعَذِّبُهُ اللَّهُ
الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ ۝ إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ ۝ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ

عشر ١٠

عشر ٢٠

انية بالامالة له

عشر
لا تسمع لاغية

بمسيطر بالسين له
وبأشمام الصاد الزاى
من وبإتمام الصاد الزاى
او بالصاد ق

اياتها

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

وَالْفَجْرِ ۙ وَلَيَالٍ عَشْرٍ ۙ وَّالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ۙ وَالَّيْلِ اِذَا يَسْرِ ۚ
هَلْ فِيْ ذٰلِكَ قَسَمٌ لِّذِيْ حِجْرٍ ۗ اَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ۚ
اِرَمَ ذَاتِ الْعِمَادِ ۙ الَّتِيْ لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْبِلَادِ ۚ وَثَمُوْدَ
الَّذِيْنَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ ۚ وَفِرْعَوْنَ ذِي الْاَوْتَادِ ۚ
الَّذِيْنَ طَغَوْا فِي الْبِلَادِ ۚ فَاَكْثَرُوْا فِيْهَا الْفَسَادَ ۚ فَصَبَّ
عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ ۚ اِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ ۗ فَاَمَّا
الْاِنْسَانُ اِذَا مَا ابْتَلٰىهُ رَبُّهٗ فَاَكْرَمَهٗ وَنَعَّمَهٗ فَيَقُوْلُ
رَبِّيْٓ اَكْرَمَنِ ۚ وَاَمَّآ اِذَا مَا ابْتَلٰىهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهٗ
فَيَقُوْلُ رَبِّيْٓ اَهَانَنِ ۚ كَلَّا بَلْ لَّا تُكْرِمُوْنَ الْيَتِيْمَ ۙ وَلَا
تَحٰٓضُّوْنَ عَلٰى طَعَامِ الْمِسْكِيْنِ ۙ وَتَاْكُلُوْنَ التُّرَاثَ
اَكْلًا لَّمًّا ۙ وَّتُحِبُّوْنَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا ۗ كَلَّآ اِذَا دُكَّتِ
الْاَرْضُ دَكًّا دَكًّا ۙ وَّجَآءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا ۚ

وَجِايْٓءَ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ ۙ يَوْمَئِذٍ يَّتَذَكَّرُ الْاِنْسَانُ
وَاَنّٰى لَهُ الذِّكْرٰى ۗ يَقُوْلُ يٰلَيْتَنِيْ قَدَّمْتُ لِحَيَاتِيْ
فَيَوْمَئِذٍ لَّا يُعَذِّبُ عَذَابَهٗٓ اَحَدٌ ۙ وَّلَا يُوْثِقُ وَثَاقَهٗٓ
اَحَدٌ ۚ يٰٓاَيَّتُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ۗ ارْجِعِيْٓ اِلٰى رَبِّكِ رَاضِيَةً
مَّرْضِيَّةً ۚ فَادْخُلِيْ فِيْ عِبٰدِيْ ۙ وَادْخُلِيْ جَنَّتِيْ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

لَآ اُقْسِمُ بِهٰذَا الْبَلَدِ ۙ وَاَنْتَ حِلٌّ بِهٰذَا الْبَلَدِ ۙ وَوَالِدٍ
وَّمَا وَلَدَ ۙ لَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ فِيْ كَبَدٍ ۗ اَيَحْسَبُ اَنْ
لَّنْ يَّقْدِرَ عَلَيْهِ اَحَدٌ ۘ يَقُوْلُ اَهْلَكْتُ مَالًا لُّبَدًا ۗ اَيَحْسَبُ اَنْ
لَّمْ يَرَهٗٓ اَحَدٌ ۗ اَلَمْ نَجْعَلْ لَّهٗ عَيْنَيْنِ ۙ وَلِسَانًا وَّشَفَتَيْنِ ۙ وَهَدَيْنٰهُ
النَّجْدَيْنِ ۚ فَلَا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ ۚ وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا الْعَقَبَةُ ۗ

فَكُّ رَقَبَةٍ ۞ أَوْ إِطْعَامٌ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ ۞ يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ ۞
آزاد کردن — بازهاییدن — بنده — یا طعام دادن — در روزی — با گرسنگی — بی بضاعت — خداوند قرابت

أَوْ مِسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ ۞ ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَوَاصَوْا
یا بیچاره را — خاوند — غایة فقر — پس باشد — از اهل ایمان — ایمان آوردند — ووصیت کردند

بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ ۞ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ۞ وَالَّذِينَ
بصبر بر طاعت و بر بلا — ووصیت کردند — بمهربانی بر خلق — ایشان — اهل — دست راستند — والذین

كَفَرُوا بِآيَاتِنَا هُمْ أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ۞ عَلَيْهِمْ نَارٌ مُؤْصَدَةٌ ۞
کافر شدند — بآیتهای ما — ایشان — اهل — دست چپ اند — بر ایشان — آتش است — بسته در بسته

لِبِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا ۞ وَالْقَمَرِ إِذَا تَلَاهَا ۞ وَالنَّهَارِ إِذَا جَلَّاهَا ۞
بحق آفتاب — وروشنی — وبحق ماه — چون از پی آفتاب — وبحق — وبحق روز — چون آشکار کند

وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَاهَا ۞ وَالسَّمَاءِ وَمَا بَنَاهَا ۞ وَالْأَرْضِ وَمَا
وبحق شب — چون بزیر در — آید آفتاب را — وبحق آسمان — وآن قادر که — بنا فرمود آنرا — وبحق زمین — وآنکس

طَحَاهَا ۞ وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا ۞ فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ۞ قَدْ
له گسترانید آنرا — وبحق — من نفسی — وآن — که تمام کرد او را — پس فرا دل داد او را — راه فجور او را — وراه تقوی او را — تحقیق

أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا ۞ وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا ۞ كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهَا ۞ إِذِ
رستگاری یافت — الله نهان گرداند — از در گذرانید — نفس را — و نومید شد — الله آشکارا گرداند — از در گذرانید — نفس را — دروغ زن داشت — ثمود — بسبب طغیان خود — آنگاه

انْبَعَثَ أَشْقَاهَا ۞ فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقْيَاهَا ۞ فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا
عزم کرد — سوی عقر ناقه شقی ترین — پس گفت مر ایشان را — رسول الله — ناقه الله — و سقیای او — پس دروغ زن داشتند او را — پس پی کردند ناقه را

فَدَمْدَمَ عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ بِذَنْبِهِمْ فَسَوَّاهَا ۞ وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا ۞
پس هلاک کرد ایشان را — پروردگار ایشان — بسبب گناه ایشان — پس برابر کرد ایشان را — در میان ایشان — و نمی ترسید — مانند — عاقبت دنیا

فَكُّ رَقَبَةٍ وَأَطْعَمَ

عشر ۲ ۱

عشر ۱

فلا يخاف بالفاء ۱
فلا يخاف بالفاء رسم مصحف المدينة والشام ۱

لِبِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَىٰ ۞ وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّىٰ ۞ وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ۞
بحق شب — چون فرا پوشد — وبحق روز — چون ظاهر شود — وبحق آن خالق — که آفرید نر و ماده را

إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَّىٰ ۞ فَأَمَّا مَنْ أَعْطَىٰ وَاتَّقَىٰ ۞ وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَىٰ ۞
بدرستی که — شتافتن شما — در طلب اعمال — مراتبه متفرق است — و مختلف است — پس اما آنکه — داد حقوق مال — و پرهیزکاری نمود — و باور داشت نیکو

فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْيُسْرَىٰ ۞ وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَىٰ ۞ وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَىٰ ۞
پس زود بود — که آسان گردانیم — برای طاعت آسان تر — واما آنکه — بخل نمود — و بی نیازی نمود — و باور نداشت نیکو

فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْعُسْرَىٰ ۞ وَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّىٰ ۞ إِنَّ عَلَيْنَا
پس زود بود — که آسان گردانیم او را — برای طاعت دشوار تر — وما یغنی عنه ماله — وباز ندارد او را — مال او — از عذاب — چون هلاک شود — بدرستی که — بر ما

لَلْهُدَىٰ ۞ وَإِنَّ لَنَا لَلْآخِرَةَ وَالْأُولَىٰ ۞ فَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّىٰ ۞
راه نمودن — بحق — و بدرستی که — ما راست آن جهان — و این جهان — پس بیم کردم شما را — از آتشی که — زبانه می زند

لَا يَصْلَاهَا إِلَّا الْأَشْقَى ۞ الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ۞ وَسَيُجَنَّبُهَا
نیاید در آن — مگر — آتش مگر — آن بدبخت تر — که — تکذیب نمود — و اعراض کرد — و زود بود — که دور کرده شود از آتش

الْأَتْقَى ۞ الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّىٰ ۞ وَمَا لِأَحَدٍ عِندَهُ مِن نِّعْمَةٍ
آن پرهیزکار تر — که — میدهد — خواسته خود را — تا پاک شود — و نیست — مر کسی را — نزد او — هیچ نعمت

تُجْزَىٰ ۞ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَىٰ ۞ وَلَسَوْفَ يَرْضَىٰ ۞
که مکافات کرده شود — مگر — جستن — رضای — پروردگار او — که موصوف است — بصفات بلند — و زود بود — که راضی شود

سورة والضحى نزلت بمكة وهي احدى عشرة آية بالاتفاق وحروفها ٥٠٧

عشر ۲ ۱

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

وَالضُّحٰى ۙ وَاللَّيْلِ اِذَا سَجٰى ۙ مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلٰى ؕ
بحق روز روشنی و بحق شب چون درآید ترا نگذارد پروردگار تو و دشمن نداشت

وَلَلْاٰخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْاُولٰى ؕ وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ
و هر آینه آن جهان بهتر است مر ترا از این جهان و هر آینه زود بود که بدهد ترا

رَبُّكَ فَتَرْضٰى ؕ اَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَاٰوٰى ۪ وَوَجَدَكَ ضَآلًّا
پروردگار تو هر آینه خشنود شوی آیا نیافت ترا یتیم پس جای داد ترا و یافت ترا بی خبر از راه

فَهَدٰى ۪ وَوَجَدَكَ عَآئِلًا فَاَغْنٰى ؕ فَاَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ ؕ
پس راه نمود ترا و یافت ترا درویش پس بی نیاز گردانید ترا پس یتیم را مکن غلبه پس

وَاَمَّا السَّآئِلَ فَلَا تَنْهَرْ ؕ وَاَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ؕ
و اما خواهنده را مران از نیاز و اما بنعمت پروردگار خود پس حدیث کن

لِبِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ ۙ وَوَضَعْنَا عَنْكَ وِزْرَكَ ۙ الَّذِىْٓ
آیا نگشاده گردانیدیم برای تو سینه ترا و بنهادیم از تو بار گران تو که

اَنْقَضَ ظَهْرَكَ ۙ وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ؕ فَاِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۙ
بشکست پشت ترا و بلند گردانیدیم برای تو نام تو پس بدرستی که با دشواری آسانی

اِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ؕ فَاِذَا فَرَغْتَ فَانْصَبْ ۙ وَاِلٰى رَبِّكَ فَارْغَبْ ؕ
بدرستی که با دشواری آسانی پس چون فارغ شوی از عبادتی رنج شو و بسوی پروردگار خود پس میل کن

لِبِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

وَالتِّيْنِ وَالزَّيْتُوْنِ ۙ وَطُوْرِ سِيْنِيْنَ ۙ وَهٰذَا الْبَلَدِ
بحق انجیر و زیتون و بحق طور سینا و بحق این شهر موصوف

الْاَمِيْنِ ۙ لَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ فِىْٓ اَحْسَنِ تَقْوِيْمٍ ۙ ثُمَّ
با امن که بتحقیق آفریدیم آدمی را در نیکوترین راست کردنی پس

رَدَدْنٰهُ اَسْفَلَ سٰفِلِيْنَ ۙ اِلَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا
باز گردانیدیم او را در حالت پستی فرودتر از همه آدمیان مگر آنانکه ایمان آوردند و

الصّٰلِحٰتِ فَلَهُمْ اَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُوْنٍ ؕ فَمَا
کارهای نیکو در حالت قوت پس مر ایشانرا مزدی است نه منت رفته پس چیست

يُكَذِّبُكَ بَعْدُ بِالدِّيْنِ ؕ اَلَيْسَ اللّٰهُ بِاَحْكَمِ الْحٰكِمِيْنَ
که دروغ گرداند ترا ای آدمی پس از این دلیل ظاهر نیست خدای بهترین حکم کنندگان

لِبِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اِقْرَاْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِىْ خَلَقَ ۚ خَلَقَ الْاِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ۚ اِقْرَاْ وَرَبُّكَ
بخوان بنام پروردگار تو که آفرید آدمی را از خون بسته بخوان و پروردگار تو

الْاَكْرَمُ ۙ الَّذِىْ عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ۙ عَلَّمَ الْاِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ؕ كَلَّآ اِنَّ
آن موصوف است بزیادتی که آموزانید بقلم آموزانید آدمی را آنچه ندانست حقا بدستی که

الْاِنْسَانَ لَيَطْغٰٓى ۙ اَنْ رَّاٰهُ اسْتَغْنٰى ؕ اِنَّ اِلٰى رَبِّكَ الرُّجْعٰى ؕ اَرَاَيْتَ الَّذِىْ يَنْهٰى
آدمی طاغی میشود که دید خود را بی نیاز بدستی که سوی پروردگار تو بازگشت است آیا دیدی آن را که

عشر ۱

عَبْدًا إِذَا صَلَّى ۝ أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَى الْهُدَىٰ أَوْ أَمَرَ بِالتَّقْوَىٰ

أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ۝ أَلَمْ يَعْلَمْ بِأَنَّ اللَّهَ يَرَىٰ ۝ كَلَّا لَئِنْ

لَمْ يَنْتَهِ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ ۝ نَاصِيَةٍ كَاذِبَةٍ خَاطِئَةٍ ۝ فَلْيَدْعُ

نَادِيَهُ ۝ سَنَدْعُ الزَّبَانِيَةَ ۝ كَلَّا لَا تُطِعْهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ

سجدہ ۱

لِبِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ۝ وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ

لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ ۝ تَنَزَّلُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ

فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ ۝ سَلَامٌ هِيَ حَتَّىٰ مَطْلَعِ الْفَجْرِ ۝

لِبِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ مُنْفَكِّينَ

حَتَّىٰ تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ ۝ رَسُولٌ مِنَ اللَّهِ يَتْلُو صُحُفًا مُطَهَّرَةً

فِيهَا كُتُبٌ قَيِّمَةٌ ۝ وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا

مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمُ الْبَيِّنَةُ ۝ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ

لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَوٰةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَوٰةَ وَذَٰلِكَ

دِينُ الْقَيِّمَةِ ۝ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ

فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا ۝ أُولَٰئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ ۝ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ۝ أُولَٰئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ۝ جَزَاؤُهُمْ

عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ

فِيهَا أَبَدًا ۝ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ۝ ذَٰلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ

لِبِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ۝ وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا ۝
وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا ۝ يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا ۝ بِأَنَّ رَبَّكَ
أَوْحَىٰ لَهَا ۝ يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا لِيُرَوْا أَعْمَالَهُمْ ۝
فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ۝ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ۝

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

وَالْعَادِيَاتِ ضَبْحًا ۝ فَالْمُورِيَاتِ قَدْحًا ۝ فَالْمُغِيرَاتِ صُبْحًا ۝
فَأَثَرْنَ بِهِ نَقْعًا ۝ فَوَسَطْنَ بِهِ جَمْعًا ۝ إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ
لَكَنُودٌ ۝ وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ ۝ وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ
لَشَدِيدٌ ۝ أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ ۝ وَحُصِّلَ
مَا فِي الصُّدُورِ ۝ إِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَخَبِيرٌ ۝

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

الْقَارِعَةُ ۝ مَا الْقَارِعَةُ ۝ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْقَارِعَةُ ۝ يَوْمَ يَكُونُ
النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ ۝ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ ۝
فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ ۝ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ۝ وَأَمَّا مَنْ
خَفَّتْ مَوَازِينُهُ ۝ فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ ۝ وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَهْ ۝ نَارٌ حَامِيَةٌ ۝

عشر ۱۰
ما هی بغیر هاء فی الوصل

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

أَلْهَاكُمُ التَّكَاثُرُ ۝ حَتَّىٰ زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ۝ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝
ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝ كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ ۝ لَتَرَوُنَّ
الْجَحِيمَ ۝ ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِينِ ۝ ثُمَّ لَتُسْأَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ ۝

ح ص ثوم خعد وج

سورة فی الحرمین اسکن الهاء

آیاتها ثلث بالاتفاق وکلامها اربع عشرة وحروفها ثمنیة وسبعون

بسم الله الرحمن الرحيم

والعصر ۱ إن الإنسان لفي خسر ۲ إلا الذين آمنوا
وعملوا الصالحات وتواصوا بالحق وتواصوا بالصبر

سورة الفيل نزلت بمكة وهي ثلث سورة والمرسلات آياتها
خمس بالاتفاق وكلامها ثلث وثلثون وحروفها مائة وثلث وثلثون

بسم الله الرحمن الرحيم

ويل لكل همزة لمزة ۱ الذي جمع مالا وعدده ۲ يحسب
أن ماله أخلده ۳ كلا لينبذن في الحطمة ۴ وما أدريك
ما الحطمة ۵ نار الله الموقدة ۶ التي تطلع على
الأفئدة ۷ إنها عليهم مؤصدة ۸ في عمد ممددة

سورة الفلق نزلت بمكة وهي خمس آيات
بالاتفاق وكلامها ثلث وثلثون وحروفها مائة واثنتان وثلثون

بسم الله الرحمن الرحيم

ألم تر كيف فعل ربك بأصحاب الفيل ۱ ألم يجعل
كيدهم في تضليل ۲ وأرسل عليهم طيرا ۳ أبابيل ۴
ترميهم بحجارة ۵ من سجيل ۶ فجعلهم كعصف مأكول ۷

سورة قريش نزلت بمكة وقيل بالمدينة نزلت الكافرون آياتها
اربع بلا خلاف بينهما وكلامها سبع عشرة وحروفها ثلث وسبعون

بسم الله الرحمن الرحيم

لإيلاف ۱ قريش ۲ إيلافهم رحلة الشتاء والصيف ۳ فليعبدوا
ربّ هذا البيت ۴ الذي أطعمهم من جوع وآمنهم من خوف ۵

سورة الماعون وتسمى الذين نزلت بمكة غير ابن عباس وقيل للمصلين وقيل
نزلت بالمدينة ثم نزلت سورة الكافرون آياتها سبع وكلامها ۲۸ وحروفها

بسم الله الرحمن الرحيم

أرأيت الذي يكذب بالدين ۱ فذلك الذي يدع اليتيم ۲

الإفهام بغير
ياء رسم جميع
المصاحف

ليلاف بياء ساكنة مدودة
بين اللامين الإفهام
بغير ياء

لإلاف بغير ياء بعد الهمزة
واجمعوا على إثبات الياء في
ايلافهم في اللفظ دون الخط

وَلَا يَحُضُّ عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِينِ ۝ فَوَيْلٌ لِّلْمُصَلِّينَ ۝ الَّذِينَ هُمْ

وترغیب نمیکنند خود را و دیگری را بر طعام دادن بیچارہ پس وای مر نمازگزاران را که ایشان

عَن صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ۝ الَّذِينَ هُمْ يُرَاءُونَ ۝ وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ

از نماز خود غافلانند انا للہ ایشان ریا میکنند و دور میدارند از کار نیک

سورۃ الکوثر مکیۃ وقیل مدنیۃ وھی ثلث آیات

لِبِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ ۝ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ ۝ إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ

بلاستی ما دادیم ترا جوئی بسیار پس نماز کن بجہت پروردگار خود و قربان کن بلاستی دشمن تو

سورۃ الکافرون مکیۃ وھی ست آیات

لِبِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ ۝ لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ۝ وَلَا أَنتُمْ

بگوای نابودکنندگان بخدائی که نمیپرستم در زمان استقبال آنچه میپرستید شما

عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ۝ وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدتُّمْ ۝ وَلَا أَنتُمْ

پرستنده آنم نمیپرستم در زمان حال آنچه میپرستید شما

عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ۝ لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ

پرستنده آنید نمیپرستم در زمان حال آنچه میپرستید شما دین شما مر شماراست و مراست دین من

سورۃ النصر نزلت بالمدینۃ وقیل بمکۃ نزلت سوۃ النور وقال ابن عباس

ولی دین الخ وخفه

سورۃ تبت وتسمی الحطب نزلت بمکۃ نزلت سورۃ کوثر ایاتہا

خمس بالاتفاق وکلامہا ثلث وعشرون وحرفہا احدی وثمانون

لِبِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ۝ مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ ۝ سَيَصْلَىٰ

زیان کار وهلاک باد دو دست بولهب ونباشد سود او ازو مال او وآنچه خواسته وآنچه

نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ۝ وَامْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ۝ فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ

اندوخته زود باشد که درآید در آتشی خداوند زبانه وزن او برداشتنده هیمه فکنده در طریق رسول عیال او در گردن او رسنی از لیف خرما تافته

سورۃ الاخلاص نزلت بمکۃ نزلت سورۃ والنجم وقیل بالمدینۃ

ایاتہا اربع بالاخلاف بینہما وکلامہا خمس عشرۃ وحرفہا

لِبِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝ اللَّهُ الصَّمَدُ ۝ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۝ وَلَمْ يَكُن لَّهُ كُفُوًا أَحَدٌ

بگو مستحق الله خدای یگانه است وخدای بی نیاز مندانست عنی محتاج نه زاده نه زاید ونه مانند او

سورۃ الفلق مکیۃ وقیل مدنیۃ وھی خمس آیات

لِبِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۝ مِن شَرِّ مَا خَلَقَ ۝ وَمِن شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ۝

بگو پناه میبرم بخداوند صبح از شر آنچه آفرید از شر شب تاریک چون درآید

وَمِن شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ۝ وَمِن شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ

از شر دمندگان در گرهها از شر حسود چون حسد برد

سورۃ الناس مکیۃ وھی ست آیات

لِبِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۝ مَلِكِ النَّاسِ ۝ إِلَٰهِ النَّاسِ ۝ مِن شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ۝

بگو پناه میبرم بخداوند مردمان پادشاه مردمان معبود مردمان از شر وسواسگر پس پس رونده

الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ۝ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ

که وسوسه میکند در سینهای مردمان از پریان ومردمان

ما خرها نزلت بالمدینۃ ایاتہا ثلاث بالاتفاق وکلامہا ۱۹ وحرفہا تسع وتسعون

سورۃ النصر نزلت بالمدینۃ وقیل بمکۃ نزلت سورۃ الفتح ایاتہا

ثلث وعشرون وکلامہا اثنان وسبعون وحرفہا

لِبِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ۝ وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ

چون آید یاری خداوند وفتح مکه وبینی تو مردمان را که درمی آیند در دین

اللَّهِ أَفْوَاجًا ۝ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ ۚ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا

خدای گروه گروه اصلاست حال الله جماعت جماعت پس بستای بحمد پروردگار خود وآمرزش خواه از وی که او همیشه توبه پذیرنده

سورۃ الحشر مدنیۃ وھی اربع وعشرون آیۃ

لِبِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۖ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝

بپاکی یاد کرد خدای را آنچه در آسمانهاست وآنچه در زمین است واوست غالب استوار کار

هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِن دِيَارِهِمْ لِأَوَّلِ الْحَشْرِ ۚ

اوست که بیرون کرد آنانرا که کافر شدند از اهل کتاب از خانهای ایشان در اول جمع کردن

مَا ظَنَنتُمْ أَن يَخْرُجُوا ۖ وَظَنُّوا أَنَّهُم مَّانِعَتُهُمْ حُصُونُهُم مِّنَ اللَّهِ

گمان نمیکردید شما که بیرون روند وگمان میکردند ایشان که باز میدارد ایشان را حصارهای ایشان از خدای

فَأَتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا ۖ وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ

پس آمد ایشان را خدای از جائی که گمان نداشتند وافکند در دلهای ایشان

يُخْرِبُونَ بُيُوتَهُم بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِي الْأَبْصَارِ

ویران کردن خانهای خود بدست خود ودست مؤمنان پس عبرت گیرید ای خداوندان بینائی

وَلَوْلَا أَن كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَاءَ لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَا ۖ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ

واگر نه آن بودی که نوشته بود خدای بر ایشان بیرون شدن از وطن عذاب کردی ایشان را در دنیا ولهم در آخرت

عَذَابُ النَّارِ ۝ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُّوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۚ وَمَن يُشَاقِّ اللَّهَ

عذاب آتش است این بآنست که ایشان مخالفت کردند خدای را ورسول او ومر هر که مخالفت کند خدای را

فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝ مَا قَطَعْتُم مِّن لِّينَةٍ أَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَائِمَةً

پس خدای سخت عقوبت است هر درختی که ببریدید از درختان خرما یا گذاشتید آنرا

عَلَىٰ أُصُولِهَا فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَلِيُخْزِيَ الْفَاسِقِينَ ۝ وَمَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَىٰ

بر بیخ آن پس بفرمان خدای بود وتا رسوا کند بدکاران را وآنچه باز گردانید خدای

رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ

رسول خود از ایشان پس نتاختید بر آن از اسپ ونه شتر ولیکن

يُسَلِّطُ رُسُلَهُ عَلَىٰ مَن يَشَاءُ ۚ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ مَّا أَفَاءَ

خدای مسلط میکند رسولان خود را بر هر که خواهد وخدای بر هر چیزی توانا است آنچه

اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ

باز گردانید خدای بر رسول خود از اهل دیهها پس خدای را ورسول را وخویشان

وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ ۙ كَيْ لَا يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ

وایتیمان ودرویشان وراه نشینان تا نباشد دست بدست میان توانگران

مِنكُمْ ۚ وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانتَهُوا ۚ وَاتَّقُوا

از شما وآنچه دهد شما را رسول بگیرید آنرا وآنچه باز دارد شما را از آن باز ایستید وبترسید

اللَّهَ ۖ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝ لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا

از خدای که خدای سخت عقوبت است مر درویشان مهاجران را که بیرون کردند

مِن دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَنصُرُونَ

از خانهای ایشان ومالهای ایشان میجویند فضل خدای را وخوشنودی او ویاری میکنند

اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ۝ وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ

خدای را ورسول او ایشانند راستگویان وآنانکه جای کردند سرای را وایمان را

مِن قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً

از پیش ایشان دوست میدارند هر که هجرت کند بسوی ایشان ونیابند در سینهای خود حاجتی

مِّمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ ۚ وَمَن

بآنچه دادند ایشان را ومیگزینند بر خود اگرچه بایشان درویشی است وهر

يُوقَ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝ وَالَّذِينَ جَاءُوا مِن بَعْدِهِمْ

که نگاه داشته شود از بخل نفس خود ایشانند رستگاران وآنانکه آمدند از پس ایشان

يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا

میگویند پروردگار ما بیامرز ما را وبرادران ما را که پیش گرفتند ما را بایمان ونه

تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِّلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ۝

بگردان در دلهای ما کینه مر آنانرا که ایمان آوردند پروردگار ما تو مهربان بخشایشگری

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ

نه بینی بسوی آنانکه منافق شدند میگویند مر برادران خود را که کافر شدند از

أَهْلِ الْكِتَابِ لَئِنْ أُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا نُطِيعُ فِيكُمْ أَحَدًا

اهل کتاب اگر بیرون کنند شما را ما بیرون شویم با شما ونه فرمان بریم در شما هیچ کس را

أَبَدًا وَإِن قُوتِلْتُمْ لَنَنصُرَنَّكُمْ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ۝

هرگز واگر حرب کنند با شما یاری دهیم شما را وخدای گواهی میدهد که ایشان دروغزنانند

لَئِنْ أُخْرِجُوا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ وَلَئِن قُوتِلُوا لَا يَنصُرُونَهُمْ وَلَئِن

اگر بیرون کنند ایشان را بیرون نشوند با ایشان واگر حرب کنند با ایشان یاری ندهند ایشان را واگر

نَّصَرُوهُمْ لَيُوَلُّنَّ الْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا يُنصَرُونَ ۝ لَأَنتُمْ أَشَدُّ رَهْبَةً فِي

یاری دهند ایشان را بگریزند پس یاری نکنند ایشان را شما سخت تر ترسی

صُدُورِهِم مِّنَ اللَّهِ ۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَفْقَهُونَ ۝ لَا يُقَاتِلُونَكُمْ

در سینهای ایشان از خدای این بآنست که ایشان گروهی اند که نمیدانند نه حرب کنند با شما

جَمِيعًا إِلَّا فِي قُرًى مُّحَصَّنَةٍ أَوْ مِن وَرَاءِ جُدُرٍ ۚ بَأْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ ۚ

همه مگر در دیهها حصاردار یا از پس دیوارها زور ایشان میان ایشان سخت است

تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّىٰ ۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَعْقِلُونَ ۝

میپنداری ایشان را همه ودلهای ایشان پراگنده این بآنست که ایشان گروهی اند که نمیدانند

كَمَثَلِ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ قَرِيبًا ذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ

مانند آنانکه پیش از ایشان نزدیک چشیدند وبال کار خود را ومر ایشان را عذاب

أَلِيمٌ ۝ كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ إِنِّي

دردناک است مانند دیو چون گفت مر آدمی را کافر شو چون کافر شد گفت

بَرِيءٌ مِّنكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ۝ فَكَانَ عَاقِبَتَهُمَا أَنَّهُمَا

بیزارم از تو من میترسم از خدای پروردگار جهانیان پس بود عاقبت هر دو

فِي النَّارِ خَالِدَيْنِ فِيهَا ۚ وَذَٰلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

در آتش جاودانه در آن وآن است جزای ستمکاران ای آنانکه

آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنظُرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ ۖ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ

ایمان آوردید بترسید از خدای ونگاه کند هر کسی که چه پیش فرستاد مر فردا را وبترسید از خدای که

اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنسَاهُمْ

خدای آگاه است بآنچه میکنید ونباشید مانند آنانکه فراموش کردند خدای را پس فراموش گردانید

أَنفُسَهُمْ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ۝ لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ

ایشان را خویشتن ایشانند بدکاران نه برابرند یاران آتش ویاران

الْجَنَّةِ ۚ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَائِزُونَ ۝ لَوْ أَنزَلْنَا هَٰذَا الْقُرْآنَ عَلَىٰ

بهشت یاران بهشت ایشانند رستگاران اگر فرو فرستادیم این قرآن را بر

جَبَلٍ لَّرَأَيْتَهُ خَاشِعًا مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ ۚ وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ

کوهی هر آینه بینی آنرا فروتن شکافته از ترس خدای وآن مثلها

نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ۝ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۖ

میزنیم آنرا مر مردمان را تا باشد که ایشان بیندیشند اوست خدای که نیست معبودی جز او

عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ ۖ هُوَ الرَّحْمَٰنُ الرَّحِيمُ ۝ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا

دانای نهان وآشکارا اوست بخشاینده مهربان اوست خدای که

إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ

نیست معبودی جز او پادشاه پاک سلامت دهنده ایمن دهنده نگاهبان غالب

الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ ۚ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝ هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ

توانا بزرگوار پاکی خدای را از آنچه انباز میگیرند اوست خدای آفریننده

الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ ۚ يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ

نیکو کننده صورت دهنده او را نامهای نیکو بپاکی یاد میکند او را آنچه در آسمانهاست

وَالْأَرْضِ ۖ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝

وآنچه در زمین است واوست غالب استوار کار

سورۃ الممتحنۃ مدنیۃ وھی ثلث عشرۃ آیۃ

لِبِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ تُلْقُونَ

ای آنانکه ایمان آوردید مگیرید دشمن من ودشمن خود را دوستان میفرستید

إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُم مِّنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ

بسوی ایشان دوستی وایشان کافر شدند بآنچه آمد شما را از حق بیرون میکنند رسول را

وَإِيَّاكُمْ أَن تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ ۚ إِن كُنتُمْ خَرَجْتُمْ جِهَادًا فِي سَبِيلِي

وشما را بآنکه ایمان آوردید بخدای پروردگار شما اگر بیرون شدید بجهاد در راه من

وَابْتِغَاءَ مَرْضَاتِي ۚ تُسِرُّونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ

وطلب خوشنودی من پنهان میفرستید بسوی ایشان دوستی وآشکارا من داناترم بآنچه پنهان

وَمَا أَعْلَنتُمْ ۚ وَمَن يَفْعَلْهُ مِنكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ۝ إِن يَثْقَفُوكُمْ

کردید وآشکارا وهر که کند از شما گمراه شد راه راست اگر بیابند شما را

يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءً وَيَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتَهُم بِالسُّوءِ

باشند مر شما را دشمنان ودست دراز کنند بسوی شما دستهای خود وزبانهای خود بدی

وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ ۝ لَن تَنفَعَكُمْ أَرْحَامُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ ۚ يَوْمَ

وآرزو کنند که کافر شوید هرگز سود ندهد شما را خویشان شما ونه فرزندان شما روز

الْقِيَامَةِ يَفْصِلُ بَيْنَكُمْ ۚ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝ قَدْ كَانَتْ لَكُمْ

قیامت جدا کند میان شما وخدای بآنچه میکنید بیناست بتحقیق بود شما را

أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ ۚ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَآءُ

پیشوائی نیکو در ابراهیم وآنانکه با او بودند چون گفتند مر قوم خود را ما بیزاریم

مِّنكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ

از شما وآنچه میپرستید بجای خدای کافر شدیم بشما وپدید آمد میان ما ومیان شما

الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّىٰ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحْدَهُ إِلَّا قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ

دشمنی وکینه همیشه تا ایمان آرید بخدای یگانه مگر سخن ابراهیم

لِأَبِيهِ لَأَسْتَغْفِرَنَّ لَكَ وَمَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِن شَيْءٍ ۖ رَّبَّنَا

مر پدر خود را که آمرزش خواهم ترا وبس نیست مرا که بتوانم مر ترا از خدای چیزی پروردگار ما

عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنَبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ۝ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً

بر تو توکل کردیم وبسوی تو بازگشتیم وبسوی تو بازگشت پروردگار ما مگردان ما را

لِّلَّذِينَ كَفَرُوا وَاغْفِرْ لَنَا رَبَّنَا ۖ إِنَّكَ أَنتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝

فتنه مر آنانرا که کافر شدند وبیامرز ما را پروردگار ما تو غالب استوار کاری

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُو اللَّهَ وَالْيَوْمَ

بتحقیق بود شما را در ایشان پیشوائی نیکو مر آنرا که امید دارد خدای را وروز

الْآخِرَ ۚ وَمَن يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ۝ عَسَى اللَّهُ أَن

بازپسین وهر که روی بگرداند پس خدای اوست بی نیاز ستوده امید است که

يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُم مِّنْهُم مَّوَدَّةً ۚ وَاللَّهُ قَدِيرٌ ۚ

گرداند میان شما ومیان آنانکه دشمنی کردید از ایشان دوستی وخدای توانا است

وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝ لَّا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي

وخدای آمرزگار بخشاینده است باز نمیدارد شما را خدای از آنانکه حرب نکردند با شما در

الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُم مِّن دِيَارِكُمْ أَن تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ ۚ

دین ونه بیرون کردند شما را از خانهای شما که نیکی کنید با ایشان وداد کنید بسوی ایشان

إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ۝ إِنَّمَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي

که خدای دوست میدارد دادکنندگان را جز این نیست که باز میدارد شما را خدای از آنانکه حرب کردند با شما در

الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُم مِّن دِيَارِكُمْ وَظَاهَرُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ أَن تَوَلَّوْهُمْ ۚ

دین وبیرون کردند شما را از خانهای شما ومعاونت کردند بر بیرون کردن شما که دوستی کنید با ایشان

وَمَن يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا

وهر که دوستی کند با ایشان پس ایشانند ستمکاران ای آنانکه ایمان آوردید چون

جَاءَكُمُ الْمُؤْمِنَاتُ مُهَاجِرَاتٍ فَامْتَحِنُوهُنَّ ۖ اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ ۖ

بیایند شما را مؤمنان هجرت کنندگان پس بیازمائید ایشان را خدای داناتر است بایمان ایشان

فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ ۖ لَا هُنَّ

پس اگر بدانید ایشان را مؤمنان پس باز مگردانید ایشان را بسوی کافران نه ایشان

حِلٌّ لَّهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ ۖ وَآتُوهُم مَّا أَنفَقُوا ۚ وَلَا جُنَاحَ

حلال اند مر کافران را ونه کافران حلال اند مر ایشان را وبدهید کافران را آنچه خرج کردند وباکی نیست

عَلَيْكُمْ أَن تَنكِحُوهُنَّ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ ۚ وَلَا تُمْسِكُوا بِعِصَمِ

بر شما که بزنی کنید ایشان را چون بدهید ایشان را مزدهای ایشان ونگاه مدارید بعصمتهای

الْكَوَافِرِ وَاسْأَلُوا مَا أَنفَقْتُمْ وَلْيَسْأَلُوا مَا أَنفَقُوا ۚ ذَٰلِكُمْ حُكْمُ

زنان کافر وبخواهید آنچه خرج کردید وبخواهند کافران آنچه خرج کردند این است

اللَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ ۚ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝ وَإِن فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِّنْ

حکم خدای حکم میکند میان شما وخدای دانا استوار کار واگر فوت شود شما را چیزی از

أَزْوَاجِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ فَعَاقَبْتُمْ فَآتُوا الَّذِينَ ذَهَبَتْ أَزْوَاجُهُم مِّثْلَ

زنان شما بسوی کافران پس عقوبت کنید پس بدهید آنانرا که رفت زنان ایشان مثل

مَا أَنفَقُوا ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنتُم بِهِ مُؤْمِنُونَ ۝ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا

آنچه خرج کردند وبترسید از خدای که شما بوی ایمان آورده اید ای پیغامبر چون

جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعْنَكَ عَلَىٰ أَن لَّا يُشْرِكْنَ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا

بیایند ترا مؤمنان بیعت کنند با تو بر آنکه انباز نگیرند بخدای چیزی ونه

يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ بِبُهْتَانٍ

دزدی کنند ونه زنا کنند ونه بکشند فرزندان خود را ونه آرند

يَفْتَرِينَهُ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِينَكَ فِي مَعْرُوفٍ فَبَايِعْهُنَّ

بهتانی که دروغ بندند آنرا میان دستها وپایهای خود ونافرمانی نکنند ترا در کار نیک پس بیعت کن با ایشان

وَاسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

وآمرزش خواه مر ایشان را از خدای که خدای آمرزگار بخشاینده است ای آنانکه ایمان آوردید

لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ قَدْ يَئِسُوا مِنَ الْآخِرَةِ كَمَا يَئِسَ

دوستی نکنید با گروهی که خشم گرفت خدای بر ایشان بتحقیق ناامید شدند از آخرت چنانکه ناامید شدند

الْكُفَّارُ مِنْ أَصْحَابِ الْقُبُورِ ۝

کافران از یاران گورها

سورۃ الصف مدنیۃ وھی اربع عشرۃ آیۃ

لِبِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۖ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝

بپاکی یاد کرد خدای را آنچه در آسمانهاست وآنچه در زمین است واوست غالب استوار کار

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ ۝ كَبُرَ مَقْتًا عِندَ

ای آنانکه ایمان آوردید چرا میگوئید آنچه نمیکنید بزرگ است خشم

اللَّهِ أَن تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ ۝ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي

خدای نزد خدای که میگوئید آنچه نمیکنید که خدای دوست میدارد آنانرا که حرب میکنند در

سَبِيلِهِ صَفًّا كَأَنَّهُم بُنْيَانٌ مَّرْصُوصٌ ۝ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ

راه او صف زده گویا ایشان دیوارند ساخته شده چون گفت موسی مر قوم خود را ای قوم

لِمَ تُؤْذُونَنِي وَقَد تَّعْلَمُونَ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ ۖ فَلَمَّا زَاغُوا

چرا میرنجانید مرا وبتحقیق میدانید که من رسول خدایم بسوی شما چون کژ شدند

أَزَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ ۚ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ۝ وَإِذْ قَالَ

کژ گردانید خدای دلهای ایشان را وخدای راه نمیدهد گروه بدکاران را وچون گفت

عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُم مُّصَدِّقًا

عیسی پسر مریم ای بنی اسرائیل من رسول خدایم بسوی شما تصدیق کننده

لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَاةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِن بَعْدِي اسْمُهُ

آنچه پیش من است از توراة ومژده دهنده برسولی که میآید از پس من نام او

أَحْمَدُ ۖ فَلَمَّا جَاءَهُم بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَٰذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ۝ وَمَنْ

احمد پس چون بیامد ایشان را بحجتها گفتند این جادوئی است آشکارا وکیست

أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُوَ يُدْعَىٰ إِلَى الْإِسْلَامِ ۚ

ستمکارتر از آنکه دروغ بندد بر خدای وحال آنکه میخوانند او را بسوی اسلام

وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۝ يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ

وخدای راه نمیدهد گروه ستمکاران را میخواهند تا بیفکنند روشنائی خدای را بدهنهای خود

وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ۝ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ

وخدای تمام کننده روشنائی خود است اگرچه ناخوش دارند کافران اوست که فرستاد رسول خود را

بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ۝

براه راست ودین حق تا غالب گرداند آنرا بر همه دینها اگرچه ناخوش دارند انبازگیران

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ تِجَارَةٍ تُنجِيكُم مِّنْ عَذَابٍ

ای آنانکه ایمان آوردید آیا راه نمایم شما را بر بازرگانی که برهاند شما را از عذاب

أَلِيمٍ ۝ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ

دردناک ایمان آرید بخدای ورسول او وجهاد کنید در راه خدای بمالهای خود

وَأَنفُسِكُمْ ۚ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ يَغْفِرْ ل

سورة الفلق نزلت بمكة وقيل بالمدينة نزلت سورة الناس

ايآتها خمس الفاظها واحد وثلثون وحروفها مائة وثلثون

بسم الله الرحمن الرحيم

قل اعوذ برب الفلق ۞ من شر

بگو پناه میگیرم بپروردگار صبح از بدی

ما خلق ۞ ومن شر غاسق اذا وقب ۞

انچه آفرید واز بدی واز شب چون درآید

ومن شر النفاثات فى العقد ۞

واز بدی زنان دمنده در گرهها یعنی ساحرات اینکارات

ومن شر حاسد اذا حسد ۞

واز بدی حسد برنده چون حسد برد

وصدق كلمة ربك صدقا وعدلا لا مبدل لكلماته وهو السميع العليم فقد تشرف

بتحرير هذا الكتاب العزيز الذى لا يأتيه الباطل من بين يديه ولا من خلفه تنزيل من حكيم

لا وقفه المعوذتين
الى آخر ما العهد العطف
وانشقاق الكلمات
بعضها على بعض
مقوله واحد

سورة الناس نزلت بمكة وقيل بالمدينة نزلت سورة الاخلاص

ايآتها ست بلا خلاف بينهما وكلماتها عشرون وحروفها ثمانون

بسم الله الرحمن الرحيم

قل اعوذ برب الناس ۞ ملك الناس ۞

بگو پناه میگیرم بپروردگار مردمان پادشاه

اله الناس ۞ من شر الوسواس

خدای مردمان از بدی دیو فریبنده

الخناس ۞ الذى يوسوس فى صدور

باز پس جهنده نرد ذکر خدای انکه حدیث نهانی میکوید در سینهای

الناس ۞ من الجنة والناس ۞

مردمان ودیو میکوید از پری واز شیطان وادمی

افلح عباد الله عملا واكثر زلا واوفر هجرا ولحقهم حرا الراجى الى رحمة ربه

الباري على الحسيني النيسابوري اصلح الله امره وغفر له ولوالديه

عدد الأوراق المكتوب عليها تتضمنه
هذه النسخة من وجود القرآت
وما اشتمل عليه من الصفايح المذهبة
سبعة عشر شكون الجميع ٣٣١